

Representació pictòrica de la música en l'obra de Joan Carandell

Anna Montalbo Segarra

ADVERTIMENT. La consulta d'aquesta tesi queda condicionada a l'acceptació de les següents condicions d'ús: La difusió d'aquesta tesi per mitjà del servei TDX (**www.tdx.cat**) i a través del Dipòsit Digital de la UB (**diposit.ub.edu**) ha estat autoritzada pels titulars dels drets de propietat intel·lectual únicament per a usos privats emmarcats en activitats d'investigació i docència. No s'autoritza la seva reproducció amb finalitats de lucre ni la seva difusió i posada a disposició des d'un lloc aliè al servei TDX ni al Dipòsit Digital de la UB. No s'autoritza la presentació del seu contingut en una finestra o marc aliè a TDX o al Dipòsit Digital de la UB (framing). Aquesta reserva de drets afecta tant al resum de presentació de la tesi com als seus continguts. En la utilització o cita de parts de la tesi és obligat indicar el nom de la persona autora.

ADVERTENCIA. La consulta de esta tesis queda condicionada a la aceptación de las siguientes condiciones de uso: La difusión de esta tesis por medio del servicio TDR (**www.tdx.cat**) y a través del Repositorio Digital de la UB (**diposit.ub.edu**) ha sido autorizada por los titulares de los derechos de propiedad intelectual únicamente para usos privados enmarcados en actividades de investigación y docencia. No se autoriza su reproducción con finalidades de lucro ni su difusión y puesta a disposición desde un sitio ajeno al servicio TDR o al Repositorio Digital de la UB. No se autoriza la presentación de su contenido en una ventana o marco ajeno a TDR o al Repositorio Digital de la UB (framing). Esta reserva de derechos afecta tanto al resumen de presentación de la tesis como a sus contenidos. En la utilización o cita de partes de la tesis es obligado indicar el nombre de la persona autora.

WARNING. On having consulted this thesis you're accepting the following use conditions: Spreading this thesis by the TDX (**www.tdx.cat**) service and by the UB Digital Repository (**diposit.ub.edu**) has been authorized by the titular of the intellectual property rights only for private uses placed in investigation and teaching activities. Reproduction with lucrative aims is not authorized nor its spreading and availability from a site foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository. Introducing its content in a window or frame foreign to the TDX service or to the UB Digital Repository is not authorized (framing). Those rights affect to the presentation summary of the thesis as well as to its contents. In the using or citation of parts of the thesis it's obliged to indicate the name of the author.

Departament Història de l'Art
Facultat de Geografia i Història
Universitat de Barcelona

ANNEX

Tesi doctoral

REPRESENTACIÓ PICTÒRICA DE LA MÚSICA EN L'OBRA DE JOAN CARANDELL

Director de tesi: Dr. Jaume Carbonell Guberna
Tutora de tesi: Rosa Maria Subirana Rebull

Programa de Doctorat: Cultura i Societat en L'Europa Mediterrània. Itinerari: Teoria i Cultura Contemporànies (UdG 2006-07)
(Història de l'Art (UB))

Doctoranda: ANNA MONTALBO SEGARRA

Any 2014

ÍNDEX ANNEX

Apartat III. Representació de la música en la pintura de Carandell

Presentem una selecció de: catàlegs d'exposicions individuals, conferències, il·lustracions de llibres i revistes / cartells de Carandell, recull de premsa: diaris / setmanaris i revistes sobre Carandell.

- **CATÀLEGS**

- 1974-75. "Primera Exposició de Disseny Artístic". Sala d'Exposicions de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Girona 1
- 1977 "Obra Permanent" Novotel. Aeroport Girona-Costa Brava Girona 3
- 1978 "Olis. Johan Pujol". Novotel. Aeroport Girona - Costa Brava Girona. 4
- 1978 "Oleos y Acrílicos". Novotel. Aeroport Girona - Costa Brava Girona 5
- 1978 "Exposició d'Olis i Acrílics" Sèrie: "Paisatges / Marines" Centre Cultural. Caixa d'Estalvis de Roses. Roses..... 6
- 1979. "Exposició d'Olis i Dibuixos" Sèrie: "Anatomia del Cos Humà". Galeria d'Art Banyoles. Banyoles..... 7
- 1979. "Exposició d'Olis i Dibuixos" Sèrie: "Anatomia del Cos Humà". Sala Casino. Granollers..... 9
- 1979. "'Oleos'. Sèrie: 'Anatomia del Cos Humà'". Galeria de Arte Cristina. Barcelona..... 11
- 1979. "Figures Gouasche". Sèrie: "Dames d'Època-Molin Rouge". Galeria d'Art L'Artística. Girona..... 13

- 1979. "Oleos". Sèrie: "Figura". Centro Cultural Artístico de Granada. Granada..... 14
- 1979. "Oleos". Sèrie: "Figura". Galeria de Arte Aleixandre. Alcalà la Real..... 17
- 1980. "Oleos". Sèries: "Figura" i "Paisaje". Sala del Real Círculo de Labradores y Propietarios. Sevilla..... 19
- 1980. Sèrie: "Mirada a la Nostalgia". Galeria de Exposiciones de la Caja Provincial de Ahorros. Granada..... 21
- 1981. Sèrie: "El Color como Sentencia". Sala de Arte El Greco. Madrid..... 27
- 1982 "Projecció de diapositives de l'Obra de Pujol Carandell" "Últimas Realizaciones Pictóricas". Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Sala de La Caixa: "Esplai i Casa de Cultura". Girona..... 31
- 1982. Sèrie: "Niveles Profundos de Misticismo". Salón de Arte "Art-Press". "Diario Pueblo". Madrid..... 35

  1982. Sèrie: "Niveles de Profundidad". Galería de Arte Al Andalus. Granada..... 39
- 1983. Sèrie: "Fuga del Color". Galeria de Arte Eureka. Madrid..... 41
- 1983 Projecció Diapositives – Conferència: "Èpoques: Barroc i Expressionista" Casa de Cultura Obispo Lorenzana. Girona..... 33
- 1983. "Olis". Sèrie: "Figures i Paisatge". Sala Cultural La Caixa de Barcelona. Caldes de Montbui..... 44 i 32
- 1983-84. "Mostra Retrospectiva 1980-1982". Salons Novotel. Aeroport. Girona-Costa Brava..... 46
- 1984. "1r. Homenatge a Ludwig van Beethoven". Casa de Cultura "Les Bernardes". Salt..... 47
- 1984-85. "Exposició Retrospectiva de 50 Obres". Fontana d'Or. Caixa d'Estalvis Provincial de Girona/Obra Cultural. Girona..... 49

- 1985. "Doce Hombres Testimonio de 'El Gólgota' ". Museo Casa de los Tiros. Granada..... 55
- 1985. Sèrie: "Sentimientos y Pasiones del Ser Humano" (Exposició dedicada a la desapareguda Lluïsa Carandell). Matisse Galeria. Barcelona..... 57
- 1986. Sèrie: "Blanca". Temàtica: "Urbis". Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. Girona..... 59
- 1987. "Exposició d'Olis i Dibuixos Anys 1985-1987" Sèrie: "Blanca". Excm. Ajuntament de Portbou..... 67
- 1987. Sèrie rotativa: "Homenaje a Antonio Machado" (Exposición de Oleos y Dibujos). Excmo. Ayuntamiento de Soria. Soria..... 69
- 1987. "Retrospectiva: 20 Anys de Pintura". Sala Vinardell i Roig / Sala Fidel Aguilar. Girona..... 71
- 1988 Sèrie "Mística" (Retrospectiva:1979-1987) Sala Gòtica La Curia Reial. Besalú..... 74
- 1989. Sèrie rotativa: "Homenaje a Antonio Machado". Casa Erizalde. Ajuntament de Barcelona. Barcelona..... 75
- 1989. "Folgueroles Recorda a Verdaguer 1989". CXLIV Aniversari del Naixement. Casa Museu Jacint Verdaguer. Ajuntament de Folgueroles. Folgueroles. Barcelona (fotocòpies del llibret: només de les pàgines on apareix obra de l'artista)..... 77
- 1989. Sèrie rotativa: "Hommage a Antonio Machado". Fondation Château Royal de Collioure. Colliure. France..... 81
- 1989. "4 Testimonis de la Veritat". Sèrie: "Mística". Capella de Sant Nicolau. Girona..... 83
- 1990. "Folgueroles Recorda a Verdaguer 1990". CXLV Aniversari del Naixement. Casa Museu Jacint Verdaguer. Ajuntament de Folgueroles Folgueroles. Barcelona. (fotocòpies del llibret: només de les pàgines on apareix obra de l'artista) 92
- 1991. Sèrie rotativa: "Homenatge a Antonio Machado".

Nova Sala d'Exposicions de L'Hble. Comú. Encamp. Principat d'Andorra..... 95

- 1991. "Folgueroles Recorda a Verdaguer 1991". CXLVI Aniversari del Naixement. Casa Museu Jacint Verdaguer. Ajuntament de Folgueroles. Folgueroles. Barcelona. (fotocòpies del llibret: només de les pàgines on apareix obra de l'artista)..... 97
- 1991. Sèrie: "Metafísica". Galeria d'Art Lleonart. Barcelona..... 107
- 1992 Montserrat Gallery. New York. USA..... 109
- 1992. Col·lecció: "Història de la Música". Període: "Greco-Romà. Edat Mitja". Castell de Benedormiens. Castell d'Aro. Girona..... 110
- 1992 "Cartell enunciatiu del Projecte: Història de la Música" Exposició: Castell de Benedormiens. Castell d'Aro. Girona..... 113
- 1992. Col·lecció: "Història de la Música". Període: "Gòtic". Slaughterhouse Gallery. London. England..... 114
- 1993. Col·lecció: "Història de la Música". Període: "Gòtic" / Xilografies de Santa Cecilia i del Gòtic i Murals de La Història de la Música. Le Palais de la Berbie. Musée Tolouse Lautrec. Albí. France..... 115
- 1993. Col·lecció: "Història de la Música". Període: "Gòtic". Capella Gòtica de Santa Llúcia. Crespià. Girona..... 117
- 1994. Col·lecció: "Història de la Música". Període: Gòtic. Renaixement. Barroc". Castell de Benedormiens. Castell d'Aro..... 121
- 1995. Col·lecció: "Història de la Música". Sèrie: "El Triomf de la Música sobre la Matèria". Opsis Art Gallery. Oostduinkerke. Belgium..... 125
- 1995. Col·lecció: "Història de la Música". Sèrie: "El Triomf de la Música sobre la Matèria". Palais des Rois de Majorque. Perpignan. France..... 127

- 1996. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèries: "4 Estacions de la Música"
  i " El Triomf de la Música sobre la Matèria".
  Centre Cultural. Escoles Velles . Begur.....129
- 1997 Col·lecció: "Història de la Música".(Fragments). "Can Torrades"
  Begur. Girona..... 131
- 1997. Col·lecció: "Història de la Música" . (Fragments)
  Château Royal de Collioure. Colliure. France..... 133
- 1997-98. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Xilografies Gòtiques" i Sèrie: "Château d'Eau-Projet".
  Musée des Beaux-Arts. Château de Foucaud. Gaillac.
  France..... 135
- 1998. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Mitologia en el Mar". (Fragments).
  Centre Cultural Cirvianum. Torelló. Barcelona..... 141
- 1999. Col·lecció: "Història de la Música"
  "Vibració Beethoven". (1ra. Exposició referent a Beethoven) Centre
  d'Art Contemporani Fundació Rodríguez Amat.
  Les Olives. (Garrigoles). Girona..... 143
- 1999. "Presentació del Llibre de Bibliòfil
  Col·lecció Història de la Música: Música Medieval".
  State University of New York, Albany. Madrid..... 145
- 1999. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "9 Anys – Síntesi".
  Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.
  Girona..... 149
- 2000. Retrospectiva: "Nadal-Sinopsi".
  Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.
  Girona..... 151
- 2001 Exposició Pintura 2000-2001".
  Galeria d'Art Can Marc. Begur. Girona..... 153
- 2001. Col·lecció: "Història de la Música".

Sèrie: " Novena Simfonia de Beethoven. Període: Romàntic". Casa de Cultura. Girona..... 154

- 2003. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Geometria Estel·lar". Consell Comarcal de l'Alt Empordà. Figueres.....171
- 2003 "L'Holograma de l'Univers". Biblioteca Municipal de Riudellots de la Selva..... 193
- 2003. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Beethoven i la Metafísica Estel·lar".
  Sala Joan Saqués. Generalitat de Catalunya.
  Departament de Cultura. Girona..... 195
- 2003. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Geometria Estel·lar 2".
  Fundació La Caixa. Santa Cristina d'Aro. Girona..... 203
- 2004. Col·lecció: "Història de la Música"
  Sèrie: "Beethoven-Structure de la Vibration Universelle".
  Palais des Congrès. Perpignan. France..... 209
- 2004-05. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Harmonia Dimensional".
  Museu d'Art. Girona..... 211
- 2005. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura Directa".
  Sala Galà. Centre Cultural. Cassà de la Selva.
  Girona..... 213
- 2006. Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Novena Simfonia de Beethoven".
  Saló de l'Ajuntament de Fornells de la Selva.
  Girona..... 215
- 2006. Col·lecció: "Història de la Música"
  Període: "Gòtic - Renaixement".
  Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.

(Joan Vives: "Els Ministrils: Flautes de bec i percussió").
Girona..... 217

- 2006. "Història de la Música: Beethoven"
  ABF Association Beethoven France. París. France..... 219
- 2007. "Carandell. Síntesi Musical".
  Consell Comarcal de l'Alt Empordà. Figueres. Girona 223
- 2009 "Carandell ad Beethoven". Sala d'Actes de l'Ajuntament de
  Fornells de la Selva. Girona ..... 239 i 239 a

• CONFERÈNCIES

- 1982 "Projecció de diapositives de l'Obra de Pujol Carandell"
  "Últimas Realizaciones Pictóricas".
  Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i
  d'Estalvis. Sala de La Caixa: "Esplai i Casa de Cultura".
  Girona..... 242
- 1983 Projecció Diapositives-Conferència: "Èpoques: Barroc i
  Expressionista" Casa de Cultura Obispo Lorenzana. Girona..... 240
- 2005 Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: "Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura Directa".
  Sala Galà. Centre Cultural. Cassà de la Selva. Girona..... 243
- 2006 Col·lecció: "Història de la Música".
  Sèrie: Novena Simfonia de Beethoven". Saló de l'Ajuntament
  de Fornells de la Selva. Girona..... 247
- 2006. Conferència: Neuvième Symphonie de Beethoven".
  "Història de la Música: Beethoven" ABF Association Beethoven
  France. Paris. France..... 249
- 2007. Conferència : "Novena Sinfonia de Beethoven – Finalidad".
  Universidad de Albany. Madrid (Amb àudio - visual)..... 251
- 2007. "Síntesi Musical de Carandell". (Exposició de pintura i
  àudio - visual). Consell Comarcal Alt Empordà. Figueres.

Girona..... 254

- 2007. "La Novena Simfonia de Beethoven i la seva funció". Club Marina Casinet. Lloret de Mar. Girona..... 272
- 2009 " Carandell ad Beethoven". Sala d'Actes de l'Ajuntament de Fornells de la Selva. Girona – invitació – 273
- 2011 "Carandell & Pau Casals. Aniversaris 2011". Acte en commemoració del 40è aniversari de la intervenció de Pau Casals a les Nacions Unides. Espai Caixa. Girona..... 274

• LLIBRES

- GRÀCIA I TOMÀS, Elvira (1995). *Brúixola poètica*. Barcelona. L'Estudi d'en Llop..... 275
- GRÀCIA I TOMÀS, Elvira (1998). *Ales de lletra.* Barcelona. L'Estudi d'en Llop..... 283
- GRÀCIA I TOMÀS, Elvira (2000). *Mosaic poètic.* Girona. Museu d'Art..... 303
- GRÀCIA I TOMÀS, Elvira (2002). *No us ho diré pas tot*. Barcelona. L'Estudi d'en Llop..... 307
- MORENTE I RODRIGUEZ, Imma (2004). *No em miris als ulls en la foscor.* Argentona. La Comarcal Edicions (Poema dedicat a l'obra pictòrica de Joan Carandell)..... 310
- GRÀCIA I TOMÀS, Elvira (2004). *Vitralls de silenci.* Barcelona. Comte d'Aure..... 312
- VIDAL, Consol (2005) *Desert: Pell i desig.* Girona. CCG Edicions..... 316

- **REVISTES**

  - *Usted.* Publicació Gràfica Gironina. Desembre 1977.
    Portada..... 319
  - *Revista de Girona* .Gener - Febrer 2001.
    A: *Fulls de la Revista*, núm.204, pàg. 107-113..... 320
  - Revista de Girona. Gener – Febrer 2001.
    A: *Fulls de la Revista*, núm.246, pàg. 114 i 123..... 329

- **CARTELLS**

  - 1981 "Fires i Festes de Sant Narcís" de Girona 331
  - 1981-82 "Imaginària Nadalenca" (Exposició Nostàlgica)
    Amics de Girona Antiga. Girona..... 333
  - 1982 "Projecció de diapositives de l'Obra de Pujol Carandell"
    "Últimas Realizaciones Pictóricas". Obra Cultural de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis. Sala de La Caixa: "Esplai i Casa de Cultura". Girona..... 334
  - 1982 "Fires de Sant Narcís" de Girona..... 335
  - 1983 "Festa Major de Salt"..... 336
  - 1983 "Diada Nacional de Catalunya". Cartell per a: *Punt Diari*..... 337
  - 1983 "Especial Fires 1983". Fires de Girona..... 338
  - 1983 "Exposició Pujol Carandell. Retrospectiva" (Olis).
    Cartell per a: *El Montbui*..... 339
  - 1990 "Festa Major de Salt"..... 340
  - 1996 "Manaies de Girona" (cartell i tríptic)..... 341
  - 2004 "Setmana Santa" de Girona (cartell, catàleg i tríptic)..... 342

- **RELACIÓ DEL RECULL DE PREMSA: DIARIS – PREMSA DIÀRIA –**

- BALLÓ, Martí. "Exposición de Johann Pujol. Seis óleos y veintinueve acrílicos, en la sala de la 'Caixa'". *El País* (21-31 cir. agosto 1978) 345
- TEIXIDOR, Jaume. "Exposición de Pujol Carandell". *El Correo Catalán* (Girona) (5 juny 1979), pàg. 43..... 346
- JOANOLA, Isabel. "Joan Pujol Carandell 'Crec en l'excepció'". A : Gent. *Punt Diari* (Girona) (Foto: Comalat) (12 juny1979), pàg. 7 347
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell". A: Art. *Punt Diari* (Girona) (juny 1979) 348
- GUTIÉRREZ, Fernando "Pujol Carandell, en Cristina". A: Arte. *La Vanguardia* (Barcelona) (dissabte, 16 juny 1979) 349
- GAY, J. Víctor. "Pujol Carandell en 'La Artística'". *Diari de Girona* (5-23 cir. juny 1979) 350
- DEVESA, Jaume (TEIXIDOR, Jaume). "Protagonismo artístico de un joven valor de la pintura gerundense: Pujol Carandell". *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 16 setembre 1979), pàg. 6 351
- GAY, J. Víctor. "Pujol Carandell expone en Granada". *Los Sitios* (Girona) (dissabte, 13 octubre 1979), pàg. 3 352
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell. Cares sobre blanc". A: Suplement d'Art. *Punt Diari* (1979) 353
- RUÍZ VEGA, Antonio. "Moreno Ortega expone en 'Al-Andalus', Pujol Carandell en el Centro Artístico, y mañana inaugura Max Moreau en la Caja de Ahorros Grabados sobre la Alhambra". *Hoja del Lunes* (Granada) (dilluns 22 octubre 1979), pàg. 5. 354
- ANTEQUERA, Marino. "Pinturas de un catalán en el Centro Artístico". *Diario Ideal* (Granada) (17 novembre 1979), pàg. 16 355
- TEIXIDOR, Jaume. "Pujol Carandell, joven valor de la pintura". *El Correo Catalán* (Girona) (17 novembre 1979)..... 356

- LACARCEL, José Antonio. "Pujol Carandell un pintor catalán en Andalucía". *Patria, Diario de Granada* (26 desembre 1979) pàg. 12. 357
- TEIXIDOR, Jaume. "El pintor Pujol y su lucha por plasmar la realidad". *El Correo Catalán* (Girona) (17 febrer 1980) (2ªedición), pàg. 10. 359
- HIDALGO, Nono. "Pujol, Carandell en Granada". *Patria, Diario de Granada* (7 març 1980), pàg. 11. 360
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell". A: Suplement d'Art. *Punt Diari* (Girona) (13 març 1980) 361
- CORBILLO, Rafael. "Joan Pujol Carandell: 'No soy un pintor, sino un artista'". *Diario Sur/Oeste* (Diario Regional de Andalucía) (Sevilla) (dimecres, 19 març 1980), pàg. 20 (contraportada). 362
- ANGLADA, Francisco. "Pujol Carandell o la sublimación de la figura". *Diario 16* (Andalucía) (Foto: José María Monge), (21 març 1980), portada. 363
- BONANCIA, Gil. "...Andaluza del pintor gerundense Pujol Carandell. Expone en el Círculo de Labradores de Sevilla". *Los Sitios* (Girona) (diumenge 23 març 1980), pàg. 22. 364
- NARANJO, Manuel. "Oleos de Pujol Carandell en el Círculo de Labradores". A: Sevilla, Artes Plásticas. *Hoja del Lunes* (24 març 1980), pàg. 26. 365
- GAY, J.Víctor. "La inquietud creadora de Pujol Carandell se proyecta en Andalucía". *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 11 maig 1980), pàg. 19. 366
- De la Redacció. "Pujol Carandell, nueva exposición en Granada". *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 5 octubre 1980), pàg. 20. 367
- LACARCEL, José Antonio. "El pintor Pujol Carandell, en Granada. 'La única justificación del arte es la reinvención de la Realidad'". *Patria, Diario de Granada* (divendres, 14 novembre 1980), pàg. 11. 368

- TEIXIDOR, Jaume. "El pintor gerundense Joan Pujol expone en Granada". *El Correo Catalán* (Girona) (diumenge, 16 novembre 1980), pàg. 12. 369
- HANGEL. "Exposiciones". A: Guía Cultura. *Diario Patria* (Granada) (19-30 cir. novembre 1980), pàg. 12. 370
- ORTIZ, Tito. "Premeditado inconcreto". *Diario Patria* (Granada) (Foto: ORFER) (diumenge, 23 novembre 1980), pàg. 22. 371
- MARTÍNEZ PEREA, "La 'Mirada a la nostalgia' y la 'Sentencia del color', de Pujol Carandell". A: Gente. *Ideal (Diario Regional de Andalucía)* (28 novembre 1980), pàg. 15. 372
- ANTEQUERA, Marino. "La ágil pintura del catalán Carandell". A: Las Artes. *Diari Los Sitios* (Girona) (diumenge, 7 desembre 1980), pàg. 18. 373
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell. El camí de l'exigència". A: Cultura. Art crítica. *Punt Diari* (Girona) (divendres, 23 gener 1981), pàg. 20. 374
- De la Redacció. "Próxima exposición de Pujol Carandell en Madrid y renovados contactos con Granada". *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 1 febrer 1981), pàg. 19. 375
- TEIXIDOR, Jaume. "El pintor gerundense Pujol ha triunfado en Andalucía". *El Correo Catalán* (Girona) (febrer 1981). 376
- GAY, J. Víctor. "Se pinta en Salt una 'Ultima Cena' de ocho metros cuadrados de superfície". *Los Sitios* (Girona) (Foto: Pablito) (dimecres, 4 febrer 1981), portada. 377
- GAY, J. Víctor. "En la Galería Greco Pujol Carandell expondrá en Madrid del 3 al 17 de marzo". A: Girona-Art. *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 1 març 1981), pàg. 21. 378
- TEIXIDOR, Jaume. "El pintor Pujol Carandell expone con éxito en Madrid". *El Correo Catalán* (Girona) (diumenge, 8 març 1981), pàg. 11. 379

- KINDELÁN, Conchita. "Galería El Greco. Pujol Carandell". A: Arte en Madrid. *Diario Pueblo* (Madrid) (11 març 1981) 380
- FÀBREGA, Jaume. "Recorregut d'exposicions. Pujol Carandell". A: Cultura. Art Crítica. *Punt Diari* (Girona) (dijous, 19 març 1981), pàg. 14. 381
- De la Redacció. "El pintor Pujol Carandell expone en Benidorm. 'Lo esencial es el diálogo de luces y sombras'". *Diario 16* (Andalucía) (Foto: Perles) (juliol 1981) 382
- De la Redacció. "Arte gerundense en Basilea, Tokio y Benidorm". A. Girona-Art. *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 20 setembre 1981), pàg. 20. 383
- De la Redacció. "Hoy, proyecciones de la obra de Pujol Carandell". *Los Sitios* (Girona) (dimarts, 6 octubre 1982), pàg. 3. 384
- GAY, J.Víctor. "Nuestra Portada: Un dibujo original de Pujol Carandell". Suplement: Fires Sant Narcís. *Los Sitios* (Girona) (24 octubre 1981) 385
- De la redacció. "Hoy empiezan las Fires de Sant Narcís, 81: Suplemento de *Los Sitios"*. *Los Sitios* (Girona) (dissabte, 24 octubre 1981), portada. 386
- GAY, J. Víctor. "La 'Ultima Cena' de Pujol Carandell, avanza". *Los Sitios* (Girona) (Foto: Pablito y SA.NI.) (diumenge, 22 novembre 1981), pàg. 19. 387
- De la Redacció. "Pujol Carandell expone en Madrid". A: Exposiciones Recomendadas. *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 14 febrer 1982), pàg. 20. 388
- LARA, Mary R.. "Pujol Carandell, en Art Press. 'El Color Como Sentencia'". *Diario Pueblo* (Madrid) (16 febrer 1982), pàg. 15. 389
- De la Redacció. "En otoño, exposición en las salas municipales de Girona, de la obra mística de Pujol Carandell". *Los Sitios* (Girona) (diumenge, 18 juliol 1982), pàg. 18. 390

- CASELLAS, Ramon. "Una obra de Pujol Carandell a l'Institut Vell". *Punt Diari* (Girona) (dijous, 11 novembre 1982), pàg. 9. 391
- TEIXIDOR, Jaume. "Los Mercaderes del Templo". *El Correo Catalán* (Girona) (dimecres, 17 novembre 1982), portada. 392
- GARRIDO, Gonzalo. "La obra mística de Pujol Carandell viajará a Andalucía". A: Girona - Art. *Los Sitios* (Girona) (dimecres, 24 novembre 1982), pàg. 9. 393
- MARINERO, Francisco. "La proximidad de la Navidad anima el cotarro artístico". A: Cultura. Guía de exposiciones. *Diario de Granada* (jueves, 9 desembre 1982), pàg. 29. 394
- LACARCEL, José Antonio. "Pujol Carandell inauguró ayer en la sala 'Al Andalus'". *Patria, diario de Granada* (dissabte, 11 desembre 1982), pàg. 11. 395
- GÓMEZ SEGADE, Juan M.. "Carandell y su afirmación figurativa". A: Las Artes. *Ideal (Diario Regional de Andalucía)* (10-22 cir. desembre 1982) pàg. 18-19. 396
- PIOÓ, Antonio. "Los artistas preparan su vuelta a casa para Navidad". A: Cultura. Guía de Exposiciones. *Diario de Granada* (dijous, 16 desembre 1982), pàg. 28. 398
- MARTÍNEZ PEREA. "Mística y psicología en la obra de Pujol Carandell". A: Gente. *Ideal (Diario Regional de Andalucía)* (19 desembre 1982), pàg. 17. 399
- BOSCH I MIR, Glòria. "El renaixement místic de Pujol Carandell". A: Art i exposicions. *Punt Diari* (Girona) (dimecres, 19 gener 1983), pàg. 24. 400
- COLL Carme. (Redacció). "Joan Pujol i Carandell dóna una obra a Salt". *Punt Diari* (dimecres, 2 febrer 1983), pàg.25. 401
- De la Redacció. "L'obra de Pujol Carandell, en diapositives". A: Art i Exposicions. *Punt Diari* (Girona) (dimecres, 23 març 1983), pàg. 25. 402

- De la Redacció. "Pujol Carandell, en Madrid". A: Exposiciones Recomendadas. *Los Sitios* (Girona) (divendres, 29 abril 1983), pàg. 11 403
- CARRERES I PÉRA, Joan. "En Pujol - Carandell: l'home (1)". A: De Cada Dia. *Punt Diari* (Girona) (dijous, 26 maig 1983) 404
- CARRERES I PÉRA, Joan. "En Pujol - Carandell: l'artista (2)". A: De Cada Dia. *Punt Diari* (Girona) (divendres, 27 maig 1983). 405
- IL·LUSTRACIÓ PORTADA. "Festa Major Salt 83. 22 al 27 de juliol". *Punt Diari* (Girona) 406
- GISPERT, Emili. "Joan Pujol i Carandell: 'Crec que l'obra acabada no existeix'". A: Art i Exposicions. *Punt Diari* (Girona) (dimecres, 12 octubre 1983), pàg. 25 407
- IL·LUSTRACIÓ PORTADA. "Especial Fires de Sant Narcís". Portada. *Los Sitios* (Girona) (divendres, 28 octubre 1983) 408
- BOSCH I MIR, Glòria. "Pujol Carandell: 'La qualitat és la meva obsessió'". *Punt Diari* (Girona) (diumenge, 6 novembre 1983), pàg. 29. 409
- FÀBREGA, Jaume. "Del Greco a Rubens, o del Manierisme al Barroc". A: La pintura i el Nadal. *Punt Diari* (Girona) (dijous, 22 desembre 1983), pàg. 40. 410
- BOSCH I MIR, Glòria. "Una exposició mística aplega quaranta-tres artistes a Besalú". *Punt Diari* (Girona) (26 desembre 1983). 411
- CARRERES I PÉRA, Joan. "De l'Art Sacre a l'Obra Mística". A: De Cada Dia. *Punt Diari* (Girona) (21 gener 1984), pàg. 7..... 412
- FÀBREGA, Jaume. "Art Catòlic". A: Art i Exposicions. Art Crítica. *Punt Diari* (Girona) (dimecres 25 gener 1984) 413
- CARRERES I PÉRA, Joan. "Quan l'expressió de fe esdevé art". A: L'Ull de Bou. *Punt Diari* (Girona) (diumenge, 15 abril 1984), pàg. 5. 414
- GAY, J, Víctor. "La 'Cena' de Pujol Carandell, avanza".

A: Girona Art. *Los Sitios* (Girona) (dimecres, 9 maig 1984), pàg. 14. 415

- CAMPS, Eudald / M.P. "Pujol Carandell. Benedormiens". *Diari de Girona* (agost 1984) 416
- De la Redacció. "En Salt, Homenaje a Beethoven". A: Cultura y espectáculos. *Los Sitios Diari de Girona* (Foto: Carles Sans) (dimecres, 3 octubre 1984) 417
- GARRIDO, Gonzalo. "Homenaje a Beethoven en 'Les Bernardes' de Salt". A: Cultura y espectáculos. *Los Sitios Diari de Girona* (dissabte, 6 octubre 1984), pàg. 30 418
- FÀBREGA, Jaume. "17 artistes gironins cap a un fons d'art contemporani". A: Suplement Arts. Crítica. *Punt Diari* (dimecres, 7 novembre 1984), pàg. 1. 419
- BONANCIA, GIL. " Pujol Carandell. Fontana d'Or. Girona". *Los Sitios*. *Diari de Girona* (desembre 1984) 420
- CARRERES I PÉRA, Joan. "L'etapa mística de Pujol-Carandell". A: L'Ull de Bou. *Punt Diari* (Girona) (diumenge, 6 gener 1985), pàg. 7. 421
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell, entre la mística i la rauxa". A: Suplement Arts. Crítica. *Punt Diari* (dissabte, 26 gener 1985), pàg. 1. 422
- De la Redacció. "Pujol Carandell exposarà a Granada". *Punt Diari* (Girona) (Foto: Jofre) (diumenge, 18 agost 1985), pàg. 23. 423
- CASELLAS, Ramon. "Obras de Pujol Carandell, en una "boite" gerundense". *Punt Diari* (Girona) (1985) 424
- M.F. "El llarg camí de l'artista". A: Galeries d'Art. Dossier. *Los Sitios*. *Diari de Girona* (Foto: Joan Segur) (diumenge, 23 febrer 1986), pàg. 18. 425
- De la Redacció. "Pujol Carandell: 'Girona no té color' ". A: Cultura i espectacles. *Punt Diari* (Girona) (Foto: Manel Lladó) (divendres, 17 octubre 1986), pàg. 27 426

- De la Redacció. "Exposició de Pujol Carandell a la Punxa". A: Cultura i espectacles. *Diari de Girona*. *Los Sitios* (Foto: Dani Duch) (dissabte, 18 octubre 1986), pàg. 44 427
- De la Redacció. "La Corporació de Salt visita les obres del cementiri". *Diari de Girona*. *Los Sitios* (Foto: Carlos Sans) (diumenge, 2 novembre 1986), pàg. 5 428
- MIR, Josep. " 'Urbis', la ciutat en blanc i negre de P. Carandell". *Diari de Girona* (dimecres, 5 novembre 1986), pàg. 36 429
- FÀBREGA, Jaume. "Apunts per a una tardor". *Punt Diari* (Girona) (dimecres, 19 novembre 1986), pàg. 30 430
- De la Redacció. "Exposición del pintor Pujol Carandell sobre la figura de Antonio Machado". *Diario Pueblo* (Soria) (martes, 28 juliol 1987), pàg. 5 431
- AMAYAS MATEO, Francisco. "Cultura machadiana, el León de Judá y la oposición". *Diario Pueblo* (Soria) (dimecres, 5 agost 1987), pàg. 7 432
- De la Redacció. "La pintura psicológica de Pujol Carandell en busca de la identidad de Machado". *Diario Pueblo* (Soria) (divendres, 7 agost 1987), pàg. 5 433
- De la Redacció. "Guia de Galeries d'Art". *Punt Diari* (Girona) (13 agost 1987), pàg. 32 434
- AMIR, Xavier (Guia Amir). *Punt Diari* (Girona) (29 agost 1987), pàg. 28. 435
- De la Redacció. "Antològica de Pujol Carandell a la Rambla". *Punt Diari* (Girona) (divendres, 13 novembre 1987), pàg. 35 436
- De la Redacció. "Pujol Carandell, vint anys d'obra en una retrospectiva". *Diari de Girona*. *Los Sitios* (Foto: Dani Duch) (dissabte, 14 novembre 1987), pàg. 39 437
- VENTURA, Joan. "Un clàssic dels 80". A: Cultura. *Punt Diari* (Girona) (diumenge, 15 novembre 1987), pàg. 47 438
- MIR, Josep. "Pujol Carandell, retrospectiva d'un pintor que creu en la força". A: Cultura / Espectáculos. *Diari de Girona*

Los Sitios (diumenge, 15 novembre 1987), pàg.35 439

- De la Redacció. "Guia de Galeries d'Art" (dijous, 19 novembre 1987), pàg. 12 440
- GIL, Rosa. "Pujol Carandell: 'Un quadre és un instant de veritat'". A: Arte. Entrevista amb... *Diari de Girona. Los Sitios* (divendres, 27 novembre 1987), pàg. 34. 441
- FÀBREGA, Jaume. "Hi participen Condé, Pujol Carandell i Tarrahts, entre altres. Una col·lectiva inaugura avui la galeria d'art Sala Reial de Girona". A: Cultura. *Punt Diari* (dimarts, 12 juliol 1988), pàg. 33. 442
- FÀBREGA, Jaume. "A Can Ginebreda s'inaugura la mostra 'Visca la natura morta'". A: Cultura. *Punt Diari* (divendres, 16 desembre 1988), pàg. 35 443
- De la Redacció. "Exposiciones". A: Día a día / Radio. *La Vanguardia* (martes, 21 febrer 1989), pàg.87..... 444
- RIBAS, Clara. "Dues exposicions d'homenatge a Barcelona". A: Cultura. *Punt Diari* (dijous, 23 febrer 1989), pàg. 35 445
- GIL, Rosa. "Pujol Carandell: homenatge a Antonio Machado". *Diari de Girona* (divendres, 10 març 1989), pàg. 34 446
- MIRALLES, Francesc. "Pujol Carandell". A: Guía de Exposiciones. *La Vanguardia* (dissabte, 18 març 1989), pàg. 42. 447
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell exposa a França la seva sèrie de pintures d'homenatge a Antonio Machado". *Punt Diari* (dimecres, 5 abril 1989), pàg. 46 448
- FALGÀS, Jordi. "Exposició de Lleixà a Basilea i de Pujol Carandell a Cotlliure". *Punt Diari* (dijous, 22 juny 1989), pàg. 51..... 449
- De la Redacció. "Los cuatro Evangelistas, según Pujol Carandell". *Diari de Girona. Los Sitios* (Foto: Pablito) (1989) 450
- CARRERES I PERA, Joan. "Totalitat còsmica". A: Dia per Altre. *Punt Diari* (dimecres, 1 novembre 1989), pàg. 5 451

- De la Redacció. "Salt es vestirà de festa major del 24 al 29 de juliol". "Cartell". *Diari de Girona* (dijous, 12 juliol 1990), pàg. 7..... 452
- De la Redacció. "Festa Major de Salt". "Cartell". A: Festa Major de Salt. *Diari de Girona* (divendres, 20 juliol 1990), pàg. 1 453
- M. F. (Redacció). "Obra de Joan Pujol Carandell. 'Com a simbologia d'un poble', el cartell de la festa". A: Festa Major de Salt. *Diari de Girona* (Foto: Joan Segur) (divendres, 20 juliol 1990), pàg. 3. 454
- De la Redacció. "Cañete i Pujol Carandell exposen al Comú D'Encamp". *El Correu Andorrà* (divendres, 18 gener 1991) 455
- De la Redacció. "Pujol Carandell. Homenatge a Antonio Machado". A: Andorra Art. *El Correu Andorrà* (divendres, 18 gener 1991) 456
- De la Redacció. "Pujol Carandell exposa a Lleonart de Barcelona". A: Cultura. *El Punt* (diumenge, 20 octubre 1991), pàg. 30 457
- D. de G. (Redacció). "Vint-i-sis artistes participen a la catorzena mostra d'Art de Garriguella". A: Cultura. *Diari de Girona* (dimecres, 29 juliol 1992) 458
- D. de G. (Redacció). "Avui es presenta la catorzena mostra d'art de Garriguella". A: Cultura/Espectacles. *Diari de Girona* (dimecres, 5 agost 1992) 459
- PARÍS, Tat. "La XIV Mostra d'Art de Garriguella s'inaugurarà dissabte amb la participació de vint-i-nou artistes". A: Art. *Punt Diari* (dijous,6 agost 1992), pàg. 24 460
- PONCE, Josep Lluís. "L'artista Pujol Carandell exposa la seva obra a Castell d'Aro". *Diari de Girona* (divendres, 28 agost 1992), pàg. 32. 461
- PARÍS, Tat. "Pujol Carandell presenta obres dedicades a personatges famosos i a la història de la música. S'exposen al Castell de Benedormiens". A: Cultura. *El Punt* (diumenge, 30 agost 1992), pàg. 22 462
- ROATZ MYERS, Dorothy. "Montserrat Gallery shows European art's grass roots". *Art Speak* (New York, september 1992), pàg. 20... 463
- PARÍS, Tat. "Exposició del pintor Pujol Carandell a Albí".

El Punt (diumenge, 21 març 1993), pàg. 30 465

- ROQUES, Jean. "Pujol Carandell: la peinture chante la musique". A: Expo. *La Dépêche*. *Tarn* (mardi, 30 mars 1993) 466
- De la Redacció. "Exposicions". A: Agenda Cultural. *Diari de Girona* (diumenge, 28 novembre 1993), pàg. 38. 467
- VÁZQUEZ, Eva. "Els colors de la música. Joan Pujol Carandell inaugura demà una exposició que pretén traslladar a la pintura les sensacions que generen els sons amb el Gòtic com a escenari arquitectònic". *Diari de Girona* (divendres, 3 desembre 1993), pàg. 32. 468
- PARÍS, Tat. "Un espai per al gòtic". A: Cultura – Espectacles. *El Punt* (diumenge, 5 desembre 1993), pàg. 26 469
- CASADEMONT, Tina. "Pujol Carandell presenta la seva obra recent sobre la història de la música". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dijous, 25 agost 1994), pàg. 24 470
- CAMPS, Eudald / M.P. "Pujol Carandell. Benedormiens". A: Art. *Diari de Girona* (divendres, 26 agost 1994), pàg. 29 471
- De la Redacció. "Exposicions". A: Agenda Cultural. *Diari de Girona* (diumenge, 4 setembre 1994), pàg. 44. 472
- D. de G. (Redacció). "Els aiguats de tardor canvien per a bé el pessebre de Castell d'Aro". A: Fets i Gent. *Diari de Girona* (dijous, 22 desembre 1994), pàg. 25 473
- De la Redacció. "Pujol Carandell inaugura demà la seva primera exposició a Bèlgica". *Diari de Girona* (divendres, 30 juny 1995), pàg. 31. 474
- CASADEMONT, Tina. "Pujol Carandell exposa a Bèlgica". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dissabte, 1 juliol 1995), pàg. 24. 475
- BAEYENS, Bavo. "Carandell in Oostduinkerke. Métier en fantazie met goud op snee". A: Galeries. *Kiosk 3*. *De Standaard* (Belangen) (Foto: Opsis) (woensdag, 5 juli 1995) 476
- CASADEMONT, Tina. "Pujol Carandell presenta a Perpinyà

la seva 'Història de la música'". *El Punt* (dissabte, 2 setembre 1995), pàg.22. 477

- VAZQUEZ, Eva. "Pujol Carandell presenta la sèrie sobre la història de la música a Perpinyà". *Diari de Girona* (Foto: Jordi Ribot) (6 setembre - 1 octubre cir. 1995) 478
- BOSCH, Imma. "Elvira Gràcia i Tomàs". A: Apunts. El personatge. *El Punt* (dissabte, 7 novembre 1995), pàg.37 479
- BOSCH, Imma. "Els manaies de Girona penjaran una campana a l'església de Sant Lluc". A: Apunts. *El Punt* (divendres, 16 febrer 1996), pàg.47 480
- CASADEMONT, Tina. "Premien Pujol Carandell pel seu treball sobre la història de la música". *El Punt* (divendres, 24 maig 1996), pàg.25. 481
- R. P. (Redacció)."L'Acadèmia d'Arts, Ciències i Lletres de París premia Pujol Carandell. L'artista va rebre la medalla d'argent". *Diari de Girona* (divendres, 31 maig 1996), pàg.41 482
- De la Redacció. "Organitzen una exposició sobre Carandell a Begur". *Diari de Girona* (diumenge, 30 juny 1996), pàg.42 483
- De la Redacció. "Exposicions". A: Cultura / Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 5 juliol 1996), pàg. 28 484
- CASADEMONT, Tina. "Els instruments i les estacions". *El Punt* (divendres, 5 juliol 1996), pàg.29 485
- CASADEMONT, Tina. "Set artistes contemporanis exposen a la sala del COA i AT de Palamós". *El Punt* (divendres, 19 juliol 1996), pàg.31. 486
- PLANAS, Ricard. "Airtzeta, Carandell i Xicola obren un cicle d'exposicions a Colera". A: Art. *Diari de Girona* (divendres, 30 maig 1997), pàg. 47. 487
- CASADEMONT, Tina. "Papers contemporanis". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dijous, 12 juny 1997), pàg. 37. 488
- CASADEMONT, Tina. "Una mostra al Centre Cívic de Colera

reuneix el treball de nou artistes". *El Punt* (dijous, 24 juliol 1997), pàg. 28. 489

- CASADEMONT, Tina. "Carandell exposa a Cotlliure les seves pintures sobre la música". *El Punt* (dijous, 14 agost 1997), pàg. 28. 490
- De la Redacció. "Pujol Carandell exposa a Cotlliure". *Diari de Girona* (divendres, 15 agost 1997), pàg. 49 491
- De la Redacció. "Carandell et l'histoire de la musique". A: Littoral. Collioure. *L'Independant* (Foto: F.G.) (jeudi, 28 août 1997) 492
- CASADEMONT, Tina. "Fita és homenatjat pel seu setantè aniversari amb una col·lectiva de set artistes a Expoart. I La Punxa reuneix obra de dos catalans, tres flamencs, un rus i un francès". A: Fires de Sant Narcís. Les Exposicions. *El Punt* (dijous, 23 octubre 1997), pàg. 78 493
- De la Redacció "7 Artistes Contemporanis". *El Punt* (dilluns, 27 octubre 1997), pàg. 15. 494
- PLANAS, Ricard. "'7 Artistes Contemporanis' d'arreu del món inauguren una mostra a La Punxa". *Diari de Girona* (dimecres, 29 octubre 1997), pàg. 22. 495
- De la Redacció. "Exposiciones". A: Vivir en Gerona Sant Narcís 1997. *La Vanguardia* (dimarts, 28 octubre 1997), pàg. 3 496
- ORETÓ, Francesc R. "Memòria d'una col·lectivitat". *Diari de Girona* (divendres, 7 novembre 1997), pàg. 47 497
- PLANAS, Ricard. "Pujol Carandell exposa a França una sèrie sobre els 'Castells d'aigua'". A: Cultura/Espectacles. *Diari de Girona* (dilluns, 22 desembres 1997), pàg.28 498
- De la Redacció. "La música pintada de Carandell, a Torelló". A: Art. Suplement d'oci i cultura. *Diari de Girona* (divendres, 27 novembre 1998), pàg. 11. 499
- CASADEMONT, Tina. "Carandell presenta la seva obra al teatre Cirvianum de Torelló". A: Cultura – Espectacles. Art.

El Punt (dissabte, 28 novembre 1998), pàg. 40 500

- CASADEMONT, Tina. "Joan Carandell presenta a les Olives una sèrie pictòrica dedicada a Beethoven". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dissabte, 28 agost 1999), pàg. 42. 501
- CAMPS, Eudald. "Carandell pinta la música a la Fundació Rodríguez Amat". A: Art. Suplement d'oci i cultura. *Diari de Girona* (divendres, 3 setembre 1999), pàg. 10 502
- VIDAL, Jaume. "Baix Empordà". A: Arts. Quadern. *El País* (dijous, 16 setembre 1999), pàg. 6. 503
- De la Redacció. "9 Anys – Síntesi. Carandell". *Diari de Girona* (dijous, 21 octubre 1999), pàg. 25. 504
- CASADEMONT, Tina. "Carandell sintetitza a La Punxa la pintura dels seus últims 9 anys". A: Les Exposicions. *El Punt* (dijous, 21 octubre 1999), pàg. 61. 505
- CASADEMONT, Tina. "La Punxa inaugura una mostra de la pintura musical de Carandell". A: Punt i A Part. Fires de Sant Narcís. *El Punt* (Foto: Toni Mula) (dissabte, 23 octubre 1999), pàg. 6. 506
- CARBONELL, Joaquín. "Soy argentino pero nací al arte con Goya". A: La Gente de Aragón. *El Periódico* (Aragón) (Foto: Rogelio Allepuz) (dissabte, 20 novembre 1999), pàg. 22. 507
- CASADEMONT, Tina. "Carandell du a la Punxa una exposició dedicada a 'la vibració del missatge nadalenc'". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (Foto: Lluís Romero) (divendres, 1 desembre 2000), pàg. 37. 508
- De la Redacció. "Nadal – Sinopsi. Carandell". A: Art. Suplement d'Oci i Cultura. *Diari de Girona* (divendres, 1 desembre 2000), pàg. 3. 509
- MARTÍNEZ, Montse / PÉREZ, Maria. "Inauguracions". A: Agenda. *El Punt* (dissabte, 2 desembre 2000), pàg. 65. 510
- De la Redacció. "La Casa de Cultura presenta els treballs

de Joan Carandell". A: Art. Suplement d'Oci i Cultura. *Diari de Girona* (divendres, 20 abril 2001), pàg. 10 511

- BOSCH, Imma. "Carandell porta a Girona una mostra sobre la 'Novena Simfonia' de Beethoven". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 18 maig 2001), pàg.37 512
- De la Redacció. "Galeria Can Marc. Carandell". A: Cultura/Espectacles. *Diari de Girona* (divendres, 24 agost 2001), pàg. 38 513
- BOSCH, Imma. "Carandell exposa la 'Novena simfonia' a Begur". A: Cultura - Espectacles. *El Punt* (dissabte, 8 setembre 2001), pàg.41. 514
- CASADEMONT, Tina. "Joan Carandell exposa al Consell Comarcal de l'Alt Empordà". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dimecres, 19 febrer 2003), pàg. 49 515
- CASADEMONT, Tina. "Carandell pinta les formes i els colors de la conversa mítica que va originar l'existència de l'home". "Presenta les obres en l'exposició 'Geometria Estel·lar', al Consell de l'Alt Empordà". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 21 febrer 2003), pàg. 43. 516
- D. de G.(Redacció). "El pintor Carandell exposa la seva obra al Consell Comarcal de l'Empordà". *Diari de Girona* (febrer 2003). 517
- CAMPS, Eudald. "Les "geometries estel·lars" de Carandell, a Figueres". A: Exposicions. Suplement d'Oci i Cultura. *Diari de Girona* (divendres, 28 febrer 2003), pàg. 11 518
- De la Redacció. "Les Exposicions". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dissabte, 19 abril 2003), pàg. 42 519
- CASADEMONT, Tina. "Carandell i la seva pintura sobre Beethoven, a la Sala Saqués". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 6 juny 2003), pàg. 47 520
- D. B. (Redacció). "Carandell ofereix una interpretació pictòrica de l'obra de Beethoven". A: Cultura / Espectacles. *Diari de Girona* (Foto: Daniel Bonaventura) (dissabte, 7 juny 2003), pàg. 46 521

- De la redacció. "Carandell a la Sala Saqués". A: Art. Exposicions. *El Punt* (divendres, 13 juny 2003), pàg. 44 522
- CAMPS, Eudald. "Carandell porta la seva pintura musical a la Sala Joan Saqués". A: Suplement d'Oci i Cultura. *Diari de Girona* (divendres, 13 juny 2003), pàg. 10 523
- CASADEMONT, Tina. "Carandell pinta l'harmonia a través de la 'Novena simfonia' de Beethoven". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (Foto: Joan Comalat) (dijous, 26 juny 2003), pàg. 32. 524
- De la Redacció. "Les Exposicions". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 5 setembre 2003), pàg. 42 525
- CASADEMONT, Tina. "Carandell porta la seva 'Geometria Estel·lar' a Santa Cristina d'Aro". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 5 setembre 2003), pàg. 43. 526
- CASADEMONT, Tina. "Carandell exposa 'Harmonia Dimensional' al Museu d'Art". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (dijous, 14 octubre 2004), pàg. 54 527
- CASADEMONT, Tina. "Carandell obra a Cassà una exposició sobre la 'Novena' de Beethoven". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 30 setembre 2005), pàg. 48 528
- MARTÍNEZ, M.A. "Pintures inspirades en la música". A: Cultura – Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 28 abril 2006). 529
- De la redacció. "Carandell. Els Ministrils, flautes de bec i percussió". *El Punt* (dijous, 11 maig 2006), pàg. 53 530
- CASTILLÓN, Xavier. "Carandell exposa a La Punxa". A: Cultura –Espectacles. Art. *El Punt* (divendres, 12 maig 2006), pàg. 53. 531
- De la Redacció. "La 'Història de la música' vista per Carandell". *Diari de Girona* (Foto: Joan Comalat) (diumenge, 14 maig 2006)..... 532
- D. de G., Figueres. "El Consell Comarcal presenta les pintures

de Joan Carandell". *Diari de Girona* (divendres, 1 juny 2007)..... 533

- CASTILLÓN, X. "Carandell clou una mostra a Figueres". *El Punt* (dissabte, 16 juny 2007), pàg. 57..... 534

• RELACIÓ DEL RECULL DE PREMSA: SETMANARIS I REVISTES

- FÀBREGA, Jaume. "Johan Pujol". A: Art. Revista *Presència*. Girona (1978), pàg. 41..... 535
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell, l'empenta clàssica". A: Parlem D'Art. Revista *Presència*. Girona (1978), pàg. 19..... 536
- ALGUERÓ, José. "Pujol Carandell al Casino". A: Exposicions. Comarca al Dia. *Setmanari Independent*. Granollers (24 març 1979), núm. 103, pàg. 23..... 537
- ALGUERÓ, José. "El Artista y su Arte. Pujol Carandell". *Revista del Vallés*. Granollers (31 març 1979), núm. 150..... 538
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell". A: Art. Revista *Presència*. Girona (1979), pàg. 27..... 539
- ARCONADA. "Pujol Carandell". Revista *El Arcón de Arconada*. Madrid (1981), pàg. 8..... 540
- FÀBREGA, Jaume. "Pujol Carandell i el neo - barroquisme". A: Parlem d'Art. Revista *Presència*. Girona (9 gener 1983), pàg. 16..... 541
- De la Redacció. "53 Estudios para una obra". Revista - Setmanari *El Montbui*. Caldes de Montbui (dissabte 22 octubre 1983), pàg. 6..... 543
- De la Redacció. "Exposició de pintura de Pujol Carandell. 'Vull arribar al màxim de qualitat en cada obra'". A: Plana Cultural. Revista - Setmanari *El Montbui*. Caldes de Montbui (dissabte, 12 novembre 1983), pàg. 5..... 544
- CODERCH, Narcís. "Exposició de l''Obra mística' a Besalú".

A: Art i Cultura. Revista *L'Olotí*. Olot (Desembre 1983), pàg. 13..... 545

- GALÍ, Francesc. "Pujol Carandell. Galeria Matisse". Revista *Gal Art*. 690 (Barcelona)..... 546
- ORBAÑANOS, Hortensia. "Pujol Carandell". Revista *Gal Art*. 496-497 (Barcelona) (Novembre 85), núm. 20, pàg. 64-65..... 547
- FÀBREGA, Jaume. "Artistes de Girona a España i arreu". A: Parlem d'Art. *Presència* (1985), pàg. 12..... 551
- FÀBREGA, Jaume. "Fer Art és re-inventar la realitat". "Pujol Carandell un pintor gironí cap a Brussel·les". A: Parlem d'Art. *Presència* (30 març 1986), núm. 736, pàg. 16..... 552
- De la Redacció. "Inaugurada una muestra pictórica sobre la vida y obra del poeta Antonio Machado". A: Cultura. *Soria Semanal* (dimarts, 4 agost 1987), pàg. 15..... 554
- De la Redacció. Revista *Claxon* (Girona) (23-29 juliol 1990), núm. 123. Portada..... 555
- ROIG, Sebastià. "La Mostra de Garriguella arriba a la quinzena edició". A: Art. *Nou Diari* (dimecres, 4 agost 1993), pàg. 52..... 556
- COLOMER-RIBOT, Xavier. "Pujol Carandell i la 'Mostra de pintors de l'Empordà, avui', a Castell d'Aro". A: La Cultura i el Lleure. *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (26 agost-1 setembre 1994), núm.33, portada i pàg.14..... 557
- COLOMER-RIBOT, Xavier "La quarta part de la 'Història de la Música', de Pujol Carandell". *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (2-8 setembre 1994), núm. 34, portada, pàg. 41 i 53..... 559
- De la Redacció. "Es va presentar el nou llibre de poesia d'Elvira Gràcia i Tomàs". A: Literatura. *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (divendres, 26 maig 1995), pàg. 28.... 562
- De la redacció. "Opsis Art Galery". *Arts Antiques*

Auctions (juliol 1995), núm. 263..... 563

- De la Redacció. A: Exposicions. *Revista del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona*. *La Punxa* (Monogràfic) (1r. Semestre 1996), pàg. 23..... 567
- CARRERAS, Pere. "Carandell: 'música i pintura van unides' ". A: Art. *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà), (divendres, 12 juliol 1996), pàg. 31..... 570
- RODRIGUEZ AMAT, Jordi. "A Palamós exposen 7 artistes contemporanis". *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (divendres, 16 agost 1996), pàg. 31..... 571
- De la Redacció. "Sala de Palamós. '7 artistes contemporanis'". A: Exposicions. *Revista del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. La Punxa* (Monogràfic) (2n. Semestre 1997)..... 572
- De la Redacció. "Ambito catalán". A: Cataluña. *El Punto de las Artes* (Madrid) (4-17 juliol 1997), pàg.10..... 575
- De la Redacció. "Ambito catalán". A: Cataluña. *El Punto de las Artes* (Madrid) (1 agost - 11 setembre 1997), pàg.24..... 576
- De la Redacció. "Ambito catalán". A: Cataluña. *El Punto de las Artes* (Madrid) (24-30 octubre 1997), pàg.11..... 577
- De la Redacció. "7 artistes contemporanis". A: Exposicions. *Claxon* (31 octubre 1997), pàg. 10..... 578
- Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. *Calendari d'Activitats Culturals* (Novembre 1997), núm.114..... 579
- ROUSSELL, Nathalie. "Victoire de la musique sur la matière". *Tarn Infos* (Setmanari) (18-23 desembre 1997), pàg. 18..... 580
- De la Redacció. "Avui s'inaugura l'exposició del pintor Carandell". *Torelló* (Setmanari de la Vall del Ges) (27 novembre 1998)..... 583
- De la Redacció. "Història de la Música". *La Revista*

La marxa (27 novembre 1998)..... 584

- De la Redacció. "Informació de l'Ajuntament de Torelló". *Torelló* (Setmanari de la Vall del Ges) (4 desembre 1998), pàg. 6..... 585
- De la Redacció. "Nombres Propios". A: Personas / Hechos. *El Punto de las Artes* (Madrid) (11-17 desembre 1997), pàg.26..... 586
- De la Redacció. "Joan Carandell presenta 'Vibració Beethoven' a la Fundació Rodríguez Amat". A: Art. *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (divendres, 27 agost 1999), pàg. 20..... 588
- IBAÑEZ, Angela. "Vibraciones". *Burbujas* (8 setembre 1999)..... 589
- MITJAVILA, Remei. "Carandell exposa a la Fundació Rodríguez Amat" A: Pintura. *La Proa* (Setmanari del Baix Empordà) (divendres, 24 setembre 1999), pàg. 21..... 590
- BOSCO, Roberta. "La música medieval en un libro de artista". *El Periódico del Arte* (Madrid) (octubre 1999), núm. 26..... 591
- De la Redacció. "Carandell i el seu '9 anys-síntesi'". A: Notícies. *El Mercat* (Girona) (26 octubre - 1 novembre 1999), pàg. 5..... 592
- De la Redacció. "Cuatro expresiones, cuatro emociones". *Insomnio* (Saragossa) (25 desembre 1999), pàg. 25..... 593
- De la Redacció. "Girona" A: Inauguracions. *Punt de Venda* (1-7 desembre 2000), pàg. 11..... 594
- De la Redacció. "Sala La Punxa". *Revist Art* (Revista de las Artes) (Barcelona) (2001), núm.55..... 595
- De la Redacció. "Carandell i la 'Novena', a la Casa de Cultura". *Bon Art* (Revista d'Art) (juny 2001), núm. 20, pàg. 44..... 597
- De la Redacció. "Carandell exposa a Can Marc, de Begur". *Bon Art* (Revista d'Art) (setembre 2001), núm. 23, pàg. 85..... 599
- De la Redacció. "Joan Carandell exposa a Figueres". *Hora Nova* (Periòdic Independent de L'Empordà)

(25 febrer – 3 març 2003), pàg. 58..... 601

- C. V. "Carandell presenta la sèrie 'Geometria estel·lar' ". A: Art. *Empordà* (Setmanari de l'Alt Empordà) (dimarts, 25 febrer 2003), pàg. 24..... 602
- De la Redacció. "Exposicions". A: Agenda. *Empordà*. (Setmanari de l'Alt Empordà) (dimarts, 25 febrer 2003), pàg. 69..... 603
- JARA; Glòria. "Exposicions estivals". A: Arts. *El Carrilet* (La Revista de la Vall d'Aro) (2003)..... 604
- De la Redacció. "Joan Carandell exposa a Santa Cristina". *Ancora* (Setmanari de la Costa Brava) (4 setembre 2003), núm. 2823..... 605
- De la Redacció. "L'artista Joan Carandell exposa a Santa Cristina d'Aro". A: Exposició. *La Proa*. (Diari del Baix Empordà) (9-15 setembre 2003), núm. 496, pàg. 17..... 606
- HALLENAUT, Paul. "Carandell". A: Le Carrefour des Artistes. *Le Travailleur*. *Catalan* (13-19 febrer 2004), núm. 3052, pàg. 16..... 607
- De la Redacció. "Aquest cartell, del pintor saltenc Carandell, anuncia els actes de la Setmana Santa 2004". *El Mercat* (Girona) (30-5 abril 2004), portada i pàg. 3..... 608
- De la Redacció. "Carandell: Harmonia Dimensional". *Bon Art* (Revista d'Art) (octubre 2004), núm. 60, pàg. 40..... 609
- De la Redacció. "Carandell: Harmonia Dimensional". *Bon Art* (Revista d'Art) (novembre 2004), núm. 61, pàg. 67..... 611
- HALLENAUT, Paul. "Carandell". A: Le Carrefour des Artistes. *Le Travailleur*. *Catalan* (30 setembre - 6 octubre 2005), núm. 3134, pàg. 16..... 613
- HALLENAUT, Paul. "Carandell un artiste atypique". A: Locales. *La Croix du Midi* (dijous, 20 octubre 2005), núm. 4825, pàg. 5..... 614
- TORRENT, Carles. "Carandell inaugura la seva exposició i

fa l'obertura del curs 2005-2006". A: Entitats. *Llumiguia* (Centre Cultural Sala Galà- Escola d'Art) (octubre 2005), núm. 632, pàg. 40..... 615

- De la Redacció. "Carandell i la novena simfonia de Beethoven, al Centre Cultural Sala Galà, de Cassà de la Selva". *Bon Art* (Revista d'Art) (octubre 2005), núm. 72, pàg. 107..... 617
- De la Redacció. "Sala d'Exposicions La Punxa". I "Exposició de Carandell i concert d'els Ministrils, flautes de bec i percussió". A: Exposicions. *Revista del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona. La Punxa* (Monogràfic) (2n. Semestre 2006)..... 619
- De la Redacció. "Carandell". *Bon Art* (Revista d'Art) (juny 2006), núm. 80, pàg. 74..... 623
- De la Redacció. "Paris, novembre 2006: une exposition de tableaux relatifs à Beethoven". A: Projects 2006-2007, à Paris et en Province. *ABF.Beethoven* (La revue de l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie –) (2n. Semestre 2006), núm. 6, pàg. 97..... 625
- CHAUMONTET, Lionel. "Peintures et musique: une exposition d'arts". *ABF.Beethoven* (La revue de l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie –) (1r. Semestre 2007), núm. 7..... 627
- JARA; Glòria. "Malgrat el seu adéu, l'Elvira seguirà viva". *Ancora* (Setmanari de la Costa Brava) (1 març 2007), núm. 2991, portada..... 629
- De la Redacció. "Figueres - Exposicions". *Agenda Cultural Comarcal* (Consell Comarcal de l'Alt Empordà), (1-30 juny 2007)..... 630
- MONTALBO, Anna "La vibration Beethoven sur la peinture de Joan Carandell". *ABF.Beethoven* (La revue de l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie –) (2r. Semestre 2008), núm. 10, pàg. IV, 68 i 69..... 631

- J. L. M., "Artistes en folie!". *Le Petit Journal*. Saint–Estève. France. (31/10/08) 635
- QUERO, M. C., "La Musique s'expose au mas Carbasse". (Saint–Esteve. France). *L'Indépendent*. Perpignan. France..... 636
- HALLENAUT, Paul, "La Musique et Carandell". *La Croix du Midi*. A: "Le carrefour des Artistes". France. (18 janvier 2008)..... 637
- Services Municipaux St-Estève "Exposition 'Musique' au Mas Carbasse à Saint-Estève. Du 18 janvier au 3 février 2008". www.St.Estève.com. (Web)..... 638
- De la Redacció, "Au mas Carbasse 'Corps et âmes' s'exposent" (du 7 au 16 novembre 2008). *L'Indépendent*. Perpignan. France (jeudi 6 novembre 2008)..... 640
- De la Redacció, "Fête de l'amitié, de la poésie et des arts picturaux" Musée du Mas Carbasse St.-Estève. *L'Indépendent*. Perpignan. France (28 octobre 2011)..... 641
- Estrella para *Red de Estrellas* (2/9/11) "La pintura de las esferas" de: http:www.carandelljcarandell.com/biografia castellano.htm". (Web). 644
- Agenda Centre Unesco de Catalunya UNESCOCAT "Commemoració del 40è aniversari de la intervenció de Pau Casals a les Nacions Unides". (Web)..... 645

CATÀLEGS

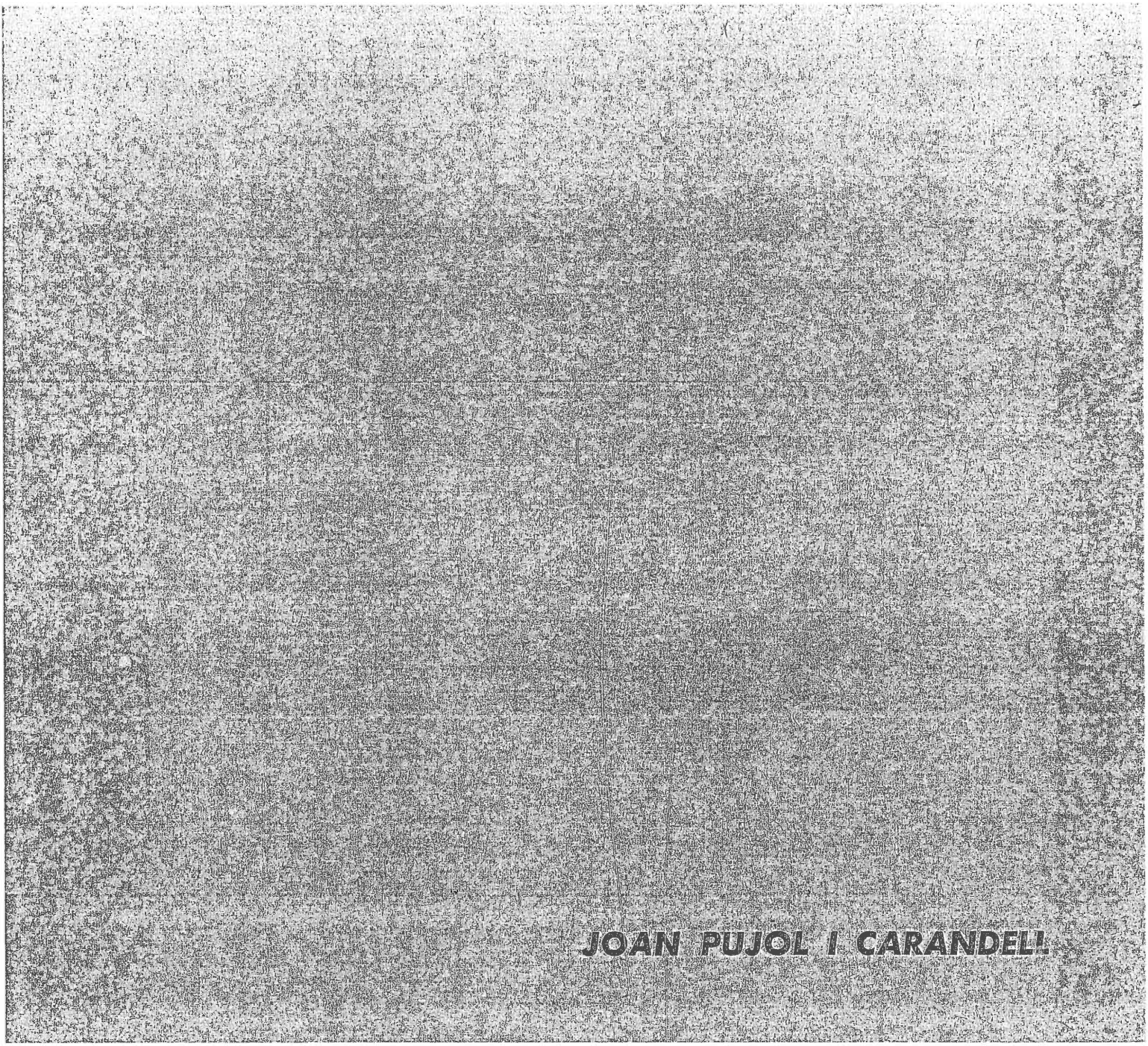
PRIMERA EXPOSICIO DE DISENY ARTISTIC

SALA D'EXPOSICIONS
DE LA
CAIXA DE PENSIONS
PER A LA
VELLESA I D'ESTALVIS
Sta. Clara, 9
GIRONA

Horari: Festius, de 12 a 2 y de 7 a 9
Laborables, de 7 a 9

Del 28 Desembre 1974 al 10 Gener 1975

Imprenta Moderna - Sta. Eugenia, 10 - Girona

JOAN PUJOL I CARANDELL

1977

pujol carandell

OBRA PERMANENTE

NOVOTEL GERONA
Ctra. Aeropuerto
Tel (972) 47 71 00
RIUDELLOTS DE LA SELVA GERONA

OLIS

johann pujol

8-XII-77 a 15-I-78

NOVOTEL-GERONA
AUTOPISTA A-17 salida 8

RIUDELLOTS DE LA SELVA
(GERONA)

JOHANN PUJOL

OLEOS y ACRILICOS

en

novotel

Carretera del Aeropuerto
Teléfono: 21 09 00
Riudellots de la Selva

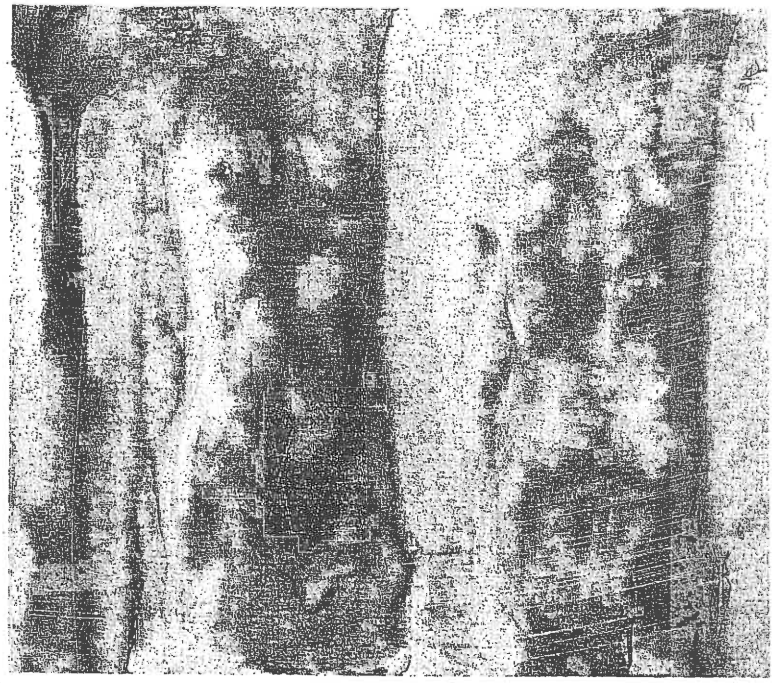
Del 15 de Julio al 30 de Setiembre 1978

GRAFIQUES FI-BE Sta. Eugenia, 162, GIRONA -Tel. 20 54 19-

JOHANN PUJOL
Olis i Acrílics
DEL 21 AL 31 D'AGOST DEL 1978
CAIXA D'ESTALVIS
DE ROSES

Galeria d'Art
BANYOLES

Major, 3 - Tel. 57 13 73

EXPOSICIO D'OLIS I DIBUIXOS

JOHANN PUJOL

Del 3 al 22 de Març del 1979

Horaris:
Festius: de 7 a 9 del vespre
Feiners: de 2/4 de 7 a 2/4 de 9 del vespre
Dilluns: tancat

LA PINTURA, UNA ALTRA REALITAT

Una reflexió a partir de l'obra de Johann Pujol

I

Està força estès l'equívoc de considerar l'art com una transcripció de la realitat o, encara més, com una còpia. La gent que va a les exposicions, normalment, valora un quadre segons el grau de semblança d'aquest amb el model. I així, se senten comentaris com: "Sembla millor que el natural", o bé, "aquestes llimones semblen de veritat" –parlant de paisatges o bodegons– i, també: "Té uns ulls que parlen"; "li ha trobat el posat, és ella mateixa" –parlant d'un retrat–.

Aquesta visió de l'art, però, és força limitada. Es cert que ens produeix una certa gratificació –visual i psicològica– descobrir, en una obra d'art, la semblança o la identificació amb un objecte, un indret i una persona. De fet, i ja des de petits, ens agrada la imitació. D'altra part, això és ben natural i legítim i, a priori, no tenim perquè haver de sol.licitar de l'art aquests favors que tan ens complauen. Ja els grecs s'admiraven de com uns ocells anaven a picar els raïms que un cèlebre pintor havia pintat. Quan la reproducció de la realitat vol ser truculenta fins a aquest punt, rep el nom francès de *trompe - l'oeil* ("que enganya l'ull", podríem traduir-ho). Aquesta tècnica, com sabeu s'ha utilitzat –i ja es torna a fer servir ara– en la decoració pictòrica de l'interior de les cases.

Però, tal com deiem, aquest il.lusionisme visual pot ser un ingredient –i fins una part important– de l'art, però si limitéssim la nostra visió del mateix només a aquesta qüestió, l'empobriríem molt i limitaríem encara més les seves possibilitats.

Car no podem oblidar que, malgrat tot, l'art *no és la realitat*. És, si de cas, *una altra realitat*. És, sempre, una representació convencional que, com a tal pot, si vol, prescindir perfectament de la representació naturalista. Com és sabut, tot el que de més viu i renovador ha produït l'art contemporani –i això ja des de l'impressionisme (l'autèntic impressionisme, no el que ara se'n diu "pintura impressionista")– s'ha basat en aquests principis.

Cal saber, a més, que avui la pintura ja no ha d'acomplir necessàriament aquesta servitud que sempre en el passat havia tingut, és a dir, ser la representació del món *tal com el veiem en cada època històrica*. Avui disposem de la fotografia, tant estàtica com en moviment (cinema, televisió, vídeo) i, àdhuc, d'una mena de fotografia escultòria realitzada amb raigs làser, destinada a tenir unes enormes possibilitats. La pintura, per tant, pot prescindir perfectament de la representació naturalista.

Però hi ha més, encara. I és que allò que més justifica l'art no és la reproducció més o menys versemblant de les coses –i que és relativament fàcil de fer a partir de certes receptes i trucs, i àdhuc mitjançant la utilització, tal com fan els hiperrealistes, d'un senzill sistema de projecció d'una diapositiva d'allò que es vol pintar sobre la tela–. Allò que justifica l'art és la *creativitat*, la possibilitat de descobrir nous móns, unes *altres realitats*. Per tant, a un pintor, no li heu d'exigir (o almenys no només això) que us representi les coses tal com les veiem –o millor, tal com *creiem veure-les*, ja que àdhuc el naturalisme pictòric, amb ús de perspectiva, clarobcur, etc., és una convenció que no data de més de cinc-cents anys. A un pintor, el que li heu d'exigir, és que vagi *més enllà* de la realitat, que en creï una de nova, que inventi noves visions de la natura i de les coses.

II

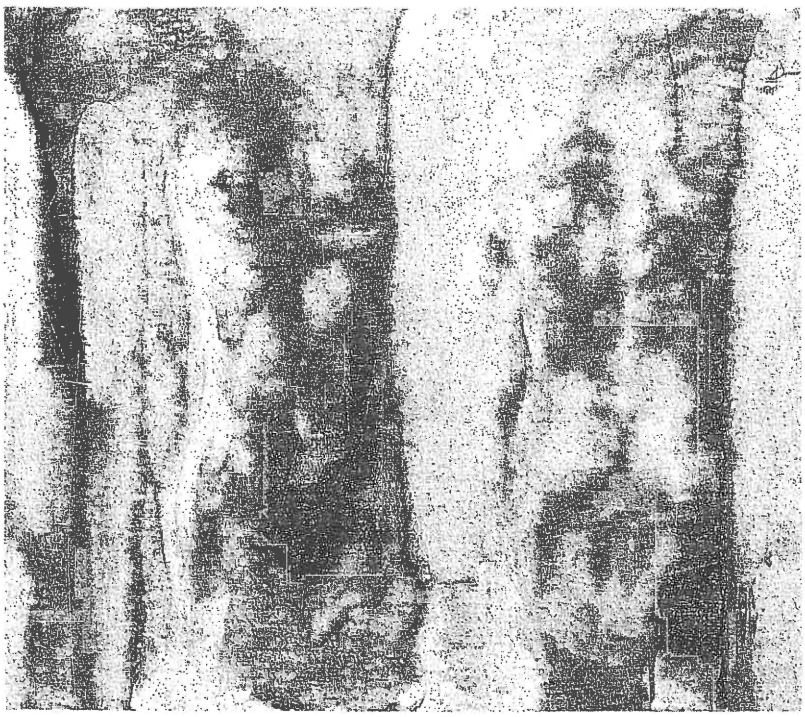
Tot això que acabem de dir vé a compte en relació a la pintura de Johann Pujol, un jove artista de Salt que ara realitza la seva cinquena exposició i, al mateix temps, la seva presentació a Banyoles. Aquesta mena de veure la pintura a què ens referíem suara és la que, segons ho veig jo, cal aplicar a la seva pintura: com un anar més enllà de la simple realitat fotogràfica, com l'elaboració d'una manera diferent, personal i creativa de veure-la. Es tracta de que ara, nosaltres, hi posem també una mica d'esforç en mirar aquesta obra ja que, tot el que no és fàcil de bell antuvi té la seva recompensa, en aquest cas la recompensa del goig per als ulls.

Jaume Fàbrega

Sala Casino

GRANOLLERS

c/. Viñamata, 21

EXPOSICIO D'OLIS I DIBUIXOS

Pujol Carandell

Del 17 al 31 de Març del 1979

Horaris:
Feiners: de 7 a 9 del vespre
Festius: Matí d'11 a 2 - Tarda de 6 a 9

LA PINTURA, UNA ALTRA REALITAT

Una reflexió a partir de l'obra de Pujol Carandell

I

Està força estès l'equívoc de considerar l'art com una transcripció de la realitat o, encara més, com una còpia. La gent que va a les exposicions, normalment, valora un quadre segons el grau de semblança d'aquest amb el model. I així, se senten comentaris com: "Sembla millor que el natural", o bé, "aquestes llimones semblen de veritat" –parlant de paisatges o bodegons– i, també: "Té uns ulls que parlen"; "li ha trobat el posat, és ella mateixa" –parlant d'un retrat–.

Aquesta visió de l'art, però, és força limitada. Es cert que ens produeix una certa gratificació –visual i psicològica– descobrir, en una obra d'art, la semblança o la identificació amb un objecte, un indret i una persona. De fet, i ja des de petits, ens agrada la imitació. D'altra part, això és ben natural i legítim i, a priori, no tenim perquè haver de sol.licitar de l'art aquests favors que tan ens complauen. Ja els grecs s'admiraven de com uns ocells anaven a picar els raïms que un cèlebre pintor havia pintat. Quan la reproducció de la realitat vol ser truculenta fins a aquest punt, rep el nom francès de *trompe - l'oeil* ("que enganya l'ull", podríem traduir-ho). Aquesta tècnica, com sabeu s'ha utilitzat –i ja es torna a fer servir ara– en la decoració pictòrica de l'interior de les cases.

Però, tal com dèiem, aquest il.lusionisme visual pot ser un ingredient –i fins una part important– de l'art, però si limitéssim la nostra visió del mateix només a aquesta qüestió, l'empobriríem molt i limitaríem encara més les seves possibilitats.

Car no podem oblidar que, malgrat tot, l'art *no és la realitat*. És, si de cas, *una altra realitat*. És, sempre, una representació convencional que, com a tal pot, si vol, prescindir perfectament de la representació naturalista. Com és sabut, tot el que de més viu i renovador ha produït l'art contemporani –i això ja des de l'impressionisme (l'autèntic impressionisme, no el que ara se'n diu "pintura impressionista")– s'ha basat en aquests principis.

Cal saber, a més, que avui la pintura ja no ha d'acomplir necessàriament aquesta servitud que sempre en el passat havia tingut, és a dir, ser la representació del món *tal com el veiem en cada època històrica*. Avui disposem de la fotografia, tant estàtica com en moviment (cinema, televisió, vídeo) i, àdhuc, d'una mena de fotografia escultòria realitzada amb raigs làser, destinada a tenir unes enormes possibilitats. La pintura, per tant, pot prescindir perfectament de la representació naturalista.

Però hi ha més, encara. I és que allò que més justifica l'art no és la reproducció més o menys versemblant de les coses –i que és relativament fàcil de fer a partir de certes receptes i trucs, i àdhuc mitjançant la utilització, tal com fan els hiperrealistes, d'un senzill sistema de projecció d'una diapositiva d'allò que es vol pintar sobre la tela–. Allò que justifica l'art és la *creativitat*, la possibilitat de descobrir nous móns, unes *altres realitats*. Per tant, a un pintor, no li heu d'exigir (o almenys no només això) que us representi les coses tal com les veiem –o millor, tal com *creiem veure-les*, ja que àdhuc el naturalisme pictòric, amb ús de perspectiva, clarobcur, etc., és una convenció que no data de més de cinc-cents anys. A un pintor, el que li heu d'exigir, és que vagi *més enllà* de la realitat, que en crei una de nova, que inventi noves visions de la natura i de les coses.

II

Tot això que acabem de dir vé a compte en relació a la pintura de Pujol Carandell, un jove artista de Salt que ara realitza la seva sisena exposició i, al mateix temps, la seva presentació a Granollers. Aquesta mena de veure la pintura a què ens referíem suara és la que, segons ho veig jo, cal aplicar a la seva pintura: com un anar més enllà de la simple realitat fotogràfica, com l'elaboració d'una manera diferent, personal i creativa de veure-la. Es tracta de que ara, nosaltres, hi posem també una mica d'esforç en mirar aquesta obra ja que, tot el que no és fàcil de bell antuvi té la seva recompensa, en aquest cas la recompensa del goig per als ulls.

Jaume Fàbrega

INVITACION

al cóctel de inauguración
viernes, 1 de junio de 1979
a las 19 horas

PERMANENCIA

Hasta el jueves 14 de junio

HORARIOS

Laborables: de 11'30 a 13'30 y de 17 a 20 h.
Domingos y lunes mañana, cerrado

GALERIA DE ARTE

CRISTINA

Diagonal, 458 (Cinema Diagonal)
Tel. 217 68 00 - BARCELONA-6

Pujol Carandell

OLEOS

FORMES —TAL VEGADA COSSOS—
DE PUJOL CARANDELL

D'un costat hi ha la realitat —o si voleu, la vida—. De l'altre l'art —o si voleu, la ficció—.

L'art, doncs, és una ficció, una imaginació, una transformació d'allò que més ens sobta de la realitat, de la vida.

Heus aquí allò que ens mostra l'obra de Pujol Carandell: una realitat estimulant —el cos humà—, allò que més tenim a prop, un poderós instrument de comunicació, i la interpretació damunt el paper o la tela —la imaginació— d'una part d'aquests cossos, o millor, dels cossos en un context de formes que s'esvaeixen.

Car Pujol Carandell, amb una pràctica artística arrelada en els llenguatges contemporanis, sap que la visió més pregona, més penetrant, de la realitat no n'és la transcripció fotogràfica, sinó la selecció d'aquella visió o fragment que més estimula la nostra imaginació artística; l'execució d'unes formes que, al cap i a la fi, què importa si són, tal volta, cossos nus d'homes i de dones: en el fons allò que importa és que, si bé al·ludeixen a aspectes reconegubles de la realitat, van més enllà; són formes i colors que s'aguanten i ens sacsegen per elles mateixes, per llur pròpia **realitat** artística.

JAUME FÀBREGA

La Artística

Sta. Clara, 37 - Tel. 20 26 78 (Contestador automàtic)

GIRONA

horari: de 9 a 13 h.

de 16 a 21 h.

festius i dilluns matí: tancat

PUJOL CARANDELL

FIGURES GOUASCHE

del 5 al 23 de Juny

CATALEG 32 1979

El Presidente del Centro Artístico, tiene el gusto de invitarle al acto de inauguración de la exposición de Oleos, del pintor Pujol Carandell, que se celebrará el día 21 del actual a las 7'30 de la tarde.

Granada, octubre 1979.

PUJOL CARANDELL

en

CENTRO ARTISTICO

OLEOS

DEL 21 AL 31 DE OCTUBRE 1979

PUJOL CARANDELL, en Cristina

No creo fácil para nadie cuando toma la realidad de la realidad viva — a veces la realidad se toma de la imaginación— recoger con ella el poder material y físico de los elementos que la componen. Pujol Carandell lo hace con el cuerpo humano, y el cuerpo humana es la vida y la muerte, nada menos ni más. Es decir, por una parte están la materialidad y fisicidad plásticas de esa singularidad específica que es el cuerpo humano en sí, y por otra la tremenda aventura de la vida y la muerte. No se conciben aquéllas sin éstas y viceversa. De aquel poder se deducen estas «facultades»: vivir y morir, poderes también: poder ser, poder estar y poder dejar de ser y estar. Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ

(«La Vanguardia», 16 junio 1979).

PUJOL CARANDEL, en «La Artística»

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente en las exposiciones que tenemos, a nivel medio entre nosotros.

La calidad de esta muestra se sale de lo normal en Gerona, y por ello no dudamos en recomendarla, pues se trata de una obra llena de interés, con una solidez creativa muy válida y sin duda, con el suficiente interés para que nuestros amantes del arte se fijen en el conjunto de esta obra. Ojalá que obras como la de Carandell se frecuentasen más.

J. VÍCTOR GAY

(Diario «Los Sitios», 12 junio 1979).

El artista y su arte: PUJOL CARANDELL

En la Sala de Exposiciones de Granollers, presenta un conjunto de óleos.

En este conjunto de pinturas, el artista de Salt, acredita sus altas dotes de pintor y dibujante. Digo esto porque no sólo la técnica, sino la sensibilidad, que fija la rotundidad de lo exacto, intentando encerrarlo todo dentro de colores luminosamente velados, como si la timidez y la condición ingrávida de las figuras se escaparan si no fueran sujetadas.

Este joven artista interroga su mundo en el que el ser humano —el hombre o la mujer— son siempre la figura central, como sólo realidad existencial.

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSE ALGUERO

(«Revista del Vallés», 31 marzo 1979).

GALERIA DE ARTE

ALEIXANDRE

Pujol Carandell

OLEOS

Del 20 al 30 diciembre 1979

HORARIO

Laborables y Festivos

de 20 a 22 horas

Catálogo - Invitación

ALCALA LA REAL

PUJOL CARANDELL,

en Cristina

No creo fácil para nadie cuando toma la realidad de la realidad viva —a veces la realidad se toma de la imaginación— recoger con ella el poder material y físico de los elementos que la componen. Pujol Carandell lo hace con el cuerpo humano, y el cuerpo humano es la vida y la muerte, nada menos ni más. Es decir, por una parte están la materialidad y fisicidad plásticas de esa singularidad específica que es el cuerpo humano en sí, y por otra la tremenda aventura de la vida y la muerte. No se conciben aquéllas sin éstas y viceversa. De aquel poder se deducen estas «facultades»: vivir y morir, poderes también: poder ser, poder estar y poder dejar de ser y estar. Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentsta.

FERNANDO GUTIERREZ

(«La Vanguardia», 16 junio 1979).

PUJOL CARANDELL,

en «La Artística»

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente en las exposiciones que tenemos, a nivel medio entre nosotros.

La calidad de esta muestra se sale de lo normal en Gerona, y por ello no dudamos en recomenlarla, pues se trata de una obra llena de interés, con una solidez creativa muy válida y sin duda, con el suficiente interés para que nuestros amantes del arte se fjen en el conjunto de esta obra. Ojalá que obras como la de Carandell se frecuentasen más.

J. VÍCTOR GAY

(Diario «Los Sitios», 12 junio 1979).

El artista y su arte:

PUJOL CARANDELL

En la Sala de Exposiciones de Granollers, presenta un conjunto de óleos.

En este conjunto de pinturas, el artista de Salt, acredita sus altas dotes de pintor y dibujante. Digo esto porque no sólo la técnica, sino la sensibilidad, que fija la rotundidad de lo exacto, intentando encerrarlo todo dentro de colores luminosamente velados, como si la timidez y la condición ingrávida de las figuras se escaparan si no fueran sujetadas.

Este joven artista interroga su mundo en el que el ser humano —el hombre o la mujer— son siempre la figura central, como sólo realidad existencial.

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSE ALGUERO

(«Revista del Vallés», 31 marzo 1979).

S A L A

del

REAL CIRCULO DE LABRADORES

Y PROPIETARIOS

Pedro Caravaca, 1

SEVILLA

Del 17 al 31 de marzo 1980.

Horas de visita: De 12 a 2 y de 6 a 9.

Pujol Carandell

OLEOS

PUJOL CARANDELL, en el Centro Artístico

En la veterana sala del Centro Artístico expone el pintor catalán Pujol Carandell una serie de cuadros con mínima cantidad de pintura todos ellos sobre la blancura del lienzo. Esta sobriedad dota a estos cuadros de dos cualidades; diafanidad y posibles siluetas e intensidades esfumadas. Carandell no apura nunca los asuntos; prefiere dejarlos desvanecidos y se diluyen en el aire fuera de lo interesante caracterizador. Sus desnudos, disueltos en el ambiente, no quedan plenamente explicados y en este misterio radica el propósito del pintor.

El expositor es un excelente dibujante que lo disimula. Su monotonía cromática, con pardos de preferencia, su gusto por lo inacabado e indefinido, el hacer vibrar los blancos descubiertos del soporte, el empleo de los obscuros transparentes de los medios tonos diáfanos, todo esto lo acredita de avezado pintor lo que le permite armar sus estructuras pictóricas, pese a la difuso de su manera, con gran solidez.

Se advierte en este pintor el deseo de hacer transcendente el contenido de sus obras; de dar un sentido espiritual y significativo de anhelos a sus figuras. Por ello, no completa la tonalidad de ellas, como hace un cierto manierismo contemporáneo que, inspirado en la contemplación de las obras clásicas fracmentadas por el tiempo, mantiene siempre su expresividad que Pujol Carandell pule y acicala.

Pintor moderno, el expositor se mantiene no obstante, alejado de estridencias encubridoras de ignorancias, de caprichos y novelerías de artistas antojadizos.

MARINO ANTEQUERA
(Diario «Ideal», 17 noviembre 1979).

PUJOL CARANDELL, en Cristina

No creo fácil para nadie cuando toma la realidad de la realidad viva —a veces la realidad se toma de la imaginación— recoger con ella el poder material y físico de los elementos que la componen. Pujol Carandell lo hace con el cuerpo humano, y el cuerpo humano es la vida y la muerte, nada menos ni más. Es decir, por una parte están la materialidad y fisicidad plásticas de esa singularidad específica que es el cuerpo humano en sí, y por otra la tremenda aventura de la vida y la muerte. No se conciben aquéllas sin éstas y viceversa. De aquel poder se deducen estas «facultades»: vivir y morir, poderes también: poder ser, poder estar y poder dejar de ser y estar. Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ
(«La Vanguardia», 16 Junio 1979).

PUJOL CARANDELL, en «La Artística»

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente en las exposiciones que tenemos, a nivel medio entre nosotros.

La calidad de esta muestra se sale de lo normal en Gerona, y por ello no dudamos en recomendarla, pues se trata de una obra llena de interés, con una solidez creativa muy válida y sin duda, con el suficiente interés para que nuestros amantes del arte se fijen en el conjunto de esta obra. Ojalá que obras como la de Carandell se frecuentasen más.

J. VICTOR GAY
(Diario «Los Sitios», 12 junio 1979).

68

Servicio de Publicaciones
de la Caja Provincial de Ahorros de Granada
Del 19 al 30 de Noviembre de 1980

Imprime T. Gráficos Arte: MARACENA (Granada)

-21-

MIRADA A LA NOSTALGIA

PUJOL CARANDELL

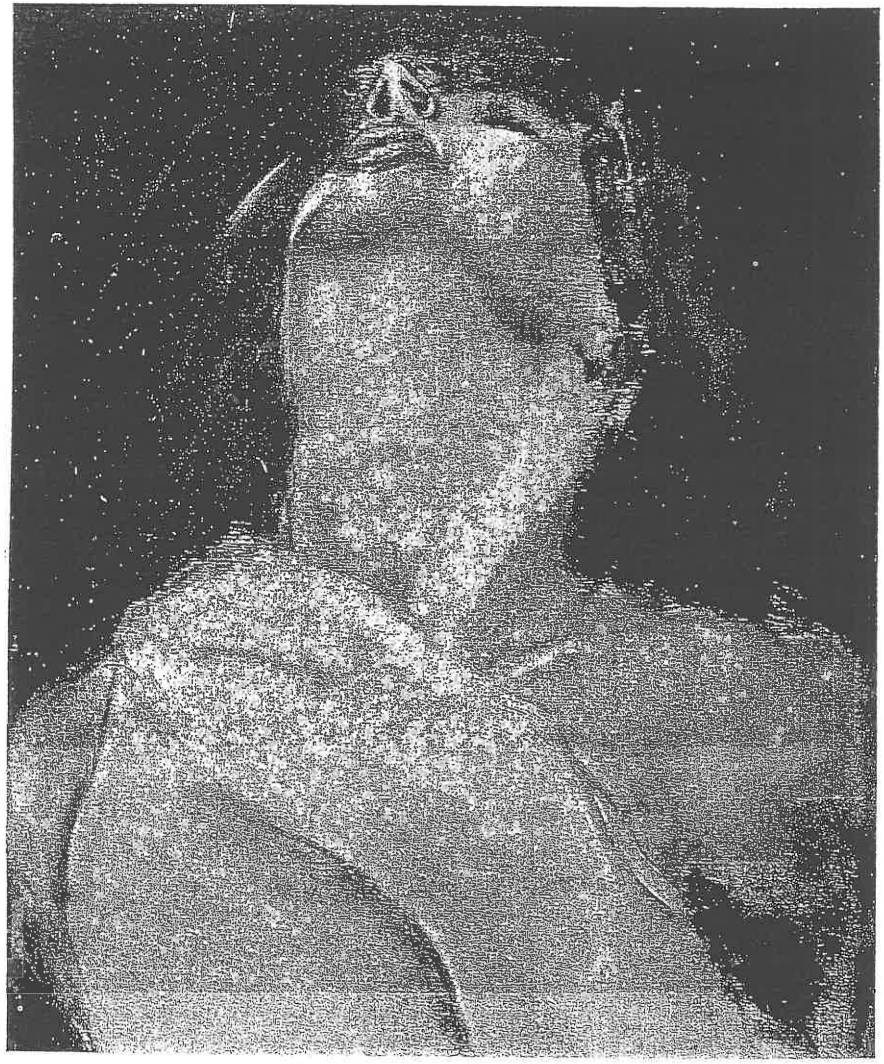
Galería de Exposiciones de la Caja Provincial de Ahorros. Granada

Del 19 al 30 de Noviembre de 1980 - Abierta al público de 19 a 21 horas

-22-

PUJOL CARANDELL

Galería de Exposiciones de la
Caja Provincial de Ahorros de Granada

A MODO DE PRESENTACION:
La justificación del arte como reinvención de la Realidad.

A nadie se escapa que vivimos un tiempo en que los medios mecánicos de registro, como pueden ser la fotografía o el cine, gozan de grandes posibilidades. Ello contribuye a que el artista se vea estimulado y aguijoneado para esforzarse, con un ahinco inusitado, en realizar otra cosa –más elemental o no–, pero con la evidente pretensión de una mayor profundidad.

Los personajes plasmados en el lienzo se encuentran en el centro de una sociedad clausurada a base de actitudes elementales y primordiales (abandono, nostalgia, perfección, belleza. . .), cuya misión es fundamentalmente psicológica, y cuya trabazón se constituye con una estructura de equilibrio, armonía y simplicidad.

El interés se centra en las figuras, no en las personas. Pero se trata de figuras que viven y pueden hacer sentir la realidad y la soledad.

La sugestión aflora por todas partes: de todos los sentimientos que pueden despertar el cuerpo humano; de la nostalgia del ser humano inerme ante un destino que le es dado y no es siquiera medianamente recobrado. Puede surgir una meditación bastante profunda en torno a la pasión y al deseo, girando a veces sobre la angustia.

En toda evolución pictórica, la medida de lo válido la da su autenticidad, ese "instante de verdad" que se plasma y fluye. En Pujol Carandell, en su pintura, se puede ir adivinando también ese "instante de verdad". Es una experiencia que le encamina a la simplicidad, que es la pista subjetiva por la cual un observador discurre soslayando toda dificultad de comprensión de la realidad. Ahora bien, no es difícil captar cómo dicha pista tiene un doble rail: un esqueleto estructural imprescindible, y una armonía de color equilibrante.

José M.ª Vilarmau

Equilibrio y Armonía.

El equilibrio es la estructura oculta de un cuadro, fundamental e imprescindible para la calidad de la obra. Una obra desequilibrada –añade– da sensación de lo accidental, lo transitorio y por tanto no puedo considerarla válida".

Esqueleto estructural.–En efecto. Equilibrio y armonía son dos constantes, dos conceptos que configuran decisivamente el esqueleto estructural de la obra; la propia calidad de la misma.

"El esqueleto estructural de cada una de las formas plasmadas en el lienzo se deriva de su contorno a través de la ley de simplicidad; el esqueleto resultante es la estructura más simple que se puede obtener de la forma dada, con lo cual se requiere un verdadero esfuerzo para visualizar la estructura menos simple.

A veces esas deformaciones cumplen con el propósito de acercarme a mi propia realidad y sensibilidad. Mi pintura no es ilustrativa dado que actúa sobre mi sensibilidad; La ilustrativa se limita a contar una historia; en cambio la pintura que no es ilustrativa, llega directamente de nuestro sistema nervioso.

Realidad.–Sólo intento acercarme lo más posible a un instante de verdad. Los Autorretratos de Rembrant, eran muy distintos los últimos de los primeros. El artista buscaba acercarse al instante de verdad.

–AMOR CONFUSO–

La Crítica dijo
de Pujol Carandell

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ (Barcelona)
"La Vanguardia"

El expositor es un excelente dibujante que lo disimula. Su monotonia cromática, con pardos de preferencia, su gusto por lo inacabado e indefinido, el hacer vibrar los blancos descubiertos del soporte, el empleo de los obscuros transparentes de los medios tonos diáfanos, todo esto lo acredita de avezado pintor lo que le permite armar sus estructuras pictóricas, pese a lo difuso de su manera, con gran solidez.

MARINO ANTEQUERA (Granada)
Diario "Ideal"

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente en las exposiciones que tenemos, a nivel medio entre nosotros.

J.VICTOR GAY (Gerona)
Diario "Los Sitios"

En este conjunto de pinturas, el artista de Salt, acredita sus altas dotes de pintor y dibujante. Digo esto porque no sólo la técnica, sino la sensibilidad, que fija la rotundidad de lo exacto, intentando encerrarlo todo dentro de colores luminosamente velados, como si la timidez y la condición ingrávida de las figuras se escaparan si no fueran sujetadas.

Este joven interroga su mundo en el que el ser humano –el hombre o la mujer– son siempre la figura central, como solo realidad existencial.

Pujol Carandell, nos ofrece una obra trasparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSE ALGUERO (Barcelona)
Revista del Vallés

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente que estudia y analiza en un permamente intento de sorprender todos los matices que conforman la perfección del cuerpo humano, incluso aceptando la seguridad de que no lograra captar nunca la perfección total.

Las figuras que presente Pujoll Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA (Sevilla)
Nueva Andalucía

Expusieron en la Galería de la

Caja Provincial de Ahorros de Granada

desde su inauguración el 1.º de Junio de 1976

JULIO VISCONTI - ACUARELAS • GLADYS MALDAUM - ACUARELAS • JOSE ORTUÑO OLEOS DE LA ALPUJARRA • DOLORES MAONTIJANO - GRABADOS • JUAN ROEX - OLEOS • GIL REMACHO - PAISAJES • KARMELISA - PASTEL • HORACIO CAPILLA - OLEOS • LOS ARTISTAS GRANADINOS ANTE EL DOLOR • ENRIQUE DURAN - ACUARELAS • GEORG MICIU - OLEOS • JOSE REYES CAMACHO - OLEOS • PACO FERNANDEZ RAMIREZ - OLEOS • MANUEL RODRIGUEZ - OLEOS • VICTORIA CANO - OLEOS • MANUEL RUIZ - AEROGRAFIAS Y DIBUJOS • GRANADA, CIUDAD ALPINA - FOTOGRAFIAS • EUGEN ARC - ACUARELAS • ANGEL BENITO - OLEOS • LUIS PABLO REYES - ESCULTURAS Y ACUARELAS • ROMERO CAMARERO - OLEOS Y ACUARELAS • ANTONIO MOLEON ESPAÑA - OLEOS • HIPOLITO LLANES - EL MARQUESADO DEL CENETE • NISSUT HUESO - OLEOS • XAVERIO - SENSORIO SIMBOLISMO • RAFAEL GARCIA BONILLO - ACUARELAS • FRANCISCO SARABIA - JARDINES DE GRANADA • ISABEL MELERO - OLEOS • MARUJA PUEYO - OLEOS Y BAJORRELIEVES • PEPE SALOBREÑA - HOMENAJE A FUENTE VAQUEROS • FRANCISCA GALLARDO - OLEOS • MARINO AMAYA - ESCULTURAS Y DIBUJOS • CANTON CHECA - OLEOS • PINTORES MALAGUEÑOS CONTEMPORANEOS • GOMEZ BENITO - OLEOS Y GRABADOS • DE LA HIGUERA - OLEOS • WENCESLAO - ESCULTOR • APOLINAR NEIRA - GRABADOS • LILIANE CAUMONT - CERAMICAS • PINTORES Y GRABADORES GRANADINOS - COLECTIVA • EMILIA MARTIN LOPEZ - OLEOS, TIZAS Y CERAMICAS • SALVADOR FAJARDO CONTRERAS - PINTURA Y DIBUJO • ANTONIO DOMINGUEZ DE HARO - OLEOS • NUEVE PINTORES MALAGUEÑOS - COLECTIVA • CARMEN PULIDO - OLEOS • KAYSER - OLEOS • JUAN ANTONIO CORREDOR - ESCULTURAS • FERNANDO DIAZ HERRERA - PINTURAS • NICOLAS FERNANDEZ - OLEOS • SERGIO ZEN - PINTURAS • PINTORES GRANADINOS - COLECTIVA • CRIADO SOLA - OLEOS • CERAMICA POPULAR ANDALUZA Y BARROS POLICROMADOS • ANGEL BEIZTEGUI - ACUARELAS • EULALIA D. DE LA HIGUERA - OLEOS, CERAS, ESMALTES Y COLLAGES • SALVADOR MORERA - OLEOS, CERAMICAS, ESCULTURAS • COLECCIONES RAMIREZ DE LUCAS - JUGUETES • CARTELES DEL CORPUS 1980 • MARIA DOLORES RUIZ - OLEOS • JOAQUINA ALBARRACIN - TABLAS POLICROMADAS Y PINTURAS • ANTONIO SANCHEZ GONZALEZ - OLEOS • GONZALEZ OLORIZ - DIBUJOS • GERARDO ROSALES - PINTURA • DIMITRI PAPAGEORGIU - GRABADOS Y EDICIONES • GIOVANNI BRAMBILLA - GRABADOS • ZAPATA ORIHUELA - OLEOS • MIGUEL MARTINEZ HITA - OLEOS.

Próxima exposición:

Manuel Pérez Sánchez - Oleos

SALA DE ARTE

El Greco

C/Príncipe de Vergara, 204 • Teléfono: 250 41 49 • MADRID-2

antes General Mola,

Horario: 10,30 a 1,30
y de 5 a 9,30

GRAFICAS ALBER - MADRID

Pujol Carandell

DEL 3 AL 17 DE MARZO DE 1981

-12-

"EL COLOR COMO SENTENCIA"

"Rechazo cualquier intento de contar una historia"

Ese deseo de escapar de la realidad ordinaria se hace evidente siempre al plasmar en el lienzo una obra de arte. Esto no impedirá sin embargo, utilizar elementos sacados de la realidad como pueden ser naturalezas muertas y las figuras propiamente dichas.

Pero lo esencial, no son los objetos y los personajes, sino lo que existe entre: en primer lugar las vibraciones de la luz y su diálogo con la sombra y, en segundo lugar, una tensión de orden psicológico.

También las obras evocan el misterio del acto creador, principalmente en los personajes en los cuales, se saca la luminosa e impresionante evidencia de una obra de arte. Aunque la costumbre de subrayar los efectos sean característicos en la obra, para hacerlo comprender en el primer momento.

"De la luz al color"

La oscuridad y la luminosidad abarcan al principio la totalidad de los colores, para acabar designando solamente los negros, blancos y grises; traducido a otra forma llamaríamos, matiz, luminosidad y saturación.

La solemnidad del momento en dicha faceta mística está realzada por la luz. Todo queda en penumbra salvo el grupo o personaje principal en el cual, y en base a la mencionada luz se subraya el carácter que interesa resaltar. Una obra en particular puede ser la del Reverendo Johann.

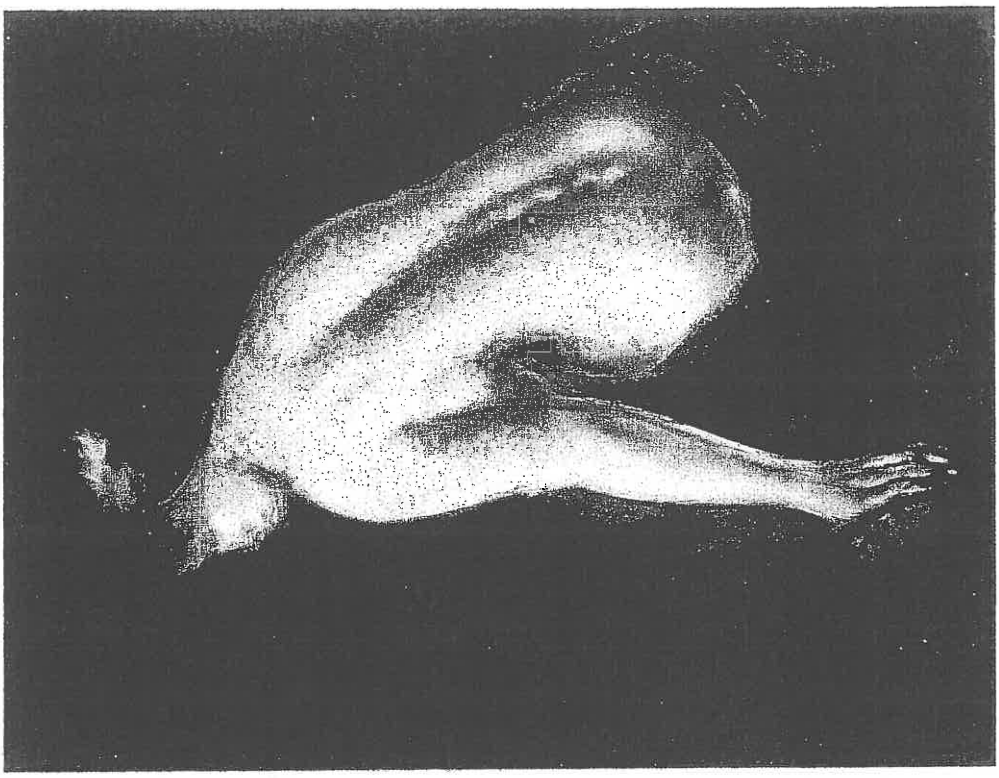
Desde luego es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías que en seis u ocho, pero en la secuencia de los colores, no aparece una lógica equivalente.

"Sentencia del color"

Casi única podemos decir que la superficie de los cuerpos iluminados sea del verdadero color de dichos cuerpos, si la luz que los ilumina no es totalmente de dicho color y también, ningún color que se refleja en la superficie de otro cuerpo tiñe dicha superficie con su propio color, sino que se mezclarán al concurso de los otros colores reflejados que resaltan en el mismo lugar.

EL PROFETA

LA SALIDA

EL PARQUE

La Crítica dijo de Pujol Carandell

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente.

J. VICTOR GAY (Gerona)
Diario "Los Sitios"

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ (Barcelona)
"La Vanguardia"

Pujol Carandell, el artista catalán, no es nuevo en Granada puesto que ya expuso entre nosotros hace tiempo. Entonces lucía como su valor más preponderante el dominio del dibujo. Ahora, en la exposición que mantiene en la Caja Provincial de Ahorros, a esta preponderancia del dibujo añade la difícil ciencia de la composición, la soltura y vivacidad del toque y la gracia del color con una abundancia muy acusada del blanco puro o casi puro al que con frecuencia cerca de negro y de rojos casi puros, asimismo.

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Complace al pintor representar de desnudez y relativa lisura de la espalda humana, de preferencia la femenina y goza en darle la calidad que le es propia. Así, una espalda de mujer a la que no se le ve la cabeza, es el tema del cuadro "Belleza e irrealidad" y sola la del lienzo "Espalda con timidez" y aún el mismo trozo corpóreo da motivo a "La salida" y a "Espalda y realidad". Un desnudo, disuelto en el ambiente es "Timidez desnuda". Aparte de esta serie, Carandell tiene cuadros de muy sabrosa y bien explicados asuntos como los titulados "La reunión", pintura muy suelta de un interior, un hermoso retrato de señora que lee, acaso la más completa obra de la exposición con la hermosura de su luz, lo bien tratado de las telas, la factura abocetada y el discreto tratamiento de los difíciles blancos y a tal obra se añaden cuatro cabezas de evangelistas de sobria y fuerte manera.

Pintor de temperamento, que brilla entre la presente generación de embardunadores de lienzos. Por ello, la contemplación de los cuadros de Carandell deja un buen recuerdo.

MARINO ANTEQUERA (Granada)
Diario "Ideal"

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente que estudia y analiza en un permanente intento de sorprender todos los matices que conforman la perfección del cuerpo humano, incluso aceptando la seguridad de que no lograra captar nunca la perfección total.

Las figuras que presente Pujol Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA (Sevilla)
Nueva Andalucía

PUJOL CARANDELL —así lo ha reconocido la crítica— es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.

PUJOL CARANDELL extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como "la sentencia del color".

MARTINEZ PEREA (Granada)
Diario "Ideal"

Pujol Carandell es el autor de la muestra que se exhibe en la sala de la Caja Provincial en la plaza de Mariana Pineda.

Se trata de un pintor que imprime a su hacer la característica de lo inconcreto en lo referente a la delimitación de línea en pura concepción, jugando la baza más importante con un especial colorido enraizado en la oscuridad de los tonos básicos con los que imprime el personal acento a su trabajo. Dentro de esa forma de engamar el trato de la luz es correcto, consiguiendo Pujol Carandell un expresionismo de raíz nada española, como mínimo de arriba de los Pirineos y de cierto matiz americanizado, si advertimos los resultados que en aquellas tierras obtuvo esta raíz plástica a su paso por el nuevo continente.

Tanto la temática como el colorido dejan advertir un determinado estado anímico del artista, y un fuerte deseo preponderante de plasmar en el lienzo el aspecto psicológico del motivo permanente de su obra que es la figura. Intenta Carandell mostrar el interior subconsciente y para ello se sirve de la actitud del personaje, del color y del ambiente que forma en torno a la misma figura, consiguiendo forjar la necesaria interrogante al que admira, para que la observación no sea de trámite. Lo colgado obliga a detenerse, a la vez que permite la libre creación del espectador ante lo representado. De la vigencia y validez de su trabajo, sólo el tiempo nos dará la justa valoración, aún es pronto para hablar de aportación o de calificaciones, lo único que hay claro es que se trata de un pintor sumamente personal a la hora de crear y ello no es poco.

TITO ORTIZ (Granada)
"Diario de Granada"

La direcció de la Casa de Cultura, i conjuntament amb l'artista,

l'invita a l'únic passi de diapositives de l'obra de

Pujol Carandell

que tindrà lloc en el recinte de la Sala B,

el dia 25 de Març a les 7 h. del vespre.

La Direcció de la Caixa d'Estalvis de Barcelona, conjuntament amb l'artista, l'invita a la inauguració de l'exposició retrospectiva de l'obra de Pujol Carandell el dia sis de novembre a 2/4 d'una del matí.

Epoques: barroc i expressionista.

Caldes, 6 novembre 1983.

1982

La Caixa, conjuntament amb l'artista,
l'invita al passi de diapositives de l'obra de

Pujol Carandell

que tindrà lloc en el recinte de la sala de la Caixa,
"Esplai i Casa de Cultura", de la plaça Poeta
Marquina, durant els dies 6, 8 i 9 d'octubre a les 19 h.

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

OC - 007 - 03

TEMÀTICA DE LA SESSIÓ:

- INTRODUCCIÓ a càrrec de Ramon Castellas
- COMENTARI EXPLICATIU DE DEU ANYS DE PINTURA del propi autor

Èpoques: - Barroc
- Expressionista

- ESTUDIS
- . . . / / . . .

Equip fotogràfic: Pere Quero i Martí

CASA DE CULTURA
OBISPO LORENZANA
GIRONA

SALON DE ARTE

ART-PRESS

DIARIO PUEBLO
Huertas, 73 - Tel. 227 39 91
MADRID-14

Del 4 al 19 de febrero

VISITAS
De 5 a 8 tardes (Excepto sábados y festivos)

PUJOL CARANDELL

NIVELES PROFUNDOS DEL MISTICISMO

-35-

-36-

El Director del diario PUEBLO, tiene el honor de invitarle a la exposición de óleos del pintor PUJOL CARANDELL y al cóctel inaugural, que tendrá lugar el día 4 de febrero, a las 8 de la tarde.

Negación de San Pedro

NIVELES DE PROFUNDIDAD

ORDEN PSICOLOGICO EN LA OBRA

Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder. Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desatendido por el observador impunemente.

Si desea acceder a la presencia de una obra de arte se debe, en primer lugar:

Visualizarla como un todo.
¿Qué es lo que se nos transmite?
¿Cuál es la atmósfera de los colores, la dinámica de las formas?

Todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte, ya sean cognitivos, sociales o motivaciones, partiendo en tal caso, de una pintura no ilustrativa pero sí figurativa.

La figura siempre como centro de motivación ocupa el lugar elevado en grado sumo o sublime, y hacen sentir la propia realidad y soledad.

SIMPLICIDAD Y BUSQUEDA DE LA ARMONIA

Toda la obra en torno al eje de su modelo cromático representa un conjunto de colores armoniosos porque contiene todos los matices de igual luminosidad y saturación.

Ha sido una lección muy provechosa, aunque sólo es para una tradición de estética clasicista nos ha enseñado a valorar y describir la forma artística sólo en unos dos términos, el de la armonía y equilibrio. «Noble simplicidad y serena grandeza» que Johann Winckelmann había pronunciado en el siglo XVIII como ideal del arte griego antiguo, patrón permanente para el presente.

El tema estructural constituye un objeto buscado por la mente pero, ni el acto de visión más elemental sería posible si el cerebro estuviera regido únicamente sólo por la tendencia a la simplicidad. El resultado sería un campo homogéneo en el que cada dato nuevo que entrase en él se disolvería.

El artista.

LA OBRA DE CARANDELL VISTA POR CONCHITA DE KINDELAN

PUJOL CARANDELL

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos, ¡que no es poco! Su personal estilo saca contrastes entre lo insinuado y lo acabado, aplicando lamasa de color sólo ahí donde necesita un realce: sus figuras, espléndidas, torsos y nucas femeninas, consiguiendo suavidades y tersuras dignas de «La Venus del Espejo», calidades en ropaje de sorprendente cromática renacentista. Verdosa; roja y personales azules y blancos como enyesados, que transportan la luz casi celestial. Los rostros de la serie de cabezas de Evangelistas sobresalen por sus expresiones. Conseguidos a base de poco empaste y geniales toques, ya sean socarrones, cínicos, iluminados o temibles. Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista. De la mancha que da la forma en estos brillantes paisajes. Oleo muy diluido y parece que la luz divina anima el alma de las cosas. Atención a este joven pintor catalán, que logrará causar impacto y alcanzar la cima en breve.

Conchita Kindelan
Diario «Pueblo»

El Cardenal

LA CRITICA DIJO DE CARADELL

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez (Barcelona)
«La Vanguardia»

Pujol Carandell —así lo ha reconocido la crítica— es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.

Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

Martínez Perea (Granada)
Diario «Ideal»

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente.

J. Víctor Gay (Gerona)
Diario «Los Sitios»

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente que estudia y analiza en un permanente intento de sorprender todos los matices que conforman la perfección del cuerpo humano, incluso aceptando la seguridad de que no lograra captar nunca la perfección total.

Las figuras que presente Pujol Carandell son el resultado de este intento.

Francisco Anglada (Sevilla)
«Nueva Andalucía»

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Por ello, la contemplación de los cuadros de Carandell deja un buen recuerdo.

Marino Antequera (Granada)
Diario «Ideal»

Al-Andalus

GALERIA DE ARTE

EXPOSICION:
DEL 10 AL 22 DE DICIEMBRE DE 1982

COCTEL DE INAUGURACION:
DIA 10, A LAS 20 HORAS

C/VARELA, 14
GRANADA

HORAS DE VISITA:
DE 19 A 21,30

IMPRIME: CENTRO DE PROMOCION REPROGRAFICA
PASEO DE LAS DELICIAS, 52, TELEFONO: 468 05 34, MADRID-7

PUJOL CARANDELL

NIVELES DE PROFUNDIDAD

ORDEN PSICOLOGICO EN LA OBRA

Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder. Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desatendido por el observador impunemente.

Si desea acceder a la presencia de una obra de arte se debe, en primer lugar:

Visualizarla como un todo.
¿Qué es lo que se nos transmite?
¿Cuál es la atmósfera de los colores, la dinámica de las formas?

Todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte, ya sean cognitivos, sociales o motivaciones, partiendo en tal caso, de una pintura no ilustrativa pero sí figurativa.

La figura siempre como centro de motivación ocupa el lugar elevado en grado sumo o sublime, y hacen sentir la propia realidad y soledad.

SIMPLICIDAD Y BUSQUEDA DE LA ARMONIA

Toda la obra en torno al eje de su modelo cromático representa un conjunto de colores armoniosos porque contiene todos los matices de igual luminosidad y saturación.

Ha sido una lección muy provechosa, aunque sólo es para una tradición de estética clasicista nos ha enseñado a valorar y describir la forma artística sólo en unos dos términos, el de la armonía y equilibrio. «Noble simplicidad y serena grandeza» que Johann Winckelmann había pronunciado en el siglo XVIII como ideal del arte griego antiguo, patrón permanente para el presente.

El tema estructural constituye un objeto buscado por la mente pero, ni el acto de visión más elemental sería posible si el cerebro estuviera regido únicamente sólo por la tendencia a la simplicidad. El resultado sería un campo homogéneo en el que cada dato nuevo que entrase en él se disolvería.

El artista.

LA CRITICA DIJO DE CARANDELL

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez (Barcelona)
"La Vanguardia"

Pujol Carandell —así lo ha reconocido la crítica— es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.

Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como "la sentencia del color".

Martínez Perea (Granada)
Diario "Ideal"

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente.

J. Víctor Gray (Gerona)
Diario "Los Sitios"

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente que estudia y analiza en un permanente intento de sorprender todos los matices que conforman la perfección del cuerpo humano, incluso aceptando la seguridad de que no logrará captar nunca la perfección total.

Las figuras que presente Pujol Carandell son el resultado de este intento.

Francisco Anglada (Sevilla)
"Nueva Andalucía"

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Por ello, la contemplación de los cuadros de Carandell deja un buen recuerdo.

Marino Antequera (Granada)
Diario "Ideal"

GALERIA DE ARTE

EVREKA

Caballero de Gracia, 21
Teléfono 222 98 19
MADRID-14

DEL 4 AL 16 DE ABRIL DE 1983

VISITAS:
LABORABLES DE 6 A 9,30 TARDES
(Excepto festivos y domingos)

PUJOL CARANDELL

IMPRIME: CENTRO DE PROMOCION REPROGRAFICA
PASEO DE LAS DELICIAS, 52, TELEFONO: 468 05 34, MADRID-7

A MODO DE PRESENTACION

FUGA DEL COLOR

En este punto hemos de aludir también al efecto de la intensidad de la luz sobre el color.

Hablando en términos amplios, en la visión del color, la acción parte del objeto y afecta a la persona, pero para la percepción de la forma, es la mente organizadora la que sale hace el objeto.

Una aplicación literal de esta teoría podría llevar a la conclusión de que el color produce una experiencia esencialmente emocional, mientras que la forma corresponde al control intelectual.

Al ser todos los colores más oscuros que la luz no podían estar contenidos en ella. La oscuridad no es la ausencia de la luz, sino un adversario suyo sustancial, materialmente real.

El Color como LUMEN OPACATUM (Luz sombreada)

Los colores se originan de la interacción de la luz y la oscuridad. Los colores son los "Hechos y aflicciones de la luz", es decir, la acción de medios algo opacos y nebulosos y a la absorción parcial por las superficies reflectantes.

Sustración del color

Las vidrieras son filtros coloreados, que reducen la luz que pasa a través de ellas desde el exterior. Puede ser ejemplo claro de la fuga del color, tal la referida sustracción ya que la luminosidad depende, de una manera compleja, de la distribución de luz dentro de la situación total de los procesos ópticos, fisiológicos; también del sistema nervioso del observador, y de la capacidad física del objeto para absorber y reflejar la luz que recibe.

Toda sustracción del color produce una degradación en él, perdiéndose cada vez más, que es lo mismo fugándose hacia un punto inicial; el punto de fuga.

El Artista

LA CRITICA DIJO DE CARANDELL

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos, ¡que no es poco! Su personal estilo saca contrastes entre lo insinuado y lo acabado, aplicando la masa de color sólo ahí donde necesita un realce: sus figuras, espléndidas, torsos y nucas femeninas, consiguiendo suavidades y tersuras dignas de "La Venus del Espejo", calidades en ropaje de sorprendente cromática renacentista.

Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

Conchita Kindelan (Madrid)
Diario "Pueblo"

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez (Barcelona)
"La Vanguardia"

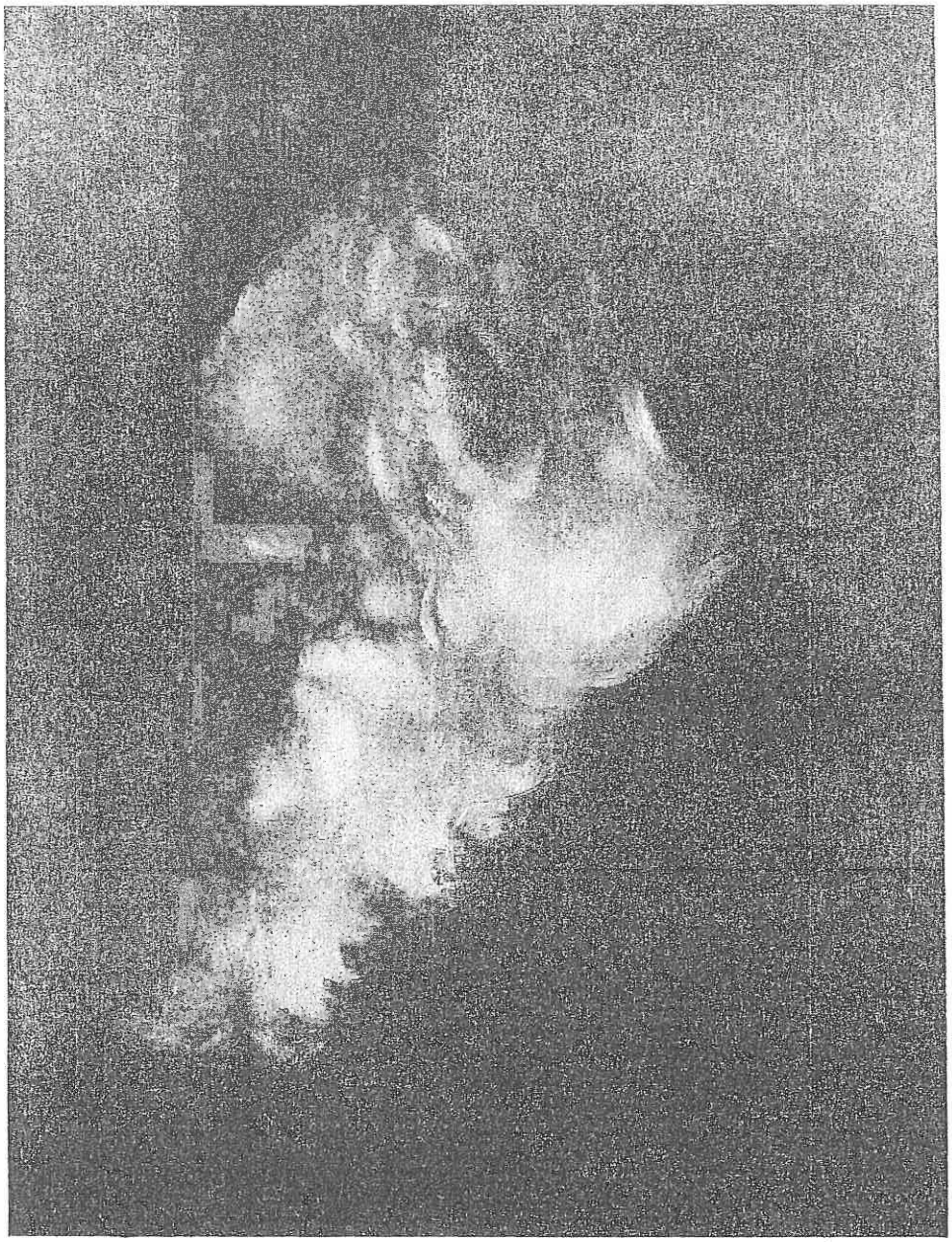
Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente.

J. Víctor Gray (Gerona)
Diario "Los Sitios"

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Marino Antequera (Granada)
Diario "Ideal"

Projecció de diapositives

de l'obra de

PUJOL CARANDELL

Dies 6, 8 i 9 d'octubre a les 7 del vespre

Casa de Cultura "l'Esplai" (Pça. Poeta Marquina) 1987

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

O.C. 011 - 08

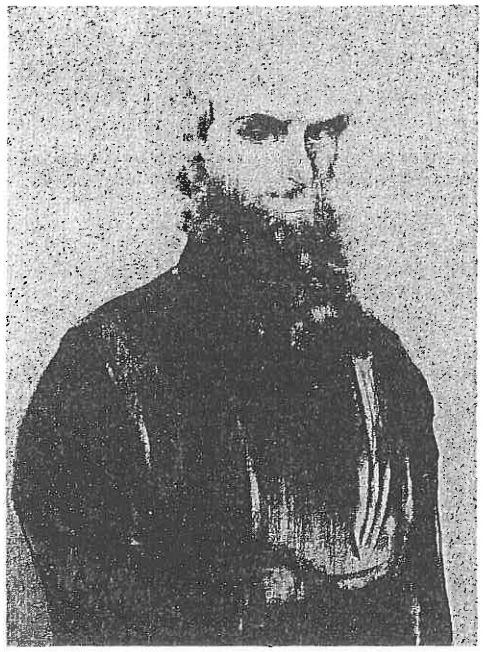
-43

exposició

PUJOL CARANDELL

olis

Del 6 al 18 de novembre de 1983

CALDES DE MONTBUI

HORARI DE VISITA:
Feiners: de 17 a 20. Festius: d'11 a 14 h.
i de 6 a 9

Sala d'Exposicions

CAIXA DE BARCELONA | OBRA SOCIAL

Avgda. Pi i Margall, 2

... Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez (Barcelona)
«La Vanguardia»

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.
Sus figuras, espléndidas, torsos y nucas femeninas, consiguiendo suavidades y tersuras dignas de «La Venus del Espejo», calidades en ropaje de sorprendente cromática renacentista.
Todo con las justas pinceladas. La simplificacion y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

Conchita Kindelan (Madrid)
Diario «Pueblo»

... su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección sigulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

Victor Gay (Girona)
Diario «Los Sitios»

Pujol Carandell —así ha reconocido la crítica— es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

Martínez Perea (Granada)
Diario «Ideal»

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Àngel.

Glòria Bosch i Mir
Punt Diari (Girona)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra trasparente y sensible en la que el color también desempeña una papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

José Algueró
Revista del Vallès (Barcelona)

que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

Jaume Fabrega
Punt Diari (Girona)

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.
Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

Francisco Anglada (Sevilla)
«Nueva Andalucía»

Puyol Carandell: es algo más que pintor: es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras; retazos importante de sus vivencias...

Jaume Teixidor
El Correo Catalán

Els detalls figuratius, lleugerament remarcats, contrasten amb uns contorns volgudament desdibuixats amb predomini de jardins, parcs i boscos l'emplaçament dels quals és manipulat en funció de l'estètica de l'artista.
Arrencant d'aquestes premises, Pujol-Carandell emprèn un camí d'ascensió analítica i, alhora, de simplificació sintètica.

Joan Carreres i Pera
Punt Diari (Girona)

«Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos, influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia».

Diario Información
(Benidorm)

A COM A PRESENTACIÓ

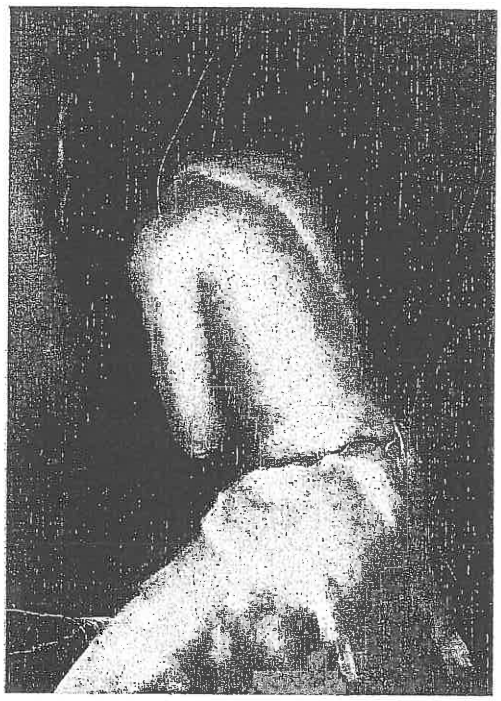
FACTORS PER ARRIVAR A LA QUALITAT. TONALITAT

La Tonalidat final o resultat en una obra d'art prescindeix totalment del color de l'obra. Conseguiend d'aquesta manera la plenitut de la qualitat.

CAP A LA CONVERGÈNCIA DEL COLOR

La prespectiva inicial del color cap al seu punt de fuga, és un dels grans sistemes emprats per unificar l'espai pictòric tridimensional. Quasi sempre la composició està orientada asimètricament cap a un dels costats per extendre's en ambdues direccions, trasmetent-se l'equilibri de l'obra, l'atmòsfera dels colors i la dinàmica de les formes.
Hi ha quelcom paradògic en la perspectiva del color, que s'allunya en profunditat, però permaneix a una distància invariable perquè, la mida es manten constant a totes les seves parts i direccions; és l'equilibri estructural que convergeix cap el mateix punt, de partida, tant si està dins o fora de l'obra en sí.

l'artista.

pujol carandell

MOSTRA RETROSPECTIVA 1980-1982

Del 3 de desembre al 6 de gener de 1984

NOVOTEL GERONA
Ctra. Aeroport
Tel.: (972) 47 71 00
RIUDELLOTS DE LA SELVA (Girona)

CASA DE CULTURA
"LES BERNARDES"
SALT

Ludwig van Beethoven

Inauguració, diumenge 30 de setembre, a les 12.

— Exposició. Estudis de l'obra de Pujol-Carandell «Homenatge a Ludwig van Beethoven».

— Conferència inaugural a càrrec de M.ª Àngels Alabert, il·lustrada amb les següents interpretacions al piano:

Clar de lluna, per M.ª Àngels Alabert.
Sonata Patètica Opus 8, per Sofia Cabruja.
32 variacions Opus 80, per Anna Sais.

Clausura, dia 15 d'octubre, a les 8 del vespre.

— Concert per l'Orquestra de Cambra de Girona.

PUJOL CARANDELL

fontana d'or

CRONOLOGIA ARTÍSTICA

- Inicia l'estudi del dibuix amb el professor de Belles arts, de Girona, Sr. Carreras.
- Estudia dibuix amb el professor Josep Farrés, a Barcelona.
- Ingressa a l'Escola de Belles arts.
- Marxa a perfeccionar els estudis de dibuix i pintura a Florència (Itàlia).
- Investigació referent a les noves formes d'expressió, a Itàlia.
- Estudia, periòdicament, els mestres del Classicisme al Museo del Prado, a Madrid. Escoles: Flamenca, Holandesa, Italiana, Espanyola.

EXPOSICIONS

- La seva obra ha estat exposada a diverses ciutats: Ceret (França), Barcelona, Madrid, Girona, Granada, Sevilla, Jaén, Bèlgica, Benidorm . . .
- Col·lectives: Alliance Française, Brussel·les, Barcelona, Madrid, Granada, Sevilla, Girona, Jaén . . .

COL·LECCIONS PRIVADES I MUSEUS

- Col·lecció privada de sa majestat la reina Sofia d'Espanya, Museu d'Art Modern de Ceret (França), Museu d'Art Contemporani de Sevilla . . .
- Col·leccions privades a les ciutats de Barcelona, Madrid, Sevilla, Granada, Jaén, Girona, Granollers, Brussel·les, França, Anglaterra . . .

COM A PRESENTACIÓ

FACTORS PER ARRIBAR A LA QUALITAT. TONALITAT

La tonalitat final o resultat en una obra d'art prescindeix totalment del color de l'obra. Hom aconsegueix, d'aquesta manera, la plenitud de la qualitat.

CAP A LA CONVERGÈNCIA DEL COLOR

La perspectiva inicial del color cap al seu punt de fuga és un dels grans sistemes emprats per unificar l'espai pictòric tridimensional. Quasi sempre la composició està orientada asimètricament cap a un dels costats per estendre's a ambdues direccions, transmetent-s'hi l'equilibri de l'obra, l'atmosfera dels colors i la dinàmica de les formes.

Hi ha quelcom paradògic a la perspectiva del color que s'allunya en profunditat, però roman a una distància invariable perquè la mida es manté constant a totes les seves parts i direccions; és l'equilibri estructural que convergeix cap al mateix punt de partida, tant si està dins com fora de l'obra en si.

L'ARTISTA

65 x 54 CMS.
LA FÚRIA
SÈRIE DE SENTIMENTS I PASSIONS
TÈC. MIXTA
ANY 1983

67 x 54 CMS.
CARBONITZACIÓ D'UNA IMATGE
TÈC. MIXTA
ANY 1983

LA CRÍTICA HA DIT D'EN CARANDELL

... Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada i angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIÉRREZ (BARCELONA) - LA VANGUARDIA

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.
Sus figuras, espléndidas, torsos y nucas femeninas, consiguiendo suavidades y tersuras dignas de «La Venus del Espejo», calidades en ropaje de sorprendente cromática renacentista.
Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELAN (MADRID) - DIARIO PUEBLO

... su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

VÍCTOR GAY (GIRONA) - DIARIO LOS SITIOS

Pujol Carandell –así ha reconocido la crítica– es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora –repetimos– inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

MARTÍNEZ PEREA (GRANADA) - DIARIO IDEAL

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Àngel.

GLÒRIA BOSCH i MIR - PUNT DIARI (GIRONA)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSÉ ALGUERÓ - REVISTA DEL VALLÈS (BARCELONA)

... que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

JAUME FÀBREGA - PUNT DIARI (GIRONA)

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.
Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA (SEVILLA) - NUEVA ANDALUCÍA

Pujol Carandell: es algo más que pintor; es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras; retazos importantes de sus vivencias...

JAUME TEIXIDOR - EL CORREO CATALÁN

Els detalls figuratius, lleugerament remarcats, contrasten amb uns contorns volgudament desdibuixats amb predomini de jardins, parcs i boscos l'emplaçament dels quals és manipulat en funció de l'estètica de l'artista.
Arrencant d'aquestes premises, Pujol-Carandell emprèn un camí d'ascensió analítica i, alhora, de simplificació sintètica.

JOAN CARRERAS i PERA - PUNT DIARI (GIRONA)

Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos, influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

DIARIO INFORMACIÓN - (BENIDORN)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetiva la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

MARINO ANTEQUERA (GRANADA) - DIARIO IDEAL

35 x 29 CMS.
ESTUDI PEL SANT JERONI
ÈPOCA MÍSTICA
TÈC. CARBÓ
ANY 1981

35 x 29 CMS.
ESTUDI PEL MONSENYOR
ÈPOCA MÍSTICA
TÈC. CARBÓ
ANY 1981

Del 19 de desembre 1984 al 19 de gener 1985

fontana d'or Ciutadans, 19 - Girona

caixa d'estalvis provincial de girona / obra cultural

CURBET / GIRONA - B4

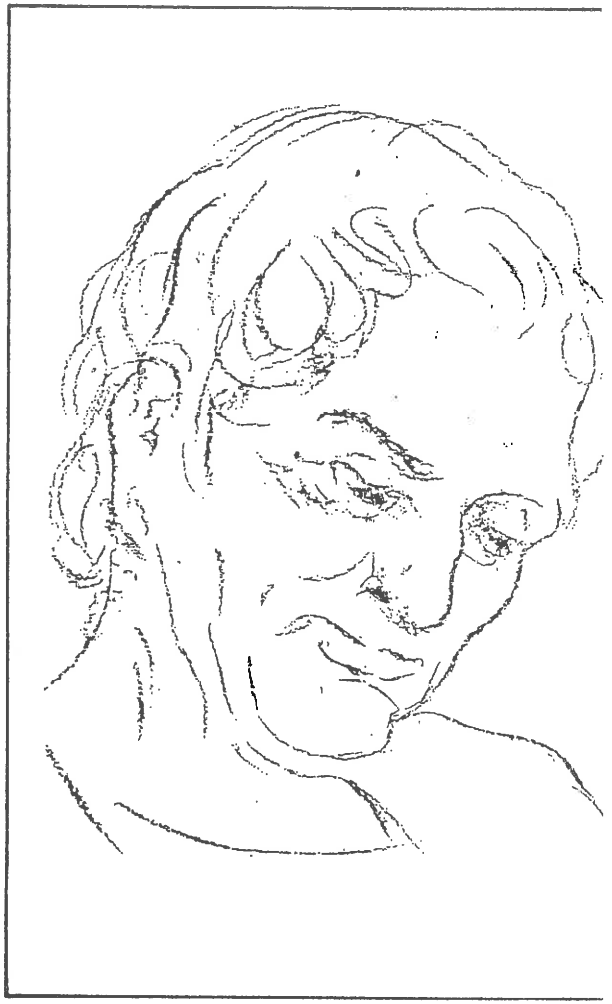
DOCE HOMBRES TESTIMONIO
DE «**EL GÓLGOTA**»

HOMBRE N.° 1 San Pedro
HOMBRE N.° 2 San Pablo
HOMBRE N.° 3 San Juan
HOMBRE N.° 4 Santiago el Mayor
HOMBRE N.° 5 San Felipe
HOMBRE N.° 6 San Bartolomé
HOMBRE N.° 7 San Mateo
HOMBRE N.° 8 San Simón
HOMBRE N.° 9 Santiago el Menor
HOMBRE N.° 10 Santo Tomás
HOMBRE N.° 11 San Andrés
HOMBRE N.° 12 Judas

MUSEO CASA DE LOS TIROS
GRANADA

EXPOSICION

DEL 15 AL 29 OCTUBRE/85
Hora de visita
de 19 a 21 horas.

PUJOL CARANDEL

«Casa de los Tiros» - Pavaneras, 19

-55-

En Pujol Carandell, se rastrean clarísimas huellas de la materialización de un Greco, y más aún de la retórica ba:a de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, mbiente mitológico en el que nadan el dinamismo en es·l que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente ıenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Ambe- La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro ·oco, ennoblece los retratos de Pujol.

ıan M. GOMEZ SEGADE - Diario IDEAL (Granada)

Contemporáneo que, inspirado en la contemplación de ›bras clásicas fracmentadas por el tiempo, mantiene siemsu expresividad que Pujol Carandell pule y acicala.

Marino ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Sobre todo y ante todo su trabajo lo realiza fiel a sus ulados, fiel a lo que ahora se vivencía. Pujol Carandell · obra de un artista siempre en búsqueda de unos crite- y de unas posibilidades estéticas. Es el fiel reflejo de su o artístico.

José A. LACARCEL - PATRIA (Diario de Granada)

Pujol Carandell —así ha reconocido la crítica— es uno ›s grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demos·ın Granada.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional ›r, está ahora —repetimos— inmerso en su etapa místi·ına etapa que él califica como «la sentencia del color».

MARTINEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

...Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena menatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Ruper exemple.

JAUME FÀBREGA - PUNT•DIARI (Girona)

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més ·retament del món plàstic de Miquel Àngel.

Glòria BOSCH i MIR - PUNT•DIARI (Girona)

LA CRÍTICA DIJO DE CARANDELL

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ (Barcelona)
LA VANGUARDIA

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes u objetos, sinó lo que existe entre ellos, el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario PUEBLO (Madrid)

... Siempre con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio de un dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencía porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

Gil BONANCIA - Diario LOS SITIOS (Girona)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetiva la significación de los cuadros de este pintor sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Marino ANTEQUERA (Granada) Diario IDEAL

Intenta Carandell mostrar el interior subconsciente y para ello se sirve de la actitud del personaje, del color y del ambiente que forma en torno a la misma figura, consiguiendo forjar la necesaria interrogante al que admira, para que la observación no sea de trámite.
... es que se trata de un pintor sumamente personal a la hora de crear y ello no es poco...

TITO ORTIZ - PATRIA (Diario de Granada)

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí al vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.
Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

Francisco ANGLADA (Sevilla) - NUEVA ANDALUCIA

....Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

Victor GAY (Girona) - Diario LOS SITIOS

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.
Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELAN (Madrid) - Diario PUEBLO

La direcció de la
GALERIA MATISSE
conjuntament amb l'artista,
es complau en convidar-vos
al cóctel inaugural de l'exposició
de PUJOL CARANDELL, el dia
26 de novembre a les 19'30 h.

MATISSE GALERIA

BARCELONA
Horari: D'11 a 13 i de 5 a 2/4 de 9.
Tancat dissabte tarda i dilluns al matí
Balmes, 86 • Tel. 216 06 14.

EXPOSICIÓ
Del 26 de novembre al 14 de desembre
1985

Dedicada a la desapareguda
Lluïsa Carandell

PUJOL CARANDELL

...Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un ocional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están desnudos que se nos antojan angustiada i angustiosamente s. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibu- otundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en nguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renaista.

NANDO GUTIERREZ (BARCELONA) - La Vanguardia

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pinle Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo ticidades y efectos inéditos.
Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sen- parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que im- no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELAN (MADRID) - Diario Pueblo.

...Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia oyección singulares. Con una pintura marcadamente perso- intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisa- consigue ésto tan difícil en todo creador, cual es la identifión de la obra con quien la realiza.

VICTOR GAY (GIRONA) - Diario Los Sitios

Pujol Carandell —así ha reconocido la crítica— es uno de grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en nada.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pinestá ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una a que él califica como «la sentencia del color».

MARTINEZ PEREA (GRANADA) - Diario Ideal

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llego a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atrinos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo idenamos con la actitud de una consagración consciente y abente.
Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado ste intento.

RANCISCO ANGLADA (SEVILLA) - Nueva Andalucía.

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més cretament del món plàstic de Miquel Àngel.

GLÒRIA BOSCH i MIR - Punt Diari (GIRONA)

LA CRITICA HA DIT D'EN CARANDELL

...Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio de un dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencía porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

GIL BONÀNCIA - Diario Los Sitios (GIRONA)

Ens ofereix una obra personal, expressió d'una interioritat anímica, rica, profunda i treballada. Arriba, en aquests moments, a un domini de la figura total i categòric.

JOAN CARRERES i PÉRA - Punt Diari (GIRONA)

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y la hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

JOSÉ ANTONIO LACARCEL - Diario Patria (GRANADA)

Intenta Carandell mostrar el interior subconsciente y para ello se sirve de la actitud del personaje, del color y del ambiente que forma en torno a la misma figura, consiguiendo forjar la necesaria interrogante al que admira, para que la observación no sea de trámite.
...Es que se trata de un pintor sumamente personal a la hora de crear y ello no es poco.

TITO ORTIZ - Diario Patria (GRANADA)

Pujol Carandell, es algo más que pintor, es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras, retazos importantes de sus vivencias...

JAUME TEIXIDOR - El Correo Catalán

Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Diario Información (BENIDORM)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y ésto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

MARINO ANTEQUERA (GRANADA) - Diario Ideal

...En Pujol Carandell se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol.

JUAN M. GOMEZ SEGADE - Diario Ideal (GRANADA)

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sinó lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario Pueblo (MADRID)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSÉ ALGUERÓ - Revista del Vallés (BARCELONA)

...Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

JAUME FÀBREGA - Punt Diari (GIRONA)

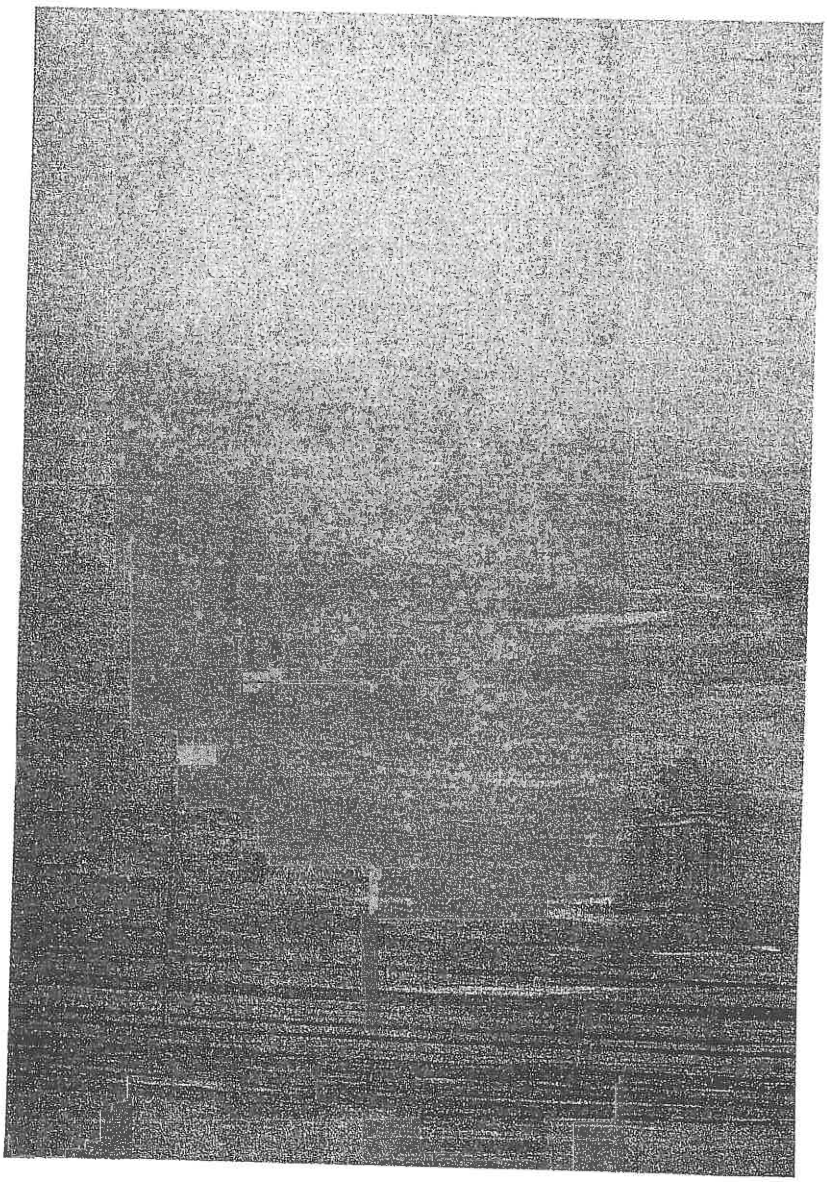
PUJOL CARANDELL

SÈRIE BLANCA 1985-1986

URBIS

PUJOL CARANDELL presenta enguany, sota el títol de: "Urbis", una exposició de pintures amb el tema de la ciutat de Girona. La quinzena de pintures damunt taula, entre les quals trobem olis i acrílics, ressalten per la blancor. Dintre de la producció de PUJOL CARANDELL, aquesta és la sèrie blanca, la que ens descriu un moment –un bon moment– en el qual l'artista sembla que gaudeixi d'una certa pau. Tots els aspectes de la nostra estimada Girona, queden reflectits en aquestes obres fetes amb gaudi i sensibilitat pel pintor. La Catedral, Sant Feliu, la Devesa, les estacions del ferrocarril –punts de partida i d'arribada– ens són oferts per PUJOL CARANDELL amb la mística plena d'entusiasme amb la qual, ell, sempre treballa. La Ciutat boirosa, grisa, els seus personatges –alguns d'ells– i la vida poderosa i bullent de Girona, ho trobem reflectit en aquestes finestres que són els quadres. Cal saber mirar-les, aquestes pintures. Cal que ens deixem endur per l'encant que posseeixen. Cal que deixem que el seu sentiment ens penetri a l'ànima.

M. RODRÍGUEZ-CRULLS
(membre de l'AICA)

LA CRÍTICA HA DIT D'EN CARANDELL

Atendiendo al trabajo presentado, y recordando las analogías que en aquella ocasión hice entre Pujol Carandell y el barroco, estos rápidos i ágiles bocetos confirman que el atrevimiento no era en vano. En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco. Pujol nos presenta una serie de cabezas pertenecientes a un apostolado, que bien pudiera ser estudiado para un gran cuadro barroco: la misma expresión, igual dinamismo, análoga fuerza y facilidad de trazo. Todo ello con rápida factura y pulso firme, lo que demuestra la gran academia que tiene asimilada Pujol Carandell.

Poco más podemos decir que no sea augurar una futura y más completa reaparición del pintor catalán, nostálgico de pasado monumentalismo, y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.

Juan Manuel
GÓMEZ SEGADE
Diario Ideal - Granada

Porque este ya consagrado artista catalán, justamente calificado como un dibujante excepcional, interpreta la pintura del único modo que acierta a entenderla, es decir, como una «necesidad de plasmar mi propia realidad y mi propia sensibilidad».

MARTÍNEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.
Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELAN - Diario PUEBLO (Madrid)

...Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

VÍCTOR GAY - Diario LOS SITIOS (Girona)

...En Pujol Carandell se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol.

JUAN M. GÓMEZ SEGADE - Diario IDEAL (Granada)

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.
Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA - NUEVA ANDALUCÍA (Sevilla)

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama –desde su pincelación narrativa– interpretación.

FRANCESC GALÍ - (Barcelona)

Pujol Carandell –así ha reconocido la crítica– es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora –repetimos– inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

MARTÍNEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

...Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de "contar" esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aun agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIÉRREZ - LA VANGUARDIA (Barcelona)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los

cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSÉ ALGUERÓ - REVISTA DEL VALLÈS (Barcelona)

...Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

JAUME FÀBREGA - PUNT DIARI (Girona)

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

JOSÉ ANTONIO LACÁRCEL - Diario PATRIA (Granada)

Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Diario INFORMACIÓN (Benidorm)

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Àngel.

GLÒRIA BOSCH i MIR - PUNT DIARI (Girona)

Perfecciona su labor investigando en unos conocimientos para llegar a una calidad firme, el equilibrio.

Diario SUR/OESTE (Sevilla)

...Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

GIL BONANCIA - Diario LOS SITIOS (Girona)

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sino lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario PUEBLO (Madrid)

Toda la muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su "ebriedad creadora".

H. ORBAÑANOS - (Barcelona)

El seu rumb –que és l'actual–, un rumb, com he escrit en una altra ocasió, ple de gloriosos perills, i de reptes també gloriosos. Pujol Carandell intenta rescatar temes –figures, imatges votives, etc.– de la gran pintura del passat, especialment barroca.

JAUME FÀBREGA - PUNT DIARI (Girona)

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

MANUEL NARANJO - HOJA DEL LUNES (Sevilla)

Contemporáneo que, inspirado en la contemplación de las obras clásicas fracmentadas por el tiempo, mantiene siempre su expresividad que Pujol Carandell pule i acicala.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Sobre todo y ante todo su trabajo lo realiza fiel a sus postulados, fiel a lo que ahora se vivencía. Pujol Carandell es la obra de un artista siempre en búsqueda de unos criterios y de unas posibilidades estéticas. Es el fiel reflejo de su credo artístico.

JOSÉ A. LACÁRCEL - Diario PATRIA (Granada)

Intenta Carandell mostrar el interior subconsciente y para ello se sirve de la actitud del personaje, del color y del ambiente que forma en torno a la misma figura, consiguiendo forjar la necesaria interrogante al que admira, para que la observación no sea de trámite.

...Es que se trata de un pintor sumamente personal a la hora de crear y ello no es poco.

TITO ORTIZ - Diario PATRIA (Granada)

Ens ofereix una obra personal, expressió d'una interioritat anímica, rica, profunda i treballada. Arriba, en aquests moments, a un domini de la figura total i categòric.

JOAN CARRERES i PÉRA - PUNT DIARI (Girona)

Todo esto lo acredita de avezado pintor lo que le permite armar sus estructuras pictóricas, pese a lo difuso de su manera, con gran solidez.

Se advierte en este pintor el deseo de hacer transcendente el contenido de sus obras; de dar un sentido espiritual y significativo de anhelos a sus figuras.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida en cuenta al contemplar la obra de Carandell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente.

VÍCTOR GAY - Diario LOS SITIOS (Girona)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

HOJA DEL LUNES (Granada)

Pujol Carandell, resuelve la temática estática, con personalidad y acierto, de forma que alcanza un perfeccionismo singular.

VÍCTOR GAY - Diario LOS SITIOS (Girona)

Pintor de una técnica simple, a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Se nos muestra este pintor como un amante de la Naturaleza humana en todas sus vertientes y fundamentalmente en el desnudo, donde apreciamos un laborioso estudio de anatomía perfectamente reflejada y conseguida.

Diario IDEAL (Granada)

Pujol Carandell, es algo más que pintor, es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras, retazos importantes de sus vivencias...

JAUME TEIXIDOR - EL CORREO CATALÁN

Es la armonización de dos artes, de dos épocas y quizás de una sola sensibilidad, en esta búsqueda que prodigara el compositor...

GIL BONANCIA - Diario LOS SITIOS (Girona)

COL·LEGI D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS
DE GIRONA

SALA D'EXPOSICIONS "CASA DE LA PUNXA" - DEL 17 D'OCTUBRE AL 14 DE NOVEMBRE DEL 1986

(FEINERS: de 7 a 2/4 de 10 del vespre / FESTIUS: obert matins i tardes)

EXCM. AJUNTAMENT DE PORTBOU

EXPOSICIÓ D'OLIS i DIBUIXOS
Del 5 de juliol al 12 de juliol de 1987
Feiners i festius de 17 a 21 h.

PUJOL CARANDELL

ANYS 1985 - 1987

LA CRÍTICA HA DIT D'EN CARANDELL

En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sinó que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

Juan Manuel Gómez Segade
Diario Ideal - Granada

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.

Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte de artista.

Conchita Kindelán
Diario Pueblo - Madrid

...Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el làpiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez
La Vanguardia - Barcelona

...Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección sigulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

Víctor Gay
Diario Los Sitios - Girona

...En Pujol Carandell se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que commueve sus figuras y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Ambares. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol.

Juan M. Gómez Segade
Diario Ideal - Granada

Y que al final de un inquieto proceso de búsqueda ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.

Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

Francisco Anglada
Nueva Andalucia - Sevilla

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada. Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

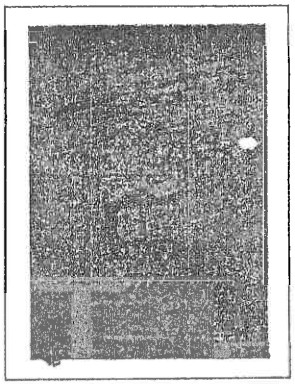
Martínez Perea
Diario Ideal - Granada

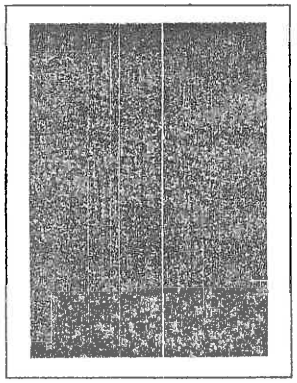
Porque este ya consagrado artista catalán, justamente calificado como un dibujante excepcional, interpreta la pintura del único modo que acierta a entenderla, es decir, como una «necesidad de plasmar mi propia realidad y mi propia sensibilidad»

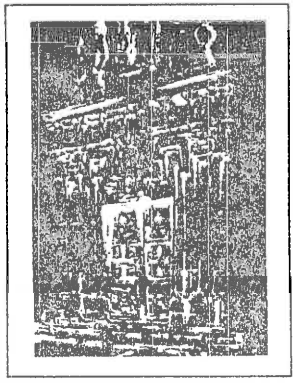
Martínez Perea
Diario Ideal - Granada

Pujol nos presenta una serie de cabezas pertenecientes a un apostolado, que bien pudiera ser estudiado para un gran cuadro barroco: la misma expresión, igual dinamismo, análoga fuerza y facilidad de trazo. Todo ello con rápida factura y pulso firme, lo que demuestra la gran academia que tiene asimilada Pujol Carandell.

Juan Manuel Gómez Segade
Diario Ideal - Granada

EXCMO. AYUNTAMIENTO DE SORIA

EXPOSCION DE OLEOS Y DIBUJOS

DEL 1 al 15 de Agosto 1987

Horario de visita: **De 11 a 14 horas**
De 18 a 21 horas

IMPRABEL S.A. ALMAZAN SORIA - D. L. SO 31/87

PUJOL CARANDELL

Homenaje a

ANTONIO MACHADO

Y allí cerca, purificadas por su silencio de siglos, dormitan Termes y Numancia: la España antigua. Manuscritos cidianos aguardan su mano de nieve en las parroquias del Burgo y de Medinaceli. Los cenobios octogonales del Temple complican la geometría lineal de la meseta. Castillos de Gormaz, antros tumulares donde fermenta el mosto de San Esteban, planear de águilas blancas en las quebradas del Ucero, pinos aupándose hasta la tierra de Alvargonzález y todo eso bajo los cielos más altos y cobaltos de Europa. Machado, el único profeta que han dado las letras españolas, captó la magia peculiar del llano numantino; y también Bécquer, el iluminado que supo colocar la leyenda de las ánimas en el convento donde mejor se ayuntan los capiteles árabes a los cristianos, y donde había encontrado belleza, soledad y refugio otra de las logias hispánicas del Grial. Justamente entre los chopos que le dan dimensiones verticales a la curva de ballesta...

FERNANDO SANCHEZ DRAGO

Machado, es ya en Soria algo más que un poeta, y así es aceptado por el pueblo.

Ya en 1932 es nombrado hijo adoptivo de la ciudad. Había llegado a Soria el 4 de Mayo de 1907, hospedándose en una pensión sita en el número 54 de la calle Collado, que por entonces se llamaba c/ Canalejas.

En seguida hace amigos y comienza a interesarse por esta pequeña, pero a nuestro juicio y al parecer también al del poeta, bella y sobria ciudad.

Machado ha logrado que el título concedido, meramente honorífico en algunos casos, haya pasado a ser una auténtica realidad a nivel de calle consiguiendo que todos conozcamos la obra e incluso creemos que no hay soriano que no sea capaz de recitar alguno de sus versos.

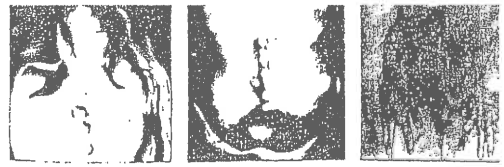
Machado, partió de Soria y Murió fuera de nuestras fronteras, pero del todo jamás nos abandonó, dejando además de su extensa obra al ser mas Querido, su joven Leonor, que goza de lugar de privilegio en nuestro cementerio y en nuestras almas y en la que nunca ha de faltar un ramo de flores.

Son estos motivos los que nos inducen a que, ante la solicitud de Carandell de ofrecer un homenaje plástico a tan insigne «VECINO», el Ayuntamiento se haya fijado la meta de apoyar incondicionalmente ésta y cualquier otra iniciativa que sirva para resaltar la obra y la figura del Poeta, como ha venido siendo la tónica habitual.

Esperamos que esta muestra, realizada con todo el cariño y todo su buen hacer, por PUJOL CARANDELL, sirva como otro reconocimiento mas del Pueblo a su Poeta.

EL ALCALDE

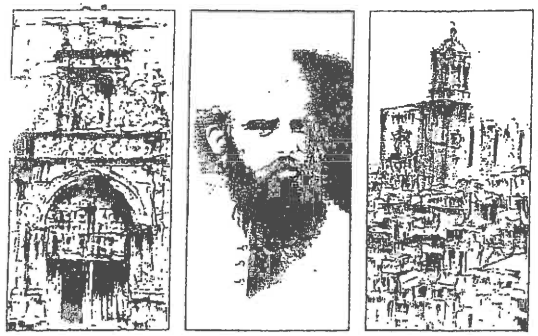

de Pintura

20 Anys

CARANDELL

SALA
VINARDELL I ROIG

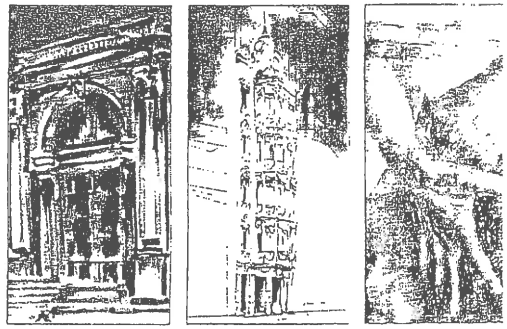
SALA
FIDEL AGUILAR

Del 13 Novembre a l'11 de Desembre 1987
Rambla de la Llibertat
GIRONA

HORARI
Diari de 19 a 21 h.
Dissabtes de 12 a 2 h. i de 19 a 21 h.
Diumenges matí de 12 a 2 h.
Dilluns tancat

Catàleg Nº.....

PUJOL

En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sinó que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

JUAN M. GÓMEZ SEGADE - Diario IDEAL (Granada)

De la mágica precisa y vigorosa a la vez expresión especialmente en cabezas humanas desde el Renacimiento con los apuntes del cuaderno de Leonardo da Vinci, pasando por el barroco de los maestros centroeuropeos, para llegar hasta el precursor de la pintura moderna, Goya, con el patetismo en los rostros. Que no los interpreta con pinceles, sinó que los vive, los protagoniza inmerso en la realidad plasmada. Entra en el personaje antes que en su entorno. En su psicologia antes que en su forma. Incluso en sus realizaciones más modernas.

GIL BONANCIA

Los cenobios octogonales del Temple complican la geometría lineal de la meseta. Justamente entre los chopos que le dan dimensiones verticales a la curva de ballesta...

FERNANDO SÁNCHEZ DRAGÓ

De ahi que no vacilemos en decir que el espectador *que*, de verdad, sepa apreciar la tremenda dificultad y la inabarcable altura en que se mueve el arte cuando de describir la figura humana se trata, dificilmente podrá hallar un esfuerzo más honesto y más leal que el que despliega Pujol Carandell en la obra que presenta.

FRANCISCO ANGLADA

Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.

GLÒRIA BOSCH I MIR

Contemporáneo que, inspirado en la contemplación de las obras clásicas fraementadas por el tiempo, mantiene siempre su expresividad que Pujol Carandell pule y acicala.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Pujol Carandell, doncs, està en camí d'assolir un llenguatge propi, que sense deixar d'ésser rigorosament i honestament contemporani, és al mateix temps voluntàriament deutor —dins el context, tal volta, d'un deliberat homenatge— d'alguns dels millors moments del classicisme pictòric, especialment de la gran època barroca.

JAUME FÀBREGA

...reaparicion del pintor catalán, nostálgico de pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.

JUAN MANUEL GÓMEZ SEGADE

...por Pujol-Carandell, sirva como otro reconocimiento más del pueblo a su poeta.

FRANCISCO AMAYAS MATEO. Soria. Pueblo

Tota una filosofia de l'amor escrites en telescapitols d'un llibre que parla de la intimitat de la vida humana.

JOAN SALA i VILA

...Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

JAUME FÀBREGA - PUNT DIARI (Girona)

...Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están esos Jesnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pinzelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIÉRREZ - LA VANGUARDIA (Barcelona)

Porque este ya consagrado artista catalán, justamente calificado como un dibujante excepcional, interpreta la pintura del único modo que acierta a entenderla, es decir, como una «necesidad de plasmar mi propia realidad i mi propia sensibilidad»

MARTÍNEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.

Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELÁN - Diario PUEBLO (Madrid)

...Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

VÍCTOR GAY - Diario LOS SITIOS (Girona)

...En Pujol Carandell se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obliga a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol.

JUAN M. GÓMEZ SEGADE

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.

Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA - NUEVA ANDALUCÍA (Sevilla)

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama desde su pincelación narrativa- interpretación.

FRANCESC GALÍ

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.

Pujol Carandell extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mistica, una etapa que él califica como «la sentencia del color.»

MARTÍNEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor, sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSÉ ALGUERÓ - REVISTA DEL VALLÈS (Barcelona)

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

JOSÉ ANTONIO LACAREL - Diario PATRIA (Granada)

Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Diario INFORMACIÓN (Benidorm)

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Àngel

GLÒRIA BOSCH i MIR - PUNT DIARI (Girona)

Perfecciona su labor investigando en unos conocimientos para llegar a una calidad firme, el equilibrio.

Diario SUR/OESTE (Sevilla)

...Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servivio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

GIL BONANCIA - Diario LOS SITIOS (Girona)

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sinó lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario PUEBLO (Madrid)

Toda muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su «ebriedad creadora».

H. ORBAÑANOS (Barcelona)

El seu rumb -que és l'actual-, un rumb com he escrit en una altra ocasió, ple de gloriosos perills, i de reptes també gloriosos. Pujol Carandell intenta rescatar temes -figures, imatges votives, etc- de la gran pintura del passat, especialment barroca.

JAUME FÀBREGA - PUNT DIARI (Girona)

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

MANUEL NARANJO - HOJA DEL LUNES (Sevilla)

CARANDELL

En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

JUAN M. GOMEZ SEGADE - Diario IDEAL (Granada)

...Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

FERNANDO GUTIERREZ - LA VANGUARDIA (Barcelona)

Porque este ya consagrado artista catalán, justamente calificado como un dibujante excepcional, interpreta la pintura del único modo que acierta a entenderla, es decir, como una «necesidad de plasmar mi propia realidad y mi propia sensibilidad».

MARTINEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.

Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

CONCHITA KINDELAN - Diario PUEBLO (Madrid)

...Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

VICTOR GAY - Diario LOS SITIOS (Girona)

...En Pujol Carandell se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol.

JUAN M. GOMEZ SEGADE - Diario IDEAL (Granada)

Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura. Y atribuimos aquí el vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente.

Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de este intento.

FRANCISCO ANGLADA - NUEVA ANDALUCIA (Sevilla)

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama -desde su pincelación narrativa- interpretación.

FRANCES GALI (Barcelona)

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada.

Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

MARTINEZ PEREA - Diario IDEAL (Granada)

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor, sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSE ALGUERO - REVISTA DEL VALLES (Barcelona)

...Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple.

JAUME FABRECA - PUNT DIARI (Girona)

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

JOSE ANTONIO LACARCEL - Diario PATRIA (Granada)

Pintor de una técnica simple a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Diario INFORMACION (Benidorm)

Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Angel.

GLORIA BOSCH i MIR - PUNT DIARI (Girona)

Perfecciona su labor investigando en unos conocimientos para llegar a una calidad firme, el equilibrio.

Diario SUR/OESTE (Sevilla)

...Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

GIL BONANCIA - Diario LOS SITIOS (Girona)

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sino lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario PUEBLO (Madrid)

Toda la muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su «ebriedad creadora».

H. ORBAÑANOS (Barcelona)

El seu rumb -que és l'actual-, un rumb com he escrit en una altra ocasió, ple de gloriosos perills, i de reptes també gloriosos. Pujol Carandell intenta rescatar temes -figures, imatges votives, etc- de la gran pintura del passat, especialment barroca.

JAUME FABREGA - PUNT DIARI (Girona)

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

MANUEL NARANJO - HOJA DEL LUNES (Sevilla)

Contemporáneo que, inspirado en la contemplación de las obras clásicas fracmentadas por el tiempo, mantiene siempre su expresividad que Pujol Carandell pule i acicala.

MARINO ANTEQUERA - Diario IDEAL (Granada)

La Direcció del Restaurant de la Cúria Reial,
conjuntament amb l'artista, l'invita a l'Exposició de l'Obra Pictòrica
del 1979 al 1987, de

Pujol Carandell

que tindrà lloc en el mateix recinte de la Cúria Reial
el dia 19 de març, a les 7 de la tarda.

Besalú, març de 1988.

Coktail inauguratiu.

C/ València 302
21 de febrer - 17 de març
horari: 10 a 14 i 17 a 21 h. diumenges tancat
Barcelona 1989

Pujol Carandell

Homenatge a Antonio Machado

Y allí cerca purificadas por su silencio de siglos, dormitan Termes y Numancia, la España antigua. Manuscritos cidianos aguardan su mano de nieve en las parroquias del Burgo y de Medinaceli. Los cenobios octogonales del Temple complican la geometría lineal de la meseta. Castillos de Gormaz, antros tumulares donde fermenta el mosto de San Esteban, planean de águilas blancas en las quebradas del Ucero, pinos aupándose hasta la tierra de Alvargonzález y todo eso bajo los cielos más altos y cobaltos de Europa. Machado, el único profeta que han dado las letras españolas, captó la magia peculiar del llano numantino y también Becquer, el iluminado que supo colocar la leyenda de las ánimas en el convento donde mejor se ayuntan los capiteles árabes a los cristianos, y donde había encontrado belleza, soledad y enigma toda la lógica hispánica del Grial, justamente entre los chopos que le dan dimensiones verticales a la curva de la ballesta.

Fernando Sorrobaz Dragó

Ajuntament de Barcelona

Machado i la poètica de la creativitat

«Poesia: art de fer obra en vers. Bellesa de contingut, de forma essencial a la poesia, que commou delitosament el cor».

Fins aquí la definició de «poesia» que dóna el diccionari. I hi podríem afegir que si la sintaxi de la poesia és el vers, el de la pintura és la forma i el color. De fet, entre l'un i l'altre llenguatge, hi pot haver profunds acords. Ambdós, com tota obra de creació, ens poden «commoure el cor». El llenguatge del cor —i si voleu de l'esperit—, és precisament el que ha triat Pujol Carandell en aquesta sèrie de pintures que homenatgen Machado.

El pintor ens endinsa en el poeta espanyol d'una forma també «poètica», no prosaica. O dit d'una altra manera: a través d'aquestes pintures, no ha pas intentat una visió realista o descriptiva, per exemple dels paisatges de l'autor; ni molt menys ens proposa retrats acadèmics.

El discurs pictòric de Pujol Carandell, doncs, és paral·lel, aproximatiu, *creatiu*... Si ens proposa figures o retrats, són «retrats espirituals», sense subjecció, doncs, a una versemblança repetitivament iconogràfica, o a la transcripció mimètica d'homes, figures o paisatges.

L'artista, anant més enllà, ens desvetlla una altra visió del poeta, no a través, fins i tot, de l'anècdota dels versos, sinó amb allò essencial, amb el foc de la seva creativitat.

Rostres i figures roents, vibrants, amb taques, línies i flames de pintura apareixen amb la força de la creació —també poètica— de formes i colors càlids, en llibertat, amb la passió, la bonhomia o la grandesa inherents al personatge. Primer parlen els mots, i ara els pinzells. Així doncs, la sinceritat dels mots i dels versos, la seva emoció es transmuta en línies, gestos, colors i ratlles que vibren.

D'aquesta manera, aquestes obres trascendeixen, fins i tot, l'adscripció machadiana per a convertir-se en una paràbola general de la creativitat. Una paràbola resolta, finalment, en una concreció pictòrica càlida i reflexiva, abrandada i suggerent. Una pintura per a commoure delitosament el cor.

Jaume Fàbrega (Associació Catalana de Crítics d'Art)

Relació d'obres de l'artista Pujol Carandell. Retrats de Machado

1.
En la cumbre.
Al capdamunt.
46 × 38 cm. Oli sobre tela.

2.
Memoria de una vida.
Memòria d'una vida.
55 × 46 cm. Oli sobre tela.

3.
El café teatro.
El café teatre.
65 × 54 cm. Oli sobre tela.

4.
Intelecto.
Intel·lecte.
55 × 46 cm. Oli sobre tela.

5.
Instante de verdad.
Instant de veritat.
46 × 38 cm. Oli sobre tela.

6.
Cansancio.
Lasitud.
33 × 50 cm. Gouache sobre paper.

7.
La imagen.
La imatge.
33 × 50 cm. Gouache sobre paper.

8.
Verdad-Hombre.
Veritat-Home.
33 × 50 cm. Gouache sobre paper.

9.
Amistad en las artes.
Amistat en les arts.
100 × 73 cm. Tècnica mixta sobre taula.

10.
Desdoblamiento.
Desdoblament.
47 × 57 cm. Oli sobre taula.

FOLGUEROLES RECORDA VERDAGUER 1989

Gràfiques Bou S.A.

CXLIV ANIVERSARI NAIXEMENT

JORNADES CULTURALS DE DIVULGACIÓ
I D'ACOSTAMENT A L'OBRA DE MOSSÈN CINTO

INAUGURACIÓ DE LA RUTA VERDAGUERIANA FOLGUEROLENCA
MANIFESTACIÓ D'HOMENATGE POPULAR CÍVIC I RELIGIÓS

I

FESTIVALS D'ESPLAI RECREATIU

DIES: 12 AL 21 DE MAIG 1989

NOTES

— La tria dels versos de Mossèn Cinto destinats a las plaques dels pedrons, i la narració històrica dels llocs verdaguerians de la Ruta Folguerolenca, és una col.laboració del Sr. RICARD TORRENTS, Director de l'Escola Universitària Balmes de Vic.

— La recitació dels versos i de les narracions referents seran a cura del rapsode vigatà PERE PUIG.

— La presentació dels actes anirà a càrrec del locutor JOSEP Mª SOLÀ.

— El retrat de la portada i el dibuix de la contraportada és una creació de l'artista-pintor de Salt (Girona) PUJOL CARANDELL.

— Els Actes de la inauguració dels pedrons, i el seguiment del recorregut de la RUTA serà retransmès per CATALUNYA RÀDIO.

— Els horaris de visita de l'exposició bibliogràfica a la casa natal de Verdaguer són:

Dies feiners de 8 a 10 del vespre.
Dies festius de 10 a 1 del matí i de 4 a 9 del vespre.

Tots els dies des del 12 al 21 de Maig.

PERSONALITATS APADRINADORES DELS PEDRONS

M.H. Sr. JOAQUIM XICOY i BASSEGODA
President del Parlament de Catalunya

Excm. i Rvdm. Dr. JOSEP Mª GUIX i FERRERES
Bisbe de Vic

Excm. Sr. PERE GIRBAU i BOVER
Alcalde de Vic

Im. Sr. JOAN USART i BARREDA
President del Consell Comarcal d'Osona i Alcalde de Manlleu

Im. Sr. JOSEP AGUILAR i CORTS
Alcalde de Calldetenes

Im. Sr. ROSSENDO VILADECAS i CASAS
Alcalde de Tavèrnoles

H. Sr. FRANCESC SANUY i GISTAU
Comissari del mil.lenari del naixement polític de Catalunya

Im. Sr. ENRIC CASTELLNOU i ALBERCH
Diputat al Parlament de Catalunya

Im. Sr. JACINT CODINA i PUJOLS
Diputat Provincial de Barcelona

Im. Sr. XAVIER BRU DE SALA i CASTELLS
Director General de Promoció Cultural

Im. Sr. ÀNGEL MIQUELSANZ i ARNALOT
Director General de Turisme

Im. Sr. ENRIC PUIG i JOFRA
Director General de la Joventut

Im. Sr. FIDEL SUST i MITJANS
Director General de l'Esport

Im. Sr. JORDI LABORIA i MARTORELL
Diputat President Àrea de Cultura de la Diputació de Barcelona

Im. Sr. MIQUEL ILLA-CATALÀ i GENIS
President del Patronat d'Estudis Ausonencs

Im. Sr. ÀNGEL ANDREU i GUILLEM
President de l'Agrupació Pro-subnormals de la Comarca d'Osona

Im. Sr. RICARD TORRENTS i BERTRANA
Director de l'Escola Universitària Balmes de Vic

Im. Sr. JOAN TORRENT i FÀBREGA
Escriptor-Biògra Verdaguerià

ORGANITZA:

AJUNTAMENT DE FOLGUEROLES

AMICS DE VERDAGUER

COL.LABORACIONS:

GENERALITAT DE CATALUNYA
- Direcció General de Cultura
- Direcció General de Turisme
- Comissió Mil.lenari de Catalunya

DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE BARCELONA
- Departament de Cultura

CONSELL COMARCAL D'OSONA

CORPORACIONS LOCALS
- Ajuntament de Calldetenes
- Ajuntament de Tavèrnoles
- Ajuntament de Folgueroles

CHÂTEAU ROYAL
COLLIURE
25 Juin - 24 Septembre

Pujol Carandell

Hommage a Antonio Machado

Fondation de Collioure

Pujol Carandell et la poetique de la creativite

«Poésie»: art du langage, visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme -surtout le vers-, l'harmonie et l'image». Voici la définition classique de la poésie.

On pourrait ajouter que si la syntaxe de la poésie est le vers, celle de la peinture est la forme et le couleur: il y a certainement entre les deux langages de profonds accords. Les deux peuvent nous émouvoir: c'est à dire exprimer le langage du coeur et celui de l'esprit.

Pujol Carandell, justement, a choisi le langage du coeur et de l'esprit afin d'exprimer plastiquement son hommage à Antonio Machado.

Ainsi, le peintre catalan présente le poète espagnol sous un jour poétique et non pas selon une vision réaliste ou descriptive, des paysages évoqués ou vécus par Machado. De la même façon, ses portraits sont libérés des normes et de la rigidité académique. Le discours pictural de Pujol Carandell, est donc parallèle, approximatif, créateur... Les figures ou portraits sont des «portraits spirituels», sans rapport avec une certaine vraisemblance iconographique ou avec une transcription mimétique d'hommes ou femmes, de figures ou paysages.

L'artiste nous propose un parcours plus long: non pas seulement à partir de l'anecdote des vers mais avec le feu de la création. C'est finalement le rapport poético pictural, qui compte: une peinture visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme, l'harmonie et l'image.

(texte adapté du catalan par l'auteur)

JAUME FÀBREGA
(Association Catalane de Critiques d'Art.)

Amistat en les arts.
Amitié dans les arts.
100 x 73 cm. technique mixte sur bois

Rélation d'oeuvres exposées

- *Al capdamunt*
  Au sommet.
  46 x 38 cm. Huile sur toile
- *Memòria d'una vida*
  Mémoire d'une vie.
  55 x 46 cm. Huile sur toile
- *Desdoblament de l'energia*
  Dédoublement de l'énergie.
  Huile sur toile.
  55 x 46 cm.
- *Intel.lecte.*
  Intellect.
  55 x 46 cm. Huile sur toile.
- *Instant de veritat.*
  Instant de vérité.
  46 x 38 cm. Huile sur toile.
- *Lassigud.*
  Lassitude.
  33 x 50 cm. Gouache sur papier.
- *La imatge.*
  L'image.
  33 x 50 cm. Gouache sur papier.
- *Veritat-Home.*
  Vérité-Homme.
  33 x 50 cm. Gouache sur papier.
- *Amistat en les arts.*
  Amitié dans les arts.
  100 x 73 cm. technique mixte sur bois.
- *Desdoblament.*
  Dédoublement.
  47 x 57 cm. Huile sur bois
- *Energia i transició.*
  Énergie et transition.
  Huile sur bois.
  100 x 73 cm.
- *Simbologia d'una memòria.*
  Symbologie d'une mémoire.
  Huile sur toile.
  100 x 73 cm.

4 TESTIMONIS DE LA VERITAT PUJOL CARANDELL

... amb el mateix judici amb què judiqueu, sereu judicats,
i amb la mateixa mesura amb què mesureu, sereu mesurats.
Mt. 7, 2-3

... Però molts passaran a ser de primers, darrers, i de
darrers, primers.
Mc. 10, 31

... Però aquell qui em negui davant dels homes serà
negat davant dels àngels de Déu.
Lc. 12, 9

... el meu judici és just, ja que no busco la meva voluntat,
sinó la voluntat del qui m'ha enviat.
Jo. 5, 30.

Els que hem tingut l'oportunitat de seguir la trajectòria creativa de Pujol Carandell, assistim amb satisfacció a aquesta mostra que recull una part de la seva obra, corresponent a la seva etapa mística, reflex de la vocació d'artista que el domina.

Pujol Carandell ha sabut unir fidelitat i tradició, fins i tot amb un fons inspirat en el Renaixement, amb pinzellades del més avançat estil del moment. D'aquestes dues bases se'n desprèn una obra amb un segell de personalitat que, de segur, els gironins i no gironins sabran valorar com es mereix.

El bagatge artístic de les nostres comarques -que no hem pas de destacar per coneguda-, enriqueixen la seva oferta amb la plena incorporació de l'obra de Pujol Carandell, home d'arrels comarcals i que ha estat fidel a aquesta trajectòria. La seva tasca n'és un testimoni prou clar.

També voldria dir quelcom de l'obra d'esperit religiós de Pujol Carandell, en uns moments en què aquests temes semblen oblidats per part de molts pintors. Només la persona amb la sensibilitat necessària pot enriquir les seves creacions amb la vessant de l'espiritualitat. Difícilment podríem entendre tot el conjunt de l'activitat creativa d'inspiració religiosa, amb algunes peces que són veritables reptes, sense captar el sentiment profund de Pujol Carandell.

Per tot plegat, estem satisfets de gaudir d'aquesta mostra i que sigui una nova demostració de l'art fet a Girona.

Josep Arnau i Figuerola
President de la
Diputació de Girona

Les escenes bíbliques han estat sempre objecte d'inspiració. Els evangelistes, artistes en el seu gènere, tocats per la Bona Notícia del Crist, l'han posada a l'abast del poble amb un llenguatge que ha esdevingut clàssic.

Pujol Carandell, artista gironí, excel.lent dibuixant i no menys àgil en el color, ens ofereix les vivències de la seva època mística. Seguint el camí de la sentència: «Pels seus fruits els coneixereu», ha pres els textos de Mateu, Marc, Lluc i Joan i n'ha anat desentranyant la fesomia espiritual dels seus autors.

Ara ens ofereix el resultat dels seus moments més densos de contemplació. Li ho agraïm de debò.

Jaume Camprodon
Bisbe de Girona

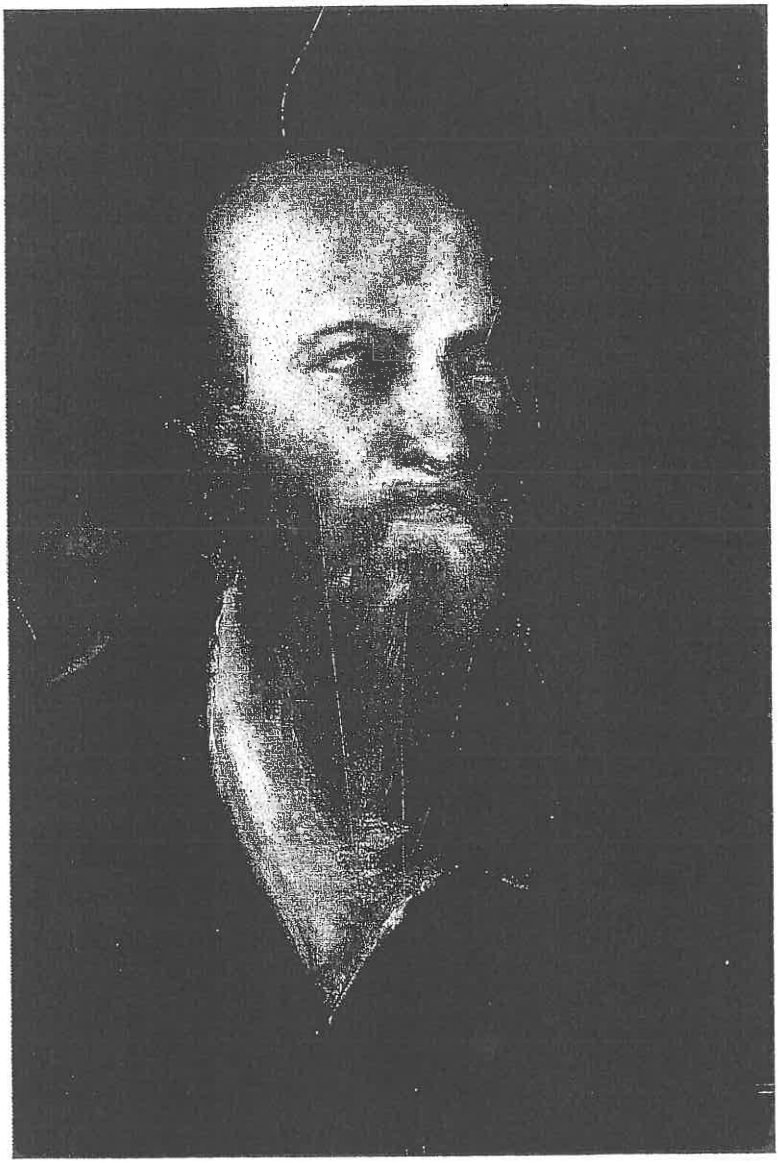
LA TOTALITAT CÒSMICA DE PUJOL-CARANDELL

Davant d'una obra sòlida, consistent i compacta com és el corpus pictòric de Joan Pujol-Carandell, no hi valen mitges tintes. O s'accepta en bloc, o es rebutja en bloc.

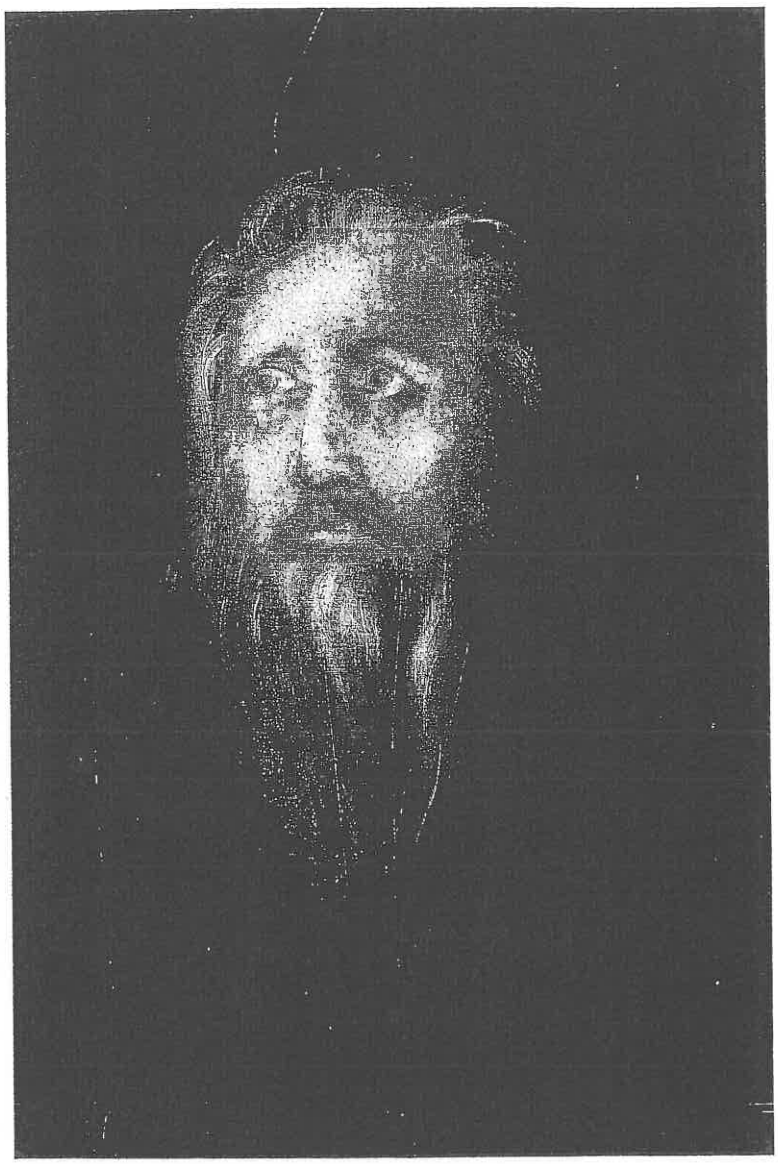
Una constant en la pintura d'aquest artista gironí és la depuració de trets en el dibuix i el tremp -per als admiradors d'art del segle XX, realment sorprenent- d'una pintura sòlida, d'un cromatisme sensual, quasi luxuriós, que té un indiscutible mestratge en els renaixentistes italians. Si ens aturem en el conjunt unitari que formen **Els Quatre Evangelistes** hi descobrim els trets bàsics d'un artista que viu, no de la seva obra, sinó per a la seva obra. En aquests quatre personatges universals, tan sovint objecte de la inspiració dels grans mestres de la pintura, en Joan Pujol-Carandell hi aboca tota la seva experiència tècnica, el seu tremp fogós i una sensibilitat religiosa que arrenca d'una sòlida formació cristiana i amb els avatars de la vida evoluciona cap a una visió panteística recapituladora d'una totalitat còsmica que té un punt de referència artístic inicial en expressions tan gironines com el Tapís de la Creació, el «Beatus» i les Majestats, s'abeura en el filó de Leonardo i troba la seva Alfa i Omega en l'apocalipsi joanneu i l'«Himne a L'Univers» de Taillard de Chardin.

Per copsar aquesta textura humanista de Pujol-Carandell no n'hi ha prou amb la contemplació en fred de la seva obra; cal un seguiment de les seves diverses etapes artístiques; en Joan no ha fet mai cap concessió al gust o a la moda estètica imposada per una crítica a voltes subjectiva; ha treballat la seva obra amb tenacitat benedictina i ha assaborit el regust agredolç de nits d'insomni, fins a plasmar damunt la tela les clarividents imatges del somni: Beethoven, Machado, Verdaguer són alguns dels continguts monogràfics d'una obra que, amb **Els Quatre Evangelistes** eclosiona una trajectòria personal que no tan sols ha sabut desmarcar-se de qualsevol mimetisme alienador, sinó que ha aconseguit donar a la seva obra uns trets personals, inconfusibles.

JOAN CARRERES I PÉRA
Escriptor i periodista.

Evangelista Mathaeus
Oli damunt tela
65x54 cms.

Evangelista Marcus
Oli damunt tela
65x54 cms.

Evangelista Lucas
Oli damunt tela
65x54 cms..

Evangelista Ioannes
Oli damunt tela
65x54 cms.

FOLGUEROLES RECORDA VERDAGUER 1990

NOTES

- Els actes protocolaris de la festa i altres seran conduïts de la mà del Sr. Pere Puig, cap de protocol de l'Ajuntament de Vic.

- El retrat de la portada i el dibuix de la contraportada és una gentilesa creativa de l'artista-pintor de Salt (Girona), Pujol Carandell.

- Per al seguiment dels llocs verdaguerians de la RUTA folguerolenca funcionarà un servei gratuït de transport de passatgers, «CARRILET», de cabuda aproximada de 50 places, amb el següent horari:

  Dissabte, dia 12, sortides de la Plaça Verdaguer a les 2, a les 4 i a les 6 hores de la tarda.
  Diumenge dia 13, sortides de la Plaça Verdaguer a les 8 del matí i a les 2, a les 4 i a les 6 de la tarda.

- Es prega als que tinguin la intenció d'assistir al dinar de germanor que, per tal de garantir un ordre d'organització, se serveixin notificar-ho al telèfon 888 71 54 de Folgueroles, en hores d'oficina, fins el dia 10 de maig, per a la reserva del «tiquet».

Col.laboració coordinadora:
Josep Font Suriñad, Joan Carreras Péra, Josep M.ª Solà i Camps

Gravacions especials d'audició:
Francesc Teixidó «FRATEI»

ORGANITZADOR: Ajuntament de Folgueroles

COL.LABORADORS:

GENERALITAT DE CATALUNYA
Direcció General de Promoció Cultural

Diputació de Barcelona
Servei de Cultura

CXLV ANIVERSARI NAIXEMENT

DIVULGACIÓ CULTURAL

OBERTURA DE L'EXPOSICIÓ PERMANENT
EVOCATIVA A LA CASA-MUSEU VERDAGUER

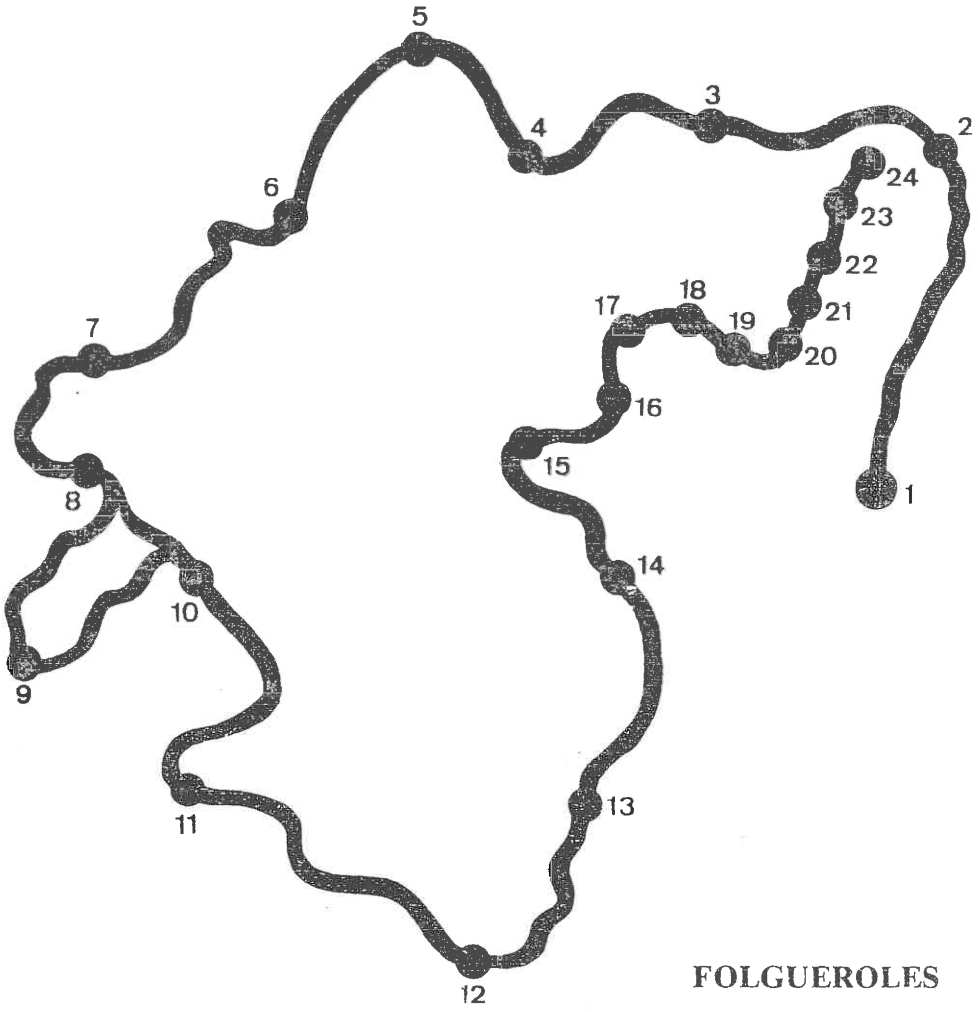
COL.LOCACIÓ PRIMERA PEDRA AL FUTUR
MONUMENT-MEMORIAL
ALS POETES CATALANS

PROCLAMACIONS D'HOMENATGE
I RECONEIXEMENT DE GRATITUD

CONVIVÈNCIES DE GERMANOR
I FESTEIG POPULAR-RECREATIU

DIES 11, 12 i 13 DE MAIG 1990

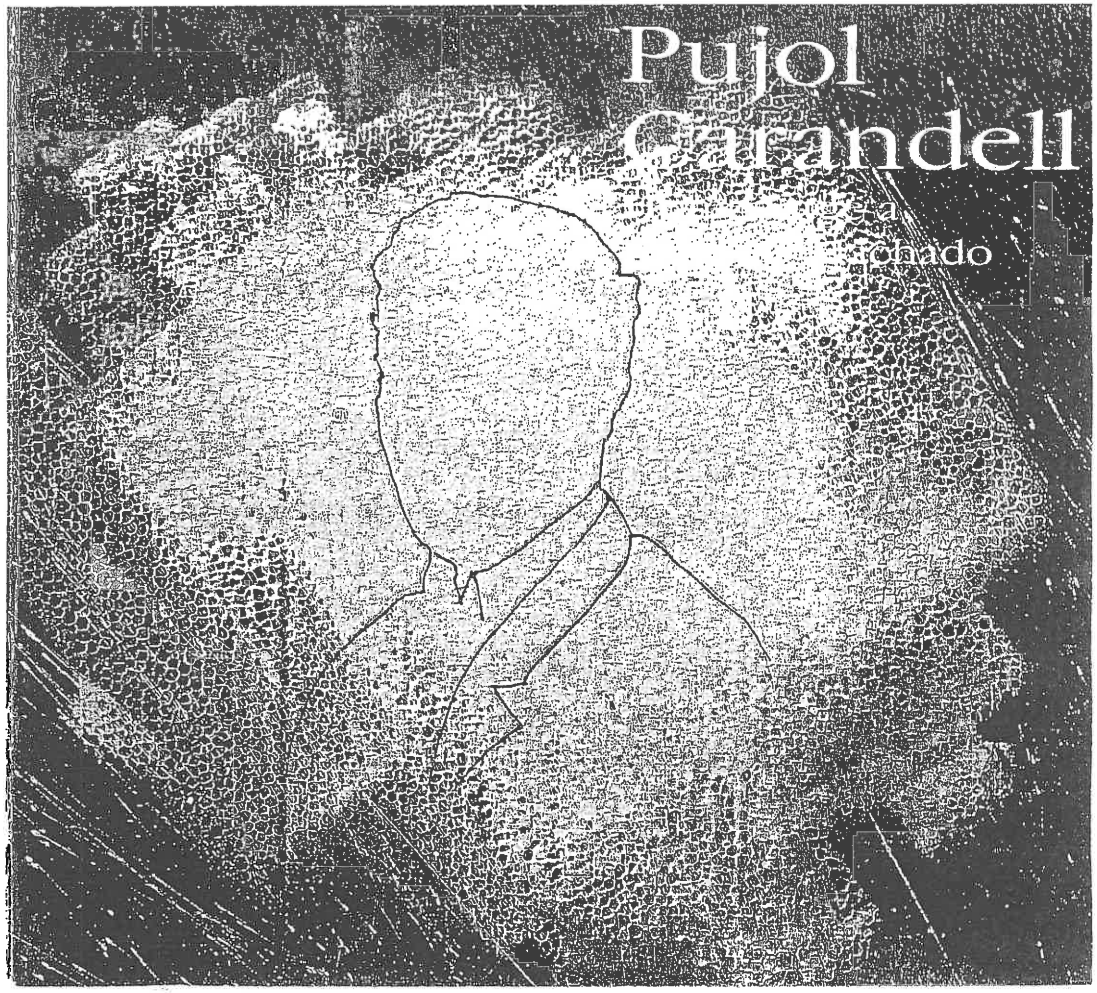
PLÀNOL RUTA VERDAGUERIANA

FOLGUEROLES

Del 15 de gener al 15 de febrer del 1991
Nova Sala d'Exposicions del l'Hble. Comú
Plaça dels Arínsols - Encamp
(Principat d'Andorra)

Horari: De 9 a 13 i de 15 a 22 hores de dilluns a divendres

Pujol Carandell: Machado i la poètica de la creativitat

L'artista, anant més enllà, ens desvetlla una altra visió del poeta, no a través, fins i tot, de l'anècdota dels versos, sinó amb allò essencial, amb el foc de la seva creativitat.

Rostres i figures roents, vibrants, amb taques, línies i flames de pintura apareixen amb la força de la creació- també poètica- de formes i colors càlids, en llibertat, amb la passió, la bonhomia o la grandesa inherents al personatge. Primer parlen els mots, i ara els pinzells.

Així doncs, la sinceritat dels mots i dels versos, la seva emoció es transmuta en línies, gestos, colors i ralles que vibren.

D'aquesta manera, aquestes obres trascendeixen, fins i tot, l'adscripció machadiana per a convertir-se en una paràbola general de la creativitat. Una paràbola resolta, finalment, en una concreció pictòrica càlida i reflexiva, abrandada i suggerent. Una pintura per a commoure delitosament el cor.

Jaume Fàbrega (Associació Catalana de Crítics d'Art)

T.V. Española: La pintura psicológica de Pujol Carandell en busca de la identidad de Machado coincidiendo con el setenta aniversario de la muerte de Leonor, que tiene lugar estos días en el recinto del Ayuntamiento de Soria, siguiendo la trayectoria de los caminos del Poeta Universal.

T.V. Catalunya. D. JAVIER SUSIN: Amb motiu de l'exposició pictòrica, homenatge a Antoni Machado, una nova veu del neobarroquisme més actual d'avantguarda, portada cap a Sòria, durant l'estiu del 87, per l'artista Pujol Carandell.

RTVE, Radio Cadena Española; SATURIO UGARTE DEL RIO: Sublime transparencia y claridad en la obra de Carandell.

FERNANDO SÁNCHEZ DRAGÓ: Presentación del homenaje a Antonio Machado... Los cenobios octogonales del Temple complican la geometría lineal de la meseta.

Radio Antena Tres DÍEZ CARBALLO: Al final de un inquieto proceso de búsqueda ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura del poeta universal.

VIRGILIO VELASCO: ...por Pujol Carandell sirva como otro reconocimiento más del pueblo a su poeta.

CARLOS HERVÁS: ...Muestra pictórica sobre la vida y obra del Poeta Antonio Machado. El autor Carandell ante un estudio psicológico de Machado donde el poeta escribió con palabras, Carandell lo ha plasmado con rasgos. Su estilo pictórico se encuentra dentro del expresionismo.

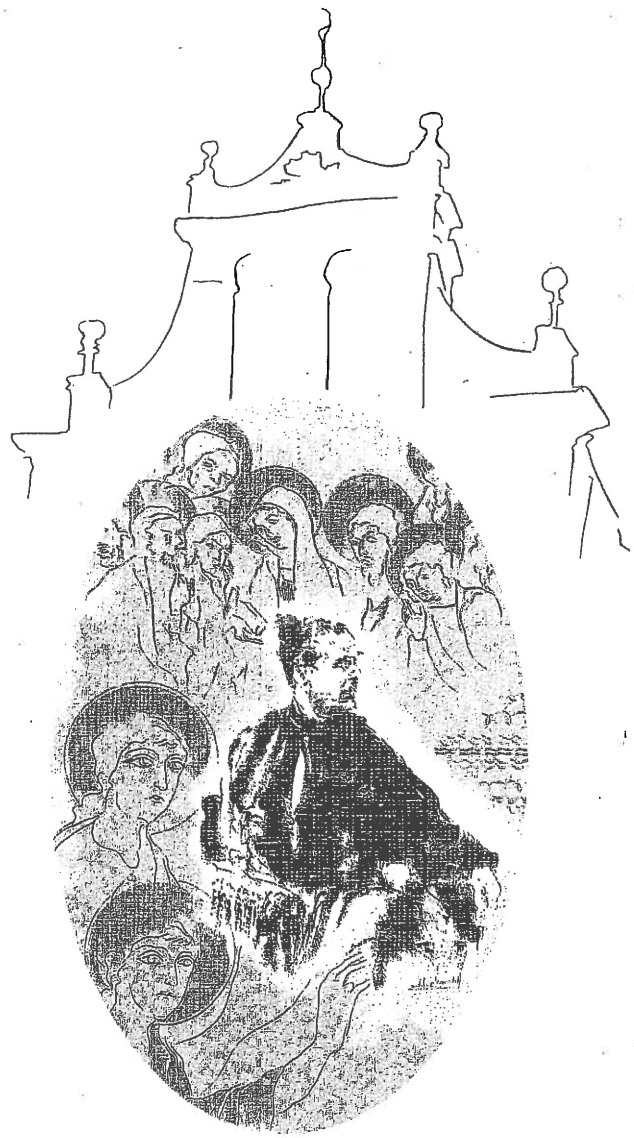
FRANCISCO AMAYAS MATEO: ...en el propio ídem, de lienzo Pujol Carandell, sus cuadros machadianos rezuman ternura y buen quehacer. Plasman rostros del insigne poeta con gran veracidad, esencialmente aquellos de sus últimos tiempos.

FUNDACIÓN ANTONIO MACHADO DE MADRID: Núñez Encabo dijo de la obra de Pujol Carandell, que a través de sus cuadros trata de adentrarse en la idiosincracia del pueblo, plasmado en sus lienzos o de los rostros bien logrados del poeta universal.

Y allí cerca, purificadas por su silencio de siglos, dormitan Termes y Numancia: la España antigua. Manuscritos cidianos aguardan su mano de nieve en las parroquias del Burgo y de Medinaceli. Los cenobios octogonales del Temple complican la geometría lineal de la meseta. Castillos de Gormaz, antros tumulares donde fermenta el mosto de San Esteban, planear de águilas blancas en las quebradas del Ucero, pinos aupándose hasta la tierra de Alvargonzález y todo eso bajo los cielos más altos y cobaltos de Europa. Machado, el único profeta que han dado las letras españolas, captó la magia peculiar del llano numantino; y también Bécquer, el iluminado que supo colocar la leyenda de las ánimas en el convento donde mejor se ayuntan los capiteles árabes a los cristianos, y donde había encontrado belleza, soledad y refugio otra de las logias hispánicas del Grial. Justamente entre los chopos que le dan dimensiones verticales a la curva de la ballesta...

Fernando Sánchez Drago

FOLGUEROLES RECORDA VERDAGUER

1991

NOTES:
El dissabte dia 11 i el diumenge dia 12, pel seguiment de la RUTA VERDAGUERIANA FOLGUEROLENCA, funcionarà un servei gratuït de transport de viatgers -el popular carrilet- de cabuda aproximada de 50 places que sortirà regularment des de la Plça. Verdaguer.

Tota la il.lustració artística ha sigut una gentilesa creativa de l'artista-pintor PUJOL CARANDELL.

Es prega als que tinguin l'intenció d'assistir al dinar de germanor que, per tal de garantir un ordre d'organització se serveixin notificar-ho a l'Ajuntament de Folgueroles per la reserva del «tiquet» en hores d'oficina. Tel. 888 71 54 i altres hores al tel. 888 72 32.

COORDINADORS:
J. Font i Surinach - J. Carreras i Péra.
Gravacions especials d'audició: Francesc Teixidó: FRATEI

ORGANITZA:
Ajuntament de Folgueroles

COL.LABORADORS:

Generalitat de Catalunya
Direcció General de Promoció Cultural

Diputació de Barcelona
Servei de Cultura

CITROËN
Tallers Malla, S.A.
Concessionari Citroën

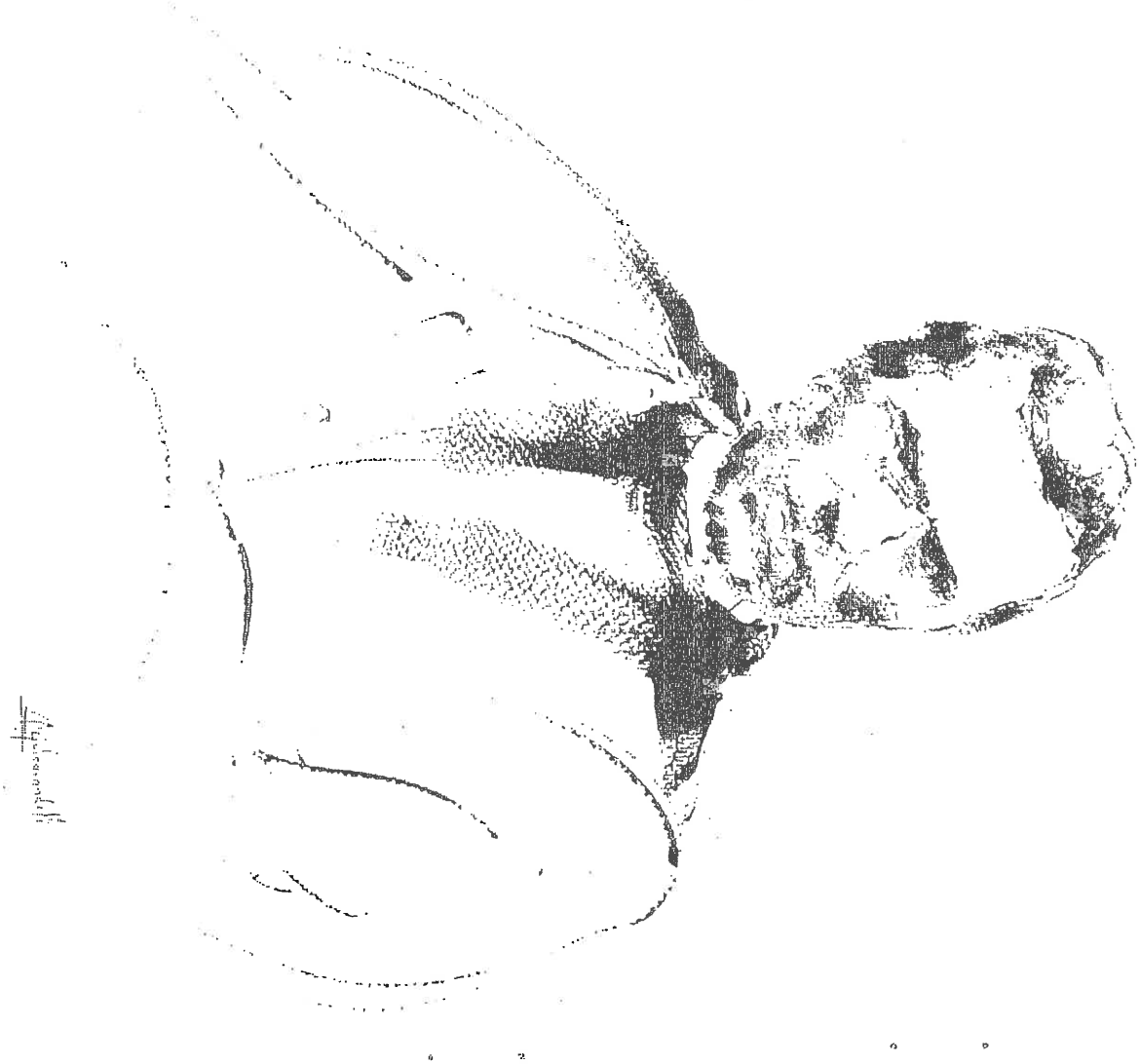
Guillé S.A.

Caixa Comarcal de Manlleu

CXLVI

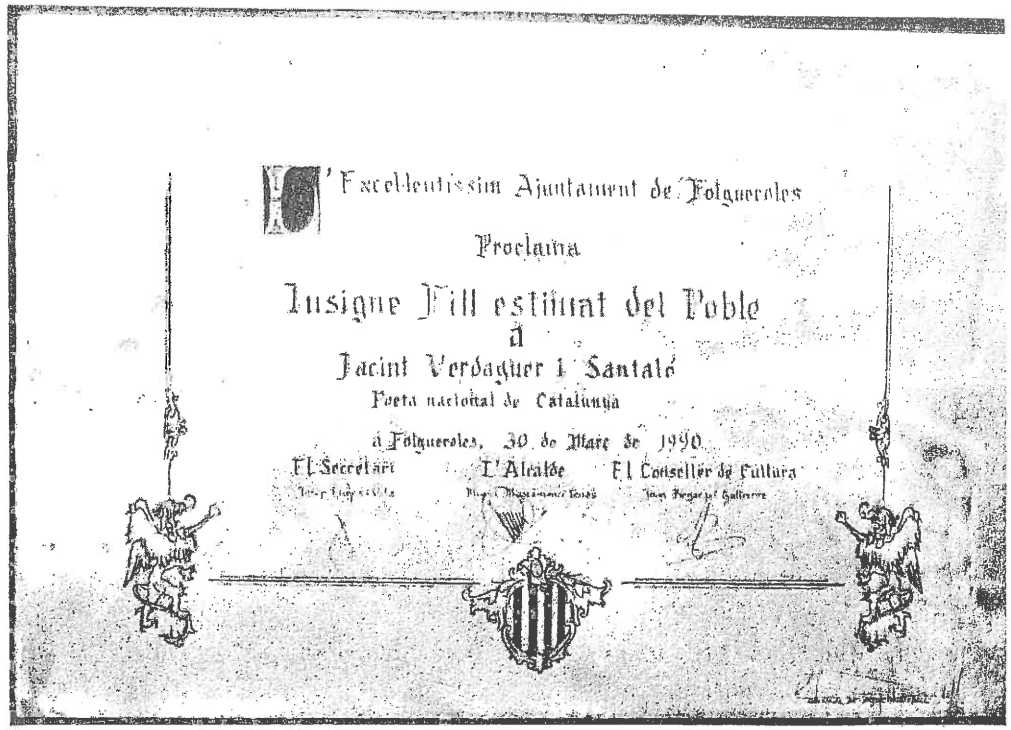
ANIVERSARI
NAIXEMENT

DIES 11-12
MAIG - 1991

Ruta

1.- Monument a l'Atlàntida
2.- La creu del Francès
3.- L'ermita de la Damunt
4.- Els camps de Torrents
5.- La Masia de Torrents
6.- La Font de l'Amant
7.- La Masia de Puigseslloses
8.- L'ermita de Sant Jordi
9.- L'ermita de Sant Francesc s'hi moria i la font de Poudevida
10.- La Masia dels Folcs
11.- La Torre de Morgades i la Font del Desmai
12.- La Masia de Cant Tona
13.- El convent de Sant Tomàs de Riudeperes
14.- Els camps de Coll de Palou
15.- La Masia de la Codina
16.- La Font de la Ricardera
17.- El monument als poetes catalans
18.- La casa natal del carrer de Sant Jordi
19.- La casa familiar del carrer Major n.° 9
20.- La casa museu del carrer Major n.° 7
21.- La casa familiar de la Plaça
22.- El pedró monument de la Plaça.
23.- L'església parroquial
24.- El raeó de mossèn Cinto

L'Excel·lentíssim Ajuntament de Folgueroles

Proclama

Insigne Fill estimat del Poble

a

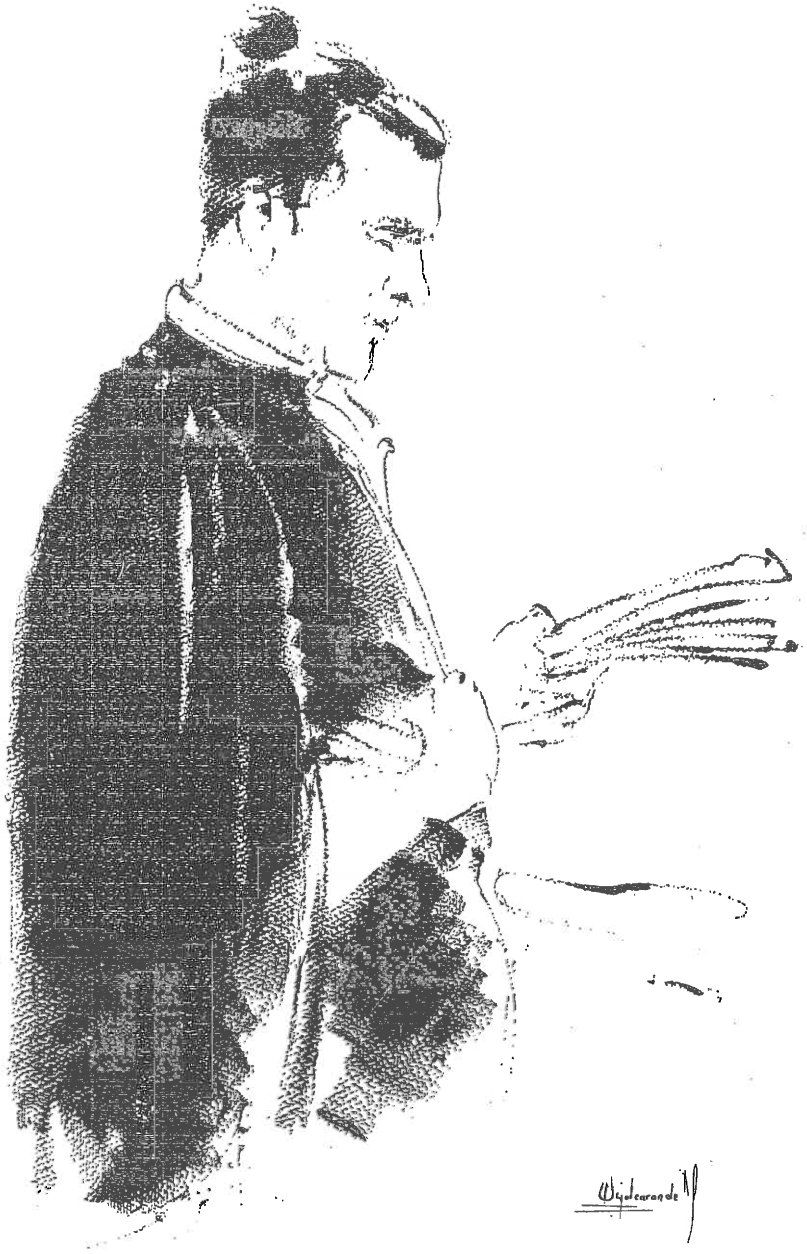
Jacint Verdaguer i Santaló

Poeta nacional de Catalunya

a Folgueroles, 30 de Març de 1990

El Secretari — L'Alcalde — El Conseller de Cultura

Distingit nomenament concedit per l'Ajuntament de Folgueroles, aprovat en la sessió del ple del 30 de març del 1990.

Sant Jordi, Ausiàs March, lires d'on regalima,
titlla a titlla,[6] *una amor que anima*
el llucet[7] *d'un esguard entre núvols d'enyor.*

I més a prop avança, ull viu i decidida,
senyera al vent, turons amunt, la colla ardida
que Carles Aribau menà.
L'aima de Verdaguer pel Canigó aleteja,
si Maragall deixa una enveja,
l'univers, de genolls, saluda Guimerà.

Llis miral Banyulenc, alts gebrers,[8] *fonts d'Albera,*
n'heu copsat la claror, que no coneix frontera:
fidels la reflecteu al cel
amb la finor d'Un Tal, en riure escampillada,
de Talrich la veu desolada
o del Pastorellet el raig de rossa mel.

Salut als vells, als precursors, salut als d'ara,
a vós Pons, que emmotlleu al vers la gràcia clara
que el sol gronxola pels rosers.
L'alè del Carlit dugui a la cendra dels avis
l'adéu-siau sencer que tremola als meus llavis
i revifi al pit jove el foc per Déu encès.

Guarda, poeta, la memòria
de les belleses del passat.
Mi'ci el flamer,[9] *i allà és la glòria...*
vers ella alça-lo confiat!
La Història te valdrà de guia,
de mestre l'atzur estelat;
de nit i dia
segueix ta via.
i si l'atxa, al teu puny, moria,
guarda el teu cor ben abrandat!

CARLES GRANDÓ

6. titlla a titlla: gota a gota.
7. llucet. llamp.
8. gebrers: geleres, congestes.
9. flamer: atxa.

I.ª Part

SEGLE XX

Albert Hay Mallot.....THE LORD'S PRAYER
Randall Thompson.....AL.LELUIA

SEGLE XX CATALANS

Manuel Oltra
(Del Bestiari de Pere Quart).....PREGADÉU
» » » » .....COCCINEL.LA
» » » » .....NO MIREU LA MORENOR

POPULAR CATALÀ

Amadeu Vives (Jacint Verdaguer).....L'EMIGRANT
Ricard Viladesau.....COLOMETA
Ramon Noguera.....BAIXANT DE LA FONT DEL GAT

II.ª Part

Lucio de San Pedro (Filipines).....PAYAPANG DAIDIG
P. Elias - Arrnj: A.Sauce (Veneçuela).....ALMA LLANERA

George Gershewin
(Arranjaments: J. M.ª Conangla)
(Sis cançons amb acompanyament de piano i baix)
.....BUT NOT FOR ME
.....FASCINATING RHYTHIM
.....SOME BODY LOVES ME
.....SUMMERTIME
.....EMBRACEABLE YOU
.....I GOT RHYTHM

SOLISTES:
M.ª Carme Oliveres (soprano) - Bernadeta Barniol (contralt)
PIANO: Josep M.ª Conanbla
BAIX: Josep Cuenca

DIRECTOR: Ramón Noguera

1-03

DIUMENGE, 12 de MAIG'91

A LA CASA DE LA VILA

09.30 TROBADA de les dignissimes autoritats i personalitats convidades a la festa.

10.00: VISITA pel poble i recorregut pels més significatius llocs verdaguerians.

AL PEDRÓ DE LA ROCA

10.30: Esmorzar popular

AL PEU DEL PEDRÓ-MONUMENT DE MOSSÉN CINTO

11.15: REUNIÓ dels assistents per rebre a l'Il.lm. i Rvdm. Arquebisbe-Bisbe de Perpinyà JEAN CHABBERT i del representant de l'Alcaldia de PERPINYÀ i de la representació popular dels CATALANS DE LA CATALUNYA NORD que acompanyarà a la comitiva civil i religiosa d'enllà el Pirineu.

OFRENA de corones al monument en homenatge i memòria a VERDAGUER i interpretació del CANT DE LA SENYERA.

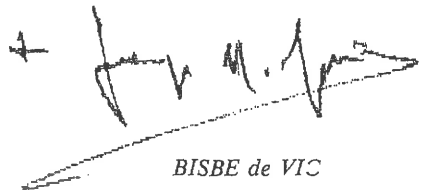
nostre trosset de Catalunya. Canigó li havia robat el cor».

III.- Morgades i Carsalade. El bisbe Carsalade fou, per al bisbat de Perpinyà i per al Rosselló, el que ha estat, per al bisbat de Vic i per a Catalunya, el bisbe Josep Morgades.

Morgades comprà les ruïnes del monestir de Ripoll (1885) i portà a terme la seva restauració. Carsalade comprà les ruïnes de Sant Martí del Canigó i féu tasca principal de la seva vida la restauració del monestir. Morgades volgué ser enterrat a Santa Maria de Ripoll, i Carsalade a Sant Martí del Canigó.

D'altra banda, si Carsalade creà el Musée Historique et Archéologique d'Auch, els Archives Historiques de Gascogne i la Société d'Arquéologie du Gers, el bisbe Morgades, el juliol de 1891, obria les portes del Museu Episcopal de Vic, que precisament enguany celebra el centenari. Aquest museu, a més de les magnífiques i mundialment famoses col.leccions de peces romàniques i gòtiques, conserva també un bon nombre de records verdaguerians: el bressol en què fou gronxat; la pintura de Marià Picó en la qual Verdaguer apareïx com un fadrí de muntanya en la Font del Desmai; el dibuix al carbó que Ramon Casas féu de Mn. Cinto, ja difunt, el dia 10 de juny de 1902; el diürnal amb què feia la litúrgia de les hores; un manuscrit autògraf de la primera versió de L'Atlàntida; un manuscrit autògraf de l'excursió a l'Alt Pallars; la lletra d'agraïment de Mn. Cinto al bisbe Morgades per haver-li retornat el permís de celebrar la missa, etc.

Tot això ja hauria de ser un motiu suficient per a moure els nostres germans del Rosselló a visitar el Museu Episcopal de Vic, especialment durant aquest any centenari de la seva fundació. Però encara hi ha un nou motiu: l'acte verdaguerià d'enguany estrenyerà més fortament els llaços d'amistat entre Folgueroles i el Rosselló i tributarà un testimoni d'agraïment i homenatge al bisbe de Perpinyà Juli Carsalade. Tant de bo que aquesta avinentesa sigui un bon motiu per a atreure i fer venir un bon nombre de rossellonesos a la Plana de Vic.

BISBE de VIC

404-90

Jacint Verdaguer

Amic dels catalans del Nord del Pirineu

La festa anyal de **FOLGUEROLES RECORDA VERDAGUER** que celebra aquest cop el 146.è aniversari del naixement del seu fill il.lustre, se'ns presenta enguany abillada amb el seu més apropiat complement: la trobada amb els catalans del Nord, conjuntament amb el sempre degut homenatge d'agraïment al sempre recordat bisbe d'Elna-Perpinyà, monsenyor Juli Carsalade du Pont (1847-1932), el qual, tot i no ésser català d'origen, va fer tant per reconstruir els monuments patris i revaloritzar la llengua catalana, conscient que són pilars on s'entronca la nostra Fe cristiana.

És un fet que l'activitat literària del geni poètic de Folgueroles, després del Principat de Catalunya, s'espandí, majoritàriament, per aquell país Català del Nord, en mala hora centralitzat amb el nom comú de «Rosselló». I tot començà en l'avinentesa, tan providencial com inesperada per a ell, d'haver de passar una temporada estival a a comarca del Vallespir, a la vila de Prats de Molló-La Presta, el 1879. Allà, als peus de la muntanya del Canigó, mossèn Cinto va intuir la difícil albada de la pàtria catalana en els temps malsegurs de la Reconquesta que s'anava obrint pas per aquella comarcada. Tot això, i la descripció genial de tot el Pirineu català, dels monestirs canigonencs de Cuixà i de Sant Martí, d'algres monuments i tradicions, i una visió esperançadora de la pàtria naixent, és el que canta en el seu poema èpic més important: el **CANIGÓ**, que per això és dit el «Poema Nacional Català», publicat a la primeria del 1886. Els catalans del Nord exultaven en la recitació d'aquell doll de poesia que cantava tan bellament el nou país. I més encara en veure que anava dedicat: «Als catalans de França». Això marcà l'origen de la primera renaixença literària catalana al país. Fou igualment un èxit al Principat. El «Canigó» coronava i, ensems,sublimava els ideals literaris, lingüístics i nacionals de la Renaixença a Catalunya. (Tot català ha de conèixer aquest Poema Nacional; i sobretot cal que sigui recitat i ben comentat a les escoles. Quelcom es va fer el 1986, any del centenari de la publicació del poema).

un feix de llenya i l'esperit fraternal de tots els catalans que han fet l'ascensió d'aquesta muntanya més sagrada que l'Olimp. Sereu molt aprop de DÉU.

L'Home escalà l'últim pendent. Aconseguí el cim a la posta del sol, saludat pel vol graciós de dues perdius blanques.

Sens dubte, dues ànimes càndides que guardaven les plaques immaculades aferrades a les parets vertiginoses.

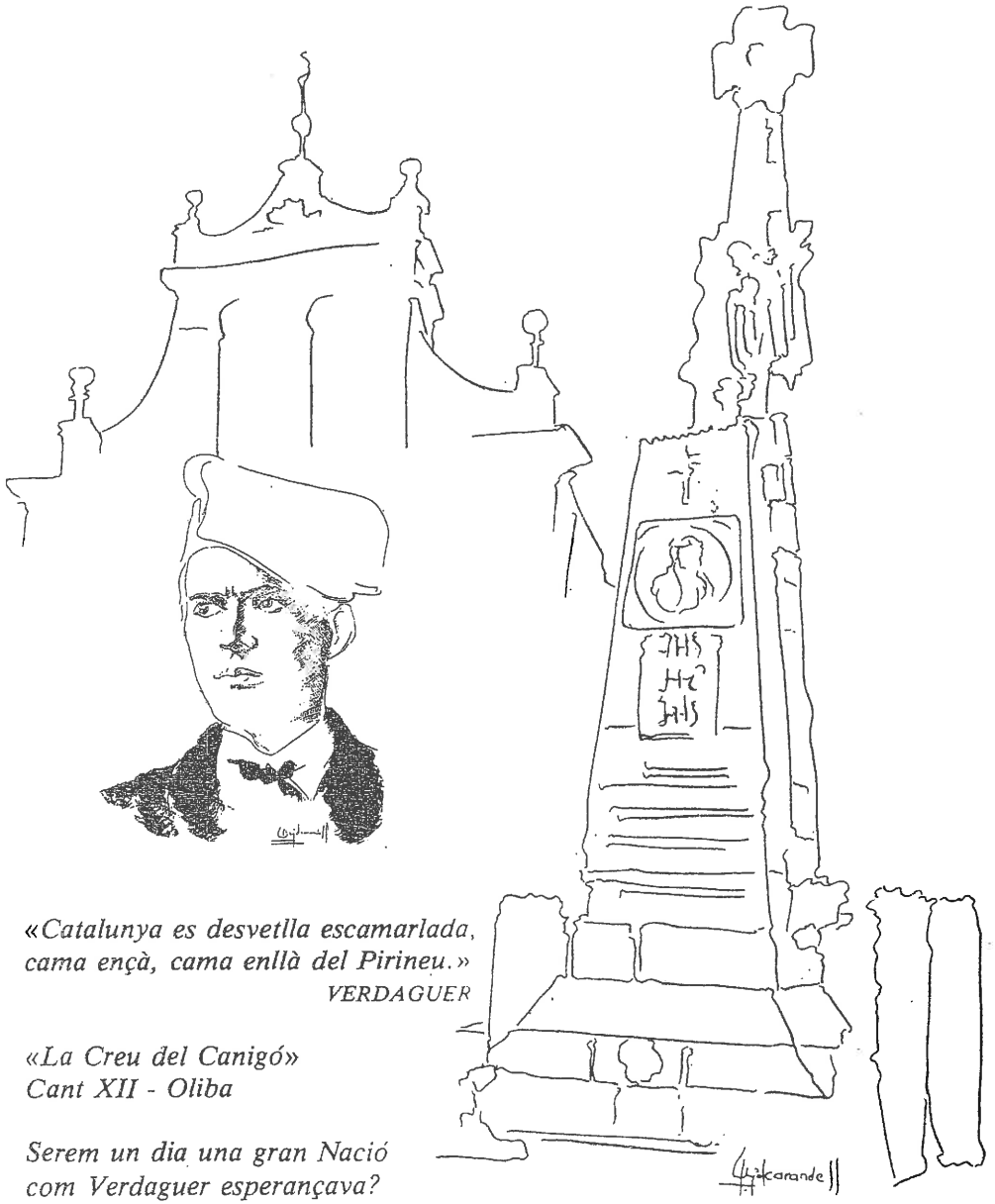
En caure la nit, feu pujar la flama de l'encenedor perquè s'arrapés als branquillons. La claror del foc era única en la immensitat negra, però era calenta, semblava eterna, venia d'una llar profunda, cremava com les passions de la gent d'aquest país.

Aleshores, l'Home comprengué que aquest foc era el cor incandescent de la Terra Catalana i bufant, animà el foc perquè les espurnes en sortissin i volessin cap al lluny portant l'Amistat.

L'Home s'adormí i es despertà al matí quan, igual que la flama d'un far gigantesc , el sol, per l'escletxa d'un núvol, il.luminà cel i terra.

Més avall, al cau d'una roca i ben embolicat amb flassades, Mossèn CINTO, en èxtasi, un llapis a la mà, escrivia el que els seus llavis murmuraven i sos ulls admiraven.

Dr. JOAN DOMÈNEC ARGENT
amb l'amical acompanyament
d'EMPAR NOGUER de CEDACC
Vila de Perpinyà
(Maig 1991)

«Catalunya es desvetlla escamarlada,
cama ençà, cama enllà del Pirineu.»
VERDAGUER

«La Creu del Canigó»
Cant XII - Oliba

Serem un dia una gran Nació
com Verdaguer esperançava?

El pedró de Mossèn Cinto
a Folgueroles - Homenatge de Catalunya

En la inauguració l'any 1998 d'aquest monument tots els Països Catalans hi eren representats.

ca, la seva poètica, o la crítica literària de la seva obra ingent. Provant, simplement, de copsar el JO psicològic del poeta de Folgueroles en la riquísima gamma de variants que presenta la seva rica personalitat.

D'intents, n'hi ha hagut molts: Però la vida de Jacint Verdaguer i Santaló, en la seva edició crítica, resta encara per escriure.

JOAN CARRERAS i PÈRA
Capellà custodi del Santuari del Mont

GALERIA

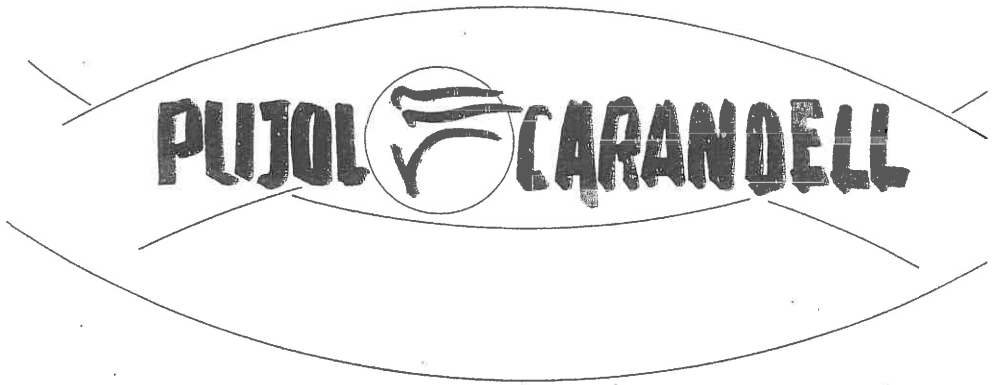
LLEONART

Sala 1

de l'1 al 19 d'octubre de 1991

Inauguració: dimarts 1 d'octubre a les 19 h.

Palla, 6 - 08002 BARCELONA - Tel. (93) 301 76 26

-10-

PUJOL CARANDELL

1981

Dades bàsiques

Exposicions Individuals - Col.leccions

1974-1982 Girona. Barcelona. Madrid. Granada. Alcalà la Real. Retrospectiva, Salons Novotel-Girona-Costa Brava. Sevilla. Benidorm. Jaén. Roses. Caldes de Montbuy. Besalú. Museu d'Art Contemporani-Ceret (França)...

1983-1991 Madrid. Retrospectiva, Fontana d'Or-Girona. Barcelona. Besalú. Homenatge a Beethoven, Salt-Girona. Caldes de Montbuy. Port-Bou. Col.legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics-Girona. Antològica, Sales Fidel Aguilar i Vinardell i Roig-Girona. Museu d'Art Contemporani-Sevilla. Museo Casa de los Tiros-Granada. Excm. Ajuntament-Salt. Homenatge Itinerant al Poeta Antonio Machado a les Ciutats de Sòria, Barcelona, Colliure (França), Encamp (Andorra). Col.lecció S.M. Reina Sofía. Museu d'Història de la Ciutat-Girona. Exma. Diputació-Girona. Museu Capella Sant Nicolau-Girona. Kunstgalerij Amaryllis-Brusel.ies (Bèlgica)...

Exposicions Col.lectives

1972-1991 Mostres Provincials, Fontana d'Or-Girona. Barcelona. Granada. Madrid. Olot. Premi Joan Miró-Barcelona. Plàstica Gironina-Girona. Premi Gabriel Morcillo-Granada. Mostra Obra Mística, Cúria Reial-Besalú. Amir-Palafrugell. Kinstgalerij Amaryllis-Brusel.les (Bèlgica). Aliança Francesa. Museu d'Història de la Ciutat-Girona. 11 Premi Nacional Pintura-Granollers. L.A.C.A.P.-Barcelona. Biennal Caixa Barcelona...

SABADO, 18 MARZO 1989

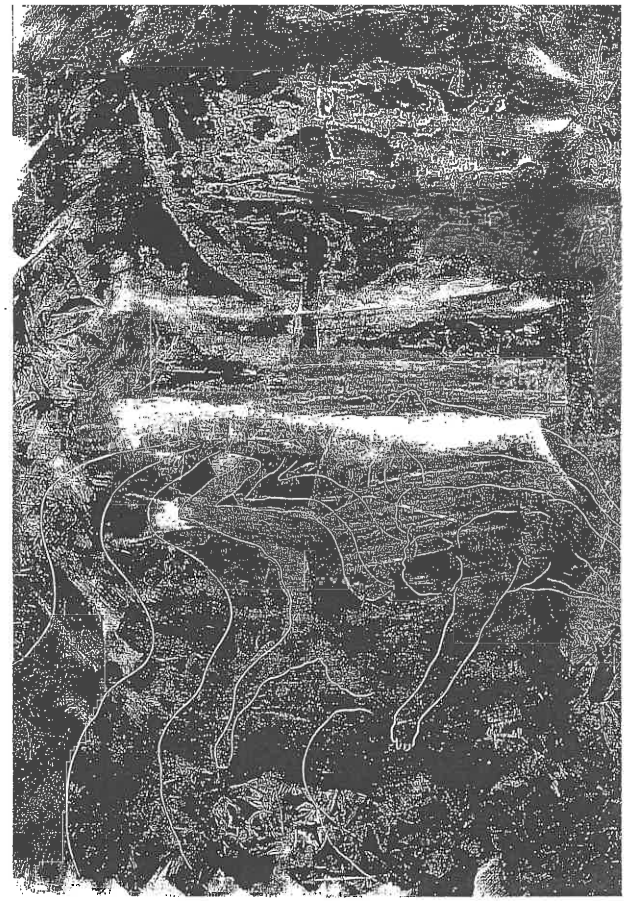
Pujol Carandell

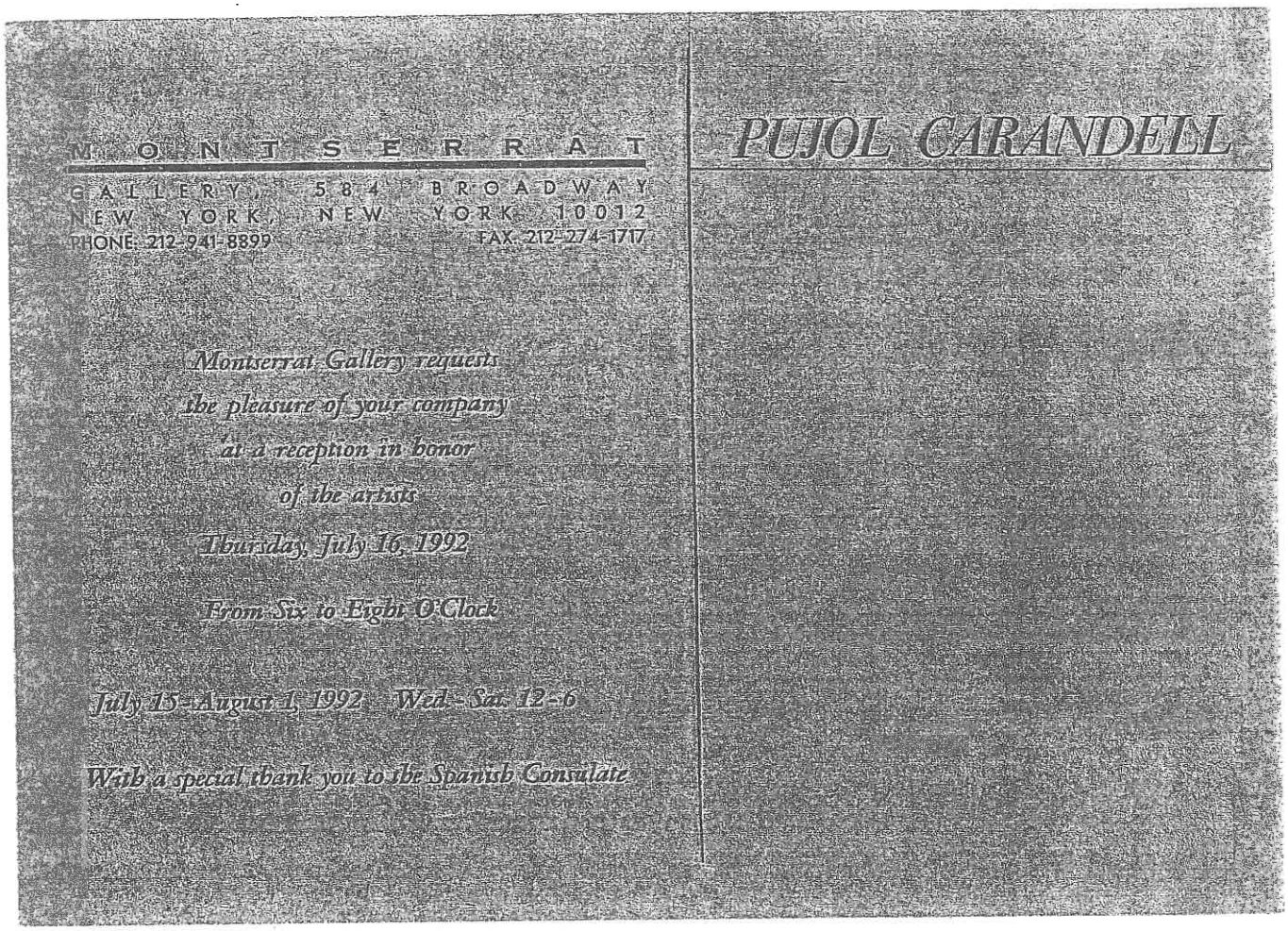
Casa Elizalde
Valencia, 302
De 10 a 14 y de 17 a 21 horas
Hasta el 18 de marzo
No hay venta

DENTRO de la exposición "Homenatge a Antonio Machado" que se presenta en la Casa Elizalde, pueden contemplarse diez obras realizadas por Pujol Carandell, que contribuyen al homenaje del poeta. Estas piezas, más otras no presentadas ahora, se exhibieron en 1987 en el Ayuntamiento de Soria, en homenaje personal del pintor al escritor. Es una lástima que no se presente todo el conjunto porque no se trata de una simple eliminación de obras sino que se deshace una unidad, concretada en dos partes: una realista -que repite diversas imágenes clásicas del poeta "soriano"- y que nos revive el aspecto físico del personaje.

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica. Esta confrontación apenas ahora nos queda evidenciada, aparte quedarnos desvirtuada, pues apenas se incluye alguna obra de las de la segunda vertiente, en donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Francesc Miralles
La Vanguardia

M O N T S E R R A T
GALLERY 584 BROADWAY
NEW YORK, NEW YORK 10012
PHONE: 212-941-8899
FAX: 212-274-1717
Montserrat Gallery requests
the pleasure of your company
at a reception in honor
of the artists
Thursday, July 16, 1992
From Six to Eight O'Clock
July 15 - August 1, 1992 Wed - Sat. 12 - 6
With a special thank you to the Spanish Consulate
PUJOL CARANDELL

PUJOL CARANDELL

HISTÒRIA DE LA MÚSICA

CASTELL DE BENEDORMIENS

CASTELL - PLATJA D'ARO - GIRONA

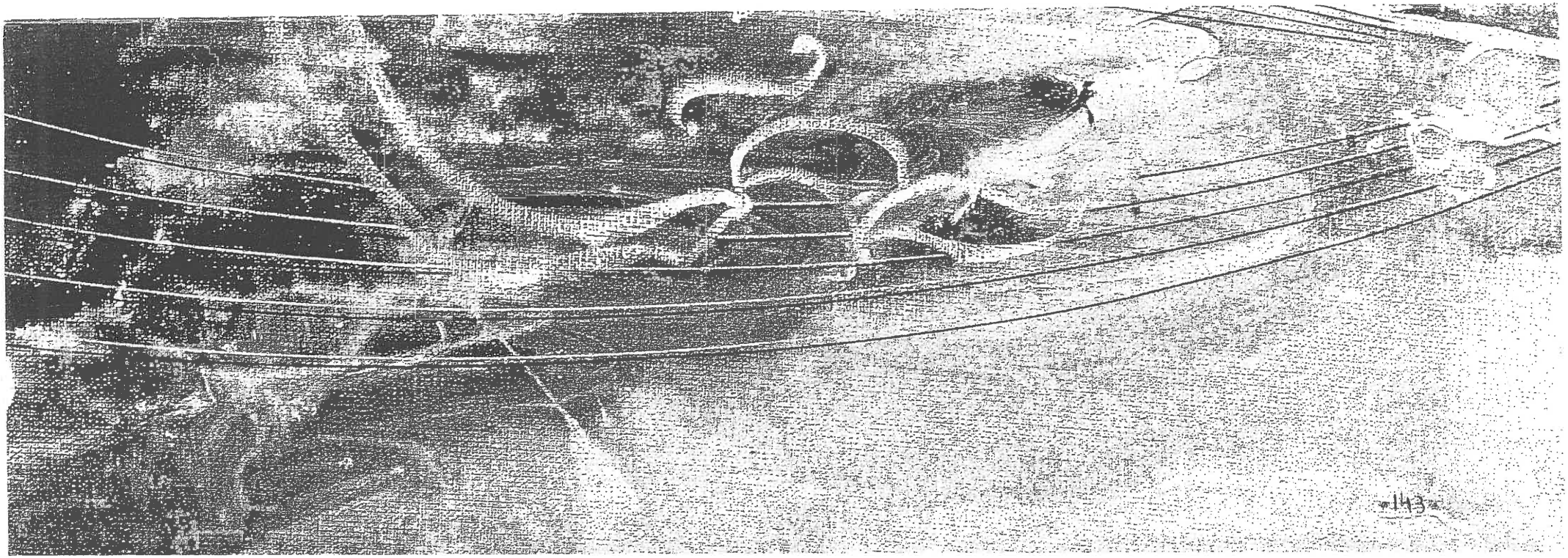
del 29 d'agost al 20 de setembre de 1992

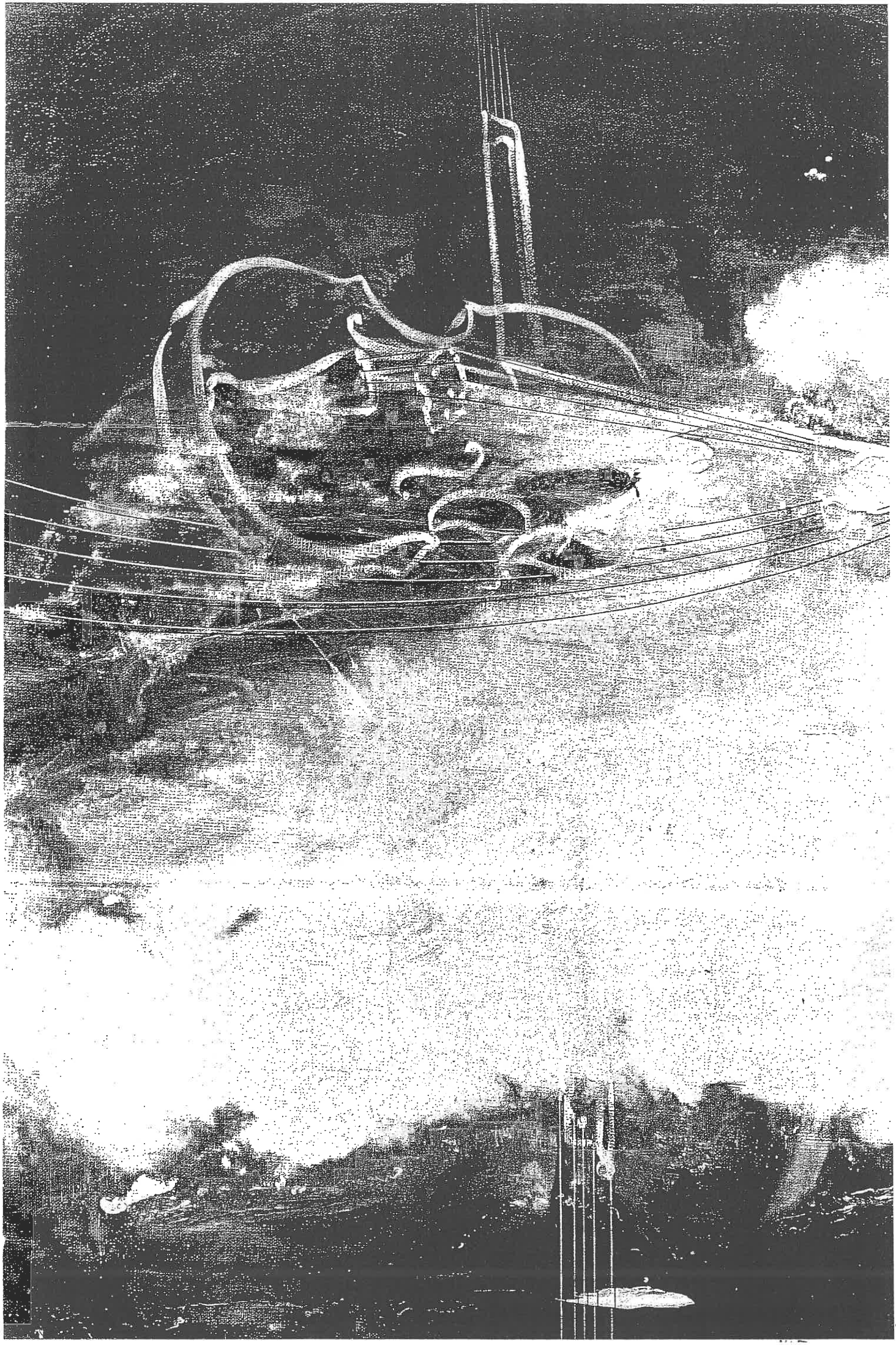
HORARI:

FEINERS: Tardes de 17 a 22 h.

FESTIUS: Matins d'11 a 13 h.

Tardes de 17 a 22 h.

La Música. Un conjunt d'obres inèdites d'un gran creador: Pujol - Carandell. Un conjunt d'obres que de ben segur marquen un dels moments clau en l'evolució de l'artista. Del 29 d'agost al 20 de setembre d'enguany, els amants de la pintura podrem gaudir, en el deliciós entorn del nostre castell de Benedormiens, d'aquest conjunt de teles on el color i la llum ens faran viatjar al llarg de la història, amb instruments de música com a protagonistes.

Si acluquem els ulls tot i contemplant l'obra, de ben segur que alguna nota, algun so, algun acord, se'ns insinuarà. Música i pintura han estat des de sempre dues de les formes més grandioses a través de les quals s'ha desenvolupat la creativitat de l'ésser humà.

L'exposició de Pujol - Carandell, és digna d'ésser visitada més d'un cop. Us convido a fer-ho i veureu que a la segona lectura us endinseu més i més en el meravellós concert de color, de llum, de formes que s'insinuen.

Aquest concert és la música.

Gaudim-ne plegats.

Màrius Lleget i Cabedo
Regidor de Cultura,
Esports i Joventut

PATERNITAT I MÚSICA
7 DIBUIXOS PREPARATORIS
TINTA DAMUNT PAPER

... ESCRIT SOBRE L'OBRA D'EN CARANDELL

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor, sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista. **Marino Antequera - Diario Ideal**

Només la persona amb la sensibilitat necessària pot enriquir les seves creacions amb la vessant de l'espiritualitat. **Josep Arnau i Figuerola**

... Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también la diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad. **Gil Bonancia - Diari de Girona**

... Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.
Glòria Bosch i Mir - Punt Diari

Seguint el camí de la sentència: «Pels seus fruits els coneixereu», ha pres els textos de Mateu, Marc, Lluc i Joan i n'ha anat desentrenyant la tesornia espiritual dels seus autors.
Rvdm. Jaume Camprodon

... No tan sols ha sabut desmarcar-se de qualsevol mimetisme alienador, sinó que ha aconseguit donar a la seva obra uns trets personals, inconfusibles. **Joan Carreras i Pera**

... Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del barroc, a un Rubens per exemple. **Jaume Fàbrega - Punt Diari**

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama desde su pincelación narrativa- interpretación.
Francesc Gall

L'artista, ens facilita aquest recorregut, assenyalant les fases més punyents d'un llarg peregrinatge, que l'ha portat a l'estudi dels mites latents de la pintura. Leonardo, Rubens, Rembrandt...
Rosa Gil - Diari de Girona

...Reaparición del pintor catalán, nostálgico de pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sinó que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.
Juan M. Gómez Segade - Diari Ideal

... Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad.

La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista. **Fernando Gutiérrez - La Vanguardia**

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.
Conchita Kindelán - Diario Pueblo

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.
José Antonio Lacarel - Diario Patria

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas. **Francesc Miralles - La Vanguardia**

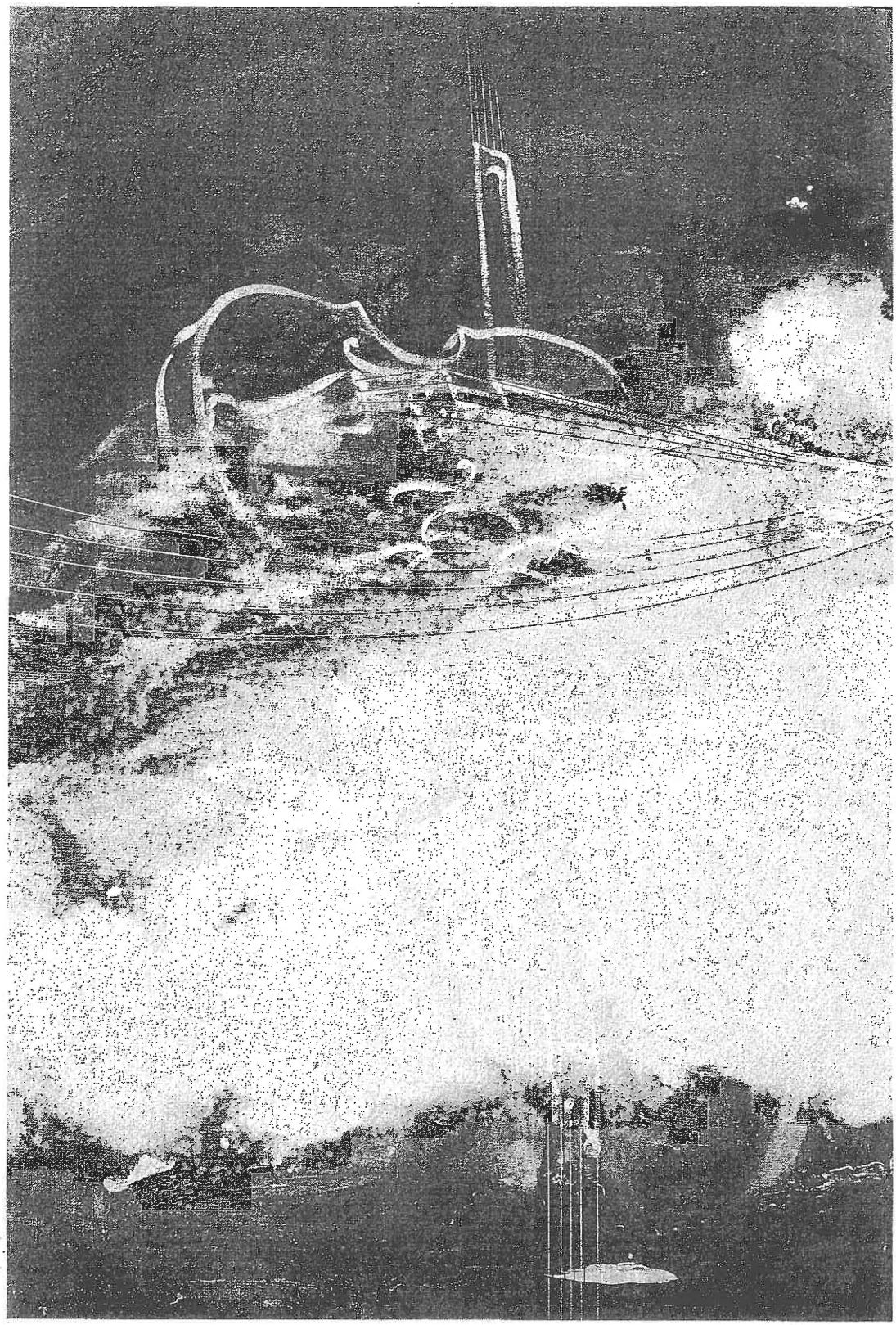
Toda muestra de Pujol carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su «ebriedad creadora»
H. Orbañanos

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana.
Pujol Carandell extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».
Martínez Perea - Diario Ideal

... Y donde había encontrado belleza, soledad y refugio otra de las logias hispánicas del Grial. **Fernando Sánchez Dragó**

ANUARI

- Hble. Comú Encamp. PRINCIPAT D'ANDORRA
- Excm. Ajuntament Folgueroles. BARCELONA
- Galeria Lleonart. BARCELONA
- XIII Mostra d'Art Besalú. GIRONA
- Galeria Art d'Aro II. Platja d'Aro. GIRONA
- Galeria Enric Cassany. PRINCIPAT D'ANDORRA
- Mostra Museu de Salt. GIRONA
- XIV Mostra d'Art Garriguella. GIRONA
- Montserrat Gallery. NEW YORK - EE.UU.
- Castell de Benedormiens. CASTELL - PLATJA D'ARO
- Galeria Slaughterhouse Gallery. LONDRES - ANGLATERRA

History of the Music. **CARANDELL'S** *original painting*

1952

-114-

Fulcopic Cat.

CONTEMPORARY ART IN BARCELONA '92

10th - 15th NOVEMBER

Private view: 9th November 6.00 Pm - 9.00 Pm

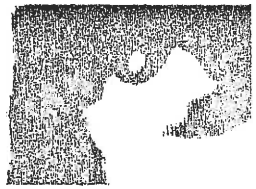
SLAUGHTERHOUSE GALLERY

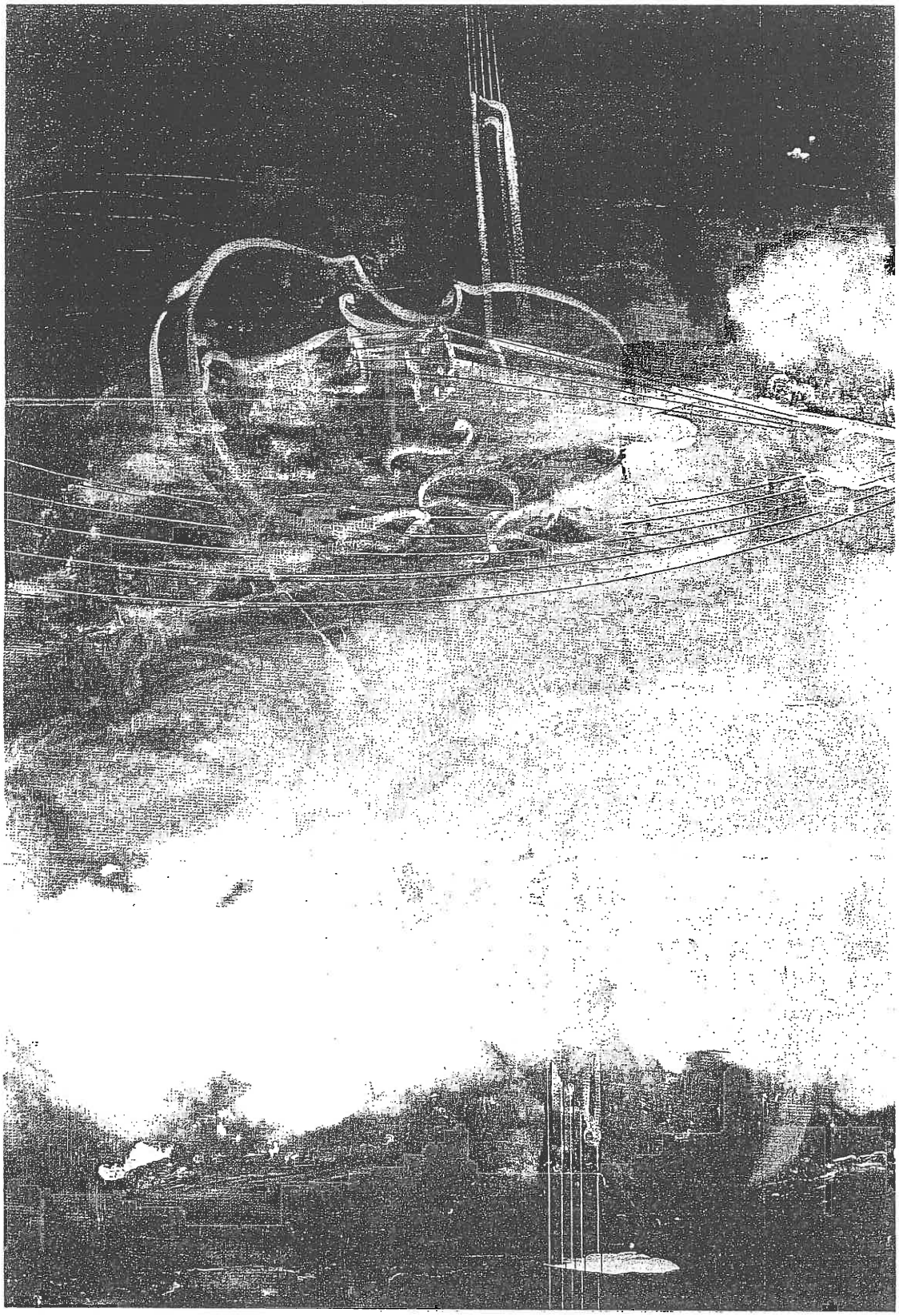
63 Charterhouse Street, Smithfield, London EC1M 6HJ

Open 11.00 am - 5.00 pm Tue - Sat

PUJOL CARANDELL

PUJOL CARANDELL

"HISTOIRE DE LA MUSIQUE"

SALLE BASSE - PALAIS DE LA BERBIE
du 12 au 28 mars 1993

ouvert tous les jours sauf le mardi de 10 h à 12 h et de 14 h à 17 h

ALBI TARN

Musée Toulouse-Lautrec

CARANDELL

Dernières Critiques

Carandell étudie ses oeuvres et se laisse porter par elles jusqu'à un niveau de satisfaction chromatique où toute harmonie est partagée. Il sait ressentir et réussit à communiquer ce qu'il ressent.

Josep Maria CADENA
Critique d'art

Les plus grands artistes contemporains ont identifié peinture et musique, couleurs et sons. L'artiste Carandell maîtrise très bien tout cela et pour faciliter l'accès aux harmonies chromatiques et éviter la dispersion de l'attention, il surimprime des silhouettes qui conduisent l'observateur.

Arnau PUIG
Président de l'Association Catalane de Critiques d'Art (A.C.C.A.)

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel. Un vitrail, à travers sa transparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean ROQUES. La Dépêche.

....en fait non seulement les couleurs que nous vîmes dans sa palette évoquent Rubens mais son dessin aussi est une réincarnation du génie et de l'habileté du grand peintre flamand.

Juan M. GOMEZ SEGADE
Diario IDEAL. Granada.

Carandell est un peintre qui aborde préalablement l'oeuvre au moyen d'études préparatoires.
Sa peinture d'une sensibilité très subtile est l'oeuvre d'un artiste qui trasmet au spectateur sa charge mentale à caractère symbolique avec l'intention affirmée d'établir un dialogue vivant avec lui.

Jordi RODRÍGUEZ AMAT
Président de la Fondation RODRÍGUEZ AMAT

Au peintre Pujol Carandell un sentiment rare de reconnaissance parce qu'il laisse à celui qui le garde le sentiment qu'il a laissé une place dans son oeuvre et lui donner l'illusion d'une vraie collaboration.

René ROUQUIER
Albi, TARN.

PUJOL CARANDELL

MÚSICA I GÒTIC

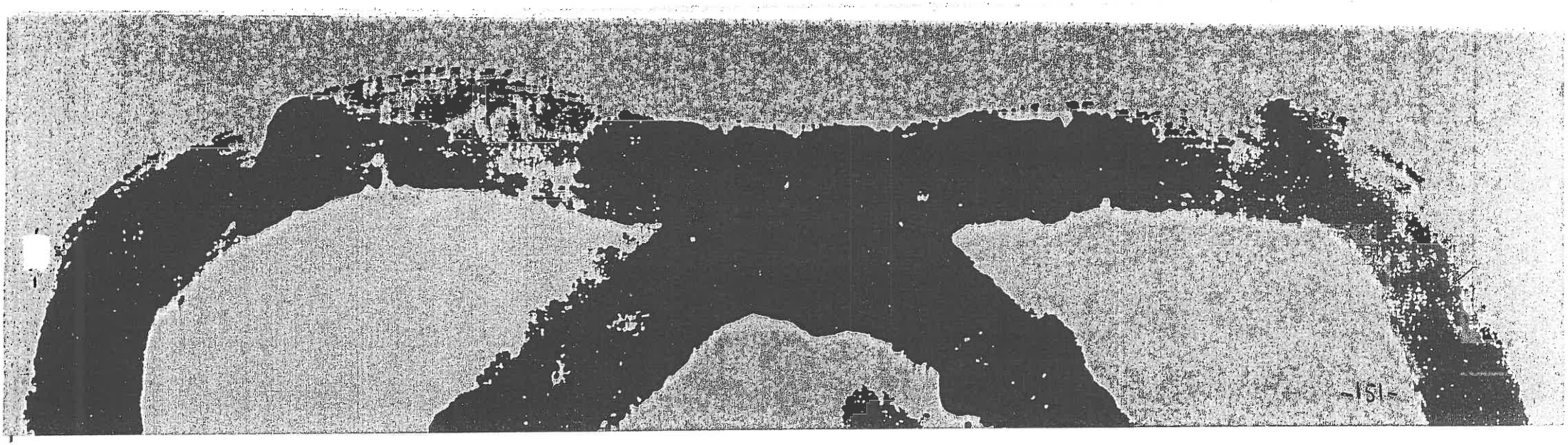
CAPELLA GÒTICA DE SANTA LLÚCIA
CRESPIÀ - GIRONA

del 4 al 12 de desembre de 1993

HORARI:

MATINS: d'11 a 14h

TARDES: de 16 a 21h

La configuració d'aquesta exposició de Joan Pujol-Carandell adquireix unes circumstàncies particulars ja que s'inscriu dins uns personals i categòrics criteris artístics en els quals prima l'originalitat i la creativitat.

L'exposició plantejada amb un nou estil pictòric no és el tipus de mostra d'art habitual ni per l'espai ni per les obres. Pujol-Carandell fusiona continent i contingut atorgant a l'art una finalitat en si mateixa.

El trascendentalisme i l'espiritualitat del gòtic cristal.litza en el seu conjunt pictòric que s'impregna de tota la força i genialitat d'aquest estil. Línies estilitzades, fortes que encerclen espais interiors plens de llum exterior. Colors que no revesteixen sinó que omplen cada espai donant una profunditat i actuant com una matèria que desmaterialitza.

Les seves pintures sense renunciar a l'abstracció i al simbolisme, enllacen l'espiritualitat i el naturalisme de les figures que incorpora a través del volum, les proporcions i el moviment.

Pujol-Carandell no és un narrador, i el seu "instant de veritat" l'aconsegueix en la força expressiva i la qualitat que la conforma.

TAT PARÍS

HAN ESCRIT SOBRE L'OBRA DE'N CARANDELL

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor, sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Marino Antequera - Diario Ideal

Només la persona amb la sensibilitat necessària pot enriquir les seves creacions amb la vessant de l'espiritualitat.

Josep Arnau i Figuerola

... Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color acuánime al servicio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también la diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

Gil Bonancia - Diari de Girona

... Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.

Glòria Bosch i Mir - Punt Diari

Seguint el camí de la sentència: «Pels seus fruits els coneixereu», ha pres els textos de Mateu, Marc, Lluc i Joan i n'ha anat desentrenyant la fesomia espiritual dels seus actors.

Rvdm. Jaume Camprodon

... No tan sols ha sabut desmarcar-se de qualsevol mimetisme alienador, sinó que ha aconseguit donar a la seva obra uns trets personals, inconfusibles.

Joan Carreres i Pera

... Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del barroc, a un Rubens per exemple.

Jaume Fàbrega - Punt Diari

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama desde su pincelación narrativa - interpretación.

Francesc Galí

Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

J. Victor Gay - Diari de Girona

L'artista, ens facilita aquest recorregut, assenyalant les fases més punyents d'un llarg peregrinatge, que l'ha portat a l'estudi dels mites latents de la pintura. Leonardo, Rubens, Rembrandt...

Rosa Gil - Diari de Girona

...Reaparición del pintor catalán, nostálgico de pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sinó que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

Juan M. Gómez Segade - Diari Ideal

La pintura i dibuix de'n Carandell és una obra de singular expressió, rica d'harmoniá com la mateixa música dels grans compositors.

Elvira Gràcia i Tomàs

«Musique Fille d'Architecture» disait Paul Valéry... La science de la mesure dans la démesure révélée dans le langage des signes de couleurs trés catalanes... de Pujol Carandell.

Nadine Granier

... Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad.
La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez - La Vanguardia

...against a painterly background, Pujol Carandell produces shadows of human figures.

Abraham Ilein. ARTspeak

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.

Conchita Kindelán - Diario Pueblo

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

José Antonio Lacarel - Diario Patria

La Música. Un conjunt d'obres inèdites d'un gran creador: Pujol Carandell. Un conjunt d'obres que de ben segur marquen un dels moments clau en l'evolució de l'artista.
D'aquest conjunt de teles on el color i la llum ens faran viatjar al llarg de la història, amb instruments de música com a protagonistes.

Màrius Lleget i Cabedo

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que no quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Francesc Miralles - La Vanguardia

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

Manuel Naranjo - Hoja del Lunes

Toda muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su «ebriedad creadora».

H. Orbañanos

L'evolució de Pujol Carandell ha estat notable en la seva llarga trajectòria de pintor. Amb tot, hi ha una constant a partir de la qual gira la seva obra i que l'artista qualifica «d'instant de veritat de l'art»

Tat París - Punt Diari

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana.
Pujol Carandell extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

Martínez Perea - Diario Ideal

Carandell s'ha caracteritzat tot sovint per retre homenatge amb les seves obres als més importants músics de la història.

Josep Lluís Ponce - Diari de Girona

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sino lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario Pueblo

Pujol Carandell expreésses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyond the studio enabling him to produce emotionally charged work.

Dorothy Roatz Myers - Art Talk

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.
Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean Roques - La Dépêche

Au peintre Pujol Carandell un sentiment rare de reconnaissance parce qu'il laisse à celui qui le regarde le sentiment qu'il a laisse une place dans son oeuvre et lui donner l'illusion d'une vraie collaboration, mentale tont au moins.

René Rouquier - Albi.Tarn

Pujol Carandell, es algo más que pintor, es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras, retazos importantes de sus vivencias.

Jaume Teixidor - El Correo Catalán

... Y donde había encontrado belleza, soledad y refugio otra de las logias hispánicas del Grial.

Fernando Sánchez Dragó

ÚLTIMES EXPOSICIONS

Galeria Enric Cassany. PRINCIPAT D'ANDORRA

Montserrat Gallery. NEW YORK. USA

Galeria Lleonart. BARCELONA

Castell de Benedormiens. CASTELL-PLATJA D'ARO. GIRONA

Slaughterhouse Gallery. LONDRES. ANGLATERRA

XV Mostra d'Art GARRIGUELLA. GIRONA

Le palais de la Berbie-Musée Toulouse Lautrec. ALBI. FRANÇA

Capella Gòtica Santa Llúcia. CRESPIÀ. GIRONA

PUJOL CARANDELL

HISTÒRIA DE LA MÚSICA

CASTELL DE BENEDORMIENS

CASTELL - PLATJA D'ARO - GIRONA

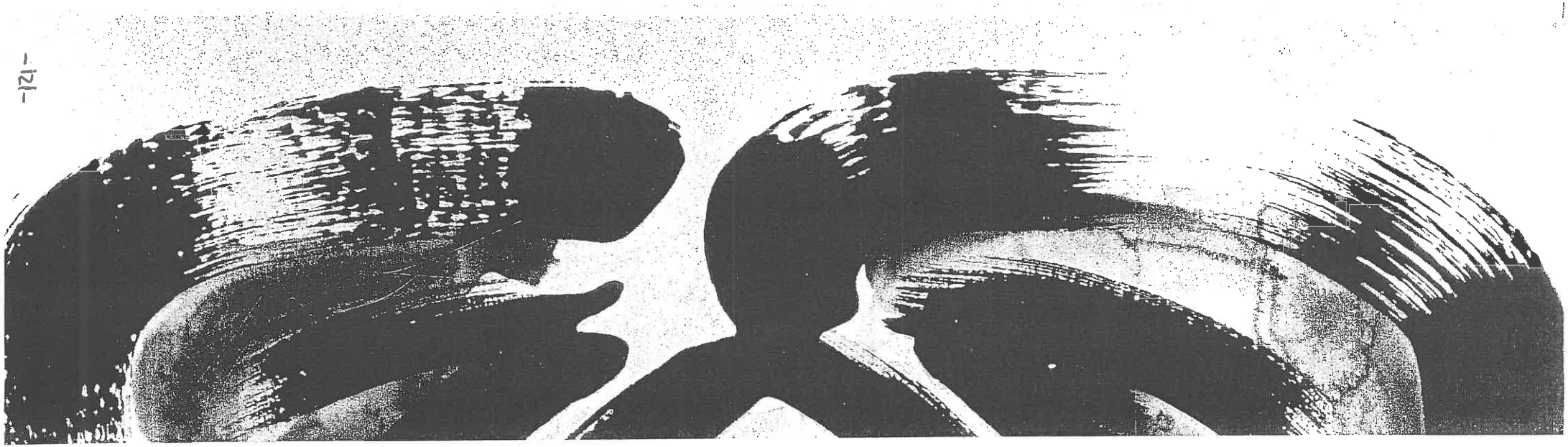
del 27 d'agost a l'11 de setembre de 1994

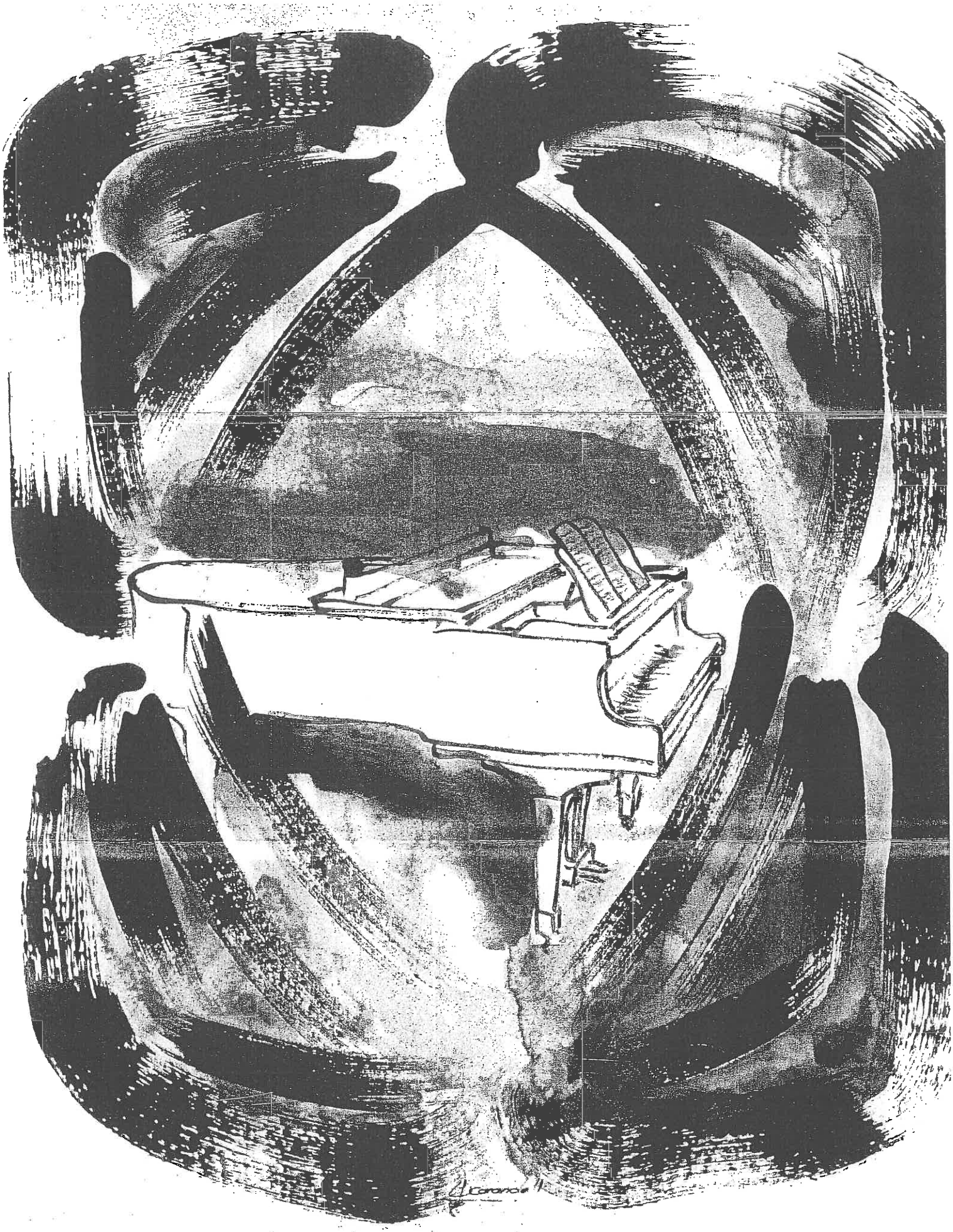
HORARI:

FEINERS: Tardes de 17 a 22 h.

FESTIUS: Matins d'11 a 14 h.

Tardes de 17 a 22 h.

-12-

MÚSICA I PINTURA, SO I COLOR, A L'OBRA DE PUJOL CARANDELL

Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so.

És per aquests viaranys que s'ha endinsat Pujol Carandell; la música l'ha captivat sempre, però ha arribat un moment en què ha sentit necessitat de donar color a aquella música. I ha fet això: ha començat a pintar com si donés forma als sons. Però ho fa d'una manera especial, com volent ajudar els que miraran els seus colors: que l'harmonia cromàtica faci evident, ensems, el colorisme i la deu d'aquest color, associant, així, el color a l'instrument que produeix el so, o bé la melodia o el ritme al compositor que les formalitzà i concretà. També, a vegades, els colors arranquen d'uns pentagrames en els quals són els ulls que els observen aquells qui decideixen els sons que emeten.

Tot això dóna lloc a una pintura actual, moderna, que no es pot dir abstracta perquè, és evident, és estrictament representativa de les emocions sonores i cromàtiques experimentades d'antuvi per l'artista i, conseqüentment, pels ulls de l'observador -el primer dels quals és l'artista-, i, en canvi, sí que és concreta, és representativa de l'emocionalitat de l'autor, prèvia a la qual no hi ha res, puix que el so provocat és, així mateix, intraduïble a cap imatge mediàtica.

Tanmateix, l'artista, Pujol Carandell, ja, en tant que pintor i artista, sap molt bé tot això i per facilitar i facilitar-se l'accés a les harmonies cromàtiques i evitar erràtiques difusions, sobreimprimeix (esbossa en els seus cromatismes musicals) siluetes que acondueixen l'observador per les pintures tot facilitant-li les evocacions sonores.

A ell li agraden els autors que d'aquest món n'han dit la seva. No en sé el cas precís, però m'atreviria a dir que Pujol Carandell fa com Josep Pla: ho diu tal com raja. Per això dels altres artistes allò que preferentment recull són les espontaneitats que els mouen, aquelles ventades impulsives, que es poden constituir com a magnífiques guirlandes o mostrar-se com uns trets frenètics.

Amb tot el que hem assenyalat queda ben palès que hom pot emprendre sense risc la travessia nebulosa (les arquitectures gairebé sempre hi són per fer més present aquesta dilució) entre el so i el color que ens proposa Joan Pujol Carandell.

ARNAU PUIG

President de l'Associació Catalana de Crítics d'Art.

A.C.C.A.

BIOGRAFIA PARCIAL

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar, y sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sinó en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor, sinó que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Marino Antequera - Diario Ideal

Només la persona amb la sensibilitat necessària pot enriquir les seves creacions amb la vessant de l'espiritualitat.

Josep Arnau i Figuerola

... Siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio del dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también la diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

Gil Bonancia - Diari de Girona

... Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.

Glòria Bosch i Mir - Punt Diari

Seguint el camí de la sentència: «Pels seus fruits els coneixereu», ha pres els textos de Mateu, Marc, Lluc i Joan i n'ha anat desentrenyant la fesomia espiritual dels seus actors.

Rvdm. Jaume Camprodon

... No tan sols ha sabut desmarcar-se de qualsevol mimetisme alienador, sinó que ha aconseguit donar a la seva obra uns trets personals, inconfusibles.

Joan Carreres i Pera

... Que el porten, en cierta manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del barroc, a un Rubens per exemple.

Jaume Fàbrega - Punt Diari

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama desde su pincelación narrativa - interpretación.

Francesc Galí - Gal. Art

Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realizà.

J. Víctor Gay - Diari de Girona

L'artista, ens facilita aquest recorregut, assenyalant les fases més punyents d'un llarg peregrinatge, que l'ha portat a l'estudi dels mites latents de la pintura. Leonardo, Rubens, Rembrandt...

Rosa Gil - Diari de Girona

...Reaparición del pintor catalán, nostálgico de pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sinó que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

Juan M. Gómez Segade - Diari Ideal

La pintura i dibuix de'n Carandell és una obra de singular expressió, rica d'harmonia com la mateixa música dels grans compositors.

Elvira Gràcia i Tomàs

«Musique Fille d'Architecture» disait Paul Valéry... La science de la mesure dans la démesure révélée dans le langage des signes de couleurs trés catalanes... de Pujol Carandell.

Nadine Granier

... Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad.
La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando Gutiérrez - La Vanguardia

...against a painterly background, Pujol Carandell produces shadows of human figures.

Abraham Ilein. ARTspeak

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos.

Conchita Kindelán - Diario Pueblo

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.

José Antonio Lacarel - Diario Patria

La Música. Un conjunt d'obres inèdites d'un gran creador: Pujol Carandell. Un conjunt d'obres que de ben segur marquen un dels moments clau en l'evolució de l'artista.
D'aquest conjunt de teles on el color i la llum ens faran viatjar al llarg de la història, amb instruments de música com a protagonistes.

Màrius Lleget i Cabedo

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que no quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energia y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Francesc Miralles - La Vanguardia

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

Manuel Naranjo - Hoja del Lunes

Toda muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su «ebriedad creadora».

H. Orbañanos - Gal. Art

L'evolució de Pujol Carandell ha estat notable en la seva llarga trajectòria de pintor. Amb tot, hi ha una constant a partir de la qual gira la seva obra i que l'artista qualifica «d'instant de veritat de l'art»

Tat París - Punt Diari

Pujol Carandell -así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana.
Pujol Carandell extraordinario dibujante y excepcional pintor, está ahora -repetimos- inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como «la sentencia del color».

Martínez Perea - Diario Ideal

Carandell s'ha caracteritzat tot sovint per retre homenatge amb les seves obres als més importants músics de la història.

Josep Lluís Ponce - Diari de Girona

En Pujol Carandell lo esencial no son los personajes, u objetos, sino lo que existe entre ellos; el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

Diario Pueblo

Pujol Carandell expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyond the studio enabling him to produce emotionally charged work.

Dorothy Roatz Myers - Art Talk

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.
Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean Roques - La Dépêche

Au peintre Pujol Carandell un sentiment rare de reconnaissance parce qu'il laisse à celui qui le regarde le sentiment qu'il a laisse une place dans son oeuvre et lui donner l'illusion d'une vraie collaboration, mentale tont au moins.

René Rouquier - Albi.Tarn

Pujol Carandell, es algo más que pintor, es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras, retazos importantes de sus vivencias.

Jaume Telxidor - El Correo Catalán

... Y donde había encontrado belleza, soledad y refugio otra de las logias hispánicas del Grial.

Fernando Sánchez Dragó

Amb un cromatisme bàsic que busca transmetre el màxim de sensacions amb els mínims recursos formals, Carandell evoca la passió secreta per la música i l'arquitectura mediaval.

Eva Vàzquez - Diari de Girona

ÚLTIMES EXPOSICIONS

Montserrat Gallery. NEW YORK. USA
Galeria Lleonart. BARCELONA
Castell de Benedormiens. CASTELL-PLATJA D'ARO. GIRONA
Slaughterhouse Gallery. LONDON. ENGLAND
XVI Mostra d'Art GARRIGUELLA. GIRONA
Le Palais de la Berbie-Musée Toulouse Lautrec. ALBI. FRANCE
Galerie N. Granier. ALBI. FRANCE
Capella Gòtica Santa Llúcia. CRESPIÀ. GIRONA
Galerij Ratmort. OOSTENDE. BELGIË
Castell de Benedormiens. CASTELL-PLATJA D'ARO. GIRONA

Los mas grandes artistas contemporaneos han identificado pintura y musica, color y sonido. El artista Carandell sabe muy bien todo esto y para facilitar y facilitarse el acceso a las harmonias cromaticas y evitar erraticas difusiones sobreimprime siluetas que conducen al observador.
Arnau PUIG - Presidente de la Asociacion Catalana de Criticos de Arte.

....quasi entièrement abstraite, son oeuvre veut nous entraîner vers le spirituel et le lyrique, où se sont fixées son aura et son énergie, et où la couleur atteint un enthousiasme lyrique.
Francesc MIRALLES - Association Catalane des critiques d'art A.C.C.A.

Wederoptreden van de Catalaanse schilder, weemoedig terugblikkend op het monumentalisme van weleer, en als een meester gebruikmakend van alle oude technieken. Inderdaad, niet enkel het kleurenpallet la Rubens, maar ook de tekening zelf doen denken aan een reïncarnatie van het genie van deze grote Vlaamse meester.
Juan M.GOMEZ SEGADE - Critique d'art.

OPSIS ART GALLERY

STELT TENTOON
EXPOSE

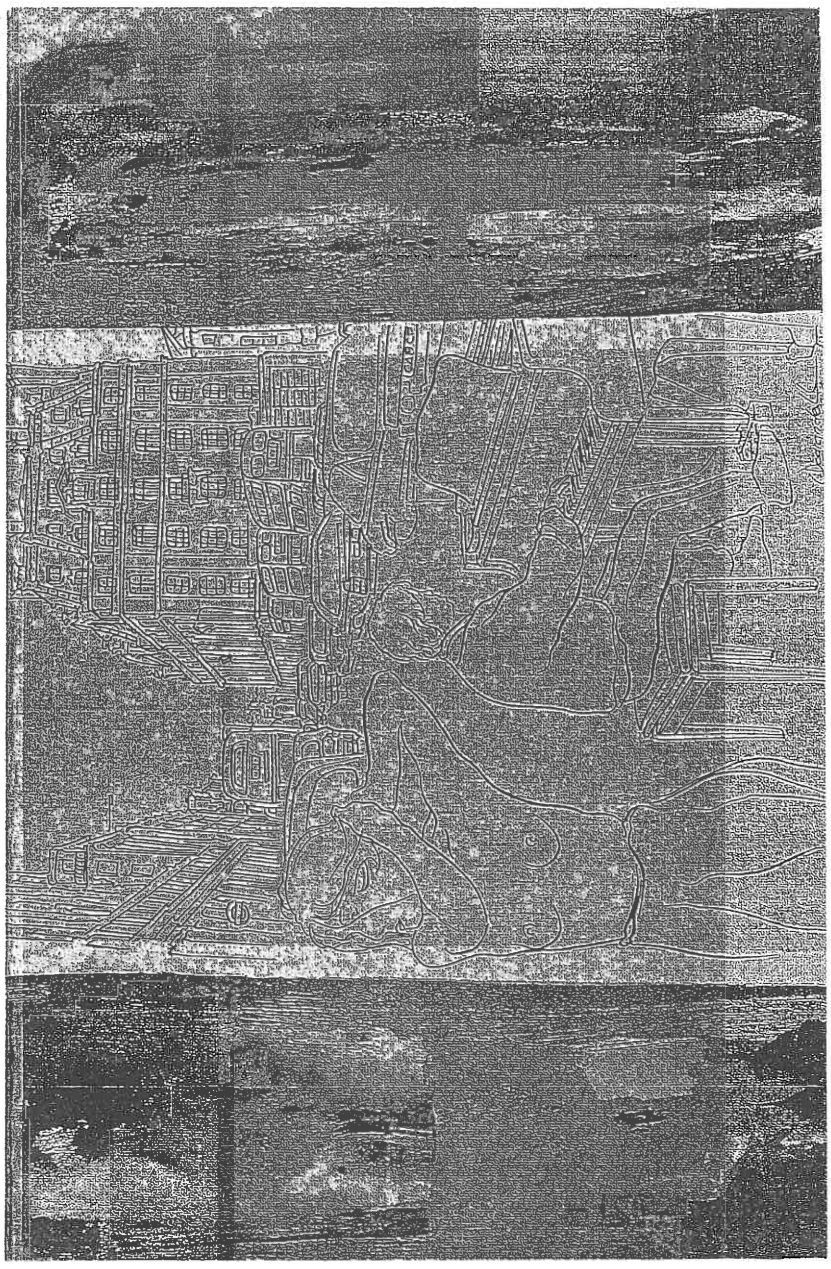
CARANDELL

1.07.95 - 27.07.95

VOOROPENING - VERNISSAGE
1.07.95
16.00 - 20.00 H

ALLE DAGEN - TOUS LES JOURS
15.00 - 19.00 H

T.FABERSTRAAT, 3 B-8670 OOSTDUINKERKE
TEL/00-32-58.51.75.72

CARANDELL

a musique. Un conjoint d'oeuvres inédites d'un grand créateur : Pujol Carandell. Un conjoint d'oeuvres qui marquent un moment clef dans l'évolution de l'artiste. Ce conjoint de toiles où la couleur et la lumière nous ferons voyager à longtemps de l'histoire, avec instruments de musique comme protagonistes.

Màrius Lleget i Cabedo
Regidor de Cultura.

es plus grands artistes contemporains ils ont identifié peinture et musique, couleur et son. L'artiste Carandell il sait très bien tout ceci et pour faciliter et leur faciliter l'accès à l'harmonies chromatiques et pour éviter erratiques diffusions surimprimer silhouettes qui conduisent à l'observateur.

Arnau Puig
Président de l'Association
Catalane de Critiques d'Art.
A.C.C.A.

hez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps. l'indicible, le spirituel.

Un vitrail, à travers sa transparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean Roques - La Dépêche

u peintre Pujol Carandell un sentiment rare de reconnaissance parce qu'il laisse à celui qui le garde le sentiment qu'il a laissé une place dans son oeuvre et lui donner l'illusion d'une vraie collaboration, mentale tont au moins.

René Rouquier - Albi. Tarn

ALINEA Imprimerie Tél. 68 54 93 00

L'harmonie plasticité de Pujol-Carandell

Pujol-Carandell dispose d'un langage plastique pleinement musical.

Son pinceau est comme une baguette qui marque les notes et construit des symphonies sur les thèmes les plus variés. Bien que violoncelles, pianos et autres instruments musicaux figurent de façon iconographique dans ses oeuvres, je considère que ces nobles ustensiles ne signifient pas une indication de son incursion décidée dans le monde du son à partir de la plastique.

De même qu'un bon dessinateur - Pujol-Carandell l'est à un niveau très élevé - peut représenter les objets sans jamais parvenir à les sentir, bon nombre de peintres peuvent décrire tout un orchestre (chef d'orchestre inclus) sans avoir l'oreille musicale. Notre peintre en revanche, l'a, très sensible et il exprime cela avec la couleur de ses compositions.

La plasticité est une vertu dangereuse et il convient de l'aborder avec précaution. Pujol-Carandell y parvient, sobre et éclatant dans le geste et la couleur. Il mesure ses oeuvres et se laisse porter par elles jusqu'à un stade de satisfactions chromatiques où toute harmonie est partagée. Il sait ressentir et réussit à communiquer ce qu'il ressent.

Josep Maria CADENA
Critique d'Art

René MARQUES
Sénateur des Pyrénées-Orientales
Président du Conseil Général

Bernard NICOLAU
Président de la Commission
de l'Action Culturelle

sont heureux de vous convier
au vernissage de l'exposition

Pujol CARANDELL

le mercredi 6 septembre 1995 à 18 heures
au PALAIS des ROIS de MAJORQUE

Exposition du 6 septembre au 1er octobre 1995
tous les jours de 10 h à 18 h.

Palais des Rois de Majorque
66000 Perpignan

Cette invitation valable pour deux personnes et
pour toute la durée de l'exposition
sera exigée à l'entrée du monument

ESCOLES VELLES

SALA D'EXPOSICIONS

CARANDELL

HISTÒRIA DE LA MÚSICA

DE L'1 AL 14 DE JULIOL DEL 1996

INAUGURACIÓ I VERNISSATGE

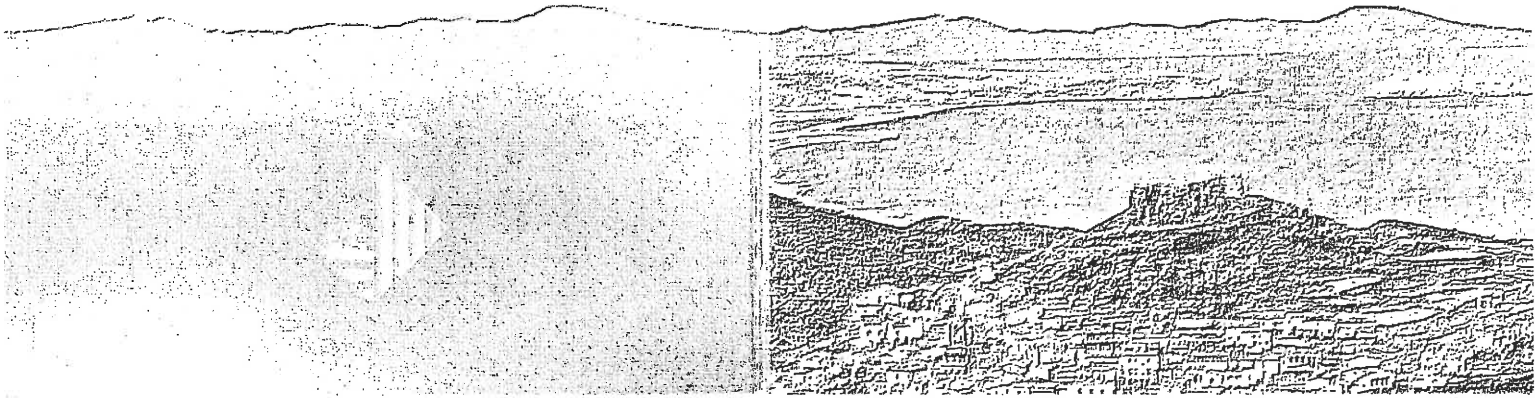
1 de juliol de 1996 a les 8 de la tarda

HORARI

Feiners i festius, de 7 a 10 del vespre

ESCOLES VELLES

C/ Bonaventura Carreras, 17255 Begur

DE *la mateixa manera que un bon dibuixant -Pujol Carandell ho és en grau molt elevat- pot representar els objectes sense mai arribar a sentir-los, molts pintors poden descriure tota una orquestra -director inclòs- sense tenir oïda musical. El nostre pintor, però, la té molt sensible i ho espressa amb el color de les seves composicions.*

Josep Maria CADENA. Crític d'Art.
Barcelona 1995.

HAY *en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de contar esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.*

Fernando GUTIÉRREZ. La Vanguardia.
Barcelona 1979.

CHEZ *Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.*

Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La coleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean ROQUES. La Dépêche.
Tarn 1993.

CARANDELL *is een man van de syntese. Hij kiest niet voor figuratie of abstraktie, maar integreert beide stromingen in ieder van zijn kunstwerken.*

Een interessante kruisbestuiving van traditie en vernieuwing, een sjieke kombinatie van métier en fantazie.

Bavo BAEYENS. De Standaard.
Brussel 1995.

PUJOL *Carandell expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyond the studio enabling him to produce emotionally charged work.*

Dorothy Roatz MYERS. Art Talk.
New York 1992.

PUJOL *Carandell, wie die Kritik erkentlich hat, er ist ein Realwert von die catalanische malerei.*

Carandell ist ungewönlich Zeichner und ausserordentlich Maler, er ist im eine Etappe was er kenzeichnet wie "Die Sentenz-Farbe.

Martínez PEREA. Diario Ideal.
Granada 1980.

REAPARICIÓN *del pintor catalán, nostálgico del pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.*

En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

Juan M. Gómez SEGADE. Diario Ideal.
Granada 1982.

CARANDELL

Carandell

Can Torrades

RESTAURANT

La Direcció Can Torrades conjuntament amb l'artista Carandell us conviden a l'exposició de pintura a partir del 17 de juliol.

Carrer Pi "Tató", 5 - 17255 BEGUR (Girona) - Tel. 972 62 28 81

Horari: A partir de les 19 h.

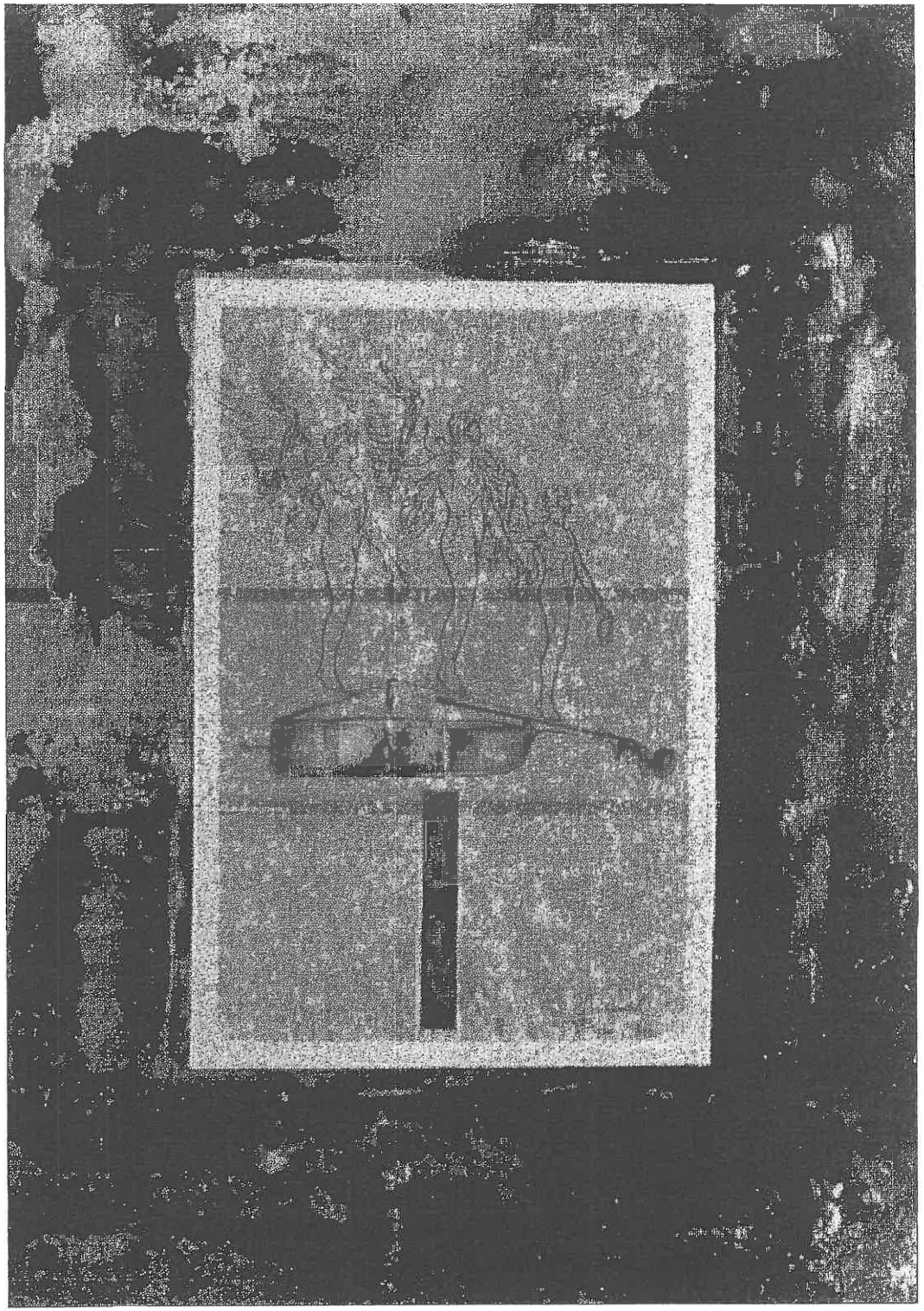
CARANDELL

Né le 15 avril à Salt-Girona. Espagne.
Membre de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.
Membre International Art Promotion-France.
Membre de l'Agrupacio Catalana d'Entitats Artistiques A.C.E.A. Barcelona, Espagne.
Membre de l'Association de Artistas Plasticos Goya-Aragón A.A.P. Zaragoza, Espagne.
1er Prix de Beaux-Arts Ville de Girona, Espagne.
1er Prix de Pintura Càmara Oficial de Comerçe Industria. Girona, Espagne.
Médaille d'Argent de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.
Grand Médaille-Herdenkingsmedaille Pieter Paul Rubens.
Asociación Belgo-Hispánica, Bruxelles.
Médaille Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona, Espagne.
Who's Who International-Arts. Lausanne, Suisse.
Dictionnaire de Artistas Espanoles Siglo XX. Madrid, Espagne.
Dictionnaire Ràfols d'Artistes Catalans i Balears. Barcelona, Espagne.
Sélectionné Europe Salon-Prix Europa. Bruxelles 1996, Belgique.
Sélectionné Salon "ARTS-SCIENCES-LETTRES PRESTIGE". Paris, France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art. Miami, U S.A.
Frankfurter Buchmesse. Francfort, Allemagne.
Salon International Art ACEA. Barcelona, Espagne.
Gal. Art. Barcelona, Espagne.
Guide One. New York, U.S.A.
Arts Antiques Auctions AA. Bruxelles, Belgique.
De Standaard. Bruxelles, Belgique.
Audivisual Casa Cultura Bisbe Lorenzana, Girona, Espagne.
Audivisual La Caixa. Girona, Espagne.
Membre du Jury Concours de peinture del Excm. Ajuntament de Cassà de la Selva. Espagne. Années 1993/94/95/96/97.
Batik International Art te Barcelona.

Fenouillèdes Impression - Tél. 04 68 59 94 49

CONSEIL GÉNÉRAL PYRÉNÉES ORIENTALES 66

HÔTEL DU DÉPARTEMENT - B.P. 906 - 66906 PERPIGNAN CÉDEX
TÉLÉPHONE 04 68 66 45 67 - TÉLÉCOPIE 04 68 35 02 98 - MINITEL 36 15 DÉP 66

CARANDELL

Carandell étudie ses oeuvres et se laisse porter par elles jusqu'à un niveau de satisfaction chromatique où toute harmonie est partagée. Il sait ressentir et réussit à communiquer ce qu'il ressent.
Josep Maria CADENA
Critique d'Art

Les plus grands artistes contemporains ont identifié peinture et musique, couleurs et sons. L'artiste Carandell maîtrise très bien tout cela et pour faciliter l'accès aux harmonies chromatiques et éviter la dispersion de l'attention, il surimprime des silhouettes qui conduisent l'observateur.
Arnau PUIG
Président de l'Association Catalane de Critiques d'Art (A.C.C.A.)

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel. Un vitrail, à travers sa transparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.
Jean ROQUES - La Dépêche

... en fait non seulement les couleurs que nous vîmes dans sa palette évoquent Rubens mais son dessin aussi est une réincarnation du génie et de l'habileté du grand peintre flamand.
Juan M. GOMEZ SEGADE
Diario IDEAL - Granada

Carandell est un peintre qui aborde préalablement l'oeuvre au moyen d'études préparatoires.
Sa peinture d'une sensibilité très subtile est l'oeuvre d'un artiste qui transmet au spectateur sa charge mentale à caractère symbolique avec l'intention affirmée d'établir un dialogue vivant avec lui.
Jordi RODRIGUEZ AMAT
Directeur Fondation RODRIGUEZ AMAT

René MARQUES
Sénateur des Pyrénées-Orientales
Président du Conseil Général

Bernard NICOLAU
Président de la Commission
de l'Action Culturelle

sont heureux de vous convier
au vernissage de l'exposition

CARANDELL

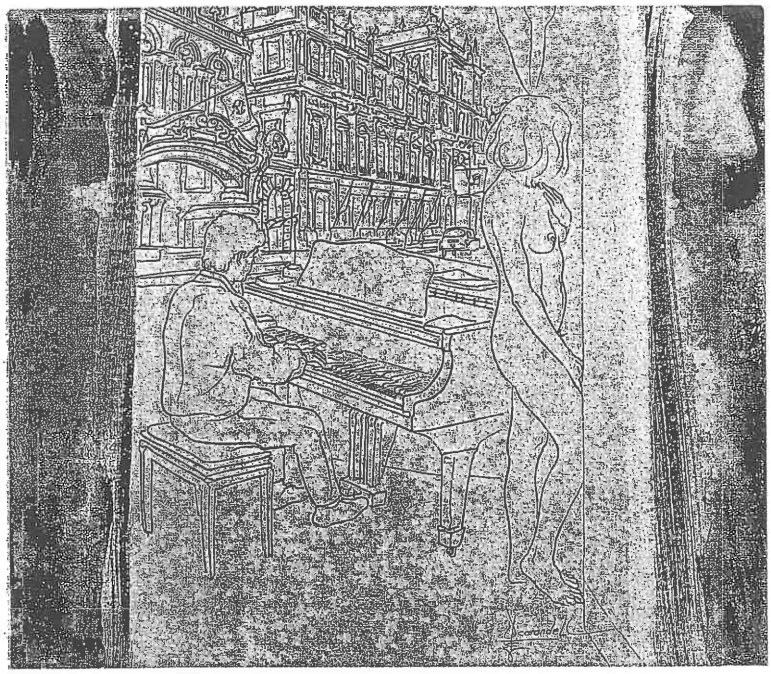
le mercredi 13 août 1997 à 18 heures

au CHATEAU ROYAL DE COLLIOURE

Exposition:
du 13 août au 7 septembre 1997
tous les jours de 10 h à 18 h

Cette invitation valable pour deux personnes et pour toute la durée de l'exposition sera exigée à l'entrée du monument

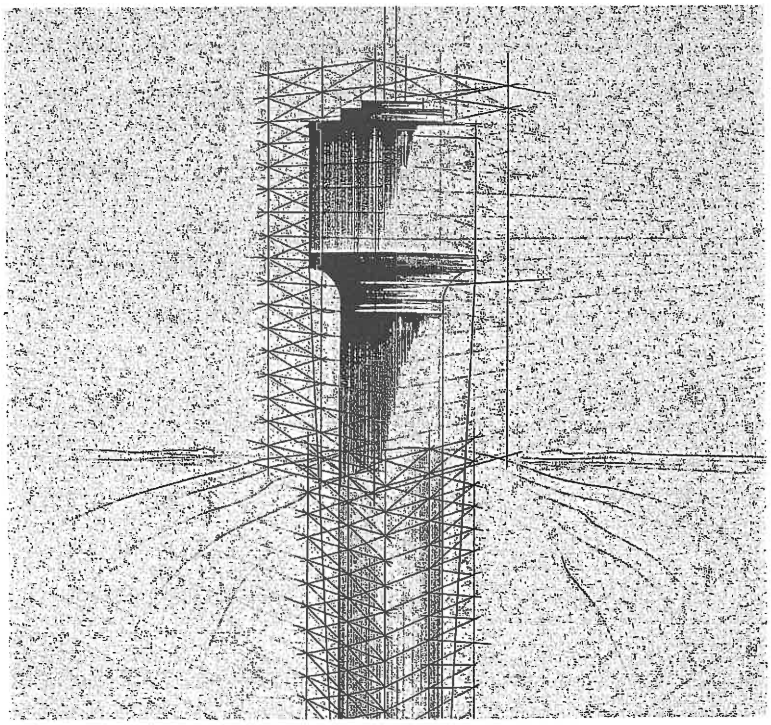
-134-

HISTOIRE DE LA MUSIQUE

CARANDELL

CHATEAU D'EAU - PROJET

Charles PISTRE,
Maire et Conseiller Général de Gaillac,

Michel GROSSIN,
Maire-Adjoint - Chargé des Affaires Culturelles,

Bertrand de VIVIES,
Conservateur des Musées et du Patrimoine,

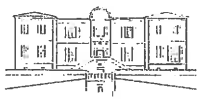
seraient heureux que vous honoriez
de votre présence le vernissage
de l'exposition des œuvres de

CARANDELL

HISTOIRE DE LA MUSIQUE
CHATEAU D'EAU

le samedi 13 décembre 1997
à 18 heures
Musée des Beaux-Arts - Château de Foucaud
Avenue Dom Vayssette - Gaillac

Avec le concours du C.I.V.G.

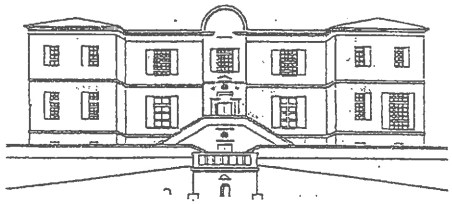
EXPOSITION DU 5 DÉCEMBRE 1997 AU 5 JANVIER 1998

OUVERT LE VENDREDI, SAMEDI ET DIMANCHE
DE 10 H. A 12 H. ET DE 14 H. A 18 H.

IMP. RHODE - 81600 GAILLAC

PROCHAINEMENT :

Février : Mireille CANGARDEL

MUSÉE DES BEAUX-ARTS
CHÂTEAU DE FOUCAUD
AVENUE DOM VAISSETTE
81600 GAILLAC ~ ☎ : 05.63.57.18.25

Horaires :
Tous les vendredis, samedis et dimanches de 10 h à 12 h et de 14 h à 18 h.

La semaine sur demande.

GRAND VIN
DU SUD OUEST

Gaillac

MUSÉE DES BEAUX-ARTS

GAILLAC

CARANDELL

du 5 décembre au 5 janvier

CARANDELL

Né le 15 avril à Salt-Girona. Espagne.

Membre de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.

Membre International Art Promotion-France.

Membre de l'Association de Artista Plasticos Goya-Aragon A.A.P. Zaragoza, Espagne.

1er Prix de Beaux-Arts Ville de Girone, Espagne.

1er Prix de Pintura Càmara Oficial de Comerçe Industria. Girona, Espagne.

Médaille d'Argent de l'Académie ARTS SCIENCE LETTRES. Paris, France.

Grand Médaille-Herdenkingsmedaille Pieter Paul Rubens.

Association Belgo-Hispanica, Bruxelles.

Médaille Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona, Espagne.

Who's Who International-Arts. Lausanne, Suisse.

Dictionnaire de Artistes Espagnoles Siglo XX. Madrid, Espagne.

Dictionnaire Ràafols d'Artistes Catalans i Balears. Barcelona, Espagne.

Sélectionné Salon « ARTS SCIENCES-LETTRES PRESTIGE ». Paris, France

Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art. Miami, U.S.A.

Frankfurter Buchmesse. Francfort, Allemagne.

Salon International Art ACEA. Barceloma, Espagne.

Gal. Art. Barcelona, Espagne.

Guide One. New York, U.S.A.

Arts Antiques Auctions AA. Bruxelles, Belgique.

De Standaard. Bruxelles, Belgique.

Audiovisual Casa Cultura Bisbe Lorenzana, Girona, Espagne.

Audiovisual La Caixa. Girona, Espagne.

Membre du jury Concours de peinture del Excm. Ajuntament de Batik International Art te Barcelona.

Medaille d'argent. Cercle des Beaux-Arts. Béziers, France.

Médaille d'or. Mérite et dévouement Français. France.

PUJOL CARANDELL LA PEINTURE CHANTE LA MUSIQUE

Musique, peinture, poésie, sculpture ont souvent rendez-vous les unes avec les autres. Pujol Carandell est peintre, passionné par la musique et son histoire. Rien d'étonnant que ses toiles offrent, chacune et ensemble, un concert de couleurs, de lumières, de formes.

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indiciple, le spirituel.

Un vitrail, à travers sa transparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun. Comme des accords soutiennent une symphonie, des colonnes structurent la toile. Ne parle t-on pas de composition aussi bien en musique qu'en peinture ? De la couleur d'un morceau de peinture ? Ne repère-t-on pas dans une toile des éclats assourdissants ou, au contraire, des murmures de violon ?

Baudelaire, on le sait, était sensible à des correspondances entre les Arts. De ce Catalan, il eut aimé le projet : manier peinture et musique, accéder par la peinture à des harmonies qui sont d'essence musicale jusqu'à des seuils spirituels.

Jean ROQUES
La Dépêche 30 mars 1993

L'HARMONIE PLASTICITÉ DE PUJOL CARANDELL

Pujol-Carandell dispose d'un langage plastique pleinement musical.

Son pinceau est comme une baguette qui marque les notes et construit des symphonies sur les thèmes les plus variés. Bien que violoncelles, pianos et autres instruments musicaux figurent de façon iconographique dans ses oeuvres, je considère que ces nobles ustensiles ne signifient pas une identification de son incursion décidée dans le monde du son à partir de la plastique.

De même qu'un bon dessinateur - Pujol-Carandell l'est à un niveau très élevé - peut représenter les objets sans jamais parvenir à les sentir, bon nombre de peintres peuvent décrire tout un orchestre (chef d'orchestre inclus) sans avoir l'oreille musicale. Notre peintre en revanche, l'a, très sensible et il exprime cela avec la couleur de ses compositions.

La plasticité est une vertu dangereuse et il convient de l'aborder avec précaution. Pujol-Carandell y parvient, sobre et éclatant dans le geste et la couleur. Il mesure ses oeuvres et se laisse porter par elles jusqu'à un stade de satisfactions chromatiques où toute harmonie est partagée. Il sait ressentir et réussit à communiquer ce qu'il ressent.

Josep Maria CADENA
Critique d'Art

PUJOL CARANDELL ET LA POÉTIQUE DE LA CRÉATIVITÉ

« Poésie » : art du langage, visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme - surtout le vers -, l'harmonie et l'image. Voici la définition classique de la poésie.

On pourrait ajouter que si la syntaxe de la poésie est le vers, celle de la peinture est la forme et la couleur : il y a certainement entre les deux langages de profonds accords. Les deux peuvent nous émouvoir : c'est à dire exprimer le langage du coeur et celui de l'esprit.

Pujol carandell, justement, a choisi le langage du coeur et de l'esprit afin d'exprimer plastiquement son hommage à Antonio Machado.

Ainsi, le peintre catalan présente le poète espagnol sous un jour poétique et non pas selon une vision réaliste ou descriptive, des paysages évoqués ou vécus par Machado. De la même façon, ses portraits sont libérés des normes et de la rigidité académique. Le discours pictural de Pujol Carandell, est donc parallèle, approximatif, créateur... Les figures ou portraits sont des « portraits spirituels », sans rapport avec une certaine vraisemblance iconographique ou avec une transcription mimétique d'hommes ou de femmes, de figures ou de paysages.

L'artiste nous propose un parcours plus long : non pas seulement à partir de l'anecdote des vers mais avec le jeu de la création. C'est finalement le rapport poético-pictural, qui compte : une peinture visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme, l'harmonie et l'image.

(texte adapté du catalan par l'auteur)
JAUME FABREGA
Association Catalane de Critiques d'Art.

CARANDELL

Né le 15 avril à Salt-Girona. Espagne.

Membre de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.

Membre International Art Promotion-France.

Membre de l'Association de Artista Plasticos Goya-Aragon A.A.P. Zaragoza, Espagne.

1er Prix de Beaux-Arts Ville de Girone, Espagne.

1er Prix de Pintura Càmara Oficial de Comerçe Industria. Girona, Espagne.

Médaille d'Argent de l'Académie ARTS SCIENCE LETTRES. Paris, France.

Grand Médaille-Herdenkingsmedaille Pieter Paul Rubens.

Association Belgo-Hispanica, Bruxelles.

Médaille Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona, Espagne.

Who's Who International-Arts. Lausanne, Suisse.

Dictionnaire de Artistes Espagnoles Siglo XX. Madrid, Espagne.

Dictionnaire Ràafols d'Artistes Catalans i Balears. Barcelona, Espagne.

Sélectionné Salon « ARTS SCIENCES-LETTRES PRESTIGE ». Paris, France

Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art. Miami, U.S.A.

Frankfurter Buchmesse. Francfort, Allemagne.

Salon International Art ACEA. Barceloma, Espagne.

Gal. Art. Barcelona, Espagne.

Guide One. New York, U.S.A.

Arts Antiques Auctions AA. Bruxelles, Belgique.

De Standaard. Bruxelles, Belgique.

Audiovisual Casa Cultura Bisbe Lorenzana, Girona, Espagne.

Audiovisual La Caixa. Girona, Espagne.

Membre du jury Concours de peinture del Excm. Ajuntament de Batik International Art te Barcelona.

Medaille d'argent. Cercle des Beaux-Arts. Béziers, France.

Médaille d'or. Mérite et dévouement Français. France.

PUJOL CARANDELL : LA PEINTURE CHANTE LA MUSIQUE

Musique, peinture, poésie, sculpture ont souvent rendez-vous les unes avec les autres. Pujol Carandell est peintre, passionné par la musique et son histoire. Rien d'étonnant que ses toiles offrent, chacune et ensemble, un concert de couleurs, de lumières, de formes.

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indiciple, le spirituel.

Un vitrail, à travers sa transparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun. Comme des accords soutiennent une symphonie, des colonnes structurent la toile. Ne parle t-on pas de composition aussi bien en musique qu'en peinture ? De la couleur d'un morceau de peinture ? Ne repère-t-on pas dans une toile des éclats assourdissants ou, au contraire, des murmures de violon ?

Baudelaire, on le sait, était sensible à des correspondances entre les Arts. De ce Catalan, il eut aimé le projet : manier peinture et musique, accéder par la peinture à des harmonies qui sont d'essence musicale jusqu'à des seuils spirituels.

Jean ROQUES
La Dépêche 30 mars 1993

L'HARMONIE PLASTICITÉ DE PUJOL-CARANDELL

Pujol-Carandell dispose d'un langage plastique pleinement musical.

Son pinceau est comme une baguette qui marque les notes et construit des symphonies sur les thèmes les plus variés. Bien que violoncelles, pianos et autres instruments musicaux figurent de façon iconographique dans ses oeuvres, je considère que ces nobles ustensiles ne signifient pas une identification de son incursion décidée dans le monde du son à partir de la plastique.

De même qu'un bon dessinateur - Pujol-Carandell l'est à un niveau très élevé - peut représenter les objets sans jamais parvenir à les sentir, bon nombre de peintres peuvent décrire tout un orchestre (chef d'orchestre inclus) sans avoir l'oreille musicale. Notre peintre en revanche, l'a, très sensible et il exprime cela avec la couleur de ses compositions.

La plasticité est une vertu dangereuse et il convient de l'aborder avec précaution. Pujol-Carandell y parvient, sobre et éclatant dans le geste et la couleur. Il mesure ses oeuvres et se laisse porter par elles jusqu'à un stade de satisfactions chromatiques où toute harmonie est partagée. Il sait ressentir et réussit à communiquer ce qu'il ressent.

Josep Maria CADENA
Critique d'Art

PUJOL CARANDELL ET LA POÉTIQUE DE LA CRÉATIVITE

« Poésie » : art du langage, visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme - surtout le vers -, l'harmonie et l'image. Voici la définition classique de la poésie.

On pourrait ajouter que si la syntaxe de la poésie est le vers, celle de la peinture est la forme et la couleur : il y a certainement entre les deux langages de profonds accords. Les deux peuvent nous émouvoir : c'est à dire exprimer le langage du coeur et celui de l'esprit.

Pujol carandell, justement, a choisi le langage du coeur et de l'esprit afin d'exprimer plastiquement son hommage à Antonio Machado.

Ainsi, le peintre catalan présente le poète espagnol sous un jour poétique et non pas selon une vision réaliste ou descriptive, des paysages évoqués ou vécus par Machado. De la même façon, ses portraits sont libérés des normes et de la rigidité académique. Le discours pictural de Pujol Carandell, est donc parallèle, approximatif, créateur... Les figures ou portraits sont des « portraits spirituels », sans rapport avec une certaine vraisemblance iconographique ou avec une transcription mimétique d'hommes ou de femmes, de figures ou de paysages.

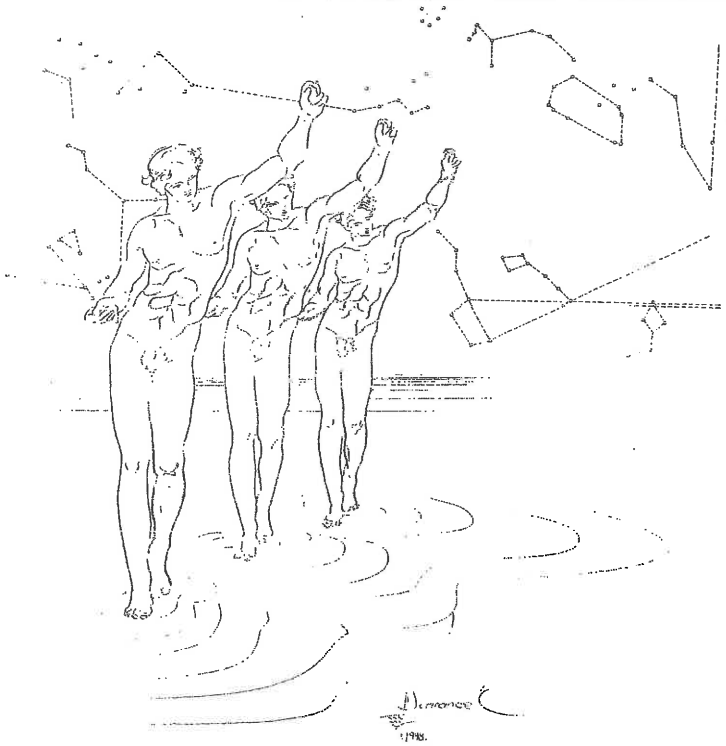
L'artiste nous propose un parcours plus long : non pas seulement à partir de l'anecdote des vers mais avec le jeu de la création. C'est finalement le rapport poético-pictural, qui compte : une peinture visant à exprimer ou à suggérer quelque chose, par le rythme, l'harmonie et l'image.

(texte adapté du catalan par l'auteur)
JAUME FABREGA
Association Catalane de Critiques d'Art.

CARANDELL

HISTÒRIA DE LA MÚSICA

MITOLOGIA EN EL MAR

PINTURES

Del 27 de novembre al 13 de desembre de 1998

Inauguració, el dia 27 de novembre, a les 8 del vespre.

Obert de dilluns a divendres, de 2/4 de 7 a 2/4 de 9
Dissabtes i diumenges, matí de 12 a 2 i tardes de 6 a 9 del vespre

TEATRE CIRVIANUM
Torelló

UN GRAPAT D'IMATGES QUE S'ESCAPEN

El agua cumple una doble y mágica función: reflejar al mundo y disiparlo. Vemos y, después de ver, no nos queda sino un puñado de imágenes que se escapan.

Octavio Paz

L'home, segons Pessoa, quan vol escriure un poema mai no hauria fer-ho sota l'efecte de les emocions sinó del record. Potser per no rdre cap de les dues coses amb la distància que separa, Carandell rca una unitat, una integració que tant necessita la part concreta com ostracte de l'ésser humà... I les seves imatges apareixen des del nni, des d'un estat de vigilància continuada que permet passar el nt cap el concret i materialitzar el procés en una sèrie de pintures. nigua i la música, com el somni, tenen la capacitat de reflex i de saparició, convertint el món en un grapat d'imatges que s'escapen, n ens diria Paz, però el creador el que fa és quedar-se amb la alitat de cada visió.

La clau del seu treball cal buscar-la en el món de les emocions, però vibració es transforma en color i després apareix la forma. El més portant és trobar un equilibri sense tancar res –el doble fons, l'obra e pot continuar en el marc...– i comunicar alhora la dualitat dels nceptes. Des de fa vuit anys conviu amb un tema, la música, que li rmet expressar aquesta actitud oberta on es destaca de la mateixa nera el món concret i allò més eteri, basant-se sempre en el nificat dels colors: el vermell (equivalent de l'home, la força física, lluita...) i el lila (la transformació, el procés creatiu...).

Si amb la música extreu tota mena de relacions, un altre tema –el ir– li serveix per establir un altre lligam entre el cel i l'aigua, entre part més volàtil de l'ésser humà i la seva descàrrega emocional. El i mar no és tranquil i incorpora personatges mitològics, figures perposades, siluetes blanques que no existeixen, perquè ja han rxat del pla físic. I, com sempre, la funció del color –pocs colors, s com a màxim–, aquest experimentar com si fossin sensacions, és ò que fa evident la necessitat d'integrar-ho tot des del centre de la a, com si ull i ment dibuixessin una teranyina on creuar espais fins e la vibració desapareix per donar pas al color i el color esdevé un njunt de formes simultànies, sòlides i lleugeres, que construeixen un u espai ple de consonàncies i rimes.

Glòria Bosch
Directora Museu D'Art
MD'A. Girona.

BIOGRAFIA ABREUJADA

- Neix el 15 d'abril del 1953. Salt - Girona.
- Membre-Délégue Académie ARTS-SCIENCES-LETTRES. París. France.
- Membre International Art Promotion-France.
- Membre Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques A.C.E.A. Barcelona.
- Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art. Miami. U.S.A.
- Membre Circolo Artístico Mario-Ferrari. Acqui-Terme, Itàlia.
- Miembro Asociación Artistas Plásticos Goya-Aragón A.A.P. Zaragoza.
- Ir Premi Belles Arts de Pintura ciutat de Girona. Girona.
- Ir Premi de Pintura Càmara Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
- Médaille d'Argent de l'Académie ARTS-SCIENCES-LETTRES. París. France.
- Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens. Bruxelles. Belgique.
- Médaille d'Or Mérite et Dévauement Français. France.
- Médaille d'Argent Cercle des Beaux-Arts European. Béziers. France.
- Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
- WHO'S WHO International-Arts. Lausanne. Suisse.
- Diccionario Artistas Españoles Siglo XX. Madrid.
- Diccionari Ràfols d'Artistes Catalunya i Balears. Barcelona.
- Arteguía. España y Portugal. Madrid.
- Directorio Anual de Artes Plásticas. Catalunya i Andorra 97. Barcelona.
- Sélectionné Salon ARTS-SCIENCES-LETTRES PRESTIGE. París. France.
- Sélectionné Salon-Prix Europe. Bruxelles. Belgique.
- Frankfurter Buchmesse. Frankfurt. Germany.
- Guide One. New York. U.S.A.
- Arts Antiques Auctions AA. Bruxelles. Belgique.
- De Standaard Bruxelles. Belgique.
- Saló Internacional d'Art A.C.E.A. Barcelona.
- Batik International Art. Barcelona.
- Gal-Art. Barcelona.
- Audiovisual Casa Cultura Bisbe Lorenzana. Girona.
- Audiovisual La Caixa. Girona.
- Membre Jurat Pintura. Ajuntament Cassà de la Selva. Anys 1993/94/95/96/97/98. Girona.
- Guia Amir d'Artistes Plàstics. Palafrugell. Girona.
- Seleccionado Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
- Saló Internazionale "REMO BRINDISI". Europ'Art. Itàlia.
- Salon Internacional Beaux-Arts. Béziers. France.
- La Hulpe. Histoire de la Musique. Bruxelles. Belgique.

HAN ESCRIT SOBRE L'OBRA D'EN CARANDELL

Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so.
L'artista, CARANDELL, ja, en tant que pintor i artista, sap molt bé tot això i per facilitar i facilitar-se l'accés a les harmonies cromàtiques i evitar erràtiques difusions, sobreimprimeix (esbossa en els seus cromatismes musicals) siluetes que acondueixen l'observador per les pintures tot facilitant-li les evocacions sonores.

ARNAU Puig.
President de l'Associació Catalana de Crítics d'Art A.C.C.A.

CARANDELL is een man van de syntese. Hij kiest niet voor figuratie of abstraktie, maar integreert beide stromingen in ieder van zijn kunstwerken.
Een interessante kruisbestuiving van traditie en vernieuwing, een sjieke kombinatie van métier en fantazie.

Bavo BAEYENS. De Standaard.
Brussel 1995.

De la mateixa manera que un bon dibuixant –Pujol Carandell ho és en grau molt elevat– pot representar els objectes sense mai arribar a sentir-los, molts pintors poden descriure tota una orquestra –director inclòs– sense tenir oïda musical. El nostre pintor, però, la té molt sensible i ho expressa amb el color de les seves composicions.

Josep Maria CADENA. Crític d'Art.
Barcelona 1995.

CARANDELL, artista gironí, excel·lent dibuixant i no menys àgil en el color, ens ofereix les vivències de la seva època mística.
Ens ofereix el resultat dels seus moments més densos de contemplació.

Jaume CAMPRODON.
Bisbe de Girona.

Carandell, peintre passionné par la musique, nous offre, à travers ses toiles, un concert de couleurs, de lumières, de formes. Depuis sept ans, Carandell travaille sur l'histoire de la musique.

F. GAYTON. L'Independant.
Perpignan 1997.

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de contar esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando GUTIÉRREZ. La Vanguardia.
Barcelona 1979.

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Francesc MIRALLES. La Vanguardia.
Barcelona 1989.

Pujol CARANDELL expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyon the studio enabling him to produce emotionally charged work.

Dorothy Roatz MYERS. Art Talk.
New York 1992.

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.
Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La coleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean ROQUES. La Dépêche.
Albi. Tarn 1993.

Reaparición del pintor catalán, nostálgico del pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

Juan M. Gómez SEGADE. Diario Ideal.
Granada 1982

Carandell

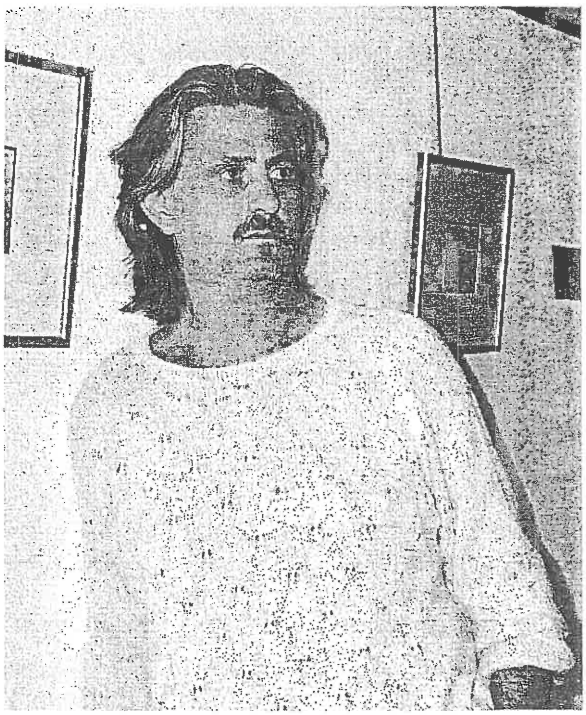
Del 28 d'agost al
31 d'octubre de 1999

Horari:
Dissabtes de 5 a 8 del vespre
Diumenges de 10 a 2 del migdia

Inauguració:
dissabte 28 d'agost a les 8
del vespre.

CENTRE D'ART CONTEMPORANI
FUNDACIÓ RODRÍGUEZ AMAT

17466 Les Olives (Garrigoles)
El Baix Empordà
Tel. 972 76 82 93
http://www.xtec.es/~jrodri19
e-mail:jrodri19@pie.xtec.es

Joan CARANDELL

HISTÒRIA DE LA MÚSICA
VIBRACIÓ BEETHOVEN

CENTRE D'ART CONTEMPORANI
FUNDACIÓ RODRÍGUEZ AMAT

CARANDELL

Per la seva capacitat de reflectir, el mirall apareix com un instrument màgic. En un sentit més ample, la pintura també té la capacitat de reflectir, però, no pas la imatge d'ella mateixa sinó l'esperit que condueix l'artista a proclamar per mitjà de formes i de colors la seva essència en tant que individu. Joan Carandell és un creador experimentat, un pintor en el qual el cor i l'esperit, la mirada i la mà estan íntimament relacionats amb el seu treball. Un artista que ha sabut trobar en la pintura el camí per expressar el missatge personal de la seva condició humana i alhora universal.

Carandell, pintor i gran amant de la música, va decidir de jugar fort quan, ara fa uns nou anys, inicià un cicle creatiu sobre la història de la música. Al llarg de tots aquests anys gairebé tota la seva creació pictòrica s'ha estintolat sobre la història de la música. Per mitjà de formes i colors, la seva obra descriu els estats d'esperit de les diferents èpoques. Just al arribar a finals del segle XVIII i principis del XIX Carandell va empassegar amb un dels grans compositors de tots els temps: Ludwig van Beethoven. Evidentment, l'artista no podia defugir el repte i va jugar encara més fort quan s'enfrontà amb un dels monuments cabdals de tota la història de la música: la Novena Simfonia. *La Novena*, diu el pintor, *ha estat composada per a construir, per a que l'ésser humà evolucioni en ordre i harmonia.*

Durant un any i mig el pintor s'ha capbussat dins les íntimes profunditats de la Novena del geni de Bonn i ha desenvolupat a partir de les vibracions personals creades per l'audició d'aquesta obra una sèrie de quadres, sempre amb el seu segell, que són l'expressió plàstica, íntima i personal de l'artista enfront aquesta gran composició musical. No es tracta de simples imatges referents a la simfonia, és, per damunt de tot, una interpretació formal i cromàtica amb referències a les vibracions que la simfonia ha generat en el pintor. Una i altra vegada, fent ús del conscient i del subconscient Carandell ha escoltat la composició i, aleshores, experimentant les seves pròpies vibracions ha creat una sèrie de quadres que assoleixen un dels moments més àlgids de tota la seva carrera artística. El comportament creatiu i sensitiu del pintor ve determinat per les sensacions produïdes per la simfonia; cal, continua l'artista, que *el tremolor de la música ens embriagui.*

Per a Carandell hi ha un procés personal d'interpretació que es mou a mig camí entre l'intel·lecte i la sensitivitat. El desenvolupament d'aquest procés crea una conexió a diferents nivells o plans que l'artista tradueix en formes i colors. Es tracta, doncs, d'una representació plàstica subjectiva i directa. Per aconseguir-ho, Carandell escolta l'obra en un estat de relaxació que li permet auscultar el seu propi subconscient. Posteriorment, per mitjà de paraules i dibuixos, registra les vibracions viscudes. Tot seguit s'inicia un procés metòdic, mitjançant el qual els nombrosos estudis i notes sobre paper li permeten de donar coherència a les pròpies sensacions i accedir al treball definitiu.

Sobre un fons abstracte, Carandell representa imatges figuratives que transcriuen les seves vibracions internes enfront l'audició de la simfonia. Plàsticament doncs, l'obra acabada presenta una dualitat conceptual: abstracció i figuració. D'una banda, formes purament abstractes, amb predomini de blaus, rojos i daurats, realitzades amb una forta acció manual a base de grans paletines conformen el fons del quadre i concreten alguns dels aspectes sensitius del pintor. D'altra banda, imatges figuratives, tractades amb línia blanca i càlida, apareixen al damunt, materialitzant altres interiorismes personals.

L'exposició es pot veure a la galeria del Centre d'Art Contemporani de la Fundació Rodríguez Amat entre el 28 d'agost i el 31 d'octubre de 1999. A més dels treballs definitius, s'hi mostren un bon nombre dels dibuixos i esquemes preparatoris que han servit per a la creació de l'obra.

Jordi Rodríguez Amat

Carandell

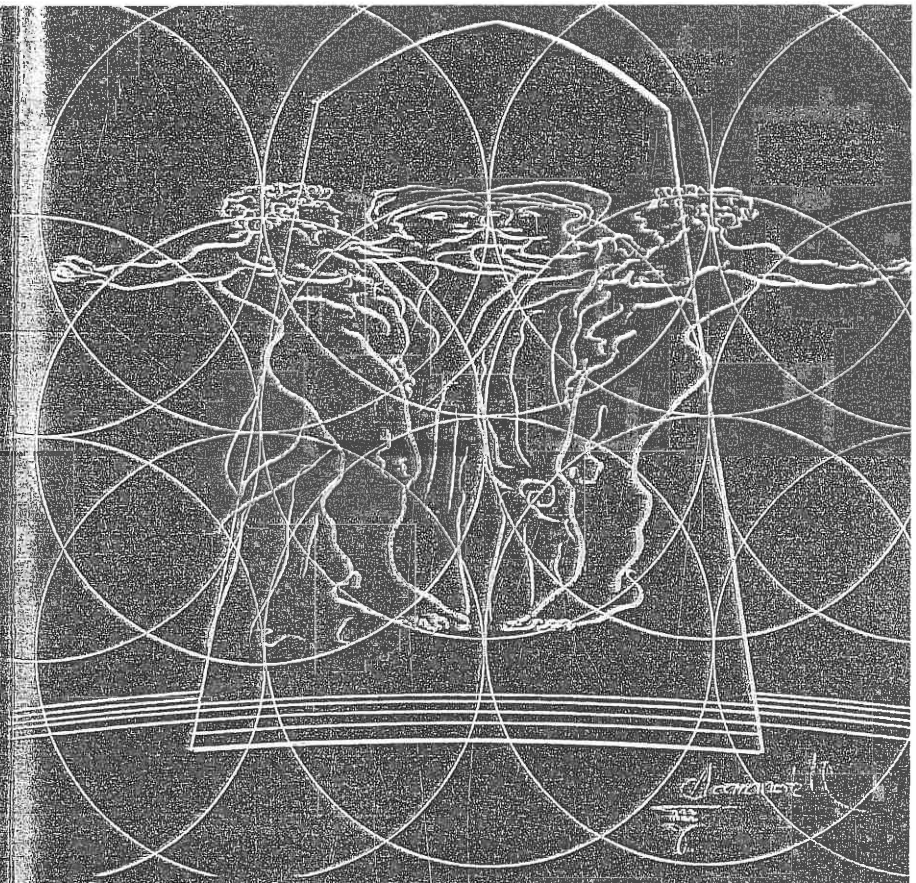
y

STATE UNIVERSITY OF NEW YORK, ALBANY - BUFFALO
MADRID PROGRAM

tienen el honor de invitarle a la presentación académica
del libro de bibliófilo Historia de la Música. Periodo Medieval

Día 4 de Octubre
a las 19'30 horas

INTERNATIONAL INSTITUTE
Miguel Angel, 8 - Tel. 91 308 16 77
28010 MADRID

CARANDELL
HISTORIA DE LA MÚSICA
MÚSICA MEDIEVAL

-146-

CARANDELL:
EL EMBRUJO DE LA MÚSICA

Nueve años de búsqueda intencionada y una vida de pasión, se materializan en este primer volumen de la Historia de la Música, que Carandell dedica al período medieval. Un libro de bibliófilo que se origina en la larga y compleja relación del pintor con la música, en su fascinación por el sonido y los instrumentos y también en su incapacidad para tocarlos, para crear a través de ellos... porque de crear, se trata. Quizás no fue sólo casualidad que naciese el mismo día que Leonardo, al que considera su primer y máximo maestro; fiel a sus enseñanzas, Carandell no tuvo inconveniente en buscar otros caminos para dar salida al alud de sensaciones que le invadía al escuchar una pieza musical.

De la vibración al color y de éste a la forma: las obras de Carandell se gestan en su cabeza durante el trance que experimenta escuchando melodías, capaces de arrancarle las lágrimas. Luego esboza sus percepciones con lápiz y utiliza colores acrílicos para conferirles aún más energía de la que ya les otorga su trazo decidido y dinámico. Una paleta de colores extremadamente contemporáneos que confirma, como dice Carandell "que el arte es un instante que no tiene tiempo". Una paleta reducida y muy rica al mismo tiempo: amarillo caliente y vital, rojo luchador, pero no agresivo, azul vibrante y violeta introspectivo y creador, intercalados por trazos negros, dibujos a plumilla y manchas blancas dando sensación de explosiones de luz. Las arquitecturas góticas, los instrumentos medievales –flautas, arpas y violas–, los músicos y los trovadores, las partituras, el canto gregoriano, los monjes y Santa Cecilia, patrona de la música, concurren a materializar el mundo medieval en obras donde Carandell combina figuración y abstracción.

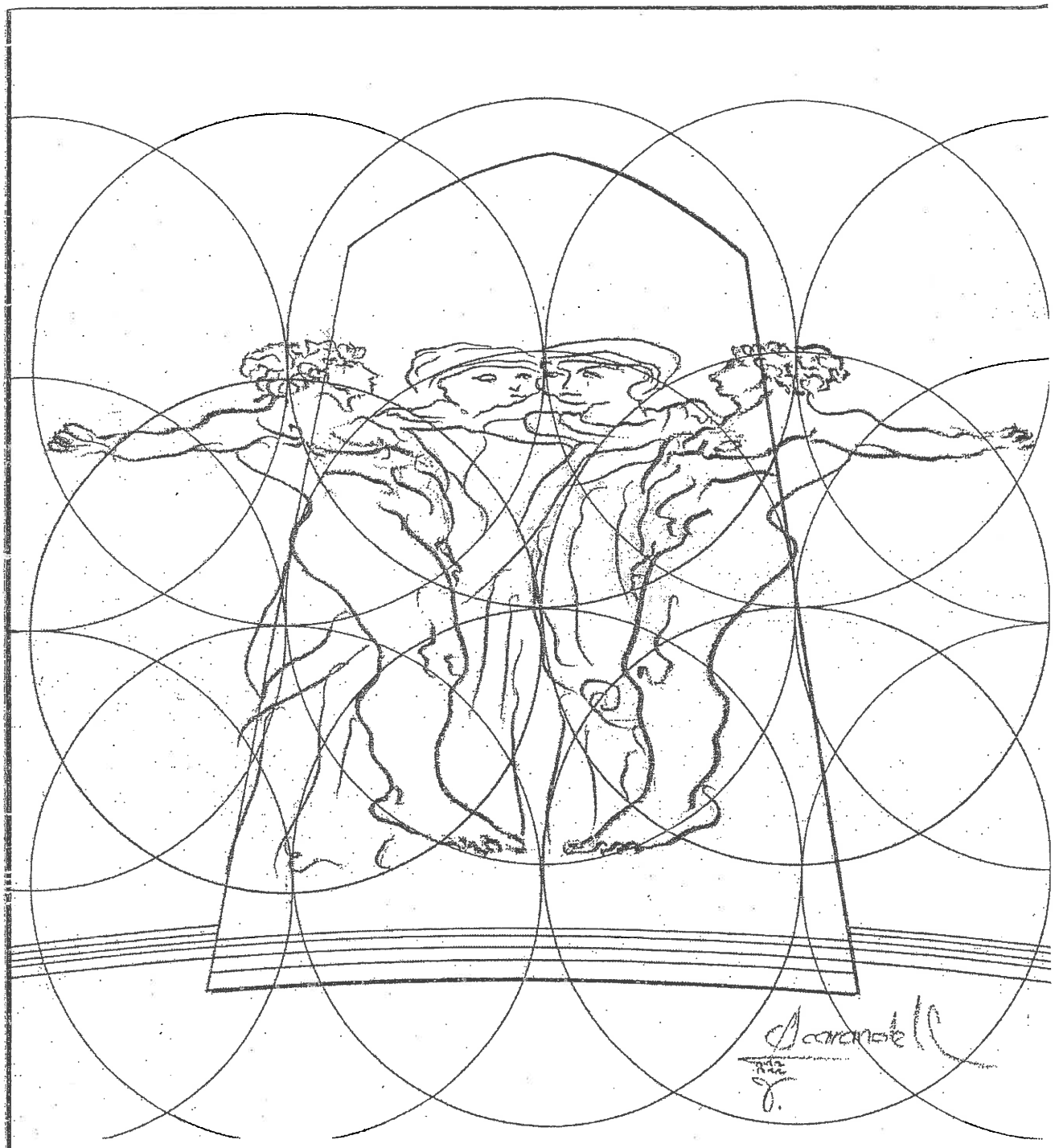
Es un libro ajeno a las modas y a las leyes del mercado; un libro cuyas obras representan la síntesis de años de estudio y trabajo, que se han plasmado en las numerosas piezas realizadas por Carandell, en otros soportes, acerca de este tema. Se trata, por tanto, de un momento importante en su carrera, de un momento álgido y satisfactorio, aunque no culminante: éste es sólo el primer trayecto de un recorrido que continúa.

Artista en constante evolución, interesado ante todo en la búsqueda, convencido de que la obra acabada no existe, Carandell concluye la época medieval y, aunque no la cierra, ya está pensando en el próximo paso: el Romanticismo y Beethoven, su gran pasión, que protagoniza sus primeras obras acerca de este período.

Roberta BOSCO - Crítico de Arte
EL PERIÓDICO DEL ARTE. Madrid.

BIOGRAFÍA RESUMIDA

- Nace el 15 de abril en Salt - Girona. España. 1953.
- Membre de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.
- Délegué de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.
- Membre International Art Promotion-France.
- Membre de l'Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques A.C.E.A. Barcelona, España.
- Membre de la Asociación de Artistas Plásticos Goya-Aragón A.A.P. Zaragoza, España.
- 1r Prix de Beaux Arts Ville de Girona, Espagne.
- 1r Prix de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
- Médaille d'Argent de l'Académie ARTS SCIENCES LETTRES. Paris, France.
- Grand Médaille Herdenkingsmedaille Pieter Paul Rubens. Bruxelles, Belgique.
- Médaille d'Argent. Cercle des Beaux Arts European. Béziers, France.
- Médaille d'Or. Mérite et Dévouement Français. France.
- Invité d'honneur III SALON INTERNATIONAL FRANCO-ESPAGNOL. Béziers, France.
- Médaille Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona, España.
- Who's Who International-Art. Lausanne. Suisse.
- Dictionnaire de Artistas Españoles Siglo XX. Madrid, España.
- Dictionnaire Ràfols d'Artistes Catalans i Balears. Barcelona, España.
- Sélectionné Europe Salon-Prix Europa. Bruxelles, Belgique.
- Sélectionné Salon "ARTS-SCIENCES-LETTRES PRESTIGE". Paris, France.
- Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art. Miami, U.S.A.
- Frankfurtes Buchmesse. Frankfurt, Allemagne.
- Salon International Art A.C.E.A. Barcelona, España.
- Gal Art. Barcelona, España.
- Guide One. New York, U.S.A.
- Arts Antiques Auctions AA. Bruxelles, Belgique.
- De Standaard. Bruxelles, Belgique.
- Audiovisual Casa Cultural Bisbe Lorenzana. Girona, España.
- Audiovisual La Caixa. Girona, España.
- Membre du Jury Concours de Peinture de l'Excm. Ajuntament Cassà de la Selva, España, années 1993/94/95/96/97/98.
- Batik International Art the Barcelona, España.
- Guia Amir d'Artistes Plàstics. Palafrugell, Girona, España.
- Seleccionado Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada, España.
- Saló Internazionale "REMO BRINDISI". Castello Estense. Itàlia.
- Salon Internacional Beaux-Arts. Béziers, France.
- La Hulpe. Histoire de la Musique. Bruxelles, Belgique.
- Llibre dels Rècords Catalans. Barcelona, España.
- 2° Premio Internazionale di Pintura-Remo Brindisi. Castello Estense, Comune di Mesola, Italie.
- Membre du Jury du SALON INTERNATIONAL DE PEINTURE. Béziers, France.
- Arteguía. Madrid, España.
- Directorio Anual de Artes Plásticas. Barcelona, España.
- Guía de Arte 94. Barcelona, España.
- Art-Speak. New York, U.S.A.
- Rayonnement A.S.L. Paris, France.
- Presentación Académica Libro de Bibliófilo. SUNY International Institute. Madrid. España.

Carandell

ESCRITOS SOBRE LA OBRA DE CARANDELL

Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so.
L'artista, CARANDELL, ja, en tant que pintor i artista, sap molt bé tot això i per facilitar i facilitar-se l'accés a les harmonies cromàtiques i evitar erràtiques difusions, sobreimprimeix (esbossa en els seus cromatismes musicals) siluetes que acondueixen l'observador per les pintures tot facilitant-li les evocacions sonores.

ARNAU Puig. Presidente A.C.C.A. Barcelona, 1994

CARANDELL is een man van de syntese. Hij kiest niet voor figuratie of abstraktie, maar integreert beide stromingen in ieder van zijn kunstwerken.
Een interessante kruisbestuiving van traditie en vernieuwing, een sjieke kombinatie van métier en fantazie.

Bavo BAEYENS. De Standaard. Brussel 1995.

De la mateixa manera que un bon dibuixant –Pujol Carandell ho és en grau molt elevat– pot representar els objectes sense mai arribar a sentir-los, molts pintors poden descriure tota una orquestra –director inclòs– sense tenir oïda musical. El nostre pintor, però, la té molt sensible i ho expressa amb el color de les seves composicions.

Josep Maria CADENA. Crítico de Arte. Barcelona 1995.

Carandell, peintre passionné par la musique, nous offre, à travers ses toiles, un concert de couleurs, de lumières, de formes. Depuis sept ans, Carandell travaille sur l'histoire de la musique.

F. GAYTON. L'Independant. Perpignan 1997.

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de contar esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

Fernando GUTIÉRREZ. La Vanguardia. Barcelona 1979.

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos. Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.

Conchita KINDELÁN. Madrid 1982.

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Francesc MIRALLES. La Vanguardia. Barcelona 1989.

Pujol CARANDELL expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyon the studio enabling him to produce emotionally charged work.

Dorothy Roatz MYERS. Art Talk. New York 1992.

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.
Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La coleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun.

Jean ROQUES. La Dépêche. Albi. Tarn 1993.

Manuscritos cidianos aguardan su mano de nieve en las parroquias del Burgo y de Medinaceli. Los cenobios octogonales del Templo complican la geometría lineal de la meseta.

Fernando SÁNCHEZ DRAGÓ. Soria 1987.

Reaparición del pintor catalán, nostálgico del pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.

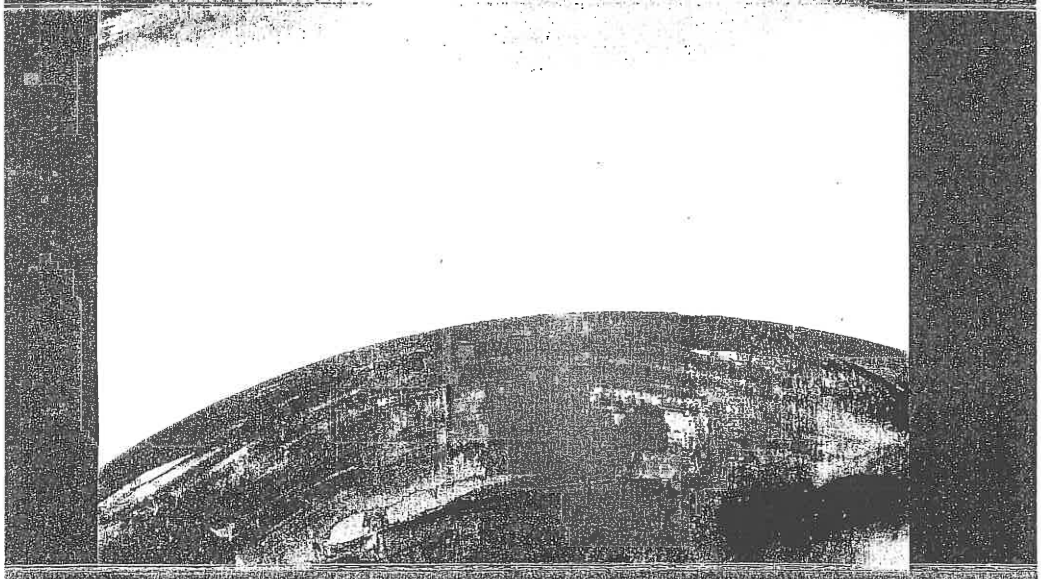
Juan M. Gómez SEGADE. Diario Ideal. Granada 1982

Sala d'Exposicions

LA PUNXA

9 ANYS - SÍNTESI

CARANDELL

Del 22 d'octubre al 6 de novembre de 1999

Inauguració, el dia 22 d'octubre, a les 8 del vespre.
Obert, de dilluns a dissabte, de 6 a 9 del vespre.

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS

L'HARMÒNICA PLASTICITAT DE CARANDELL

Carandell disposa d'un llenguatge plàstic plenament musical. El seu pinzell és com una batuta que marca les notes i construeix simfonies sobre els més variats temes. Però encara que violoncels, pianos i altres instruments musicals figuren iconogràficament representats en les seves obres, considero que no són pas aquests nobles estris els que assenyalen la seva decidida adscripció al món del so des de la plàstica.

De la mateixa manera que un bon dibuixant –Carandell ho és en grau molt elevat– pot representar els objectes sense mai arribar a sentir-los, molts pintors poden descriure tota una orquestra (director inclòs) sense tenir oïda musical. El nostre pintor, però, la té molt sensible i ho expressa amb el color de les seves composicions.

La plasticitat resulta una virtud perillosa i cal fer-la servir amb molta cura. Carandell ho aconsegueix, doncs és sobri i esclatant alhora en el gest i en el color. Mesura les seves obres i es deixa portar per elles a un estadi de satisfaccions cromàtiques en el que tota harmonia és compartida. Sap sentir i encerta en comunicar el que sent.

JOSEP M. CADENA
Crític d'Art –El Periódico–

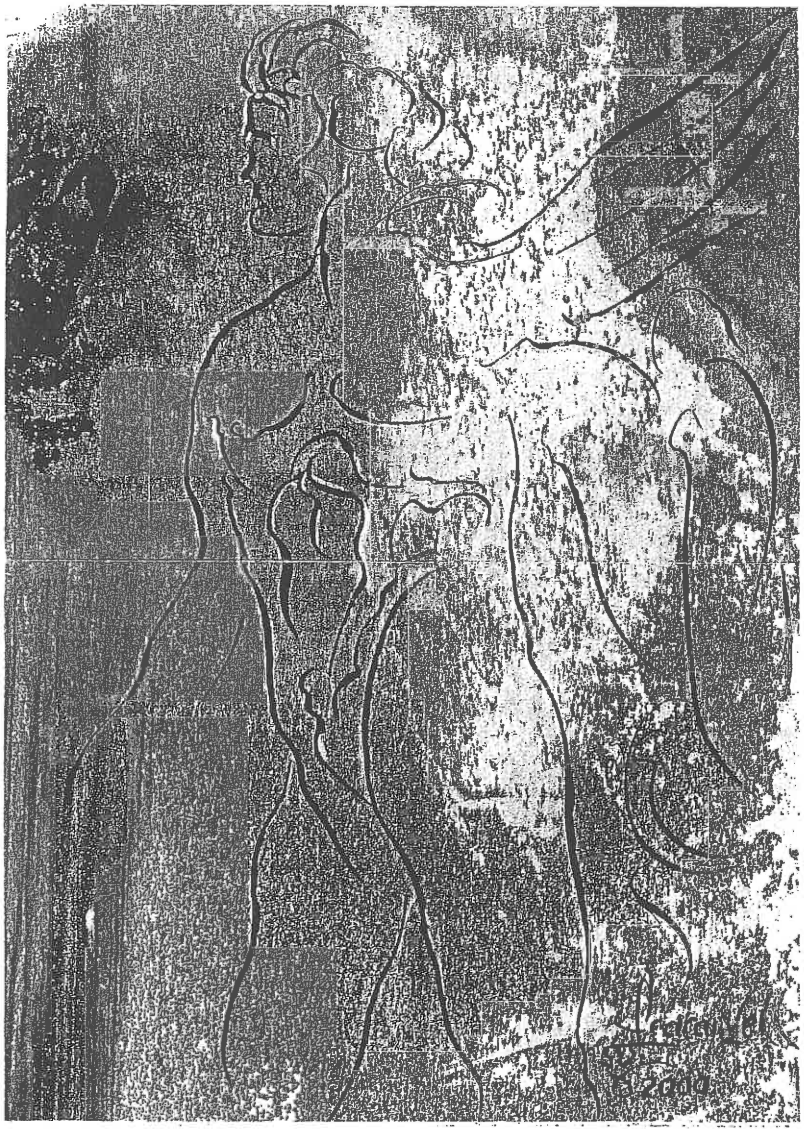
El president del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, es complau a convidar-vos a la inauguració de l'**Exposició *9 ANYS-SÍNTESI* de CARANDELL** que se celebrarà el proper divendres, 22 d'octubre, a les 8 del vespre, a la Sala d'Exposicions "La Punxa".

Girona, octubre de 1999

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

Sala d'Exposicions
LA PUNXA

NADAL - SINOPSI

CARANDELL

Del 2 al 23 de desembre de 2000

Inauguració, dissabte 2 de desembre, a les 8 del vespre.
Obert de dilluns a dissabte, excepte festius, de 6 a 9 del vespre.

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS

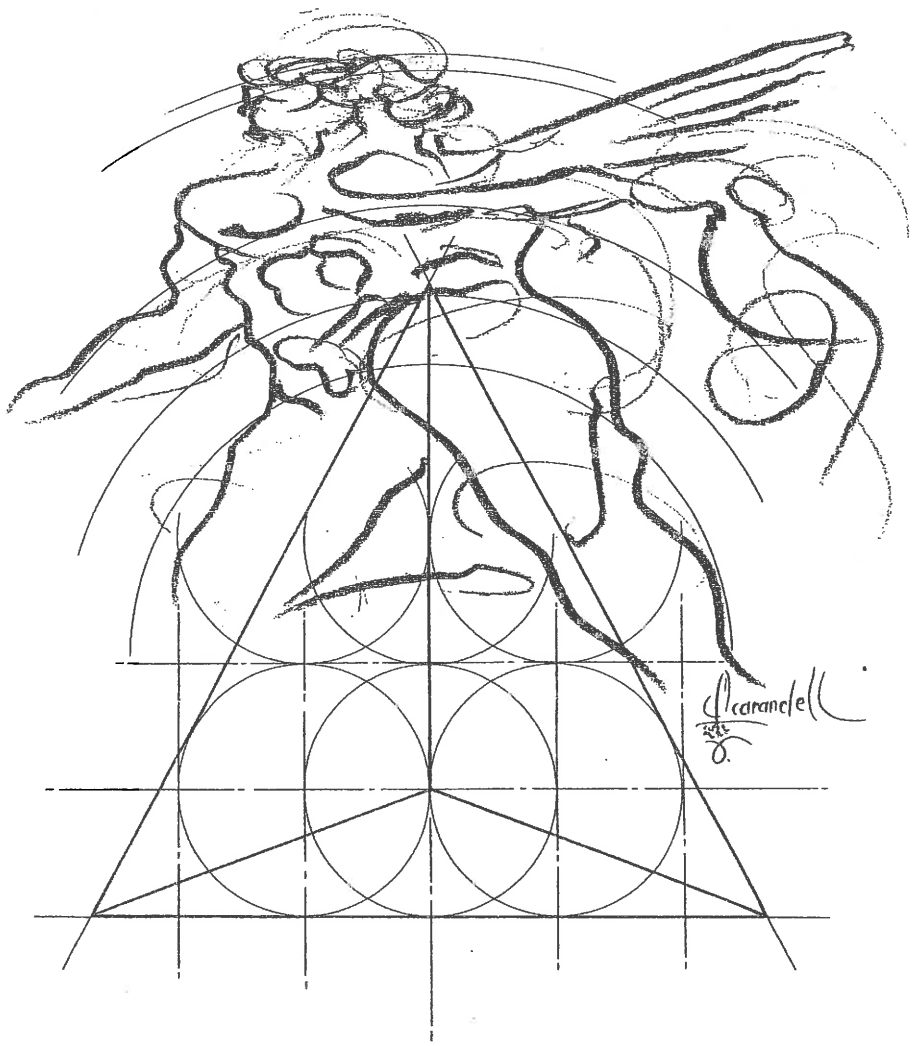
- - Dip. Leg. Gi. 1.390/2000

CARANDELL I EL CANVI DE SEGLE

Dins de la cultura occidental a la que pertanyem, tot traspàs d'un any a un altre fa que es renovin en el nostre interior l'afany d'immortalitat anímica que representa el Nadal; el goig de la matèria que és l'Any Nou; i la proclamació de la santa innocència que representa l'arribada dels Màgics d'Orient. Les creences religioses ajuden a afermar les conviccions sobre que ens mereixem una vida millor, però sense elles també podem participar en aquesta cíclica revifalla dels bons sentiments i de l'esperança. I això es fa més evident en aquesta ocasió, única per a diverses generacions, que amb la darrera batallada de les dotze de la nit del 31 de desembre de 2000 serem ciutadans del segle XXI. Una oportunitat excepcional per a fer balanç del passat tot mirant cap al futur.

El pintor Carandell ho fa amb aquesta exposició, que recull treballs seus realitzats al llarg dels anys i que es troben relacionats d'una manera o altra amb el Nadal. L'àngel i l'estrella, la música que ve dels cels, la pau i la bona voluntat a la terra, les forces naturals que dialoguen i l'ésser humà que constantment persegueix la seva perfecció... Tots ells són motius que ens porten a reflexionar sobre un futur que necessariament serà fill del present i del passat, però que pot superar els errors del que és hereu i construir-se una nova vida. Carandell ho intueix des de fa temps i ho posa de manifest en les obres més actuals entre les que ara exposa.

JOSEP M. CADENA

El president del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona es complau a convidar-vos a la inauguració de l'**Exposició *NADAL-SINOPSI* de CARANDELL** que se celebrarà el proper dissabte dia 2 de desembre, a les 8 del vespre, a la Sala d'Exposicions "La Punxa" del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.

Girona, desembre de 2000

CARANDELL

EXPOSICIÓ PINTURA

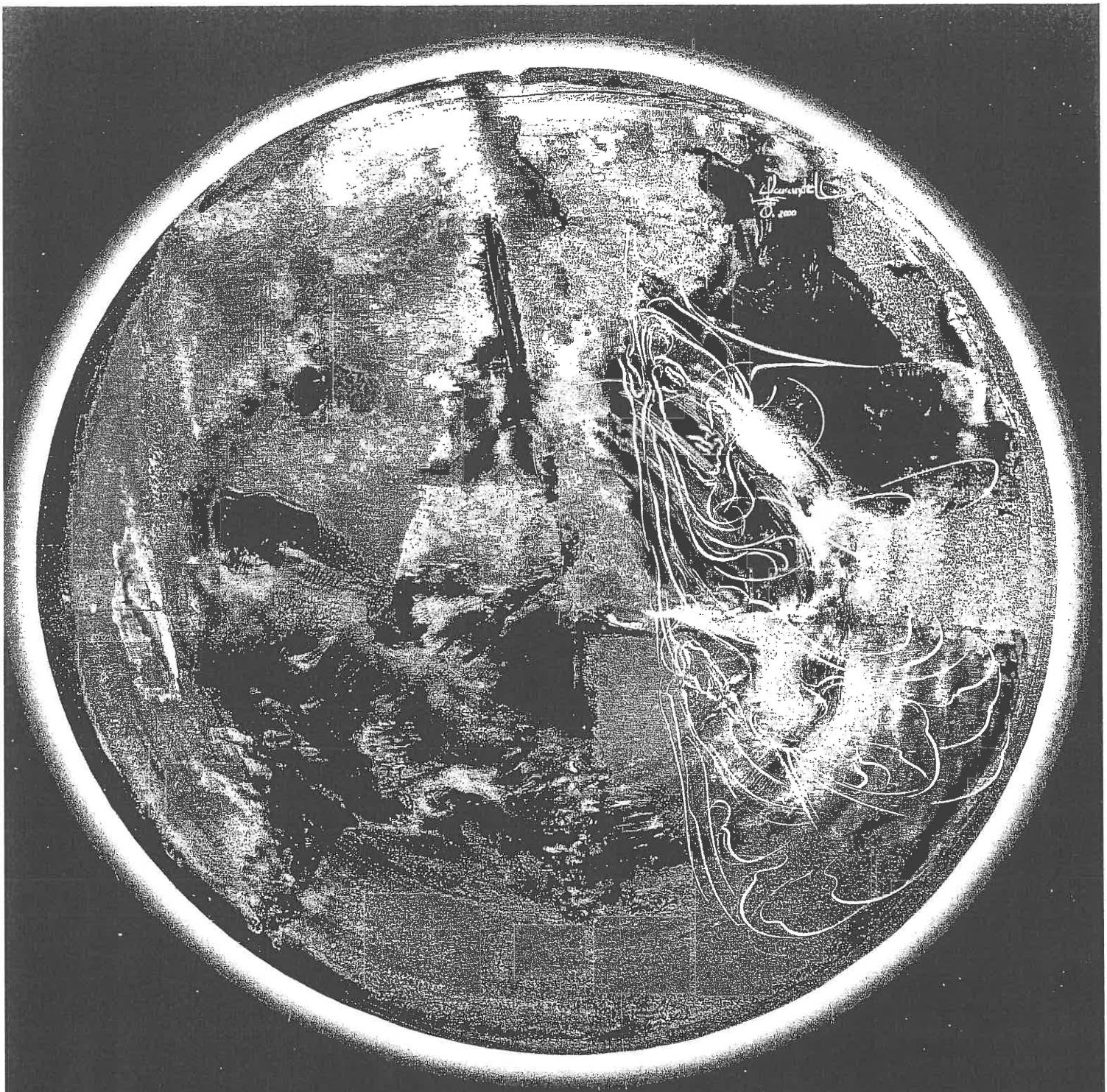
2000-2001

25 D´AGOST AL 11 SETEMBRE

GALERIA D'ART CAN MARC

CREU 6 BEGUR
TEL 972623119

HORARI: 19 A 23 DIARI

NOVENA SIMFONIA
LUDWIG VAN BEETHOVEN

HISTÒRIA DE LA MÚSICA

CARANDELL

Joan Carandell (Salt, 1953) pintor i gran amant de la música, és un artista que ha sabut trobar en la pintura el camí per expressar el missatge personal de la seva condició humana. Al llarg d'uns deu anys gairebé tota la seva creació pictòrica s'ha basat en la història de la música, que va iniciar amb el gòtic i el romànic i que, en l'estudi del final del segle XVIII i principi del XIX, va topar amb un dels grans compositors de tots els temps, Beethoven, el qual li va permetre capbussar-se dins les profunditats d'un dels monuments de tota la història de la música, la Novena Simfonia, i va deixar que la seva audició li anés dictant el ritme dels pinzells. A partir de les vibracions personals creades per aquesta obra ha desenvolupat una sèrie de quadres que són l'expressió plàstica, íntima i personal de l'artista enfront aquesta gran peça musical. Carandell ha escoltat la composició i, aleshores, experimentant les seves pròpies vibracions, ha creat un conjunt d'obres que assoleixen un dels moments més àlgids de tota la seva carrera artística.

Sobre un fons abstracte, Carandell representa imatges figuratives que transcriuen les seves vibracions internes enfront l'audició de la simfonia. Plàsticament doncs, l'obra acabada presenta una dualitat conceptual: abstracció i figuració. Les formes abstractes estan vestides amb grans paletinades de blaus, rojos i daurats, que són els tres colors fonamentals de la sèrie musical de Carandell. Imatges figuratives, tractades amb línia blanca i càlida apareixen al damunt, materialitzant altres interiorismes personals.

La Casa de Cultura de Girona acull amb il·lusió aquesta interessant mostra, que es pot visitar entre el 10 i el 31 de maig de 2001, i que es completa amb un nombre de dibuixos i esquemes preparatoris que han servit per als treballs definitius.

JOAN BAGUÉ I ROURA
President de la Comissió d'Ensenyament i Cultura
DIPUTACIÓ DE GIRONA

SIMFONIA VIBRANT DE COLOR I FORMA

Leonardo da Vinci i Ludwig van Beethoven són dos referents primordials en la vida i en l'obra de Carandell, que és com dir que pintura i música són les dues realitats essencials que presideixen la vida i, és clar, l'obra de Carandell. Perquè vida i obra són indestriables. Carandell viu en el món que reflecteix en els seus quadres: el del color, el de la forma, el de la vibració. Carandell ha creat un món que li permet captar la seva realitat interior, la seva ànima, i traslladar-la a l'exterior a través dels seus pinzells, però també és un món que li permet captar la realitat exterior i fer-la ànima.

A començament d'abril, George Steiner, un dels intel·lectuals i estudiosos de la cultura europea més prestigiosos d'avui, va ser a Girona convidat per la Càtedra d'Art i Cultura Contemporanis de la Universitat de Girona. Carandell va ser un dels molts assistents a la lliçó que va donar a l'església de Sant Domènec. No és estrany que Carandell volgués sentir les paraules sàvies d'algú que declara: "la música aconsegueix treure'm de mi mateix o, més exactament, m'ofereix una companyia millor que la pròpia". Perquè Carandell s'ha deixat acompanyar durant anys per la Novena Simfonia de Beethoven, fins a tal punt que ha gosat fer-se-la seva i així interpretar-la i transformar-la en color i forma. Tan intens va ser l'impacte que la peça del músic sord va produir en la seva ànima, tan estimulant va ser la repercussió de les tonalitats i les modulacions de la Novena Simfonia en la seva ment, tan emocionant va ser rebre el missatge de Beethoven dins del seu cor, que Carandell no ha parat de recrear la Novena en teles i papers, amb olis i sanguines.

Torno a George Steiner. A la seva obra *Errata*, i citant el poeta francès Paul Valéry, Steiner diu que la música "exerceix sobre nosaltres una sobirania molt superior a la de qualsevol altra art". I que és "la música la que pot envair i regir la psique humana amb una força de penetració comparable, tal vegada, només a la dels narcòtics o a la de l'èxtasi relatat pels xamans, els sants i els místics". L'exposició de Carandell reflecteix aquesta fascinació absoluta per la música, ordenadora del caos, i estableix una relació apassionant i apassionada entre la música i la pintura, dues arts enteses universalment, sigui quina sigui la raça o la llengua del destinatari. Perquè són essència pura.

Així és que passejar entre els quadres exposats per Carandell durant el mes de maig del 2001 a Girona és passejar pels racons més amagats, però també més lliures, de l'ànima del pintor, és remuntar-se pels cels des dels abismes, és caure captivat pels cavallers, pels herois o per les filles del profeta, és reviure paradisos perduts i retrobats, és deixar-se emportar per les aures a través de la volta del cel, és resseguir amb la mirada les formes sinuoses i sensuals dels cossos nus, és sobrevolar l'univers amb ingravidesa, és navegar pels cels encalmats i mars tempestuosos, és omplir-se els ulls d'infinit, és lliscar més enllà del somni, és sentir la morbidesa d'unes ales en el rostre, és perdre's en els plecs ondulats dels teixits, és eixordar-se amb el so metàl·lic dels elms dels herois, és brufolar amb els cavalls de crineres al vent, és submergir-se en blaus impetuosos i en pluges de daurats, és tenyir-se de morats i porpres, és ser cridat pels déus al seu santuari.

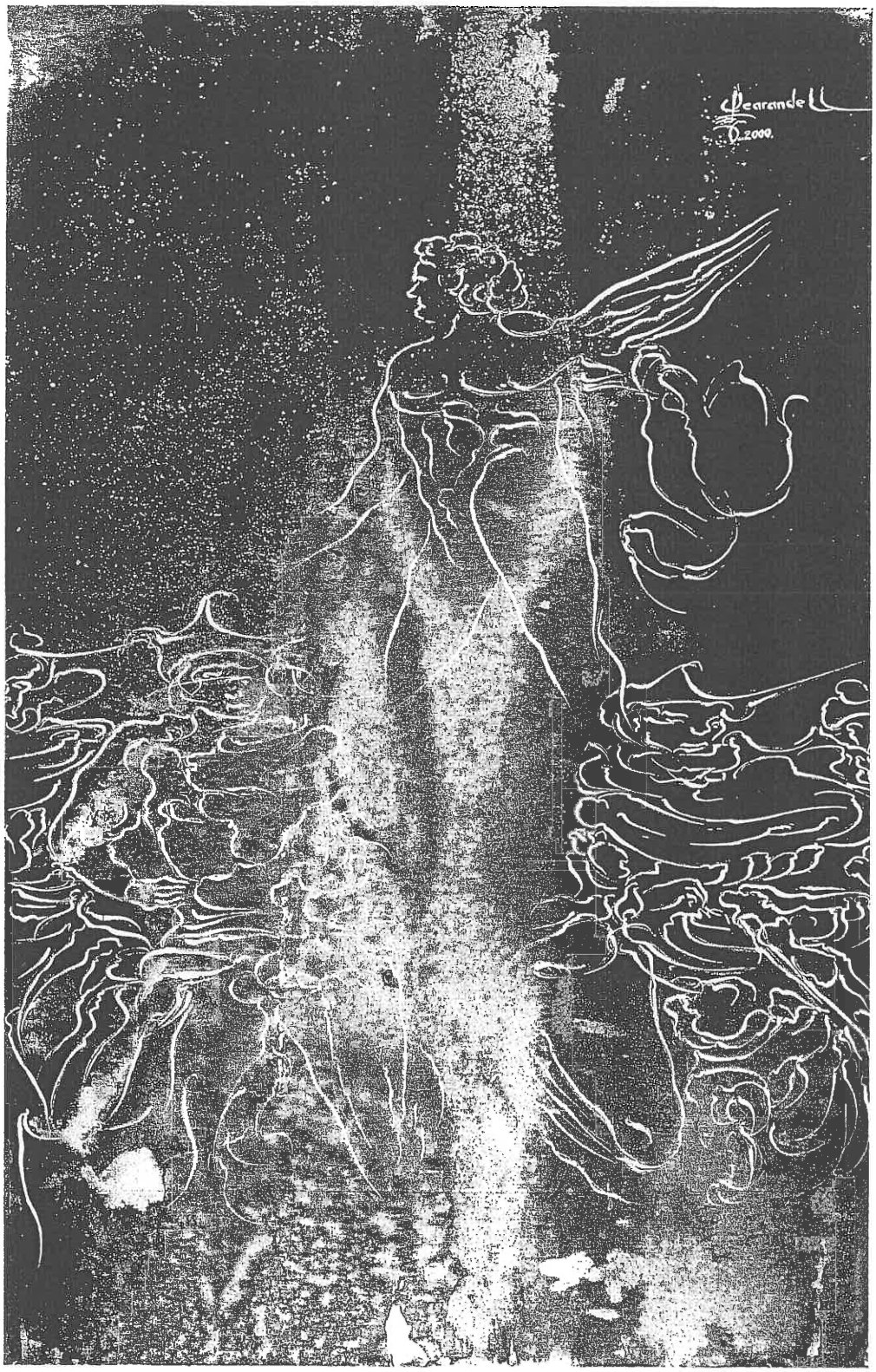
Leonardo da Vinci va escriure: "la Pintura és una Poesia muda". Els quadres de Carandell no són poesies mudes, perquè en el fons de les seves teles es pot percebre l'harmonia de la Novena Simfonia de Beethoven.

MARIÀNGELA VILALLONGA
Professora de Filologia Llatina
UNIVERSITAT DE GIRONA

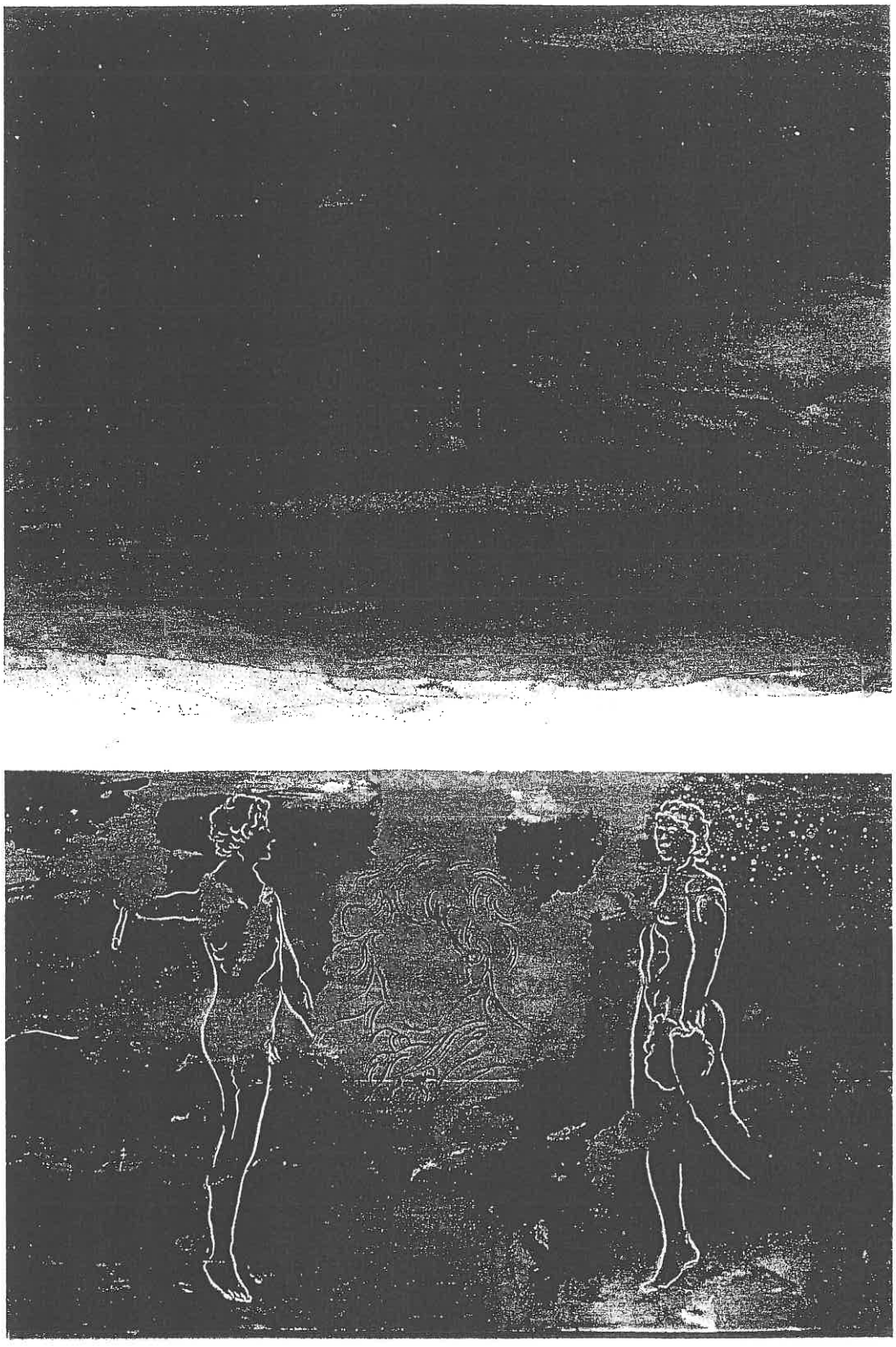
MÚSICA I PINTURA, SO I COLOR, A L'OBRA DE CARANDELL

Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so.
És per aquests viaranys que s'ha endinsat Carandell; la música l'ha captivat sempre, però ha arribat un moment en què ha sentit necessitat de donar color a aquella música. I ha fet això: ha començat a pintar com si donés forma als sons. Però ho fa d'una manera especial, com volent ajudar els que miraran els seus colors: que l'harmonia cromàtica faci evident, ensems, el colorisme i la deu d'aquest color, associant, així, el color a l'instrument que produeix el so, o bé la melodia o el ritme al compositor que les formalitzà i concretà. També, a vegades, els colors arranquen d'uns pentagrames en els quals són els ulls que els observen aquells qui dexideixen els sons que emeten.
Tot això dóna lloc a un pintura actual, moderna, que no es pot dir abstracta perquè, és evident, és estrictament representativa de les emocions sonores i cromàtiques experimentades d'antuvi per l'artista i, conseqüentment, pels ulls de l'observador –el primer dels quals és l'artista–, i, en canvi, sí que és concreta, és representativa de l'emocionalitat de l'autor, prèvia a la qual no hi ha res, puix que el so provocat és, així mateix, intraduïble a cap imatge mediàtica.
Tanmateix, l'artista, Carandell, ja en tant que pintor i artista, sap molt bé tot això i, per facilitar i facilitar-se l'accés a les harmonies cromàtiques i evitar erràtiques difusions, sobreimprimeix (esbossa en els seus cromatismes musicals) siluetes que acondueixen l'observador per les pintures tot facilitant-li les evocacions sonores.
A ell li agraden els autors que d'aquest món n'han dit la seva. No en sé el cas precís, però m'atreviria a dir que Carandell fa com Josep Pla: ho diu tal com raja. Per això dels altres artistes allò que preferentment recull són les espontaneïtats que els mouen, aquelles ventades impulsives, que es poden constituir com a magnífiques garlandes o mostrar-se com uns trets frenètics.
Amb tot el que hem assenyalat queda ben palès que hom pot emprendre sense risc la travessia nebulosa (les arquitectures gairebé sempre hi són per fer més present aquesta dilució) entre el so i el color que ens proposa Joan Carandell.

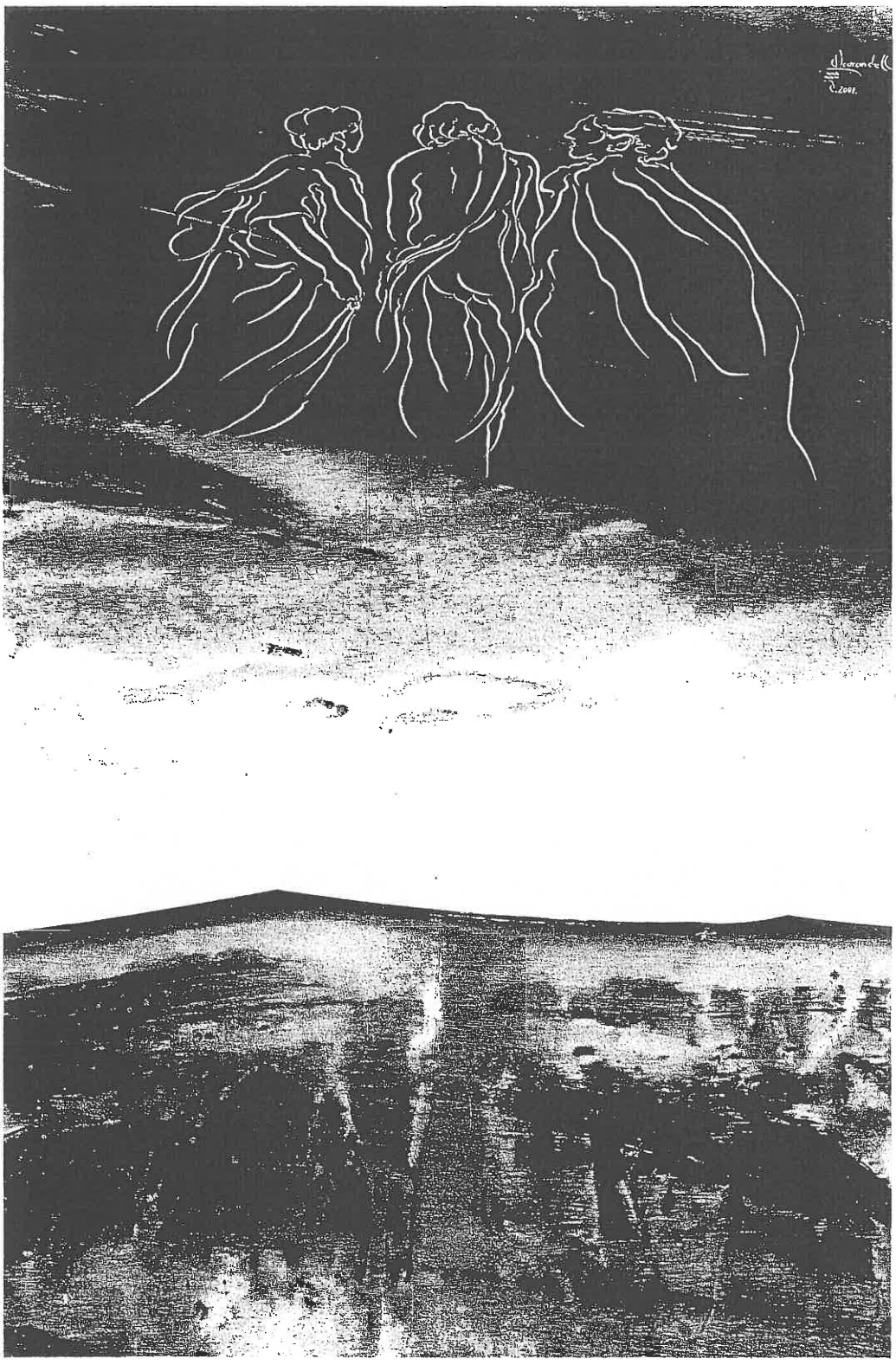
ARNAU PUIG
President de l'A.C.C.A.
ASSOCIACIÓ CATALANA
CRÍTICS D'ART

Llum dels heroics. 2000. Mixta/paper, 51x33 cm. Núm. sèrie 155

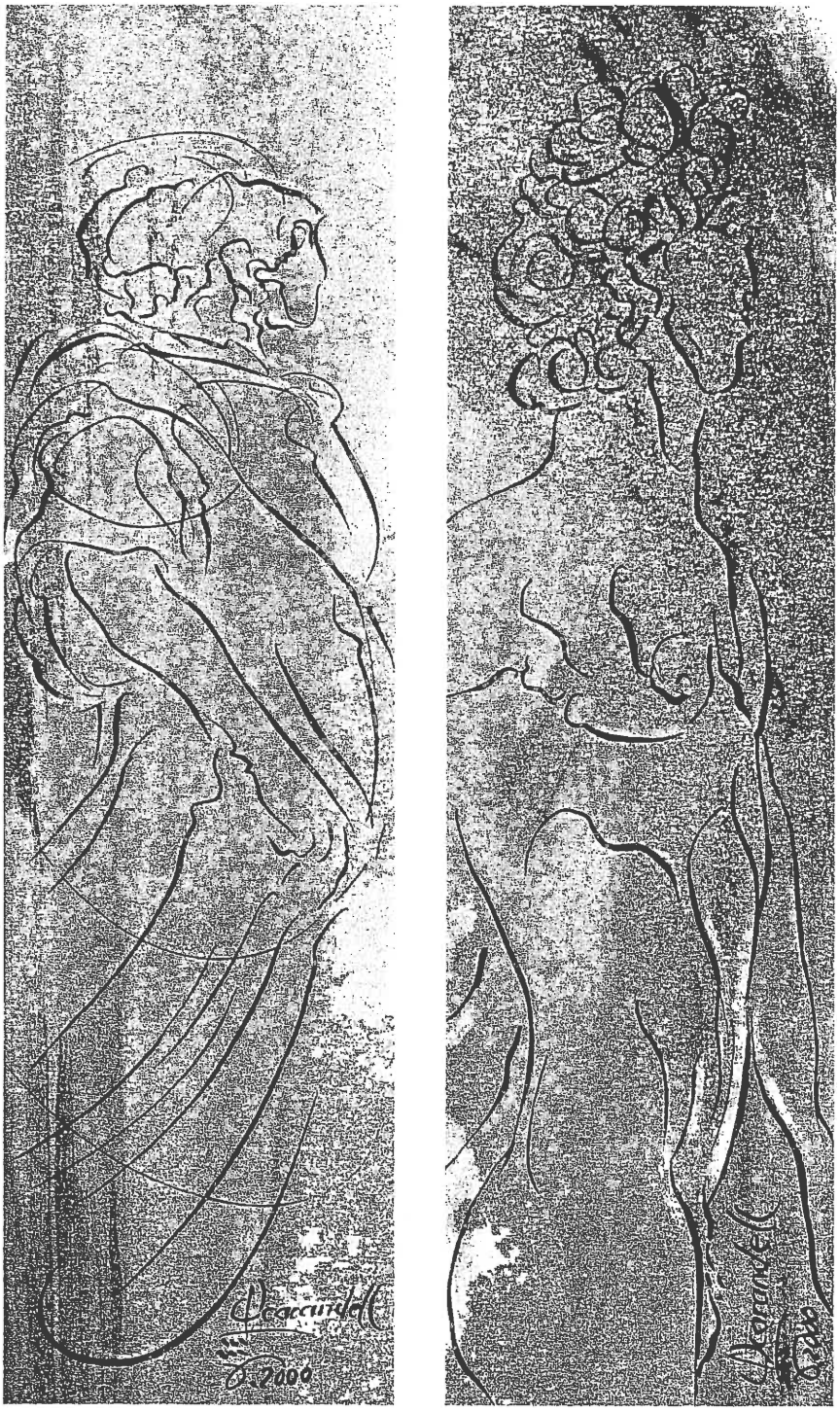
Màgic poder. 1998. Mixta/paper, 65x51 cm. Núm. sèrie 150

Espais siderals. 2001. Mixta/fusta, 95x65 cm. Núm. sèrie 223

Damunt dels estels. 2000. Mixta/paper, 30x12 cm. Núm. sèrie 176

El Querubí. 2000. Mixta/paper. 21x6cm. Núm. sèrie 180.
Transformació del heroic. 2000. Mixta/paper, 21x6 cm. Núm. sèrie 181

Període de lluita. 2001. Tinta xinesa/paper, 50x32,5 cm. Núm. sèrie 225

Transformació del heroic. 2001. Oli/fusta, Ø 27 cm. Núm. sèrie 230

El somni de Beethoven. 1991. Mixta/fusta. 100x73 cm. Núm. sèrie 1

Joan Carandell (Salt, 1953) pintor y gran amante de la música, es un artista que ha sabido encontrar en la pintura el camino para expresar el mensaje personal de su condición humana.

A lo largo de unos diez años gran parte de su creación pictórica se ha basado en la historia de la música, que inició con el gótico y el románico y que, en el estudio de final del siglo XVIII y comienzo del XIX, se encontró con uno de los grandes compositores de todos los tiempos, Beethoven, el cual le permitió introducirse en las profundidades de uno de los monumentos de toda la historia de la música, la Novena Sinfonía, y dejó que su audición la dictara el ritmo de los pinceles. A partir de las vibraciones personales creadas por la mencionada obra ha desarrollado una serie de cuadros que son la expresión plástica, íntima y personal del artista frente a esa gran pieza musical. Carandell ha escuchado la composición y, al tiempo, experimentando sus propias vibraciones, ha creado un conjunto de obras que trascienden en uno de los momentos más álgidos del conjunto de su carrera artística.

Sobre un fondo abstracto, Carandell representa imágenes figurativas que transcriben sus vibraciones internas producidas al escuchar la sinfonía. Plásticamente pues, la obra terminada presenta una dualidad conceptual: abstracción y figuración. Las formas abstractas están vestidas con grandes paletinadas de azules, rojos y dorados, que son los tres colores fundamentales de la serie musical de Carandell. Imágenes figurativas, resueltas con línea blanca y cálida aparecen sobre los fondos, materializando otros interiorismos personales.

La Casa de Cultura de Girona acoge con ilusión esta interesante muestra, que se puede visitar entre el 10 y el 31 de mayo del 2001, y que se completa con un número de dibujos y estudios preparatorios que han servido para los trabajos definitivos.

JOAN BAGUÉ I ROURA
Presidente de la Comissió d'Ensenyament i Cultura
DIPUTACIÓ DE GIRONA

Joan Carandell (Salt-1953) peintre et grand amant de la musique, est un artiste qui a su trouver dans la peinture le chemin pour exprimer le message personnel de sa propre condition humaine.

Tout au long de presque dix ans, il a basé sa création sur l'histoire de la musique, qu'il a commencée à l'époque gothique et romane et, dans l'étude de la fin du XVIIIème siècle et du début du XIXème, il tomba sur un des plus grands compositeurs de tous les temps, Beethoven. Ce dernier lui permit de plonger dans les profondités d'un des monuments de toute l'histoire de la musique, la Neuvième Symphonie, laissant que celle-ci lui dicte le rythme des pinceaux.

À partir des vibrations personnelles créées par cette oeuvre, il a composé una série de tableaux qui sont l'expression plastique, intime et personnelle de l'artiste face à cette pièce musicale. Carandell a écouté la composition musicale et ensuite, à partir de ses propres vibrations, il a créé un ensemble d'oeuvres qui représentent un des moments les plus importants de toute sa carrière artistique.

Sur un fond abstrait, Carandell représente des images figuratives qui transcrivent ses vibrations internes ressenties à l'audition de la symphonie. L'oeuvre achevée présente donc une dualité conceptuelle: abstraction et figuration. Les formes abstraites se revêtent de bleus, rouges et dorés, qui sont les trois couleurs fondamentales de la série musicale de Carandell. Des images figuratives, représentées par des lignes blanches et chaleureuses aparaissent par dessus, matérialisant d'autres intériorités personnelles.

La Maison de la Culture de Girona accueille avec plaisir cette intéressante exposition que l'on pourra visiter entre le 10 et le 31 mai 2001, et qui se complète avec des dessins et des schémas préparatoires qui lui ont servi pour la création de l'oeuvre définitive.

JOAN BAGUÉ I ROURA
Président de la Comissió d'Ensenyament i Cultura
DIPUTACIÓ DE GIRONA

SINFONÍA VIBRANTE DE COLOR Y FORMA

Leonardo da Vinci y Ludwig van Beethoven son dos referentes primordiales en la vida y en la obra de Carandell, que es como decir que pintura y música son las dos realidades esenciales que presiden la vida y, claro está, la obra de Carandell. Porque vida y obra son inseparables. Carandell vive en el mundo que refleja en sus cuadros: el del color, el de la forma, el de la vibración. Carandell ha creado un mundo que le permite captar su realidad interior, su alma, y trasladarla al exterior a través de sus pinceles, pero también es un mundo que le permite captar la realidad exterior y hacerla alma.

A principios de abril George Steiner, uno de los intelectuales y estudiosos de la cultura europea más prestigiosos actualmente, estuvo en Girona invitado por la Càtedra d'Art i Cultura Contemporanis de la Universitat de Girona. Carandell fué uno de los muchos asistentes a la lección que impartió en la iglesia de Sant Domènec. No es de extrañar que Carandell quisiera oir las sabias palabras de alguien que declara: "la música consigue sacarme de mi mismo o, más exactamente, me ofrece una compañía mejor que propia". Porque Carandell se ha dejado acompañar durante años por la Novena Sinfonía de Beethoven, hasta tal punto que se ha atrevido a hacérsela suya y así interpretarla y transformarla en color y forma. Tan intenso fue el impacto que la pieza del músico sordo produjo en su alma, tan estimulante fue la repercusión de las tonalidades y las modulaciones de la Novena Sinfonía en su mente, tan emocionante fue recibir el mensaje de Beethoven dentro de sí, que Carandell no ha parado de recrear la Novena en telas y papeles, con óleos y sanguinas.

Vuelvo a George Steiner. En su obra *Errata*, y citando al poeta francés Paul Valéry, Steiner dice que la música "ejerce sobre nosotros una soberanía muy superior a cualquier otro arte". Y que es "la música la que puede invadir y regir la psique humana con una fuerza de penetración com-

SYMPHONIE VIBRANTE DE COULEUR ET DE FORME

Leonardo da Vinci et Ludwig van Beethoven sont deux piliers fondamentaux dans la vie de Carandell, vu que peinture et musique sont les deux réalités essentielles qui président la vie et, évidemment l'oeuvre de Carandell. Parce que sa vie et sont oeuvre sont inséparables. Carandell vit dans le monde que reflètent ses tableaux: celui des couleurs, de la forme, des vibrations. Carandell a créé un monde qui lui permet de saisir sa réalité intérieure, son âme et l'exprimer à travers ses pinceaux, mais c'est aussi un monde qui lui permet de convertir en âme cette réalité extérieure.

Début avril, George Steiner, un des intellectuels et studieux de la culture européenne le plus prestigieux, vint à Girona invité par la Chaire d'Art et Culture Contemporaine de l'Université de Girona. Carandell fut un des nombreux assistants à la leçon magistrale qu'il donna à l'église de Sant Domènec. Ce n'est pas étonnant que Carandell ait voulu écouter les sages mots de quelqu'un qui déclare: "la musique a le pouvoir de me faire sortir de moi-même ou plus exactement, m'offre une compagnie meilleure que la mienne". Parce que Carandell s'est laissé accompagner pendant des années, par la Neuvième Symphonie de Beethoven, à tel point qu'il a osé se l'approprier et il l'a ainsi interprétée et transformée en couleur et forme. L'effet de l'oeuvre du musicien sourd fut si intense, la répercussion des tonalités et la modulation de la Neuvième Symphonie furent si stimulantes pour son âme, le message de Beethoven fut si émouvant pour son coeur que Carandell n'a pas cessé de recréer la Neuvième sur toile et sur papier, à l'huile ou avec des sanguines.

Revenant à George Steiner, dans son oeuvre Errata, *et citant le poète français Paul Valéry, Steiner dit que la musique "exerce sur nous une souveraineté très supérieure à celle de n'importe quel autre art:" Et que c'est "la musique qui*

parable, tal vez, solo a la de los narcóticos o a la del éxtasis relatado por los chamanes, los santos y los místicos".

La exposición de Carandell refleja esta fascinación absoluta por la música, ordenadora del caos, y establece una relación apasionante y apasionada entre la música y la pintura, dos artes universalmente unidas, sea cual sea la raza o la lengua del destinatario. Porque son esencia pura.

Así es que pasear entre los cuadros expuestos por Carandell durante el mes de mayo del 2001 en Girona es pasear por los rincones más escondidos, pero también más libres, del alma del pintor, es elevarse por los cielos desde los abismos, es caer cautivado por los caballeros, por los héroes o por las hijas del profeta, es revivir paraísos perdidos y reencontrados, es dejarse llevar por las auras a través del arco celeste, es recorrer con la mirada las formas sinuosas y sensuales de los cuerpos desnudos, es sobrevolar el universo con ingravidez, es navegar por cielos en calma y mares tempestuosos, es llenarse los ojos de infinito, es deslizar más allá del sueño, es sentir la morbidez de unas alas en el rostro, es perderse entre los pliegues ondulantes de los tejidos, es ensordecerse con el sonido metálico de los yelmos de los heroicos, es bramar con los caballos de crinas al viento, es sumergirse en azules impetuosos y en lluvias de dorados, es teñirse de morados y púrpuras, es ser llamado por los dioses a su santuario.

Leonardo da Vinci escribió: "la Pintura es una Poesía muda". Los cuadros de Carandell no son poesías mudas, porque en el fondo de sus telas se puede percibir la armonía de la Novena Sinfonía de Beethoven.

MARIÀNGELA VILALLONGA
Profesora de Filología Latina
UNIVERSITAT DE GIRONA

peut nous envahir et régir l'âme humaine avec une force de pénétration comparable, peut-être, seulement à celle des drogues ou à celle de l'extase relaté par les chamans, les saints et les mystiques." L'exposition de Carandell reflète cette fascination absolue pour la musique, qui ordonne le chaos, et établit une relation passionnante et passionnée entre la musique et la peinture, deux arts comprises universellement quelle que soit la race ou la langue du destinataire. Parce qu'elles sont pure essence.

C'est pourquoi se prometer parmi les tableaux de Carandell pendant le mois de mai 2001 à Girona, c'est se promener dans les recoins les plus cachés, mais aussi les plus libres, de l'âme du peintre, c'est monter au ciel depuis l'abîme, c'est être captivé par les chevaliers, par les héros ou par les filles du prophète, c'est revivre les paradis perdus et retrouvés, c'est se laisser emporter par la brise à travers la voûte céleste, c'est suivre du regard les formes sinueuses et sensuelles des corps nus, c'est naviguer dans les cieux calmes et les mers tempêtueuses, c'est survoler l'univers avec légèreté, c'est sentir la douceur des ailes sur le visage, c'est se perdre dans les plis ondulants des toiles, c'est s'assourdir avec le son métallique des heaumes des héros, c'est s'ébrouer sur les chevaux crinières au vent, c'est se plonger dans des bleus impétueux et dans des pluies de dorés, c'est se teindre de violets et de pourpres, c'est être appelé par les dieux à leur sanctuaire.

Leonardo da Vinci écrivit: "la Peinture est une Poésie muette". Les tableaux de Carandell ne sont pas des poésies muettes, parce que dans le fond de ses toiles on peut percevoir l'harmonie de la Neuvième Symphonie de Beethoven.

MARIÀNGELA VILALLONGA
Professeure de Philologia Latine
UNIVERSITAT DE GIRONA

MÚSICA Y PINTURA, SONIDO Y COLOR, EN LA OBRA DE CARANDELL

Los más grandes artistas contemporáneos han identificado pintura y música, color y sonido.
Es por estos senderos que se ha adentrado Carandell; la música le ha cautivado siempre, pero ha llegado un momento en que ha sentido la necesidad de dar color a aquella música. Y ha hecho esto: ha empezado a pintar como si diera forma a los sonidos. Pero lo hace de una manera especial, como queriendo ayudar a los que mirarán sus colores: que la armonía cromática haga evidente, juntamente, el colorismo y la fuente de este color, asociando así el color al instrumento que produce el sonido, o bien la melodía o el ritmo al compositor que las formalizará y concretará. También a veces, los colores arrancan de unos pentagramas en los cuales son los ojos que los observan aquellos que deciden los sonidos que emiten.
Todo esto da lugar a una pintura actual, moderna, que no puede definirse como abstracta porque, es evidente, es estrictamente representativa de las emociones sonoras y cromáticas experimentadas desde un principio por el artista y, consecuentemente, para los ojos del espectador –el primero de los cuales es el artista–, y, en cambio, sí que es concreta, es representativa de la emocionalidad del autor, previa a la cual no hay nada, puesto que el sonido provocado es así mismo intraducible a ninguna imagen mediática.
Ciertamente, el artista Carandell, como pintor y artista, sabe muy bien todo esto y, para facilitar y facilitarse el acceso a las armonías cromáticas y evitar erróneas difusiones, sobreimprime (esboza en sus cromatismos musicales) siluetas que conducen al observador por las pinturas facilitándole así las evocaciones sonoras.
A él le atraen los autores que de este mundo han dicho la suya. No sé el caso preciso, pero me atrevería a decir que Carandell hace como Josep Pla: lo expresa tal cual. Por eso, de los otros artistas, aquello que preferentemente recoje son las espontaneidades que los mueven, aquellas fuerzas impulsivas, que pueden constituirse como magníficas guirnaldas o mostrarse como unos trazos frenéticos.
Con todo lo que hemos señalado es evidente que uno puede emprender sin riesgo la travesía nebulosa (las arquitecturas casi siempre están para hacer más presente esta dilución) entre el sonido y el color que nos propone Carandell.

ARNAU PUIG
Presidente A.C.C.A.
ASSOCIACIÓ CATALANA
CRÍTICS D'ART

MUSIQUE ET PEINTURE, SON ET COULEUR DANS L'OEUVRE DE CARANDELL

Peinture et musique, couleur et son ont été identifiés par les plus grands artistes contemporains.
Ce sont ces sentiers qu'a pris Carandell; la musique l'a toujours captivé, mais, à un certain moment, il a senti le besoin de mettre de la couleur à cette musique. Et c'est ce qu'il a fait: il a commencé à peindre comme s'il donnait une forme aux sons. Mais il l'a fait d'una façon spéciale, comme s'il voulait aider ceux qui vont regarder ses couleurs: il a voulu que l'harmonie chromatique fasse évident à la fois le coloris et la source de ces couleurs en associant la couleur à l'instrument qui produit le son, ou bien la mélodie ou le rythme au compositeur qui les a formalisés et concrétisés. Il y a des fois aussi où les couleurs sortent d'un portée où les yeux qui les observent sont ceux qui décident les sons qu'ils émettent.
Le résultat est une peinture actuelle, moderne, que l'on ne peut pas qualifier d'abstraite parce que, c'est évident, elle est strictement représentative des émotions sonores et chromatiques expérimentées auparavant par l'artiste et, par conséquent, par les yeux de l'observateur –les premiers étant ceux de l'artiste– et, par contre, cette peinture est concrète, représentative des émotions de l'auteur, sans lesquelles il n'y a rien, vu que le son provoqué ne peut pas se convertir en image médiatique.
Pourtant, l'artiste, Carandell, comme peintre et artiste, sait très bien tout cela et, pour faciliter et se faciliter l'accès aux harmonies chromatiques et éviter ainsi des diffusions erronées, il sur-imprime (ébauche dans ses chromatismes musicaux) des silhouettes qui accompagnent l'observateur à travers les peintures et lui facilitent les évocations sonores.
L'artiste aime les auteurs qui on fait quelque chose dans ce monde. Je ne le sais pas avec précision, mais j'ose dire que Carandell fait comme Josep Pla: il s'exprime comme il le sent.
C'est pour cela qu'il retient de préférence des autres artistes les spontanéités qui les poussent, les impulsions qui peuvent se concrétiser en de magnifiques guirlandes ou se montrer sous la forme de traits frénétiques.
Avec tout ce que nous venons de dire, il est évident que nous pouvons entreprendre sans aucun risque la traversée nébuleuse (les architectures y sont presque toujours pour rendre plus présente cette dilution) entre le son et la couleur que Carandell nous propose.

ARNAU PUIG
Président A.C.C.A.
ASSOCIACIÓ CATALANA
CRÍTICS D'ART

CARANDELL

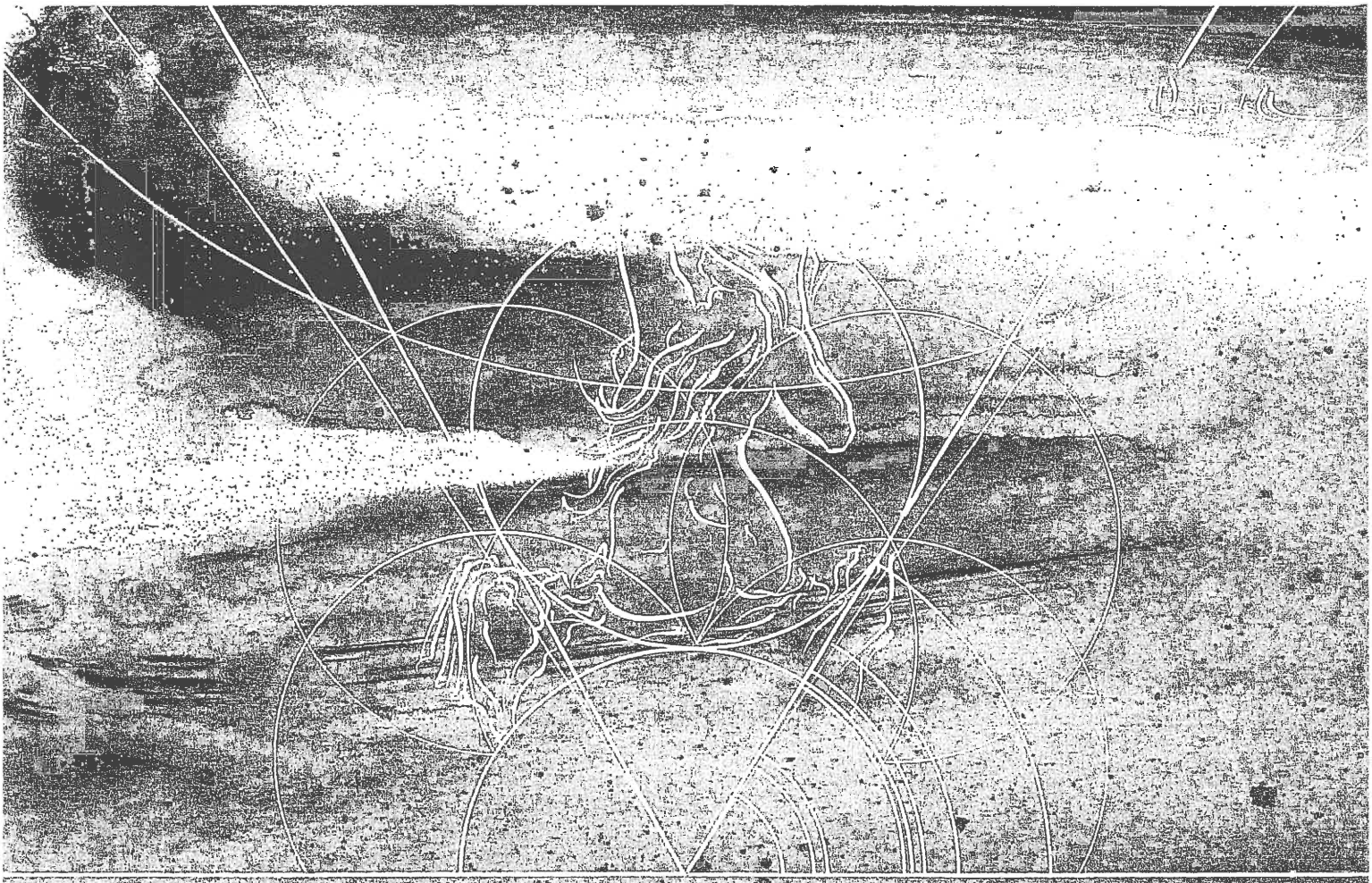
Cronologia (resum)

1953. Neix el 15 d'abril a Salt. Girona
Délegué de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille d'Argent de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens, Bruxelles. Belgique.
Médaille d'Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Membre de l'Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques. Barcelona.
Invitée d'Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Membre International Art Promotion. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre dels Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo, Diputación de Granada. Granada.
Who's Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d'Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d'Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Audiovisual Casa de Cultura de Girona.
Audiovisual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A. / Gal Art. Barcelona.
Arts Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.
Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Pl´Asticas, Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona.
Revista de Girona / Arts Sacre d'Ahir i d'Avui, Girona.

Realitzades 72 exposicions individuals i més de 100 en col·lectiu.

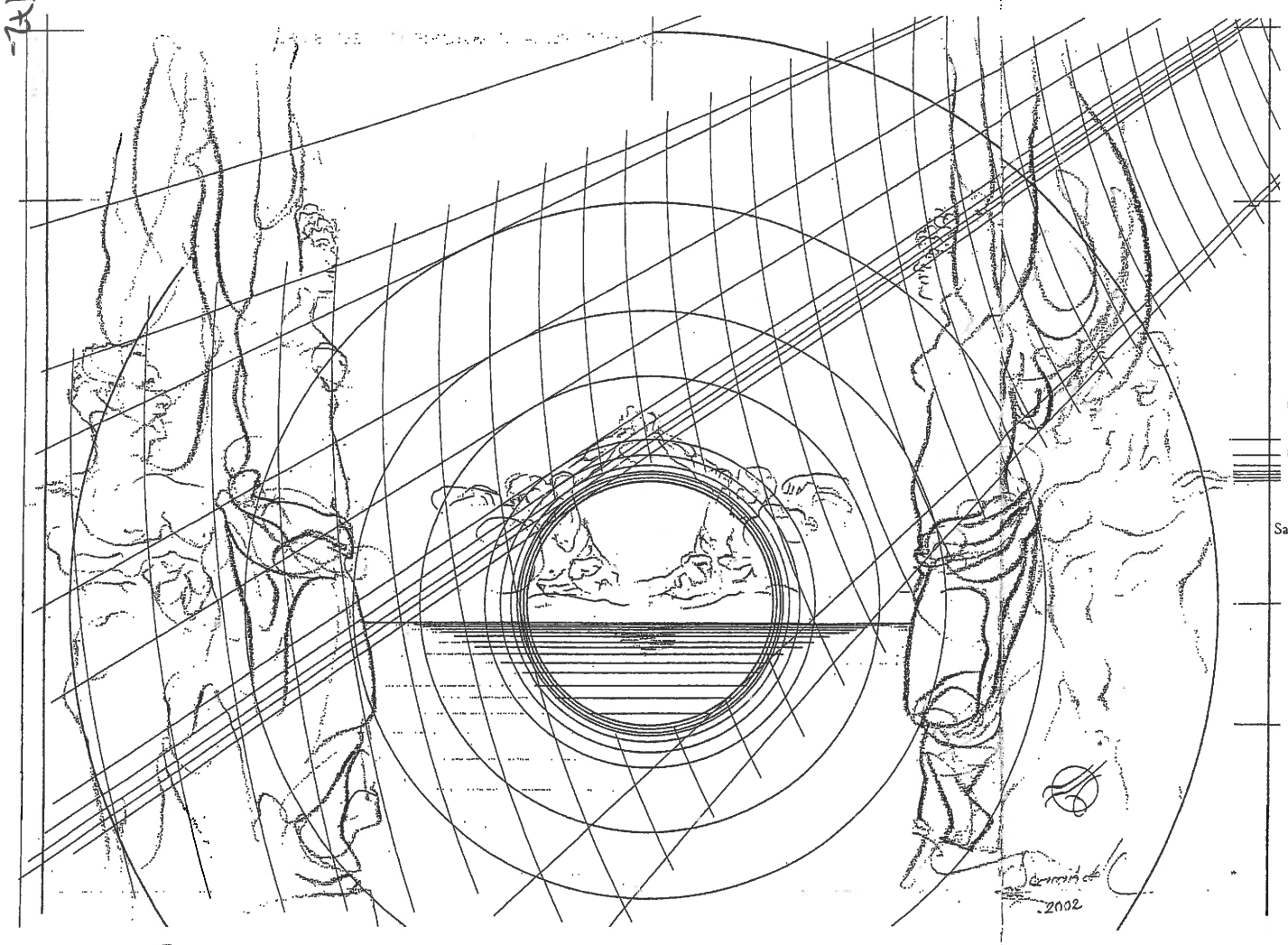
MUSEUS, FUNDACIONS, CENTRES CULTURALS

Museu d'Art Modern, Ceret. Museo Casa de los Tiros, Granada. Real Círculo Artístico, Sevilla. Palacio de la Zarzuela, Madrid. Diputació de Girona. Belles Arts, Girona. Fundació Castell de Benedormiens, Castell-Platja d'Aro. Museu d'Història, Girona. Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics, Girona. Caja de Ahorros, Granada. Palais des Rois de Majorque, Perpignan. Caixa de Barcelona, Caldes de Montbui. The Florida Museum, Miami. Ayuntamiento, Soria. Museu, Salt. Casa de Cultura Les Bernardes, Salt. Fondation Château Royal, Collioure. Casa Museu Jacint Verdaguer, Folgueroles. Real Círculo Artístico, Granada. Fundació Caixa de Sabadell. Fundació R. Amat, Les Olives. Centre Cultural la Caixa, Girona.

CARANDELL

GEOMETRIA ESTEL·LAR

CARANDELL

GEOMETRIA ESTEL·LAR

del 19 de febrer al 3 de març de 2003

Sala d'exposicions del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Figueres

MARCH EDITOR

Detres Comunicació
jmm@celmaduran.com
Tel.: 93 295 39 82

Impressió: Gràfiques Pacífic, S.A.
Fotomecànica: BAP Gràfic
Dipòsit Legal: B-3262-2003

PRESENTACIÓ

L'obra de Carandell (Salt, 1953), que serà exposada a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà del 19 de febrer al 3 de març, és una expressió plàstica molt íntima i plenament personal del món de la música.

Interpreta l'art que es val dels sons i els combina d'acord amb les lleis de la melodia, l'harmonia i el ritme, per introduir en els seus quadres un llenguatge plenament musical.

La sensibilitat que es necessita per ser un bon músic o un bon oïdor de música la traspua en Carandell en la seva obra pictòrica.

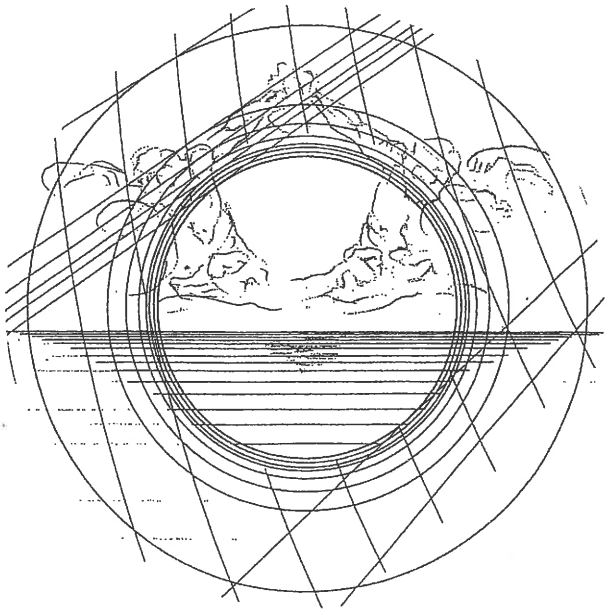
Si la melodia és una successió de sons amb coherència musical, la pintura d'en Carandell és una successió de sensacions harmonioses que t'introdueixen plenament en el món musical i et produeixen un efecte plenament agradable a la vista.

El pinzell de Carandell es converteix en batuta i, com diu, el critic d'art, Josep Mª Cadena transforma els seus quadres, la seva obra, en un llenguatge plàstic plenament musical.

En aquesta seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà s'han escoltat sovint les notes de música clàssica. Amb aquesta exposició de l'obra pictòrica d'en Carandell, podem dir que s'ha donat color a les melodies que ens interpreten regularment diferents intèrprets.

Gaudim plenament d'aquesta exposició. Que els nostres sentits es delectin en la contemplació i en la interpretació d'aquesta obra plàstica tan sensible i harmoniosa com la música d'un bon compositor.

Jordi Cabezas i Llobet
President del CCAE

GEOMETRIA ESTEL·LAR

GAIA, la deessa mítica de l´imperi de la força o de l´energia estel·lar, en l´aventura infinita de la Creació, un dia es trobà amb Neptú, déu de les Aigües Primordials, déu de la vida sensible i, còsmicament, conversaren. Allà començà a concebre´s el gran procés de l´Existència.

CARANDELL, el pintor de la síntesi universal, intuí amb els seus pinzells màgics l´essència del moment i ha reflectit l´art transcendent de la mítica conversa. D´aquest quadre genèric se´n deriven els dos vessants d´aquesta gran obra pictòrica, la qual ens presenta, amb una metàfora gairebé al·lucinant, les llavors de la Creació i de la vida a Gea, la Terra. D´una banda, l´evolució, amb la generació de la DUALITAT –la força lineal o masculina i la força curvilínia o femenina-; i, d´altra banda, l´Imperi regenerador de GAIA, o Imperi de l´Energia. Aquesta força benèfica, des de la vibració giratòria, es transformà en el cos viu de la Terra (dita també GAIA), des d´on es fa la selecció natural entre les forces positives i les negatives i on rau l´esperança de la protecció del nostre Món, inserit dins la Geometria Estel·lar.

En parlar del pintor, CARANDELL, l´he adjectivat de sintètic i universal, i entenc ben justificada aquesta qualificació, car com a pintor és harmònic, equilibrat i carismàtic, és a dir, estètic amb tota la força del seu art. Però, alhora, és un gran pensador filosòfic, amb perfils astrals i astrològics. I, encara, influït també per la gran música, que, si ell la concreta en la de Beethoven i en els seus acords inspiradors, jo la referiria a Pitàgoras, perquè el pintor, amb els seus quadres, sap abastar la música silenciosa dels estels i sap convertir-los en una GEOMETRIA ESTEL·LAR. I, així, des del cel fins a les Aigües Primordials de l´Existència, les imatges d´uns arpats infinits ens situen melòdicament des del caos dels nostres sentiments fins al cosmos ordenat de l´univers.

Quan entreu, però, al gran teatre èpic d´aquesta exposició oblideu-vos per uns instants dels conceptes esmentats i bressoleu-vos en l´harmonia de colors i clarobscurs dels llenços que us envoltaran. I GAIA, l´energia creadora, us posarà llum al pit. CARANDELL n´és el mag i cal deixar que ens encisi l´esguard amb l´art pictòric de la seva poesia.

Josep Colet i Giralt
Director de Seminari d'Investigació Poètica de Barcelona

CONCEPTES SOBRE L'ART ESCRITS PER L'AUTOR

L'objectiu de l'Art és arribar a la màxima simplicitat o síntesi, sense desviar-se de l'Ordre.

Tot creador ha d'arribar a dialogar amb la seva Obra per aprendre, reflexionar i integrar-se. Veure els missatges i així continuar l'evolució.

L'abstracció i la figuració determinen el mateix punt.

L'autèntica creació mai és gratuïta.

És necessària una força equilibrada per crear grans Obres.
Beethoven n'és un clar exponent.

Tota Obra ha d'estar en consonància amb l'estructura de l'Univers i integrada a l'ordre del Cosmos.

Tota Obra que està integrada a l'ordre del Cosmos flueix d'equilibri, força i harmonia.

L'Obra que està integrada a l'ordre de l'Univers està en projecció directa a l'Unitat.

Els Arquetips Universals i la forma són complementaris. Projectats a l'infinit, formen part del mateix ordre cosmològic.

Ser artista és valorar tots els elements de la natura amb sensibilitat profunda.
Anar d'artista és haver perdut el nord.

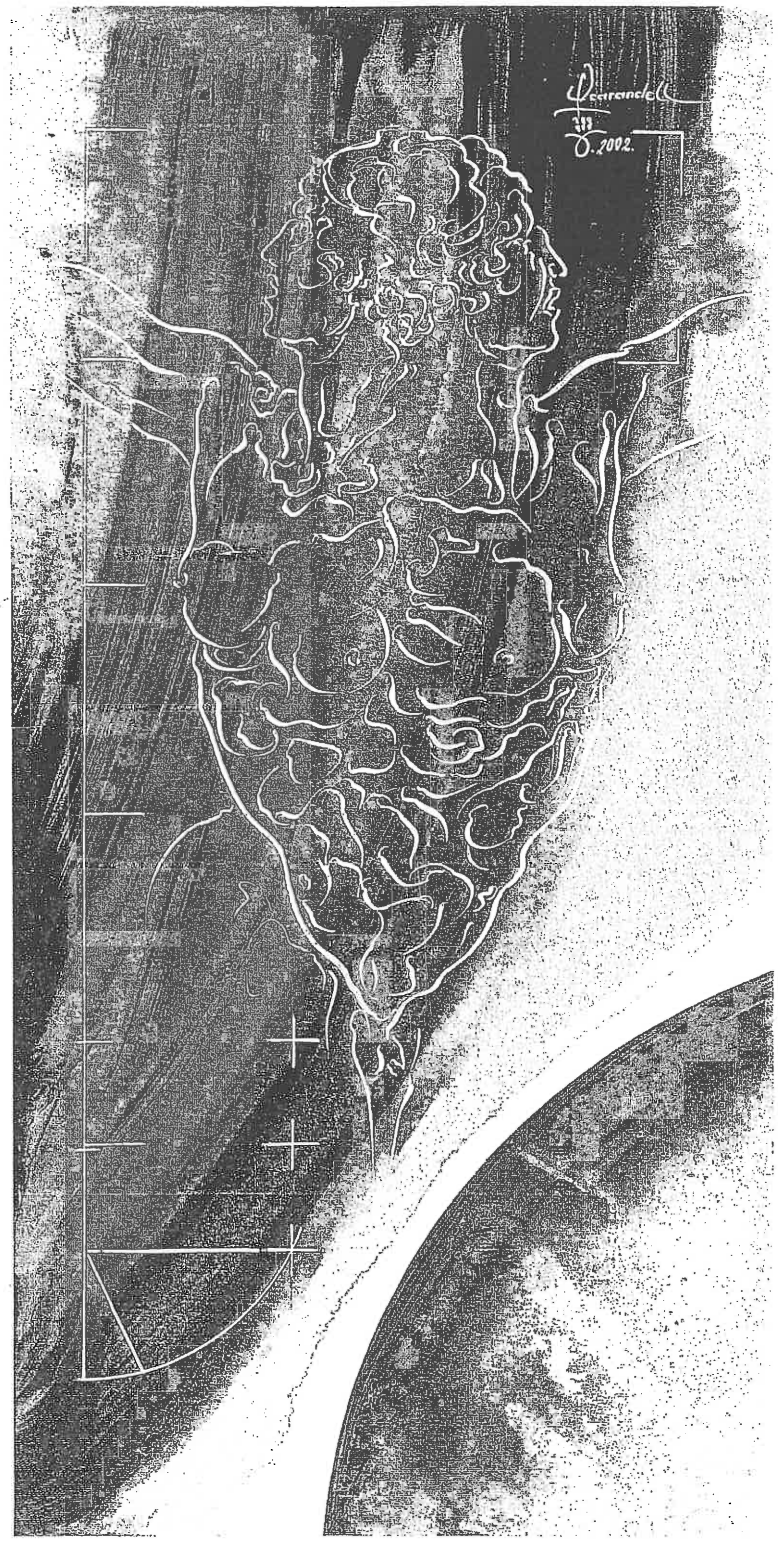
La introspecció ens apropa cap a la sensibilitat necessària per arribar a un pla més subtil...

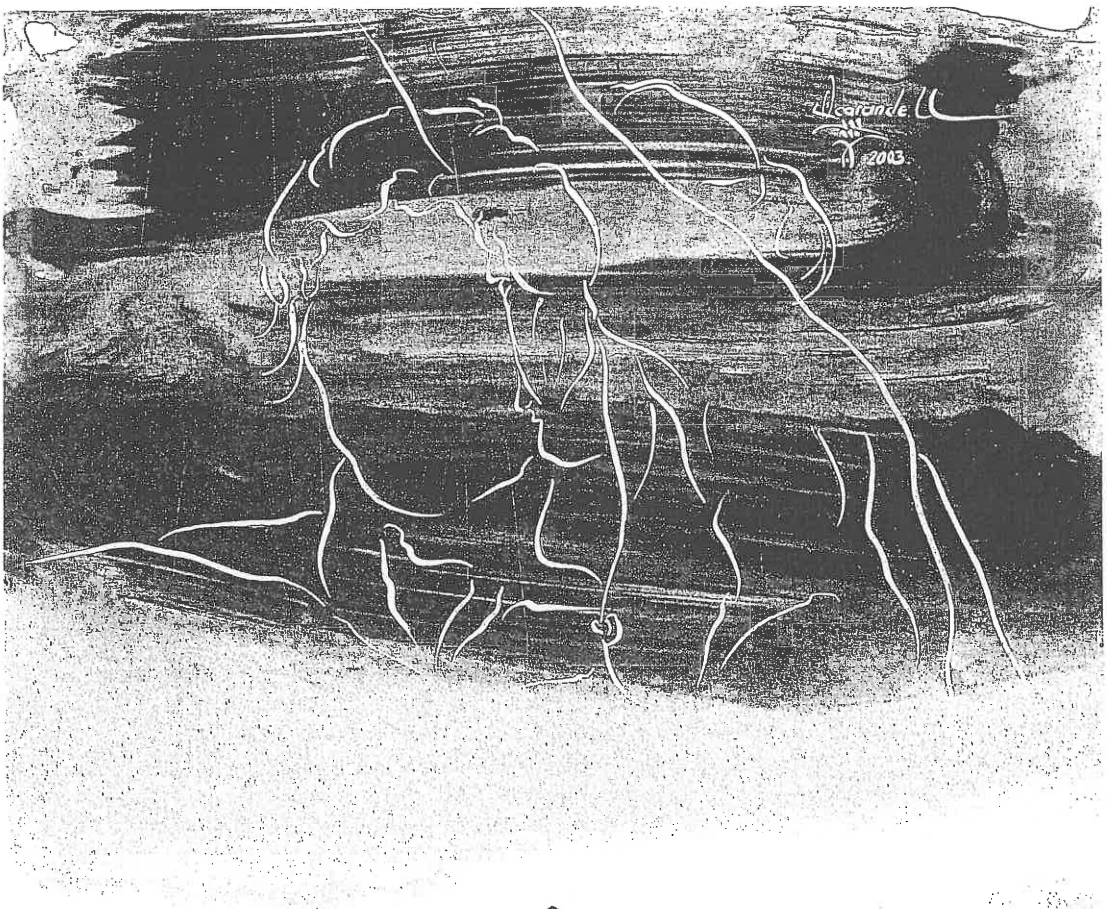
Recordeu-vos que el temps no existeix, és una realitat subjectiva, però en realitat no és cap subjecció.

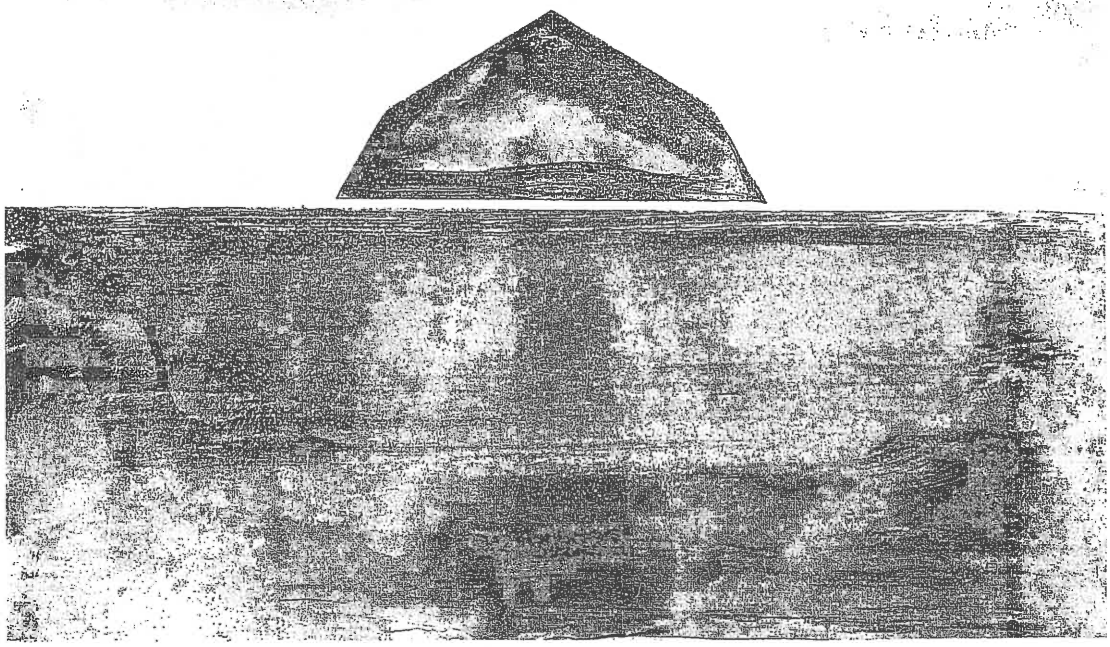
El veritable Art ens mostra el camí de la saviesa.

Crear és materialitzar l'esperit.

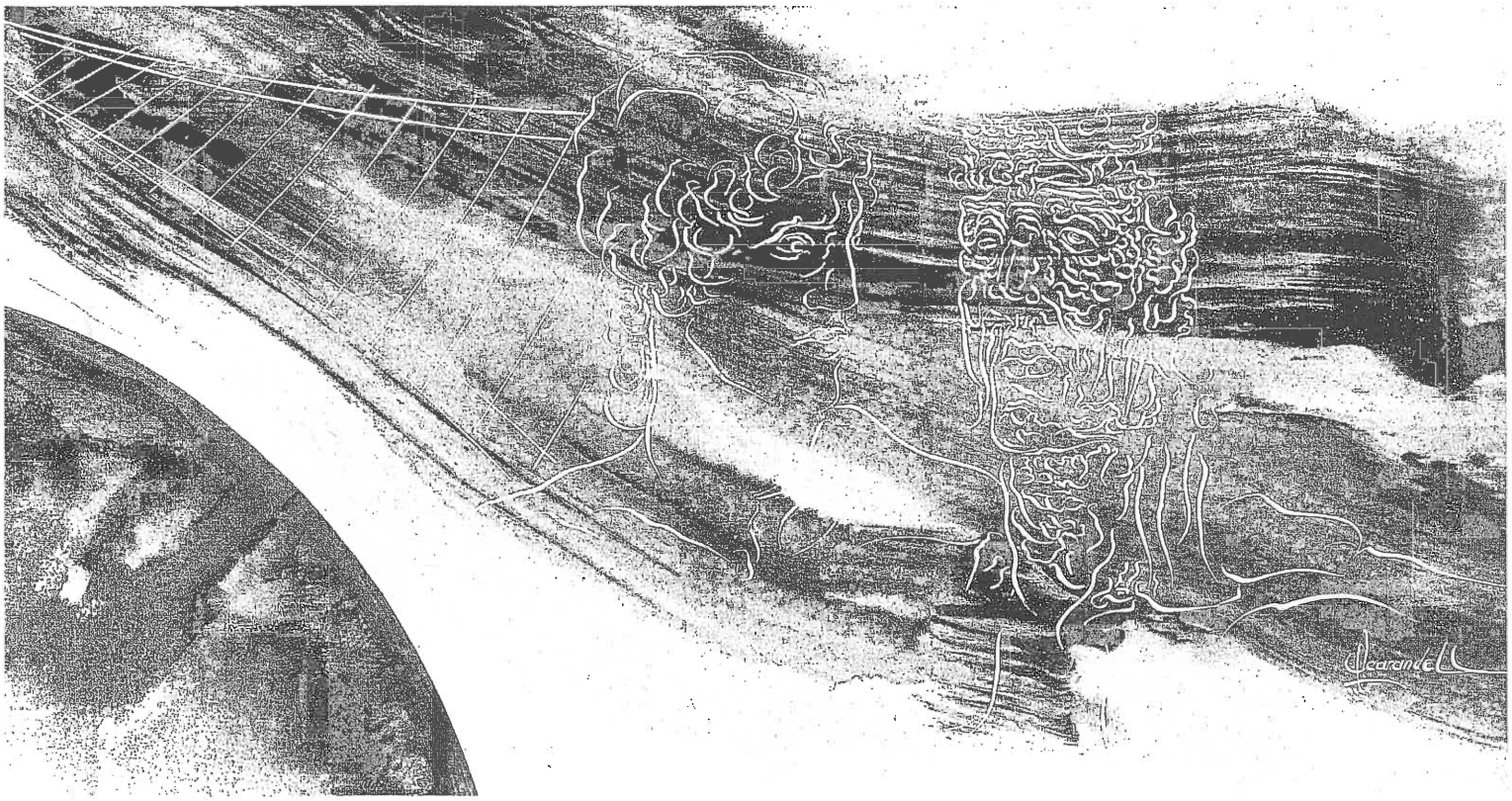
L'Univers està dibuixat, només cal mirar-lo.

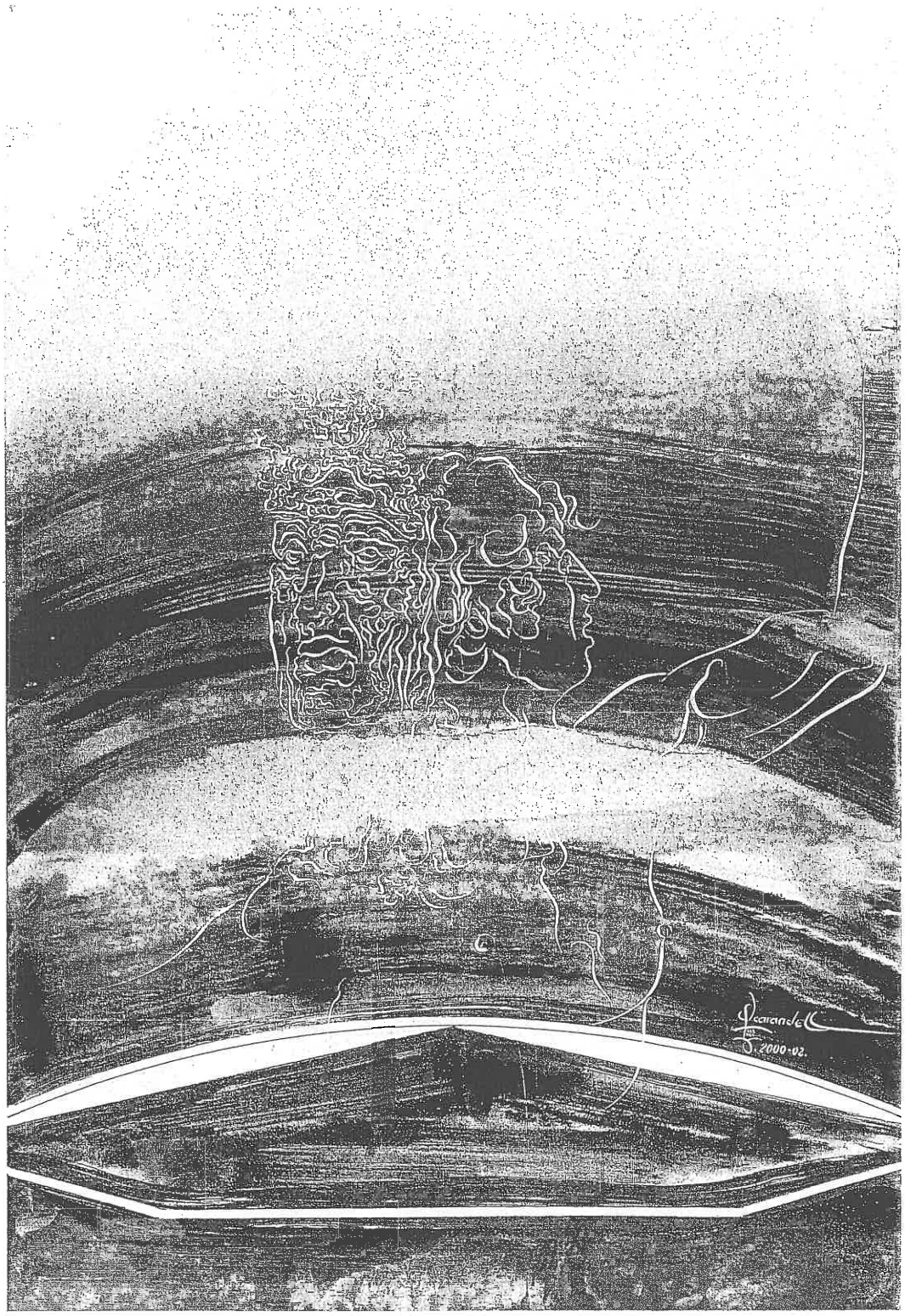

Ferrarelli
'02
©.2002.

Alcarinde
2013

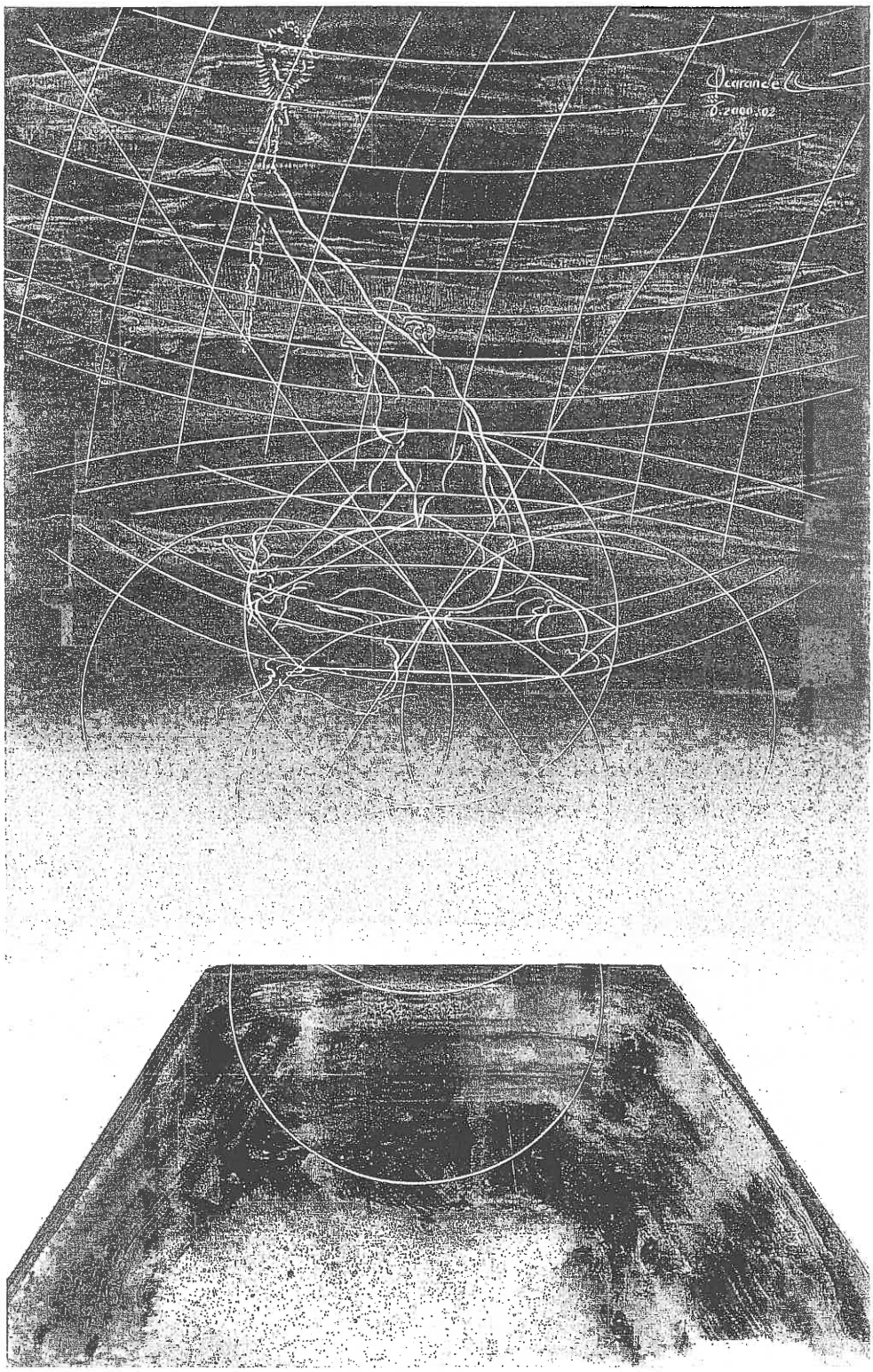

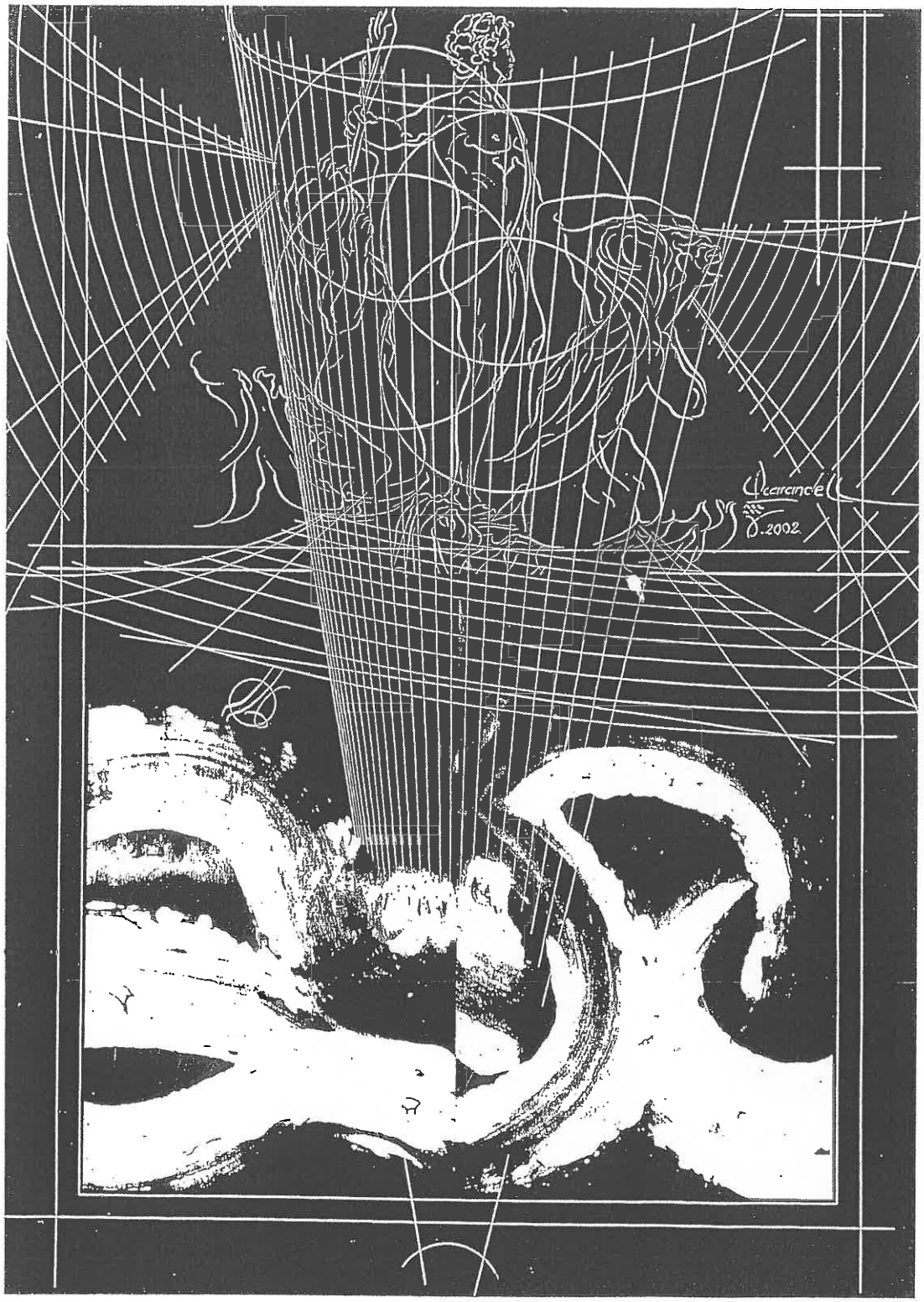

Pearandela
2009

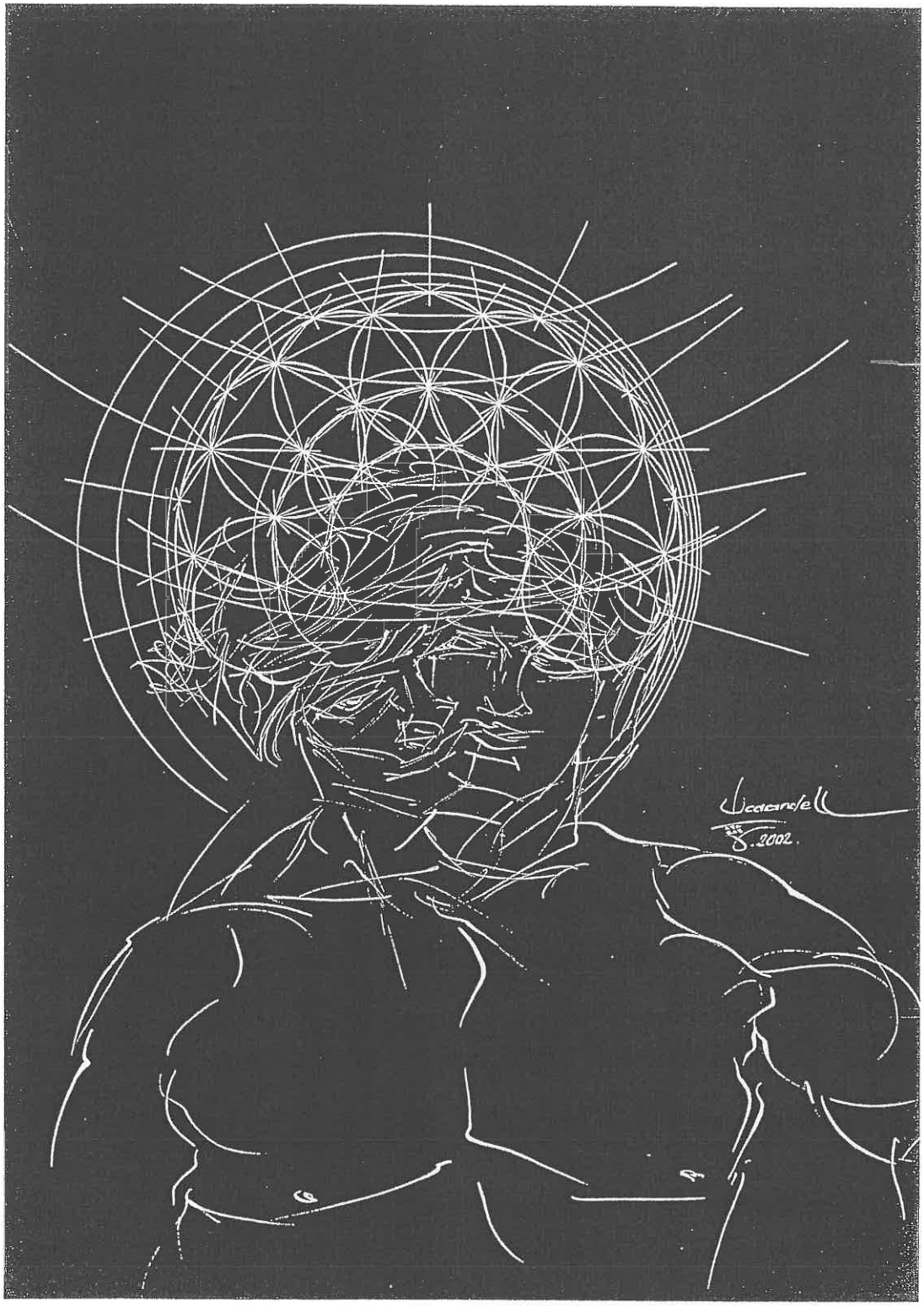

Ocarande
2000.

Clarence
2002

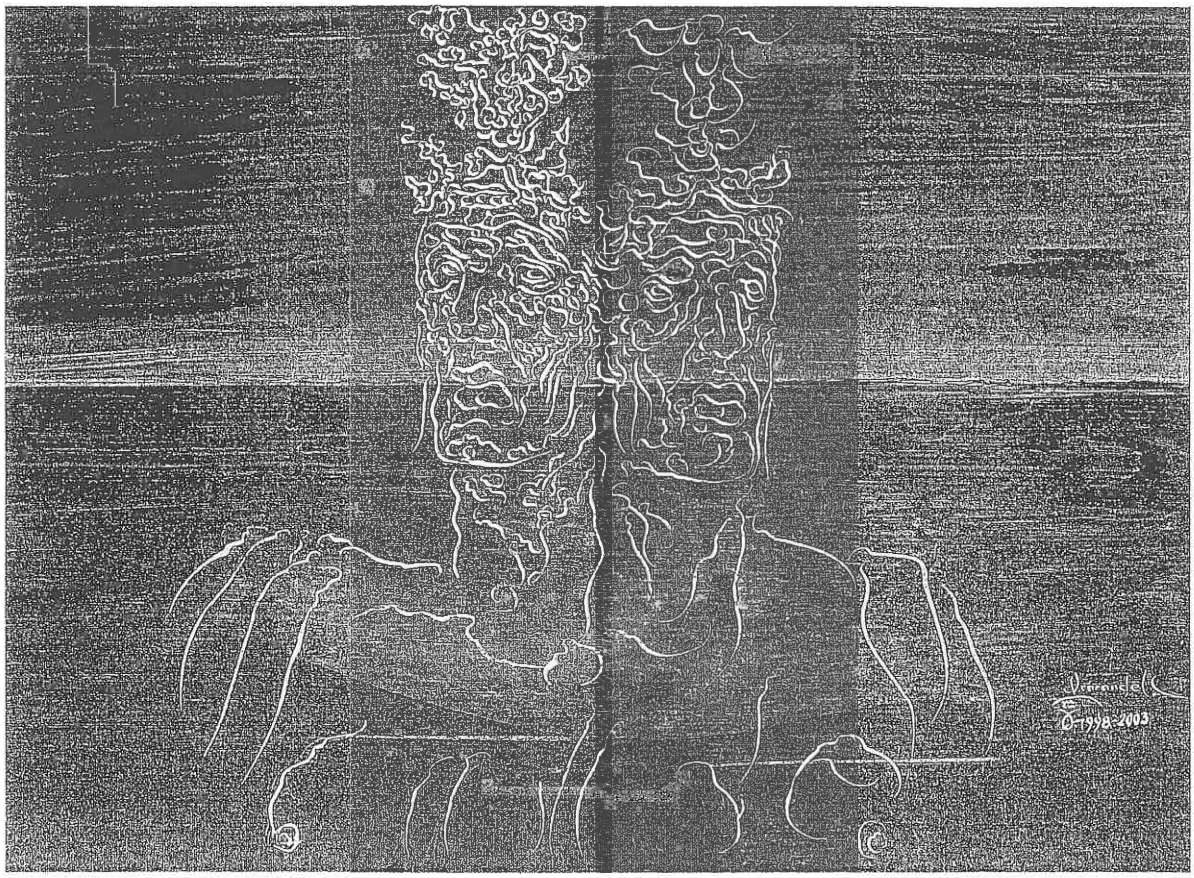
INTERPRETACIÓ DE LA DUALITAT. 42x29,7 Tinta Paper

PROYECCIÓN DE L ESPECTRE 65x25.5 Mixed Paper

OPINIONS ESCRITES SOBRE L'OBRA DE CARANDELL.
Resum 1978-2002

Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de contar esa realidad. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.
Fernando GUTIÉRREZ.
La Vanguardia. Barcelona, 1979

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos. Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista.
Conchita KINDELÁN. Madrid, 1982

Reaparición del pintor catalán, nostálgico del pasado monumentalismo y capaz de todos los alardes como excelente maestro que es en el oficio.
En efecto, no sólo los colores que entonces vimos en su paleta tienen ecos rubenianos, sino que su dibujo es una reencarnación del genio y habilidad del gran pintor flamenco.
Juan M. Gómez SEGADE. *Diario Ideal*. Granada, 1982

Manuscritos cidianos aguardan su mano de nieve en las parroquias del Burgo y de Medinaceli. Los cenobios octogonales del Templo complican la geometría lineal de la meseta.
Fernando SÁNCHEZ DRAGÓ. Soria, 1987

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica, donde se fijaba su aura y energía y donde el color adquiría exaltaciones líricas.
Francesc MIRALLES. *La Vanguardia*. Barcelona, 1989

Pujol Carandell expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyond the studio enabling him to produce emotionally charged work.
Dorothy Roatz MYERS. *Art Talk*. New York, 1992

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans la même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel. Un vitrail, à travers sa trasparence, est signe de transcendance. La coleur jaune peuts symboliser la petite musique intérieure de chacun.
Jean ROQUES. *La Dépêche*. Albi. Tarn., 1993

Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so.
L'artista, Carandell, en tant que pintor i artista, ja, sap molt bé tot això, i per facilitar i facilitar-se l'accés a les harmonies cromàtiques i evitar erràtiques difusions, sobreimprimeix (esbossa en els seus cromatismes musicals) siluetes que condueixen l'observador per les pintures tot facilitant-li les evocacions sonores.
ARNAU Puig. President A.C.C.A. Barcelona, 1994

Carandell is een man van de syntese. Hij kiest niet voor figuratie of abstraktie, maar integreert beide stromingen in ieder van zijn kunstwerken.
Een interessante kruisbestuiving van traditie en vernieuwing, een sjieke kombinatie van métier en fantazie.
Bavo BAEYENS. *De Standaard*. Brussel, 1995

Carandell, peintre passionné par la musique, nous offre, à travers ses toiles, un concert de couleurs, de lumières, de formes. Depuis sept ans, Carandell travaille sur l'histoire de la musique.
F. GAYTON. *L'Independant*. Perpignan, 1997

La plasticitat resulta una virtud perillosa i cal fer-la servir amb molta cura. Carandell ho aconsegueix, doncs és sobri i esclatant alhora en el gest i en el color. Mesura les seves obres i es deixa portar per elles a un estadi de satisfaccions cromàtiques en el que tota harmonia és compartida. Sap sentir i encerta en comunicar el que sent.
Josep Maria CADENA. Crític d'Art
El Periódico - Barcelona

Una paleta de colores extremadamente contemporáneos que confirma, como dice Carandell, "que el arte es un instante que no tiene tiempo". Una paleta reducida y muy rica al mismo tiempo: amarillo caliente y vital, rojo luchador, pero no agresivo, azul vibrante y violeta introspectivo y creador, intercalados por trazos negros, dibujos a plumilla y manchas blancas dando sensación de explosiones de luz.
Roberta BOSCO. Crítico de Arte.
El Periódico del Arte. Madrid

"És sobrevolar l'Univers amb ingravidesa, és navegar pels cels encalmats i mars tempestuosos, és omplir-se els ulls d'infinit, és lliscar més enllà del somni,"
Mariàngela Vilallonga. Professora de Filologia Llatina.
Universitat de Girona

Certament, aconsegueix delimitar amb una original claredat cada fase, però sempre hi deixa oberta una escletxa enigmàtica que desperta la imaginació de l'espectador.
Tina Casademont. Crític d'Art. *Punt Diari*. Girona

"Su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares. Con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza".
J.Victor Gay. *Diari de Girona*

Carandell es algo más que pintor, es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras, retazos importantes de sus vivencias.
Jaume Teixidor. *El Correo Catalán*

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos, sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetiva la significación de los cuadros de este pintor, sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.
Marino Antequera. *Diario Ideal*. Granada

Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.
Glòria Bosch i Mir. *Punt Diari*. Girona

No tan sols ha sabut desmarcar-se de qualsevol mimetisme alienador, sinó que ha aconseguit donar a la seva obra uns trets personals, inconfusibles.
Joan Carreres i Pera. Dtor. Filosofia i Lletres.

Que el porten, en certa manera, a adreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del barroc, a un Rubens per exemple.
Jaume Fàbrega. *Punt Diari*. Girona

Suma de trazos y sombras, que si en ocasiones hace del todo figurativo, en otras desarrolla dentro de una sugerencia que reclama desde su pincelación narrativa–interpretación.
Francesc Galí. *Galeria Art*. Barcelona

L'artista ens facilita aquest recorregut assenyalant les fases més punyents d'un llarg peregrinatge, que l'ha portat a l'estudi dels mites latents de la pintura: Leonardo, Rubens, Rembrandt...
Rosa Gil. *Diari de Girona*

La pintura i dibuix de Carandell formen una obra de singular expressió, rica d'harmonia com la mateixa música dels grans compositors.
Elvira Gràcia i Tomàs. Poeta

"Musique Fille d'Architecture" disait Paul Valéry... La science de la mesure dans la démesure révélée dans le langage des signes de couleurs trés catalanes... de Pujol Carandell.
Nadine Granier. Albi. Tarn

Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador con toda la frescura y hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración.
José Antonio Lacarcel. *Diario Patria*. Granada

Pujol Carandell, artista hasta la médula. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.
Manuel Naranjo. *Hoja del Lunes*. Sevilla

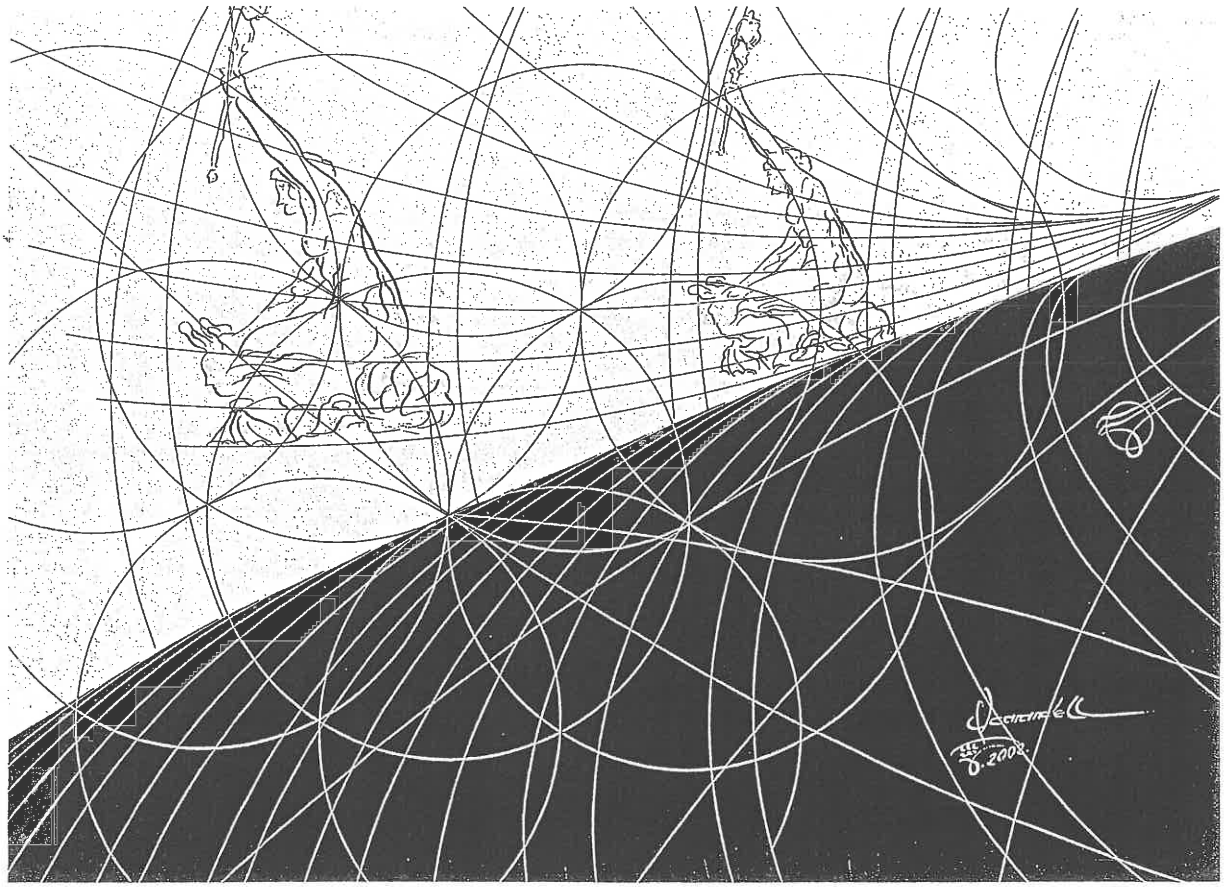
Toda muestra de Pujol Carandell revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su "ebriedad creadora".
H. Orbañanos. *Galeria d'Art*. Barcelona

Pujol Carandell –así ha reconocido la crítica- es uno de los grandes valores de la pintura catalana.
Pujol Carandell, extraordinario dibujante y excepcional pintor está ahora –repetimos– inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como "la sentencia del color".
Martínez Perea. *Diario Ideal*. Granada

Au peintre Pujol Carandell un sentiment rare de reconnaissance parce qu'il laisse à cèlui qui le regarde le sentiment qu'il a laisse une place dans son oeuvre et lui donner l'illusion d'une vraie collaboration, mentale tont au moins.
René Rouquier. Albi. Tarn

Délegué de l´Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Croix d´Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille d´Argent de l´Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d´Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens, Bruxelles. Belgique.
Médaille d´Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d´Art Fontana d´Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona.
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l´Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Membre de l´Agrupació Catalana d´Entitats Artístiques. Barcelona.
Invitée d´Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Membre International Art Promotion. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre dels Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
Seleccionat, Europe Salon-Prix Europe, Bruxelles. Belgique.
Seleccionat, Salon "Arts-Sciences-Lettres Prestige", Paris. France.
Frankfurter Buchemesse, Frankfurt. Allemagne.
Saló Internacional d´Art A.C.E.A., Barcelona.
Membre del jurat de Pintura, Ajuntament Cassà de la Selva, anys:1993/94/95/96/97/98/2002.
Batik Internacional Art, Barcelona.
Mostra Internazionale, Castello Estense, Mesola. Italie.
Salon International Beaux-Arts, Béziers. France.
La Hulpe, "Histoire de la Musique", Bruxelles. Belgique.
Fundación Biblioteca Alemana Göerres, Madrid.
Il·lustracions Llibres de Poemes, Elvira Gràcia. Poesia Viva, anys:1995/98/2002. Sta Cristina d´Aro.
Who´s Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d´Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d´Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Audiovisual Casa de Cultura de Girona.
Audiovisual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A. / Gal Art. Barcelona.
Art Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.
Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Plásticas, Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona / El Punto de las Artes, Madrid.
Revista de Girona / Art Sacre d´Ahir i d´Avui, Girona / El Periódico del Arte, Madrid.

L'APLEGADA DE CALA. 42x29,7 5mm. Paper

Consell Comarcal
de l'Alt Empordà

Dijous 17 d'abril, de 17 a 21 h
Divendres 18 d'abril, d'11 a 13 h
Dissabte 19 d'abril, d'11 a 13 h
Diumenge 20 d'abril, d'11 a 13 h

Dijous 17 d'abril a les 20 h inauguració de l'exposició

Seguidament se servirà un refrigeri

OBERTA A TOTHOM

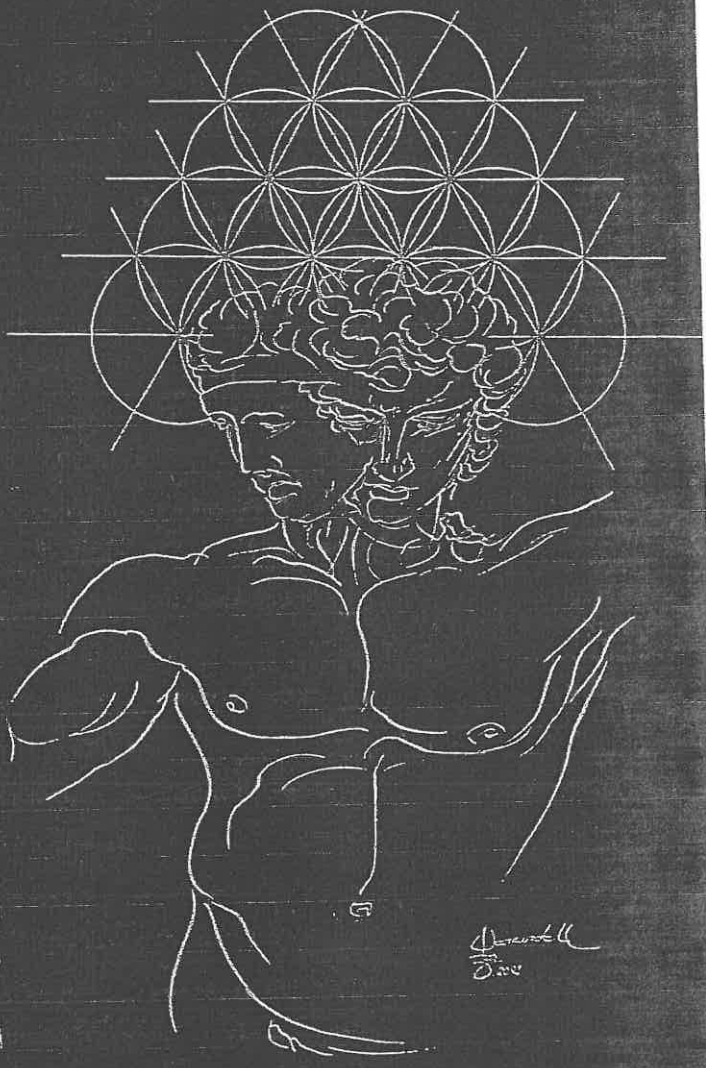
Ajuntament de
Riudellots de la Selva

http://www.riudellots.com/exposicio

BIBLIOTECA MUNICIPAL

de

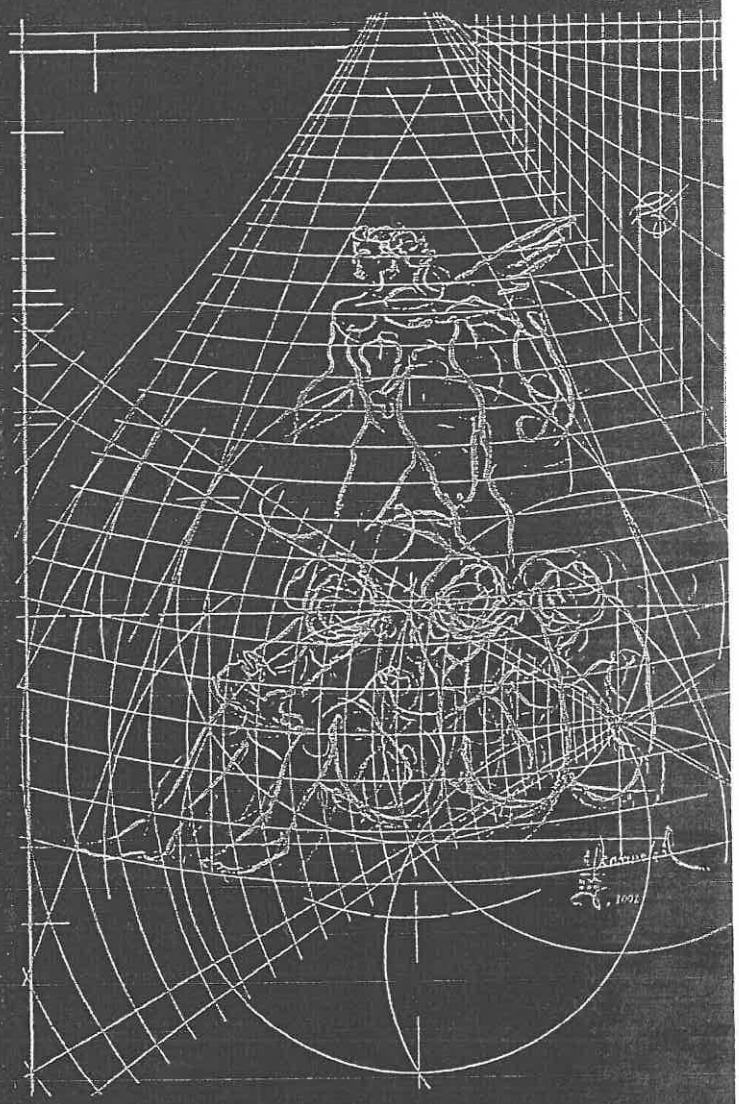
RIUDELLOTS DE LA SELVA

CARANDELL

L'HOLOGRAMA DE L'UNIVERS

L'HOLOGRAMA DE L'UNIVERS

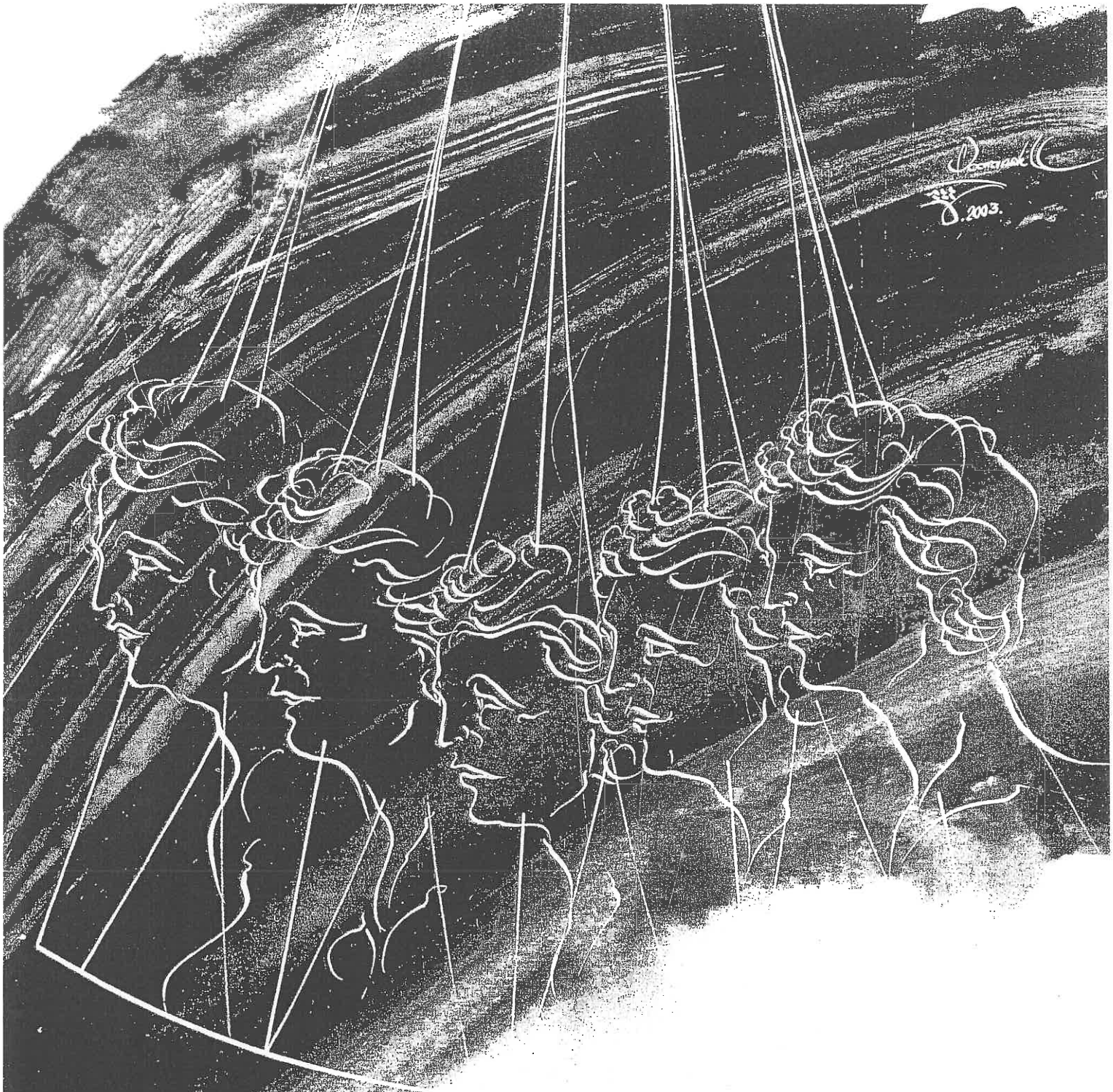
Interrelacionar la vibració de la música
Amb la geometria estel·lar ens porta cap a
Una projecció directa a la unitat universal.

Tot és vibració, l'univers és vibració, i
És geometria, per tant és mesurable.
No lea mis principios quien no sea matemático,
digué Leonardo da Vinci.

Dins la història de la música -en pintura-
Al desenvolupar la novena simfonia de Ludwig
van Beethoven, i partint de la seva
Vibració, va conduir-me a l'estructura oculta
de la llum, a la seva metafísica

Amb la generació de la dualitat: força lineal
I força curvilínia, projectades en colors i formes,
arriben a l'existència de l'ésser humà
I la seva evolució.

Carandell

CARANDELL

BEETHOVEN
I LA METAFÍSICA ESTEL·LAR

HEROICS A LA VICTÒRIA. 50x40 cm. Mixta/paper.

Portada: PRINCIPI DEL RITME. 51x32,5 cm. Mixta/paper.

No m'ha agradat mai pontificar sobre allò que no coneixo amb profunditat i m'atemoreix ficar-me ara en la presentació de l'obra que Joan Pujol Carandell –artísticament conegut per Carandell, a seques- presenta a la sala Joan Saqués dels Serveis Territorials de Cultura de la Generalitat, a Girona. Però he de reconèixer que, després d'estar parlant amb l'artista i de rebre'n tot aquest doll immens d'entusiasme i de capacitat creativa que posa en els seus treballs i que justifica amb interessantíssimes interpretacions sobre la relació entre les arts i, singularment, entre la plàstica i la música, no puc quedar-me ni insensible ni indiferent.

Molts artistes, avui dia, van a la seva i només els interessa allò que ells fan. No els preocupa, en absolut, el passat ni l'obra d'altres creadors, no fos cas que retent culte a la inspiració d'un altre, quedessin minimitzats. Carandell, afortunadament, no és d'aquesta caterva. Vibra davant de la seva pròpia empenta creadora, potent i decisiva, però, alhora, s'emociona davant d'altres productes artístics i davant del mateix univers que ens acull, sotmès a unes lleis i a unes mesures que el nostre artista tracta de relacionar i entendre. S'apassiona davant de l'obra de Beethoven –sobretot la Novena Simfonia- que, per a ell, és la pura harmonia. I tracta de visualitzar les sensacions que n'obté i representar-les, per tant, gràficament. Això no és fàcil. Comporta un esforç esgotador, que té dues vessants: una capacitat de lluita a la recerca de l'essència i, alhora, l'actuació amb serenitat. L'aplicació d'aquest mètode el porta a la comprensió i, finalment, a la superació i a l'obtenció d'una mena de síntesi final en la qual la música que el captiva queda plasmada en el que ell en diu la Cúpula Celeste on, un conjunt de nou seqüències –evocació de la Novena Simfonia- arriben a constituir una mena d'unitat. A partir d'aquí, Carandell juga amb les lleis de l'Univers i la música beethoveniana i s'endinsa en el que ell anomena la Metafísica Estel.lar.

Carandell m'explica tota aquesta seva visió del món i de l'art tan abrandadament –això sí, de forma pausada i serena- que em contagia el seu goig i la seva empenta i m'endinso, tan entusiasmat com ell -i també us convido a fer-ho-, per aquests quadres que tenen una atmosfera especial, un ambient eteri atractiu i desconcertant alhora, amb unes figures, magistralment dibuixades, que n'emergeixen i que es combinen amb uns enèrgics traçats geomètrics que són la clau gràfica de les seves teories. Vet aquí que Carandell sintetitza dues variants del dibuix que, fins ara, em semblaven –a partir de la meva pobra experiència- gairebé irreconciliables: l'artística i la geomètrica. El dibuix artístic jo el feia per als qui, tocats de la inspiració més aviat bohèmia, no volen subjectar-se als límits, a la precisió, als instruments operatius. Pinzellada agosarada, traç potent, cromatisme impactant, fruit, sovint, d'un temperament ardit, impetuós, irresistible, ple de nervi... A l'altre extrem, l'ús servil del tiralínies, del compàs, de la tinta, l'angoixa constant del que pot passar, l'ensurt sobtat... És a dir, el tarannà pausat, experimentador, pacient, reiteratiu, més conformista. Joan Pujol Carandell abasta els dos extrems i els acosta i concilia. L'abstracció de fons s'aparella admirablement amb l'esbós figuratiu i les línies sinuoses del cos humà –a vegades fins i tot deformades- admeten perfectament el complement de les rectes i les corbes que el creuen o l'envolten i que ens suggereixen aneu a saber quines sensacions, quins efluvis, quines vibracions. Els colors, a vegades el simple traç de la ploma sobre el paper i a voltes el negatiu corresponent – és a dir, el blanc sobre el negre- accentuen l'aire de misteri que conté l'obra –l'Univers i les seves lleis ja ho són, un misteri- i el pas de les ones i els aires que intuïm, burxant per entre aquesta mena de teranyina imaginària –no ho és ja un misteri, també, la geometria que neix espontània del moviment de l'insecte i del teixit que crea ?- ens suggereixen vibracions i músiques i ens porten realment a aquesta visió que Carandell pregona, en la qual l'Univers es manifesta convertit en Art. sigui música, sigui plàstica. Potser perquè l'Art, com havíem après a l'escola, és l'expressió de la Bellesa i la Bellesa Suprema i l'Univers deuen ser gairebé una mateixa cosa. Amb les obres de Carandell tenim, en tot cas, matèria de sobres per reflexionar-hi.

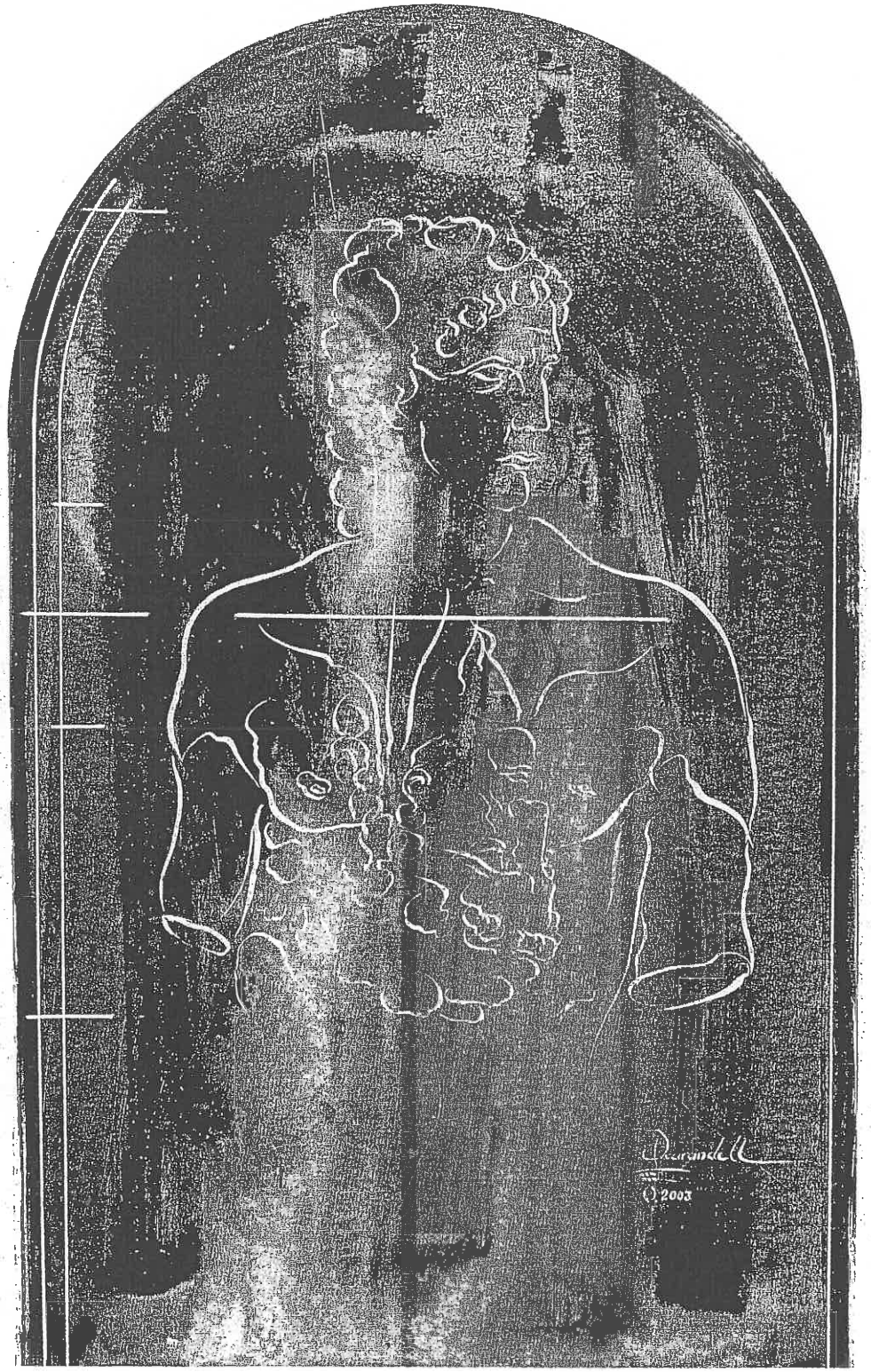
JOAN DOMÈNECH MONER
Coordinador Territorial de Cultura

MENTALISME. 51x32,5 cm. Mixta/paper.

CAUSA I EFECTE. 51x32,5 cm. Mixta/paper.

CORRESPONDÈNCIA. 51x32,5 cm. Mixta/paper.

Délegué de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris, France.
Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille de Vermeil de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Argent de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens, Bruxelles. Belgique.
Médaille d'Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona.
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Membre de l'Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques. Barcelona.
Invitée d'Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Membre International Art Promotion. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre de Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
Seleccionat, Europe Salon-Prix Europe, Bruxelles. Belgique.
Seleccionat, Salon "Arts-Sciences-Lettres Prestige", Paris. France.
Frankfurter Buchemesse, Frankfurt. Allemagne.
Saló Internacional d'Art A.C.E.A., Barcelona.
Membre del jurat de Pintura, Ajuntament Cassà de la Selva, anys: 1993/94/95/96/97/98/2002.
Batik Internacional Art, Barcelona.
Mostra Internazionale, Castello Estense, Mesola. Italie.
Salon International Beaux-Arts, Béziers. France.
La Hulpe, "Histoire de la Musique", Bruxelles. Belgique.
Fundación Biblioteca Alemana Göerres, Madrid.
Il·lustracions Llibres de Poemes. Elvira Gràcia. Poesia Viva, anys: 1995/98/2002. Sta. Cristina d'Aro.
Who's Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Dizionario Internazionale Di Arte Moderno e Contemporaneo, Terrara. Italia.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d'Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d'Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Audiovisual Casa de Cultura de Girona.
Audiovisual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A./ Gal Art. Barcelona.
Art Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.
Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Plásticas. Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona / El Punto de las Artes, Madrid.
Revista de Girona / Art Sacre d'Ahir i d'Avui, Girona / El Periódico del Arte. Madrid. / BonArt, Girona.

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

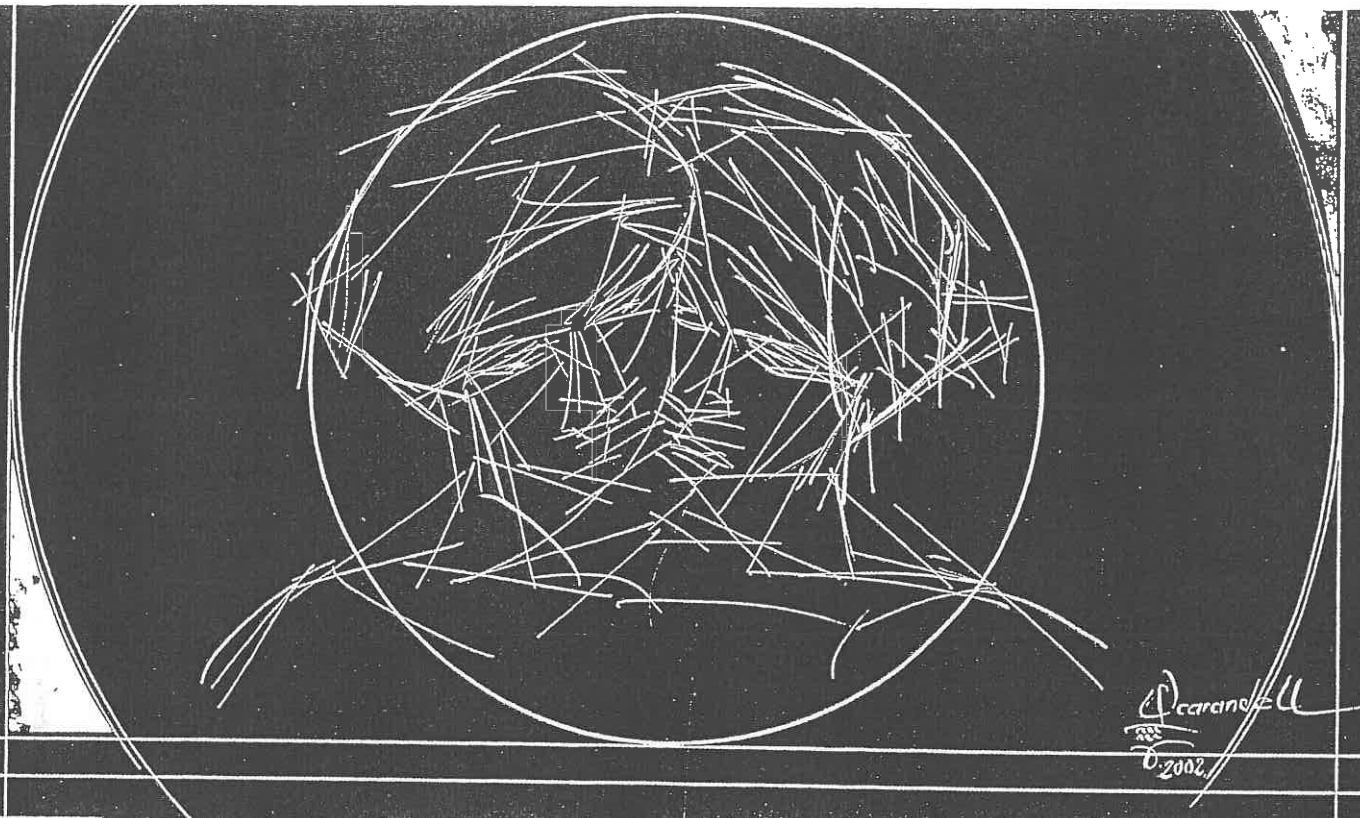
Complements
Roba

SALA JOAN SAQUÉS
SERVEIS TERRITORIALS DE CULTURA
C. CIUTADANS, 18. GIRONA

DEL 6 AL 29 DE JUNY DE 2003

Horari: Feiners de 17 a 20 h
Dissabtes d'11 a 13,30 h i de 17 a 20,30 h
Diumenges i festius d'11 a 14 h

-202-

CARANDELL

GEOMETRIA ESTELLAR -2-

GAIA, la deesa mítica de l'imperi de la força o de l'energia estel·lar, en l'aventura infinita de la Creació, un dia es trobà amb Neptú, déu de les Aigües Primordials, déu de la vida sensible i, còsmicament, conversaren. Allà començà a concebre's el gran procés de l'Existència.

CARANDELL, el pintor de la síntesi universal, intuí amb els seus pinzells màgics l'essència del moment i ha reflectit l'art transcendent de la mítica conversa. D'aquest quadre genèric se'n deriven els dos vessants d'aquesta gran obra pictòrica, la qual ens presenta, amb una metàfora gairebé al·lucinant, les llavors de la Creació i de la vida a Gea, la Terra. D'una banda, l'evolució, amb la generació de la DUALITAT –la força lineal o masculina i la força curvilínia o femenina–; i d'altra banda, l'Imperi regenerador de GAIA, o Imperi de l'Energia. Aquesta força benèfica, des de la vibració giratòria, es transformà en el cos viu de la Terra (dita també GAIA), des d'on es fa la selecció natural entre les forces positives i les negatives i on rau l'esperança de la protecció del nostre Món, inserit dins la Geometria Estel·lar.

En parlar del pintor, CARANDELL, l'he adjectivat de sintètic i universal, i entenc ben justificada aquesta qualificació, car com a pintor és harmònic, equilibrat i carismàtic, és a dir, estètic amb tota la força del seu art. Però, alhora, és un gran pensador filosòfic, amb perfils astrals i astrològics. I, encara, influït també per la gran música, que, si ell la concreta en la de Beethoven i en els seus acords inspiradors, jo la referiria a Pitàgoras, perquè el pintor, amb els seus quadres, sap abastar la música silenciosa dels estels i sap convertir-los en una GEOMETRIA ESTEL·LAR. I, així, des del cel fins a les Aigües Primordials de l'Existència, les imatges d'uns arpats infinits ens situen melòdicament des del caos dels nostres sentiments fins al cosmos ordenat de l'univers...

JOSEP COLET I GIRALT
Director de Seminari d'Investigació Poètica de Barcelona

... Molts artistes, avui dia, van a la seva i només els interessa allò que ells fan. No els preocupa, en absolut, el passat ni l'obra d'altres creadors, no fos cas que retent culte a la inspiració d'un altre, quedessin minimitzats. Carandell, afortunadament, no és d'aquesta caterva. Vibra davant de la seva pròpia empremta creadora, potent i decisiva, però, alhora, s'emociona davant d'altres productes artístics i davant del mateix univers que ens acull, sotmès a unes lleis i a unes mesures que el nostre artista tracta de relacionar i entendre. S'apassiona davant de l'obra de Beethoven –sobretot la Novena Simfonia– que, per a ell, és la pura harmonia. I tracta de visualitzar les sensacions que n'obté i representar-les, per tant, gràficament. Això no és fàcil. Comporta un esforç esgotador, que té dues vessants: una capacitat de lluita a la recerca de l'essència i, alhora, l'actuació amb serenitat. L'aplicació d'aquest mètode el porta a la comprensió i, finalment, a la superació i a l'obtenció d'una mena de síntensi final en la qual la música que el captiva queda plasmada en el que ell en diu la Cúpula Celeste on, un conjunt de nou seqüències –evocació de la Novena Simfonia– arriben a constituir una mena d'unitat. A partir d'aquí, Carandell juga amb les lleis de l'Univers i la música beethoveniana i s'endinsa en el que ell anomena la Metafísica Estel·lar.
Els colors, a vegades el simple traç de la ploma sobre el paper i a voltes el negatiu corresponent –és a dir, el blanc sobre el negre– accentuen l'aire de misteri que conté l'obra -l'Univers i les seves lleis ja ho són, un misteri- i el pas de les ones i els aires que intuïm, burxant per entre aquesta mena de teranyina imaginària– no ho és ja us misteri, també, la geometria que neix espontània del moviment de l'insecte i del teixit que crea? - ens suggereixen vibracions i músiques i ens porten realment a aquesta visió que Carandell pregona, en la qual l'Univers es manifesta convertit en Art, sigui música, sigui plàstica. Potser perquè l'Art, com havíem après a l'escola, és l'expressió de la Bellesa i la Bellesa Suprema i l'Univers deuen ser gairebé una mateixa cosa. Amb les obres de Carandell tenim, en tot cas, matèria de sobres per reflexionar-hi.

JOAN DOMÈNECH MONER
Coordinador Territorial de Cultura

La pintura i dibuix d'en Carandell és una obra de singular expressió, rica d'harmonia com la mateixa música dels grans compositors.

ELVIRA GRÀCIA I TOMÀS
Poeta

Portada: UNITAT-DUALITAT. 42x29,7 cm. Tinta xina/gouache.

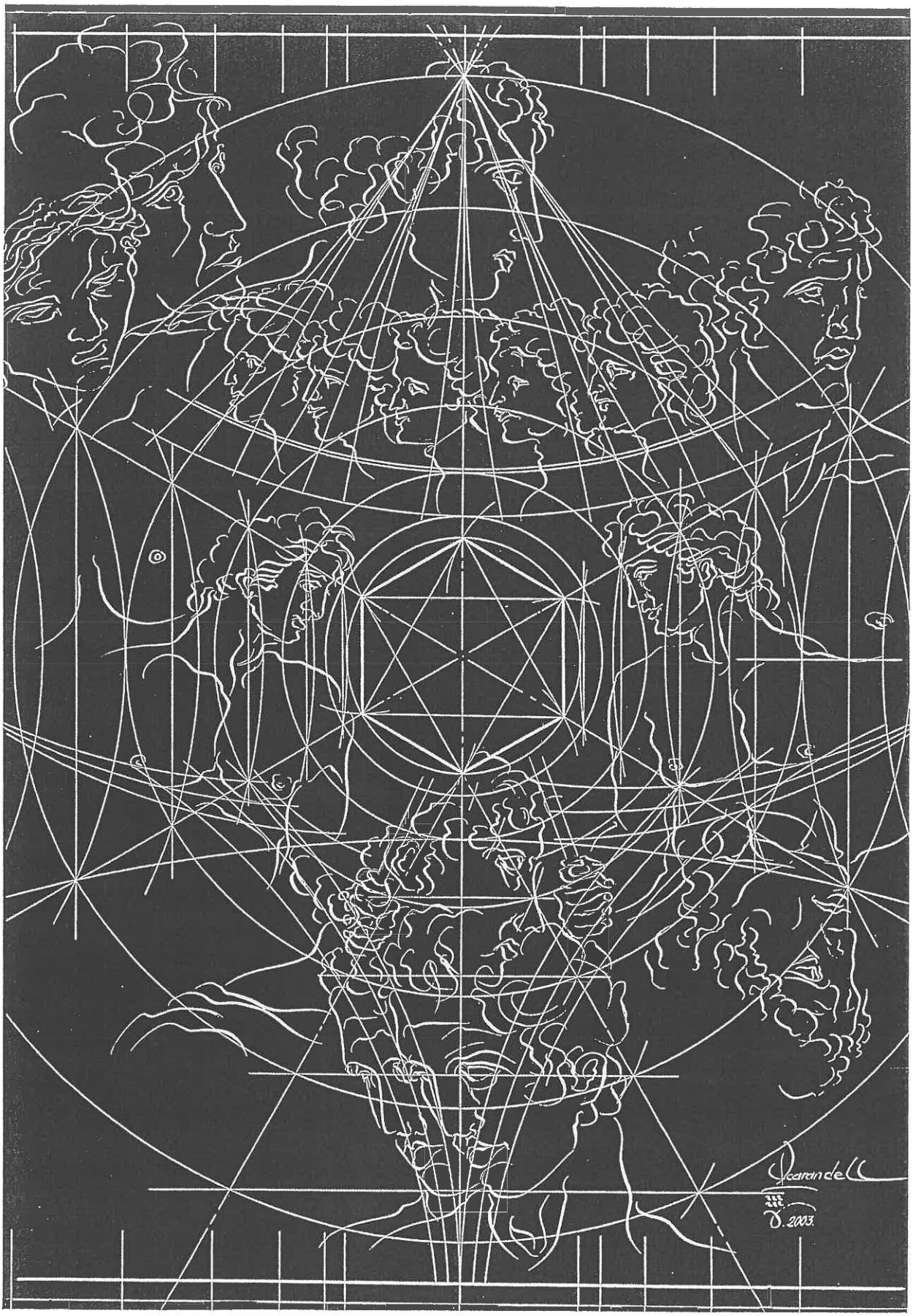
GEA. Estudi. 42x29,7 cm. Tinta xina/gouache.

CARANDELL Cronologia (resum)

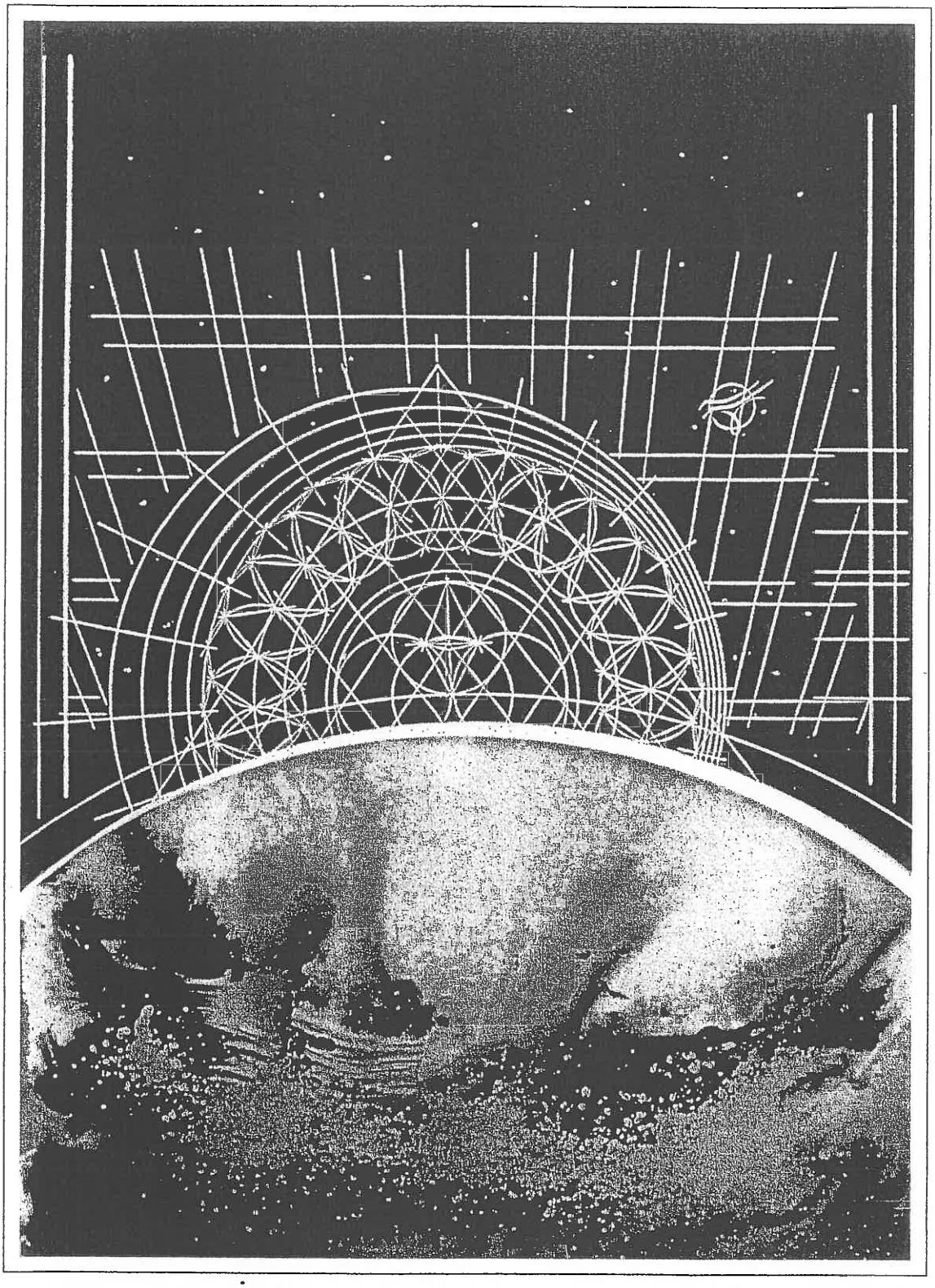
joan_carandell@yahoo.es

Délegué de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris, France.
Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille de Vermeil de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Argent de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens, Bruxelles. Belgique.
Médaille d'Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona.
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l'Académie Arts-Sciencies-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Membre de l'Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques. Barcelona.
Invitée d'Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Membre International Art Promotion. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre de Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
Seleccionat, Europe Salon-Prix Europe, Bruxelles. Belgique.
Seleccionat, Salon "Arts-Sciences-Lettres Prestige", Paris. France.
Frankfurter Buchemesse, Frankfurt. Allemagne.
Saló Internacional d'Art A.C.E.A., Barcelona.
Membre del jurat de Pintura, Ajuntament Cassà de la Selva, anys: 1993/94/95/96/97/98/2002.
Batik Internacional Art, Barcelona.
Mostra Internazionale, Castello Estense, Mesola. Italie.
Salon International Beaux-Arts, Béziers. France.
La Hulpe, "Histoire de la Musique", Bruxelles. Belgique.
Fundación Biblioteca Alemana Göerres, Madrid.
Il·lustracions Llibres de Poemes, Elvira Gràcia. Poesia Viva, anys: 1995/98/2002. Sta. Cristina d'Aro.
Who's Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Dizionario Internazionale Di Arte Moderno e Contemporaneo, Ferrara. Italia.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d'Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d'Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Audiovisual Casa de Cultura de Girona.
Audiovisual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A./ Gal Art. Barcelona.
Art Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.
Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Plásticas, Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona / El Punto de las Artes, Madrid.
Revista de Girona / Art Sacre d'Ahir i d'Avui, Girona / El Periódico del Arte, Madrid. / BonArt, Girona.

SINOPSI UNIVERSAL. 42x29,7 cm. Tinta xina/gouache.

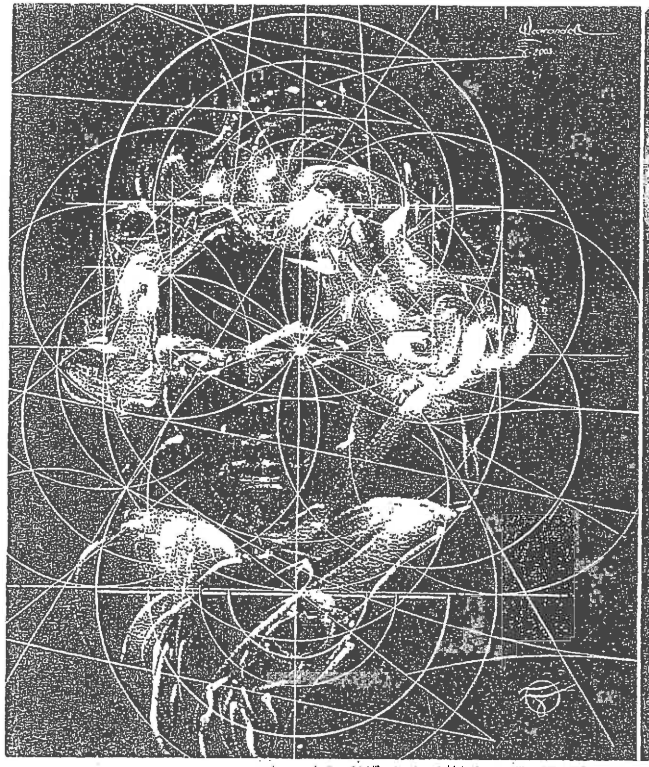
CÚPULA CELESTE. 42x29,7 cm. Tinta xina/gouache.

Fundació "la Caixa"

Avda. Ridaura, 1
SANTA CRISTINA D'ARO

Horari: Feiners de 17 a 21 h
Dissabtes i festius d'11 a 14 h matí
17 a 21 h tarda

DEL 6 AL 17 DE SETEMBRE DE 2003

CARANDELL

BEETHOVEN - STRUCTURE DE LA VIBRATION UNIVERSELLE

exposition

PALAIS DES CONGRÈS

vernissage, mardi 17 février à 18 h

exposition:

du 17 au 22 février 2004

Tous les jours de 10 h à 18 h

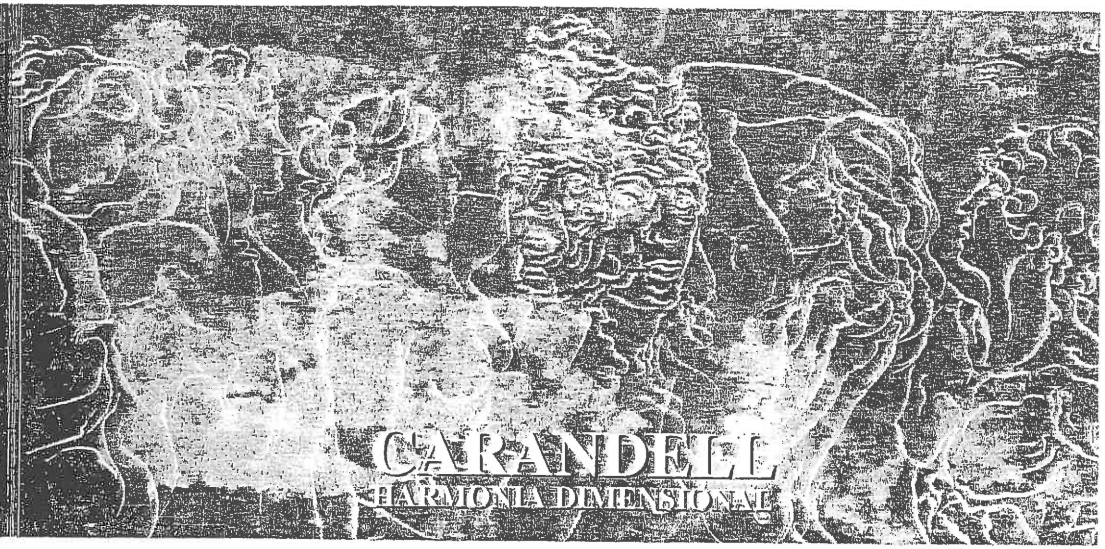
Place Armand la Noux - 66.000 PERPIGNAN

L'Espai / Museu d'Art de Girona
Del 2 d'octubre de 2004 al 9 de gener de 2005

Inauguració: dissabte 2 d'octubre a les 12 h
Horari: feiners de 10 a 18 h
diumenges i festius de 10 a 14 h
tancat: els dilluns, el 25 i 26 de desembre, l'1 i 6 de gener

Pujada de la Catedral, 12 - 17004 Girona
Tels. 972 20 38 34 / 972 20 95 36
Fax 972 22 75 95
www.museuart.com
museuart_girona.cultura@gencat.net

Girona MuseuD'Art
GENERALITAT DE CATALUNYA
DIPUTACIÓ DE GIRONA
BISBAT DE GIRONA

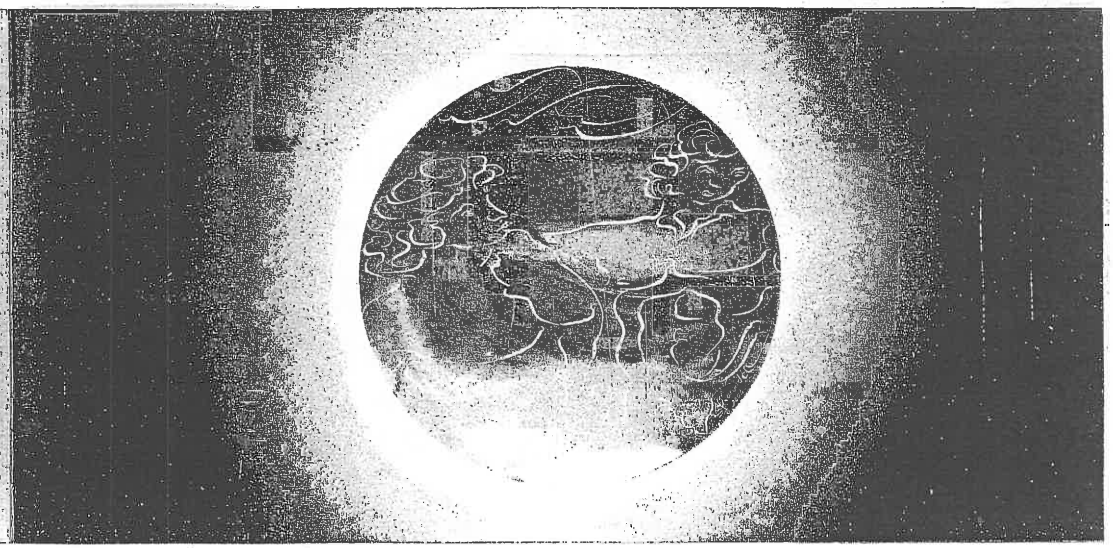
CARANDELL
HARMONIA DIMENSIONAL

El primer contacte amb l'obra de Pujol Carandell el vaig tenir en la visita al seu taller, juntament amb altres membres de la junta dels Amics del Museu d'Art, ara farà uns dos anys. De la seva obra em va sorprendre el classicisme i la veneració per l'harmonia i les formes geomètriques. Fruit d'aquesta passió neix la seva sèrie sobre la *Novena simfonia* de Beethoven. La cadència formal d'aquesta partitura inspira la seva interpretació plàstica. La representació de la volta celest, la geometria de l'arquitectura, la passió i el misteri pel número, la inclusió de la figura humana, que recorda les composicions de les ceràmiques àtiques de la Grècia clàssica, són trets definidors d'aquesta part de la seva producció. Els colors blaus i els traços ferms fets amb tinta blanca en són les seves característiques tècniques. També ho són el domini harmònic de la composició i per tant l'equilibri del seu repertori formal.

Carandell és un artista que experimenta constantment, per això ha anat del realisme clàssic a les actuals composicions on combina abstracció i figuració.

Carandell extroverteix en les seves obres un intimíssim món interior i mostra una preocupació més existencial que de vivència quotidiana. La seva obra no és convulsa i escruixidora, sinó plàcida i harmònica, però amb un punt inquietant, per la percepció de quelcom d'ocult, potser la màgia i, per què no, l'esoterisme, la fabulació de l'aritmètica del número i de la geometria de la forma.

JOSEP MANUEL RUEDA
Director del Museu d'Art de Girona

SALA**GALÀ**
CENTRE CULTURAL

carrer del molí 9 | tel. 972 462 820 | Cassà de la Selva
www.salagala.com | info@salagala.com

Del 30 de setembre fins al 29 d'octubre de 2005

INAUGURACIÓ: divendres 30 de setembre a les 9 del vespre, a l'auditori de la Sala Galà.

El mateix dia de la inauguració hi haurà una conferència a càrrec del mateix artista: **Escriptura directa sobre la Novena Simfonia de Ludwig Van Beethoven**, acompanyada d'una projecció audiovisual.
Per acabar hi haurà una actuació musical a càrrec de la Jove Orquesta de Cassà.

CONFERÈNCIA: "Història de la Música fins al període del Romanticisme - resum" i projecció audiovisual.
DIA: divendres 7 d'octubre
HORA: a les 9 del vespre
LLOC: Auditori de la Sala Galà

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven.
Escriptura directa

-23-

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura directa

El Centre Cultural Sala Gaià va néixer l'any 2003 amb un objectiu i compromís molt clar: el foment de les arts, la lectura i la música, però sempre enteses com a complementàries.

Per això, és un plaer poder gaudir durant uns dies de l'obra d'un artista gironí que mitjançant el llenguatge de la pintura ha aconseguit visualitzar les sensacions i la càrrega emotiva de la música i, en concret d'un dels genis del món musical.

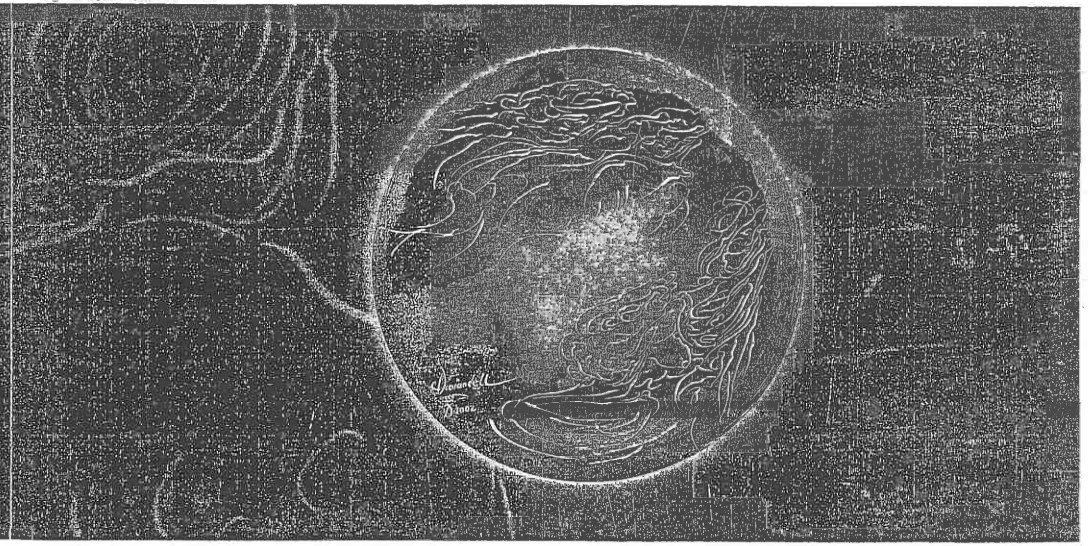
Carandell és un d'aquells artistes especials, difícilment classificables i en aquesta exposició ens demostra, un cop més, la seva heterogènia trajectòria creativa.

Són molts anys que Carandell pinta amb els seus colors la història de la Música. Els seus paratges abstractes estan habitats per figures estilitzades que semblen dansar al ritme de les esferes celestials.

Són els personatges de la Novena Simfonia que ara han volgut reviure a través de l'Escriptura Directa.

Gaudim d'aquesta exposició que és una simfonia combinada amb els sentiments de l'artista i els nostres particulars.

Enric Bagué i Vilà
Regidor de cultura

AJUNTAMENT DE
FORNELLS DE LA SELVA

SALA D'ACTES de
l'Ajuntament de Fornells de la Selva

C/ Antoni Gaudí, 45
Tel: 972 476163
www.fornellsdelaselva.org

Del 28 d'abril al 7 de maig de 2006.

INAUGURACIÓ: divendres 28 d'abril a les 8 del vespre, a la Sala d'actes de l'ajuntament.

El mateix dia de la inauguració hi haurà una conferència a càrrec del mateix artista: Història de la Música, força i expressió sobre la Novena Simfonia de Beethoven. acompanyada d'una projecció audiovisual.

Horari: feiners de 10 a 2 del matí.
Dissabte d'11 a 2 del matí i de 6 a 8 de la tarda.
Diumenge d'11 a 2 del matí.

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven
Història de la música

-912-

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven
Història de la música

Amb aquesta exposició l'artista Joan Carandell ens omplirà la sala amb les seves creacions inspirades en la música de Beethoven.

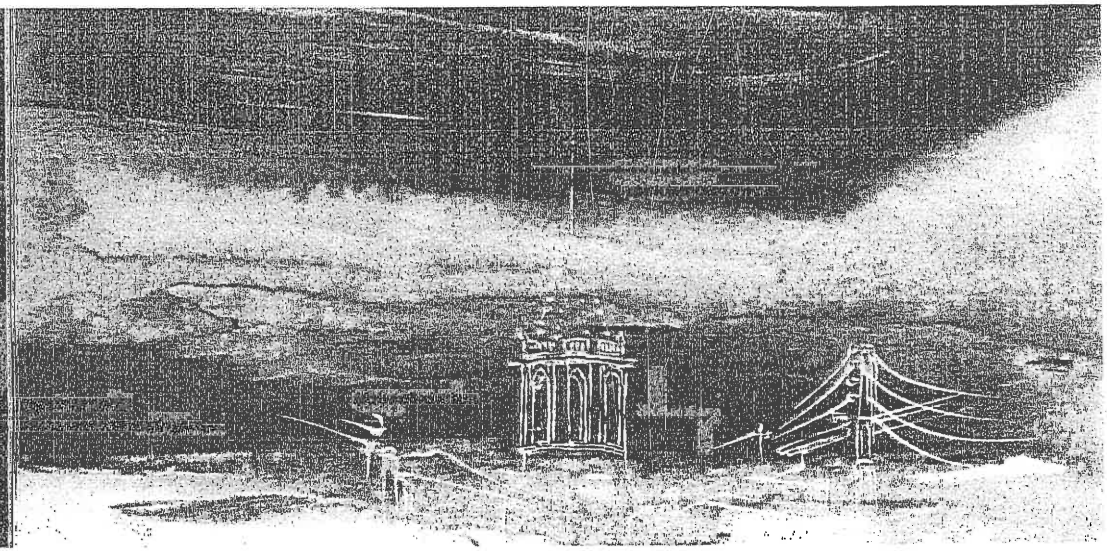
Ha exposat a diversos països del món i té una gran trajectòria artística.

La major part de la seva obra actual s'ha basat en la història de la música i quan va descobrir el gran compositor el va fascinar de tal manera que actualment la Novena Simfonia és el punt de referència de les seves obres, basada en una pintura rítmica i descriu per mitjà de les formes i de colors les diferents notes musicals que la Novena l'inspira.

La pintura de Carandell, de caràcter pausat i serè, parteix de l'expressió gràfica per arribar a aprofundir i entendre l'essència de l'univers.

Contemplant les seves pintures ens suggereix un munt de sensacions. Per això us convido a gaudir d'aquesta exposició en què la pintura rítmica ens transporta a un univers màgic i espiritual.

Gabriel Casas i Soy
Alcalde de Fornells de la Selva

Sala d'Exposicions

LA PUNXA

CARANDELL

ELS MINISTRILS

FLAUTES DE BEC I PERCUSSIÓ

Del 12 de maig al 3 de juny de 2006

Inauguració i concert, divendres 12 de maig, a les 8 del vespre.

Obert de dilluns a dissabte, de 6 a 9 del vespre

COL·LEGI D'APARELLADORS

ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

Adm. A.G. - Dip. Leg. GI. 371-2006

GALERIA D'EUTERPE

Probablement, la intel·ligència de les persones es podria mesurar amb el grau de sensibilitat que posseeixen. Això és el que les diferencia de la resta d'ésser animats. Molt poca gent, però, és capaç de transmetre aquesta sensibilitat als altres de forma que se'ls encomani. De forma que els produeixi sensacions, que seran diverses, com diversa és l'ànima humana, o si voleu l'enteniment.
A aquesta gent, a aquestes persones privilegiades, els anomenem artistes.
Són capaços de crear i recrear sensacions. Són capaços de passar a l'altra banda del mirall i penetrar en la profunditat dels sentiments utilitzant l'instrument dels cinc sentits.
I la primera manifestació d'això és l'art en totes les seves facetes.
Tal és el cas de Joan Carandell, pintor prou reconegut, que a través de la seva tècnica pictòrica i el seu estil propi, conjuga el bell art de l'expressió gràfica amb la música, tot aconseguint uns simbiosi extraordinària. En la mostra que Carandell ens presenta l'acompanyarà també l'eminent musicòleg Joan Vives, flautista de bec, locutor i redactor de Catalunya Música i professor al Liceu de Mataró i a l'escola superior de cinema i audiovisuals de Catalunya.
Tot plegat servirà perquè es faci realitat aquesta simbiosi a través de la música que ens oferiran els Ministrils, quintet de bec dedicat a la investigació de la música que es pot realitzar amb aquest instrument i a la seva interpretació.
Entenem que aquesta és una excel·lent forma d'incorporar el Col.legi a Girona Temps de Flors. Unes flors que, també físicament, ens guarniran no solament l'exposició i el concert sinó també l'esperit.

NARCÍS SUREDA DAUNIS

Els pas del temps ha fet de les arts plàstiques en general i la pintura en particular, un dels més grans testimonis del moment en que ha sorgit. Una mena de finestra per la que podem contemplar, fins i tot reviure, tota aquella dimensió visual d'un temps que va ser viu i intens, com ho és ara el nostre i ho serà sempre. El pintor és un escriptor d'imatges que sense voler converteix la seva mirada en la del futur vers el passat. Mentrestant l'artista contemporani continua aixecant acte de la societat que veu. Ho fa amb la ziga-zaga del seu pinzell, com una manera de fer bategar el cor i el pensament, el propi i el de qui el contempla. Només li falta el so, una mena de soroll organitzat on es reviuen les tensions i distensions de la percepció d'un moment. La mirada i l'oïda es confabulen per transgredir l'ordre dels temps oferint una captura espacial en quatre dimensions, la darrera de les quals és la invisible de les vibracions.
Però el pas dels anys, dels segles.... conspira. Els sons d'un temps es poden barrejar amb l'art plàstic d'un altra fent esclatar l'espurna d'una mena de viatge en el temps o qui sap si en el fons el de la mateixa intemporalitat. Però de dimensions n'hi ha més... tantes com sentits. El gust d'una vella recepta gastronòmica, l'olor eterna de les flors, la música sublimadora del so, l'art plàstic.... tal vegada l'esclat de les sensacions... tal vegada la conspiració dels temps... o potser el privilegi mortal d'accedir al llenguatge reservat als déus... qui sap si el simple accés privilegiat a una galeria inusitada, la galeria de les muses.

JOAN VIVES

CARANDELL, pintor i gran amant de la música, és un artista que ha sabut trobar en la pintura el camí per expressar el missatge personal de la seva condició humana.
Nombroses exposicions i distincions acrediten la seva singular trajectòria dedicada a la recerca profunda i clara d'investigació creativa. Així ho han considerat entitats culturals de França, Belgique, Anglaterra, Itàlia, Estats Units, Catalunya,... Ha il·lustrat llibres i revistes. Inclòs en diccionaris i articles de diverses publicacions. Actualment acompanya algunes exposicions amb conferències i projeccions d'audiovisuals sobre la seva obra. Influït per la gran música, sap abastar i plasmar en colors i formes les evocacions sonores.

ELS MINISTRILS, quintet de música amb un important bagatge, sobretot en el camp de la música antiga, han participat en diversos grups orquestrals i cambra, desenvolupant la seva tasca en diferents vessants. Els seus repertoris, amples i antològics, els permeten exposar diferents dimensions i possibilitats tècniques interpretatives de la flauta de bec.
Han actuat a diferents cicles de concerts per Astúries i Catalunya, Casal del Metge, Saló de Cent, La Pedrera, Museu d'Història de Catalunya, Palau Robert, Monestir de Pedralbes...
També han fet col·laboracions amb grups vocals, de dansa històrica, gravacions per a ràdio, i alhora han realitzat una important activitat pedagògica tant en sessions en viu com col·laborant en enregistraments per a diferents editorials –Cruilla i Teide–.
Els Ministrils està format per Miquel Casals, Josep Gustems, Glòria Segura, Joan Vives (flautes de bec); Patri Martínez (percussió).

El president del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona es complau a convidar-vos a la inauguració de l'Exposició de **CARANDELL** i al concert d'**ELS MINISTRILS**, FLAUTES DE BEC I PERCUSSIÓ, que se celebrarà el proper divendres dia 12 de maig, a les 8 del vespre, a la Sala d'Exposicions La Punxa, del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.

Girona, maig de 2006

Jean Touzot Librairie Internationale

Français English

Home

Who we are

General Services and Resources

Approval Plans

Search our databases

Modern and Contemporary French Author Program

BRITTANY : LOCAL HISTORY AND CELTIC STUDIES - JUNE 2006 -

BOIS SCULPTES ANCIENS ET BAS RELIEFS : TO BE SOLD

Joan Carandell - Paintings & Drawings - around Beethoven

LIMOUSIN, CORREZE BERRY : local history August 8 2006

PAYS DE LOIRE, ANGOUMOIS, MAINE & VENDEE : LOCAL HISTORY

The Touzot bookshop was founded in 1930. We specialize in the humanities and serve both the scholarly and general reading public.

You can now visit any of our three shops at:

La Librairie Touzot - the original bookshop News (14)

At 38 rue Saint Sulpice 75006 Paris - Tel: (33) 01 43 26 03 88
open Monday to Saturday from 11 am to 7 pm.
The store inventory includes literature and literary criticism general and regional history as well as auxiliary sciences such as genealogy and heraldry, religion, philosophy, law, archival and documentary materials.

L'espace galerie Jean Touzot News (2)

At 22 rue des Quatre Vents 75006 Paris - Tel: (33) 01 40 46 94 09
open Tuesday to Saturday from 11 am to 1 pm and 2 pm to 7 pm.
The gallery and bookshop houses our collection of fine arts books as well as featuring temporary exhibitions and author visits.

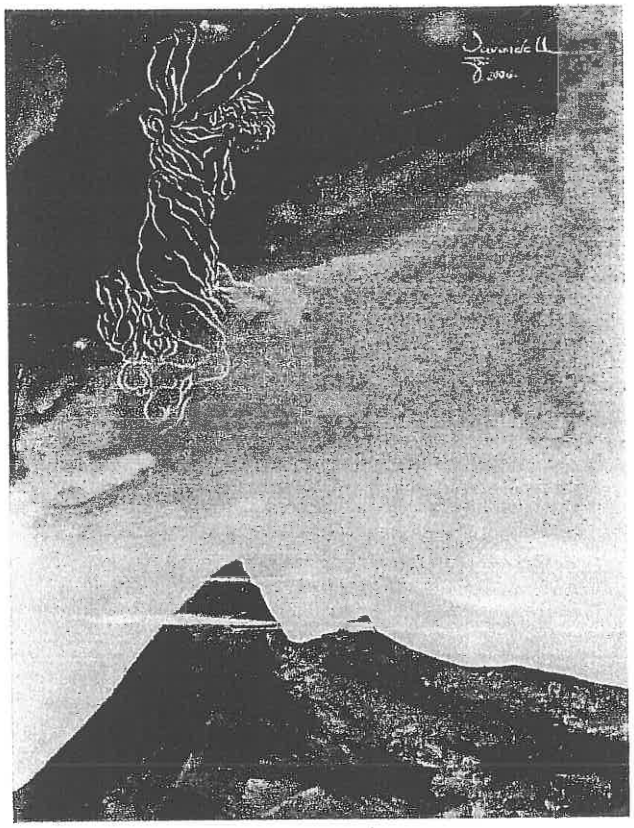
L'envers du Miroir News (7)

at 19 rue de Seine 75006 Paris - Tel: (33) 01 43 54 45 13
open Tuesday to Saturday from 11 am to 1 pm and 2 pm to 7 pm.
This shop features our rare and antiquarian books as well as historic documents and antique statuary.

EXPERTISE

Mr. Jean-Denis Touzot is a member of the Syndicat national de la Librairie Ancienne et Moderne (SLAM) and a consultant for the Compagnie d'Expertise en Antiquités et objets d'art in the area of rare books and historical archives (**CEA**) www.experts-antiquite.com.

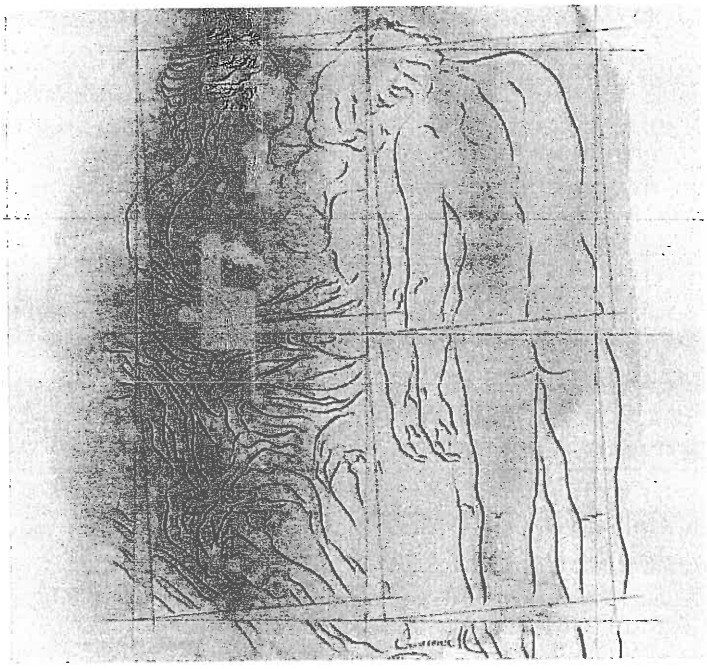
Exposition Joan Carandell
« Autour de Beethoven »
- Du 2 au 18 novembre 2006 à Paris -

Carandell : 9e *Symphonie* - Septembre 2006

Joan Carandell est un peintre catalan réputé, né en 1953. Sa peinture est profondément marquée par la musique. Dix ans durant, fin mélomane, il a puisé son inspiration dans la richesse de l'histoire de la musique, débutant tout naturellement avec l'époque romane pour parvenir jusqu'au XIXe siècle.

Toutefois, c'est son écoute et sa découverte de Beethoven et tout particulièrement de sa neuvième symphonie qui éclairent définitivement son art. Dès lors, sa peinture, déjà toute imprégnée de sa méditation musicale et de sa résonance personnelle, traduit en couleurs et en formes la richesse sans pareille de la composition beethovénienne, tout à la fois vibrant hommage, célébration et recueillement de l'artiste envers un Maître.

Sa peinture emprunte une voie originale, mêlant à un fond abstrait un dessin figuratif, en écho à son écoute. L'œuvre achevée présente donc une richesse conceptuelle : abstraction et figuration.

Les formes abstraites se revêtent de bleus, rouges et dorés qui sont les trois couleurs fondamentales de la série musicale de Carandell. Les lignes figuratives blanches s'inscrivent sur ce fond pour manifester sur l'espace d'autres intériorités personnelles.

Mise à jour : Me 27 septembre

ABF Beethoven

Association Beethoven France et Francophonie

Paris, du 2 au 18 novembre 2006 : une exposition de tableaux relatifs à Beethoven à ne pas rater !

Ci-dessus :
"Beethoven"
une oeuvre de Joan Carandell
2006

L'artiste peintre espagnol Joan Carandell exposera ses œuvres à Paris du 2 au 18 nombre 2006.

Passionné par la musique, et plus particulièrement par Ludwig van Beethoven et sa musique, l'artiste présentera plus d'une dizaine d'œuvres inédites.

Vous pourrez constater, à cette occasion, que ses œuvres sont empreintes d'onirisme, de force et qu'elles reflètent bien l'esprit de Beethoven.

Pour mieux connaître Joan Carandell, vous pouvez télécharger sa biographie (au format pdf).

Le vernissage de l'exposition est prévu le mercredi 8 Novembre à 18 h. 30.

L'exposition se déroulera à l'Espace galerie Jean Touzot

22 rue des quatre vents
75006 Paris
Tél. : 01-40-46-94-09

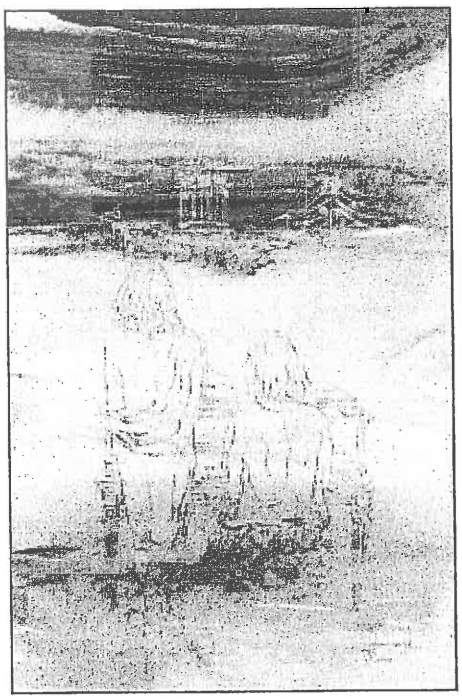
Ouvert du mardi au samedi
- de 11 heures à 13 heures
- et de 14 heures à 19 heures

http://www.touzot.fr

Touzot

Contacts :
ABF : 01-30-59-03-87
Touzot : 01-40-46-94-09

-221-

La librairie internationale Jean Touzot et l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie se sont associées pour l'organisation de cette rencontre dans l'art musical et l'art pictoral et vous accueilleront à l'Espace galerie Jean Touzot (Paris 6e).

Ce pourra également être l'occasion de découvrir d'autres réalisations de l'ABF et de rencontrer des personnes qui partagent votre goût pour la musique ou la peinture.

Le vernissage se déroulera le mercredi 8 novembre.

A gauche :
"Histoire de la musique romantique"
une oeuvre de Joan Carandell

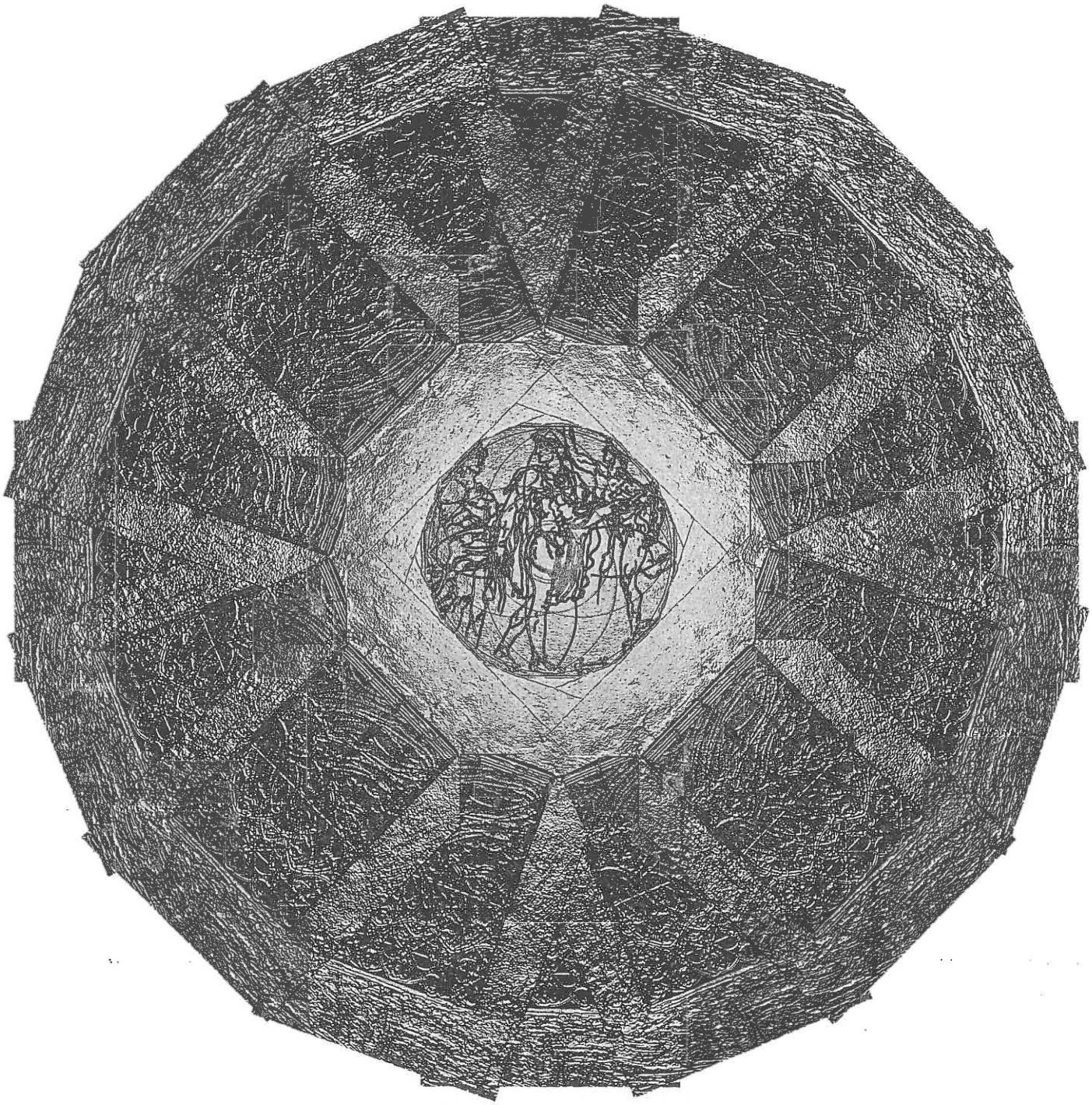
L'association francophone
des passionnés de Ludwig van Beethoven :

ABF - Association Beethoven France et Francophonie

19 rue de l'Etang
78660 ABLIS
FRANCE

Pour en savoir plus, pour aider, pour participer ou juste pour contacter l'association, n'hésitez pas à laisser un message. Merci.

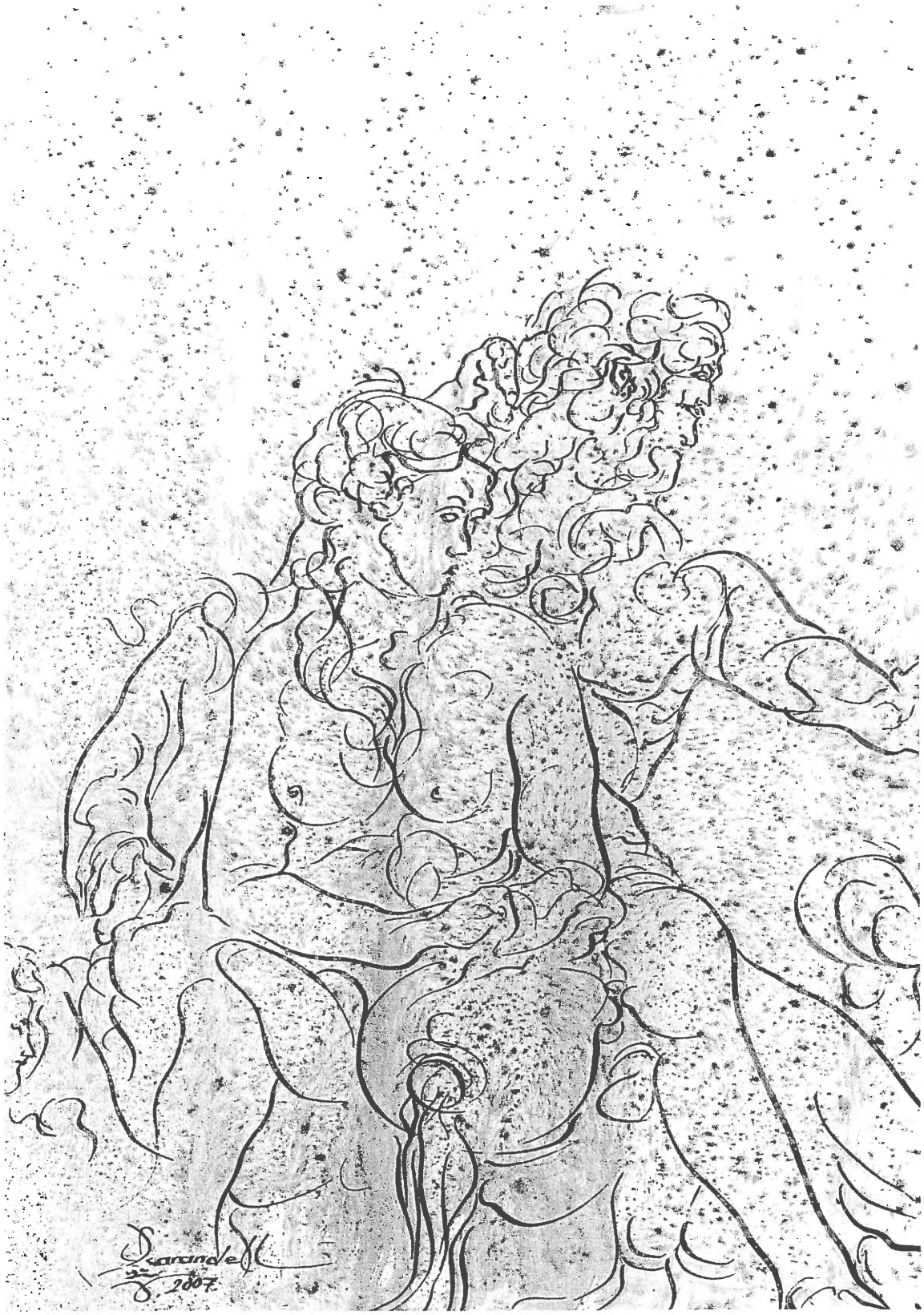
-222-

CARANDELL

SÍNTESI MUSICAL

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 3r moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

PRESENTACIÓ

L'art en sentit ampli

El Consell Comarcal de l'Alt Empordà acull a la seva sala d'exposicions una nova mostra artística singular. Aquest cop ens arriba de la mà del pintor Joan Pujol Carandell, conegut artísticament per Carandell a seques. Un pintor amb una llarga trajectòria al seu darrere, caracteritzada per un concepte de l'art en el sentit més ampli del terme.

Carandell ha estat treballant i aprofundint en la relació de l'art, la geometria i la música. Una personal interpretació del món de la pintura que l'ha portat a descriure la realitat que l'envolta en un conjunt de formes i de colors molt característics. Tot això a partir de la seva particular interpretació dels sons dels grans compositors que han protagonitzat la història de la música al món en els darrers segles.

És evident que cada artista transmet en les seves obres un estat d'ànim. Segons el professor i promotor artístic Jordi Rodríguez-Amat, per a Carandell "l'art surt directament del cor i la mà, com a simple mitjà d'expressió. Transmet la necessitat de l'artista i expressa el seu sentir universal". L'exposició que aquests dies es pot visitar al Consell Comarcal de l'Alt Empordà n'és, sense cap mena de dubtes, una bona mostra.

Jordi Cabezas i Llobet
President del Consell Comarcal de l'Alt Empordà

LA PINTURA DE LES ESFERES

El món clàssic havia descobert el veritable secret del perquè els humans posseïen el domini dels diferents llenguatges artístics i per tant la capacitat de crear. Havia estat gràcies a les nou muses, filles de nou nits d'amor entre Zeus i Mnemòsine (deessa de la memòria). Després de néixer, les joves muses van encetar la seva singladura itinerant d'aquí cap allà, i s'aproparen sigil·losament als mortals i tot abocant a la seva oïda, a la seva ment, petites espurnes d'un llenguatge fins aleshores reservat només als déus. La poesia, la pintura, fins i tot la música es van començar a revelar entre els mortals com a manifestacions extraordinàries sorgides del no-res. Potser per això, Boeci, a principis del s. VI (d.C.) deia que la música feta pels humans no era res més que la burda imitació de dos models inabastables... el de la música de les esferes o mundana, la que fa l'univers en el seu moviment perfecte, i la de la música humana, el mateix que les esferes però dins del nostre cos. Els humans, en la nostra imperfecció, no tenim la possibilitat de sentir-ne cap de les dues. Però Boeci s'equivocava! Alguns afortunats sí que han estat capaços de percebre la música de les esferes i en Joan Carandell n'és un d'ells. Posseïdor d'un privilegi tan especial, és conscient de la limitació humana: les paraules són insuficients i només la seva pintura és el que li permet compartir aquesta revelació. Entre els sons i ressons de les esferes hi són tots els grans de la història de la música (com Bach, Beethoven, R. Strauss, Mahler...) i així ho reflecteixen els seus quadres des de fa molt de temps, pintura personal que defuig paràmetres de modes o tradicions i que cerca en el so de les esferes, en l'harmonia dels mons, la seva veritable essència.

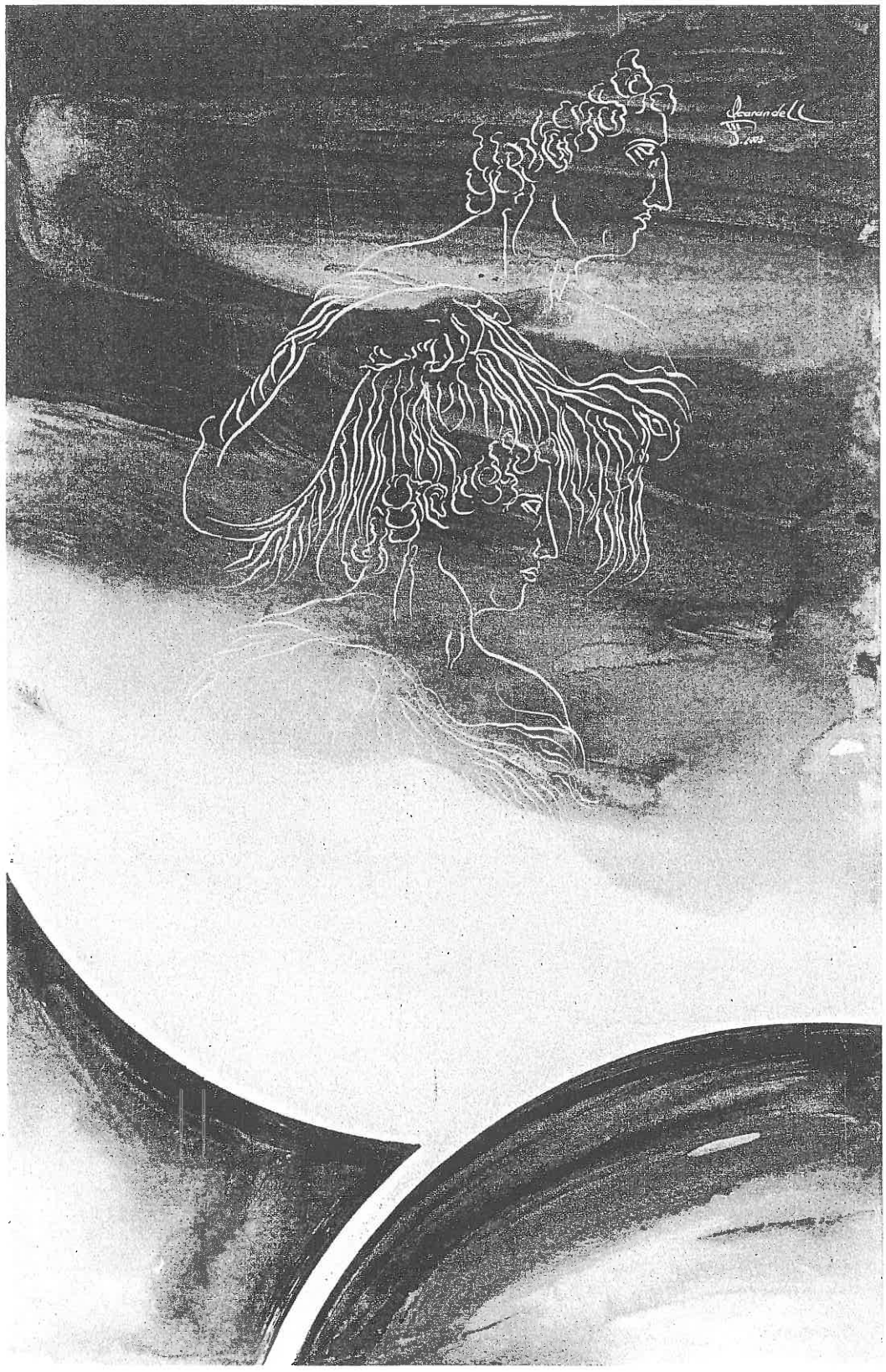
Tot contemplant la seva obra recordem que som petits al davant d'un univers inquietant, infinit, desconegut, de colors freds, ple de missatges inintel·ligibles, tal vegada farcits de la veu de les muses des del Parnàs. Però no tot està perdut per a nosaltres. Ens queden els quadres d'en Carandell com quasi l'única opció que tenim d'intuir el so de la música dels mons a través de la seva mirada... És evident que som al davant de la veritable pintura de les esferes.

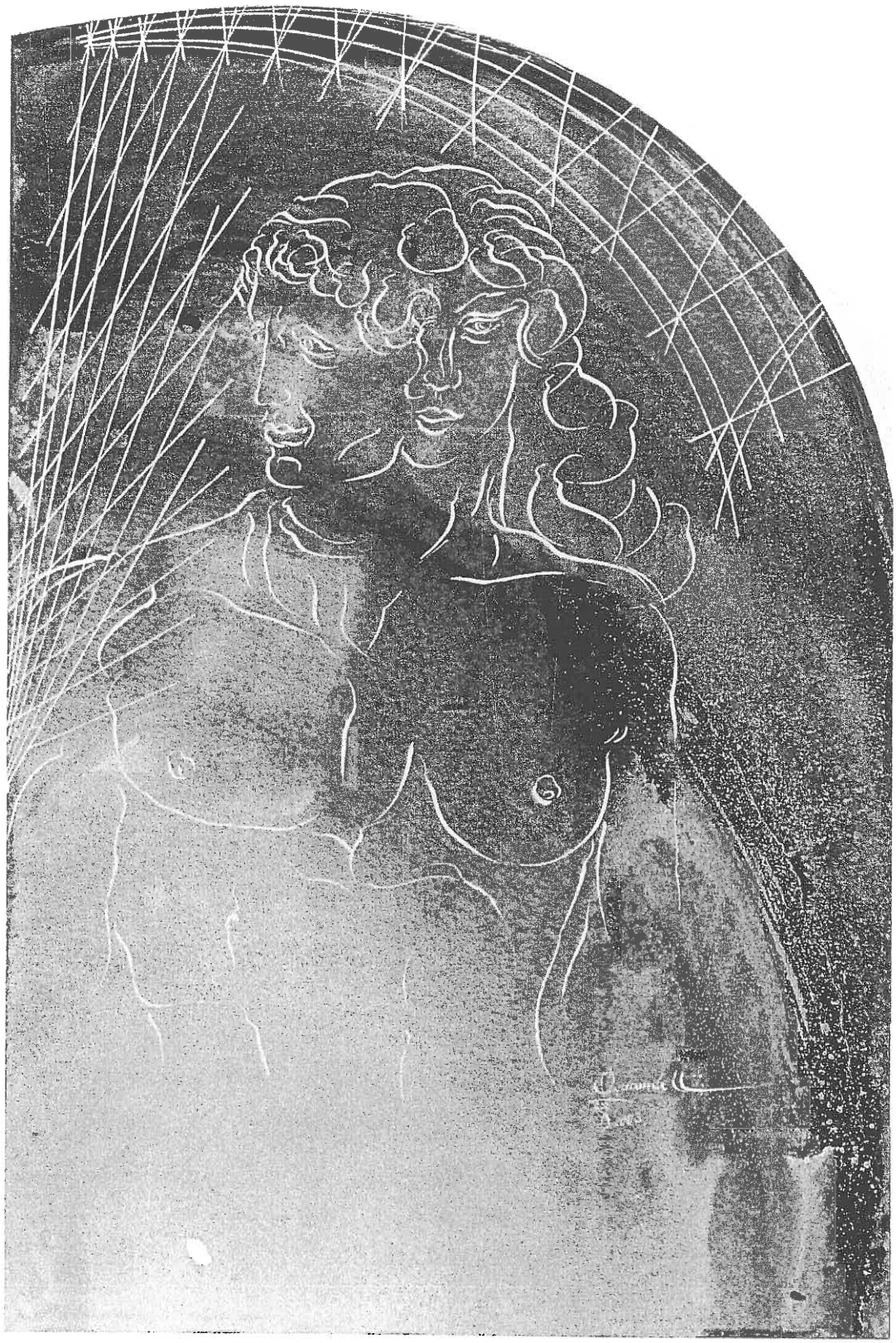
Gràcies, Joan, per revelar-nos el secret.

Joan Vives
Músic i divulgador musical

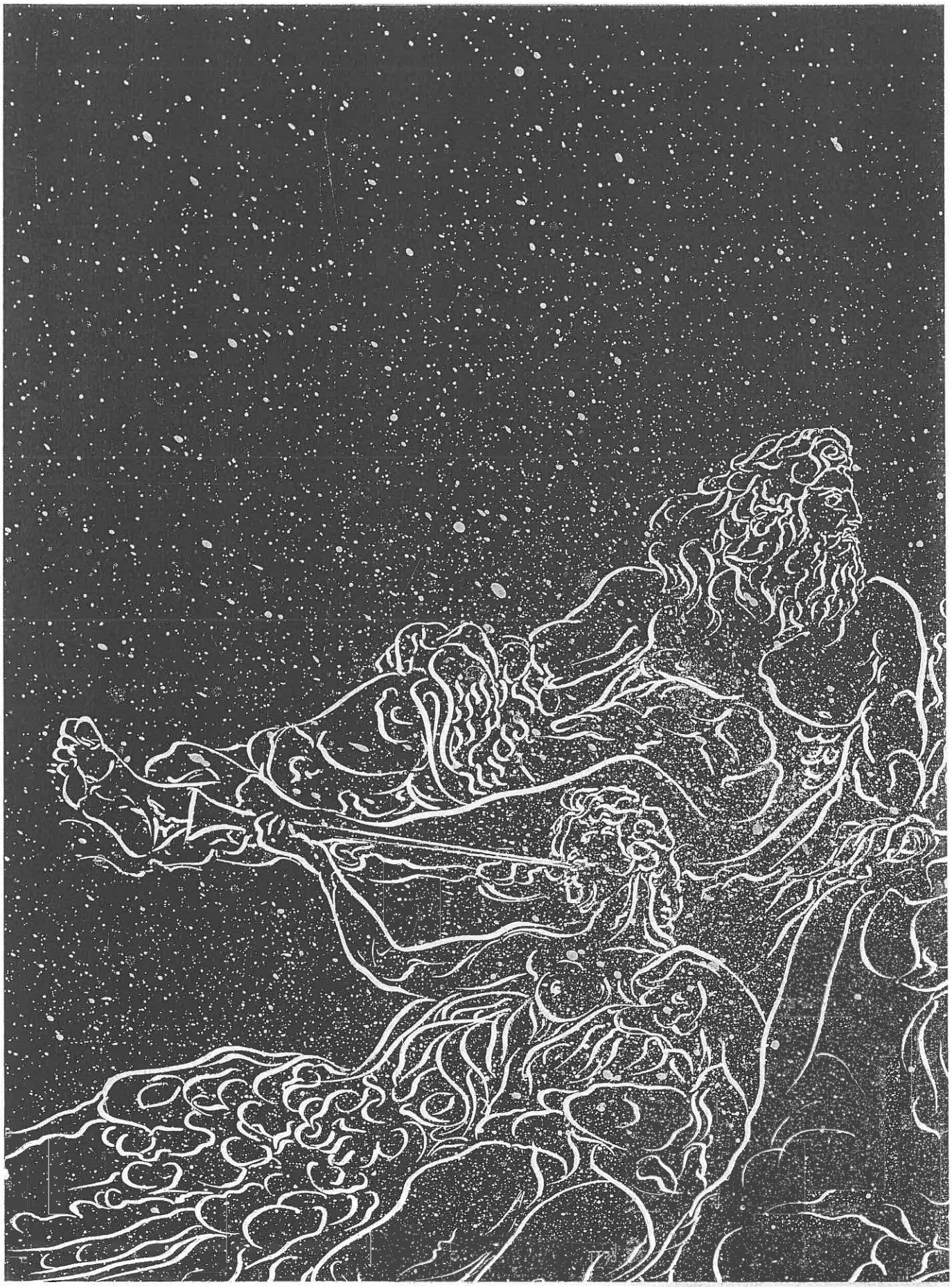
BEETHOVEN - Univers vibracional

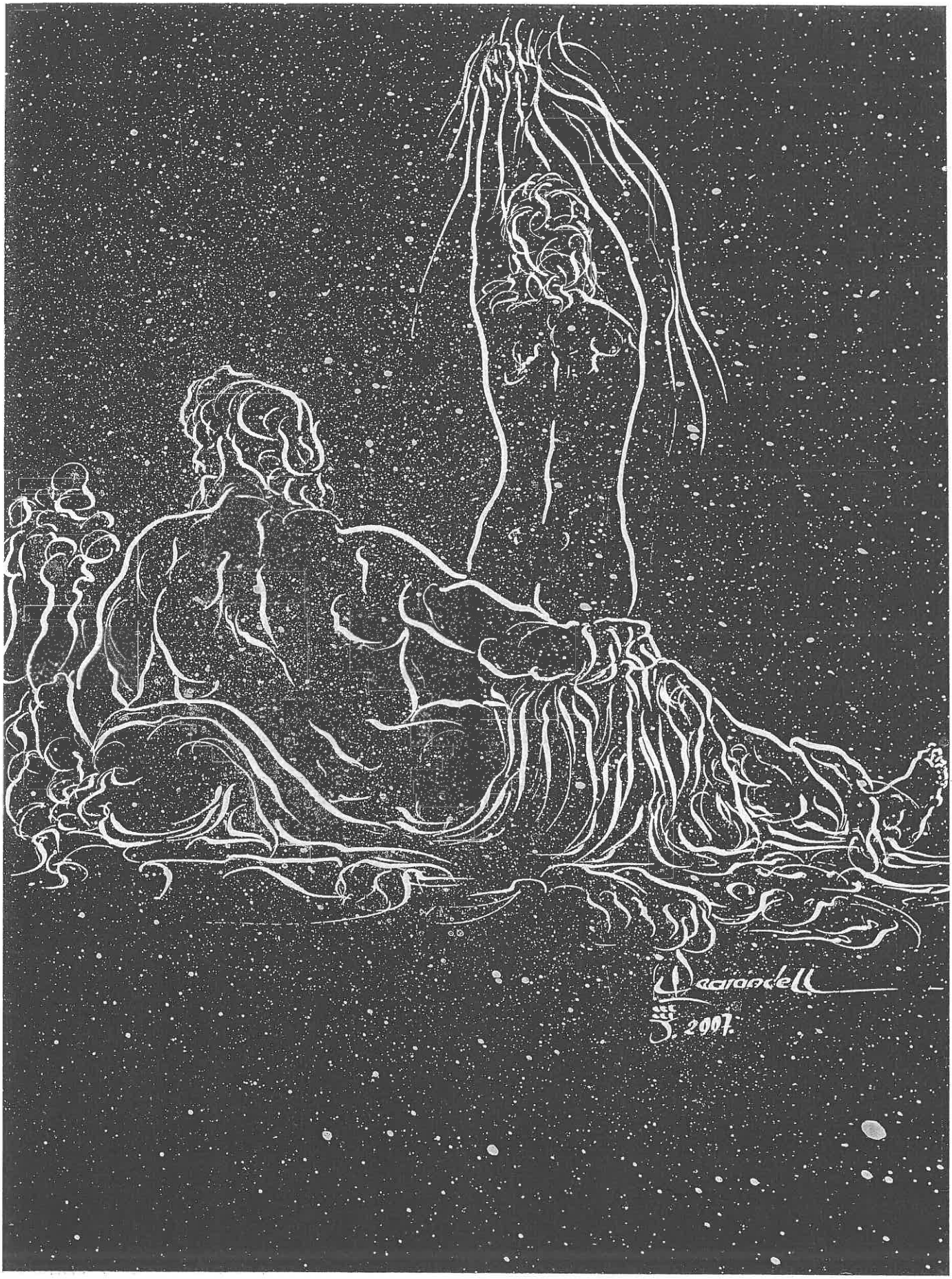

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 4t moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 2n moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

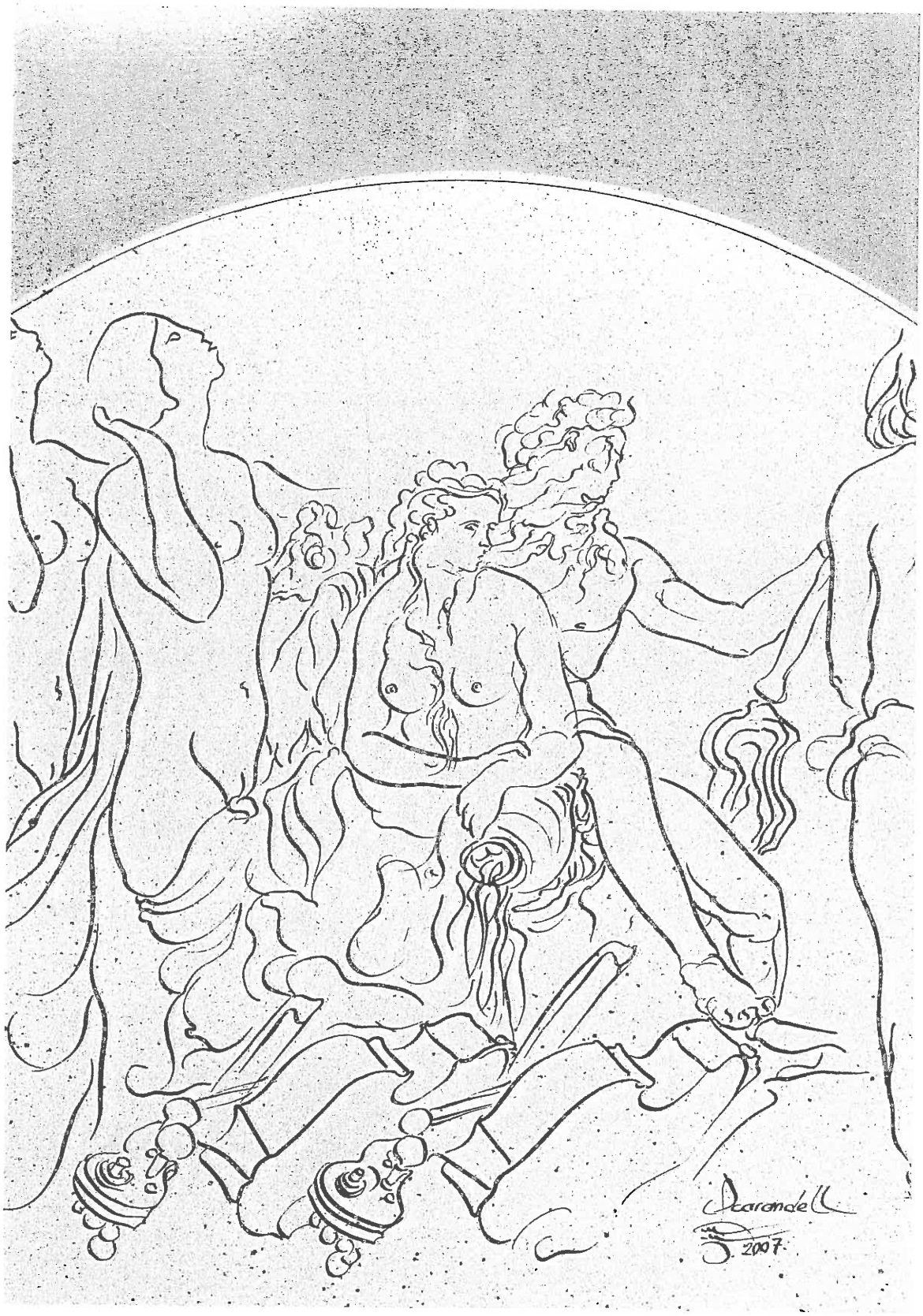
ENTRADA DELS INVITATS. "Tannhäuser"
Richard WAGNER

Per a l'obra "Also sprach Zarathustra"
Richard STRAUSS

SIMFONIA núm. 7 "Leningrad" fragment
XOSTAKÒVITX

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 1r moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

CARANDELL Cronologia (resum)

joan_carandell@yahoo.es

Délégué de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille de Vermeil de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Argent de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens. Bruxelles. Belgique.
Médaille d'Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona.
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Invitée d'Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre de Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
Seleccionat, Europe Salon-Prix Europe, Bruxelles. Belgique.
Seleccionat, Salon "Arts-Sciences-Lettres Prestige", Paris. France.
Frankfurter Buchemesse, Frankfurt. Allemagne.
Saló Internacional d'Art A.C.E.A., Barcelona.
Membre del jurat de Pintura, Ajuntament Cassà de la Selva, anys: 1993-94-95-96-97-98-2002.
Batik Internacional Art, Barcelona.
Mostra Internazionale, Castello Estense, Mesola. Italie.
Salon International Beaux-Arts, Béziers. France.
La Hulpe, "Histoire de la Musique", Bruxelles. Belgique.
Fundación Biblioteca Alemana Göerres, Madrid.
Il·lustracions Llibres de Poemes, Elvira Gràcia. Poesia Viva, anys: 1995-1998-2000-2005. Sta. Cristina d'Aro.
Who's Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Dizionario Internazionale Di Arte Moderno e Contemporaneo, Ferrara. Italia.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d'Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d'Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Àudio-visual Casa de Cultura de Girona.
Àudio-visual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A./Gal. Art. Barcelona.
Art Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.

Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Plásticas, Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona / El Punto de las Artes, Madrid.
Revista de Girona / Art Sacre d'Ahir i d'Avui, Girona / El Periódico del Arte, Madrid. / BonArt, Girona.
Àudio-visual. Harmonia Dimensional. Història de la Música. 2004.
Àudio-visual. Novena Simfonia de Beethoven. 2005.
Àudio-visual. Història de la Música. 1989-2005.
Àudio-visual. Galeria d'Autors.
Accademico Superiore-Cavaliere Ufficiale-Greci. Marino. Vinzaglio. Italia.
Conferencia Novena Sinfonía de Beethoven. Universidad de Albany. Madrid.
Conférence Neuvième Symphonie de Beethoven ABF. Paris.
Conferència Novena Simfonia de Beethoven-Història de la Música. Sala Galà. Cassà de la Selva. Girona.
Conferència Novena Simfonia de Beethoven-Història de la Música. Cultura. Ajuntament. Fornells de la Selva.
Premi Alba 2003. Itàlia.

CARANDELL
SÍNTESI MUSICAL

de l'1 de juny al 16 de juny de 2007

Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Figueres

Maquetació: Roger SL - www.roger.es
Impressió: Pujol arts gràfiques - Figueres
Dipòsit legal: GI-116-2007

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 4t moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

Consell Comarcal de l'Alt Empordà

Diputació de Girona

SALA D'ACTES de
l'Ajuntament de Fornells de la Selva

C/ Antoni Gaudí, 45
Tel. 972 47 61 63
www.fornellsdelaselva.cat

Del 27 de novembre al 6 de desembre de 2009.

INAUGURACIÓ: Divendres 27 de novembre a les 8 del vespre a la sala d'actes de l'ajuntament.

El mateix dia de la inauguració hi haurà una projecció audiovisual de l'obra i el llibre *Carandell ad Beethoven* presentada i comentada pel mateix creador i artista Carandell.

Horari:
Dies feiners: de dilluns a divendres del 30 de novembre al 4 de desembre de 10 a 2 del matí

Dissabte: dia 28 de novembre i 5 de desembre d'11 a 2 del matí i de 5 a 8 de la tarda.

Diumenge: dia 29 de novembre i 6 de desembre d'11 a 2 del matí.

AJUNTAMENT DE
FORNELLS DE LA SELVA

CARANDELL ad BEETHOVEN

CARANDELL ad BEETHOVEN

Carandell. Prestigiós creador artístic i també filosòfic. Les seves obres han estat exposades a diversos països del món i han obtingut importants distincions. L'abstracció i la figuració determinen la seva obra.

Carandell afirma que "és necessària una força equilibrada per crear grans Obres". L'admiració per Beethoven i la seva música, que l'han acompanyat en el seu procés creatiu, li han donat la força necessària per interpretar els sentiments i emocions que ha experimentat escoltant les seves melodies. Fruit d'aquest paral·lelisme màgic entre pintura i música, color i so i la seva capacitat creadora podem observar unes obres d'art plenes d'harmonia i amb una bellesa i energia que no ens pot deixar indiferents. Els quadres d'en Carandell ens condueixen a un món imaginari que ens transporta a un univers infinit i espiritual ple de missatges misteriosos que podem sentir i intuir per mitjà de les vibracions i els compassos de la música que l'obra és capaç de transmetre'ns. Ens obre el camí de la reflexió per arribar a l'ordre i la coherència necessària per trobar el nostre propi equilibri.

Convençut que l'obra acabada no existeix, Carandell resumeix la seva etapa Beethoveniana amb aquesta exposició i la presentació del llibre *Carandell ad Beethoven* com a síntesi final de tots aquests anys de treball i estudi en què la música de Beethoven pren protagonisme i es converteix en la seva principal font d'inspiració, per donar pas a una nova etapa artística en què ja està treballant: el romanticisme.

Gabriel Casas i Soy
Alcalde de Fornells de la Selva

EMPERADOR
Concert per a piano nº 5, Op. 73

Gran ressonància i amplitud marquen els compassos. Van caminant en el començament d'un gran final glorificat.

Entonem himnes d'honors i elogis al Senyor de la Saviesa!, caminem tots junts a la nostra nova estança.

Carandell.

www.carandelljcarandell.com *carandell.joan@gmail.com*

CONFERÈNCIES

1982

La Caixa, conjuntament amb l'artista,
l'invita al passi de diapositives de l'obra de

Pujol Carandell

que tindrà lloc en el recinte de la sala de la Caixa,
"Esplai i Casa de Cultura", de la plaça Poeta
Marquina, durant els dies 6, 8 i 9 d'octubre a les 19 h.

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

OC - 007 - 03

TEMÀTICA DE LA SESSIÓ:

- *INTRODUCCIÓ a càrrec de Ramon Castellas*
- *COMENTARI EXPLICATIU DE DEU ANYS DE PINTURA del propi autor*

Èpoques: - Barroc
- Expressionista

- *ESTUDIS*
- . . . / / . . .

Equip fotogràfic: Pere Quero i Martí

CASA DE CULTURA
OBISPO LORENZANA
GIRONA

La direcció de la Casa de Cultura, conjuntament amb l'artista,

l'invita a l'únic passi de diapositives de l'obra de

Pujol Carandell

que tindrà lloc en el recinte de la Sala B,

el dia 25 de Març a les 7 h. del vespre.

SALAGALÀ
CENTRE CULTURAL

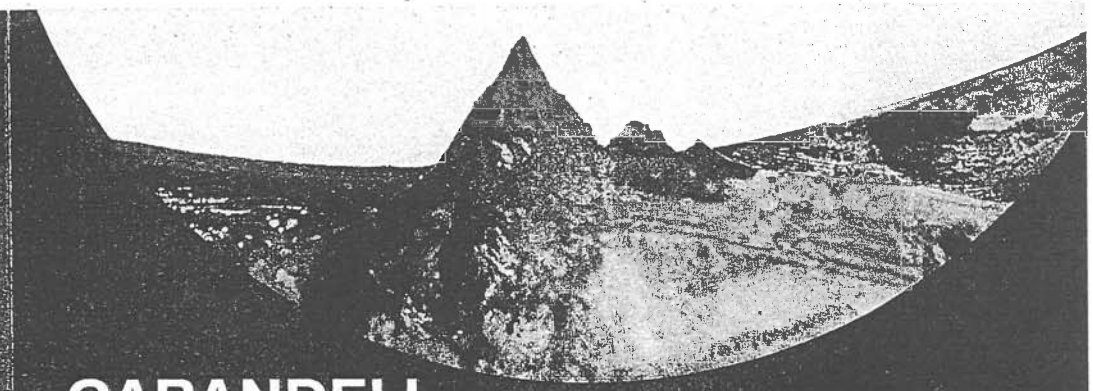
carrer del molí 9 | tel. 972 462 820 | Cassà de la Selva
www.salagala.com | info@salagala.com

Del 30 de setembre fins al 29 d'octubre de 2005

INAUGURACIÓ: divendres 30 de setembre a les 9 del vespre, a l'auditori de la Sala Galà.

El mateix dia de la inauguració hi haurà una conferència a càrrec del mateix artista: **Escriptura directa sobre la Novena Simfonia de Ludwig Van Beethoven**, acompanyada d'una projecció audiovisual.
Per acabar hi haurà una actuació musical a càrrec de la Jove Orquestra de Cassà.

CONFERÈNCIA: "Història de la Música fins al periode del Romanticisme - resum" i projecció audiovisual.
DIA: divendres 7 d'octubre
HORA: a les 9 del vespre
LLOC: Auditori de la Sala Galà

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven.
Escriptura directa

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura directa

El Centre Cultural Sala Galà va nèixer l'any 2003 amb un objectiu i compromís molt clar: el foment de les arts, la lectura i la música, però sempre enteses com a complementàries.

Per això, és un plaer poder gaudir durant uns dies de l'obra d'un artista gironí que mitjançant el llenguatge de la pintura ha aconseguit visualitzar les sensacions i la càrrega emotiva de la música i, en concret d'un dels genis del món musical.

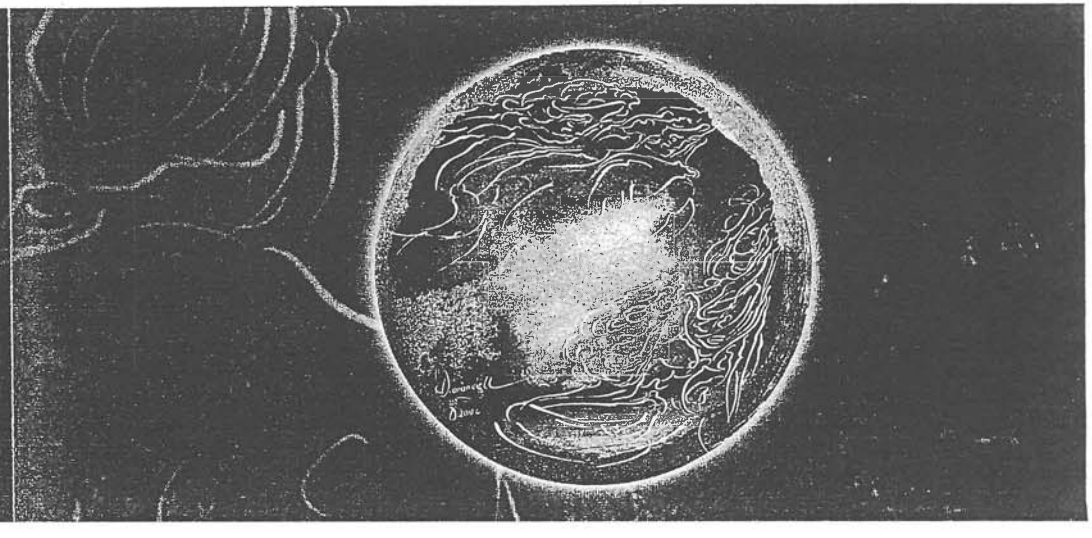
Carandell és un d'aquells artistes especials, difícilment classificables i en aquesta exposició ens demostra, un cop més, la seva heterogènia trajectòria creativa.

Són molts anys que Carandell pinta amb els seus colors la història de la Música. Els seus paratges abstractes estan habitats per figures estilitzades que semblen dansar al ritme de les esferes celestials.

Són els personatges de la Novena Simfonia que ara han volgut reviure a través de l'Escriptura Directa.

Gaudim d'aquesta exposició que és una simfonia combinada amb els sentiments de l'artista i els nostres particulars.

Enric Bagué i Vilà
Regidor de cultura

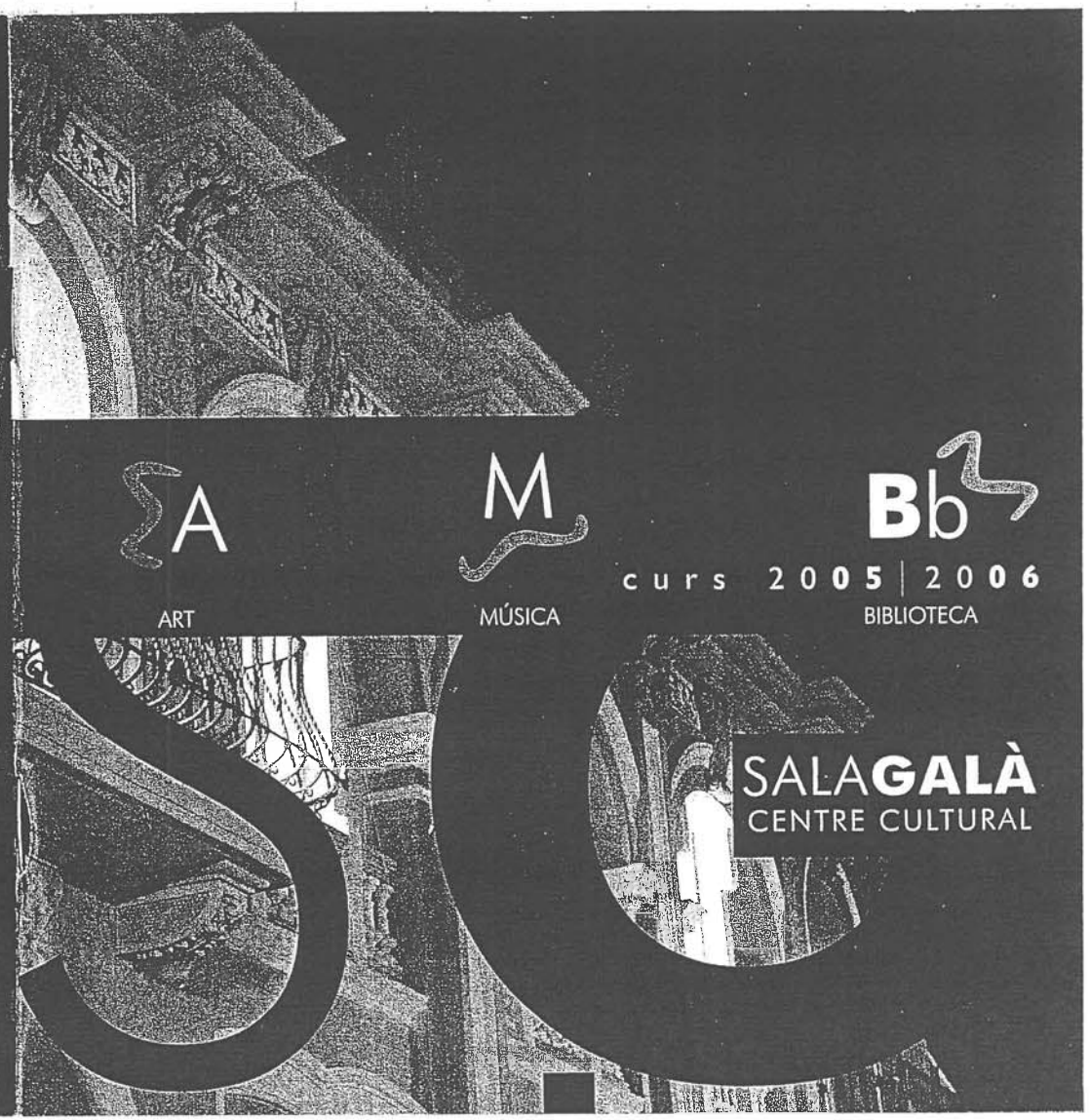

-242-

SALA**GALÀ**
CENTRE CULTURAL

carrer del molí 9 | tel. 972 462 820 | Cassà de la Selva
www.salagala.com | info@salagala.com

Ajuntament de
Cassà de la Selva

A ART

M MÚSICA

Bb BIBLIOTECA

curs 2005 | 2006

SALA**GALÀ**
CENTRE CULTURAL

lamantis

Us avancem algunes de les sortides previstes:

La Torna de l'Albert Boadella, al teatre Romea.

Les falses confidències –comèdia- al Teatre Nacional de Catalunya
Música:

Tradicional Festival de valsos, al Palau de la Música Catalana

Per a més informació consulteu www.salagala.com

Acte d'obertura del curs 2005-2006

EXPOSICIÓ:
Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura directa

Carandell

Del 30 de setembre fins al 29 d'octubre de 2005

INAUGURACIÓ: divendres 30 de setembre a les 9 del vespre.
LLOC: auditori de la Sala Galà

El mateix dia de la inauguració hi haurà una conferència a càrrec del mateix artista: **Escriptura directa sobre la Novena Simfonia de Ludwig Van Beethoven - 4 temps,** acompanyada d'una projecció audiovisual.
Per acabar hi haurà una actuació musical a càrrec de la Jove Orquesta de Cassà.

Conferència: ***"Història de la Música fins al període del Romanticisme - resum"*** i projecció audiovisual.
Dia: divendres 7 d'octubre a les 9 del vespre.
Lloc: Auditori de la Sala Galà

-thz-

AJUNTAMENT DE
FORNELLS DE LA SELVA

SALA D'ACTES de
l'Ajuntament de Fornells de la Selva

C/ Antoni Gaudi, 45
Tel: 972 476163
www.fornellsdelaselva.org

Del 28 d'abril al 7 de maig de 2006.

INAUGURACIÓ: divendres 28 d'abril a les 8 del vespre, a la Sala d'actes de l'ajuntament.

El mateix dia de la inauguració hi haurà una conferència a càrrec del mateix artista: Història de la Música, força i expressió sobre la Novena Simfonia de Beethoven. acompanyada d'una projecció audiovisual.

Horari: feiners de 10 a 2 del matí.
Dissabte d'11 a 2 del matí i de 6 a 8 de la tarda.
Diumenge d'11 a 2 del matí.

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven
Història de la música

-842-

CARANDELL

Novena Simfonia de Beethoven
Història de la música

Amb aquesta exposició l'artista Joan Carandell ens omplirà la sala amb les seves creacions inspirades en la música de Beethoven.

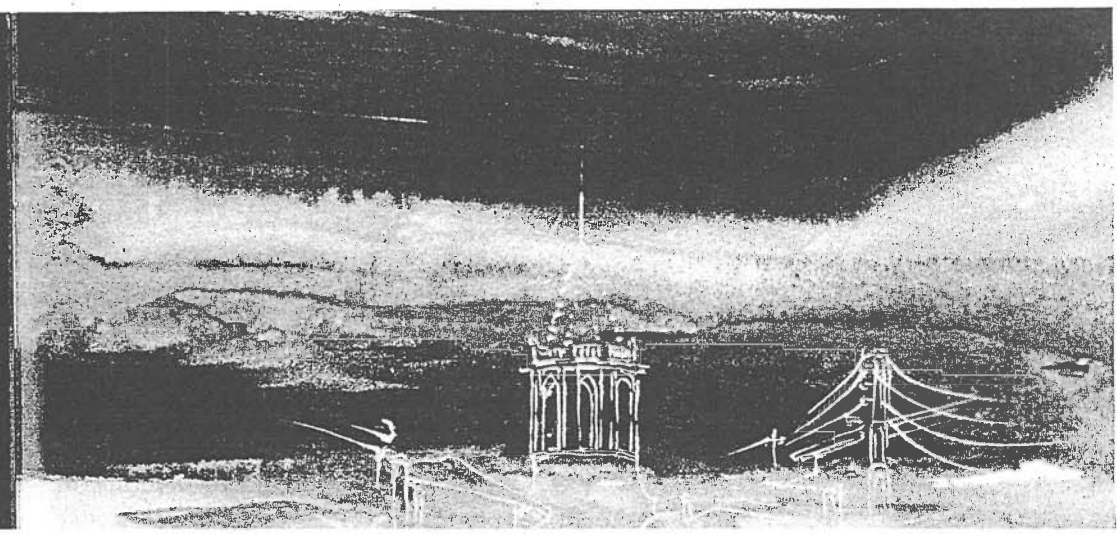
Ha exposat a diversos països del món i té una gran trajectòria artística.

La major part de la seva obra actual s'ha basat en la història de la música i quan va descobrir el gran compositor el va fascinar de tal manera que actualment la Novena Simfonia és el punt de referència de les seves obres, basada en una pintura rítmica i descriu per mitjà de les formes i de colors les diferents notes musicals que la Novena l'inspira.

La pintura de Carandell, de caràcter pausat i serè, parteix de l'expressió gràfica per arribar a aprofundir i entendre l'essència de l'univers.

Contemplant les seves pintures ens suggereix un munt de sensacions. Per això us convido a gaudir d'aquesta exposició en què la pintura rítmica ens transporta a un univers màgic i espiritual.

Gabriel Casas i Soy
Alcalde de Fornells de la Selva

Mise à jour : Me 27 septembre

ABF Beethoven

Association Beethoven France et Francophonie

Paris, du 2 au 18 novembre 2006 : une exposition de tableaux relatifs à Beethoven à ne pas rater !

L'artiste peintre espagnol Joan Carandell exposera ses œuvres à Paris du 2 au 18 nombre 2006.

Passionné par la musique, et plus particulièrement par Ludwig van Beethoven et sa musique, l'artiste présentera plus d'une dizaine d'œuvres inédites.

Vous pourrez constater, à cette occasion, que ses œuvres sont empreintes d'onirisme, de force et qu'elles reflètent bien l'esprit de Beethoven.

Pour mieux connaître Joan Carandell, vous pouvez télécharger sa biographie (au format pdf).

Ci-dessus :
"Beethoven"
une oeuvre de Joan Carandell
2006

L'exposition se déroulera à l'Espace galerie Jean Touzot

22 rue des quatre vents
75006 Paris
Tél. : 01-40-46-94-09

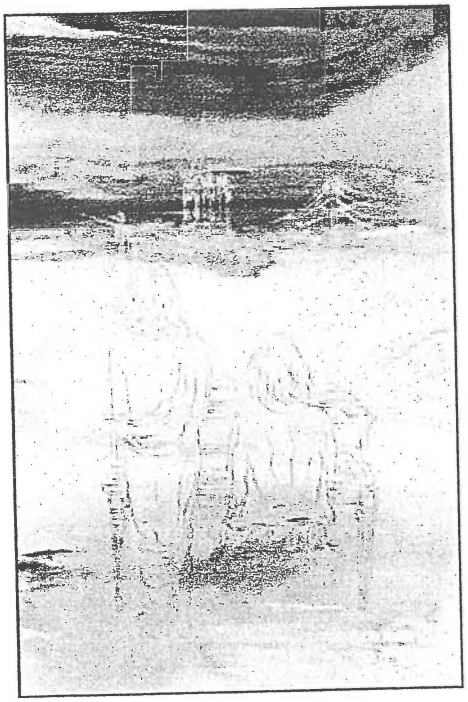
Ouvert du mardi au samedi
- de 11 heures à 13 heures
- et de 14 heures à 19 heures

http://www.touzot.fr

Touzot

Contacts :
ABF : 01-30-59-03-87
Touzot : 01-40-46-94-09

-249-

La librairie internationale Jean Touzot et l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie se sont associées pour l'organisation de cette rencontre dans l'art musical et l'art pictoral et vous accueilleront à l'Espace galerie Jean Touzot (Paris 6e).

Ce pourra également être l'occasion de découvrir d'autres réalisations de l'ABF et de rencontrer des personnes qui partagent votre goût pour la musique ou la peinture.

Le vernissage se déroulera le mercredi 8 novembre.

A gauche :
"Histoire de la musique romantique"
une oeuvre de Joan Carandell

L'association francophone
des passionnés de Ludwig van Beethoven :

ABF - Association Beethoven France et Francophonie

19 rue de l'Etang
78660 ABLIS
FRANCE

Pour en savoir plus, pour aider, pour participer ou juste pour contacter l'association, n'hésitez pas à laisser un message. Merci.

Conferencia acompañada de Audiovisual

BEETHOVEN. NOVENA SINFONÍA.

HISTORIA DE LA MÚSICA

A cargo de **CARANDELL** artista plástico

Organiza la UNIVERSIDAD DE ALBANY

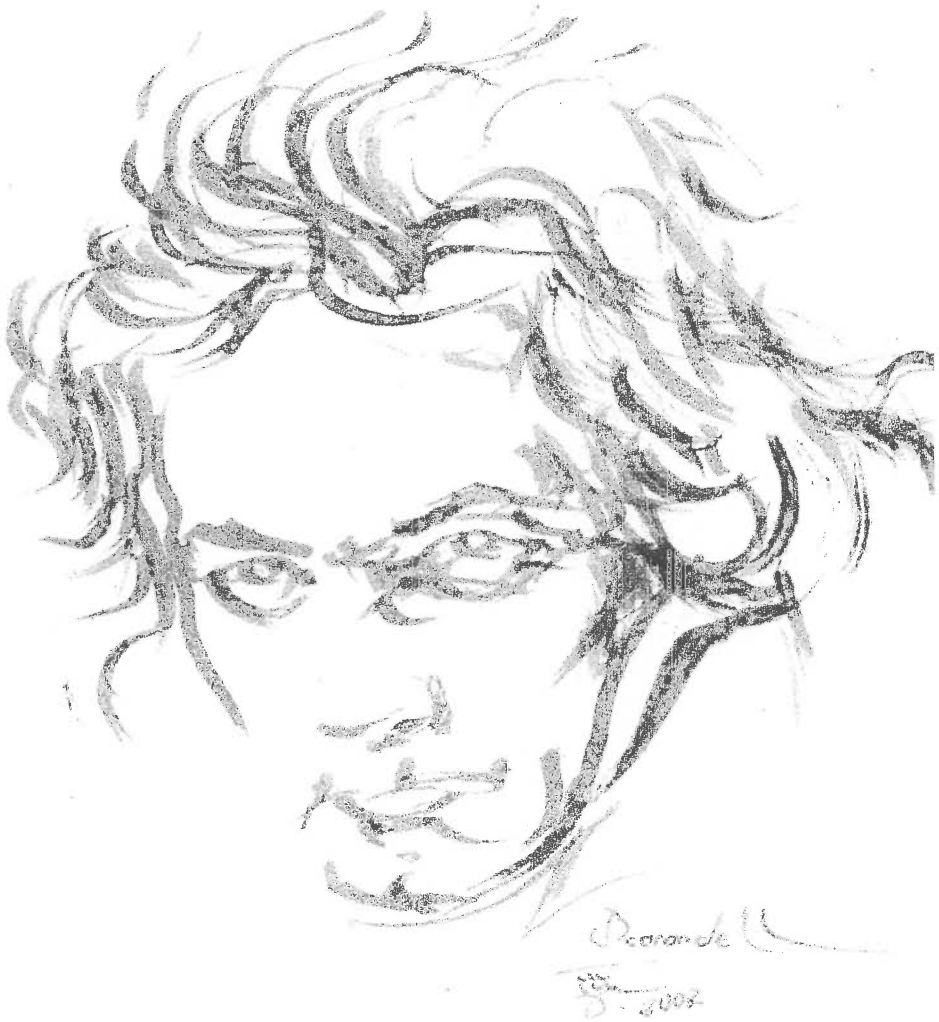
en colaboración con el

INSTITUTO INTERNACIONAL.

Martes, 20 de Febrero 2007. A las 19,30 H.

Aula 101

c/. Miguel Ángel, 8. Madrid.

La Universidad de ALBANY en colaboración con el INSTITUTO INTERNACIONAL

Les invitan a la charla coloquio
con el artista plástico

JOAN CARANDELL

Sobre su obra pictórica en relación con

LA NOVENA SINFONÍA DE BEETHOVEN

La conferencia será acompañada de un
audiovisual realizado por el propio artista

Martes, 20 de Febrero de 2007, 19:30 h.
Sala 101 Instituto Internacional

International Institute
MADRID · BOSTON

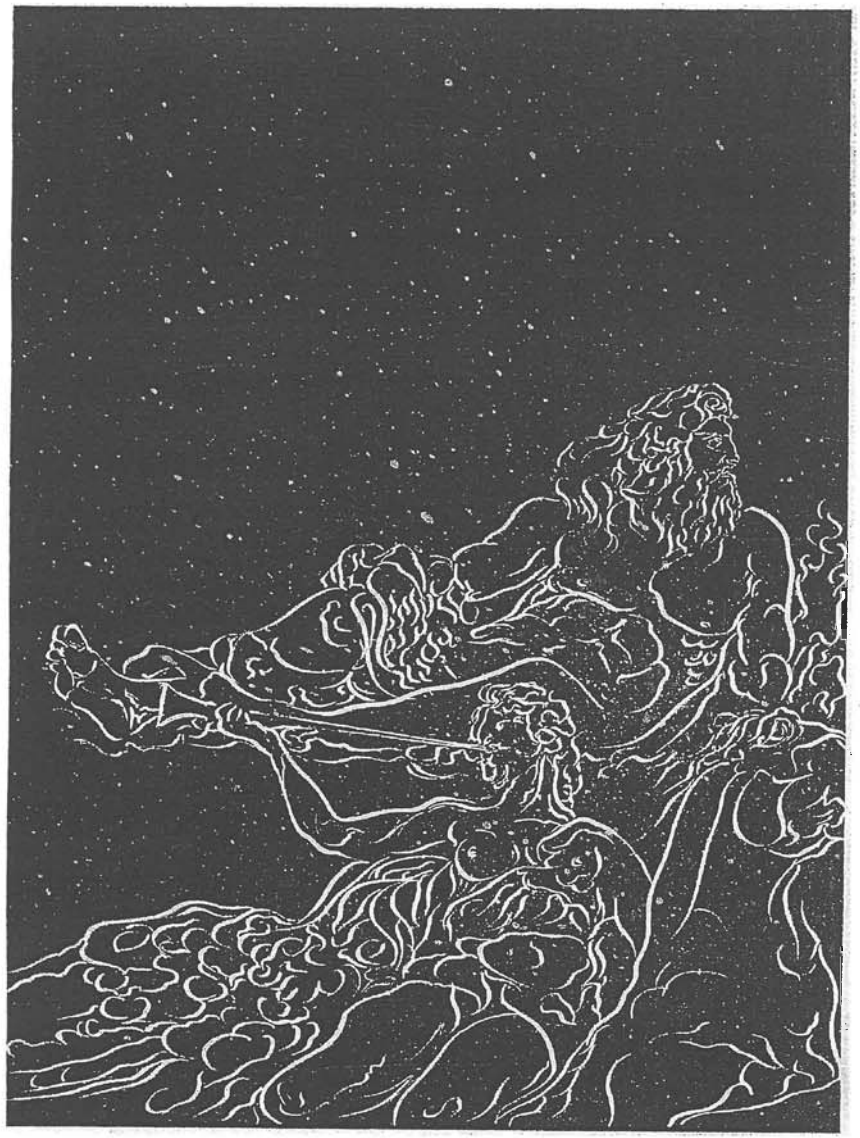
CARANDELL

NOVENA SINFONÍA

de Ludwig van BEETHOVEN

HISTORIA DE LA MÚSICA

Polahi Arts Gràfiques. Dinàs

Consell Comarcal de l'Alt Empordà

El president del Consell Comarcal de l'Alt Empordà,
Jordi Cabezas i Llobet,

Es complau a convidar-vos a la inauguració de l'exposició de pintura Síntesi Musical de **Carandell** , i projecció d'àudio-visual, que tindrà lloc el dia 1 de juny a les 20 h. al c. Nou, 48 de Figueres.
L'exposició romandrà oberta fins el 15 de juny, de dilluns a divendres de 9 a 20 h. i dissabtes de 9 a 14 h.

Figueres juny de 2007

Consell Comarcal
de l'Alt Empordà

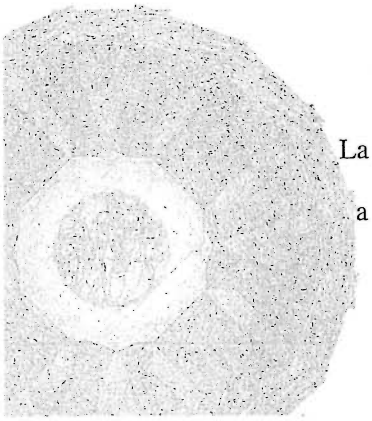
El president del Consell Comarcal de l'Alt Empordà,
Jordi Cabezas i Llobet,

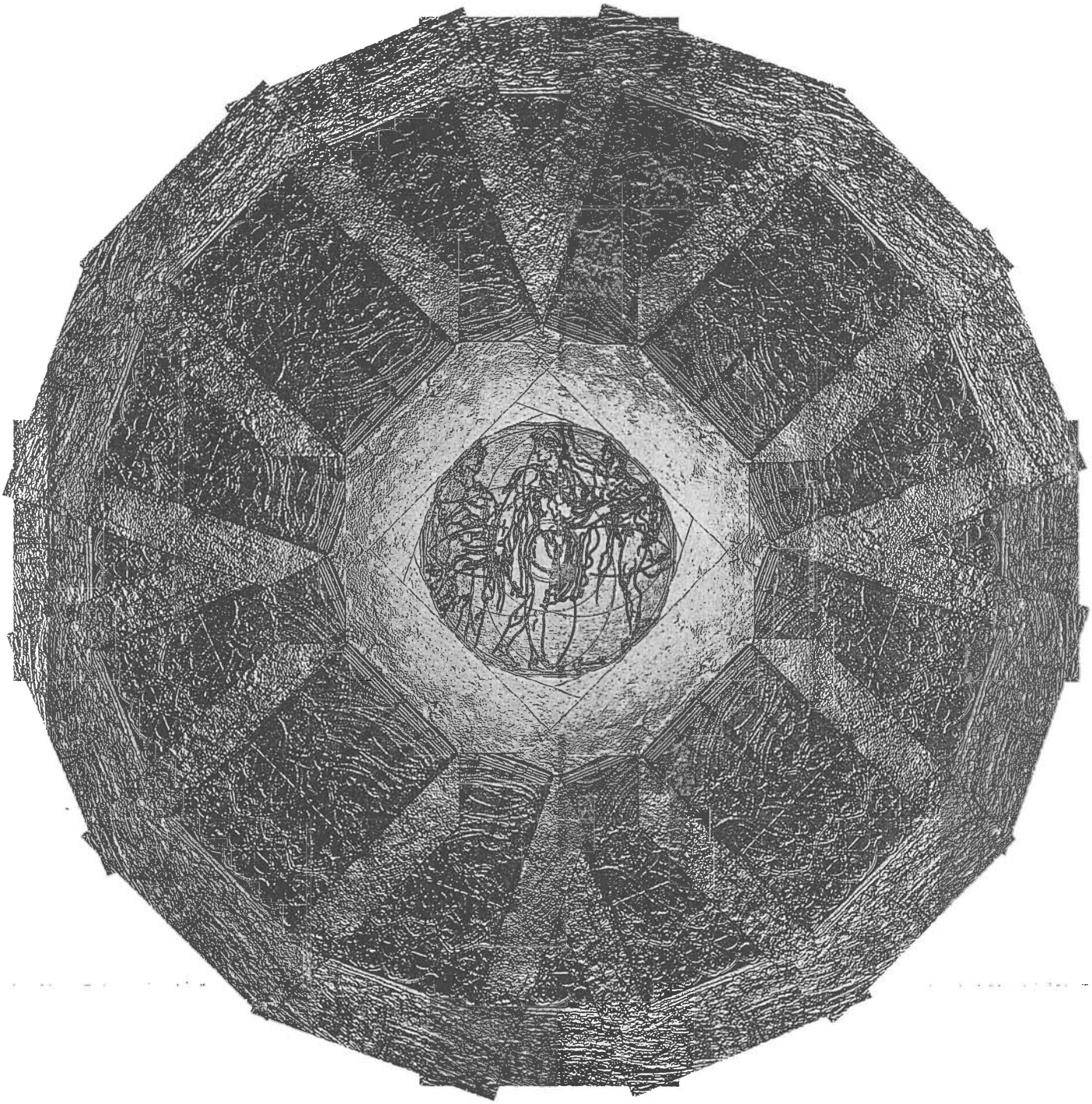
es complau a convidar-vos a la inauguració de l'exposició de pintura,
Síntesi Musical, de Carandell.

La presentació inclourà la projecció de l'audiovisual *Beethoven 9 Simfonia*,
l'acte tindrà lloc el dia 1 de juny, a les 8 de la tarda,
a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, c. Nou, 48 de Figueres.

L'exposició romandrà oberta fins al 16 de juny,
de dilluns a divendres, de 9 a 20 h, i dissabte, de 9 a 14 h

FIGUERES, JUNY DE 2007

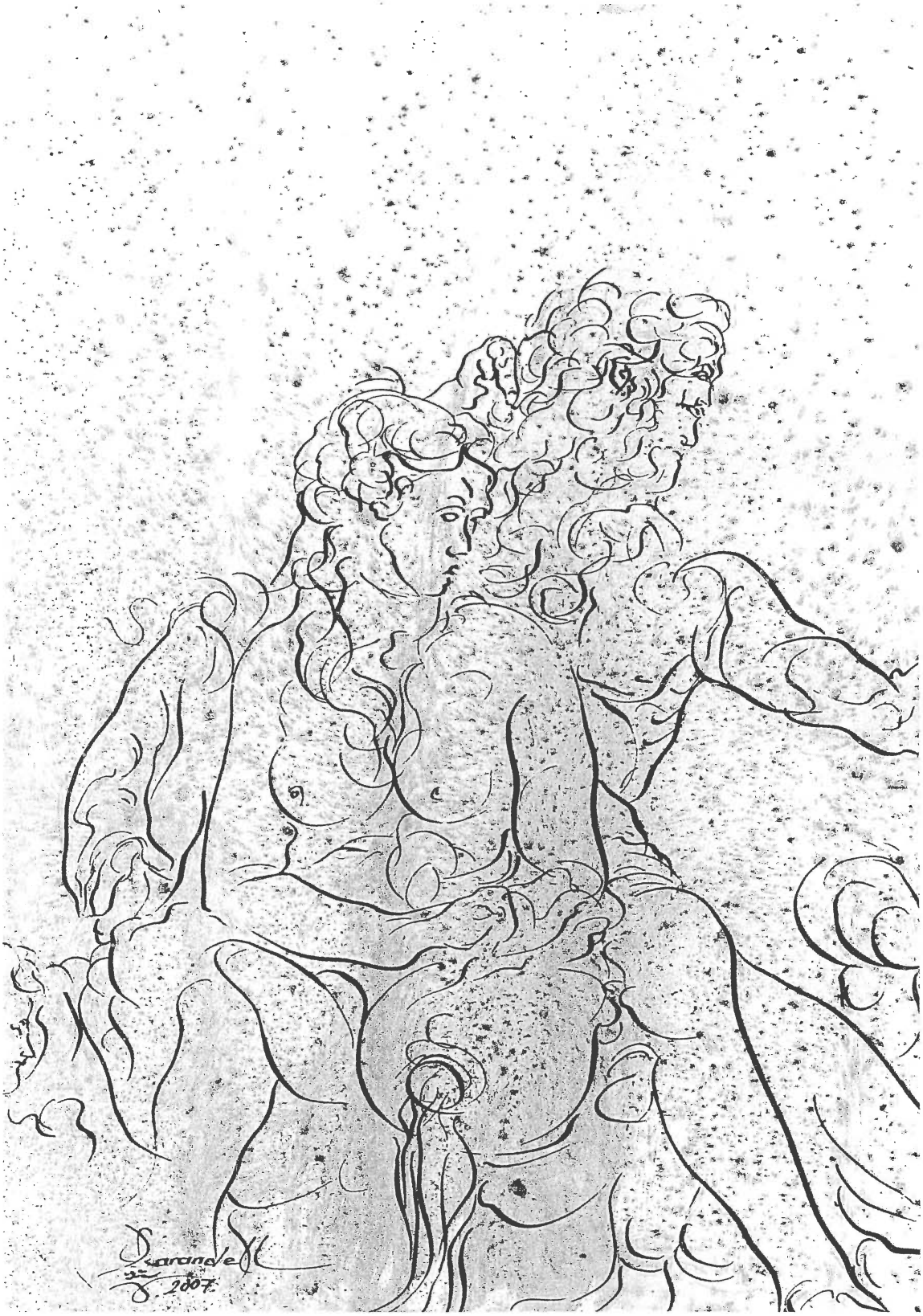

CARANDELL

SÍNTESI MUSICAL

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 3r moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

PRESENTACIÓ

L'art en sentit ampli

El Consell Comarcal de l'Alt Empordà acull a la seva sala d'exposicions una nova mostra artística singular. Aquest cop ens arriba de la mà del pintor Joan Pujol Carandell, conegut artísticament per Carandell a seques. Un pintor amb una llarga trajectòria al seu darrere, caracteritzada per un concepte de l'art en el sentit més ampli del terme.

Carandell ha estat treballant i aprofundint en la relació de l'art, la geometria i la música. Una personal interpretació del món de la pintura que l'ha portat a descriure la realitat que l'envolta en un conjunt de formes i de colors molt característics. Tot això a partir de la seva particular interpretació dels sons dels grans compositors que han protagonitzat la història de la música al món en els darrers segles.

És evident que cada artista transmet en les seves obres un estat d'ànim. Segons el professor i promotor artístic Jordi Rodríguez-Amat, per a Carandell "l'art surt directament del cor i la mà, com a simple mitjà d'expressió. Transmet la necessitat de l'artista i expressa el seu sentir universal". L'exposició que aquests dies es pot visitar al Consell Comarcal de l'Alt Empordà n'és, sense cap mena de dubtes, una bona mostra.

Jordi Cabezas i Llobet
President del Consell Comarcal de l'Alt Empordà

LA PINTURA DE LES ESFERES

El món clàssic havia descobert el veritable secret del perquè els humans posseïen el domini dels diferents llenguatges artístics i per tant la capacitat de crear. Havia estat gràcies a les nou muses, filles de nou nits d'amor entre Zeus i Mnemòsine (deessa de la memòria). Després de néixer, les joves muses van encetar la seva singladura itinerant d'aquí cap allà, i s'aproparen sigil·losament als mortals i tot abocant a la seva oïda, a la seva ment, petites espurnes d'un llenguatge fins aleshores reservat només als déus. La poesia, la pintura, fins i tot la música es van començar a revelar entre els mortals com a manifestacions extraordinàries sorgides del no-res. Potser per això, Boeci, a principis del s. VI (d.C.) deia que la música feta pels humans no era res més que la burda imitació de dos models inabastables... el de la música de les esferes o mundana, la que fa l'univers en el seu moviment perfecte, i la de la música humana, el mateix que les esferes però dins del nostre cos. Els humans, en la nostra imperfecció, no tenim la possibilitat de sentir-ne cap de les dues. Però Boeci s'equivocava! Alguns afortunats sí que han estat capaços de percebre la música de les esferes i en Joan Carandell n'és un d'ells. Posseïdor d'un privilegi tan especial, és conscient de la limitació humana: les paraules són insuficients i només la seva pintura és el que li permet compartir aquesta revelació. Entre els sons i ressons de les esferes hi són tots els grans de la història de la música (com Bach, Beethoven, R. Strauss, Mahler...) i així ho reflecteixen els seus quadres des de fa molt de temps, pintura personal que defuig paràmetres de modes o tradicions i que cerca en el so de les esferes, en l'harmonia dels mons, la seva veritable essència.

Tot contemplant la seva obra recordem que som petits al davant d'un univers inquietant, infinit, desconegut, de colors freds, ple de missatges inintel·ligibles, tal vegada farcits de la veu de les muses des del Parnàs. Però no tot està perdut per a nosaltres. Ens queden els quadres d'en Carandell com quasi l'única opció que tenim d'intuir el so de la música dels mons a través de la seva mirada... És evident que som al davant de la veritable pintura de les esferes.

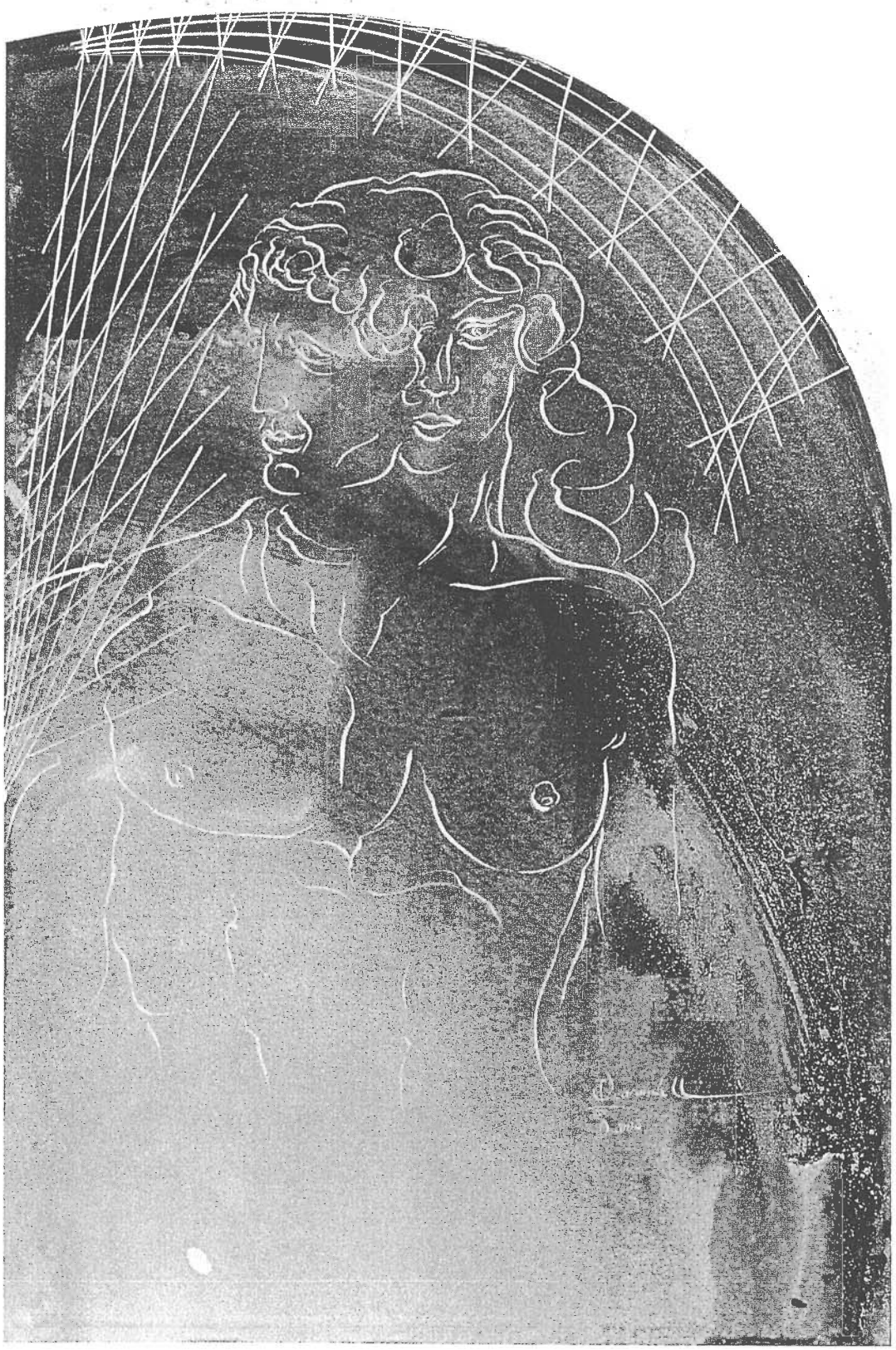
Gràcies, Joan, per revelar-nos el secret.

Joan Vives
Músic i divulgador musical

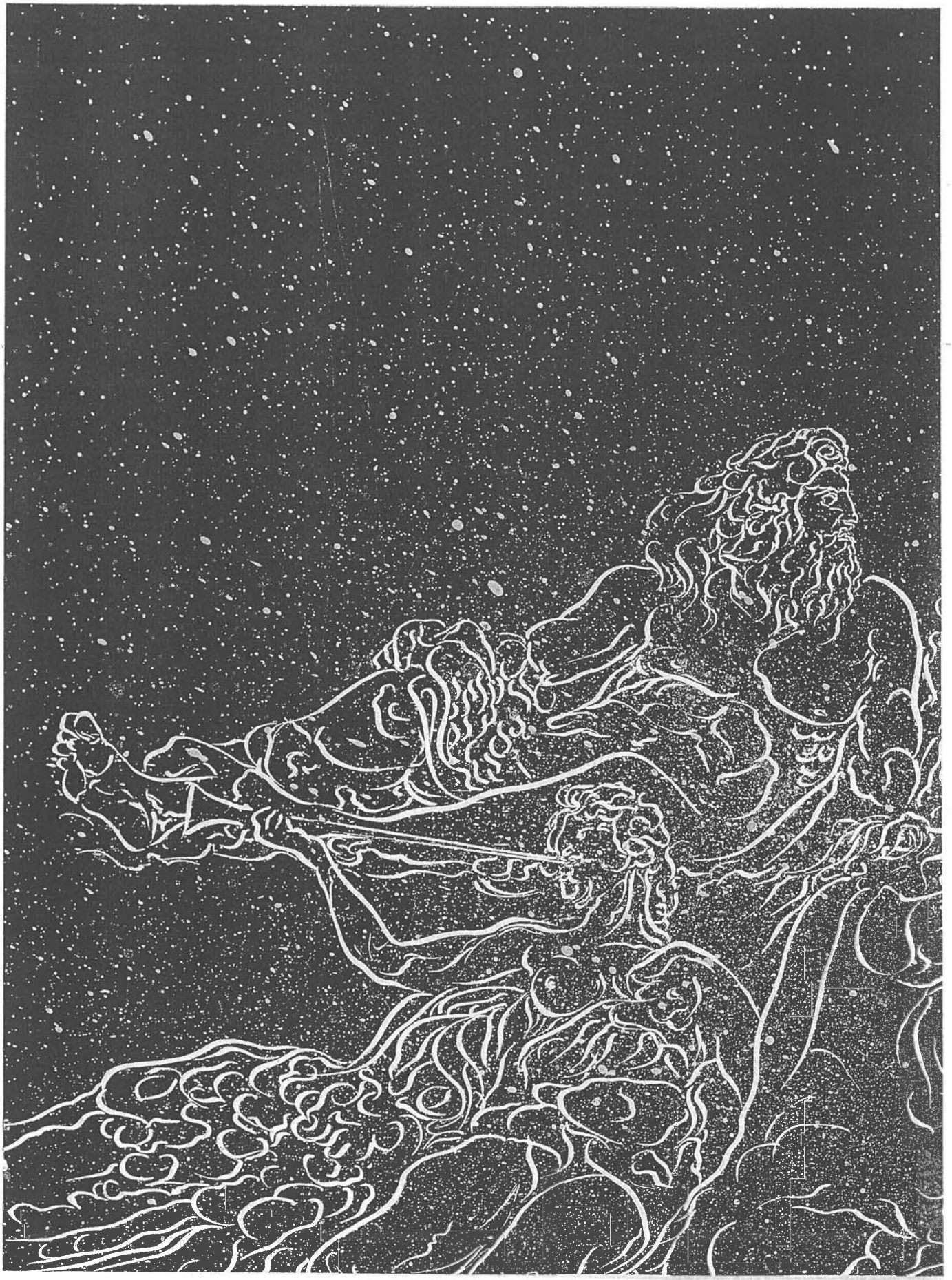
BEETHOVEN - Univers vibracional

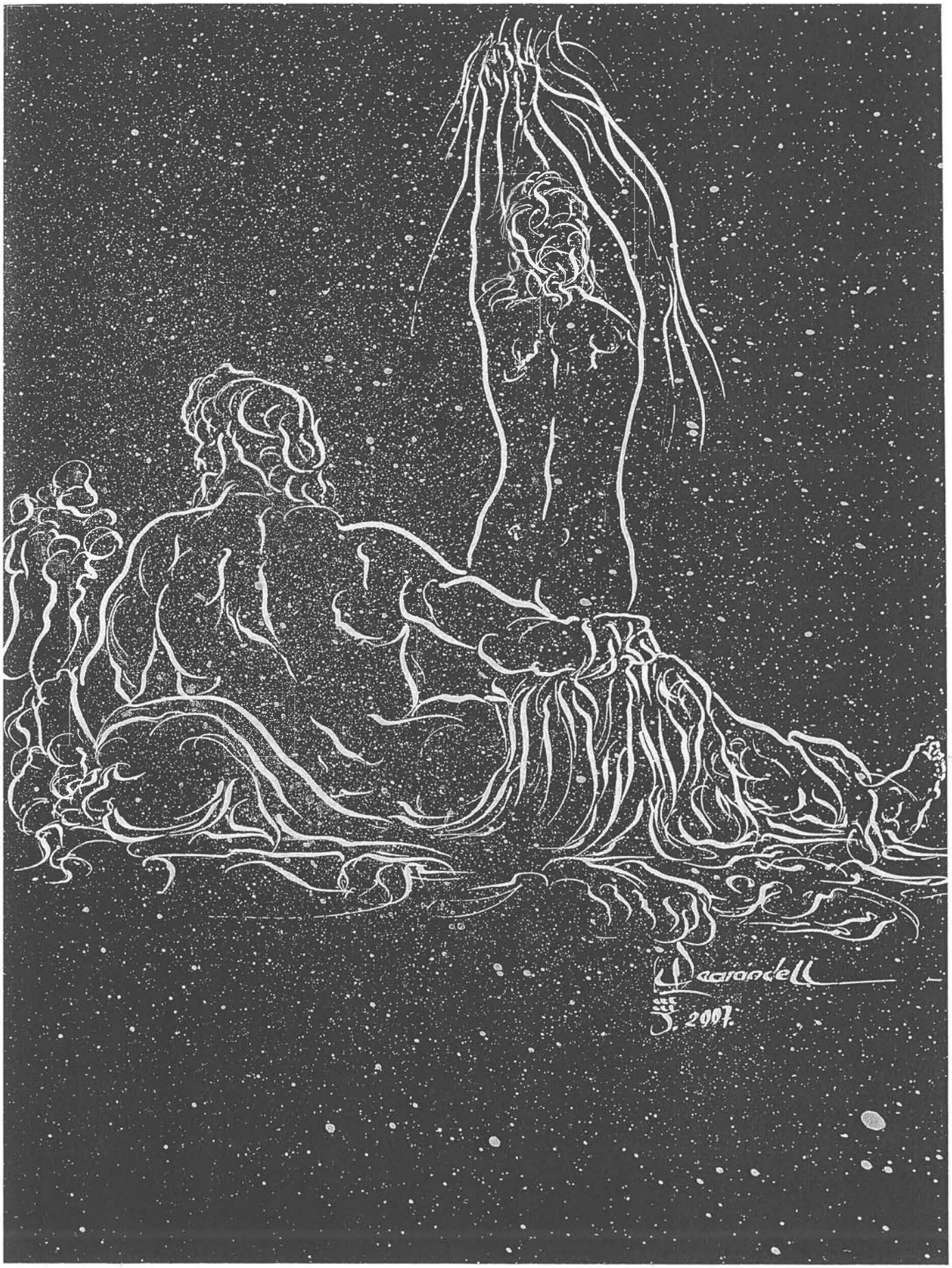

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 4t moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 2n moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

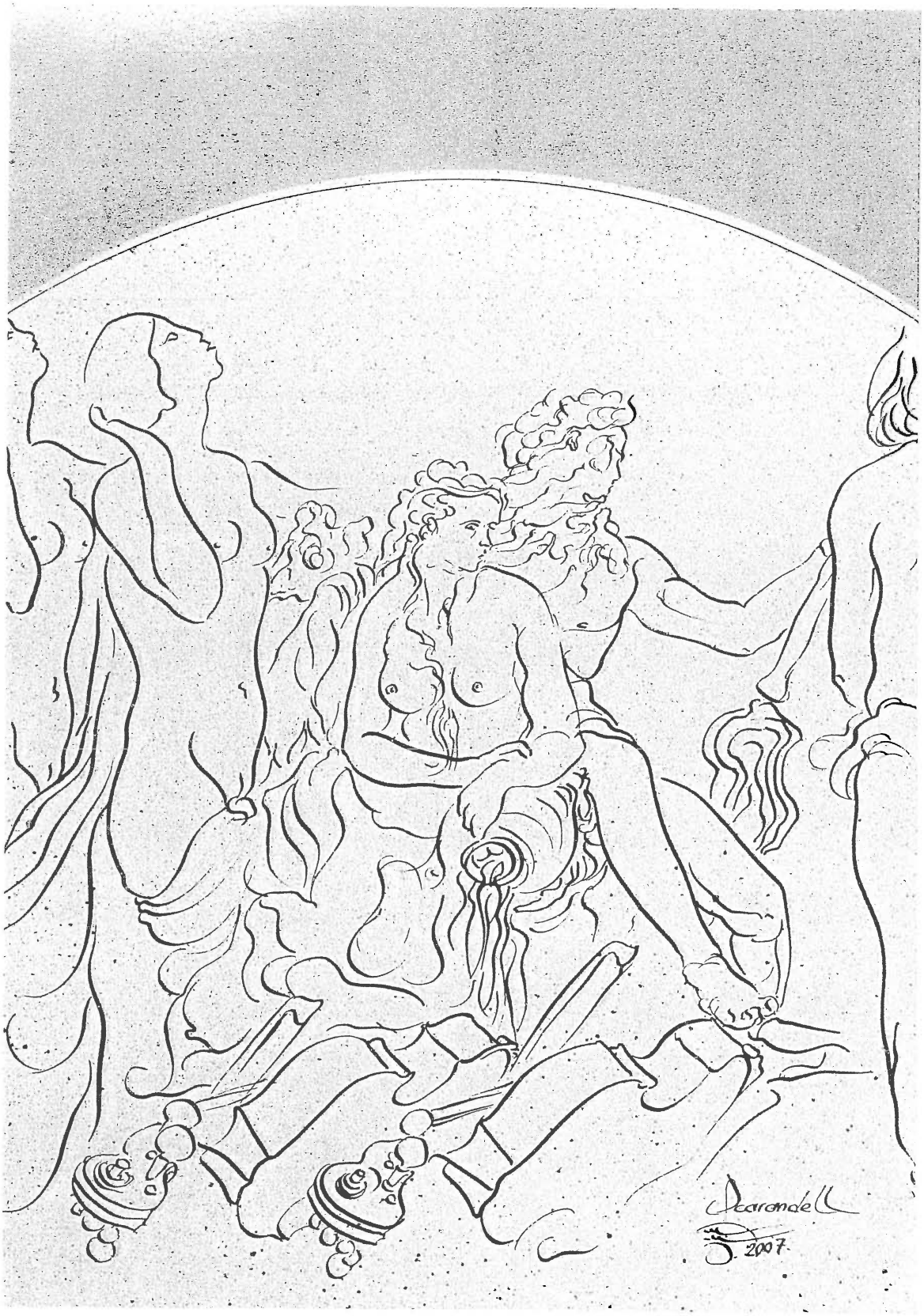
ENTRADA DELS INVITATS. "Tannhäuser"
Richard WAGNER

Per a l'obra "Also sprach Zarathustra"
Richard STRAUSS

SIMFONIA núm. 7 "Leningrad" fragment
XOSTAKÒVITX

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 1r moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

CARANDELL Cronologia (resum)

joan_carandell@yahoo.es

Délégué de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. France.
Médaille de Vermeil de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Argent de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. France.
Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens. Bruxelles. Belgique.
Médaille d'Argent Cercle des Beaux Arts European, Béziers. France.
Médaille Bronce L.A.F.M. France.
Medalla Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
1r Premi Belles Arts. Girona.
1r Premi de Pintura Cambra Oficial de Comerç i Indústria. Girona.
2n Premi Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense. Italie.
Membre de l'Académie Arts-Sciences-Lettres, Paris. France.
Membre du Mérite et Dévouement Français. France.
Invitée d'Honneur III Salon International Franco-Espagnol, Béziers. France.
Honorary Member the Florida Museum of Hispanic and Latin American Art-Miami, U.S.A.
Membre du Jury Salon International de Peinture, Béziers. France.
Openluchtmuseum Middelheim, Antwerpen. Belgique.
Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, State University of New York. Madrid.
Llibre de Rècords Catalans, Història de la Música. Barcelona.
Seleccionat, Premio Gabriel Morcillo. Diputación de Granada. Granada.
Seleccionat, Europe Salon-Prix Europe, Bruxelles. Belgique.
Seleccionat, Salon "Arts-Sciences-Lettres Prestige", Paris. France.
Frankfurter Buchemesse, Frankfurt. Allemagne.
Saló Internacional d'Art A.C.E.A., Barcelona.
Membre del jurat de Pintura, Ajuntament Cassà de la Selva, anys: 1993-94-95-96-97-98-2002.
Batik Internacional Art, Barcelona.
Mostra Internazionale, Castello Estense, Mesola. Italie.
Salon International Beaux-Arts, Béziers. France.
La Hulpe, "Histoire de la Musique", Bruxelles. Belgique.
Fundación Biblioteca Alemana Göerres, Madrid.
Il·lustracions Llibres de Poemes, Elvira Gràcia. Poesia Viva, anys: 1995-1998-2000-2005. Sta. Cristina d'Aro.
Who's Who International Art, Lausanne. Suisse.
Dictionnary of International Biography, Cambridge. England.
Dizionario Internazionale Di Arte Moderno e Contemporaneo, Ferrara. Italia.
Diccionario de Artistas Españoles Siglo XX, Madrid.
Diccionari Ràfols d'Artistes de Catalunya i Balears, Barcelona.
Guia Amir d'Artistes Plàstics, Palafrugell, Girona.
Àudio-visual Casa de Cultura de Girona.
Àudio-visual La Caixa, Girona.
Art-Speak, New York, U.S.A. / Guide One, New York. U.S.A./Gal. Art. Barcelona.
Art Antiques Auctions, Bruxelles. Belgique / De Standaard, Bruxelles. Belgique.

Rayonnement A.S.L. Paris. France / Directorio Anual de Artes Plásticas, Barcelona.
Arteguía, Madrid / Guía de Arte 94, Barcelona / Revist-Art, Barcelona / El Punto de las Artes, Madrid.
Revista de Girona / Art Sacre d'Ahir i d'Avui, Girona / El Periódico del Arte, Madrid. / BonArt, Girona.
Àudio-visual. Harmonia Dimensional. Història de la Música. 2004.
Àudio-visual. Novena Simfonia de Beethoven. 2005.
Àudio-visual. Història de la Música. 1989-2005.
Àudio-visual. Galeria d'Autors.
Accademico Superiore-Cavaliere Ufficiale-Greci. Marino. Vinzaglio. Italia.
Conferencia Novena Sinfonía de Beethoven. Universidad de Albany. Madrid.
Conférence Neuvième Symphonie de Beethoven ABF. Paris.
Conferència Novena Simfonia de Beethoven-Història de la Música. Sala Galà. Cassà de la Selva. Girona.
Conferència Novena Simfonia de Beethoven-Història de la Música. Cultura. Ajuntament. Fornells de la Selva.
Premi Alba 2003. Itàlia.

CARANDELL
SÍNTESI MUSICAL

de l'1 de juny al 16 de juny de 2007

Consell Comarcal de l'Alt Empordà, Figueres

Maquetació: Roger SL - www.roger.es
Impressió: Pujol arts gràfiques - Figueres
Dipòsit legal: GI-116-2007

SIMFONIA núm. 41 "Júpiter" 4t moviment
Wolfgang Amadeus MOZART

Consell Comarcal
de l'Alt Empordà

Diputació
de Girona

CLUB MARINA
~ CASINET ~

Joan Domènech Moner, president del Club Marina Casinet, en nom propi i de la Junta Directiva, es complau a convidar-vos a la darrera **"Tertúlia de Casino"** d'aquesta temporada, que tindrà lloc el proper **divendres 22 de juny de 2007 a les 20 h**, a la sala d'actes del segon pis del local social, passeig Verdaguer 10. El protagonista de la tertúlia serà l'artista pintor i pensador **Joan Carandell**, que desenvoluparà el tema **"La Novena Simfonia de Beethoven i la seva funció"**. Carandell demostra, a través de les seves reflexions, la transcendència d'aquest monument musical i la seva influència en les altres arts.

Tot i que les tertúlies no es reprendran fins a finals d'octubre, us avancem que, durant l'estiu, la vida cultural del Casinet no estarà aturada sinó que tindrà manifestacions diferents. El 13 de juliol, a les 22 h, hi haurà un **concert de jazz clàssic** al passeig Verdaguer, davant la terrassa de l'entitat. El 9 de setembre hi haurà un **concert de música clàssica**, possiblement a l'església, amb l'Orquestra del Conservatori de Girona. I el 16 de setembre, se celebrarà el **XII Concurs de Pintura Ràpida**. Us hi esperem igualment.

Bon estiu !

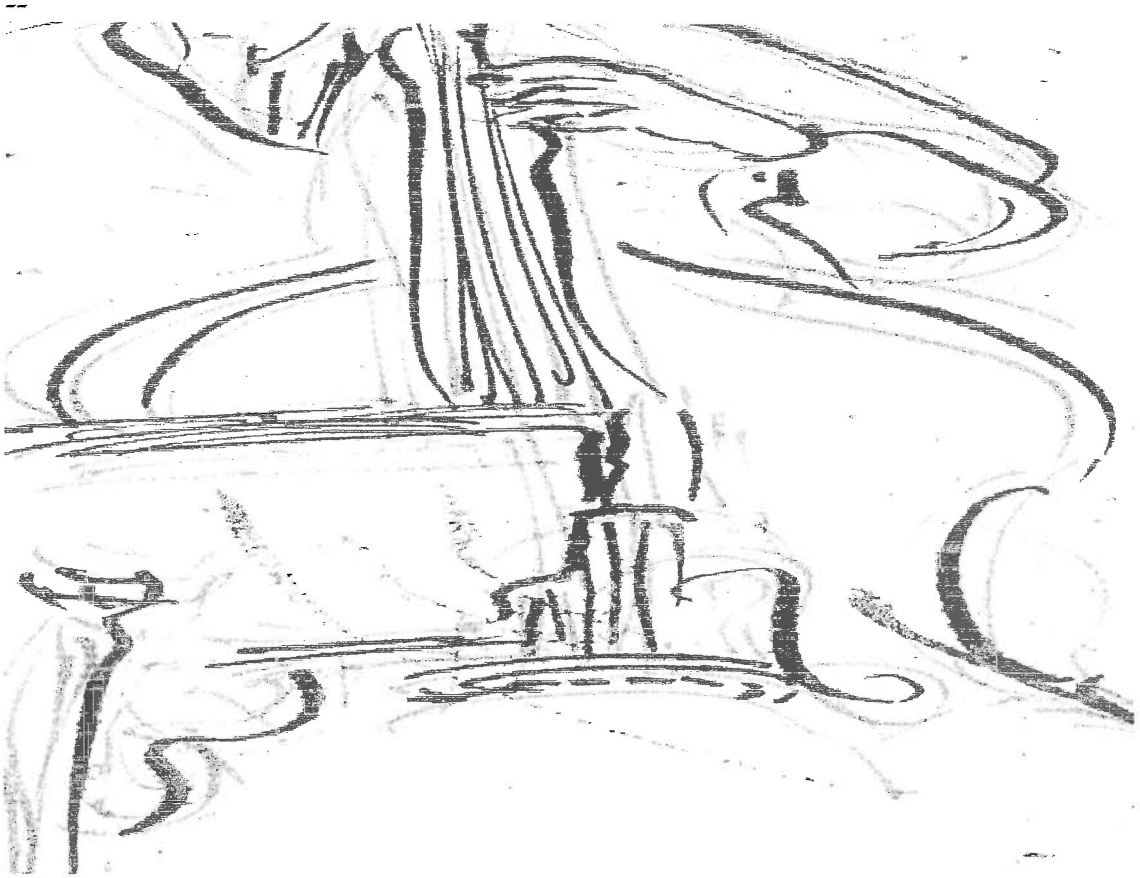
Lloret de Mar, a 30 de maig de 2007.

Presentació del llibre d'Autor
"CARANDELL ad BEETHOVEN"
HISTÒRIA DE LA MÚSICA
acompanyat d'audiovisual i conferència
Sala d'actes de l'Ajuntament de Fornells de la Selva

INAUGURACIÓ divendres 27 de Novembre a les 8 del vespre
Exposició del 27 de Novembre al 6 de Desembre 2009
Fornells de la Selva

Horari: feiners de 10 a 2 del matí
dissabte d'11 a 2 del matí, i de 5 a 8 tarda
diumenge d'11 a 2 del matí

CARANDELL & PAU CASALS

Dilluns 24 d'Octubre 2011

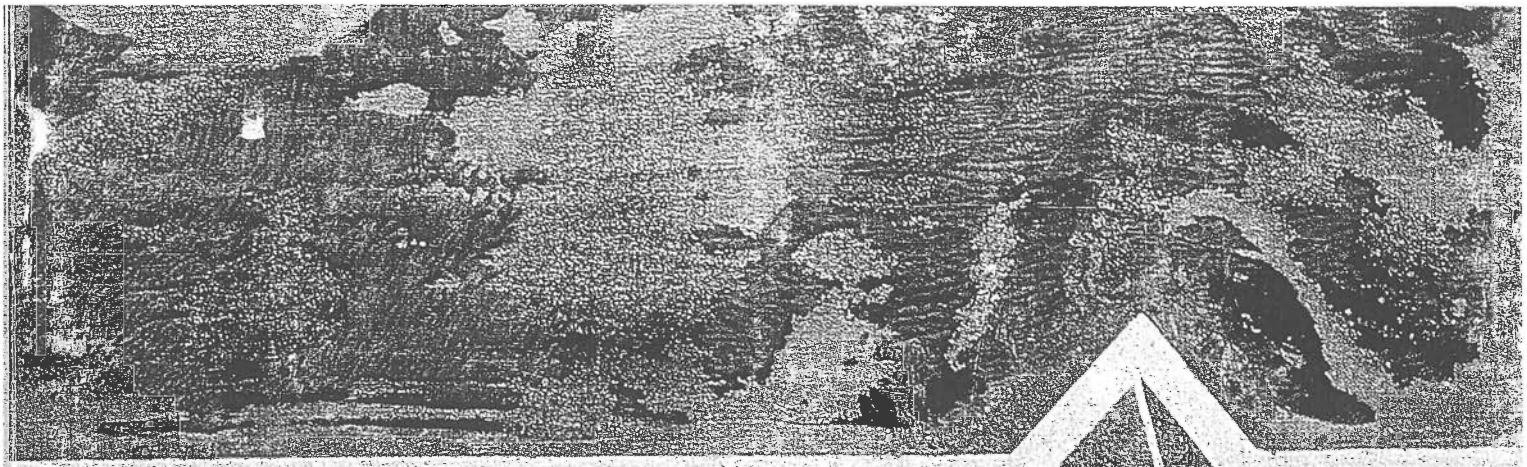
Acte en commemoració del 40è aniversari de la intervenció de Pau Casals a Nacions Unides

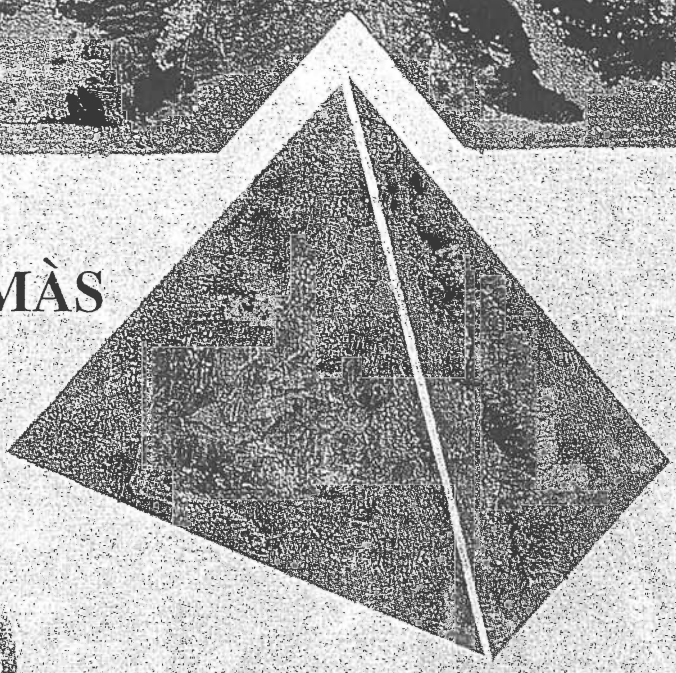
Projecció de l'audiovisual "Carandell & Pau Casals. Aniversaris 2011" de l'artista Joan Carandell

Lloc: Espai Caixa (Pl. Poeta Marquina) de Girona

Hora: 2/4 de 8 del vespre

LLIBRES

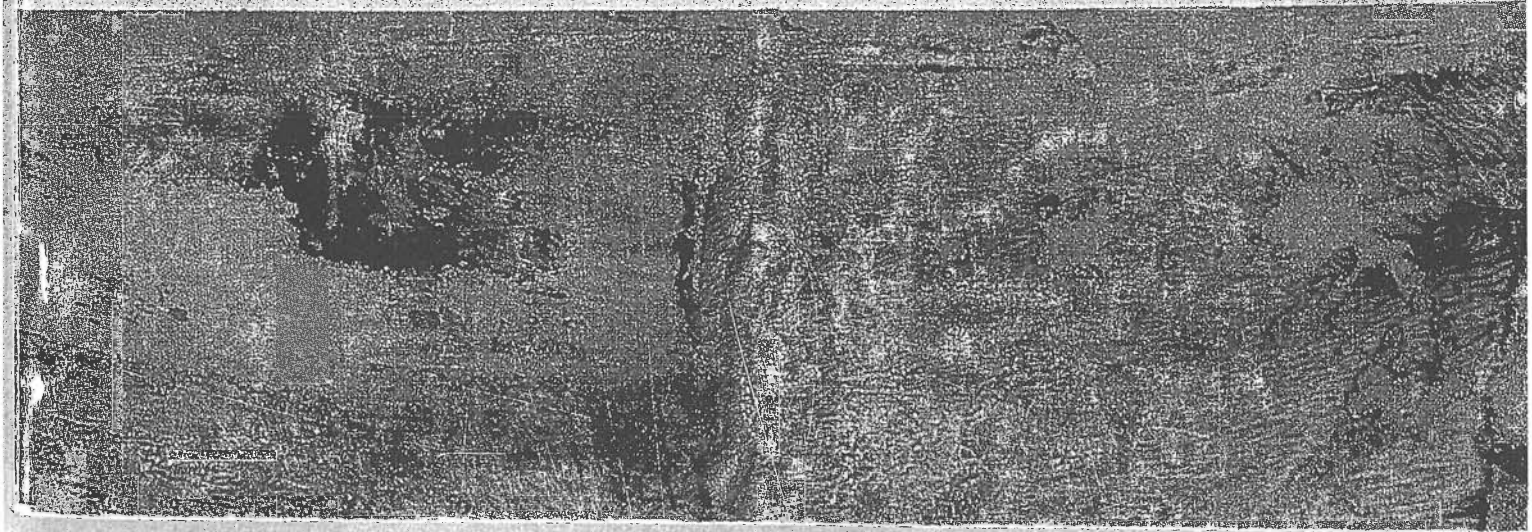

ELVIRA GRÀCIA i TOMÀS

BRÚIX DE LA POÈTICA

ELVIRA GRÀCIA I TOMÀS

BRÚIX ∅ LA POÈTICA

POESIA VIVA
1995

Il·lustracions i coberta:

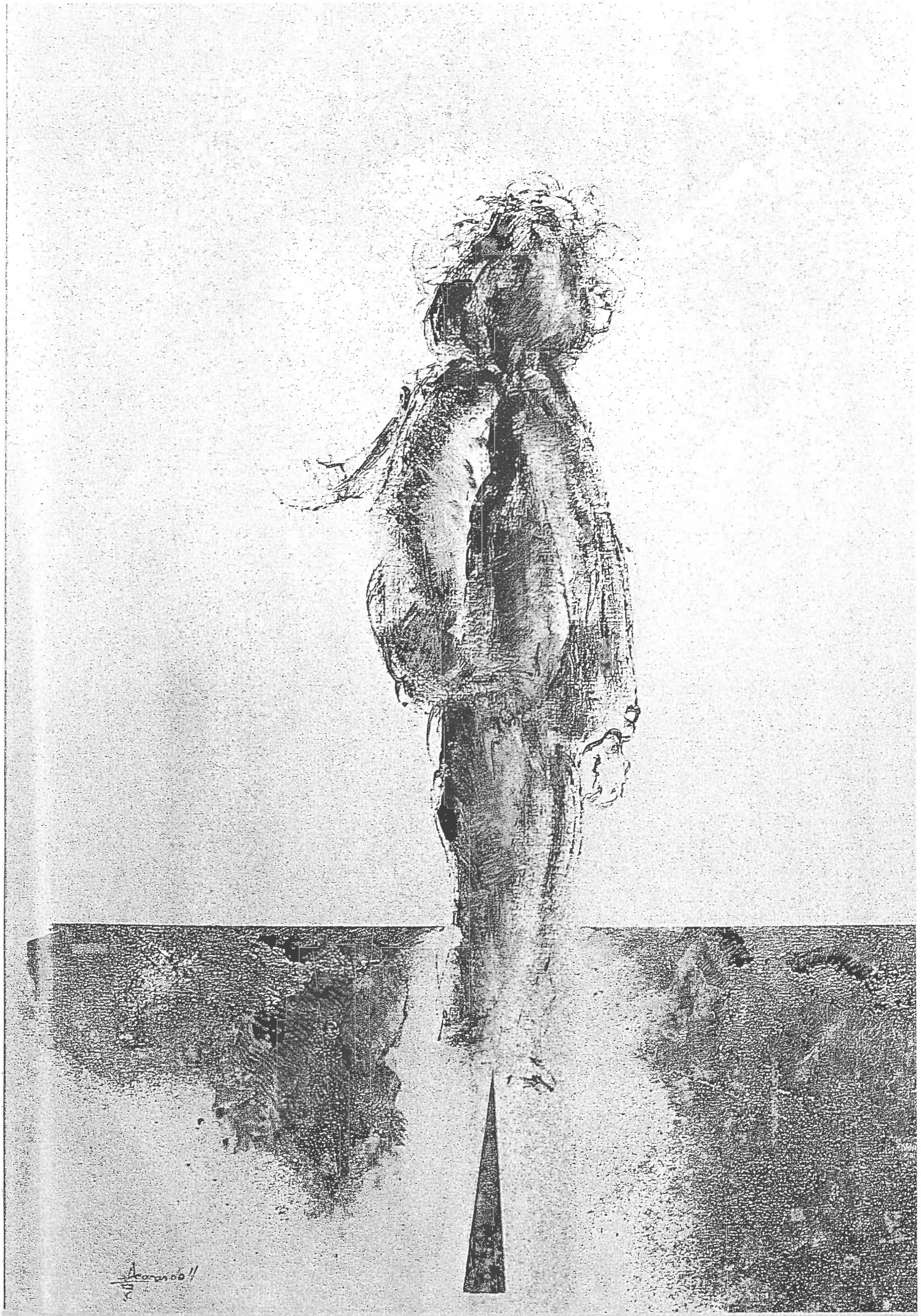
JOAN PUJOL i CARANDELL

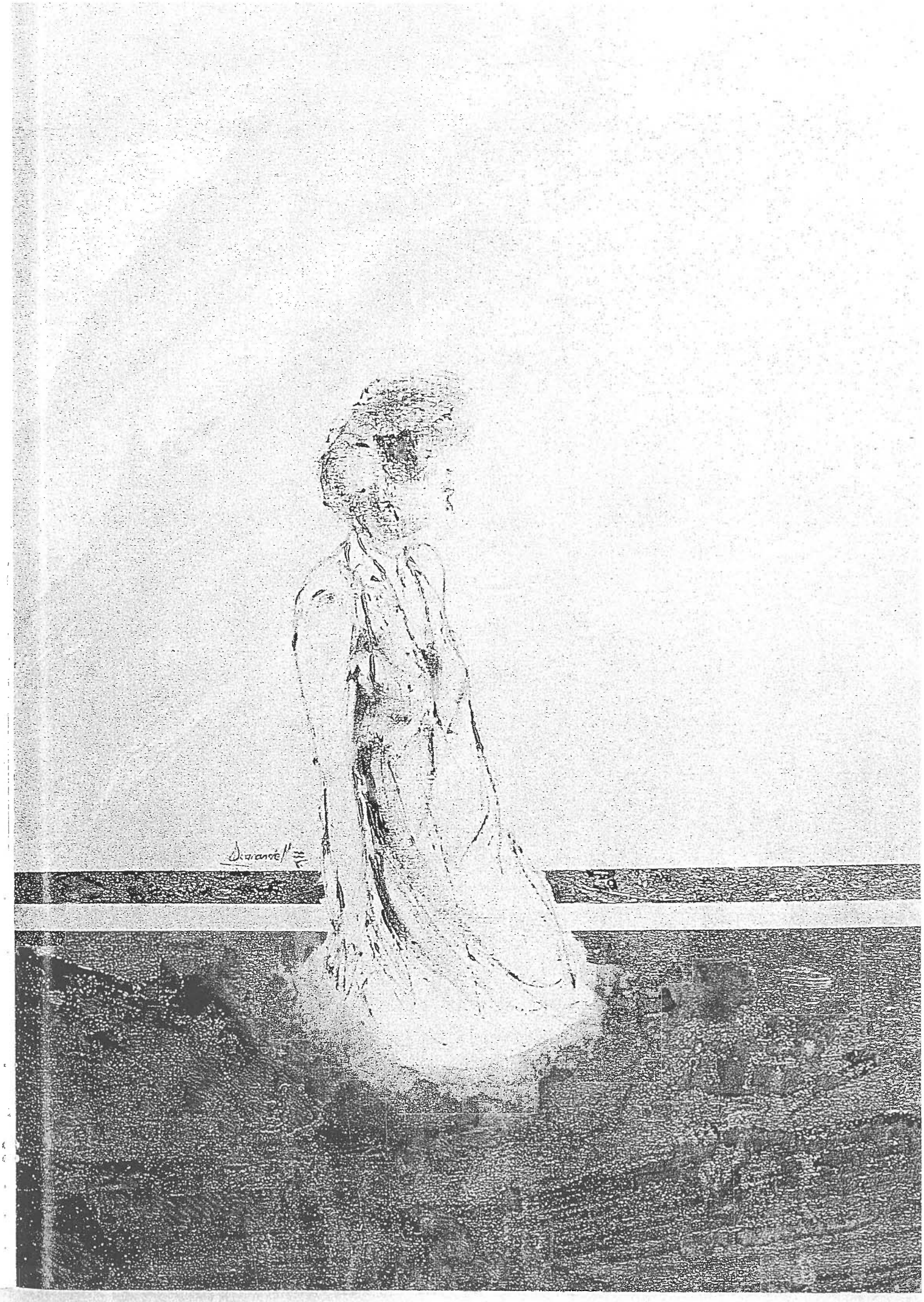
© ELVIRA GRÀCIA i TOMÀS, 1995

I. S. B. N. - 84-920311-0-7
Dipòsit Legal: B. 10.205-1995

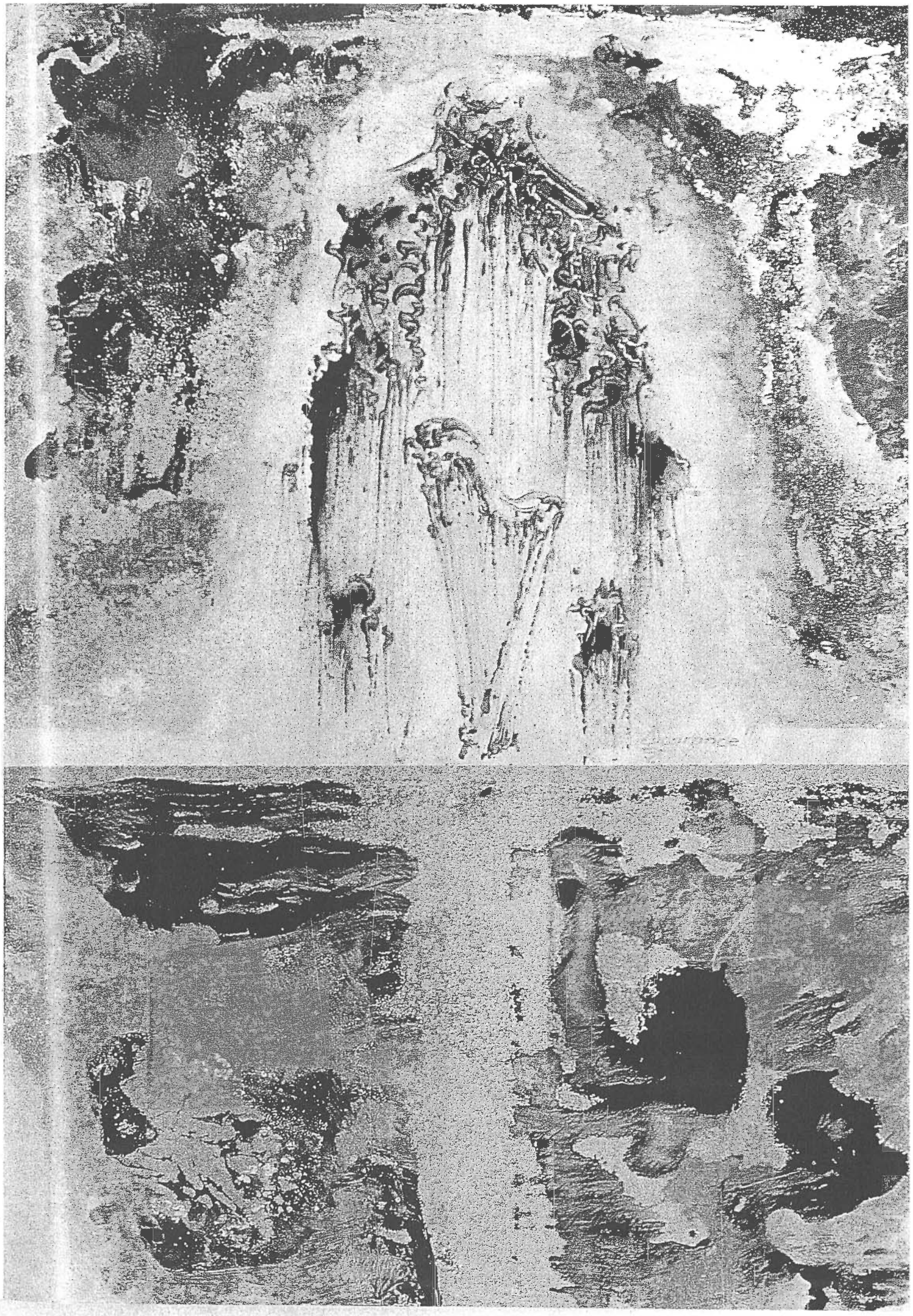
Imprès a Catalunya

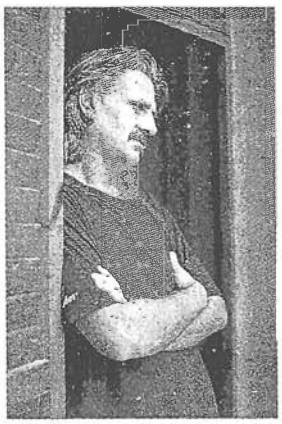
l'estudi d'en llop
Congost, 36 - Barcelona

FRAGMENT BIOGRÀFIC DEL PINTOR

M'atreviria a dir que Pujol Carandell fa com en Josep Pla: ho diu tal com raja. Per això, dels altres artistes, allò que preferentment recull són les espontaneïtats que els mouen, aquelles ventades impulsives que es poden constituir com a magnífiques garlandes o mostrarse com uns trets frenètics.

És per això que Pujol Carandell ha anat *tocant* tants i tants temes i tan diversos. El paisatge, l'al·legoria, l'interiorisme, la figura, la poesia...

ARNAU PUIG
(President de l'ACCA)

Elvira Gràcia i Tomàs

ALES DE LLETRA

— POEMES —

Elvira Gràcia i Tomàs

ALES DE LLETRA

(Poemes)

1998

Il·lustracions i coberta: CARANDELL

© ELVIRA GRÀCIA I TOMÀS, 1998
I.S.B.N.:84-922112-6-1
Dipòsit Legal: B-22.942-97

Imprès a Catalunya
l'estudi d'en llop
Congost,36
08024 Barcelona

ENDRECES

A tu, estimat Antoni, company de tots els meus camins.

A vosaltres, fills meus, que amb amor també heu resseguit la nostra ruta.

Als néts Jordi i Víctor, a les nétes Anna i Sònia, i a les besnétes Laura i Marta les quals, com gotes de rosada, fan que no es marceixin encara els pètals de la meva vida.

A tots amb els qui he compartit el goig, el dolor i les il·lusions.

I, amb el més profund agraïment i amb tota l'estima, dedico també aquestes «Ales de lletra» al meu mestre i amic Josep Colet i Giralt, qui amb la seva comprensió i saviesa ha sabut marcar el camí a tants poetes perduts.

L'AUTORA

NOTÍCIA DE L'AUTORA

Elvira Gràcia i Tomàs és una barcelonina afincada a l'Empordà. Al llarg de la seva vida s'ha dedicat a la costura i a la restauració alimentària. Malgrat tot, de ben joveneta, els seus dits ja cosien poesies a la cuina de la seva inspiració. A partir de 1987, coneix el grup literari «Poesia Viva» i s'hi integra de ple. I fruit d'aquesta etapa més poètica edita, el 1992, «Capsa de Records», el seu primer llibre de poemes. El 1995 edita el llibre «Brúixola Poètica», en el qual recull diverses poesies premiades a «Poesia Viva» i en d'altres certàmens literaris, i en aquest volum aplega molts poemes experimentals, a partir de les propostes del «Seminari d'Investigació Poètica» que estudia. De llavors ençà la seva pruïja literària no s'ha interromput, han continuat els premis afavorint la seva inspiració i ha fet una bona evolució en la seva poètica, cosa que ha provocat l'edició del llibre actual. La seva obra literària i la col·laboració del gran pintor Carandell han fornit la destacada vàlua dels seus llibres.

J.C.

NOTÍCIA DE L'IL·LUSTRADOR

CARANDELL és un pintor extraordinàriament creatiu, nat a Salt (Girona), el 1953. La seva obra gaudeix d'una gran difusió internacional. Ha fet exposicions i ha estat molt guardonat a Europa. És membre de l'Academie ARTS-SCIENCES-LETTRES de París. Membre honorari del Floria Museum of Hispanic and Latin American Art, de Miami (USA). Membre de l'Associació Catalana d'Entitats Artístiques, de Barcelona, i també de la Asociación de Artistas Plásticos Goya-Aragón A.A.P., de Saragossa. Ha estat guardonat amb el 1r Premi de Belles Arts, de Girona. El 1r Premi de la Càmera Oficial de Comerç i Indústria, de Girona. Medalla d'Argent de l'Academie ARTS-SCIENCE-LETTRES de París. Medalles d'Or i Argent de Brussel·les, Beziers, Girona, etc. Ha exposat a Nova York, Londres, Barcelona, i a molts indrets de Catalunya i França. Molts crítics literaris han escrit articles sobre la seva obra pictòrica, i parlen d'ell en diccionaris d'artistes internacionals. Destaca en la seva pintura una bona capacitació psicològica i és un gran amant de la poesia com a font d'inspiració.

J.C.

PRÒLEG

Fer dues vegades un mateix viatge o visitar dos cops un sol indret pot ser enriquidor i, sovint, complementari: allò que s'ha escapat a la primera ullada, la segona ho recull, i el coneixement esdevé un reconeixement i gaudi alhora. Però anar-hi per tercera vegada...! Això pensava jo amb una mica de temença quan l'autora em va demanar que li escrivís un pròleg per al seu tercer llibre, amb l'inconvenient -o l'avantatge, aneu a saber- que també ho havia fet per als dos primers. Si d'antuvi, però, el meu temor es fonamentava en els perills d'una possible repetició d'esquemes i valoracions, la qual cosa no afavoriria gens la reflexió sobre el poemari, després d'haver llegit i aprofundit aquest tercer recull d'Elvira Gràcia i Tomàs, se m'han fos tots els recels, perquè constato que tinc moltes coses noves per dir de la poeta, de la seva trajectòria literària i de la seva clara evolució, esdevinguda sense trencaments, però d'una forma palesa i rellevant.

Em cal, doncs, per sospedrar el comentari present, de fer una ràpida ullada a la curta però intensa història poètica de l'autora i repassar breument els seus reculls anteriors.

Si el primer representava la descoberta, la porta del seu aprenentatge mètric i preceptiu, la qual se li obria de bat a bat perquè poguessin sortir els pensaments lírics que havia acumulat i servat durant molts anys a la seva ***«Capsa de Records»****; si el segon llibre era l'eclosió de la seva inspiració, fonamentada en una tècnica cada vegada més acurada, alhora que evolutiva, en virtut d'haver estudiat moltes de les propostes del Seminari d'Investigació Poètica; si en aquest segon recull, doncs, cercava el nord literari de la seva* ***«Brúixola poètica»*** *i, navegant-hi, portava la seva lira a més de trenta ports de recerca poemàtica -la novetat dels quals féu adient que, al final del llibre, jo escrivís un epíleg de notes complementàries per explicar les noves tècniques que experimentava. Si tot això, ho havia fet en els volums anteriors i amb bona resolució, ara, a la tercera etapa, què li restava de fer? Continuar amb les seves filigranes estilístiques? ¿Aplicar-les a una nova temàtica que renovés i ampliés el seu espai experimental i emocional?... Doncs, no. En realitat cap d'aquestes propostes. Elvira Gràcia, per motius diversos que ja comentaré, el que fa és una evolució en la seva expressió poètica i en el planteig dels seus patrons co-*

-288-

municatius, i passa d'una poesia bàsicament monomètrica i rimada, d'una poètica perfilada de continguts i directa, i d'unes estructures tradicionals, en les quals s'havia fet íntima amiga del sonet, amb qui compartia filigranes clàssiques o agosarades manipulacions experimentals, de tot això passa, doncs, a un discurs poètic més lliure, on les seves sensacions queden a voltes més suggerides que no determinades, i amb uns versos plurimètrics d'un anisosil·labisme molt acurat i, sovint, sense rima. És de destacar, però, que els seus versos blancs tenen la mateixa precisió dels anteriors rimats. Si abans, en les rimes, defugia els rebles i l'aparellament de temps verbals, alhora que mai no barrejava assonàncies i consonàncies, ara, els seus versos blancs també seran purs, diàfans, sense assonàncies paràsites i amb una bona alternança accentual a les terminacions.

I ens podem demanar: per què de sobte aquest canvi en l'actitud creativa? La resposta l'endevinarem en la lectura correlativa del llibre. D'antuvi cal dir que no es tracta d'un canvi sobtat; ho he dit abans, és una evolució pausada i alhora decidida. Però una escriptora, tan enamorada de la cançó rimada dels poemes, podia derivar de cop i volta cap al vers blanc i l'anisosil·labisme? És clar que no. Li calia un procés que havia de durar prop de dos anys i, ara, aquest temps del viatge queda reflectit en la primera part del llibre, ***«Randa de vida»****. Aquesta part és l'enllaç progressiu amb el llibre anterior. Si n'observem el contingut formal, hi trobarem vuit sonets clàssics, dotze d'anglesos o shakespearians, també romancets, poemes de rima consonant o assonant en quartets, quintets, alguna mostra de «sonet nou» i, encara, una sonina, vestigi de les recerques del Seminari d'Investigació Poètica, en l'estudi dels treballs del qual la poetessa tant s'havia exercitat. I quant al contingut expressiu, la filigrana dels mots s'intensifica, i s'esforça a presentar belles síntesis temàtiques, molt precises, que es resolen sovint amb la imatgeria d'unes metàfores brillants. Encisa la lectura de jocs retòrics com aquests:* ***«El cor té un fil, però, de seda fina / que no el sabrà trencar mai cap puntaire»****. O aquesta reflexió:* ***«Cada home és un sender / ben perdut per la sorpresa»****. Té moments d'una gran força passional:* ***«Terrífics corsers / corren per les venes; / la sang en excés / suca goig i penes»****. O bé:* ***«El dolor ens***

posseirà / i escriurà amb la nostra mà / tots els versos de la pena». *De vegades el poema se li xopa de melangia i ens diu coses així: «deixo trossos del meu cor / en cada ombra del viatge». O bé: «al pou de l'enyorança / vaig caient de viu en viu». I entre molts altres, molts, jo considero definitiu aquest tercet: «Amb un silenci lliure m'empresono / i amb l'aura dels poemes em perdono / d'aquest pecat d'amor, madur i concís».*

Exacte: madur i concís és el poemari fins aquest moment del llibre. I la seva precisió s'estén a la segona part, la qual recull un sol poema, realitzat en octaves d'art menor, i on la poetessa, d'una manera intensament lírica, s'uneix en esperit i cos a l'estimat paisatge del Montseny, fins al desig d'esdevenir pols dels seus camins: «Quan sigui cendra del Montseny» és el seu títol.

Però d'ara endavant, si continuem el conreu de la lectura, és quan podrem collir el fruit de la seva evolució. La tercera part del volum: «L'ombra del raig de sol», ja se'ns obre amb un poema totalment lliure que ve emmarcat per la paradoxa del títol esmentat. I el seu discurs poètic, en els poemes blancs que segueixen, omple de suggeriments els nostres ulls i ens posa pampallugues al pensament. ¿Aquesta forta girada es va produir així en sec, tot just passar del darrer poema de la segona part i el primer de la tercera? En el llibre sí, però en el procés de l'autora, és clar que no. D'un temps ençà que la poeta alternava les dues disciplines mètriques i anava navegant per la maror d'uns versos canviants. A l'hora, però, d'aplegar-los en el llibre, hom n'ha fet la tria i, a més de procurar de reunir-los en un oneig d'afinitats temàtiques pròximes, també ha tingut en compte els esquemes formals de la realització. Així, a la primera part hi ha l'enllaç expressiu i formal amb el volum publicat tres anys abans, i a la tercera part, la nova experiència lírica del vers blanc, el plurimetrisme i la instauració del suggeriment, dominant sobre aquell dictat, tan brillant, però molt precís i directe, que havia estat la característica fins avui de l'escriptora.

I ens podem demanar: què l'ha portada vers aquests nous camins de comunicació? Segurament les lectures de poetes actuals, els quals opten, en la seva majoria, per la mesura lliure dels versos, fent-ho al-

guns per incapacitat d'aconseguir sense rebles unes rimes tradicionals, i d'altres perquè defugen l'excessiva cançó del poema i assoleixen en la nuditat mètrica del vers uns ressons d'intimitat bellíssims i un art de corferir més informal. Elvira Gràcia, però, gaudia ja d'un bon mestratge en la preceptiva clàssica i a l'hora d'expressar el que volia dir, no li calia cap llibertat de formes ni llicències. Per què, doncs, aquest camí actual? Ja ho he apuntat: la lectura de bons escriptors, com Carles Duarte, Joan Margarit, entre d'altres, i darrerament, Màrius Sampere, el poeta de més força i més reconegut del present literari català, havien d'influir en la seva nova concepció poètica. I també, l'ambient i els usos literaris actuals. Però sobretot, en les lectures de l'autora hi ha una escriptora que jo sé que l'ha impressionada profundament. Es tracta d'Esther Martínez-Pastor, una poeta molt prolífica i guardonada, que en pocs anys ha publicat més de dotze poemaris i que, en un estil de poesia lírica i emotiva, crec que és la figura catalana del moment. Sé que les seves obres no han tingut, per ara, la difusió i el reconeixement que es mereixen, però estic convençut que la història farà justícia a la seva poètica quan es normalitzin les tensions i capelletes actuals.

Bé, doncs, Esther Martínez-Pastor, excel·lent poeta formal, amb enormes habilitats en l'experimentació estilística, ha desenvolupat en els darrers llibres un gran mestratge de cadències i suggeriments amb el vers blanc anisosil·làbic i ha meravellat aquells que hem tingut la sort de llegir-la, i també, és clar, ha copsat l'autora d'aquest recull. No en va ha recollit més d'una cita de l'escriptora per encapçalar els seus versos. I jo estic segur que la màgia dels poemes d'Esther Martínez-Pastor ha encès en l'autora present, més que cap altra cosa, el desig d'experimentar aquesta poesia insinuant i un poc lliure, i el repte de comprovar si el seu tarannà artístic trobava en aquest camp noves dimensions per al seu discurs.

L'experiència ha estat feta i crec que els resultats són força encoratjadors. Recalem només en unes quantes frases poètiques collides ençà i enllà dels darrers poemes i comprovem-ho. ***«Com els pans olorosos / d'aquell blat de l'ahir / masteguem nostra vida».*** *Parlant dels* ***«somnis de l'insomni»*** *diu:* ***«Tanco els meus ulls / i em vesso en el silenci***

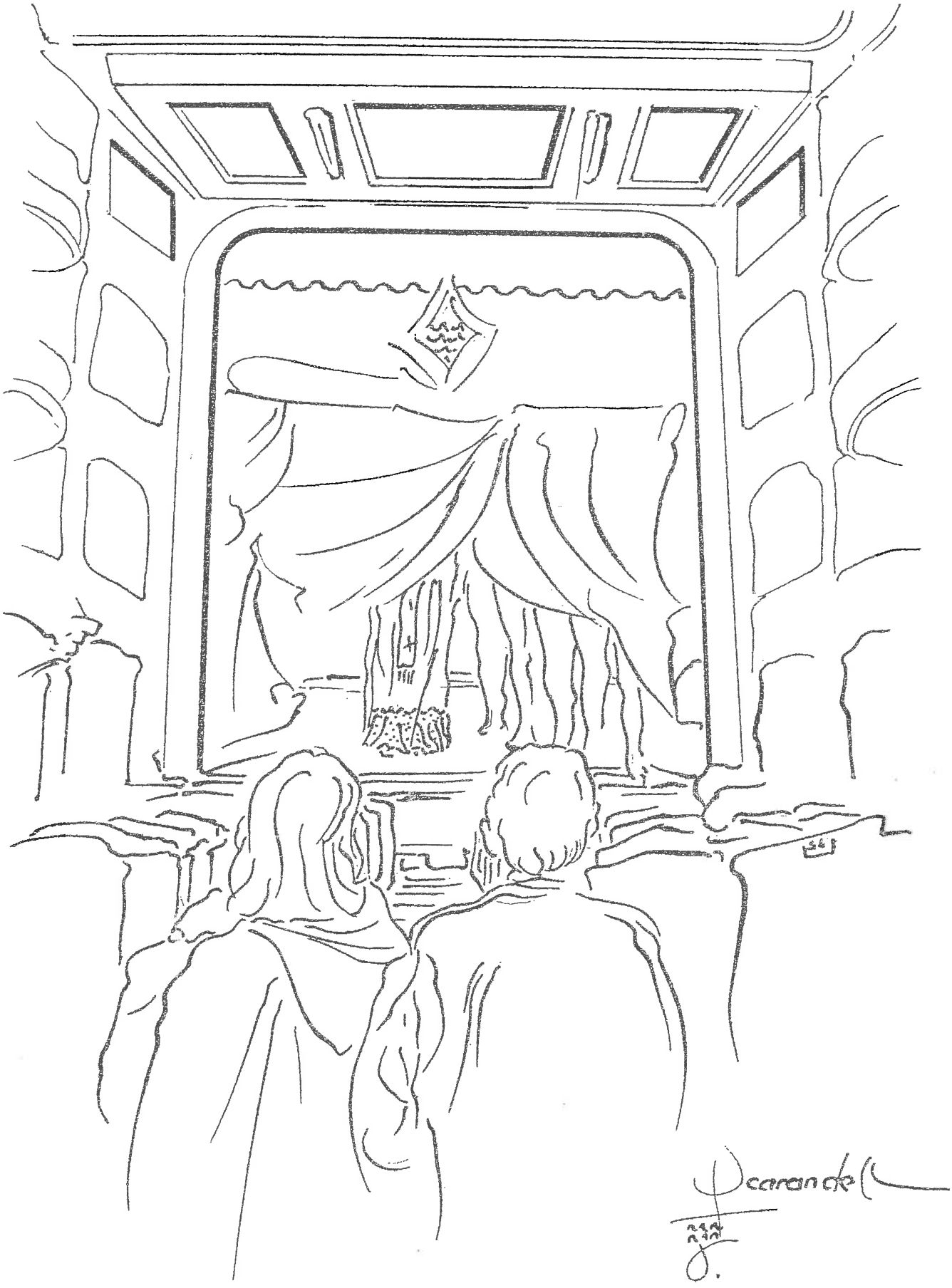
*de la nit». De la contemplació marina sap dir: «**Aquell blau de la mar / que xuclem amb els ulls / duu la sal de les llàgrimes**». I, vençuda per l'íntima contemplació, esclata: «**Divago dintre la foscor / que a poc a poc se'm menja la finestra / i em va robant a glops la sang del dia**».*

*Elvira Gràcia ha tingut sort; perduda en la pineda d'un «Bell-lloc», ha begut la inspiració de la solitud sempre ben acompanyada. Personalment, per l'ombra cordial d'un marit que arreu l'acomboia. I literàriament, pel suport amical i admirat dels poetes de «Poesia Viva». Per això, la poetessa en el present volum ha volgut envoltar-se'n i ha encapçalat quasi tots els seus poemes amb cites dels escriptors més habituals a les vetllades poètiques de la Cova del Drac. I, a més, els seus llibres, tenen un valor afegit d'una importància inqüestionable. Ja el seu llibre anterior, «**Brúixola poètica**», fou il·lustrat, a la coberta i a l'interior, pel pintor de fama internacional Pujol i Carandell, el qual li oferí per al llibre cinc pintures de creació exclusiva inspirades en l'obra d'Elvira Gràcia. I ara reincideix amb un conjunt de creacions gràfiques per il·lustrar la coberta i una sèrie de poemes en concret. Tot plegat, un regal per als ulls.*

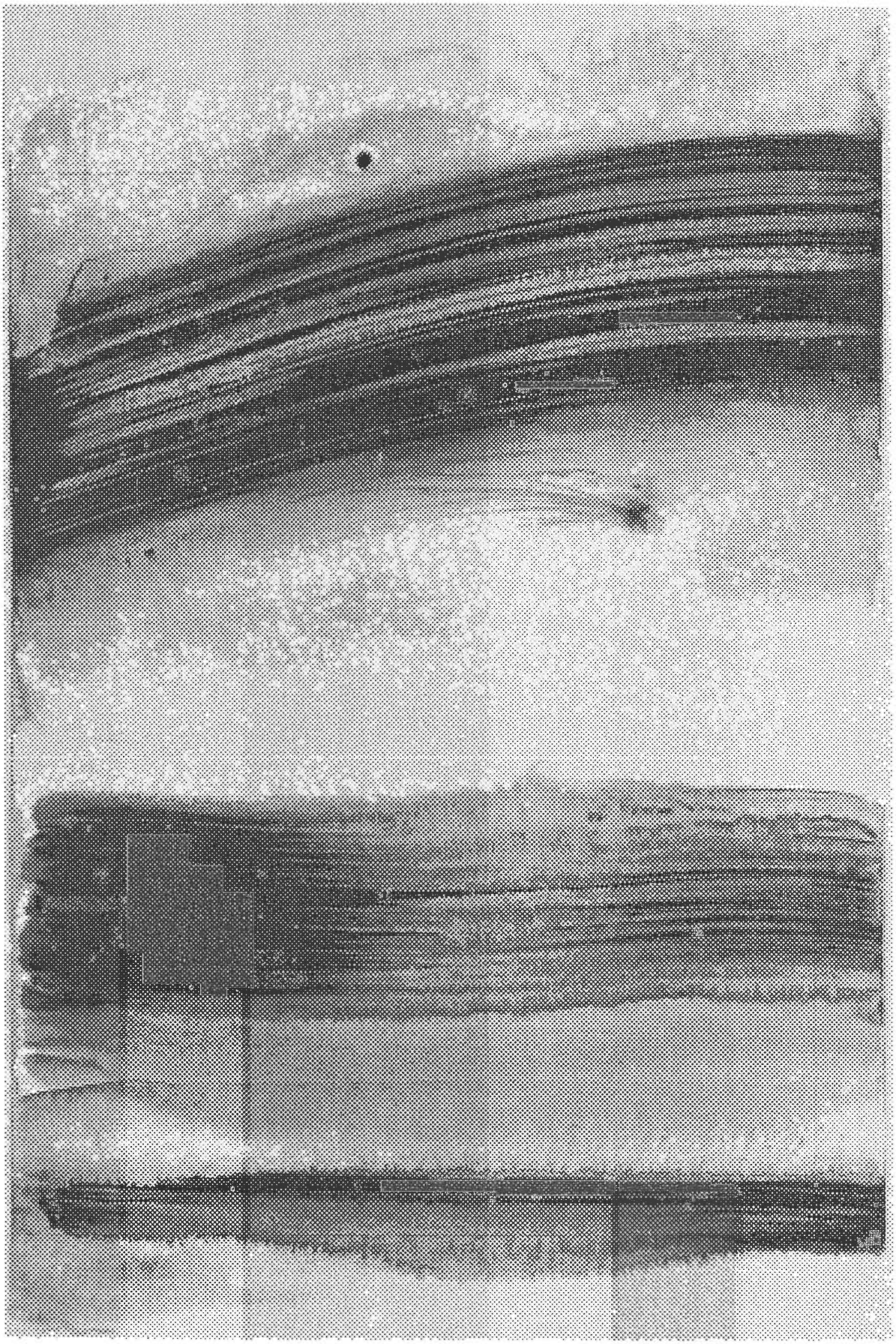
Per això he dit que Elvira Gràcia té sort. Una sort, però, que es mereix per la bonesa de caràcter i per la seva sensibilitat artística. Ella escriu, escriu, i sovint a les seves lletres els neixen ales. I sense que ni se n'adoni, vola amb els versos per la seva nit. En l'hora quieta, quan el dia dorm en el bressol de l'ombra, els seus dits de llum creen «ALES DE LLETRA» i acaronen l'arpa de la intimitat. I, ara, nosaltres, afortunats també per aquest present de vida que ens ha posat a les mans, ens cal volar amb ella versos endins fins al recer de l'ànima. I un cop allà, plegar les ales, i assaborir la mística del vers, quan la poeta ens diu:

«No deixis l'ànima que et voli,
sigues-ne esclau
perquè ella et porti a ser, un dia, lliure!»

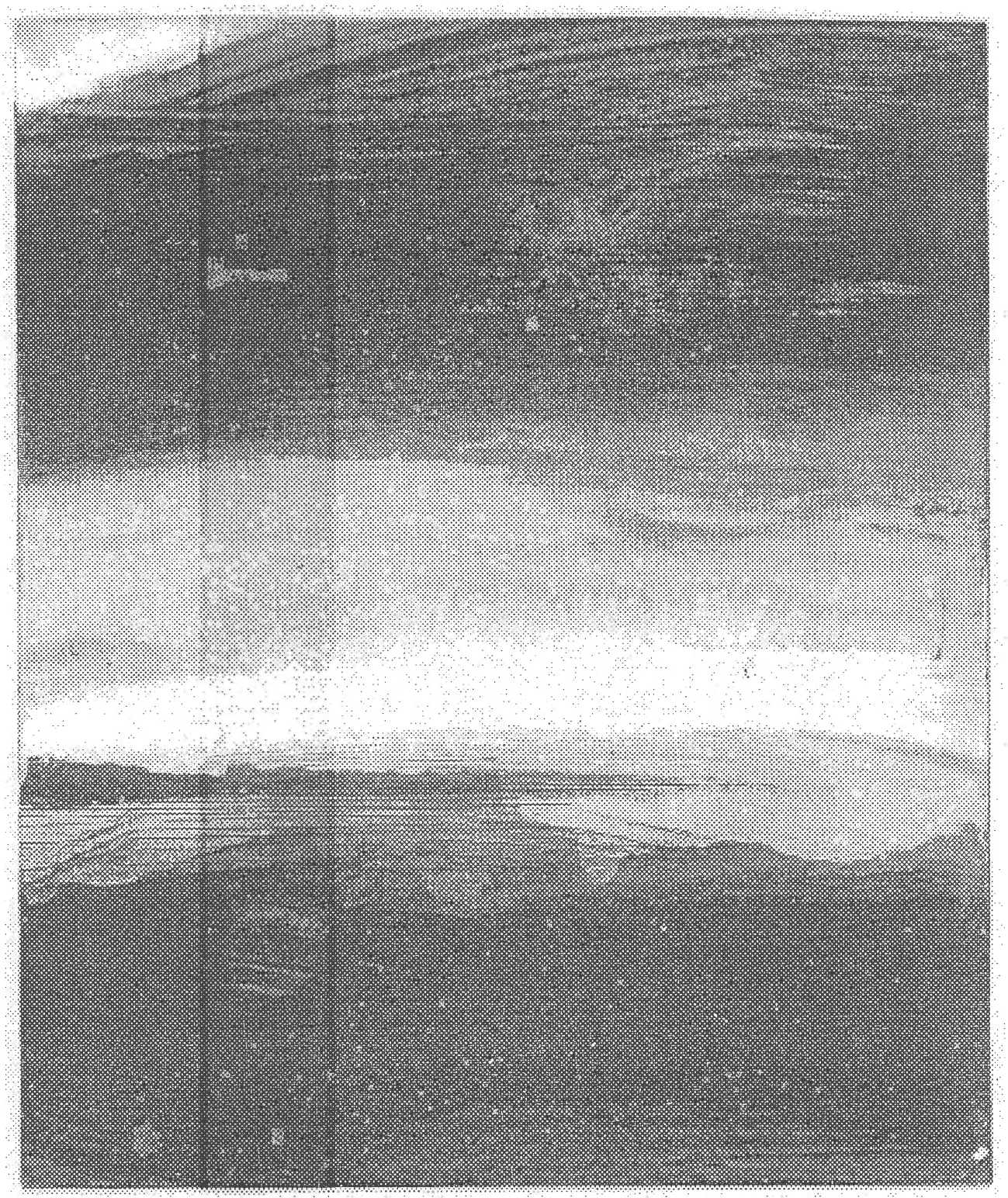
JOSEP COLET I GIRALT

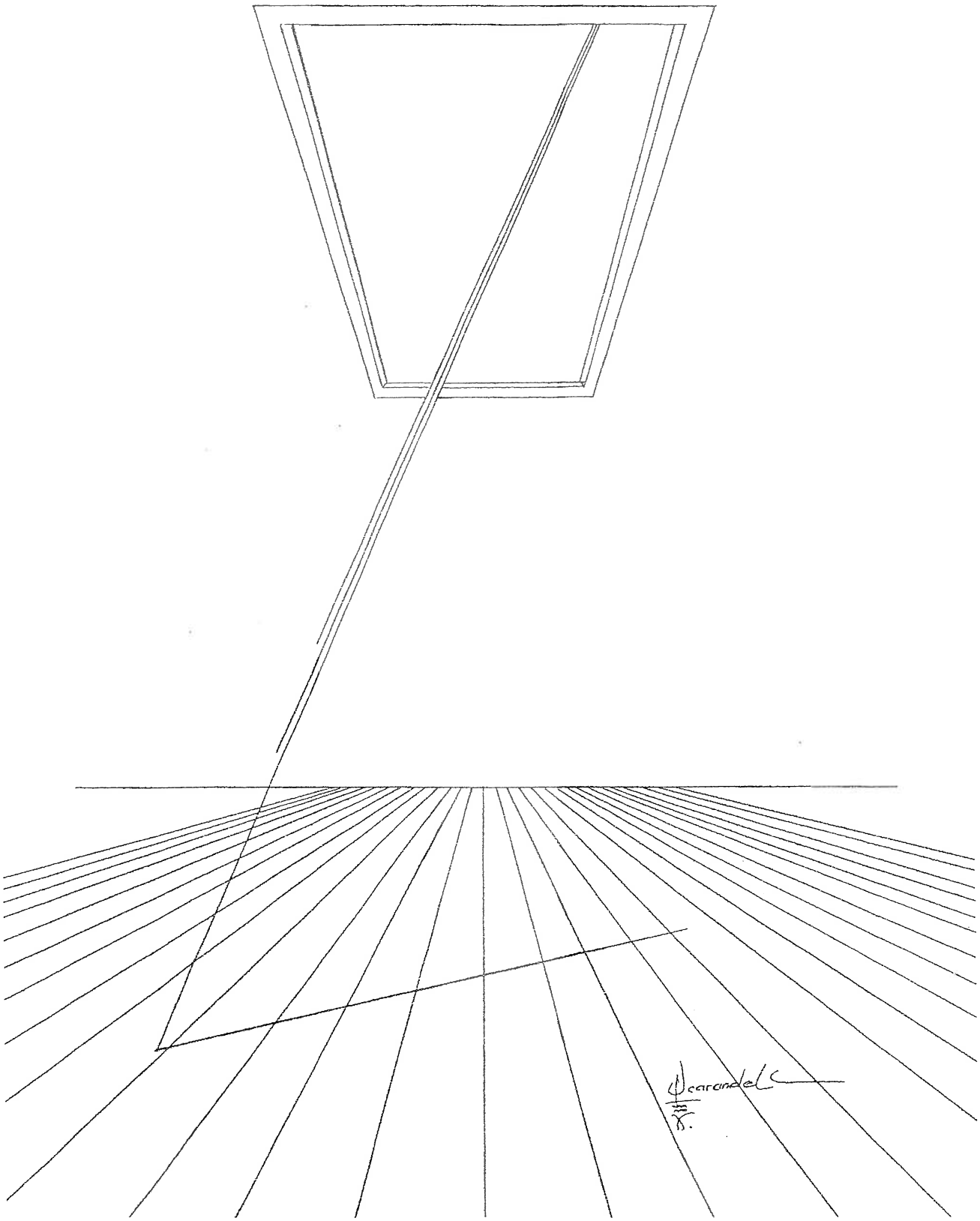
28 —

52 —

Poesia viva

Es complau a convidar-vos a la presentació del llibre

ALES DE LLETRA

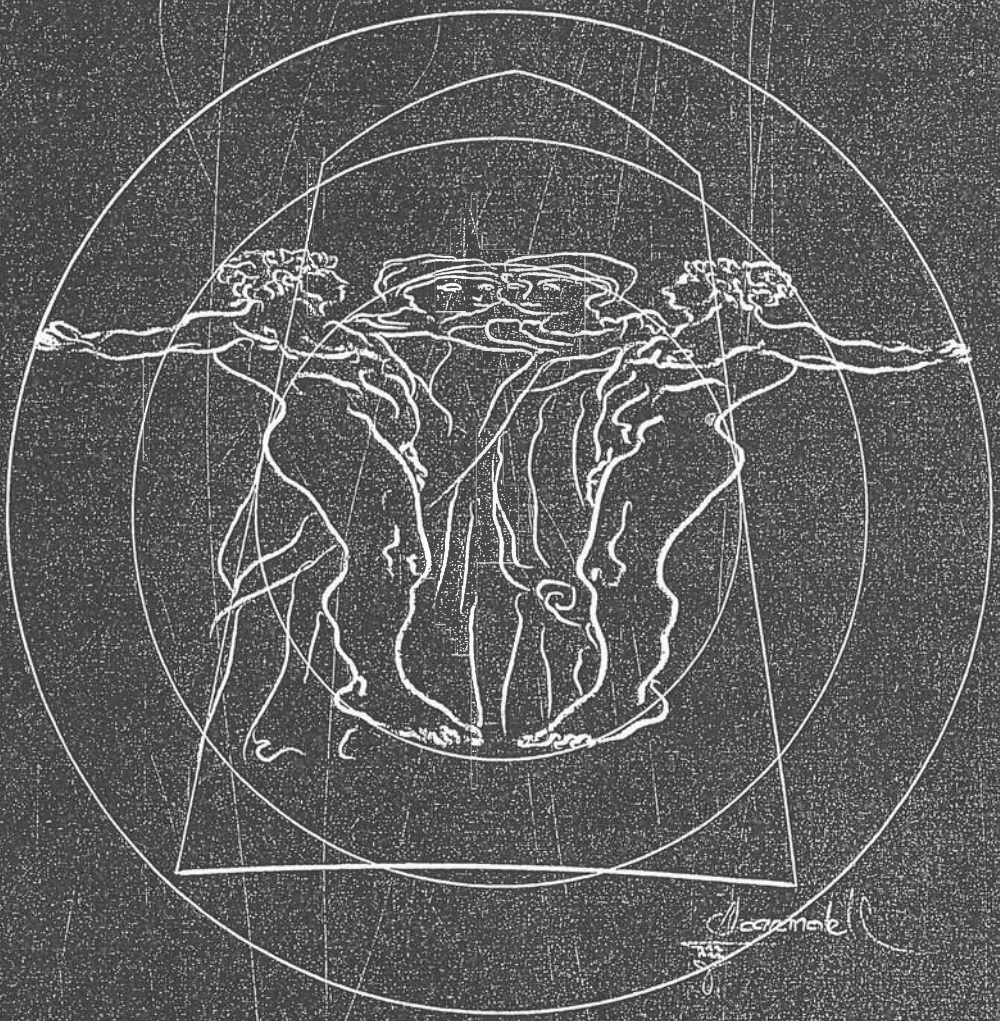
d'**Elvira Gràcia i Tomàs**

L'obra serà presentada pel poeta **Josep Colet i Giralt**, prologuista del llibre.
La recitació anirà a càrrec de **Carme Catà**, **Rosa Trian**, i **Jaume Rocosa**,
juntament amb el presentador i l'autora.

L'acte tindrà lloc a la Cova del Drac, c./ Vallmajor, 33 (Pl. Adrià),
el dimarts, dia 17 de novembre, a tres quarts de vuit del vespre.

Barcelona, 1998

Mosaic poètic

Mosaic poètic

Museu d'Art de Girona

Girona, 27 de setembre del 2000

Recital de poesia:

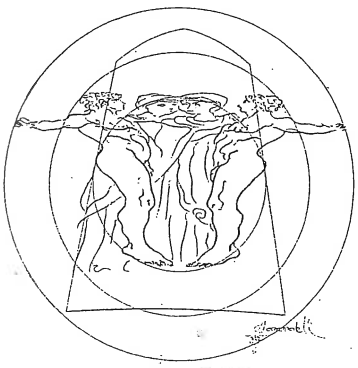
Idea i organització:	Consol Vidal
Coordinació:	Mercè Pibernat
Presentació de l'acte:	Lídia Penelo i Rodríguez Amat
Rapsoda:	Mercè Huerta
Rapsode en tamahaq:	Lamine M'Chaouri (Tuareg)
Música:	Ahmed Berhi (Bereber)
	Katy Evoghli (Persa)
Equip de so:	Música i So
Espelmes:	Màgic i Roura

Publicació:

© Textos:	dels autors
Portada:	Carandell
Idea:	Consol Vidal
Coordinació:	Mercè Pibernat
Correcció del català i el castellà:	Roser Sala
Impressió:	Lith gràfiques
Dipòsit legal:	GI-1069-2000

Agraïments:

Sam Abrams, Ajuntament d'Arenys de Mar, Roser Balló, Anna Carrera, Francesc Compte, Escola d'Adults de Salt, Concepció Gruartmoner, Enriqueta Poch Barber, Francesc Pujolar, Conxi Torrado

Agost de 2000

Elvira Gràcia i Tomàs

- Poemes -

-208-

Il·lustracions i coberta: JOAN CARANDELL

© ELVIRA GRÀCIA I TOMÀS, 2002
I.S.B.N.: 84-930197-4-7
Dipòsit legal: B-50685-02

Imprès a Catalunya
-Edicions Congrés-
l'estudi d'en llop
Congost, 36
08024 Barcelona

ENDRECES

A tots els familiars i, especialment, a tu, Antoni, amb qui tants i tants anys he compartit la vida, amb el goig dels qui ens estimen i estimem, i amb un record de tots els traspassats, que viuen en mi, encara...

A la POESIA, que ha estat com tenir un àngel estimulador al meu costat. Ella, la POESIA, és la companya fidel dels meus silencis i dels meus mots. Hi parlo i hi parlo des de la unitat original de la natura fins als sentiments més profunds. És magnànima amb mi, és pacient, i la sento ferma com una roca.

La POESIA m'ha portat una munió d'amics, amics de l'ànima, principi vital dels éssers. Resteu en la meva sensibilitat i em reposeu a l'esperit. Sóc molt feliç de comunicar-me amb tots vosaltres, amics meus, començant, sobretot, per l'amic i mestre, Josep Colet i Giralt, del qual he rebut suport des del primer dia que el vaig conèixer. També gràcies a la Carme Catà, entranyable amiga i puntual presentadora de Poesia Viva. I un profund agraïment a la meva musa molt particular, la gran poeta Esther Martínez-Pastor. En fi, a tots els amics i amigues que m'ha proporcionat la POESIA, a qui tot ho dec. I a qui sovint demano: què hauria estat de mi sense tu, POESIA CATALANA?

De tot cor: gràcies!

Elvira Gràcia i Tomàs

NOTÍCIA DE L'AUTORA

Elvira Gràcia i Tomàs és una barcelonina afincada a l'Empordà. Al llarg de la seva vida s'ha dedicat a la costura i a la restauració alimentària. Malgrat tot, de ben joveneta, els seus dits ja cosien poesies a la cuina de la seva inspiració. A partir de 1987 coneix el grup literari «Poesia Viva» i s'hi integra de ple. I fruit d'aquesta etapa més poètica edita, el 1992, «Capsa de Records», el seu primer llibre de poemes. El 1995 edita el llibre «Brúixola Poètica», en el qual recull diverses poesies premiades a «Poesia Viva» i en d'altres certàmens literaris, i escriu molts poemes experimentals, a partir de les propostes del Seminari d'Investigació Poètica, on estudia. De llavors ençà la seva pruïja literària no s'ha interromput, han continuat el premis afavorint la seva inspiració i ha fet una bona evolució en la seva obra poètica, cosa que provocà l'edició del seu tercer llibre, el 1998, «Ales de Lletra» La seva inspiració i la magnífica col·laboració del gran pintor Carandell, van fornint la destacada vàlua dels seus llibres. En la darrera obra esmentada, l'autora alterna els versos rimats amb molts de blancs i lliures, però mai no perd aquella cançó interna que la identifica. L'11 d'abril de 1999 fou reconeguda per la seva obra literària, a París, on li fou atorgat el «Diploma amb Medalla d'Argent d'ARTS-SCIENCIES-LETTRES de la Société Academique d'Éducation et Encouragement». I el novembre del 2000 guanya el Premi Margarita Wirsig i Bordas de Sant Feliu de Guíxols, amb el recull titulat «Mar de Vers».

Durant aquests darrers mesos ha continuat essent guardonada sovint, i deu premis s'afegeixen al seu bagatge anterior, els quals són recollits en el llibre present.

- 309 -

NOTÍCIA DEL PINTOR I IL·LUSTRADOR DEL LLIBRE

CARANDELL és un pintor extraordinàriament creatiu, nat a Salt (Girona) el 1953. La seva obra gaudeix d'una gran difusió internacional. Ha fet moltes exposicions i ha estat àmpliament guardonat a Europa. És membre de l'Academie ARTS-SCIENCIES-LETTRES de París. Membre honorari del Floria Museum of Hispànic and Latin American Art, de Miami (USA). Membre de l'Associació Catalana d'Entitats Artístiques, de Barcelona, i també de l'Asociación de Artistas Plásticos Goya-Aragón A.A.P., de Saragossa. Ha estat guardonat amb el 1r. Premi de Belles Arts, de Girona. El 1r. Premi de la Càmera Oficial de Comerç i Indústria, de Girona. Medalla d'Argent de l'Academie ARTS-SCIENCIES-LETTRES, de París. Medalles d'Or i Argent de Brusel·les, Beziers, Girona, etc. Ha exposat a Nova York, Londres, Barcelona, i a molts indrets de Catalunya i França. Molts crítics literaris han escrit articles sobre la seva obra pictòrica, i en parlen en diccionaris d'artistes internacionals. Destaca en la seva pintura per una bona capacitació psicològica i és un gran amant de la poesia com a font d'inspiració.

Darrerament, CARANDELL, que és també un gran entusiasta de la música; en diverses exposicions, ha realitzat una representació pictòrica de la Novena Simfonia de Beethoven. I en el llibre present ha dissenyat la coberta i ha inserit uns quants dibuixos interiors, fonamentats en la simbologia de l'autora i dels seus poemes.

VII PREMI "ALELLA
A MARIA OLEART"

No em miris als ulls en la foscor

Imma Morente i Rodríguez

Poesia

-310-

L l u m

El vestit se't fa vell en el moment just que comences a lluir-lo.
Despulla't, i la llum et donarà el tacte
invisible a la pell per sentir-te

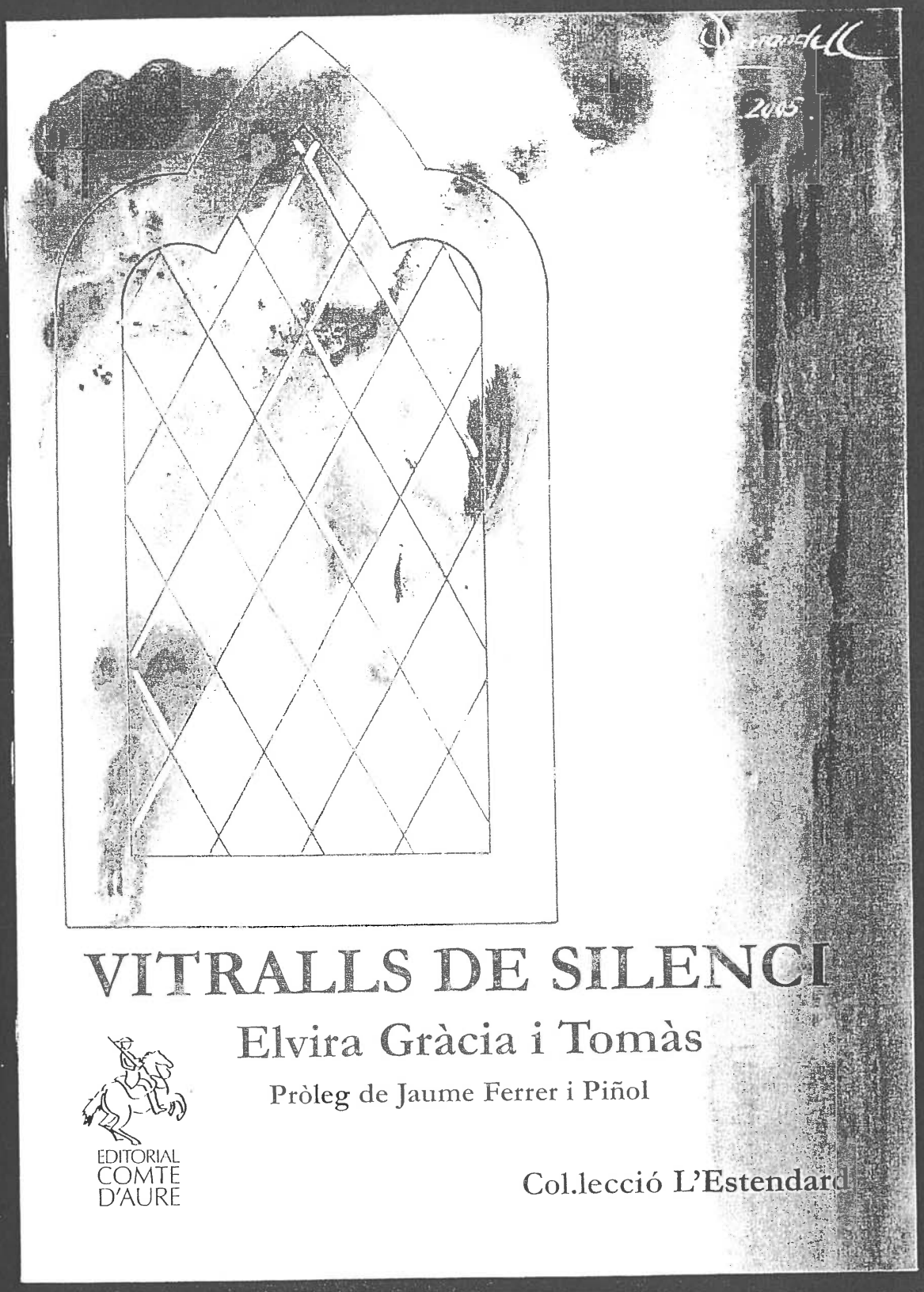
El cos nu davant l'ànima en suspensió.
L'ésser d'argent blau,
d'aire quallat.

Dos cercles perfectes, l'un dintre, l'altre fora
L'un amb l'altre.
Més enllà de tu, ets llum,
i tu tan sols espai en l'espai.
Cos

Perquè t'acabis en aquest llibre
tot l'amor que hi he abocat

A la obra pictòrica de Joan Carandell.

A Joan Carandell

VITRALLS DE SILENCI

Elvira Gràcia i Tomàs

Pròleg de Jaume Ferrer i Piñol

EDITORIAL COMTE D'AURE

Col.lecció L'Estendard

Primera edició: abril del 2005

© Elvira Gràcia i Tomàs
© Del pròleg: Jaume Ferrer i Piñol
© Coberta i il.lustracions: Carandell
© Editorial Comte d'Aure
Provença, 122. 08029 Barcelona
E-mail: info@comtedaure.com
http://www.comtedaure.com
Composició i Compaginació: JNF
Impressió: Publidisa

ISBN: 84-96393-09-7
D. L.: SE-1844-2005 European Union

Sota les sancions establertes per les lleis, queden rigorosament prohibides, sense l' autorització per escrit dels titulars del copyright, la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procedimient mecànic o electrònic, actual o futur -incloent-hi les fotocòpies i la difusió a través d' Internet- i també la distribució d'exemplars d'aquesta edició mitjançant lloguer o préstec públics.

-343-

TAULA

Pròleg de Jaume Ferrer i Piñol 9

Primera part.- MAR D'AMOR I POESIA
Carícies de mar 19
Com el record 20
Ran de mar 21
L'únic refugi 22
Fruit d'amor 23
El cor de cada dia 24
Conreu d'amor 25
Misteri 26
Desamor 27
Llum de l'hora fosca 28
Celler de rims 29
Bons companys 30
Llibertats 31
Rosa d'amistat 32
Amor ignot 33
Silenci sonor 34
Represa 35
Versos a la veu 36
Lluna amiga 37
Nauta infinit 38

PROGRAMA

10.00h Salutació als assistents i presentació de l'acte per part de l'Alcalde de Santa Cristina d'Aro

10.15h Lectura de textes

- Les lectures no poden superar els 5 minuts per persona
- Les lectures seran d'una poesia de l'Elvira i, si es vol, una poesia pròpia

12.30h Entrega d'un obsequi a Elvira Gràcia

12.40h Tancament de l'acte

12:50h Actuació de la Coral Santa Cecília

13.00h Aperitiu

13.30h Finalització de la jornada

LLOC: Església de Bell-lloc
HORARI: De 10 a 13h
INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS: Ajuntament
ÚLTIM DIA D'INSCRIPCIÓ: Dimecres 20 d'abril

Organitza:

Regidoria de Cultura
Ajuntament de Santa Cristina d'Aro

Homenatge a

Elvira Gràcia i Tomàs

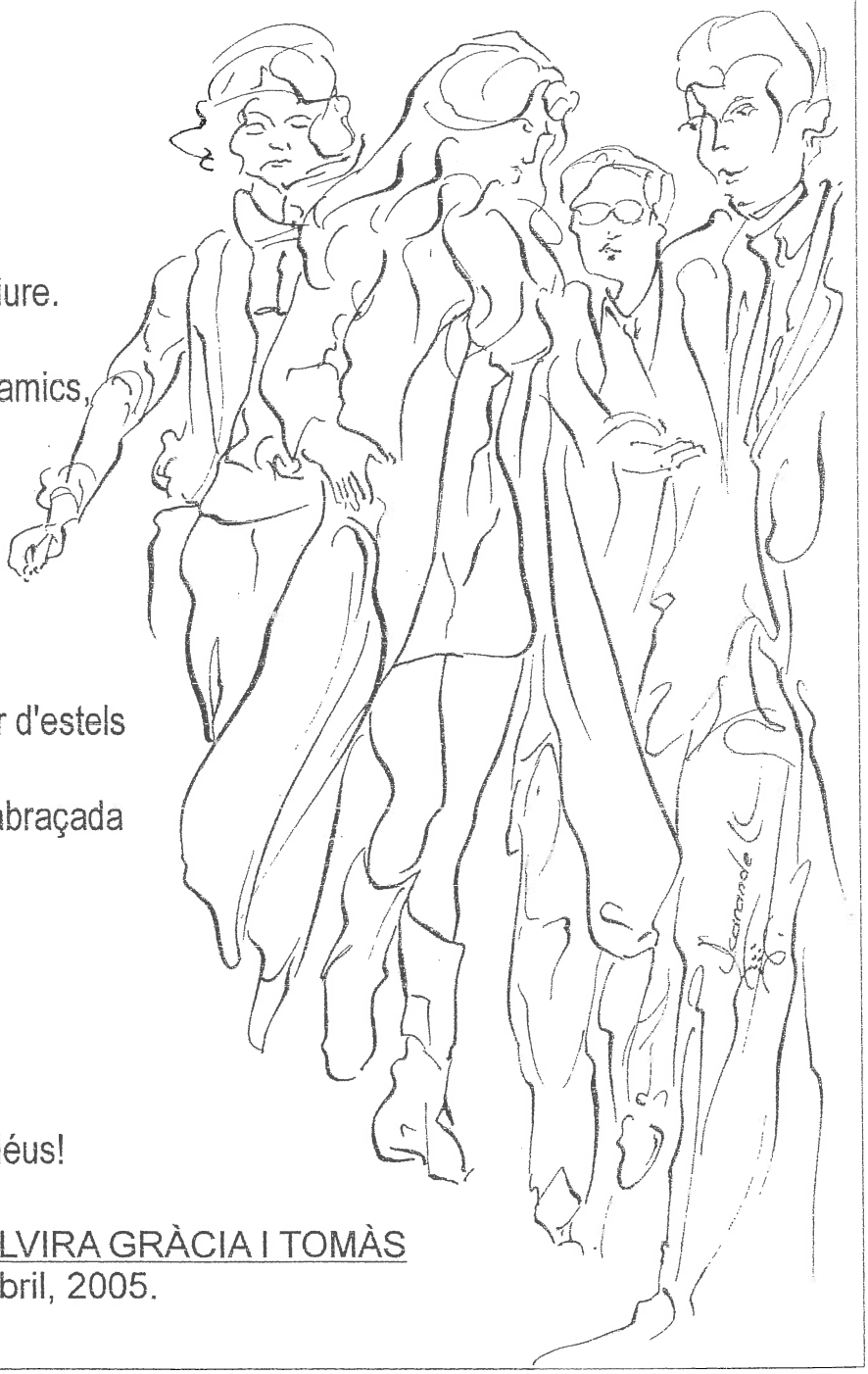
Dissabte 23 d'abril de 2005

Església de Bell-lloc
Santa Cristina d'Aro

AMICS

L'amistat és un tresor
que els afectes fa més teus;
és més preuada que l'or:
un regal de tots els déus!

E.G. T.

Oh amistat, foc de somriure,
llum de paraula
que, baula a baula,
va fent la trena
que ens encadena
amb la més lliure joia del conviure.

No hi ha millor recer que tenir amics,
de nous o antics,
fer grans troballes
i, amb les rialles,
viure contents
els bons moments.
Sense recels
veure en els ulls propers claror d'estels

Trobar el consol intens d'una abraçada
que va lligada
perennement
al cor calent
dels bons amics.
Així som rics
que, si són teus,
són el millor regal de tots els déus!

ELVIRA GRÀCIA I TOMÀS
Abril, 2005.

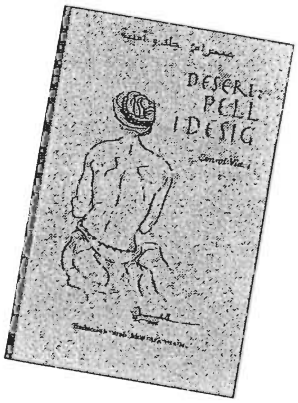

Presentació del llibre bilingüe català - àrab
de la poeta del desert d'arena,

CONSOL VIDAL

DESERT: PELL I DESIG

el divendres 16 de desembre a les 20 h
al Centre Cívic de Can Ninetes de Santa Eugènia.

Presentarà: LÍDIA PENELO [periodista]

Llegiran: FRANCESCA LAGUARDA [poeta del desert d'aigua]
LLUÍS LUCERO [poeta del desert de sal]
EVA NARANJO [poeta del desert de molsa]
MOSTAFÀ SHAIMI [poeta i traductor del llibre] que llegirà en àrab

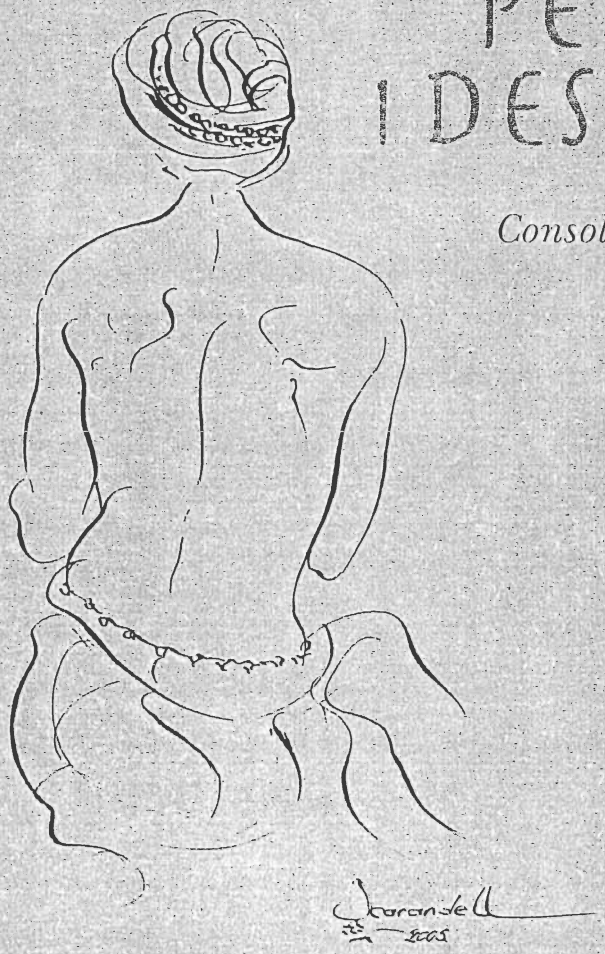
Actuació de la dansa del ventre i flauta travessera a càrrec d'**Esteve Zulet**

CCG
DICIONS

صحراء: جلد و أمنية

DESERT: PELL I DESIG

Consol Vidal

Traducció a l'àrab: MOSTAFÀ SHAIMI

CCG EDICIONS

REVISTES

usted

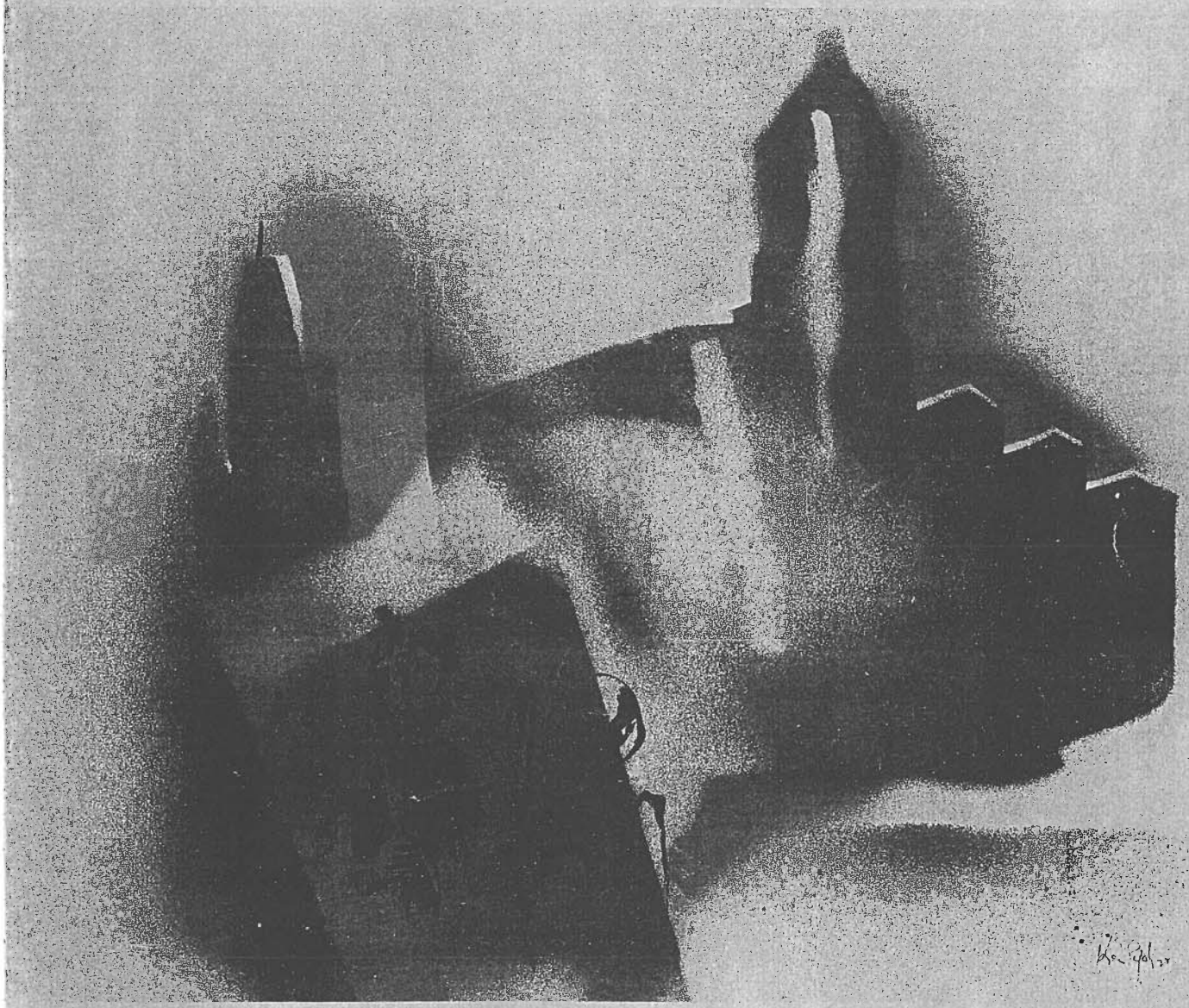
25 Pessetes

PUBLICACIÓ GRÀFICA GIRONINA

*

ANY XXV - N.º 291

DESEMBRE DEL 1977

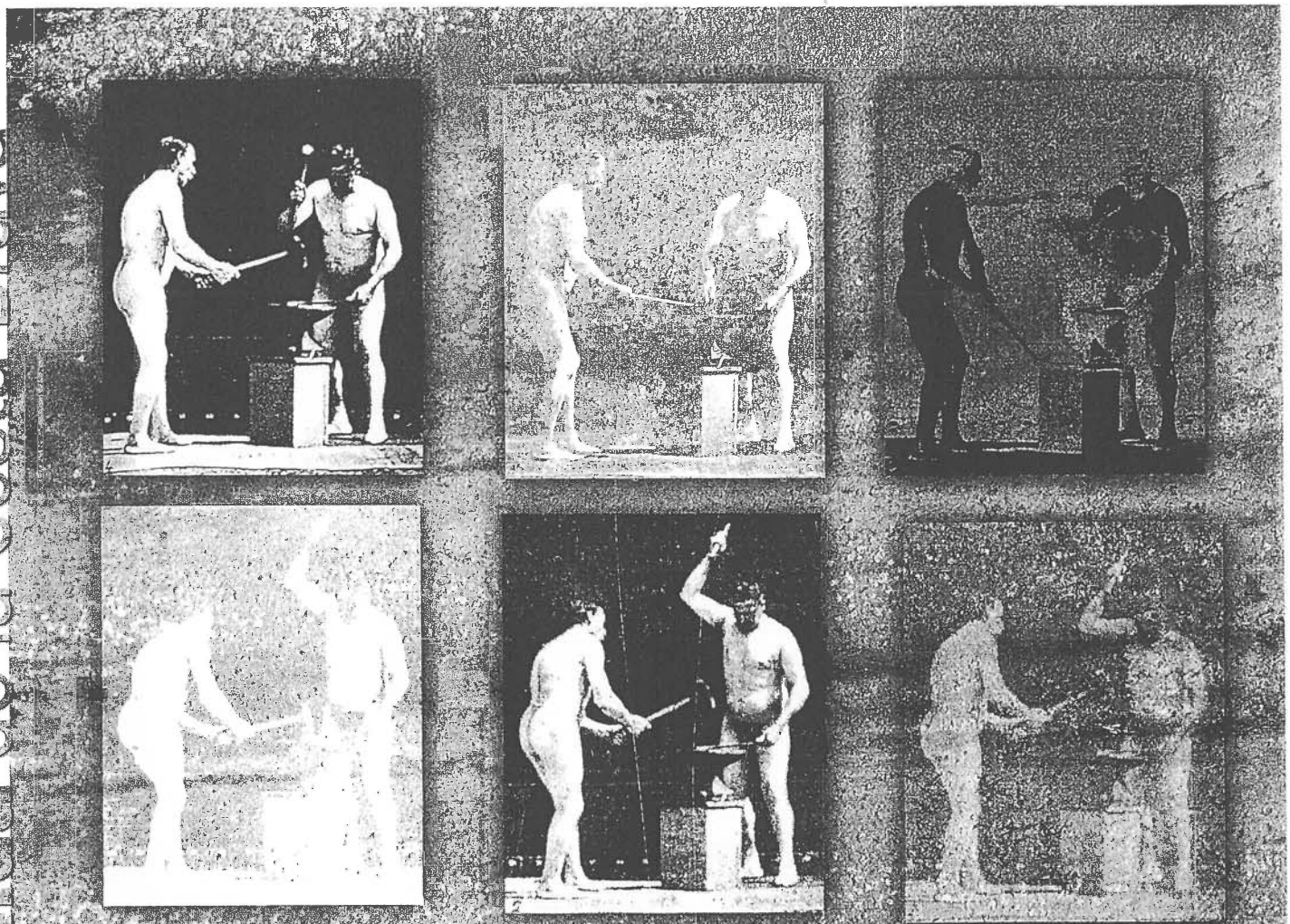

...i pau a la terra als homes de bona voluntat

DIPUTACIÓ DE GIRONA — Núm. 204 — 670 PTA

Gener - Febrer 2001

Revista de Girona

El mercat de treball a la frontera del 2000

El camins de ronda de la Costa Brava

Eudald Carbonell, de Ribes a Atapuerca

-220-

Fulls de la Revista

Sumari

La crònica periodística feta llibre
JOSEP HERNÀNDEZ TRESSERRAS

El suc agredolç de la vida
LLUÍS LUCERO COMAS

Invitació a la reflexió ben literaturitzada
JOSEP AGUSTÍ

Comença el xou
MOISÈS DE PABLO

Marques de Biblioteca
XAVIER RENEDO

Il·lustracions
CARANDELL

Carandell, és a dir Joan Pujol Carandell, il·lustrador d'aquests Fulls, va néixer a Salt l'any 1953. Ha exposat en galeries i salons del nostre país i també de diverses ciutats europees com París, Brussel·les, Frankfurt o Béziers. Mostra del seu reconeixement internacional són els premis que ha obtingut a Itàlia, França o Bèlgica, dels quals destaquen la Medalla d'Or del Mérite et Dévouement Français de París o la Gran Medaille Pieter Paul Rubens de Brussel·les. Fruit de la seva altra passió, la música, és el seu projecte de reproduir plàsticament la història de la música.

La crònica periodística feta llibre

Josep Hernàndez Tresserras

L'enyor, la divisió temàtica, Pla

«El català és un animal que s'enyora i en un moment de la seva vida escriu versos secretament», llegim en un article de la pàgina 41 d'*Escrits d'ahir*, de Josep Martinell. «Que el català s'enyora sembla un fet ben documentat», emfasitza Miquel Berga a la pàgina 62 d'*Amants i altres estranys*. Vint anys separen les dues afirmacions, i l'home, català o no, continua sentint l'enyorança amarga de la terra. Matem-ho: «El nostre enyor ens ve de quan no érem», diu Carner.

Escrits d'ahir, el número 6 de la col·lecció Reculls d'Edicions Baix Empordà, reuneix una selecció d'articles de Martinell publicats al llarg de la seva vida, la majoria a la *Revista de Palafrugell* (1968-1995), uns quants en un diari gironí que es deia *El Pirineo* (1940-1941) i els altres vuit o deu en diferents publicacions: N'hi ha tres de *Destino* (1972-1973), dos de la *Revista de Girona* (1987 i 1994), un de *Fruita del Temps* (1980), un de *Clarisme* (1933!), dos de *La Vanguardia* (1997) i un d'inèdit. Aquests tres últims, junt amb un altre dels d'*El Pirineo*, formen un bloc temàtic sobre Josep Pla. En total són sis, els apartats en què es divideix el llibre. Sis apartats i seixanta articles. Els més interessants són els d'art i literatura menys localistes.

Amants i altres estranys, dividit també en sis blocs temàtics, consta de setanta dels textos que Miquel Berga ha anat publicant aquests darrers anys a la columna de l'última pàgina del diari *El Punt*, i d'un pròleg de Vicenç Pagès. Els articles menys recents són de l'any 1992, i els més actuals de 1999. Una altra coincidència temàtica respecte al llibre de Martinell és l'aparició del personatge Josep Pla. Berga, en l'article «Carta a Josep», escrit amb motiu del centenari de l'autor de Palafrugell, arriba a la conclusió que Pla, «sense escriure novel·les, ha creat el personatge més novel·lesc de la literatura catalana: un tal Josep Pla, escriptor».

Escrits d'ahir. Presentació

La primera cosa que agraeix el lector d'*Escrits d'ahir* és la delicadesa de l'edició: la qualitat i el gruix del paper, sense transparències ni reflexos; la suavitat de la tinta i el cos de lletra; el disseny i el format de la coberta; l'interlineat doble entre paràgrafs i entre el títol i el començament de cada article; la justa mesura dels marges. Res no embarassa, tot respira. Tot predisposa a iniciar una agradable lectura d'un llibre del dibuixant, pintor i escriptor amic de Josep Pla. La prosa té tremp, és elegant, diu coses. Tot bé, fins ara. Atenció! Les faltes! No són només d'ortografia, n'hi ha moltes de tipografia. A la «Presentació» del llibre, Mercè Turró Pelegrí fa esment del procés de selecció dels textos, de la feina d'ordenació temàtica, de la inclusió d'un índex de noms al final. Molt bé. I la correcció? No hi ha ningú que tingui cura de controlar, per exemple, que la ela geminada s'escrigui amb un punt volat, no pas amb un guió? Curiosament hi ha punts volats en les eles germinades que apareixen en el pròleg de Mercè Turró. Llàstima: **recopil·lar* i **el·laboració* s'escriuen amb *l*.

Escrits d'ahir és un llibre bilingüe: les col·laboracions de Martinell a la premsa en castellà es recullen en aquella mateixa llengua. «Els textos són en la llengua que havien estat escrits originàriament, sense fer-hi cap modificació, ni traducció». Potser no calia traduir, però modificar i tenir cura del resultat final de l'edició, sí. Les incorreccions gramaticals i tipogràfiques no afecten només els textos catalans del recull. Un projecte d'edició com aquest, que rep el suport de la Diputació de Girona, del Consell Comarcal del Baix Empordà i de l'Ajuntament de Palafrugell, hauria d'incloure en el seu pressupost la part corresponent a la feina de, com a mínim, un corrector de proves.

Idees sobre art, literatura i societat

El llibre de Martinell és ple de judicis brillants que val la pena de reportar. Quan confronta classicisme amb romanticisme, un cop feta la distinció elemental entre classicisme igual a subordinació i romanticisme igual a revolta, i havent apuntat que la lluita es produeix en el nostre interior, Martinell rebla el clau amb la següent observació: «La paradoja del romántico es que no admitiendo la subordinación se somete, ya sea al sentimiento ya sea a la insubmisión misma»; i sentencia: «La vida es submisión y negar esa submisión es negar la vida».

En un dels quatre articles sobre Pla, «La fascinación de Pla por la obra de John M. Keynes», Martinell comenta l'encert d'apujar els sous als obrers perquè puguin accedir a la propietat: «No olviden que ya Macià, años antes había previsto la "caseta i l'hortet" para que la clase obrera viviera pacíficamente y se olvidara de hacer la revolución. Si uno es propietario no se embarca tan fácilmente en un movimento revolucionario en el cual puede perder lo poco que posee».

Quant a la pintura, el tema que més toca de ple un pintor d'ofici com ell, Martinell ressegueix el camí de la figuració cap a l'abstracció, des d'un Delacroix que desdibuixa els contorns tan precisos de pintors anteriors, passant per la disgregació de la forma que perpetra l'impressionisme, fins a arribar al màxim grau d'abstracció que representen els *ismes*. Llavors, com que l'art i la història funcionen per moviments d'acció i reacció, es produeix un gir cap a un tipus de figuració de realisme menys acadèmic, el pop-art. Parlant de «L'art del nostre temps» (1969), l'autor assevera que «la característica de la nostra època és la rapidesa amb la qual el joc pendular d'accions i reaccions es realitza». En un escrit sobre Modest Cuixart d'uns anys després (1975), Martinell veu la pintura en un carreró sense sortida:

per una banda, «un cúmul de pintura reiterativa», i per l'altra, «una recerca de l'originalitat gairebé desesperada».

Pel que fa a l'evolució de la literatura, Martinell creu que hi ha hagut un procés d'alliberament de l'acció, mancada de profunditat, cap a l'anàlisi dels mecanismes que impulsen els personatges a l'acció.

L'èxit editorial d'*El món de Sofia* és el punt de partida d'un article homònim d'*Escrits d'ahir* que acaba plantejant la conveniència o no de mantenir la filosofia en els plans d'estudi. Martinell recorre al Leopardi que diu que cal llegir molta filosofia per treure'n la conseqüència que no serveix absolutament per a res. Tot i així, reconeix que la filosofia és inseparable de l'home. Afegim-hi els judicis de Ciceró i Montaigne. El fet de filosofar no és altra cosa que disposar-se a la mort, diu Ciceró. Tota la saviesa i el raonament del món es redueixen a ensenyar-nos a no tenir por de morir, corrobora Montaigne.

Panegírics

Trenta-cinc dels seixanta articles aplegats sota el títol *Escrits d'ahir* provenen de la *Revista de Palafrugell* de la primera i segona èpoques. Això vol dir que molt sovint els textos tenen un accent més aviat localista, si bé són representatius de la vida cultural d'un temps i d'un municipi. En un marc on apareixen els cotxes de la Sarfa, el suro i la terrissa, desfilen tot de persones del món artístic palafrugellenc, o bé de les rodalies o amb lligams a l'Empordà, que són objecte del reconeixement públic fet a través de la plataforma de la *Revista*. Alguns cops es tracta d'un homenatge pòstum. Llavors la condició d'artista se subordina a la dimensió humana de la persona evocada: Lluís Medir, «un home d'una ètica personal estricta»; Francesc Gimeno, «generós»; Josep Maria Prim, «artista honest, fidel a ell mateix». A l'autor li agrada especialment l'expressió «elegància espiritual» per definir l'excel·lència dels homenatjats.

De personatges rellevants, també se'n parla. Martinell exalça l'«esperit subtil i abrandat, demoníac i angelical» d'André Gide; el caràcter meditatiu d'un Salvador Espriu, que «probablement només se sent lliure quan està sol»; un Pío Baroja «conseqüent amb les seves idees»; el «deix patufetístic casolà, amb tendència al melodrama sublimat per focs poètics» de Mercè Rodoreda; i evoca un cop més el palafrugellenc més il·lustre: Josep Pla.

La presència més folklòrica de tot el llibre la protagonitza Adriano del Valle, poeta andalús de qui se'ns diu, a l'article «Actualidad poética» (1940), que és el pare de tota la poesia andalusa i que té una indiscutible màgia de poeta. Ens ho hauríem cregut si Martinell no n'hagués citat alguns dels versos: «De Norte a Sur ha tendido / la brisa sus frescas redes / cogiendo pájaros bobos / campanillitas y peces». Hom pot fer el babau en qualsevol cosa, però no en poesia: a un poeta mediocre ni els déus, ni els homes, ni les columnes no l'aguanten, diu Horaci.

De la bondat a l'humor. De Martinell a Berga

És obvi que tant Martinell com Berga pretenen guanyar-se la complicitat del lector. Tot escriptor ha de ser capaç d'engegar un cert corrent de simpatia cap a ell mateix o cap als personatges o l'escenari que descriu, si és que té interès per ser llegit. L'èxit d'un acord de sensibilitats o temperaments depèn també del lector, és clar. El grau d'adhesió o de distanciament respecte a l'obra i l'autor està condicionat per la major o menor severitat del sentit crític i la major o menor ductilitat d'ànima de la persona que descodifica el text. Sobre això, E. M. Cioran expressa: «M'agrada llegir com una portera: identificar-me amb l'autor i el llibre. Qualsevol altra actitud em fa pensar amb la del dissector de cadàvers».

Per guanyar-se la complicitat del lector, Martinell i Berga segueixen camins diferents: Martinell pren la bonhomia i l'amabilitat del conservador; Berga es decanta per l'enginy i la facècia del descregut. L'efecte és, si fa no fa, el mateix. La facècia diverteix. L'amabilitat, en el sentit del mot *divertir* de distreure i entretenir agradablement, també.

Amants...

Miquel Berga escriu una prosa periodística de qualitat. Als que el llegeixen habitualment cada diumenge, què els diré! Vicenç Pagès, a la «Presentació» del llibre, explica l'hàbil ús de la ironia en les proses de Berga. Diguem-ne proses, si ens hi referim

globalment, perquè no tots aquests escrits responen a la fórmula clàssica de l'article periodístic: n'hi ha cinc o sis que són ficcions narratives classificables en el gènere del conte.

El primer mot que dóna nom al llibre, *Amants*, està tret d'un dels setanta títols del recull, concretament del que encapçala l'apartat «Passions». Comença així: «No hi havia a la comarca dos amants com ells». Punt i a part. El paral·lelisme amb el primer vers d'«Els amants» de Vicent Andrés Estellés és evident («No hi havia a València dos amants com nosaltres»). De seguida hi trobem més punts de contacte: «Un neguit els obligava a fer-se mal i a llepar-se les ferides successivament» («no comprenem l'amor com un costum amable», diu Estellés). I, al final: «[...] No hi havia hagut a la comarca dos amants com ells» (Estellés: «No hi havia a València dos amants com nosaltres, / car d'amants com nosaltres en són parits ben pocs»). L'estrebada vital i dionisíaca del jo poètic del poema d'Estellés es torna grotesca sota la mirada dessacralitzadora del narrador en tercera persona del text de Berga, on se'ns diu que ell la va conquistar posant-li l'abric tot dient-li a cau d'orella: «¡Ay, quién fuera abrigo pa andar contigo!».

Plagasitat

La societat anglesa és un dels temes que més excita la plagasitat de l'autor saltenc. El primer bloc del llibre, «Puritans», aplega nou articles que retraten còmicament les inèrcies i estridències dels súbdits de la corona britànica. Hi trobem conclusions com ara aquesta: «L'hospitalitat d'un anglès només emergeix quan se li guanya el cor mostrant afecte pels seus *pets*» (animals domèstics de companyia). La climatologia i el caràcter nacional britànics, dos factors susceptibles d'exemplificar el principi de causalitat, mereixen també el comentari jocós de Berga, que no s'està de dir en un altre article que «el problema d'Anglaterra avui és que William Shakespeare ja no escriu obres de teatre».

Els problemes menys transcendents adquireixen a *Amants*... categoria d'irresoluble interrogant cognitiu, com per exemple a «El mitjó»: «Jo comprenc que la gent té moltes preocupacions, però convé afrontar les grans preguntes de la vida: ¿Per què es desaparellen els mitjons?».

La genuïnitat catalana de l'activitat d'anar a buscar bolets és vindicada amb la vehemència dels signes d'interrogació: «¿En quin altre aspecte es produeix un fet diferencial tan delimitat i contundent?». La utilització del recurs de la interrogació retòrica, de propietats emfàtiques, és molt del grat de Miquel Berga. A l'article «No hi tornis!», on un marit s'indigna per les felicitacions que rep la seva dona del president d'una cadena de magatzems, l'autor encadena tot un seguit d'exclamacions interrogatives que provoquen la hilaritat pel seu caràcter hiperbòlic: «¿Què hi ha, entre el tal Isidoro i l'esposa d'un servidor? ¿Per què és tan implacable i puntual en la manifestació del seu afecte? [...]». Tant la tècnica com el to apropen Berga a un dels mestres del gènere: Monzó. Les molèsties que causen els mòbils o la inèrcia de les masses a l'hora de fer turisme (incloent-hi l'expressió *homo turisticus*, present a «L'obligació de viatjar», de Monzó) són temes rescatats d'un dels llibres de culte d'articles periodístics en llengua catalana: *Del tot indefens...*

Sobre la salut i el zel de les autoritats a advertir-nos que no fumem, que no beguem i que no ens engreixem, Berga alerta que «si no reaccionem, els ciutadans d'aquest país ens veurem obligats a morir-nos en perfecte estat de salut».

Alguna vegada, però, la recerca del cop d'efecte còmic no obté el resultat desitjat. Això és molt perillós perquè el lector, acostumat a riure's d'alguna cosa, com que no troba l'objecte d'irrisió allà on esperava trobar-lo, dubta entre estroncar-se el desig de fer befa o descarregar-lo en el narrador (exemples: els finals de «Regles» i d'«Oasi»).

El sisè i últim bloc del llibre engloba divuit proses, cinc de les quals són exercicis de ficció narrativa. Les altres, que podem anomenar pròpiament articles, inclouen reflexions de l'autor sobre la feina mateixa d'escriure i l'acte de llegir. Sense deixar de banda la ironia, Berga hi incorpora afirmacions com ara aquesta: «Llegir, no es pensin, és sovint un mecanisme enginyós per no haver de pensar. Vet aquí el repòs». Sobre els crítics professionals, opina que fan una feina poc agraïda: si són clements, avorreixen; si són implacables, diverteixen «però es guanyen enemistats eternes». L'últim article, titulat «El perquè», es fa ressò del cas d'una lectora que sovint és incapaç d'entendre'l i que, a causa d'això, no arriba fins al final de la columna. «És cert que alguns espècimens d'adult projecten la sensació d'entendre-ho tot», comenta l'articulista en descàrrec de la lectora que s'excusa per una possible inaptesa seva, però l'aspiració a la comprensió total està condemnada al fracàs, assegura.

Josep Hernàndez Tresserras

Martinell, Josep.
Escrits d'ahir.
Edicions Baix Empordà.
Palafrugell, 1999.
172 pàgines.

Berga, Miquel.
Amants i altres estranys.
El Punt.
Girona, 1999.
144 pàgines.

Les últimes lletres

El suc agredolç de la vida

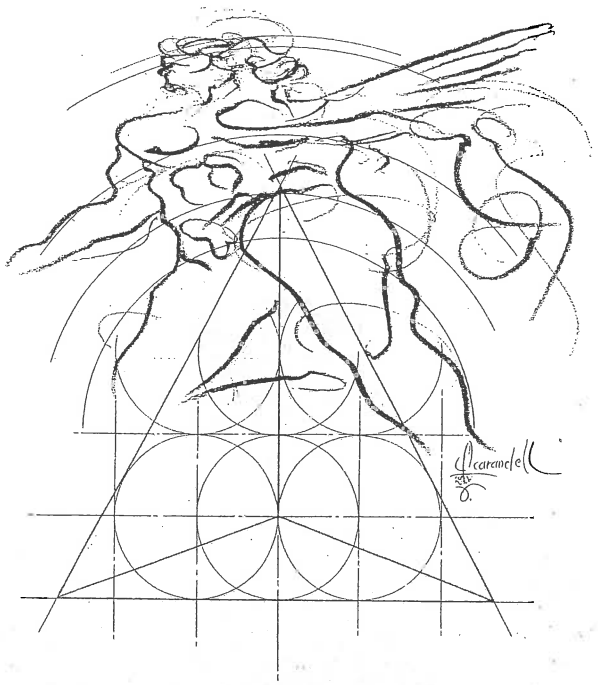
Santaeulàlia, J.N.
Bulbs.
Ed. de la Magrana, Col. Les Ales Esteses, 85.
Barcelona, 1999.
236 pàgines.

Recollia recentment Isidre Grau en un article al diari *Avui* la següent afirmació de Vargas Llosa: «Una novel·la és dolenta quan no ens convenç de la mentida que ens explica». *Bulbs*, la novel·la objecte d'aquestes línies, és, tot i el seu argument esquemàticament banal, una bella mentida enormement convincent.

El fil argumental no presenta gaire novetats: si no fos perquè el seu desenvolupament és atípic en la seva ambigüitat, podríem parlar gairebé d'una novel·la policíaca. L'Eduard i la Carla formen una parella els fonaments de la qual han estat desgastats pel pas del temps i la rutina; en Víctor i la Míriam són la parella aparentment feliç –tenen una filla– lligada per vincles amistosos i professionals a l'anterior. La desaparició sobtada d'en Víctor i la intervenció de l'inspector Pueyo fan sortir a la llum un entramat d'enveges professionals i complicades relacions. L'Eduard és el narrador, el punt de vista a partir del qual coneixem la història, la consciència que s'explica.

Si ja és difícil provar d'establir la veritat disposant de diverses proves i testimonis, encara ho és més quan tots els fets són narrats per la mateixa persona, i més si es tracta d'un personatge que pot estar implicat en el misteri que cal aclarir. Si tota ficció és una mentida, en el cas que ens ocupa la mentida és doble, per ser ficció i per despertar seriosos dubtes sobre la coincidència entre els fets que fonamenten la trama i la manera com ens són presentats.

Amb tot, i potser gràcies a l'encertada figura del narrador, la mentida és versemblant, real com la vida, i és això el que la fa convincent. La unitat de temps i espai –una tarda de Tots Sants, entre el segon plat d'un dinar de festa i quarts de set, en una casa d'una urbanització a un quart d'hora de la Diagonal–; l'inici *in medias res* i els consegüents *flashbacks* per explicar els fets, aclarir-ne les causes o donar falses pistes; la barreja de pausada descripció i de narració en temps real; l'intuït final, obert i ambigu; el reeixit retrat del narrador, personatge inquie-

tant que a estones ens pot ser simpàtic però que mai amaga els seus costats foscos, són els sòlids fonaments de l'eficaç persuasió. A més, evidentment, de la retòrica.

La disposició i la tria dels mots més escaients, el gust per les descripcions –del jardí, de la natura i la petja que el pas de les estacions hi deixa– són l'adob que ha permès la desclosa d'una flor tan bella, l'humus que ha nodrit les seves arrels. S'ha parlat de novel·la poètica, però trobo més encertat parlar de novel·la de poeta, ja que la relació d'aquesta novel·la amb l'obra poètica de l'autor és força evident. Sovint les descripcions són curtes, sincopades, amb l'estructura de tres unitats sintàctiques que recorden clarament els tres curts versos d'un haikú –gènere poètic japonès tan car a J.N. Santaeulàlia, com a traductor i com a poeta–. Compareu sinó «la línia negra de l'ombra arrossegant-se sobre l'herba, ja se'ns acosta als peus» amb «Sobre els camps foscos / passa un núvol, encara / roent de llum» («Capvespre», *Una ombra a l'herba*). Cal destacar també la presència de coincidències temàtiques, com el gust pels arbres caducs, les fulles mortes, les curculles plenes de veus llunyanes que desperten els records –esmentaré només la col·lecció de curculles de l'Eduard, heretada del seu pare, i aquest haikú de *La llum dins l'aigua*: «M'acosto la curculla a l'orella i escolto les onades perdudes. Recordo, un cop més, la lliçó primordial. / Buidat de tot, / el vell cargol de mar / s'omple de veus»–, i la de frases contundents que ranegen amb l'aforisme –«La vida és un suc dolç que se'ns escapa. De vegades, amarg» i «Mentre el temps, aquest gos afamat i sense amo, / esgarrapa la terra i rosega les roques...» («Mans», *Una ombra a l'herba*).

Algú pot pensar que un comentari sobre el títol, tan curt i contundent, pot ser la manera més adequada de cloure el meu discurs. Procuraré no decebre'l. Simbolitza la part fosca que tots portem dins, que inconscientment va creixent fins que un dia, per atzar, esclata? És l'encertada metàfora del procés creador? S'admeten respostes raonades. Però, abans de respondre, us recomano que llegiu aquesta esplèndida novel·la i que, un cop llegida, la deseu en un lloc assequible: no voldria que un extrem sedentarisme us n'impedís la relectura.

Lluís Lucero Comas

Invitació a la reflexió ben literaturitzada

ROCA, MARIA MERCÈ.
Delictes d'amor.
Editorial Planeta.
Barcelona, 2000. 195 pàgines.

Aquesta nova novel·la de Maria Mercè Roca s'articula a partir de la capacitat que demostra l'autora de crear dos nivells de lectura que coexisteixen i es complementen en una obra d'interès, que, com sol passar amb els llibres de Roca, assoleix un notable èxit de vendes. En aquest cas l'autora ha fixat l'atenció en un assumpte que colpeix la societat com pocs: la pederàstia. Per fer-ho, escull la perspectiva més agosarada: la del qui agredeix menors. Des d'aquest punt de vista, el lector coneix retalls autobiogràfics de la vida d'en Narcís, per als seus veïns de Girona un petit empresari exemplar, propietari de diverses sabateries, recentment reconegut amb un premi de la Unió Europea que el considera el millor petit comerciant de l'any. Aquests èxits professionals contrasten amb el fracàs del seu matrimoni, que tanmateix no li ha afectat la imatge pública de triomfador, la qual tan sols mitiga la seva insatisfacció vital, que només pot oblidar tenint relacions sexuals amb nenes. En Narcís pensa que això l'ajudarà a sentir-se més fort per encarar un dia a dia de grisor gironina, de relacions difícils amb l'exdona i els fills, amb la mare i amb la Francina, la darrera dona amb qui ha intentat establir una relació amb cara i ulls.

L'impuls abassegador que mou el protagonista planteja novament una de les grans qüestions ètiques: qui comet delictes, ¿és culpable de perpetrar-los? O és algú incapaç d'actuar correctament? A partir d'aquí es basteix la segona lectura del text: la que presenta un drama humà sovint invisible per la societat i, potser, alimentat per aquesta. És a dir, el llibre planteja si l'estil de vida accelerat i orientat a produir, que suposadament facilita la comunicació però al qual no li importa què es comuni-

ca perquè això no fa augmentar beneficis, fa negoci amb les debilitats dels membres menys forts de la societat. Per a mi, *Delictes d'amor* és un convit a la reflexió sobre el fet que, en aquest nostre muntatge de societat feliç i avançada de façana, l'aspecte més fonamental per a la felicitat i la salut mental de les persones –saber estimar i saber comunicar-se– cada cop és més oblidat. M.M. Roca sap literaturitzar els perills d'una societat que, entre hipoteques, embussos i tones d'oferta de lleure poca-solta ben publicitat, sovint fa difícil que els seus membres puguem aturar-nos a mirar i escoltar. Finalment, val a dir que la intensitat dramàtica de la narració evoluciona en un *crescendo* molt ben lligat que en el tram final esclata amb gran eficàcia.

Josep Agustí

Comença el xou

Burgas, Àngel.
Show.
Proa.
Barcelona, 1999. 218 pàgines.

Isabel Clara-Simó diu que hi ha dos tipus d'escriptors, els que miren enfora i els que tenen ulls interiors. *Show*, l'*opera prima* del figuerenc Àngel Burgas, home vinculat al teatre, és un llibre de narracions equidistant –alguns oculistes l'anomenarien guenyo–, que veu de totes dues mirades: de fora a dins i de dins a fora. El seu periple vital va del paisatge urbà als processos mentals d'una nimfòmana fetitxista (a *Psycho*), una nena amb pares ocasionals (*Family*), un encadenament de personatges anònims –vegeu el film *Short cuts*– que amaguen un polvorí soterrat de desitjos sexuals (*Foxtrot*), un amic de pagament (*Meeting-point*) o la resposta a la pregunta del milió: què fer amb un pobre que et dóna la tabarra perquè li negues vint duros (*Show*, conte que titula el llibre, sens dubte un dels més rodons).

L'univers de Burgas és proper, palpable, tan real i llunyà alhora com els *tripis*, la *maria*, el *jungle*, la sida, el *trance*, la –diguem-m'ho així– pseudocultura juvenil i el misteri –gran, molt gran– que amaga la quotidianitat. Costa reconèixer-ho, però ¿qui ens assegura que el nostre veí –que sempre espiem– no és un assassí o un terrorista?; i qui és el babau que sentencia que la infància és l'edat de la innocència? En aquests aspectes l'autor entronca amb un Carver, amb les inevitables influències del mestre Monzó, especialment visibles a *Dance floor*, història que acaba com el rosari de l'aurora. *Vampire*, en canvi, és una trama de terror gòtic traçada

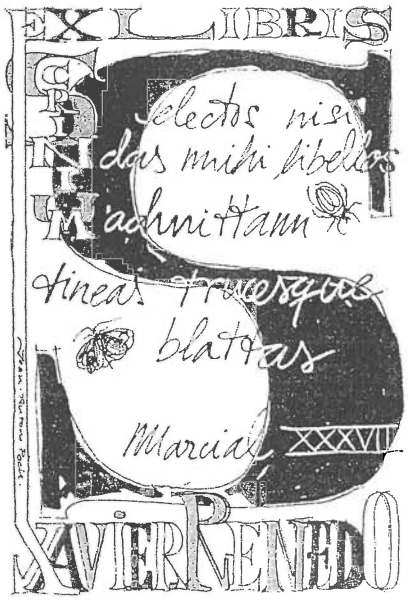

amb precisió subtil, relligada hàbilment amb el món claustrofòbic dels segrestats i que t'enganxa fins a un final inversemblant.

Aquest llibre és un més dels assaigs amb els quals s'inicia el xou de la nova generació –l'autor té 35 anys– que demana ja, ràpidament, un lloc sota el sol editorial; uns lletraferits encara per definir que cerquen una veu pròpia –una proesa gens fàcil d'assolir: cal eliminar barreres mentals i taquicàrdies inherents al llenguatge–, i que esgrimeixen com a millors arguments una cultura eclèctica que va del *funky* al *dirty realism* passant pel vampirisme i les trames hitchcockianes. Són creadors valents que han perdut la por als anglicismes –les 16 històries duen títols en anglès– i que s'enfronten amb una societat com a mínim inquietant, on res és el que sembla.

Moisès de Pablo

Marques de biblioteca

Escriny

Si no em confies llibres selectes,
deixaré entrar les arnes i els escarabats devastadors.

(traducció de Miquel Dolç)

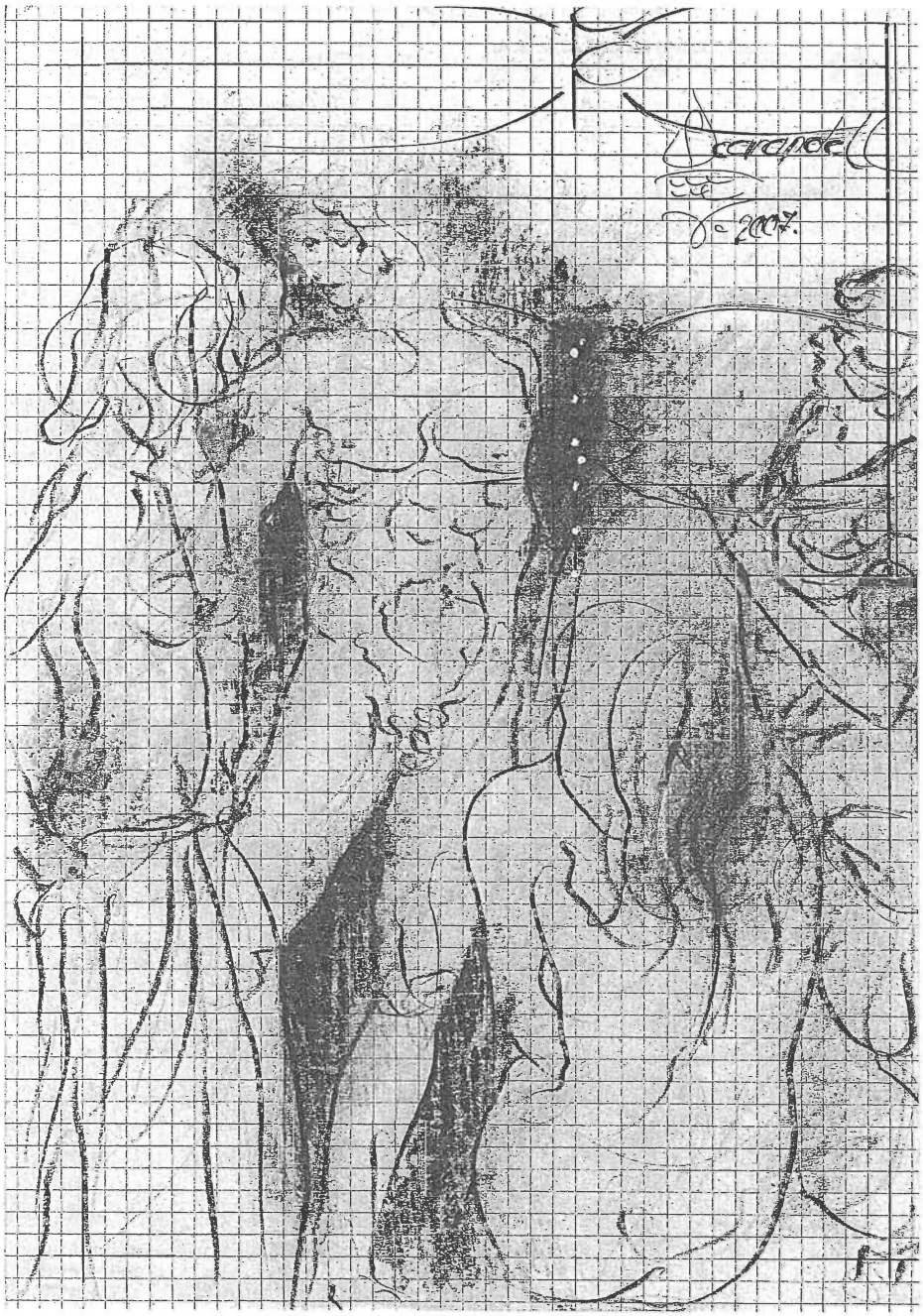
Segons els diccionaris, els ex-libris són les inscripcions i les il·lustracions que es posen en els llibres per indicar a qui pertanyen. Però ¿quan comença, un lector, a fer-se seu un llibre? Sens dubte, no pas després d'haver-lo comprat, sinó a partir del moment que l'ha llegit i les paraules ressonen i perduren en la seva memòria. Per això només poso els ex-libris en els llibres després d'haver-los llegit. I també per això vaig triar com a lema un brillant epigrama de Marcial –un poeta que m'estimo molt pel seu enginy i la seva mordacitat–, que va compartir amb mi la sort que Joan Antoni Poch, un bon amic i un gran dibuixant, el dissenyés i l'il·lustrés. ❧ Deia J. L. Borges que la lectura d'un llibre no ha de requerir cap esforç, perquè la felicitat tampoc no en requereix. El meu ex-libris vol celebrar precisament això: la felicitat d'haver llegit i, és clar, també la felicitat d'haver impedit, d'acord amb el que diu l'epigrama de Marcial, que les arnes i els escarabats s'ensenyorei-xin de la meva biblio-teca.

Xavier Renedo
Filòleg

-328-

Apunt del natural

Carandell

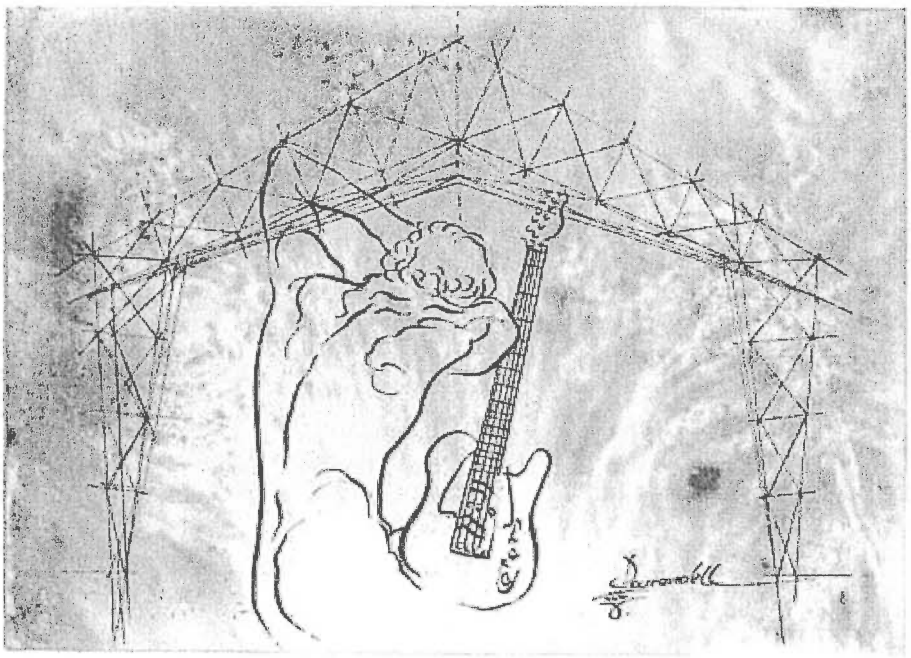
Apol·lo envoltat de Cal·líope, Polímnia i Terpsícore; una tríada àuria de gran sensibilitat, creativitat, i d'una impulsora bellesa, envers els confins més subtils. Cal·líope, musa de la poesia heroica. Polímnia, musa de la retòrica. Terpsícore, musa de la dansa. Apol·lo com a epicentre del retrobament en un espai d'unitat. Imatge i símbol d'altes jerarquies; paradigma de perfecció a escala dimensional. Strawinsky i la transmissió vibracional del conjunt ens condueixen a un estat d'harmonia i serenor. Quadres com a conjunt d'obra de Strawinsky. Quadres per a una exposició de Strawinsky.

Característiques:

Títol: *Quadres per a una exposició de Strawinsky.* | Col·lecció: Història de la Música. Període: Romanticisme. | Tècnica: Llapis grafit damunt paper croquis. | Any: 2007 . | Mides: 29,7 x 21 cm.

-329-

> Il·lustracions. **Carandell** va néixer el 15 d'abril de 1953 a Salt-Girona. Presentació Acadèmica Llibre de Bibliòfil, Universidad de Albany. Madrid. Conferència «9a Simfonia de Beethoven - Història de la Música», ABF Paris, Madrid, Fornells de la Selva, Cassà de la Selva. Délégué de l'Académie Arts-Sciences-Lettres. Paris. Croix d'Argent Mérite et Dévouement Français. Paris. Médaille d'Or Mérite et Dévouement Français. Paris. Médaille de Vermeil de l'Académie Arts-Sciences-Lettres. Paris. Grand Médaille Herderkingsmedaille Pieter Paul Rubens, Bruxelles. Invitée d'Honneur III Salon International Français-Espagnol. Béziers i Musée Mas Carbasse, Saint Esteve. 2n Premio Internazionale di Pittura Remo Brindisi. Castello Estense.

Tu, jo i la circumstància, *Treballant tota la setmana*... Alhora en Jaume sabia ser l'ànima de la festa i un excel·lent company de pupitre revolucionari a l'Institut Vicens Vives, a part d'un referent especial per a mi i alguns més, juntament amb Dylan, Pau Riba, Cohen, Springsteen i d'altres il·luminats, dels quals ens sabia transmetre l'essència amb el seu domini de l'anglès i els seus viatges per perfeccionar-lo.

El més curiós del cas és que, malgrat la proximitat de Copacabana, d'aquella banda gironina de la primera meitat dels 80 només em queda una cinta de cassette tronada d'un concert en directe en un pavelló de so infame. Més endavant, quan vaig tenir el privilegi de treballar amb el guitarrista i compositor principal d'aquell projecte, en Josep Thió, en el nou grup que va impulsar, Sopa de Cabra, la clau que em va donar per entrar va ser una cinta de cassette, un dissabte al matí a la Rambla, amb dues cançons a punt perquè els fes una lletra a mida: *El boig de la ciutat* i *Fes la maleta*, es van dir. Durant anys vàrem treballar plegats i malgrat els avenços de la tecnologia, vam seguir utilitzant molt temps les cintes de cassette, i alguna vegada que anàvem a casa seva a treballar, un radiocassette presidia la taula i enregistrava totes les nostres passes.

A començament dels 90, quan el disc deixà de ser l'objecte estrella entre el públic jove a favor del videojoc, es començà a comercialitzar el CD. La música es digitalitzà. Amb els Sopa vàrem continuar traient discos de vinil fins al 94, amb *Al·lucinosi*, i després vàrem començar a treballar amb un suport que permet enregistrar més de 70 minuts de música, curiosament en uns anys en què les radiofórmules, llistes d'èxits, han estat les que han marcat la pauta. Fins ara, que l'evolució de la tecnologia ens ha portat al món d'Internet i de la xarxa lliure i s'han trencat les regles del joc. Mentre se n'intenten crear unes de noves, podem tenir uns petits aparells amb hores i hores de música comprimida digitalment a la butxaca i triar a granel o a l'engròs, el que ens ve més de gust escoltar a cada moment. Tota la discografia que ocupava estanteries i mobles, ara dins d'un puny.

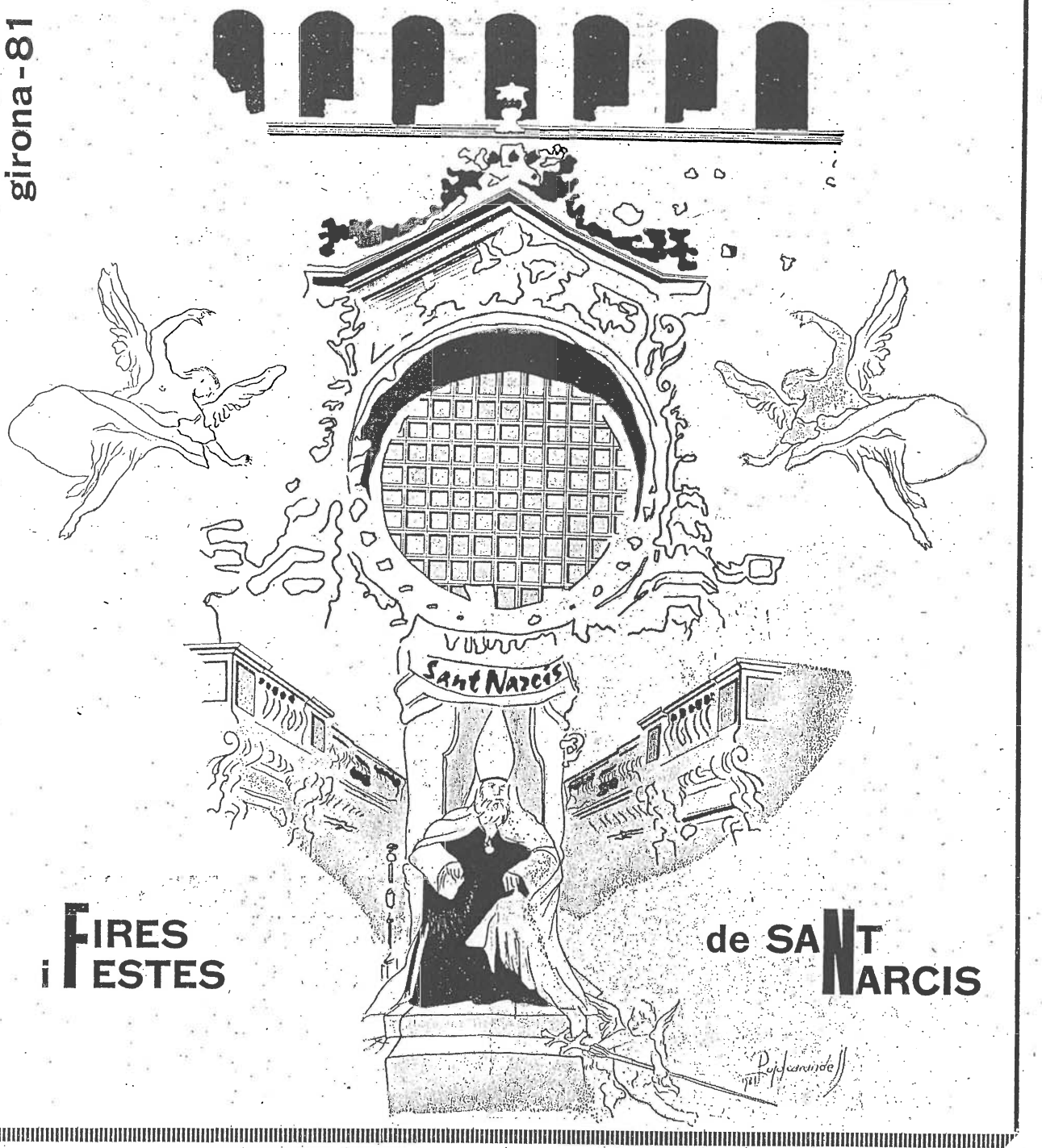
Mentre escric això, el Telenotícies d'aquest final d'octubre es tanca amb l'anunci dels 20 anys de la publicació de *L'Empordà* en una cinta de cassette coneguda com «la maqueta», que es va posar a la venda a les Fires del 88 als bars del «carrer dels torrats», també conegut com a carrer Nou del Teatre, amb els diners que havíem guanyat en una barraca de les Fires de l'any anterior, amb la col·laboració dels amics noctàmbuls del Barri Vell. I també 25 de la seva composició a càrrec del tàndem Thió-Rufí, segur que també amb l'ajut d'una cinta. Felicitats!

Estaria bé que el radiocasset de la vida fos autoreversible...

-330-

CARTELLS

girona-81

FIRES i FESTES de SANT NARCIS

LOS SITIOS

IMAGINARIA NADALENCA

(exposició nostàlgica)

ORGANITZA:

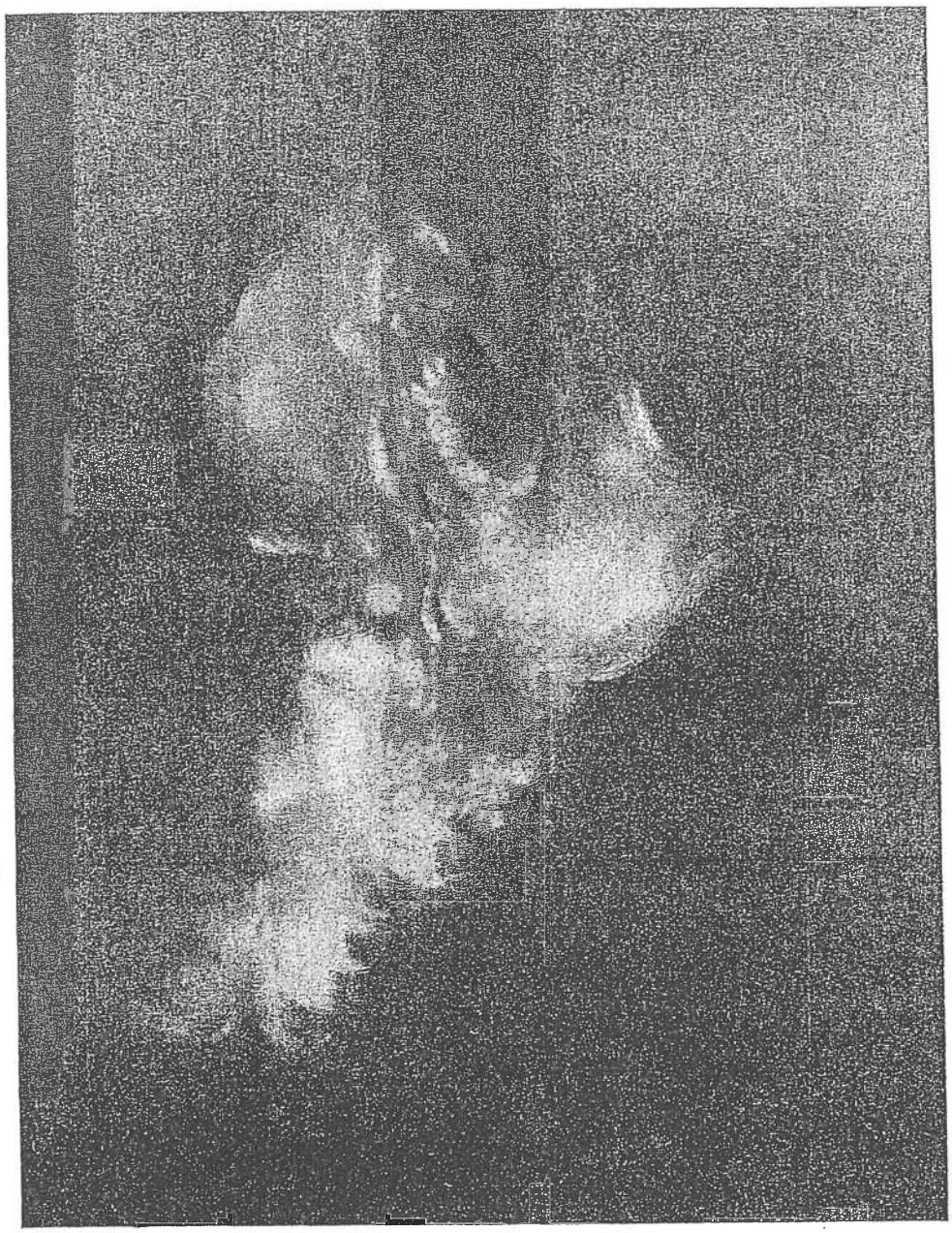
AMICS DE GIRONA ANTIGA

LLOC: CARRERÓ DE CÚNDARO, 7 (Travessia de la Força)

DIES: del 24 desembre 81 al 6 gener 82 (ambdós inclusiu)

HORARIS: Festius, matí de 12 a 2, tarda de 7 a 9
Laborables, tarda de 7 a 9

Amb el suport de la

Projecció de diapositives

de l'obra de

PUJOL CARANDELL

Dies 6, 8 i 9 d'octubre a les 7 del vespre

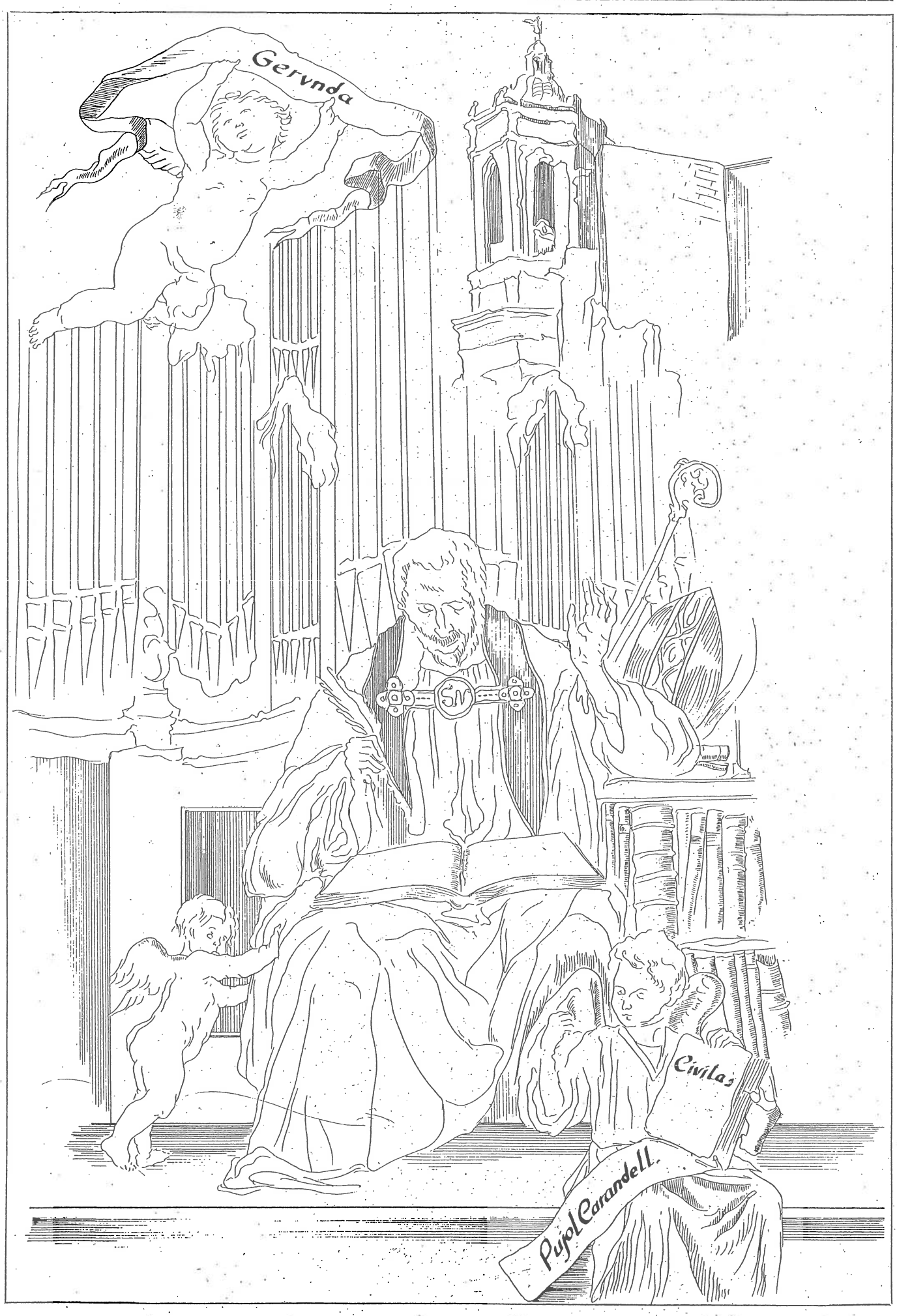
Casa de Cultura "l'Esplai" (Pça. Poeta Marquina) 1982

-334-

OBRA CULTURAL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

OC. 011 - 08

Gervnda
SV
Civil a 3
Pujol Carandell

FESTA MAJOR SALT 83

22 al 27 de juliol

PUNT DIARI

L'AJUNTAMENT DE SALT DESITJA QUE PASSEU UNA BONA FESTA

e de

alis-

ìs

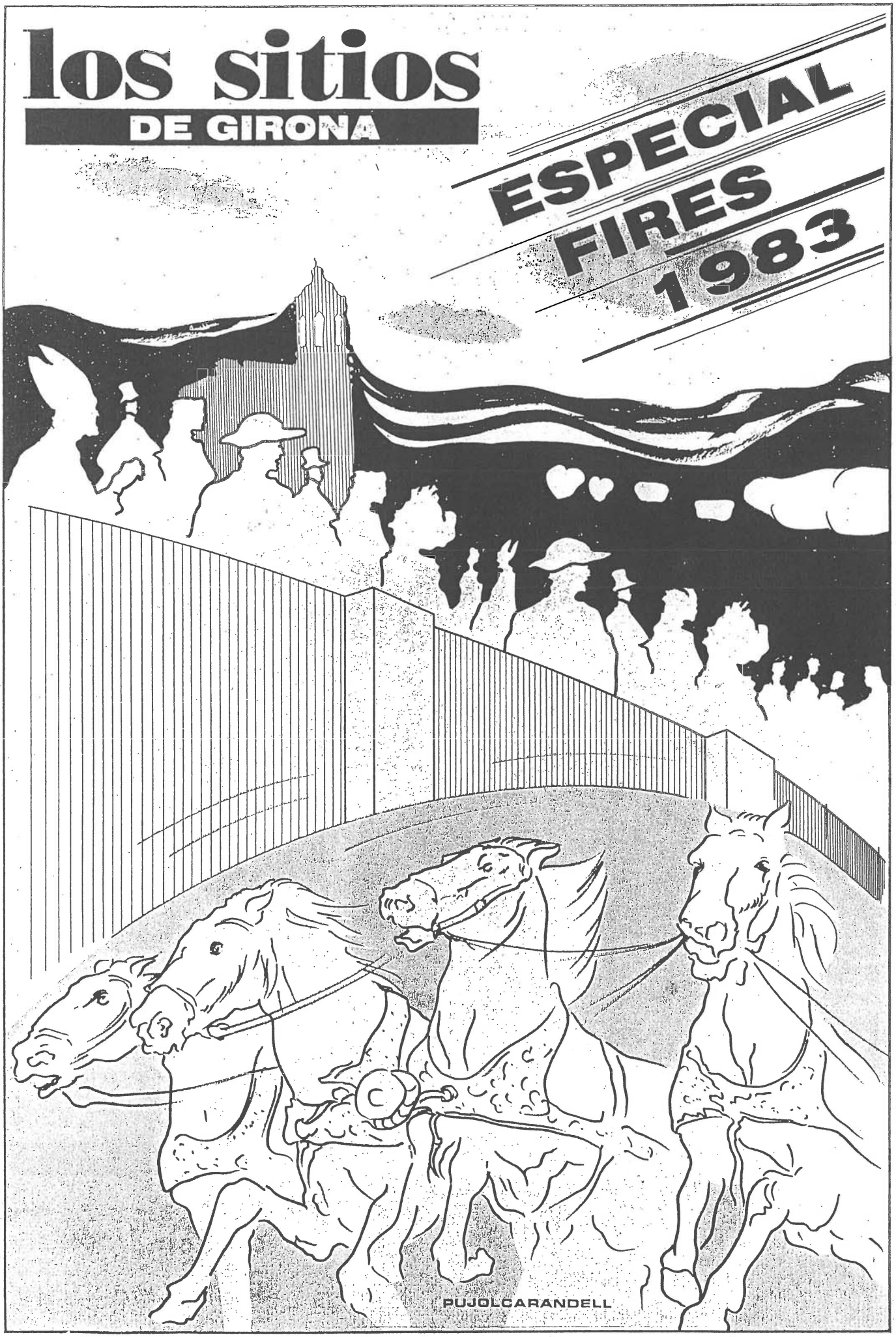
als seus
at, amb
ho exi-
ò sense
le «cen-
talans»,
e ningú

vidente-
s políti-
Però cal
fer co-
amb la
a, etc.
ació de
positiu i
ixò que
al lluï-
).

los sitios
DE GIRONA

ESPECIAL FIRES 1983

Exposició PUJOL CARANDELL

Retrospectiva
(olis)

Del 6 al 18 de novembre de 1983

INAUGURACIÓ, DIUMENGE, DIA 6, a 2/4 d'1

HORARI DE VISITA: Feiners: de 17 a 20. Festius: d'11 a 14 h. i de 6 a 9 h.

Sala d'Exposicions de
LA CAIXA DE BARCELONA
CALDES DE MONTBUI

GIRONA • Núm 123 • del 23 al 29 de juliol de 1990 • I ÈPOCA • ANY II

CLAXON

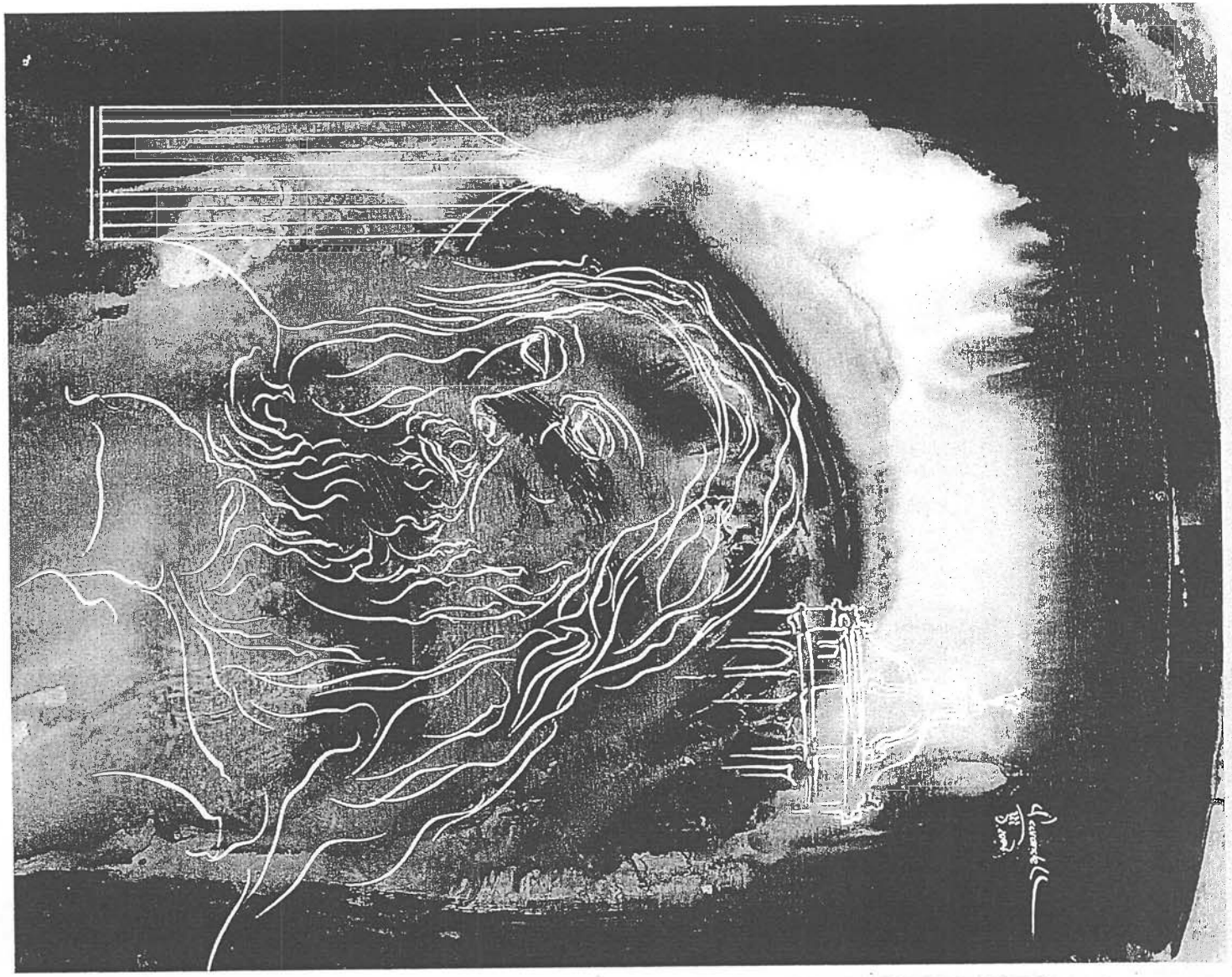

MANAIES DE GIRONA

CONFRARIA DE JESÚS CRUCIFICAT

DIMECRES I DIVENDRES SANT 1996

Setmana Santa

Girona 2004

El Cartell 2004

Carandell

Nascut a Salt (Girona), el 15 d'abril del 1953.

Es formà artísticament a l'Acadèmia de Belles Arts de Girona, alumne de Josep Farrés, BCN, Ramon M. Carrera.

Les seves tècniques són l'oli, acrílic, tèmpera i tècnica mixta i els subjectes predominants a les seves obres són les figures i composicions abstractes.

Exposicions recents: 1984 Fontana d'Or (Girona). 1985 Museu Casa de los Tiros (Granada). 1995 Palais des Rois de Majorque, Perpignan (France). Opsis Art Gallery, Oostduinkerke (Belgique). 1996 Galeria Gaudí (Barcelona)...

Judici crític: Al parlar del pintor Carandell, l'he adjectivitat de sintètic i universal i entenc ben justificada aquesta qualificació, ja que com a pintor és harmònic, equilibrat i carismàtic, és a dir, estètic amb tota la força del seu art. Però al mateix temps, és un gran pensador filosòfic, amb perfils astrals i astrològics. I encara que influït també per la gran música, que si ell la concreta en la de Beethoven i en els seus acords inspiradors, jo la referiria a Pitàgores, ja que el pintor, amb els seus quadres, sap abastar la música silenciosa de les estrelles i sap convertir-la en geometria estel·lar.
I així des del cel fins les Aigües Primordials de l'Existència, les imatges d'uns arpegis infinits ens situen melòdicament des del caos dels nostres sentiments fins el cosmos ordenat de l'univers.

Josep Colet i Giralt

RELACIÓ DEL RECULL DE PREMSA:
DIARIS -PREMSA DIÀRIA-

El País 21-31? agost 1978

Roses

Exposición de Johann Pujol

Seis óleos y veintinueve acrílicos, en la sala de la "Caixa"

(De nuestro corresponsal, Martí Balló).— En la sala de exposiciones de la **Caixa d'Estalvis,** el pintor Johann Pujol, de Salt, tiene expuestos estos días seis óleos y veintinueve acrílicos.

Pujol ha expuesto con anterioridad en Girona, Cornellà y Salt, teniendo abierta una exposición permanente en un local de la carretera del aeropuerto Girona-Costa Brava.

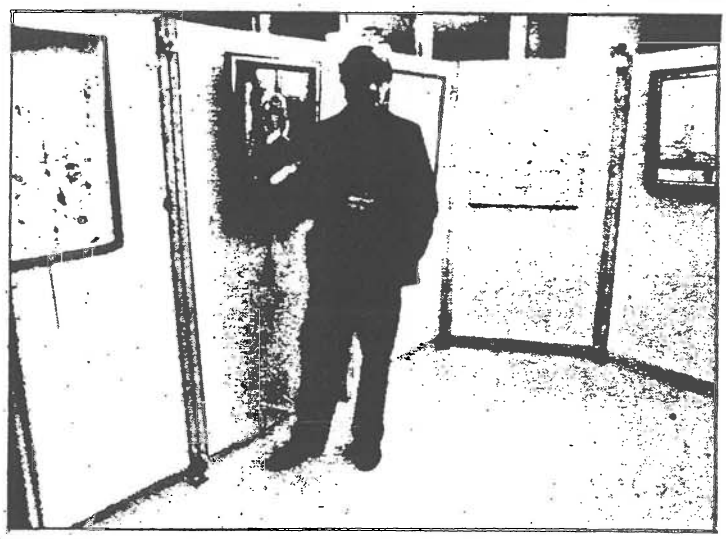
Si hay que juzgar a Johann Pujol por sus telas, digamos que no le van los cánones, que huye de ideas reflejando en su pintura un estado anímico actual más bien pesimista, que puede ser temporal, sin duda, aunque siempre cargado de una enorme sinceridad.

EL MITO DE LOS PECES

Pujol no se excede en los colores, antes bien al contrario, juega con dos o tres en las pinturas acrílicas de fondos oscuros, en los que se tiene la imrpesiimpresión de ver algo imperfecto, principalmente en el tema del mito de los peces.

En efecto, a los peces los pinta sin cabeza, fulminándolos con un rojo zizzagueante de destrucción y de muerte. Como un sello muy personal, marca unas finísimas rayas rectas que a veces se entrecruzan en una perfecta simetría vertical u horizontal. Esto puede interpretarse como una clara reminiscencia, no muy lejana, de haber trabajado de topógrafo antes de coger los pinceles.

A Pujol le gusta crear y simplificar la pintura diciendo al respecto: "Dibujar desdibujando o despintar pintando". Es, no cabe duda, un tipo surrealista indefinido, dispuesto a dar mucho que hablar.

Exposició de Pujol Carandell a La Punxa.- L'artista Pujol Carandell preentà ahir a l'edifici «La Punxa», seu del Col.legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes tècnics de Girona, una exposició de pintura que sota el títol «Urbis» comprèn diferents aspectes de la nostra ciutat. Llocs i monuments importants de Girona com són Sant Feliu, la Catedral o la Devesa són plasmades amb una gran sensibilitat per aquest artista. L'exposició romandrà oberta fins al proper 14 de novembre. (Foto DANI DUCH)

EXPOSICION DE PUJOL CARANDELL

Hoy martes cinco de junio el artista Pujol Carandell inaugura una exposición de figuras al gouasche en la sala «La Artística» de nuestra ciudad. Permanecerá abierta al público hasta el día 23 de los corrientes. Simultáneamente ofrece una exposición de óleos en la galería de «Arte Cristina» de Barcelona. Las admirables obras de este genial artista, gerundense constituyen una prueba inequívoca de su visión artística expresada con formas y modelos verdaderamente subyugantes.

→ Cuitz d'Art: Jaume Teixidor

5 de junio de 1979 — EL CORREO CATALAN — 43 —

EL CORREO CATALAN

Escrit de: Isabel Joanola

PUNT DIARI 12 Juny de 1979 Gi

pàg 7

GENT•GENT•GENT•GENT•GENT

"Pinto per ordre del sistema nerviós" (Foto Comalat).

Joan Pujol Carandell

"Crec en l'excepció"

Darrera d'una exposició de pintura, darrera dels quadres i darrera el rostre de l'autor, hi ha una manera de pensar i de viure i, evidentment, les motivacions de tota una obra. Joan Pujol Carandell, que pinta perquè li agrada i "per ordre del sistema nerviós" ha fet de la pintura l'activitat central de la seva vida. Es, en certa manera la seva professió. I en pot viure d'ella.

—Només faig això, i visc. Es clar que hi ha moltes maneres de viure. Per altra banda no hi ha res més que m'agradés fer.

—Et consideres artista?

—No ho he pensat mai. Respecte a la sensibilitat diria que sí m'hi considero: crec que tinc un 300 per 100 de sensibilitat. La sensibilitat fa l'artista.

—Tothom pot o podria pintar?

—Guixar sí pot fer-ho tothom. Pintar no.

—I quina és la frontera entre guixar o pintar? Quan una figura deixa de ser gagot per a convertir-se en pintura?

—Serà pintura quan s'aconsegueix plasmar la realitat que es duu a dins. Quan el que s'arriba a representar és el que es volia representar, i això es molt difícil. Concretament en el meu cas, crec que només un 40 o 50 per cent del que he pintat reflexa exactament el que jo volia reflexar.

Joan Pujol Carandell parla amb seguretat, o blanc o negre.

—Per a mi no existeixen els termes mitjos. No crec tampoc amb les rectificacions, ni en la vida ni en els quadre. Una pintura o surt a la primera o no surt.

— La teva vida i la teva obra marxen juntes.

meva espontaneïtat natural i el caràcter fort que tinc es reflexen en la manera de pintar.

—Sabries definir el teu estil?

—No m'agraden les classificacions. Uns diuen que la meva pintura és expressionista. En certa manera penso que és com un surrealisme indefinit.

Fa poc va fer una exposició a una galeria de Girona. En ella exposava una serie de quadres representant el bust d'uns personatges tractats de manera surrealista.

—Era una representació temperamental d'unes persones que jo he conegut, amb una explicació pictòrica idealitzada i mitològica de la seva psicologia tal i com jo la veia.

—La figura humana t'atrau especialment.

—Penso que de cada muscle se'n pot fer un quadre.

Els pintors preferits de Pujol Carandell són Miquel Angel, sobretot en la seva faceta d'escultor. Vermeer, i més actualment, Manet i Bacon, Pujol Carandell no creu en les rectificacions, no creu ni accepta la rutina. En què creu doncs?

—En triomfar. Crec que no existeix res més a part d'això. També crec en les excepcions.

—No és facil trobar excepcions.

—No gens fàcil. Ni a mi mateix no em considero una excepció.

—I què penses, que triomfaràs o no?

—No ho sé. El problema es resistir, i treballar. Encara em falta molt a aprendre i estic disposat a aprendre, però només d'aquell que em pugui ensenyar, perquè tan exigent com sóc amb mi ho sóc amb els altres.

ART

Punt Diari (de Girona)

Juny 1979

per JAUME FABREGA

PUJOL CARANDELL

Pujol Carandell

Jove artista saltenc, que ha exposat recentment a Girona i Banyoles, i ara ho fa a Barcelona. A partir d'un llenguatge figuratiu, cultiva un expressionisme molt personal, que distorsiona la realitat no pas mitjançant la dislocació formal, sinó amb la selecció de determinats fragments, basats en la figura humana; el cromatisme és subtil i aeri.

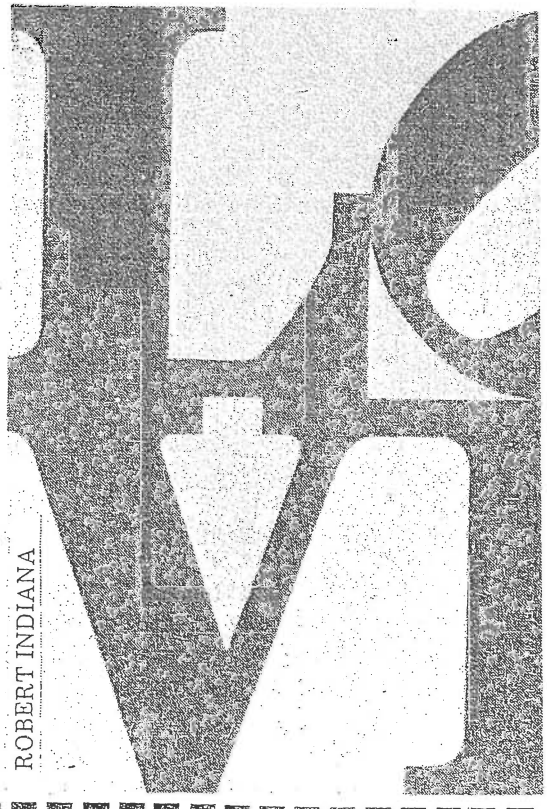
(Barcelona, galeria Cristina)

DICCIONART

Pop Art

"Pop Art" (art pop) és un apòcop de l'expressió americana "art popular", referent, sobretot, a la cultura i mitjans de comunicació de masses de la societat industrial, allò que a vegades ta tria de la viment ar pecialmen nor escala nà a les d dels 50 i e tots els 6(sobretot, a donat els a Andy Warl Claes Olde cenberg i entre d'altr

L'art p un doble el de tipus ja consoli ments, i cc

ROBERT INDIANA

.ACES I CARRERS», Laietana

azas y calles en la pintura... Con este título y temas se exhibe un espléndido conjunto de nta y dos pinturas de diversos artistas espa- y de otros que no lo son: cuatro franceses. lga y un inglés. De unas a otras abarcan un si no muy largo si lo bastante ancho para r buen número de viejos y nostálgicos rinco- inas veces perdidos y otras encontrados, que an mágicamente aquí, humildes unos, altivos , pero tanto ésos como éstos con esa leve de melancolía que ha puesto en ellos el del tiempo, desde la mirada de quien enton- os pintó hasta la de quien ahora los mira. Y scubre que hay lugares que ya no existen —o n menos—, salvo ahí con la verdad de la me- a, o sea ternura del recuerdo cuando se hace Y que aquella calle o plaza es así, pero no. todavía porque sigue siendo calle o plaza, está dejando un poco de ser, y día ha de lle- -como dicen los malévolos— en que se dirá fue, o estuvo ahí, y esto acongoja un poco. pectador solitario se siente sobrecogido ante iudad insólita de cuarenta y dos plazas y ca- iene un poco de impresión de que debe pre- r por dónde se va adónde, pero no se atreve. la alucinación y la maravilla recorre s y plazuelas, calles y callejones de lugares stintos que lo sobresaltan y deslumbran a la De la plaza Real de Mompou va a los Invali- e Farge y de la plaza de Notre-Dame de er al Olot de Regoyos, o a ese calladamente rincón de Thysebaert. Uno piensa que es eliciosa enseñanza para un constructor de les con una sola virtud: la de ser sencilla- humanas.

)ALGO, en La Cortina

uego, el aire, la atmósfera, la luz... Todo se ide e incendia en las lacas de Antonio Ro- z Hidalgo. El fuego surge en cualquier el aire se sutiliza y queda, la atmósfera se iga hasta el infinito y se convierte en hori- y la luz se quema, unas veces callada si- sa y sin que parezca que se entera nadie, y rde y se enceniza a gritos. Lo que haya en estos escenarios —romerías, plegarias, ver- Machado o García Lorca, paisajes o lo que que sea— es algo profundamente entra- con cierta idea cósmica del suelo que Hi- capta con sosegada o desasosegada intensi- ero siempre con esa casi desesperada pa- e entrega y materialidad gozosa y profunda. ;o lucha a brazo partido con sus pinturas y

titular así una obra cuyo humano contenido se me antoja sobrecogedor. Cierto es que el pintor ilicitano ve y siente de tal modo la pobreza miserable de los demasiado humildes que, acaso hasta por respeto, deja de lado el color cuando la pinta, como si creyera que la ofrende con él. Su pincel —casi lápiz— consume en su realismo dramático la realidad que tiene delante hasta desnudar su intimidad en la raíz más viva y el nervio más doloroso. Es una dialéctica que por su perfección formal y su emocional contexto tiene algo de mágica. No se trata de un realismo virtuosista, sino de pura creación pictórica. Creo de todas veras que Andreu Castillejos no pretende tanto la exactitud de lo que ve como la precisión de lo que siente, y esto último es algo que lleva acaso desde niño en la masa de la sangre. Pinta con la sangre triste y quizá por ello no es que se cisque en el color, como Ribera dice, sino que a su tristeza le es tan extraño como lancinante.

PUJOL CARANDELL, en Cristina

No creo fácil para nadie cuando toma la realidad de la realidad viva —a veces la realidad se toma de la imaginación— recoger con ella el poder material y físico de los elementos que la componen. Pujol Carandell lo hace con el cuerpo humano, y el cuerpo humano es la vida y la muerte, nada menos ni más. Es decir, por una parte están la materialidad y fisicidad plásticas de esa singularidad específica que es el cuerpo humano en sí, y por otra la tremenda aventura de la vida y la muerte. No se condiben aquéllas sin éstas y viceversa. De aquel poder se deducen estas «facultades»: vivir y morir, poderes también: poder ser, poder estar y poder dejar de ser y estar. Hay en Pujol Carandell un extraordinario dibujante y un excepcional pintor capaz de «contar» esa realidad en todas sus connotaciones, según sus más simples y verídicos significados. Aquí están esos desnudos que se nos antojan angustiada y angustiosamente vivos. La sobriedad del color aún agudiza la precisión del dibujo, rotundo y exacto en el lápiz y la pincelada, estremecido en el lenguaje y profundamente expresivo en su pureza casi renacentista.

CARME NAVARRA PRUNA, en Nonell

Hay en la pintura de esta artista cierto encanto mitad poético, mitad evanescente, que devuelve al espectador a una infancia, quizás imaginada en buena parte. No importa. Subsiste el encanto re-

Hidalgo.— «Toledo»

Pujol Carandell.— «Figura»

Castillejos.— «Rostro y ave»

Crític d'Art: J. Víctor Gay Diari de Girona 5-23 ? juny 1979

onstituye la Federación de Artistas Plásticos

rtistas plásticos de arcas.

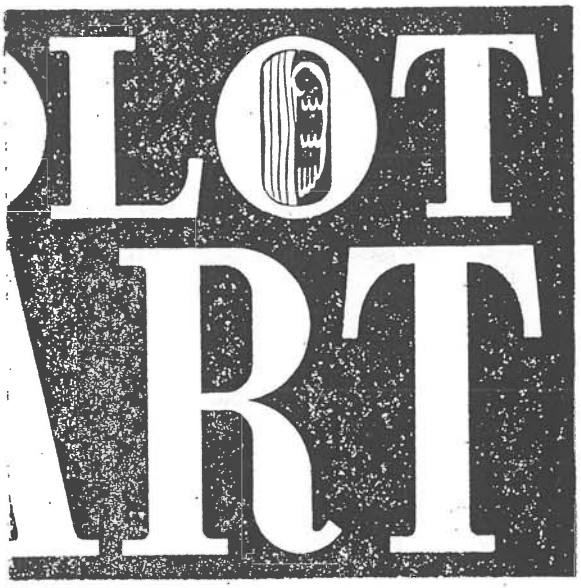
ALERIAS S ACTUALMENTE ONA

amos al principio la temporada sigue tre nosotros, pese a de la misma, como el hecho de que arse siete galerías una gama de exalmente interesante iudades del nivel de u.

des, en un mundo donde mucho se ha hecho ya. Sin embargo, es posible que si aplica la imaginación, la inspiración a esta técnica, los resultados sean positivos y sorprendentes.

PUJOL CARANDELL, EN «LA ARTISTICA»

Si el paisaje suele dominar tantas obras de nuestros artistas, el riesgo y la exigencia de la figura es mucho menos frecuente, en razón de esta dureza y de estos conocimientos que no están precisamente al alcance

la más interesante muestra colectiva del momento en las galerías de nuestra ciudad.

entario artístico de asada, ya nos refeobra de los artistas Palau de Caramany, la muestra global a nuestro juicio, lo ante, en estos moeriormente lo hicantológica de J. C. n la Fontana, a la da en su galería «3 i ier Boix en la Sant tenemos dos nove. Carandell, en «La Nuria Miralbell en

GULAR OBRA DE MIRALBELL

sorpresa ha sido vira de Nuria Miralllería de la calle Mitécnicas tan distincerámica y los tapi-

de todo el que se enfrenta con una tela.

Esta premisa inicial ha de ser tenida muy en cuenta al contemplar la obra de Canadell que se halla, justamente dominada por esta figura que alcanza por su obra y gracia, unas calidades y una perfección francamente poco frecuente en las exposiciones que tenemos, a nivel medio entre nosotros.

La calidad de esta muestra se sale de lo normal en Gerona, y por ello no dudamos en recomendarla, pues se trata de una obra llena de interés, con una solidez creativa muy válida y sin duda, con el suficiente interés para que nuestros amantes del arte se fijen en el conjunto de esta obra. Ojalá que obras como la de Carandell se frecuentasen más.

EXPOSICIONES EN LAS

fotografía puede ser arte de calidad.

● SANT JOAN DE LES ABADESSES: Josep Perpiñà, sigue presentando su muestra en la galería «Sant Pol». La obra del pintor - concejal no tiene necesidad de presentación en Gerona. Precisamente los temas ciudadanos dominan la muestra.

CARLES FONTSERE EN UN COLOQUIO SOBRE CARTELISMO, EN BARCELONA

Esta tarde, a las 8, en la sede del Colegio de Aparejadores de Barcelona, el artista Carles Fontseré afincado entre nosotros, intervendrá en un coloquio sobre cartelismo político, conjuntamente con Ferran Cortés y Josep Renau. Tres de los mejores especialistas en esta materia que crearon toda una escuela que se enmarca precisamente en los años de la guerra civil. Una gran oportunidad de verlos de nuevo reunidos.

J. Víctor GAY

Calle Caterina Albert, 5.
FARMACIA JUAN DE CIURANA
Ronda S. Antonio María Claret, 16.

TURNO DE URGENCIAS
(De 10,30 de la noche a 9 de la mañana)
FARMACIA DORCA
Calle Santa Eugenia, 184.
FARMACIA GARRIGA
Calle Caterina Albert, 5.

DE LA SEGURIDAD SOCIAL

Avisos: Calle Santa Clara 23 Teléfono 20 00 12.
Domingos y festivos: De 9 mañana, a 9 mañana del día siguiente.
Días laborables: de 5 tarde a 9 mañana del día siguiente.

TELEFONOS PARA CASOS URGENTES

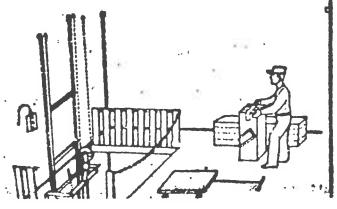
POLICIA MUNICIPAL	20 45 26
POLICIA	20 14 44
GUARDIA CIVIL	20 86 50
GUARDIA C. TRAF	20 13 81
POLICIA NACIONAL	**20 16 37**
AMBULANCIAS GIRONA	21 50 50
CRUZ ROJA	20 04 15
BOMBEROS	20 00 80
TELEGRAFOS	20 20 00

Imposición de condecoraciones en el Palacio de Justicia

El exceso de original de este número nos impide la publicación de la amplia información literaria y gráfica del solemne acto de ayer en Gerona; información que ofreceremos a nuestros lectores en el número de mañana, miércoles.

CUPON PRO CIEGOS
271
BANC OCCIDENTAL
Joan Maragall,36 - Tel.208.208
GIRONA

Elevador ENIER
Modelo MP-200-S
Capacidad hasta 350 Kg.

-350-

Los Sitios (de Girona) pág. 6

Protagonismo artístico de un joven valor de la pintura gerundense: Pujol Carandell

Pujol Carandell es un joven valor gerundense que sabe estimular la imaginación artística de quienes contemplan sus obras. Pese a su evidente juventud —nació en Salt hace tan sólo 26 años— ha conquistado un nombre de prestigio dentro y fuera de la ciudad. Pero dejemos que sea él mismo quien nos cuente su protagonismo artístico:

"Mi meta no es otra que plasmar en un lienzo algo que se aproxime a mi propia realidad, a mi sensibilidad. Para mí la palabra "crear" constituye el auténtico leiv motiv; considero que crear en pintura es plasmar la realidad y también la ficción de lo que se lleva dentro "seguidamente a modo de sentencia afirma" está comprobado que no se escribe con ideas; se escribe con palabras".

Pujol Carandell empezó dibujando a la temprana edad de cinco años. Dos años más tarde, se inicia en este arte de la mano del profesor de Bellas Artes de Girona, señor Carreras. En 1965 estudia dibujo con el profesor barcelonés señor Farrés. En 1969 ingresa en la escuela Bellas Artes de nuestra ciudad. Hace ahora dos años perfeccionó los estudios de dibujo y pintura en la Ciudad Condal. En sólo cuatro años escasos ha expuesto tres veces, lo que constituye todo un récord; cinco de estas muestras lo han sido de forma colectiva, alcanzando numerosos premios y distinciones: Primer Premio de Pintura del Ayuntamiento de Girona, Diploma de la Cámara de Comercio, también ha sido seleccionado para serigrafía en la galería madrileña Mínima. Y lo que es también importante: Tiene obra permanente en las galerías La Artística y Sant Jordi, ambas de Girona; Sant Lluc, de Olot, y Gifré Escoda, de Barcelona. Para la segunda quincena de octubre expondrá en Granada; después en Sitges y ya en 1980 en Madrid, ratificando así su indudable calidad artística.

De nuevo entramos en conversación: "Me interesa muchísimo el abstracto, aunque yo no lo realice. En cambio como arte decorativo no me interesa en absoluto y sí en cambio como vehículo de sinceridad". ¿Mis pintores favoritos? Pues en primer término Rembrant, Greuze, Miguel Angel en su faceta de escultor. Como impresionistas, Manet, Capozolli, Bacon...

—¿Cómo escoges tus obras?

—Siempre parto de un tema concreto aunque después lo cambie totalmente. Esa, llamémosle deformación-simplificación, cumple dicho propósito porque trata de acercarse lo más posible a mi realidad".

—¿Cómo encuentras la pintura de los últimos tiempos?

—Estamos asistiendo a hechos por demás sorprendentes y que hablan por sí solos. Se ha llegado a pegar en un lienzo las tapaderas de un W.C. y también geros de construcción. Esta pintura no me dice absolutamente nada y ese falso hiperrealismo y realismo no va, no puede ir con el artista que tiene la obligación —si es que se siente artista en el más estricto sentido de la palabra, de esforzarse en la creación. Respeto naturalmente todas las opiniones, pera ésta es la mía. En cuanto a mis obras, las que me gustan me quedo con ellas; las otras, las destrozo.

Suponemos que muy pocas van al desván del olvido. Entre otras razones porque Pujol Carandell es ya un pintor plenamente realizado y ha entrado por derecho propio por la puerta grande del arte.

Jaime DEVESA

YOGA INTEGRAL

CALLE LORENZANA, 45 . JULIO GARRETA, 22.

TEL. 21 53 28. - GERONA.

Concurso para t... "Cultura y Co...

En el B. O. del E., número 183, de 1 de agosto de 1979, se publicó la Orden del Ministerio de Cultura, de 23 de julio, por la que se convoca Concurso para trabajos sobre «Cultura y Comunicación».

El concurso convocado afecta a cuatro trabajos sobre temas culturales cuya concesión se regirá por lo establecido en dicha

...ques que no tie-
...on el arte, y se
...o único camino,
...trabajo, el de
...ras otro con si-
...tación a lo que
...sumado a la téc-
...onvertir en obra
...estra de la Sant
...núa este camino.
...el día 12.

...A,
...U
...MANY
...de Olot, tiene en
...nombre de indu-

...ramany.

...DROFF
...exposición:
...6847 GIRONA
...2417 OLOT
...75 83 05
...DE MONTGRI
...compromiso
AMER

Otra de las galerías que ha reanudado sus actividades ha sido esta de la calle Santa Clara, con una sobria muestra de un artista, que se centra en el tema paisajista, con una excelente factura, que nos permite incluso ante paisajes sobradamente conocidos, contemplar posibilidades que la sensibilidad de Adrián manifiesta en sus obras.

Personalmente nos inclinamos por la obra de tema marinero, en donde se combinan las clarividencias estéticas del paisaje. Es este uno de los aciertos de su obra, que en los temas de marinas, el elemento de tierra es muy importante, son las obras que recomendamos, pues en ellas se equilibran dos temáticas constantes en el elemento paisajista. Hasta el día 20.

PUJOL CARANDELL EXPONE EN GRANADA

Un artista gerundense viaja hasta Granada con un bagaje de arte e ilusión. Pujol Carandell, enteramente dedicado a su vocación ha dado este salto, que todo aquel que se decide por el arte debe decidir. Esto es, dedicarse por entero a esta vocación. Pujol Carandell lo ha conseguido, y fruto de esta determinación es una actividad importante que se prolonga hacia el Centro Artístico, auténtica cátedra de cultura en la ciudad universitaria andaluza. Estamos seguros que Pujol Carandell, en este momento plenamente creativo sabrá causar el impacto que su obra colorista y mediterránea presente siempre ante todos los espíritus sensibles y amantes del arte auténtico. Le deseamos el mejor de los éxitos.

FIGUERES:

Galería Rhodas, paisajes de Ayneto. Uno de nuestros más incansables creadores de pintura que mantiene un estilo bien conocido del público gerundense. Hasta el día 19.

—Aguilar Moré, sigue en la exposición aniversario de la galería Josep Fajol. La calidad indiscutible de esta firma queda perfectamente demostrada, en esta muestra.

SANT JOAN DE LES ABADESSES:

Hasta el día 18, colectiva en la galería Sant Pol, con las clases nocturnas para facilidad de quienes sólo dispongan de este horario.

J. VICTOR GAY

BOMBEROS	20 00 80
TELEGRAFOS	20 20 00

Pujol Carandell, viaja con su obra a Granada.

TECHOS MODERNOS GERONA

No instale cualquier techo:

INSTALE BIPERFIL

Falso techo metalizado, totalmente registables, incombustibles, acústico, decorativo y económico.

FABRICADO POR HOFESA

Falsos techos para despachos y comercios en fibras minerales.

Calle Padre Coll, 8, bajos, SAN NARCISO.
Telf. 21 65 12 — GIRONA

Los Sitios (de Girona)
Dissabte, 13 octubre 1979
pàg. 3

per JAUME FABREGA

Suplement d'Art
Punt Diari (1979)

les

...us colors, apa-
...tenen una vida
...ument, existeix
...er davant seu,
...losques recom-
...xer, amb una
...ent detallada,
...enys corprene-
...at de paisatges
...eriors que viu
Es allò, preci-
...a vol copsar:
", "Hàbitats",
...rs". Heus ací
...litats, sempre
...t, del bon art,
...dentificar, no-
més o menys
...uralesa. L'art
explicita— és
...ure la realitat
...nent diferent,
...lor, fins i tot,
...va.
...dres abstrac-
doncs, són
...s i suggerents

de la realitat. Ella n'agafa no els detalls, sinó la seva totalitat —les formes, els colors, les línies—, i la recomposa, donant a l'espectador una marge de confiança i de col·laboració perquè, ell mateix, torni a redescobrir aquest món reflexat en la tela.

Tot això l'artista ho fa valent-se d'un llenguatge molt depurat, d'una tècnica precisa i eficaç en relació a la composició i a les mescles cromàtiques. Utulitza des de formes anguloses fins a tanques esfumades i degradades, d'una deliciosa composició cromàtica, adés suau —cremes, roses, grisos— adés violents —carmins, vermellons—. Constitueix doncs tot un ambient de formes vàlides per elles mateixes, però que, a més, suggereixen determinats aspectes de la realitat. Ens trobem, doncs, davant d'una obra sòlida, poètica, plena d'alusions i d'una molt plausible contundència plàstica.

Pujol Carandell

Cares sobre blanc

Pujol Carandell és un jove artista de Salt que, a poc a poc, va afirmant la seva personalitat pictòrica que, sens dubte, ha de quallar en una obra sòlida i personal els primers tasts de la quel ha fet conèixer recentment (exposicions a Novotel, Barcelona i ara aquesta mostra gironina de guaixos). El tema és, es pot dir, monogràfic: rostres femenins sobre blanc, a mena de homenatge a Cuixart, però amb un alè ple de personalitat, i que denota un treball sensible i exigent.

A nivell formal l'obra de Pujol Carandell presenta un contrast entre uns traços més o menys delimitats i taques formalment inconcretes, al límit de l'abstracció i amb tot un ric joc d'esfumats i degradats. El tot és expressat amb una vigorosa escriptura gestual. Al guaix, estès a quasi sense gruix, es presenta en tons gairebé purs i esclatants, especialment blaus i vermells.

Es tracta, doncs, d'una obra no gens convencional, on hi destaca la força del contrast assolit entre l'agressivitat cromàtica i la suavitat dels traços i obrejats, amb ocasionals moments de vigor grafista. El blanc de fons juga també en aquesta obra un paper protagonista. En ella, doncs, el rigor de la forma aliada amb el color hi té més importància que no pas el tema que, és, gosaríem dir, un mer pretext.

...XEMENT
...Vinci (1452-1519)
...enci (vers 1474)
...nal d'Art de Washington

LLET

"Es quan miro que

Els contes d'Isabel-C

...el gust pel realisme, que també serviria com a títol, i encara podríem posar-hi, una narradora amb personalitat, etc. Si no vas errat "Es quan miro que hi veig clar", llibre que s'endugué el premi Victor Català de l'any passat és el primer conjunt de treballs publicats per Isabel-Clara Simó. Bé, entenem-nos, de treballs literaris amb factura pròpia. Perquè fins ara mateix, Isabel-Clara Simó si bé coneguda, ho era en tant que directora del setmanari Canigó, i pel seus treballs en el camp de l'ensenyament, activitat aquesta que la lligà uns anys a les nostres comarques, concretament a Figueres.

Ara des de Barcelona ens arriba aquest conjunt de contes madur i molt llegidor. A "Es quan miro que hi veig clar", editat per Selecta, hi ha tota una concepció de la narració curta, que bé hauria de fer forrolla si, com deia Joan Fuster fa uns mesos a "Serra d'Or", parléssim més de l'obra d'uns i altres. Per exemple al llibre hi ha...

...exper
...mal. '
...l'aspe
..."com
...Isabel
...ries q
...verídi
...i a ve
...desfig
...són hi
...nia i
...marc
...impre
...rannà
...els po
...de cor
...Sol
...la real
...desenv
...sentat
...potser
...(llegiu
...i, es cl
...dels pe
...que be
...global
...Isal
...que en
...ha vo

Moreno Ortega expone en «Al-Andalus», Pujol Caradell en el Centro Artístico, y mañana inaugura Max Moreau en la Caja de Ahorros

Grabados sobre la Alhambra

Reporter: Antonio Ruiz Vega. Hoja del Lunes. (Lunes, 22 octubre 1979) pág 5.

a sala de la Caja Provincial Ahorros de la plaza de Ma- ia Pineda, ha inaugurado la iporada artística con una ex- ición de Criado Sola, pintor Arjona, tiene actualmente su idio en Andújar. Es fundador grupo de artistas y escrito- "Los Nazaritas" y ha conse- do varios premios en Valen- , Madrid, Barcelona y Jaén. ne preparadas para fechas xima-, dos exposiciones, una Londres y otra en Praga.

la presentación de este ar- en Granada, Manuel Urba- dice:

'El printor Criado Sola, naza- a de ejercicio y enamorado ofundamente de la obra de su isano Yusuf ben Nazar, pre- ata en Granada una amplia co- ción de óleos.

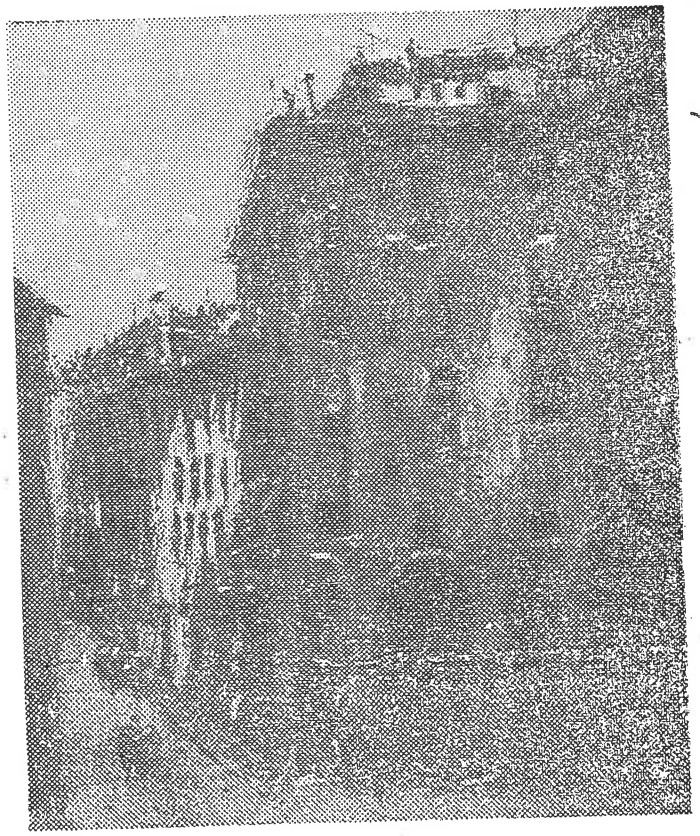
Criado Sola es un hombre muy gado al impresionismo del mo- ento, que es el que trata de rehender, de aquí que oscile tre un neocostumbrismo, el nbolismo e incluso llegue a for- ulaciones abstractas. La pintu- es para él una fruición apa- onada, se adverte claramente los trazos, en el color, en el odo total de hacer. Por ello, su arcar la línea con fuerza y su ntrega total al color que él ple- amente fauve. Y por aquí es or donde discurren los cuadros Criado Sola, siente y lo ve na cosa y de modo decido en trazado de color y espátula retende traernos su instantá- ea.

Pero, tal vez, lo que más nos ama la atención de toda mues- a por la que figura el más va- ado mundo de la representa- ión plástica, sean algunos cua- ros con cierto deje "naif". Lo naif" no como simple y mero ngenuismo, sino como simplifi- ación de las cosas que el pin- or siente y admira.

En conclusión, una nueva nuestra de Criado Sola, plena- nente conocido en Granada, en a que nos ofrece su mundo de olor, impetuoso a la vez que sen- illo".

«AL-ANDALUS»

Tras el éxito alcanzado por la galeria "Al-Andalus", de la calle de Varela con la exposición de Galán Polaino, ahora continúa la programación para toda la temporada cuyo calendario está muy apretado.

MORENO ORTEGA

Ahora ofrece una colección de sus obras, hasta el día 30 de octubre, Moreno Ortega, un pintor que ha publicado libros de poemas, ha ilustrado varias obras y ha sido colaborador asiduo del diario "Sur", de Málaga.

EL CENTRO ARTISTICO

Pujol Carandell, inauguró ayer en la sala del Centro Artístico una exposición de óleos, que estará abierta hasta el 31 de octubre. José Algueró dice de él:

"En este conjunto de pinturas, el artista de Salt, acredita sus altas dotes de pintor y dibujante. Digo esto porque no sólo la técnica, sino la sensibilidad, que fija rotundidad de lo exacto, intentando encerrarlo todo dentro de colores luminosamente velados, como si la timidez y la condición ingrávida de las figuras se escaparan si no fueran sujetadas.

Este joven artista interroga su mundo en el que el ser humano —el hombre o la mujer— son siempre la figura central como sólo realidad existencial.

Pujol Carandell, nos ofrece una obra transparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto".

VUELVE MAX MOREAU

Mañana inaugurará una muestra de su pintura, Max Moreau en la galeria de arte de la Caja General de Ahorros, en la plaza de Villamena. Un total de veintiséis óleos, con paisajes y bodegones, cuatro retratos y cuatro acuerelas.

En esta ocasión, la presentación corre a cargo de Marino Antequera:

"Un gran pintor extranjero que ya casi no lo es por lo dilatado de su estancia entre nosotros, expone una vez más en una de nuestras selectas salas.

un culto a la verdad del de la pintura.

Y toda esa tradicion g se resume en la pintura d Moreau, sobre todo en el gio de sus bodegones en l el natural se concreta frialdades de imitació añadiendo a los objetos res; pobres cacharros cu de polvo en su abandonc con la dulce poesia y el calor hogareño de lo que acompañado durante l años y este es el sutil enca las notabilisimas natur muertas de Max Moreau, que el modelo se concr en frialidades de reproduc

con AFRICA PRAT
e ISABEL LUQUE

COLOR ● Mayores 18 años

COLOR ● Mayores 18 años

REGIO

— A las 4, 6, 8 y 10 —

Acción y carcajadas sin límites

"LA PATRULLA DE LOS INMORALES"

Un filme de ROBERT ALDRICH, con CHARLES DURNIG

COLOR ● Mayores 18 años

CINECLUB D. BOSCO

COLEGIO SALESIANO
Avda. de Cádiz - ZAIDIN
— Telno. 257276 —

A las 11,30: "GARRAS ASESINAS" —●— Para todos Enfrentamiento de fieras salvajes contra el hombre

— A las 6,30 —

"SIGNOS DE VIDA"

—Ciclo de Werner Herzog—

Estudio de la sociedad en torno a un personaje

LAS ARTES

Pinturas de un catalán en el Centro Artístico

En la veterana sala del Centro Artístico expone el pintor catalán Pujol Carandell una serie de cuadros con mínima cantidad de pintura todos ellos sobre la blancura del lienzo. Esta sobriedad dota a estos cuadros de dos cualidades; diafanidad y posibles siluetas e intensidades esfumadas. Carandell no apura nunca los asuntos; prefiere dejarlos desvanecidos y se diluyen en el aire fuera de lo interesante caracterizador. Sus desnudos, disueltos en el ambiente, no quedan plenamente explicados y en este misterio radica el propósito del pintor.

El expositor es un excelente dibujante que lo disimula. Su monotonía cromática, con pardos de preferencia, su gusto por lo inacabado e indefinido, el hacer vibrar los blancos descubiertos del soporte, el empleo de los obscuros transparentes de los medios tonos diáfanos, todo esto lo acredita de avezado pintor lo que le permite armar sus estructuras pictóricas, pese a lo difuso de su manera, con gran solidez.

Se advierte en este pintor el deseo de hacer transcendente el contenido de sus obras; de dar un sentido espiritual y significativo de anhelos a sus figuras. Por ello, no completa la tonalidad de ellas, como hace un ciertomanierismo contemporáneo que, inspirado en la contemplación de las obras clásicas fracmentadas por el tiempo, mantiene siempre su expresividad que Pujoll Carandell pule y acicala.

Pintor moderno, el expositor se mantiene no obtante, alejado de estridencias encubridoras de ignorancias, de caprichos y novelerías de artistas antojadizos.

Marino ANTEQUERA

SATI
SU
LA
DESDE
DE CAR
HASTA EL M
AMP
SANSUI
KENWO
NATURA
DEPAR
DE AUI

REGIO

◆ HOY ◆

ECONOMICOS

Diario Ideal. (Granada) 17 noviembre 1979, pág. 16

-356-

un bello cuadro, representando las armas y símbolos de la dinastía borbónica. Se trata de una magnífica pieza bordada en plata sobre fondo rojo. Según un documento del archivo municipal, el 25 de mayo de 1730 Ramón Vassi, bordador de Barcelona, cobró 300 reales por unas Reales Armas instaladas en la Casa Capitular del Ayuntamiento de Girona.

Pero al proclamarse el República el nuevo consistorio tomó el acuerdo de retirar aquél

El Portal de l'Angel, paso obligado

Como hemos dicho, el escudo fue rescatado del antiguo Portal de l'Angel, derruido a principios de este siglo a raíz del ensanche de la ciudad por la parte sur.

Hasta entonces, la actual Rambla Verdaguer, era una calle bastante más profunda y estrecha, que circulaba entre la muralla que daba al Onyar y las casas construidas a su lado izquierdo. La calle terminaba con la mencionada puerta, que daba al areny y permitía la salida y entrada de la ciudad. Era, pues, un paso obligado prácticamente para todos los vecinos y forasteros que se dirigieran hacia Llagostera, Caldes o Barcelona. Por este Portal de l'Angel entró la reina Joana en 1462, cuando huía de Barcelona presintiendo la guerra civil y llevando en brazos a su hijo, Fernando. Aquí fue recibida con todos los honores en un catafalco montado sobre el areny, frente al portal y prestando el juramento de rigor de respetar los privilegios de Girona y los gerundenses.

CONTROL DE LA PAJA

A mediados del siglo XIX se encontraba ya vacía una pequeña fornícula que se encontraba por el lado interior de la puerta, dedicada a Sant Antoni del Porquet, desde tiempo inmemorial. En su lugar se había pintado una imagen de la Mare de Déu del Roser. Cabe señalar que en este mismo sitio estaba ubicado el control de la paja que entraba en la ciudad. De ahí que se denominara Carrer del Pes de la Palla, denominación popular que llegó hasta el primer tercio de nuestro siglo.

Esto consta documentalmente porque en el manual de acuerdos, citado por el doctor Marqués, el Ayuntamiento perteneciente al año 1574 se dice que «en la obra feta al portal de Sant Antoni es construirà lo pes del blat i farina i lo pes del carbó i la palla...». Antes de esta fecha el control de estos productos se realizaba en el llamado Portal d'en Bonaventura, situado en la actual Rambla, junto a la calle Abeuradors.

Junto al Portal de l'Angel existía una bajada hasta el cauce del Onyar, lo que permitía usarlo como «aparcamiento» de carruajes y ganado, especialmente los días de mercado y de ferias. En 1912 el Ayuntamiento construyó un puente para peatones, que fue destruido al levantar la actual plataforma.

P. M. Caballé

Pujol Carandell, joven valor de la pintura

Pujol Carandell, es un joven valor gerundense que sabe estimular la imaginación artística de quienes contemplan sus obras. Pese a su evidente juventud —nació en Salt hace tan sólo 26 años— ha conquistado un hombre de prestigio dentro y fuera de la ciudad.

«Mi meta no es otra que plasmar en un lienzo algo que se aproxime a mi propia realidad, a mi sensibilidad. Para mí la palabra «crear» constituye el auténtico leif motiv; considero que crear en pintura es plasmar la realidad y también la ficción de lo que se lleva dentro». Está comprobado que no se escribe con ideas; se escribe con palabras».

Pujol Carandell empezó dibujando a la temprana edad de cinco años. Dos años más tarde se inicia en este arte de la mano del profesor de Bellas Artes de Girona Sr. Carreras Men. En 1865 estudia dibujo con el profesor barcelonés Sr. Farrés. En 1969 ingresa en la Escuela de Bellas Artes de nuestra ciudad. Hace ahora dos años perfeccionó los estudios de dibujo y pintura en la Ciudad Condal. En sólo cuatro años escasos ha expuesto trece veces; lo que constituye todo un récord. Cinco de estas mostras lo han sido de forma colectiva.

Ha alcanzado numerosos premios y distincios: Primer Premio de Pintura del Ayuntamiento de Girona; Diploma de la Cámara de Comercio. También ha sido seleccionado para serigrafía en la galería madrileña Mínima.

Y lo que es también importante: Tiene obra permanente en la galerías La Artística; Sant Jordi, ambas de Girona; Sant Lluc de Olot y Gifre & Escoda de Barcelona. Para la segunda quincena de noviembre expondrá en Granada; después en Sitges y ya en 1980 en Madrid.

Jaume Teixidor

ANUNCIESE

EN NUESTRAS PAGINAS DE

CATALUNYA/Edición 2.ª GIRONA

PUBLICIDAD GERUNDA

Plaza Poeta Marquina, 5-pral.
Tels. 207948-210666. GERONA

Puede también darnos sus órdenes a través de su agencia de publicidad habitual o directamente en nuestro Departamento de Publicidad. Consejo de Ciento, 425, 3.º. Tel. 2458708. BARCELONA-9

SUSCRIBASE A

EL CORREO CATALAN

Crítica d'Art : José Antonio La Gacel. Diario Patria
26 desembre 1979, pàg. 12

PUJOL CARANDELL UN PINTOR CATALAN EN ANDALUCIA

"PINTO POR ORDEN DEL SISTEMA NERVIOSO; ES MI REALIDAD Y MI PROPIA SENSIBILIDAD"

Un artista catalán, un joven gerundés que en el pasado mes de octubre expuso en nuestra ciudad, y que pronto volverá a colgar sus cuadros en una de nuestras galerías de exposiciones. Con motivo de la exposición «Artesanía en vivo», de otro artista catalán, hemos tenido ocasión de charlar con Pujol Carandell que hasta el 30 de diciembre cuelga sus cuadros en Alcalá la Real, galería de arte Aleixandre.

—Efectivamente, como dices tuve una exposición en octubre, aquí en Granada; y al terminar la misma se programó el llevar parte de mi obra a Alcalá la Real, y así ha sido.

¿Por qué pintas Pujol?

—Te puedo decir, casi como una anécdota que desde mi infancia aprendí a conocer los colores antes que las letras. Puede sonar a toprofeta en mi tierra.

—¿Por qué?

—Allí el público es muy conservador; le cuesta creer en la juventud. Y esto es algo que siempre perjudica al mismo arte en sí. La verdad es que se compra como inversión, y esto lógicamente se nota en la juventud.

—¿Por qué pintas?

—Pues pinto por orden del sistema nervioso; es mi realidad y mi propia sensibilidad. Pienso que debo dar lo que es mi realidad, mi sensibilidad; no pienso en el factor económico. Pinto por estos conceptos y por estas razones que te he expuesto antes.

De Pujol Garandell ha dicho la crítica que en él «el cuerpo humano es la vida y la muerte, nada menos ni más. Es decir, por una par-

de ellos oír, ni su
eran sordos, pero
aprendida la dic-
, junto a una mí-
e expresada y con-
s costara manifes-
e. aunque hubiera

n un decorado, ex-
unos consumados
apaces de hacer
de las posibilida-
ulturales para men-
ntes y de cara a
n perjuicio de los
tan una más evolu-
d creativa en el
para ellos mismos.
ado y Angeles Del-
s mejores actrices
perfecta (no oída
píritu de sordo) y
algunos oyentes a
primera fila. las de-
tilde Ortiz, Teresa
Malagón, Antonia
es Muñoz cumplie-
ido y desarrollo del

el Giménez, princi-
la obra, sobresalió
ás, quienes se com-
damente y hay que
an Ribas. Juan Ca-
lesias, Federico Gil,
o, Crescencio Sán-
glesias.
ealizador Pablo Ló-
esdeñó los menores
uesta en escena de
o de la Historia de

lón del último acto
los los actores y sus
on entusiásticamen-

ta Delgado

Encarnita Delgado,
ra, con novio y na-
s (Granada). Va a
resentación de «Lo-
y nos atiende son-
uitín nerviosa.
dinaria representan-
mejor, de Andalu-
con unos ojos don-
idores del Generali-

o con anterioridad

profeso, junto a unos consumados actores, fueron capaces de hacer una demostración de las posibilidades didácticas y culturales para mentalizar a los oyentes y de cara a estos últimos, con perjuicio de los sordos que necesitan una más evolución, expresividad creativa en el arte teatral por y para ellos mismos.

Encarnita Delgado y Angeles Delgado, fueron las mejores actrices con una dicción perfecta (no oída por mi pobre espíritu de sordo) y según opinión de algunos oyentes a mi alrededor en primera fila. las demás actrices Matilde Ortiz, Teresa Castillo, Elisa Malagón, Antonia Delgado y Dolores Muñoz cumplieron en su cometido y desarrollo del drama.

El actor Miguel Giménez, principal intérprete de la obra, sobresalió de entre los demás, quienes se comportaron estupendamente y hay que mencionar Esteban Ribas. Juan Carrillo, Miguel Iglesias. Federico Gil, Antonio Guerrero. Crescencio Sánchez y Miguel Iglesias.

El director y realizador Pablo López León no desdeñó los menores detalles en la puesta en escena de esta obra, un trozo de la Historia de España.

Al bajar el telón del último acto de esta obra. todos los actores y sus realizadores fueron entusiásticamente aplaudidos».

Encarnita Delgado

Ante nosotros Encarnita Delgado, de 21 años, soltera, con novio y natural de Ogíjares (Granada). Va a comenzar la representación de «Locura de amor» y nos atiende sonriente y un poquitín nerviosa.

Es una extraordinaria representante de Granada, mejor, de Andalucía entera. alta, con unos ojos donde ríen los surtidores del Generalife, y simpática.

—¿Has actuado con anterioridad en otras funciones?

—Sí, dos veces.

—¿Te gusta la Semana de Teatro?

—¡Sí! ¡Sí! Mucho.

—¿Crees poder ganar el premio a la mejor actriz?

—Pienso que no he visto las actuaciones de Madrid ni Navarra. No puedo opinar. De todas formas deseo más el éxito de nuestra Agrupación que el mío propio.

Después... ni Granada, ni Encarnita resultarían favorecidas po el Jurado. Pero la mayoría del público se emocionó y aún algunos lloraron con su magistral interpretación de Doña Juana la Loca.

RELIGION

SANTORAL. — Esteban, Marino, Dionisio, Abadio, Constantino.

ADORACION NOCTURNA.—Corresponde al turno vigésimo sexto, «San Elías, profeta».

picazo, pero te diré que no hay tal, que es la verdad. He sido autodidacta desde muy joven, y luego ya estudié Bellas Artes.

Pintor oscuro

—¿Cuáles son tus preferencias en cuanto a colores?

—Pienso que soy un pintor oscuro, me gusta el negro aunque no lo realice, pero francamente me gusta.

—Y si te gusta ¿por qué no lo empleas?

—Por una razón muy sencilla: es sucio en pintura.

—¿Entonces?

—Me gusta el azul ultramar, etc., en fin, muchos colores.

—¿Cuándo decidiste empezar seriamente tu carrera?

—Pues lo decidí cuando yo tenía quince años; ya me consideraba entonces preparado en Gerona; o sea que esta decisión mía viene de atrás. Es, desde luego, un momento importante.

—Pujol ¿has sido profeta en tu tierra?

—Francamente no, no he sido

te están la materialidad y fisicidad plásticas de esa singularidad específica que es el cuerpo humano en sí, y por otra la tremenda aventura de la vida y la muerte».

—Pujol ¿qué es en tu pintura el cuerpo humano?

—Me interesa la belleza, la perfección que no existe. Pero que cualquier parte del cuerpo humano, cualquier músculo puede ser una obra de arte. Y creo que ésto que ahora te digo se pudo ver bien, en la exposición del Centro Artístico.

—¿Eres fuerte en el dibujo?

—Lo considero fundamental. Cada día hago garabatos, cada día dibujo.

Ha estado también presente con motivo de la exposición «Artesanía en vivo» de un compañero catalán; piensa que en esto la manera de expresarse es importante, a través d las flores secas, pegadas al papel y que se trata de obra muy escogida y decorativa.

—¿Volverás pronto a Granada?

—Sí, volveré a final de año en la Caja Provincial, en noviembre del 80, porque creo que ha gustado mi obra tanto al público como a la crítica.

Un joven pintor de Gerona, un artista del que que la crítica ha hecho grandes elogios, un hombre que —D. m.— veremos en Granada el próximo año. Gracias.

José Antonio LACARCEL

Hotel ALHAMBRA PALACE

GRANADA

CENA de FIN de AÑO y COTILLON

- SENSACIONAL MENU DE NOCHEVIEJA
- MAGNIFICOS CONJUNTOS MUSICALES
- BARRA LIBRE TODA LA NOCHE
- PLAZAS LIMITADAS

HAGA SU RESERVA AL TELEFONO 221468

DEBES sentirte responsable de tu seguridad corrigiendo o informando de los peligros que observas.

Girona Cuhz d'Art: Jaume Teixidor

Reventós: «No a un gobierno de unidad en la Generalitat»

GIRONA
(Corresponsal)

El primer secretario del partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE), Joan Reventós, ha celebrado una rueda de prensa con los medios informativos gerundenses a raíz de una visita a esta ciudad y a los consells de Salt y Sarrià.

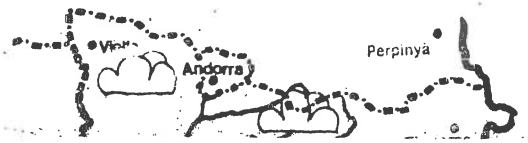
Durante la misma Joan Reventós ha afirmado que «si los resultados de las elecciones al Parlament confirman su anterior victoria configurándolos como la principal fueza política de Catalunya, haremos una oferta a las restantes fuerzas políticas, pero excluyendo siempre a la UCD». Añadió que «estamos contra un Gobierno de unidad catalana ya que en la práctica, la alternancia del poder es una pieza esencial en las democracias y ahora es necesaria para consolidar esta en Catalunya».

Preguntado sobre sus posibles discrepancias respecto a la valoración que el honorable Tarradellas ha hecho del Estatut y los traspasos, el líder del PSC-PSOE ha manifestado que «realmente los traspasos han sido muy reducidos y cortos, pero esto no es culpa de la Generalitat sino del Gobierno de Madrid que los ha retrasado. Es previsible –ha añadido– que ahora Madrid nos dé algún "obsequio" antes de las próximas elecciones».

Sobre el peligro machista, Reventós ha afirmado que «no se puede dividir el país en bloques enfrentados como se había hecho históricamente y como algunos propugnan ahora». «Sería un profundo error –ha añadido– pero es necesario concretar los espacios políticos para que la vida del país no salga perjudicada».

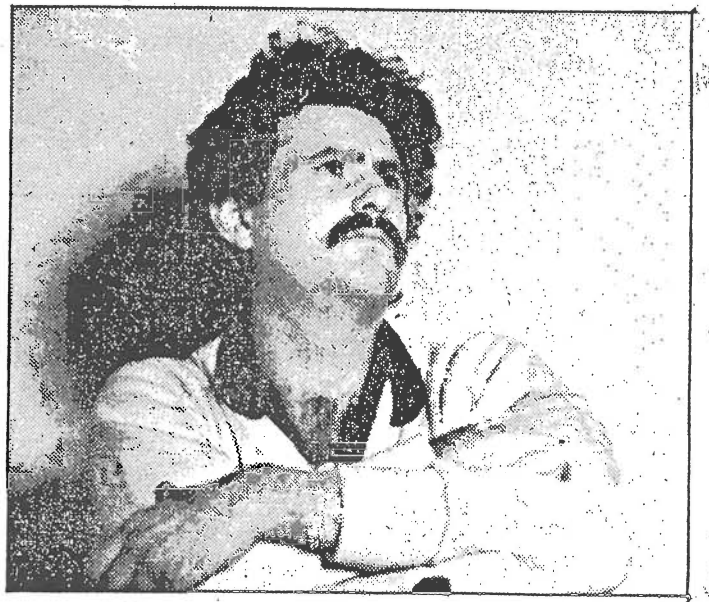
El tiempo

Ligera mejoría

El pintor Pujol y su lucha por plasmar la realidad

Uno de los mejores pintores gerundenses, Pujol Carandell, nos ha permitido que nos adentremos en su interior. Pujol nos ha contado lo de su «esqueleto estructural», el porqué del equilibrio de sus obras.

El pintor Pujol Carandell.

Ahora este gerundense va a exponer en Jaén y Sevilla. Sus cuadros –nos confiesa– llevan la idea del equilibrio: «El equilibrio es la estructura oculta de un cuadro, fundamental e imprescindible para la calidad de la obra. Una obra desequilibrada –añade– da sensación de lo accidental, lo transitorio y por tanto no puedo considerarla válida».

ESQUELETO ESTRUCTURAL. – En efecto. Equilibrio y armonía son dos constantes en las creaciones de Pujol Carandell, dos conceptos que configuran decisivamente el esqueleto estructural de la obra; la propia calidad de la misma.

Al preguntarle que entiende por «esqueleto estructural» contesta: «El esqueleto estructural de cada una de las formas plasmadas en el lienzo se deriva de su contorno a través de la ley de simplicidad; el esqueleto resultante es la estructura más simple que se puede obtener de la forma dada, con lo cual se bie por completo o lo desfigure. A veces esa deformación cumple con el propósito de acercarme a mi propia realidad y sensibilidad. Mi pintura no es ilustrativa dado que actúa sobre mi sensibilidad; se limita a contar una historia; en cambio la pintura que no es ilustrativa, llega directamente a nuestra propia médula.

REALIDAD. – Por último añade: «Cuando estoy trabajando me olvido de cuanto me rodea; sólo intento acercarme a la «verdad» de mi realidad que surge en la calle, en la anécdota, en una y mil situaciones que van surgiendo en el cotidiano quehacer de las gentes».

Pujol Carandell; es algo más que pintor; es también filósofo y autodidacta de la vida. Y para quien lo dude ahí están sus obras; retazos importante de sus vivencias...

Patria, Diario de Granada, 7 mayo 1980 pág 11

PINTOR CATALAN

PUJOL CARANDELL, EN GRANADA

PREPARA SU PROXIMA EXPOSICION EN NUESTRA CAPITAL

AHORA TIENE OBRAS EN SEVILLA Y JAEN

Está en Granada el pintor catalán Pujol Carandell, que como se sabe, obtuvo un completo éxito a finales de año cuando expuso en el Centro Artístico.

—Marcho para Sevilla y Jaén donde he montado unas exposiciones que van a estar abiertas al público durante todo el mes de marzo. Pero antes he querido pasar unos días en esta encantadora ciudad que es Granada.

—¿Algún motivo especial?

—Sí. Estoy concretando detalles

ARTE

de cara a los cuadros que voy a exponer próximamente aquí. Por ésto tendré que volver pronto por Granada.

Pormenores de su obra

Charlamos con Pujol Carandell de los puntos más importantes que se dan en su pintura.

—Equilibrio y armonía son dos conceptos que configuran decisivamente el esqueleto estructural de la obra. Es su calidad.

—¿Es usted figurativo?

—En cuanto a las series que justifican mi obra, sí. Siempre parten de un tema concreto aunque después lo cambie o desfigure. A veces esa deformación cumple con el propósito de acercarse a mi propia realidad y sensibilidad. Mi pintura no es ilustrativa dado que actúa sobre mi sensibillidad. Rechazo que se vea cualquier tipo de anécdota en ella, es decir, cualquier tipo de contar una historia porque es cuando sale a relucir el aburrimiento. Es la transposición de unos sentimientos en una serie de lienzos. La única justificación del arte es la reinvención de la realidad.

—¿Piensa en los demás cuando hace su obra?

—No. Cuando estoy trabajando me olvido por completo de cuanto está a mi alrededor. Busco acercarme a un instante de verdad, que dura un tiempo, pero que es mi realidad.

—¿Cuál es su horario?

—Trabajo desde muy temprano, desde que hay luz. Si las cosas marchan sigo hasta el atardecer y si no, salgo a caminar por la ciudad. Entonces me fijo en detalles que son luego mis obras.

—¿La justificación del arte es la reinvención de la realidad?

—Existiendo, como los hay, medios mecánicos de registro, como puede ser la fotografía y el cine, el artista debe esforzarse en realizar otra cosa más elemental o no, pero también más profunda. Mis personajes plasmados en el lienzo se encuentran en el centro de una sociedad clausurada de actitudes elementales y primordiales, de abandono, nostalgia, perfección y belleza con una estructura de equilibrio, armonía y simplicidad.

—¿Existe el instante de verdad?

—Nosotros procuramos acercarnos lo más posible a ese instante de verdad, que por cierto, suele ir a la simplicidad. Equilibrio, armonía, dinámica y movimiento son conceptos primordiales y de suma importancia para la realización de una obra, que si no los lleva, se puede considerar nula.

Así es Pujol Carandell, un pintor moderno, expositor, que se mantiene alejado de estridencias, encubridoras de ignorancias.

NONO HIDALGO

JORNADA

"EL JOVEN
DE CON

Atendiendo «Unesco» sobr en el contexto «da juventud namico consti bienio 1979-19 neral de la J Socio Cultur Cultura. pr jóvenes qu mediante dos cono tean los cidencias y p media» en los social en gener te convocatori zación del 17 en Salamanca Organización das para la y la Cultura,

Podrán asis jóvenes de am 30 años. La s en la Delegac tura y tendrá Los pertenecie entidades juv que lo acredite información, dos por los o con document conocimientos diantes del úl de la Inform deberán cump día 10 de mar

Para más d se a la Deleg Cultura. Insti en Paseo de Oficina de In dicho Institut primero.

Bolsa

En la Ofici venil, del Inst pertenecíente misterio de C guientes dema

Rafaela Ca Magisterio, da ticas. físicas BUP, y cuida

Antonio Pue tudiante de para dar clase

Rafael Rob de electrónica clases o cualq

María Luisa diante de Me trabajo en o tas.

Emilia Cast te de Biología (con experien vel.

Cualquier alguna de la puede dirigirs teléfono. a Sa teléfono 27-82 rables a las h

LA

Apro

trabajado

de

-360-

Crític d'Art: Jaume Fàbrega
A: Suplement d'Art
Punt Diari
13 març 1980

ART

EXPOSICIONS

Isidre Vicens

Una pintura honrada i treballada, que, a partir del món del paisatgisme —vist amb una tendra i alhora vigorosa sensibilitat—, aprofundeix cap a altres camps més suggestius i insòlits, a les fronteres de l'abstracció matèria, sense deixar de tenir en compte, però, l'ingredient cromàtic, sempre en primera línia. La visió particularitzada d'indrets o objectes urbans —una porta, una tanca, una reixa—, en efecte, va en aquest sentit darrer a què al.ludíem.

(Girona, galeria l'Artística)

demostra, no obstant, que pot bastir un món expressiu ben propi, i d'això en són mostra els tapissos nuats a mà sense anècdota figurativa, amb composició dinàmicament circular a partir d'un motiu central, on s'inclou també el buit, el bogit i el volum ja plenament escultòric. Quant als dibuixos, s'han de considerar com uns exercicis a través dels quals l'artista explora un nou camp, basat en l'apunt del natural on demostra que pot aconseguir bons resultats si continua incidint-hi.

(Santa Coloma de Farners, galeria Farners)

Oli de Pujol Carandell.

Elena Olivé

Tapís d'Elena Olivé.

Segona exposició d'aquesta jove artista (n. 1948), deixebla de Delclaux i de Domènec Fita. Fruit d'aquestś dos aprenentatges són els tapissos i dibuixos que ara exposa. En el primer cas es tracta d'obres murals bidimensionals, tapissos tridimensionals i miniatures tèxtils. Amb algunes vacil.lacions encara. Elena Olivé

Pujol Carandell

Davant l'obra d'aquest pintor saltenc, que ara exposa a Sevilla, després d'una altra mostra recent a Granada, no es pot dir, com es feia en una publicació local, que cultiva la "figura", així com d'altres pintors cultiven el "paisatge".

Aquesta dicotomia, vàlida pel que fa a la pintura acadèmica tipus "Escola d'Olot", no ho és pel conjunt de l'autèntica plàstica d'avui. Pujol Carandell, en efecte, no es pot encasellar, com es podia desprendre de la frase a què al.ludíem, dins la pintura decorativa de menjador. La seva obra, que és efectivament figurativa, no té res a veure amb les pornografies pictòriques a què ens tenen acostumats els pre, trans i post impressionistes de tota mena que pul.lulen per les nostres galeries. Es quelcom de molt més sòlid i seriós: una pintura que neix d'una evolució contradictòria però apassionant, des de les seves primeres obres (exposició a Novotel) no figuratives, fetes amb pulcritud de delineant, fins a aquesta mena d'expressionisme (per utilitzar, simplement a tall d'identificació aproximada, una etiqueta que orienti el lector) fet de matisos, d'allò que no es mostra i s'entreveu, de suggestions d'un enorme interès cromàtic, que el porten, en certa manera, a dreçar una mena d'homenatge interioritzat a la pintura del Barroc, a un Rubens per exemple. Es tracta, en definitiva —i això és el que ara exposa a Sevilla— d'una pintura molt personal, construïda amb exigència i amb uns resultats plàstics que no són ja només una promesa.

Josep Cores

Oli de Josep Cores.

Paisatge i figura, amb escenes de treball o de bar que consti-

sur/oeste
Diario Regional de Andalucía

Crítica publicada 19 mayo 1980 (pág 20)

Crítico d'Art: Rafael Cárdilla

JOAN PUJOL CARANDELL:

«No soy un pintor, sino un artista»

★ «Me interesa la figura por sus enormes posibilidades de un tratamiento dinámico»

★ «El arte es para mí una obsesión»

En la sala de exposiciones del Real Círculo de Labradores y Propietarios, se encuentran desde el día 17, y estarán hasta el 31 del presente mes, 23 óleos del pintor catalán Joan Pujol Carandell. Y digo pintor y digo mal, porque él se considera un artista y no un pintor.

«Yo hago la diferencia entre pintor y artista en base a que considero que el pintor es sobre todo un técnico, aquel que perfecciona su labor investigando en unos conocimientos para llegar a una calidad firme, el equilibrio estructural, la armonía, etc... la consideración culta de un cuadro. Y el artista sería aquel que no depende fundamentalmente sino de su sensibilidad, de su genio, que no le interesa tanto la técnica como el fluido arrebatado de la creación.»

A mis preguntas, el artista Pujol, un joven de unos treinta años que habla como un descosido y casi no me deja meter baza, me aclara que él no considera superior al pintor o al artista, que lo ideal es la conjunción de ambas facetas, conseguir la técnica sin renunciar al genio.

«Fundamentalmente me interesa la figura y no la persona. Soy un gran amante de la belleza y estoy convencido de que la figura tratada pictóricamente tiene un gran dinamismo. Trabajo el óleo desde hace mucho tiempo, desde que salí de Bellas Artes. He añadido después una técnica mixta. Me gusta utilizar el carbón para los bocetos y también el guasch-carbón, que me proporciona unos dibujos coloreados de tonos no demasiado fuertes. Utilizo solamente cuatro o cinco colores: el azul prusia, el verde vejiga, carmín oscuro, el ocre... A veces pongo algo de amarillo pero no demasiado evidente.»

«No sé pintar» añade Pujol Carandell en un momento de la entrevista. La sala le parece un poco pequeña. El precio de los cuadros oscila entre 25.000 y 100.000 pesetas, aproximadamente. Joan Pujol vive en Gerona y Barcelona alternativamente.

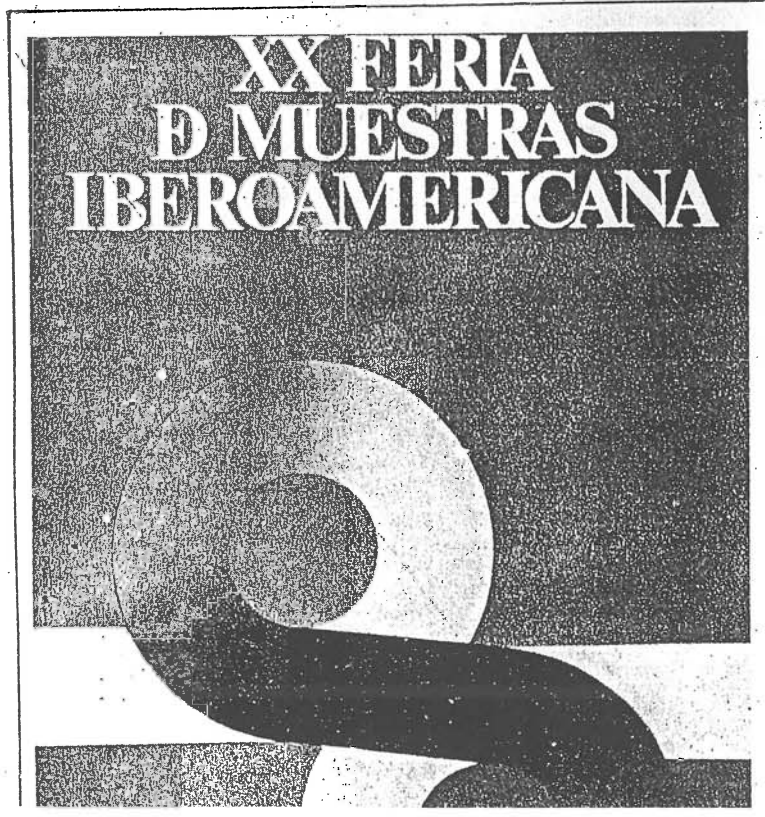
«Yo soy de Sale —ciudad del Estatuto, añado yo— provincia de Gerona, pero vivo en ambas ciudades y no quiero renunciar a ello. No me gustaría tener que establecerme de un modo fijo en alguna de las dos ciudades... Para mí el arte es una obsesión.

No exactamente una droga pero sí una necesidad muy fuerte.

Normalmente acostumbro a pintar por las mañanas y algunas veces también por la tarde, pero no puedo estar muchos días seguidos pintando demasiado tiempo. Esta es otra diferencia entre el artista y el pintor. El pintor sí estaría pintando muchos días seguidos. A mí me resulta imposible porque trabajo a fuertes impulsos. Sí, sí, yo siempre me he considerado figurativo, aunque muchos me han dicho que no esté tan seguro.

También se me puede considerar expresionista. Hay una cosa y es que los grandes pintores siempre han utilizado lo oscuro, que es lo más difícil de utilizar, porque es mucho más complicado establecer la línea divisoria entre un elemento y otro con tonos oscuros que con tonos claros. Mis pintores preferidos son Rembrandt y Caravaggio, porque acentúan los colores de la realidad, les dan una mayor fuerza expresiva. Los colores de la realidad son colores muertos...»

A Joan Pujol le gusta Shakespeare y no mucho la poesía. Admira a Fellini —Satyricon so-

Diario 16
ANDALUCIA
Año X - Número 2.784
Precio: 45 pesetas. Con semanal 75
Información y Prensa, S. A.

21 mayo 1980
Portada

Pujol Carandell o la sublimación de la figura

Crítica d'Art: Francisco Anglada

El pintor catalán Pujol Carandell expone en el Real Círculo de Labradores una extensa serie de figuras. Aunque no sabemos a fondo el «curriculum» de este artista —del que conocemos, eso sí, hondas vinculaciones efectivas con Andalucía— suponemos que se habrá movido, a lo largo de su ejecutoria pictórica, por distintos caminos. Y que, al final de un inquieto proceso de búsqueda, ha llegado a esa obsesión de ahora por el estudio de la figura.

Y atribuimos aquí al vocablo obsesión su acepción más digna y lo identificamos con la actitud de una consagración consciente y absorbente, que estudia y analiza en un permanente intento de sorprender todos los matices que conforman la perfección del cuerpo humano, incluso aceptando la seguridad de que no logrará captar nunca la perfección total.

Las figuras que presenta Pujol Carandell son el resultado de ese intento. Un resultado que, por mucho que no acabe de llenar la ambición del autor —si se sintiera satisfecho dejaría de seguir buscando— sí está en situación de convencer al contemplador de arte, incluso si es muy exigente.

Pujol Carandell no se preocupa de situar la figura, porque el entorno podría dispersar esa puntual preocupación suya por la figura misma. Ahora bien, sus óleos tratan de ser exhaustivos cuando tocan los contornos del cuerpo, al que los pinceles de este joven artista catalán se acercan, a un tiempo, con profundo respeto y con una carga insondable de cariño. De ahí que no vacilemos en decir que el espectador que, de verdad, sepa apreciar la tremenda dificultad y la inabarcable altura en que se mueve el arte cuando de describir la figura humana se trata, difícilmente podrá hallar un esfuerzo más honesto y más leal que el que despliega Pujol Carandell en la obra que presenta.

nos amables y desentrañarles lo poco o mucho que tuvieran de sugestión y de trasparencia. Hay rincones de Sevilla o de Ronda o de Alcalá de Guadaira en los que han puesto sus pinceles todas las bellezas que el propio objeto era capaz de contener. Y ha quedado muy por debajo todo lo que pudiera haber de tormenta y de tormento.

—Creo que el estado perfecto del hombre es la paz. Por eso, porque creo que yo gozo de una densa paz interior, busco temas de paz en el paisaje. Dios creó las cosas para la luz, no para la oscuridad y la tortura. Me muevo mucho por ahí, en busca de de casi todo. Y hasta para la partida de bridge de cada semana.

Nadie diría que este hombre, con apellidos que suenan, sabe arrancarle a tantos rincones de patio de vecindad y de soportal antiguo la poesía que —tal vez, ¡ay!, por poco tiempo— todavía les queda. A nadie —pensará él— se le cae ningún anillo por rebuscar, quizá entre lo feo de las ruinas que empiezan, reliquias de la belleza que no decae.

Jaime Medina Benjumea es un verdadero aristócrata de la pintura.

(Fotos: José María Monge)

LOS VIERNES, ARTE

Escribe: FRANCISCO ANGLADA

VIERNES, 21-III-1980

-363-

...se alargue más de lo
...o.

...juscas?
...nto siempre directamen-
...e el paisaje. Ello repre-
...que previamente debes
... el tema, la hora apro-
...la luz, el ambiente, es
...ese todo del cual se com-
...n cuadro.
...agua?
...s transparencias y sua-
...s pueden expresarse
...bien con la acuarela.
...o lo has compaginado
...a realización es bastan-
...ple, aunque diría que
...il, por los condicionan-

...acuarelistas?
...rona ha contado con
...s acuarelistas y aún los
...lgunos la hacen en pun-

...a gironina ...a Alemanya

...que s'oferí un vernissage,
...mptà amb l'assistència del
...ler de Cultura de l'Embai-
...el nostre país, senyor J. A.
...il.
...t Carme Bosch, es va
...r la simpatia i admiració
...concurrents a l'exposició,
...el que fa al seu tracte per-
...a la que anomenaven «la
...na», com per la qualitat
...s seves obres, les quals
...ren molt bona acollida en
...tica especialitzada, de là
...a així com a la televisió
...ll país a la que li feren
...erviu.

...S
... DE SALT
...sia

...imera
...e calidad.
...nvenir
...FORMACION

ANDALUZA DEL PINTOR GERUNDENSE PUJOL CARANDELL

Expone en el Círculo de Labradores de Sevilla

Hasat fin de mes, cuantos gerundenses vayan o pasen por Sevilla, se llavarán la agradable sorpresa de encontrarse, en uno de los centros más vitales y tradicionales de la vida de aquella capital el Círculo de Labradores, con la presencia de un pintor gerundense: Pujol Carandell que mantiene así su actividad expositora en la región andaluza, que se prolonga ya desde hace casi un año.

No es fruto de la casualidad tan continuada presencia de Pujol Carandell, en aquellas tierras y en aquellas galerías. Su obra, responde a uno de los predicamentis más avanzados de la inspiración, que traduce en un mundo en el que las formas se insinúan, las figuras se identifican con los fondos, hasta conseguir una de las más exigentes y logradas obras de un pintor joven. Pujol Carande, con renuncias a comodidades y concesiones comerciales, se matiene en una línea de superación, que ha captado, perfectameite el público andaluz, que le pide más y más exposiciones.

Pujol Carandell, nos señaló sus próximos proyectos, que incluyen una primera exposición en Madrid, seguida de otras en Barcelona y posiblemente en nuestra ciudad. Los amantes del arte en Gerona, harán bien en re tener este nombre que puede llegar a ser uno de los consagrados en pocos años, si es capaz de mantenerse en esta línea de fidelidades y de autoexigencias a que nos referíamos. De momento, alentamos a Pujol Carandell en estas singladuras andaluzas enriquecedoras para su arte e inspiración.

LIMPIAMOS E IGNIFUGAMOS
MOQUETA
TELEFONO 21 90 53
GIRONA.

PEQUEÑA RUSTICA
en Costa Brava, útil para masía o chalet, con agua y electricidad a pie de finca. Junto Calella y Llafranch. Teléfono 203 62 89. (Barcelona).

...OS SITIOS

Cu'tz d'Art. 611 Bonanova "Los Sitios" 23 març 1980 pàg 22

SEVILLA, ARTES PLASTICAS

Oleos de Pujol Carandel en el Círculo de Labradores

Expone estos días en la sala del Círculo de Labradores de la calle Pedro Caravaca, el pintor catalán Juan Pujol Carandell. Son veintitrés óleos de una pintura expresionista muy original, de un dibujo que aparece adrede desdibujado. Representa a la figura humana, siempre en movimiento y en fuga. Cosa insólita, los 26 cuadros de Juan Pujol nos muestra a la mujer en fases diversas, a veces desnuda, a veces en grupo, pero siempre con su mensaje. Así sus cuadros adoptan nombres simbólicos que responden a esa idea del artista: «El aviso», «La modelo», «El abandono», «Aberración del amor», «Timidez desnuda», «Entre lo real y lo irreal», «Hacia los cánones de la perfección», «La llegada», «Morada a la nostalgia», «Amor confuso», «La familia»...

Pujol Carandel es de Gerona y artista hasta la médula. Dice que pinta por necesidad, como el que respira. Pero es a la vez inconformista, insatisfecho y con una pesada carga de responsabilidad artística.

Le atrae la belleza y el que sus cuadros esten en esta exposición dedicados a la mujer no indica un temperamente erótico. «Me gusta la perfección de la forma. Y soy también místico. Pinto reiteradamente a Cristo, que es figura que me atrae».

Crítica d'Art: Manuel Naranjo
A: Sevilla, Artes Plásticas
24 mayo 1980

Crític d'Art: J. Vicho Bay

girona-art

La inquietud creadora de Pujol Carandell se proyecta en Andalucía

Recién llegado de una gira de exposiciones por Andalucía, el joven artista gerundense, Pujol Carandell, ya prepara ua nueva tanda que se realizará a finales del presente año, con una muestra en la galería de la Caja de Ahorros de Sevilla. Paralelamente otras muestras en Madrid y Valencia, permiten suponer que Pujol Carandell, está en el camino de difundir su obra avalada por una indudable calidad, una cuidadosa elaboración y un impacto positivo en quienes sienten de verdad, la sensibilidad estética.

Quienes venimos siguiendo esta trayectoria creadora de Pujol Carandell, vemos cómo

EN LAS COMAR

FIGUERES

Vayreda Canadell, en la «Josep Fajol». Posibleme más difundido de nuestro arte actual. Con un sello y p discutibles, consigue un nuevo impacto estético en un fecta y que hemos de recomendar, como la mejor d estos días. Hasta el 16.

L'ESTARTIT

En la galería «Ses Illes», se cierra hoy la expos de nintores de Ahailandia. Una exótica embajada, q el natural impacto y que es una nueva aportación a tística que se ha logrado para esta localidad costab

VIDRERES

Olga Junoy expone una excelente colección de ga'ería que lleva el nombre de la población, y qu como un faro de arte en dicha localidad. Es una m mable calidad y que supone para la artista la autoe cha técnica. Hasta el día 20.

OLOT

En la sala «Armengol», el paisajista Emeri Mitjà amplia panorámica de escenarios catalanes, del n taña y del litoral al interior, que ofrecen una pincela casi perfecta. Equilibrada en color, forma y técnic Hasta el día 23.

-366-

girona-art

PUJOL CARANDELL, nueva exposición en Granada

Un artista gerundense que ha triunfado en Andalucía, es sin duda, Pujol Carandell, quien vuelve, el próximo mes a la sala de la Caja Provincial de Ahorros de Granada, en cuya capital ofrecerá una amplia muestra de su obra reciente. Hay temas que bordean el misticismo y también interesantes estudios de figura, tanto femenina, como masculina. En principio esta exposición granadina de Pujol Carandell incluirá unas dos docenas de obras, algunas de ellas de grandes dimensiones, como 40 figuras, otras de 15 y solamente un par de 10 figuras. Dominan los tonos oscuros, salvo en tres cuadros, en contraste de colores muy claro. Ha sido todo un fenómeno este éxito andaluz, de un pintor de Girona, que, se siente, cada vez más identificado con el ambiente artístico de aquella región, y especialmente, con aquellas ciudades que, como en el caso granadino, disponen de esta base cultural y artística tan importante. Ni qué decir tiene que deseamos a Pujol Carandell el mejor de los éxitos durante su nueva exposición en aquellas tierras, y nos haremos el oportuno eco del desarrollo de la misma.

EMPIEZA LA TI

La temporada artística vuelve a iniciar su ciclo en nuestra ciudad y en las localidades del interior, mientras que, lentamente, se apaga en la costa, donde de alguna forma, se ha prolongado merced a la bonanza climatológica, de que disfrutamos durante todo el mes pasado, lo que permitió que, el número de visitantes a las galerías costeñas que, aún permanecían en activo, fuese superior al que podía preveerse.

También septiembre fue un mes con algunas noticias importantes, y de forma especial nos ocuparemos de la muestra colectiva de artistas de Sarriá de Ter, pues demostró que esta localidad tie calor artísti prendente y choca con u de la poblac go, no es obs vivan inquie hallen acog apertura de de la Caja sentir del Ce Sarriá, que a

Como sien sición colect fícil selecció encima de siéramos dec lo que vimo brar, somer casos, sobre sentes, y q por orden a

Francesc línea pictóri nes, suave y se encuentra paisajes y n

Angel Car riosos eleme madera y mi te en esta ú mos de desc mensión arti una de las n presas de la tar su defini

Angel Ca joven contin dición famili dera, posible nica y mater auténticamen mos, pues s las mejores t cultura, que ble material, vidado. Anin

Delfí Casa Excelentes a

Presentación en Girona del libro "25 ARTISTES AL GIRONES I COMARCA DE BANYOLES"

Tal como se había anunciado, a principios de la pasada semana, tuvo lugar en la Galería d'Art Pelau de Caramany, la presentación en Girona del libro «25 artistes al gironés i comarca de Banyoles», original de nuestro buen amigo y escritor palafrugellense, Xavier Amir.

El acto constituyó un verdadero acontecimiento artístico y social al darse cita la práctica totalidad de los pintores, escultores y decoradores gerundenses y muchas personas amantes del arte. La ocasión era para ser aprovechada, dado que la presentación iba a cargo del conocido pintor Modest Cuixar, el cual pronunció las siguientes palabras:

«A Xavier Amir.— He estat sempre partidari de la gent que treballa, que fa coses, dels que compaginen la inquietut amb la imaginació i, en definitiva, dels que tenen la decidida voluntat de construir-edificis de la seva vi-

GRANADA NUESTRA

Patria, Diario de Granada
Viernes, 14 noviembre 1980
pág 11

EL PINTOR PUJOL CARANDELL, EN GRANADA

"La única justificación del arte es la reivindicación de la realidad"

"Rechazo cualquier intento de contar una historia"

JOSE ANTONIO LACARCEL

Un joven pintor gerundense va a colgar muy pronto sus cuadros en una sala de exposiciones de nuestra ciudad. No es la primera vez que Pujol Carandell viene hasta nuestra ciudad, con la embajada de su arte. Para él la figura y el color son puntos importantísimos dentro de su creación artística. Ha llegado a Granada y podríamos decir que la ciudad le ha enamorado. Pujol Carandell pasea lentamente por las calles de nuestra ciudad, se asoma a los lugares típicos, tiene siempre un instante para hacer un alto en el camino, sorprenderse ante un paisaje, conocer el fondo de una ciudad. Y luego siempre con los pinceles. Pensando en pintar, imaginando en pintor. Dicen que Brahms llevaba siempre consigo mismo un cuadernillo en el que apuntaba todo aquello que se le iba ocurriendo. Yo no sé exactamente, si en la imaginación de Pujol Carandell hay también ese cuadernillo de notas en el que vaya señalando, día por día, una serie de sugerencias y de posibilidades que concurran en su tarea artística.

Ha estado hace unos días en nuestra ciudad. Pujol Carandell nació en tierras catalanas, cuando habla su acento denota su origen. Nació y vivió en Gerona. Hace poco ha vuelto a Granada para preparar su próxima exposición. Hace las cosas muy detalladamente; no deja nada fiado a la improvisación. Pujol Carandell encuentra ahora una razón en el misticismo, un misticismo que es llevado a los lienzos. Vean si no esta figura del Evangelista Juan. Pero no nos adelantemos a la conversación.

—El público, el aficionado, el entendido, como quieras, se encuentra ante la obra de arte.

—De acuerdo. Pero si se desea acceder a la presencia de una obra de arte se debe, en primer lugar, a VISUALIZARLA como un todo.

—Pero tenemos siempre el problema de la transmisión, de los colores, etc.

—Efectivamente, podemos hacernos estas preguntas: ¿Qué es lo que se nos transmite? ¿Cuál es la atmósfera de los colores, la dinámica de las formas? Desde luego es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías que en seis u ocho, pero en la secuencia de colores no aparece una lógica equivalente. Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder. Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desatendido por el observador impunemente.

Obsérvese el firme trazado de Juan el Evangelista. La adolescencia en la figura se enfrenta a una madurez advertida en el entrecejo.

El pintor catalán Pujol Carandell

La limitación psicológica

—¿Qué otras limitaciones pueden existir?

—Otra limitación de mi trabajo es psicológica. Todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte, ya sean cognitivos, sociales o motivaciones partiendo de una pintura no ilustrativa pero sí figurativa.

—¿Y esto?

—Digamos que es el resultado o motivación de que la figura ocupe el lugar elevado en grado sumo o sublime. Mis personajes, plasmados en el lienzo, se encuentran en el centro de una sociedad claustrada de actitudes elementales y primordiales, de abandono, nostalgia, perfección y belleza, con una estructura de equilibrio, armonía y simplicidad; cuya misión primordial es psicológica.

—Entonces, ¿una de las características de sus figuras?

—Obsesión por figuras y no por personas, que viven y hacen sentir mi realidad y soledad. También pintor de la nostalgia del ser humano que se encuentra atrofiado, violento, frente ante un destino que le es dado y no es recobrado por el mismo.

—¿Qué rechaza?

—Rechazo que se vea cualquier tipo de anécdota en mi pintura, es decir, cualquier intento de contar una historia porque es cuando se instala el aburrimiento. Es la transposición de unos sentimientos en una serie de lienzos. Por último añado y creo que la única JUSTIFICACION DEL ARTE es la reinvención de la realidad.

Pujol Carandell y el color

—El color, el color en Pujol Carandell... Háblenos de esto.

—Siempre he hablado de conceptos en la pintura. Se ha hablado del concepto equilibrio, y armonía del color; otro concepto puede ser el color como sentencia y como tonalidad.

—Claridad y oscuridad.

—Son dos grandes divisiones genéricas. Tomando dentro de la gama de las tonalidades oscuras el negro (que es la negación del color) observo al estudiar mis dibujos al carboncillo y pasarlo al color en la pintura que hay que respetar el negro. No agrada a la vista, ni enfoca otro sentido, pero es agente de nuestro pensamiento más que el propio color de la paleta.

De la luz al color

—La oscuridad y la luminosidad —sigue diciendo Pujol Carandell— abarcan al principio la totalidad de los colores para acabar designando solamente los negros, blancos y grises. Traducido a otra forma llamaríamos matiz, luminosidad y saturación.

—Pero esto sería simplificar.

—Desde luego, es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías que en seis u ocho, pero en la secuencia de colores no aparece una lógica equivalente. La intensidad de tonalidad más pesada en color sabemos que es el rojo ¿porque es el primero en modificar la dicotomía oscuro-claro? Una respuesta entre muchas es porque es el matiz más llamativo o de mayor interés práctico.

—Usted habló de la sentencia del color.

—Podemos decir que la superficie de los cuerpos iluminados sea del verdadero color de dichos cuerpos, si la luz que los ilumina no es totalmente de dicho color y también ningún color que se refleja en la superficie con su propio color, sino que se mezclarán al concurso de los otros colores reflejados que resaltan en el mismo lugar.

—¿Hay algo más?

—Sí, añado si se desea acceder a la presencia de una obra de arte, se debe en primer lugar hacer lo que antes he dicho: VISUALIZARLA.

Termina la charla. En realidad una explicación clara, viva y consecuente de lo que es la propia obra de lo que es el propio criterio del artista cuando llega al momento cumbre de terminar la obra. Pujol Carandell dentro de pocas fechas volverá a exponer en Granada.

Crítica d'art: Jaume Teixidor
El Correo Catalán
Diumenge, 16 novembre 1980, pàg 12

de información
s, ya que los dos
ría, uno en la su-
a roja, y otro en
Girona, se hallan
e destruidos. Es
ntable, que en
grande sucedan
ita.

PIEZA
SQUET I SALO.

eramente, yo no
lpa del problema
sea única y ex-

diez años, había en Girona mu-
chas más fiestas populares que
ahora, hemos perdido nuestro
folklore lo típico de nuestra
ciudad. Para mí, que la solu-
ción estaría en hacer unos loca-
les públicos, puntos de reunión,
abiertos a todo el mundo, con
equipos de filminas o diaposití-
vas, en donde se enseñara a la
gente las costumbres, el folklore
y la historia gerundense, unos
lugares en donde la gente
aprendiera a amar a su ciudad,
y donde se pudieran discutir los
problemas de ésta.

suciedad, malos tratos, etc... ol-
vidada totalmente.

4.º. — Más información de
cara al asegurado social. Más
centro de información a nivel
de asegurado y de medicina.
Haría falta, que los médicos to-
maran una concienciación de lo
que es un asegurado y que el
asegurado se concienciara de lo
que es un médico.

Evitar, los abusos de los fár-
macos, que a pesar de que se
han tomado algunas medidas,
se sigue abusando de ellos.

or de
alán

n el proceso de
del catalán?
aña está dirigida
contra el decre-
de funcionarios a
. En la asamblea
braron el pasado
del catalán fue
mico, esta situa-
sultado de un de-
afortunado, ade-
iones que se han
l texto de Max
la esta materia
ayudado a tran-
iente.
denominación de
general», Eduard
que no es un te-
tratado por decre-
ey tal y como es-
onstitución. No es
de protocolo o de-
ino de funciones,
de Madrid no tie-
larse a las autono-
bierno tiene que
on la Generalitat.
actual crea otro
o en Catalunya,
comunidades au-
no si estas fueran
ara el Estado».

Elena Masó

El pintor gerundense Joan Pujol expone en Granada

El próximo día 19 el pintor gerundense, Joan Pujol i Carandell, inaugurará una exposición de sus obras en Granada. La galería pertenece a la Caja de Ahorros de aquella provincia y es una de las más cotizadas de la ciudad.

Antes de partir para Granada Pujol Carandell nos ha explicado el contenido de dicha exposición, compuesta por figuras y paisajes al óleo, de tamaño grande, de 100 x 73 centímetros. Las figuras humanas pertenecen en su mayor parte a la obra que él denomina «mística», pues representan a santos y personajes de la Biblia. «Yo soy un artista de realidades psicológicas de la vida y en las vidas de los santos encuentro una fuente inagotable de inspiración», nos dice.

Entre estas figuras ya plasmadas en sus telas se encuentran San Juan, San Lucas, el Profeta, etcétera. Lógicamente el pintor utiliza modelos para sus pinturas, pero a través de ellos intenta reproducir el temperamento, el carácter del personaje histórico. Juega mucho con las tonalidades oscuras para reflejar la personalidad de sus «santos». «Lo que veo claro —dice— lo pinto figurativo y aquello que no lo veo tan claro, lo dejo en sombras».

Joan Carandell explica que «ahora siente la obra mística desde hace cosa de un año». Afirma que «es más artista que pintor, y por eso se exige mucho, pintando solamente por gusto, sin prostituirse por la comercialidad». Su obsesión es la calidad de sus obras, el equilibrio, la armonía de los colores, el estudio del movimiento.

A los cinco años ya dibujaba correctamente, pasando luego al taller del señor Carreras de Girona y finalmente a la Escola de Belles Arts de Barcelona. Ha celebrado numerosas exposiciones indivudales en Girona y Banyoles, Roses, Granollers, Barcelona, Jaén, Córdoba, Sevilla, Granada, etcétera. A su regreso de esta última ciudad espera poder montar una muestra suya en la galería del Palau de Caramany. A ver si por fin consigue ser reconocido «profeta en su propia tierra».

RESUMEN INMOBILIARIO DE
SPAI CONSEJEROS INMOBILIARIOS
Passeig del Mar, 5 · PALAMOS

EN PALAMOS

PISO nuevo a estrenar, en edificio de sólo 8 vecinos, cuatro habitaciones. Optimos acabados. Facilidades de pago. Zona plaza de Correos. SPAI. Tel. 31-43-08.

APARATMENTO en pleno Paseo del Mar. Gran terraza angular con espléndida panorámica sobre el muelle y bahía. Totalmente amueblado. Precio total: 2.500.000 ptas. SPAI. Tel. 31-43-08.

EN SAN ANTONIO DE CALONGE

APARTAMENTO en 1.ª línea de mar, nuevo a estrenar. 3 dormitorios. Parking opcional. A partir de 400.000 ptas., de entrada y resto hasta 10 años. SPAI. Tel. 31-43-08.

EN SANT FELIU DE GUIXOLS

APARTAMENTO de 2 dormitorios. Totalmente amueblado. Edificio en zona puerto. Precio total: 2.200.000 ptas. SPAI. Tel. 31-43-08.

SOLARES URBANOS de diferentes superficies, para edificar planta baja y 4 altas, desde 2.000.000 de ptas., precio total. Facilidades de pago. SPAI. Tel. 31-43-08.

Diario Patria (de Granada)
19-30? Noviembre 1980
pej 12

CULTURA

EXPOSICIONES

En la Galería de Arte Laguada, continúa la exposición del pintor Francisco Molina, exposición que permanecerá abierta hasta el día 23 de noviembre, y las obras oscilan entre las treinta y las sesenta y cinco mil pesetas.

En el C. C. Isabel la Católica expone una colección de óleos, la pintora Clotilde Martín González. Exposición que permanecerá abierta hasta el día de hoy, 21 de noviembre.

En la Galería de Arte Al-Andalus expone el pintor Manuel Rodrigues Almansa. Todo elogio sería mera aproximación a la realidad de una pintura que dentro de su sencillez temática acoge la más depurada técnica y estilo. Una pintura básicamente de escuela, pero con un acento propio de un gran artista; porque así se autodefine él cuando le preguntamos. El arte, es más que reflejar la ralidad, es más que conseguir una técnica y dominio de las diversas materias plásticas, es belleza y armonía, creación y riqueza expresiva. La pintura, como modalidad artística, no siempre ha reunido estas características, pero en el caso y si hablamos de la pintura de Manuel Rodríguez Almansa, tenemos que reconocer que todas y cada una de estas facetas, se encuentran perfectamente reflejadas y conseguidas.

Como dibujante, cuida al detalle su obra, dándole armonía y seguridad al acabado, como pintor, prosigue la línea de la escuela sevillana con un realismo que nos pone en entredicho o nos hace pensar que el hiperrealismo no es necesariamente frío y fotográfico, sino que el expresionismo puede ser incubido en él, aunque hemos de aclarar que su obra no es hiperrealista, sino que más bien lo que parece es que trata de alejarse de este estilo, por medio de la temática y composición. El retrato para Manuel Rodríguez Almansa, es algo que no tiene secretos, no es que tratemos de decir que capta la personalidad del modelo (porque ya me dirán ustedes en qué sentido es esto posible) sino que debido a su maestría en el dibujo consigue cualquier efecto que sus personajes reflejen, personajes que fundamentalmente él mismo elige por sus rasgos expresionistas. En conclusión podemos decir que Almansa consigue todo lo que la pintura en sí ha de ser, con personalidad y oficio, sin pretensiones y gran profesionalidad. La exposición permanecerá abierta hasta el próximo día 26 de noviembre y los precios oscilan entre las veinte y cetenta y cinco mil pesetas.

Es por nuestra parte de especial interés esta exposición.

En la Escuela de Artes y Oficios, se está celebrando una exposición de grabados, dirigida por el encargado y profesor de esta sección de grabados, dirigida por el encargado y profesor de esta sección don Julio Espadafor Luzón. La exposición goza de una gran aceptación, y tendríamos que señalar al igual que nuestro compañero Tito Ortiz, que sería aconsejable para esta Escuela, el proliferar más estas muestras de unos alumnos a los que toda ayuda es poca.

En la Sala de Arte de la Caja de Ahorros expone el pintor Del Moral. En esta exposición nos encontramos con un artista en potencia, un autor que escudriña entre los más variados estilos y técnicas, las cuales domina con gran seguridad y destreza. La temática es esencialmente expresionista; la figura humana y la Naturaleza, para Del Moral, son una misma cosa, quiere o intenta unir la Naturaleza muerta, con la expresión viva de la misma. Técnicamente podríamos decir que Del Moral, domina el color y la materia plástica, incorporando materiales ajenos a la pintura, consiguiendo efectos de una gran calidad y belleza. De esculturpintura, si hubiera que definir la obra de este autor, la titularíamos, pues se preocupa fundamentalmente del volumen, de ahí su preocupación por la luz y sus distintos efectos.

La exposición permanecerá abierta hasta el próximo día 19 del corriente y los precios oscilan entre las sesenta y las trescientas mil pesetas.

Inauguró el pasado miércoles en la Caja Provincial de Ahorros el pintor Pujol Ca-

randell una exposición que bajo el título genérico de Mirada a la nostalgia permanecerá abierta hasta el próximo día 30 del corriente.

Pintor de una técnica sin duda, a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja una, diríamos influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia.

Se nos muestra este pintor como un amante de la Naturaleza humana en todas sus vertientes, y fundamentalmente en el desnudo, donde apreciamos un laborioso estudio de anatomía perfectamente reflejada y conseguida.

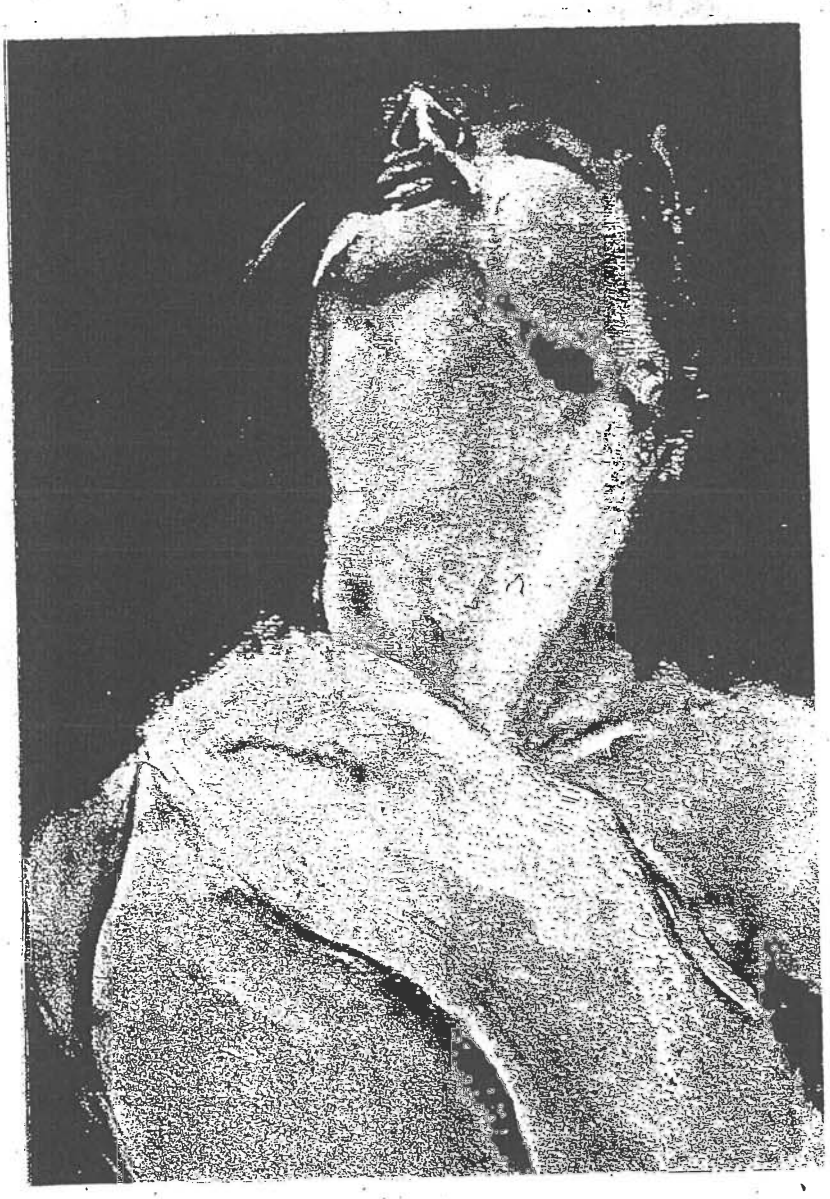
Para nosotros es una exposición que destaca por su plasticidad y composición, pero que peca, todo hay que decirlo de una supervaloración, lo que no quiere decir, que quitemos méritos o los pongamos, sólo que nos parecieron un mucho excesivos los precios, por lo demás es aconsejable visitar.

Los precios oscilan entre las veinticinco y las trescientas mil pesetas, aunque si el poder adquisitivo del lector le permite comprar una serie de cuatro cuadros, los puede conseguir por el módico precio de más de un millón de pesetas.

HANGEL

370

PREMEDITADO INCONCRETO

PUJOL CARANDELL.—(Foto ORFER.)

Pujol Carandell es el autor de la muestra que se exhibe en la sala de la Caja Provincial en la plaza de Mariana Pineda.

Se trata de un pintor que imprime a su hacer la característica de lo inconcreto en lo referente a la delimitación de línea en pura concepción, jugando la baza más importante con un especial colorido enraizado en la oscuridad de los tonos básicos con los que imprime el personal acento a su trabajo. Dentro de esa forma de engamar el trato de la luz es correcto, consiguiendo Pujol Carandell un expresionismo de raíz nada española, como mínimo de arriba de los Pirineos y de cierto matiz americanizado, si advertimos los resultados que en aquellas tierras obtuvo esta raíz plástica a su paso por el nuevo continente.

Tanto la temática como el colorido dejan advertir un determinado estado anímico del artista, y un fuerte deseo preponderante de plasmar en el lienzo el aspecto psicológico del motivo permanente de su obra que es la figura. Intenta Carandell mostrar el interior subconsciente y para ello se sirve de la actitud del personaje, del color y del ambiente que forma en torno a la misma figura, consiguiendo forjar la necesaria interrogante al que admira, para que la observación no sea de trámite. Lo colgado obliga a detenerse, a la vez que permite la libre creación del espectador ante lo representado. De la vigencia y validez de su trabajo, sólo el tiempo nos dará la justa valoración, aún es pronto para hablar de aportación o de calificaciones, lo único que hay claro es que se trata de un pintor sumamente personal a la hora de crear y ello no es poco.

TITO ORTIZ

LA «MIRADA A LA NOSTALGIA» Y LA «SENTENCIA DEL COLOR», DE PUJOL CARANDEL

El pintor catalán expone en la Caja Provincial de Ahorros ★ Prolongada, hasta el 4 de diciembre, la muestra del granadino Del Moral Hidalgo

PUJOL CARANDEL —así lo ha reconocido la crítica— es uno de los grandes valores de la pintura catalana. Ya lo demostró en Granada en su primera exposición —en octubre del pasado año— y nuevamente lo ha puesto de relieve ahora, en una nueva muestra que en estos días puede visitarse en la Galería de la Caja Provincial de Ahorros de Granada y donde el artista no sólo mantiene firme su "mirada a la nostalgia" —con este título se presenta la obra— sino que nos muestra a un nuevo pintor inmerso en una etapa que él califica como mística. PUJOL CARANDEL, extraordinario dibujante y ex-

cepcional pintor, repite en Granada porque quedó muy satisfecho de la acogida que el público dispensó a su primera muestra y porque, además —él mismo nos lo confesó— quiere venir a vivir una temporada a nuestra ciudad. "Ahora no pinto paisaje, pero me interesa mucho y volveré a pintarlo. El paisaje de Granada es distinto al de otros lugares y quiero afincarme durante una temporada en esta ciudad. Será a partir del año que viene".

PUJOL CARANDEL está ahora —repetimos— inmerso en su etapa mística, una etapa que él califica como "la sentencia del color". Y se da la circunstancia de que ha sido Granada donde el pintor ha querido presentar los primeros e importantes frutos de esta nueva tendencia pictórica. Se trata de cuatro cuadros en los que aparecen los cuatro evangelistas. Las restantes obras que componen la muestra granadina pertenecen a su etapa anterior, la nostálgica.

—¿Qué es "la sentencia del color", o etapa mística de PUJOL CARANDEL?

—La "sentencia del color", que pertenece a la etapa mística de mi obra como pintor, viene a acentuar las dos grandes divisiones genéricas de mi pintura, la claridad y la oscuridad. La oscuridad y la luminosidad abarcan al principio la totalidad de los colores, para acabar designando solamente los negros, blancos y grises.

—¿Es una simplificación del color?

—Desde luego es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías que en seis u ocho, pero en la secuencia de colores no aparece una lógica equivalente.

—¿A qué responde esta nueva tendencia?

—Yo entiendo que si se desea acceder a la presencia de una obra de arte se debe, en primr lugar, visualizarla como un todo; ¿qué es lo que nos transmite?; ¿cuál es la atmósfera de los colores, la dinámica de las formas? Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desatendido por el observador.

—¿Tiene una definición clara la pintura de PUJOL CARANDEL?

—Dicen los críticos que mi pintura tiene mucho de impresionismo francés. Para mí es expresionista total. En mi forma de pintar trasciende mi vida, mi conducta, mi manera de ser, mi temperamento, mi estado anímico.

PUJOL CARANDEL, que hizo paisaje, que desde hace cuatro años está dedicado a la figura y que no descarta la posibilidad de volver al paisaje cuando se afinque en Granada, se considera un pintor de producción limitada, un artista más preocupado por la calidad que por la cantidad. "Soy pintor de poca obra", nos dijo. Su muestra granadina, sin embargo, parece demostrar todo lo contrario. Hay número y hay calidad. Y también hay —y esto es importante— dos tendencias —su "mirada a la nostalgia" y su "mística" pictórica— en las que prevalece el mismo gran dibujante y pintor. La exposición estará abierta hasta el próximo domingo, en la Galería de la Caja Provincial de Ahorros de Granada.

Crítica d'Art: Martínez Perea
Diari Ideal
28 novembre 1980
pàg. 15

artistas
nte una
esde su
o. Una
ieremos
buena

nocíamos en una muestra indivi-
dual de Perpiñà. Se trata de
lograr unos relieves, a base de
un secretillo profesional «no se
trata de linoleums», nos dijo, que
confiere a aquellas casas sobre
el río una perspectiva novedosa
y bella.

co, y q
depósit
damos
pues, o
sorpres
de las

LA
DE

Pared
esta ex
la visió
su auto
des con
imagina
do sent
ta de h
david»,
cense,
de Perp
perman

La lo
con un
no lo es
urbana,
frecuen
nuestro
sabido
profund
na. Par
mucho
pasea
na, que
sensibil
tamos
en sus
gracias
hombro
de inspi
tas mu
bellas y
que ha
galería

Quisié
mentari
nos hab
Perpiñà
su activ
mos pu
toria cr
tiempo
dedicar
en el n
distracci
fortuna
sabido n
tividad
sino qu
activa y

Esta vez en Granada

NUEVA EXPOSICION DE PUJOL CARANDELL, EN ANDALUCIA

La segunda quincena de noviembre ha presentado una nueva exposición de óleos en Andalucía el pintor gerundense, Pujol Carandell, muestra denominada «Mirada a la nostalgia», y que se ha ofrecido, en una de las más prestigiosas salas de Granada, la galería de la Caja de Provincial de Ahorros.

Pujol Carandell que ha conseguido un dominio estético creciente, en su inquieta búsqueda de claroscuros, con la figura, masculina o femenina, con creciente protagonismo en su obra, va camino de convertirse en uno de los nombres más importantes del actual momento plástico gerundense. Con claras inspiraciones en los clásicos, Pujol Carandell, resuelve la temática estética, con personalidad y acierto, de forma que alcanza un perfeccionismo singular, que le ha abierto estos caminos en Andalucía y seguirán nuevas exposiciones en Madrid, Valencia y otras capitales. Una senda en la que se unen trabajo, esfuerzo y búsqueda estética.

Ni que decir tiene que nos alegra esta proyección del arte gerundense en Andalucía, de la mano de Pujol Carandell.

DELEGA

Importante Sociedad, fabricante de t
P. V. C., Solicita para la zona de Ge
con almacén y depós

Interesados escribir a: CAIXINE
núm. 45, 3.º, 4.ª. — BARCELONA (28
REF. P. V. C.

Los Sitios Diumenge 7 desembre 1980

pg 18

LAS ARTES

LA AGIL PINTURA DEL CATALAN CARANDELL

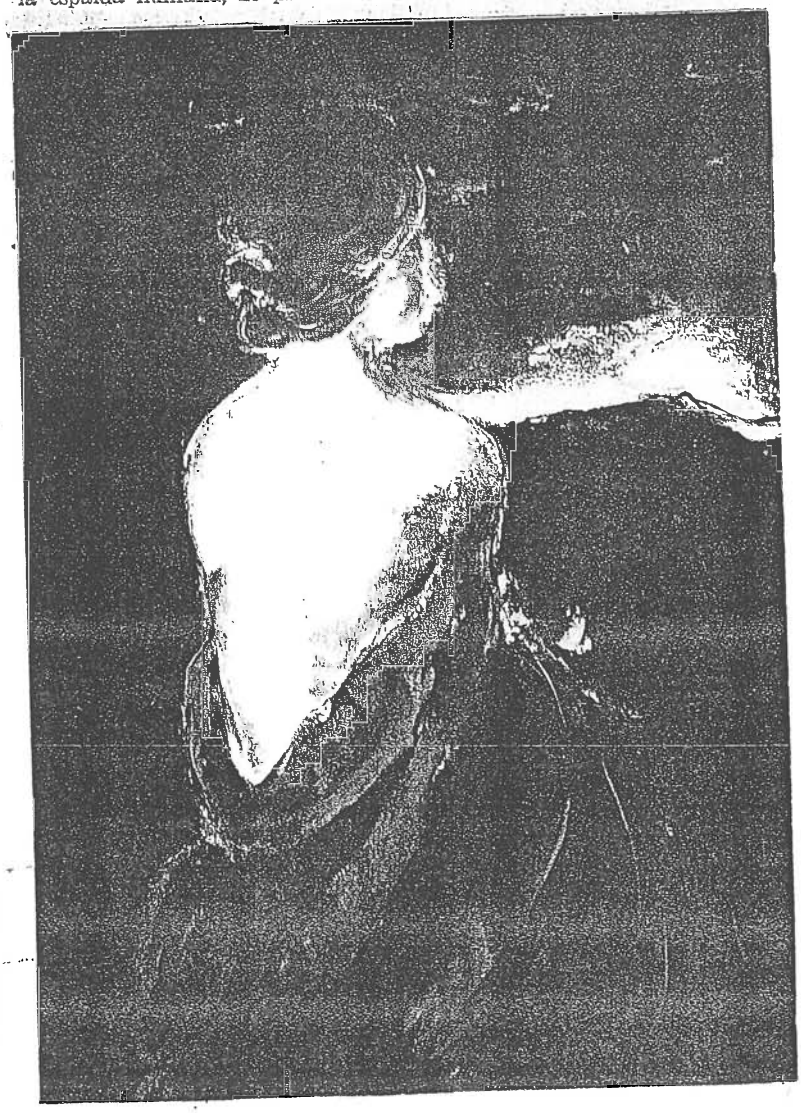
Pujol Carandell, el artista catalán, no es nuevo en Granada puesto que ya expuso entre nosotros hace tiempo. Entonces lucía como su valor más preponderante el dominio del dibujo. Ahora, en la exposición que mantiene en la Caja Provincial de Ahorros, a esta preponderancia del dibujo añade la difícil ciencia de la composición, la soltura y vivacidad del toque y la gracia del color con una abundancia muy acusada del blanco puro o casi puro al que con frecuencia cerca de negro y de rojos casi puros, asimismo.

Porque Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y, sobre todo, el de dibujar, puede permitirse el lujo de no acusar nunca los contornos sino en caso preciso. No es jamás plenamente objetivo la significación de los cuadros de este pintor sino que de ordinario el fondo de ellos se oculta a una mirada no perspicaz e inquisitiva y esto da idea de lo depurado de la producción de este artista.

Complace al pintor representar de desnudez y relativa lisura de la espalda humana, de preferencia la femenina y goza en darle la calidad que le es propia. Así, una espalda de mujer a la que no se le ve la cabeza, es el tema del cuadro "Belleza e irrealidad" y sola la del lienzo "Espalda con timidez" y aún el mismo trozo corpóreo da motivo a "La salida" y a "Espalda y realidad". Un desnudo disuelto en el ambiente es "Timidez desnuda". Aparte de esta serie, Carandell tiene cuadros de muy sabrosa y bien explicados asuntos como los titulados "La reunión", pintura muy suelta de un interior, un hermoso retrato de señora que lee, acaso la más completa obra de la exposición con la hermosura de su luz, lo bien tratado de las telas, la factura abocetada y el discreto tratamiento de los difíciles blancos y a tal obra se añaden cuatro cabezas de evangelistas de sobria y fuerte manera.

Pintor de temperamento, que brilla entre la presente generación de embardunadores de lienzos. Por ello, la contemplación de los cuadros de Carandell deja un buen recuerdo.

Marino ANTEQUERA

ART CRITICA

Pujol Carandell

El camí de l'exigència

La pràctica artística habitual a les comarques de Girona –com arreu–, podria subdividir-se en tres apartats: a) els artistes de l'establert, és a dir, aquells que opten per la seguretat dels gèneres burgesos, perfectament delimitats i deglutibles (paisatgisme convencional, bodegonisme, retrat votiu, etc); b) els artistes que opten per noves vies, situables dins els diversos corrents que, pre rutina o per manca d'un altre mot, solen denominar "avantguarda". Val a dir, però que aquesta adscripció, com ingènuament se sol pensar, no té res a veure amb el cultiu de l'abstracció; hi ha pintors o escultors "figuratius" que fan un art renovador, i pintors "abstractes" que, repetitivament i sense imaginació realitzen un art "acadèmic" c) finalment, els plàstics que han optat per canals expressius alternatius (conceptual, video, fotografia, inflables, etc.)

Oli de Pujol Carandell

Alternativa a la crisi

Es possible una "quarta via?" la via, podriem dir, de l'època de la crisi que ens toca viure, d'un art alhora autoexigent i renovador i deutor de la gran herència de tota la història clàssica de la pintura.

Davant l'obra de Pujol Carandell (que exposà per darrer cop a Girona el juny de l'any passat, que el mená a recórrer, posteriorment, un periple forà concretat, per exemple en la darrera mostra a la "Galeria de Exposiciones de la Caja Provincial de Ahorros de Granada), crec que la resposta és afirmativa.

Aquest jove pintor saltenc, a partir de les mostres celebrades a la sala del Novotel l'any 1978, caracteritzades per un llenguatge basat en el contrast entre taca i construcció geomètrica, amb una austeritat formal que el decantava gairebé exclusivament pel negre, l'any 1979, va canviar totalment de rumb dins la seva carrera artística. I allò que anteriorment era més grafisme i delienació que pintura, va donar pas, a través d'un treball rigorós i feixuc, a una total immersió dins el més estrictament pictòric. En aquest sentit, l'agosarada fase actual de l'artista –no exempta de perills, però també de grans compensacions si persevera en el mateix camí– consisteix en una tornada a les fonts clàssiques de la pintura, en el sentit més estricte del terme: quant a tècnica, caracteritzada per un treball pregon en el camp del pigment– d'una fluidesa tal que el fa quasi imperceptible materialment, amb un oli diluït al màxim; quant un cromatisme, prodigiós en avellutades subtileses, i quant a forma –el nu, la figura i fins i tota la imatge votiva (serie dels "4 Evangelistes").

Pujol Carandell, doncs està en camí d'assolir un llenguatge propi, que, sense deixar d'ésser rigorosament i honestament contemporani, és al mateix temps voluntàriament deutor –dins el context, tal volta, d'un deliberat homenatge– d'alguns dels millors moments del classicisme pictòric, especialment de la gran època barroca.

Un art, com deia, per a una època de crisi, i per tant, de revisió de valors i que, en certa manera, ens pot permetre veure amb menys de dogmatisme "enrabiat" tot el passat de la pintura ja no ser per acollonar-lo, com varen fer –i com convenia fer-ho en aquells moments– els dadaïstes, sinó per integrar-lo, en les concepcions pictòriques d'ara

Jaume Fàbrega

Sala Parpalló de València

Una política cultural coherent i modèlica

La ciutat de València i el País Valencià en general, com és sabut, han estat mancats no solament d'una política cultural i artística amb cara i ulls i sentit valencià, sinó, ras i curt, de qualsevol política coherent a l'entorn d'aquest sector. També es sabut, d'altra banda, que donades les particulars condicions de crispació subcultural i anticultural valenciana (és a dir, "catalana", segons el Búnker-Barrqueta que encara controla tot el poder emanat directament de l'Administració de l'Estat, la premsa, la ràdio i la televisió), menar al País Valencià una lluita per la cultura en sentit modern i valencià encara és un autèntic desafiament.

Es per això que és tan remarcable la tasca empresa per la Diputació de València que a través de la Sala Parpalló, aconduïda del pintor Artur Heras, està renovant, a nivell institucional, el migrat –sinó inexistent– panorama cultural valencià.

En la programació de l'esmentada sala cal destacar-hi dos fets, ambdós igualment significatius: el primer, l'ús sitemàtic de la nostra llengua, i el segon, la qualitat de les manifestacions que hi tenen lloc, sempre adientment muntades i acompanyades d'unes excel.lents ben editades i formalment acurades publicacions.

Recordem, si més no, les mostres de Fotografs valencians, de Lindsay Kemp etc.

Suara mateix (mesos d'octubre i novembre) hi ha tingut lloc una mostra de "Cartells de cinema 1920-1980". Malgrat el restrictiu del títol, a part dels cartells, s'han exhibit programes de mà, fullets i targes, és a dir, tot el ric i nostàlgic món de la comunicació gràfica derivada del cinema, en una àmplia època que va del 1926 al 1973. No cal dir, en aquest sentit, que la ciutat de València s'ha distingit, tradicionalment, per la importància de la indústria de les arts gràfiques dins la cultura de masses –producció de còmics, d'emalatges i papers per a taronges, de targes, postals, felicitacions i cartells– i per això, entre desenes d'"llotes" anònims (tot reportant el terme emprat per Ricard Blasco en el text introductori de la publicació), hi ha tambénoms com els Renau, Raga, Canet i Monleón, alguns d'ells prou coneguts en el camp artístic.

J.F.

Memòria pictòrica

La darrera etapa de Rafael

Feta per aquest jove de vint anys i escaig, una obra que deixà meravellats els seus contemporanis, la pintura que omple l'estança dita de "la signatura" i també les èpoques que han seguit, li degué semblar a ell mateix impossible de remuntar-se més amunt del que aconseguí.

Havia passat de tímid deixeble del Perugino a ser qui millor havia portat a feliç terme el somni d'art de tota una època, el Renaixement, i com es féu clar en Miquel Angel i d'altres, era la seva una feina apresa fatigosament en constant estudi, sense defallir, cap atribut, no li fou donat gratuïtament, del natural com dirien els antics, sinó tingut en llarg estudi.

Estudiar un mestre i l'altre, era el que havia fet sempre.

En aquestes estances de "La Signatura" el programa del Renaixement quedava acomplert.

En certa manera l'Església s'obria a la cultura pagana antiga per fer-ne la síntesi, però que no havia pas de passar malauradament –i això em sembla encara el dilema actual– de l'expressió figurativa, d'art, que feu Rafael.

D'aquí a poc, la reforma Luterana primer i la contrareforma després, l'una amb la crítica del clergat i la seva corrupció, tornant a l'escriptura i a una forma subjectiva de religió, l'altra sota el rigor jesuític de l'art purament propagandístic i fals que crearen intentant salvar el que pogueren, mataren el pensament renaixentista.

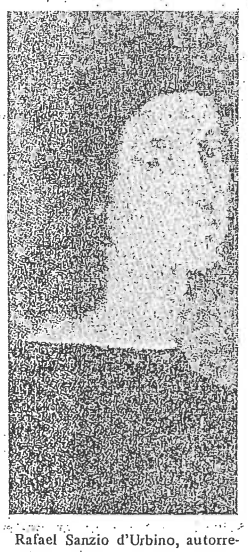
El gran programa de l'Església només havia de quedar en aquelles quatre parets de l'estança pintada per Rafael.

No hi ha en l'art que ha seguit després d'ell cap síntesi d'idees i de cultura que li pugui fer costat. L'art deixà de tenir un programa, una idea de l'home per no ser més que la complaença de cada artista en el seu propi geni, una delectació de l'art per l'art.

S'ha tractat, i els pintors "maleïts" no son res més que els millors testimonis, de la salvació personal, dins l'impossible d'influir a la societat mentre un pensament coherent i civilitzador no agermani les diferents activitats de l'home.

En començar m'havia proposat de parlar de la darrera etapa de Rafael, perquè és un dels moments de l'art que més m'inquieten.

Així les estances que pintà després de "la signatura" començà un procés on s'abandonà el caràcter ideal, tant pel contingut de les històries que explica, com per l'abandó a què conscientment es lliura l'artista, és com si el fet d'haver de pintar esdeveniments contemporanis li restés volada i no pogués mantenir el to anterior.

Rafael Sanzio d'Urbino, autorretrat

No per això l'art decau, sinó que s'inicia un altre meditar sobre la realitat, un indagar-la, i recuperar-la per l'art, que s'estén amb simpatia al viure cotidià.

Es l'entrada dins la pintura de Rafael d'una humanitat no pas de savis i poetes, déus i sants, sinó de gent pobre, gent del "Trastevere" aleada per la simpatia humana del pintor.

La cosa no és pas insignificant, en certa manera a mi em sembla un complement més del discurs que Rafael acabava de fer a l'estança anterior.

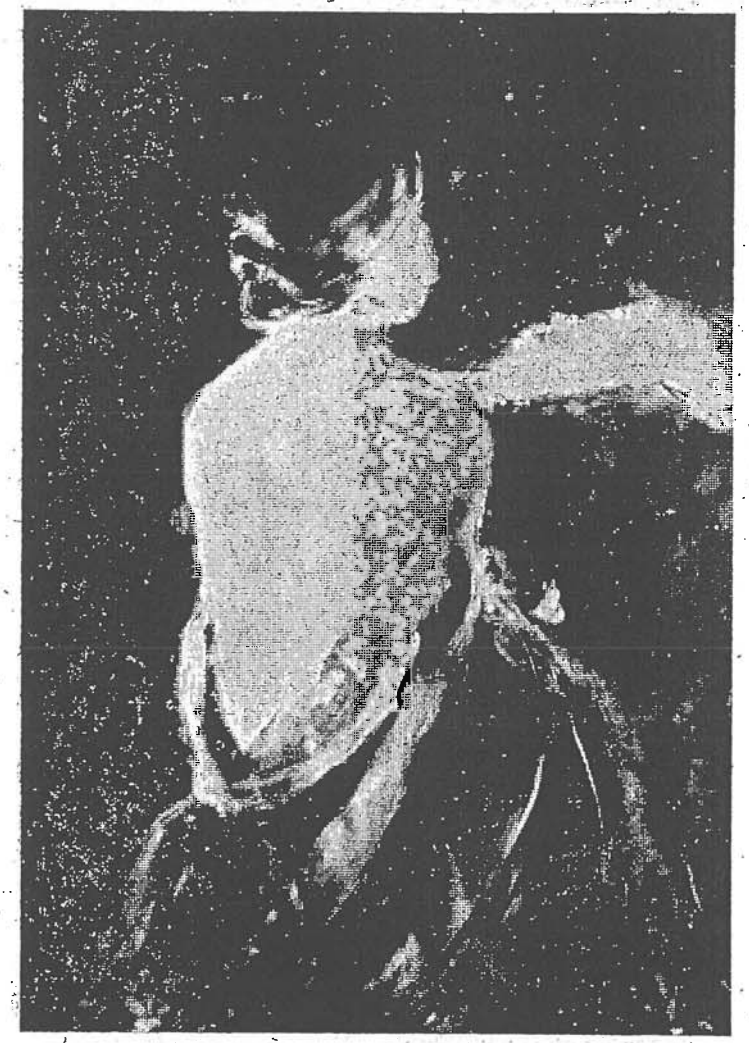
Amb aquesta humanitat ¿no obria la veu tant els personatges del Caravaggio, com a la humanitat de tantes "Immaculades" i Verges que semblen tretes del models que més a la mà el pintor disposava?, com així ho feren del Guercino a un Murillo o un Guido Reni. Aquesta fusió entre un ideal molt alt i la simpatia pel natural que més a prop tenim, serà una gràcia, així m'ho sembla, que el segle del barroc deurà d'alguna manera a l'atreviment, al calor humà amb què aquell home Rafael sabé participar, fruit això mateix del seu humanisme, de la bellesa d'una noia qualsevol.

Ferrer

Próxima exposición de Pujol Carandell en Madrid

Y renovados contactos con Granada

A su regreso de un nuevo viaje andaluz del pintor gerundense Pujol Carandell, hemos de señalar el profundo impacto que su exposición en la sala de la Caja de Ahorros de dicha capital, ha causado en los medios artísticos de la ciudad universitaria y con una tradición de arte y sensibilidad muy importantes.

«Pujol Carandell domina plenamente el arte de pintar y sobre todo, el de dibujar», escribe Marino Antequera en el diario de la Editorial Católica «Ideal» o el mismo diario añadía «hay número y hay calidad», al referirse a esta misma muestra, por su parte el otro diario granadino «Patria» señalaba lo siguiente. «Se nos muestra este pintor como un amante de la naturaleza humana en todas sus vertientes y fundamentalmente en el desnudo donde apreciamos un laborioso estudio de anatomía perfectamente reflejada y conseguida».

Tras este nuevo viaje artístico a tierras andaluzas, Pujol Carandell, ya prepara nuevos compromisos, entre ellos uno con Madrid, lo que supone una alta responsabilidad, pues el camino de la consagración artística, nos guste o no, pasa por las galerías de las dos principales ciudades del país. Y Pujol Carandell ha aceptado el reto, además de volver a Granada, donde se le ha comprometido una nueva exposición en una galería de nivel universitario, que se califica también como definitiva para los artistas que exponen en la capital andaluza. Un camino intenso, en el que no falta el trabajo, como puede comprobarse.

Posiblemente
lector atento al
tico, que ha sido,
gracias a la Obr
la Caja de Pensic
do posible el m
serie de exposic
definitiva, han
obra de Creeft
nuestro país, pu
de expertos, conoc
yectoria e import
nica escultórica.
se montó, origin
la Fundación Mi
lona y posterior
Girona, como in
las salas de expo
conjunto de la
tura de la entid
tros, en la cént
Poeta Marquina,
vertido en centro
arte, la cultural
cial y de sensibili
tra ciudad.

Ahora con la
la muestra en M
xa», marca un
el dar a conoce
muy cerca de s
genes, pues, deb
militar de su pa
nació en Guada
precisamente la c
de dicha provi
presentará la cit
gracias a la col
presta la de Pen

**CARLES FO
«PADRE»
DE LA MUE
DE CREEFT**

Es de estricta
lar que esta re
Josep de Creft
debe al esfuerzo
Carles Fontseré,
muchos años de
los Estados Unic
gestiones, para
lunya, y ahora
España conociér
tista que, precis
alejamiento físi
desde el principi
Civil, era un de
muchos.

La labor de Fo
que tiene tanto
propia del escult
cabe la menor d
difusión dada d
ría siendo un ca
pese a la dimen
Carles Fontseré
silenciosamente,
y eficacia y ten
resultados: Jos
vuelve a sus orí
trayectoria que
llante y de enor
y deja de ser u
teamericano, o
deja de serlo en
que su país nat
este valor y de
de los tantos esp
tenido que triu
terior. Algún dí
conocer la auté

Los Sitios (Girona) 1 febrero 1981, pág. 19.

El Correo Catalán. febrero 1981.

El pintor gerundense Pujol ha triunfado en Andalucía

GIRONA

Acaba de exponer en Granada el pintor gerundense Pujol Carandell. El título genérico de su mostra fue «mirada a la nostalgia», y constituyó un rotundo éxito tanto de crítica como de venta.

Pintor de una técnica simple, a la vez que efectiva e impresionista se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja una influencia de la pintura impresionistas de principios de siglo en Francia. Pujol Carandell hace las cosas muy detalladamente y no deja nada fiado a la improvisación. El mismo nos cuenta cómo es, cómo definiría su propia pintura.

«Ese deseo de escapar de la realidad es una cualidad que se hace patente en mí. Por lo menos, cuando ejecuto una obra de arte. Esto no me impide utilizar elementos que se encuentran plasmados en las obras como pueden ser naturalezas muertas y las figuras propiamente dichas. Para mí, lo esencial no son los objetos y los personajes, sino lo que existe entre ellos. En primer lugar las vibraciones de la luz y su diálogo permanente con la sombra, después pondría el acento en una tensión de orden psicológico. También mis obras evocan el misterio del acto creador, principalmente en los personajes. Aunque la costumbre de subrayar los efectos probablemente ha sido inculcada por Rembrand, para hacerme comprender al primer golpe de vista.

La oscuridad y la luminosidad –sigue diciendo Pujol Carandell– abarcan al principio la totalidad de los colores, para acabar designando solamente los negros, blancos y grises: traducido a otra forma, llamaríamos, matiz, luminosidad y saturación.

La solemnidad del momento, en dicha faceta mística, está realzada por la luz. Todo queda en penumbra, salvo el grupo o personaje principal, y cae justamente sobre lo que interesa resaltar: una obra en particular puede ser la del revendedor Johann.

CUERPOS ILUMINADOS. – Podemos decir que la superficie de los cuerpos iluminados sea del verdadero color de dichos cuerpos, si la luz que los ilumina no es totalmente de dicho color, y también ningún color que se refleja en la superficie con su propio color, sino que se mezclarán al concurso de los otros colores reflejados que resaltan en el mismo lugar.

Una explicación viva y consecuente de lo que es la propia obra, de lo que es su propio criterio. Pujol Carandell, le dejamos preparando su exposición en la galería El Greco de Madrid, para la segunda quincena de marzo. Pujol Carandell, este pintor amante de la naturaleza humana en todas sus vertientes, y fundamentalmente en el desnudo donde se aprecia una laborioso estudio de anatomía ha triunfado plenamente en Andalucía. Esperemos que lo haga tambien en Madrid. Su categoría indiscutible permite hacer los mejores augurios.

Jaume Teixidor

LOS SITIOS
DE GIRONA

MIERCOLES, 4 DE FEBRERO DE 1981 — NUMERO 11.511 — PRECIO: 20 PESETAS

Con franja del 11 al 15 por ciento

CEOE y UGT firmaron el documento de revisión salarial del AMI para este año

Madrid, 3. (Efe). — Carlos Ferrer Salat, por la C.E.O.E., y Nicolás Redondo, por la U.G.T., han firmado esta mañana el documento de revisión salarial para este año previsto en el Acuerdo Marco Interconfederal.

Asimismo, firmaron también tres documentos más anexos al AMI. El primero, sobre jubilación, y los otros dos, relativos a la Junta Superior de Precios y Empleo.

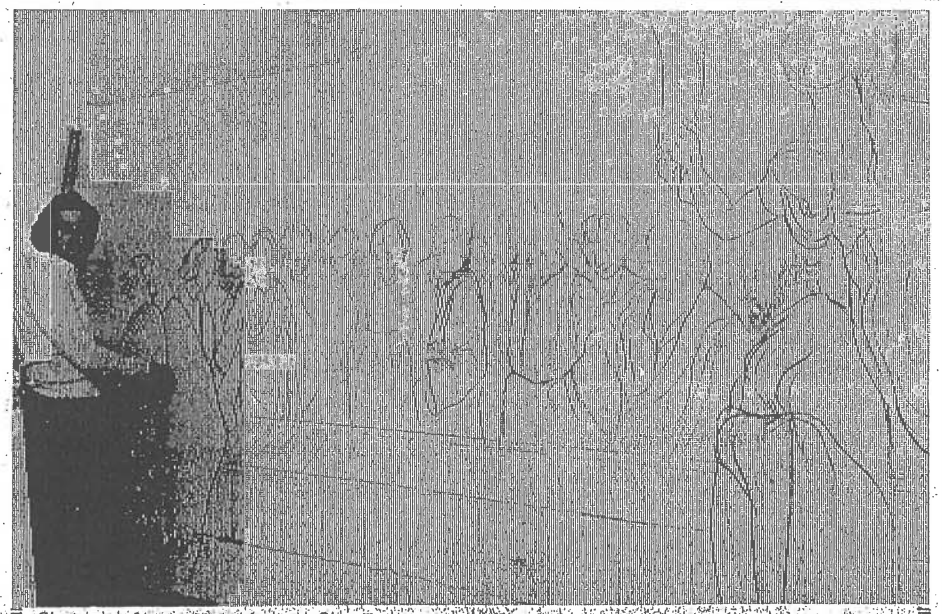
Tras el acto de la firma, los representantes de la Con-

(Pasa a la pág. 14)

Hoy, en Barcelona

Felipe González va a dialoga con los empresarios y financieros catalanes

(PAGINA

Se pinta en Salt una "Ultima Cena" de ocho metros cuadrados de superficie

El artista gerundense Pujol Carandell realiza en Salt uno de los mayores óleos realizados jamás entre nosotros. Se trata de una «Ultima Cena», cuya tela mide cuatro metros de longitud por algo más de dos de altura. Estima su autor que la realización completa de dicha obra tardará dos años, dadas las dimensiones y complejidad de la técnica aplicada. (Foto Pablito).

El bisbe demana ajuda per un sacerdot gironí a X

Vol construi un edifici polivalent, pressupostat en mig mili

(PAGIN

Ejercicios de adiestramiento de los buceadores de la Armada

Vall-llosera

Cultz d'Art: J. Victor Gay.
Portada.

Crític d'art: S. Víctor Gay
Pàg. 21. Los Sitios.

girona-art

En la Galería Greco

Pujol Carandell expondrá en Madrid del 3 al 17 de marzo

Los próximos días 3 al 17 del próximo mes, expondrá en la galería Greco de la capital de España, el artista gerundense, Pujol Carandell, quien presentará una veintena de piezas, de ellas cinco paisajes y el resto figuras, una de ellas de tema místico. Es la primera vez que este artista, expone en Madrid, tras la serie de éxitos alcanzados en diversas galerías andaluzas. El propio artista ha redactado las siguientes líneas como presentación de su muestra madrileña.

"RECHAZO CUALQUIER INTENTO DE CONTAR UNA HISTORIA"

Ese deseo de escapar de la realidad ordinaria se hace evidente siempre al plasmar en el lienzo una obra de arte. Esto no impedirá sin embargo, utilizar elementos sacados de la realidad como pueden ser naturaleza muertas y las figuras propiamente dichas.

Pero lo esencial no son los objetos y los personajes, sino lo que existe entre: en primer lugar las vibraciones de la luz y su diálogo con la sombra y, en segundo lugar, una tensión de orden psicológico.

También las obras evocan el misterio del acto creador, principalmente en los personajes en los cuales, se saca la luminosa e impresionante evidencia de una obra de arte. Aunque la costumbre de subrayar los efectos sean característicos en la obra, para hacerlo comprender en el primer momento.

"DE LA LUZ AL COLOR"

La oscuridad y la luminosidad abarcan al principio la totalidad de los colores, para acabar designando solamente los negros, blancos y grises; traducido a otra forma llamaríamos, matiz, luminosidad y saturación.

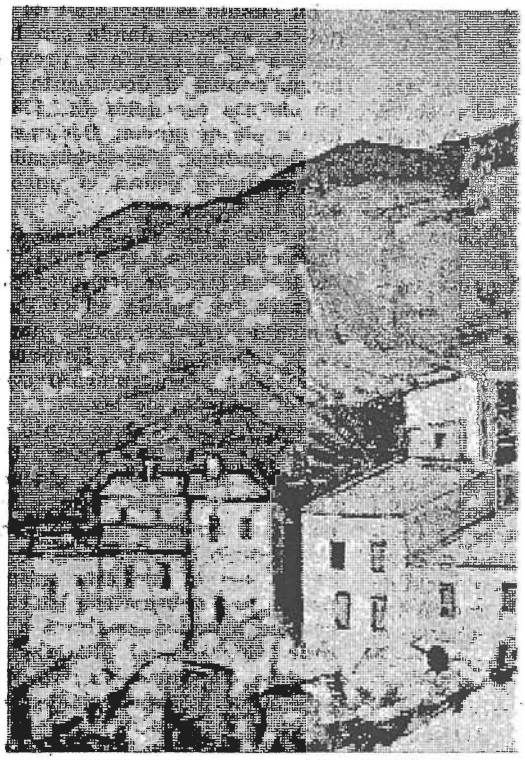
La solemnidad del momento en dicha faceta mística está realizada por la luz. Todo queda en penumbra salvo el grupo o personaje principal en el cual, y en base a la mencionada luz se subraya el carácter que interesa resaltar. Una obra en particular puede ser la del reverendo Johann.

Desde luego es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías que en seis u ocho, pero en la secuencia de los colores, no aparece una lógica equivalente.

"SENTENCIA DEL COLOR"

Casi única podemos decir que la superficie de los cuerpos iluminados sea de verdadero color de dichos cuerpos, si la luz que los ilumina no es totalmente de dicho color y también ningún color que se refleja en la superficie de otro cuerpo tiñe dicha superficie con su propio color, sino que se mezclarán al concurso de los otros colores reflejados que resaltan en el mismo lugar.

La obra de Titi Tapio

Treinta obras de la jov
gerundense en la galería Bea

Ha expuesto, estos días de febrero en Palma de Mallorca, Titi Tapiola. Desde su espacio creador, que es l'Alt Empordà, ha trazado un vuelo, casi diríamos que de gaviota, hasta esta otra entrañable ribera mediterránea que son las Baleares. Y en la sala Bearn, ha ofrecido treinta obras que caracterizan su creatividad segura y social a la vez, sin oportunismos innecesarios, pero impregnadas, todas ellas de una capacidad intuitiva fruto de una escuela familiar, que la ha he-

También r
Titi Tapiola
feminismo
Y esto tamb
unas obras
de una mu
ocasión se
mujeres art
llo, cual es
obras tenga
na, o por
distingan de
rones. Y, a
es un error,
un toque f

-378-

no puede confundirse ordenación con destrucción, ya que su forma actual es la que le ha dado la propia naturaleza y pro-

etc.

Un aspecto interesante, que también tocará el nuevo Plan, será el del turismo. Se trata de

zación, que pu
mente desarr
rantías suficie
ner aquel equ

El pintor Pujol Carandell expone con éxito en Madrid

GIRONA

Desde el pasado día tres de marzo y hasta el próximo diecisiete expone en la galería El Greco, de Madrid el notable y joven artista gerundense, Pujol Carandell.

La «mostra» abarca un total de viente lienzos; cinco de los cuales son paisajes; lo que constituye una novedad ya que en los últimos cuatro años había dejado de lado esta modalidad. Una vez de regreso a nuestra ciudad continuara trabajando en su excepcional cuadro La Santa Cena, cuadro de dimensiones extraordinarias y que supondrá un hito importantísimo en la vida profesional y artística de Pujol Carandell.

Jaume Teixidor

de pedra

La lec

un

Tal como a
tuvo lugar en l
ra de Girona l
lectura de la pr
toral desde la s
legio Universit
De Felipe Quir
trabajo ha sid
nuestro amigo,
Freixes, que ha
bir unas seten
sobre el tema d
nuestras comarc

El acto asisti
ras autoridades
cluido el propi
Monseñor Jaum
Ello demuestra
mente importan
como es lógico,
redactada en len
es probable que
riormente, al me

Decíamos que
era nuestro amig
rante los años p
grandes camp
formaba parte d
del Patrimonio A
pañas destinadas
salvar nuestros
nuestras Costa
naturaleza en g
continúa de prof
legio Universitari
que algún día no
ministrar temas
crónica diaria.

El Correo Catalán
Diumenge, 8 març 1981
Pàg. 11

ARTE EN MADRID

Galería El Greco

PUJOL CARANDELL

Acompañado del dominio de un magnífico dibujo, el pincel de Pujol Carandell se mueve firme y seguro, consiguiendo plasticidades y efectos inéditos, ¡que no es poco! Su personal estilo saca contrastes entre lo insinuado y lo acabado, aplicando la masa de color sólo ahí donde necesita un realce: sus figuras, espléndidas. torsos y nucas femeninas, consiguiendo suavidades y tersuras dignas de «La Venus del espejo», calidades en ropaje de sorprendente cromática renacentista. Verdosa; roja y personales azules y blancos como enyesados, que transportan la luz casi celestial. Los rostros de la serie de cabezas de Evangelistas sobresalen por sus expresiones. Conseguidos a base de poco empaste y geniales toques, ya sean socarrones, cínicos, iluminados o temibles. Todo con las justas pinceladas. La simplificación y la sencillez parecen la base de estas soberbias obras. Sencillez que implica no poca escuela, imaginación y arte del artista. De la mancha que da la forma en estos brillantes paisajes. Oleo muy diluido y parece que la luz divina anima el alma de las cosas. Atención a este joven pintor catalán, que logrará causar impacto y alcanzar la cima en breve.

Príncipe de Vergara, 204

Conchita KINDELAN

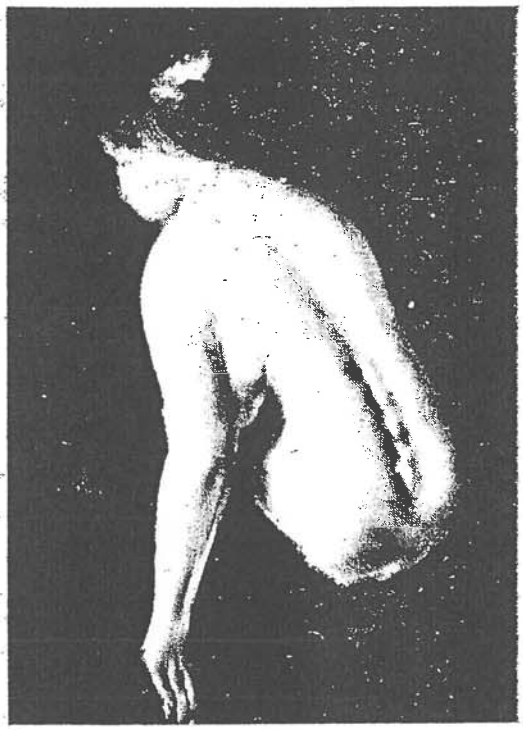
11 de marzo de 1981 PUEBLO

-380-

Crític d'Art: Jaume Fàbrega

ART CRÍTICA

Recorregut d'exposicions

Oli de Pujol Carandell

Pujol Carandell

Un cas sorprenent, el d'aquest pintor –encara per desgràcia, menystingut a Girona, el seu lloc d'origen, i ja àmpliament valorat arreu d'Espanya on està acomplint un intens periple de mostres individuals. I diem sorprenent per dues qüestions: primerament perquè no és gaire freqüent entre la jove pintura l'extraordinària pruïja de la perfecció que, precisament, el caracteritza. I, segonament, per l'evolució remarcable que ha sabut donar a la seva pràctica. De les seves primeres exposicions gironines en recordem la dicció adés abstracte –línies geomètriques, etc.– i adés gestual, així com la limitació cromàtica gairebé basada només en el negre. De cop, però –i no pas a partir d'una decisió frívola, sinó d'una intima i molt sentida necessitat d'expressar-se pictòricament tal com els seus propis designis li dictaven– va canviar el seu rumb –que és l'actual–, un rumb, com he escrit en una altra ocasió, ple de gloriosos perills , i de reptes també gloriosos. Pujol Carandell intenta rescatar temes –figures, imatges votibes, etc– de la gran pintira del passat, especialment barroca, així com el seu tarannà i la pruïja per l'obra ben feta,. I ho fa amb un llenguatge en el qual la forma gairebé desapareix i és només color, ompra i llum: clarobscurs, reflexos, matisacions, veladures, ombrejats, d'una suau i al mateix temps vigorosa plasmació. Com diu ell mateix: "l'obscuritat i la lluminositat abracen al principi la totalitat dels colors, per acabar deisgnant solament els negres, blancs i grisos; traduït a una altra forma ho anomenaríem, matís, lluminositat i saturació".

(Madrid, sala de arte el Greco)

estava representat, el pintor ha emprès una sèrie de mostres individuals de la seva darrera producció. No hi ha dubte que ens trobem davant un pintor que no solament ha sabut superar els estrets marcs de la pintura olotina, sinó que, a través d'un treball rigorós i intel.ligent, s'ha col.locat en un dels llocs més significatius de l'actual plàstica catalana. El seu treball, ja conegut a bastament, es basa en la conjunció de diversos objectes de la vida quotidiana –objectes d'us, eines, fruites–, representats d'una faisó "trompe-l'Oeil", descontextualitzats a partir de l'afegit de traços, línies, entramats, etc., convencionals. Una obra, doncs, que reuneix al mateix temps rigor tècnic i una intel·ligència i afinada poètica de l'objecte.

(Figueres, galeria Art-3)

Carme Gabriel

Carme Gabriel o el refinament; Carme Gabriel o la sensibilitat més afuada; Carme Gabriel o la delicadesa dels matisos: totes aquestes qualificacions ens vénen a tomb davant la producció d'aquesta jove artista (n. a Barcelona el 1953, actualment resident a Figueres). I no pas pel tòpic suadament masclista que es tracti d'una dona (puix que hi ha dones artistes d'allò més barroer i correlativament, homes artistes d'allò més delicat). Simplement, perquè és el tarannà en el qual C. Gabriel s'hi sent cómoda, i hi treballa a pler.

A partir d'un repertori formal d'allunyades i suggestives referències figuratives –però no es tracta de la figuració fotogràfica–, treballant sempre a partir de l'exploració exhaustiva de les possibilitats tècniques de l'aquarel.la, C. Gabriel té la virtud d'arrabassar a aquesta tècnica

dures i ombrejats, composicions rigorosament construïdes, gairebé amb precisió geomètrica, i on suren diversos objectes plàstics formalment autònoms: sinuositats, ondes, arcs, cercles, línies ziza-zagues, tot lligat pel suau eplendor cromàtic dels grisos, roses, cremes i blaus pal.lids.

(Figueres, galeria Canaleta)

Francine Lambert

Després d'una mostra recent més breu a Figueres, Francine Lambert exposa les seves formes tèxtils a Girona: tapissos 'alt lliç, microtèxtils i tapissos escultòrics. La tapisseria, d'orgien belga, resideix actualment a l'Empordà, la zona dels Països Catalans, que, segurament acull, més artistes –vinguts d'arreu– per metre quadrat. I el paisatge de l'Empordà precisament, és un "leit-motid" constant del repertori formal de la tapisseria; les planes i camps, els cels i especialment els seus arbres, amb les velles i torturades oliveres. Arbres, camps, cels ocells, onades, flors, formes urbanes, i ocasionalment, formes humanes, són sempre interpretats, d'una forma estilitzadament sintètica, a partir de tintes

com del cotras

Francine explora aques fugible en el ni: és a dir, le que constitue escultures tèx respectables, a ment suggesti –mena d'inqu mètric– i els d'un ancestral

(Girona, P

R. Dura

Després de posició a Bar Font exposa a Olot. I a allò de l'anomena precisament, p ció artística amb caracter següents: 1) t re i retocs, si 2) tècnica a l' namentalment trada, és clar, satges de la 4) tècnica d'a matisada per

Diario 16
Julio 1981

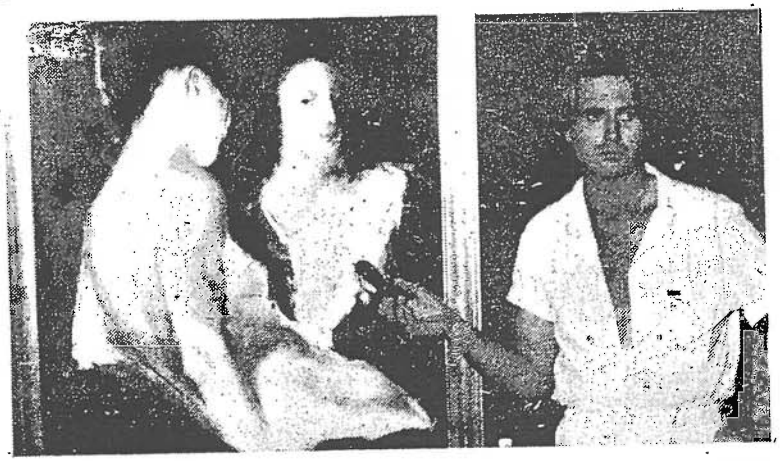
«Lo esencial es el diálogo de luces y sombras»

En la galería de arte del Belroy Palace, expone actualmente una interesante colección de sus últimas obras, el pintor Pujol Carandell, a quien INFORMACION ha entrevistado en busca de las nuevas visiones plásticas del arte contemporáneo.

A Pujol Carandell, no le preocupa en absoluto la física recreativa, o dicho de otro modo, rechaza cualquier intento de contar una historia: «Ese deseo de escapar a la realidad ordinaria, se hace evidente siempre al plasmar en el lienzo elementos sacados de la realidad, como pueden ser naturalezas muertas, y las figuras propiamente dichas. Pero lo esencial no son los objetos y los personajes, sino lo que existe en ellos: de la luz y su diálogo con la sombra y en segundo lugar, una tensión de orden psicológico».

—¿Qué es esa luz y el color en su obra?

—La oscuridad y la luminosidad abarcan al principio la totalidad de los colores, para acabar designando solamente los negros, blancos y grises; traducido a otra forma, llamaríamos matiz, luminosidad y saturación.

El pintor y su obra — Perles

Todo queda en penunbra, salvo el grupo o personaje principal, en el cual, y en base a la mencionada luz, se subraya el carácter que interesa resaltar. Desde luego, es más simple dividir el mundo de los colores en sólo dos categorías, que en seis u ocho, pero en la secuencia de los colores, no aparece una lógica equivalente.

—¿Cuál es, pues, su sentencia del color?

—Casi única, podemos decir que la superficie de los cuerpos iluminados sea del verdadero color de dichos cuerpos, si la luz que los ilumina no es totalmente de dicho color, y también, ningún color que se refleja en la superficie de otro cuerpo tiñe dicha superficie con su propio color, sino que se mezclarán al concurso de los otros colores reflejados, que resultan en el mismo lugar.

Las obras de Pujol Carandell, estarán expuestas al público, en la galería del Belroy Palace, hasta el próximo día 31 de julio, pudiéndose visitar de ocho de la tarde a diez de la noche.

«Pintor de una técnica simple, a la vez que efectiva e impresionista, se preocupa de la temática fundamentalmente, la cual refleja, una, diríamos, influencia de la pintura impresionista de principios de siglo en Francia», se ha definido su obra en una reciente crítica que creemos acertada.

INFORMACION en Benidorm C. Gambo, 6 Teléfono: 850228

Farmacias de guardia

Hoy jueves, la de Soria Bayona, en la avenida de Beniardá, 79 (junto Cuartel de la Guardia Civil). Tel. 853349.

Teléfonos útiles

G. Civil	850330	Bomberos	854080
P. Municipal	850222	Clínica	853850

Frases para la suspicacia

Mientras que ayer dábamos la noticia, por la que se confirmaba el nombramiento del director del Festival Español de la Canción a favor de Helio Casarrubios, el alcalde de la villa nombrada como jefe de relaciones públicas del Ayuntamiento, a Miguel Martínez Monge, hasta hace poco, director de la Biblioteca Municipal, y directo colaborador del concejal de Turismo, en las promociones últimamente llevadas a cabo.

■ Y claro, de inmediato la frasecita: **«Es una manera perfecta para que el Festival cuente con una posibilidad de buenas relaciones públicas, de las que prácticamente, siempre ha carecido. Miguel sabe de que va, y si lo han dejado fuera de la dirección del festival, por «cosas» que nada tienen que ver con su eficiencia, demostrada, puede sin embargo rendir un gran servicio a la imagen municipal dentro del certamen, lo mismo que en tantos otros sitios».**

■ De escaleras: **«Por fin nos van a enviar esta semana, los azulejos que han de ir en los contrapiés de las escaleras de la playa de Poniente. Vamos a ver, si terminamos una de estas escaleras, y vemos como queda, con jardinería y todo».** (Oído en el Ayuntamiento).

■ De mercadillo: **«Nuestro grupo (Independiente), no está contra la nueva ubicación del mercadillo que se pretende, sino a favor de que si se efectúa el traslado, lo sea con la más rigurosa aplicación del reglamento que, para la regularización del mismo aprobamos en su día».**

■ De basuras: **«El vertedero de basuras de que dispone Benidorm se está acabando, y va a ser harto difícil, por no decir imposible, encontrar otro en nuestro término municipal, y mucho peor, fuera del mismo».**

■ De turismo: **«La concejalía de Turismo tiene «su» programa de promoción turística; también lo tienen, o lo están gestionando, por su parte, las asociaciones de agencias de viajes y de hostelería, mediante sucesivas reuniones de trabajo que mantiene actualmente; y ayer tarde, con el mismo objeto, pero naturalmente, cabe suponer, al margen de los otros, se reunió el CIT. El divide y vencerás, debe ser consigna de un poder oculto que, por supuesto, tiene todas las de ganar».**

■ De jardines: **«Cuando el Ayuntamiento ordena regar las nuevas jardineras de la avenida Martínez Alejos, las cuales carecen de desagüe, la calle queda toda ella con amplios regueros que dan la sensación que mil y un perros, hayan ido a aquel lugar a marcar su territorio, o lo que es lo mismo, a evacuar sus necesidades...».**

■ De electricidad: **«El martes no hubo luz en un amplio sector de la Cala. El servicio faltó desde las primeras horas de la madrugada hasta las casi ocho de la tarde, sin que, a pesar de las múltiples llamadas a Hidroeléctrica, el usuario tuviera ningún tipo de información. Para algunos, las cosas no han cambiado en los últimos cincuenta años...».**

JUAN PORTOLES

Esta tarde

Los Sitios (de Girona)

girona-ar

Exposició de Joan Descarga a "Isaac el Cec"

Del diseny i la serigrafia a la pintura

A Isaac el Cec, nom adquadíssim per a uns espais d'exposició de pintura, s'hi mostra l'obra d'un artista que en llenguatge taurí se'n diria «nuevo en esta plaza».

Fins a finals de setembre hi hauran exposades més de seixanta obres d'en Joan Descarga, trenta tres sobre bastidor o diversos soports, la resta en una carpeta que hom no ha de passar-se per alt en la visita.

Domiciliat a Barcelona, en Joan nasqué a Saragossa; ben aviat es traslladà a la Ciutat Comtal, on estudià disseny a **gurativisme i d'una síntesi del mateix.**

Els textes inquietants per il·legibles o per la seva contundència («l alletra amb sang entra, la lletra amb sang entra, la lletra...»), són l'envàs o el producte?, el continent o el contingut? ¿óm hi entra la lletra a la seva obra?, la lletra amb sang entra?

—En un principi l'addició de texts en les obres va ser fruit d'anotacions per a mi mateix per tal de no oblidar determinats detalls el dia següent. Eren, per tant, petits missatges. Aquels

Arte gerundense en Basilea, Tokio y Benidorm

Hoy podemos dar noticia de tres artistas gerundenses, que han triunfado, en sendas exposiciones mucho más allá de los límites del Pirineo y el Tordera.

David González, aunque granadino de nacimiento, se afincó y casó en Girona, y sus raíces serán muy nuestras. Desde hace algún tiempo reside con su familia en Suiza, concretamente en Basilea, en cuya galería «Team 70», inaugurará, el próximo dos de octubre una muestra de sus esculturas. Con un rigor propio de los países germánicos, David González se ha propuesto formarse en un mercado y ambiente llenos de exigencias y del que, sin duda, logrará una formación y una calidad que vigorizará su obra.

También la pintora gerundense Carme Bosch i Agustí, pasará un mes en Jaén, a partir del próximo sábado, para exponer su obra en el curso de los festivales de otoño que se celebran en aquel lejano país. Igualmente, durante su estancia, pronunciará una conferencia sobre el «Arte Románico en Cataluña», en una escuelas de Bellas Artes de Tokio.

Por su parte el alcalde de Tokio, Toshio Tsukamoto, gran aficionado a la pintura, por medio de International Society for the Arts y la International Art Partners, de la que es delegada en Catalunya de este joven movimiento, ha sido quien ha organizado esta muestra en la que participa Carme Bosch, con una proyección importantísima de la pintura gerundense.

Y finalmente, dar noticia del impacto que en Benidorm, causó la muestra del joven artista de Girona, Pujol Carandell, y que es un importante eslabón en la carrera de éxitos de este pintor, del que, recordemos, está en plena realización de una «Santa Cena» de grandes dimensiones.

La Voz de Gerona

Radiocadena Española
EN GIRONA

20 HORAS DE
PROGRAMACION

«MUNDO MUSICAL»
H 9'15 a 10'30
Realizadores:
Julián MARTIN y
Jaime TEIXIDOR

«VARIEDADES
RADIOFONICAS»
De 11'05 a 12 horas
Presentado y dirigido
por Julián MARTIN

LOS SITIOS
DIARIO DE GIRONA es miembro de
AUTOCONTROL DE LA PUBLICIDAD
Y procura que todos los anuncios que publica sean

Los Sitios, (de Girona) dimarts 6 octubre 1982. pàg. 3.

BOUSO MARES

Hoy, proyecciones de la obra de Pujol Carandell

Esta tarde, a partir de las siete, en la Casa de Cultura de la Caja de Pensiones, se iniciarán unas proyecciones de diapositivas comentadas, sobre la obra pictórica del artista gerundense Pujol Carandell, proyecciones que tendrán continuidad los próximos días 8 y 9, en el mismo lugar y hora. Pujol Carandell en un especial momento creativo, en el que alterna los temas místicos con los creativos paisajísticos. Con una proyección exterior especialmente en Andalucía bien conocida de Pujol Carandell, presenta esta nueva faceta de su obra, en una forma muy interesante de ver el arte.

Generalitat republicana. En la sede social de Vía Layetana, 39 —edificio construido en 1922— la Associació trabajó en diversos proyectos, algunos de los cuales interrumpidos por la guerra civil.

Con el final de ésta se inició un largo paréntesis de repliegue interno, sólo roto formalmente en 1949, con la creación por el franquismo de los Colegios profesionales, integrados dentro de la estructura corporativa de dicho sistema político.

EN CABEZA DE LAS REIVINDICACIONES DEMOCRATICAS

Las promociones de nuevos Ingenieros que durante su época estudiantil habían luchado por la democratización de las estructuras, dio un nuevo aire

nòmica (de e
nisme, de tra
tura); particip
tronato de fur
de tecnología
ció de Catal
Centre de Di
Congrés de C
Torrens Ibern,
prevenció d'a
nens, Centre d'
cumentació de
el Tercer Món, (

Ultimamente,
Col·legi y la As
presentación d
participado en
elaboración de
administrativa
Barcelona, y e
ficador del Co
sobre el Parc
De esta partici
nerado, en oc
ción de entidad
pia, como la A
micos de infor
la Asociación
da Ciéncia i de

Las diversas
mas de Col·legi

posición de fechas. Lógico la ubicuidad no la tienen los humanos.

Lo son —distintas— por lo del pulgón, también. Que anda el bicho dando la batalla en uno de los sitios más puros de la ciudad. Y lo son por lo de la subasta. Una subasta de paradas, que se las trajo...

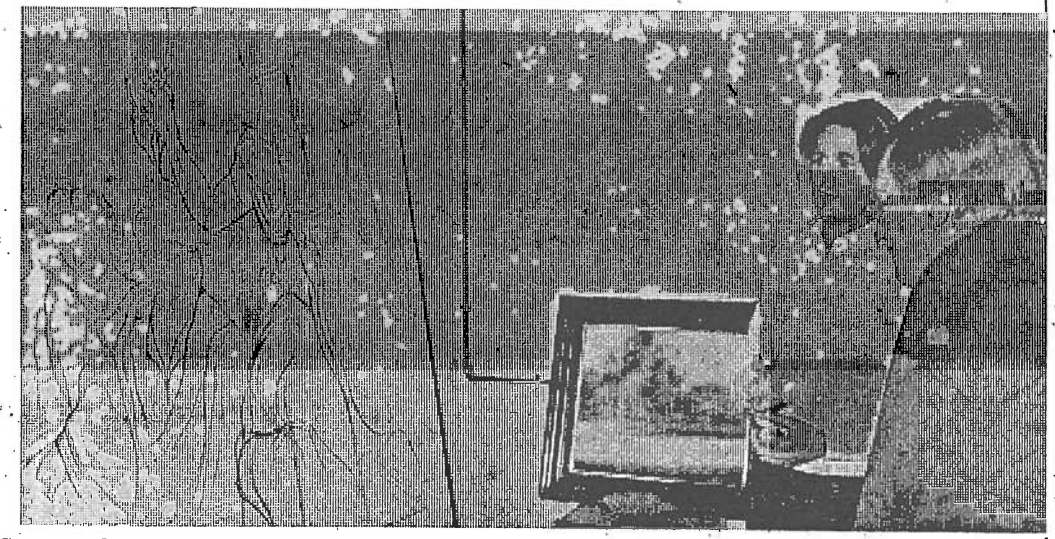
Pero esto, todo esto y mucho más que se podría escribir, no es más que una cortina de humo, un pasacalle pintoresco, para decir, para acabar diciendo, como cada año, como siempre, que las Ferias y Fiestas de San Narciso, ya están aquí. Y como cada año, hay que decir lo mismo, con distintas palabras. Si se puede.

Menos mal que estas líneas son simplemente el pórtico. Pretenden serlo. Si fueran el epílogo, otro gallo nos cantara. Otro sería el talante, otras las conclusiones. Aquí, lo único que hacemos, es colocarnos el megáfono de las líneas y gritar lo de «Pasen, señores, pasen».

Abran estas páginas y entren con buen pie en la Feria. Salgan como puedan, por supuesto.

Entren y vean el azúcar molido; la gamba de Málaga; el tiovivo que tras muchas vueltas, nos deja en el mismo sitio; la noria que sube pero

Nuestra portada: Un dibujo original de Pujol Carandell

Siempre hemos procurado, que los números especiales de LOS SITIOS, diesen oportunidad de conocer un aspecto u otro de la plástica gerundense. Una visión conjunta de nuestras portadas, de tales números, permite, en realidades muy interesantes en nuestro arte. En la presente ocasión, un joven y pujante valor, Pujol Carandell, supera, creemos que con éxito la alternativa de una portada del número de Fires. Siempre hemos opinado, a través de nuestras páginas de arte, que la base de todo pintor está en el dibujo, y Pujol Carandell, se revalida constantemente, en esta portada también, como un perfecto dominador de esta técnica en su más fiel expresión. Con tema perfectamente gerundense, abrimos así las páginas de este especial. En nuestra fotografía Pujol Carandell, en su estudio durante la realización de una tela sobre la Ultima Cena, que es pieza singular, tanto por sus dimensiones, como por la cuidadosa realización del artista, al que agradecemos su aportación a este número.

Edita: M. C. S. E. — Director: GONZALO GARRIDO — GIRONA, 24 OCTUBRE 1981

Crítica d'Art: J. Víctor Gay...
Suplement: Fires Sant Narcís. Los Sitios

Ctra.N II Km.727 Tel.21 95 00 SARRIA DE TER (GIRONA)

Los Sitios
Prensa.
24 oct. 1981

CONSEJO de MINISTROS

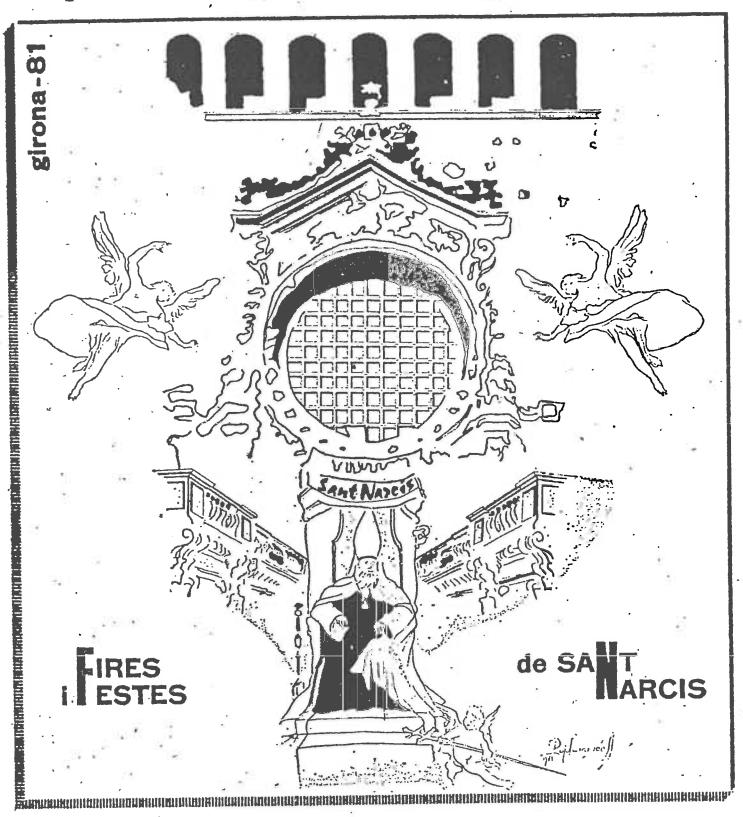
...rlos Robles ...er sustituye a ...ando Castedo la Dirección de RTVE

(PAGINA 2)

...S CREUHET
...OME — SECCIÓ DÓNA
...la i la qualitat tenen ...tre nom a Girona ...i comarques
TOTHOM ENS CONEIX

...yuntamiento de ...alafrugell ya ...tiene nuevo ...

Hoy empiezan las Fires de Sant Narcís, 81: Suplemento de LOS SITIOS

Hoy, empiezan oficialmente las Fires de Sant Narcís 1981. Con este motivo, nuestro periódico ofrece un suplemento de 52 páginas, que deberá ser entregado al lector con el número correspondiente al día dehoy. En este número hallará el lector diversos textos relacionados con los acontecimientos ciudadanos, de Fires a Fires; elementos históricos relativos a aspectos importantes de Girona, el análisis de los espectáculos feriales y también de la vida política a sus diversos niveles. Esperamos, con todo ello contribuir, en la medida periodística que nos corresponde, a estos días especiales para la ciudad y por extensión, a las comarcas que también se citan entre nosotros y como primer capítulo de nuestra labor informativa en relación con los acontecimientos ciudadanos de estas jornadas. Todo ello lo recibirá el lector al precio habitual de 25 pesetas.

Arcadi Calzada ha contem-

— ELECTRO BAZAR ALBERT.
C/. Perelada, 13 (Figueres)

— «EL SIGLO», c/. Avda. José Antonio, 33.
(Figueres).

tos parámetros de calidad que parece haberse decidido el equipo de Tau, a ofrecernos en Girona.

Para ello escogió esta singularísima muestra de Ansón, un artista que afirma en cada una de sus exposiciones lo mejor de

La "Ultima Cena" de Pujol Carandell, avanza

Paso a paso, pincelada a pincelada el gran cuadro del artista gerundense Pujol Carandell, «La última Cena», progresa, en un proceso de realización que suponemos se prolongará todavía por espacio de varios meses y tal vez años. Este tipo de obras, muy poco frecuentes en el quehacer de nuestros artistas, pues deberíamos remontarnos casi hasta el Renacimiento para hallar paralelismos, requieren un esfuerzo y una preparación singulares, pues, en realidad se trata, a modo de una serie de obras parciales, pensemos en cada una de las figuras de los Apóstoles por sí mismas, que han de coordinarse en el conjunto de la tela. La propia preparación y adecuación de ésta requiere unos conocimientos técnicos profundos, pues, en razón de largo proceso de elaboración, podría perjudicar el lienzo, si éste no se hubiese dispuesto adecuadamente. Girona, que siempre ha tenido un notable protagonismo en el arte de Catalunya, aporta ahora esta nueva obra que, sin duda, en el momento de su culminación será un hito en la pintura religiosa, que tampoco tiene muchos artistas que la practiquen a este nivel y categoría. (Fotos PABLITO y SA.NI.).

Crítica d'Art: J. Victor Gay
Los Sitios
Diumenge, 22 novembre 1981, pàg. 19

-387-

Vilall "Retr 24 ge d'avui

La pasada se riamos, en esta r la regular presen gerundenses en l ciclonesas y dáb pia relación de la presente, pod otro. Se trata que presenta, al dad Condal, su o dimensiones «Re de 24 genis uni

Esta obra crea concretamente en dencias del anti Montjuic, creemos hitó en la creat de Girona, y la ob seada, con notal diversas galerías que lleva el nom los grupos de ar ténticamente, época en el queh precisamente en tos en que no era lirse de los cauc que rozaban, el «r lista», del momen

Pero, no nos objetivo de este Vilallonga, fiel a estilo, inconfundi sista, consigue, e de inspiración qu nial crear esta o siones, y nos nos meramente física rias Entendemos ta de un retrato de personajes, ma niales, como los p tor. pues, aunque dos los que está dos los que son quier caso, e insis nos situamos ante común, de singu rísticas creativas consta ha causad profundo en los cos europeos que te, no han podi que sentirse ante esta dimensi Vilallonga, un art ría ser mucho má nocido entre noso mente por sus pro cias hacia Giron realizar esta obra te y tan seria, q

los Sitios (de Girona)

Domingo, 14 de febrero de 1982 pág. 20

Pujol Carandell expone en Madrid

Hasta el próximo día 19, en la galería madrileña «Art-Press», presenta una visión de su obra reciente el pintor gerundense Pujol Carandell, quien decididamente se ha lanzado por los caminos de las galerías nacionales y, sin duda, su obra en Madrid supone un paso importante en la etapa actual de la obra de Pujol Carandell. El conjunto de estas obras presentes en la capital las denomina el autor «Niveles profundos del misticismo» y se circunscriben a gran número de piezas de temas e inspiración religiosa con unos excelentes estudios de la figura y el rostro.

su obra
adrid
anal, en

auténtica litografía ori-
o debe imitar una pintu-
s tanto una como otro
su disciplina propia con-
la por el material utili-
que les marca sus lí-
y al mismo tiempo les
numerosas posibilidades.
s grandes artistas en el
o grabado, de Goya a
pasando por Daumier,
se-Lautrec, Matisse y Mil
han sido maestros en
har la potencialidad ex-
de la obra gráfica sobre
nunca han caído en el pe-
pretender reproducir su
obra pictórica. Tampoco
e confundir la litografía
l a tiraje limitado, con la
cción litográfica en of-
es un sistema mecánico
resión a tiradas genera-
mativas que se realiza
intervención del artista
prácticamente carece de

RIACIONES
TOGRAFICAS SOBRE
JADOS Y PAREDES
ANCAS

amáculo,
blancas
blancas de luz
blancas de luz medi-
ránea

Rotundo éxito de una exposición

APERTURA DE LAS CUEVAS DE ALTAMIRA

A las once de la mañana de ayer han sido reabiertas las cuevas de Altamira, que estaban cerradas desde 1977. Las cinco primeras personas que, acompañadas por el guía Manuel Gutiérrez, han entrado en las cuevas durante diez minutos, han sido: el teniente coronel Rafael Martínez y su esposa, el redactor gráfico Ricardo Cacigal y los periodistas Jesús Delgado y José María Izquierdo.

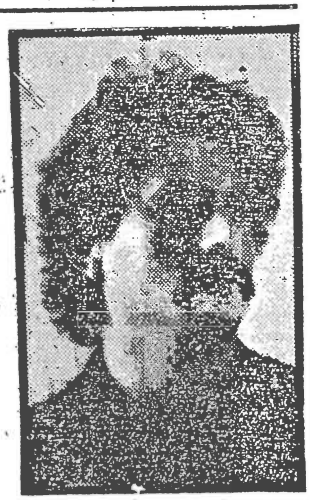
Esta entrada ha obedecido a un calendario establecido por el centro de investigación y Museo de Altamira en pro de la conservación de las pinturas. Las mil quinientas personas que han presentado solicitud visitarán las cuevas en pequeños grupos hasta el 30 de junio. Posteriormente se realizará un estudio para determinar la influencia que estas visitas tienen sobre la conservación de las pinturas. En la foto, el director del Museo de Altamira da paso a los cinco primeros visitantes.

● CON MOTIVO DEL RESURGIMIENTO DEL «COMIC» EN ESPAÑA y el nacimiento de la revista «H_2O», se convoca concurso para guiones y dibujos de «comics», de tema libre, dotados con tres premios, de 30.000, 20.000 y 10.000 pesetas. Los guiones, realizados a máquina, se adaptarán a seis u ocho páginas de «comics». Los dibujos se harán en blanco y negro.

● EL HOGAR DE AVILA EN MADRID CONVOCA CINCO CONCURSOS de música, para interpretación y composición de cantantes solistas y grupos; de pintura, con tema y materiales libre, para obra de dimensión mínima de 46 por 38 y máxima de 100 por 81 centímetros; de cerámica, con tema libre; de escultura, material y tema libre, y de labores y pañuelos bordados, para trabajos de dimensiones 30 por 30 centímetros. El requisito indispensable para participar es acreditar haber nacido en Avila, o ser hijo de abulense.

Pujol Carandell, en Art Press

"EL COLOR COMO SENTENCIA"

«El color como sentencia», tal es la definición que da de su arte Pujol Carandell, el pintor que expone estos días en Art Press, la sala de PUEBLO. «Rechazo —dice Pujol Carandell cualquier intento de contar una historia.» Y sigue: «El deseo de escapar de la realidad ordinaria se hace evidente siempre al plasmar en un lienzo una obra de arte. Esto no impide, sin embargo, utilizar elementos o personajes de la realidad.» Piensa Pujol Carandell que lo esencial no son los personajes u objetos, sino lo que existe entre ellos, el diálogo de la luz con la sombra en primer lugar y luego la tensión de orden psicológico.

La exposición de Pujol Carandell seguirá abierta durante esta semana.

Critz d'Art: Mary. R. Lara
Diario Pueblo (Madrid)
16 febrer 1982

-390-

ra conocer esta galería que desarrolla una excelente actividad en la promoción del arte en Vidreres y por la que han pasado excelentes firmas, como estas que nos ocupan.

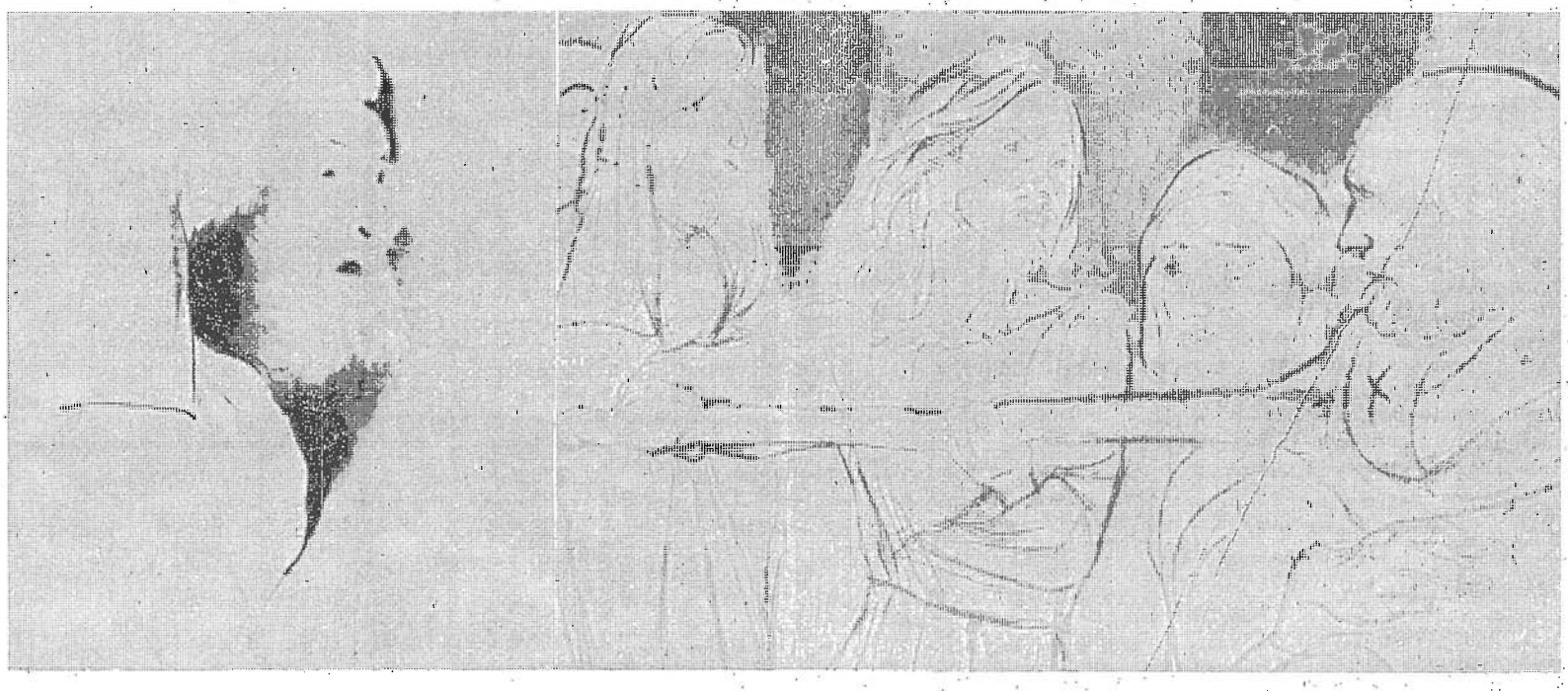
Nada menos que tres exposiciones simultáneas se celebran estos días en la galería Tramon-palamosense. Pensamos que se trata de una de las exposiciones más importantes que en estos momentos se presentan en la Costa Brava y que hemos de recomendar sinceramente. Todas las piezas que forman este conjunto son de singular calidad y de una formación que responde al academicismo y a la profunda

No todas las exposiciones importantes se centran en la costa, en estos días. Podemos señalar que en Sant Joan de les Abadesses, espone en su galería Sant Pol, el olotense Kim Domene, en una excelente muestra de su creativa, llena de imaginación y creemos que de ilusión. Saludamos esta muestra, por la calidad intrínseca de la misma y porque permite la continuada presencia del arte en Sant Joan.

ge, una atenta mirada y un seguir con atención lo que el artista trata de explicarnos.

Posiblemente, la realidad de Iñaki de la Fuente se imponga dentro de poco tiempo en la panorámica nacional del arte, pero, supone, toda una aventura a través de su fuerza creativa, de su color tremendista y de un aimaginación desbordante y desbordada. Creemos que el recuerdo del paso de este joven pintor vasco en nuestra galería Tau, marcará un hito, en un artista que, sin duda está llamado, dentro de su estilo a cotas muy altas en arte del momento, y de momentos a venir.

En otoño, exposición en las salas municipales de Girona, de la obra mística de Pujol Carandell

El próximo otoño, los gerundenses tendremos ocasión de comprobar la evolución de la obra creativa de Pujol Carandell, uno de los más activos creadores de las jóvenes generaciones de artistas gerundenses, en una amplia muestra que presentará en las salas municipales del instituto de la Força, y que comprenderá, básicamente, su etapa denominada obra mística, alguna de cuyas muestras reproducimos aquí. Se trata del cuadro «Expulsión de los mercaderes del templo», un 120 figura (equivalente a 1,30 metros de ancho, por 1,95 de alto), que se completa con unos marcos iguales a los que la obra de Rubens tiene en el Louvre. En suma una interesante oportunidad para una obra importante en las nuevas promociones de artistas del país.

Audiéncia del President Pujol a la Comissió pro-homenatge a Frederic Marés

El President de la Generalitat, Molt Honorable senyor Jordi Pujol, ha rebut al seu despatx oficial, la Comissió pro-homenatge a Frederic Marés.

En el curs de l'entrevista, la Comissió ha demanat al President la col·laboració de la Generalitat en l'organització d'un homenatge nacional per la tasca que el senyor Frederic Marés ha desenvolupat a favor de Catalunya. També li han lliurat les cartes d'adhesió d'institutcions i personalitats.

Los Sitios. Diumenge 18 Juliol 1982. Pàg. 18

Reporter: Ramon Casellas
Punt Diari. Diputs, 11 novembre 1982. pàg 9

toria encami-
dues del Ban-
'afanyaven a
dament als
ntada entitat
quedaven ga-
pel mateix
quina fos la
at en crisi, su-

ínima intenció
mesures, cal
obstant això,
les marcades
s que n'hi ha-
nts i empleats
ı crisi, per jus-
ɜ els de la pri-
de quedar a
possiblement
creditors i els
ıtinuen tement
ocs de treball,
compten a la
mena de segu-
os la quantitat
les, que possi-
an a conèixer-
ıentre que les
ón conegudes
le mesos pels
·en creditors
ıtativa.
Banc dels Piri-
ıtitat bancària
pagaments, i
:a una clara di-
de les altres,
rt que d'altres
les quals se'ls
ltment una so-
:l suport públic
haurien evitat
spensió si ha-
ndonades a la
l'hagués donat
ıus clients tota
ɜ.

ıfia

al social de
Morató i Grau,
rona. La resta
ıa sofert modi-
tarà a cap se-
ıblicades.

sense discriminació aparent totes les entitats creditícies en situació de crisi i els seus afectats, i desitgem ferventment que la persona a qui competeixi expliqui les qüestions plantejades com més aviat millor.

J.M.F.C.
J.P.F.

Una obra de Pujol Carandell a l'Institut Vell

Sr. Director,

Aquests dies de Fires, segur que una de les coses més ben aconseguides ha estat la diversitat d'exposicions que han tingut lloc a la nostra ciutat: els temes més insòlits, buscant els llocs més adequats a allò que l'artista sap fer. Crec que fa molts anys que no havíem pogut gaudir de tanta riquesa amb tant poc temps.

Això em serveix de pròleg per parlar-vos d'un artista saltenc, molt reconegut, per cert, a tot al país espanyol, que amb una sola obra m'obliga a parlar d'ell. Em refereixo a Pujol Carandell.

A la retardada obertura de l'exposició sobre l'origen de la vida i la seva evolució, que ofereix l'Institut Vell, al bell carrer de la Força, just al costat esquerre de la seva entrada podem veure aquesta obra per la qual us faig un toc d'atenció. El seu tema és la creació; el jove pintor aconsegueix amb unes formes equilibrades el que pretén. Segons l'autor l'obra consisteix en dues parts, la il·lustrativa i la no il·lustrativa. La primera actua al cim de la intel·ligència amb els personatges, l'univers ferm i palpable. La no il·lustrativa és el diàleg espiritual del creador en funció de la seva creativitat, esperit i matèira a la vegada.

Patriarcalment abriga la resta de les figures, que estan en el seu lloc i compleixen la seva funció. Figures que ens mostren diferents expressions: temperament, poder, orgull, serenitat,

EXPOSICIÓ

SOLDATS DE PLOM

I

RETALLABLES DE PAPER

de

JOSÉ ÁLVAREZ LANZACO

Del 8 d'octubre al 13 de novembre de 1982

HORARI:
de dilluns a divendres de 5 a 8 del vespre

GABINETE AGROPECUARIO, S. A.

Si vol vendre la seva finca rústica, truqui'ns. **Gabinete Agropecuario, S.A.** Caamaño, 7, 1er. **Telèfon 50 45 21. Figueres.**

Cuhz d'Art: Jaume Teixidor.

El Correo Catalán

Comarcas de Girona

El Correo Catalán — Miércoles, 17 de noviembre de 1982 — Catalunya 11

«Quinzena del Medi Ambient i la Salut», en Girona

Doctor Pascual: «A principios de siglo, el agua era más limpia, pero llevaba más bacterias»

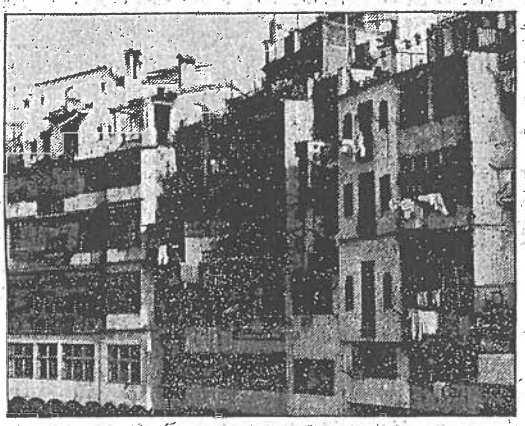
El Cap de Servei Territorial de Promoció de la Salut en Girona, doctor Pompeu Pascual, al presentar la «Quinzena del Medi Ambient i la Salut», manifestó que, a principios de siglo, a pesar que las aguas eran más limpias, contenían más bacterias.

GIRONA

El próximo día 24 comenzará en Girona la Quinzena del Medi Ambient i la Salut, organizada por el Servei Territorial de Promoció de la Salut de Girona. El acto inaugural tendrá lugar en la Fontana d'Or, a las 7,30 de la tarde, con una conferencia del doctor Pompeu Pascual, a la que asistirá el conseller de Sanitat, Josep Laporte.

Una vez inaugurada la Quinzena, se celebrará una conferencia diaria en el mismo lugar y hora a cargo de diversos profesionales en la materia de que se trate. A ellas están invitados todos los gerundenses en general y, especialmente los maestros de EGB, a la que pronunciará el día 25 Esperanza Castell sobre La Sanitat ambiental a la escola. La Quinzena terminará el día 7 de diciembre, con una mesa redonda en la que participarán los inspectores farmacéuticos municipales, los jefes locales de Sanidad y los caps de Serveis de este departamento, actuando como moderador Joan Gayà.

El Cap de Servei de Sanitat de Girona, doctor Pascual, afirmó, en la rueda de prensa celebrada ayer, martes, que «hasta ahora no había estado de moda hablar de estos temas, pues no existía una conciencia sobre estos problemas porque había otros más graves, como la mortalidad infantil que, a principios de siglo, afectaba al 10 por ciento de los nacidos». El médico destacó que «en los últimos años esta mortalidad ha disminuido y ahora la gente desea mejorar las condiciones generales de vida como es la limpieza del aire, del agua, de las playas, la ausencia de ruidos, etc., por lo que la Conselleria de Sanitat se preocupa de estos problemas, y si la experiencia de Girona resulta un éxito, estas conferencias se repetirán en otras poblaciones de Catalunya».

Un aspecto de las casas que rodean el río Onyar, en Girona.

Por su parte, el doctor Joan Gayà, Cap de la Secció de Sanejament Ambiental de Girona, afirmó que «para sensibilizar más a la gente, se ha organizado también una exposición sobre el medio ambiente y, además, se han elaborado programas de vigilancia sobre aguas potables, atmósfera, playas, etc.». En esta exposición se podrá contemplar abundante material gráfico e información general y de las actividades específicas del Servei, por lo que servirá de marco ideal para el desarrollo de las conferencias.

Por último, el doctor Pascual informó que la contaminación bacteriológica era muy superior a principios de siglo que en la actualidad, ya que entonces, a pesar de que el agua de ríos, fuentes y pozos tenía un aspecto externo de limpieza, contenía, a menudo, numerosas bacterias y gérmenes que ocasionaban epidemias y enfermedades.

Pere Madrenys

LOS MERCADERES DEL TEMPLO. – Este es uno de los bocetos de los 53 peronajes que aparecen en un lienzo que sobre la expulsión de los mercaderes del templo por Jesucristo pinta el saltense Pujol Carandell. El pintor lleva once meses enfrascado en esta obra y trabaja en un monumental lienzo de 195 x 130. Pujol Caradell quiere reflejar la parte psicológica y temperamental de los personajes y en sus cuadros se refleja la imaginación y el equilibrio del artista. / Jaume Teixidor.

Punto de mira

Una vía de Olot a la Costa Brava

Enric Xutglà Ruiz

Imaginémonos una zanja de terreno que una con continuidad absoluta Olot con el mar. Imaginémonos que esta zanja de casi 100 kilómetros de longitud y 3 metros de anchura mínima tiene una pendiente máxima de un 3 por ciento, que los radios de curvatura son máximos, y que supera los accidentes físicos de forma suave y rápida. Imaginémonos, por último, que esta zanja de terreno está jalonada de edificios y espacios libres, situados en puntos preferentes de los núcleos urbanos.

Pues bien, esta zanja de terreno es el espacio físico del trazado de los carrilets de Girona a Olot, y de Girona a Sant Feliu y estos edificios son las estaciones, apeaderos, almacenes y espacios de maniobra del mismo. Este es el patrimonio que en el libro Les tases dels carrilets gironins. Propostes d'aprofitament que son autores el Laboratorio de Urbanismo, la Escuela de Arquitectura de Barcelona y que ha publicado la Delegación de Girona del Col.legi Oficial d'Arquitectes de Catalunya se estudia y de alguna manera se reivindica.

¿Cuántos usos posibles se les puede dar a estos espacios? ¿Cuántas reutilizaciones caben en estas edificaciones? Los políticos y las instituciones tienen la palabra. El libro aporta algunas ideas. No son las únicas ni posiblemente las mejores, pero qué duda cabe que son el primer paso.

Enric Xutglà Ruiz, President de la delegació de Girona del Col.legi d'Arquitectes de Catalunya.

GRAN SORTEO DE El Correo Catalán

RECORTE ESTE CUPON: Cada día de lunes a viernes, se publicará un cupón en el que figurará una letra de las cinco que forman la palabra VISON.

Sorteo de un CHAQUETON DE VISON

Reuniendo los cinco cupones correspondientes a las cinco letras con la misma numeración, se deberán acompañar de un boletín que se publicará en la revista que se adjunta todos los viernes en nuestro periódico, denominado «EL CORREO del Ocio».

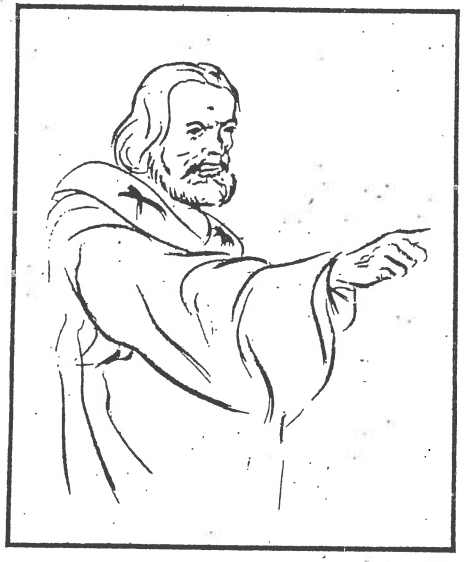
Dicho boletín debidamente cumplimentado y junto con los cinco cupones, deberán remitirse en un sobre cerrado, indicando: Sorteo EL CORREO DEL OCIO. Consejo de Ciento, 425. Barcelona-9.

EL SORTEO SE CELEBRARA EL 16 DE DICIEMBRE

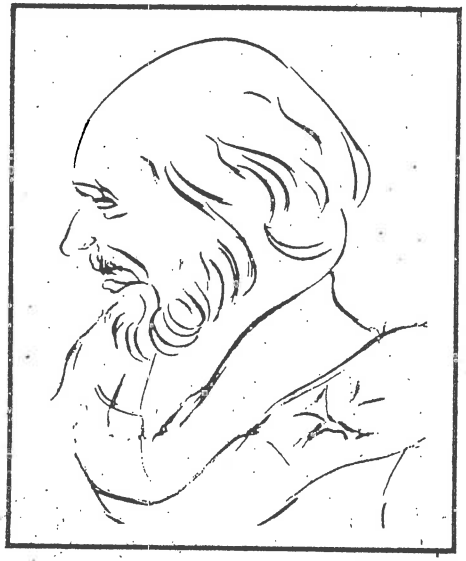
S Serie 1

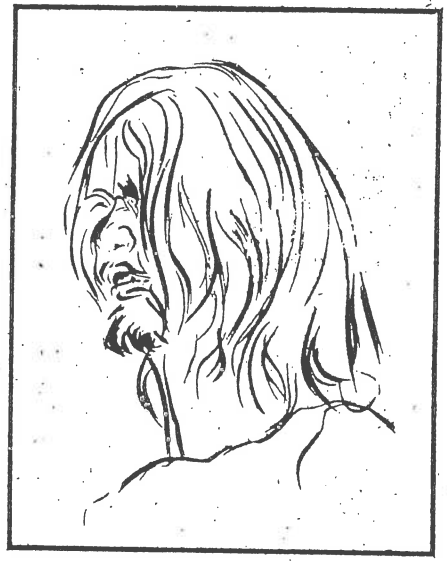
La obra mística de Pujol Carandell viajará a Andalucía

Reporter: Gonzalo Garrido

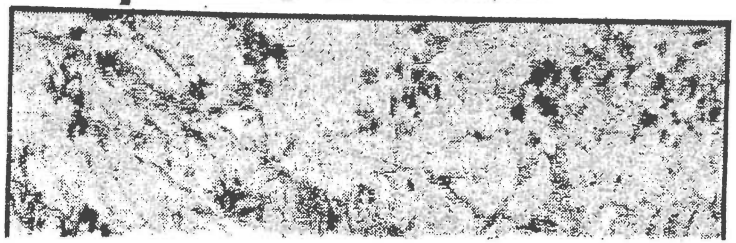

No es la primera vez que nos referimos a la obra de carácter místico del pintor gerundense Pujol Carandell, que en estos momentos prepara, de nuevo sus bagajes para viajar a Andalucía, donde realizará diversas exposiciones en Granada, allí su obra ya es conocida y reconocida por su importancia y proyección singulares.

Resulta curioso que en nuestro tiempo, cuando los temas de inspiración parecen ser muy otros, sigamos teniendo artistas en Girona que se mantengan en la tradición y en la temática religiosa como fundamentales de su creatividad plástica. En espera de que pronto tengamos oportunidad de ver la obra de Pujol Carandell en Girona, le deseamos éxito en su nueva singladura profesional y personal.

Primeres activitats artístiques de l'«Alliance Française», a Girona

En la Fontana d'Or

Próxima muestra antológica del pintor Pera Planells

Para mediados de diciembre está prevista la presentación en la Fontana d'Or de una exposición antológica del veterano pintor gerun-

Exposiciones recomendadas

De entre las muestras que estos días se presentan en nuestra ciudad y comarcas, recomendamos las siguientes:

—OLOT, en la galería Sant Lluc ha vuelto Modest Cuixart, que ya es habitual de esta sala, y que a través de la obra reciente del pintor residente en Palafrugell, podemos comprobar el grado de madurez creativa que ha asumido en estos últimos tiempos. El esfuerzo que la galería olotense realiza para mantenerse en línea

modestamente como autodidacta, es heredero de las mejores tradiciones del paisajismo de nuestras escuelas y de nuestros artistas. Es una obra delicada, suave y perfectamente realizada, que entendemos como un saludo estético. Hasta el 1 de diciembre.

—GIRONA, en Cúndaro, la obra de Josep Llimona, que gracias a la colaboración de la prestigiosa Sala Parés de Barcelona, aporta una selección de este

Guía de exposiciones

La proximidad de la Navidad anima el cotarro artístico

■ En **La Trastienda** expone **Lucía Alados** una colección de siete óleos de formato mediano, cuyo estilo general puede incluirse en una línea de realismo poético: Estancias vacías, ventanas abiertas, puertas entornadas por las que tal vez no ha pasado nadie en mucho tiempo. La brevedad de la muestra se corresponde con la economía de los medios formales y una cierta ascesis en los temas. Una valiosa exposición que viene a contrapesar la abundancia de abstracción vanguardista en las muestras de este primer trimestre en la ciudad y a recordar, de paso, la pluralidad de los caminos que se ofrecen a la moderna pintura andaluza. La muestra permanecerá abierta durante todo el mes de diciembre. *La Trastienda* (de Fernando Miranda) se encuentra en la Plaza de Cuchilleros, junto a Plaza Nueva, y puede aprovecharse la visita para probar los excelentes caldos de la costa y mejores jamones, embutidos y quesos que se sirven en la casa.

■ La exposición del artista granadino **Miguel Rodríguez-Acosta**, que actualmente se celebra en la sala de la **Escuela de Artes Aplicadas y Oficios Artísticos** (calle de Gracia, 4) con gran éxito de crítica y afluencia de público, todos los días laborables, de 7 a 9 de la tarde, y que comprende la más reciente producción del pintor en *grabados y collages*, se clausurará mañana, día 10.

■ Por su parte, la galería de arte **Al-Andalus** inaugura, precisamente mañana, una muestra del extraordinario dibujante y excepcional pintor **Pujol Carandell**, un catalán que no es la primera vez que expone en Granada y

Grabado de Paul Roberts, en *El Secreto* (Albayzín).

que afirma que "la figura, siempre como centro de motivación, ocupa el lugar elevado en grado sumo o sublime, y hace sentir la propia realidad y soledad." *Al-Andalus* se encuentra en la calle Varela, 14 y ofrecerá un cóctel de inauguración, mañana, día 10, a las 8 de la tarde. La muestra permanecerá abierta hasta el próximo día 22 y se puede visitar entre las 19.00 y las 21.30 horas.

■ El pintor norteamericano **Paul Roberts**, afincado desde hace seis años en el Albayzín, continúa exponiendo en el bar **El Secreto** de este barrio granadino (Camino Nuevo de San Nicolás, 1), una colección de obras que él ha titulado *Cuadros íntimos*. Esta exposición permanecerá abierta durante todo el mes de diciembre: se trata de 13 óleos y 14 serigrafías, que el propio autor califica de intimistas, como contraposición a la concepción vanguardista del arte en cualquiera de sus formas.

Roberts es un pintor que busca plasmar en su obra una serie de personajes en su propio ambiente. Su pintura es producto de su propio temperamento, de unas características difícilmente definibles. Al mismo tiempo se confiesa satisfecho de haber elegido Granada como lugar de residencia. "Yo conozco otras zonas de España -afirma el pintor- pero aquí hay algo que me llena y que no he encontrado en otros lugares."

■ Esta mañana se celebrará en el **Palacio de la Madraza** un coloquio con el escultor **Antonio Cano Correa**, cuyas obras se exponen actualmente en esta sala, bajo el patrocinio de Extensión Universitaria. En el coloquio intervendrán, junto al artista, profesores y alumnos de la Facultad de Filosofía y Letras, especialidad de Arte, y alumnos del Curso de Estudios Hispánicos de la Universidad.

■ La galería de arte **Palace** (Arteaga, 3) mantendrá abierta la exposición de **Julio Juste** titulada *Las Vegas* hasta el próximo día 15. La muestra se compone de siete grandes óleos sobre tela, más diversos trabajos sobre papel, anotaciones y bocetos. Las horas de visita son de 6 de la tarde a 9 de la noche.

■ También hasta el día 15 permanecerán abiertas las dos exposiciones del reciente premio nacional de Artes Plásticas, **Josep Guinovart**, en la galería **Laguada** y la **Casa de los Tiros**. La primera está en la calle Puentezuelas y se puede visitar de 12 a 14 horas, y de 18 a 21 horas, mientras que la segunda se encuentra en la calle Pavaneras y sólo se abre por las tardes.

■ Hasta el día 12 de diciembre estará abierta al público la exposición que **Victoria Cano** realiza en la galería de arte **Sánchez**, en la que nos muestra sus obras más recientes. El horario es de 18 a 21.30 horas.

■ Otra interesante exposición que continúa es la que presenta como tema la *Guerra Civil española*, organizada por la Subdirección General de Archivos. Cuenta con diversos apartados que comprenden diferentes fases de la contienda, y se completa con una exposición filatélica y con una proyección de vídeo. Tiene lugar en el **Hospital Real**.

■ La exposición itinerante de **Ignacio Antonio** ha llegado a Granada después de haber realizado un recorrido por once pueblos de la provincia. La obra se titula *Granada, retrato incompleto*. Se trata de un mosaico granadino que comprende diversos rincones de nuestra geografía, expresados a través de miniaturas. Permanecerá expuesta en la capital hasta el día 15 del presente mes de diciembre. El equipo que ha acompañado a la obra por los pueblos está presente en el **Palacio de Bibataubín** (Patio del Palacio de la Diputación) de 11 a 2 de la mañana y de 6 a 9 de la tarde.

■ Por último, y hasta el próximo día 18 de diciembre, estará abierta al público, de 19 a 21 horas la exposición del segundo volumen de dibujos de la colección *Granada dibujada*, original del pintor ruso Eugen Awgulewitsch (Kiev, 1.921), más conocido como **Eugen Arc**. Esta exposición comprende las comarcas granadinas de Loja y Montefrío, y su organización corre a cargo de la Caja de Ahorros Provincial, en cuya galería de exposiciones tiene lugar.

● Segundo aniversario de la muerte de John Lennon

Londres.- En homenaje al fallecido *beatle*, John Lennon y en el segundo aniversario de su muerte, la ciudad de Liverpool rindió tributo anoche a su ídolo.

Una gran manifestación de jóvenes respondió a la convocatoria en Liverpool (Inglaterra) como mensaje de Navidad de la juventud inglesa.

Los congregados cantaron en el *Cavern Club*, donde los cuatro *beatles* empezaron su carrera artística *Give peace a chance (Dar una oportunidad a la paz)*, la composición de aquellos creadores de la música popular moderna.

Entre los actos preparados estuvo la proyección de vídeos y películas de los *beatles*, con intervenciones de otros grupos musicales.

John Lennon fue muerto a tiros hace dos años en New York por un joven maniaco descontento por el autógrafo que le había dedicado su ídolo.

● Presentación del *Proyecto de Infraestructura Cultural para Granada*

Esta tarde, en el Centro Artístico, Literario y Científico (Acera del Casino, junto al teatro Isabel la Católica) Ignacio-S. Llamas expondrá el *Proyecto de Infraestructura Cultural para Granada*, elaborado por el colectivo cultural aURa. El montante del presupuesto para la realización del citado proyecto asciende a unos 770 millones de pesetas. Se convoca a todas las personas interesadas por el arte, literatura y ciencia, a las 8 de la tarde, para comenzar a las 8.30 en punto, en la primera planta del mencionado centro. Pueden asistir todos los profesionales de la información así como todos los interesados en el tema.

● Concierto del quinteto italiano *Rossini-Pesaro*

El próximo día 13 de diciembre, y organizado por el Instituto Italiano de Cultura y

-364-

Cultura d'Art; Francisco Martínez
Diario de Granada
Viernes 9 diciembre 1982, pág. 29

Dissabte, 11, desembre 1982

pàg 11.

PUJOL CARANDELL inauguró ayer en la sala "Al Andalus"

El lema de esta muestra es "En busca de la armonía y de la simplicidad"

Misticismo, figura y paisaje, las tres vertientes de la exposición

JOSE ANTONIO LACARCEL

En la Galería de Arte «Al Andalus» expone, hasta el próximo día 22 de diciembre, el pintor catalán, Juan Pujol Carandell. Hace dos años el artista visó a Granada y tomó contacto, por primera vez, con una ciudad, con unas gentes, con un concepto de la estética y la cultura andaluza. Pujol Carandell dejó muy buen recuerdo en su primera aparición en las salas granadinas. Y ahora vuelve con unos veintiocho cuadros, con la indudable renovación que supone el paso de dos años para cualquier creador.

Pujol Carandell es un hombre sencillo y afable; un artista que interpreta ante el lienzo su propio credo estético. Quizá una de las cualidades más interesantes de este joven artista catalán, sea precisamente su sinceridad, su tremenda sinceridad que le hace ahondar, buscar, buscar en un estilo y en una concepción estética y artística en los que cree sobre todo. No quiere nunca jugar a oportunista. No busca el fácil aplauso, el halago, la crítica favorable. Se encierra en su labor creadora, trabaja y vuelve a trabajar sobre los temas. Intenta perfeccionarse al máximo. Pero, sobre todo, y ante todo su trabajo lo realiza fiel a sus postulados, fiel a lo que ahora se vivencia. Pujol Carandell es tremendamente sincero. Su arte va surgiendo ante los ojos del espectador, con toda la frescura y la hondura de su propia autenticidad. Por encima de cualquier otra consideración, la obra de Pujol Carandell es la obra de un artista siempre en búsqueda de unos criterios y de unas posibilidades estéticas. Es el fiel reflejo de su credo artístico.

—En esta exposición los temas son el misticismo, la figura y el paisaje.

—¿Por qué el misticismo?

—Es una raíz que llevo dentro desde muy joven y nadie me lo ha quitado. Desde luego el misticismo incide mucho en mi personalidad; es además el carácter de una época.

—¿Influye la literatura mística en tu concepción del misticismo?

—No, no en absoluto. Para mí el misticismo es el renacimiento de una época.

Pintura y psicología

En el propio programa de mano, en la presentación a la exposición habla el propio artista del orden psicológico en la obra, y dice: «Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder. Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desatendido por el observador impunemente. Si desea acceder a la presencia de una obra de arte se debe, en primer lugar: visualizarla como un todo. ¿Qué es lo que se nos transmite? ¿Cuál es la atmósfera de los colores; la dinámica de las formas?

Todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte, ya sean cognitivos, sociales o motivaciones, partiendo en tal caso, de una pintura no ilustrativa pero sí figurativa. La figura siempre como centro de motivación ocupa el lugar elevado en grado sumo o sublime, y hacen sentir la propia realidad y soledad».

Paisaje y figura

El paisaje y la figura concurren, con el misticismo, en esta exposición de Pujol Carandell. No es frecuente ver el paisaje en sus exposiciones, y se lo hacemos notar:

—Es cierto, no me habéis visto paisaje, y estos son los primeros que pongo aquí en Granada. Hace año y medio paisaje lo encuentro estético, frente al dinamismo de la figura. Mi carácter es dinámico y por ello le puedo sacar más partido a la figura que siempre tiene movimiento.

—¿Sigues empleando el color difuminado, como hace años?

—Sigue ese empleo del color, pero creo que se va superando, pero sigue la misma veladura y transparencia, esos fondos difusos, desfigurados. Pienso que partiendo del esqueleto, que es el dibujo, llego a la abstracción de la figura no ilustrativa, actuando sobre la sensibilidad, pero esta abstracción es figurativa, aún sin el realismo de contornos terminados.

—¿Qué tonalidad predomina en la exposición?

—Predomina la tonalidad oscura. En los paisajes predomina el verde aunque no están pintados en verde. En la figura, sin embargo, el oscuro. Pero creo que en esta exposición concreta predomina el carmín; pienso que es un símbolo de agresividad y temperamento fuerte. No soy agresivo, pero sí de carácter fuerte. El rojo es el color que poga más, se va la vista tras el color rojo.

—En estos momentos ¿cuáles son los pintores favoritos de Pujol Carandell a través del tiempo?

—Hay cuatro, pero sobresalen Bernardo y Rembrandt. Luego están el Tiziano y Rubens. Son mis maestros. Bernardo por la investigación de su vida y es que el arte es investigación. Pienso que un cuadro nunca se da por terminado, y malo es el día que no se investigue por un artista.

Un trabajo constante

No ha estado quieto en estos dos años Pujol Carandell. Aparte de su trabajo intenso en Gerona, ha expuesto dos veces en Madrid, con éxito. Montó en su Gerona natal una obra, el mural de La Creación. Y ha participado en colectivos. Sobre La Creación nos dice:

—La obra en sí evoca el misterio del acto creador, principalmente en los personajes en los cuales, se saca la luminosa e impresionante evidencia de una obra de arte. Aunque la costumbre de subrayar los efectos sean característicos en la obra, para hacerlo comprender en el primer momento. La figura ocupa su lugar y cumple su función. En cambio, el Creador está y actúa en el lugar máximo y sublime. La expresividad de cada rostro es primordial para llegar a la composición total. La expresión del Creador refleja la serenidad, inteligencia y bondad. Acordémonos de la Vulgata Latina: Creó Dios al hombre a su imagen y semejanza. Y a partir de aquí podemos añadir otras formas de expresión del rostro; temperamento, carácter, instinto de poderío, orgullo, lucha... sin olvidar la sinceridad, la inteligencia y la bondad.

Otra gran obra está trabajada concienzudamente, pensado hasta el más mínimo detalle. Se trata de la expulsión de los mercaderes del templo. Pero de ella, de su génesis y conclusión ya nos ocuparemos en otro momento. Hagamos, en propias palabras de Pujol Carandell, un resumen de lo que es esta exposición.

—Quiero que toda persona vea allí plasmada mi propia realidad y sensibilidad. Cuando me preguntan por qué pinto que tengan como respuesto esto: que me vean tal como soy. Con un temperamento agresivo en parte, con tonalidades oscuras, a veces más claras. Y creo que todo se puede resumir con un título genérico a la exposición: «en busca de la armonía y de la simplicidad».

LOS DIAS 14 Y 15 DE DICIEMBRE

REUNIONES DE EMPRESARIOS DEL SECTOR HOSPEDAJE

Tratarán de la nueva ordenación de establecimientos hoteleros

Ampliación de horarios de establecimientos públicos y locales de espectáculos

La Federación de Empresas de Hostelería y Turismo nos remite la siguiente información:

«En los próximos días 14 y 15 del corriente, la Asociación Provincial de Empresarios de Hospedaje celebrará sendas reuniones para tratar diversos temas de sumo interés para el sector.

El día 14, a las seis de la tarde, en el salón de actos de la Confederación Granadina de Empresarios en Gran Vía, 14, tendrá lugar una reunión con empresarios de establecimientos hoteleros de 1 y 2 estrellas, para tratar entre otros, los siguientes temas: unificación de criterios en materia de contratación para Agencias de Viajes y mayoristas y estudio de la nueva Ordenación de Establecimientos Hoteleros, publicada en el «Boletín Oficial del Estado», número 280, de fecha 22 de noviembre de 1982.

Para las seis de la tarde de dicho día, la Junta Directiva de la Asociación Provincial de Empresarios de Hospedaje tiene previsto celebrar una reunión de trabajo con el delegado provincial de Turismo de la Junta de Andalucía, don Alejandro Parra. En dicha reunión se tratarán una serie de temas puntuales que afectan al sector de hospedaje.

dente de la Federación de Empresas de Hostelería y Turismo, Juan Luis Alvarez Martínez, ante la problemática planteada por el sector de Discotecas y Salas de Fiesta, en relación con ampliación de horarios de cierre de estos establecimientos, ha realizado diversas gestiones con el gobernador civil de la provincia, Luis Puente, que han fructificado en la modificación de los horarios que hasta ahora venían rigiendo.

Según escrito del Gobierno Civil, los horarios de cierre que han de regir en esta capital y provincia, a partir de la resolución gubernativa serán los siguientes:

—Establecimientos de bebidas, hasta las 2,00 horas.

—Pubs, whiskerías y similares (todos aquellos que posean licencias fiscales A y B), hasta las 3,00 horas.

—Salas de fiesta, discotecas y salas de baile y similares, hasta las 4,30 horas.

Se suprime la media hora de extensión en sábados y vísperas de festivos.

Según la comunicación del Gobierno Civil, estos son horarios marco, pero para hacer uso de los mismos, las empresas interesadas habrán de

Crítica d'Art. Juan Gómez Tejada
pág 18-19
10-227 diciembre 1982

50 AÑOS
al servicio de nuestra tierra
IDEAL
DIARIO REGIONAL DE ANDALUCIA

LAS ARTES

Pujol Carandell y su afirmación figurativa

Como introducción a la obra presentada en la Galería Al Andalús, el catalán Pujol Carandell se manifiesta a favor de «la figuración», distinguiéndola claramente de la «ilustración»: «La figura siempre como centro de motivación ocupa el lugar elevado en grado sumo o sublime, y hace sentir la propia realidad y soledad». Aunque la distinción primera y la declaración segunda contengan grandes dosis de ambigüedad, como los mismos términos que se utilizan «ilustrativo», se hace sinónimo de «imitativo», como simple reproducción falta de creatividad), constatamos en la obra de Carandell una referencia clara a la objetividad de la figura, cuyo contexto se desmaterializa, cuyos contornos sirven como laboratorio de experimentación y cuya verdadera objetividad queda filtrada a través de otros caprichos plásticos sujetos a una retórica grandilocuente.

La primera constatación es la filiación académica de su dibujo. En todos los paisajes, bustos y figuras, hay un proyecto dibujado, con suficiente fuerza como para monopolizar el asunto del cuadro. Pero la expresión plástica de Carandell, una vez que amasa el color en sus manos, pretende, sin eliminar el volumen, borrar los contornos de sus personajes, para matizar su fisonomía. Así, cada gran patriarca se eleva en la imaginación del espectador, por encima de la siempre flaca representación figurativa. Los dedos de Pujol son su principal pincel, y con ellos consigue desnaturalizar paisajes, caras y objetos. Esa danza apastelada de colores transparentes logra incluso grandes cotas de realismo, como en los torsos femeninos o en las manzanas vagantes en un contexto misteriosamente cósmico (sin dejar de ser realista, este bodegón, lo encuentro nuevo, sugerente y lleno de fantasía creadora; constituye para mí una de las cotas más altas de la exposición).

Pese a la búsqueda de novedad que se constata en Pujol Carandell, se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubens: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol; si no fuera por lo es-

CINE CRITICA

LAS HERMANAS ALEMANAS, de Margarethe von Trotta

De nuevo podemos comprobar, y ahora con "Las hermanas alemanas", que el cine germano va teniendo una cada vez más clara orientación política. Es decir, pretende mostrar las diversas problemáticas actuales de la República Federal, en tanto que como estado influye y pesa, de una manera u otra, sobre los ciudadanos. Se han hecho desde parábolas sobre la ascendencia del nazismo ("El joven Törless") de Schloendorff, hasta obras que traten de temas tan inmediatos como el terrorismo ("Alemania en otoño", película dirigida por varios realizadores).

Este último punto es el que aborda Margarethe von Trotta en su reciente filme. El fenómeno no ha querido verlo como lacra que acosa a toda una colectividad, sino que ha pretendido reducir el círculo y tratarlo como algo que le atañe a unas personas

HOY SE PRESEN DE COROS Y D

Actuó en la Bienal d internacionales

Hoy, a las doce del mediod se presenta en el Auditórium M nuel de Falla, el conjunto art tico de la Asociación Provinc de Coros y Danzas de Grana que vive por sus propios medi es decir, por los Festivales o ofrece en pueblos de nuestra p vincia y por España, añadier a sus giras los actos de la B nal de Sevilla y Festivales en I landa y Bélgica.

Está formado por personas, das ellas, procedentes del mur del trabajo y del estudio. En horas libres, ensayan en su s de la calle de Recogidas, 48, un repertorio de las distintas r dalidades de danzas granadi y regionales e incluso de ot rincones de España.

Son algo así como los here ros de los antiguos Coros y D zas de la Sección Femenina, a que en este caso no están vin lados a ninguna ideología p tica.

Siguen esa tarea de recupe ción y conservación de antig bailes y cantes de nuestros p blos, algunos de ellos a punto perderse.

No tiene ninguna clase de trocinio, caso insólito, cuando labor, aunque no la conzcan dos los granadinos, es digna todo elogio. Baste ver la rep cusión que ha tenido con é cada una de sus actuaciones ra de nuestros límites locales.

Llevan en su repertorio, vei séis danzas de Andalucía, que h paseado en embajada artística sus viajes. Hoy podrá comprob se con esta antología, dónde

PURULLENA: O EL NUEVO HOG

Polémica municipal en y administrac

-346-

orientación política. Es decir, pretende mostrar las diversas problemáticas actuales de la República Federal, en tanto que como estado influye y pesa, de una manera u otra, sobre los ciudadanos. Se han hecho desde parábolas sobre la ascendencia del nazismo ("El joven Törless") de Schloendorff, hasta obras que traten de temas tan inmediatos como el terrorismo ("Alemania en otoño", película dirigida por varios realizadores).

Este último punto es el que aborda Margarethe von Trotta en su reciente filme. El fenómeno no ha querido verlo como lacra que acosa a toda una colectividad, sino que ha pretendido reducir el círculo y tratarlo como algo que le atañe a unas personas muy concretas. Se centra más en el psicologismo que en la propia sociología del problema. Para ello se basa en dos personajes: las hermanas Jules y Marianne. A la primera, sin muchas matizaciones, la coloca dentro de una postura inconformista y desarrollando un cierto feminismo militante. La segunda es la que está metida dentro de una serie de actos terroristas, de los que no se especifican sus características. Con esta falta de matizaciones la directora pretende no constreñir la temática a una sociedad como la alemana, sino más bien generalizarla como algo que atañe a diferentes estados e individuos, sin tener demasiado en cuenta su nacionalidad.

La película, típicamente europea, está llena de significados. En primer lugar, resulta muy atractivo el continuo enfrentamiento entre las dos hermanas, que no es sino un tenso diálogo entre el ciudadano de la calle y la militante de una supuesta organización política que se dedica a la lucha armada, y se considera a sí misma como lúcida, superior y casi carismática. A pesar de esto la directora no cae en el maniqueísmo. Ambas mujeres defienden sus argumentos, sus posiciones, y van ocultando sus propios fracasos. Margarethe von Trotta ha querido matizar estas relaciones muy bien y por consiguiente no ha dudado emplear ciertos "flash black" que nos remiten inmediatamente y de una forma seca a la infancia de las dos protagonistas. Además se subraya varias veces cómo la unión aparecía y aparece en los momentos de dolor común, a pesar de las divergencias. En segundo lugar se nos dice que este conflicto repercute a unos terceros. Como es el caso del compañero de Jules y sobre todo del hijo de Marianne, el más perjudicado en todos los sentidos.

Se ha de destacar la sobriedad con que está contada la película. Sobriedad en los encuadres, sobriedad en la forma de distribuir los tiempos cinematográficos, el presente y el pasado, y en la forma de utilizar el montaje, sobre todo en lo que concierne a las elipsis mostrándonos sólo los momentos esenciales de la historia. Y sobriedad, por último, en la propia interpretación de las actrices y los atcores, magnífica por otra parte, que nos muestran todos sus sentimientos sin un gesto gratuito, con gran contención. En definitiva "Las hermanas alemanas" es un filme con una narración perfecta, sin efectismos de ningún tipo que nos deja una profunda huella después de haberlo visto y que, por tanto, merece la pena no perderse.

José FERNANDEZ DOUGNAC
(Cine-Club D. Bosco)

ser realista, este bodegón, lo encuentro nuevo, sugerente y lleno de fantasía creadora; constituye para mí una de las cotas más altas de la exposición).

Pese a la búsqueda de novedad que se constata en Pujol Carandell, se rastrean clarísimas huellas de la desmaterialización de un Greco, y más aún de la retórica barroca de un Rubéns: el ritmo y empaque de sus personajes, el ambiente mitológico en el que nadan el dinamismo en espiral que conmueve sus figuras, y el color cálido típicamente flamenco, nos obligan a pensar en el gran pintor de Amberes. La misma solemnidad que realzaba la obra del maestro barroco, ennoblece los retratos de Pujol; si no fuera por lo esclarecedoras que resultan las palabras del artista en su autopresentación, cabría la duda sobre la sinceridad de tal empaque. Pero ante las pretensiones intelectuales y el enrevesamiento dialéctico que demuestra, ya no nos extraña ese rocambolismo de formas, caprichos y personajes, a igual distancia entre la más genuina **expresión contemporanea**, y la manifestación de una mente inmersa en el mundo freudiano de los sueños. El pintor reflexiona sobre los procesos creativos que él mismo experimenta, y pretende hacer ciencia psicológica de su trayectoria plástica. Ello es perfectamente legítimo, pero a veces, conduce al pintor por un laberinto desesperante que le obliga a «chafar» su propia obra, cansado de tanta especulación plástica.

En la exposición de la galería Al Andalus sobran algunos cuadros y dibujos que desequilibran el nivel medio de la muestra: junto a obras perfectamente definidas y definidoras de su autor, hay ejercicios balbucientes y apuntes de desecho que no entiendo cómo llegaron a figurar junto a otros meritorios protagonistas de la muestra.

Pujol Carandell pretende ser nuevo y lo es, ansía fuerza y le es dada, reclama herencias y las consigue, dibuja bien y explota sus facultades; quizás le sobren ideas, porque no ha escuchado el rancio consejo de Ruskin que prohibe pensar a los artistas, so pena de convertirse en científicos, una vez abandonada su «feliz e inspiradora ignorancia». Pero, como ya no estamos en el siglo XIX, Pujol Carandell puede hacer lo que quiera, que si es bueno, como la mayor parte de la obra que ha traído a nuestra capital, nada tiene que temer.

Juan M. GOMEZ SEGADE

Asamblea de obreros agrícolas en Illora

ILLORA. (Santiago FUNES.)—Convocado por CC.OO., el pasado día 17 se celebró una asamblea de obreros agrícolas, con numerosa asistencia, con el fin de tratar las acciones a llevar a cabo en caso de que se demore la firma del convenio del campo por parte de la patronal.

Entre otras se acordaron los siguientes puntos: un salario más justo y un seguro de desempleo equiparado a las demás ramas generales. Mañana, lunes, se reunirán en asamblea general estos mismos obreros, con la intención de seguir tratando el mismo tema.

cada una de sus actuaciones f
ra de nuestros límites locales.

Llevan en su repertorio, vei
séis danzas de Andalucía, que h
paseado en embajada artística
sus viajes. Hoy podrá comprob
se con esta antología, dónde

PURULLENA: Q
EL NUEVO HOG

Polémica municipal en
y administrac

PURULLENA. (José SANCH
PRAENA.)—Con la inauguraci
del Hogar del Pensionista, a
al que asistieron, el gobernac
civil, el presidente de la Dipu
ción provincial y el director p
vincial del INSERSO, ha cul
nado un nuevo paso en la m
cha de Purullena hacia su n
dernización y desarrollo.

Muy laborioso y difícil ha
sultado el esfuerzo de todo
—Corporación, Cáritas, par
quia y pensionistas— hasta c
seguir esta realidad, pero co
pensa con creces el esfuerzo, p
desde hoy los "jóvenes" de la t
cera edad podrán disponer
unas instalaciones modernas
funcionales donde poder pa
los días más alegres y entrete
dos.

Purullena estaba reclaman
para nuestros mayores, lo q
por derecho propio les corresp
día. Esperemos que pronto
damos inaugurar también u
Casa de la Juventud.

PLENO MUNICIP

En el salón de actos del Ayu
tamiento se ha celebrado, co
cada mes, el pleno ordinario, c
la única ausencia del conce
cabeza de lista del PCA.

El segundo punto del orden
día, que era acordar el régim
de funcionamiento del recien
mente inaugurado Hogar
Pensionista, ha dividido a la C
poración.

El alcalde hizo una proposici
que consistía en que se organi
ra una junta rectora compue
por seis miembros elegidos p
los ancianos, un representante
la parroquia, un representan
del Ayuntamiento y el méd
(que a su vez podría ser de m
cha utilidad por su profesió
que sería la que decidiera en
das las cuestiones important
pero dejar la cuestión admin
trativa a Cáritas, por conside
que Cáritas, además de ser u
organización apolítica dedica
exclusivamente a hacer el bi
cuenta con una estructura a

ID
PERIODICO
Al servici
SOMETIDO V
AL CONTR

GRANADA INSOLITA I CERTAMEN DE FOTOGRAFIA

GUIA DE EXPOSICIONES

Los artistas preparan su vuelta a casa para Navidad

■La galería de arte **Al-Andalus** inauguró la pasada semana una nueva muestra de la obra de **Pujol Carandell,** un catalán de Gerona que piensa quedarse a vivir en nuestra tierra. Excepcional dibujante y magnífico pintor, tiene el trabajo, el estudio y el análisis como un útil medio de llegar a la pintura y de conseguir desarrollar su continúa obsesión pictórica. Esta es la tercera vez que expone en Granada y afirma que su obra atraviesa actualmente una etapa de temática mística y de pintura psicológica. La galería *Al-Andalus* está en la calle Varela, 14, y la exposición se mantendrá abierta hasta el próximo día 22. El horario de visita es de 7 a 9.30 de la noche.

Oleo expuesto por Pujol Carandell en la galería Al-Andalus

■La interesante exposición sobre la **Guerra civil española** que se instaló en el **Hospital Real,** ha visto prolongados sus días de visita y permanecerá abierta hasta el próximo sábado día 18. Organizada por la Subdirección General de Archivos, cuenta con una excelente muestra de fotografías, carteles, reproducción de artículos periodísticos, y un montaje de vídeo que reúne diversas películas de la última guerra española. El horario es de 11 a 3 de la tarde y de 5 a 8 de la noche.

muestra. Se puede ver de 7 a 9 de la noche.

■En el bar **El Secreto** se expone una colección de obras del pintor norteamericano afincado desde años en el Albayzín **Paul Roberts.** La exposición la ha titulado genéricamente *Cuadros íntimos* y consta de 13 óleos y de 14 perigrafías en el propio autor ha calificado de intimistas como contraposición a la concepción vanguardista del arte en cualquiera de sus formas. Se confiesa satisfecho de haber elegido a Granada como lugar de residencia y busca plasmar en su obra una serie de personajes nacios de su propio ambiente. Además, si tiene un poco de suerte, el visitante de esta muestra puede coincidir en *El Secreto* con un concierto de guitarra (flamenco-jazz) habitualmente a las 10 de la noche y los días laborales, a cargo de Nono García. *El Secreto* está en el Camino Nuevo de San Nicolás, 1.

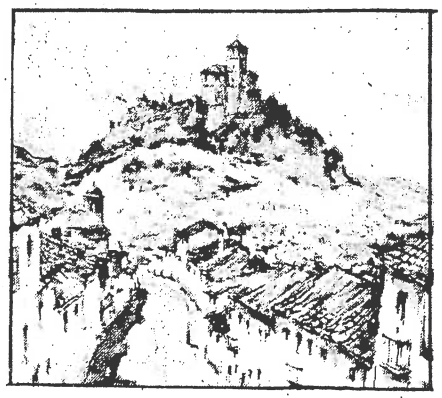
■**Lucía L.Alado** continúa exponiendo sus cuadros en **La Trastienda.** Es una colección de siete óleos de formato mediano consistente en diversas formas de puertas y ventanas que intentan expresar una protesta contra la sociedad de consumo. Esta es la primera exposición que realiza la artista después de una breve trayectoria pictórica. *La Trastienda* está en la Plaza de Cuchilleros muy cerca de Plaza Nueva.

Sobre Eugen Arc y su "Granada dibujada, 2"

Antonio Pioó

Eugen Arc nos deja sin palabras y una vez más nos introduce en sus simples dibujos ante el Pórtico de la Iglesia de San Gabriel, atribuido a Diego de Siloe, el Pateón de Narváez o ante la Iglesia Mayor de Loja, sin olvidar esas otras callejas empinadas y blancas que parecen invitarnos a un recorrido misterioso que tal vez acabe en el cielo; o esas otras plazas y rincones que evocarán de una infancia próxima porque aún tienen en su aire el rumor de una chiquillería alegre y juguetona.

También en su mano, recorremos en esta colección de dibujos el irrepetible paisaje de Montefrío; captado de modo muy personal, en él trasciende la emoción del artista ante tanta grandiosidad, de ese sentimiento nace su especial visión de la audaz mole de la Iglesia de la Villa, que emplezada en la cumbre del monte, parece desafiar en un alarde de fe y de imaginación a hombres y

Calle Veredas del Convento (Montefrío)

nos llega el ritmo acompasado de las centu-

● Programación de Navidad en el Centro Cultural Infantil

El Centro Cultural Infantil ha establecido un programa de actos con motivo de la Navidad, que tendrán lugar entre los días 20 de diciembre y 2 de enero próximos. El Centro, coordinado por el grupo *Hormiga* y situado en la calle Jardines, 25, ha previsto la celebración de los siguientes actos:

Lunes, 20 de diciembre: Inauguración de la *Segunda Exposición Infantil de Títeres,* por Antonio Jara, a las 18.30 horas en el propio Centro Cultural Infantil. La exposición permanecerá abierta todos los días, de 19 a 20.30, hasta el 2 de enero.

Lunes, 27 de diciembre: Inauguración de la exposición de los trabajos presentados al *Primer Certamen Infantil* (poesía y dibujo). Habrá música, juegos de pintura y dibujo, etc. Tendrá lugar en el patio del Ayuntamiento a partir de las 11 de la mañana.

También el 27 de diciembre, y a partir de las 17 horas, los alumnos del Centro realizarán ejercicios de expresión corporal en el Instituto Padre Manjón (calle Gonzalo Gallas) a partir de las 17 horas.

Martes, 28 de diciembre: Actuación del Grupo de Teatro Infantil *Extrema Fantasía.* Paseo del Salón a partir de las 17.00. En caso de lluvia, será en el auditorio *Manuel de Falla.*

Diario Ideal
19 diciembre 1982
pág 17

gente - gente - gente - gente

MISTICA Y PSICOLOGIA EN LA OBRA DE PUJOL CARANDEL

«Todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte»

"El tema estructural constituye un objeto buscado por la mente, pero ni el acto de visión más elemental sería posible si el cerebro estuviera regido únicamente por la tendencia a la simplicidad. E resultado sería un campo homogéneo en el que cada dato nuevo que entrase en él se disolvería". PUJOL GARANDEL sintetiza así toda una amplia filosofía sobre la "simplicidad y búsqueda de la armonía, dos aspectos fundamentales en su obra, en la que también hay —y de forma no menos fundamental— un orden psicológico, que el propio artista explica de esta forma: "Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder. Nada de lo que el artista incluye en su obra puede ser desantendido por el observador impunemente". Y concreta PUJOL CARANDEL: "Si desea acceder a la presencia de una obra de arte, debe, en primer lugar, visualizarla como un todo, y plantearse estas dos interrogantes: ¿Qué es lo que se nos transmite?, ¿cuál es la atmósfera de los colores, la dinámica de las formas?"

PUJOL CARANDEL, que ha vuelto a Granada por tercera vez en sólo cuatro años y que sigue fiel a su primitiva idea pictórica —que naturalmente no es primitiva en conceptos— creemos que ha hecho de las dos preguntas anteriores el norte de sus inquietudes y, nos atreveríamos a decir, que la razón de ser de su obra. Porque éste ya consagrado artista catalán, justamente calificado como un dibujante excepcional, interpreta la pintura del único modo que acierta a entenderla, es decir, como una "necesidad de plasmar mi propia realidad y mi propia sensibilidad". Por eso dice —y dice muy bien— que "todos los aspectos de lo mental tienen que ver con el arte, ya sean cognoscitivos, sociales o motivaciones, partiendo en tal caso de una pintura no ilustrativa, pero sí figurativa". Y por eso PUJOL CARANDEL, cuando expone, como ahora lo hace en la galería "Al Andalus", refrenda su teoría con el testimonio elocuente de la obra. Porque su verdad artística, ahora y siempre, está desprovista de atuendos. Es tan desnuda como su sinceridad para consigo mismo.

LA MISTICA DE UNA CREACION

En las treinta obras que PUJOL CARANDEL se ha traído a Granada sigue prevaleciendo lo que él definió en su momento como "etapa mística o sentencia del color". Una etapa mística que, contra lo que pudiera a simple vista parecer, está más en la esencia, en la inspiración del artista, que en la generalidad de los temas.

—¿Qué tipo de mística inspira tu obra?

—La mística que yo procuro introducir en mis obras está sacada de la biografía de los personajes que pinto. Son retratos psicológicos de esos mismos personajes. Pienso que la técnica no sirve por sí sola para dar consistencia a la pintura. Es necesario que en esa pintura trascienda la forma de ver y sentir del artista, su realidad y su sensibilidad.

—Sentenciada por el color, ¿no es cierto?

—En sus consecuencias finales, sí. Pero la obra, antes, sigue un largo proceso, que es lo que yo trato de demostrar en mis exposiciones. Pretendo que el observador tenga a mano siempre los elementos necesarios, en forma de apuntes o estudios, para poder valorar todos y cada uno de los aspectos que configuran un cuadro.

—¿Explica eso la variedad de tu exposición?

—En esta exposición de "Al Andalus" he procurado ofrecer una muestra retrospectiva de mi obra, de ahí que incluya paisajes, temas místicos, estudios en carbón y guaches, aunque con predominio del tema místico.

—¿Los paisajes forman parte también de la pintura psicológica de que antes me hablabas?

—Los paisajes que presento en Granada no los he sacado nunca a exposiciones y los realicé hace año y medio. No son temas donde me plantee la pintura psicológica, pero forman parte de la investigación que está siempre presente en mi obra.

—¿Acepta el público tu pintura?

—Por lo que he visto comprobar en Barcelona y Madrid, donde he expuesto últimamente, el público se identifica con mi obra y creo que la acepta como el renacimiento de una época que ha estado oculta.

—Tú hablas de etapas. ¿Hasta cuándo va a durar la actual?

—No me he planteado un tiempo. De lo único que puedo hablar es de unos objetivos concretos que en mi caso pueden prolongarse por espacio de siete u ocho años, sin que esto quiera decir que al término de este período, no siga trabajando en otros proyectos similares.

—¿Cómo se concretan esos proyectos u objetivos?

—En lo que yo llamo sábanas de cinco y seis metros, que tienen, cada una de ellas, un largo proceso.

Un largo proceso del que Granada, el próximo año, puede ser testigo, no sólo porque PUJOL CARANDEL quiere trabajar durante alguna temporada en nuestra ciudad, sino también porque este artista catalán —en pleno proceso de búsqueda— tiene la intención de montar aquí obras de gran envergadura, acompañadas de todos los estudios previos.

MARTINEZ PEREA

Dimecres, 19 gener 1983

ONS

13 i de 4 a 2/4

a 9 del vespre. grafies «natura

s de 6 a 9 i fes- apció Raventós,

vespre. Festius fins al 5 de fe-

4 de 6 de la tar- gustí Pera i Pla- lenito Garai, del

Col.lectiva. Des a 2/4 de 2 i de

. Eugènia, 19). apidou». Fins al uns a dijous i de

la Municipal Vi- . Fins al 23 de

litat, fins al dia spre i els festius

a, fins al 31 de divendres, dis-

bital s/n. Horaris es dia 14 inau- à oberta fins al

ns al dia 20 de

11). Exposició bero i Anna Es-

al 31 de gener.

. Pere, 25-27). icat.Modigliani,

nals de segle.

rds» de Modest al dia 7 de gener.

a 8 de la tarda i l'Institut Salva-

) a 1 i de 5 a 9. lis marines. Jes gener.

400 e Pensions: Ex- einers d'11 a 1

L'artista saltenc ha exposat a Granada

El renaixement místic de Pujol Carandell

La recent exposició de l'artista saltenc Pujol Carandell a la galeria Al-Andalus de Granada posa de relleu una vegada més les seves qualitats creatives i un interès especial en accentuar les fesomies interiors dels personatges representats. Amb aquesta sèrie «mística» en què treballa actualment omple d'imatges evangèliques els seus quadres. Quadres que tenen un molt de pintura renaixentista i més concretament del món plàstic de Miquel Àngel.

Rembrandt o Miquel Àngel, Manet o Bacon, conformen part de les seves preferències artístiques i s'hi conjuguen com a sediment en les obres.

Si Pujol Carandell manlleva del món expressionista un fons abstractitzant i defuig les línies fermes d'un Durero, no es manté lluny d'aquest en concepte i intenció en presentar-nos l'aparell místic de l'home, una expressió interna i una unitat entre forma-color que reinventa la realitat —ell mateix afirmà en una ocasió que «l'única justificació de l'art és la reinvenció de la realitat»—. El desig intens d'interioritzar i penetrar en els estats anímics el condueixen a un expressionisme que es nodreix d'un classicisme sòlid, de formes equilibrades, colors simplificats i clara oposició clar-fosc. Hi ha sempre el tema concret que experimenta a les seves mans una mutació a través de l'aparença sintètica i la deformació expressiva —una deformació que potencia aparcel.laments de la figura humana—. Cada peça mística és un estudi molt a fons del personatge, hi ha la transformació de tot procés intern i l'herència d'abstreure les realitats que el fan copsar els diàlegs intermedis entre els mitjans emprats i les tensions psicològiques de cada figura. I és que quan Pujol Carandell acaba un quadre el que apareix és la figura, però no la persona. Encara que la creació l'absorveix i condueix a una aliança força sòlida entre uns plantejaments teòrics i una praxis en conseqüència, preocupada pels resultats, l'obra no està racionalitzada fins al punt de no fer cas als impulsos. Quan treballa, la sensibilitats s'apodera de les tècniques i els impulsos, de suggeriments i possibilitats. Quan surt l'obra del taller és una petita part de la seva pròpia realitat —aquesta amalgama de sensacions irreals, fugisseres, i realitats concretes—.

Pujol Carandell, mitjançant l'esquema figuratiu, defuig les reproduccions d'una realitat a l'abast per endinsar-se en unes figures que la ultrapassen. Són figures que envaeixen els quadres en un contrast fugaç quant a plantejament real, però totalment perdurable quant a projecció plàstica.

Entre les joves generacions gironines, Pujol Carandell marca el retorn a un passat que assimila i assumeix a fi de reinventar-lo —Un passat artístic, un renaixement místic en aquest cas actual, però també un present vivencial que fa possible el procés transformatiu d'uns temes o unes imatges concretes—. Després d'haver superat uns postulats abstractes, les seves recerques l'han portat a l'estudi de la figura —també d'alguns paisatges, però menys—. Conclusions i obres l'insereixen com a punt de referència vàlid de la plàstica gironina actual, encara que per aquí no ha estat acceptat i els camins se li obren en altres indrets de l'Estat espa-

nyol —cal remarcar els seus vincles amb Andalusia, on exposa regularment—. La posició de Pujol Carandell en el món gironí em fa pensar que continuen les discriminacions, sovint gratuïtes, d'una molt mal entesa «avantguarda». La creació es dóna de molt diferents formes i cada proposta té el seu públic. Al marge de les comercialitzacions fàcils i de les imatges «estampa», hi ha molts de canals que afavoreixen la diversitat. No es tracta d'homogeneïtzar aportacions, sinó de donar pas a tota proposta que tingui qualitat, sense tenir en compte les possibles prevencions o enemistats envers els seus creadors. Això potser seria possible si deixéssim de costat les solucions dràstiques, vanitats i egoismes, puixances sovint gratuïtes i altra mena de coses molt llunyanes de la comprensió.

Glòria Bosch i Mir

no m'interessa», i és a partir d'ací que cerca dir coses noves i concretes de la societat, amb temes molt fixats dins l'obra. L'obra de Capalleras, si bé segueix una base estètica, té una inquietud pels problemes de la societat que es reflecteix en la seva obra. Sobretot pinta els temes tabú, els que generalment no es toquen.

«LA PINTURA INTEGRAL SOBRE POLIEDRE»

Actualment Miquel Capalleras ha trobat una cosa nova en la pintura. **«Fins ara el quadre, la pintura, era delimitada sobre la tela per un marc. Si pinto es una esfera, un cub o un poliedre, l'espai es fa continu, no té fi, ja que dones la volta i tornes a començar»**. Aquest pintor, davant la superfície plana d'un quadre ha cercat formes noves: pengen del sostre de les sales d'exposicions, pot ser un nou moviment, segons Capalleras, **«que respon a l'època»**, i si realment té acceptació, **«això no hi ha qui ho pari, si respon al moment i acaba imposant-se. Ara cal donar un primer pas; en tot cas, tothom s'hi agafarà»**.

EL TOPIC DE L'EMPORDA

Parlar d'art i de l'Empordà avui a les nostres comarques ja és un tópic. Miquel Capalleras és fill de la Vajol, i com a empordanès d'arrel assenyala que per a ell seria difícil pintar fora d'aquesta comarca. **«Aquí treballo de meravella. L'Empordà per a mi és molt important, és un punt privilegiat en tots els sentits. Als empordanesos ens poden titllar d'entramuntanats i de moltes altres coses, menys de «pagesos» i de tancats; ací som tots gent molt oberta»**.

Joan Pujol i Carandell dóna una obra a Salt

SALT (De la nostra Redacció, per **C.C.**).— L'artista saltenc Joan Pujol i Carandell ha fet lliurament al Consell Municipal de Salt d'una obra seva titulada «Estudi per una anatomia», que lliurarà personalment al president Dr. Josep Cristòfol.

Pujol i Carandell és un artista força cotitzat que exposa normalment lluny de Girona i de les seves comarques, i es trobava fora de Salt quan els artistes saltencs reberen la convocatòria per participar en la subhasta organitzada per l'Area de Cultura del Consell, per tal de destinar els diners que s'aconseguissin a la millora d'una part de les Deveses.

Amb aquesta donació Joan Pujol vol demostrar el seu suport a la iniciativa del Consell i a la salvació d'aquest paratge natural que són les Deveses del Ter de Salt.

contrabaix, banjo i bateria.

Dimecres dia 16

Quartet de corda «Haydn» de la Ràdio Búlgara i Joan Garrobé, *guitarra*

Dimarts dia 22

Chœur d'enfants de Monaco

Director: Philippe Debat

NOTES IMPORTANTS:

- Els concerts corresponents als mesos de març, abril i maig, s'anunciaran oportunament.
- Tots els concerts començaran puntualment a 1/4 de 4 de la tarda.
- Són oberts a totes les escoles de Girona i comarques.
- Únicament per a nivell de 6.è, 7.è i 8.è d'EGB.
- Preu: 50 Ptes. per alumne.
- Imprescindible fer reserva anticipada al telèfon 21 17 50 (Obra Social-Delegació General de Girona), de 8 a 2 del matí.

"la Caixa" a les escoles

CURS 1982-83

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

INFANTIL

Caixa Coll (Girona)
Punt Diari
Primera 2 plana 1983
Nº 25

L'olotí Miquel Plana exposa a Figueres

FIGUERES (Del nostre col·laborador, **Jordi Jordà**).— Fins al 25 d'aquest mes tenim temps encara de gaudir de l'obra de l'artista olotí Miquel Plana a la Galeria Canaleta de Figueres, on roman exposada d'ençà el dia 5.

En Miquel Plana ens representa una sèrie de linòleums, gravats i trepes diferenciant dos temes, l'un amb el tema «Cadaqués» i l'altre amb «l'Herbari inversemblant» que dóna títol a l'exposició: «Flora màgica». Són làmines encisadores, tractant flors i herbes, altives, cercant el camí que les dugui a la lluminosa lluna que corona el fosc cel, o que es retallen per si mateixes, pel seu color viu, contrastant amb un fosc horitzó, o la seva ombra fosca contrastant amb un horitzó clar. El cartell que ha fet per aquesta exposició és ja una obra d'art per si mateix, essent cada un d'ells un original numerat.

Mostra també alguns dels llibres de bibliòfil de la llarga col·lecció que n'ha editat, ja sigui com a autor, coautor o com a especialista «artesà» que l'han col·locat en un dels primers llocs de l'especialitat.

Concurs fotogràfic a Cassà

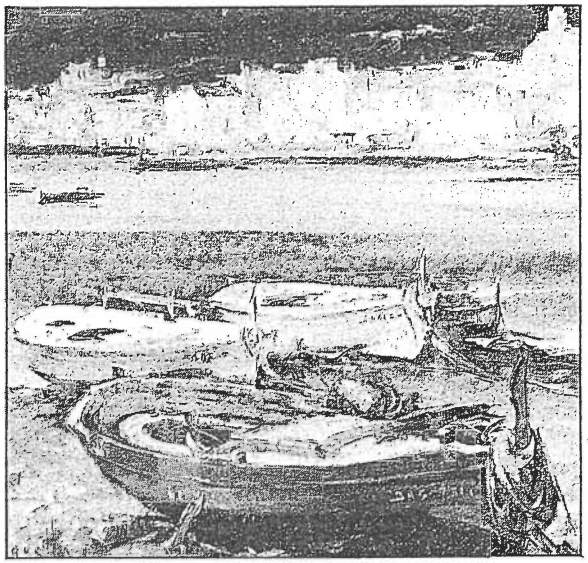
CASSÀ DE LA SELVA (Del nostre corresponsal).— L'Associació Fotogràfica de Cassà, amb el patrocini del Frankfurt Gaspar, organitza el 1er concurs fotogràfic obert a tots els participants que ho desitgin.

El tema d'aquest concurs és

Del crític F. Galí i acaba d'editar-se

L'obra del pintor gironí Sarquella, en un llibre

El palamosí Josep Sarquella —natural de Llagostera, on va néixer l'any 1928, però d'adopció palamosina per la seva continuada tasca en aquesta vila—, i més concretament els resultats d'una llarga i densa trajectòria pictòrica, són els protagonistes del nou llibre de la Gran Enciclopèdia Basca, el qual és l'autor Francesc Galí i l'editor Martí March. El llibre acaba de sortir al carrer i fou presentat a les Galeries Tramontan de Barcelona, tot i aprofitant la inauguració d'una exposició del pintor a les sales. La glossa de l'home i l'artista fou a càrrec del crític d'art Rafael Manzano, i en una de les al.lusions a l'obra de Sarquella —amb un llenguatge abundós en metàfores—, feia referència a un tret atribuït per diferents crítics —Sebastià Gasch, Santos Torroella...— la sensualitat. Però, segons Manzano, cap no havia explicat el «perquè», mentre que ell, des d'un primer moment, va veure en aquelles barques que pintava l'artista sobre les platges, una aparença de noies torrant-se al sol, car els arrodoniments formals li recorden els malucs femenins. Aquesta fou una de les coses que va dir Rafel Manzano.

Doncs bé, a partir d'aquí, cal afegir que Sarquella pinta barques amb molta freqüència, però no per ser-ne aquesta la visió més popular i coneguda vol dir que sigui pintor de marines exclusivament —recordem sortides imaginatives, com la seva participació a l'exposició temàtica sobre l'il.lusionisme, organitzada per Xevi—, o bé els paisatges d'interior, castells i mercats, l'esport de la vela, petits racons esbossats en obres de petit format, que mantenen una espontaneïtat fresca i un xic ambigua, tenint en compte que l'ambigüitat és significativa a l'hora de rebre sancions.... El mal de les classificacions retalla la visió total d'una obra i clausura massa aviat un concepte o tema, sense tenir en compte que el present és susceptible de canvi. El que Sarquella vol és donar una imatge dels accidents de la natura, una essència «natural» que lluita entre una memòria nostàlgica i un present irreductible. Vol caçar —tot utilitzant la tècnica dels impressionistes— l'aspecte canviant, el sentit diferent d'una llum o la matisació variable d'un color, amb pinzellada àgil, lleugera, que estalvia la línia definida i provoca la sortida de *l'efecte* atmosfèric i ambiental: allò immediat que va del multicolor a l'apunt grisenc.

G.B.M.

Col.lectiva palamosina a «La Gavina»

PALAMÓS (Del nostre corresponsal **Crosa Mauri**).— Divendres passat s'inaugurarà a la sala d'art «Gavina» de Palamós una col.lectiva de pintors palamosins i de la comarca. Són els següents: Pere Coll Pujol, Pere Colls Carbó, Artemi Grassot, Carme Maristany, Josep Miralles, Enric Núñez, Carme Payet, Joan Raset, Leandre Ribera, Albert Roca, Montserrat Saguer, Pere Sais, Josep Sarquella, Ezequiel Torroella, Isidre Vilaseca i Montserrat Villaescusa.

L'exposició restarà oberta fins al dia 10 d'abril, i es pot visitar cada tarda de 5 a 8 llevat als festius.

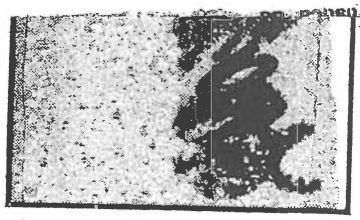
«T'estimem, Picasso», a Girona

GIRONA.— Un grup d'artistes actuals, tretze, presenten a Girona una important exposició a la sala d'exposicions de la Casa de Cultura, sobre el tema *«T'estimem, Picasso»*. Es tracta d'una mostra col.lectiva relacionada amb Picasso. El recentment celebrat centenari de Pablo Picasso ha permès de copsar l'estima i el reconeixement que el món de l'art atorga al gran pintor.

L'obra de Pujol Carandell, en diapositives

GIRONA.— Divendres 25, a les 7 de la tarda, a la Sala B de la casa de cultura Bisbe Lorenzana de la ciutat, tindrà lloc una única projecció de diapositives sobre l'obra del pintor Pujol Carandell. La introducció correrà a càrrec de Ramon Casellas i el mateix autor comentarà les seves etapes barroca i expressionista.

Los Sitios (de Girona)
Divendres, 29 abril 1983
pàg 11

ofrece regularmente exposiciones. Esta vez se trata de un artista oriental, bien conocido en la zona norte de la Costa Brava, que asume la tradición de su país de origen y llega incluso a elaborarse el papel sobre el que trabaja. Recomendamos la exposición por todos los conceptos que apuntamos. Tanto por la obra en sí misma, como por estas técnicas poco frecuentes entre nosotros.

Otras dos exposiciones remarcables en Girona

Entre las exposiciones que estos días se presentan en las galerías gerundenses queremos recomendar también la que la Obra Cultural de la Caja de Ahorros Provincial presentta en la Fontana d'Or, con la firma de la pintora Francesca Llopis. Se trata de una visión avanzada de pintura, tanto en la ejecución técnica como en su propia inspiración de la estética.

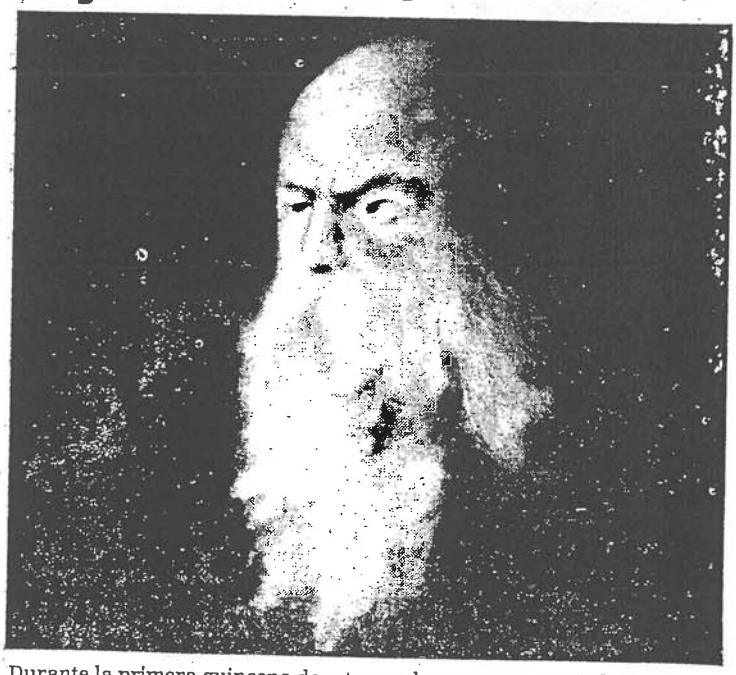
Y en la Casa de Cultura de la Caja de Pensiones, también dentro de la Obra Cultural de la entidad, el artista cellerense Tomàs Vilà expone obra reciente con sus temas preferidos, es decir los relacionados con el paisaje de su comarca, tanto en exteriores como detalles interiores. Se trata de una visión a la vez joven y avanzada de unos temas permanentes.

LA BISBAL. Taller Estudi Vila Clara-Museu de Ceràmica Popular

Este Museo, que es una entidad privada, sin fines de lucro, con sede en Barcelona, mantiene una serie de exposiciones itinerantes, en las que se exhiben piezas sobrantes del Museo, que se venden con las garantías y certificaciones del citado centro. Se trata efectivamente, de una singular oportunidad para los ceramistas tanto artesanos, como coleccionistas de adquirir piezas que no siempre son fáciles de localizar.

Pujol Carandell, en Madrid

Durante la primera quincena de este mes ha expuesto en Madrid el pintor gerundense Pujol Carandell, que tuvo su obra en la galería «Eureka» de la capital de España. La proyección que el artista ha conseguido ya a escala nacional, avala sus calidades estéticas, y sus posibilidades, con una pintura marcadamente personal, intimista y bella, que desde los temas místicos a los paisajes, consigue esto tan difícil en todo creador, cual es la identificación de la obra con quien la realiza.

DE CADA DIA

En Pujol-Carandell: l'home (1)

Fa temps, força temps, que hauria hagut de parlar d'en Joan Pujol i Carandell, un bon amic saltenc. No és fàcil. Se'm presenta al davant aquell noi tímid, introvertit, somniador però alhora decidit, enèrgic i perspicaç que, gairebé a contracor, als seus 15 anys deixava el Seminari Menor de Girona l'any 1968.

Durant deu anys, en plena formació juvenil, hagué de nedar contracorrent per les canalitzades aigües de l'art, aquest àmbit tancat gironí on la lluita per la parcel.la esdevé per al jove tràgicament esperpèntica.

El 68 i 78 és una dècada de turments psicològics: cadascuna de les troballes estètiques és acompanyada d'una crisi tempestuosa. En parlàvem des d'una estricta dimensió religiosa. Puc donar fe que l'actual moment de plenitud d'en Joan, de mística arravatada i gairebé insòlita al nostre segle XX, no és la pròpia d'un esperit de contradicció, ni ha sorgit per convenció o esnobisme: és fruit d'una convicció profunda. En Joan, artista sensible, conceptual, d'enèrgic i personalíssim traç figuratiu en el dibuix i cromatisme renaixentista i trets expressionistes en la pintura, projecta en el seu art una amagada vocació missionera, de clares connotacions lul.lianes:

– Diuen els crítics –afirmava no fa gaire– que la meva pintura té molt d'impressionisme francès. Per mi, és expressionisme total. En la meva manera de pintar, m'hi transcendeix la vida, la conducta, el tarannà, el temperament, l'estat anímic.

Ens hem avançat: l'any 1978 és un any de repòs forçat, imposat per una delicada hepatitis: en Joan projecta el seu futur: planifica i madura un projecte ambiciós. Hi posa fil a l'agulla el 1978. S'estableix a Itàlia i es capbussa en un xuclador d'art inexhaurible: Rembrant, Rubens, Ticiano, el Greco i, sobretot Leonardo da Vinci i Michelangelo. Assimila el cromatisme renaixentista amb la mateixa voracitat que a Girona li havia vist empassar-se els manuals d'art; amb la mateixa passió amb què em comentava l'art de Dalí, especialment la seva tècnica del dibuix.

La distància ens separa. I, de cop i volta, t'adones que en Joan Pujol comença a tenir un nom: Pujol-Carandell; i que, a poc a poc, els comentaristes d'art comencen de fixar-s'hi: exposa a Granada, a Madrid, a Barcelona... Obté, a pols, clients fixos. I repeteix l'exposició allà on reïx a exposar una vegada.

Girona és present a la seva obra paisatgística: amb una presència gairebé abassegadora. I Girona continua ignorant-lo. Es va especialitzant, progressivament, en grans projectes pictòrics. Obres gairebé de museu. De tema místic. Projectes que són fruit d'innombrables estudis on a través de la tècnica del dibuix treballa els personatges integralment, des de la doble dimensió anatòmica i psicològica.

L'any 1982 Pujol-Carandell duia ja set anys sense exposar a Girona. En té una espina. Fa gestions per presentar les seves monumentals al.legories evangèliques al Museu Diocesà. La Girona-Art, grisa i negra, només li dóna l'opció de presentar la seva obra en forma de diapositives, a la Casa de Cultura.

Pujol-Carandell duu Girona al cor. Amb tenacitat. Ara està projectant una exposició general –més de 100 obres–. La Girona-Art, el dia que li obri les portes, s'esgarrifarà de sorpresa.

Joan Carreres i Péra

Punt Diari (de Girona)
Dijous, 26 març 1983

reprendre la tasca promocional, i els Joan Perich, Cruz, Enséssa, Salvador, Ferrer Jaume i Ballestero, fan reviure l'estela significativa d'aquest esport fins culminar amb la construcció de l'Estadi de Devesa, del qual destacariem com a «anima

generacions prosseguissin practicant l'atletisme.

La Federació Gironina, amb la creació d'aquest I Memorial, no fa res més que perpetuar el record d'un dels homes més significats de l'esport olímpic per excel·lència: l'atletisme.

DE CADA DIA

En Pujol-Carandell: l'artista (2)

Girona és present a l'etapa paisatgística de Pujol-Carandell: Una Girona, rusiñolesca, o, si voleu, wagneriana, en un suggestiu i personalissim tractament de la tríada clàssica gironina: Catedral-Riu-Devesa. Els detalls figuratius, lleugerament remarcats, contrasten amb uns contorns volgudament desdibuixats amb predomini de jardins, parcs i boscos l'emplaçament dels quals és manipulat en funció de l'estètica de l'artista.

Arrencant d'aquestes premises, Pujol-Carandell emprèn un camí d'ascensió analítica i, alhora, de simplificació sintètica: El que ell en diu la «sentència del color». Ascensió en el tractament a què sotmet els dos blocs fonamentals de combinacions cromàtiques que investiga tècnicament: l'obscuritat en els fons, els vestits i tots aquells contorns que difumina artísticament, i la claredat en el conjunt figuratiu.

En aquesta etapa mística, iniciada a Itàlia, el tractament cromàtic estilitzat, de clara extracció renaixentista es complementa amb una estudiada depuració del dibuix i amb un cert regust de pintura flamenca pel que fa a la vivor i lluminositat dels tons calents.

L'artista se sent immergit, progressivament, pel ministeri de l'home: estudis de muscles, nervis, bust, esquena, perfil, contorns i plecs dels vestits damunt el cos humà emplenen les carpetes dels seus esbossos. Del conjunt, només en seleccionarà uns quants per a les seves monumentals obres de museu. El cavall de batalla, però, és la plasmació dels trets expressius del rostre humà: passió, ira, orgull, equilibri, ràbia, fàstic, despit, desig, serenor, sensualitat o bellesa sintetitzen l'harmònic domini de les dues dimensions fonamentals de la criatura humana: fisiològico-psicològica, en una perfecta simbiosi matèria/cos-forma/esperit.

Els seus projectes, en aquesta etapa mística, són tan suggestius com insòlits. Alguns, com «L'expulsió dels mercaders del temple» són autèntiques obres de museu: 2x2 m., amb personatges de mida natural. És el fruit d'una llarga recerca que forma un conjunt de 53 estudis al dibuix que l'artista presenta complementàriament en carpetes reduïdes: els sis personatges que apareixen a l'obra han estat seleccionats d'aquest conjunt. Només les caracteritzacions passaven de 40.

Actualment treballa en una altra obra monumental, «El Sant Sopar», de 2'10x5'5 mts. Ja en té tretze estudis dibuixats. D'altres obres d'aquestes característiques: «Les tres creus», tema clàssic de Setmana Santa o bé «L'adoració», quadre nadalenc. Ha efectuat també dues versions sobre els Evangelistes, una sobre tela de 0'60x0'80 mts., i la darrera de mida natural. El tractament personalissim a què sotmet els personatges, especialment Sant Joan, ha originat una sana polèmica i els escarafalls de més de quatre ànimes candoroses.

Joan Carreres i Péra

Punt Diari
Diverses
27 març 1983

- Portada -

FESTA MAJOR SALT 83
22 al 27 de juliol

PUNT DIARI

L'AJUNTAMENT DE SALT DESITJA QUE PASSEU UNA BONA FESTA

-406-

Reporter: Emili Gispert

St. Hilari

L'escola de Belles Arts inicia el curs

SANT HILARI SACALM (Del nostre corresponsal, Pep Badia).— L'escola municipal de Belles Arts iniciarà el proper 19 d'octubre les classes de dibuix, pintura i arts aplicades corresponents al curs 83-84.

Organitzada per la comissió de cultura de l'Ajuntament, l'escola de Belles Arts ja ha obert el termini de matrícula, que costarà 500 ptes. des d'octubre a març. Cal assenyalar que el proper 19 d'octubre finalitzarà el termini d'inscripció. Les sessions acadèmiques d'aquesta escola municipal tindran lloc als locals de la Cooperativa «Unió Obrera» els dimecres i divendres de dos quarts de vuit a les 9 del vespre.

Per aquest curs es compta amb la col.laboració de Joan Mir i Núria Tort, pintors que repeteixen la docència del curs passat, mentre que Joan Comas ja ha notificat oficialment la seva renúncia a tornar a impartir classes.

El dia 14

Beques d'arts plàstiques a Olot

OLOT.— L'Ajuntament d'Olot ha constituït ja el jurat que ha d'emetre el veredicte de la III Beca d'Arts Plàstiques Ciutat d'Olot. La resolució es coneixerà el propvinent divendres, dia 14, després d'una reunió de treball, i justament pocs minuts abans que s'inauguri a la sala d'exposicions del Teatre Principal olotí la mostra del treball d'Alexandre Nogué, guanyador de la darrera edició de la beca.

El jurat d'aquesta III Beca el componen Josep M. Creus, Jaume Fàbrega, Daniel Giralt-Miracle, Adelaida Plana, Ramon Planes i Moisès Villèlia. Gabriel Alcalde, conservador del Museu de l'Hospici d'Olot, actuarà com a secretari, sense vot.

Fins al 30

EL naïf de Mercè Lluís, a Palafrugell

PALAFRUGELL (Del nostre corresponsal).— La palafrugellenca Mercè Lluís exposa a la galeria Joan de Serrallonga una mostra de la seva obra. Mercè Lluís presenta una exposició de pitures naïf, estil en què està classificada la seva pintura.

La pintora empordanesa és fidel al gènere i manté en les seves obres aquella visió ingènua, com si fos vista a través dels ulls d'un infant. Busca tothora el màxim de detall. Utilitza cromatismes vius i composicions tendents a la frontalitat.

La mostra restarà oberta de l'onze fins al 30 d'aquest mes d'octubre, en aquella sala d'exposicions barcelonina.

Les obres de J. Pujol i Carandell s'han exposat arreu de l'Estat. A Girona, però, no el deixen exposar (Foto: J. Comalat)

Joan Pujol i Carandell: He après de Leonardo da Vinci a destruir una obra, quan no és millor que l'anterior» (Foto: J. Comalat)

Un artista saltenc que tampoc no és profeta a la seva terra

Joan Pujol i Carandell: «Crec que l'obra acabada no existeix»

SALT (Del nostre corresponsal, E.G.).— És curiós, com a mínim, que a un artista saltenc que té una obra al museu d'art contemporani de Serét, i que ha exposat amb èxit a ciutats com Barcelona, Madrid, Granada, Sevilla o Jaén, li hagin estat denegades les exposicions que ha intentat fer a Girona. Aquest és el cas de Joan Pujol i Carandell, que gaudeix d'un prestigi arreu de l'Estat espanyol que, potser, no té a casa nostra.

Si hem de buscar una constant en l'obra de Carandell, la podem trobar en una evolució contínua quadre rera quadre.

«L'art de pintar és un estudi contínu d'investigació. He arribat a la conclusió que l'obra acabada no existeix, sempre és un estudi. Per això, si quan acabo una obra, no la considero millor que l'anterior, la faig malbé. Això és el que he après de Leonardo da Vinci, a qui se li consideren acabades només sis o set obres».

— Ens pot explicar com ha estat aquesta evolució en la teva obra?

— «Jo vaig començar fent dibuix, posteriorment vaig passar per una etapa realista, més tard vaig fer treballs emmarcats en el sintetisme i el surrealisme. De totes maneres, jo em considero totalment expressionista».

— Creus que és precisament aquest el procés que ha de seguir el pintor o l'artista?

— «En primer lloc, per a mi no és el mateix un pintor que un artista. Un pintor és simplement un tintorer, un empastifador de teles. Un artista incorpora la faceta creativa a l'obra. Per a mi, pintar és ordenar la sensibilitat i la creativitat d'un mateix respecte a la tonalitat del color. Pel que fa a la pregunta de si és aquest el procés a seguir, crec que és necessari que l'artista tingui una base, uns fonaments tècnics, l'escola, en definitiva; però a partir d'aquí ha d'anar evolucionant segons la seva sensibilitat, per intentar arribar a l'ordre complet».

En aquest sentit cal dir que Pujol Carandell està fent un estudi d'investigació sobre si la pintura és o no una tècnica.

— Actualment, estàs immers en una etapa mística, a què és degut això?

— «L'única explicació és que la faig perquè realment la sento. La porta dins des de molt petit, i tenia ganes de donar-la a conèixer al públic. De fet, fa cinc anys que hi estic posat i segurament que n'hi estaré deu més».

— Com es podria definir aquesta etapa mística?

— «Jo la defineixo com el renaixement d'una època totalment apagada, amagada, fosca. M'he dedicat especialment a la figura, però no he buscat retratar el típic sant del renaixement, sinó que he buscat el retrat psicològic i temperamental del personatge que m'ha interessat».

— Aquesta dedicació a la figura, es deu a algun motiu especial?

— «M'he interessat més per la figura perquè és més dinàmica que el paisatge».

«TINC UNA OBSESSIÓ: LA QUALITAT DE L'OBRA»

— Sembla que ara fas més estudis que obres acabades...

Dibuix de J. Pujol i Carandell

— «Sí, efectivament, faig molts més estudis que obres acabades, però tal com feien Leonardo, Rubens, Rembrandt, Ticiano, El Greco..., per deixar una obra d'art ben acabada són necessaris molts estudis. Tots aquests estudis els faig perquè tinc una obsessió: la qualitat de l'obra».

— Això ens pot fer entendre el fet que per crear —paraula molt estimada per Carandell— una obra hagi necessitat 53 estudis. A més d'aquests retrats de caire místic en què estàs treballant, tens algun projecte en perspectiva?

— «Professionalment sóc molt orgullós, i crec que estic capacitat per fer una innovació a la pintura. Fa dos anys que estic treballant en aquet sentit, i el que intento és crear un estil nou de pintura».

— En què consistirà exactament aquest nou estil que estàs buscant?

— «Bé, jo ara et podria dir moltes coses, però a mí m'agrada més parlar amb la paleta, el pinzell o el carbó; per tant, quan surtin a la llum aquesta sèrie d'obres, serà el moment d'entendre en què consisteix aquesta innovació».

— Pel que fa a projectes a més curt termini, estàs preparant alguna cosa en concret?

— «Sí, precisament d'aquí a dos mesos exposo a Caldes de Montbui, on m'interesso especialment per la tonalitat. Per una mica més tard estic preparant dues exposicions a Madrid, una a Granada, concretament a l'Alhambra, i una al museu d'art contemporani de Sevilla».

— El fet d'exposar en museus no és massa freqüent...

— «Diuen que als museus només hi exposen els consagrats, però jo el que vull és exposar la meva obra, simplement. De fet, intentaré exposar-hi més sovint, sobretot les obres que corresponen a l'època mística, ja que penso que encaixen molt bé en aquests tipus de recintes».

— Totes aquestes exposicions suposen viatjar molt, pots treballar a l'estudi tant com voldries?

— «Quan haig d'agafar la maleta i estar una bona temporada fora, em poso nerviós, perquè al tercer dia de ser fora ja sento una necessitat imperiosa de treballar, però, en fi, és una cosa que l'has de superar».

Tal com ens ha dit, Pujol Carandell té en perspectiva cinc exposicions, de les quals cap serà a Girona. Esperem que en un futur no massa llunyà puguem anar a veure una exposició de l'artista saltenc sense necessitat de fer una pila de quilòmetres.

A Sant Hilari Sacalm

Joan Comas ha exposat l'obra de dos anys

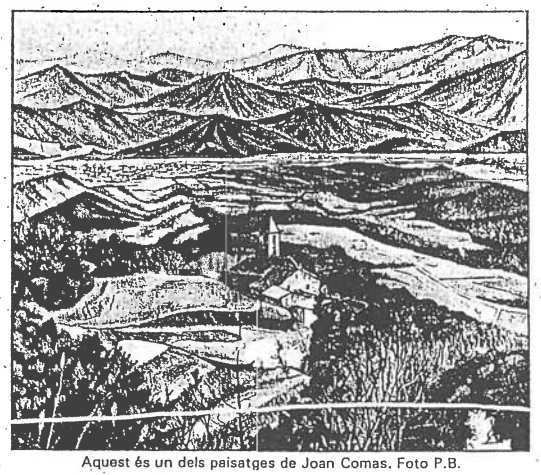
SANT HILARI SACALM (Del nostre corresponsal, Pep Badia).— La realitat de la pintura local hom pot detectar-la a través de les contínues exposicions que es realitzen a la biblioteca de «la Caixa». Aquest estiu, el programa d'exposicions ha estat dedicat especialment a l'artista local que, d'aquesta manera, té una possibilitat de promoure la seva producció a la clientela local i turística.

Joan Comas i Comajuan, pintor i escultor, ha aprofitat aquesta oportunitat per exposar, després de dos anys, la seva ora. En aquesta ocasió ha exposat només pintura a l'oli i s'ha deixat en el seu taller les escultures de fusta que tant defineixen les maneres de l'artista.

Per a un pintor que no viu de l'art i que es proposa una certa constància davant la clientela, li cal una exigència temàtica. En aquest sentit, Joan Comas es decanta per paisatgisme amb reminiscències impressionistes. **«No és un impressionisme convencional i més evolucionat d'un Monet»**, com determinaria Francesc Canés en la presentació de l'exposició, sinó d'un **«impressionisme més primitiu i espontani, el que és, tot just, culminació del naturalisme».**

La Producció d'aquest dos anys s'ha centrat, bàsicament, en el paisatge tot i que també ha treballat la natura morta, el tema urbà i el retrat.

Aquesta demanda de paisatges de les Guilleries està a bastament coberta per la producció dels pintors locals. Joan Comas, precisament, hi ha donat una interpretació autodicacta que es distingeix substancialment de la resta de pintors per delimitar de forma acusada els relleus i les siluetes.

Aquest és un dels paisatges de Joan Comas. Foto P.B.

-407-

Divendres 28 octubre 1983
Portada

OS

Precio: 35 pesetas

Especial Fires de Sant Narcís

B-0

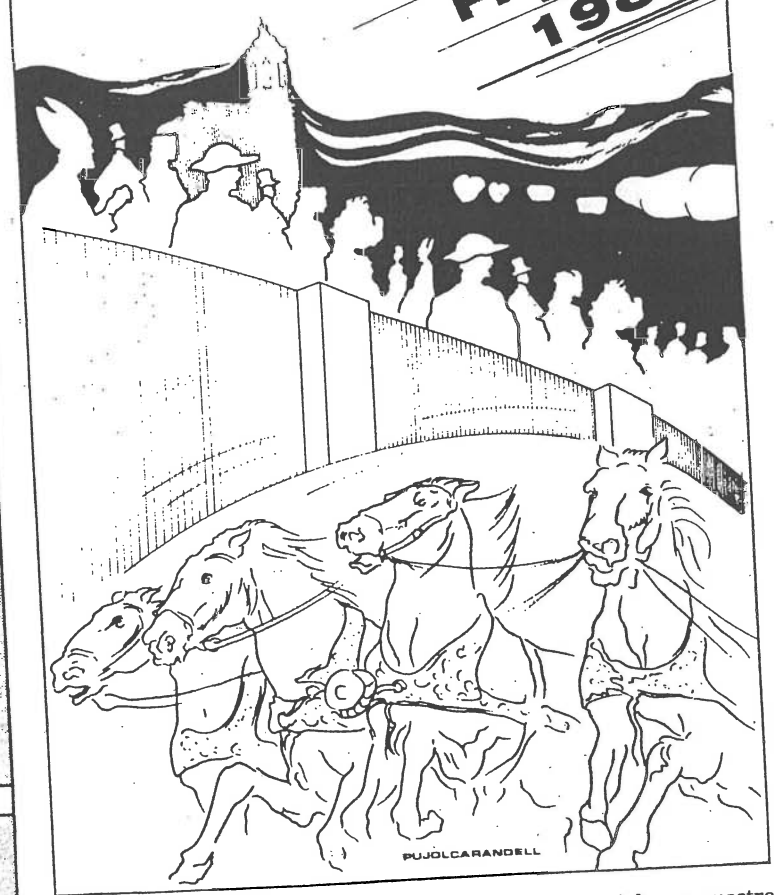
1982, que
na serie de
con los que
).

Página 6

mas

los sitios DE GIRONA

ESPECIAL FIRES 1983

Con este ejemplar, el lector recibirá un número especial que nuestro periódico edita con ocasión de iniciarse hoy la celebración ferial. En las páginas del citado número se incluyen visiones diversas del acontecimiento que enmarca el otoño gerundense. La portada es un dibujo realizado exprofeso por el artista gerundense Pujol Carandell. El número especial y el periódico del día, al precio habitual de 35 pesetas.

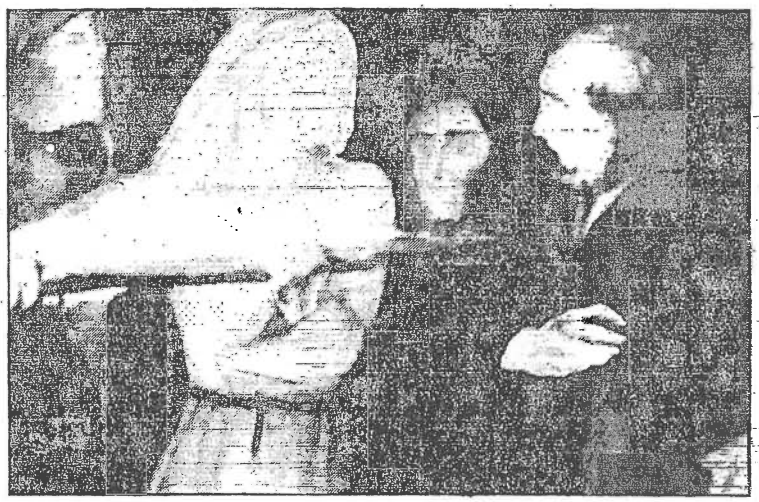
Crític d'Art: Glòria Bosch i Mir
Punt Diari, Diumenge, 6 nov. 1983
pàg. 29

L'artista saltenc exposa a Caldes de Montbui

Pujol Carandell: «La qualitat és la meva obsessió»

L'artista saltenc Pujol Carandell inaugura la temporada d'exposicions a Caldes de Montbui, concretament als locals de la Caixa de Barcelona. Aquesta serà la primera mostra de tota una sèrie programada per al 83-84: Granada (Museu de la Ciutat i l'Alhambra), Sevilla (Museu d'Art Contemporani i locals de «la Caixa»), Madrid, etc.

A mi m'agradaria més referir-me a les darreres obres d'en Pujol —no previstes de moment per exposar—. Un món molt més simplificat i connectat a un univers expressionista, on les figures quasi desapareixen rere les taques, deformades després d'un llarg procés i saturades a força de contrastos entre zones opaques i transparents —com velades—. Procés que, com en tota la seva pintura, es manté en unes bases d'equilibri, ritme i moviment constantment cercades. Però s'afegeix un fet essencial en la percepció i síntesi de les formes: la possibilitat d'abstreure lluny dels detalls que han conformat la seva sèrie mística. També juga amb uns materials —quan fa pastel— ben artesanals que ell mateix confecciona a partir del blauet i les terres vermelles. No és una pintura de fàcil elaboració, sinó de paciència, de passar-hi moltes hores per assolir un resultat i potser d'anacronisme vivencial, si tenim en compte que avui tot es fa de pressa.

Obra de Pujol Carandell: «L'expulsió dels mercaders del Temple»

SÈRIE MÍSTICA

Entre les obres que presentarà, una de les més costoses ha estat «L'expulsió dels mercaders del temple», dins la sèrie mística abans esmentada. Una peça de 195 x 130 cm. a la qual ha dedicat 53 estudis preparatoris a través d'onze mesos. Cada personatge de la composició ha estat desglossat com a subjecte individual, amb totes les diferències sensibles i psicològiques que comporta, abans d'integrar-se equilibradament al conjunt.

Quin seria per a en Pujol Carandell el nivell de qualitat d'una obra?

«Primer cal tenir base. Una obra abstracta amb un fonament fort té una estructura, un equilibri, un color, tot lligat. Després de molts anys de treball s'arriba a la part sensible de la persona i a la part tècnica i il.lustrativa. Si només agafes la part emocional, la part sensible —en una obra mai no s'ha d'esborrar—, tindràallò un equilibri?, serà una cosa ben encaixada?. La qualitat és la meva obsessió i crec que hi ha uns conceptes per arribar-hi que, sumats, donen aquest nivell màxim: harmonia de color, forma, equilibri, dinàmica i llum».

Pujol Carandell ha tingut com a base tres conceptes que emfatitza al llarg de tota la trajectòria. En primer lloc, la relació que s'estableix entre l'espai i cada figura —la qual és, en definitiva, el centre on volten totes les propostes de l'artista, siguin místiques o no—. Després, un centrar-se en el moviment de les formes i l'expressió dels personatges, per acabar amb la idea d'equilibri harmònic manifestat en el conjunt.

-409-

Glòria Bosch i Mir

En una mostra itinerant

Sis artistes de Granollers han passat per Girona

GIRONA (De la nostra col.laborador, **G.B.M.**).— El dia 18 d'octubre s'inaugurà a la casa de cultura Tomàs de Lorenzana, una mostra que acollí el tarannà més actual dels artistes del Vallès oriental, exposició que s'ha clausurat fa uns dies. Granollers, un centre viu i sensible a l'art, on s'han desenvolupat activitats de força interès, exporta ara sis noms: Jordi Benito, Josep Franco, Jaume Guardis, Joan March, Josep Uclés i Vicenç Viaplana.

Aquesta exposició itinerant del departament de Cultura de la Generalitat, servei d'Arts Plàstiques, en col.laboració amb el Museu de Granollers —són en realitat els que han fet la selecció—, forma part d'una sèrie d'àmbit comarcal dedicada als artistes joves. La «VO» de Granollers és quelcom confosa i fins i tot ambigua a l'hora d'establir marcs i límits en el contingut global de la mostra, però el que sí queda clar és una uniformitat eclèctica vers les noves figuracions expressionistes. Eclecticisme que comporta l'aventura i explosió irrefrenable, incontinguda davant la tela.

PUNT DIARI

La pintura i el Nadal

(ve de la plana anterior)

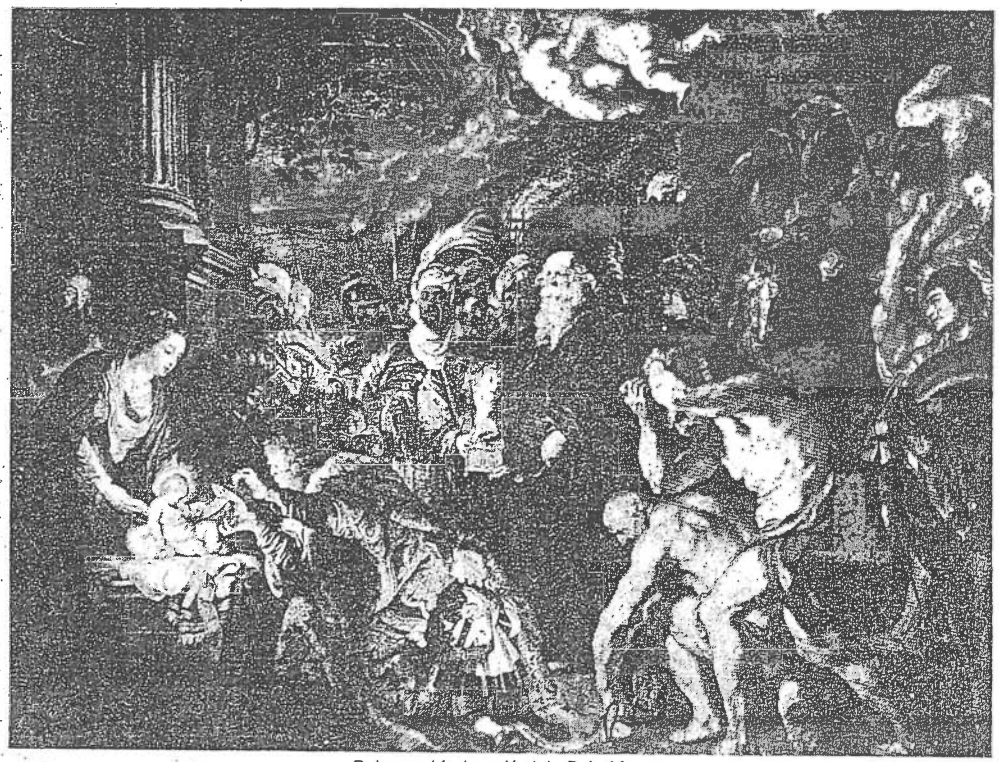
DEL GRECO A RUBENS, O DEL MANIERISME AL BARROC

Un nou episodi artístic, encadenat pel moviment pre-barroc que anomenem Manierisme, encarnat a la perfecció per *L'Adoració dels Pastors* pintada per El Greco, segons el seu típic estil, i també típicament manierista, de figures allargassades, endutes per una mena d'arravatament místic.

Ben al contrari, l'esplendorós i sensuals Ruben utilitza un tema paral.lel, el de *L'Adoració dels Mags*, per construir una enorme i superba peça de pintura, on carns, vestidures, colors i matisos resplendeixen a ple.

Per acabar, tot i que la pintura contemporània és lluny de trobar-se situada en un clima que li permeti retornar a aquestes grans *machines* pictòriques i, no cal dir-ho, fins i tot al tema en si, a Girona mateix tenim un pintor, Pujol Carandell, que és dels pocs que, essent contemporani, intenta apropar-se a alguns aspectes d'aquesta gran tradició pictòrica, particularment la del període Renaixement-Barroc.

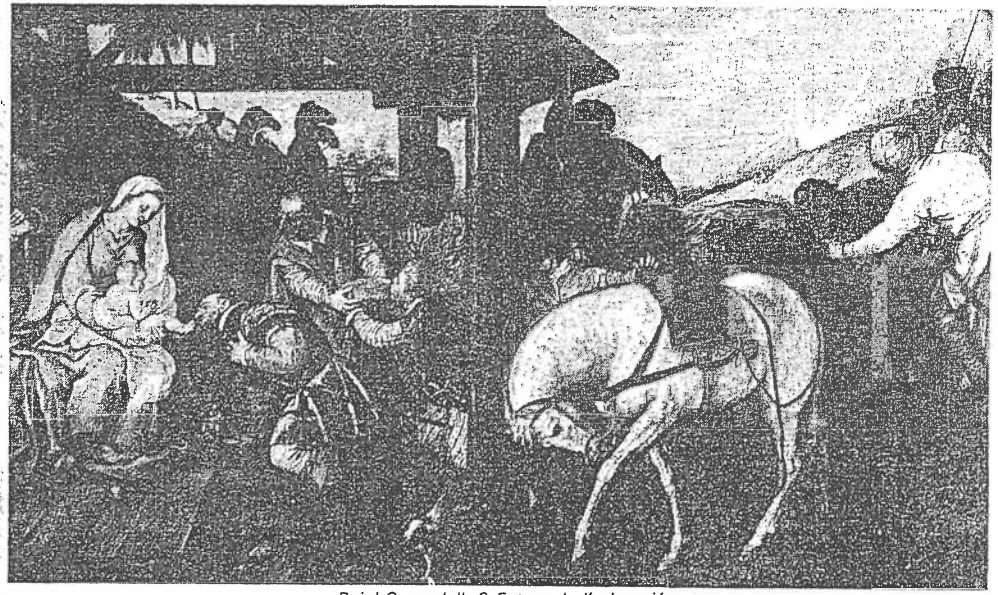
Jaume Fàbrega

Rubens: *L'adoració dels Reis Mags*

Tiziano: *L'adoració dèls Reis Mags*

Pujol Carandell: 3 Estats de l'adoració

Punt Diari
Dijous 22 desembre 1983
pàg 40

Una exposició mística aplega quaranta-tres artistes a Besalú

Punt Diari 26 des. 1983

BESALÚ (De la nostra col.laboradora **Glòria Bosch i Mir**).— El 26 de desembre s'inaugurà a Besalú una exposició d'obra mística, organitzada per l'Ajuntament i els Amics de Besalú, així com la Fundació Margarida Marsé i el Restaurant la Curia Reial. Hi col.labora la Caixa d'Estalvis Provincial de Girona i la mostra es reparteix en tres espais: la Sala Gòtica del Palau de la Cúria Reial, les sales del restaurant i l'antic Hospital de Sant Julià.

Són 43 artistes els que exposen, com un Manolo Gómez, una Margit Kocsis, una Montserrat Lloncli, l'Àngel Marsà o el Frederic Marès, l'Emília Xargay o el Josep Perpiñà, en Pujol Carandell o en Josep Mª Subirachs, un Vila Moncau o un Carmaniu... I tants més que van de la pintura a l'escultura, el relleu o el retable. Del dibuix a l'aquarel.la o el gravat. Dels objectes de cuir gravat al foc als pessebristes. Tots hi són presents amb un contrast entre tradició i noves orientacions. Més enllà del tema hi ha la interpretació singular de cada artista, la recuperació d'un passat, però també la manca de necessitat de buscar nostàlgies representatives i, alguns, com Josep Perpiñà que ha dissenyat el cartell amb gran encert, sense por a enfrontar-se a nous conceptes que reactualitzin una idea abstracta i general com és la mística. La varietat ens situa en dues línies: la que torna la vista cap a un passat, cap a un tema, i la que mira endavant assumint el repte. L'obra pertany a diferents èpoques, pel que la valoració s'hauria de fer amb calma.

A través de tres artistes que hi participen, tres generacions diferents, podem arribar a significar una línia de retorn a la simplicitat, a la síntesi expressiva de l'art romànic, seu i marc adient d'aquesta exposició. L'aportació de **Montse Gudiol**, la més jove dels tres, està subjecta a un cas veritablement lamentable. La pintura que hauria de participar és una «pietat» que formà part d'una exposició d'art sacre realitzada a Girona fa bastant més d'una dècada:

UNA PIETAT A MIG FER

«Estava fent una Pietat i quan la tenia a mig fer, un senyor de Girona que casualment és canonge, em va demanar una obra per una exposició d'art sacre. Justament era l'únic quadre religiós que havia fet a la meva vida. Quan el vaig acabar de seguida fou entregat, sense tenir ni tan sols la possibilitat de fer-li fotografies. Un cop finalitzada la mostra, volia recuperar la meva peça, però des de llavors mai no ha estat possible i pel que sembla ningú no pot donar-me raó d'ella».

Hi ha hagut diferents intents per part teva?

«Pensa que he deixat quadres arreu del món i aquesta és la primera vegada que ha desaparegut una peça sense retornar-la. Llavors ho vaig intentar, però jo abans era més tímida i la lluita era com picar un ferro fred. Eren moments en què tot estava molt més tapat —en Franco i l'església anaven molt units—. Si no fos perquè m'han tornat a demanar una peça per Girona —en aquest cas per Besalú que ve a ser el mateix— i també sobre obra religiosa, no pensava dir mai més res, però això em fa tenir un mal record».

De totes maneres les relacions amb l'església sempre han estat bones i has fet diverses peces:

«Sí, tinc el Sant Benet que em varen encarregar els monjos de Montserrat, que són excel.lents i d'una gran qualitat humana. He fet el Sant Jordi de la Generalitat, el retaule de la Catedral de Manresa, etc, etc. I ara m'han encarregat pintures pel monestir de Poblet, així com la portada de Nadal pel diari «La Vanguardia». Amb tot això vull aclarir que no és ficar-se amb l'església. No és l'església ni el bisbat, sinó un senyor de Girona que hi ha la casualitat que és canonge».

L'ÚLTIM BASTIÓ DE L'ARTESANIA

Tot cercant el pol generacional oposat, trobarem un dels darrers reductes de l'artesania barcelonina a la casa-taller de **Modest Morató**, que s'ha passat des dels tretze anys fent creus. Quan no era el tema religiós era l'orfebreria, doncs va néixer en una època d'artesans on els manyans vivíen al mateix lloc on tenien el taller i a través d'una petita finestra podien veure la botiga. Llavors era una cadena de pares a fills: «Ara estem a Barcelona ideològica dels artesans. **L'últim bastió de l'artesania és aquest taller voltat de jardí».**

Ell creu que **«l'art sacre, en aquests darrers anys, ha sofert un tomb molt gran i es troba actualment en trànsit, com si fos polític. A mi em sembla bé el contrast amb el que es feia abans i que tot es porti amb més austeritat».** Mentre Montse Gudiol troba força bé la iniciativa d'aquesta exposició, Modest Morató creu que «cal reviure aquestes coses»:

«És com totes les antològiques. Recordar als artistes passats és molt bonic i cal fer-ho. Avui es fan coses sense durada, sense tenir en compte que es necessita el pas pel sedàs del temps. Una de les coses que he tingut més present és no fer-ho per un dia sinó per tota la vida. Procurar acabar bé les coses, que tant te les puguis mirar del dret com del revés. En definitiva, com si fossin escultures d'un bon escultor i no aquests totems que ens posen ara a qualsevol carretera».

Cal remarcar que Modest Morató, no massa joiós del que es fa actualment en el terreny de l'art creatiu, sent una gran admiració per na Montserrat Gudiol:

«És la seva simplicitat. Tot el que entén d'art, sap que el més difícil és treure: aconseguir una línia, aquelles petites coses, aqueixa tranquil.litat que amb un detall t'arribi a dir tot el que voldries comunicar».

Arquetes, calzes, copes de noces, relligat de llibres amb pell i pergamí, des de la més petita miniatura fins a l'esmalt de grans dimensions, Modest Morató —de formació autodidacta— s'ha barallat amb tot:

«Quan em vaig adonar del que hi havia a Orient, em vaig dedicar a traduir els llibres per aprendre aquests estils i tècniques orientals. Amb tot i això, vaig passar per l'escola Massana com a professor, però el treball necessitava més atenció i no podia repartir-me».

EL PA NOSTRE DE CADA DIA

Modest Morató accepta i treballa l'expressió lliure, sense adaptar-se a esquemes, però sempre amb una base figurativa on l'abstracció només ha servit per atorgar qualitats i atmòsferes a algunes peces. De totes maneres, el treball va més pel cantó clàssic i, com ell diu, **«el pa nostre de cada dia és la reproducció, reinterpretada amb un esperit personal».** Efectivament, a Besalú hi hauran peces del romànic com un «Calvari» o una «Arqueta de Silos», del segle XII.

Entre Modest Morató i Montse Gudiol, una altra generació pot estar representada pel pintor de Sta. Coloma de Farners, **«Josep Beulas**, que participa amb un «Crist crucificat» de l'any 1947. Per a ell el tema d'una exposició o un quadre concret és indiferent i el que realment interessa és l'obra plàstica: **«La pintura de tema religiós, actualment molt abandonada, penso que es tornarà a revaloritzar. No sé quina explicació pot tenir, però quan hi ha una exageració en una cosa, arribat un moment s'exagera de forma contrària i potser estem en aquest moment de no voler saber res. Encara estem en una situació de recessió».**

Curiosament la mostra inclou una sèrie de noms que no poden identificar-se com a artistes que emprin la temàtica religiosa —per destacar un exemple hi posaria Fuentetaja—, i tota una sèrie de gent que no l'havien treballat mai:

«El pintor pot deixar la imaginació lliure sense renunciar a cap de les conquestes de l'art modern. El que pensi en art religiós i recordi les verges de Murillo, no és necessari. Cal trobar noves maneres: aquesta és la missió de l'artista. Que el públic s'identifiqui ja és difícil, però a això ja estem acostumats».

El cartell anunciador

Finalment li demanaria a Josep Beulas una autocrítica d'aquestes peces religioses de l'any 1947, doncs mai més no ha reincidit en el tema:

«M'encanta tenir-les i sé que avui no les sabria fer —almenys amb aquella mentalitat—. Penso que estan fetes amb una absoluta bona fe i candidesa. Això fou abans d'entrar a l'Escola de Belles Arts de Sant Fernando, a Madrid, on les classes d'anatomia m'hauria canviat els plantejaments. Si hagués hagut de fer el Crist, m'hagués preocupat tant que potser no l'hauria arribat a fer».

Punt Diari
21 gener 1984
pàg. 7

unista

fórmula: es paga (subsidi
treball. D'això a casa meva
s. Però aquest cost econò-
li és rendible, car els pocs
reball no estan remunerats
tats i la mancança de vida;
meros:
rendre consciència de la si-
és que el 28-O fa un any i
panyols varen voltar canvi.
no és suficient, com tam-
joria absoluta al Parlament;
sta de tothom (atur, preus,
lentment, hi manca un pro-
de la societat, a la vegada
e voler transformar aquesta
o varen expressar).
socialistes d'arranjar les co-
ifícilment podem donar una
si ara que són al Govern i
, prenen les mesures que
sit els falta?
ns presenta? Car la perso-
nen, tenen, tenim, el dret a
s ni explotadors, sense es-
a dona, la persona humana
otagonista, on la solidaritat
unt de tot.
de gener s'ha presentat l'al-
strument: el Congrés d'Uni-
spanya, d'on sorgí la verita-
nació del nostre país, i d'on
a que la societat espanyola
a d'ésser l'alternativa d'alli-
ble.
nunistes; en el camí de la
arem.

dels Comunistes de Catalunya

DE CADA DIA

De l'Art Sacre a l'Obra Mística

No podia ser altrament. Malgrat tenir un consistori socialista, Besalú no oblida les seves arrels històriques entreteixides de mitres i espases.

L'Exposició d'Obra mística s'inaugurà el dia de Sant Esteve i s'allargarà fins al 30 de gener. Es tracta d'una autèntica «multiexposició» que emplena les quatre dignes sales que Besalú dedica permanentment a l'art.

L'organització ha estat, també, unitària: a més de l'Ajuntament, ha comptat amb la col.laboració dels «Amics de Besalú», la prestigiosa entitat cultural que vetlla per la preservació del tresor artístico-arqueològic de l'antic comtat.

El marc no podia ser més encertat. I la qualitat de l'obra exposada s'hi adiu perfectament. És, no cal dir-ho, una exposició col.lectiva i al concepte «mística», s'hi ha donat un tractament molt divergent. Tal vegada hauria escaigut més dir-ne «Art Sacre» o, simplement, «Art Religiós».

La mostra, majoritàriament de pintura, aplega alguns curiosos exemplars d'orfebreria, creus i obres escultòriques; relleus i retaules. L'aiguabarreig d'estils i escoles és total: des de «tríptics medievals», molt ben imitats fins a l'impressionisme més surrealista, amb algunes peces de gòtic florejat i gran quantitat d'obres d'esperit renaixentista.

En aquest darrer context destaca, amb tonalitats pròpies i molt personals, l'ampla mostra de Pujol Carandell que podem anar a veure a la Cúria Reial. La interiorització expressiva de l'artista resta plasmada amb trets inconfusibles: la força cromàtica, d'intensitat renaixentista, es desplega amb inusitada energia entre els plecs i replecs dels vestits d'uns personatges molt ben configurats anatòmicament.

Aquest domini del color i la perfecció amb què soluciona els problemes anatòmics de la figura humana no tanquen Pujol Carandell en el mimetisme amanerat dels qui aspiren, simplement, a la «reproducció» dels «capolavoro» de l'escola italiana —sigui florentina, sienesa o vaticana—. Al contrari li obren noves perspectives que es manifesten en els tocs impressionistes amb què treballa el contorn de la figura i en el cromatisme d'uns fons d'un fosc suggestiu que imprimeixen a l'estètica de Pujol Carandell un toc de distinció i elegància no gens fàcil de trobar, avui, en el complexíssim món de l'art. En la dura recerca dels trepitjats viaranys d'allò que en diem «creació personal», aquest jove artista s'està fressant un camí d'amples i esperançats horitzons.

Joan Carreres i Péra.

PUNT DIARI

Dimecres, 25 gener 1984

ART CRITICA

Art catòlic

«Exposició d'Obra Mística», Besalú, diverses sales. Organitzada per l'Ajuntament de Besalú, Amics de Besalú, Fundació Margarida Marsà i Restaurant Cúria Reial. Amb el suport de la Caixa d'Estalvis Provincial.

Segons la Gran Enciclopèdia Catalana, la 5ª accepció de «Mística» és «experiència, veritable o suposada, d'unió directa de l'home amb la divinitat».

Amb aquest sentit, doncs, només es podria parlar, en rigor, d'obra mística referint-nos a artistes creients fins i tot molt devots, com podria ser el cas històric i ben conegut del deliciós pintor quatrecentista Fra Angélico.

En el passat, certament, l'art d'inspiració o mecenatge religiós o para-religiós ha ocupat un important lloc, fins i tot hegemònic, dins la producció artística.

No és pas aquest, però, el cas de l'art d'avui, i, molt menys, de l'art típicament contemporani o, si voleu, de recerca. Amb dades a la mà hom pot comprovar que la presència d'un esperit religiós (de signe cristià, naturalment) és una autèntica excepció: natzarens i prerafaelites, un Gaudí, un Rouault, aportacions fins i tot d'enorme qualitat, però limitades.

I està clar, amb la presència aclaparadora, a la nostra època, d'un art religiós que, com diria el jesuïta alemany Egenter, és típicament de «tendència» i situable, per tant, en els dominis del kitsch.

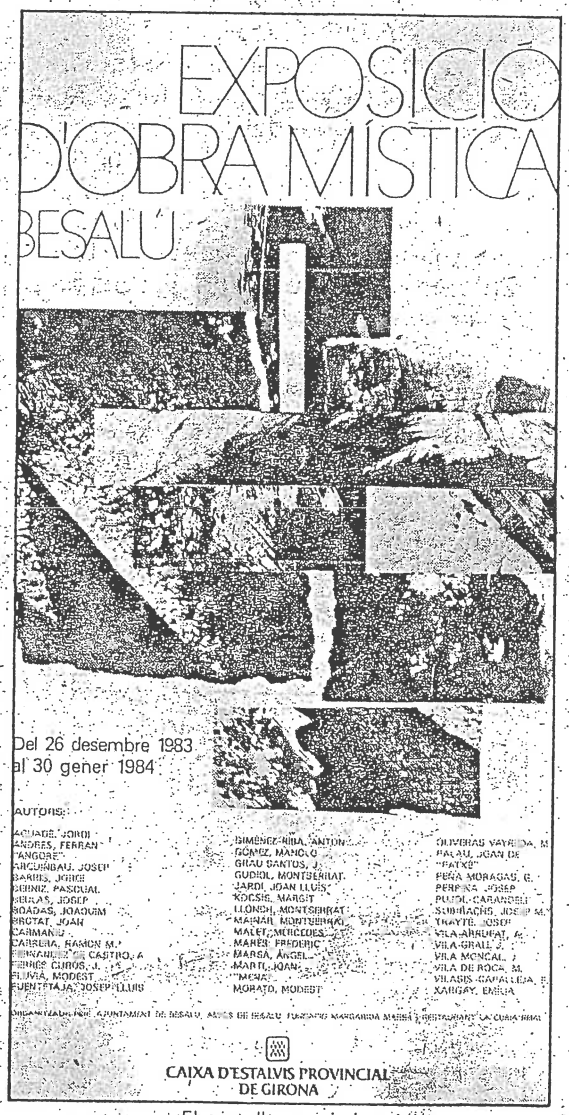
Aquesta exposició, doncs, és situable en aquest context: i això es desprèn tant de la majoria d'obres presents com del text que l'empara, kitsch ell mateix sense voler-ho, tal com s'escau amb el kitsch autèntic.

És en aquest sentit, doncs, que més que d'«obra mística», caldria parlar d'art catòlic i, en un sentit més restringit, fins i tot, d'art sacre o d'obres litúrgiques: una de les millors obres presents, justament, el calze de l'escultor Lluís Güell, pertany a aquesta categoria. Tractant-se de Besalú, ciutat on la comunitat jueva hi va tenir tan significativa importància, és més de destacar que es tracta solament d'obres d'inspiració catòlica, i no pas d'una inspiració religiosa més genèrica.

Això queda palès pel fet que fins i tot artistes amb un llenguatge abstracte, com el jove pintor empordanès Patxé, han utilitzat el tema de la Creu per bastir una obra fortament gestual.

Al costat d'aquests casos, i d'altres —com el de Manolo Gómez, el conegut pintor i gravador, o Margit Kocsis, la deliciosa i detallista pintora— que adjunten algun «motiu» d'inspiració cristiana al que és la seva obra habitual, dominen els artistes que, o bé ja tenen en la seva obra material d'inspiració en l'art religiós del passat —cas del jove pintor saltenc Pujol Carandell— o que presenten aspectes relacionats amb el Catolicisme, com Joan de Palau i la seva Verge de Banyoles, Beulas, etc.

D'altres, finalment i són la majoria, se situen dintre l'art religiós, cultual o pararegiós en sentit estricte: des dels que mostren objectes de culte o litúrgics, com el ja esmentat Güell, o Vila de Roca, amb els seus *remakes* o còpies d'antics retaules, o

El cartell anunciador

Modest Morató, Peña Moragas, el pessebrista Josep Trayté o, per acabar, Ramon M. Carrera.

Caldria assenyalar, finalment, que a part de valorar l'esforç que suposa reunir una bona quantitat de material capaç de fornir un cert panorama de l'art catòlic d'avui, les mostres múltiples —acompanyades, a més, d'un vídeo itinerant— queden una mica deslluïdes per aspectes que no s'haurien de considerar marginals, com són els referents al text de presentació i als aspectes del disseny (cartells, etc), realment descurats, tot incloent un gavadal de faltes d'ortografia («retable», «numeradas sensa mar», «calza», «angels que volen vers lo invisible» —sic—) que, certament, no deixen de provocar mal d'ulls.

Jaume Fàbrega

Convidat pel Consell d'Arts Plàstiques de Ginebra

L'UL DE BOU

Quan l'expressió de fe esdevé art

¿Us imagineu una obra gegant, de 4'5 mts. de llargada per 2'10 d'amplada? L'artista fa quatre anys que hi treballa i encara no la té enllestida. Un artista jove, gironí de Salt. L'hem pogut veure exposar a sales de Barcelona, Madrid, Sevilla, Granada o Jaén. Girona encara no l'ha reconegut.

Aquesta obra colosal, d'ambicions leonardianes —tanmateix justificades—, té dues singularitats paleses: es tracta d'una plasmacio del Darrer Sopar de Jesús de Natzaret amb els Apòstols i vol ser al mateix temps resposta a una inquietud espiritual personal.

Pujol-Carandell no ha optat a l'art religiós per esnobisme —«anar contracorrent», «ara ningú no s'hi dedica», etc.—, sinó per una raó força incomprensible per a una bona part dels homes del 1984.

—Jo vaig estudiar al Seminari de Girona. Volia ser capellà. Encara no m'explico com va ser que m'aconsellaren que m'ho deixés córrer. Em va costar molt obrir-me camí i he passat llargues temporades a Itàlia i a Andalusia. Però sobretot a Itàlia, estudiant l'anatomia, les formes i el cromatisme de les pintures del Renaixement. I també el dibuix. Quan començo de configurar una obra elaboro primer un seguit d'esbossos al carbó. I vaig seleccionant els què m'agraden més. Deixo passar temps. Em fascina la Creació. I considero que el Testimoni màxim de la gran obra creadora de Déu és Jesús de Natzaret; i que l'apoteosi d'aquest testimoni esclata en el Darrer Sopar. Perquè en el Darrer Sopar hi ha el Divendres Sant i, alhora, el Diumenge de Resurrecció. I hi és d'una manera simbòlica i alhora comunitària.

Pensa tenir enllestit El Darrer Sopar a finals d'aquest any. El 1980 en realitzava els primers estudis al carbó: forma, expressió i personatges. Hem de dir que l'obra de Pujol-Carandell se significa pel moviment i l'expressivitat. I fins i tot té un conjunt de rostres humans on reïx a personificar vicis i virtuts amb un grafisme colpidor: ira, enveja, odi, gola, avarícia.

El 1981 iniciava els esbossos de relació espai-figura, a fi d'establir la dinàmica del grup.

1982: Pas dels estudis a la tela. A més dels Dotze Apòstols esbossa la situació especial de Jesús i hi introdueix un catorzè personatge central —Àngel-herald-missatger— que ha d'impactar enjòlit a la composició.

1983: Insatisfacció davant d'una figura polèmica del grup: Judes. En rectifica l'expresió i la tonalitat. Judes, al marge de l'ofuscació del darrer moment, representa en el grup la lògica humana, enfront de la raonable irracionalitat de la fe.

Efectua també retocs profunds a les expressions del rostre de molts dels Apòstols:

Pere i Maties els tinc plasmats des de l'any 81. El rostre de Crist ja va prenent forma, però no li he trobat encara l'esbós definitiu, que s'ha configurat ja en els deixebles, excepte Sant Joan.

Pujol-Carandell pinta a l'oli, directament sobre la tela. Els colors acostumen tenir una vivacitat renaixentista, fins i tot les tonalitats fosques, com serà el cas del Sant Sopar, a APOTEOSI DE LA GRAN OBRA CREADORA DE DÉU.

Hom podria pensar que l'artista ens vol traslladar a la Itàlia del Cinquecento. I s'erraria de mig a mig: s'hi inspira des del punt de vista formal i tècnic perquè considera que la distribució de l'espai, les proporcions anatòmiques —tant del nu com del caient dels plecs del ropatge en les figures vestides— i la «màgia» colorística fou allà que assoliren un punt definitiu de perfecció. Aporta en canvi, uns tocs impressionistes indiscutiblement personals en el tractament del rostre i la tècnica de la lluminositat; allò que distingeix una obra de Pujol-Carandell de qualsevol altra és l'esclat dels feixos de llum concentrats i una competent distribució lumínica que manté les figures en expectativa difusa: no les veiem mai «retallades», ans en percebem la forma, gairebé en moviment, gràcies a un subtil joc de clar-obscurs estudiadament trobador.

Per a en Joan Pujol-Carandell l'art és vida; és creient i amb vocació cristiana:

Un dels esbossos de Pujol-Carandell.

—Expresso la meva fe a través de l'art, i no me n'amago. Em fascina el món bíblic i, especialment, les figures protagonistes del Nou Testament.

Ha esbossat, també alguns episodis evangèlics: l'Expulsió dels Mercaders del Temple o la Cruxifixió; o els Quatre Evangelistes, obra bellíssima i polèmica, especialment per l'equivocitat adolescent de la figura de Joan i la insinuant efervescència d'un rostre d'inabastable dolcesa.

I és que la qualitat de l'obra és obsessió primordial en Pujol-Carandell: No s'enrojola d'haver pres com a mestres Rafael i Michelangelo, Leonardo i el Tiziano, Rembrandt, Rubens o El Greco:

—Primerament apunts, croquis, estudis... No tinc pressa, perquè la creativitat és enemiga del temps. Ara, després de cinc anys, penso que és ja el moment de plasmar, definitivament, damunt la tela aquest *Testimoni* de l'Amor de Déu; *el Sant Sopar.*

Una obra de mides colossals que va agafant cos. I uns esbossos d'indiscutible qualitat que, de moment, en són testimonis.

L'artista avança. I pot dir, com el vell Vayreda quan la crítica li retreia que no acabava mai les seves teles: Ja estic content d'haver-les començades; pitjor aquells que acaben uns paisatges sense haver-los veritablement començat.

Joan Carreres i Péra

Punt Diari. Diumenge, 15 abril 1984, pàg. 5

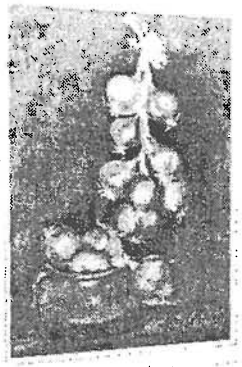
...idad y su trayectoria ya dilatada en el tiempo, pero siempre segura en una creatividad rica y completa.

La «Cena» de Pujol Carandell, avanza

Efectivamente, la gran tela «La última Cena», que el artista gerundense Pujol Carandell realiza en su taller de Salt avanza, y ya puede perfilarse, según se desprende de la fotografía de Pablito, lo qué será esta composición, que según opina su realizador, marcará una pauta en la trayectoria creativa en cuanto a su vertiente de obra mística.

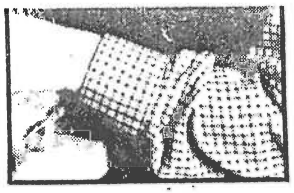
... Enriqueta Calvet, «Queta» para

Los óleos expuestos no son sólo fruto de sus espontaneidad en los ratos libres, sino que están complementados con los conocimientos y técnicas adquiridas en la escuela de Bellas Artes.

En el trabajo de estos años se refleja la luminosidad mediterránea plasmada en diferentes paisajes y flores. Complementando la muestra excelentes bodegones.

Un esperanzador futuro artístico se le presenta a «Queta» y que quien mejor le conoce, su profesora de pintura, lo define de la siguiente forma: «tenen extraordinària riquesa plàstica i de color, i fan néixer raonades esperances, tenint en compte el seu esperit d'afanosa recerca i la vivesa del seu temperament».

meses, presenta estos días una completa exposición de su obra reciente, en el «Espace A.G.F.» de la ciudad francesa de Bordeaux. Estas salidas al exterior del arte catalán suponen un considerable esfuerzo de nuestra plástica para estar presente en el actual momento creativo europeo. La tarjeta de visita de Josep Bofill es inmejorable, en una escultura a la vez de profunda raíz tradicional y con un sentido estético perfecto.

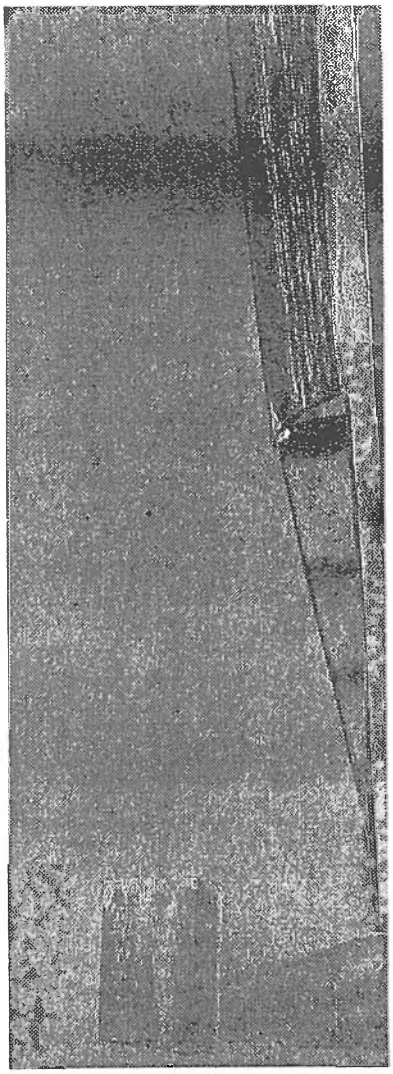
JOAN COMALAT y MANEL PALAHI, expondrán, a partir del día 12 en Perpinyà. En una feliz combinación de fotografías del primero y de papeles de fantasía del segundo, serán una muestra de las posibilidades del arte contemporáneo, más joven y actual de Girona, se trata también de una embajada que saludamos con ilusionada esperanza.

Crític d'Art: J. Víctor Gay
Los Sitios (de Girona)
Domenge, 4 març 1984.
Pàg. 14

-514-

Diari de Girona. Agost 1984

A la imatge superior esquerra, «Train s
sun», una joia realitzada el 1993 per M
homenatge a Depero i que es pot veur
mes a l'Ateneu de Cadaqués. Sobre aq
l'escultura en acer cortén «Disgregació
Ansón, exposada a la Fontana d'Or de
una de les pintures que l'artista salten
Carandell exposa al castell de Benedor
sèrie d'homenatge a la música.

Borràs/Julibert
Mercè Ettinghausen

Tema:
Pintura i ceràmica
Obert:
13 d'agost-28 d'agost
Horaris visita:
19-21 h
Adreça:
C/ Pedró, la Pera

A.C./M.P.

La Pera.- Aquests dies la galeria de Mercè Ettinghausen ens convida a veure l'exposició de pintura i collage sobre paper d'Ernest Borràs, que ha experimentat amb materials diversos a la recerca de noves possibilitats pictòriques. També hi exposa Berta Julibert, que presenta un recull de peces de ceràmica amb el títol *El bestiari de Berta*. En aquestes escultures, Julibert busca el sentit plàstic del somni i les combinacions d'elements.

B. Ansón
Fontana d'Or

Tema:
Escultura, pintura, dibuix
Obert:
7 de juliol-13 de setembre
Horaris visita:
17'30-21 h
Adreça:
C/ Ciutadans, 19, Girona

A.C./M.P.

Girona.- Amb el títol de Temes vertebrals, Bonaventura Ansón presenta una àmplia selecció de la seva obra, en la qual rebrota sovint un interès per humanitzar els objectes i alhora mostrar-nos el seu costat grotesc –el vertebrals del títol fa referència tant a una estructura òssia com al doble sentit vertebral-cerebral–. Ansón demostra una gran capacitat per analitzar el vast món de les imatges en el seu propi procés creatiu.

Pujol Carandell
Benedormiens

Tema:
Pintura
Obert:
27 d'agost-11 de setembre
Horaris visita:
17-22 h
Adreça:
Castell de Benedormiens

Audalt Camps

A.C./M.P.

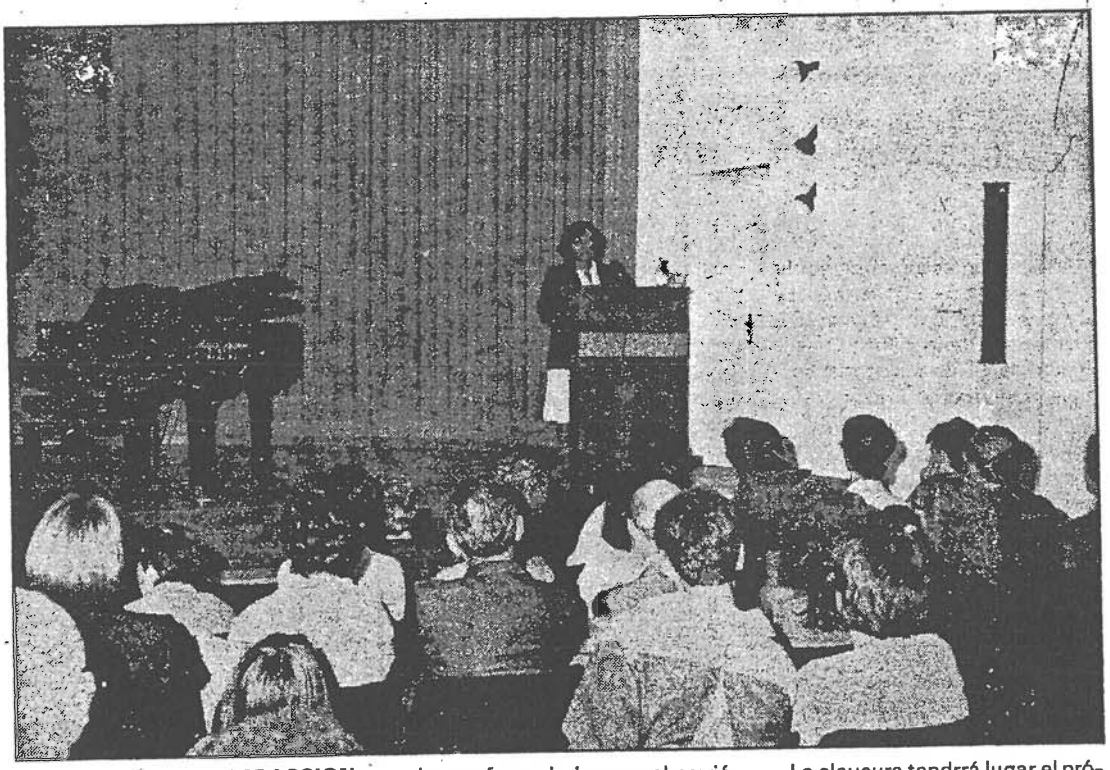
Castell-Platja d'Aro.- Pujol Carandell inaugura demà l'exposició *Història de la música*, que reuneix unes 35 pintures que volen ser un recorregut sentimental pel que ha representat la música per a aquest artista al llarg del temps. Amb la intenció de convertir l'experiència íntima en un llegat universal, Pujol Carandell ret homenatge a la música utilitzant l'estètica gòtica i barroca, amb resultats deliciosament avantguardistes.

M

-416-

Los Sitios. Diari de Girona

En Salt, homenaje a Beethoven

REDACCION
Foto CARLES SANS

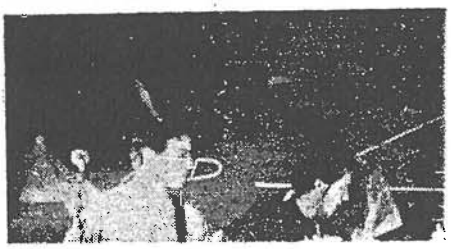
El pasado domingo en la Casa de Cultura de «Les Bernardes» de Salt, tuvo lugar la inauguración de la exposición a cargo de Pujol-Carandell, en homenaje a Ludwig van Beethoven. La obra es un retrato psicológico del gran músico desde su niñez hasta los últimos días de su vida.

La conferencia inaugural corrió a cargo de Maria Àngels Alabert quien interpretó «Clar de lluna». Hubo también interpretaciones por parte de Sofia Cabruja con Sonata Patética Opus 8, y Anna Sais con 32 variaciones Opus 80. Fueron muchas las personas que asistieron al acto, coincidiendo todas con la gran amenidad con que se desarrolló.

La clausura tendrrá lugar el próximo día 15 del presente mes con un concierto a cargo de la Orquesta de Cámara de no estra ciudad.

JUZGADO DE 1.ª INSTANCIA E INSTRUCCION N.º 1
STA. COLOMA DE FARNERS. Girona

Concert a Giro

-418-

Homenaje a Beethoven en «Les Bernardes» de Salt

Gonzalo Garrido → G.G.

En la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt, tiene lugar estos días una exposición «homenatge a Ludwing van Beethoven», con estudios pictóricos del artista Pujol-Carandell. Se trata de una colección de diversas técnicas en torno al rostro y a la expresión del genio musical de Bonn, desde su juventud en la hoy capital germana hasta su madurez en Viena, con significativos trazos de sus últimos años.

Acompañó a la apertura de esta exposición una conferencia de María Angeles Alabert, ilustrada con la interpretación al piano de diversas composiciones beethovenianas a cargo de la propia conferenciante y de Sofía Cabruja y Anna Sais.

Este homenaje se cerrará el próximo día 15 con un concierto por l'Orquestra de Cambra de Girona igualmente en la Casa de Cultura saltense.

Cuadros, conferencia y conciertos significan, obvio es decirlo, un empeño loable de trasladar al gran público el significado realmente trascendental de la vida y la obra de Beethoven en el contexto de la música universal de todos los tiempos; el legado que él recibiera de sus predecesores en la creación por el pentagrama y la inmensa contribución propia a su tiempo y al siglo y medio transcurrido desde su desaparición física en la capital austríaca.

Como tuvo ocasión de escuchar la audiencia de Salt, toda incursión de los aficionados al arte musical y al sinfonismo clásico ha de pasar inexcusablemente por el ejemplo beethoveniano, por su rigor creativo y por la maestría conceptual e interpretativa que nos ha dejado una labor émula de un Bach, padre de la música, al decir de Andrés Segovia, o de un Mozart, «enfant terrible» agotador de catálogos y propicio a toda suerte de composiciones.

Nuestra cordial felicitación al artista Pujol-Carandell dignamente expresivo en torno a tan histórica figura; a las intérpretes de sonatas y variaciones, y por supuesto, a la Casa de Cultura Les Bernardes de Salt por dar cálida acogida a éste que juzgamos empeño cultural muy digno de elogio y de superación.

LA SARDANA

Demà, primera Diada Tardoral a Cassà de la Selva

MARTÍ BLAY

Ballades de sardanes

Avui, dissabte,

A les 6 de la tarda:
Medinyà, cobla «La Selvatana».

Demà, diumenge,

A dos quarts de 12 del migdia:
Sant Feliu de Guíxols, Plaça Alabric, cobla «La Principal de Llagostera».

A les 12 del migdia:
Cassà de la Selva (1.ª Diada Tardoral de la Sardana), Plaça de la Coma, cobla «Girona».

A les 12 del migdia i a les 5 de la tarda:
Sant Martí de Llèmena (Festa Major), cobla «Maxim's».
Oix (Festa Major), cobla «Bofills».

A dos quarts d'1 del migdia, a les 5 de la tarda i a les 10 de la nit:
Medinyà (Festa Major), cobla «Miramar».

A les 4 de la tarda:
Sant Martí Sacalm (Festa Major), cobla «La Principal de Banyoles».

Cassà de la Selva (1.ª Diada Tardoral de la Sardana) —doble audició—, Passeig Vilaret, cobles «La Principal de Llagostera» i «Girona»; tindrà lloc un homenatge pòstum al músic cassanenc, Josep Bosch i Turró.

Dimarts, dia 9,

A les 10 de la nit:
La Platja d'Aro, Bar Bona, cobla «Maxim's».

Dijous, 11 d'octubre,

A les 6 de la tarda:
Flaçà, cobla «Els Montgrins».
A les 11 de la nit:
Girona —2 sardanes—, Pedret, cobla «Maxim's».

Divendres vinent, 12 d'octubre,

A les 12 del migdia, a les 5 de la tarda i a les 10 de la nit:
Cistella (Festa Major), cobla «Miramar».

A les 5 de la tarda:
Salt (Botifarrada), Pati del Col·legi «La Farga», cobles «Maxim's» i «Foment de la Sardana».

A les 6 de la tarda:
Flaçà, Plaça Estació, cobla «La Principal de Llagostera».

Aplecs-ballada

Divendres vinent, 12 d'octubre,

A les 3 de la tarda:
Llambilles, ermita de St. Cristòfol, cobla «La Principal de Llagostera».
L'Escala, camp dels Pilans.

Aplecs de la sardana

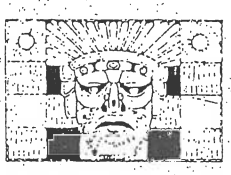
Demà, diumenge,

Matí i tarda:
Perpinyà, 4rt. Aplec de la SSardana, a la capella de St. Domènec, cobles «Els Únics» i «Combo-Gili».

Divendres, 12 d'octubre,

Matí i tarda:
Sant Jaume de Llierca, 11è. Aplec de la Sardana, al camp d'esports, cobles «Ciutat de Girona», «Mediterrània» i «La Principal del Llobregat»

Discoteca Xipe Totec

XIPE TOTEC

Crític d'art: Jaume Fàbrega
Suplement Arts. Crítica. Punt Diari.
Dimecres, 7 novembre 1984, pàg. 1

CRÍTICA

17 artistes gironins cap a un fons d'art contemporani

17 artistes gironins. Mostra col.lectiva a la nova sala del Museu d'Història de la Ciutat, Girona. Organitzada per l'Ajuntament de la ciutat i amb el suport de la Caixa de Pensions. Girona, octubre-novembre de 1984

Notícia doble, i doblement positiva: d'una part, la finalització de l'agençament de la nova sala del Museu d'Història de la Ciutat, que refon l'espai que ocupava el taller de tapisseria (que passa a la seu de la nova Escola de Belles Arts) i l'espai dedicat a exposicions temporals; de l'altra, la constitució d'un Fons d'Art Contemporani del Museu d'Història de la Ciutat.

Malgrat que Girona compta amb dos museus dedicats a exhibir fonamentalment o només parcialment (com en aquest cas) obres d'art (l'altre és el també recentment agençat Museu d'Art, a l'antic palau episcopal), i malgrat que, lamentablement, no hi ha coordinació entre aquest fons museístic, aquesta iniciativa del Museu d'Història de la Ciutat és un pas positiu.

Tot i que, atesa l'especificitat del museu, es tracta de recollir exclusivament obra d'artistes gironins —de naixement o de residència—, aquest inici és d'una gran transcendència. Es ció artística catalana Girona, amb la seva regió, és el nucli ultrabarceloní més viu, complet i fecund?

Aquesta mostra, doncs, si bé circumscrita, lògicament, a la ciutat de Girona, ve a reafirmar-ho. El nivell dels artistes aplegats, que són els que, majoritàriament, han configurat la plàstica gironina de la postguerra (excloent les últimes aportacions dels Huedo, Beard, etc., que esperem veure recollida en una pròxima mostra), és certament perfectament presentable i, en molts casos, d'un nivell més que acceptable. Això, des d'un punt de vista estrictament plàstic, però també històric, ja que no cal oblidar el marc de referència on té lloc l'exposició.

Entre el gris i el negre, tots els colors

Passem als artistes aplegats en la present mostra:

Anseso Gironella: presenta la

Perpiñà ha maldat per traspassar el llenguatge tradicional, de tipus paisatgístic, vers formulacions abstractitzants o de caire constructiu.

Pujol Carandell pintor de talent, amb una aportació ben diferenciada, però, algun cop perillosament ancorada vers un cert *kitsch*.

Santiago Roca D. Costa: entre Girona i Londres, és constantment fidel a la seva fórmula de paisatgisme urbà refinadament ben construït amb un voluntari llenguatge anònim.

Torres Monsó: escultor de la perfecció, dels nous materials, del mínim convertit en expressió màxima.

Isidre Vicens: un nom històric gironí, també dedicat —com Fita— a la didàctica de l'art i representant el vessant de paisatgista urbà atent al valor de les textures i matèries.

Textos i documents

Al marge de l'exposició pròpiament dita, integrada per tres obres de cadascun dels artists, una de les quals ha de quedar

419

temática a la que otorga un muy especial motivo preferencial, muestran la creatividad y los recursos inacabables del artista. La materia no crea dicficultades a Subirachs, antes al contrario, al valerse por igual de todas ellas, busca en cada representaoión, la que mejor pueda comunicar su secreto. Piedra, ármol, hierro, bronce, acero, alumnio, madera, cristal, gres, etc. o una combinaoión entre dos o más de ellas, sirven para resaltar aquellos detalles, o contrarrestar otros, según le convenga.

Emília Xargay - Sala Clarà-Olot

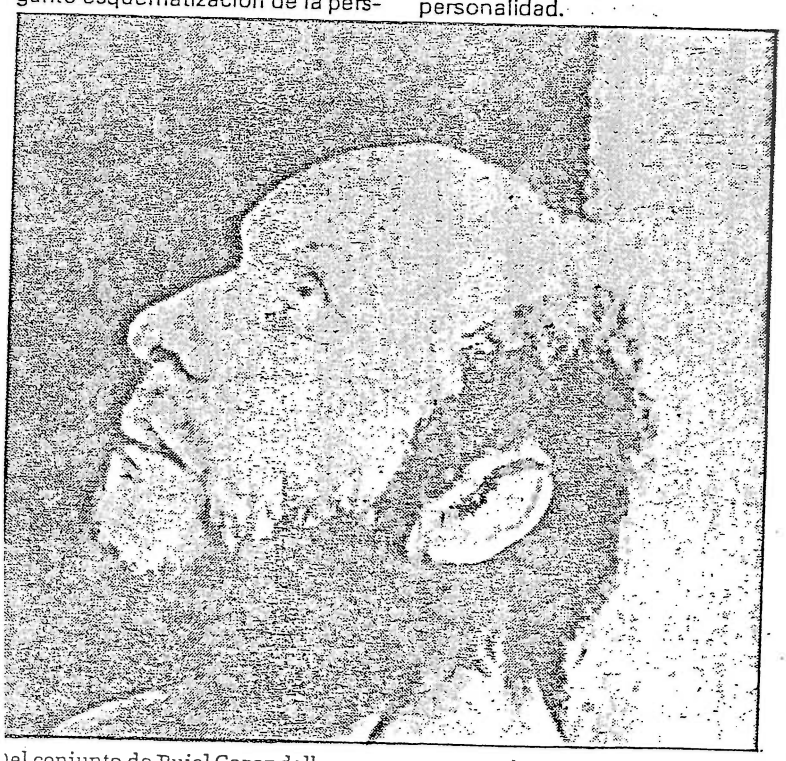
Hay en toda la obra de Emília Xargay —dibujos y esculturas—, que ahora expone en Olot, una elegante esquematización de la perspectiva. El proceso seguido por la artista puede explicar la motivaoión de esta soltura y agilidad de sus dibujos, en contra de aquellos otros que son norma de otros escultores. No surgen influenciados por las líneas fuertes y geométricas de aquellos sino que le brotan desligados por completo de la materia, para mostrársenos rítmicos y armoniosos. Y es que bien podemos decir que Emília Xargay es una excelente dibujante, como lo acreditan los numerosos premios que en esta técnica ha cosechado, entre ellos el internacional «Ynglada Guillot» en 1963. Después entró en la escultura, nueva expansión en la que pronto se situó entre los primeros, con su plasticidad

Hay en toda la obra de Emília Xargay —dibujos y esculturas—, que ahora expone en Olot, una elegante esquematización de la pers-

dad que cautiva. Pero sin abandonar el dibujo, y sin que una técnica influya o denuncie a la otra, lo cual puede ser el gran secreto de su éxito en dos modalidades diversas.

Pujol Carandell - Fontana d'Or - Girona

Inmerso en el espacio, el tiempo y las emociones, Pujol Carandell presenta la obra de sus últimos siete años, en la que va desde el misticismo más contemplativo, a la osadía más atrevida. De la mágica, precisa y vigorosa a la vez expresión, especialmente en cabezas humanas, desde el Renacimiento con los apuntes del cuaderno de Leonardo da Vinci, pasando por el barroco de los maestros centroeuropeos, para llegar hasta el precursor de la pintura moderna, Goya con el patetismo en los rostros. Incluso en materias, desde óleos sobre madera, hasta grandes aparentemente lienzos que en realidad son un papel especial, en el que plasma escenas de la Pasión de Jesús, hay una constante de búsqueda, de estudio de las gentes, con las reacciones ante problemas y sentimientos. En realidad parece cual si Pujol Carandell, «está» en los personajes de sus cuadros. Que no los interpreta con pinceles, sino que los vive, los protagoniza inmerso en la realidad plasmada. Entra en el personaje antes que en su entorno. En su psicología antes que en su forma. Incluso en sus realizaciones más modernas. Pero siempre, con un sello muy propio, una técnica madura y un color ecuánime al servicio de un dibujo ajustado, preciso, que si puede hacer recordar, también le diferencia porque mantiene siempre su peculiar personalidad.

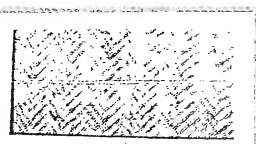

)el conjunto de Pujol Carandell que se presenta en la Fontana d'Or de Girona, destacan sus estudios sobre cabezas.

bilidad y cordialidad a sus realizaciones. Con los objetos de uso cotidiano, juntos o en solitario, consigue asimismo un equilibrio colorforma, que es una de las características más destacables de este artista de gran sensibilidad cromática. Tiene una elegancia natural, innata, que traspasa a sus obras meditadas y frescas a la vez, humanas y directas, y por ello comprensibles y amables.

Grup Praxis - Boira - Girona

Praxis cabalga de nuevo. Pero no teman, ya que no hacen temblar a nadie. Si acaso seriedad en unos y sonrisa en otros. Es lo eterno de un mismo tema con diferentes reacciones. Visión e interpretaoión muy personal de hechos y personajes. Descripciones o situaciones a través de un arte que tiene lo suyo de mordaz. Decir verdades tan exageradas a veces, como aquellas que se nos ocultan. Quizás, la expresión más genuina del arte al servicio social, por ser la más comprensible. En este caso no se trata de halagos, sino de «todo lo contra-

El escultor Subirac
rio». Caricaturizació
unos remaques-co
en los que todo es vál
utiliza. Polémica por
pueden opinar que «
do», y otros, por el c
han quedado cortos. L
des exageradas o unas
nes normalizadas. L
como tema, son sie
seguro. La desmitif
«Grup» tiene medios, s
sobre todo visión de
ción y oportunidad. En
te proceso evolutivo, so
este caso han incorpor
ambiente, aromas agr
una cocina cuidada y sel
nota en el medio. «Praxi
camino.

Rafael Moreno - artística - Girona

Impacto, casi turbac

Entrevista con...

Carles Vallès, libr(

Carles Vallès y Maica Rovira, han querido prorrogar, divulgar y extender, los valores del arte pictórico, fijándolo en unas publicaciones que no faltan en ninguna biblioteca de los aficionados de nuestra tierra. La pintura, con sus interpretaciones, momentos y temas incluso, tienen el espacio limitado de las propias medidas del cuadro, que sólo puede estar presente en un lugar determinado. Pero la importancia de su proceso, su valor pictórico y otros detalles, se esfumarían a no ser por esta pareja de ampurdaneses que, desde hace ya años, vienen realizando esta actividad bibliófila, centrada especialmente en su comarca, pero también con salidas a otras latitudes, como pudieran serlo aquellos cuatro tomos, dedicados al «Dau al Set», con motivo de su 33 aniversario.

Presentar una exposición y a la vez un libro que se refiera a las obras, autores y particularidades, es una importante aportación a la divulgación y conocimientò de este mundo siempre atractivo.

Repiten ahora, y es el propio Carles Vallès, quien nos da detalles:

— En Galeria d'Art de la Pujada del Castell, viejo centro pagano del arte, se presentan estos días obras de Evarist Vallès, Felip Vilà, Lluís Vayreda, LLuís Roura, Ricard Ansón, Capalleras, Bech de Careda, Taber, Ministral y Alicia Viñas.

En realidad se trata de lo
les de las obras que realiz
ilustrar el «Diccionari
Empordà» (de la A a la L

— ¿Es?

— Ordenar en forma de
rio estas actividades. El li
un prólogo de Narcís Pij
frontispicio, letras y com
son de Evarist Vallès, quie
mo ha cuidado de la cubi
trada y de los números or
La serigrafía es de Àngels T
Alexandre Tornabell. La c
ción e imprenta es Aubert
sor de Olot.

— ¿Editor?

— Este es mi espacio, mi

— ¿Edición?

— Es de bibliófilo. UN tota
ejemplares. 24 —numerado
al 24—, y con cada una de la
del alfabeto catalán, más la
ejemplares numerados del
con cada una de las letras q
man la palabra «Tramuntana
te ejemplares con cada una
letras que forman la p
«Empordà», destinados és
autor y colaboradores.

— ¿Libros de arte?

— Hemos decidido segui
atender la galería y el centro
rial. Por ello, los libros de
seguirán apareciendo. Todo
libros que hemos editado h
sido en torno al mundo del a

— ¿Algunos?

— El primero fue el facsími

Cultz d'Art. 61 Bonanza. Los Sitios. / Diciembre 1984)

la que més pateix de la situació crítica del capitalisme que s'ha desencadenat al món des de la fatídica data del 1973.

La joventut d'ara al nostre país pateix seriosament la dificultat d'inserció al medi, no solament per la manca d'unes sortides laborals apropiades, sinó per la manca d'acceptació de les seves diverses formes de comportar-se pel que fa al sexe, la diversió, la cultura, els valors religiosos i polítics vigents, etc., etc.

Voldria insistir en l'oportunitat de la celebració de l'Any Internacional de la Joventut el 1985, precisament se, actua com un veritable revulsiu de les nostres relacions socials i ens planteja, si en sabem aprendre la lliçó, seriosos interrogants a la nostra satisfacció i benestar ideològic i existencial.

Una cosa és certa en la interpretació i la comprensió de la significació de la vida juvenil: els joves es comporten, malgrat que els adults no en sapiguem fer una interpretació adequada i comprensiva, amb una considerable **coherència.** Vull dir amb això que moltes de les seves manifestacions són només i únicament una resposta a la forma de vida que se'ls ofereix i se'ls presenta. La discote-

d'autonomia i de llibertat en el context d'un món que es presenta absurd, hipòcrita, incoherent i poc estimulant.

La celebració de l'Any Internacional de la Joventut pot ésser una bona oportunitat per tornar insistentment sobre el tema. Quedem-nos aquí i ara només amb aquesta idea: l'existència dels joves es troba fortament condicionada a l'estil de vida que se'ls ofereix i la seva conducta és només una resposta a una agressivitat social que no perdona.

(*) Sociòleg

L'ULL DE BOU

L'etapa mística de Pujol-Carandell

En Joan Pujol-Carandell es baralla cada dia amb l'art. Com Jacob lluitant amb l'àngel, s'adona que el domini del pinzell, de les tècniques, colors i textures, no s'improvisa. Cadascuna de les seves exposicions representa per a mi una sorpresa majúscula.

Acabo de visitar, ara mateix, l'antològica de Pujol-Carandell a la «Fontana d'Or», representativa de la seva etapa mística. Gosaria dir que l'obra pictòrica d'en Joan «no és d'aquest món», tot i que en recull i en globalitza els diferents moviments estètics: l'artista no va a la recerca de noves expressions, ni al plagi descarat i no confessat de les grans patums de la pintura. Ens ofereix una obra personal, expressió d'una interioritat anímica rica, profunda i treballada. Arriba, en aquests moments, a un domini de la figura total i categòric. Allò que ell mateix en diu «plenitud de la qualitat» es manifesta en els estudis sobre la psicologia humana expressada a través de les faccions. «El rostre com a reflex de l'ànima» podria ser el denominador comú de la sèrie Sentiments i passions: el terror, el sofriment físic o anímic, l'angoixa o la por, el desig o la pau, la follia o la covardia, la culpabilitat o la tranquil.litat de consciència, l'odi o la covardia, la fúria o la complaença. Pujol Carandell efectua els seus estudis sobre paper. A la sanguina o al carbó. Prescindeix del color a fi de remarcar els trets fonamentals de les persones amb el traç despullat i sobri, o amb l'ombrejat caracteritzador. Sovint empra també la tècnica mixta. Paral.lelament, en Pujol-Carandell mostra una personalíssima expressivitat cromatística en alguns dels seus caràcters. Tal vegada la seva obra representativa sigui «El Cardenal», un oli sobre llenç de l'any 1980 on reïx a definir caracteriològicament el paradigma del Príncep de l'Església, en l'època de la màxima esplendor: el Renaixement. La psicologia de l'alt eclesiàstic s'expressa a través d'un esguard penetrant i sobri: mirada profunda, nas grec, llavis que s'endevinen autoritaris a través d'una ben cuidada barba, rossa i espessa. Els cabells, generosos, es perden, imperceptiblement, en la foscor del fons, tendra i aquosa. En Pujol-Carandell, que ha perfeccionat els seus estudis de dibuix i de pintura a Florència, domina en profunditat els mestres del classicisme i el «Palazzo Pitti» florentí li és tan familiar com el «Museo del Prado» madrileny. Integra, en la seva perspectiva cromàtica, la insuperable vivor, consistent i definitiva, d'escoles com la Italiana o la Flamenca, amb la puyent opacitat de la contrareforma. En Pujol-Carandell hi ha alguna cosa de paradoxal: el punt de fuga s'orienta asimètricament, al ple del rostre, que apareix lluminós i es va allunyant en profunditat alhora que manté un equilibri equidistant. Aquesta troballa li permet remarcar les faccions i, al mateix temps, acolorir el ropatge del purpurat amb càlids impactants.

Un temperament que apassiona l'artista és Beethoven. ***L'Himne de la seva Novena Simfonia*** —em confessa en Joan— ***per a mi té un ressò transcendent. És la «Internacional» de la humanitat. Aquell home geniüt i malcarat, tractat per la història com un malalt i un solitari, que per-***

sonalment rebutja l'alegria, crea paradoxalment l'Himne de la Joia i en fa una ofrena a la humanitat. I em cita una frase de l'immortal compositor: ***No reconec altre signe de superioritat que la bondat.***

Era la primera quinzena de l'octubre proppassat que Pujol-Carandell dedicava una exposició-homenatge a Beethoven. Hi aplegà 21 estudis psicològics temperamentals del músic alemany. Era una autèntica sèrie de sentiments i passions centrada en l'estudi d'un sol personatge considerat des de diferents perspectives anímiques: des de la infantesa fins als darrers dies de la seva vida.

Ara, algunes d'aquelles mostres les hem retrobades a la «Fontana d'Or». L'exposició, pràcticament la primera personal que efectua l'artista a Girona des de fa molts anys, ocupa la planta baixa i els soterranis. Fora d'algun paisatge gironí elegíac, les referències a Beethoven o algun «excursus» a figures mitològiques, el gruix expositiu és format per la temàtica religiosa. En tota la seva plenitud: «El Profeta», «La negació de Pere» i, sobretot, els delicats estudis psicològics referits a la personà de Jesucrist. La cinquantena llarga d'obres exposades porten al seu darrere un missatge de l'artista al públic. I ben explícit. Això, és indiscutible.

Joan Carreres i Péra

Punt Diari Divendres, 6 gener 1985 pàg. 7

-42-

Crític d'Art: Jaume Fàbrega

Temporada 84/85
Número **12**

Coordinació: J.C. Guerrero
Disseny: Enric Marquès

PUNT DIARI
SUPLEMENT ARTS

Dissabte,
26 de gener de 1985
I

«La fúria», tècnica mixta, 1983 (65x54 cms.)

«Carbonització d'una imatge», 1983 (67 x 54 cms.)

«Estudi pel Sant Jeroni», 1981 (35 x 29 cms.)

CRÍTICA

Pujol Carandell, entre la mística i la rauxa

L'expansió d'una certa avantguarda —o almenys d'un determinat concepte de la modernitat— ens va acostumar a una pintura despullada, sense adjectius, pura i, com deia Ortega i Gasset, «deshumanitzada» (aspecte aquest darrer, altrament, ben contestable).

Actualment, amb els diversos refluxos que s'observen, incloent-hi aquesta marea entre postmoderna i transavantguardista, mirem, certament, sota uns ulls diferents determinats fenòmens de la pintura actual.

En algun cas, algú torna a reivindicar el *tema*; d'altres aspectes de l'art o la pintura del passat, incloent els períodes recents. D'altres, finalment, d'una forma potser més escolàstica que sentida, s'adscriuen a determinat «estil» que gaudeix d'un determinat beneplàcit social —o artístic— positiu.

Un pintor «de raça»

És indubtable que Pujol Carandell (nascut a Salt el 1953), és un pintor que els crítics de la vella escola en dirien «de raça». La seva obra, en aquest sentit, traspua sempre la passió, gairebé primària i vitalista, per la pintura.

També és cert, semblantment, que ha maldat, amb esforç personal, per aconseguir un llenguatge propi dintre el qual poder bastir el seu món personal, no sempre massa coincident amb alguns pressupòsits de l'art contemporani.

Però també és cert, a parer meu —i ho he assenyalat en d'altres ocasions— que en tot aquest món pictòric del pintor, malgrat el que puguin dir els apologistes interessats directament pels seus temes, hi ha alguns aspectes no del tot positius.

Tot descobrint el gest

Pujol Carandell, que va tenir una formació tècnica, en els inicis de la seva obra, quan signava Johann Pujol, feia una pintura de tipus abstracte i constructiu i en la qual ja es veia el seu talent pictòric i compositiu, però en ell mateix encara no s'hi veia.

Però a finals dels setanta la seva obra va realitzar un tomb espectacular: de la geometria va passar a l'interès pel cos humà i, a nivell de llenguatge, va passar a una gestualitat que potenciava els estrictes valors cromàtics i, el dibuix, els elements d'esfumat. Pel que fa als temes, va passar a interessar-se pel cos humà, tant femení com masculí, cosa que denotava la seva concepció pictòrica, malgrat algunes aparences, al marge de certes concepcions acadèmiques convencionals.

Va exposar a Banyoles, Granollers, Barcelona, etc. Com deia jo mateix en una presentació, aquella etapa de figures femenines es basava en «formes i colors que s'aguanten i sacsegen per elles mateixes, per llur pròpia *realitat* artística». Altrament, una d'aquestes exposicions, realitzada a Granada, era presentada sota el títol de «Mirada a la nostàlgia», per la qual cosa podríem qualificar d'**època nostàlgica** aquest moment pictòric.

De la nostàlgia del cos a l'efusió espiritual

Més tard ve el que el mateix pintor anomena «etapa mística», i en la qual preval la iconografia religiosa, tal com es pot veure en aquesta mostra que comentem.

Aquesta època es caracteritza pels temes religiosos —que, per descomptat, poden ser tan vàlids com els eròtics, o els paisatgístics o els de marines—, i per tant, hi apareixen «profetes», escenes evangèliques, etc.

Val a dir, això no obstant, que l'anècdota del tema queda transcendida per d'altres interessos del pintor de caire més estrictament artístic: hi ha evidents paràfrasis del gran cicle renaixentista barroc de la pintura occidental i, sempre, un interès, adduit pel mateix artista, per temes estrictament plàstics, com la tonalitat, el color, la fuga, etc.

Moltes d'aquestes pintures, voluntàriament al marge d'alguns aspectes de la modernitat, amb referències a mestres del cicle esmentat ben evidents, tenen, això no obstant, un personal interès pictòric, ni que sigui per certs aspectes d'anar contracorrent.

D'altres elements, però, comprometen certs aspectes de la credibilitat de l'obra, com és la presència d'ampulosos emmarcats, a vegades en forma de retaule, i que sense cap espurna d'ironia, poden fer davallar aquestes obres místiques a l'infern del kitsch.

La fúria que abassega

Sortosament, apareix un nou material de molt més interès, corresponent a una quarta època que podríem qualificar de *furiosa*. Cares d'expressions arrauxades, furioses, patològiques, angoixades, sofrents, donen més cos i entitat a una pintura que, en la seva anterior temàtica religiosa és sovint excessivament edulcorada.

Aquesta nova etapa, de caire expressionista, a més a més, pot tornar a fer connectar el pintor amb una sensibilitat pictòrica més actual i, fins i tot, coincident amb alguns aspectes amb aquest gran retorn als expressionismes que s'observa en el més nou —i en alguns casos el més vàlid— de la pintura actual.

(Girona, Fontana d'Or).

Jaume Fàbrega

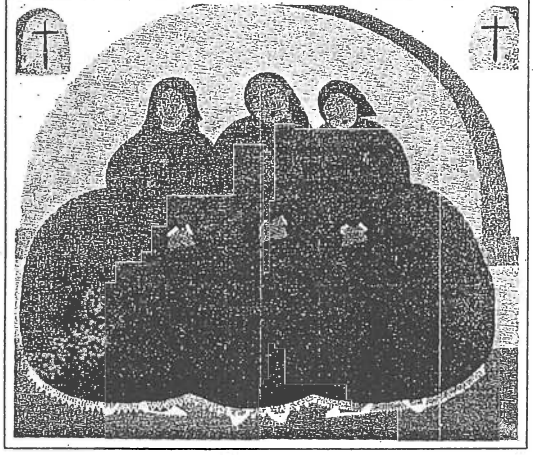
Cristina Fonollosa: una síntesi ingènua

Quan es parla de la pintura *naïve* o d'art ingenu, hom no sap on comença la perpetuació de certs esquemes preconcebuts, que devem fonamentalment a Rousseau, i on acaba el suposat desconeixement (que m'atreveixo a dubtar) de l'art contemporani que en poden tenir els artistes.

Per tant, més que d'artistes veritablement naïfs s'hauria de parlar d'estil *Naïf* o ingenu, com es pot parlar d'impressionisme o d'Escola d'Olot.

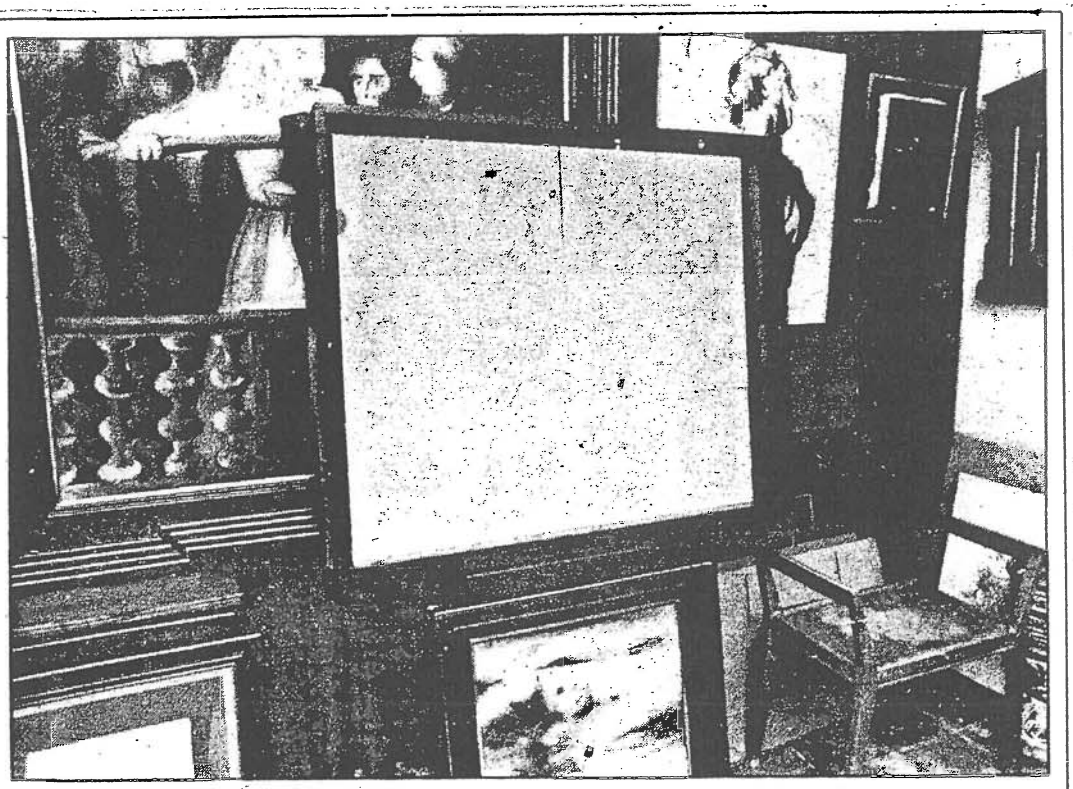
Cristina Fonollosa, que exposa individualment des del 1980, i ho va fer a Populart, aquesta sala que de forma peonera i meravellosa ha recuperat molts aspectes de l'art popular, incloent-hi, com és aquest cas, les seves estilitzacions, cultiva un estil deliberadament afecte a aquesta tendència, i ho fa, malgrat que sembli una contradicció, amb sensibilitat iofici. Figures i paisatges, escenes d'illes mediterrànies, estilització, decorativisme, estil sumari, colors a vegades llampants i tintes plenes, sense ombrejat ni clarobscur, són algunes de les característiques d'aquesta pintura.

(Olot, Sala Vayreda).

-422-

Punt Diari
Diumenge, 18 agost 1985
pàg. 23

Pujol Carandell exposarà a Granada. — El pintor saltenc Joan Pujol i Carandell exposarà aviat al museu «Casa de los Tiros» de Granada la seva col.lecció «Dotze homes en el Gòlgota». No és la primera vegada que Pujol Carandell exposa a Granada, però aquesta vegada ho fa amb obres de la seva etapa més mística, portant-hi la col.lecció dels dotze apòstols. Destaca en aquesta col.lecció «L'últim sopar», una obra de 5 x 2'10 metres. (Foto: Jofre)

Nacional de Cuba
b Alícia Alonso
Casino Castillo de Perelada
Perelada (Girona)
Reserves:
Tel. 972 - 53 81 25

-424-

Sala 2

Sigue el éxito de...

«E. T.»
H: 4 - 6,10 - 8,20 - 10,30
Apta

Sala 3

«Blue Collar»
(Gran Premio del Festival de París)
H: 4,15 - 6,15 - 8,15 - 10,15
Mayores 18 años

Moderno

Sala A

«Asalto al Banco Central»
H: 4-6-8-10,15
Apto

Sala B

«El hombre del pito mágico»
H: 4,15-6,15-8,15-10,15
Clasificada «S»

ABC-PLAÇA

Sala A

«Los chicos de la compañía C»
Horario: 3,45-6-8,15
10,45
Mayores 14 años

Sala B

«Vida perra»
Horario: 4,15-6,15-8,15
10,15.
Mayores 18 años

Sala C

«The Rolling Stones»
Horario: 4-6,10-8,20
10,30
Apta

---

tra con otro muchacho en parecida situación. El otro joven, sin embargo, es más decidido y le propone «dar un golpe» en una gasolinera o una tienda. Las cosas no salen como esperaban y el joven en cuestión dispara y mata al dueño del establecimiento. Carnes es también conde nado por ello a cadena perpetua.

24,00 Telediario.
00,25 Testimonio. Testimonio personal sobre la fe cristiana y sobre las razones que mueven a una forma de actuar inspirada en esa fe.
00,30 Despedida y cierre.

ría en su juventud, fue acrecentado su carácter meticuloso y burocrático. A la muerte de Lenin consolidó su posición dentro del partido, instaurando un programa de colectivismo e industrialización. Impuso su tesis del socialismo en un solo país. Frente a sus enemigos inició procesos y purgas políticas entre los viejos líderes del partido y los cuadros del ejercito rojo, acabando con sus opositores incluso con los que estaban lejos de su alcance como Trostky.

20,00 La clave.
24,15 Despedida y cierre

22,35 Ultimas noticias.
23,00 Cine-club: «Jaguar» de J. Rouch.

FR-3

18,30 Programa juvenil.
18,55 Escenas de la vida de provincia.
19,10 Noticias.
19,20 Programa regional.
19,55 Erase una vez el espacio
20,00 Los concursos de las 20 horas.
20,30 El minuto que precisa el señor Ciclópeo.
20,35 Los pequeños patrones tienen la palabra.
21,35 Flash 3- Revista fotográfica.
22,30 Noticias.
22,45 Un minuto para una imagen.
22,50 Preludio nocturno.

Obras de Pujol Carandell, en una «boite» gerundense

El inquieto pintor de Salt, Pujol Carandell, expondrá estos días, en la nueva sala de fiestas gerundense, La Sala del Cel. No se trata de una exposición más, sino toda una experiencia o aventura, por cuanto la pretensión del pintor es solamente demostrar sus últimos trabajos y que a la vez, precisaba de un lugar en que fuera lo suficientemente espacioso para poderlo conseguir.

Presentará dos partes, una es la colección «Sentimientos y pasiones del cuerpo humano», que se trata de plasmar o simbolizar en personajes los distintos acontecimientos o sensaciones que a través de su rostro comunican al exteriorizarse. La otra parte, es el gigante lienzo «Domus Caeli» (La Casa del Cielo), que se trata de un estudio mitológico, en una busca de equilibrio y armonía de sus distintos personajes.

Toda la obra de Pujol Carandell, se distingue por su simplicidad, intensidad de rasgos y de belleza anatómica. Juega siempre en sus lienzos con su particular carácter, mostrando con fuerza y talento la expresión que quiere dar a cada uno de sus personajes, creando de esta forma, un estilo muy personal de trabajo y a la par muy agradecido para el vidente.

Según el propio artista, hablando de su obra, manifestaba: **«Siempre he hablado que mis personajes y figuras plasmadas en el lienzo, se encuentran en el centro de una sociedad clausurada de actitudes elementales y primordiales, de abandono, nostalgia, perfección y belleza, con una estructura de equilibrio, armonía y simplicidad».**

R.C.M.

Reporter: Ramon Casellas
Punt Diari (1985)

23,30 La Nit.
01,00 Grans Orquestres.
02,00 Despedida.
Informatius coincidint amb totes les hores i les mitges hores.

Radiocadena Española

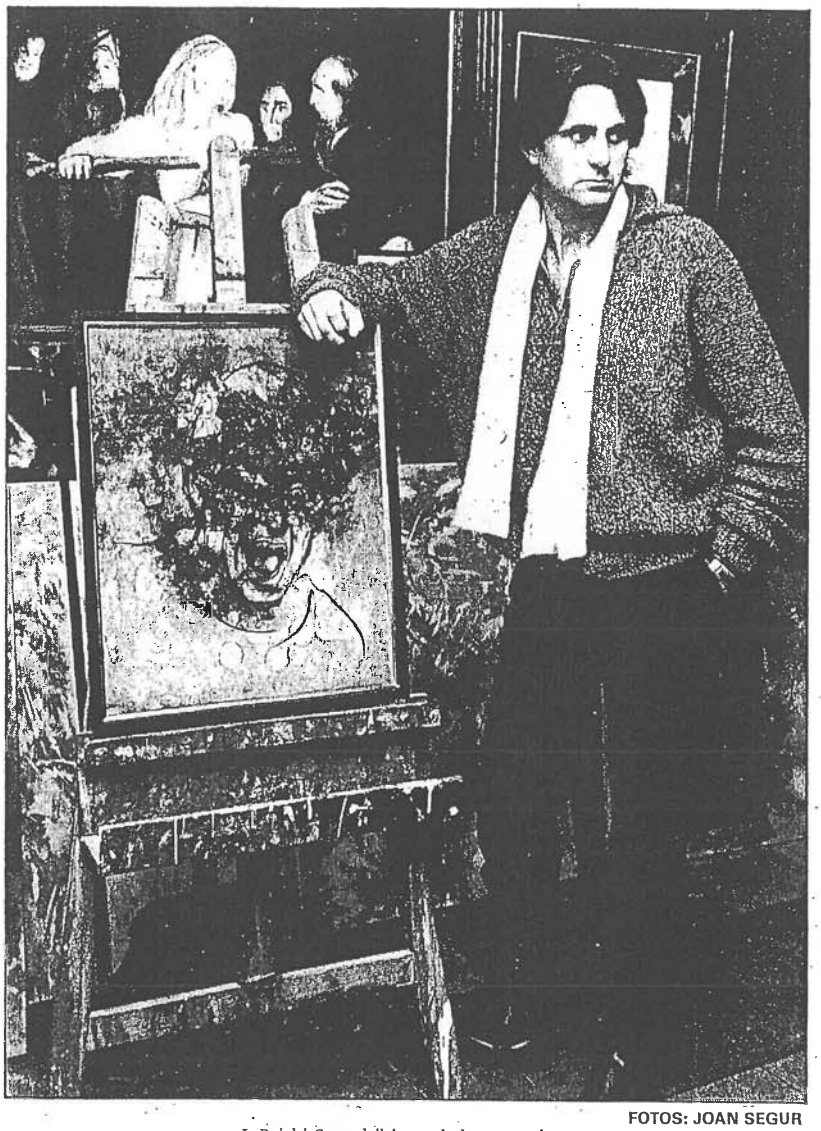
Emisora en Girona

06,00 Hola, qué tal? (Radiocadena Barcelona).
09,00 L'hora d'en Jaume Tex.
10,00 Boletín de R.C.
10,05 Bon dia.
10,35 Música, sols música.
11,00 Boletín de R.C.
11,05 D'onze a una.
12,00 Boletín de R.C.
13,00 Boletín de R.C.
13,05 Radiodiario.
13,35 Polideportivo.
13,40 Fulletó d'espectacles.
14,00 Boletín de R.C.
14,05 Parlem, amics!
14,30 Radiocadena noticias.
15,00 Sobretaula.
16,00 Boletín de R.C.
16,35 Cont. Sobretaula.
16,30 Consultorio de Elena Francis.
17,00 Boletín de R.C.
17,05 Hora punta.
18,00 Boletín de R.C.
18,05 L'hora rodona.
19,00 Conexión R.C.
20,30 Debat esports.
21,30 Conexión R.C.
22,00 Boletín de R.C.
22,05 Ric-Rac (Programa de Rock).
23,00 Conexión Radiocadena Barcelona.
02,00 Cierre.

ESPECIALES EN F.M.

11,00 Perfils.
13,00 Radiodiari.
19,30 Clases de la UNED.
22,00 Espacios monográficos.

El llarg camí de l'artista

J. Pujol i Carandell i una de les seves obres.

FOTOS: JOAN SEGUR

Joan Pujol i Carandell és un dels pocs artistes que han aconseguit allò que més desitgen: poder viure de la seva obra. Els artistes que aconsegueixen arribar fins aquest punt, han d'haver passat per un llarg període intermedi anant d'exposició en exposició, de galeria en galeria, per tal que aquesta seva obra pugui ésser acceptada i venuda.

La comercialització d'una obra ha de passar per diferents períodes per tal que no resti simplement en alguna habitació de l'artista, sinó perquè arribi a ésser una «mercaderia». Malgrat que aquest terme de mercaderia de vegades ens pugui semblar pejoratiu, no és així ni de bon tros. Tot allò que tingui a veure amb les arts plàstiques ha d'haver passat per un procés comercial, per tal que tothom ho abasti, des de les obres d'arquitectura, escultura, pintura, ... pagades amb fons públic, fins aquelles que han estat adquirides o encarregades per particulars.

L'artista i les galeries

Joan Pujol i Carandell té una llarga experiència en la visita a galeries comercials i en exposicions a sales comercials. Preguntat per la seva experiència en exposicions, diu que **«la meva primera exposició, cap allà els anys setanta, fou a Girona, a «la Caixa», situada al Pont de Pedra, després vaig anar per la província, també exposant a les sales de «la Caixa», més tard vaig començar a exposar en galeries per passar a portar la meva obra cap a Barcelona i fora de Catalunya. En total, ja porto cap a unes quaranta exposicions».** Però, què ha de fer un artista per començar a exposar?

«Generalment, un artista que comenci exposa per primera vegada de forma col.lectiva. Sobretot, en les exposicions d'aquesta mena que es programen durant l'estiu. Al cap d'un temps i d'algunes exposicions ja es pot posar en contacte amb alguna galeria i fer la primera exposició individual». Com són aquests primers contactes que se solen tenir amb les galeries? **«L'artista quan ofereix la seva obra per ésser exposada porta un catàleg amb nombroses fotografies de la seva obra i a més porta alguns dels originals dels seus quadres. La galeria a l'hora de valorar l'obra d'un artista novell mira molt més altres factors que no són solament la qualitat d'aquesta obra, factors com són el currículum de l'artista i la seva edat».**

L'artista és qui posa el preu a la seva obra quan va a una galeria? **«Depèn de la galeria, hi ha diferents tipus de venda de l'obra i alguns de molt curiosos. Es poden posar els preus de venda d'un quadre per un sistema de punts, que es fa mitjançant una reglamentació internacional que dóna diferents punts segons les mides dels quadres. Un altre sistema curiós és aquell que posa el preu a l'obra segons el nombre de figures que hi hagi en el quadre. I, per últim, ja el preu que posa l'artista o la cotització de la seva firma».**

L'obra exposada

Hem parlat de galeries comercials i d'altres sales també d'exposicions que no tenen aquesta vessant comercial, però quina diferència hi ha en aquestes dues exposicions?

«Per l'obra no existeix cap diferència. En una galeria comercial, però, bona part del públic és aquell que vol adquirir una obra, en canvi, a les altres exposicions el públic entra a mirar i a observar l'obra sense intenció d'adquirir-la. L'altra diferència rau en el fet que en una exposició, en una sala no comercial, l'artista hi sol ser present».

Quina va ésser la teva escola? **«Vaig anar estudiar a Belles Arts, a l'escola Sant Jordi i vaig tenir professors com el Sr. Carreras, però allà on he après més és anant a observar les obres in situ, mirant-les amb deteniment i veient quins eren els trucs que feien servir, quina era la seva tècnica. I sobretot, com em deia un pintor d'aquí Salt, he après moltes coses, pintant, pintant i pintant. Moltes vegades també es confon l'obra artística amb la quantitat d'obra que es fa. I això és del tot inexacte; la quantitat està del tot renyida amb la creació».**

L'obra d'art

Què es necessita per fer una verdadera obra? **«Es necessita la tècnica, però aquesta tècnica per si sola no pot aconseguir cap creació; l'artista, a més de saber pintar, ha de tenir sensibilitat. Un bon artista no acabarà mai una obra, ja que una obra d'art no està mai acabada; una obra, quan més la toques, més bé queda. Una part molt important de la consecució d'una obra són els estudis que se n'han fet prèviament. Per això, quan exposo les meves obres, també exposo els estudis que he fet, allà on es veu què és el que volia i per què ho he fet d'aquella manera».**

Per acabar, com veus la situació artística d'aquests moments? **«Ara estem en una època de transició i de confusió. Etapa que sempre es presenta a finals de segle i que crec que aviat s'acabarà per sorgir una cosa nova. Actualment crec que Francis Bacon és l'artista més destacat de la nostra època. Els avenços tecnològics en el camp artístic han estat molt importants, però encara falta que neixi el geni que faci una vertadera innovació artística. Geni que crec que sorgirà, ja que no podem dir de cap manera que ja s'ha fet tot en el camp artístic».**

expoart montjuïc

C/. Abat Escarré, 8 (Montjuïc) / 17007 GIRONA / Tels. 972 - 216465 - 202440 / ESPANYA

expoart vol fer assequible l'obra artística a tothom que hi sigui sensible.

HORARI:
OBERT FEINERS 6-9 h.
FESTIUS TANCAT

Comalat, Mercader, Palmada i Tibau inauguren avui a Banyoles els seus Conceptes visuals

BANYOLES.— Els fotògrafs Joan Comalat, Tama Mercader, Esteve Palmada i Moisès Tibau inauguraran aquesta nit a les onze, a la Llotja del Tint de Banyoles, la seva exposició conjunta, «Connexions B. quatre conceptes visuals», que ha estat organitzada per l'Ajuntament de Banyoles. Segons Josep Callís, Tinent d'alcalde de Cultura del consistori banyolí, **«Connexions B. és una visió molt personal del món de la fotografia que podem catalogar d'«avantguarda fotogràfica»; amb aquest conceptualisme, entronca íntegrament amb l'esperit que mou la dinàmica del Tint: ésser un centre d'avantguarda cultural i artística».** Joan Comalat hi exposa rostres masculins colorejats; Tama Mercader, un submon urbà; Esteve Palmada, «fotoencolatges-encolatge de retalls»; i Moisès Tibau, Collages Polaroid.

Gravats i litografies de Joan Miró, a la Bisbal

LA BISBAL D'EMPORDÀ.— Aquest vespre s'inaugurarà a la Galeria d'Art 3 i 5 del car-

Inaugura avui a La Punxa

Pujol Carandell: «Girona no té color»

GIRONA (De la nostra Redacció).— **«Girona és una ciutat que no té color, i on entre les nits i els dies plujosos i boirosos, la major part del temps és grisa i negra. A Urbis he intentat donar la meva particular visió de la ciutat urbana d'una banda, i de la monumental i històrica per una altra».** Amb aquestes paraules Pujol Carandell definia ahir a aquest rotatiu la seva mostra pictòrica, titulada genèricament «Urbis», que s'inaugurarà aquest vespre a la Sala d'Exposicions de la Casa de la Punxa.

Segons Pujol Carandell: **«Aquesta sèrie blanca és una mica una continuació de la meva etapa mística, i es correspon a un estat d'ànim d'una certa pau, en la qual he abandonat temporalment els colors vius pel blanc i negre»** L'artista feia dos anys que no exposava a la ciutat, i en feia vuit que no feia paisatge: **«Suposo** —afirma Carandell— **que això respon a una evolució natural i que després d'una gran tempesta ve una gran bonança. A Urbis hi ha, per una banda, la Girona dinàmica: l'estació del tren, les vies, correus, etc., i d'altra, una visió fragmentada de la Girona monumental».** Segons afirma l'artista, aquesta sèrie, que s'exposarà des d'avui fins al proper 14 de novembre a la Casa de La Punxa, la va iniciar a finals d'estiu de l'any passat i l'ha acabat ara, tot i que, segons declara:

«No he acabat mai cap obra i crec que no existeix l'obra acabada. Una cosa és pintar un quadre i una altra de diferent és la creació artística, que requereix tot un procés de preparació de la tela, d'estudi i materialització (amb certes dosis d'espontaneïtat), i un retoc final, un poliment de l'obra». Pujol Carandell reconeix obertament que els seus metres són els clàssics: Leonardo Da Vinci, Miquel Àngel, Rembrandt, Rubens... **«Molts secrets de la pintura només es poden aprendre estudiant els clàssics. A mi m'entusiasma aquell temperament que imprimien a les seves obres. Jo crec que si una obra és sincera és sempre un retrat psicològic de l'artista. Així estàs, així pintes».**

Pujol Carandell: «Tota obra, si és sincera, és un retrat psicològic de l'artista». Foto: Manel Lladó.

La Fundació aprovà ahir nous sistemes de seguretat per al Museu Dalí

Serà Barcelona seu del

del Jubilat, a càrrec de les cobles la Principal de la Bisbal i Selvatana, respectivament; les ballades a la plaça Major que interpretaran prestigioses cobles que esmenten en el resum d'actes; el també tradicional concurs de colles sardanistes del diumenge al matí que aplegarà a l'Estadi Municipal una bona munió de colles; el dilluns, al Teatre Mercantil, la festa de la Música per a cobla, amb la Principal de la Bisbal, Montgrins i Selvatana, on s'estrenaran les obres i sardanes premiades en el Certamen Musical de Sardanes que enguany han promogut els sardanistes banyolins i convocat pels Foments de la sardana de Banyoles i de Ceret. Cal remarcar que aquest concert s'iniciarà a dos quarts de dotze del matí

Ballades de sardanes

Avui dissabte:
A les 12 del migdia i a les 5 de la tarda:
Banyoles (festa major), a la plaça Major, cobles la Principal

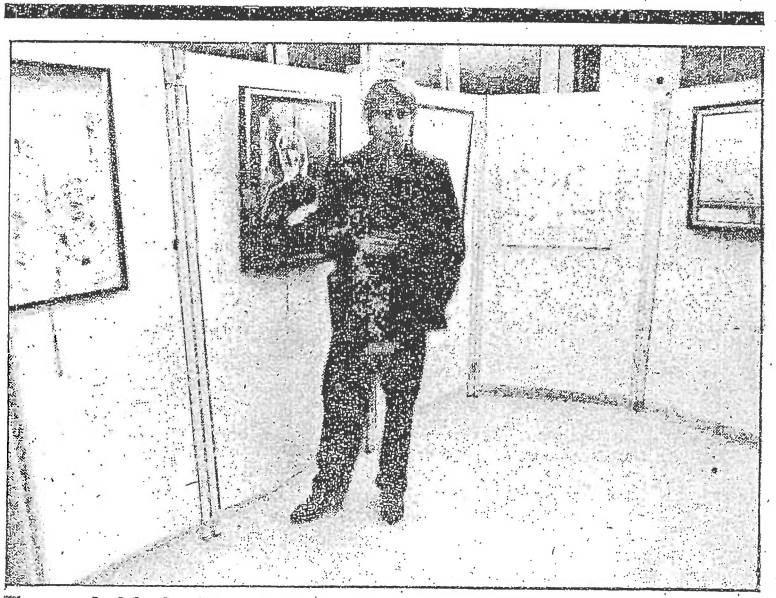
A les 5 de la tarda:
Banyoles (festa major), a la plaça Major, cobles la Principal de la Bisbal i Selvatana.

Concerts

Avui, dissabte:
A les 4 de la tarda:
Banyoles, a l'envelat, cobla la Principal de la Bisbal.
Banyoles, a la Llar del Jubilat, cobla Seltavana.
Demà, diumenge:
A les 4 de la tarda:
Banyoles, a l'envelat, cobla Maravella.
Dilluns, 20 d'octubre:
A dos quarts de 12 del migdia:
Banyoles, al Teatre Mercantil, festa de la Música per a Cobla, cobles la Principal de la Bisbal, Montgrins i Selvatana.

Concurs de colles sardanistes

Demà diumenge:
A les 11 del matí:
Banyoles (festa major), a l'Estadi Municipal, concurs de colles sardanistes, amb les cobles la Principal de Banyoles i Maravella.

Exposició de Pujol Carandell a La Punxa.- L'artista Pujol Carandell preentà ahir a l'edifici «La Punxa», seu del Col.legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes tècnics de Girona, una exposició de pintura que sota el títol «Urbis» comprèn diferents aspectes de la nostra ciutat. Llocs i monuments importants de Girona com són Sant Feliu, la Catedral o la Devesa són plasmades amb una gran sensibilitat per aquest artista. L'exposició romandrà oberta fins al proper 14 de novembre. (Foto DANI DUCH)

diverses obres dels artistes Comalat, Mercader, Palmada i Tibau.

L'exposició romandrà oberta durant tot aquest mes.

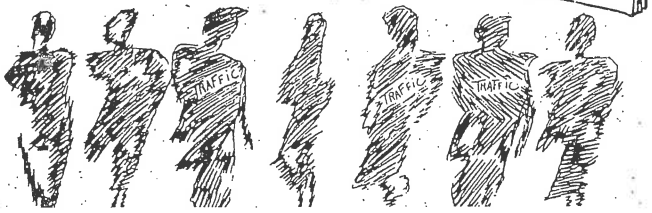
Música italiana en Piscis

Girona.— El pasado sábado en la sala de fiestas Piscis tuvo lugar la actuación del cantante italiano «Miko Mission» quien obtuvo una gran popularidad en nuestro país gracias a su tema «Barcelona hoy tengo corrida en la plaza de toros». Actuaciones como esta se irán repitiendo en Piscis y las más próximas son las de Linda Jo Rizzo y Pino d'Angio.

Palamós present a la festa de la sardana

ENRIC FIGUERES
Corresponsal

Palamós.— L'Agrupació Sardanista «Costa Brava», de Palamós, ha anunciat la seva participació a la «festa major» de la sardana, que tindrà lloc a Banyoles demà diumenge, dia 19. Per aquest motiu,

PISCIS
SABADO 18 OCTUBRE '86

CONSELL COMARCAL
DE MUNTANYA
DE LA GARROTXA

Havent estat aprovat inicialment pel ple del

Diari de Girona, Los Sitios
Diumenge, 2 novembre 1986
pàg. 5

...io de les del barri
diferents.

QUINTANA).

Amb motiu de la diada de Tots Sants

La Corporació de Salt visita les obres del cementiri

Salt.— El Consistori de Salt en ple realitzà ahir al matí una visita al cementiri municipal.

Tot celebrant la diada de Tots Sants, la Corporació saltenca va poder comprovar l'actual estat de les dependències del cementiri on, fa pocs dies, s'han acabat les obres de la primera fase del projecte de reforma i ampliació de les instal.lacions que s'han portat a terme al sector nord del cementiri, on s'han realitzat treballs d'ajardinament exterior i de reparació en general.

El tinent d'alcalde d'Obres Públiques i Urbanisme, Josep Vicenç Alhambra, i el regidor de Sanitat, Alfons Moré, explicaren amb detall a la resta dels membres de la Corporació les obres que s'hi han portat a terme, així com les figures esgrafiades que l'artista local, Pujol Carandell, ha realitzat al cementiri.

Els veïns de la localitat que visiten en aquestes dates el cementiri varen poder agafar ahir a l'entrada d'aquest servei un comunicat municipal i en el qual s'informa als saltencs de les obres realitzades demanant així mateix disculpes per les possibles molèsties ocasionades pels treballs que encara són pendents, com l'adaptació de les làpides, la numeració dels nínxols i la plantació de la gespa.

Figures esgrafiades de Pujol Carandell al cementiri de Salt. (Foto CARLOS SANS).

OS.
ombo y
-cassette
s Oficiales
EL
xperiencia
1.

Una exposició que desperta un gran interès.

Salt.— El proppassat dia 24 d'octubre va inaugurar-se a les Bernardes de Salt, amb la presència del conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'exposició «Sant Narcís, Dalí i les mosques». Aquell dia, totes les autoritats i assistents a l'obertura de l'exposició varen remarcar la seva importància, no tan sols a nivell de Catalunya, sinó arreu de l'Estat espanyol.

Isabel Casal, directora de la casa de cultura les Bernardes de Salt i principal impulsora d'aquesta exposició, ens manifestà que **«l'exposició està tenint una gran acollida, no tan sols pels gironins i saltencs, sinó per gent de tota la província de Girona que es desplaça fins aquí. Fins ara podem dir que hi han passat unes 1.600 persones. També ha vingut molta gent de Perpinyà i de Barcelona».**

La comissió artística de la Fundació Torre-Galatea, en una reunió que varen celebrar recentment sol.licitaren la presència de Isabel Casal per tal d'interessar-se pel desenvolupament de l'exposició. Així mateix, manifestaren que s'havia fet arribar a Salvador Dalí un catàleg i es mostrà realment emocionat.

L'exposició es pot visitar cada dia de 5 a 10 i els dissabtes de 7 a 9.

Diades de tardor volen ser un crit a la solidaritat, un retrobar-nos al carrer malgrat el fred que comença, una esperança que la tecnologia no ens engolirà fàcilment. Tenim un mes per gaudir de debats, conferències, teatre, música, concerts, dansa, arts plàstiques en viu... No val la pena deixar-s'ho perdre per veure un film de l'antic Hollywood per la televisió. Deixin connectat el vídeo i surtin als carrers de Palafrugell. Els aparadors de les botigues, els domassos, els cartells, els recordaran que és una festa. Una festa de la cultura tradicional, feta tradicionalment que no cal perdre's.»

Per demà passat, a dos quarts de vuit del vespre, a la sala d'actes de la biblioteca pública, està anunciada una conferència sobre «La persecució política de la llengua», a càrrec de Francesc Ferrer. A dos

d'Emilio Gutiérrez Ca
Zurigel.

Diumenge, dia 9 d
durant tot el matí, a l
se celebrarà la I Fira
les dotze del migdia,
tòria, teatre infantil
grup «El Ceretà» am
les cent paraules».
d'una del migdia, al
cipal, inauguració d
de càntirs catalans c
seu del Càntir d'Arg

Dimarts, dia 11,
festa major petita de
les 11 del matí, a l'e
quial, tindrà lloc una
ne. A dos quarts de s
a la plaça Nova, espe
a càrrec del grup «E
Foc Follet» amb l'obr
festa». Tot seguit, t
berenar per a tothom

Jaume Juanola exposa al Palau March

Perpinyà/Celrà.— El celranenc Jaume Juanola i Gironès, professor de l'Escola de Belles Arts de Perpinyà, està exposant en aquests dies, a la sala del Palau March de Barcelona.

La seva obra constitueix tota una lliçó del treball en fusta i ceràmica, amb una simbologia del que són les escoles catalanes.

Juanola, que des de fa anys resideix a Perpinyà, ha dedicat la tasca de la seva vida al tallat de la fusta, i té obres considerades excepcionals per la forta personalitat que desenvolupen. Des de Tolosa i París, li han vingut ofertes per exposar en les millors sales d'art d'aquestes ciutats.

Per a Jaume Juanola **«no hauria d'haver-hi fronteres per la cultura i la de les dues Catalunyes està massa atapeïda. La meva escultura dóna a suposar això, un simbolisme que identifiquen totes les escoles catalanes, siguin o no del nord».**

La tasca de Juanola exposada al Palau March ha tingut una excepcional acollida i una millor crítica.

«Amb l'acció de l'Associació Cap de Santa Creu-Cap de Sant Vicens, diu en Jaume Juanola, formada per quatre municipis de la Catalunya Nord —Portvendres, Banyuls de la Marenda, Cervera i Cotlliure— i quatre de la Catalunya Sud —Portbou, Colera, Llançà i Port de la Selva— sembla que s'aclareix aquesta posició d'uns pobles que, amb una sola cultura i una sola llengua, es veuen separats per una imaginària ratlla que els impedia fins ara un intercanvi cultural i artístic. Tant de bo que es creessin altres associacions d'aquest tipus.

«Urbis», la ciutat en blanc i negre de P. Carandell

«Estudi de Monseñor», obra de Pujol Carandell.

Girona.— Sota el títol d'«Urbis», l'artista saltenc Pujol Carandell presenta fins al 14 de novembre, a la sala d'exposicions Casa de la Punxa, una mostra de trenta-una obres inèdites que té com a motiu central la ciutat de Girona.

En aquesta ocasió, l'autor, utilitzant diverses tècniques, dibuix a tinta, olis i acrílics damunt tela... ens presenta la seva versió particular de diferents paisatges urbans que ressalten per la seva blancor.

Aquesta és la **sèrie blanca.** Diferents aspectes de la ciutat queden reflectits en aquestes obres fruit d'un dibuix elaborat i del domini de l'ofici de pintor. La Catedral, Sant Feliu, la Devesa, les estacions de ferrocarril... són tractats amb una absència total de color, aprofitant el joc i la gamma que produeix la barreja del blanc i el negre.

«Girona no és una ciutat amb gaire color, per a mi hi predomina sempre el gris, una claredat del blanc dintre del gris. La nit i la boira de Girona pesen, per això són permanentment presents en la meva obra».

En el recull d'obres presentades, Pujol Carandell opta per l'urbanisme i els monuments, pels temes urbans, però també per les situacions intimistes i el detall. Els seus quadres envoltats d'una boira persistent s'allunyen de la visió tradicional de la ciutat que coneixem i la situa en un context proper al realisme fantàstic.

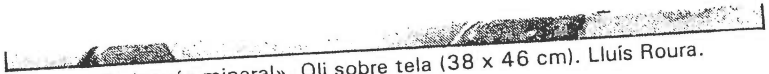
«Quan faig una sèrie, la començo i l'acabo, mai no deixo coses pendents per desenrotllar més tard. En aquest cas presento la ciutat boirosa i grisa, alguns dels seus personatges i el seu entorn, a partir d'aquestes finestres que són els quadres».

TEATRE
GIRONA
3 ÚNI
¡ACONT
VIERNES y
DO
REAPARIC
CON LA ACT
COMIC
LUIS
EL FABRICA
EST
SUPER-
de JIMENEZ
LA CH
UN ESC
con RICAR
VENTURA
SILVIA GÜELL -
BALLET

Reporter: Josep Mir. Diari de Girona
Dimecres, 5 novembre 1986, pàg 36

«Domèstic-1». Acrílic sobre cartró (100 x 65 cm). M.A. Feliu.

«Cadaqués mineral». Oli sobre tela (38 x 46 cm). Lluís Roura.

Apunts per a una tardor

Pujol Carandell

Exposició «Sèrie Blanca 1985-1986». Pujol Carandell, artista saltenc que ha realitzat un periple expositiu arreu d'Espanya, ha expostat sota el títol «Urbis» una sèrie de paisatges de la ciutat de Girona al Col.legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, sala d'exposicions de la «Casa de la Punxa», d'un dels arquitectes —Rafel Masó— que, indubtablement, més ha contribuït a afaiçonar la Girona moderna.

Les visions urbanes, altrament, podríem dir que ara estan de moda: de Girona mateix, recordem la recent exposició Estrada Vilarrasa i, a la capital de Catalunya, les exposicions de la Casa Elizalde, de Mateo Villagrasa i d'altres.

Pujol Carandell és un pintor que té, en ell, tots els gèrmens de la millor pintura: potser a vegades, però, es deixa endur una mica per aspectes accessoris. És indubtable, no obstant això, la voluntat de convertir el tema de Girona, així com el reeximent sovintejat, en una nova imatge pictòrica, basada en la voluntària ascesi del blanc i una certa gamma de grisos, incloent noves iconografies urbanes com l'estació d'autobusos, a part dels temes monumentals més corrents.

Lluís Roura

Lluís Roura, el pintor de Sant Miquel de Campmajor-Banyoles, ara esdevingut empordanès, és, [illegible] d'ara, un veritable feno-

Federico/Gispert

En l'espai no acostumat del bar Coliseum, de Banyoles, han exposat el pintor de Salt Gispert i el ceramista (però també pintor i escultor) de Portbou Antonio Federico.

Gispert, amb les seves teles on domina la gestualitat abstracta i la taca, cada cop més segures, amb una harmònica i ben construïda harmonia entre els blancs i el gargot, el gest, la taca o el signe en negre, blau, groc, vermell.

Les ceràmiques i objectes de Federico denoten un esperit de pintor i al mateix temps, una gestualitat ben sensual. Són gestuals les matèries i formes, els signes i iconografies-figueres femenines, animals, etc.—, amb l'ús de colors vius i perfectament integrats dins el conjunt.

Ignasi Esteve

Del 24 d'octubre al 13 de novembre, a Expoart Montjuïc, ha esdevingut un de les exposicions més remarcables d'aquesta temporada. La del jove artista, que ha estudiat a l'Estudi d'Art Fita i ha fet Belles Arts, Ignasi Esteve.

Sobre paper i sobre tela, en formats mitjans i grans, l'obra d'Ignasi Esteve, a primera vista, podria enquadrar-se dins l'àmplia marea neoexpressionista. Però a cops subtilment, a cops poderosament, comença a afermar-se una proposta pròpia, basada en dos pols.

D'una part, la construcció, ben tramada i precisa, del dibuix, [illegible] i tot de la línia, al marge gués, sinó també el material editat.

Carles Vivó

Dotze xilografies exposades al Palau de Caramany (Sala Petit Format). Vivó ha recuperat la tradicional tècnica xilogràfica, amb una premsa manual, paper Guarro i ús de fusta de cirerer, tal com fan els orientals des de mil.lennis. Hi utilitza una iconografia que, tot inspirant-se en motius tradicionals, comporta elements més moderns i irònics, i això a partir del tema monogràfic del Zodíac.

Pujol Boira

Exposició del pintor del Grup 69, de l'Empordà, amb l'última i important entrega pictòrica, sense oblidar algun gravat.

Amb ús d'elements estrictament figuratius i no onírics, aquest pintor —que en etapes anteriors havia cultivat una pintura de caire màgico-simbolista—, assoleix, en la seva visió de l'Empordà —paisatges, figures, interiors, etc.—, una imatge que supera la simple transcipció més o menys realista. Forma i color queden perfectament integrats dins una estètica lluminosa i lírica.

Comadira

Exposició de dibuixos i obra en petit format de Comadira al bar Capuccino del carrer de les Hortes de Girona. Comadira, poeta seriós i delicios, és també un magnífic creador d'imatges: en el camp del disseny, el paper i la tela. Assoleix un rar equilibri entre la realitat designada —en exemplar pintura, que mereixeria molta més projecció, al costat d'altres noms que ara sonen.

Àngels Feliu

Exposició de pintures recents en petit format, a la sala-restaurant La Penyora, de Girona. Tot continuant la sèrie del simi, inquietant reflexió a l'entorn de la relació humano-simiesca, s'expressa en colors vius —amb vermellons particularment espectaculars— i l'ús de certs elements decoratius, que donen frescor a l'obra.

Ramon Planes

De procedència lleidatana, resident a Olot, Ramon Planes ha exposat, del 17 d'octubre al 6 de novembre, a la Sala Vayreda, d'Olot. Planes cultiva un realisme gairebé de tipus òptic, precís i deliberadament fotogràfic que, en el context de l'escola olotina, és com una reacció contra la ja acadèmica dissolució formal. Tracta, altrament, temes urbans vistos en detall, tot potenciant, però, els valors pictòrics i cromàtics, de signe compositiu que admet una lectura abstracta.

Josep Homet

Primera exposició d'aquest jove artista gironí, que ha passat pel taller de Fita i, actualment, estudiant a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi. L'any passat va assolir el 1r Premi de la 5a Mostra Juvenl d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya. Presenta pintures on explora el color, la intersecció de formes geomètriques, i un sistemàtic collage de paper i cartó, amb in-

Exposición del pintor Pujol Carandell sobre la figura de Antonio Machado

Varias exposiciones en torno a la figura y la obra de Antonio Machado han sido preparadas en las últimas fechas con el fin de recordar al poeta andaluz. Una de ellas es la organizada por el pintor catalán Pujol Carandell, que con el título "Homenaje a Antonio Machado", se inaugurará en Soria el próximo sábado 1 de agosto.

Otra muestra que gira sobre la personalidad del autor de «Campos de Castilla» es la de «Los Machado y su tiempo», convocada por la Fundación Española Antonio Machado. Esta exposición fue inaugurada en Sevilla, y, desde entonces, dado su carácter itinerante, ha recorrido diversas ciudades vinculadas afectivamente con el poeta.

«Los Machado y su tiempo» hace referencia tanto a Manuel como a Antonio Machado y en ella se refleja el acontecer vital de ambos poetas y su faceta creadora. Esta exposición itinerante recorrerá diversas provincias españolas antes de ser exhibida en Francia y posteriormente, en 1989, en Iberoamérica.

Formando parte del fondo material de la muestra aparece diversa obra pictórica del artista soriano «De la Rosa» de quien en el lujoso catálogo editado para la ocasión se habla de él como de un «creador desde hace muchos años de la «Pintura Machadiana», que «traslada al lienzo las más íntimas vivencias del Poeta, reflejando la escala colorista de los versos de«Campos de Castilla».

De la Rosa consiguió con sus pinceles, añade el texto del catálogo, «plasmar de forma fiel y poética los sentimientos condensados en las obras del insigne sevillano (...) inmortalizando en el lienzo lo ya inmortalizado por aquél».

La otra exposición con sabor machadiano es la que tributa al poeta el pintor Pujol Carandell, que podrá ser contemplada a partir del próximo sábado, 1 de agosto, en el Ayuntamiento de Soria. La muestra se compone de óleos y dibujos que se vinculan a la obra poética de quien escribió «La tierra de Alvargonzález».

El Ayuntamiento de Soria, como se lee en el catálogo de la muestra ante la solicitud de Carandell, se ha fijado la «meta de apoyar incondicionalmen ésta y cualquier otra iniciativa que sirva para resaltar la obra y la figura del Poeta, como ha venido siendo la tónica habitual».

El texto concluye afirmando que «esperamos que esta muestra, realizada con todo el cariño y todo su buen hacer por Pujol Carandell sirva como otro reconocimiento más del Pueblo a su Poeta».

Cartel de la exposición de Pujol Carandell.

ANUNCIESE EN CAMPO SORIANO

mercado nacional de ocasión

Funeraria RUBIO
Servicios y traslados
ALMACEN: CALLE LOGROÑO, 15
AVISOS: TEJERA, 6
TELEFONO 21 29 50

Alquilamos coches

TRASPASO bar para familia con vivienda y almacén. Tel. 213040.
SE TRASPASA o vende Pub. Teléfono 213040. Soria.

Llamar tardes a partir de las 4. Teléfono 225980.
INTERNA con informes para Valdezcallena, agosto y septiembre, posible compartidad en Madrid. Llamar de 10 a 12 noche 91-4011526.

— Bombas eléctricas
— Generadores de corriente
— Placas solares
— Cortacésped gasolina y eléctrico

rta de cristal de recogida José Luis Domínguez. Vinuesa.

Huéspedes

SE BUSCA chica para compartir

pág 7

CON PERMISO

CULTURA MACHADIANA, EL LEON DE JUDA Y LA OPOSICION

El León de Judá, o séase Manolito Núñez Encabo, por aquello de que algunos malintencionados le llaman cunero, estrasburguero o cosmopolita, de dos zancadas socialistas se presenta en Soria a la inauguración del pintor catalán PUJOL CARANDELL a quien patrocina el excmo. ayuntamiento capitalino. Provinente de capital, ahorro o bancario según se quiera tomar la cuestión. Ya se sabe, El León allá donde se hable de Machado le pasa como a su íntimo amigo GUERRA si le habla de la fauna y flora española, in situ se presenta sin consultar si va a ser bienquisto o desdeñado por la oposición que como saben reina en el palacete de la plaza Mayor. Y es que el señor Núñez Encabo rezuma cultura por su bien depilada barba, por su frente de narciso griego y, no digamos por sus neuronas, que dicen las lenguas viperinas, como la mia que en tiempos de esplendor socialista del doctor siquiatra PAEZ, fue a su consulta y como el Cesar: Veni, vidi, vici. O sea, que le funcionan hasta el punto de leerse todos los tomos habidos y por haber de A. Machado por si acaso algún impertinente le pregunta de mala uva. Como yo, ahora. ¿Sabe el León que LEONOR fue hermana de ANTONIA, y que ésta fue la primera maestra que tuve yo en la Casa de Observación? Si lo sabes, cállatelo y no me dejes en ridículo. A lo que iba. Exposición por un catalán que expone en este mes culturero del excmo. en el propio idem. de lienzo. PUJOL, sus cuadros machadianos rezuman ternura y buen quehacer. Plasman rostros del insigne poeta con bastante veracidad, esencialmente aquellos de sus últimos tiempos. Yo diría, —y no me crean— que este pintor catalán es un buen profesional pero le falta —intuyo que le falta— hacer un peregrinaje, un recorrido más exhaustivo, más en profundidad por los caminos que recorrió el poeta para poder plasmar con más delicadeza y grandiosidad nuestros campos, tierra, roquedas y esa peculiar forma que le dió el poeta en sus poemas, a las tierras de Soria y de sus gentes. Domina el dibujo como dominan los políticos que acudieron al acto inaugural las relaciones públicas excepto la guapa concejala MARIVI, a la que uno ve y le sale el piropo de improvisto. Se ruboriza la moza y sus bellos ojos entre latinos y nórdicos «chiribitean» como los de la Sarita Montiel. Un prodigio de hembra y ójala les de «caña» a la oposición De Mª Diges, y los otros que no están los que deberían porque se han ido, pero volverán como las golondrinas becquerianas. De María, lanza su discurso mientras miramos ansiosos los canapés y riojas sin descorchar y otras viandas que sirve el de Santo Domingo. El restaurante, no iba a ser el sacristán de la joya arquitectónica. Breve y sin frases rimbombantes —como debe ser— el grandote concejal, termina su alocución machadiana. Y vamos a por las tapas antes de que el León intente hablar. Si comienza, jodido lo tenemos. Nos pone de roquedas, álamos y glorificación del poeta y del GUERRA hasta la coronilla. Porque tiene un piquito de oro que ni el erudito frailongo FRIAS, le entiende. Nuñez Encabo, sabido es que solo habla para intelectuales «El SIGLO XXI» y con LASECA, otro intelectual socialista que ahora sí que le ha dado de llenar en su punto debil: la política. Este es otro tema que trataremos junto al «butanero»

El León, ya no ruge. Lo suyo ahora es Machado y los «cohibas». ¡No faltaría más!

VIZCAINO, el paladín centrocampista del cristianísimo Paco «Reegan» que por el momento está empatados en eso de concursar tipo «Un, dos, tres» en las Cortes de Castilla y León. Es otro el tema.

A darle a la mandíbula con el canapé. Otro grandote incorporado a la supplencia de alcaldía, el VIVAR anda en convivencia parlamentaria con los Laseca y Nuñez Encabo, respaldado, claro está por los VILLAR y la moza garrida y fermosa de AP. Le sugiero al fotógrafo que saque a Vivar, Encabo y Laseca no es por nada— la «afoto» para mi album particular. Que si quieres, el economista dice que noes. Vaya por Dios, mal empezamos la andadura concejeril. Habrá que darle un toque de atención para que se baje de la peana en que cree estar. Oigan y de las comisiones informativas del ayuntamiento pues eso, solo los que menciono. Nada del alcalde, nada de Diez Ripa, nada de Barez, nada de nada representativo.

Claro que hay que pensar que como dijo de Mª Diges, todos están desperdigados o llamémosle de vacaciones. A pasarlo bien que ya llegará septiembre que tambien suele ser de rebajas de retales, claro. De las otras, haylas en el concejo.

La verdad es que la presentación del acto y las obras de Pujol respaldadas por el excmo. estuvieron a la altura de las circunstancias. Bien. Como la visita de Mª Angeles la ATS del CDS, acompañada de un buen mozo de la judicatura. Decídete mujer por la vicaría que eres buena moza, buena chica y estás pero que muy bien. Como se dieron cita jóvenes y adultos para ver las obras pictóricas de este catalán que a través de sus cuadros trata de adentrarse en la idiosincrasia del pueblo plasmado en sus lienzos o de los rostros bien logrados del poeta universal.

Como dice en el folleto el alcalde V. Velasco «Esperemos que esta muestra, realizada con todo cariño y todo su buen hacer; por PUJOL CARANDELL, sirva como otro reconocimiento mas del pueblo a su poeta». Otros concejales culteros, ni se enteraron. Menos mal que estuvo en su puesto el machadiano-estrasburguero NUÑEZ ENCABO. AMEN.

FRANCISCO AMAYAS MATEO

LOS DI

Fies
en l

El pró
na, VALI
simpátic
celebrará
dión sus
en honor
que fué
rrillas e
romanos,
fechas el
diodía e
nos, y
atreven
lle pues
hasta la
dan en e
están fr
Sin emb
y las ta
deliciosas
unos pas
practicar
darse po
escaleras
ta la un
madruga
en las n
lenciosas
las estre
es realm
dioses. A
la fresco
de los ca
pués de
escuchar
pájaros
tos días
parpalar.
es tambi
so.

La
ofrece
unas ex
das. As
del Peña

Doñ

Ante
p
n
a
v
n
d

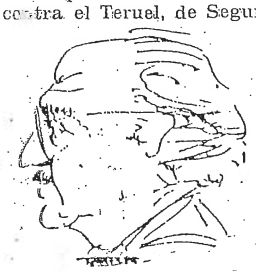
El no
d
I
(
p

-432-

Pro C. D. Numancia

Estamos en el mes de Agosto, que hasta ahora no nos ha salido cloclo. Los equipos de fútbol ya, excepto coletazos de última hora tienen sus fichajes para la temporada 1987-88. Los directivos con los hombres nuevos que han llevado al equipo tienen la duda de si habrán acertado o nó. El pulso, su pulso es bueno. Saben estirar el arco. ¿Pero han acertado en el blanco?.

Mañana día 8, hace su presentación en partido amistoso nuestro C.D. Numancia en el campo de San Juan de Garray a las 6,30 contra el Teruel, de Segunda División B. Es justamente el afecto que siento por el C.D. Numancia lo que me ha impulsado en gran parte a pergeñar estas líneas. Supongo que quedará claro para todo el aficionado al fútbol la buena fé que me mueve porque de fútbol ¡ni pum!.

Quizás mirando para atrás haya recordado aquel famoso dicho de: La vida se juega en cuatro tiempos sin prórroga: infancia, juventud, adolescencia y vejez. La vida que presenta su tributo como letras de cambio me ha presentado la última y con gastos. Pero ¿y las otras?. ¿Y aquellos tiempos del Numancia?. ¿De aquella media Velilla-Clemen?.

No quiero nombrar más porque todos, estén en Soria o nó son amigos. Fué en Segunda División cuando más, naturalmente, tuvo adictos nuestro primer club. ¿Cual es el futuro de este club?. Nos hemos hecho muchas cábalas, hemos contado muchos pormenores, hemos presentado in mente la cuenta a la vieja de nuestra conciencia y llegado a la conclusión de que para que una actividad fructifique tiene un denominador común: el dinero. No tenemos la menor duda de que los directivos siempre tienen que andar que si por aquí que si por allá poniendo perras. Como no sea un equipo muy poderoso, verbigracia, hoy el At. de Madrid, tiene cáncer de mamá. De ahí no se saca ni una perra gorda y por el contrario, repito cuesta casi siempre poner un montón de duros. De ahí que para coger las riendas del club hace falta una voluntad a prueba de sinsabores y una constancia y malos ratos que solamente compensan en el deber --un deber impuesto, no muy alegremente-- que se ve cumplido al final de temporada, cuando se ve al equipo, al Numancia en este caso, por lo menos en la misma categoría que lo dejaron. ¡Ay madre, si asciende!. El equipo es, a nuestro juicio, el más genuino representante del deporte en nuestra ciudad. Quiérase o no, por donde vaya, va Soria. Para airear el Numancia, amigos, hace falta dinero. Algunos dicen que no tienen que mantener un club. De acuerdo. No nos gusta el deporte, dicen otros y razón tienen. Tampoco les gusta cuando sale la hinchada de un equipo para otras capitales a ver dos equipos que tampoco les van o nos van porque al fútbol no entran. Ván ¿a qué? Misterio. Es una broma.

Sí, hombre tenemos que pensar seriamente que empieza la liga. Que tendremos nuestros domingos con fútbol. Que en Soria y con nuestro tiempo es la ilusión de matar la tarde en el campo de San Juan, Chillando, a veces contra el árbitro y otras comiéndonos el puro de alegría. Allí se saluda al amigo aunque sea de lejos y a la salida se toman unos vinos. Todo listo.

Al margen, me pertitiría recordar al señor Alcalde de nuestro excelentísimo a ver si podrían hacer un recorte en cohetes-bombas y similares porque el no tener el campo de «Los Pajaritos» le supone al club todos los años 1.500.000 pesetas para mantenimiento del campo de Garray. ¡Busque esa asignación Sr. Velasco!.

NINO

El artista Juan Pujol Carandell durante el cóctel celebrado la tarde de la inauguración en los salones de la Casa Consistorial. (Foto Fernando Santiago)

La pintura psicológica de Pujol Carandell en busca de la identidad de Machado

El sábado por la tarde se inauguraba en el Ayuntamiento de la capital la exposición homenaje a Antonio Machado realizada por el artista catalán Joan Pujol Carandell, que ha contado con una subvención por parte de la corporación municipal soriana de un millón de pesetas.

En total son veinticuatro las obras que cuelgan en los expositores de la Casa Consistorial: ocho lienzos y dieciséis dibujos al guasch, que recogen distintos momentos y actitudes del poeta homenajeado, a través de un estilo expresionista con ribetes impresionistas en los dibujos a guasch. Pujol Carandell inició este trabajo tras una lectura de la obra de Machado, realizando varios viajes a nuestra ciudad para elaborar los apuntes previos que darían forma a la muestra que ahora se expone en el Ayuntamiento.

La inauguración de la exposición, que permanecerá abierta al público hasta el próximo día 15, contó con la presencia de un centenar de personas, que participaron en el cóctel preparado al efecto.

UN ARTISTA PSICOLOGICO

—Pujol Carandell está en Soria, exponiendo con obras machadianas. Yo querría saber qué tipo de técnica has empleado para estos cuadros.

—Es guache y óleo. O sea, consta de 16 guaches y 8 óleos.

—¿Qué motivaciones han concurrido para la exposición en Soria?.

—Yo he leído la poesía de Machado, la que dedica a Palacio buen amigo y la del viaje. A partir de aquí, sin olvidar los vínculos familiares y otras amistades, yo tenía hecho un esbozo de Antonio, se hizo el anteproyecto y seguí con el tema machadiano.

—La exposición ¿ha sido —de alguna forma— patrocinada por el Ayuntamiento, por la Fundación...?

—No, ha sido patrocinada por el Ayuntamiento y me parece que entré en contacto con él a principios del año pasado.

—¿A cómo vendes los cuadros?.

—Oscilan entre las 80 y las 220.000 pesetas.

—¿Cuánto te dura hacer un cuadro?.

—Depende.

—¿Depende de la inspiración o de...?

—Del estado de ánimo. Mi pintura es totalmente psicológica. Tanto puede durar cuatro o cinco días un estudio a carbón, o una mañana o dos. El óleo es siempre más laborioso. Está muchísimo más trabajado que el guache; pero si me pongo una media para realizar una obra de esta, ésta viene a ser de un mes.

—¿Crees que tendrán aceptación tus obras por estar Antonio Machado tan vinculado a Soria?.

—No soy yo quien para decirlo, ha de ser el público; pero a partir de todo lo que he estudiado o leído de la obra de Antonio luego he hecho mi creación propia.

—A parte de ésto empleas alguna otra técnica de pintura o sólo al óleo y otra técnica?.

—Suelo emplear la técnica de carbón, guache y luego la técnia del óleo y, a veces, técnica mixta. La aguarela es una técnica que no la empleo.

—Una última pregunta ¿tú conocías Soria?.

—Sí. He realizado tres viajes y he recogido mis apuntes a lápiz y a partir de estos apuntes he compuesto toda la obra. De hecho siempre es así. Los lienzos del personaje han sido sacados de apuntes y luego yo he aportado mi personalidad.

Solo quiero añadir unas palabras. Que toda persona cuando esté ante una obra de arte —siempre digo que es muy distinto realizar una obra de arte o un cuadro— sea capaz de comprender que un cuadro se puede pintar en dos o tres días pero para llegar a la calidad total de una obra de arte se necesitan muchos más días.

Fotografías en Cafetín «La Luna» y «Cocaine»

Durante todo el mes de agosto y la primera quincena de septiembre, un total de 120 fotografías obra de varios fotógrafos catalanes, permanecerán expuestas en el Cafetín «La Luna» y disco-bar «Cocaine», sitos en la calle Zapatería de nuestra ciudad. Esta curiosa muestra compartida por los dos locales vecinos en esta calle del Casco Viejo, viene a ser una prolongación de la que el verano pasado realizaron en los mismos establecimientos profesionales de la fotografía en Cataluña. Como nota anecdótica de la muestra que ahora se ofrece, cabe destacar la presencia de varios positivos obra de jovencísimos fotógrafos, tal es el caso de uno de los expositores que cuenta tan solo con cinco años. La exposición permanecerá abierta al público durante las horas correspondientes de servicio al cliente, a partir de las siete de la tarde.

ESTA EDICION SE CELEBRARA EN HOMENAJE A GERARDO DIEGO

X Jornadas Musicales en Calatañazor

Como homenaje al poeta Gerardo Diego Cendoya, recientemente fallecido, los amigos de Calatañazor han organizado, este año, las Jornadas Musicales, que darán comienzo mañana con un recital de canciones a cargo de Myriam de Río.

El programa del Concierto, que dará comienzo a las ocho de la tarde, lo integran las siguientes canciones, todas ellas de la cantautora burgalesa: Castilla joven Castilla niña; El escritor de Canciones; Canción del Primer Día; Mi pueblo tiene una sombra; Andalucía y Castilla; En Altea; Se Busca; Entre Caminos. También interpretará Música para Berceo (G. de Berceo y M. de Río); Cantares (A. Machado y J. M. Serrat); Retrato (A. Machado y A. Cortez) y La saeta (A. Machado y J.M. Serrat)

El día 15 el concierto de Música Antigua, será interpretado por «Alia Música» El 23, de música tradicional de Castilla, a cargo de «La Musgaña» y el 29 actuará el Orfeón Arandino.

Oportunamente iremos dando a conocer, a nuestros lectores, los programas de los correspondientes conciertos, que cuentan con el patrocinio de la Consejería de Educación y Cultura de la Junta de Castilla y León, y tendrán lugar en las Iglesias Románicas de la Soledad y Santa María del Castillo

Jafe

Presentación del Videolibro «Soria»

Hoy viernes por la tarde se celebrará en la Aula Magna Tirso de Molina la presentación del Videolibro «SORIA» en el que ha colaborado Caja Soria con motivo de la celebración del 75 aniversario de la fundación de la entidad.

El acto dará comienzo a las siete y media de la tarde en el salón de actos del Aula Magna, al que, posteriormente, seguirá un vino español en obsequio a los presentes.

ALQUILER - VENTA
LOCALES COMERCIALES
Calles Condes de Gómara y Sanz Oliveros
Informes: de 3 a 4 tarde. Tel. 22 03 68

Manel Serra, Josep Playa, Gispert, Patxè, J.M. Joan i Rosa i Jaume Fàbrega, així com la col.laboració de Massanet, el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona, Espais i la família Soler de can Terol, el magnífic espai on té lloc la mostra.

Aquesta, que va començar moderadament fa 9 anys, a partir de l'any passat ja es consolidà s'hi apleguen obres d'artites internacionals com **Cuixart, Chillida** (obra sobre paper), **De Chirico, Max Ernst, G. Mathieu, Millares, Miró, Moore** (obra sobre paper), **Lucio Muñoz, Joan Ponç, Saura, Tàpies, Viladecans**... Acompanyats d'una bona selecció d'artistes de Girona, l'Empordà, Olot i Banyoles, així com pintors de Garriguella, de l'avantguarda clàssica ronell, **Gispert, Guinovart, Lerín, Anna Manel.la, Francesc Masós, Paradís, Peñaranda, A. Pujol, Carme Sanglas, Lluís Vilà, Zush.** Dins aquest mateix context, demà divendres, a les 7 del vespre, hi tindrà lloc una taula rodona sobre art contemporani moderada per **Jaume Guillamet**, amb la participació d'E. **Ansesa, Gabriel, Jaume Fàbrega, Fonollerass, Jordi Vidal i Glòria Bosch.**

SALA D'ART M CAN MARC
Carrer de la Creu, 6 Tel. 972/62 31 19
BEGUR - COSTA BRAVA

AGOST A. Beneyto. Instal.lació
Fins al 14 d'agost
D. Paronella. Sobreteixits
15 d'agost
INAUGURACIONS, DISSABTE A LES 20
Horari: Cada dia, de les 18 a les 22

VILA CLARA ceramistes
TALLER ESTUDI VILA CLARA
Sis d'octubre, 27
Tel. 64 01 86
LA BISBAL D'EMPORDÀ

Exposició de
ANDREU MARTRÓ

GALERIA MERCÈ ETTINGHAUSEN
AVUI, a les 8 del vespre
INAUGURACIÓ
«XICU CABANYES»
—escultures—
Petits formats de Can Ginebreda
«JAUME FAIXÓ»
—pintures—
Fins el 6 setembre-Obert de 6 a 9 de la tarda
El dimarts, tancat
LA PERA GIRONA

L'atelier
TALLER DE ARTE
GALERIAS CARILLON
LOCAL 24
PLATJA D'ARO
TOT Dalí PLATJA D'ARO

EXPOSICIÓ COL.LECTIVA
Miró
Picasso
Tàpies
Quimeta (Ceràmica)
Dalí
FINS AL 16 D'AGOST

SALA D'ART on
L'Algüeta, 79
LA BISBAL D'EMPORDÀ
Tel. 642-642

COL.LECTIVA PINTURA I ESCULTURA ESTIU 87

Artigau • G. Carbó Berthold • Clavé • A. Casals • Quim Coromines • Dalí • Federico • Thomas Gratz • Ute Kurtz • Lindstrom • Llimos • Miró • Millares • Marcel Martí • F. Masos • Picasso • Piculives • Saura • Rosa Serra • Gerard Sala • Soledad • J.J. Torralba • Pere Vicens • I. Vicens • Vila Fàbrega • Emília Xargay.

HORARI: Feiners i festius: d'11 a 1'30 i de 5 a 9 - Diumenges tarda tancat

Guia

Domènec Fita, a Rutlla, de St. Feliu

A la galeria Rutlla Esther Xargay, exposició de Domènec Fita, amb presentació de Jordi Gimferrer, «Veles de la llibertat canviant».

Xicu Cabanyes i Jaume Faixó, a Mercè Ettinghausen

Avui, a les 8 de la tarda, s'inaugura l'exposició conjunta de Xicu Cabanyes —escultures— Jaume Faixó —pintures—, a la galeria Mercè Ettinghausen, de la Pera, Baix Empordà.

Abras/Codina, al Molí

A la galeria del Molí, de Joan Abras, hi exposen aquest mateix artista —pintures, ceràmica, i escultures— i J.M. Codina, pintures. Fonts d'Art Baix Empordà, la Bisbal.

Joan Padern, a Rusc d'Art

Joan Padern presenta les seves pintures a partir de divendres, 14, a la galeria Rusc d'Art, de Blanes (pl. de Catalunya, 12).

Lluís Carbonell, a Tossa

A la Casa de Cultura de Tossa de Mar, exposició de la sèrie ÀFRICA, del pintor Lluís Carbonell, des del 2 d'agost.

Jep Rodríguez, al Coliseum

Al bar Coliseum, de Banyoles, exposició de pintures i dibuixos de Jep Rodríguez, Juliol-agost.

Pujol Carandell, a Sòria

L'artista saltenc Pujol Carandell, presentat per l'Ajuntament de Sòria, exposa una sèrie d'olis i dibuixos realitzats expressament en homenatge a Antonio Machado, agost 1987.

Budesca, a Blaudemar

Exposició de pintures de Joaquim Budesca a la galeria Blaudemar, d'Arenys de Mar, del 14 d'agost al 3 de setembre.

Laporta, a l'Empordà

A la sala d'art Empordà, de Palafrugell, exposició de Laporta, fins al 21 d'agost.

Joaquim Hidalgo, a Tossa

Exposició antològica —1962-1987— de Joaquim Hidalgo a la Pinacoteca Municipal de Tossa de Mar, fins al 27 d'agost.

Genie Chef, a la galeria d'Art

Exposició del soviètico-germano-occidental Genie Chef, en homenatge a Gala de Dalí, a la galeria Art de Figueres, mes d'agost.

Homenatge a Moisès Sidrach i fotos de Jordi Casals, a Lladó

Coincidint amb les Nits de Música dels mesos de juliol i agost, a la vila de Lladó s'hi presenta una exposició Homenatge a Moisès Sidrach i una mostra fotogràfica de Jordi Casals.

Burkhard Kuehl, a Port Lligat

A la galeria d'art Port Lligat, de Cadaqués, mostra de pintures de Burkhard Kuehl, fins al 27 d'agost.

Punt Diari 13 agost 1987 pg. 32

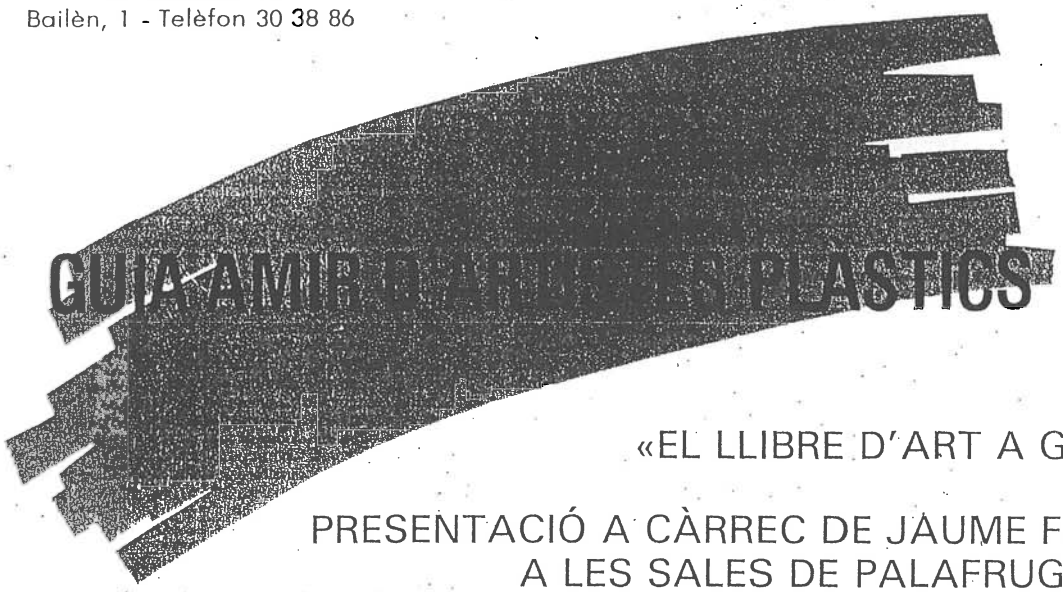
A: Joan ABRAS i Mercader, Ramon AGUILAR i MORÉ, ANTONI AGUSTÍ i Fargas, Josep ALBERTÍ i Corominas, Marc ALEU i Socies, Joan ALIU i Puig, Josep AMAT i Pagès, Enric ANSESA i GIRONELLA, Bonaventura ANSON i Pérez, Ricard ANSON i Rigall, ROC ARBÓS i Colom, Eduard ARRANZ-BRAVO. B: Jaume BACH i Sastre, Lluís BADOSA i Conill, «BARRACA» Jordi Bosch i Lleó, Domènec BATALLA, Juli BATALLÉ i Murlà, Manuel BEA i Cervera, Joaquim BECH de CAREDA, Josep BEULAS i Recasens, Xavier BLANCH i Pla, ESTHER BOIX i Pons, DOLORS BOSCH i Agustí, Lluís BOSCH i MARTÍ. C: Frederic CABANAS i Castells, XICU CABANYES, Francesc Cabanyes i Collel, PEP CAMPS i Torner, PERE CAMPS i Ubach, S. CANDELARIA Rodolf, Miquel CAPALLERAS i Alboreda, Gustau CARBÓ i BERTHOLD, Joaquim CARBÓ i BERTHOLD, Lluís CARBONELL i Sarnago, Xavier CARBONELL i Serra, Joan CARRILLO i Romero, CASADEMONT «Le Vieux» Francesc d'Assís Casademont i Pou, CLAUDI CASANOVAS i Sarsanedas, Joan CLAPERA i MAYÀ, NARCÍS CODERCH i Quintà, JOSEP M.ª CODINA i Filbà, Àngel CODINACH i Campllonch, Narcís COMADIRA i Moragriega, Sebastià CONGOST i Pla, Joaquim COROMINAS i Geli, MONTSERRAT COSTA, NARCÍS COSTA i Bofill, Josep Maria CREUS i DALGÀ, PIA CROZET i Caulier, Josep CRUAÑAS i Fages, Modest CUIXART i Tàpies, Jordi CURÓS i Ventura. D: In DAI-Bih, Salvador DALÍ i Domènec, DANÉSJORDI Jordi Danés i Llongarriu, Carles DELCLAUX i Is, Ridao DÍDAC Garcia, Kim DOMENE i Berga, Jorge DUARTE i Gutiérrez, Rafael DURAN i Benet, Miquel DURAN i Martínez, Paco DURAN i VILA, Joaquim DURBAN i Redolat. E: Francesc ESPIGOLÉ i Freixa, IGNASI ESTEVE i Bosch, Francesc ESTIVILL i Morgades, Antoni ESTRADERA i Fondevila. F: Jaume FAIXÓ i Fusellas, Jordi FARJAS i Darnés, Antoni FEDERICO i Domínguez, Joan FELIP i VILÀ, Maria Àngels FELIU i Feliu, Jaume FIGUERAS i Francesch, Domènec FITA i Molat, Isgleas FLOREAL Radresa, CRISTINA FONOLLOSA i Ibàñez, Isidre FONT i RIBAS, Ernesto FONTECILLA i Camps, CARLES FONTSERÉ i Carrió, Francesc FULCARÀ i Anguera, PRIM FULLÀ i Carnera. G: Romero GABRIEL Sanz, Joaquim GARCÍA i COLOMER, Elias GARRALDA i Alzugaray, CARMINA GIBERT i Fortet, MARIA GIRONA i Benet, Jordi GISPERT i Monteys, MANOLO GÓMEZ, Joan GRANADOS i LLIMONA, THOMAS GRÄTZ, RAFAEL GRIERA i Calderón, LLUÍS GÜELL i Compte, Josep Maria GUERRERO MEDINA, GUILLEM Terribas i Roca. H: Lluís HERAS i COLOMÉ, «HORMAZA» Josep Mª Canes i Garcia, LLUÍS HORTALÀ i Tarrús, Vicenç HUEDO i Díaz-Carrasco, MERCÈ HUERTA i Busquets. J: «JAP» Joan Antoni Poch i Goikoetxea, MARGA JULIÀ i Cruzado. K: Bassam KANAAN i Rahi, Margit KOCSIS i Kerskhoven, Shigeyoshi KOYAMA. L: CLAUDE LAMBERT, FRANCINE LAMBERT, Jean-Hubert LEEMANS, Daniel LLEIXÀ i Borràs, Montserrat LLONCH i Gimbernat, JOSEP LLOVERAS i Feliu, Frederic LLOVERAS i Herrera, FERRAN MAESE i Ventosa, Jaume Villanueva i MALARET, Pere MALDONADO i Miquel, ANNA MANELLA i Llinàs, Joan Puig i MANERA, Jaume MARINÉ i Albamonte, Enric MARQUÈS i Ribalta, Joaquim MARSILLACH i Codony, MARCEL MARTÍ i Badenes, Josep Mª MARTÍNEZ i LOZANO, Manuel MARZO MART, Assumpció MATEU i Negre, JULIÀ MATEU i Vidal, Josep MINISTRAL i Agustí, Josep MIRALLES i Nacher, GLÒRIA MORERA i Font. N: Norman D. NAROTZKY, Josep Àlvarez i NIEBLA, Pere Martínez i NOGUERA. O: Maria del Carme OLIVERAS i Giralt, Roser OLIVERAS i OLIVER, Marian OLIVERAS i Vayreda. P: Joan PADERN i Faig, Jordi PAGANS i MONSALVATJE, JOAN de PALAU i Buxó, PALAUJUNCÀ, Joan i Raimon Palau i Juncà, SUSANNA PALLARÉS i Torrents, ESTEVE PALMADA i Romans, Joan PARADÍS i Puig, «PATXÈ» Xavier Casellas i Mas, Josep Mª PERÉ i SOLANILLA, Joan PERICOT i Garcia, Josep PERPINYÀ i Citoler, Vegeu també: Josep PERPIÑÀ i Citoler, CLARA PERXACHS i Juandó, RAMON PICHOT i Soler, «PICULIVES» Josep Bosch i Puig, Antoni PITXOT i Soler, MIQUEL PLANA i Corcó, PLANAPUIG Pere de Plana i Puig, ÀNGEL PLANELLS i Cruanyes, Ramon PLANES i Serra, Josep PONSATÍ i Terrades, Jesús PORTAS i Mas, AUGUST PUIG i Beuch, Josep PUIG i Clausell, Joan PUJOL i CARANDELL, Ramon PUJOL i Grabalosa, Josep PUJOL i Ripoll, PUJOLBOIRA Ramon de Pujol i Boira. Q: QUIMETA Serra i Fornós. R: Albert RAFOLS i CASAMADA, Lluís RICO i Pérez, Joan RIFÀ i Benet, EDWARD Everett ROBBINS, NANCY ROBBINS, ALBERT ROCA i Cama, Santiago ROCA D. COSTA, MARIA ROCA i Falgueres, Joan Carles ROCA i SANS, Josep ROCA-Sastre i Moncunill, Guillem ROCAS i Puig, Pablo RODRÍGUEZ i GUY, Miquel ROS i Saballs, LLUÍS ROURA i Juanola. S: Gregori SABILLÓN i Guerrero, CARLES SALA i Mitjà, GERARD SALA i Roselló, CARME SANGLAS i Gispert, Rafael SANTOS i TORROELLA, Josep SARQUELLA i Escobet, Benet SARSANEDAS i Planella, Antoni SELVAGGI, ROSA SERRA i Puigvert, JOAQUIM SERRANO i Bou, Kim SOLER i Flores, Jordi SOLER i Font, JOAN SOLER i Tobella, Enric SOLÉS i Garriga. T: TITI TAPIOLA i Blanco, Josep Maria TAPIOLA i Gironella, ALEX TERMA i Paré, Joan Josep THARRATS i Vidal, Francesc TODÓ i García, Juan José TORRALBA i García, Francesc TORRES i MONSÓ, Ezequiel TORROELLA i Mató, Jaume TURRÓ i Brunet. V: Evarist VALLÈS i Rovira, Josep Mª VAYREDA i Canadell, Lluís VAYREDA i Trullol, ISIDRE VICENS i Cubarsí, ALBERT Viladrosa i VILÀ, Josep VILÀ-CLARA i Garriga, Eduard VILA-FÀBREGA, Joan VILA i MONCAU, LLUÍS VILÀ i Vendrell, Jesús Carles de VILALLONGA i Rosell, Isidre VILASECA i Coll, GUILLEM VILLÀ i Bassols, MOISÈS VILLÈLIA Joan VINYES Viñasi Bou, CARLES VIVÓ i Siqués. X: XICU CABANYES, EMÍLIA XARGAY i Pagès.

PALAFRUGELL ART

Bailèn, 1 - Telèfon 30 38 86

Sala Municipal

Avinguda Josep Pla, 7

«EL LLIBRE D'ART A GIRONA»

PRESENTACIÓ A CÀRREC DE JAUME FÀBREGA
A LES SALES DE PALAFRUGELL ART

DIA 29 D'AGOST 1987 - A LES 20.

Punt Diari. Divendres 13 nov 1987
pàg 35

PUNT
DIARI

Antològica de Pujol Carandell a la Rambla

GIRONA.— L'artista Pujol Carandell inaugurarà avui a les sales municipals Fidel Aguilar i Vinardell Roig una exposició antològica que aplega vint anys de la seva pintura. La mostra de Pujol Carandell arriba a Girona després que l'estiu passat hagués exposat a Sòria en homenatge i reconeixement al poeta Antonio Machado. El crític d'art Jaume Fàbrega explica en el catàleg que s'ha editat amb motiu de l'antològia de Girona la trajectòria pictòrica de Pujol Carandell centrant-la en cinc etapes: la formació amb una producció paisatgística inspirada en l'academicisme impressionista: l'abstracte; la ruptura vers una figuració de caire expressionista que continua amb un període místic; el paisatge urbà; i finalment l'actual, que Fàbrega anomena **«hipocromàtica o arquitectònica»**.

El film «Una nit a Casa Blanca», a Palafrugell

PALAFRUGELL.— La pel.lícula *Una nit a Casa Blanca* serà projectada aquesta nit a les 10 dins dels actes de les Diades de Tardor de Palafrugell, amb la presència del seu director Antoni Martí i el guionista Àngel Quintana. A més, hi haurà la presentació del llibre *Obra escrita* de Carles M. Espinalt, a càrrec d'Encara

Serà presenta

Un llibre r bisbalenqu

LA BISBAL D'EMPORDÀ (Del nostre corresponsal, **David Pujol**).— Trenta-quatre articles del cronista bisbalenc Pere Lloberas, escrits entre 1936 i 1987 en diferents llibrets de Festa Major, Aplec de la Sardana i d'altres programes de mà, han estat recollits en un llibre que acaba de publicar l'Arxiu Històric Comarcal del Baix Empordà i l'Ajuntament de la Bisbal, sota el títol «Cròniques de la meva ciutat». L'edició serà presentada aquest vespre, a les 8, al Saló de Sessions de l'Ajuntament.

El llibre recull també dos textos inèdits, un dels quals, que porta per títol «Algunes notes sobre la meva vida», té caràcter autobiogràfic i fou escrit a començament de l'any 1.986, en resposta a un qüestionari que li havien adreçat uns estudiants d'història. L'altre text inèdit, titulat «Coses inestables», fou escrit l'any 1.984 i parla, entre d'altres coses, dels canvis de les plaques i dels noms dels carrers, dels diferents segells municipals i de les nombroses baranes que ha tingut el passeig de la Bisbal.

La resta dels textos, publicats en diferents opuscles locals, eren de difícil localització, pràcticament inaccessibles, i vénen a complementar el contingut dels llibres escrits per Pere Lloberas entre els anys 1.959 i 1.974:

1.900-1.939», poetes bisbaler xença».

Josep Matas cura de l'edició en la presentac **«la idea del llibr mans va néixer resultes de l'ho Lloberas organit sió de l'Aplec d proposta inicial els articles que anat publicant**

Dissabte, 14 novembre 1987, Pàg. 39

Van der Wal escribe desde Roses

Desde el que fuera mi silencio:

Acompañado de la más profunda indignación, incomprensión e impotencia. Con respeto, dolor y ganas de decir lo que en estos largos meses he guardado: todos los pensamientos que pasaron por mi cabeza; amigos que no eran tales; miradas que desconocía; gestos extraños, frases, murmullos que nunca imaginé. Pensar que algunos, la mayoría, pasaron de la adulación a la maledicencia. No comprendo cómo alguna gente y casi toda la prensa disparan y luego preguntan; dicho más claro, eres culpable antes de ser juzgado.

Ahora espero los grandes titulares, las reiteradas fotos, informaciones, tanto en televisión como en la prensa; cada día, cada noche, diciendo todo lo contrario de lo que se dijo. Pero claro, ¡eso no!, eso no vende.

Después de largos años de esfuerzo y trabajo, haciendo ganar dinero y, por qué no, también ganándolo —me pregunto, ¿será por eso?— no entiendes lo que ha pasado, ese afán de hundir, ese sensacionalismo barato, por aquello de que siembra que algo queda.

Algunos, creo, me comprenderán. Sobre todo los hombros de negocio de esta zona de Girona, personas llenas de coraje e ilusión, que se embarcan, a riesgo de perderlo todo para crear riqueza para ellos y para los demás, potenciando esta tierra en donde vivimos todos, con no pocas zancadillas o, al menos, falta de ayuda de los estamentos oficiales. Estarán de acuerdo en que he sido, sencillamente, la «cabeza de turco» de una desafortunada limpieza de **presuntos** malhechores, «mafiosos», extranjeros y nacionales, como se reiteró en aquella ocasión.

Libertad de información **sí**, pero, por favor, sin perjudicar gratuitamente.

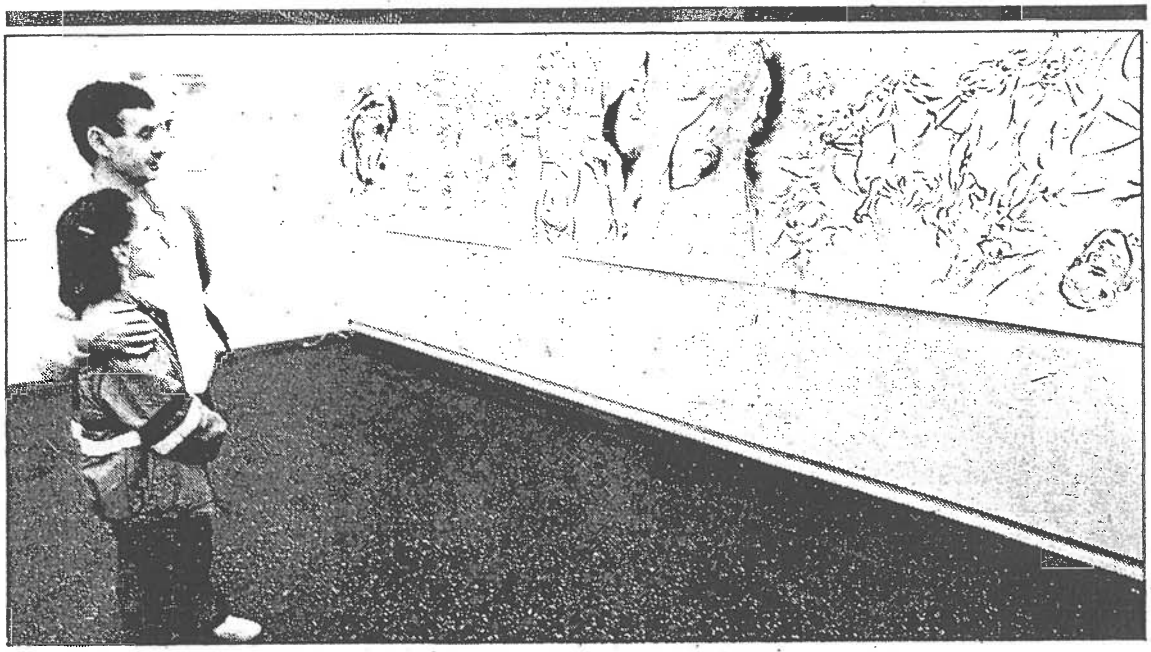
El Juzgado de Delitos Monetarios archivó la causa «por no quedar debidamente acreditado el haberse omitido, total o parcialmente, la obligación de cesión de divisas»; la Audiencia de Girona dicta Sentencia absolutoria por el grave delito de atentado, solamente se me condena, lo que será recurrido, por haber desobedecido a aquellos que un día de principios de junio de 1985 tuvieron la ocurrencia de informar a la prensa que se habían descubierto unos «papeles» que representaban una evasión de mil millones de pesetas...

No obstante, aún hoy, muchos amigos me preguntan; ¿cómo sigues aquí después de lo sucedido? Si me hubiera ido, hubiera admitido mi culpabilidad. Y aunque alguien todavía no lo crea, mi conciencia está tranquila. Y además, y sobre todo, me gusta esta tierra y su gente.

Perdonar, no creo que pueda. Agradecer, sí; a los que estuvieron a mi lado, pocos, pero intensamente. A ellos, gracias; a los demás rogarles que en otra ocasión, para no dañar, primero juzguen y luego condenen.

Tengo que olvidar, hay que seguir adelante. Las lágrimas no me interesan, además es tan fácil sonreír...!

Gysbertus Van Der Wal

Pujol Carandell, vint anys d'obra en una retrospectiva.- Ahir s'inaugurà a les sales Fidel Aguilar i Vinardell i Roig de la Rambla gironina una interessant retrospectiva que aplega vint anys de l'obra de Joan Pujol i Carandell. Aquest és un cas excepcional, atesa la joventut de l'artista, el qual, segons declarà, pinta dels dels cinc anys. A la mostra es pot veure l'evolució d'aquest pintor, que va començar per una època de formació; seguida per una d'art abstracte, una ruptura cap a l'expressionisme, la que ell mateix anomena «mística», el seu interès pel paisatge urbà i l'actual, que Jaume Fàbrega qualifica de «arquitectònica». (Foto DANI DUCH).

Primer aniversari de la mort d'en

MARTÍ PLANAS i BUSSÓ

el qual morí cristianament el 14 de novembre de 1986 (en pau descansi).

NECROLÒGIQUES

Cándido Bonfill Díaz

A l'edat de 77 anys ha mort a Ripoll, natural de Ripoll. Estava casat amb Montserrat Berga. Tenia dos fills: Josep i Jaume Besi-

-437-

Concert en honor a Santa Cecília, demà a Lloret

LLORET DE MAR.— La festa de Santa Cecília se celebrarà a Lloret de Mar amb un concert que en el seu honor ha organitzat l'Escola de Música per demà dilluns a la Casa de Cultura, dins del conjunt d'actes de les festes de Sant Romà. En el concert hi participaran alumnes de la citada escola i de la d'Arts i Oficis de Figueres, de la qual la de Lloret és annexa. Totes dues són filials del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. La vetllada es clourà amb un final de festa en què participaran els professors de les escoles, amb el seu director, Josep Maria Surrel, al capdavant, així com músics professionals que hi estan vinculats i que toquen en cobles com la Principal de la Bisbal, Ciutat de Girona, Miramar, la Principal del Rosselló, Amoga, etc.

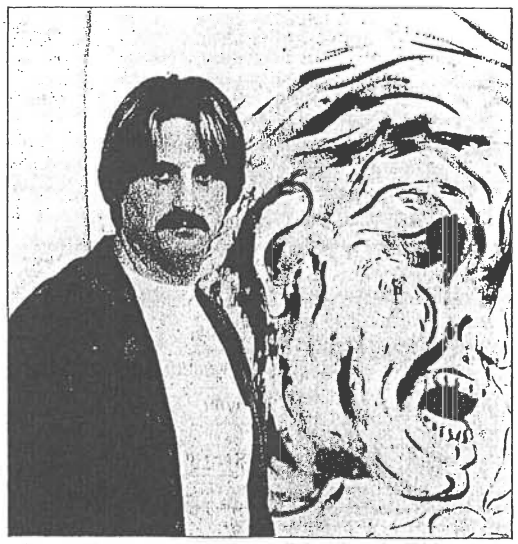
Exposició de fotografies sobre el Sàhara

RIPOLLET.— L'exposició *Sàhara-Tuareg*, realitzada pel fotògraf Miquel Petit, s'exhibeix al Casal de Cultura i Joventut de Ripollet fins al dia 20 d'aquest mes. Aquesta exposició fotogràfica està composta de 43 fotografies, de gran format i a tot color, realitzades al desert africà d'Hoogar, on habiten els homes blaus o tuaregs. L'exposició estarà oberta al matí i a la tarda, els dies feiners i només els matins els dissabtes, diumenges i festius.

Descobreixen a Sibèria la pedra més antiga del món

MOSCOU.— Científics de l'Acadèmia de Ciències de la URSS han localitzat recentment a Sibèria una pedra de 3.800 milions d'anys, la més antiga trobada fins avui. Serguei Brandt, cap del laboratori de l'Acadèmia, afirmà ahir que es tracta d'una roca d'aspecte corrent, de color gris fosc i força pesada perquè està constituïda fonamentalment de ferro. Aquesta troballa servirà per confirmar que l'edat de la terra i dels altres planetes del nostre sistema solar és d'uns 4.500 milions d'anys, mentre que el sol deu tenir uns 5.000 milions d'anys. Comparativament, els altres minerals terrestres són molt més «joves», com el platí, que té uns 1.500 milions d'anys, i el diamant, que no passa dels 200 milions.

Joan Pujol i Carandell (Salt, 1953) considera que en pintura, des de Rembrandt —el seu mestre—, passant per Picasso i acabant amb Francis Bacon, no s'ha dit res més. L'artista, que aquests dies exposa vint anys de pintura a les sales Fidel Aguilar i Vinardell i Roig, resumeix deu anys de la seva vida pictòrica en un mural de setze metres amb el tema central de la figura, un dels exponents més clars de la seva obra. Pujol i Carandell ha mamat dels clàssics, i per això en la seva trajectòria, que ha tingut èpoques ben diferenciades, el dibuix és fonamental.

Joan Pujol i Carandell exposa una antològica a les sales Fidel Aguilar i Vinardell i Roig de Girona. Foto: **Vilardell.**

Un clàssic dels 80

Pujol Carandell exposa vint anys d'obra pictòrica a la Rambla

Joan Ventura. GIRONA

«Les paraules estan plasmades en les teles», afirmà Pujol Carandell com a únic epíleg a la inauguració de la mostra antològica de les seves pintures a les sales municipals de la Rambla de Girona. I és cert que costa arrancar-li els mots, però el to suau i cadenciós va agafant força a mesura que la conversa remou els camins de la seva obra. **«La creació repercuteix en l'estat d'ànim; per això he fet el mural que resumeix l'època dels vint als trenta anys, que per mi és molt important. La creació ha anat acompanyada d'un constant moviment, de dinàmica... l'obra no té fronteres».**

Qualitat i força són les dues obsessions de Pujol Carandell, que començà a dibuixar als cinc anys. **«Ho tinc molt clar. Perquè una obra tingui qualitat, ha de tenir força»**, i insisteix que el concepte «força» és essencial. El pintor no creu ni en corrents ni estils. La seva formació parteix dels estudis dels **«mestres»**, de l'escola flamenca, el renaixement italià, i la influència clara de Leonardo da Vinci, però en els vint anys de trajectòria demostra versatilitat. El crític d'art Jaume Fàbrega hi diferència, en el catàleg de mà, cinc etapes: una producció paisatgística inspirada en l'academicisme impressionista; l'abstracte; figuració de caire expressionista, amb una incidència de la temàtica religiosa-mística; paisatge urbà, i la hipocromàtica o arquitectònica.

Epoca mística

Pujol Carandell assegura que sempre ha dit que volia veure una exposició antològica —**«quan sigui mort no tindrà sentit»**—, i per això en aquesta exposició, que estarà oberta fins a l'u de desembre, hi ha exponents de les diferents èpoques. La sala Fidel Aguilar acull, a més del mural, una sèrie més nova; el paisatge urbà treballat amb tècnica mixta; olis i acrílics, a partir dels apunts de carrer i l'elaboració en l'estudi. Hi ha poc color, però hi ha traços i ratlles explicatives que reforcen tota l'obra i, segons l'artista, preparen una nova etapa en què tornarà a la figura.

Un dels períodes més llargs i productius de Pujol Carandell és el que ell mateix qualifica **«d'època mística»**. No té inconvenients a manifestar la seva creença religiosa: **«Tota persona ha d'expressar la seva essència. L'època mística va ser totalment expressionista, però era la 'meva mística'»**. Ara, l'evolució li ha traçat nous camins —**«no m'agrada encasellar-me»**—.

«Sempre he pensat —assegura— **que l'obra ha de passar fronteres. Una persona està en un rodatge constant»**, i torna a introduir la qualitat com a base del seu treball. **«Passar d'una figuració a una no-figuració no em costa res; en tot cas costa la qualitat, però no el concepte».**

Homenatge a Machado

Aquest estiu Pujol Carandell ha fet una exposició a Sòria en memòria del poeta Antonio Machado. **«Estava llegint dos poemes de Machado, *El viaje* i *El amigo Palacios*, i a partir d'aquí em vaig començar a imaginar els quadres»**. El procés de creació durà un any i mig. La mostra està formada per paisatges i figures fetes d'acord amb els versos: **«Vaig intentar plasmar-los amb els trets»**. La Fundació Antonio Machado pensa portar una part de la mostra a Madrid i a Barcelona, entre d'altres ciutats.

Pujol Carandell situa la seva producció actual en una etapa de transició: **«De moment deixo el paisatge i torno a la figura, que potser serà més psicològica, més expressionista»**. L'artista creu que a partir del dibuix s'està més capacitat per explicar el que es porta a dins. Per Pujol Carandell la història de l'art, des del canvi del classicisme a l'impressionisme, **«no ha canviat tant»**. Insisteix en la necessitat d'investigar, de viatjar, i de no quedar-se estancat: **«Sempre s'està preparant una nova etapa»**.

Set milions per obres de reforma al Municipal de Figueres

FIGUERES.— Una subvenció de 6.800.000 pessetes, concedida per la direcció general de Música, Teatre i Dansa de la Generalitat a l'ajuntament de Figueres, permetrà realitzar unes obres de remodelació del Teatre Municipal *El Jardí*. Aquestes obres afectaran els sistemes de seguretat i l'escenari, i seran independents de les remodelacions generals que s'ha previst fer-hi en un ambiciós projecte a curt termini. Les obres d'ara afecten les sortides d'emergència i les instal.lacions de la tramoia i els ponts dels maquinistes, que pel seu estat ofereixen poques possibilitats escèniques i són un perill continu.

La Diputació convoca beques per a estudiants d'electrònica

GIRONA.— La Diputació de Girona convoca les beques Rosa Pascual i Pascual, destinades als estudiants d'electrònica que siguin naturals de les comarques de Girona. Hi ha quatre beques de 60.000 pessetes cada una per a alumnes de la branca d'electrònica, i nou beques de 35 mil pessetes per a alumnes d'electrònica de FP de segon grau. Les sol.licituds s'han de presentar abans del 24 d'aquest mes al resgistre general de la corporació; deu dies després s'adjudicaran. La duració de les beques és d'un any acadèmic, sense dret a pròrroga.

Cent artistes a la mostra Unicef Art Catalunya'87

BARCELONA.— Un centenar d'artistes participen en l'exposició *Unicef Art Catalunya 1987*, que està organitzada per l'Associació Unicef d'Espanya, a la Casa Elizalde de Barcelona. Els quadres d'aquesta exposició, cedits gratuïtament pels artistes, tenen com objectiu recullir fons per la Unicef, a fi de portar a terme la campanya de vacunació. D'entre els pintors gironins o vinculats a les comarques que hi participen, hi ha Fita, amb el quadre *Verd-rosa;* Emília Xargay, amb *Famílija;* Modest Cuixart, amb *Martina;* Gabino Rei, amb *Jarro con flores;* Lleixà, amb *Núvol lligat;* Josep Ministral, amb *Llers,* i Tharrats, amb la litografia *Homenatge a Ticho Brahe.*

ALFA MOTOR GIRONA II
CONCESSIONARI OFICIAL:
Emili Grahit, 3. Tel. 21 89 00. GIRONA
AGENTS OFICIALS:
GARATGE FIGUERES: Colon, 33. Tel. 50 32 29. FIGUERES
AUTO RECORD RIPOLL: Les Tries, 33 i Lorenzana 14. Tel. 26 09 65. OLOT.
SUPERCAR S.A.: Ctra. Girona-Palamós, Km. 40'200. Tel. 31 52 14. PALAMOS
ALFA RIPOLL: Ctra. Barcelona, 45. Tel. 70 08 18. RIPOLL
MARCOS GUARDIA PUIGMAL. Verge del Prat, 6. Tels. 72 01 13/72 08 11. SANT JOAN DE LES ABADESSES
LA XARXA OFICIAL ALFA ROMEO TÉ MÉS DE 200 PUNTS DE VENDA I ASSISTÈNCIA TÈCNICA

ALFA 33
PUJA LA FEBRE

PUJA LA FEBRE ALFA. PUJA LA FEBRE PER LA GAMMA ALFA 33.— PUJA LA FEBRE PER LES PRESTACIONS, EL DISSENY, LA SEGURETAT I EL CONFORT. PUJA LA FEBRE PER LA PASSIÓ DE CONDUIR.

MODEL	POTÈNCIA	ACCELERACIÓ (0 A 100 Km./h)	VELOCITAT MÀXIMA	CONSUM (a 90 Km.h/)	PREU (IVA inclòs)
ALFA 33 1.3 S	86 CV	10,3 seg.	172 Km/h.	5,5 lts	1.416.500
ALFA 33 1.5 TI	105 CV	9,8 seg.	185 Km/h.	5,8 lts.	1.525.500
ALFA 33 1.7 Q.V.	118 CV	9,0 seg.	196 Km/h.	6,0 lts.	1.729.500
ALFA 33 4 x 4 familiar	105 CV	11,2 seg.	180 Km/h.	6,1 lts.	1.846.500

Alfa: la pasión de conducir

-438-

«Vint anys de pintura», a les sales de la Rambla de Girona

Pujol Carandell, retrospectiva d'un pintor que creu en la força

Joaquim Nadal deia durant l'acte d'inauguració de la retrospectiva de Pujol Carandell que la trajectòria de l'artista «mereixia una exposició al lloc on més gironins s'entretenen a mirar una mostra d'art». La mostra «Vint anys de pintura» que Pujol Carandell presenta a les sales Vinardell i Roig i Fidel Aguilar de la Rambla gironina aplega les diferents etapes que es poden veure en l'obra d'aquest artista que no es vol veure inscrit en cap dels estils pictòrics.

JOSEP MIR

Girona.— Pujol Carandell no vol veure's inscrit en un estil pictòric concret. **«No hi crec gaire, però s'entén que la meva obra és d'un estil expressionista. La mostra abarca diverses èpoques, impressionista, abstracta, expressionista... Hi ha una època que jo li dic mística, fruit de la meva estada a Amsterdam, on vaig estudiar els grans mestres com Rubens o Rembrandt, i puc dir que tant m'agrada un De La Francesca com un Francis Bacon».**

Per Pujol Carandell, allò principal en pintura és la qualitat, i aquesta **«ve donada per una sèrie de factors, com l'harmonia de color, tonalitat, llum, perspectiva, que sumats donarien la qualitat. En aquesta antològica de vint anys, només vull que la gent vegi que es tracta de la meva sensibilitat i la meva realitat».** Un altre aspecte que creu imprescindible és **«la força, ja que una obra sense força és com un fruiter sense fruita; seria un quadre més, però no una obra d'art. L'obra ha de tenir molta força i dinamisme, perquè tots els mestres, tant clàssics com modernistes o postmodernistes, en tenen».**

A més de les obres de les èpoques més diverses, es pot veure a l'exposició un mural fet expressament per a aquesta antològica i que, segons que ens explicà l'artista, **«és com un resum d'una dècada, dels meus vint als meus trenta anys, que té tot un seguit d'expressions una mica dures perquè la vida de l'artista és una vida dura, sempre que es tracti d'una persona sincera amb ella mateixa i que no pinti quadres sinó que intenti de fer obres d'art. Quan una persona està plasmant la seva pròpia sensibilitat, creu en la creativitat, com jo hi crec ja des de petit».**

No és gens freqüent que un pintor de 34 anys d'edat faci una antològica de vint anys d'obra. Pujol Carandell afirma que **«porto pintant des dels cinc anys. Les primeres coses que vaig aprendre van ser els colors i el rellotge, potser perquè en aquella època ja tenia pressa. Als quinze anys ja vaig començar a fer alguna cosa seriosa, tot i que el que feia abans també ho considerava seriós, i vaig començar a exposar alguna obra. Jo em considero una persona molt vitalista. Sóc Àries, com Leonardo Da Vinci, i aquest és un fet que crec que me marca molt».**

Dolors García presentà «Canya Plàstica», el seu tercer llibre.- Divendres, a la Llibreria 22, es va presentar el tercer llibre que es publica de l'escriptora gironina Dolors García. «Canya Plàstica» és una novel.la realista presumptament destinada a un públic juvenil que explica la història d'un adolescent que viu una etapa especialment moguda de la seva vida a causa d'un no desitjat canvi de residència, els problemes amb la seva xicota i la formació, amb una colla d'amics, d'un conjunt musical. Aquest és un llibre que li va ser encarregat per editorial Cruïlla i consolida la carrera d'aquesta escriptora que es va donar a conèixer en guanyar el premi Just Casero, l'any 1985. L'acte va ser presentat pel «showman» i animador infantil Àngel Daban. (Foto DANI DUCH).

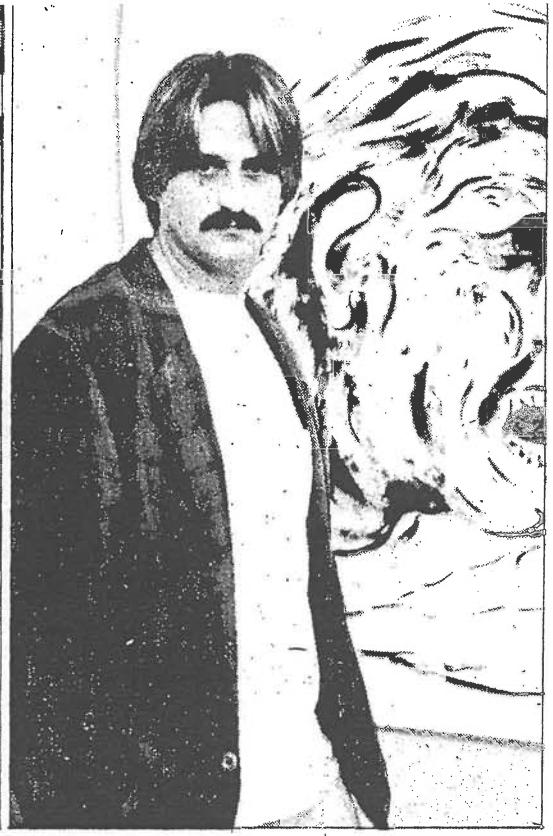
LA SARDANA

Ahir es féu la reunió per ultimar els aplecs de l'any 88

-439-

Corominas és presentat a la vila de Cagnes-sur-Mer

A les sales municipals de Girona s'exposen 20 anys de la pintura de Pujol Carandell

El pintor palafrugell Joaquim Comes presenta els seus olis de paisatges a la galeria El Claustre, de Girona.

Pujol Carandell, «20 anys de pintura»

A les sales municipals de Girona Fidel Aguilar i Vinardell i Roig, exposa Pujol Carandell fins a l'1 de desembre, en una antològica de la seva producció, que comprèn també les darreres visions de paisatges arquitectònics de la ciutat de Girona.

Fita, 45 anys de pintura

Fita, després de la publicació d'un volum per part de l'ajuntament gironí sobre la seva escultura —precedit d'un altre sobre el dibuix—, presenta una important mostra de «45 anys de pintura» a la sala d'exposicions de les Cotxeres de Sants, de Barcelona.

a Ahivoy, de Sant Feliu de Guíxols.

E. Dalmau, a la galeria Fòrum

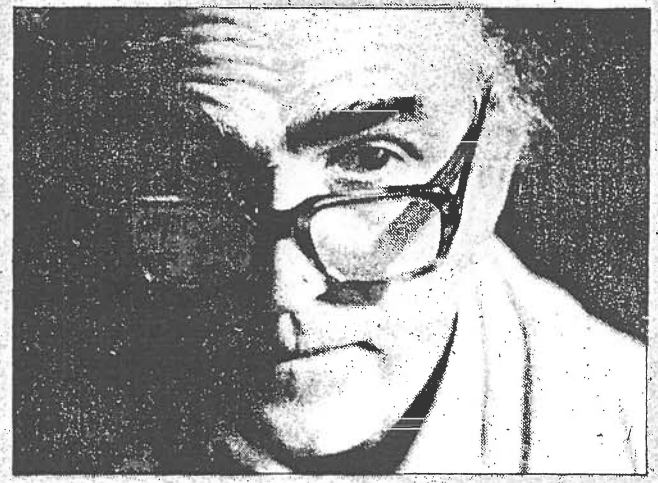
75 olis de Girona, acompanyats d'un llibre, són el motiu de l'exposició d'Ernest Dalmau a la galeria Fòrum.

Icarus, amb Martí Pol de Pujol Boira

«Icarus», carpeta d'aiguafort de Pujol Boira glossant poemes de Miquel Martí i Pol, juntament amb obra sobre paper de la recent producció de l'artista, al Palau Caramany, de Girona.

Corominas, a Cagnes-sur-Mer

Quim Corominas és presentat a la vila de Cagnes-sur-Mer (en occità, Canhas), en motiu d'haver guanyat el Premi Vila de Canhas a la X Biennal Mediterrània de l'UMAM.

A les Cotxeres de Sants de Barcelona, Fita mostra 45 anys de pintura.

EL CLAUSTRE
Galeria d'Art
Carrer Nou, 9 - Telèfon 20 31 26 - GIRONA

JOAQUIM COMES
OLIS
Fins al 6 de desembre

Sales municipals d'exposicions:
FIDEL AGUILAR
i
VINARDELL I ROIG

PUJOL CARANDELL
20 anys de pintura antològica
Fins a l'1 de desembre

Diaris, 19 novembre 1987
pàg. 12

COMENTARI

Pijem i el llac de Banyoles

Si la tramuntana tensa esperits i actituds per a reaccions vibrants i imprevistes, el llac de Banyoles, a aquells que han nascut als seus voltants i als que li guarden fidelitat i estima, els fa partíceps dels seus encants i misteris, inculcant-los la serena placidesa de les seves aigües i també l'enigma del que guarda sota d'elles, incloent-hi les històries i llegendes, en què les fades hi són presents.

Potser el pintor Manuel Pijem, del qual preparen el 150 aniversari del seu naixement a Banyoles, va sentir aquests impulsos desconeguts per a altres, es va enamorar del llac i va voler retre-li tribut d'estima mitjançant els seus quadres, plens de color i llum, sensibilitat i enigmes a la vegada.

Fins el 1936 va viure a l'Hotel Flors on, al Saló del piano, tenia exposició permanent. Agafava el camí cap al llac, i allí, pintant o mirant-lo, hi passava hores i hores.

Seduït per l'entorn i tot el que representa, com si escoltés i protagonitzés a la vegada aquell fragment de «Canigó» de Mn. Cinto Verdaguer:

«Tota la nit he filat,
vora l'estany de Banyoles,
al cantar dels rossinyols,
al refilar de les goges».

On diu «nit» poseu-hi «vida»; i on diu «filat», poseu-hi «pintat», i tindrem un resum-impacte dels sentiments i vida de l'artista.

Malgrat que alguna vegada anés a algun altre indret, no massa lluny retornava tot seguit. Allí, a prop del llac, com pelegrí devant la imatge cercada, interpretava les oracions de lloança i de precs amb colors sobre la tela. El llac corresponia oferint-li totes les gammes dels seus colors reflectint llums, hombres, arbres, cels.

Ara els banyolins regracien. Potser allò més definitiu i permanent sigui l'edició d'un llibre amb el títol de: «El pintor Pijem i la seva època a Banyoles», que ha escrit l'Antoni Mª Rigau i en Jordi Gimferrer, i que serà presentat diumenge dia 6 de desembre pel senyor Eladi Crehuet, a les 12 del migdia, a l'edifici de la Pia Almoina —Museu Arqueològic—, de Banyoles.

La vigília es descobrirà una placa a la casa on va viure del carrer d'Escribanies, i una exposició al Club 20 que ens retornarà a la visió del llac i de Banyoles, d'un gran artista.

Entrevista amb ...

Pujol Carandell: «Un quadre és un instant de veritat»

ROSA GIL

En les sales Vinardell i Roig i Fidel Aguilar de la Rambla, podem veure fins al proper 1 de desembre, una mostra antològica del pintor saltenc Pujol i Carandell. L'exposició ens permet un llarg recorregut per la trajectòria d'aquest artista, que ha dedicat 20 anys de la seva vida a una passió, el dibuix i la pintura. Un gran mural amb dibuixos del mateix artista, ens facilita aquest recorregut, assenyalant les fases més punyents d'un llarg peregrinatge, que l'ha portat a l'estudi dels mites latents de la pintura. Leonardo, Rubens, Rembrandt ... són absorbits per Pujol Carandell, que vol assolir amb la seva pintura allò que ell anomena «qualitat i força» dels grans genis.

— L'exposició ens descobreix diverses etapes de la teva obra, aquestes són molt definides. Hom observa en les primeres fases un tema constant: la figura humana, les darreres obres, en canvi, recuperen el paisatge urbà...

— Sempre he treballat en sèries. Quan vaig començar a pintar, treballava dos temes: la figura i el paisatge, encara que sempre he treballat més la figura. Crec que la figura és més dinàmica. Sóc una persona de moviment i crec que el factor psicològic juga un paper determinant en la vida de la persona, per això m'expresso millor mitjançant la figura.

— Els teus paisatges tenen, però, també, molta força.

— Mira, parlant jo no sóc massa explícit, explico tot allò que sento amb el traç. Crec que és molt senzill, el color per exemple és molt psicològic, utilitzo els colors segons el meu estat d'ànim i també depèn d'aquest que pinti una cosa o altra. El traç també té una importància determinant en la meva obra, segons la seva intensitat manifesta un estat o altre.

— Tornem a la figura, i a una fase que ha impactat molts seguidors de la teva obra, la que tu anomenes etapa «mística».

— Va ésser una època determinada, sóc creient i mitjançant les meves pintures de l'època mística, vaig expresar les meves creences, Varen ser cinc llargs anys de treball. He estudiat a fons l'Escola Flamenca i Holandesa, conec a fons l'obra de Rembrandt i de Rubens, ells són els meus mestres. He après molt de les meves visites als grans museus: Crec que els únics que podien ensenyar-me els trucatges de l'ofici, les tècniques del color... eren els grans mestres. Tot aquest coneixement el volia manifestar en la meva obra i l'etapa mística és una mica fruit d'aquest coneixement i del meu estat d'ànim.

— Una gran pintura, representació de l'«últim sopar», resta inacabada en el seu estudi, en contemplar-la hom recorda els grans genis i es pregunta el motiu que ha portat a aquest jove pintor a retornar a aquelles èpoques, on la figura prenia un profund protagonisme.

— Mira en la meva obra sempre cerco el mateix, la qualitat, això s'ha convertit en una obsessió. En els museus, quan contemples una obra de Rembrandt o Rubens, t'adones que aquestes manifesten una qualitat i una força extremes. Una obra d'art sense força pot ésser com un fruiter sense fruites, i aquest és un concepte que molta gent té confòs. Pintar un quadre o intentar crear una obra d'art són dues coses diferents, això costa entendre-ho. M'agradaria arribar un dia a fer una vertadera obra d'art.

— És un llarg procés en què intervenen molts factors.

— Hi ha tres parts molt concretes a l'hora de fer una obra, la de preparació, que té un paper determinant, la de creació, que ve donada pels apunts, l'estudi... i finalment, els acabats, que es recolzen en la primera part i que pot modificar-se, al contrari de la fase de creació que és impossible.

— Parles dels acabats, algunes de les teves obres semblen inacabades...

— Crec que tanta importància té l'estudi d'una obra com l'obra feta, perquè crec que una pintura pot no acabar-se mai. Hi ha obres que amb el temps t'agraeixen ésser retocades. Segons el teu estat d'ànim pots anar perfeccionant l'obra i transformar-la. Un quadre no és res més que un instant de veritat.

— En les teves darreres obres recuperes el paisatge urbà i ens transmet una imatge molt peculiar de Girona.

— Ara fa dos anys vaig iniciar la «sèrie blanca». Crec que aquesta època de paisatge és una etapa de transició, entra la figura pròpiament dita i el que vindrà properament. He pintat en aquestes obres la meva Girona, crec que Girona és una ciutat molt interessant per pintar, una ciutat amb molts recursos a l'hora d'ésser pintada o dibuixada.

— La força és també palesa en aquestes obres?

— Sí, com ja t'he dit és molt important. En les meves obres urbanes el traç, em serveix per reforçar la temàtica, crec que el traç lineal dóna una gran força a l'obra arquitectònica, per això el color no juga un paper gaire important en aquesta sèrie, crec que amb el gest n'hi ha prou per manifestar allò que tu vols, el contrari d'altres sèries on el color té un protagonisme determinant.

— I ara?

— M'agradaria treballar conjuntament la figura i el paisatge, segurament treballaré una temporada amb interiors, m'agradaria fer una pintura més sintetista, també expressionista però amb un altre vessant, una altra forma, un nou color...

Nous instants de veritat que ens caldrà descobrir.

EL CLAUSTRE
Galeria d'Art
Carrer Nou, 9 - Telèfon 20 31 26 - GIRONA
JOAQUIM COMES
Olis
Del 17 de novembre al 6 de desembre

PALAU DE CARAMANY
GALERIA D'ART
Pujada St. Domènec, 1 - Tel. 972/21 35 64 - GIRONA
ROSA SERRA
Escultura dins un quadrat
Avui, inauguració a 2/4 de 8 del vespre

FÒRUM
GALERIA
C/. Albareda, 3 i 5
Tel. 21 54 45 i 21 09 91
GIRONA
PERPIÑÀ
— Obra recent —
Del 24 de novembre al 8 de desembre

-441-

Hi participen Condé, Pujol Carandell i Tarrahts, entre altres

Una col·lectiva inaugura avui la galeria d'art Sala Reial de Girona

GIRONA (Del nostre col·laborador, **Jaume Fàbrega**).— Vint-i-cinc artistes participen en l'exposició inaugural de la galeria d'art *Sala Reial*, situada en el Carrer de la Cort Reial i dirigida per Miquel Trias. A l'acte d'inauguració, que tindrà lloc avui dimarts a dos quarts de nou del vespre, està prevista l'assistència de l'alcalde de Girona, Joaquim Nadal; del president de la Diputació, Josep Arnau; del coordinador dels Serveis de Cultura de la Generalitat, Joan Saqués; i del crític d'art Jaume Fàbrega.

A la mostra s'exposaran pintures de Beulas, Capozzoni, Clapera Mayà, Josep Colomer, Condé, R.M. Carrera, E. Dalmau, Duran Camps, J.L. Fuenteaja, E. Garralda, Gussinyé, Ana Lentsch, Marcillo, Marsillach, Olivet Legares, Maestro Palmero, Pujol Carandell, Raul, Ismael Subirana, Tarrhats, Vayreda Vila i Vilà Moncau. També s'inclouen en la mostra obres dels escultors Xicu Cabanyes, F. Masós i Piculives.

En l'argot de la crítica d'art i de l'artigrafia en general acostumem a utilitzar l'expressió *mercat d'art*. Un mot explícit però que, al mateix temps, constitueix una sana cautela que, en certa manera, ens neutralitza de tanta retòrica pseudoidealista, melliflua i fins hagiogràfica que el món de l'art segrega. Activar el mercat, doncs, constitueix la base mateixa que també permet incentivar la creativitat artística, qualsevol que aquesta sigui.

És des d'aquesta perspectiva, no cal dir-ho, que l'obertura d'una nova galeria és un motiu general de satisfacció. Una galeria amb un il·lustre nom tret de la geografia urbana de Girona, i que, per tant, ve a obrir més aquest «jardí tancat» que és el Barri Antic de la ciutat, a l'entorn del vell call.

I tornant al que dèiem més amunt, aquest nou espai ve a reforçar l'oferta artística de la ciutat, cada cop més normalitzada —i, gosaria dir, brillant— en camí d'assolir de nou, com es va escaure al Noucentisme, l'època de Rafael Masó i Fidel Aguilar, una anhelada «Girona nova», arrelada en mil anys d'història però més receptiva, activa i oberta.

La III Mostra d'Art s'exposa a Vilafranca del Penedès

GIRONA.— La Tercera Mostra d'Art de Girona s'exposa actualment al Fòrum Berger-Balaguer de Vilafranca del Penedès —seu de l'Obra Social de la Caixa del Penedès, que enguany celebra el 75è aniversari— seguint així el seu periple per terres catalanes. La Mostra l'organitzen la Diputació de Girona i el Departament de Cultura de la Generalitat.Han estat seleccionats 55 dels participants, representatius del que es fa actualment a Girona en pintura i escultura. El conjunt d'obres restarà a Vilafranca fins el proper dia 17 i posteriorment s'exposarà a l'Institut d'Estudis Ilerdencs, a Lleida.

Olot farà un recull fotogràfic

Esto verano

Miquel Martí Pol presenta l'obra de Montserrat Gudiol al Palau

GIRONA.— La pintora i dibuixant barcelonina Montserrat Gudiol inaugura avui divendres a la galeria Palau de Caramany de Girona una exposició de la seva obra recent, que es podrà veure fins al dia catorze de gener. A l'acte d'inauguració hi assistirà el poeta Miquel Martí i Pol, que ha fet la presentació de la pintora al català leg de l'exposició, amb un poema que porta per nom *Aproximació a la pintura de Montserrat Gudiol.*

Aquesta artista va néixer a Barcelona l'any 1933, i és filla de l'historiador de l'art Josep Gudiol i Ricart. D'ençà del 1950, any de la seva primera exposició, n'ha celebrat arreu del món, principalment als Estats Units, i també a Tòquio, Moscou, Colònia, etc. La temàtica principal de les seves obres és la figura humana i la seva atmosfera ha estat qualificada de món de misteri, dominat per personatges esfilagarsats, amb un gust evident per la fantasia. Superrealista en els temes i picassiana en les solucions, la seva pintura és d'interioritat i tristesa, i el silenci hi és sempre present.

Tot i la seva intensa activitat professional, sempre ha combinat la pràctica de la pintura amb la docència de l'art a la Facultat de Belles Arts de Barcelona, i l'any 1981 va ser nomenada membre numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi. Es pot veure obra seva als Museus d'Art Modern de Barcelona, Madrid, Bilbao, Johannesburg, Flint, Montréal, etc.

El característic intimisme i l'equilibrada serenitat de les pintures i dibuixos de Montserrat Gudiol han estat definits pel poeta de Roda de Ter amb aquestes paraules: *La claredat és aquesta pell tèbia/ color de marbre i de polpa madura;/ la solitud és aquesta afuada/ rotunditat que no pensa ni cansa.*

2.500 persones assistiran demà a la 38a. edició

La Nit de Santa Llúcia reivindica a Perpinyà la unitat catalana

GIRONA (De la nostra Redacció, per **Miquel Pairolí**) — La 38a. edició de la Festa Literària de la Nit de Santa Llúcia se celebrarà demà a Perpinyà. És la primera vegada que aquesta festa, esdevinguda itinerant des de l'any 1972, arriba a la Catalunya Nord, i l'organització, que ha recaigut en la jove delegació d'Òmnium Cultural a Perpinyà, espera reunir més de dues mil cinc-centes persones al modern Palau d'Exposicions. Amb motiu d'aquest esdeveniment, PUNT DIARI ha confeccionat un suplement especial de vint planes que es repartirà avui divendres amb l'edició de PUNT-Catalunya Nord i demà dissabte amb l'edició diària i en el sopar de la festa literària.

El cartell de la Nit de Santa Llúcia d'enguany reuneix onze premis literaris: el Sant Jordi de novella, el Carles Riba de poesia, el Víctor Català de contes, el Folch i Torres de novella per a nois i noies, el Lola Anglada de contes breus per a nois i noies, l'Àngel Fàbregues de treballs d'animació, el Xarxa d'assaig, el Fundació Congrés de Cultura Catalana de biografia i estudis històrics, el Joan Baptista Cendrós de treballs escrits sobre els Països Catalans, l'Òmnium Cultural de programes de ràdio i televisió, i l'Avui d'articles periodístics.

De tots aquests premis, el que ha tingut més participació és el Carles Riba de poesia, del qual ja se saben les cinc obres finalistes, que són *El so d'un tret sollicit*, de Jordi Badiella; *L'opinió de la pluja*, de Xavier Rofes Moliner; *Tres quartets: simfonia incompleta*, de Jaume Pomar; *Temps d'esbrotar*, d'«Eugeni Salomó», i *Final de festa*, de «Francesc Oriol». El premi amb més dotació econòmica és el Sant Jordi, amb 5 milions de pessetes, aportats per la Caixa d'Estalvis de Terrassa, entitat que també dota el Lola Anglada. El premi més curiós de tots és el Memorial Joan Baptista Cendrós, per dues raons: primer, perquè la dotació és de mil ecus i segon, perquè admet obres escrites en qualsevol llengua mentre siguin en defensa de la llengua, la cultura i la personalitat nacional dels Països Catalans, per la qual cosa, a més dels originals en català, aquest any n'hi ha en castellà i en alemany. Un altre premi singular és l'Òmnium Cultural de ràdio i televisió, que es dóna a conèixer dies abans de la celebració de la festa, per la qual cosa ja se sap que el premi de ràdio d'enguany ha recaigut en Josep Cuní pel programa de Catalunya Ràdio *El matí de Josep Cuní*, mentre que el de televisió ha estat per a Vicenç Villatoro pel programa *Crònica 3*, de TV3.

La Nit de Santa Llúcia té, a més del vessant literari, un vessant festiu. La festa de demà a la nit a Perpinyà començarà amb horari europeu, a les vuit del vespre, i s'hi servirà un menú compost d'escarola amb pedrers confitats com a primer plat, «ballotine» de pintada amb picada d'ametlles i bolets frescos, de segon, i formatge de cabra i pastís, de postres. El tiquet per assistir al sopar, que inclou el transport des de les diferents capitals catalanes, on s'han organitzat autobusos per anar a Perpinyà, val 200 francs o la seva equivalència, que són 4.000 pessetes. Està previst que assisteixin a la celebració el president de la Generalitat i els consellers de ~~Cultura~~, Ensenyament i Governació.

Robert Saladrigas saluda Aurora Bertrana en presència de Josep Faulí, a la Nit de Santa Llúcia del 1969. Foto: Arxiu Òmnium Cultural

A Can Ginebreda s'inaugura la mostra «Visca la natura morta»

PORQUERES (Del nostre col·laborador **Jaume Fàbrega**).— Una vintena de coneguts artistes plàstics catalans participen a la mostra col·lectiva *Visca la natura morta*, que s'inaugura avui divendres, a dos quarts de nou del vespre, a l'hostal-galeria d'art Can Ginebreda de Porqueres. Segons la definició clàssica, la natura morta —el *bodegón* castellà o la *nature morte* francesa— és un gènere pictòric que té com a tema exclusiu objectes inanimats de diversa índole: fruita, flors, instruments de música, gerros, llibres, etc. Des del segle XVI, va esdevenir una temàtica freqüent en molts dels grans pintors universals, entre ells Zurbarán, Caravaggio, Rubens, Chardin, Goya, Van Gogh, Cézanne, Picasso i Miró. Tot i ser un gènere clàssic, els pintors contemporanis no l'han abandonat com a temàtica o excusa per a les innovacions estètiques de les últimes dècades.

La mostra de Can Ginebreda pren com a motiu aquest gènere entès en el seu sentit més ampli i obert, ja que inclou l'abstracció, el *collage*, el paisatge i la figura.

Caraltó presenta una sèrie d'homenatge a Zurbarán; Viladecans exposa els seus colo-ristes relleus de paper; Fita hi participa amb un gran format corresponent a la seva sorprenent tècnica pictòrica d'efectes d'una suavitat poc freqüent, però molt personal; Emília Xargay hi ha portat una peça pictòrica dels anys seixanta. Altres artistes que participen a la mostra han realitzat la peça expressament perquè hi sigui exposada, com Conxa Ibáñez, que ha fet una obra al pastel en què recrea la natura morta i el seu propi món paisatgístic. La resta de creadors són Kim Domene, Barraca, Narcís Coderch, Creus Delgà, Jordi Domènech, José Donaire, Antonio Federico, Anna Manela, Mitus, Patxè, Pujol Carandell i Pere de Ribot.

Punt Diari
Divendres
16 desembre 1988
pàg. 35

-443-

Calendario

Santos de hoy. – Festa de la Misteriosa Llum en Manresa. Santos: Pedro Damián, Severiano, Zacarías, Randoaldo, Vérulo, Félix, Secundino, Saturnino, Fortunato, Siricio, Sérvulo, Claudio, Sabino, Máximo y Leonor.

Santos de mañana. – Papías, Abilio, Pascasio, Maximiano, Eugenio, Macario, Margarita, Aristión y Raniero.

Efemérides. – Un 21 de febrero ocurrieron, entre otros, los siguientes acontecimientos:

– Empieza el bombardeo alemán contra Verdún (1916).

– En Barcelona huelga de la Canadiense (1919).

– Un violento tornado causa la muerte de 93 personas en los estados americanos de Lousiana, Mississippi Tennessi (1971).

– El presidente Richard Nixon se entrevista en Pekín con el líder chino Mao Zedong, en lo que se califica como el encuentro del siglo. El encuentro es contemplado con desconfianza en la URSS (1972).

Almanaque del tiempo. – Semana del año número 8. Días transcurridos desde el inicio del año: 52. Días que faltan hasta fin de año: 313. Días transcurridos desde el inicio del siglo: 32.560. Días que faltan hasta fin de siglo: 3.965. Olimpiada: Días que faltan hasta los Jueos Olímpicos de Barcelona: 1.249. Día juliano a las 12 horas: 2.447.579. Tiempo sidéreo de Greenwich (0h): 10 horas 3 minutos. Tiempo sidéreo local (0h): 9 horas 54 minutos.

Sol y luna. – La duración del crepúsculo es de 1 hora, 31 minutos. El crepúsculo matutino comienza a las 6 horas, 6 minutos. El orto solar comienza a las 7 horas, 38 minutos. El ocaso solar finaliza a las 18 horas, 31 minutos. El crepúsculo vespertino finaliza a las 20 horas, 3 minutos. La duración del día solar es de 10 horas 53 minutos. El mediodía solar tendrá lugar a las 13 horas 5 minutos. La máxima altura que alcanzará hoy el Sol sobre el horizonte será de 38 grados. La duración del día lunar es de 13 horas 27 minutos. El mediodía lunar a las 1 horas 20 minutos en la constelación de Leo. La Luna en plenilunio con un disco iluminado del 99 de ciento.

Feria de Barcelona

Graphispag'89. – Jornada de las enseñanzas gráficas Garard Baudin, de la Escuela Papelera y Gráfica de Grenoble; Antonio F. Abbondio, de la Escuela de Ciencias y Artes Gráficas de Politécnico de Turín. También está prevista la intervención de cinco profesores españoles: Francisco Astals, Aurelio Mendiguchía, Eduardo Cruz, Germán Gorri Ochoa y José Francisco Colom Pastor, que actuará de coordinador. Palacio de Congresos de Montjuic (10.30 horas).

Organizados por el Ayuntamiento, se celebran hoy diversos actos conmemorativos del cincuentenario de la muerte de Antonio Machado. En la Casa Elizalde (València, 302) a las 20.30 h. se inaugura la exposición el poeta y su tiempo; una muestra con retratos de Machado, realizados por Pujol Carandel y presentación de las obras completas del recordado escritor, recopiladas por Oreste Macrí y comentadas por el profesor Luis Izquierdo

Música

Concierto Bach. – Orquesta Franc Liszt de Budapest. Solistas: Vicenç Prats y Claudi Arimany (flautas), Janos Rolla (violín) y Zsuzsa Pertis (clave). Director: Janos Rolla. Palau de la Música Catalana (21 horas).

Música íntima. – Cor de Cambra Dyapason, con Montserrat Benito (piano). Programa: cuartetos de F. J. Haydn. Sala Cultural Caja de Madrid, plaza de Catalunya, 9 (19.30 horas).

Lucho Tallis. – El pianista interpretará obras de Schubert y Brahms. Casa de Madrid en Barcelona, Ausias March, 37, pral. (20 horas).

Exposiciones

B. Quelart. – Inauguración hoy, martes, a las 19 horas. Abierta hasta el 6 de marzo. Horarios: de 10 a 13.30 y de 16.30 a 20 horas. Domingos cerrada. Sala Jaimes, Paseo de Gràcia, 64.

Fotografía espacial. – 25 años de fotografía espacial: Instalación del Planetari Viatger. Inauguración hoy, martes, a las 20 horas. Abierta hasta el 22 de marzo. Cercle Cultural de la Fundació Caixa de Pensions, Joan Camps, 1. Granollers.

Medicina

Dietética. – "Tractament de l'obesitat mòrbida", a cargo de los doctores Salvà, Alastrue, Formiguera y Sánchez Planell. Col·legi de Metges, Paseo Bonanova, 47 (22 horas).

Obstetricia. – "Patologia premaligna i maligna de la vulva", a cargo de los doctores Iglesias, Balagueró, Dexeus, González-Merlo y Prat. Col·legio de Metges, Paseo Bonanova, 47 (21 horas).

Electromiografía. – "Potencials evocats acústics tronculars", a cargo del doctor Salmas. Col·legi de Metges, Paseo Bonanova, 47 (22 horas).

Endocrinología. – "Control de la secreció gonadotròfica amb anàlogs de GnRH", a cargo del doctor Calaf. Col·legi de Metges, Paseo Bonanova, n.º 47 (20 horas).

Cine

Filmoteca. – A las 18 horas: "Adiós, muñeca", de Dick Richards (1975, EE.UU., versión castellana). A las 20 horas: "El recadero", de Karen Shajnazarov (1987, URSS, versión original subtitulada en castellano). A las 22 horas: "Portero de noche", de Liliana Cavani (1973, Italia, versión castellana). Filmoteca de la Generalitat, Travessera de Gràcia, 63. Tel. 201-29-06.

Cine-club. – "Polvo de ángel", de Edouard Niermans (1987, Francia, versión original subtitulada en castellano). Cine Oliveras, l'Hospitalet de Llobregat (22.30 horas).

Documental. – "Canadá Terre de Fortune", de Jé-rôme Delcourt y Jean-Paul Petiot. Instituto Francés, Molà, 8 (19.30 horas).

Cine infantil. – Casa Infantil Baró de Viver, Clariana, s/n. (17 horas).

Libros

Economía. – Presentación de los libros "La desconexión", de Samir Amin, y "Los nuevos países industrializados", de Joaquín Arriola, con asistencia de este último. Salón de Grados de la Facultad de Ciencias Económicas, Diagonal, 690 (12 horas).

Concursos

Teatro. – XVIII Premi de Teatre Ciutat de Granollers-Memorial Gregori Resina, dotado con medio millón de pesetas. Podrán optar las obras escritas en catalán, de tema libre, inédita y no representadas. Los trabajos deberán enviarse antes del 28 de febrero de 1989, al secretari del jurat del XVIII Premi de Teatre Ciutat de Granollers-Memorial Gregori Resina, Casa de Cultura Sant Francesc, Espí i Grau, 1. 08400 Granollers, donde facilitarán las bases completas.

Varios

Els brocanters. – La Feria de los Anticuarios se inaugura hoy, martes, a las 19 horas, en la Diagonal, en el tram

Cocina fácil

Turrones en Navidad, "panellets" en Todos los Santos, "tortells" los domingos y "bunyols" en la Cuaresma; bastan estas muestras para evidenciar la relación que en la cocina catalana tienen determinados platos con las fiestas y celebraciones a lo largo del año. Pasado Carnaval y en período cuaresmal, buena será la mención de los "calçots", deliciosas cebolletas que tienen su centro en Valls, y el singular "xató", plato apreciadísimo en la zona de Vilanova i la Geltrú y Sitges.

Ofrecemos, pues, las recetas de tan suculentos manjares, cuyo "toque decisivo" estriba en sus salsas.

"Xató". – Ingredientes: una escarola fresca, atún en aceite, bacalao remojado media hora antes y desalado, anchoas si pueden ser de la Escala, aceitunas negras y verdes, un pimiento encarnado seco "ñora", almendras tostadas, un diente de ajo, aceite, vinagre y sal.

Preparación. – Lavar la escarola debajo del grifo de agua fría, secarla y cortarla en pequeños trozos. Lavar las anchoas retirando espinas y sal, secar el bacalao desalado y desmenuzarlo.

En una ensaladera, disponer la escarola junto con el bacalao, el atún troceado, las anchoas y las aceitunas.

En un mortero, machacar las almendras, el diente de ajo pelado y triturado y finalmente la "ñora" escaldada en agua hirviendo y pelada. Machacar durante un buen rato y rociar con aceite y vinagre. Diponer la salsa sobre la escarola y sus ingredientes y mezclar al servirla.

"Calçots". – Ingredientes: diez "calçots" por persona, un tomate, un diente de ajo, doce almendras tostadas, aceite y vinagre.

Preparación. – Preparar un buen fuego de carbón vegetal y asar sobre la parrilla dispuesta sobre las brasas los "calçots". En un mortero, machacar un diente de ajo y el tomate asados previamente en una sartén sobre las brasas, añadir las almendras y seguir machacando hasta lograr una pasta y rociar con aceite y vinagre. Mezclar un buen rato y espolvorear con un poco de sal. Servir dicha salsa con los "calçots" ya en su punto.

Trucos. – Hay que disponer de un gran babero para comer dicho plato ya que se suele comer los "calçots" de pie y remojándolos en la salsa.

SYLVIE RUIZ

Conferencias

La societat catalana, ara. – A cargo del escritor Francisco Candel y de Anna Cabré, profesora de Demografía de la Universitat Autònoma de Barcelona. Auditorio de la Facultat de Lletres de la Universitat Autònoma de Barcelona (Bellaterra) (19 horas).

Música contemporánea. – Ponencia: "La melodia contemporània", a cargo de Albert Sardà (17 horas). Concierto: Gerard Claret (violín) y Josep. M. Escribano (piano) interpretarán obras de Rodríguez-Picó, Padrós, Pueyo, Soler, Casablancas, Taverna Bech y Cervelló (21 horas). Auditorio del Conservatori Superior Municipal de Música, Bruc, 110-112.

Las drogas. – "La drogadicció i la seva repercusió en l'atenció d'infermeria", Escola Universitària d'Infermeria Santa Madrona, Escorial, 177.

La Revolución Francesa. – "La politique sociale du gouvernament révolutionnaire en l'An II", a cargo de Jean-Paul Bertaud, profesor de la Universidad de París I-La Sorbona. Casal Pere Quart, Rambla, 99 (20 horas).

Derecho. – "Dret romà i Codi Civil en matèria de transmissió de la propietat", a cargo de Joan Miquel, catedrático de Dret Romà de la Universitat de Barcelona. Centre Passatge, pasage Mercader, 13 (20.30 horas).

Barcelona. – "L'origen i les primeres transformacions de la ciutat de Barcino", a cargo de Oriol Granados, jefe del Servicio de Excavaciones del Museu d'Història de la Ciutat, Centre d'Estudis Ignasi Iglesias, Ignasi Iglesias, 33-35 (20 horas).

50 ANYS DE LA MORT D'UN POETA A L'EXILI

Més de deu mil persones es van concentrar ahir a Cotlliure per assistir als actes commemoratius del cinquantenari de la mort del poeta Antonio Machado, que van ser presidits pel vice-president del Govern espanyol, Alfonso Guerra, i un representant del Govern francès. L'ofrena floral a la tomba del Machado es va convertir en un símbol d'unió entre els pobles dels dos estats entorn del poeta. En el decurs d'aquest acte es van sentir diverses veus a favor de la República. Guerra, que al cementiri estava envoltat de banderes republicanes, va manifestar que es feia honor a la realitat històrica de Machado, que va ser enterrat amb una bandera republicana. Una part dels pelegrins que van anar a Cotlliure ho van fer amb tren des de diferents ciutats espanyoles.

Més de deu mil persones van assistir ahir als actes commemoratius

Guerra recorda que Machado va ser enterrat amb una bandera republicana

COTLLIURE (De la nostra Redacció, per **Narcís Genís**).— El vicepresident del Govern de l'Estat, Alfonso Guerra, va presidir ahir a Cotlliure els actes commemoratius del cinquantenari de la mort del poeta Antonio Machado. Jacques Ruffie, adjunt al ministre de Cultura francès, Jack Lang, va representar el Govern de Miterrand. Alfonso Guerra va entusiasmar els seguidors de Machado que omplien de gom a gom la sala d'actes del Centre Cultural de Cotlliure quan va recordar el poeta amb un discurs molt emotiu en el qual va demostrar que en coneix l'obra a fons. El vice-president del Govern, que va confessar que és un gran **«machadiano»**, va dir que les restes d'Antonio Machado han de restar a Cotlliure, on va morir, perquè el cementiri d'aquest poblet del sud de França ja s'ha convertit en un punt de pelegrinació laica constant i ha esdevingut el símbol de tots els espanyols que van morir a l'exili.

L'alcalde de Cotlliure i president de la Fundació Internacional Antonio Machado, Jean Pascot, va relatar els testimonis dels veïns

Dues exposicions d'homenatge a Barcelona

BARCELONA (De la nostra Redacció, per **Clara Ribas**).— L'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, va inaugurar dimarts passat a la Casa Elizalde dues exposicions relacionades amb la vida i l'obra d'Antonio Machado. Barcelona és l'última ciutat que acull la mostra *Los Machado y su tiempo*, després que s'ha presentat a totes les ciutats on va viure el poeta. En la segona mostra, *Homenaje a Machado*, es poden veure retrats realitzats per l'artista gironí Pujol Carandell. En l'exposició *Los Machado y su tiempo* es destaca el paper cultural que tant el poeta com la seva família van tenir en l'Espanya dels anys trenta. També s'hi mostra la complementarietat dels dos germans Machado, malgrat les seves diferències polítiques. Junt amb l'exposició es va presentar l'edició completa de les obres de Machado, tant en prosa com en poesia.

Guerra va dinar a Can Narra, camí de Cotlliure

LLANÇÀ.— El vice-president

Aquests deixen ara d'ésser els protagonistes únics de l'obra i es trobenacompanyats d'altres iconografies que li serveixen de plataforma per expressar noves argumentacions, donant més dinamisme a l'obra. Amb tot, el que té més importància en la seva obra és el particular tractament de la matèria, que li dóna una sensació de pintura mural molt sòbria però alhora impactant i li permet d'establir un joc de relacions entre el fer i el desfer que esdevé, aquest sí, el vertader protagonista de la seva pintura.

«Hi ha simbologia però no és molt determinant, és una simbologia al servei de la plàstica, ció».

En les darreres obres, hi trobem també elements geomètrics molt concrets i allunyats de la plàstica vegetal a la qual ens tenia acostumats.

«Els elements geomètrics, molts són simbòlics i altres possiblement plàstics, serveixen per contrastar determinades zones de l'obra. El que és realment important, en aquest darrer treball, és haver trobat el material idoni per fer allò que realment m'interessa, anar treballant aquest material m'ha obert noves possibilitats, i m'han permès d'expressar allò que volia, obrint noves possibilitats».

M. Berga, J.M. Corominas i J. Planella. La Caixa. Girona

M.G.B.

En art, quan no es parlen els matixos idiomes és quan resulta més fàcil d'entendre's i presentar conjuntament una mostra, com ara amb olis, pastels gouaches i escultures. Montserrat Berga hi presenta bodegons, interiors, mobles i també paisatges preferentment de tardor. Una sòbria elegància, amb colors càlids i acollidors i ritme de dibuix. Seria

Tres artistes a la sala de la Caixa de Girona.

cantic poètic a la dona amb tostres serens i de repte a la vegada en els seus pastels per, amb canvi de ritme, si bé amb el mateix tema, sobre matèries sòlides —guixos, granulats—, mostrar-nos un impressionisme, viu de color i formes. És com el violí d'arpegis diferents. Corominas, polifacètic, amb gran força i concreció tant en els seus olis, alguns de grans mesures, on el mar ajuda la seva fantasia creativa, fins a les escultures, on la gúbia ha estat hàbilment dirigida en les de fusta, amb d'altres de marbre i diverses matèries, a vegades entre l'abstracció i la realitat. Entre els tres, una bona composició.

Expoart

C/. Hortes, 22 - Pl. Jordi de Sant Jordi
Girona

COL.LOQUI - XERRADA

... AQUESTS VENTS QUE VINGUEREN DEL MAR

Intervenen:

XAVIER PERIS
Investigador esotèric

XAVIER MATEU
Actor teatre

MARIA ROCA
Artista

Avui, a les vuit del vespre
Presentarà: JAUME FÀBREGA

EL CLAUSTRE
Galeria d'Art
Carrer Nou, 9 - Telèfon 20 31 26 - GIRONA

PALAUJUNCÀ
— Olis —
Fins al 18 de març

LLEVANT

HOTEL LLEVANT
LLAFRANC

CONCHA IBÁÑEZ
— olis —
Fins al 17 de març

Pujol Carandell: homenatge a Antonio Machado

ROSA GIL

A la Casa Elizalde de Barcelona es pot veure, fins el 17 de març, una exposició de Pujol Carandell dedicada al poeta Antonio Machado. La mostra és formada per 12 obres, olis sobre tela i gouache sobre paper: **són obres dedicades a la vida o al cos astral del poeta.** L'exposició va ésser presentada a Sòria l'agost de 1987 i va tenir molt bona acollida. Les obres tenen totes aquelles característiques pròpies de Carandell que, a l'hora de fer retrats, té sempre molt en compte els trets psicològics del personatge: **totes les figures i retrats tenen com a funció única i exclusiva estar en relació amb l'estat psicològic del personatge. No hi ha realismes ni impressionismes.** En les obres s'estableix una particular relació entre el poeta i la seva obra i el pintor i el seu treball: **el treball és senzillament la relació i compenetració, en l'instant de veritat de l'hora de la creació, en aquest cas entre el poeta i l'autor.**

Diari de Girona. Dimecres, 10 març 1989, pàg 34

LA VANGUARDIA
Fundada en 1881 por don Carlos y don Bartolomé Godó

Guillem Llabrés

Galería Nomen
Bori i Fontestà, 14, pral.
Hasta el 22 de marzo.
De lunes a viernes, de 18 a 21 h.

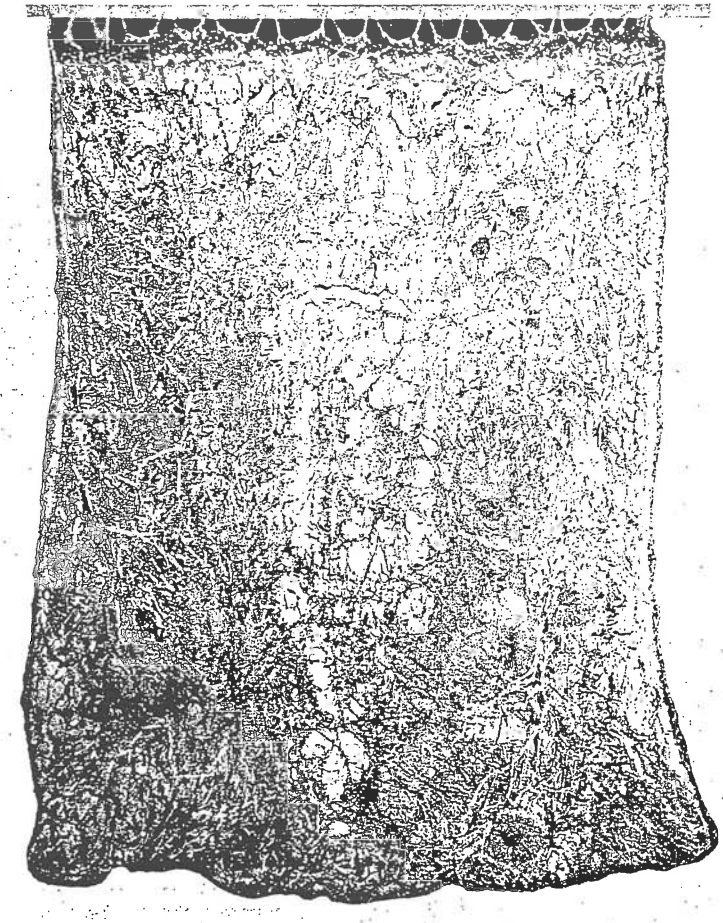
Precios desde 25.000 hasta 225.000 pesetas.

EL color es el gran protagonista de la pintura de Guillem Llabrés, artista mallorquín (Sencelles, 1938) que prácticamente no se había dado a conocer en Barcelona pese a que su actividad arrancó a principios de los años setenta y desde entonces se ha desarrollado ininterrumpidamente, aunque de forma silenciosa y en buena parte circunscrita al ámbito balear, con salidas al extranjero. Esta discreción está en consonancia con la forma de hacer de un artista que ha practicado el mimo y que también se dedica al cultivo de la música. Sobre estos antecedentes cabía esperar de él una obra quieta y cuidada como la que ahora expone y para la cual elabora artesanalmente sus propios pigmentos. Con ellos desarrolla una abstracción colorista basada en la yuxtaposición de dos masas de color las cuales, según su intensidad y la forma cómo se articulan producen, siempre ordenadamente, sensaciones de mayor o menor vitalidad. Normalmente los colores que se contraponen giran en torno al encarnado y el gris. Otras veces crea obras monocromas de entre las que sobresalen las presididas por el azul. La materia se aplica sin derroches aunque según el soporte elegido (tela, cartón o papel) da lugar a distintas calidades y permite en ocasiones la discreta presencia de grafismos. En definitiva, definen la obra de Guillem Llabrés la capacidad de síntesis y la poética del color.

Vives Fierro

Galería Comas
Paseo de Gràcia, 114
De 10 a 13.30 y de 16.30 a 20 horas
Hasta el 18 de marzo

Precios desde 150.000 a 1.500.000 ptas.

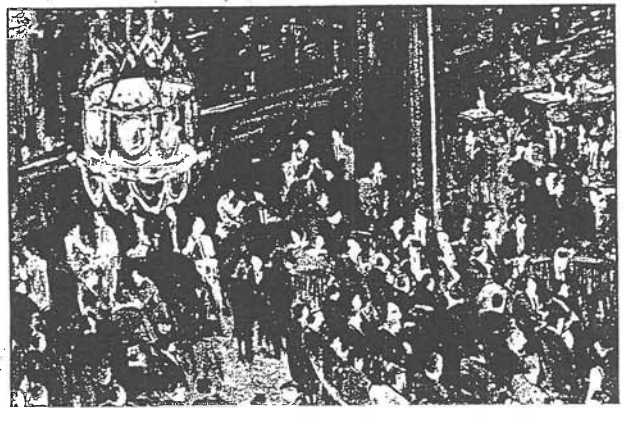
Tapiz de Teresa Conte, cuya obra no tiene paralelo con ningún otro artista dedicado al textil. Teresa Conte ha superado el estadio artesanal para desembocar en el creativo

habilidad, excesiva habilidad, que en ocasiones le deja en el límite de la inconcreción, aunque parezca contradictorio.

Teresa Conte

Sala Cultural Cajamadrid
Plaza de Cataluña, 9
De 11 a 13 y de 18 a 21 horas
Cerrado lunes y domingo tarde
Hasta final de marzo.

ES la ocasión para poder apreciar la obra de esta artista, nacida en Sariñena en 1917 y afincada

Pintura de Vives Fierro de la serie "La Bolsa de Barcelona". Este pintor, que se ha convertido en un cronista de la ciudad, utiliza en realidad la Bolsa como anécdota para trazar unas composiciones perfectamente estructuradas

cuadros de gran formato como "Paisaje noche", "Joven pintor", "Alacena", "Dos jarrones" o "Arca antigua".

Mafonso

Artual
Comerç, 31
Hasta el 31 de marzo
De 11 a 1 y de 5 a 8.30 h. Lunes cerrado

Precios desde 80.000 hasta 500.000 pesetas

SEGUNDA exposición de Artual en su nuevo local de la calle Comerç, a donde se movió desde la vecina calle de la Fusina y con el que ha ganado presencia pública al ocupar una planta baja donde hallamos la obra de Mafonso, pintor italiano nacido en Frattaminore (Nápoles) en el año 1948 y cuya actividad se desarrolla a partir de 1974, preferentemente entre Caserta y Roma. Aparte de su presencia en varias ediciones de Arco, esta debe ser su primera exposición en nuestro país. En ella presenta la serie "Le lune di Arqa" inspirada en la cosmología hebrea, que el año pasado expuso en Studio Ogetto de Caserta y que últimamente ha integrado en un conjunto más amplio (Raconti - Simbad - Lune) del que se trata en un catálogo editado por Electa (con textos de F. Gallo, L. Cherubini y D. Turco) cuya aparición coincide con la exposición que comentamos. El citado Francesco Gallo alude en su escrito a la abundancia de referencias picassianas en la obra de Mafonso —especialmente del último Picasso— y al planteamiento sensualista que hace de su pintura, concretado sobre todo en el color. Con "Le lune di Arqa" éste recrea ambientes nocturnos, de sombras oscuras y luces amarillas que destacan en ellas dejando entrever rostros, figuras, cosas, interiores, etc., pero sin revelarlos nítidamente y resultando algo frío pese a la alternancia de formatos y técnicas.

Paper-Escultures

Pujol Carandell

Casa Elizalde
Valencia, 302
De 10 a 14 y de 17 a 21 horas
Hasta el 18 de marzo
No hay venta

DENTRO de la exposición "Homenatge a Antonio Machado" que se presenta en la Casa Elizalde, pueden contemplarse diez obras realizadas por Pujol Carandell, que contribuyen al homenaje del poeta. Estas piezas, más otras no presentadas ahora, se exhibieron en 1987 en el Ayuntamiento de Soria, en homenaje personal del pintor al escritor. Es una lástima que no se presente todo el conjunto porque no se trata de una simple eliminación de obras sino que se deshace una unidad, concretada en dos partes: una realista —que repite diversas imágenes clásicas del poeta "soriano"— y que nos revive el aspecto físico del personaje.

Y otra parte, casi en su totalidad abstracta, que nos quiere adentrar en su vertiente espiritual y lírica. Esta confrontación apenas ahora nos queda evidenciada, aparte quedarnos desvirtuada, pues apenas se incluye alguna obra de las de la segunda vertiente, en donde se fijaba su aura y energía y en donde el color adquiría exaltaciones líricas.

Julio Rosado del Valle

Sala Cultural Caja de Madrid
Plaza de Catalunya, 9
Hasta el 31 de marzo
De 11 a 13 y de 18 a 21 h. Cerrado los lunes.

Precios desde 112.000 hasta 2.000.000 de pesetas.

JULIO Rosado del Valle es un artista portorriqueño (Cataño 1922) de prestigio consolidado en América que ahora tenemos la ocasión de conocer en Barcelona. Su primera formación se desarrolló junto al pintor español Cristóbal Ruiz y posteriormente en los

per cent dels ciutadans de Catalunya són favorables a la utilització del català en el sector comercial, segons es desprèn de l'enquesta *La llengua en el món del comerç*, encarregada per la Direcció General de Política Lingüística a l'empresa ECO Consulting, que va ser presentada dilluns a Barcelona. Segons aquest estudi, prop del 60 per cent dels enquestats prefereix que les etiquetes comercials, les cartes d'un banc o els plafons publicitaris siguin en català. La preferència pel castellà no supera el 18 per cent. L'estudi destaca que les solucions bilingües agraden a la majoria.

El director general de Política Lingüística, Miquel Reniu, va explicar que el fet que l'enquesta mostri que el 96 per cent de les persones que viuen a Catalunya entén el català vol dir que «hi ha en aquests moments una enorme facilitat per a la normalització del català». Segons Reniu, el sector comercial té la responsabilitat de fer un ús més gran del català i l'Administració té la responsabilitat de donar-li assessorament lingüístic i suport tècnic.

Reniu va valorar molt positivament la campanya que va endegar la direcció general a finals de l'any passat per a la normalització de la retolació als comerços i grans superfícies comercials. En aquesta campanya, que ha tingut un cost de 43 milions de pessetes, hi han participat més de dos-cents establiments. Blanes va ser una de les ciutats pilot on es va dur a terme aquest programa de normalització. En aquesta mateixa línia, Reniu va anunciar que en els propers mesos es posarà en marxa una campanya dirigida a la normalització del món empresarial i sindical, les federacions esportives i les universitats. El Miquel Reniu va fer una valoració positiva dels resultats de l'enquesta realitzada per ECO, que destaca que tres quartes parts dels ciutadans de Catalunya, sigui quin sigui el seu origen o el seu coneixement del català, són partidaris de l'expansió natural de la llengua catalana. En aquest sentit, el 92 per cent dels enquestats considera que cada cop es parla més el català. Reniu va coincidir amb el president del Consell Social de la Universitat Politècnica de Catalunya, Pere Duran Farell, en la necessitat de no fer una campanya normalitzadora exigent, sinó de fer-la amb lentitud per evitar enfrontaments entre els diferents sectors socials, i que es converteixi en un fet integrador.

Pel que fa a l'etiquetatge dels productes en català, si bé la majoria dels enquestats són partidaris que es faci en llengua catalana, no llegir en l'idioma que vulgui. Aquesta actitud la comparteixen el 80 per cent dels enquestats.

La utilització del català en els missatges publicitaris també ha estat estudiada en l'enquesta. D'ella es dedueix que, per a un 60 % dels ciutadans de Catalunya, l'idioma en què es presenta un missatge publicitari no afecta al resultat potencial d'elecció d'aquell producte. Un 23 per cent dels enquestats reben millor els anuncis en català que els que estan fets en castellà, i un 17 per cent opina el contrari. S'observa, però, que entre els catalans augmenta l'eficàcia dels anuncis en català a causa d'una acollida emocional més bona. Entre els no-catalans, disminueix l'eficàcia dels anuncis en català perquè no els poden o no els volen entendre. El balanç global mostra una diferència petita.

XXVI PUJADA A PEU ALS ÀNGELS

Dia: 9 d'abril de 1989
8 h. - matí
Sortida: **Del Portal de St. Cristòfol**

Veniu tots als ***ÀNGELS***
Tindreu una medalla-obsequi de:

Caixa de Girona

Pujol Carandell exposa a França la seva sèrie de pintures d'homenatge a Antonio Machado

J.F.

■ **Girona.**— La sèrie de pintures que Joan Pujol Carandell (Salt, 1953) va crear a partir de l'any 1984 en homenatge al poeta sevillà Antonio Machado s'exposaran properament a diferents llocs de l'Estat francès, probablement a Ceret, Cotlliure i París, si els contactes que l'artista ha tingut amb museus i galeries es concreten tal com està previst. Pujol Carandell està molt interessat a portar aquesta obra a l'estranger, «per l'interès que està despertant la figura de Machado, al coneixement del qual penso que pot ajudar la meva visió particular».

«Homenatge a Antonio Machado» ja ha estat exposada a diferents llocs de l'Estat espanyol i els mesos de febrer i març passats es va poder visitar a la Casa Elizalde de Barcelona. La sèrie, que consta en total d'una vintena d'obres de mitjà i gran format, es divideix en dos aspectes «que es complementen», segons afirma el pintor. «D'una banda, he tractat de reflectir la psicologia del personatge, inspirant-me en la seva obra i en el coneixement dels indrets on va viure; i a la resta de pintures he enfocat Machado segons l'estudi que he fet del seu cos astral. Per això hi ha noms com *Memòria d'una vida, Instant de veritat, Lassitud, Amistat en les arts,* etc.»

Folklórico Nacional D.I.F. Tlaxcala de Mèxic es van iniciar l'estiu passat, en el transcurs del festival internacional de Reggio Calàbria, a Itàlia. En aquell festival, els dos grups es van posar d'acord per iniciar els intercanvis, i la primera fase serà la gira dels mexicans a Catalunya. Donada la qualitat d'aquest grup mexicà, reconeguda internacionalment, Enric Plana considera que les actuacions de la gira abastaran pràcticament totes les comarques gironines, aprofitant sobretot l'activitat d'estiu a la Costa Brava. Els espectacles i festivals que s'organitzin serviran, segons Plana, «per compensar les despeses que comporta allotjar durant dos mesos tanta gent.» L'Esbart Marboleny es desplaçarà l'última setmana de juliol i la primera d'agost a Portugal, per participar en el Festival de Porto.

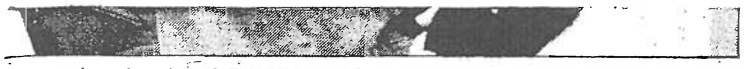
La Diputació dóna lots de llibres a les escoles per Sant Jordi

■ **Girona.**— La Diputació de Girona oferirà a les escoles, amb motiu de la Diada de Sant Jordi, uns obsequis en forma de lots de llibres «com a contribució a la promoció cultural i divulgació del llibre català entre les noves generacions d'escolars», segons es va acordar en l'última reunió de la Comissió de Govern.

La distribució dels lots, d'un import global d'un milió cinc-centes vint-i-cinc mil cent quaranta-set pessetes, es farà en funció dels diferents graus d'ensenyament. Es donaran quaranta lots a Instituts de Batxillerat; vint-i-cinc lots, a Instituts de Formació Professional; trescents deu, a escoles d'Educació General Bàsica, i trenta-dos, a parvularis. / P.D.

Crític d'Art: Jaume Fàbrega
Punt Diari, Girona 5 abril 1989, pàg. 46

Cuhz d'Art: Jordi Falgàs
Punt Diari.
Girona, 22 juny 1989, pàg. 51.

empresa de pedagogia artística sense precedents. Foto: Núria Santiago.

tat. En projec- participat en novadors i re- mpre amb una ió de les arts, semblant al de ò cap dels pro- n entès, i vam decidir començar pel nostre compte, agafant el meu taller i adequant espais aquí a casa».

Des del començament Fita es va envoltar d'altres professionals, que han completat el conjunt de les ensenyances de l'Estudi, pintura, escultura, dibuix, ceràmica, gravat, etc. Mercè Huerta, Àngela Rodeja, Carles Vivó, Concepció Pujol, Joan Teixidor, Narcís Negre i Ignasi Esteve són alguns dels noms lligats a aquests deu anys, deu anys d'art.

a és potenciar el propi entorn»

tat l'ésser humà dia que està do- com si fossin inferiors. Cal nou el valor a portes de la que subminis- la informació umà, ja que tot mitjà dels sen- una verdadera rial i es deixa e l'instint, amb persona es va pels molts co- rep. Per tant, nt deixem de i som uns ens Els sentits són ndividual, hi hi ma més uns que

la vista és dels s d'educar. Un sentit necessita els altres. Passa el mateix amb les virtuts teologals, que quan una creix les altres milloren, i quan una minva les altres empitjoren. El sentit de la vista posa en comunicació el tacte, l'oïda, el gust i l'olfacte. Si tinguéssim una bona educació visual podríem apreciar i valorar més les diferències de cada hora, cada moment, cada estació de l'any i tots els anys. Perdem tota aquesta riquesa i ni sabem diferenciar-la, i menys plasmar-la, encara que tinguem constància de la seva existència.

Estudi d'Art té una preocupació per l'educació visual perquè som conscients que potenciar la vista és potenciar el propi entorn i treure d'ell la riquesa per expressar-se. Així també s'evita caure en els mimetismes de l'art actual, que són llenguatges que ens arriben per les imatges d'altres, i especialment de persones que han tingut una forta educació visual i han sabut donar de si el que la mateixa vida els ha subministrat.

Qualsevol cosa, per insignificant que sigui, pot tenir un gran interès quan la persona que ho capta s'adona que és del seu propi món i no del que els altres ja han dit. Per això es necessita confiança en un mateix, i ser valent per fer-ho real. Estudi d'Art ha intentat donar aquest sentit a tots els que hi han passat. Aquest sentit creatiu autèntic està íntimament relacionat amb una bona educació visual de saber apreciar el propi entorn.

DOMÈNEC FITA

tagonista de l'escena».

Exposició de Lleixà a Basilea i de Pujol Carandell a Cotlliure

■ El màgic hiperrealisme de Lleixà, que en els últims mesos s'ha pogut conèixer en la seva globalitat, primer a la Casa de Cultura de Girona i després al Museu de l'Empordà de Figueres, ha viatjat recentment a la sala Daniel Meier de la ciutat suïssa de Basilea, on a partir d'avui quedarà exposada.

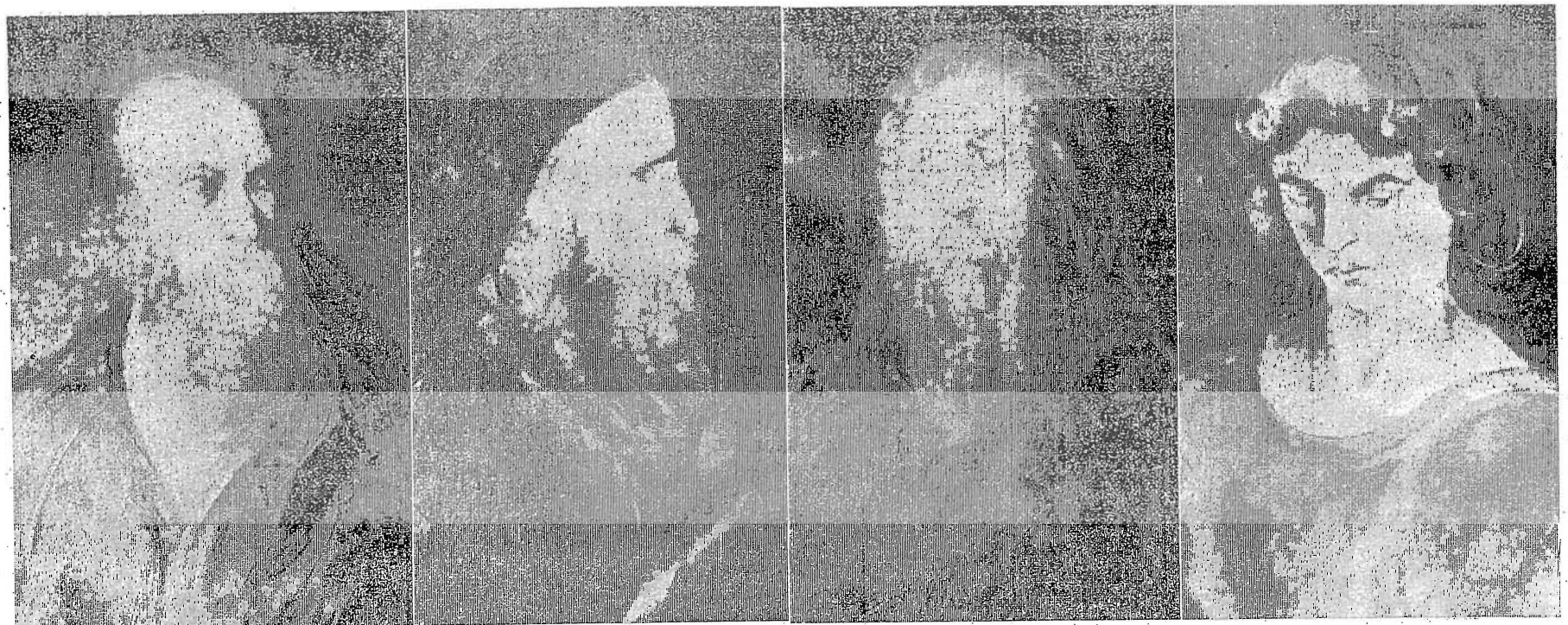
El pintor saltenc Pujol Carandell inaugurarà demà, divendres 23 de juny, una exposició al Castell Reial de Cotlliure, a la Catalunya Nord, de la seva sèrie de pintures, creades a partir de l'any 1984, en homenatge al poeta sevillà Antonio Machado. *Homenatge a Antonio Machado* ja ha estat exposada a diferents llocs de l'Estat espanyol, i els mesos de febrer i març d'aquest any es va poder visitar a la casa Elizalde de Barcelona. «He tractat de reflectir la psicologia del personatge, inspirant-me en la seva obra i en els indrets on va viure; i a la resta de pintures he enfocat Machado segons l'estudi que he fet del seu cos astral», ha afirmat el pintor.

PALAU DE MANY
Pujada St. Domènec, 1
Tel. 972-21 35 64
GALERIA D'ART GIRONA
0è. SALÓ D'ESTIU
rticipació de 42 artistes
Fins al 22 de juliol

SANT FÈLIX
OBRA GRÀFICA
IL·LUSTRACIONS
MARCS A MIDA
c/. Calderers nº 10 • Tel. 20 54 61 • 17004 GIRONA

Se expondrán en otoño

Los cuatro Evangelistas, según Pujol Carandell

La etapa de creación mística en cuanto a su inspiración, del artista gerundense, Pujol Carandell, ha materializado esta versión de los cuatro evangelistas, que configurarán las próximas exposiciones a celebrar en Girona, Granada y Madrid, lo que evidencia la gran vitalidad creadora de Pujol Carandell y su intenso trabajo para poder atender a las diversas galerías en las que expone. Tras una serie de muestras que ha realizado en Andalucía, su trabajo se centra en las exposiciones de fin de año a celebrar entre nosotros y en Madrid, donde ya expuso, recientemente y con un éxito más que probado. (Fotos PABLITO)

Diari de Girona. (1985)

ocasió i davant d'un grup de persones les dones que acudeixen al servei de ginecologia, fent-les responsables de les llistes d'espera.

—Finalment, fa pocs dies, el mateix regidor diu que la culpa del problema del servei de ginecologia és del Govern Central, de Madrid.

—Com a premi a les anteriors postures, l'alcalde el nomena vice-president del Patronat.

—Existeix una greu problemàtica interna en determinats serveis bàsics de l'hospital, com és el de cirurgia, sense que s'hagi solucionat.

—No es posa en marxa el servei de laboratori, malgrat que el procés de selecció dels seus membres va estar fet fa mesos enrera, i es continua amb els tres laboratoris externs i amb la mateixa problemàtica dels anys anteriors.

—Es deixa de banda qualsevol discussió o anàlisi sobre la qualitat assitencial per fer passar al davant els interessos personals de determinats professionals.

—Es considera normal i acceptable, i no es prenen mesures quan es donen, en casos molt concrets, repetits incompliments d'horaris i obligacions, amb greus repercussions a la feina assistencial o davant el fet que es facin activitats privades en l'horari de treball al centre.

> «Es va cap a un model totalment diferent del que s'havia reclamat, en què l'atenció al malalt era l'eix principal i el sentit de l'existència de l'hospital».

—S'efectuen canvis de responsables de serveis i se'n proposen d'altres l'endemà mateix d'una reunió del Patronat al qual, casualment, no s'informa del fet.

De tot el que he exposat en aquestes línies, i de tants altres aspectes que no he tractat, se'n pot treure una conclusió clara i dolorosa: el procés de transformació de l'Hospital de Sant Jaume en el Hospital Comarcal que tots desitgem i

reacció dels partits polítics per tal d'exigir el respecte d'uns acords bàsics que varen permetre avançar cap a la conversió de l'Hospital de Sant Jaume en hospital comarcal. Per això, des el Partit dels Socialistes de Catalunya a la Garrotxa estem disposats a adoptar totes les accions, institucionals i d'altres tipus, que siguin necessàries per tal de reconduir el procés actual. És en aquest sentit que ja va demanar-se una reunió urgent del Consell Comarcal per tractar aquest tema i que es continuarà en la mateixa línia pel que fa a l'Ajuntament d'Olot, sense descartar actuacions d'àmbit parlamentari. En tot cas, però, caldrà prendre altres mesures per tal de sensibilitzar els usuaris de l'hospital de la situació actual i per exigir, col·lectivament, un redreçament definitiu i irreversible. Hem d'evitar retrocedir a la situació d'anys passats i que quan tinguem un problema no ens quedi altra solució que tornar a la Residència de Girona o haver de pagar per ser ben atesos.

JOAN ALBESA I PONCET

tia de Tots Sants, llegata exacte de totes les altres festes de l'any, es manté inalterable, tossuda, i passa per damunt de totes les contingències. Aquesta nit han pelat castanyes fins i tot els que opinen que aquest fruit, per fer joc amb la festa, és el més insípid que la naturalesa ha posat al món. Han pelat castanyes literals, també, tots els polítics que fins fa tres deis les pelaven calentes i metafòriques i engegaven al cel tots els coets i trons que els cabien a la boca. Tots Sants ja ha estat així des dels orígens, un dia de pau i treva quan la campanya de l'any declina, i deu ser per aquest caràcter de descans reparador, necessari, que, tot i ser vigília de Difunts, no mor mai.

EMMANUEL CUYÀS

DIA PER ALTRE

Totalitat còsmica

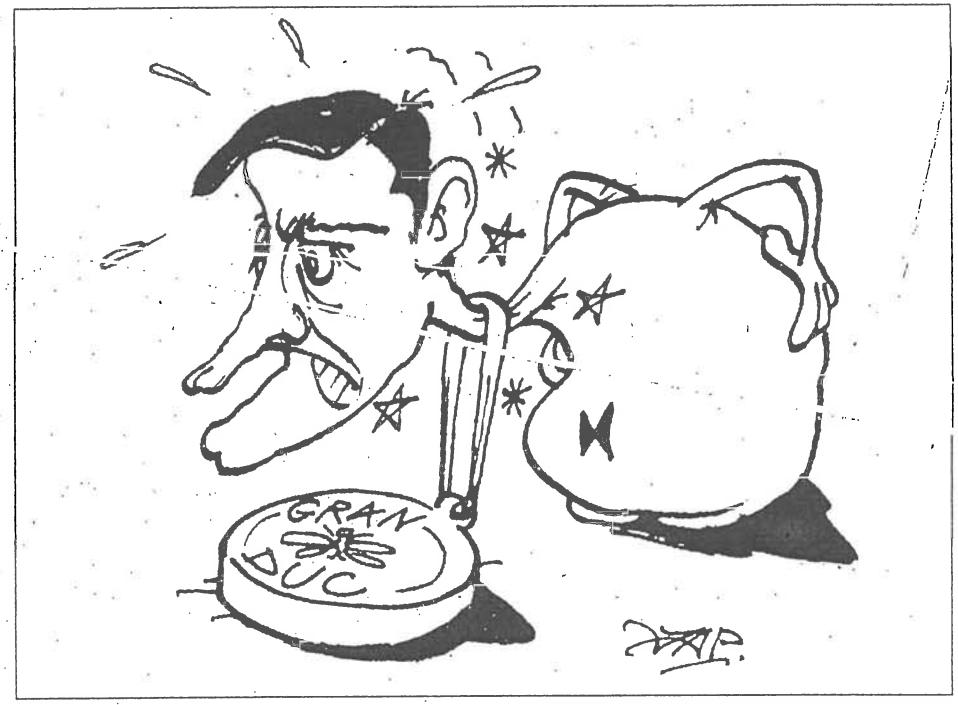
L'exponent cultural de les Fires de Girona té ja una sòlida tradició en el gran nombre d'exposicions de pintura que s'han anat presentant aquests dies. La darrera, s'inaugurarà demà al vespre, amb un títol suggestiu: «Els quatre testimonis de la veritat». Tema monogràfic, en què l'artista, en Joan Pujol-Carandell, ens presenta el retrat físic i psicològic de Mateu, Marc, Lluc, i Joan, els Quatre Evangelistes.

Si ens aturem en el conjunt unitari que formen els Quatre Evangelistes hi descobrim els trets bàsics d'un artista que viu no de la seva obra, sinó per a la seva obra. En aquests quatre personatges universals, tan sovint objecte de la inspiració dels grans mestres de la pintura, en Joan Pujol-Carandell hi aboca tota la seva experiència tècnica, el seu tremp fogós i una sensibilitat religiosa que arrenca d'una sòlida formació cristiana i amb els avatars de la vida evoluciona cap a una visió panteïstica recapituladora d'una totalitat còsmica que té un punt de referència artístic inicial en expressions tan gironines com el Tapís de la Creació, el «Beatus» i les Majestats, s'abeura en el filó de Leonardo i troba la seva Alfa i Omega en l'apocalipsi joanneu i l'«Himne a l'Univers» de Taillard de Chardin.

Per copsar aquesta textura humanista de Pujol-Carandell no n'hi ha prou amb la contemplació en fred de la seva obra; cal un seguiment de les seves diverses etapes artístiques; en Joan no ha fet mai cap concessió al gust o a la moda estètica imposada per una crítica a voltes subjectiva; ha treballat la seva obra amb tenacitat benedictina i ha assaborit el regust agredolç d'unes nits d'insomni, fins a plasmar damunt la tela les clarividents imatges del somni. Un somni que, d'alguna manera, recapitula els mites més populars de la vella Girona, ja que en un dia apocalíptic —la diada dels morts— presenta en un lloc històric —la capella romànica de Sant Nicolau— una exposició de temàtica religiosa —Els quatre testimonis de la Veritat—.

JOAN CARRERES I PÉRA

LA PUNXA D'EN JAP

-154-

Punt Diari. Dimecres, 1 novembre 1989, pàg 5

Diari de Girona.
Dijous, 12 juliol 1990
pàg. 7

Salt es vestirà de festa major del 24 al 29 de juliol.- Ahir va presentar-se, a l'Ajuntament de Salt, el programa dels actes de la festa major del poble, que va dels dies 24 al 29 de juliol, i enguany presenta com a novetats més destacables una I Mostra d'artesania, una trobada de puntaires, un I Fira del dibuix —amb més d'un centenar d'artistes convidats— i la presència de castellers al poble. Miquel Berga, tinent d'alcalde d'Educació i Cultura, que va encarregar-se d'explicar la programació festiva als mitjans de comunicació —acompanyat del president de la comissió de festes, Joan Font, la regidora de Festes, esports i lleure, Carme Carbó, i el tinent d'alcalde d'Obres i Serveis Públics, Eusebi Cabezas—, va assegurar que la intenció dels encarregats de l'organització **«era la de passar una estona agradable, en un ambient més de revetlla que no pas de gran envelat»**, recordant que els pressupostos destinats a la festa **«són més bé modestos»**. Segons informà, enguany les despeses pugen a un total de vuit milions de pessetes, de les quals 1.500.000 PTA són d'aportació municipal, **«sense comptar els ajuts en infrastructura diversa»**, afegí. Fent un recorregut per la llista d'actes previstos, Berga anuncià l'inici oficiós de la festa per aquest dissabte, amb motiu de l'actuació de Lluís Llach, al col.legi la Farga, a benefici de Quilalí, poble nicaragüenc agermanat amb Salt. La inauguració pròpiament oficial anirà a càrrec de l'escriptor Avel.lí Artís i Gener, més conegut com a «Tisner», que enguany ha estat escollit pel consistori com a pregoner de les festes, que tindrà lloc a les nou del vespre de dimarts 24 de juliol, al balcó de la casa de la vila. El cartell anunciador és obra de l'artista Pujol Carandell.

FESTA MAJOR DE SALT

Aquest divendres, el poble de Salt enceta el seu programa de festa major. El primer acte consisteix en un important col.loqui, el tema del qual se centra en «Recuperar la història de Salt, una assignatura pendent». A partir d'aquèst dia 20, els actes se segueixen amb una extensa programació que inclou actes de tota mena: esportius, culturals, festius,... Sense restar importància a cap d'ells, d'aquesta edició cal destacar la presència de les anomenades orquestres La Principal de la Bisbal (que presentarà el disc «Sardanes de Salt» i la Maravella, així com també els conjunts Cimarrón, Los Clan i Aquarel.la entre d'altres.

El pregó, que se celebrarà el dia 24 a les 9 del vespre, anirà a càrrec del prestigiós escriptor Avel.lí Artís i Gener, «Tisner». Un altre personatge, aquest saltenc, és també protagonista de la festa. Es tracta del pintor Joan Pujol i Carandell, el qual és autor del cartell de la festa major de Salt 1990, reproduït.

A tot això, cal afegir-hi, com a fets destacats, la celebració de la I Mostra d'artesania que es farà al passeig de la Ciutat de Girona, recinte que acollirà també el mercat del llibre vell.

Obra de Joan Pujol Carandell

«Com a simbologia d'un poble», el cartell de la festa

M.F.

«Com a simbologia d'un poble». Aquest és el títol del cartell de la festa major de Salt d'aquest any. Cartell que ha estat elaborat pel pintor saltenc Joan Pujol i Carandell. Tres elements són els protagonistes d'aquest cartell en el qual l'artista ha copsat amb gran mestria els aspectes que més bé defineixen el seu poble i la festa major. Ell mateix és qui ens explica quins són aquests elements i quin procediment ha seguit per escollir-los. «Quan em van proposar fer el cartell, el primer que em vaig plantejar va ser el tema. La resposta la vaig trobar amb el títol que he posat a l'obra: «Com a simbologia d'un poble». A partir d'aquí, vaig anar desenvolupant la idea i buscant els elements que calia identificar-hi. El primer de tot va ser Sant Cugat, el qual considero que és l'element principal del poble. La imatge de Sant Cugat és pintat amb uns tons blaus bastant elevats, ja que aquest és el color que més bé destaca l'espiritualitat. El pas següent va ser situar el sant en el monument que més el simbolitza: l'església».

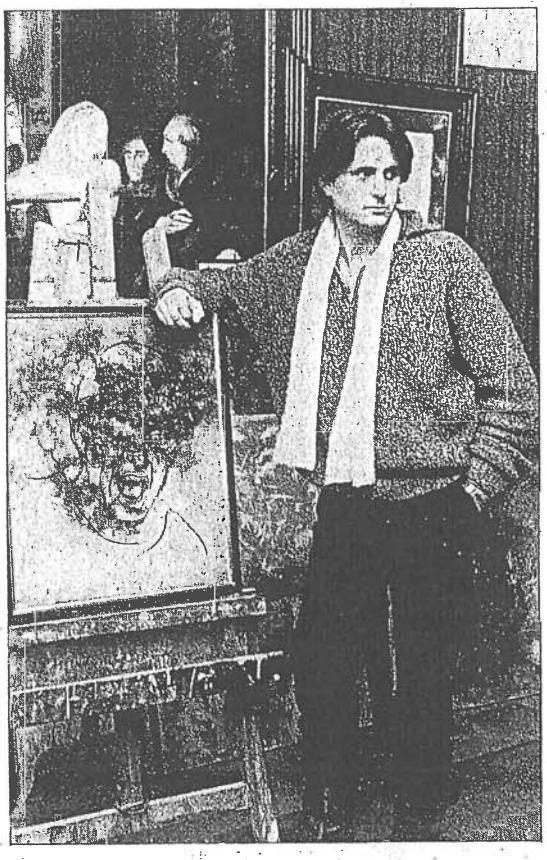
Una vegada agafats aquests dos elements, Pujol Carandell va buscar-ne un tercer que se situés en el motiu de la festa. «Com a activitat del poble en aquest caire vaig escollir el circ o «rectilàrium», aquest circ que esporàdicament ve a Salt. Podia haver afagat un altre element, com ara un saltinbanqui, però aquest primer em va agradar».

La compaginació d'aquests tres elements està desenvolupada amb el caràcter propi que predomina en l'obra de Pujol Carandell. Una obra marcada per l'espiritualitat i el misticisme. Una obra en què tot el que és superior a l'activitat terrenal és enaltit. Aquests aspectes es reflecteixen en aquest cartell i que hom podrà comprovar en la reproducció que es fa a la portada. Els tres elements, Sant Cugat, l'església i el «rectilinium» configuren un triangle, una figura que per a Pujol Carandell té molts significats. «el triangle és simbologia de caminar cap a la perfecció, cap a la superació, cap a la intel.ligència.... El triangle és el tot».

Expressivitat en el color

Els colors amb els quals s'ha donat vida a aquests tres elements tenen també un significat especial per a Pujol Carandell. Mentre que Sant Cugat és representat amb un to blau pujat, com hem dit anteriorment, els altres elements terrenals estan concebuts amb ocres, vermells i color terra. «Els colors per a mi són molt importants ja que cada un d'ells té un significat segons l'element que s'exposa».

Pujol Carandell treballa les seves obres amb un màxim de tres o quatre colors i moltes vegades es basa només en dos. Diu que dels seus mestres va aprendre que d'una paleta pobra en surt una obra rica i al revés. Tots els que coneixem mínimament la seva obra podem dir que realment això és cert, ja que les seves obres són d'una gran qualitat.

Joan Pujol i Carandell, pintor saltenc autor del cartell de la festa major de Salt 1990. (Foto JOAN SEGUR).

Exposicions

En els darrers anys hem pogut contemplar bona part de l'obra de Pujol Carandell en el decurs de les exposicions que s'han fet a Girona. Fa dos anys, la sala d'exposicions del Col.legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics acollia els quadres de la «Sèrie blanca», dedicada a la ciutat de Girona amb el tema urbà com a eix central. En aquells moments, feia exactament deu anys que Pujol Carandell no havia pintat paisatge. Aquesta sèrie la va anomenar «Sèrie blanca» pel fet d'estar elaborada amb tonalitats neutres, sense color.

L'any següent, les dues sales d'exposicions de la Rambla acollien una altra mostra de la important obra del pintor, sota el títol de «20 anys de pintura». D'una banda se'ns oferia una imatge retrospectiva de la seva tasca, mentre que d'altra banda podiem tornar a fruir del tema urbà copsat pel seu pinzell i presidit per un mural de 20 metres. La darrera exposició que hem pogut visitar d'ell ha estat la que es féu a la capella de Sant Nicolau. «Els quatre evangelistes» va ser el tema de la sèrie exposada. D'una banda els quadres que reflectien aquests personatges pintats fa deu anys. D'altre una visió totalment actualitzada d'aquesta obra.

A hores d'ara, Pujol Carandell està treballant en dues sèries més. D'una banda torna a reviure la sèrie mística de fa deu anys, de la qual sempre ha dit que no estava acabada, sinó que estava reposant. Paral.lelament, treballa en una altra col.lecció que és un gir de 180 graus a aquesta sèrie mística, però en la forma d'expressar-la, no en el seu contingut, idea o significat.

CORREU ANDORRÀ

Informatiu Independent Preu : 125 Ptes. Divendres 18-01-91 Nº 67 Directora: Cristina Co

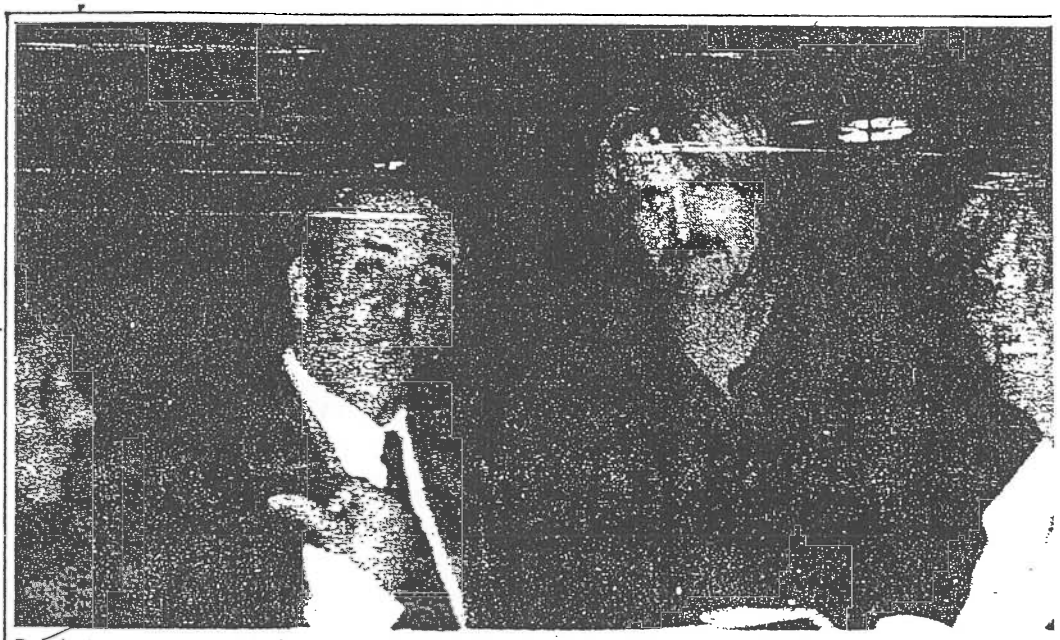
CAÑETE I PUJOL CARANDEL EXPOSEN AL COMU D'ENCAMP

El darrer 15 de gener es va inaugurar una doble i interesant exposició a la Sala d'Exposicions permanents de l'Hble. Comú d'Encamp. L'exposició compta amb dues formes d'arts diferents: Vicente Cañete i Pujol Carandell.

PUJOL CARANDELL: HOMENATGE A MACHADO

Aquest homenatge va ser creat des del 85 al 87. Vaig recòrrer els llocs on va viure i viatjar el poeta i sobre el mateix terreny vaig aixecar un topogràfic. L'obra i la personalitat del poeta em van seduir molt i vaig començar a gestar l'obra. Pujol Carandell va exposar a Soria, on queda tota la part de paissatges de la seva obra. La rotativa de Machado consta de dues vertents, el retrat més psicologic al moment de la creació i l'altre l'artista gosa a plantejar-nos l'obra d'una manera més plantagistica. Aquesta darrera correspon a una època posterior de Pujol Carandell.

Malgrat que ha estudiat, Pujol Carandell es considera autodidacta i considera que on més ha aprés ha estat estudiant d'aprop l'escola flamenca, els post-impressionistes etc.

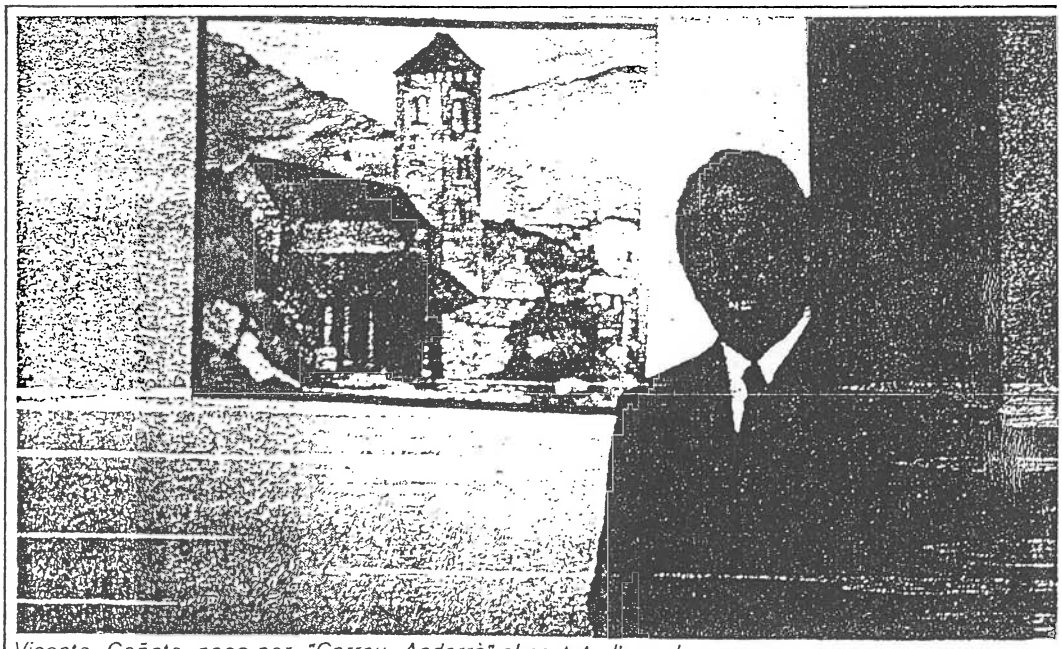

De dreta a esquerra, Cañete i Carandell a l'inauguració de l'exposició.

VICENTE CAÑETE

Nascut a Burgos i fill d'artistes. Comença a pintar als 17 anys a Cadaqués, on coneix a Dalí amb qui es queda set anys compartint la idea de Psicologia Daliniana. L'any 64 gaudeix del Primer Premi Surrealista de Barcelona i a París on guanya la Primera Medalla d'Or Paris-Montpellier. A l'any 69 es trasllada a Alemanya on exposa a Dortmunt, Douseldorf, Visvaden, Kalsrua etc.

De tornada a França, a Limoges reb homenatje i coneix a varis polítics andorrans. Es convidat a les Valls i realitza algunes exposicions de frescs. Les nostres Valls el sedueixen i aquí comença una nova etapa pictòrica.

Vicente Cañete posa per "Correu Andorrà" al costat d'una de les obres dedicades a les Valls.

Redacció

ANDORRA Art

Divendres, 18 febrer 1991

VICENTE CAÑETE, DEIXEBLE DE DALI

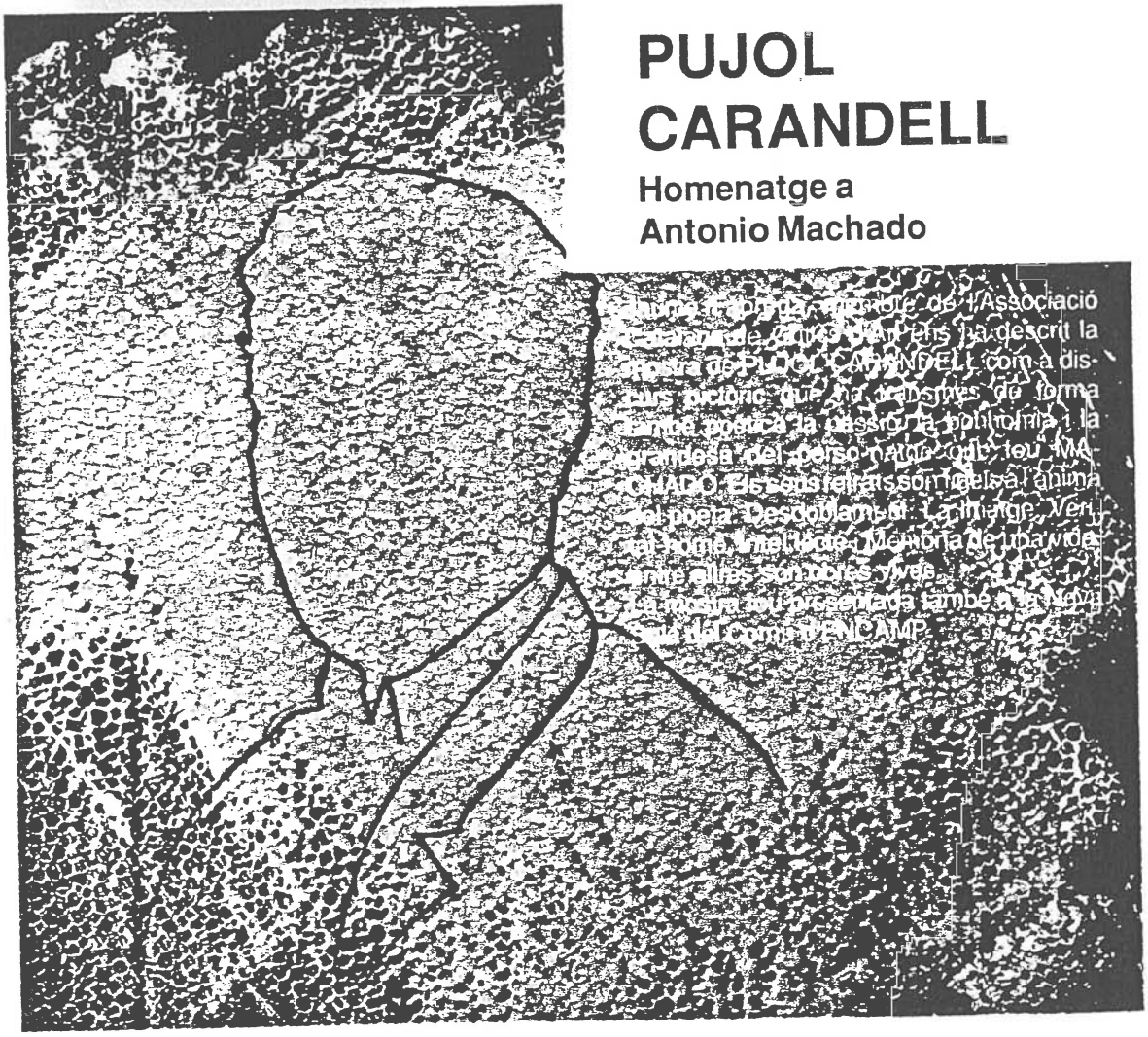

L'autor, residente a ENCAMP, mostra en cada una de les seves obres l'influència de la psicologia daliniana, que l'autoidentifica com a primer alumne de Dali.

Després de nombrosos premis, l'any 1964 va guanyar la MEDALLA D'OR al SURREALISME. Va exposar a Berlin i França respectivament. Va residir al Canadà i després, des de Limoges, va contactar amb personalitats andorranes que, d'alguna manera, el vàrem apropar a les Valls.

La seva nova etapa està impregnada de muntanyes i Pirineu amb una gran influència dels nostres paisatges andorrans i la maduresa de la total dedicació.

L'exposició de Vicente Cañete va presentar-se a la Nova sala del Comú d'Encamp al febrer mentre que al març ha estat al PAS DE LA CASA a la Sala d'exposicions "FRONTERA BLANCA".

PUJOL CARANDELL

Homenatge a Antonio Machado

[illegible] de l'Associació [illegible] ens ha descrit la [illegible] PUJOL CARANDELL com a distints pictòric que ha traslladat de forma [illegible] poètica la passió, la bellesa i la grandesa del personatge que fou MACHADO. Els seus retrats són plens d'ànima del poeta. Desdoblament, La mirada, Veritat, Home, Intel·lecte, Memòria de la vida, [illegible] són obres que [illegible] la nostra nova sala del Comú d'ENCAMP.

El Punt
Diumenge, 20 octubre 1991
pàg. 30

;oHectiva	Pintura	10-13 i 17-21	
ırtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
luís Bruguera	Pintura		17 novem.
ionia Bermúdez	Pintura		
luís Vidal	Escultura i obra sobre paper		
ırtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
rauel	Pintura	11-13 i 17-20	14 novem.
oHectiva	Obra gràfica	17 a 21	
	«Llibres vius»	10-12.30 i 16-19.30	octubre.
artomeu Massot	Antològica pintura 1923-1974	11-13 i 15.30-19	
rtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
oan Mir	«Els colors de la tardor» Pintura	12 a 23	10 novem.
rtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
guiló	Obra recent	tot el dia	30 octub.
rtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
ere Colldecarrera	Pintura	9-13 i 16-21	3 novem.
rtista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
oHectiva		9.30-13 i 16.30-21	26 octub.
och Romeu, Vayreda C.,Artistes de la galeria adia Camps, Ramis, etc.		11-13 i 18-21	
ano Armenter	Pintura	11-13 i 18-21	16 novem.
uim Llagostera	«Mutacions inspiradores»	11-14 i 18-20	31 octub.
	VIII Mostra de Fotografia Jove		20 octub.
rdi Mercadé	Pintura	11-13 i 17-21	18 octub.
	Fira del quadre	11-13 i 18-21.30	20 octub.
imon Vayreda	Pintura	18 a 21	octubre
oHectiva	Pintura	10-13 i 17-21	1 novem.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
anel Bea	Pintura	17 a 21	octubre
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
Dora Miera	Pintura		31 octub.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
via Martí Nonell	Pintures		novem.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
rlos Alberto Castro	Gravats	18 a 21	20 octub.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
ntse Díez	Tapissos		23 octub.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
sep Manel Vegas li Conesa	Pintura	18 a 21	31 octub.
tista	**Tema**	**Horaris**	**Últim dia**
dri	Pintura	17 a 22	5 novem.

en l'àmbit nacional o internacional. El veredicte es farà públic el 19 de març de 1992.

L'IVAM de València exposa l'obra de Hartung i Juli González

València.— Un centenar de pintures, escultures i dibuixos del pintor alemany Hans Hartung i de l'escultor Juli González es presenten en una exposició conjunta que dimecres es va inaugurar a l'Institut Valencià d'Art Modern (IVAM). La mostra té un caràcter monogràfic, ja que presenta obres realitzades entre 1940 i 1941, i es podrà veure únicament a l'IVAM, el museu que té la col·lecció d'escultura més important de González. Ambdós artistes es van conèixer el 1937 a París, i el català va iniciar Hartung en la tècnica de l'escultura de forja; i després, durant els primers anys de la Segona Guerra Mundial, Hans Hartung va viure refugiat a la localitat francesa de Lot amb la família de González. / EFE

Pujol Carandell exposa a la Lleonart de Barcelona

Barcelona.— Pujol Carandell (Salt, 1953) presenta fins a final de mes una exposició individual de la seva pintura a la Galeria Lleonart (Palla, 6) de Barcelona. La mostra inclou divuit obres, que són una bona mostra del treball més recent de l'autor. / EL PUNT

Magda Rovira exposa a la Sant Fèlix de Girona

Girona.— La galeria Sant Fèlix va inaugurar aquesta setmana una exposició individual de gravats i escultures de terracotta de Magda Rovira (Mataró, 1963), una sèrie de treballs que tenen com a motiu els personatges del circ i el funambulisme. / EL PUNT

tubre

Tapisseries
GANDHARA
Les millors teles nacionals i d'importació
als preus més convenients.
Confeccionem: Cortines. Plegables. Edredons. Coixins, etc...
25 ANYS D'EXPERIÈNCIA
BARCELONA • c/ Diputació, 151 (entre Villaroel i Urgell) • Tel. (93) 454 70 01
(Pàrquing al davant)

DIARI DE GIRONA

Dimecres, 29 de juliol de 1992 / CULTURA

Vint-i-sis artistes participen a la catorzena mostra d'Art de Garriguella

DdeG

Garriguella.— Un total de 26 artistes participaran en la catorzena Mostra d'Art de Garriguella, que començarà el proper dia 8 d'agost i restarà oberta coincidint amb la festa major del poble empordanès.

La mostra inclourà, per segon any consecutiu, diferents tendències artístiques i es podrà visitar fins al dia 23 d'agost.

Els artistes participants són Ricard Anson, Narcís Banal, Josep Maria Barba, Rosa Brugat, Toni Cassany, Isidre Corominas, Felez, Marta Font, Ernesto Fontecillas, François Garnier, Garrido Marqueño i Karola de Gaichac.

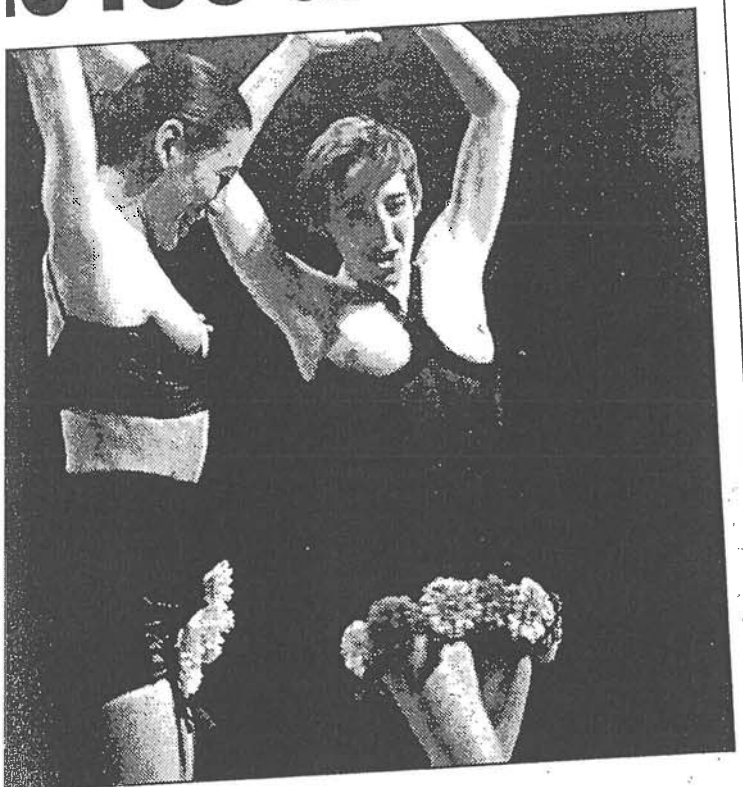
També Marino, Carlos Mensa, Miette, Porta Misse, Ferran Poveda, Pujol Carandell, Begoña Ramos, Begoña Sánchez, Josep Sanllehy, Peter Sigrist, Mariano de Souza, Joan Torras i Mis, Torrent Pagès i Elena Uranga.

L'acte d'inauguració de la mostra anirà a càrrec de la llicenciada en Belles Arts Anna Maria Coderc, a Can Terol, mentre al saló d'actes de l'Ajuntament s'inaugurarà una exposició de miniatures en fusta amb l'artista Lluís Serra.

La catorzena mostra d'art ha estat organitzada per Narcís Banal, Maria Remei Mitjavila, Josep Lluís Ponce, Ferran Poveda, Begoña Ramos, Josep Sanllehy i Manel Serra, a més de la regidoria de Cultura de l'Ajuntament.

de cloenda dels JJ.OO.

ertiran l'estadi le foc diabòlic

EL REYNAL).

a sobre nostre, el foc, que ens

representem la volcà. De cop i un l'estadi olím- un volcà i es fa de la terra. Allí oria de l'infern, estiu: una al.le- on hi ha quan- gent que treba- iens, i fins i tot un moment de la terra».

moment de **«molt poètic, molt sensorial, com quan mires una llar de foc a l'hivern. El vaixell representa aquest moment quan, un cop acabat el foc, hi ha un moment dolç»**. Després d'aquest lapse tendre esclata un espectacle piromusical: **«hi haurà diferents quadres pirotècnics: el mar, els colors olímpics i un paisatge, un jardí mediterrani, abans de l'espetec final, mentre el vaixell desapareix de la vista...»**.

Després de l'esclat final, no queda res. «Hi ha quantitat de mi-

Avui es presenta la catorzena mostra d'art de Garriguella

DdeG

Garriguella.— La regidoria de cultura de l'Ajuntament de Garriguella presentarà avui, als mitjans de comunicació, la catorzena mostra d'art de Garriguella, que enguany compta amb la participació de trenta artistes. Per a aquesta ocasió, la regidoria de Cultura, que va nomenar en el mes de gener una coordinadora formada per pintors que van assolir la responsablitat de l'organització, ha editat un catàleg de 62 pàgines a tot color en el qual figuren fotografies dels diferents quadres presentats.

Per altra part, serà presentat també el número 7 de la «Revista de Garriguella», que s'edita anualment aprofitant la mostra d'art i la festa major de la localitat. En aquesta ocasió, la revista ha estat redactada en la seva totalitat per gent de la població.

La mostra d'art serà inaugurada el proper dissabte, dia 8, a les set de la tarda. Els artistes que hi participen són Ricardo Ansón, Narcís Banal, Josep Maria Barba, Rosa Brugat, Toni Cassany, Isidre Corominas, Felez, Marta Font, Ernesto Fontecilla, Mensa, Cristina Mestres, Porta Missé, Marino, Miette, Ferrán Póveda, Rafel Prats, Pujol Carandell, Begoña Ramos, Begoña Sánchez de Guardamino, Josep Sanllahy, Margarida Sararols, Peter Sigrist, Mariano de Souza, Joan Torras, Carles Torrent i Elena Uranga, tots ells pintors. Lluís Serra presenta miniatures en fusta.

De Rostoll actua a La Glorieta

El regidor de Cultura de l'Ajuntament de Roses, Carles Páramo, ha explicat a aquest diari que, amb la remodelació que s'està fent

El conjunt de la Ciutadella ja es va obrir al públic l'estiu passat, i des d'aleshores s'hi han realitzat diversos recitals musicals.

ca que data del segle XI, va deixar de ser utilitzada al segle XVIII a causa del seu estat de degradació

conservat els elements bàsics que permeten distingir l'estructura general de l'edifici.

ART

La XIV Mostra d'Art de Garriguella s'inaugurarà dissabte amb la participació de vint-i-nou artistes

Les obres s'exposaran en dos espais diferents, a Can Terol i a les Bodegues Trobat

TAT PARÍS

■ **Garriguella.**— La Mostra d'Art de Garriguella, que se celebra a la població alt-empordanesa cada estiu des de fa catorze anys, s'inaugurarà el dissabte vinent amb la participació de vint-i-nou artistes de les comarques gironines o vinculats a la població, que presentaran obres de tots els estils. Membres de la coordinadora que organitza la mostra van explicar ahir al matí en roda de premsa que un dels objectius d'aquest any és aconseguir una major participació d'estils i tendències pel que fa a les obres, com també una major representació d'artistes joves o amb poca trajectòria.

La mostra d'art es repartirà en dos espais diferents i durarà quinze dies, en lloc dels vuit tradicionals. Un primer espai, ubicat a Can Terol, reunirà les obres de tendència més figurativa i de petit format. L'altra part de l'exposició s'emplaçarà a les Bodegues Trobat, on per les característiques arquitectòniques de l'edifici s'hi exposen les obres de gran format i les de contingut més abstracte.

La mostra, tot i haver tingut diferents convocatòries i valoracions artístiques en els seus catorze anys de trajectòria, ha aconseguit que aquest any fos el més exitós pel que fa a la participació d'artistes. Els vint-i-nou participants presentaran a Garriguella 70 obres entre pintura, escultura i ceràmica. Els artistes són Ricard Ansón, Narcís Banal, Josep M. Barba, Rosa Brugat, Toni Cassany, Isidre Coromines, Félez, Marta Font, Ernesto Fontecillas, François Garnier, Garrido Marqueño, Karola de Gaichac, Marino, Carlos Mensa, Miette, Porta Misse, Ferran Poveda, Pujol Carandell, Begoña Ramos, Begoña Sánchez, Josep Sanllehy, Peter Sigrist, Mariano de Souza, Joan Torras i Mis, Torrent Pagès i Elena Uranga.

La mostra d'aquest any tindrà també una exposició de miniatures de fusta de Lluís Serra que no se situarà en els dos espais principals de la mostra, sinó que es podrà veure al saló d'actes de l'ajuntament. Serra reprodueix en fusta tota mena d'eines i objectes i el seu treball podria figurar aviat en el conegut llibre *Guinness dels rècords*.

Els organitzadors no van poder presentar ahir, com era previst, el setè número de la *Revista de Garriguella*. La publicació aquest any serà diferent a les anteriors i contindrà escrits sobre la població fets per gent de Garriguella.

sició de cartells de la Segona República i la guerra civil espanyola obriran avui la II Diada del Llibre Català, que se celebra fins diumenge a la població nordcatalana de Palau de Cerdanya. La II Diada del Llibre Català, en què tothom pot intercanviar o vendre llibres escrits en català, obrirà les portes dissabte a partir de les 6 de la tarda. Diumenge, diferents escriptors procediran a signar exemplars de les seves obres. Pel que fa als actes paral·lels, continuaran demà amb una conferència, a càrrec de Pierre Chevalier, sobre *Un català a la guerra d'Espanya: Jean Rous, enviat de Trotsky prop del POUM*. Dissabte, Josep Maria Solé i Sabatè i J. Pous i Porta parlaran sobre *La repressió franquista a la Cerdanya*. Per diumenge s'han programat dues conferències: Germinal Vicente dissertarà sobre *L'art barroc a la Cerdanya* i Toni Montané sobre *Jean Pierre Michel, un català a la Comuna de París*. El mateix dia, Pere Verdaguer i Miquela Valls, professors de la Universitat de Perpinyà, moderaran un debat sobre el bilingüisme, que servirà com a conclusió d'aquesta diada. / EL PUNT

Punt Diari.
Dijous, 6 agost 1992.
pàg. 24

L'artista Pujol Carandell exposa la seva obra a Castell d'Aro

J.L.P.

Castell d'Aro.— L'artista saltenc Joan Pujol Carandell exposarà les seves obres a partir de demà i fins al 20 de setembre a les sales del castell de Benedormiens de Castell d'Aro.

L'artista, que enguany ha participat en la XIV Mostra d'Art de Garriguella, exposarà una cinquantena d'obres que resseguеixen la història de la música. L'acurat treball pictòric de Pujol Carandell s'ha caracteritzat tot sovint per retre homenatge amb les seves obres als més importants músics de la història. Per aquesta raó, una de les sales del castell estarà dedicada a aquests homenatges, que destaquen la ferma personalitat del pintor i reflecteixen les estapes difícils que ha viscut l'artista en els darrers temps.

Pujol Carandell utilitza la tècnica i el color en les seves obres, sempre al servei del dibuix, basant-se en una llengüatge expressiu i poètic, però senzill i d'absoluta comprensió pel seu públic.

Reporter:
Josep Lluís Ponce
Diari de Girona
Divendres,
28 agost 1992
pàg. 32

	Castell Vall. Roig i Solor, 2 342215				
	Casa de Cultura. Av. Pelegrí, 8	Jaume Gendra	Olis	16 a 20.30	16 set.
Ventalló	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horari**	**Últim dia**
	Trece. Mossèn Trayter, 6. 794162	Anna Miquel	Pintura i dibuix	18 a 21	27 set.
Vilabertran	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horari**	**Últim dia**
	Monestir de Santa Maria. 508797	Col·lectiva	Fons d'art del diari «Avui»	9.30-13.30 i 15-17.30	

Pujol Carandell presenta obres dedicades a personatges famosos i a la història de la música

S'exposen al Castell de Benedormiens

TAT PARÍS

Castell d'Aro.— Joan Pujol Carandell va inaugurar ahir al Castell de Benedormiens de Castell d'Aro una exposició de pintures que es titula *Història de la Música*. La mostra, instal·lada en quatre sales diferents, inclou dos vessants. Una sala està dedicada al que el pintor anomena *Els Homenatges* i recull representacions de personatges reconeguts en l'àmbit cultural (Machado, Fellini, Beethoven, Espriu) i també d'altres més propers a l'artista. A les altres tres sales s'hi exposa el conjunt de l'obra, sèrie que tracta sobre la història de la música, amb un total de cinquanta quadres inèdits. La sèrie comença amb el saxòfon, ja que és l'instrument preferit pel pintor per l'evocació de llocs i sons que li comporta, però seguidament continua amb una classificació històrica dels diferents períodes musicals, des de l'època greco-romana fins a la contemporània, passant per la romàntica i barroca, totes elles amb connotacions artístiques característiques de cada època.

Originalitat i creativitat

Per Pujol Carandell, l'obra ha de ser original, nova, creativa: «La cosa primordial és l'originalitat de l'obra, a més de la creativitat». És per aquest motiu que ha preparat les peces durant dos anys, estudiant els materials, els colors, els formats; els escull segons el tema i els revisa posteriorment. Un altre factor important en la seva obra són els materials que escull: «El material que més utilitzo és el guasch, però també l'oli i el carbó; a més, molt sovint faig servir la tècnica mixta per experimentar. No es tracta de fer-los servir a la manera tradicional, sinó veure el resultat a l'instant». Pujol Carandell considera que un factor necessari i primordial de l'obra és que tingui força, per això un dels materials que utilitza per aconseguir-ho és el guasch: «El guasch negre és el que més ho permet, més que no pas el carbó». Força i qualitat són les dues obsessions pictòriques de Pujol Carandell.

Dibuixos preparatoris de l'obra *Paternitat i Música*. Tinta damunt paper.

La seva llarga formació com a pintor —s'hi dedica professionalment des dels vint-i-un anys— es troba en una constant evolució, ja que no creu en una obra única, perquè tot és objecte de canvi i l'obra no té fronteres. Parteix bàsicament de l'observació i els estudis dels grans mestres, sobretot de Rembrandt, després de llargues visites a museus, però busca sempre la creació constant. Pujol Carandell ha fet quatre grans exposicions a Girona, i també ha exposat en altres llocs, com Barcelona, Madrid, Brussel·les, Andalusia, amb una sèrie diferent cada vegada. En aquestes mostres ha donat a conèixer les diverses etapes de la seva evolució creativa. «L'art —diu l'artista— és un instant de veritat», i hi afegeix: «Des de Rembrandt, passant per Picasso i acabant amb Bacon, ja s'ha explicat tot».

Anthony Quinn prepara una exposició d'escultures

Roma.— L'actor nord-americà Anthony Quinn està preparant una exposició d'escultures a la seva casa de Roma i té previst presentar-la la propera temporada a Nova York. Malgrat les tres-centes pel·lícules que ha fet, Quinn es lamenta de no haver pogut encara interpretar un paper sobre la figura de Pablo Picasso, a qui admira profundament. «Em sembla molt bé interpretar el personatge del gran escriptor rus Lev Tolstoi, però el meu gran somni d'interpretar Picasso encara no s'ha complert», va explicar l'actor al *Corriere della Sera*.

Antony Quinn ja té una llarga experiència com a artista plàstic. Ha exposat en diverses galeries dels Estats Units i Mèxic, amb temàtiques figuratives de caire expressionista, i ha aconseguit un gran èxit. Tot i així, l'artista encara no està satisfet de la seva carrera com a pintor i escultor perquè pensa que encara no ha adquirit la cultura necessària per dominar els pinzells. / EL PUNT

mercialitzaran amb el nom de *Colomets de l'Empordà*. Per tal de donar més ressò a questa exposició-homenatge a la pau, està previst fer diferents actes culturals durant el temps que duri la mostra. / EL PUNT

El Punt.
Diumenge, 30 agost 1992
pàg. 22.

Montserrat Gallery shows European art's grass roots

Abraham Ilein

Throughout the summer of 92, Montserrat Gallery, 584 Broadway, has been showing artists of talent who have been exhibiting internationally and have reached the stage of showing all over the world, though they are not yet the most famous. They represent the grass roots of art today and reveal its enormous vitality in richness and variety in an exhibit, July 15 to August 1, which also includes three Americans. The combination of maturity and dynamism makes this a strong exhibition.

Albero

In his oil paintings, Albero makes free use of Spanish surrealist traditions for his imagery, though his paint handling is expressionist, rather than purist. He seizes symbols directly, yet his inspiration juxtaposes challenging ideas, represented by these symbols.

Each work demonstrates his typical unstinting energy, both in his contrasts of form and color and in images. "Apocalyptic Man" has a partly nude and dark bearded man, wearing a tattered scarlet shawl, riding atop a bucking horse among the clouds. He gestures with one shrunk-

out of the water, wearing a Statue of Liberty crown. Farther away, a bearded nude man standing in a white folded paper boat waves a bright colored flag.

Daniel Prieto

The large paintings on paper of Daniel Prieto employ brush strokes to build up the composition, with the illusion of depth in colors and light. Except for a large "Circe" written in a thin black line in one work, his forms are nearly invisible and undefined.

Though full of movement and light, Prieto's works retain the quality of mystery, as meaning emerges from within. Focus is sacrificed in order to achieve the mood. "The Endless River," "The Home of Circe," and "The Sirens of Ulysses" are titles that indicate Daniel Prieto's bent to the magical part of mythology. Even with the aid of somewhat specific titles, the works are not easy to fathom.

Valducier

Valducier is that kind of naive artist who is able to limit his subject while enlarging his artistic genius. His still lifes are all frontal representations of a few objects, yet his entire sensibility is expressed by his tonalities of colors, richness of antiqued

delicately gold painted vertical black clock, a white bowl with dry brown reeds, a converted gas lamp with white glass globe and blue ornamentation on its gold surface, and, finally, a small chest with blue designs on white. His pieces are integrated by their strength of composition and the unity of their ground, such as a white cloth beneath a golden wall. Moreover, they represent a way of life and an attitude of delicacy, taste, and quality.

Carreno, Carandell, Romeo

Unbridled passion and wit does not overwhelm Pablo Carreno's masterly draftsmanship in his irreverent portraits and nudes. Against a painterly background, Pujol Carandell produces shadows of human figures. Arthur Romeo shows large and powerful, partly geometric forms in bright daring colors.

Abad, Alexandro, Coll

The lusty, lyric expressionist paint strokes of Arturo Abad soar outside the frame to the point where the canvas comes apart to threads. Alexandro creates huge stylized 'cat' faces in large black and white canvases on rough dried paint, where hints of color are cleverly applied. In contrast, two simple watercolors by Coll, a red

nious abstract forms of marvelous subtleties and varieties of color in her small to medium enamel works. In graceful but solid forms, Alabern creates large vases that build up earth colors to culminate in subtle blue and purple touches. A line of delicately formed bowls with peppery speckles in fine hues is the product of Montserrat Altet, a former student of the noted ceramist muralist Artigas.

Three American painters

In this show, one can also appreciate the work of three American artists. In her large oil canvas view, "42nd Street," Katharine T. Faison almost obliterates the New York Public Library with green trees and then opens up her perspective, in order to stress the immensity of the city. With a few large vigorous brush strokes on large canvases, Charles H. Trapp Jr./Anomia unifies provocative newspaper collages in one work or, in another, a white space within a geometrical design. Rick Simpson's fine wrought abstraction on paper makes one think of strange jewels and dolls over a light purple insect.

This exhibit contains a quantity of artists and art, with a variety and vigor that asserts itself in every corner of

ART *Talk*
1 (900) 420-3717 ext. 891
One Minute message $2: Touchtone req.
Under 18 with parent's permission
Dorothy Roatz Myers,
Bx 204 F.D.R. Station
New York, N.Y. 10150

COPY: "The MONTSERRAT GALLERY, 588 Broadway, SoHo, has a reputation for exhibiting the finest of international art by artists from many countries. Work by artists from Argentina, Spain, Australia, Cuba and the U.S.A. will be on display until August 1st.

PUJOL CARANDELL's incised figures communicate threatening conditions: passionate, possessive love; frightening captivity; menacing restraint. His sgraffito technique digs into the underlying paint furthering the illusion of panic and/or despair. PUJOL CARANDELL expresses an understanding of the psychology of color and has apparently experienced life beyond the studio enabling him to produce emotionally charged work."

Thank you for inviting me to the reception. Please let me know of future newsworthy events? Thank you.

Truly yours,
Dorothy Roatz Myers
Dorothy ~~ROATZ Myers~~

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

Exposició del pintor Pujol Carandell a Albí

■ **Girona.**— El pintor saltenc Pujol Carandell presenta a la Sala Baixa del Palau de la Berbie de la vila d'Albí —ciutat occitana agermanada amb Girona— una exposició de pintures que titula *Història de la música*. La sèrie està representada a partir d'una classificació històrica dels diferents períodes musicals. Des de l'època greco-romana fins a la contemporània, passant per la romàntica i la barroca, el pintor revisa, des de la seva tècnica i expressió particular, certes connotacions estilístiques característiques de cada època.

L'evolució de Pujol Carandell ha estat notable en la seva llarga trajectòria de pintor. Amb tot, hi ha una constant a partir de la qual gira la seva obra i que l'artista qualifica «d'instant de veritat de l'art», tot i que és molt conscient «que des de Rembrandt a Picasso ja s'ha dit tot». La mostra estarà oberta fins al dia 28 de març.

TAT PARÍS.

LA DÉPÊCHE du midi

MARDI 30 MARS 1993

TARN

EXPO

Pujol Carandell : la peinture chante la musique

Musique, peinture, poésie, sculpture ont souvent rendez-vous les unes avec les autres. Pujol Carandell est peintre, passionné par la musique et son histoire. Rien d'étonnant que ses toiles offrent, chacune et ensemble, un concert de couleurs, de lumières, de formes.

Chez Pujol Carandell, la peinture rejoint la musique dans le même souci d'exprimer ce qui n'a pas de corps, l'indicible, le spirituel.

Un vitrail, à travers sa tranparence, est signe de transcendance. La couleur jaune peut symboliser la petite musique intérieure de chacun. Comme des accords soutiennent une symphonie, des colonnes structurent la toile. Ne parle-t-on pas de compositions en musique aussi bien qu'en peinture ? De la couleur d'un morceau de musique ? Ne repère-t-on pas dans une toile des éclats assourdissants ou, au contraire, des murmures de violon ?

Baudelaire, on le sait, était sensible à des correspondances entre les arts. De ce Catalan, il eut aimé le projet : marier peinture et musique, accéder par la peinture à des harmonies qui sont d'essence musicale jusqu'à des seuils spirituels.

Jean ROQUES.

● *Salle basse du palais de la Berbie.*

466-

quisme de les composicions són clubs nocturns en contrast amb signes i colors en una mena o fictícies de colors. pre, a la Fontana d'Or.

Agenda cultural

setmana del 29 de novembre al 5 de desembre

Exposicions

Fons d'Art de la Fundació Prudenci Bertrana
Fins al 8 de desembre
Museu d'Art de Girona

«Música i Gòtic», de Pujol Carandell Pintura
A partir de dissabte
Capella Gòtica de Sta. Llúcia (Crespià)

Mostra d'Art Jove 93
A partir de dimecres
Sala d'Art Jove (Figueres)

Huedo. Pintura
Fins diumenge
Galeria El Claustre (Girona)

«Homenatge a la Música». Aquarel.les
A partir de dimarts
Centre Cívic Sant Narcís (Girona)

III Biennal d'Art de Girona
Fins dimarts
Museu d'Art de Girona

Espectacles

4t Cicle de concerts de Música Clàssica a Torroella de Montgrí. Carles Trepat (guitarra)
Diumenge (19 h) al Cinema Petit

«De Riba a Riba». Concert de Pau Riba
Dijous (22 h) al Teatre Municipal (Girona)

Concert de l'Orquestra de Cambra Hungarian Virtuosi
Dissabte a les 22.30 h.
Teatre Municipal (Girona)

Concert de Rafael Subirachs
Dimarts a les 20 h.
Casa de Cultura T. Lorenzana (Girona)

Petit Circ de Carrer, amb «Tant per tant sabates grosses»
Diumenge (18 h) al T. Municipal (Girona)

Festa de la Sardana
Diumenge a les 11.30 h.
Teatre del Liceu (Barcelona)

Altres activitats

Jaume Fuster,
L'Escriptor del mes de desembre

Setmana d'actes culturals amb motiu de la Proclamació dels Premis Literaris de Girona
Més informació: tel. 24 22 61

Conferència de Carme Arnau sobre Mercè Rodoreda
Dijous (19.30 h) a La Mercè (Girona)

Setmana del Llibre Infantil i Juvenil
A partir de dilluns
Saló del Tinell (Barcelona)

Centre d'autoaprenentatge del Català (CNL de Girona)
De dilluns a dijous (tardes)
Casa de Cultura T. Lorenzana (Girona)

XXX Premis Literaris «Recull»
Termini: 30 de desembre
Més informació: tel. 33 12 30

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Per a insercions a l'Agenda Cultural:
Serveis Territorials de Girona
Ciutadans, 18

Telèfon 972 / 20 34 04
Fax (972) 21 44 07

Diari de Girona, Dimecres, 28 nov. 1993
pàg. 35

Diari de Girona
Divendres, 3 de desembre de 1993

artista Joan Pujol Carandell inaugura demà, a les it del vespre, a la capella de Santa Llúcia de Crespià a exposició que interrelaciona la música i el Gòtic a rtir dels colors i les composicions fragmentades i transparents pròpies dels vitralls. Amb un cromatisme bàsic que busca transmetre el màxim de sensacions amb els mínims recursos formals, Carandell evoca la passió secreta per la música i l'arquitectura medieval.

Els colors de la música

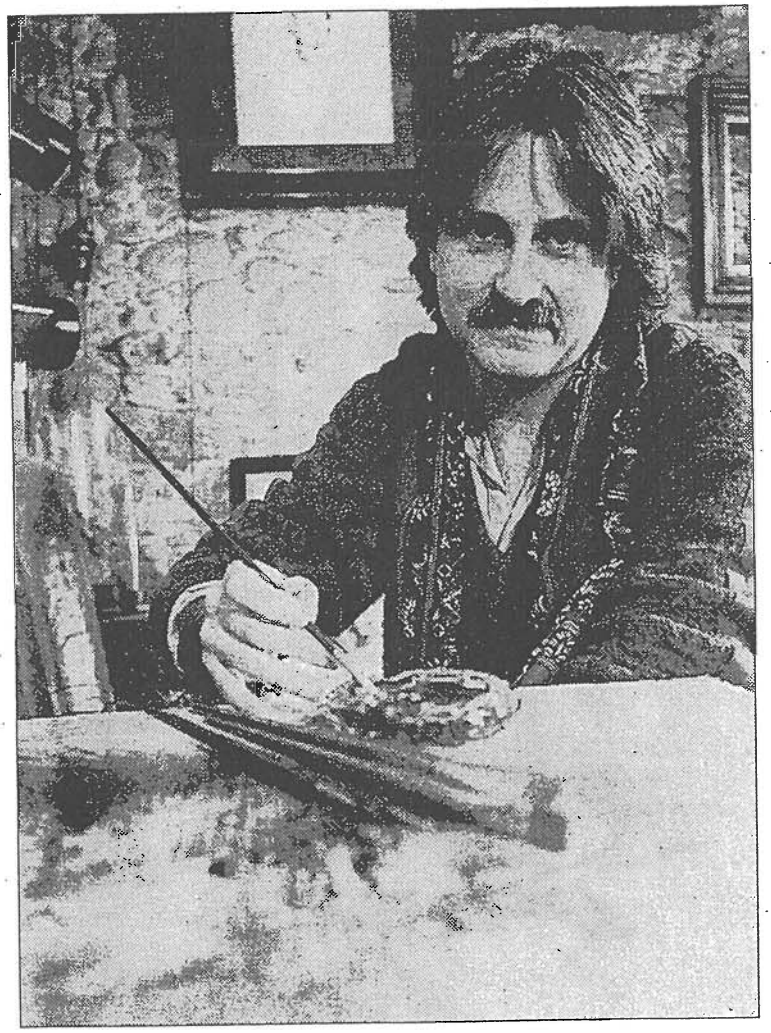
an Pujol Carandell inaugura demà una exposició que pretén traslladar a la pintura les sensacions que generen els sons amb el Gòtic com a escenari arquitectònic

EVA VÀZQUEZ
Salt

ıan s'entra a l'estudi de Pujol Carandell és pràcti- ent inevitable deixar-se bir a l'instant per l'enorme le colors envellits i podero- ue hi ha col·locada en un nurs laterals de la casa. És escena bíblica que recorda una precisió sorprenent el i el cromatisme dels mes- del Barroc holandès, però ıs dels personatges conser- encara l'expressió de pate- que deixa en els trets de la a els tímids apunts del pri- esbós. L'artista els va aban- r a la seva existència incon- , grotesca, ja fa uns anys, i quan se'ls mira, ho fa amb erta culpabilitat, però ja no ornar-hi: fa un any que va ır el seu hàbit d'entregar-se òdicament al misticisme ric dels clàssics.

Sempre que l'obra sigui e, hi ha un instant que pre- na, i és l'instant de veritat: sents, així fas, sense mani- cions externes», diu Pujol ndell, que es declara un nt apassionat de la música, le Beethoven a Pink Floyd, que, de petit, es dedicava a ır els frares quan assajaven rgue de l'església. La seva a musical, però, no anava instruments clàssics: «Sem- havia volgut tocar el saxo- però no en sé prou, la inca- tat per interpretar música ı obligat a pintar-la».

'obsessió per aquest tema, t, ha aconseguit que la sèrie intures que ha dedicat a la ica sigui la més llarga a la s'hagi dedicat fins ara, qua- anys. Ell diu que l'exposició

Joan Pujol Carandell, al seu estudi de Salt.

que presenta demà a Crespià és «només el primer fragment o sostingut, per parlar en termes de solfeig, del tercer capítol d'una sèrie sobre la música». Les dues primeres parts de la sèrie, les va dedicar a la història dels instruments i a la força de la música; ara ha decidit unir la seva devoció pels sons a l'admiració que sent des de sempre per l'arquitectura gòtica amb *Música i gòtic*, un recull que encara no dóna per acabat d'acrílics i gouache sobre paper que intenten expressar, amb el mínim de recursos compositius i cromàtics, les mateixes sensacions que generaria una simfonia o un solo de piano. L'arquitectura i l'ambientació del Gòtic hi és present en la senzillesa de les formes i l'allargament de les figures i els elements constructius, amb subtils efectes de transparència i llum com els que produeixen els vitralls litúrgics.

Figuració i abstracció

Ell diu que es tracta d'un neogòtic expressionista amb profundes influències del Greco, però no vol que es vegi en les seves peces una aposta definitiva pels estils clàssics entesos com a cicles tancats. «Comences amb la figuració i gradualment arribes a l'abstracció, perquè amb l'aprenentatge descobreixes que tot s'acaba reduint a formes elementals: es pot pintar amb una sola línia i amb un sol color i l'obra funciona, té un sentit. Però quan arribes a l'abstracció, ella també et torna a portar a la figuració. Són com el pla físic i l'espiritual: no poden estar l'un sense l'altre, o com el clar-obscur de Rembrandt: dues cares de la mateixa cosa».

En la selecció de vuit papers que exposa a la capella gòtica de Santa Llúcia, hi ha implícita aquesta dualitat de conceptes que atorga a la representació una certa ambigüitat i un to màgic d'escenes somniades. L'estructura compositiva juga amb la simplicitat i l'aparent espontaneïtat de les línies i els colors, línies gruixudes de negre que freguen rapidíssimament la superfície del suport, però sempre apareix algun element que ens retorna al pretext inicial, un rostre ovalat, un instrument, un llibre de partitures.

Un espai per al gòtic

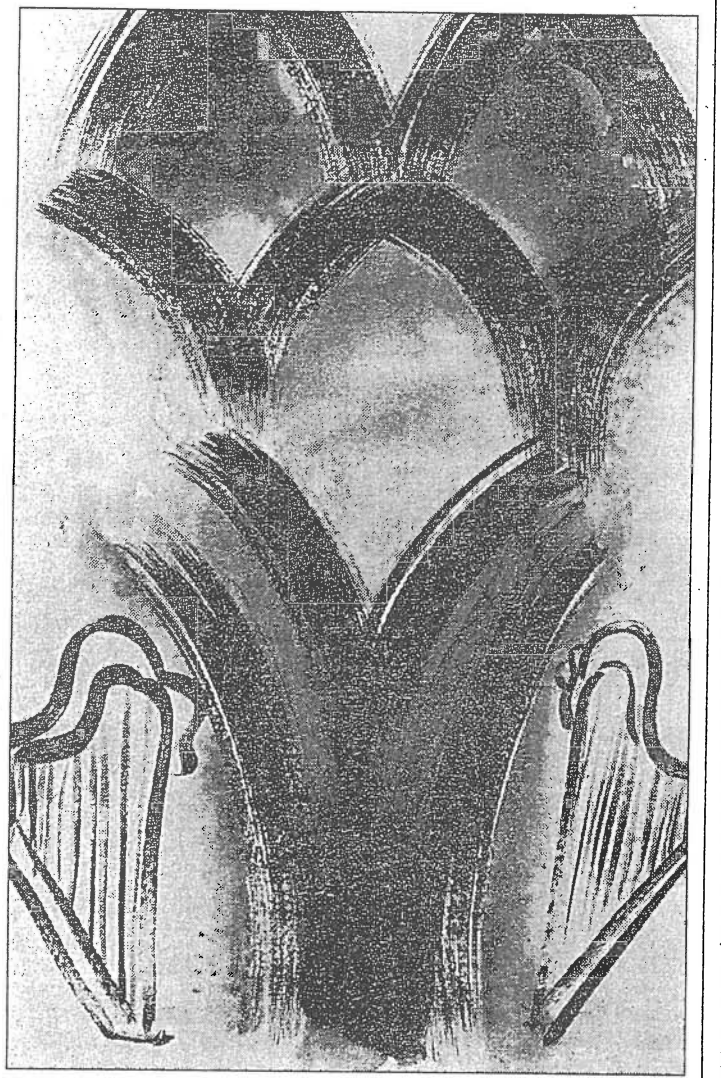
JOAN PUJOL CARANDELL
Galeria: Capella gòtica de Santa Llúcia, de Crespià.
Durada: Fins al 12 de desembre.
Obres: Pintura sobre paper.

TAT PARÍS

No és un fet habitual, però sí un desig de qualsevol artista, apropiar-se d'un espai adequat per tal que les obres exposades s'hi configurin com un element integrat i s'estableixi la perfecta relació entre contingut i continent. Pujol Carandell ha aconseguit materialitzar-ho en el marc incomparable de la capella gòtica de Santa Llúcia de Crespià, reconstruint i connectant durant una setmana els seus espai i llenguatge en un espai i un temps llunyans, fent paleses alhora l'actualitat i la creativitat del seu treball.

Les vuit obres que presenta són el final d'una sèrie i l'inici d'una altra. El seu temperament inquiet i innovador l'ha portat a una evolució i transformació de la forma i el fons, sense oblidar mai la finalitat de l'art o, tal com ell afirma sovint, «l'instant de veritat de l'art». Fidel a aquest concepte, Pujol Carandell s'ha sotmès a la dúctil metamorfosi del llenguatge artístic i del pensament musical per anar evolucionant des de les imatges més realistes, impregnades de classicisme, fins a aquesta abstracció de línia i color.

Pujol Carandell ens ofereix en aquest petit conjunt pictòric el transcendentalisme i l'espiritualitat del gòtic. Tota la força d'aquest estil queda traduïda en la seva pintura en la justa mesura, recollint a través de l'equilibri de les formes abstractes la perpendicularitat, l'acompliment de la seva funció. Cada element s'interrelaciona transformant les antigues formes en un joc de buits i plens, de línies i colors, d'espais interiors plens de llum exterior.

Pintura de Pujol Carandell de la sèrie *Música i gòtic*.

Ara, l'artista introdueix simultàniament una nova concepció de l'espai pictòric regit per la influència arquitectònica del gòtic, d'una banda, i la presència de figures de l'altra. Un treball que tot just inicia en aquesta mostra però que ja desemboca en aquest joc constant entre varietat i unitat, matèria

«Difesa della natura»

JOSEPH BEUYS
Galeria: Centre d'Art Santa Mònica, de Barcelona.
Durada: Fins al febrer de 1994.
Obres: Instal·lació, documents, fotografia.

TAT PARÍS

La presència del ja desaparegut artista alemany Joseph Beuys es fa efectiva aquests dies a Barcelona amb l'exposició *Difesa della natura*. Un projecte pensat i promogut per Beuys als Abruzzi (Itàlia) i que va culminar a Bolognano el 13 de maig de 1984 amb un debat i amb l'inici de la plantació de 7.000 arbres de diverses espècies en perill d'extinció.

La mostra, dividida en tres grans espais, recull diferents materials i documentació d'algunes manifestacions artístiques de Beuys —inclosa aquesta— del període que va del 1974 al 1985, fent una reconstrucció i ambientació de la teoria plàstica i de la complexa creativitat del pensament de l'artista de Kleve. Malgrat la insistència del comissariat a mostrar alguns objectes personals que ranejarien el fetitxisme, l'exposició fa un recorregut coherent sobre quina va ser la recerca artística de Beuys, com la va portar a terme i què podia impulsar aquest artista clau de l'art contemporani a donar més valor a l'acció, al pensament i a la matèria que no pas als objectes artístics com a tals.

L'activitat artística i l'art de Beuys no es poden entendre sense «el concepte ampliat de l'art» i «l'escultura social». Un concepte que recull la seva idea antropològica i històrica de l'art que fa extensible no només a l'artista sinó a cada home individualment. Un pensament artístic globalitzat que pren coherència a partir de no fixar l'art en una activitat plàstica concreta, sinó des de la pers-

L'artista alemany Joseph Beuys

festacions culturals possibles, ja que tenen una relació indissociable amb la natura.

Els esforços que va fer Beuys per establir la seva «plàstica social» van ser enormes. Va fer nombroses entrevistes, conferències, debats i articles per explicar la relació íntima entre l'art i la vida, entre la matèria i l'esperit. «L'obra d'art és l'enigma més gran de tots —afirma Beuys—, però l'ésser humà n'és la solució. L'home ha de tornar a entrar, en relació cap avall, amb els animals, els vegetals, la naturalesa, i cap a dalt, amb els àngels i els esperits».

La *Difesa della natura* no era un fet aïllat o fortuït, sinó una de tantes accions directament relacionades amb la filosofia de l'artista i centrada en la societat i en el públic, un públic considerat

Dijous, 25 agost 1994, pàg. 24

ART

Pujol Carandell presenta la seva obra recent sobre la història de la música

Inaugurarà una exposició dissabte al Castell de Benedormiens

TINA CASADEMONT

■ **Castell d'Aro.**— Joan Pujol Carandell (Salt, 1953) inaugurarà dissabte al Castell de Benedormiens, de Castell d'Aro, una exposició que, a més d'integrar una retrospectiva, inclou les seves obres pictòriques més recents dedicades a la història de la música, cicle en el qual està treballant des de fa quatre anys. La mostra, que restarà oberta fins a l'11 de setembre, representa les etapes gòtica i barroca a través d'una paleta bàsica i una gran imaginació, i és a partir de les connotacions pròpies de cada període que l'artista arriba al simplisme.

La fascinació que l'artista Pujol Carandell sent pel saxòfon i la música en general va conduir-lo, ara fa quatre anys, a portar a terme una sèrie sobre aquest instrument. A partir d'aquí va tenir la idea de realitzar una classificació històrica dels diferents períodes musicals, des de l'època greco-romana fins a la contemporània. La mostra que inaugurarà dissabte al Castell de Benedormiens inclou els períodes gòtic i barroc. Amb les connotacions artístiques característiques de cada època, i prenent com a directriu única la vibració musical, Pujol Carandell despulla les seves peces de pressions i ornaments i, tot i que fidel a la seva passió per l'arquitectura mediaval, es fixa com a objectiu el «simplisme». Així, respectant la seva llibertat personal, plasma en les teles l'estil gòtic «com a essència d'un expressionisme», i el barroc, «com a essència d'una abstracció». Certament, aconsegueix delimitar amb una original claredat cada fase, però sempre hi deixa oberta una escletxa enigmàtica que desperta la imaginació de l'espectador. En aquest sentit, utilitza el joc cromàtic, la simbologia terapèutica dels colors i, sobretot, la força com a eines principals. Pujol Carandell està obsessionat per la qualitat, no creu ni en l'obra única ni en l'obra acabada; la seva formació com a pintor està en constant evolució, i això li provoca que hagi de realitzar un munt d'estudis per preparar les seves peces.

L'exposició del Castell de Benedormiens s'estructurarà en quatre sales. En dues s'instal·laran les obres de la *Història de la música*; *La partitura de jerarquies* és la peça que servirà d'enllaç entre els dos espais, cadascun dels quals presentarà un període diferent. Curiosament, Pujol Carandell sempre realitza una obra «síntesi» de l'exposició, i en aquest cas és *L'al·legoria del rei*, segons l'autor «l'obra mestra» d'aquest repertori —fins al punt que, excepcionalment, considera que ja està acabada del tot—. Les dues sales restants aplegaran una retrospectiva que inclou creacions dels seus darrers quinze anys.

Una de les obres del període barroc de la *Història de la música*, que Pujol Carandell exposarà al Castell de Benedormiens.

MÚSICA

El disc que recull l'actuació de Carreras, Domingo i Pavarotti al mundial, dilluns a la venda

cinc ideo s es

EFE
otal de 348 nogràfics es o a l'Estat 993, la qual per cent del mercialitza- eoclubs. Se- onts de l'o- lel Ministeri e de pel·lí- m a X es- ny passat va nt respecte estat la pri- últims anys seu percen- l de pel·lí- films por- el 1989 un d'estrenes; assar al 10,7 ,7 per cent 1992, i va 4 per cent ació de les ques en els amb el re- a les sales tan van ser en 80 a tot n passat a ura. El 1990 ma 30 films le va pujar va tornar a Pel que fa s pel·lícules ades al ci- a són pro- nes —39, el bé n'hi ha alemanyes, olt més re- roduccions s'ha passat 1985 —any ector, coin- ació de les 1988 ençà. once —di- inema Erò- tindrà lloc setembre i ca de pro- s és conse- esulta molt ls drets de cula estran-

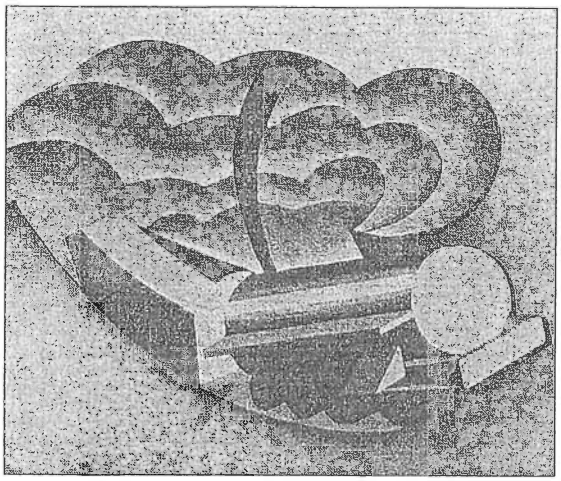
El directo festival d confirma Llosa en

■ **Roma.**— L'es rio Vargas Llo tualment l'1 de nècia» per forn del Festival Int nema, segons v rector de la m tecorvo. El màxi festival va vol «tempesta d'esti definició— obe conseller de la B Umberto Curi ticipació en el Llosa, al qual «reaccionari» i rebut diners de un incomprensit na persona ger i mesurada com va afirmar Pon declaracions pul premsa. «El nom *servador* Vargas collit i defensat d'esquerres, con el director del Fe Després de la corvo va haver d tor de *La ciudad* què no renuncié el jurat de la 5 tival, que se cel fins al 12 de set Vargas Llosa v ja havia escrit ur a la mostra per renúncia. «Vista querra italiana e viada, lluny del i prejudicis. Mal tatat que no és ai Llosa. Per l'escr cions de Curi vència inquisitòr stalinista».

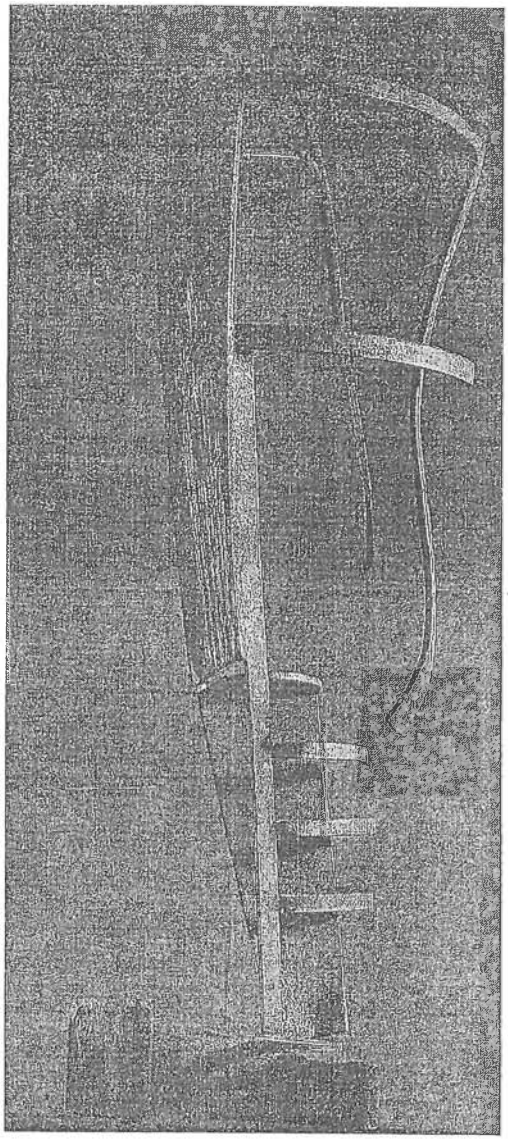
Roben a ple menhir a la d'Algarve, a

■ **Lisboa.**— Un zona portuguesa robat ahir a ple Aquesta és la pri succeeix un fet zona, on abunde megalítics que ha però mai robats formar-se ahir, sones van anar l'ajut d'una pala excavar la base endur-se-la en arrossegat per un fets han pogut van ser presencia de l'organisme en tegir la Costa no se li va acudi

INTERNACIONAL DE MÚSICA
RROELLA DE MONTGRÍ
-470-
Associació Europea de Festivals

A la imatge superior esquerra, «Train given birth by de sun», una joia realitzada el 1993 per Marina Patriarca en homenatge a Depero i que es pot veure fins a final de mes a l'Ateneu de Cadaqués. Sobre aquestes línies, l'escultura en acer cortén «Disgregació», de Bonaventura Ansón, exposada a la Fontana d'Or de Girona. Al costat, una de les pintures que l'artista saltenc Joan Pujol Carandell exposa al castell de Benedormiens, dins la seva sèrie d'homenatge a la música.

Borràs/Julibert
Mercè Ettinghausen

Tema:
Pintura i ceràmica
Obert:
13 d'agost-28 d'agost
Horaris visita:
19-21 h
Adreça:
C/ Pedró, la Pera

A.C./M.P.

La Pera.- Aquests dies la galeria de Mercè Ettinghausen ens convida a veure l'exposició de pintura i collage sobre paper d'Ernest Borràs, que ha experimentat amb materials diversos a la recerca de noves possibilitats pictòriques. També hi exposa Berta Julibert, que presenta un recull de peces de ceràmica amb el títol *El bestiari de Berta*. En aquestes escultures, Julibert busca el sentit plàstic del somni i les combinacions d'elements.

B. Ansón
Fontana d'Or

Tema:
Escultura, pintura, dibuix
Obert:
7 de juliol-13 de setembre
Horaris visita:
17'30-21 h
Adreça:
C/ Ciutadans, 19, Girona

A.C./M.P.

Girona.- Amb el títol de Temes vertebrals, Bonaventura Ansón presenta una àmplia selecció de la seva obra, en la qual rebrota sovint un interès per humanitzar els objectes i alhora mostrar-nos el seu costat grotesc –el vertebrals del títol fa referència tant a una estructura òssia com al doble sentit vertebral-cerebral–. Ansón demostra una gran capacitat per analitzar el vast món de les imatges en el seu propi procés creatiu.

Pujol Carandell
Benedormiens

Tema:
Pintura
Obert:
27 d'agost-11 de setembre
Horaris visita:
17-22 h
Adreça:
Castell de Benedormiens

Eudald Camps

A.C./M.P.

Castell-Platja d'Aro.- Pujol Carandell inaugura demà l'exposició *Història de la música*, que reuneix unes 35 pintures que volen ser un recorregut sentimental pel que ha representat la música per a aquest artista al llarg del temps. Amb la intenció de convertir l'experiència íntima en un llegat universal, Pujol Carandell ret homenatge a la música utilitzant l'estètica gòtica i barroca, amb resultats deliciosament avantguardistes.

Marina Patriarca
Ateneu Cadaqués

Tema:
Joies. «Futurismes»
Obert:
27 d'agos-31 d'agost
Horaris visita:
19'30-21'30 h
Adreça:
Av. Caritat Serinyana, 8

A.C./M.P.

Cadaqués.- L'artista Marina Patriarca, que viu i treballa a Roma, inaugura demà a l'Ateneu una exposició que recull sobretot joies a l'estil «futurista». Dissenyadora de joies i roba per a Christian Dior, actualment treballa com a crítica d'art contemporani i és corresponsal a Itàlia de *Tribune des Arts* de Ginebra. Demà també oferirà una conferència i projectarà diapositives per explicar el moviment cultural italià del Futurisme.

● *LA PEÇA*

Romàrio

MIQUEL GIL I BONANCIA

Quan un es troba immers en un món de vibració constant, sovint es veu obligat –més aviat diria que empès– a parlar de determinat tema que està d'actualitat, malgrat que no hi trobi cap al.licient pel fet que ja ha estat ben explotat, com si ja s'hagués dit tot.

Aquí generalment predomina l'art. Però, sovint, a partir d'ell, anant a ell, sortint-ne o en paral.lel, poden entrar-hi altres temes.

Van Gogh, un artista genial, va viure i morir pobre. En Romàrio, donant puntades de peu a la pilota, això sí, molt ben donades, ha fet tants de diners que no els ha pogut pair i li han fet perdre el control.

L'un i l'altre potser són genuïns representants de la seva terra, del país on han nascut.

Van Gogh venia d'unes terres no gaire riques que l'enginy i el treball dels seus homes han convertit, però, en modèlica en aspectes d'una nació progressista i moderna, on es respecten els drets humans.

Romàrio prové d'una de les nacions on la natura abocà més possibilitats de riquesa però que s'ha convertit en una de les més pobres i conflictives, pels problemes de tota mena creats per ambicions i absurds, amb xacres constants, i on ni les criatures poden estar tranquil.les al carrer. Ni el seu carnaval ni el títol de campions del món de futbol poden dissimular, i molt menys justificar, determinats comportaments. I tot com a conseqüència directa dels conceptes i maneres de la seva gent.

Potser Romàrio, fora del camp, no sap actuar d'altra manera, com ho fan tants i tants de la seva terra, amb l'agreujant d'haver-li dit que era un déu del futbol i, a més de creure-s'ho, ho ha estès a altres activitats.

Dues cultures, o una de consolidada i una altra que està als inicis, però frenada. Van Gogh, al cap dels anys, continua mantenint la fama de pintor revolucionari. El futbolista ho serà el temps que duri, ja que com a exemple d'ídol de fang tenim el seu predecessor Maradona, mentre d'altres esperen el regnat efímer, però amb diners i fama.

Una cultura de mentalització enfront d'una altra d'impulsos incontrolats. És veritat que l'atzar, com un follet entremaliat, pot decantar la sort del costat que vulgui, i que potser aportarà més reaccions estranyes. És clar que, mentrestant, visca Romàrio, visca el Barça, i a esperar el desenllaç d'aquesta opereta bufa que ha omplert tants d'espais aquest estiu que ja també s'acaba.

Agenda cultural

setmana del
5 a l'11 de setembre

Exposicions

«Nosaltres de segur que no hauríem escollit la guerra», dibuixos dels nens de Sarajevo
Tot el mes de setembre
Museu del Joguet (Figueres)

Pujol Carandell. Pintura
Fins diumenge
Castell de Benedormiens (Platja d'Aro)

«Quaranta anys de pintura», de N. Narotzky
Fins al 30 de setembre
Museu de l'Empordà (Figueres)

Joan Manel Cano. Olis i dibuixos
Fins al 15 de setembre
«La Caixa» de pl. Poeta Marquina (Girona)

«10 anys», de Quim Tor. Fotografia
Fins al 25 de setembre
Centre Catòli c(Olot)

Fita, 50 anys d'art integrat
A partir de dimarts
Palau Robert (Barcelona)

Espectacles

Concert de l'Organum Ensemble
Divendres a les 22 h.
Església catedralícia de Castelló d'Emp.

Recital de Toni Subirana, amb motiu del centenari del naix. de J.M. de Sagarra
Dissabte a les 19 h.
Ajuntament de l'Escala

Concert de la Kammerensemble Cologne
Divendres a les 22.30 h.
Església de Calella de Palafrugell

Concert de l'Octet London Mozart Players
Divendres a les 22 h.
Canònica de Sta. Maria (Vilabertran)

Festival Internacional de Dansa Folklòrica a Olot
Dissabte i diumenge
Més informació: Ofic. de Turisme (tel. 26 01 41)

Actuació de Stupendams
Dimecres a les 22.30 h.
Teatre Principal (Olot)

Altres activitats

Festival «Terra de Trobadors '94»
De dijous a diumenge
Més informació: Oficina de Turisme de Castelló d'Empúries (tel. 45 08 02)

Festes del Tura '94 a Olot
A partir de dimecres
Més informació: Ofic. de Turisme (tel. 26 01 41)

XIV Fira de Teatre al carrer a Tàrrega
Divendres, dissabte i diumenge
Més informació: tel. (973) 50 00 39

Visita guiada «Art, comtes i llegendes» a Castelló d'Empúries
Més informació: Oficina de Turisme de Castelló d'Empúries (tel. 45 08 02)

Setmana intercultural de Girona
Fins dissabte
Més informació: Fundació Ser. Gi. (tel. 21 20 50)

X Trobada de joves artistes a Besalú
Del 7 al 15 de setembre
Més informació: Ofic. de Turisme (tel. 59 12 40)

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Per a inserc ions a l'Agenda Cultural:
Serveis Territorials de Girona
Ciutadans, 18

Telèfon 972 / 20 34 04
Fax (972) 21 44 07

Diari de Girona, Divendres, 9 setembre 1994, pàg 44.

Diumenge comencen les representacions

Els aiguats de tardor canvien per a bé el pessebre de Castell d'Aro

DdeG
Castell-Platja d'Aro

Els aiguats de la passada tardor, que, com a tantes poblacions de Catalunya, van afectar Castell d'Aro, han obligat els organitzadors del pessebre vivent de la vila a plantejar-se algunes variacions en el seu itinerari, i al final ha resultat millor que l'anterior. Donat que la pluja va desfer camins i ponts del seu recorregut, dins el barri de la Coma, l'organització va decidir canviar-ne alguns trams aconseguint «disposar d'un admirable balcó per poder contemplar les escenes», afirmen.

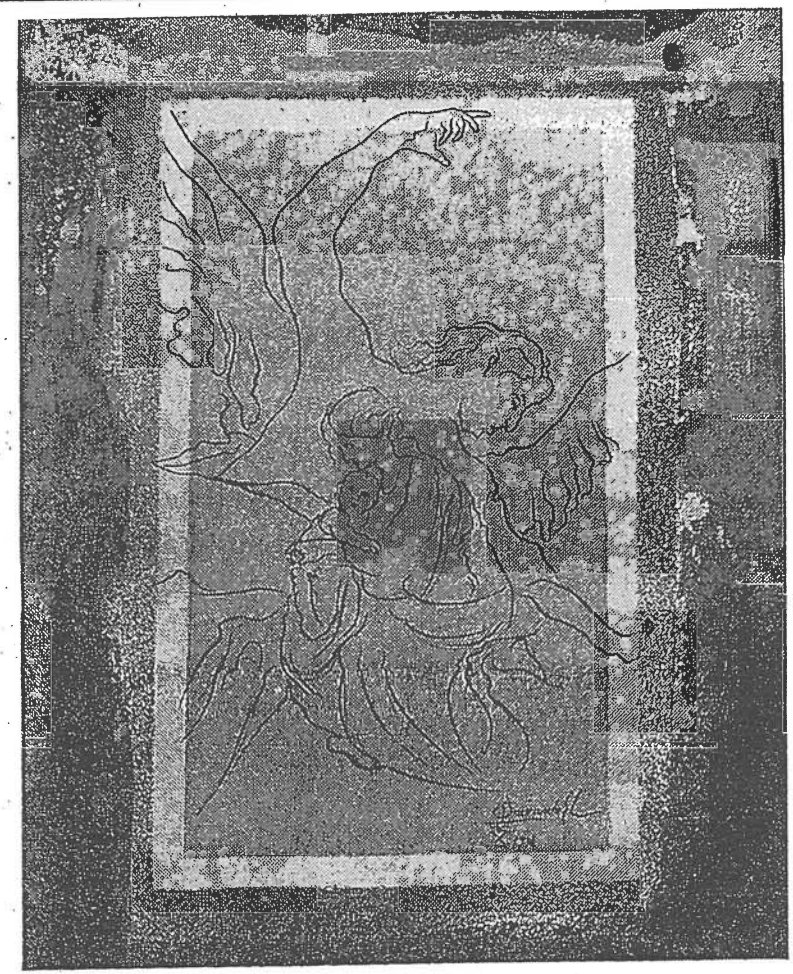
Val a dir que el marc natural on s'instal.la el pessebre vivent de Castell d'Aro és el sector històric de la localitat, totalment restaurat —amb el temple parroquial i el castell de Benedormiens en el centre—; completat amb el quilòmetre i mig del sector de la Coma.

La primera escenificació del pessebre, que aquest any celebra la seva 36a edició —essent el més antic de tots els que es fan a Catalunya—, serà aquest proper diumenge, Dia de Nadal, i es repetirà l'endemà i els dies 1 i 8 de gener.

L'horari d'obertura al públic és a les 7 de la tarda. «Recomanem que siguin molt puntuals perquè a aquesta hora es tanca el recorregut», aconsellen els seus promotors.

En la preparació i representació d'aquest tradicional acte nadalenc hi participen unes 400 persones, totes elles relacionades d'una manera o altra amb el poble.

Cal dir que per celebrar que Castell d'Aro acull el pessebre vivent més antic dels 50 que es troben repartits per Catalunya l'artista Pujol Carandell ha realitzat un cartell commemoratiu especial.

Una imatge del cartell commemoratiu.

ner es pot visitar a la Casa de cultura de Llançà la mostra de caganers de Guillem Duran. L'horari, de 6 a 9 del vespre i els festius, de 10 a 1 al matí i de 6 a 9 al vespre.

Energies renovables

Roses.- Conferència, a les 8 del vespre d'avui, a l'Ajuntament de Roses, sobre *Energies renovables, parc eòlic de Roses* a càrrec de Josep Arnau, professor de la Politècnica de Girona

Nadal màgic

Sant Gregori.- L'il.lusionista Xevi actua, a les 11 del matí d'avui, al Joan Riu, i a 2/4 de 4 de la tarda, a l'Àngelus i taller Montilivi.

Aniversari Sala Ball

Girona.- Amb l'orquestra de Janio Marti i cors amb Betina se celebrarà, avui a la nit, el I Aniversari de la Sala de Ball de Girona.

Coral Gesòria

Sant Feliu de Guíxols.- Avui, a les 6 de la tarda, actuació de la Coral Gesòria al casal de Tueda de Baix.

ARTISTA / TÍTOL	TEMA	DATA EXPOSICIÓ	HORARIS VISITA
Johanes Zacherl	Instal.lació	12 juny-2 juliol	10-19
Safarot	Oli i aquarel.la	1 juny-30 juny	Tot el dia
Fernando Lerín	Pintura	30 juny-22 juliol	16-20'30
Marc Palau i Sebastià Oliva	Intervenció «Laterata»	15 juny-11 juliol	10-21
«Bella pedra vella»	Patrimoni	31 maig-30 juny	11-13 i 17-21
«Colom i la construcció jueva»	Documentació	juliol 94-juliol 95	10-18
M. Teresa García Pérez	Tècnica mixta	3 juliol-28 juliol	15-20
M. A. Regàs/A.M. Ahullo	Pintura i sedes	19 juny-30 juny	15-20
Norman Feroz	Instal.lació	22 juny-28 juliol	10-14 i 17-21
Eudald Roca	Instal.lació	12 juny-5 juliol	10-14 i 17-21
Enric Giralt	Instal.lació	12 juny-5 juliol	10-14 i 17-21
Luis Barragán	Maquetes i fotografia	1 juny-30 juny	11-13 i 17-20
M. Roura/M. Saguer	Pintura	16 juny-8 juliol	18-21
M. Carme Galí	Pintura	14 juny-30 juny	19-2'30
Col.lectiva d'estiu	Pintura	27 juny-29 juliol	11-13'30 i 17'30-20'30
«Desplaçaments...»	Intervencions	29 juny-10 setembre	12-14 i 17-21'30
Emma Grau	Pintura	2 juny-30 juny	16'30-20'30
Dolors Blanch	Pintura	1 juny-30 juny	17'30-21
Ramon Pujolboira	Gravats	22 juny-31 agost	17'30-21
Col.lectiva	Pintura	1 juny-30 juny	11-14 i 17-21
Paulo Laender/Andre Boureau	Escultura/Pintura	16 juny-30 agost	17'30-21
Col.lectiva	Pintura	10 juny-31 juliol	9-13 i 16-20
Montse Laos	Fotografia	27 juny-30 juliol	Tot el dia
Xavier Palahí	Pintura	22 juny-20 juliol	17-22
Lluís Mateu	Aquarel.la	1 juny-30 juny	9-13 i 16-20
La cultura de la navegació	Maquetes de vaixells	24 juny-17 setembre	10-19
Artistes nord-americans	Obra diversa	30 juny-1 octubre	10-19
«De la terra i del foc»	Ceràmica	10 juny-5 novembre	10-19
Luis Barragán	Maquetes i fotografia	1 juny-30 juny	10-14 i 17-19
Hélène Yousse	Instal.lació	12 juny-2 juliol	10-14 i 17-19
Eva Llorens	Paisatges	1 juny-8 juliol	12-13'30 i 18-20'30
Dolors Isern	Escultura	1 juny-8 juliol	12-13'30 i 18-20'30
Col.lectiva	Pintura	30 juny-31 juliol	12-13'30 i 17-21
David Julià	Fotografia	15 juny-14 juliol	19-2'30
Cano	Aquarel.la	18 juny-9 juliol	Tot el dia
Lluís Vilà	Pintura i escultura	13 juny-31 juliol	Tot el dia
Helena Lloveras	«Color de temps»	20 juny-30 juliol	Tot el dia
Harry V. Tozer	Marionetes	6 juny-21 juliol	11-14 i 18-21
M. Angels Puiggrós	Pintura	16 juny-30 juny	10-13 i 16'30-20'30
VII Concurs Pla de l'Estany	Pintura	10 juny-30 juny	11-13 i 18-21
Joan Carles Roca Sans	Pintura	24 juny-21 juliol	18-21
Salvador Barrera	Pintura	10 juny-9 juliol	18-21
Joan Marías	Pintura	1 juny-30 juny	16-20
Col.lectiva	Pintura	1 juny-30 juny	18'30-20'30
Francesc Ferrando	Pintura	1 juliol-15 juliol	19-22
Josep Baquès	Pintura	30 juny-20 juliol	17'30-20'30
Manolo Rivera	Pintura	1 juliol-15 juliol	20-22
Col.lectiva de marines	Pintura	1 juliol-28 juliol	18-22
Salfu del Sol	Pintura	23 juny-2 juliol	18-20 (dis) i 12-14 (diu)
Antònia Tàpies	Retrospectiva	25 juny-1 octubre	10-19
Víctor Ramírez	Monotips	24 juny-30 juliol	19-22
Lluís Peñaranda	Sèrie Origen	22 juny-30 juliol	17-23
Duell Melà	Aquarel.la	17 juny-16 juliol	15-20
Anna Ramalló	Vaixells naïf	17 juny-18 agost	Tlot el dia
Castell del Montgrí, 700 anys	Documentació	23 juny-10 juliol	18-21
Pep Camps	Pintura	27 maig-30 juny	11-13 i 18-21
Col.lectiva	Pintura	25 maig-30 juny	10-13 i 17-20
Núria Moreso	Pintura	10 juny-30 juny	11-13'30 i 17-21'30

Pujol Carandell inaugura demà la seva primera exposició a Bèlgica

Girona.- Joan Pujol Carandell presenta demà a la galeria Opsis d'Oostduinkerke, a Bèlgica, una exposició que reuneix una vintena de les seves últimes obres, construïdes sobre les possibilitats expressives de la música i sobre la reflexió nascuda de la contemplació clàssica del «quadre dins del quadre».

En les pintures que Pujol Carandell presenta a Bèlgica, on exposa per primera vegada, l'artista busca amalgamar aquests dos referents temàtics en un diàleg constant entre les formes de representació clàssiques i contemporànies, intentant trencar les fronteres entre els diferents codis de percepció visual. D'aquesta manera, Pujol Carandell alterna en les seves composicions el dibuix detallista de les figures i l'arquitectura, realitzades amb plomilla, amb la recreació d'un ambient oníric i visionari reforçat per les abstraccions de colors blau, lila, vermell i daurat que situa en forma de marc.

Aquest contrast s'endevina en el mateix tema de les obres, on sovint apareixen personatges de disseny clàssic –estàtues antigues, pianistes o models d'artista– col.locats en escenaris insòlits: enmig de la cruïlla d'un carrer modern o davant d'un edifici institucional. La sèrie que Pujol Carandell exposa a Bèlgica inclou també una selecció de pintures que representen un gènere molt apreciat per l'art nòrdic: el del quadre dins el quadre.

Per a l'artista, aquestes representacions faciliten l'acostament de l'espectador a la pintura gràcies al joc d'identificacions que susciten. Així, l'artista retrata els visitants imaginaris d'un museu en l'acte de contemplar algun quadre cèlebre de la història de l'art, de manera que s'estableix una associació de mirades entre l'espectador «real» de l'obra i els representats per l'artista, que actuen, al seu torn, com a intermediaris en la percepció de l'obra clàssica que observen. L'exposició de Pujol Carandell es podrà visitar a la galeria Opsis fins al 27 de juliol.

El Jardí Botànic de Cap Roig mostra

EL PUNT

Dissabte, 1 de juliol de 1995 • Núm. 5.225 • Any XVII

DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

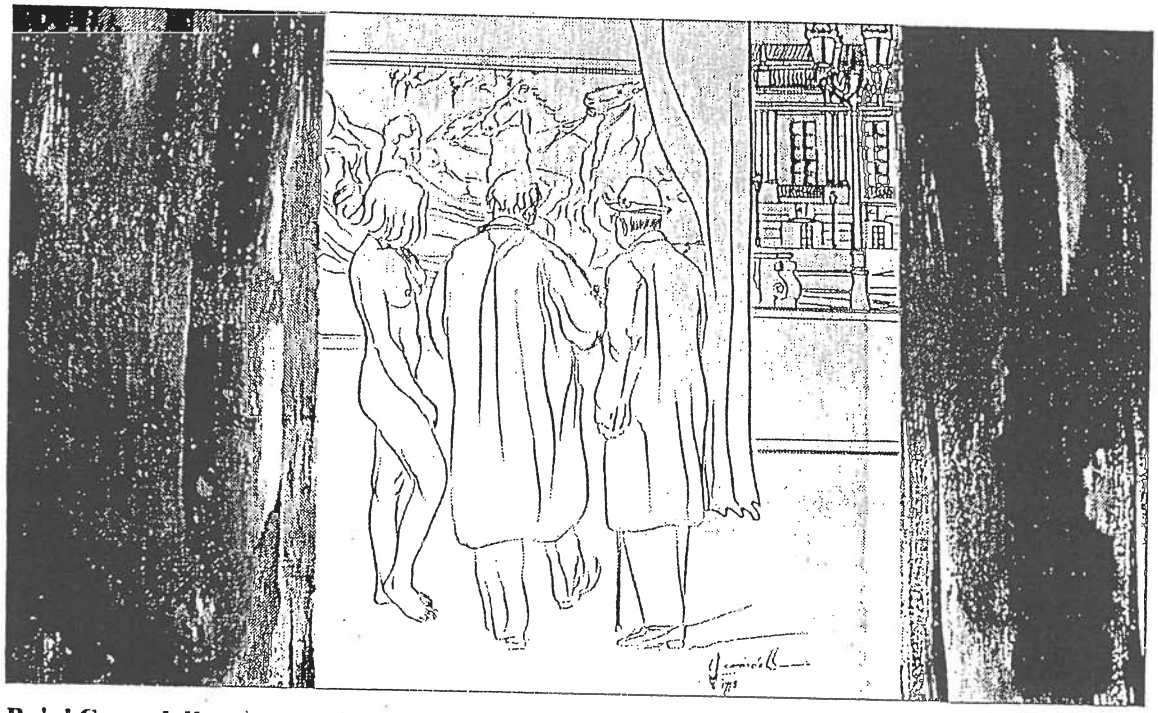
Comarques gironines • 110 pessetes

aquesta vegada com a conclusió».

La UOC matricula els seus alumnes avui i dissabte vinent

■ **Girona.**— La Universitat Oberta de Catalunya (UOC) matricularà els seus alumnes avui i dissabte vinent, de manera descentralitzada en set ciutats catalanes: Girona, Lleida, Tarragona, Manresa, Reus, Sabadell i Barcelona. A Girona, el procés de matriculació es farà a la Cambra de Comerç, els dos dies esmentats, de 10 del matí a 2 de la tarda. La UOC ha rebut 147 sol·licituds d'accés procedents de les comarques gironines, una xifra que significa aproximadament un 10 per cent de les 2.030 sol·licituds de tot el territori català. Finalment, s'han seleccionat 16 alumnes gironins, que formaran part dels 200 estudiants que el curs vinent cursaran la diplomatura d'Empresarials i el segon cicle de Psicopedagogia. En el moment de matricular-se, cada estudiant mantindrà una estrevista de mitja hora amb el seu tutor, el qual l'informarà sobre el nombre d'assignatures en què s'ha de matricular i l'ajudarà a establir el pla personal de formació. / X.C.

ART

Pujol Carandell exposa a Bèlgica.— Joan Pujol Carandell inaugura avui una exposició a la galeria Opsis d'Oostduinkerke, a Bèlgica, on estarà fins al dia 27 d'aquest mes. L'artista hi presenta una vintena de pintures que, amb els seus extrems pintats amb abstracions que combinen blaus, liles i vermells amb una tonalitat daurada, abracen dos temes estructurals. D'una banda, uns treballs fets amb plomí mostren escenes precises i detallades, en les quals s'integren personatges atípicament relacionats; i de l'altra, l'artista treballa la figura a l'oli d'una manera més onírica i sensitiva. / T.C.

la ciutat, que precisament se'n mou a prop la festa major. L'alcalde, Xerardo Estévez, va destacar la singularitat de la decisió, a la vegada que va recordar la importància de Santiago de Compostel·la des del punt de vista cultural i la seva dimensió històrica. El conseller de Cultura de la Xunta, Víctor Manoel Vázquez, va dir que la decisió del Consell de Ministres era «un reconeixament de justícia a la història i simbologia» de la capital gallega. Compostel·la té una mica més de 100.000 habitants i és la seu del govern i el Parlament gallecs. La seva universitat, fundada per l'arquebisbe Fonseca, va celebrar aquest any el 500 aniversari. També és una de les principals capitals religioses del món i, per un privilegi del cap de l'Església catòlica, té la mateixa consideració que Jerusalem i Roma. / EFE

Comença la gira de Julio Iglesias per l'Estat

■ **Barcelona.**— El cantant Julio Iglesias comença avui al Palau Sant Jordi de Barcelona una gira per diferents punts de l'Estat per presentar el seu nou disc, *La carretera*, en què hi ha balades, *salsa* i rumbes, i també una barreja de temes populars. / EFE

Crèdit d'Art: Tina Casademont

De Standaard

KIOSK 3

Woensdag 5 juli 1995

GALERIES

Critic d' Art: Baro Baeyens

Carandell in Oostduinkerke

Métier en fantazie met goud op snee

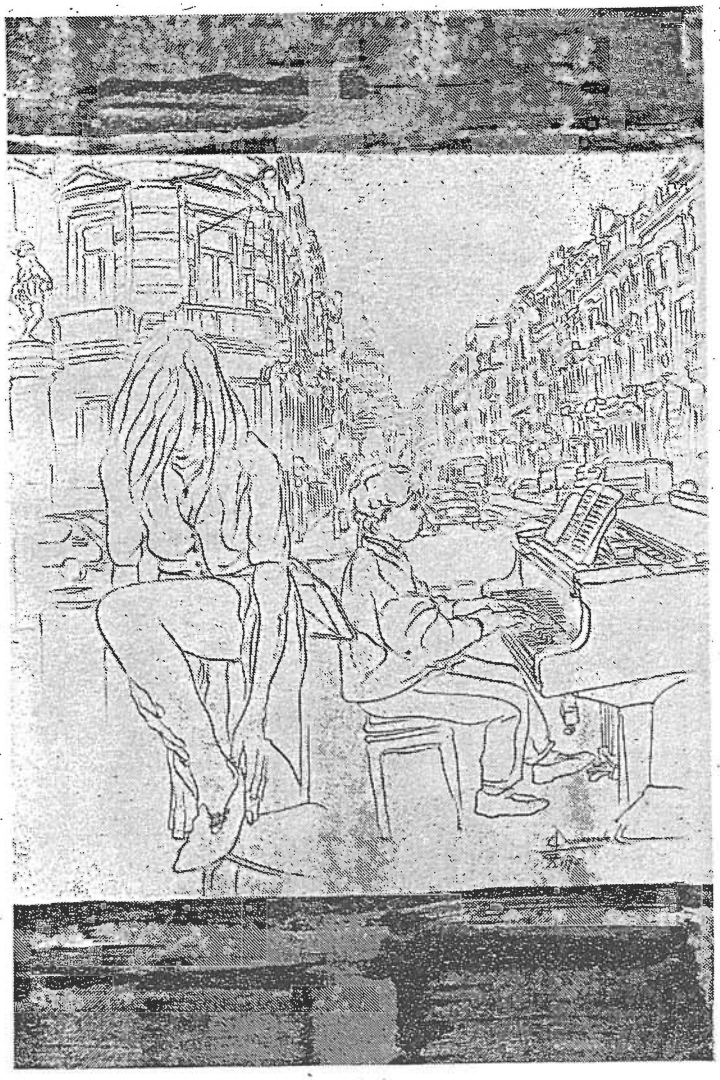
Enkele jaren geleden kreeg de Katalaanse kunstenaar Carandell een studiebeurs om in ons land de Vlaamse schilderscholen van naderbij te komen onderzoeken. Deze maand is hij terug in Vlaanderen en exposeert tot 27 juli in galerie Opsis in Oostduinkerke. Aan de kust praatte Kiosk met een hedendaags artiest die ronduit uitkomt voor zijn grote voorbeelden: de Italiaanse renaissance en de Vlaamse barok.

De denk- en leefwereld van de 42-jarige Carandell heeft iets van de brede horizon van een renaissance-kunstenaar: niets van de grote humanistische scheppingen is hem vreemd. In zijn kreaties staat de menselijke figuur centraal. Die personages leven vandaag hoe langer hoe meer in een verstedelijkte wereld en dus stelt Carandell de architektuur, vaak met klassicistische gevels, prominent aanwezig in zijn werk. Ook heeft deze artiest een levendige interesse voor muziek en dus zie je in zijn werk vaak mensen musiceren, op een klavier of aan een strijkinstrument.

Over deze elementen van zijn werk vertelt hij: „Architektuur speelt voor mij een belangrijke rol omdat het een niet te omzeilen gegeven is in de manier waaron we onze leefwereld vorm geven. Gebouwen hebben voor mij een symboolwaarde voor de onontkoombare realiteit waarin we leven. En al hou ik veel van de majestueuze gevels in Brussel of Antwerpen, toch voel ik de drang die statige decors met levendige muzikanten te bevolken. Musici gaan de konfrontatie aan met het gewicht van de traditie. Ze creëren dynamiek. Mijn recent werk zie ik als een ode aan de kreatieve geest. Een triomf van de efemere muziek over de zware, materiële werkelijkheid."

Carandell is een man van de syntese. Hij kiest niet voor figuratie of abstraktie, maar integreert beide stromingen in ieder van zijn kunstwerken. Centraal staat een uitgesproken figuratief motief, uitgewerkt in potlood of Chinese inkt. Rond dat tafereel plaatst hij een kontekst van volkomen vrije vlakvulling, meestal met goudverf afgewerkt. Of het nu gaat om acryl op doek, of om gouache op papier, vooraf met noteolie geprepareerd: de goudtoets straalt verfijnde elegantie uit, evoceert volbrachte rijkdom. Een interessante kruisbestuiving van traditie en vernieuwing, een sjieke kombinatie van métier en fantazie.

Oostduinkerke, Opsis, Faberstraat 3, tot 27 juli, dagelijks van 15 tot 19 uur, inlichtingen: 058-51.75.72.

Op basis van schetsen in zijn reisboek maakt Carandell nadien in zijn atelier werken vol fantazie. Hier een imaginair tafereel in de Brusselse Regentschapsstraat, op de hoek vlak voor het instrumentenmuseum.
(foto Opsis)

TENTOONSTELLING

Maxime Van de Woestyne

De tentoonstelling van Maxime Van de Woestyne — tot 31 juli in het gemeentehuis van Schaarbeek — ontlokt een wat vreemd gevoel bij de bezoeker. In het zwaar overladen kader met de pompeuze neo-stijl van het gemeentehuis, gebouwd door architekt Van Ysendyck, prezenteert de Vlaamse kunstenaar zijn efemere, ideële kunst. Een groot kontrast.

Toch kunnen we dit initiatief van de gemeente Schaarbeek, naar aanleiding van de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, alleen maar toejuichen. In het verleden viel de Vlamingen hier een ander soort onthaal te beurt.

Maxime Van de Woestyne — zoon van Gustave — bestempelt zijn kunst als intiem transrealisme. Meteen voel je dat de erudiete schilder de traditie van de Belgische schilderscholen grondig kent en persoonlijk heeft verwerkt. Eind van de jaren twintig raakt Maxime begeesterd door het werk van Magritte. Het zal op hem een blijvende invloed uitoefenen.

Typisch voor Van de Woestynes verfijnde stijl, is zijn uiterst beschaafde kleurenpalet. Ook de komposities zijn rustig en beheerst. Maxime wil geen beeldenstormer zijn. Zijn doeken zijn nooit opdringerig. Schreeuwen niet om aandacht. De kijker kan rustig ontdekken. De voorname estetische ervaring, het kontakt met de fata morgana, komt dan wel vanzelf.

Cultz d'Art:
Tina Casademont

Pujol Carandell presenta a Perpinyà la seva «Història de la música»

EL PUNT

Perpinyà.— El pintor saltenc Joan Pujol Carandell inaugura dimecres vinent al Palau dels Reis de Mallorca, de Perpinyà, l'exposició *Història de la música*, una sèrie en què està treballant des de fa cinc anys. Segons l'artista, «és una retrospectiva des del període greco-romà fins al període barroc. Comprèn les èpoques o períodes següents: el gòtic, la Renaixença, el cant gregorià, l'època barroca; i continua amb *Set pintures murals*, un conjunt plàstic o grup sobre la influència psicològica de la música, a partir de conceptes com ara la simfonia, el color o l'arquitectura.»

Pujol Carandell dóna a entendre amb les seves paraules que *Història de la música* és una sèrie viva i potencialment ampliable: «A l'exposició de Perpinyà, hi ha també una sèrie que fa de compàs d'espera per a la pròxima època d'*Història de la música* i es titula *El triomf de la música sobre la matèria*. Es tracta d'una sèrie realitzada amb tècnica mixta, sobre tela i paper.»

«Es presenta també una obra de l'any 1979, en què es representa l'interior de la catedral de Girona», hi afegeix Pujol Carandell, que ha incorporat aquesta obra al període gòtic de la mostra. En total, *Història de la música* inclou vint-i-vuit obres, repartides en quatre sales del Palau dels Reis de Mallorca. Els orígens d'*Història de la música* estan relacionats amb la fascinació que Joan Pujol Carandell sent pel saxòfon i la música en general, la qual cosa el va portar a realitzar una sèrie sobre aquest instrument, que més endavant va ampliar, i va portar a terme una classificació històrica dels períodes musicals, des de l'època greco-romana fins a la contemporània. Amb un plantejament voluntàriament simplista, en aquesta sèrie Pujol Carandell pren com a directriu única la vibració musical, sempre amb les connotacions artístiques característiques de cada època.

dies —un dissabte i un diumenge—, a mitjan del proper mes de febrer de 1996, «passat un temps prudencial després del mic, una altra botiga de la ciutat especialitzada en el món de les historietes, també voldria participar-hi, tot i que considelona, per estendre més tard amb èxit a Girona, Reus i Lleida.

Segons aquestes fonts, les fino va poder ser localitzat per aquest diari, també ha vist amb bons ulls la proposta, segons les fonts consultades.

La mostra inclou una obra inèdita de 1979

Pujol Carandell presenta la sèrie sobre la història de la música a Perpinyà

Crític d'Art: Eva Vázquez

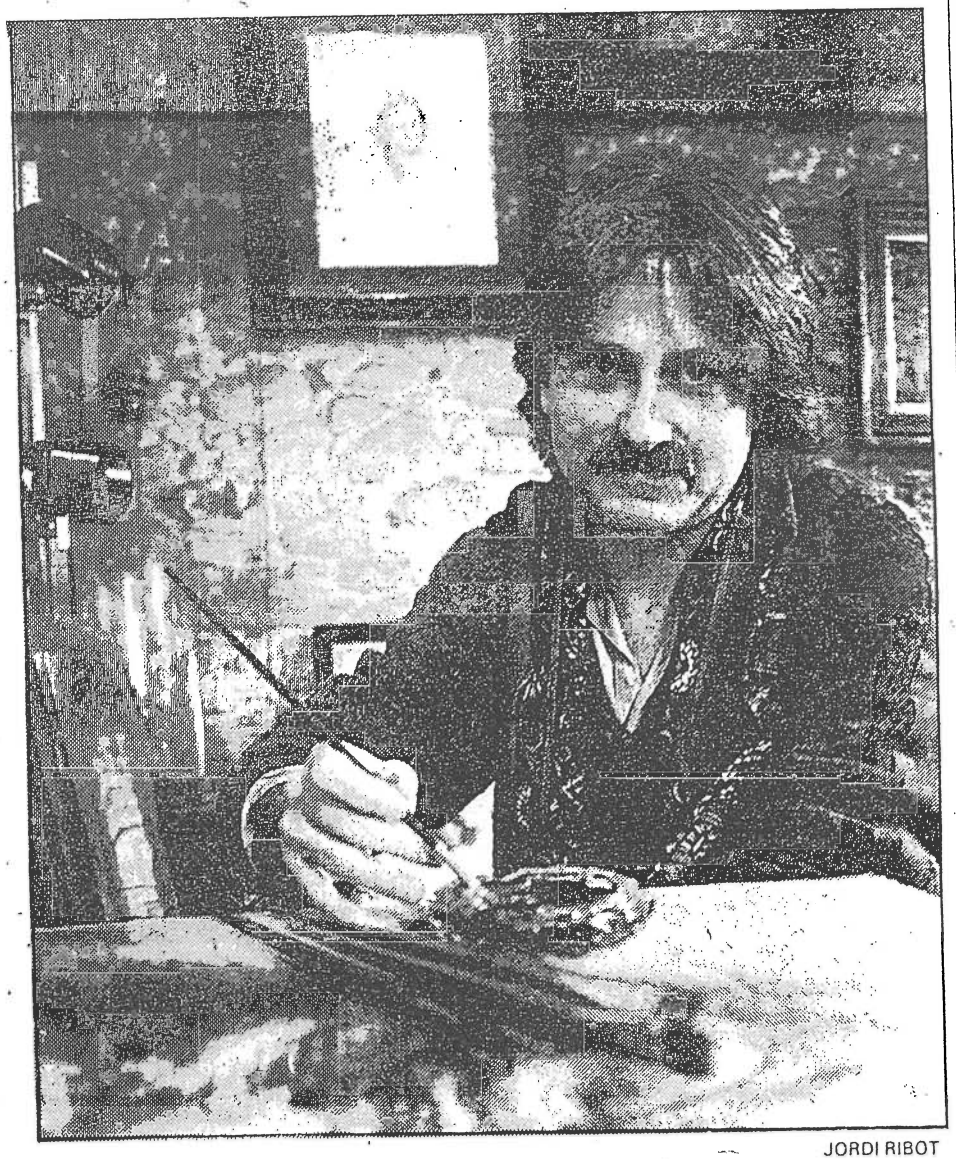
E.V.R.
Perpinyà

El Palau dels Reis de Mallorca de Perpinyà inaugura avui, a les 6 de la tarda, una exposició retrospectiva de l'artista saltenc Joan Pujol Carandell. La mostra, que es podrà veure fins al proper 1 d'octubre, s'estructura en quatre sales en les quals l'artista ressegueix, a través d'una trentena d'obres, set d'elles de gran format, l'evolució que ha experimentat la seva sèrie més estimada, dedicada a la història de la música.

Pujol Carandell confessa treballar a partir d'obsessions temàtiques, però cap l'ha seduït tant com la influència psicològica que la música exerceix sobre el color i la composició de la seva obra. L'artista reelabora la seva sèrie sobre la música des de fa cinc anys, però per a aquesta ocasió ha rescatat una pintura molt més antiga, fins ara inèdita, de l'any 1979, en la qual representa l'orgue de la Catedral de Girona.

L'exposició que presenta a Perpinyà mostra les diferents formes en què l'artista ha exteriorització la seva vivència dels sons: primer fent una història dels instruments, després referint-se a la seva força comunicativa, més tard vinculant la música amb l'estètica del Gòtic i, actualment, perfilant el que ell anomena «el triomf de la música sobre la matèria».

El pretext serveix també a Pujol Carandell per indagar en els diferents models de representació a partir dels quals es pot expressar la música, des de l'estil gòtic al barroc, passant pel renaixentista o el romànic.

JORDI RIBOT

Pujol Carandell treballa des de fa cinc anys en la sèrie de la música.

transport de C
El conseller
Joan Guitart, i
Patrimoni i Rel
nes de Renfe,
signen avui un
crear una com
que, durant tre
ballarà en el
creació del mus
port. El museu
a la zona de vies
l'Estació de Fr
gons els plans
Ministeri d'C
ques, pot queda
parcialment a
transport ferr
breu termini.

El Quarte interpret de Mozar a Calella

Palafrugell.
Goliart, integr
de Barcelona i
dicarà avui el
del cicle musi
Palafrugell a
tets del com
fgang Amade
concert es farà
d'11 de la nit
Calella. El Q
està integra
Riba, flauta;
viola; Josep M
Daniel Oliu,

Diari de Girona. 6 Setembre - 1 Octubre ? 1995

LA VIDA SOCIAL

EL PERSONATGE

Elvira Gràcia i Tomàs

És una veïna de Santa Cristina d'Aro que avui presenta a la Cova del Drac de Barcelona el seu llibre de poemes anomenat «Brúixola poètica». Gràcia explica que amb seixanta-sis anys va aprendre la mètrica i la rima i a escriure en català

IMMA BOSCH

Santa Cristina d'Aro.— Avui presenta el llibre *Brúixola poètica*, a Barcelona.

—«Sí, a la Cova del Drac. A la presentació, hi assistiran la poetessa i compositora Maria S. Farrell, que interpretarà algunes obres al piano; el pintor Joan Pujol Carandell, que és qui ha fet els quadres que il·lustren el llibre, i un quadre de recitadors dirigit per Josep Colet, director de la Cova del Drac. *Brúixola poètica*, ja l'havia presentat el maig passat, a Can Genís de Palafrugell.»

—Quina relació hi té vostè, amb la Cova del Drac?

—«Tota la vida que he escrit poesies, el problema és que ho feia a la meva manera, perquè ningú m'havia ensenyat com ho havia de fer. Ara fa vuit anys, vaig veure en Josep Colet en un programa a la televisió, en el qual explicava que a la Cova del Drac, els dimarts al vespre el destinaven a la poesia en viu, i que la gent podia anar-hi a recitar les seves obres. Aleshores em vaig adonar que era allò que buscava i al dimarts següent ja hi vaig anar. Aquell primer dia, no vaig portar cap de les meves poesies, però pel camí vaig apuntar algunes idees. Quan vaig arribar al local i em van demanar si portava alguna de les meves obres, els vaig haver d'ensenyar els esborranys que havia fet i pel que sembla no els va desagradar. L'ambient que es respira en aquell indret és tan agradable que em vaig entusiasmar i vaig decidir continuar escrivint.»

—Sempre ha escrit en català?

—«No, abans d'anar a la Cova del Drac ho feia en castellà, perquè vaig deixar d'estudiar als tretze anys. Estudiava al col·legi Francesc Macià de Barcelona. En el transcurs de la guerra vaig estudiar taquimecanografia i vaig treballar al Ministeri de Defensa. Després d'uns quants dimarts d'anar a Barcelona, vaig decidir estudiar català, a més de mètrica i rima. Aleshores tenia seixanta-sis anys, però em trobava sense coneixements i, aconsellada per Josep Colet, vaig estudiar per correspondència. Actualment tinc tan impregnada la rima que la faig molt ràpida.»

—I així va sortir el seu primer llibre.

—«El senyor Colet em va animar molt. La meva obra són poesies curtes però que diuen moltes coses. L'any 1992 vaig decidir publicar el meu primer llibre, *La capsa dels records*. El títol és el mateix d'una de les poesies que hi publico. Aquesta poesia va guanyar el primer premi en un concurs de poesia que va fer la ràdio Cadena Catalana, l'any 1989. També he guanyat altres premis.»

—Vostè només ha escrit poesia?

—«No, també he escrit articles, però mai no han sortit de casa meva. Va durar una època que si sentia o llegia algun tema que m'interessava, doncs agafava un paper i un llapis i escrivia el que jo pensava. D'articles, també en tinc molts.»

—Quan escriu?

—«Solo escriure de nit, perquè durant el dia tinc molta feia a casa. Al principi, però, aquest costum em va portar petits problemes amb el meu marit, perquè ell no entenia per què m'havia de quedar fins a les tres de la matinada escrivint. Sortosament, ara ho té del tot assumit. Durant la meva vida he hagut de lluitar molt però sempre he trobat un fre que no m'ha deixat continuar. Amb la poesia, però, ho he aconseguit.

—Quina de les seves poesies és la que li agrada més?

—«Sento molta estimació per *La capsa de records*.»

—Té pensat editar un tercer llibre?

—«No ho sé. Ja tinc setanta-quatre anys i els passos d'abans d'editar un llibre són molt pesats.»

Elvira Gràcia, mostrant els dos llibres que ha publicat. Foto: MANEL LLADÓ.

«Vull continuar escrivint»

—**Nom:** Elvira Gràcia i Tomàs.
—**Lloc i data de naixement:** «A Barcelona, el 7 de novembre de 1921.»
—**Professió:** «He cosit, he fet de venedora i he treballat de cuinera.»
—**Aficions:** «La poesia.»
—**Problema social que la preocupa més:** «Molts. La fam, la guerra, la igualtat de la dona. Tota la vida he lluitat per les coses que he cregut, però sempre he trobat qui m'ha posat un fre.»
—**Un llibre:** «Els d'Ester Martínez Pastor.»
—**Una pel·lícula:** «Prefereixo els programes de debat de la televisió.»
—**Un disc:** «Els d'òpera.»
—**Màxima aspiració:** «Continuar escrivint.»

Circ i danses, vuitcentistes, a la festa major de Sales

Sales de Llierca.— Els tallers de circ i danses vuitcentistes seran els actes centrals del primer dia de la festa major de Sales de Llierca, que se celebrarà el cap de setmana vinent. Entre taller i taller, però, es durà a terme una xocolatada. L'activitat festiva de dissabte s'acabarà amb una castanyada i un ball amb el grup Clau de Lluna.

Els actes del segon i últim dia de la festa s'iniciaran amb un ofici solemne en honor de sant Martí i amb la inauguració posterior de l'exposició *Fotografia i art*, una demostració sardanista i el ball de Cercolets, a càrrec de la colla Sempre Junts.

A l'hora de l'àpat, la comissió de festes ha organitzat una arrossada popular, que es completarà amb un plat de pollastre. Un ball amb el conjunt Trisònic clourà la festa major d'aquest any. En el deurs del ball se sortejarà un cabrit entre els assistents. / J.C.

El Zoo obre la inscripció per als casals de Nadal i Reis

Barcelona.— El Parc Zoològic de Barcelona ha obert la inscripció per als casals de zoologia de Nadal i Reis, adreçats tant a pares com a fills. Els casals tenen una doble finalitat: introduir els nens i nenes en els diferents aspectes de la natura —mitjançant jocs, activitats a l'aire lliure i contacte amb els animals— i oferir-los una alternativa educativa durant les vacances. Enguany s'han organitzat els casals *Els ponis i els cavalls* i *El zoo portes endins*, per a primers de gener —del dia 2 al 5—, que costen 16.000 pessetes. Els participants en el casal coneixeran com viuen els animals i quines són les feines que es fan en el parc. A més, podran donar menjar als elefants, rinoceronts, monos i dofins i entraran als estables de les girafes i dels hipopòtams. L'horari dels casals és de nou del matí a quatre de la tarda i s'hi inclou el dinar. El termini d'inscripció acaba el 15 de desembre. / EL PUNT

Festa d'aniversari de la residència La Torre, de Fontcoberta

Fontcoberta.— La residència geriàtrica La Torre, de Fontcoberta, va celebrar dissabte la festa del seu primer aniversari amb familiars i amics dels residents. L'acte va incloure l'actuació de l'Esbart Dansaire de Fontcoberta, un homenatge al primer resident, Ramon Alsina, de 98 anys, i un dinar, a més d'un sorteig de regals. La direcció del centre va aprofitar la festa, a la qual va assistir també l'alcalde de Fontcoberta, Lluís Ferrando, per presentar les noves habitacions, que han estat anomenades *suites*, per la quantitat de serveis que inclouen. / EL PUNT

Una dansaire de l'esbart, ballant davant d'algunes residents. Foto: LLUÍS SERRAT.

Obren la botiga Olympia a Girona

Girona.— La botiga Olympia ha obert recentment les seves portes al carrer Ballesteries, número 9, de la ciutat de Girona. A la botiga, s'hi poden trobar articles tan diversos com ara elements relacionats amb la nutrició —proteïnes, energètics, aprimants, antioxidants, cremagrasses i carbohidrats, entre altres— o roba esportiva. / EL PUNT / Foto: LLUÍS ROMERO.

LA VIDA SOCIAL

Els carnavals tenyeixen de color i disbauxa les estacions d'esquí catalanes

La gresca carnavalesca serà un valor afegit a les bones condicions de la neu

JORDI CASAS

■ Setcases.— La majoria de les estacions d'esquí dels Pirineus català i andorrà reben aquest cap de setmana el carnaval amb actes festius i lúdics de tot tipus. A part de la gresca que això suposa, l'activitat se centra en algunes competicions socials. La majoria de les pistes dels Pirineus oriental i occidental estan obertes i per accedir-hi no hi ha cap problema. Si no hi ha contratemps d'última hora, el port de la Bonaigua obre avui i avui també obre Arinsal, que des de divendres patia els efectes d'una allau.

A més de poder practicar una activitat esportiva, els esquiadors tindran el valor afegit que suposen els diversos actes festius que organitzen moltes de les estacions catalanes i andorranes per celebrar el carnaval. Boí i Taüll, la Molina, Soldeu el Tarter, Ordino i Superespot són les estacions que trencaran el gel amb un ampli ventall de propostes lúdiques i festives. Les baixades de torxes i, lògicament, els balls i concursos de disfresses són els actes més destacats. Vaqueira-Beret s'hi afegirà dimarts vinent, Vallter 2000 el cap de setmana vinent i Vall de Núria, el 3 de març.

Precisament aquesta estació ripollesa tenia previst oferir aquest cap de setmana la possibilitat d'esquiar fora pista, amb el trasllat en helicòpter fins al cim del Puigmal, o bé de fer una *passejada* aèria per uns preus bastant assequibles. Els responsables de la iniciativa, que ahir van fer una baixada de prova, van desaconsellar posar en marxa aquesta activitat per evitar riscos. Fonts de l'estació van informar, però, que el dia 24 de març es tornarà a oferir la possibilitat de dur a terme aquesta experiència.

Les altres estacions no tenen previst fer cap activitat extraordinària, tret dels actes de carnaval. Solament a la Masella està programat un campionat social del Centre Excursionista de Terrassa, i a la Molina, una prova de *bumps* del circuit Ballantine's.

Carnavals blancs

Els responsables de les estacions no tenen pas por que l'escalfor de la gresca carnavalesca desfaci la neu, perquè n'hi ha molta i de molta qualitat. Aquest cap de setmana, els aficionats a la pràctica de l'esquí tenen a la seva disposició la majoria de les pistes catalanes i andorranes i, a més, hi poden arribar sense haver de patir per l'estat de les carreteres.

El servei comercial del cremallera de Núria es va restablir diumenge passat i des d'aleshores ha funcionat amb normalitat, i el port de la Bonaigua s'ha obert avui al trànsit. Les estacions andorranes han estat les que han tingut més dificultats per recuperar-se aquests últims dies. Arinsal obre avui amb un 95 per cent de les pistes obertes. Aquesta estació estava tancada des del cap de setmana passat a causa d'una allau, que ha estat considerada la més important de la temporada a Europa. L'accés a Pal també es pot fer sense cadenes —a principi de setmana, hi havia plaques de gel.

ESTAT DE LES PISTES D'ESQUÍ ALPÍ

	ESTACIÓ	CREUX	QUALITAT	REMUN	PISTES	ACCESSOS
CATALUNYA	La Molina	100-270 cm	Pols	11/11	21/21	Oberts
	Masella	85-365 cm	Pols	11/11	32/32	Oberts
	Núria	180-280 cm	Pols	4/4	10/10	Oberts
	Vallter 2000	260-375 cm	Pols	7/8	12/12	Oberts
	Baqueira	100-250 cm	Pols	13/13	25/25	Oberts
	Rasos de Peguera	130-180 cm	Pols	5/5	9/9	Oberts
	Port del Comte	110-350 cm	Pols	14/14	30/30	Oberts
	Súper Spot	120-430 cm	Pols	10/10	30/30	Oberts
	Portainé	270-490 cm	Pols	6/6	24/24	Oberts
	Boí-Taüll	245-525 cm	Pols	12/13	27/30	Oberts
	Bonaigua	170-300 cm	Pols	5/5	7/7	Oberts
CATALUNYA NORD	Font-romeu/Pirineus 2000	120-200 cm	Pols	30/33	40/40	Oberts
	Els Angles	90-180 cm	Pols	12/23	29/30	Oberts
	Eina	80-240 cm	Pols	10/17	12/26	Oberts
	Formiguera	100-190 cm	Pols	7/8	16/17	Oberts
	Portè i Pimorent	150-300 cm	Pols	13/13	17/17	Oberts
	Puigmal	190-390 cm	Pols	7/9	17/19	Oberts
	St. Pere dels Forcats	80-240 cm	Pols	10/17	14/26	Oberts
	Puigbalador	80-190 cm	Pols	9/9	12/12	Oberts
ANDORRA	Pal	100-200 cm	Pols	14/14	20/20	Oberts
	Ordino-Arcalís	150-300 cm	Pols	11/12	22/22	Oberts
	Arinsal	100-200 cm	Pols	13/14	20/21	Oberts
	Soldeu-el Tarter	110-240 cm	Pols	21/21	29/29	Oberts
	Pas Casa-Grau Roig	200-250 cm	Pols	27/27	47/47	Oberts
ALTRES ESTACIONS	Alpe d'Huez	120-300 cm	Pols	73/82	91/100	Oberts
	Les Deux Alps	50-300 cm	Pols	60/63	73/75	Oberts
	Chamonix	60-267 cm	Pols	48/48	52/66	Oberts
	Les Arcs	110-220 cm	Pols	72/77	98/112	Oberts
	La Plagne	125-210 cm	Pols	102/113	105/120	Oberts
	Tignes	137-200 cm	Pols	56/56	61/61	Oberts
	Val d'Isère	120-200 cm	Pols	49/50	58/63	Oberts
	Val Thorens	100-180 cm	Pols	28/28	50/50	Oberts

ESTAT DE LES PISTES D'ESQUÍ DE FONS

	ESTACIÓ	QUANTITAT	QUALITAT	CIRCUITS MARCATS	ACCESSOS
PRINCIPAT	Aránser	85-190 cm	Pols	39 quilòmetres	Oberts
	Lles	115-220 cm	Pols	35 quilòmetres	Oberts
	St. Joan de l'Erm	75-215 cm	Pols	25 quilòmetres	Oberts
	Tuixén-la Vansa	110-170 cm	Pols	25 quilòmetres	Oberts
	Tavascan	120-280 cm	Pols	19 quilòmetres	Oberts
	Guils Fontanera	80-100 cm	Pols	25 quilòmetres	Oberts
	Pla de Negua	30-150 cm	Pols	20 quilòmetres	Oberts
CATALUNYA NORD	Font-romeu/Pirineus 2000	120-200 cm	Pols	100 quilòmetres	Oberts
	Puigmal	190-390 cm	Pols	14 quilòmetres	Oberts
	Sant Pere/Eina	80-240 cm	Pols	–	Oberts
	Espai nòrdic del Capcir	80-190 cm	Pols	114 quilòmetres	Oberts
	Portè i Pimorent	150-300 cm	Pols	27,5 quilòmetres	Oberts

Dades facilitades pel RACC (tel. 19-3-209 73 12), l'Acem (tel. 19-3-238 31 35), Ski Andorra (tel. 64 3 89), Neus Catalanes (tel. 68 300 274)

1824/25266
EL MILLOR ESQUÍ PER DEMÀ
Les Angles
TEL (07-33) 68 04 32 76 - FAX (07-33) 68 309 309

El Sant Enterrament de l'any passat a Girona. Foto: LLUÍS SERRAT.

Els manaies de Girona penjaran una campana a l'església de Sant Lluc

Es va fer ara fa dos anys

IMMA BOSCH

■ **Girona.**— Els manaies de Girona batejaran el 3 d'abril una campana a l'església de Sant Lluc i la hi penjaran el dijous sant en substitució de la que hi havia hagut abans de la Guerra Civil, segons es va decidir divendres passat en l'assemblea ordinària que va fer la confraria. La campana, que porta l'escut de la confraria gravat, es va fer ara fa dos anys amb motiu dels actes del cinquantè aniversari de la secció de vestes. Durant aquest temps, la campana ha estat exposada a la seu dels manaies de Girona.

En l'assemblea també es va donar a conèixer que el cartell d'aquest any dels actes de Setmana Santa de la confraria ha estat realitzat pel pintor Joan Pujol Carandell.

Socis protectors

En la reunió, la junta va demanar socis protectors —socis que vulguin donar 5.000 pessetes a més de la quota anual, que és de 1.500— per renovar el material de llautó i cuiro del maniple de manaies, que està força deteriorat. La partida, segons Joan Aleñà, president dels Manaies de Girona, costa uns cinc milions de pessetes.

En el transcurs de l'acte, els membres de la junta van fer una exposició de les activitats en les quals havien participat l'any passat, com ara la trobada general que es va fer l'abril passat a Camprodon, la processó de Setmana Santa, l'exposició de flors —els manaies deixen Sant Lluc per fer l'exposició—, la cavalcada de Reis i el concurs de fanalets organitzat conjuntament per l'Ajuntament de Girona, la Confraria de Jesús Crucificat Manaies de Girona i Hipercor. Aleñà valora positivament els actes que es van fer l'any passat, sobretot el de la cavalcada de Reis. «La valoració que en vam fer va ser bona, principalment la cavalcada de Reis, perquè la mainada va acceptar molt bé el nou personatge que vam introduir aquest any. Els nens van fer més cas d'en Naj-Mandhin que dels caramels», diu Aleñà.

Avancen les eleccions al juny

I.B.

■ Les eleccions de la junta dels manaies, que se celebren cada tres anys —s'havien de fer l'octubre d'aquest any—, s'han avançat al juny. El motiu de l'avançament és que les eleccions s'haurien de fer dos mesos abans de Reis i aquest temps és insuficient per preparar la cavalcada.

La confraria té 1.217 socis i la junta està formada per Joan Aleñà, Xavier Ribera —vicepresident—, Màrius Fuertes —secretari— i Jordi Batallé —tresorer—. Els vocals són: Xavier Casau, Joaquim Alegret, Ramon Grau, Jordi Trull, Josep M. Esteba, Josep M. Casas, Josep M. Mont, Narcís Valtierra i Santi Pérez.

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

Divendres, 24 març 1996, pàg. 25

Premien Pujol Carandell pel seu treball sobre la història de la música

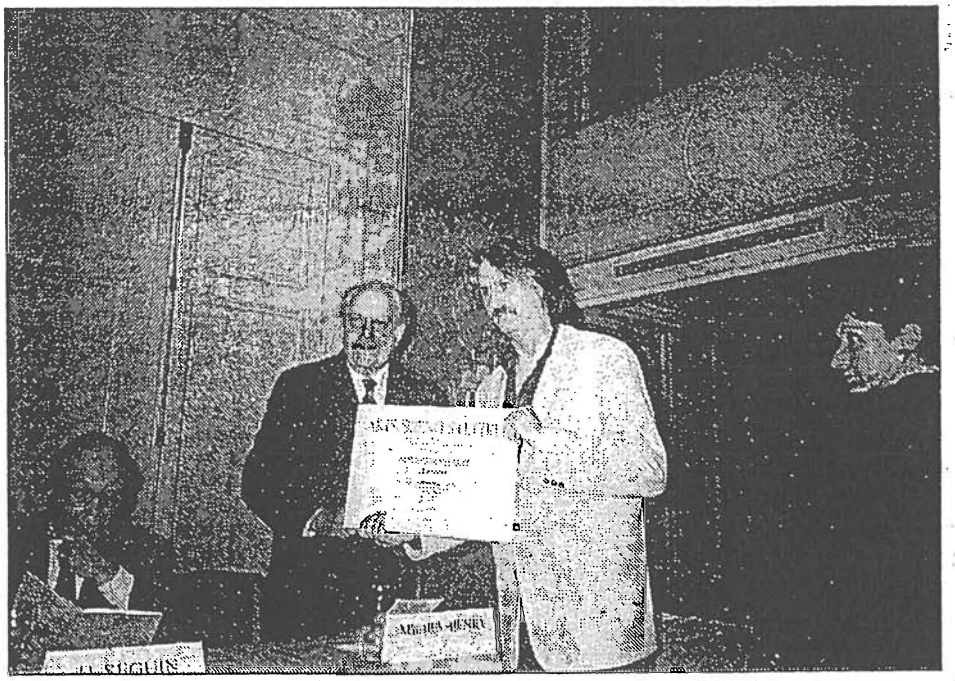
París.— La Societat i Acadèmia de l'Art, les Ciències i les Lletres, de París, va atorgar el mes d'abril passat la medalla de plata a l'artista Joan Pujol Carandell (Salt, 1953) com a reconeixement al seu treball sobre la història de la música, en què està immers des de fa uns sis anys. El guardó li va ser concedit per l'interès que va despertar la seva obra arran d'una exposició que va fer el setembre passat al Palau de Reis de Mallorca. Entre els projectes immediats de l'artista hi ha una exposició que al juliol protagonitzarà a la sala d'exposicions municipal de Begur. / T.C.

Cuhz d'Art: Tina Casademont

Diari de Girona

L'artista va rebre la medalla d'argent

L'Acadèmia d'Arts, Ciències i Lletres de París premia Pujol Carandell

A la imatge, Pujol Carandell recollint el guardó.

R.P.
Salt

L'artista Joan Pujol Carandell (Salt, 1953) va rebre de les mans de l'Acadèmia d'Arts, Ciències i Lletres de París la medalla d'argent pel seu projecte, que ja té set anys d'antiguitat, el qual interrelaciona la pintura amb la història de la música.

«Estic molt feliç d'haver rebut aquest guardó, però encara manca molt. Espero que d'aquí a un parell d'anys hagi pogut completar unes tres quartes parts de la iniciativa», segons comentava l'artista sobre el sentiment que li havia produït aquest reconeixement per part d'una institució francesa i el camí que encara li resta per recórrer.

Diari de Girona

Diumenge, 30 de juny de 19

pàg. 42

Organitzen una exposició sobre Carandell a Begur

Begur.- A partir de demà i fins al proper 14 de juliol es podrà visitar a les escoles velles de Begur una exposició sobre el pintor Pujol Carandell, en la qual el tema central és la història de la música. La inauguració i vernissatge es farà demà, a les vuit del vespre i estarà oberta al públic tots els feiners i festius de set a deu de la nit.

ART

Les exposicions

Girona	Sala	Artista	Tema	Horaris	Dies exposició
	L'Arcada. Rambla Llibertat, 38	Edward E. Robbins	Tècniques mixtes	7-24	23-5 a 10-7
	Artnau. Ctra. Barcelona, 3, 4rt 1a	Col·lectiva	Pintures	10-14 i 16-20	Permanent
	Bonastruc ça Porta. Sant Llorens, s/n	*Homenatge a Jerusalem*	Cartografia	10-18, fest. 10-14	Fins al 30-9
	Centre Cívic de Pedret. Pedret, 152-156	Jordi Contijoch	Fotografies	15-20	1-7 a 31-7
	C. Cult. La Mercè. Pujada La Mercè, 12	Xavier Pequín	Pintures	10-14 i 17-21	26-6 a 29-7
	C. de Cult. Tomàs de Lorenzana. Hospital, 6	P. Meste/J. Geli	*Absències*	9-13 i 16-21	14-6 a 14-7
	El Claustre. Nou, 8, 9 i 10	Col·lectiva	Mostra d'estiu	11-13.30 i 17.30-20.30	1-7 a 31-7
	Hotel Costabella	Fèlix Ferreras	Pinturs	Tot el dia	5-7 a 31-7
	Espais. Bisbe Lorenzana, 31-33	*Escenaris*	Instal·lacions	12-14 i 17-21	13-6 a 31-7
	Expoart. Hortes, 22, baixos	Romà Vallès	Pintures	16.30-20.30	21-6 a 31-7
	Interior. St. Joan Baptista La Salle, 23	Concha Sampol	*S'horabaixa*	9-13 i 16-20	27-6 a 30-9
	Ca La Llarga. Avda. St. Francesc, 11	Josep Estarriola	Pintura	Tot el dia	28-6 a 4-8
	Can Marc. Força, 13	Lluís Estopiñan	*Una celebració de la vida*	dm. a ds. 16.30-20.30	9-7 a 22-7
		Susana Pruna	Pintures		3-7 a 17-7
	Museu d'Art. Pujada de la Catedral, 12	Goya	Dibuixos	10-19, fest. 10-14	12-1 a 31-12
		Carles Sindreu	*A mitja veu*		22-6 a 29-9
		M. Andreu/F. Abad	*Quadern de paisatge*		2-7 a 3-11
		Prudenci Bertrana	*Peça del mes*		1-7 a 31-7
		Pere Vicens	*Artista del mes*		1-7 a 31-7
	Museu d'Història de la Ciutat	Josep Marquès	Antològica	10-14 i 17-19	5-7 a 3-11
	NostrArt. Sta. Eugènia, 50	Col·lectiva	Pintures	Dl-dv 18-20.30	14-6 a 12-7
	Galeria Palau. Torres de Palau, 11	Joan Benàssar	Pintures i escultures	dc-ds 12.30-14 i 18-21	14-5 a 14-7
	Galeria Palau de Caramany. St. Domènec, 1	J. Aiguadé/M. Bofill	Ceràmica	11-13.30 i 17-20.30	27-8 a 31-7
		Jaume Padró	Pintures		28-6 a 31-7
	Palau de la Mercè. Pda. la Mercè, 10	Coral Pellissé	Pintures	17-21, fest. 11-14	5-7 a 1-8
	Passeig Ramon Folch	Q. Español/F. Hereu	Arquitectura de Girona	Tot el dia	29-6 a 12-7
	Restaurant Til·la	Pitu i col·lectiva	*Collages* i fotografia	Tot el dia	Fins al 31-7
Albons	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	La Païssa d'en Ciset. Dr. Francesc Martí, 21	Modest Cuixart	Tècniques mixtes	18-21	22-6 a 19-7
Amer	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Pedreguet Art. Vilafreser, 10	Francesc Masdevall	Dibuixos	17-20, fest. 12-13	13-7 a 28-7
Anglès	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Els Encants	Col·lectiva	Pintures	18-20, fest. 11-14	22-6 a 21-7
Begur	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Can Marc. Creu, 6	Torrebella	Pintures		22-6 a 19-7
	Centre cultural Escoles velles	Pujol Carandell	*Història de la música*	19-22	1-7 a 14-7
La Bisbal	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Museu Abras. Ctra. La Bisbal	Joan Abras	Obra diversa	17-20	Permanent
Blanes	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	L'Arcada. Bellaire, 17	Subirachs	Escult., dibuixos i litografies	17.30-21	28-6 a 18-7
Cadaqués	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	L'Amistat. Pl. Dr. Trèmols, 1	R. Fornells/R. López	Ceràmiques i pintures	19-22	22-6 a 11-7
	Ateneu. Avda. Caritat Serinyana, 8	Joaquim Carbó Berthold	Escultures i pintures	Tot el dia	22-6 a 11-7
	Port-Lligat	J. Miralles	Pintures	17-21	8-6 a 11-7
Castell d'Aro	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**

Una mostra al Casino de Llagostera homenatja Gelabert i Mayol

Llagostera.— El Casino de Llagostera va inaugurar la setmana passada una exposició retrospectiva de l'obra dels pintors mossèn Josep Gelabert i Pere Mayol, als quals es va retre homenatge mitjançant la col·locació d'una placa commemorativa a les sales d'exposició, que, d'aquesta manera, queden dedicades a aquests autors locals. Josep Gelabert (Morell, Tarragona, 1860-Llagostera, 1936) va ser rector a Verges, d'on es va traslladar a Llagostera. L'artista va desenvolupar el seu aprenentatge pictòric sota la guia dels mestres de l'escola d'Olot, Joaquim Vayreda i Berga Boix. Pere Mayol (Llagostera, 1906-1986) va ser deixeble directe de Josep Gelabert, que el va influir notablement. Va estudiar a la Llotja de Barcelona, on va coincidir amb pintors com Joaquim Sorolla, Rusiñol o Joaquim Mir. Després de diversos viatges per Europa, va rebre una intensa influència dels impressionistes. Els anys 30 va ser el període de la seva màxima activitat expositora, que la guerra civil va estroncar. El 1949 va ser nomenat director de l'Escola de Belles Arts de Llagostera, càrrec que va desenvolupar fins a la seva mort. / T.C.

El Port de la Selva celebra demà el I Concurs de Pintura Ràpida

El Port de la Selva.— El Port de la Selva celebra demà el I Concurs de Pintura Ràpida, organitzat per l'Ajuntament i la Confraria de Pescadors d'aquesta localitat. Els interessats podran

EL PUNT

Divendres, 5 de juliol de 199

pàg. 29

Carandell continua treballant, des de fa set anys, al voltant de la història de la música.

Els instruments i les estacions

CARANDELL
Galeria: Centre cultural Escoles Velles, de Begur.
Dates: Fins al 14 de juliol.
Obres: Pintures.

T.C.

Per setè any consecutiu, Carandell —conegut per Pujol Carandell, ha decidit suprimir el primer cognom— continua treballant al voltant de la història de la música, en el marc de la qual actualment es troba al final de l'època barroca i començament del Renaixement. Aquests dies protagonitza una exposició a la sala municipal de Begur, on presenta una col·lecció de 21 obres sobre tela i paper de 1994 fins ara. Amb una sèrie sobre la relació entre la música i la matèria, 6 xilografies del gòtic i un tríptic al·legòric a la música dins el barroc, Carandell estableix una relació psicològica entre els instruments i la figura amb les quatre estacions.

Cèlt d'Art: Tina Casademont

	Polèmica. Torres Jonama, 90	Carme Grimalt	Pintures	9-13 i 16-20	13-7 a 8-8
Palamós	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	B'Art La Ruïna. Pl. Sant Pere, 9	Josep Galí	*Aloxa Anaya*	19-2.30	12-7 a 31-7
	COAIAT. Pagès i Ortiz, 55	7 artistes contemporanis	Pintures i escultures	9-12 i 19-21	19-7 a 30-8
Pals	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Casa de Cultura Ca la Pruna. Creu, 7	M. Condé/J. Viñas	Pintures	10.30-13.30 i 17-21	28-6 a 31-7
	Estudi Costa Sobrepera	Costa Sobrepera	Pintures	10-21	1-7 a 1-9
Peratallada	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Sala municipal	Roc Alabern/M. Rucabada	Pintures i ceràmiques	17-21	17-7 a 31-7
Pineda de Mar	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Pedreguet Art. Tribala, 91	Arimany	Pintures	18-21	6-7 a 4-8
Porqueres	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Can Ginebreda. Ctra. Mieres km. 25,5	M. A. Feliu	Pintures	Tot el dia	29-6 a 31-7
S'Agaró	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Bartrina. Ctra. P. d'Aro a St. Feliu, 297	Col·lectiva	Pintures	Tot el dia	22-6 a 16-9
Salt	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Les Bernardes. Major, 172	Col·lectiva	*Art Gironès*	18-21, ds. 17-19	10-7 a 31-7
	Llibreria 22 / Setè Cel. Major, 163	Vilajoan	Dibuixos	9-13 i 16-20	1-7 a 31-7
Sils	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Sala Municipal. Pg. St. Cosme i Damià	Rodríguez Amat	Serigrafies	dj-dg 18-20	5-7 a 28-7
Sta. Cristina d'Aro	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Antiga Estació	Joaquim Pijoan	*El cel, la terra i el mar*	17-21	13-7 a 28-7
St. Feliu de Boada	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Cyprus Art	Col·lectiva	*L'altra mirada*	17-21	20-7 a 15-8
St. Feliu de Guíxols	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Monestir de Sant Feliu de Guíxols	Col·lectiva	Escultures	11-14 i 18-21	20-7 a 22-9
Tossa de Mar	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Can Tonet	Col·lectiva	Pintures	17-20	21-7 a 30-10
Ventalló	Sala	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Galeria Trece. Mossèn Trayter, 6	José Luis Pascual	Pintures i escultures	18-21	13-7 a 18-8

de la Ramola de Girona, la instal·lació titulada *Espais intuïts, decorat dels dies*, que estarà muntada en aquest espai fins al 6 d'octubre. A través de materials tan diversos com diaris, barres de pa, plaques de guix, moquetes o cartrons, l'artista ha transformat les sales en un nou món a partir de les seves pròpies experiències artístiques. Escultor i escenògraf, Duran recorre sovint al *collage* i a l'objecte i als materials recuperats. Com ja és habitual, l'artista participarà, la segona quinzena de setembre, en una *Conversa d'art* que compartirà amb el crític d'art Manel Clot. / T.C.

Set artistes contemporanis exposen a la sala del Coaiat de Palamós

Palamós.— Els artistes Bastier, Carandell, Devolder, Pagès, Raigorodsky, Peeters i Theunyck inauguren avui, a les 8 del vespre, una exposició a la sala de l'oficina de Palamós del Col·legi d'Aparelladors i Arquitèctics Tècnics de Girona. Formada per obra ben diversa, l'exposició es podrà visitar fins al 30 d'agost. / T.C.

Guia d'Art:
Tina Casademont
El Punt.
Divendres, 19 Juliol 1996
pàg. 31

BREUS

Es donen a conèixer els participants de la mostra «Artgironès 97»

Girona.- L'exposició col.lectiva *Artgironès 97*, que es durà a terme a les sales de la Casa de Cultura *Les Bernades* de Salt el mes de juliol, ja ha seleccionats els participants que integraran enguany la mostra. Organitzada pel Consell Comarcal del Gironès, es va dur a terme el mes passat a diferents pobles de les comarques gironines. El jurat d'enguany estava format per Kim Domene, Dolors Bosch, Maria Isabel Casal i Ricard Planas.

Els seleccionats són: Arbat, Casadevall, Palou, Rugés, Gordon Corella i Mats, per Bescanó; Puig, Jaume i Anna Roser, Kirchner i Castelló, per Cassà; Garcés, Xumeia, Juanola, Heras, Carolà, Fernández, Zapponi, Soria, Viñas, Conejero, Vilarós, Torrent, Casado, Sagué, Bernabeu, Eizaguirre, Argüellas, Vilajoana, Serrat, Carbonell, Ferrerós i Ribera, per Celrà; Vila, Feliu, Perich, Puig i Madrenas, per Flaçà; Nabil, Motjé, Llobet, Lloveras, Roca, Montiel, Fuyà i Gannau, per Llagostera; Pellicer, Planella, García, Quintana i Bohigas, per Sant Gregori i Planella, Bartomeu, Aiguaviva, De la Torre i Arau, per Vilablareix.

S'inicia el 7 de juny i l'organitza l'Ajuntament i la Fundació Amat

Airtzeta, Carandell i Xicola obren un cicle d'exposicions a Colera

RICARD PLANAS
Colera

Un col.lectiu format per Montserrat Aritzeta, Carandell i Helena Xicola inaugura dissabte vinent, dia 7 de juny, un cicle d'exposicions a Colera. La Fundació Rodríguez Amat han organitzat aquest cicle, que ha comptat amb el patrocini de l'Ajuntament de Colera. La proposta consta de cinc exhibicions, que es duran a terme al llarg de l'estiu. Les exposicions s'ubicaran a les sales del Centre Cívic de la vila.

Col.lectiva de tres

Aquesta primera proposta es podrà veure fins al 24 de juny i recull l'obra de tres artistes amb uns resultats plàstics molt diferents. Diferència que serveix per unificar les tres propostes.

Montserrat Aritzeta, que treballa sota pseudònim, conjuga el llenguatge escrit i gràfic. Les seves peces compten amb ordinador com a suport i tenen un marcada ironia, a més d'una forta càrrega conceptual.

Per la seva part, el pintor saltenc Carandell presenta un conjunt de treballs que versen sobre la història de la música. Els quadres estan realitzats amb tècniques mixtes i entronquen l'abstracció i la imatge descriptiva.

Helena Xicola, la tercera del grup, és una pintora que ha evolucionat cap a la simplificació, que es podrà veure plasmada en aquesta exposició. Les obres de Xicola s'emmarquen en l'abstracció, utilitzen gammes fredes i s'estructuren mitjançant la unió de formes geomètriques i formes lliures.

Una de les peces d'Helena Xicola.

BREUS

Àlex Nogué inaugura a la galeria Josep Gich de Palafrugell

Palafrugell.- L'artista Àlex Nogué inaugura demà, a 2/4 de vuit, una exposició a la galeria Josep Gich de Palafrugell. *Dibuixos de l'Àfrica* és el títol que rep la mostra, que presenta, en forma de pintures, les experiències vitals que Nogué (Hostalets d'en Bas, 1953) va viure en un viatge al poblat de Kariyangwe, al nord de Zimbabwe. Segons l'artista «amb les obres vull reflectir l'estat emotiu que aquell viatge em va produir».

Les Bernardes acull «Cicle estudi dels humans», de Patxè

Salt.- El pintor Patxè (Garriguella, 1952) exposa, a la casa de cultura les Bernardes, el *Cicle estudi dels humans*. La mostra reuneix obra recent, on el cos humà té una importància determinant. Patxè continua amb un traç fort i dins un corrent expressionista amb colors molt vius i impactants. L'exhibició es podrà visitar fins al 18 de juny.

Almazán Miquel, a la galeria Palau de Caramany de Girona

Girona.- La galeria Palau de Caramany presenta avui una exposició sobre l'obra d'Almazán Miquel. Arcadi Calzada serà l'encarregat d'...

ART

Papers contemporanis

MONTSERRAT ARITZETA, PUJOL CARANDELL, HELENA XICOLA
Galeria: Centre cívic de Colera.
Dates: Fins al 24 de juny.
Obres: Obra sobre paper.

TINA CASADEMONT

La Fundació Rodríguez Amat ha organitzat per a la temporada d'aquest estiu i amb el patrocini de l'Ajuntament de Colera un cicle de cinc exposicions d'autors contemporanis que té com a escenari el centre cívic d'aquesta localitat. La primera d'aquestes mostres es va obrir dissabte passat i reuneix obra sobre paper de Montserrat Aritzeta, Pujol Carandell i Helena Xicola.

Montserrat Aritzeta —en realitat, és un pseudònim— expressa el seu univers mental mitjançant la poesia visual, llenguatge que conjuga la paraula escrita i la imatge gràfica. Els seus treballs, realitzats amb l'ordinador, parteixen d'una dialèctica entre l'intel·lecte i el subconscient, a través de la qual l'artista revela la seva actitud davant la pròpia existència. La síntesi formal i una estètica conceptual són les seevs principals característiques.

Carandell, per la seva banda, presenta un conjunt de treballs realitzats amb tècniques mixtes a base de, principalment, guaix, acrílic i tinta, que s'inscriuen en la sèrie *Història de la música*, un ambiciós projecte en el qual està treballant en els darrers anys. Aquesta sèrie reuneix una sèrie d'obres dedicades a l'estudi de la música, i en elles l'artista conjuga la imatge descriptiva amb formes purament abstractes, assolint una simbiosi narrativa, formal i cromàtica carregada de sensibilitat. A més, l'artista també presenta altres treballs sobre diferents aspectes de la mitologia. En aquest cas, l'abstracció es conjuga amb la figura humana.

Una obra de Carandell, corresponent a la sèrie *Història de la Música*.

Finalment, Helena Xicola mostra un conjunt de treballs realitzats a base de pigments, molt diluïts amb làtex, aconseguint unes superfícies planes amb transparències que atorguen lluminositat a l'obra. Amb gammes cromàtiques predominantment fredes, l'artista estructura les composicions mitjançant formes geomètriques i connotacions lineals.

-438-

EL PUNT / Dijous, 24 de juliol de 1997

pàg. 28

Una mostra al Centre Cívic de Colera reuneix el treball de nou artistes

Colera.— El Centre Cívic de Colera presenta, fins al 5 d'agost, una exposició col·lectiva que reuneix els treballs de nou artistes contemporanis: el pintor francès Marc Bastier —pura abstracció a base de textures matèriques i *collages*—, el pintor saltenc Joan Carandell —unes pintures que conformen una mena de cant poètic a la música a base d'elements plàstics figuratius i abstractes alhora—; el pintor belga Roland Devolder —una obra centrada en el cos humà, simbòlic i surrealista—; l'escultor belga Willy Peeters —volums immaterials amb ritme i moviment—; el pintor argentí Raigorodsky —una figuració que evoluciona cap a abstraccions cromàtiques—; el pintor i gravador català Miquel Àngel Sacristán —abstraccions amb llunyanes significacions conceptuals—; el fotògraf menorquí Enric Servera —imatges indefinides a l'entorn del cos femení—; el pintor belga Walter Theunynck —connotacions expressionistes— i l'artista catalana Pilar Vinyet —un tapís i dibuixos emcoionals i intuïtius. / T.C.

Crític d'Art: Tina Casademont

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

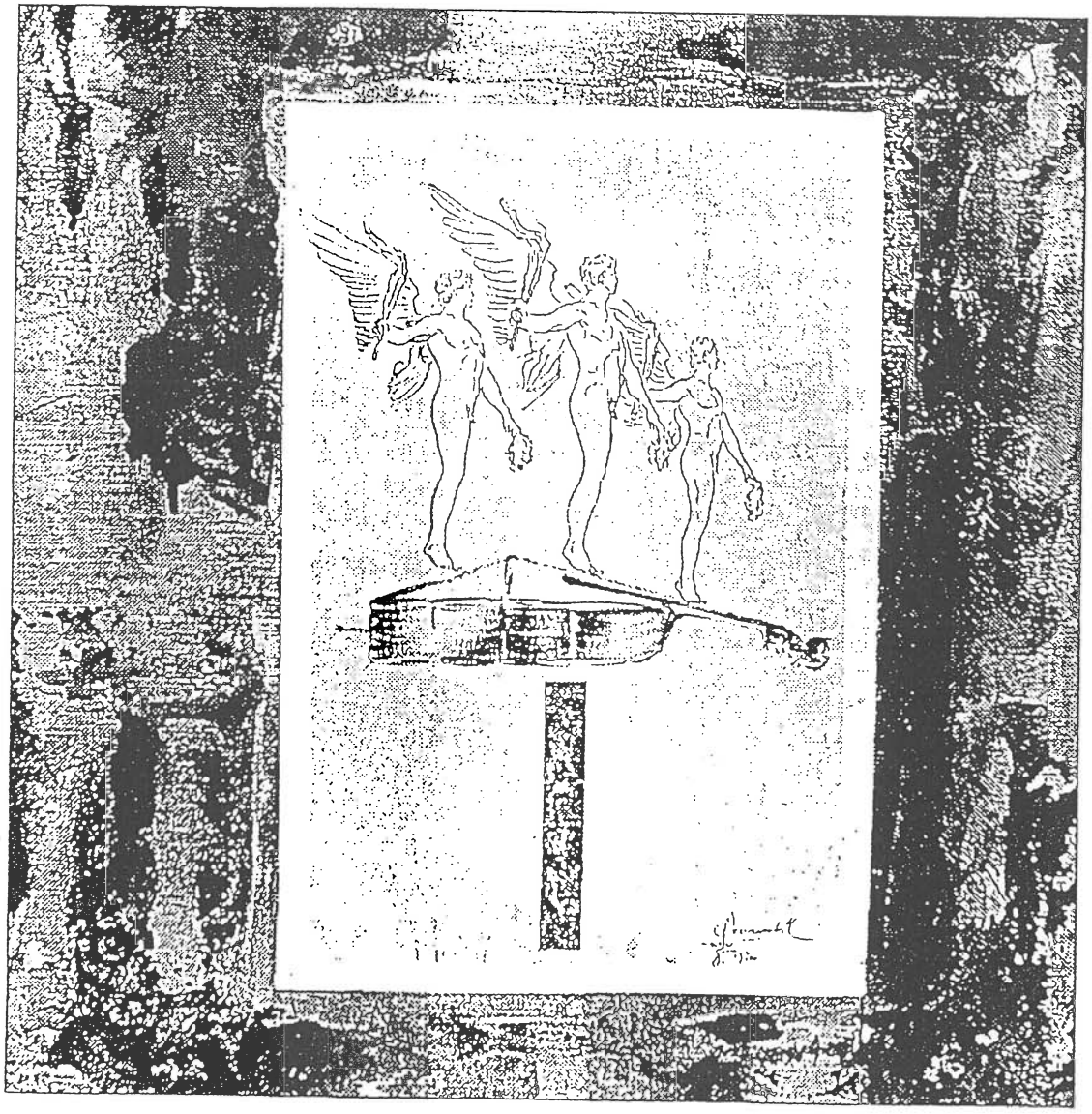
EL PUNT / Dijous, 14 d'agost de 1997 pàg. 28

Carandell exposa a Cotlliure les seves pintures sobre la música

Cotlliure.— L'artista saltenc Carandell va inaugurar ahir al Castell Reial de Cotlliure una exposició formada per una selecció de les seves darreres produccions sobre la història de la música. L'artista, que recentment ha estat distingit amb la medalla Peter Paul Rubens de Bèlgica, en reconeixement a la seva trajectòria artística, ha invertit els seus darrers anys en aquest exhaustiu, i encara inacabat, estudi pictòric de la història de la música. Aquesta sèrie, treballada amb tècniques mixtes a base de *gouache*, acrílic i tinta, es caracteritza per la conjugació de la imatge descriptiva amb formes purament abstractes, assolint una simbiosi narrativa, formal i cromàtica. / T.C.

Cultz d'Art: Tina Casademont

Diari de Girona

Pujol Carandell exposa a Cotlliure

Cotlliure.- L'artista saltenc Pujol Carandell exposa els seus darrers treballs, dedicats a la música romàntica, al Chateau Royal de Cotlliure. La mostra clourà el proper 7 de setembre. Així mateix, cal destacar que l'Associació Belga Hispànica de Brussel·les va concedir la medalla Rubens a Carandell per la seva trajectòria pictòrica.

L'INDEPENDANT JEUDI 28 AOUT 1997

LITTORAL

COLLIOURE

Carandell et l'histoire de la musique

Carandell, peintre passionné par la musique, nous offre, à travers ses toiles, un concert de couleurs, de lumières, de formes. Depuis sept ans, Carandell travaille sur l'histoire de la musique. Depuis la période gréco-romaine jusqu'à nos jours, il évoque l'histoire de la musique à travers ses toiles.

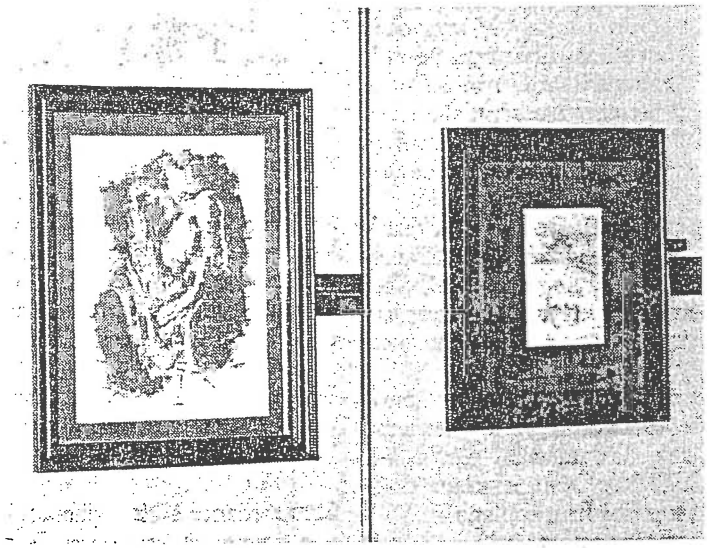
Pour son exposition à Collioure, il a choisi de nous présenter la période romantique. Dans le siècle XVIII/XIX, surgit l'époque du romantisme avec de grands maîtres compositeurs comme Berlioz, Debussy, Ravel, Beethoven, Schubert... C'est une période très riche dans la musique.

Cette exposition est le commencement de la période romantique qui est comme un préambule, une introduction générique du symbolisme d'une époque.

Dans une première salle, Carandell nous propose ses toiles avec les titres évocateurs : "Mélodie à Notre-Dame", "Crépuscule", "Etude pour une mélodie".

Dans l'autre salle, cinq peintures murales nous présentent le projet de l'histoire de la musique. Il est un conjoint plastique d'expression de force et d'équilibre dans les vibrations de la musique, représentée par des instruments, des figures, des scènes.

Une expo à ne pas manquer !

Une symphonie de toiles aux couleurs de l'histoire de la musique. *Photo F.G.*

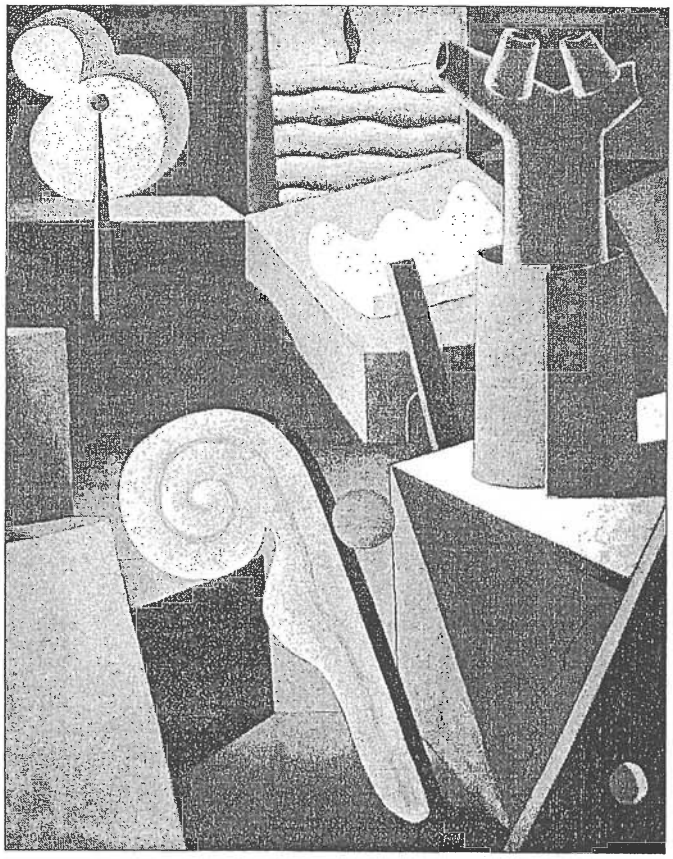
LES EXPOSICIONS

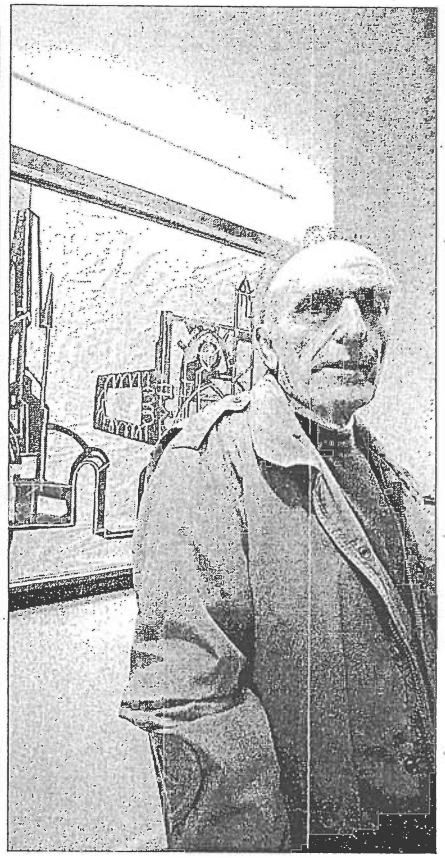
Fita és homenatjat pel seu setantè aniversari amb una col·lectiva de set artistes a Expoart

El gironí Jordi Amagat presenta «La nit geomètrica» a Interior; i La Punxa reuneix obra de dos catalans, tres flamencs i un rus i un francès

Tina Casadebont T.C.

Domènec Fita serà homenatjat aquests dies de Fires amb una exposició col·lectiva a la galeria Expoart que, organitzada amb motiu de la recent celebració del setantè aniversari de l'artista, s'inaugura demà a 2/4 de 8 del vespre. La mostra, que es podrà visitar fins a final de novembre, reuneix obra de set autors especialment vinculats a Fita: el fotògraf Joaquim Puigvert, els escultors Xicu Cabanyes i Isaac d'Aiguaviva, i els pintors Mercè Huerta, Barraca, Ignasi Esteve i Jesús Vilallonga. A més, s'ha editat un catàleg amb textos de Narcís-Jordi Aragó, Joaquim M. Puigvert i Joaquim Jubert. Altres propostes per aquestes festes són *La nit geomètrica* de Jordi Amagat a Interior; una col·lectiva a La Punxa; i les pintures de Joan Fausellas, un any més, a la galeria Fòrum.

A l'esquerra, una de les pintures que Jordi Amagat presenta a Interior. Al costat, Domènec Fita a Expoart, on l'homenatgen els seus companys. Fotos: LLUÍS ROMERO.

L'homenatge a Fita ha estat organitzat per la seva esposa i responsable de la galeria Expoart, Àngela Rodeja. L'exposició havia de ser una sorpresa per a l'artista, però una setmana abans de la inauguració, que tindrà lloc demà, Rodeja comentava a aquest diari que Fita començava a sospitar alguna cosa, ja que algun que altre despistat ja havia posat la pota. El motiu de l'homenatge és la recent celebració, l'agost passat, del setantè aniversari d'un dels artistes més prolífics, polifacètics i emblemàtics de Girona. A partir d'aquí, Rodeja va decidir reunir alguns dels artistes més especialment vinculats a Fita. Tenint en compte les dimensions de la galeria, els artistes reunits són set. Els autors que, per qüestions generacionals, figuren en la mostra per la llarga relació d'amistat i de col·laboració professional amb Fita, són el fotògraf Joaquim Puigvert i el pintor i dibuixant Jesús Vilallonga. L'escultor Xicu Cabanyes també hi és present, amb motiu de l'important paper que Fita va tenir en les seves primeres passes pel món de l'art. En la mostra no hi podia faltar una representació de la llarguíssima llista d'alumnes que han passat per l'Estudi d'Art Fita. En aquest sentit, s'ha convidat a Barraca, pel fet d'haver estat el primer alumne d'aquesta cèlebre escola. Un altre dels primers alumnes de l'escola que també participa en l'exposició és el pintor Ignasi Esteve, estretament vinculat a Expoart. Una altra de les alumnes veteranes de Fita que s'ha convocat per commemorar l'efemèride és Mercè Huerta. Finalment, també s'inclou l'escultura d'Isaac d'Aiguaviva, que imparteix classes a l'Estudi d'Art Fita.

Amb motiu de l'exposició, Expoart ha editat un catàleg que inclou textos del periodista Narcís-Jordi Aragó, l'historiador Joaquim M. Puigvert i el neuròleg Joaquim Jubert.

Per un altre costat, la proposta artística que ofereix la galeria Interior durant aquestes festes i fins a mitjan desembre és *La nit geomètrica*, de Jordi Amagat. L'exposició està formda per una sèrie de pintures en les quals la forma geomètrica té un paper especialment predominant. A banda de la forma, però, Amagat ha fet un canvi important pel que fa a la intensificació i diversitat de la gamma cromàtica amb què ha dibuixat les històries nocturnes que convida a descobrir.

Altres ofertes per a aquests dies són la col·lectiva *7 artistes contemporanis* —Bastier, Carandell, Devolder, Peeters, Raigorodsky, Rodríguez Amat i Theunynck— a La Punxa; i les pintures de Joan Fausellas que, un any més, ofereix la galeria Fòrum.

GIROP s. a.
materials per a la construcció
mobiliari de cuina
decoració
sanitari
Ctra. Santa Eugènia, 64-66 - © 23 65 11 - Fax 24 48 62 17005 Girona
P Pàrquing propi

Sala d'Exposicions
LA PUNXA

7 ARTISTES CONTEMPORANIS

del 28 d'octubre al 8 de novembre de 1997

Inauguració el dia 28 d'octubre, a les 8 del vespre.
Obert de dilluns a dissabte, de 6 a 9 del vespre

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

19004/35799M

-494-

Diari de Girona

Els estils són diferents, però s'unifiquen en la qualitat i força de totes les obres

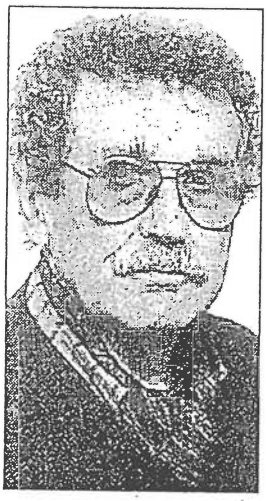
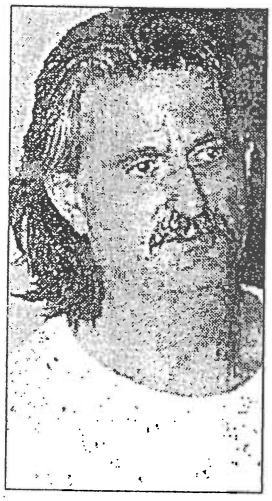
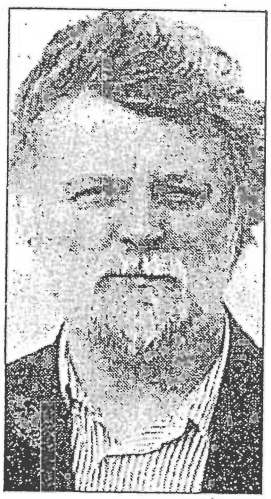
«7 artistes contemporanis» d'arreu del món inauguren una mostra a La Punxa

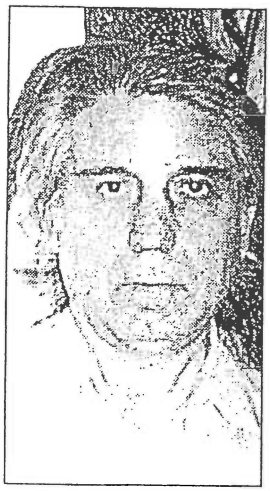
RICARD PLANAS
Girona

La sala La Punxa del Col·legi Oficial d'Aparelladors i Arquitectes tècnics de Girona proposa un recorregut per l'univers de 7 *artistes contemporanis*, títol d'una exposició que recull l'estil de creadors que provenen de diferents llocs del planeta. La mostra, que es podrà visitar fins al 8 de novembre, és una col·lectiva que té un punt en comú: la qualitat i força de totes les peces presentades.

Sis pintors i un escultor

La pintura predomina sobre l'escultura i entre tots els artistes només n'hi ha un dedicat a l'escultura: Peters, que s'inclou dins una corrent figurativa on s'endevina la recerca del moviment del cos humà i l'expressivitat de les figures. Per la seva part, entre els pintors la diversitat esdevé denominador comú. Bastier, per exemple, exhibeix obres de caire informalista, mentre que Carandell i Devolder basen el discurs en la representació de la realitat sensible. Raigorodsky i Theunynck, a partir d'un joc de taques, no defineixen la forma. Amat, personal com sempre, plasma formes molt esquematitzades.

Els artistes participants a l'exposició són, d'esquerra a dreta i de dalt a baix: Bastier, Carandell, Devolder, Peters, Raigorodsky, Rodríguez Amat i Theunynck.

SANT NARCÍS 1997

Aprobado provisional a accesos y circulación durante las Fires

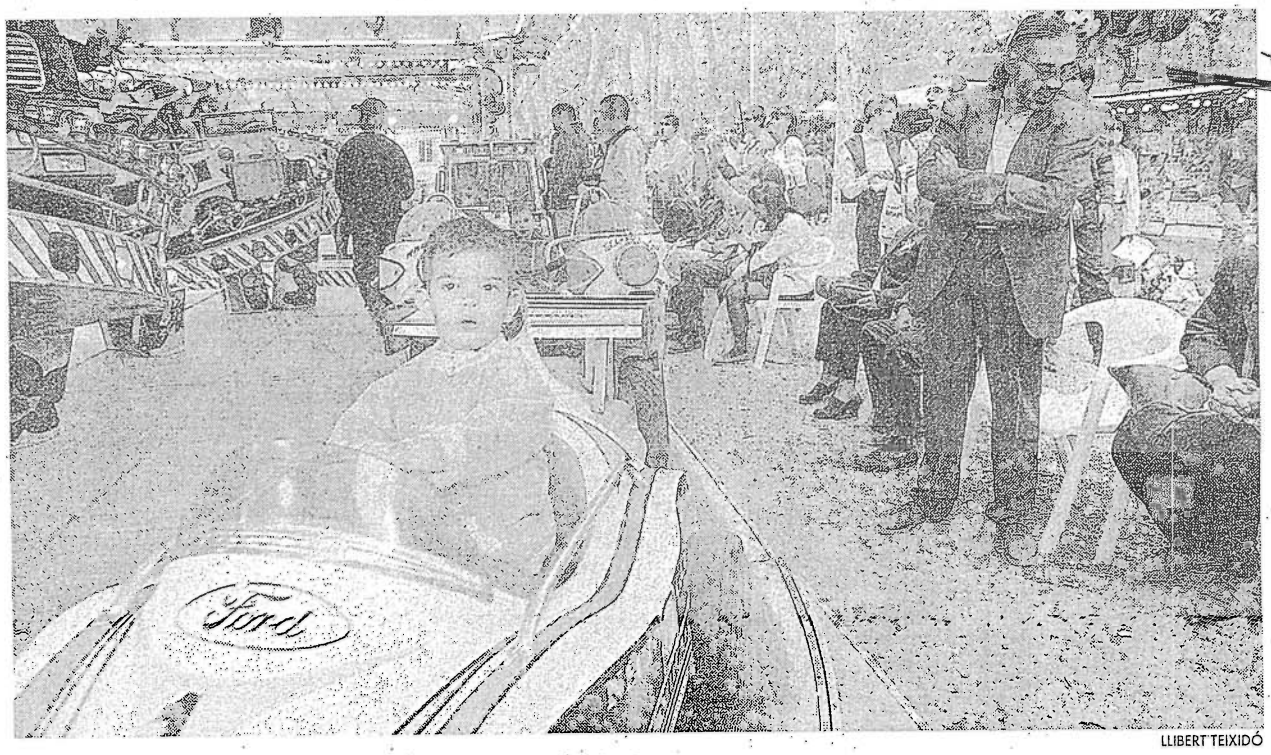
GIRONA

El Ayuntamiento cree que funcionan bien las medidas de tráfico, pero la auténtica prueba de fuego se efectuará el próximo fin de semana

ALBERT SOLER

GIRONA. – Los responsables de Vía Pública del Ayuntamiento de Girona se muestran satisfechos, una vez superado el primer fin de semana de las Fires de Sant Narcís, de cómo están funcionando los accesos a la ciudad y el dispositivo de tráfico planificado para conseguir una circulación fluida. El concejal de dicha área, Miquel Fañanás, calificó los resultados de "razonablemente satisfactorios" y aseguró que ha habido sólo pequeñas retenciones muy aisladas. Incluso aseguró que, para comprobarlo, recorrió él mismo la ciudad en automóvil.

De todas formas, la auténtica prueba de fuego llegará el próximo fin de semana –del que forma parte la fiesta de Todos los Santos–, elegido tradicionalmente por los habi-

LLIBERT TEIXIDÓ

El acceso a las atracciones de la Devesa será más fácil a partir de mañana, gracias a la nueva pasarela sobre el Ter

do trabajando estos días, y continuará haciéndolo durante todas las fiestas, con gran intensidad".

Para el responsable de Vía Pública de Girona, pese a que en algunos casos, en atención a las evidentes dificultades existentes estos días para circulación y en lugares que impiden o dificultan el tráfico". Algunos ciudadanos se han quejado incluso del excesivo celo de la Policía local al no permitir estacionar de noche, cuando el tráfico es menor, en los laterales de la Gran Via.

peatonal sobre el Ter, ya que permitirá estacionar unos mil vehículos al otro lado del río. Pese a los problemas de aparcamiento que tiene la ciudad en estos días, ha sorprendido el hecho de que el aparcamiento habilitado en la parte posterior de La

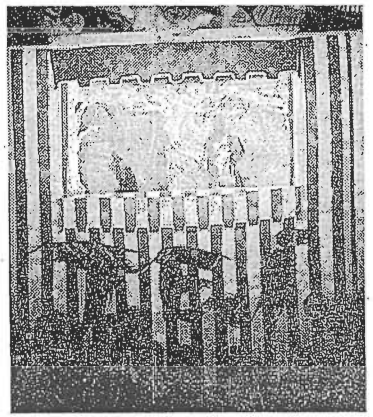
HOY, MARTES 28

EXPOSICIONES

20.00 h Pinturas de Margarida Fil Granero. Galería Palau de la Mercè
20.00 h "7 artistes contemporanis". Sala de arte La Punxa

INFANTILES

18.30 h Guiñol. Carpà de la Devesa

Espectáculo para niños

TEATRO

22.00 h "Quel que soit le songe", a cargo de Hannah Schygulla
22.30 h "Mirad, un noi de Bòsnia", Cia. La Perduda

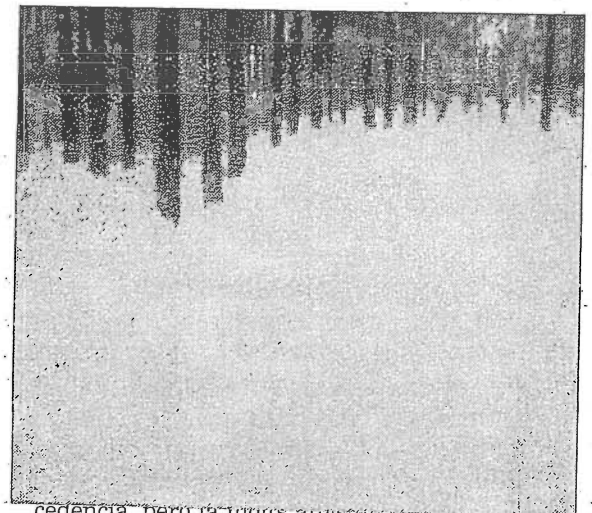
MÚSICA Y BAILES

Un viatge per l'«Art de fi de segle»

Tema:
Pintura
Obert:
Fins al 28 de novembre
Lloc:
Fons d'Art Olot
Adreça:
Carrer Bisbe Guillament, 4
Olot

DANIEL FUENTES

Sota el nom *Art de fi de Segle*, la Sala Fons d'Art d'Olot protagonitza una de les iniciatives més ambicioses del panorama artístic de l'Estat espanyol. La galeria inicia un llarg viatge per cadascuna de les comunitats autònomes i el Principat d'Andorra mostrant l'art d'aquest

parteix és la de donar-se, com a ésser sensible, per així deixar

cedència, però fa molts anys que viu a Sant Feliu de Guíxols, on

política d'aquest centre cultural

ció d'aquesta magnitud.

• *RETOCS*

El planter està al carrer

RICARD PLANAS

Dissabte passat, dia de tots Sants, es va donar un nou tret de sortida a la fira del dibuix i pintura. Una festa anual que aplega pintors, gravadors i dibuixants d'arreu de l'Estat –vaig localitzar-ne de Lleida, Vic, Barcelona i Madrid, a més dels de les comarques gironines.

Els participants es van distribuir ben d'hora –a les vuit del matí es va fer el sor-

Memòria d'una col·lectivitat

Tema:
Pintura i escultura
Obert:
Fins al 8 novembre
Lloc:
Sala La Punxa
Adreça:
Carrer Santa Eugènia, 19
Girona

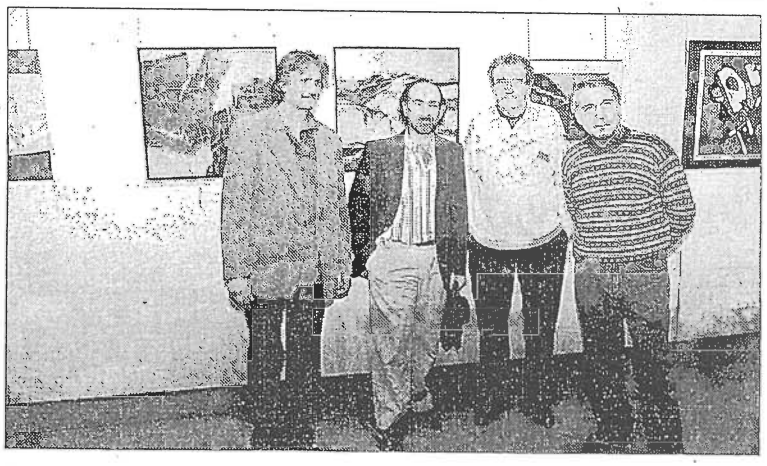
FRANCESC R. ORETÓ

Bastier, Carandell, Devolder, Peeters, Raigorodsky, Rodríguez Amat i Theunynck, artistes contemporanis de diferents països, presenten una selecció de treballs de recent creació a la Punxa. La mostra està composta per tres obres de cadascun d'ells –sis pintors i un escultor–, que evidencien una llarga experiència en el quefer artístic.

Es tracta d'un conjunt d'artistes amb fortes dissonàncies conceptuals, que combreguen de principis estètics marcadament diferents, però, caracteritzats per un alt grau de professionalitat.

Bastier, Conegut a França com el pintor del silenci, es mou sempre dins la més absoluta abstracció. Les seves gammes de colors suaus i terrosos, extraordinàriament sensibles, revelen un esperit reposat i serè. Carandell és un pintor d'una exquisida delicadesa. Un parell de quadres sobre temàtica renaixentista i una magnífica obra, on interpreta *Les Menines* de Velázquez, el mateix Carandell es representa d'esquena a l'interior del mateix espai perspectiu, fet que permet gaudir de la riquesa cromàtica i formal d'aquest saltenc.

Les pintures del belga Devolder es caracteritza per un surrealisme de caràcter simbòlic. Amb figures plenes de ritme i elegància, Devolder palesa una actitud de fortes connotacions dionisíeques. Peeters és un escultor belga interessat pel cos humà. Les seves escultures, tractades per línies i no pas per volums, semblen haver perdut la futilesa física del propi cos per assolir valors estilístics. La fosa en bronze permet recordar el fang amb el qual han estat modelades. El pintor argentí, nacionalitzat espanyol, Raigorodsky revela el seu excel·lent ofici gràcies a una abstracció rítmica on l'equilibri cromàtic és absolut. La seva és una pintura despullada de connotacions de caràcter figuratiu. Rodríguez

D'esquerra a dreta, Carandell, Raigorodsky, Bastier i Rodríguez Amat.

Amat, pintor d'origen barceloní, establert des de fa uns anys a l'Empordà, on ha creat una fundació pel desenvolupament de l'art contemporani, exposa tres treballs a l'oli sobre paper, de fort contingut cromàtic. A cavall entre una figuració personal i una abstracció amb reminiscències figuratives, la seva obra té una marcada personalitat. Finalment, el pintor belga Theunynck presenta uns treballs realitzats amb espàtula i pinzell en els quals transforma el paisatge en pura plasticitat

La mostra es du a terme al Museu de Gaillac

Pujol Carandell exposa a França una sèrie sobre els «Castells d'aigua»

RICARD PLANAS
Girona

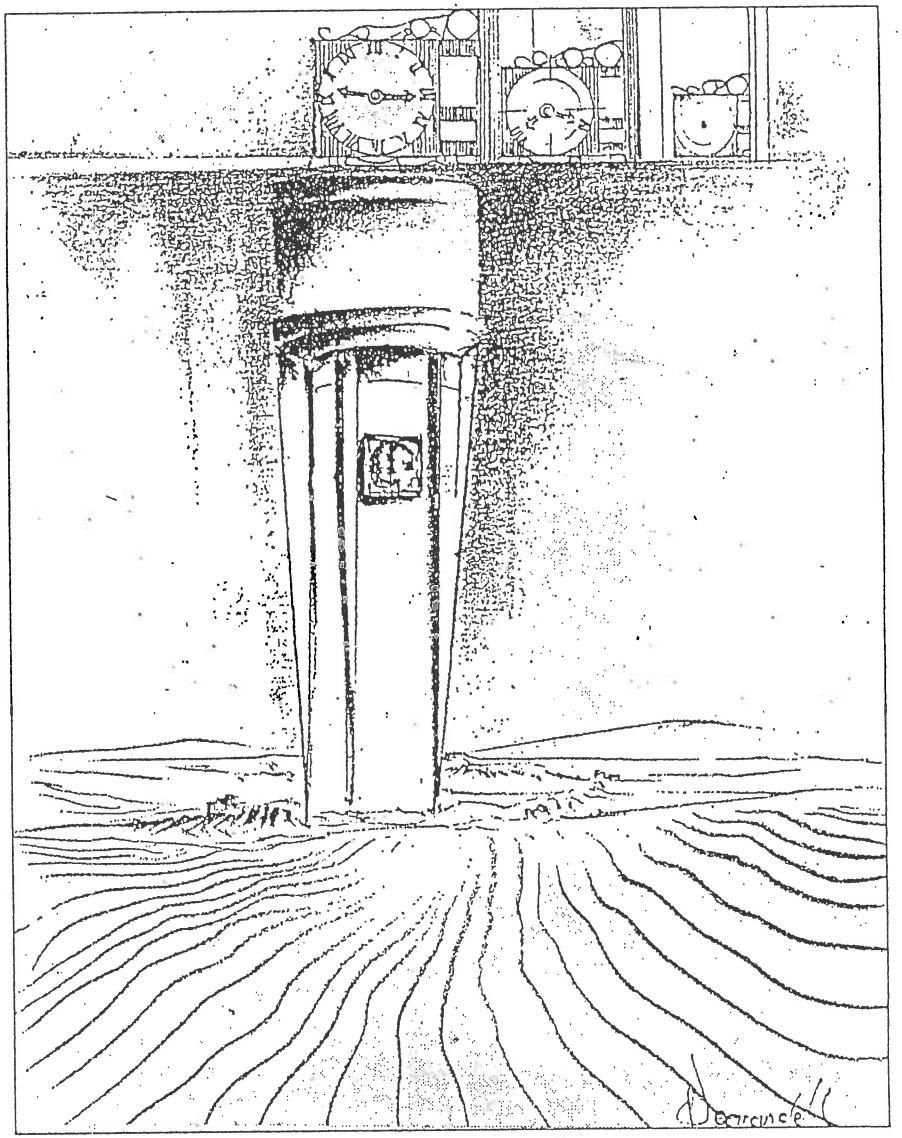
El Museu de Belles Arts de Gaillac, a la regió francesa de Tarn, acull els darrers treballs de l'artista saltenc Pujol Carandell. L'exposició està dedicada als *Castells d'aigua*, una construcció molt habitual en aquella zona. En concret, els castells són els dipòsit d'aigua que s'erigeixen, com si fossin molins quixotescos, per damunt de les àrides esplanades d'aquesta regió de França.

Així mateix, la mostra, a més d'exhibir les dotze peces de la sèrie dels castells, també dóna a conèixer set obres de la sèrie *Música*. Aquesta proposta, que Pujol Carandell fa anys que elabora, consisteix a anar repassant els diferents períodes de la història de la música a partir de la pintura. Actualment, el saltenc treballa en l'època romàntica.

Amb tot, els darrers treballs que podem contemplar a l'exposició, que romandrà oberta fins al proper 5 de gener, són un conjunt de set obres que, sota el títol *Ordre-antiordre,* proposen un extens recorregut cap a la recerca de l'equilibri universal de totes les coses existents, per mitjà de la figuració i l'abstracció.

Treball d'investigació

Per altra banda, cal destacar que Pujol Carandell ha rebut, en motiu d'aquesta exposició al Museu de Belles Arts de Gaillac, un premi en reconeixement pel treball d'investigació en la sèrie la *Música,* de la qual se'n pot veure una mostra a França.

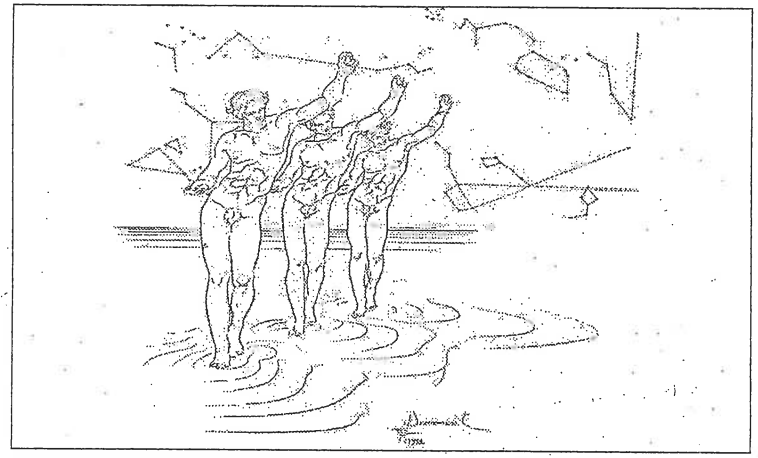
Un dibuix de la sèrie «Castells d'aigua», de Pujol Carandell.

EXPOSICIONS D'ART

Girona

- **Arxiu Històric de Girona**
  (Plaça Sant Josep, 1)
  - Fotografies de Jordi S. Carrera
  26 octubre - 5 desembre.
  (11,30-13,30h i 17,30-20,30h, dm-ds).
- **Artnau**
  (Carrer Santa Clara, 60)
  - Fotografies de Marcel Dalmau.
  13 novembre - 27 novembre
  (11,30-13,30h i 17,30-20,30h, dm-ds).
- **Bonastruc ça Porta**
  (Sant Llorenç, 1)
  - Fotografies de José Badia.
  18 novembre - 10 gener.
  - Fotografies de Josep Capellà.
  18 novembre - 10 gener.
  (11,30-13,30h i 17,30-20,30h, dm-ds).
- **Can Marc**
  (Carrer Força, 13)
  - Fotografies de Lluís Vilardell
  2 novembre - 13 desembre.
  - Escultures de Martí Rom.
  28 novembre - 18 desembre.
  - Pintura de Concha Bravo.
  28 novembre - 18 desembre.
  (16 a 20h, dm-ds).
- **Capella de Sant Nicolau**
  (Santa Llúcia, s/n)
  - Fotografies d'Olga Praderas Tello, de la sèrie titulada «Pensament únic».
  - Fotografies de Gemma Riba, de la sèrie titulada «Viatge pel silenci».
  7 novembre - 12 desembre
  (17 a 20 h de dilluns a dissabte).
- **Casa de Cultura de Girona**
  (Plaça de l'Hospital, 6)
  - Exposició de l'escultor Carles Castro, titulada *Avui és demà*.
  19 novembre - 18 desembre.
  - Fotografies de Pere Serrat.
  6 novembre - 11 desembre.
  (18-21 h, dl-dv).

EXPOSICIONS

La música pintada de Carandell, a Torelló

□ El pintor saltenc Carandell inaugura avui, a les sales del teatre Cirvianum de Torelló, les seves pintures més recents que tracten el tema de la mitologia i el mar. La mostra s'inclou dins la sèrie *Històries de la música*, on l'autor uneix pintura i música.

Exposició de David Tribes.
18 novembre - 20 desembre.
Horaris: (17 - 21 h, dl-dv).
- **Espais Centre d'Art Contemporani**
  (Carrer Bisbe Lorenzana, 31-33)
  Exposició de pintures de Simeon Saiz, titulada *J'est un je*.
  28 octubre - 5 desembre.
  Horaris: (17 - 21h, dm-ds).
- **Es toc**
  (Travessia de la Creu, 6)
  Fotografies de Ferran Suñer.
  1 novembre - 30 novembre.
  Horaris: (19-3h, cada dia).
- **Expo 22**
  (Carrer Hortes, 22, baixos)
  Fotografia d'un anònim. Segle XX.
  2 novembre - 2 desembre. (Tot el dia).
- **ExpoArt, galeria d'art**
  - «*Authentic fiction 1 part*» de Xavier Rovira. / 13 novembre - 31 desembre.
  - Mercè Ribera i Agustí Xarau, «Homenatge a Morandi». / 7 nov. - 12 deseme.
  - *Relectures:* Jordi Boixaderas,
  21 octubre - 25 abril.
  Horaris: 10-18h, feiners/10-14h, festius.
- **Museu del Cinema**
  (Carrer de la Sèquia, 1)
  «Una mitologia -El segle del cinema-».
  26 octubre - 17 gener.
  (10-18h, dm-dg).
- **Museu d'Història de la Ciutat**
  (Carrer de la Força, 21)
  Fotografies de Joan Fontcuberta, de l'exposició «Planta industrial de Shehield».
  18 novembre - 6 desembre
  (10-14 i 17-19h, dm-ds i 10-14, dg i fesitus).
  Del 24 d'octubre al 15 de desembre.
  Obert tot el dia.
- **Hotel Mirallac**
  (Passeig Darder)
  - Exposició de Jesús de la Cruz.
  Fins al 15 de desembre.
  Obert tot el dia.

Bàscara

- **Triarts K'W**
  (Plaça Pessebre, 1er, 2n.)
  - Joan Juhé «Imatges de Bàscara».
  14 novembre - 11 desembre.
  - Pintures de Roser Corominas.
  21 novembre - 18 desembre.
  - Ninots (permanent).
  (16-21, dm-dv/18-21, ds/ 10-14, dg).
  Http://www.iponet.es/fmcagni/triarts/
  Centre de Tapissos Delclaux:
  Http://www.iponet.es/fmcagni/Delcalux/

Blanes

- **L'Arcada**
  (Passeig de Dintre, 11)
  Pintures de Samantha B.
  20 novembre - 10 desembre.
  (17,30-20,30h, dm-ds/
  11-13h i 17,30-20,30 h, dl).
  Tel. 972 35 15 35
- **Bar Ítaca**
  (Passeig de Mar, 51)
  Exposició de Carles Maleis, titulada *Trepitjar papers*.
  9 octubre - 30 novembre. (Tot el dia).

Casavells

- **Fundació Josep Niebla**
  (Plaça Major, 9) / Tel. 972 63 02 15
  - Pintures de l'artista Josep Niebla, La mostra es titula «Els darrers anys».
  30 octubre - 10 desembre.
  (Tots els dies menys dilluns. 18-21 h).

Garrigoles

- **Fundació Rodríguez Amat**
  7 novembre - 4 desembre.
  (11-13,30 i 17-21,30 h, dm-dv/
  11,30-14 i 18-22, ds i festius).
- **Galeria d'Art Arcadi Calzada**
  (Plaça Rector Ferrer)
  - Exposició de pintures de Xavier Carbonell.
  7 de novembre - 27 novembre.
  (11-13h i 18-21h, feiners / 12-14 i 19-21h, festius / dimarts tancat).
- **Les Voltes**
  (Carrer Sant Tomàs, 4)
  Exposició de pintures d'Esther Boix.
  21 novembre- 10 desembre.
  (11-14 a 17-21h, dl-dv).
  Tel. 972 26 21 94
- **Museu Comarcal de la Garrotxa**
  (Carrer de l'Hospici, 8)
  Exposició de l'arxiu fotogràfic del Centre Excursionista de Catalunya.
  5 novembre - 6 desembre.
  (11-14 a 17-20h, fes. tarda i dm tancat).
- **Parc Nou**
  (Av. Santa Coloma, 43)
  Exposició d'escultures de Riera i Aragó.
  3 octubre - 8 desembre. (Tot el dia).

Porqueres

- **Can Ginebreda**
  (Carretera de Mieres, Km. 25'5)
  Exposició de l'artista lituana Diana Usaciovaite.
  19 novembre - 5 desembre.
  (Tot el dia). Tel. 972 57 49 62.

Salt

- **Les Bernades**
  (Carrer Major, 172)
  - Exposició de «7 artistes de Cadaqués»: Capdevila, Castejón, Kathrein, Kihira, Llorens, Salleras i Stoisser.
  1 desembre - 31 desembre.
  - Exposició de gravats del guixolenc Àlex Pallí.
  Tel. 972 23 46 95

ART

Les exposicions

	Sala	Artista	Tema	Horaris	Dies exposició
Girona	Ambulatori del Parc Güell	Maruja G. d'Abril	Pintures	Tot el dia	17-11 a 31-12
	Bar L'Arcada. La Rambla	Lluís Vilà	Obra sobre paper	Tot el dia	23-10 a 30-11
	ArTnau. Santa Clara, 60	Ingrid García-Moya	Pintures	11.30-13.30 i 17.30-20.30	13-11 a 13-12
	Arxiu Històric. Pl. Institut Vell, 1	Jordi S. Carrera	Fotografia	8-15	26-10 a 3-12
	Bonastruc ça Porta. Sant Llorenç, 1	José Badia	*El món silenciós de Gola*	10-21, fest. 10-14	18-11 a 10-1
		Josep Capellà	Fotografies		18-11 a 10-1
	Can Marc. Força, 13	Martí Rom	Escultures	dt-db 16-20	28-11 a 18-12
		Concha Bravo	Pintures		28-11 a 18-12
	Cafeteria El Cercle. Ciutadans, 8	Josep Vicens	Aquarel·les i fotografies	Tot el dia	16-10 a 15-12
	Casa de Cultura. Pl. Hospital, 6	Alfons López	Còmic	18-21	20-11 a 6-12
		Carles Castro	Escultures		18-11 a 19-12
	El Galliner. Pl. Hospital, 6	Pere Serrat	*Receptes*	17-21	6-11 a 11-12
	C. de Cult. de «la Caixa». Poeta Marquina, 10	Guillem Pascual	Olios	10-20	16-11 a 30-11
	Sala Santa Clara de «la Caixa». Sta. Clara, 11	Col·lectiva	XVIII Mostra Aquar.	19-21	20-11 a 30-11
	C. Cívic Santa Eugènia. Can Ninetes	Joan M. Pau i Negre	Fotografia	Tot el dia	17-11 a 30-11
		P. Admetlla/P. Farías	*L'escultura, avui*		3-12 a 22-12
	Cafeteria grapia Can Ninetes				9-11 a 6-12
	Joan Prat. Sant Esteve, 7	Col·lectiva	Pintura catalana	Horaris a convenir	Permanent
	Sant Lluc-Arcadi Calzada	Xavier Carbonell	*Mars del Sud*	11-13 i 18-21	7-11 a 29-11
	Parc Nou	Riera i Aragó	Escultures	Tot el dia	3-10 a 8-12
	Galeria Marc. Avda. Sant Jordi, 178	Perico Pastor	Pintures	10-14 i 17-21	27-11 a 11-1
Palamós	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Centre cultural La Gorga	Jaume Tauler	*Músics de jazz*	dt-db 18-21, fest. 12-14	21-11 a 15-1
Porqueres	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Can Ginebreda	Diana Usaciovaite	Pintures	Tot el dia	19-11 a 5-12
Ripoll	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Cafè Canaules	Adrià Creus	Pintures	Tot el dia	15-11 a 13-12
Salt	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Les Bernardes. Major, 172	7 de Cadaqués	Obra diversa	11-14 i 17-21	1-12 a 28-12
		Àlex Pallí	Gravats		27-11 a 18-12
St. Feliu Guíxols	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Fecit. Carrer d'en Clavé, 16	Àfrica Coll	Pintures	17-21	11-9 a 15-12
St. Joan les Fonts	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Escola municipal de Belles Arts	Esteve Casellas	Ceràmica	19-21, fest, 12-14	14-11 a 29-11
		Lluís Lázaro	Pintures		5-12 a 20-12
Torroella Montgrí	**Sala**	**Artista**	**Tema**	**Horaris**	**Dies exposició**
	Capella de Sant Antoni	Tavi Algueró	*Bèsties i bestieses*	10-14 i 17-19	13-11 a 30-11

Una exposició a Terrassa recupera l'obra i la figura de Pere Pruna

Terrassa.— El centre cultural de Caixa de Terrassa presenta, fins al 10 de gener, una exposició que recupera la figura i l'obra de Pere Pruna (1904-1977), a través de 68 quadres de l'artista. L'exposició repassa l'evolució artística d'aquest creador, que, tot i excessivament oblidat, va assaborir l'elit artística al costat de gent com Picasso, Max Jacob, Igor Stravinski i Jean Cocteau. El comissari de l'exposició, Cuixart, Brossa, Equipo Crónica, Saura, Arroyo, Broto, Gordillo o Ràfols Casamada. / EFE

Carandell presenta la seva obra al teatre Cirvianum de Torelló

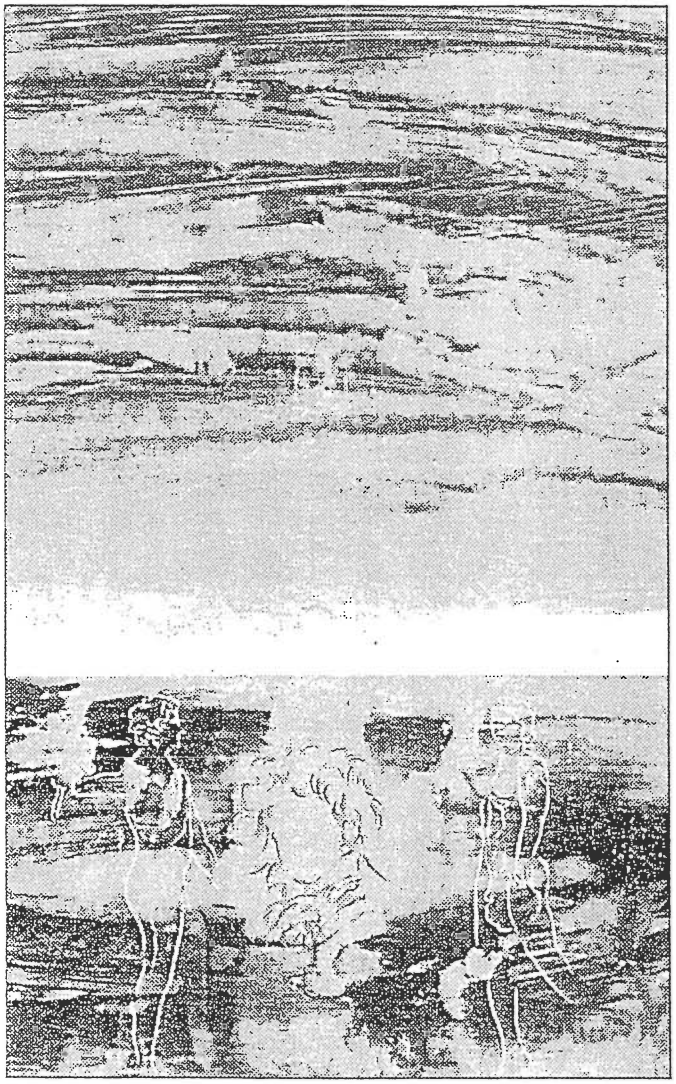
Torelló.— L'artista Carandell (Salt, 1953), que recentment ha estat guardonat a Itàlia amb el segon premi de pintura Europ'Art Group, va inaugurar ahir una exposició de la seva obra al teatre Cirvianum de Torelló, on estarà oberta fins al 13 de desembre. L'artista hi presenta un recull de les dues sèries en què està treballant els darrers temps, *Història de la música* i *Mitologia en la mar*. / T.C.

ART

Joan Carandell presenta a les Olives una sèrie pictòrica dedicada a Beethoven

TINA CASADEMONT

Garrigoles.— L'artista saltenc Joan Pujol Carandell (1953) —des de fa uns anys, Joan Carandell—, inaugura demà a les 8 del vespre al centre d'art contemporani de la Fundació Rodríguez Amat de les Olives, a Garrigoles, una exposició de pintures dedicada a la *Novena Simfonia* de Ludwig van Beethoven. Es tracta d'un nou treball de l'artista emmarcat dins la sèrie *Història de la Música*, en la qual està treballant des de fa gairebé deu anys. Amb una línia de treball basada a combinar apunts figuratius amb jocs de pinzellades que es regeixen pel valor simbòlic i terapèutic del color, Carandell s'ha immers en la descripció de les diferents èpoques de la història de la música. Carandell va iniciar aquesta sèrie musical amb el gòtic i el romànic i va ser just quan va arribar a final del segle XVIII i principi del XIX que va topar amb un dels grans compositors de tots els temps, Beethoven.

Una de les obres en les quals Carandell homenatja Beethoven.

L'artista ha invertit un any i mig en l'estudi de la *Novena* del genial músic de Bonn, deixant que la seva audició li anés dictant el ritme dels pinzells. «No es tracta de simples imatges referents a la simfonia —apunta Jordi Rodríguez Amat, responsable del centre d'art on se celebra l'exposició—; és, per damunt de tot, una interpretació formal i cromàtica amb referències a les vibracions que la simfonia ha generat en el pintor.»

La sèrie de l'artista sobre la història musical se sosté sobre unes coordenades estètiques que combinen els llenguatges abstracte i figuratiu. En el cas de la *Vibració Beethoven* —tal com es titula el treball que presenta a les Olives—, se centra en la representació d'imatges figuratives que transcriuen, sobre fons abstractes, les vibracions internes provocades per la música. Les formes abstractes estan vestides amb grans paletinades de blaus, rojos i daurats, que són els tres colors per excel·lència de la sèrie musical de Carandell.

L'exposició a Garrigoles, que estarà oberta fins al dia 31 d'octubre, es completa amb un bon nombre de dibuixos i esquemes preparatoris, una base a la qual Joan Carandell manté una fidelitat gairebé obsessiva.

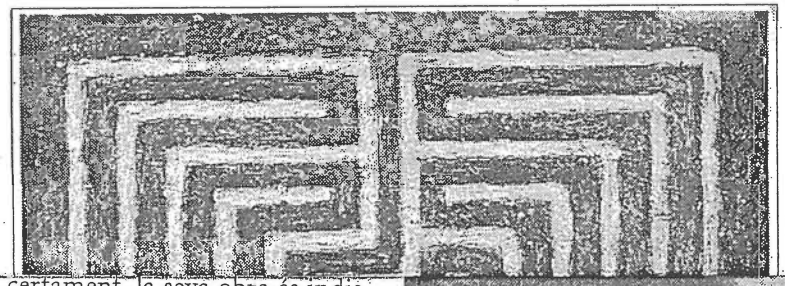
Julio Barrionuevo exposa des del passat 14 d'agost la seva obra a la Galeria d'Art Cyprus, situada a la població empordanesa de Sant Feliu de Boada. Aquest artista parteix de les estructures laberíntiques per escenificar la seva visió del món i, especialment, la manera com l'home s'hi relaciona. El seu treball destaca, també, per una gran plasticitat.

Sobrevolant el laberint

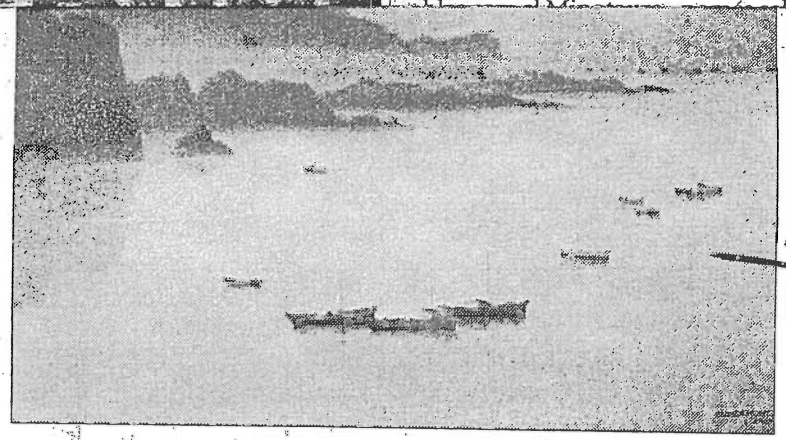
Julio Barrionuevo
Tècniques mixtes sobre tela.
Galeria Cyprus Art.

De Julio Barrionuevo sabem que va néixer a Berja –Almeria– l'any 1964, que va realitzar estudis d'art a Santa Cristina d'Aro una complerta exposició de l'artista Francesc d'Assís Casademont –Barcelona, 1923.

Els seus paisatges són característics. Els reconeixem pels seus colors suaus, molt suaus, tènues i deliciosament harmònics. Les formes responen als mateixos criteris; són dolces, contingudes i renuncien explícitament a l'angulositat. Tres colors regnen despòticament al seu univers; el blau, el blanc i el verd, especialment en les seves modulacions més baixes... rosats violacis, ocres avainillats i blancs plomosos. Els temes també són regulars; paisatges amb aigües engoixantment calmades i vegetacions que se'ns apareixen com miratges. És a dir, un món fruit de l'ideal d'un pintor que malda per anul·lar diferències tot homogeni, gràcies a unes ales de cera, van poder sobrevolar i fugir del laberint.

Com sempre, la mitologia amaga una lliçó que transcendeix de molt l'anècdota. Ens trobem davant unes construccions creades per empresonar elements amb una forta càrrega simbòlica, tan terri-

Serra de Sant Pere de Rodes, 65X81 cm.

certament, la seva obra és indiscutiblement acurada.

Tanmateix, no són bons temps per les idealitzacions. La lluita constant de la pintura per alliberar-se del pervers llast de l'amabilitat s'estronca cada vegada que l'ull es mig tanca i deixa que tot s'harmonitzi... res s'ha evidenciat com més terrible que la voluntat d'anul·lar diferències, de negar colors i contrastos, o de voler trobar semblances allà on, miraculosament, regnen les diferències.

La pintura de Francesc Casademont pot resultar interessant per a sensibilitats addictes a l'embriaguesa, pels ulls mig clucs que romanen, voluntàriament, complaguts en les aigües calmades.

A qui li sembli suficient el lent i sempre esmerçat treball de l'artesà, o a qui li plaguin més les veladures uniformadores –no cal dir que art i uniforme renyeixen– els paisatges de Casademont li suposen un lleu entreteniment, lliure de reflexions pertorbadores que, al cap i a la fi, no són fruit de felicitat. A Santa Cristina hi regna la calma, una calma tensa...

EUDALD CAMPS

Pinzellades

Exposició col·lectiva d'artistes argentins a la Galeria Can Marc

Demà dissabte, a les vuit del vespre, la Galeria d'Art Can Marc de Girona presenta una exposició col·lectiva d'artistes argentins. Aquesta mostra suposa la culminació d'un ambiciós projecte portat a terme per Laura Llorens, juntament amb la col·laboració de l'agregat Cultural del consolat [illegible] de França d'Argentina a Girona, que ens donaran la possibilitat de visitar, del 10 al 26 de setembre, les fotografies periodístiques realitzades pel diari l'*Independant* durant els anys seixanta i setanta, especialment en l'entorn de la Costa Brava.

Carandell pinta la música a la Fundació Rodríguez Amat

Joan Carandell presenta a la fundació Rodríguez Amat les seves peculiars pintures sobre miralls on barreja abstracció i figuració partint de motius musicals. L'excusa, segons l'artista, és les «vibracions» que la coneguda novena sinfonia de Beethoven li va provocar. E.C.S.

Crític d'Art: Eudald Camps

EL PAÍS, dijous 16 de setembre de 1999

De : Jaume Vidal

ARTS

BULEVAR

Simbologies

JAUME VIDAL

La figura d'un àngel és la materialització al.legòrica utilitzada per Apel.les Fenosa per expressar la bonança. Una situació no només climatològica, sinó més aviat un estat de l'ànima. Al Vendrell podem contemplar les simbologies de diverses de les seves escultures juntament amb un passeig pels trets fonamentals de la seva personalitat. Les ales dels àngels són també els elements simbòlics utilitzats a Vilafranca del Penedès per Montse Bolet i Amadeu Ferré en la seva installació *Èlitre*. El seu muntatge vol expressar el sentiment de gaudi de la llibertat i també l'angoixa de la seva pèrdua.

No té la volada de l'exposició antològica que aquest estiu li va dedicar el Museu d'Art Modern a Barcelona, però *Fenosa, l'home i l'artista* és un bon complement d'aquella mostra per la intencionalitat que té de posar l'accent en la personalitat de l'artista. Apel.les Fenosa (Barcelona, 1899 - París, 1988) va parar al Vendrell després d'una reeixida exposició a Barcelona, on va vendre gairebé tota la producció, la qual cosa li va facilitar la compra d'una construcció del segle XV de la qual es va enamorar. Ara, la casa, davant la qual se celebra aquesta mostra, s'ha convertit en la seu de la Fundació Apel.les Fenosa, creada l'any 1998, i en la qual participa Nicole Fenosa, la vídua de l'artista que ha tingut un paper important en la celebració d'aquesta exposició gràcies a la cessió de les obres.

L'exposició, que ha estat comissariada per Joan Descals, combina la presència d'escultures amb diferents apartats que posen l'accent en els aspectes que defineixen la seva vida i personalitat, i per tant la seva obra.

Comença l'exhibició tot posant de relleu la capacitat del nen per xuclar la sensibilitat de poetes com Verlaine i Baudelaire. El noi es va transformar en un jove inquiet que glatia per passar tot un dia contemplant les obres del museu del Prado. Gràcies al material fotogràfic, també queda constància de la seva relació amb Picasso, que li va obrir les portes de París. La mostra també destaca l'espiritualitat agnòstica de l'artista, que sempre és palesa a les seves esculture.

Un altre dels seus aspectes destacats és el compromís de l'artista amb la seva realitat. Durant la guerra, la Generalitat li va encarregar de treballar un seguit d'iniciatives encarades a protegir les obres d'art i inserir els artistes en la societat. La seva passió per les matemàtiques i l'astronomia, així com la seva simbiosi anímica amb la música, també es reflecteix a l'exposició. Algunes de les peces que es poden contemplar són *Lleida* (1938), *Parella asseguda* (1925), *Cap de Palmira* (1929), *Dona a l'arbre* (1947), *Jorge Guillén* (1948), *Francis Ponge* (1961), *Joan Perucho* (1967), *L'arpista* (1967), *Ella i Ell. Dos violinistes* (1973), *Primavera* (1973) i *Sant Jordi* (1976).

Apel.les Fenosa
Fenosa, l'home i l'artista

Sala de la Casa del Portal del Pardo
Carrer Major, sense núm., el Vendrell.
Fins al 31 d'octubre.

Montse Bolet i Amadeu Ferré
Èlitre

Palma XII
Carrer Palma 12, Vilafranca del Penedès
Fins al 19 de setembre

Com cada any, la programació de Palma XII per la Festa Major té un caràcter plenament local, amb artistes de Vilafranca del Penedès. Montse Bolet i Amadeu Ferré provenen de camps no convencionalment artístics. Ella es dedica a l'ornamentació floral, i ell treballa en el camp de l'escenografia. Quan van encarar aquest projecte, van intentar oblidar la seva procedència, tot i que afortunadament es poden trobar

▸ Baix Empordà

Fins al 31 d'octubre es pot contemplar l'obra de Joan Carandell al Centre d'Art Contemporani Fundació Rodríguez Amat a Les Olives, al Baix Empordà. Carandell presenta Vibració Beethoven, última etapa d'un cicle pictòric començat per l'artista ara fa nou anys i que té com a objectiu explicar la història de la música mitjançant formes i colors. Als quadres, l'artista ha intentat capbussar-se en l'ànima de la Novena Simfonia. A més de celebrar exposicions, la Fundació Rodríguez Amat celebra estades per artistes de tot el món.

També al Baix Empordà, a la Fundació Josep Niebla de Casavells (Mas Pagès-Centre Cultural del Baix Empordà) es presenta fins al 3 d'octubre l'exposició La forma i el gest de Jordi Morera. El nom de la mostra fa referència a dos dels corrents de l'abstracció que sembla sintetitzar Morera: l'informalisme, on la força del gest i de la poètica de la matèria són protagonistes, i el constructisme, on intervé una certa racionalitat de les formes.

▸ Premis Pintura Jove

Albert Vidal ha estat el guanyador del XLI Premi Pintura Jove atorgat per la Sala Parés amb el patrocini del Banc Sabadell i lliurat el passat dimarts. El Premi té una dotació d'un milió de ptes. També es va atorgar un Primer accèssit, dotat amb 500.000 ptes, a Miguel Macaya, i un Segon accèssit, de 200.000 ptes, a Dario Aguilar. Les obres dels artistes guanyadors, juntament amb la resta dels 21 artistes seleccionats, es

-33-

IC-V MANTÉ EL SEU ESCÓ

El recompte de vots no fa variar els resultats de l'escrutini de diumenge

metre's primer a la votació de la del Parlament un nou govern».

El PSC proposa alternar amb CiU la presidència de la Generalitat

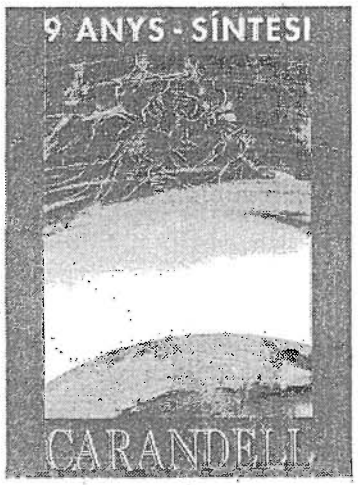
□ BARCELONA.- El PSC es manté ferm en el seu propòsit de no donar per fet que Jordi Pujol és l'únic candidat que pot formar govern i fins i tot es planteja la possibilitat de proposar que CiU i PSC es reparteixin la presidència de la Generalitat durant la propera legislatura, és a dir, dos anys per a cada formació. El PSC està disposat a estudiar i debatre qualsevol possibilitat de pacte que exclogui el PP, és a dir, la seva proposta de govern a quatre bandes entre socialistes, CiU, ERC i IC-V. També acceptarien el tripartit sense el partit de Ribó. Fonts socialistes han repetit que «Pujol ha de reconèixer que Maragall va ser el més votat.. EUROPA PRESS/DdeG

LES FORMACIONS PARLEN DE LA PROPOSTA DES DE FA 20 ANYS

Tots els partits aposten per canviar l'actual llei electoral

Només el PP no en parlava al seu programa

cinquen el nombre de diputats seu govern en cas de g

Sala d'Exposicions
LA PUNXA

DEL 22 D'OCTUBRE AL 6 DE NOVEMBRE DE 1999
Inauguració, el dia 22 d'octubre, a les 8 del vespre.
Obert, de dilluns a dissabte, de 6 a 9 del vespre
COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Secretaria General

EDICTE

de 6 d'octubre de 1999, pel qual es dóna publicitat a la Resolució que assenyala dies per a la redacció d'actes prèvies a l'ocupació de les finques afectades d'expropiació per l'execució del projecte X-G-98193, del terme municipal de Cabanes.

Atès que s'ha publicat la relació dels béns i els drets afectats per l'execució del projecte X-G-98193, «Millora local. Millora del pont sobre la Muga. Carretera GIV-6024, PK 2,000 al 2,500. Tram: Cabanes», del terme municipal de Cabanes, al DOGC núm. 2943, de 2.8.99, i al Diari de Girona de 3 d'agost de 1999, d'acord amb el que estableix l'article 56 del Reglament de 26 d'abril de 1957 de la llei d'expropiació forçosa de 16 de desembre de 1954, i declarada la urgència en l'ocupació per l'Acord del Govern de la Generalitat de 28 de setembre de 1999, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques ha resolt, d'acord amb el que preveu l'article 52, conseqüència 2, de la Llei esmentada, assenyalar el dia 4 de novembre de 1999 a Cabanes per procedir a la redacció de les actes prèvies a l'ocupació dels béns i els drets que s'expropien.

Aquest assenyalament es notificarà individualment als interessats convocats, que són els que consten a la relació exposada al tauler d'anuncis de l'alcaldia corresponent i en aquest Departament (av. Josep Tarradellas, 2-6, planta baixa, 08029 Barcelona).

Han d'assistir a l'acte els titulars dels béns i els drets afectats, personalment o representats per una persona degudament autoritzada, aportant els documents acreditatius de la seva titularitat i l'últim rebut de la contribució que correspon al bé afectat, i poden fer-se acompanyar, pel seu compte, de perits o notari.

El lloc de reunió són les dependències de l'Ajuntament de Cabanes. Tot seguit els assistents es traslladaran, si s'escau, als terrenys afectats per tal de procedir a la redacció de les actes.

Barcelona, 6 d'octubre de 1999

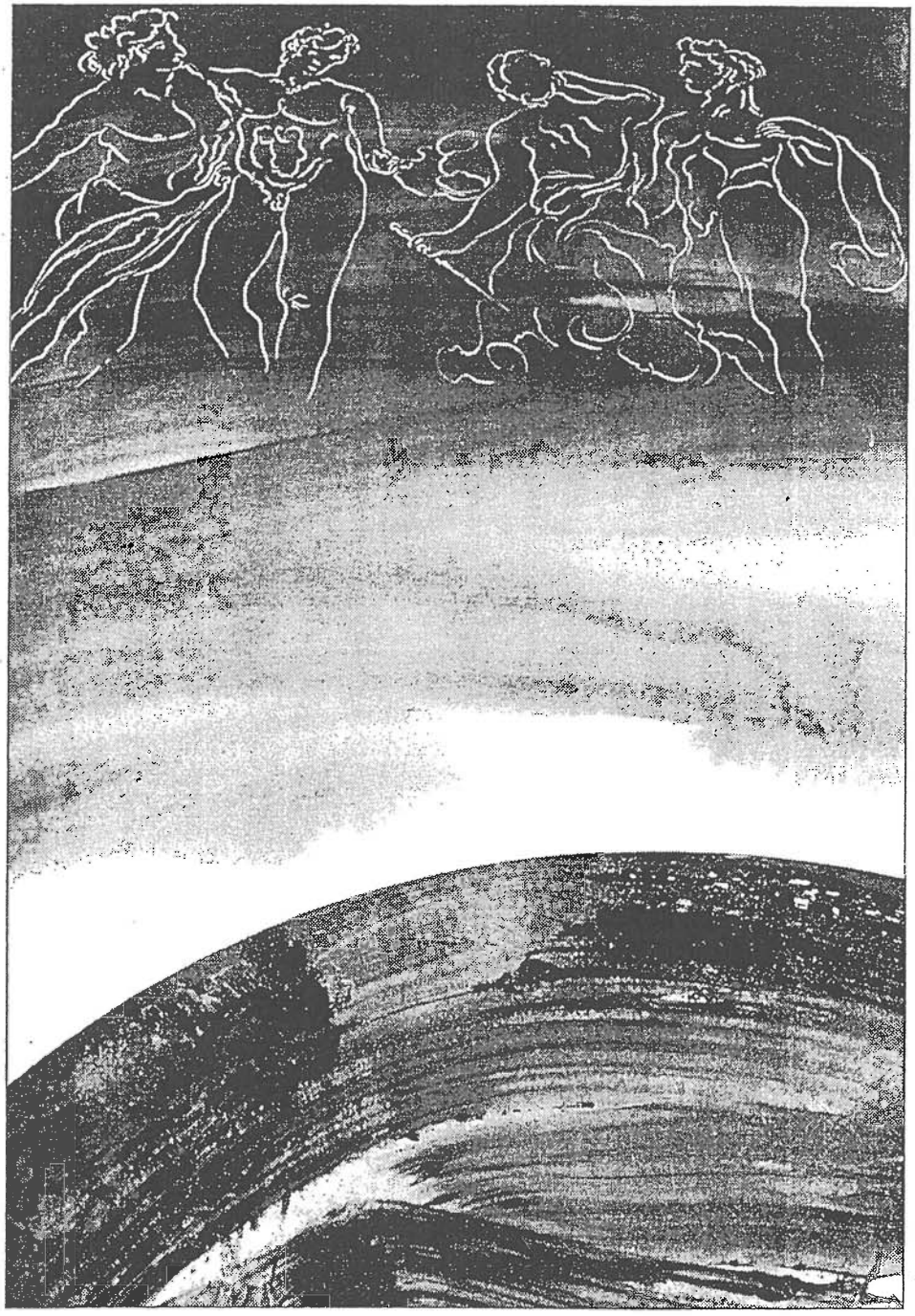
Xavier Berga i Vayreda

Cap del Servei d'Expropiacions en funcions

(99.279.038)

Diari de Girona. Dijous, 21 octubre 1999, pàg. 25

LES EXPOSICIONS

Una pintura de la sèrie *Història de la música*, de Carandell (exposa a La Punxa).

Carandell sintetitza a La Punxa la pintura dels seus últims 9 anys

El COAC exposa obra d'Amat, i Expocambra, una col·lectiva sobre el cabell

T.C.

L'artista saltenc Joan Carandell ofereix a La Punxa una exposició que sintetitza la producció pictòrica dels últims nou anys, que és el temps que fa que no exposa a la ciutat. Un temps durant el qual no ha parat de moure's per l'estranger, amb exposicions, premis i distincions. Entre la resta d'exposicions d'aquests dies, també destaquen una de dibuixos de Frederic Amat a La Cova del COAC, i una col·lectiva sobre el cabell a Expocambra.

L'exposició de Carandell a La Punxa permet repassar l'evolució de la seva obra, que fa gairebé deu anys que està centrada en la sèrie *Història de la música*. Tot i les variacions fetes d'acord amb les diferents èpoques musicals tractades, l'artista s'ha mantingut fidel a la combinació d'apunts figuratius amb jocs de pinzellades abstractes que es regeixen pel valor simbòlic del color.

Una altra proposta interessant per aquests dies té lloc a la sala La Cova de la Pia Almoina, seu del Col·legi d'Arquitectes. Es tracta de *Papers de Godot*, una mostra delś dibuixos que Frederic Amat va fer per a l'escenografia de *Tot esperant Godot*, de Samuel Beckett, que Lluís Pasqual va dur al Lliure. El catàleg d'aquesta exposició inclou un text de Félix de Azúa.

Crític d'Art: Tina Casademont

Girona m'enamora

Ajuntament de Girona

FIRES DE SANT NARCÍS

Ple total a El Claustre, en la presentació de «De la Cerdanya a l'Empordà»

Les dues sales centrals d'El Claustre es van quedar ahir al vespre abarrotadíssimes de públic en la presentació de l'exposició i el llibre *De la Cerdanya a l'Empordà*, que va anar a càrrec de Miquel Roca i Junyent. L'exposició inclou una seixantena de pintures de Lluís Roura, inspirades en els paisatges gironins que va visitar el viatger Francisco de Zamora els anys 1787 i 1790. El llibre, editat per Brau, recull [illegible] la composició. / T.C.

Pujolboira, a la galeria ArTnau. Foto: MANEL LLADÓ.

1 S 1999

CIRC.
CIRC RALUY a la PLAÇA MIQUEL DE PALOL.
A les 4 i a 2/4 de 7 de la tarda i a 3/4 de 9 del vespre

LLEURE.
JOCS DE ROL I SIMULACIÓ al CENTRE CÍVIC SANT NARCÍS.
De 10 a 1 del migdia i de 3 a 8 de la tarda.

FIRES, MERCATS I MOSTRES.
FIRA ARTESANA al PONT DE PEDRA

FIRA SETMANAL D'ART a la PLAÇA MIQUEL SANTALÓ

FIRA D'ART DELS CARRERS MERCADERS I ABEURADORS.

FIRA DE L'ALIMENTACIÓ A LA PLAÇA DE LA INDEPENDÈNCIA.

FIRA DEL LLIBRE NOU I VELL A LA PLAÇA DE LA INDEPENDÈNCIA.

PARADES DE BIJUTERIA ARTESANAL al CARRER SANTA CLARA.

VIII SALÓ DEL COTXE USAT.
Al carrer Figuerola, xamfrà ronda Ferran Puig.

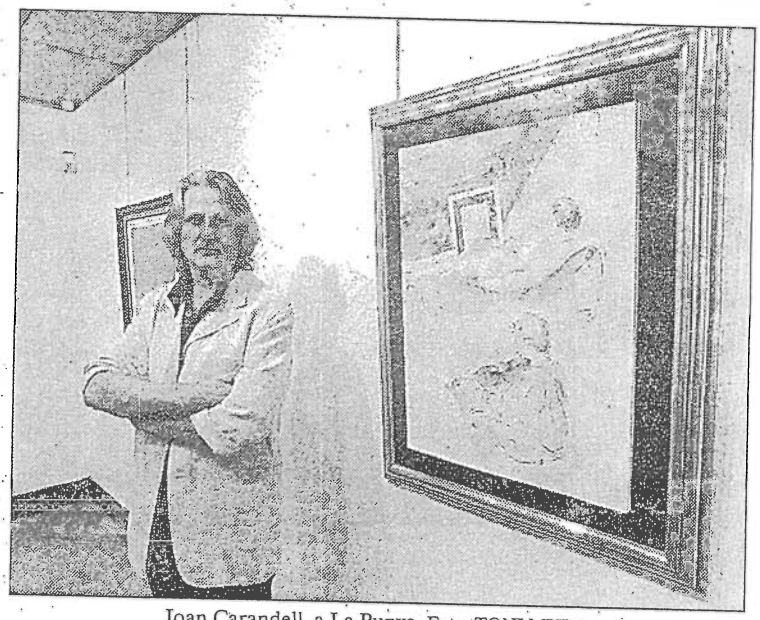
VISITES GUIADES
GIRONA HISTÒRICA I MONUMENTAL.
PUNT DE BENVINGUDA.
A les 12 del migdia i a les 4 de la tarda.

INFORMACIÓ CIUTADANA
telèfon 972 419 010

B008/1353DEE

La Punxa inaugura una mostra de la pintura musical de Carandell

La sala d'exposicions del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, La Punxa, va inaugurar ahir una mostra de pintures de l'artista saltenc Joan Carandell. L'exposició es titula *9 anys-síntesi*, ja que està formada per una selecció de la producció pictòrica que l'artista ha realitzat durant els últims nou anys, que és el temps que fa que no exposa a Girona. Durant aquest temps, l'artista ha estat consagrat a la sèrie pictòrica *Història de la música*, per la qual li han concedit diversos reconeixements. / T.C.

Joan Carandell, a La Punxa. Foto: TONI MULA.

Centre d'Art Tecla Sala de Montjuïc

La Gente de Aragón

ZONA RESERVADA

JAVIER PARDOS

Cursillo. Los pasteleros de Zaragoza promocionan el turrón.

• **ANTONIO MERINO**, un reconocido pastelero madrileño ha sido uno de los especialistas que participaron recientemente en un curso sobre elaboración tradicional de turrones impulsado por la Asociación de Pasteleros de Zaragoza, que preside **José Luis Lite**, y en el que han participado 17 profesionales de la comunidad aragonesa. El curso pretendía dar a conocer las distintas variantes de turrones que se elaboran en el territorio español, además de mostrar los diversos sistemas de presentación de este selecto producto, una iniciativa que estuvo dirigida por la hija de Antonio, **Susana Merino**. El curso que se clausuró el pasado jueves se recuperaron dulces tradicionales como las llamadas *anguilas*, un producto de mazapán muy decorado.

• **José Vicente Montón** fue elegido ayer decano del Colegio de Abogados de Teruel, con un total de 64 votos, frente a los otros dos candidatos, **Manuel Gómez Palmeiro** y **Paulino Esteban**. Según el Colegio de Abogados de Teruel, también fueron elegidos el diputado primero, cargo que recayó en **Cosme Gómez Lanzuela**, el diputado cuarto, que correspondió a **Miguel Ángel Lou**, y el de bibliotecaria, que será ejercido por **Lucía Solanas**. José Vicente Montón tiene 36 años, es funcionario de la Diputación General de Aragón y portavoz del Grupo Municipal del PAR en el Ayuntamiento de Teruel. En la jornada electoral se recogieron un total de 84 votos de abogados ejercientes, que valen 2 puntos, y 16 de no ejercientes, que valen sólo uno; mientras que el censo está formado por 273 abogados ejercientes y 54 no ejercientes. ■

PALABRA DE HONOR

Santiago Raigorodsky

Este artista argentino ha recorrido el mundo con sus pinturas, desde Brasil, Israel o Cataluña, donde ahora reside. Él es uno de los cuatro autores que exponen en la Asociación de Artistas Goya (Goya, 87).

"Soy argentino pero nací al arte con Goya"

JOAQUÍN CARBONELL

–Yo no sé si los pintores son filósofos o fotógrafos.

–Yo creo que todo un poco... Pueden ser fotógrafos de su época y de su interior, porque el pintor capta algo más allá del espacio real... Nosotros necesitamos de otra realidad.

–Para captar necesitan tiempo y ésa puede ser la cualidad esencial del pintor. ¿Cómo viven esa angustia que requiere la creación de un cuadro?

–Hay muchas formas de encararlo; llega un momento en que ya sabes lo que quieres pintar y cómo hacerlo, y eso puede suceder sobre todo en lo figurativo. En lo abstracto nunca tienes el cuadro finalizado en la cabeza, incluso cuando lo has acabado. Este tiempo que necesitamos para realizar una obra es un tiempo que utilizamos a nuestro favor... Ir a ver pintura implica un tiempo físico y mental y un esfuerzo, es algo que no se ofrece masticado.

–¿Cree que el espectador mira la pintura de una forma premeditada?

–Sí, porque está condicionado a ver las cosas de una determinada forma. Pero surge siempre la sorpresa. La plástica es una de las artes que no llega a la gente; la gente tiene que ir a ella. Hay que ir con la predisposición de no tener ninguna predisposición, pero utilizando toda la cultura acumulada.

–No sé si digo una tontería, pero ¿un cuadro desprende energía?

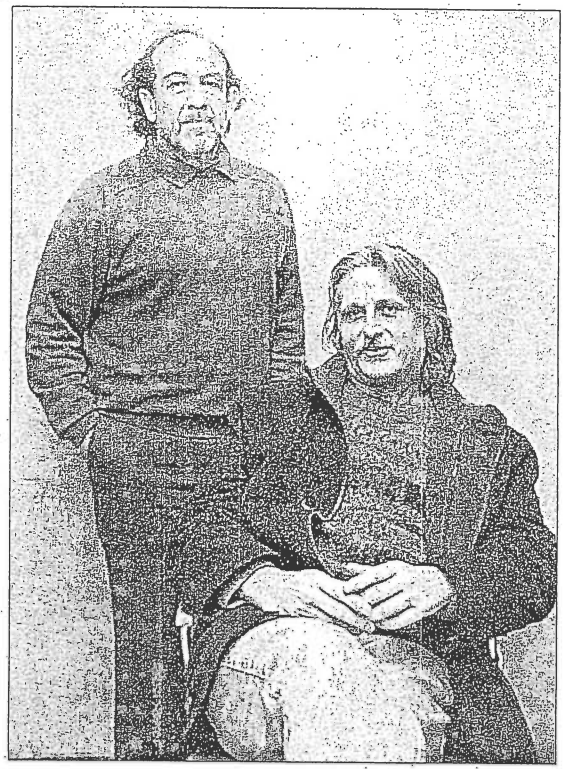
–Seguro. Lo importante es que lo que irradie sea positivo. Lo que nos une a los humanos es la capacidad para comunicarnos y saber de nuestra propia existencia. Está comprobado que un cuadro desprende energía. Nosotros trabajamos con el color extraído de la naturaleza, unos colores que no existen en la vida urbana, porque son todos artificiales. Por eso la gente necesita salir al campo de vez en cuando, para recargar las pilas de colores auténticos...

–Están en la tierra de Goya. ¿Llegó hasta su memoria?

–De toda la vida, yo nací al arte con Goya. Soy argentino y allí la cultura hispana es lo que hemos mamado de toda la vida. Viví en distintos países, entre ellos Cataluña, y me sentí en mi casa, era la cultura que yo siento... No sólo Goya; conocimos al grupo El Paso, con Saura, Millares, Tapies... Y de repente he venido a España y he descubierto a mucha gente interesantísima.

–¿Qué se expone en la Asociación Goya?

–La obra de cuatro pintores, completamente distintos: Bastier, Rodríguez Amat, Carandell y yo mismo. Un recorrido por diferentes pulsos y formas de ver la pintura, que va desde el abstracto a la figuración. ■

ROGELIO ALLEPUZ

Mirada. Raigorodsky y Carandell, dos de los pintores.

ART

Carandell du a La Punxa una exposició dedicada a «la vibració del missatge nadalenc»

Formada per una trentena de treballs de diferents èpoques, s'inaugura demà

TINA CASADEMONT / Girona

● L'artista saltenc Joan Carandell inaugura demà, a les 8 del vespre a la sala La Punxa de Girona, una exposició titulada *Nadal-Sinopsi* i que està dedicada, segons el mateix autor, a «la vibració del missatge d'aquests dies nadalencs.» La mostra, oberta fins al dia 23, reuneix una vintena de reproduccions de nadales de tota la seva trajectòria en dues vitrines i tretze quadres dels anys noranta que, relacionats amb el seu estudi sobre la història de la música, també retraten elements nadalencs.

Joan Carandell, a La Punxa de Girona. / LLUÍS ROMERO.

Les reproduccions de nadales que Carandell presenta reunides dins de dues vitrines recorren una trajectòria que va començar ni més ni menys que a l'edat de cinc anys. Cronològicament, però, el primer treball que recull és de quan l'artista tenia set anys, on ja apuntava un sentit especial per al dibuix. La resta d'obres recollides en aquest àmbit corresponen a diferents etapes, però estan datades sobretot als anys setanta, en què va treballar un innovador grafisme que queda molt lluny de les nadales tradicionals i populars a l'estil Ferrandis. Joan Carandell no havia presentat mai aquests treballs, ja que esperava que els arribés la seva ocasió. «Cada exposició té el seu moment», apunta. L'oportunitat de donar-los a conèixer ara està evidentment relacionada a la proximitat de les festes nadalenques, però, a més d'això, l'artista va patir un accident fa gairebé un any, que l'ha forçat a frenar l'activitat i, per tant, a recórrer ara als calaixos de l'estudi.

Pel que fa als quadres penjats, són dels anys noranta i d'aquest mateix 2000, una època en què l'artista ha viscut consagrat a l'estudi pictòric de la història de la música. En aquest temps, l'artista ha après a interpretar les vibracions musicals per poder-les dur al llenguatge plàstic. I és en aquest sentit on especifica que els treballs que recopila ara a La Punxa estan dedicats a «la vibració del missatge d'aquests dies nadalencs.» Això l'ha dut a la materialització pictòrica de missatges de pau i unió, sovint representats amb formes que apunten cap a la verticalitat. D'altra banda, la immersió de l'artista en el gòtic musical i, els últims anys, en el romanticisme, posant una atenció molt especial a la seva apassionada *9a Simfonia* de Beethoven, han tingut una notable influència en la representació de figures i símbols no només del Nadal, com ara els àngels i els estels, sinó també d'un final-principi de segle i de mil·lenni.

Una gamma cromàtica de tall eminentment eteri i espiritual, que va del blau de la imaginació al daurat de l'esplendor, passant pel violeta de la transformació i el blanc de la llum, és la protagonista de la simfonia de colors més habitual de Carandell. En els treballs més recents, però, deixa aflorar certa agressivitat mitjançant la contundència del negre i l'energia passional del vi acarminat. Quant a la forma, recorre sovint a la tècnica de negativitzar les figures, fent-les sorgir dels fons foscos a través de línies blanques. La tinta, l'acrílic i el guaix en l'aspecte tècnic i, tot plegat, jugant en un terreny en el qual intenta trobar un equilibri harmònic entre la realitat i l'abstracció.

LA SÈRIE TELEVISIVA que va llançar a la fama Farrah Fawcett, Kate Jackson i Jacklyn Smith ja té la seva adaptació cinematogràfica. Un tal McG, provinent del món de la publicitat i el videoclip, ha estat l'encarregat de donar a «Los ángeles de Charlie» una estètica colorista que, per descomptat, no evita algunes referències visuals a les escenes d'acció de «Matrix».

Cameron Diaz, Drew Barrymore i Lucy Liu són els nous rostres de «Los ángeles de Charlie»

PEP PRIETO
GIRONA

Sala d'Exposicions
LA PUNXA

NADAL - SINOPSI

CARANDELL

Del 2 al 23 de desembre de 2000

Inauguració, dissabte 2 de desembre, a les 8 del vespre.
Obert de dilluns a dissabte, excepte festius, de 6 a 9 del vespre.

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

Ajuntament de Girona

CINEMA TRUFFAUT

Portal Nou, 7
Tel. 972 22 50 44

Avui estrena

Una pel·lícula salvatgement independent

Escrita i dirigida per John Waters

V.O. SUBTITULADA

Diari de Girona. Divendres, 1 desembre 2000, pàg. 3

-105-

L'AGENDA

Informació elaborada per MONTSE MARTÍNEZ i MARIA PÉREZ

SANT FELIU DE GUÍXOLS

▸A la nit, a la Sala de Festes Las Vegas, ball a càrrec del conjunt Rolls.

SANT HILARI SACALM

▸A partir de les 9 del vespre, al restaurant Els Cortals, sopar i ball amb l'actuació del grup Boratuna.

SANT JAUME DE LLIERCA

▸A les 11 de la nit, al centre cívic, ball a càrrec del grup Pa d'Àngel.

VILOBÍ D'ONYAR

▸Al vespre, a l'Hotel Vilobí Parc, sopar ball amenitzat pel conjunt Trànsit.

Concerts

BANYOLES

▸A la nit, inauguració de la Discoteca Dallas. Tot seguit, actuació dels dj. resident Man-L (lubna records) i Ander dj. (minifunk).

▸A 2/4 d'11 de la nit, al Teatre Municipal, concert de jazz a càrrec del duo de guitarres E. de Negri i Tato Latorre.

CELRÀ

▸A les 11 i 47 de la nit, al Hard Rock Risk Cafè, actuació del grup El Tercer Ull.

FIGUERES

▸A partir les 8 del vespre, al Museu de l'Empordà, es celebrarà el concert de la 5a Mostra de música de cambra per a joves de l'Alt Empordà.

PORQUERES

▸A 2/4 d'11 de la nit, al centre cívic, *Fi de mil·lenni*, d'Unió Democràtica de Catalunya del Pla de l'Estany, amb l'espectacle *Sgt. Pepper's*, un recull d'una part de la història de The Beatles, presentat pel grup mésMédia.

RIPOLL

▸A les 11 de la nit, a la sala Eudald Graells, concert a càrrec de Pep Poblet (saxos) i Xavier Ibàñez (piano), músics de *La Cosa Nostra.*

Festes

ESTANYOL

▸Festa major. Inauguració de les obres de la plaça Fontbernat. A 2/4 de 9 del vespre, a l'església, cantada d'havaneres a càrrec dels Pescadors de l'Escala. Tot seguit, pica-pica per a tothom.

TORROELLA DE MONTGRÍ

▸607a Fira de Sant Andreu. 1a Trobada de productors de poma. A 1/4 de 10 del matí, *La poma i el mercat mundial. El màrqueting de les pomes de Washington*, a càrrec de George Smith.

▸A les 10 del matí, *La poma i el mercat mundial. La nova estratègia asiàtica*, a càrrec de Josefina Zarate-Smith, representant de les pomes de Washington a Filipines.

▸A partir de les 12 del migdia, *La poma i el mercat mundial. L'est, l'obertura d'un nou mercat*, a càrrec del Dr. Eberhard Makosz, catedràtic de la universitat de Lublinie (Polònia).

▸A 3/4 d'1 del migdia, torn obert de preguntes: *La poma al món, producció, emmagatzematge i màrqueting en el segle XXI*. Moderador: Chris White.

▸A 2/4 de 2 del migdia, cloenda.

▸De les 10 del matí a les 6 de la tarda, a la plaça de la Vila, *Firaplaça 2000*. Fira del col·leccionisme, organitzada per l'Associació Filatèlica i Numismàtica de Torroella de Montgrí.

▸A les 10 del matí, pels carrers de la Vila, cercavila de cavalls i enganxades. Organitza: Amics del Cavall del Montgrí.

▸A les 10 del matí, obertura de la 607a Fira Agrícola, Ramadera i Comercial.

▸A les 11 del matí, inauguració oficial de la 607a Fira. Permanentment: I Concurs de les comarques de Girona de coloms de raça. / V Exhibició d'aus ornamentals. / Carpa comercial i exposició al passeig de Catalunya. / Carpa d'activitats i animació. / Tastets de Sant Andreu, de les 6 de la tarda a les 8 del vespre, avui i demà. Amb la col·laboració dels restaurants La Gola, Picasso, Robert, Medes, Palau lo Mirador i Fonda Mitjà, i les pastisseries Brugues i Masvidal.

▸A les 12 del migdia, a la plaça John Lennon, prova d'habilitat organitzada pels Amics del Cavall del Montgrí.

▸A 2/4 de 5 de la tarda, a la plaça John Lennon, exhibició de mans lliures organitzada pels Amics del Cavall del Montgrí.

▸A les 11 de la nit, a La Sala, Torroella a escena. Representació de l'espectacle *El estado del malestar*, a càrrec de Carles Flavià.

Infantils

CALDES DE MALAVELLA

▸*El racó dels contes a la Biblioteca*. A 2/4 de 12 del matí, a la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia, explicació de contes.

ROSES

▸A les 11 del matí, a la biblioteca municipal Jaume Vicens Vives, conte popular explicat per Anna Ribera.

Teatre

CALDES DE MALAVELLA

▸A 2/4 d'11 de la nit, al Teatre municipal, el grup de teatre del Centre d'Arbúcies representa l'obra *El papà de Romeo i Julieta*, de Joan Oliver.

CASSÀ DE LA SELVA

▸A les 10 del vespre, al teatre municipal Puig d'Arques, representació de l'obra *Absenta*, de Quimet Plà.

FIGUERES

▸A les 10 del vespre, al Teatre Municipal El Jardí, teatre amb l'obra *La vida es sueño*, a càrrec de la Cia. Nacional de Teatro Clásico i Edimburgh Internacional Festival.

▸A les 10 del vespre, al Teatre Municipal El Jardí, representació de l'obra *La vida es sueño*, de Calderón de la Barca, a càrrec del Teatre Romea i la Compañía Nacional de Teatro Clásico.

SALT

▸A les 10 del vespre, al Teatre de Salt, representació de l'obra *Mira'm (se dicen tantas cosas)*, a càrrec de la Cia. Marta Carrasco.

Gastronomia

CALONGE-SANT ANTONI

▸Sant Escamarlà!, menú de la Badia de Sant Antoni i Calonge. Restaurants participants: L'Empordà - Can Ramon, a Calonge, i Costa Brava, Guillermo, Refugi de Pescadors, la Traina, Simón, Versailles i Morris, a Sant Antoni. Fins al 17 de desembre.

Inauguracions

CELRÀ

▸A les 7 de la tarda, a Can Cors, inauguració de l'exposició *Erosions ceràmiques*, de Ramon Fort. Horari de l'exposició: dissabtes, de 7 de la tarda a 9 del vespre, i diumenges, de 12 del migdia a 2 de la tarda. Fins al 10 de desembre.

GIRONA

▸A les 6 de la tarda, al centre cívic de Pedret, inauguració de l'exposició de dibuixos de Manel Bayo.

▸A les 8 del vespre, a la sala d'art La Punxa, Col·legi d'Aparelladors, inauguració de *Nadal-Sinopsi*, exposició de nadales de Carandell.

PALAFRUGELL

▸A les 8 del vespre, a La Polèmica, inauguració de l'exposició de pintura de Lola Barranco.

PALAMÓS

▸A les 7 de la tarda, a la sala polivalent de La Gorga, inauguració de l'exposició *El te de l'espera*. Presentació del llibre *Sàhara Occidental, passat i present.*

SANT JOAN DE LES ABADESSES

▸A les 7 de la tarda, al Palau de l'Abadia, inauguració de l'exposició *Estructures*, de l'artista Enric Milà.

Presentacions

GIRONA

▸A les 9 del vespre, a l'Església dels Dolors, a la pujada de la Mercè, tindrà lloc la presentació del quadre restaurat *La fugida a Egipte*, obra atribuïda a Joaquim Murtra i propietat de la Confraria de la Mare de Déu dels Dolors de Girona.

OLOT

▸A les 5 de la tarda, als claustres del Carme, presentació de l'obra de literatura infantil *Encara en queden*, de Josep Torrent, amb il·lustracions de Tavi Algueró. La presentació anirà a càrrec de l'escriptor Joan Barril. Seguidament, ballarà el Drac del Carme.

▸A les 8 del vespre, al Fons d'Art Olot, exposició de l'artista Glòria Muñoz i presentació del llibre *La mirada de Glòria Muñoz.*

QUART

▸A les 7 de la tarda, al local social, presentació de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2001, amb la intervenció de Neus Puig i Olga Ginesta, observadores de les darreres eleccions municipals a Nicaragua.

SARRIÀ DE TER

▸Presentació de l'Agenda Llatinoamericana Mundial 2001, a la Cooperativa. A partir de les 4 de la tarda, jocs d'arreu del món per a totes les edats.

▸A les 6 de la tarda, cinefòrum amb la projecció de la pel·lícula *Solas*.

▸Seguidament, xerrada-col·loqui amb Joan Surroca i Ramon Roca, coordinador del Cedre. Moderador: Benjamí Comas.

▸A les 9 del vespre, sopar solidari.

Donació de sang

BANYOLES

▸De les 10 del matí a les 2 del migdia i de les 4 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre, a la Clínica Salus Infirmorum, extracció voluntària de sang.

Diversos

BANYOLES

▸Matinal de treball a Sant Pere de Juïgues. Organitzada per la Secció d'Obres i Camins. Més informació al Centre Excursionista de Banyoles, telèfon 972 57 01 16.

La Casa de Cultura presenta els treballs de Joan Carandell

La Casa de Cultura de Girona acull, entre els dies 10 i 31 de maig, una exposició de dibuixos i pintures de l'artista Joan Carandell. Nascut a Salt el 1953, Carandell ha basat, els darrers deu anys, gairebé tota la seva creació pictòrica en la història de la música, iniciada amb el gòtic i el romànic i que, en l'estudi del final del segle XVIII i principi del XIX, va topar amb l'obra de Beethoven. En aquest sentit, la present exposició significa un particular apropament visual a la Novena Simfonia del compositor alemany, una peça que l'artista ha assimilat i traduït a partir dels seus particulars mecanismes plàstics. L'exposició es complementa amb un bon nombre de dibuixos i esquemes preparatoris que han servit per a l'elaboració dels treballs definitius.

EL PUNT

EL PUNT | Divendres, 18 de maig del 2001

Carandell porta a Girona una mostra sobre la «Novena Simfonia» de Beethoven

L'exposició està relacionada amb l'estudi que fa l'artista de la història de la música

IMMA BOSCH / Girona

L'artista saltenc Joan Carandell mostra a la Casa de Cultura de Girona una exposició dedicada a Ludwig van Beethoven i més concretament a la *Novena Simfonia* d'aquest compositor. L'exposició, oberta fins al 31 de maig, presenta una dualitat conceptual: la figuració i l'abstracció, marcada, segons explica el mateix autor, per dues vessants, una part amb més color i una de més monocroma «perquè cadascun dels cinc temps de la simfonia marca els seus colors».

Carandell representa, sobre un fons abstracte, les imatges figuratives que li inspira la *Novena Simfonia* i assegura que les vibracions que li provoca aquesta música li han permès poder-la dur al llenguatge plàstic i donar-li color i forma. L'obra té dues vessants, una de monocroma i una altra amb més color —blaus, vermells i daurats, els colors fonamentals de l'obra de Carandell—, amb els quals plasma els moments àlgids de la *Novena Simfonia*. «A l'obra de Ludwig van Beethoven se li ha donat un concepte de patètica, però jo crec que és harmonia pura; un equilibri entre el cosmos i la realitat», assegura.

L'obra *Integració*, mixta/fusta, de Carandell, que es pot veure a l'exposició de la Casa de Cultura.

La sèrie consta, segons assegura Carandell, de 250 obres entre estudis i dibuixos preparatoris i pintures, i per a l'exposició l'artista ha fet una selecció de les obres que ha cregut més adients. Explica que sempre s'ha sentit atret per Beethoven i per la *Novena Simfonia*, que ja de ben petit coneixia. «Sempre he tingut una atracció a nivell de relació addicional amb l'autor i la seva música», explica.

L'exposició està relacionada amb l'estudi que aquests darrers anys el pintor fa sobre la història de la música. Fins ara ha pintat sobre la música grega i romana, la de l'edat mitjana, el renaixement i el barroc i el romanticisme i ara té previst plasmar la música del segle XX, «que probablement dividiré el dos cinquantenaris». En l'exposició sobre Beethoven hi ha destinat tres anys. «Tothom ha de fer la seva aportació a la humanitat. La meva és pintar la història de la música», explica.

Begoña Uriarte i Karl H. Mrongovius actuen avui en la Schubertíada

□ VILABERTRAN- El duet de pianos format per Begoña Uriarte i Karl Hermann Mrongovius actuen avui en la Schubertíada de Vilabertran en un recital en què interpretaran, entre altres obres, la composició per a piano a quatre mans de Schubert, *Tempestats de la vida*.

El programa començarà amb el Concert en Re major per a dos pianos del Pare A. Soler, l'esmentada obra de Schubert per a piano a quatre mans, i Reminiscències del Don Joan per a dos pianos, de Liszt.

A la segona part del concert, els intèrprets oferiran *Flamenc II* per a dos pianos, l'obra que els va dedicar Joan Guinjoan; *Fandango* per a piano sol del Pare A.Soler, i el *Bolero* per a dos pianos de Ravel. EFE/DdeG

«Final fantasy» es fa en català en vuit sales a Catalunya i una a Mallorca

□ BARCELONA- El film *Final fantasy* s'estrena avui en català en vuit sales de Catalunya i una de Mallorca, segons el Departament de Cultura. El film es podrà veure en català a Barcelona, Girona, Granollers, Sant Cugat del Vallès, Vic, Vilafranca del Penedès, Sant Feliu de Llobregat, Tarragona i Porto Pi (Mallorca).

La pel·lícula, dirigida per Hironobu Sakaguchi i realitzada únicament per animació informàtica, narra una guerra l'any 2065, contra uns alienígenes que volen conquistar la Terra. EFE/DdeG

LA GENERALITAT, LES DIPUTACIONS I EL GOVERN BALEAR NO HAN CONCRETAT L'APORTACIÓ QUE FARAN AL CENTRE

L'abat de Montserrat estudia cedir un terreny per a la futura seu de la UCE

L'objectiu és fer una residència d'estudiants en una zona prop de Sant Miquel de Cuixà

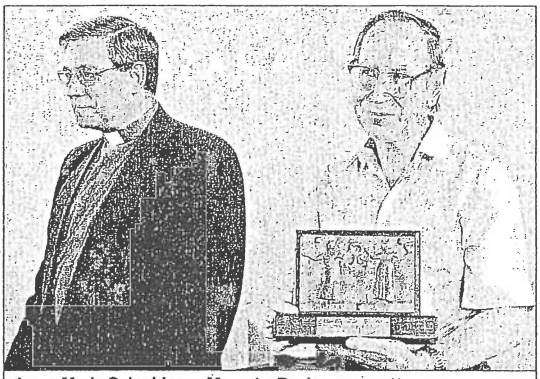
DdeG
PRADA DE CONFLENT

□ L'abat del monestir de Montserrat, Josep Maria Soler, es va mostrar ahir disposat a estudiar «amb simpatia» la cessió d'un terreny pròxim a l'abadia de Sant Miquel de Cuixà, situada a Codalet (França), perquè la Universitat Catalana d'Estiu pugui construir allà la seva seu permanent.

En declaracions als periodistes, Soler va assegurar que la comunitat de Montserrat estudiarà «a fons» i amb serietat la possibilitat de cedir aquests terrenys, però va advertir que «la resposta no està donada». El vistiplau dels monjos de l'abadia de Sant Miquel de Cuixà i del monestir de Montserrat, de qui depèn, permetria a la Universitat Catalana d'Estiu crear en una granja pròxima a l'abadia una residència d'estudiants, batejada com La Ferme, que comptaria amb una sala d'actes, dues aules i una biblioteca.

No obstant això, el monestir de Montserrat encara no ha celebrat una votació sobre aquest assumpte, en espera que es pronunciï l'abadia de Sant Miquel, que no hi podrà fer fins que Montserrat designi al nou pare prior del centre, ja que l'últim, Ramon Civil, va morir el febrer passat.

La construcció de la seu permanent de la UCE passa també perquè Generalitat, les quatre diputacions catalanes, el Govern balear i els consells insulars, entre altres organismes, concretin la seva inversió en el centre. Així mateix, la viabilitat de la residència d'estudiants, que la UCE preveu inaugurar l'agost de 2002 i el pressupost de la qual s'estima en 400 milions de pessetes, passa també perquè la Unió Europea decideixi si destina a la seva construcció fons del programa Interreg, cosa que podria decidir aquesta tardor.

Josep Maria Soler i Josep Massot a Prada.

Un centenar d'estudiants

La seu permanent de la UCE a Codalet, municipi pròxim a Prada de Conflent, on se celebren cada any els actes d'aquesta universitat d'estiu, va ser presentada l'any passat. La residència estaria ubicada en una zona actualment destinada a ús agrari, comptaria amb dues plantes de 700 metres i tindria allotjament per a un centenar d'estudiants.

Segons els plans, es construiria una sala d'actes, dues aules i una biblioteca, mentre que les habitacions estarien equipades amb dos llits, armari i bany i farien 15 metres quadrats cada una. La planta baixa tindria dues habitacions especials per a persones amb disminucions físiques. La seu permanent de la Universitat permetria a aquesta universitat acollir activitats durant tot l'any davant els 10 dies de durada que sol tenir cada una de les edicions de la UCE.

Per la seva banda, Josep Maria Soler, que va anar a Prada per assistir a la commemoració dels 500 números de la revista *Serra d'Or*, va assegurar que, en tot cas, el monestir de Montserrat no està en condicions d'aportar recursos per a la seu permanent de la Universitat Catalana d'Estiu.

L'HOMENATGE

500 números de «Serra d'Or»

■ La Universitat Catalana d'Estiu (UCE) va homenatjar ahir la trajectòria de la revista *Serra d'Or* a favor de la cultura catalana aprofitant que aquesta publicació ha arribat aquest any als 500 números. Josep Maria Soler va destacar el «fort sentit de catalanitat» de la revista i va apostar per mantenir la «pluralitat» d'aquesta publicació nascuda a mitjans de la dècada dels cinquanta.

Els assistents a l'homenatge, entre els quals hi havia l'actual director de *Serra d'Or*, Josep Massot, van posar èmfasi en el treball d'oposició al franquisme de la revista i s'hi van referir com un referent cultural dels seixanta i els setanta a Catalunya.

L'UCE va atorgar el premi Canigó a aquesta revista, que va néixer com un butlletí intern del monestir de Montserrat el 1955 i que ha comptat, entre els seus col·laboradors, amb Maurici Serrahima, Alexandre Cirici i Josep Benet, així com Ernest Lluch.

Soler va afirmar que espera que, en el futur, *Serra d'Or* perviscui com una publicació compromesa amb el catalanisme i amb una «base d'humanisme cristià».

Aragall, Achúcarro i Tomatito actuaran en el festival Narciso Yepes a Andorra

□ ORDINO (ANDORRA)- Jaume Aragall, Joaquín Achúcarro i Tomatito participaran en el XIX Festival Internacional Narciso Yepes que se celebrarà el mes que ve a Ordino. Aragall actuarà acompanyat per l'Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra amb Gerard Claret com a primer violí) dirigits per Enrique Ricci. EFE/DdeG

EL PREU DE LES ENTRADES ÉS EL MÉS BARAT D'EUROPA SEGONS LA SGAE

Un estudi diu que els espanyols van molt al cine però compren pocs discos

DdeG
MADRID

□ Els espanyols són els europeus, darrere dels islandesos, que més van al cinema, però són els que menys discos compren, només superant els italians i els grecs, tot i que Espanya és el novè mercat discogràfic a nivell mundial, segons un estudi de la Societat General d'Autors i Editors sobre la cultura en el continent.

Els preus de les entrades en les sales espanyoles són els més barats d'Europa, ja que en països com Suïssa o Islàndia paguen més de 1.300 pessetes per cada entrada.

Pel que fa al consum de música, al Regne Unit compren una mitjana de 4,79 discos per persona, mentre que a Espanya la mitjana és d'1,6 discos cada any per persona. Espanya és el tercer país amb l'índex més baix de despesa mitjana en discos, i figura com el novè mercat discogràfic en importància mundial, i ocupa l'1,5% del volum del negoci de tot el món, segons la SGAE.

L'aquelarre de Cervera reunirà unes 40.000 persones el cap de setmana

□ CERVERA- Bruixes, dimonis, foc, esoterisme, màgia i el «Mascle Cabró» seran els protagonistes, al costat del públic assistent, del XXIV Aquelarre de Cervera que se celebrarà aquest cap de setmana.

La festa espera congregar més de 40.000 persones. Com a pròleg a aquesta edició, avui a la nit la plaça Major acollirà un gran festival de música rock a càrrec dels grups Discípulos de Otilia, The Companys i Bunker.

Demà a la nit se celebrarà un gran espectacle en què artistes i constructors infernals s'encarregaran d'aixecar un especial temple perquè el «Mascle Cabró» passi la nit a Cervera. «Uns 200 actors mouran carros, màquines i molt foc» per la ciutat», va explicar ahir el director Jordi C. Morales.

En cinc escenaris se celebraran concerts i balls a càrrec de La Salseta del Poble Sec, El Frenillo de Gaugun, Hermanitos Muscarios, Mil i una veus, Kop i The Bon Scott Band i Funky Town, a més d'un festival de música *tecno*. DdeG

SALA PERLA D'ART
CAN MARC
CARANDELL
DEL 25 D'AGOST A L'11 DE SETEMBRE
INAUGUREM DEMÀ A LES 8 DEL VESPRE
CREU, 6 - BEGUR
TEL. 972 62 31 19
DE 19 A 23 DIARI

GALERIA
CARMEN TATCHE
JOAN MARAGALL, 59-61
SANT FELIU DE GUIXOLS. 17220
TEL. 972 32 31 46 / 649 88 20 54
exposició de pintures
LAURENT BRUAT
XAVIER RUSCALLEDA
DE L'11 D'AGOST FINS AL 4 DE SETEMBRE
DE DILLUNS A DISSABTE, D'11 A 13.30 I DE 18 A 21 h. DIUMENGE DE 19 A 21.30 h.

OMNIUM ARS
GALERIA D'ART
Avinguda de s'Agaró, 72
Galeries Albatros, 125
PLATJA D'ARO
MALARET
OLIS
DEL 17 D'AGOST AL 6 DE SETEMBRE
OBERT DE DILLUNS A DIUMENGE D'11.00 A 13.30 h I DE 17 A 21 h.

PEDREGUET
A·R·T
GALERIA
FONS D'ART
TANCAT PER VACANCES FINS AL 31 D'AGOST
C/ Vilafreser, 10
Tel. 972 43 02 09
17170 AMER (Girona)
pedrart@gna.es

Un llibre reivindica la figura de Joan Deu, el primer alcalde democràtic d'Olot

Joan Barnadas és l'autor del volum sobre qui va ser batlle de la ciutat entre 1869 i 1874

J.M. SEBASTIAN / Olot

● Joan Barnadas va presentar ahir a Olot el primer llibre de la Nova Biblioteca Olotina que edita l'Ajuntament i que pretén recollir treballs sobre Olot en la història moderna. El volum, *Joan Deu, una biografia política*, reivindica la trajectòria de qui fou el primer alcalde olotí escollit per sufragi universal en l'epoca del sexenni democràtic que va del 1869 al 1874, i que des de determinats sectors ha estat sempre envoltat per una llegenda negra de «menjacapellans». D'altra banda, l'Ajuntament té previst properament dedicar un carrer a aquest mateix personatge, ja que ERC ho demana des de fa temps.

Un moment de la presentació del llibre *Joan Deu, una biografia política* / J. CASAS.

Joan Barnadas és l'autor del llibre *Joan Deu i Ros, una biografia política*, el primer de la col·lecció Nova Biblioteca Olotina, que edita l'Ajuntament d'Olot, i que va ser presentat ahir a l'edifici del consistori. L'autor, un biòleg de 39 anys aficionat a la història, havia estat durant dotze anys regidor per ERC. El volum, tot i que l'edició ha anat a càrrec de l'Ajuntament, ha estat cofinançat amb una aportació econòmica de la Fundació Pere Simon.

Pel que fa al personatge central del llibre, es tracta de l'alcalde que hi va haver a la ciutat en el període de la Primera República, entre els anys 1869 i 1874, conegut també com el sexenni democràtic. Es tracta, doncs, del primer alcalde d'Olot escollit per sufragi universal, tot i que cal tenir en compte que en aquells temps les dones habilités el personatge dedicant-li el nom d'un carrer, sense haver-ho pogut conseguir en les diferents etapes de governs de CiU. Ara, a més del llibre que va ser presentat ahir, en el ple d'aquest mes de setembre s'aprovarà, finalment, posar el nom de Joan Deu a un carrer d'Olot, tot i que encara es desconeix quin serà.

En la Segona República es va posar el seu nom a la plaça Palau i, a més, va ser declarat fill predilecte de la ciutat.

La seva biografia, doncs, ha estat el primer volum de la col·lecció Nova Biblioteca Olotina, que reprèn la tasca de Joan Casolà entre els anys quaranta i setanta amb la Biblioteca Olotina.

bers, la redacció del primer planejament general d'ordenació urbana i la creació del primer registre civil de la ciutat. Històricament li va tocar la defensa de la ciutat en la Tercera Guerra Carlina, i la incorporació de la pesseta i del sistema mètric de-

jacapellans» que li han atribuït des de determinats sectors i l'entusiasme que despertava entre les classes populars. Segons explica, la fama d'anticlerical té el seu origen en el fet que era un ferm partidari de la separació entre l'Església i l'Estat. D'altra ban-

Olot.

ERC d'Olot, des de la primera legislatura de l'actual etapa democràtica, va reivindicar que la ciutat re-

Nit de Blues a La Guixera Músics

● **Beuda.** El grup de blues The Cat Express Band actua, a partir d'aquesta mitjanit, a La Guixera Musics, de Beuda. Durant tot aquest mes, en aquest mateix espai es pot visitar l'exposició *The Cartells*, consistent en una composició de *collages* feta per Carles Carbó amb cartells de concerts. / R.E.

Carandell exposa la «Novena simfonia» a Begur

● **Begur.** Joan Carandell mostra a la galeria Can Marc de Begur la *Novena simfonia* de Beethoven que ha fet dins la sèrie Història de la Música i és, segons explica el mateix artista, «l'aportació personal a la finalitat d'harmonia universal». L'exposició consta també de la sèrie perfils longitudinals i són «el resultat de l'impacte produït per l'observació de la densitat profunda de les masses rocoses». / I.B.

El Punt.
Dimecres, 19 febrer 2003
pàg. 49

Joan Carandell exposa al Consell de l'Alt Empordà

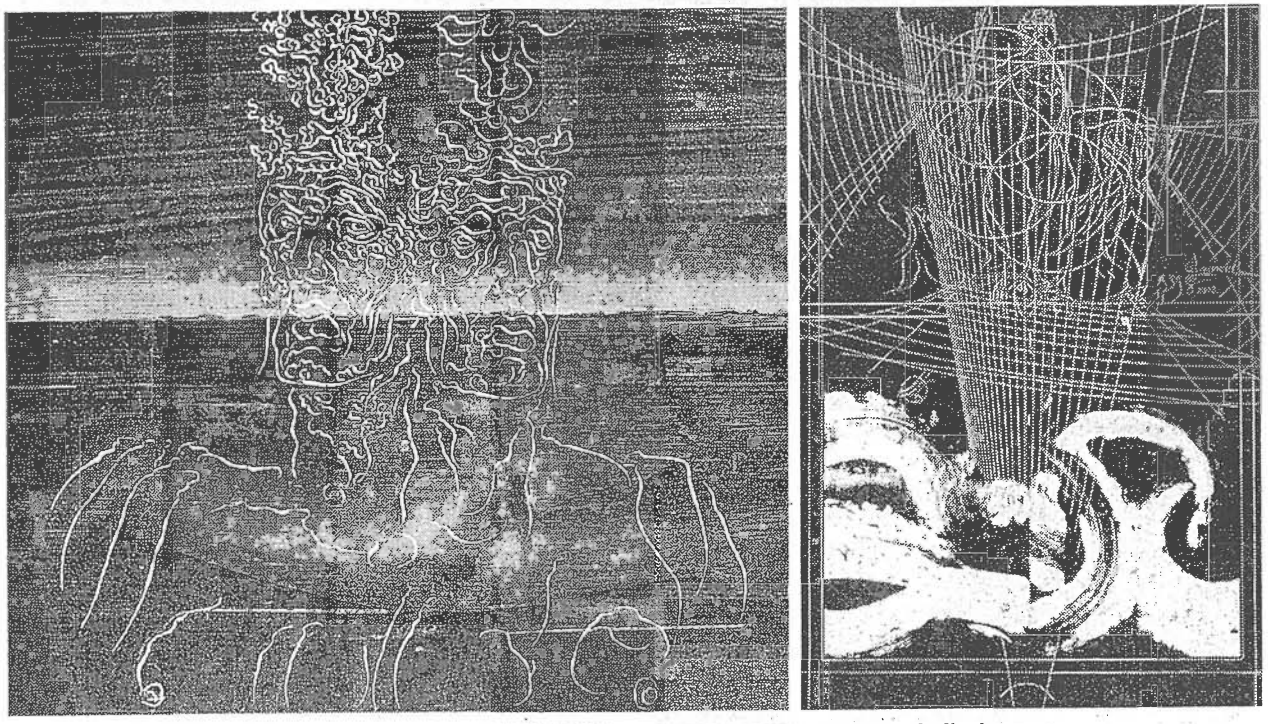
Figueres. L'artista saltenc Joan Carandell inaugura avui una exposició de pintures al Consell de l'Alt Empordà, a Figueres (19 h). El nou treball, titulat *Geometria estel·lar*, narra els orígens de l'univers d'acord amb les llegendes mitològiques i amb l'estil de Carandell, basat en la conversa permanent entre figuració i abstracció. L'exposició serà presentada per Joan Carreres i Péra. / T.C.

Cèlia d'Art: Tina Casademont

EL PUNT

EL PUNT | Divendres, 21 de febrer del 2003 CULTURA-ESPECTACLES

ART

A l'esquerra, la tècnica mixta sobre paper *Projecció de l'espectre*, i, al costat, *25 graus centesimals d'univers*.

Carandell pinta les formes i els colors de la conversa mítica que va originar l'existència de l'home

Presenta les obres en l'exposició «Geometria estel·lar», al Consell de l'Alt Empordà

TINA CASADEMONT / **Figueres**

Una conversa mítica entre Gaia, la deessa de l'imperi de la força i l'energia estel·lar, i Neptú, el déu de les aigües primordials i la vida sensible, és la llavor conceptiva de l'existència de l'home en les llegendes del món clàssic. L'artista saltenc Joan Carandell (1953) ha recuperat aquest mite per fer treballar els seus pinzells, i ara en presenta els resultats en una exposició titulada *Geometria estel·lar*, que estarà a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, a Figueres, fins al 3 de març.

Joan Carandell ha passat l'última dècada immers en l'estudi de la història de la música i la seva progressiva plasmació pictòrica a través de diverses sèries relacionades amb els diferents períodes que l'han marcat. Ha estat un treball extremadament laboriós i meticulós amb el qual ha construït una veu pròpia, un llenguatge plàstic musical que tradueix les notes del pentagrama mitjançant el so dels colors damunt la tela o el paper. Les seves melodies presenten així un tractament cromàtic molt personal, que al mateix temps juga amb una clau conceptual primordial del seu vocabulari: la dualitat entre la figuració i l'abstracció.

Aquestes són les constants que continuen marcant el nou treball que ara presenta a Figueres, a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, però en aquest cas s'ha endinsat en el món mitològic de la cultura clàssica. L'afany de Carandell per disseccionar l'ha portat fins als orígens dels orígens i, a partir de la mítica conversa entre la deessa de la terra i el déu del mar amb què es va concebre el procés de l'existència, ha creat la sèrie *Geometria estel·lar*. Es tracta d'una sèrie en què la dualitat es reflecteix a través de les forces lineals i masculines i les forces curvilínies o femenines, tal com explica en el catàleg Josep Colet, director del Seminari d'Investigació Poètica de Barcelona, que també té l'encert de referir-se a Carandell com «el pintor de la síntesi universal».

L'exposició presenta tres tipus de treballs d'acord amb les diferents energies còsmiques que retraten i posen en harmonia: els blaus, els vermells i els que fan emergir la llum d'un fons negre.

Diari de Girona

El pintor Carandell exposa la seva obra al Consell Comarcal de l'Empordà

□ FIGUERES.- Carandell (Salt, 1953) inaugurarà avui l'exposició *Geometria estel·lar* a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà. L'exposició, que mostra les pintures de creació recent de l'artista, es podrà visitar fins al 3 de març.

Carandell, que des de fa molts anys treballa en la interpretació pictòrica de la història de la música, presenta en aquesta ocasió una «metàfora gairebé al·lucinant», en paraules de Josep Colet, de les llavors de la Creació i de la vida a la Terra. El director del Seminari d'Investigació Poètica de Barcelona ha escrit el pròleg en el catàleg de l'exposició. **DdeG**

Diari de Girona
DIVENDRES, 28 DE FEBRER DE 2003
Núm. 18.861 • Preu Diari 1 euro

Cultura d'Art: Eudald Camps

EXPOSICIONS D'ART

Girona

■ **Sales Municipals d'Exposició (Rambla de la Llibertat)**
- Exposició d'Irene Pascual.
Del 7 de febrer al 9 de març.
(Diari de 18 a 21h. i fest. de 12 a 14h. i de 18 a 21h.)

■ **Centre Cultural de Caixa de Girona (Carrer Ciutadans, 19)**
- Exposició: *El secret del Tibet.*
Del 17 de febrer al 30 de març.
- Exposició: *La fotografia al museu. Col·lecció del MNAC. 1930-1990.*
Del 4 de febrer al 2 de març.
(De dll a dv d'11 a 13h. i de 17,30 a 21h. Ds de d'11 a 14h. i de 17,30 a 21h. Fest d'11 a 14h.)

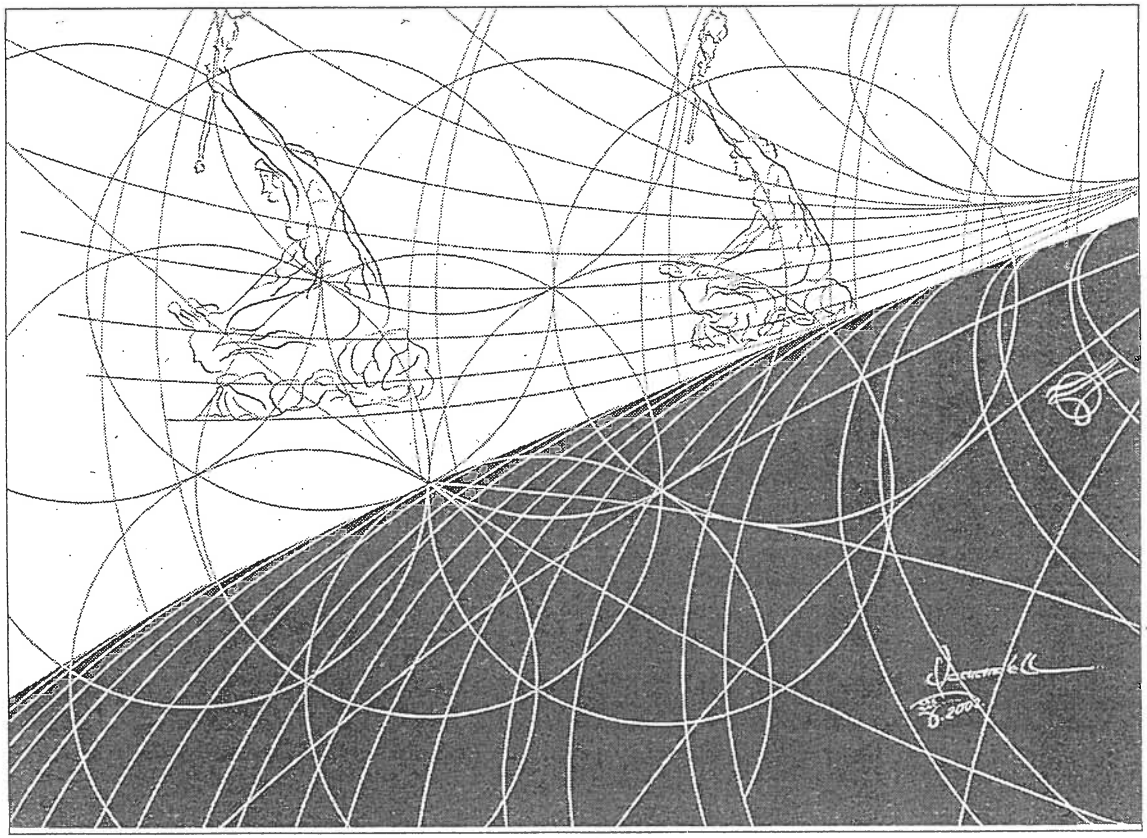
■ **Centre Cultural la Mercè (Pujada de la Mercè, 12)**
- Exposició de Dolors Bosch i Carme Pujol. Del 24 de gener al 5 de maig.
- Exposició de Maria Puigdemont i Antonio Castaño. Del 20 de febrer al 25 de març.
(Diari de 16 a 21h. i ds i fest. de 18 a 21h.)

■ **Expocambra (C/Ciutadans, 12)**
- Exposició de pintures d'Anna Botó.
Del 21 de febrer a l'11 de març.
(De dt a ds de 18 a 20h.)

■ **Giart (C/Perill, 2)**
- Exposició de pintures de Ramon Enrich.
De l'1 de febrer al 7 de març. (Diari de 10,30 a 13,30h. i de 16,30 a 20,30h.)

■ **Morandi Art Gallery (C/Emili Grahit, 55)**

EXPOSICIONS

Les «geometries estel·lars» de Carandell, a Figueres

□ Des del passat 19 de febrer, l'artista de Salt Carandell exposa les seves pintures al Consell Comarcal de l'Alt Empordà. Agrupades amb el títol de «Geometria estel·lar», les obres de Carandell volen remetre l'espectador a un món ordenat musicalment d'ascendència, segons l'artista, beethoveniana; l'exposició, formada per una quinzena de treballs, es podrà veure a Figueres fins al 3 de març. **E.C.S.**

- Exposició del fons d'aquarel·les del Museu. Del 31 de gener al 30 de març.
- Col·lecció pintura, escultura i ceràmica permanent. (De dt a ds d'11 a 19h. i dg d'11 a 14h.)

■ **El Claustre (C/ Sant Pau , 11)**
- Exposició de pintures de R. Català.
Del 14 de febrer a l'1 de març.
- Exposició fons d'art permanent.
(d'11 a 13,30h. i de 17,30 a 21h. Dill. i festius tancat.)

■ **Consell Comarcal de l'Alt Empordà (C/ Nou)**
- Exposició de Carandell: *Geometria estelar.* Del 19 de febrer al 3 de març.

Garrigoles

■ **Fundació Rodríguez Amat**
- Exposició del Fons d'Art Permanent. (Ds de 17 a 20h. Dg de 10 a 14h.)

Olot

■ **Museu Comarcal de la Garrotxa (Carrer de l'Hospici, 8)**
- Exposició col·lecció permanent.
(D'11 a 14 i 18 a 20h, dimarts tancat).

■ **Galeria d'art Arcadi Calzada (Pl. Rector Ferrer, 13)**
- Exposició fons d'art permanent.
(Horari: Diari de 11 a 13.30 i de 18 a 21h. Fest. de 12.30 a 14 i de 19 a 21h.)

■ **Galeria Les Voltes (Carrer St. Tomàs, 4)**
- Fons d'art permanent. (De dll a dv de 10 a 13h i de 17 a 21h. Fest. de 19 a 21h.)

Pals

■ **Museu d'escultura Ca la Tona**

ART

LES EXPOSICIONS

GIRONA

◗ **Aparador Taller de restauració Cort Reial.** David Julià. Fotografies. Tot el dia. 21 març a 20 maig

◗ **ArTnau.** Força, 4. Modest Cuixart. Pintures: Dl. 17.30-20.30 hores; dt-ds 11.30-13.30 i 17.30-20.30 hores. 11 abril a 8 maig

◗ **Azimut.** Trav. de la Creu, 13. Dolors Gras. *El refugi del jo perdut*. Fotografia. 19-3 hores. 1 abril a 30 abril

◗ **Babel.** Anselm Clavé, cantonada amb carrer del Nord. Jordi Sunyer. Pintures. Tot el dia. 12 abril a 15 maig

◗ **La Carbonera.** Museu d'Història de la Ciutat. Jordi Amagat i Taller de ceràmica de l'Escola Municipal d'Art. Ceràmica i pintura. Dm-dv 17.30-20.30, ds. dg. i festius 10-14 i 17.30-20.30 hores. 16 abril a 4 maig

◗ **Casa de Cultura «la Caixa».** Pl. Poeta Marquina, 10. Dolors Berges. Pintura. 17-20.30 hores. 16 abril a 30 abril

◗ **Casal del Perruquer.** Força, 20. Pilar Pacheco. Pintura. *Gats, chats, cats*. Tot el dia. 1 abril a 31 maig

◗ **Cau del Llop.** Sacsimort, 5. Meritxell Fontclara. *L'ombra dels gegants*. Fotografia. 20.00-1.00 hores. 1 abril a 30 abril

◗ **Centre cultural la Mercè.** Pda. La Mercè, 12. Dolors Bosch, Carme Pujol. Instal·lació. *Cims, globus i marges*. 10-19 hores. 24 gener a 5 maig
Ramon Rocher i Clara Bacquelaine. Instal·lació. 3 abril a 4 maig

◗ **Col·legi d'Arquitectes.** Pia Almoina. Pl. Catedral, 8. *Inventaris d'Arquitectura. Arcadi Pla*. 9-19 hores. 21 març a 21 abril

◗ **Col·legi Oficial de Decoradors i Dissenyadors d'Interiors de Girona.** Juli Garreta, 22 2n 2a. Col·lectiva. Obres finalistes VIII Biennal d'Interiorisme de les comarques gironines. Dl-dv 17-20 hores. 30 març a 30 abril

◗ **Consell Comarcal Gironès.** Sac 1. [illegible]

◗ **Espais.** Pou Rodó. Fernando Sánchez Castillo. Instal·lació. *A cada uno lo suyo*. 11-14 i 17-20 hores. 21 març a 3 maig

◗ **Es Toc.** Travessera de la Creu, 8. Pilar Planagumà. Fotografia. *Fruits*. 19-3 hores. 1 abril a 30 abril

◗ **Expocambra.** Ciutadans, 12. Arnald Bosch. Pintura. Dm-ds 18-20, ds 11.30-13.30 hores. 10 abril a 7 maig

◗ **Fontana d'Or.** Ciutadans, 19. Pau Giralt-Miracle. Fotografies. *Visions panoràmiques. Comarques gironines*. Dl-dv 11-13 i 17.30-21, ds. 11-14 i 17.30-21, festius 11-14 hores. 4 abril a 4 maig
Carles Fages de Climent (1902-1968) Poètica i mítica de l'Empordà. 8 abril a 4 maig
Armes de Ripoll. 7 abril a 2 maig

◗ **Fundació Fita.** Hortes, 22. Domènec Fita. Pintura. *Contactes*. 17-20 hores. 16 abril a 31 maig

◗ **Giart.** Perill, 3. Col·lectiva. Pintures. Dm-ds 11-13.30 i 17-20.30 hores. Permanent

◗ **Cafè Gran Via.** Pl. Independència, 8. Joan Vicens i Josep Vidal. *Mar de pesca*. Fotografia. Tot el dia. 1 abril a 30 abril.

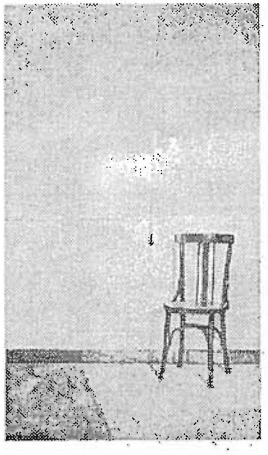
◗ **La Llibreria.** Ciutadans, 15. Grau Peraferrer Coll. *I. Punts*. Fotografia. Tot el dia. 1 abril a 30 abril

◗ **Morandi Art Gallery.** Emili Grahit, 55. Jordi Sardà. *Realisme*. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 29 març a 27 abril

◗ **Museu d'Art.** Pda. Catedral, 12. Fabien Chevillotte. Murals ceràmics. *Al·legoria del blau*. 10-18 hores; festius, 10-14 hores. 8 febrer a 20 abril
Manel Margalef. Instal·lació a La Presó. *Estratègies d'immersió II*. 14 febrer a 27 abril
Col·lectiva d'obra gràfica del fons d'art del museu. *Després de l'informalisme*. 15 març a 15 juny

◗ **Museu del Cinema.** Sèquia, 1. *Sol-*[illegible]

LES PROPOSTES

Interiors, a Fons d'Art Olot

● La galeria Fons d'Art Olot ofereix fins al 9 de maig una exposició d'interiors de Glòria Muñoz i Peré Solanilla (foto), a més d'obra gràfica de Cuixart, Tharrats, Ponç, Méndez i Español Viñas. Tot plegat, junt amb una col·lectiva d'artistes d'avantguarda en un altre espai de la galeria.

Entrefoscos de Lluís Mateu

● L'artista saltenc Lluís Mateu presenta un nou camí pictòric en una exposició a Can Cors de Celrà titulada *Entrefosc*, perquè els acrílics que reuneix juguen amb la llum emergent de la foscor.

Andres Siri. Pintures. *Registres*. Dm-dv 18-20.30 i ds. 12.13.30 i 18-20.30 hores. 8 març a 26 abril

◗ **Cort.** Plaça Major, 33. Col·lectiva de fotografia. *Entrada lliure*. 10-14 i 17-20 hores. 29 març a 30 abril

◗ **El Tint.** Sant Pere, 10-14. Mery Cuesta i David Serra. *Einstellung*. Dt-ds 18-20, dg 12-14 hores. 5 abril a 18 [illegible]

17.30-20.30, ds. 11-13 i 17.30-20.30 hores. 11 abril a 30 abril

CADAQUÉS

◗ **Museu de Cadaqués.** Antoni Pitxot. Antològica. *Cadaqués, escenari d'Antoni Pitxot*. 10 a 19 hores. 18 abril a 30 setembre

CAMALLERA

abril a 21 abril

CELRÀ

◗ **Can Cors.** Major, 26. Lluís Mateu. *Entrefosc*. Pintura. Ds. 19.00-21.00, dg. 11.30-13.30 hores. 5 abril a 27 abril

FIGUERES

◗ **El Claustre.** Sant Pau, 11. Josefina Ripoll. Pintura. 11-13.30 i 17.30-20.30 hores. 28 març a 19 abril

◗ **Consell Comarcal Alt Empordà.** Nou, 48. Col·lectiva. *Exposició transfronterera*. 9-14 i 17-20 hores. 4 abril a 24 abril

◗ **Museu de l'Empordà.** Rambla, 2. Anna Marín. *Àngels, 4*. 11-19 hores, dg. i fest. 11-14 hores. 12 abril a 15 juny

◗ **Museu del Joguet.** Eva Guillament i Francesc Guillamet. *Jugamets. Dos fotògrafs al MJC/F*. 10-14 i 16-19 hores. 10 abril a 18 maig

FONTCOBERTA

◗ **Can Jan.** Veïnat de la Farrés. Col·lectiva. *11 anys de pintura ràpida de Vilavenut*. Dm-dv. 17-20 i ds. 11-13 hores. 12 abril a 23 maig

GARRIGOLES

◗ **Fundació Rodríguez Amat.** Les Olives. Sento Masià. *Rena-Sentisme*. Pintura. 10 a 20 hores. 19 abril a 15 juny

LLANÇÀ

◗ **Casa de Cultura.** Maria del Mar Ribot. *Invitació a la dansa*. Fotografia. Dm-dv 18.00-20.00; ds. i festius 11-13 i 18-20 hores. 12 abril a 23 abril

OLOT

◗ **Biblioteca Marià Vayreda.** Alumnes de l'IES Montsacopa. *Amb avís previ*. Poesia visual. 10 a 20 hores. 3 abril [illegible]

J.L. Alexanco i R. Bartolozzi. *Elucubraciones aéreas genitales*. Pintura. 17-20 hores. 5 abril a 5 maig
Teresa Escayola. *Fusió entre el fil i el fang*. 5 abril a 5 maig

PALAFRUGELL

◗ **Carpe Diem.** Plaça Església, 3. Mercè Lluís. Pintura. 11-13 i 18-20 hores. Exposició permanent

◗ **Fundació Josep Pla.** *Gaudí i Verdaguer llegits per Pla*. 17-20 hores, ds dg 10-13 hores. Fins al 30 abril

PLATJA D'ARO

◗ **Omnium Ars.** Av. S'agaró, 72. Evdokim Perevalsky. Pintura. 11-13.30 i 17.00-21.00 hores. 19 abril a 9 maig

◗ **Galeria 3 i 5.** Avinguda Cavall Bernat, 6. Col·lectiva. 11-14 i 17-20 hores. Exposició permanent fons d'art

PUIGCERDÀ

◗ **Casino Ceretà.** Anton Carrera. Pintures. *Pigmentacions*. Tot el dia. 12 abril a 21 abril

RIUDELLOTS DE LA SELVA

◗ **Biblioteca Municipal.** Carandell. Pintura. *L'holograma de l'univers*. Dj. 17-21, dv. ds. dg. 11-13 hores. 17 abril a 20 abril

SALT

◗ **Les Bernardes.** Major, 172. Diana Usaciovate. Pintures. 10-13 i 16-22 hores. 1 abril a 30 abril

SANT FELIU DE GUÍXOLS

◗ **Cambra de Comerç.** Xavier Sureda. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 14 abril a 27 abril

◗ **Pati de l'Ajuntament.** Pere Mas. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 14 abril a 27 abril

◗ **Galeria Fecit.** Imma Alonso. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 5 abril a 7 maig

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

EDICIÓ
COMARQUES GIRONINES
Número 2592
Any VIII
1 euro

ART

Carandell i la seva pintura sobre Beethoven, a la sala Saqués

● **Girona.** L'artista Joan Carandell inaugura avui a la sala Joan Saqués de Girona (20.00) l'exposició *Beethoven i la metafísica estel·lar*, en què mostra una sèrie pictòrica que expressa i integra la *Novena* del cèlebre compositor a les lleis de l'univers. L'artista acaba de ser premiat per l'Acadèmia d'Arts, Ciències i Lletres de París amb una medalla d'or i plata. / T.C.

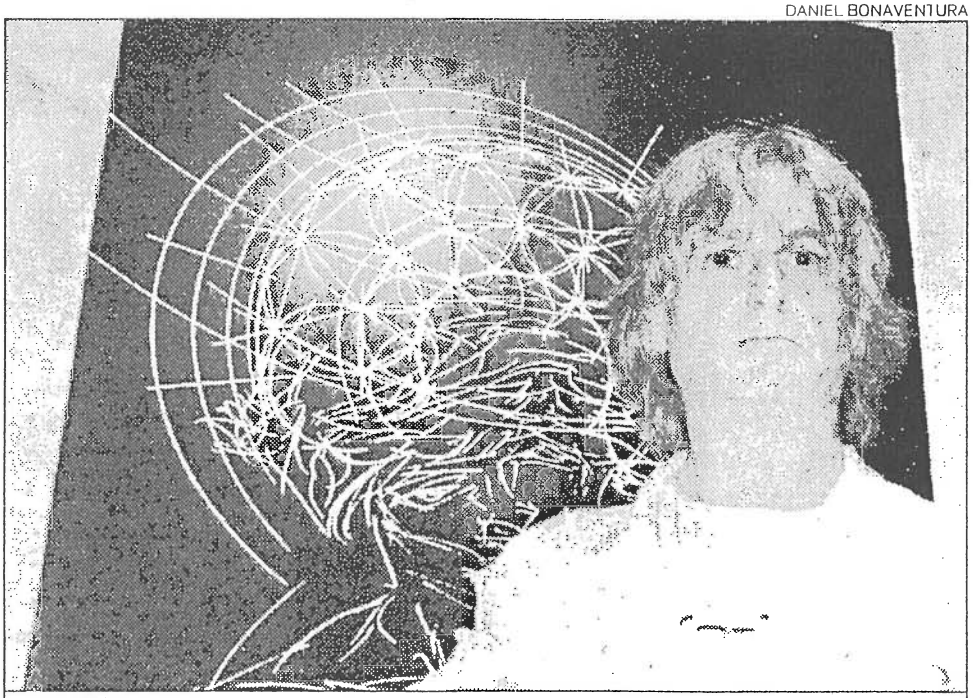
Crític d'art: Tina Casademont

Diari de Girona

INAUGURA UNA EXPOSICIÓ A LA SALA JOAN SAQUÉS

Carandell ofereix una interpretació pictòrica de l'obra de Beethoven

DANIEL BONAVENTURA

Carandell. L'artista relaciona les arts visuals amb la música.

D.B.
GIRONA

□ L'artista plàstic Joan Pujol Carandell, conegut artísticament com al Carandell, relaciona la pintura amb la Novena simfonia de Beethoven en l'exposició que ahir va naugurar a la Sala Joan Saqués del Departament de Cultura a Girona.

L'artista considera que la música de Beethoven és «harmonia pura». La representació gràfica dels estudis que ha realitzat sobre la Novena els entén com una «realitat subtil, expressada amb la visualitat més tangible».

El delegat de Cultura a Girona, Joan Domènech, considera que «no és fàcil» la tasca de visualitzar les sensacions que s'obtenen escoltant la Novena de Beethoven.

Domènech, que va ser present a l'acte inaugural, qualifica de «potent l'empenta creadora de Carandell. L'exposició *Beethoven i la metafísica estel·lar* es podrà visitar fins al 29 de juny. A la inauguració hi havia unes 30 persones.

El Punt

Divendres, 13 juny 2003, pàg. 44

ART

EXPOSICIONS

nt Albereda. Albereda, 7.
ras. Fotografia i serigrafia.
5 juliol
orça, 4. Jaume Canet. Pin-
17.30-20.30 hores; dt-ds
0 i 17.30-20.30 hores. 6
ol
Cultura «la Caixa». Pl.
quina, 10. Pilar Burch. Es-
dibuixos: 17-20.30 hores.
juny
ultural la Mercè. Pda. La
Muma. *Via-tges/Voie-ages*.
s. 10 maig a 15 juny
re. Nou, 8, 9 i 10. Col·lectiva
versari. Pintura i escultura.
17.30-20.30 hores. 14 juny

d'Arquitectes. Pia Almoina.
l, 8. *Sartoris i Girona, his-*
amistat. Arxiu Històric del
Girona. 9-19 hores. 23 maig

to. *Un projecte en els seus*
l'institut de l'Arboç. 6 juny

Oficial de Decoradors i Dis-
: d'Interiors. Juli Garreta,
a. Mònika Uz. Vidre con-
. *MARdesílex*. Dl-dv 17-20
aig a 21 juny
Comarcal del Gironès. Sac,
barz. Pintura. 8 a 19 hores.
0 juny
Pou Rodó. Isabel Banal. *Ru-*
tal·lació. 11-14 i 17-20 ho-
/ a 13 setembre
ambra. Ciutadans, 12.
. *Barcelona & Girona. Vi-*
Girona & Barcelona. Pintura.
-20, ds 11.30-13.30 hores.
1 juliol
a d'Or. Ciutadans, 19. *Els*
de Cigarrillos París
01). Dl-dv 11-13 i 17.30-21,
4 i 17.30-21, festius 11-14
uny a 13 juliol
a la vida. Col·lecció Lázaro
10 maig a 15 juny
ió Fita. Hortes, 22. Domènec
ura. *Contactes*. 17-20 hores.
15 juny
Perill, 3. Santi Carreras. Fo-
serigrafia. Dm-ds 11-13.30
30 hores. 13 juny a 15 juliol
di Art Gallery. Emili Grahit,
p Niebla. *Obra d'urgència*.
10-14 i 17-20 hores. 9 maig

d'Art. Pda. Catedral, 12.
a d'obra gràfica del fons d'art
u. *Després de l'informalisme*.
hores. 15 març a 15 juny
e Bunkabunda. Escultures. *At-*
mpics. 30 abril a 13 juliol

Sala Joan Saqués. Ciutadans, 18. Carandell. Pintura. Dl-dv 17-20; ds. 11-13.30 i 17-20.30; dg. i festius, 11-14 hores. 6 juny a 29 juny
Sales Municipals. Rambla, 1. Antoni Llena. Instal·lació. 18-21; ds 10-14 hores. 6 juny a 13 juliol
Sant Fèlix. Benjamí Mas. Pintura. 10-13.30 i 17-20 hores. 17 maig a 15 juny
Capella de Sant Nicolau. Arranz Bravo. *La natura de la ciutat-home*. Pintures. Dm-dg 17-20 hores. 29 maig a 22 juny

ALBONS

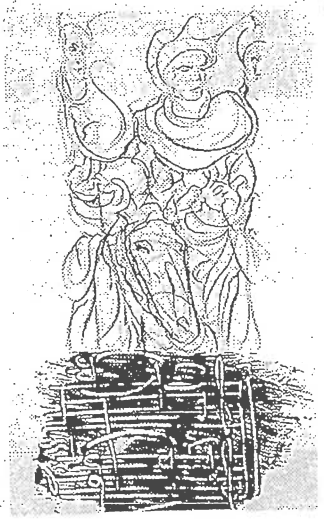
Hotel Albons. Ctra. La Bisbal a Figueres, km.18. Ramon Pujolboira. *El llegat d'Artemisa*. Pintura. 10-22 hores. 30 maig a 15 setembre

AMER

Pedreguet Art. Sebastiao Rodrigues. Pintura i escultura. 10-14 i 17-20 hores. 30 maig a 30 juny

BANYOLES

Cort. Pl. Major, 33. José Luis Lasala. Pintura. *Viatge per l'epidermis*. 10-14 i 17-20 hores. 3 maig a 14 juny
El Tint. Sant Pere, 10-14. Xavi Montojo. Fotografia. *Mirades singulars*.

Carandell, a la Sala Saqués.

Dt-ds 18-20, dg 12-14 hores. 7 juny a 7 juliol

BLANES

L'Arcada. Passeig de Dintre, 11. Ramon Vilanova. Pintura. Dl-dv 17.30-20.30, ds. 11-13 i 17.30-20.30 hores. 13 juny a 3 juliol

CADAQUÉS

Museu de Cadaqués. Antoni Pitxot.

CAMALLERA

Nau Côclea. Afores. Mònica Fuster. *Three sad trees*. Videoinstal·lació. Ds i dg 18-21 hores. 7 juny a 29 juny

CASAVELLS

Fundació Josep Niebla. Plaça Major, 9. Wolfgang Berus. *El color de la terra*. Obra plàstica i instal·lació. Dm-dg 18-21, dv i ds, 17-20, fest. 11-14 hores. 14 juny a 10 juliol

CASTELL D'ARO

Castell de Benedormiens. Joaquim Ureña. Aquarel·les. Dl-dv 18-21, fest. 11-13 i 18-21 hores. 7 juny a 1 juliol

L'ESCALA

Ajuntament. Guillem Rocas. *Idealització de la Venus emporitana*. Pintura. 18-21, fest. 12-14 hores. 6 juny a 24 juny

FIGUERES

El Claustre. Sant Pau, 11. Cejudo Nogales. Pintures. 11-13.30 i 17.30-20.30 hores. 6 juny a 28 juny
Museu de l'Empordà. Rambla, 2. Anna Marín. *Àngels, 4*. 11-19 hores, dg. i fest. 11-14 hores. 12 abril a 15 juny
Ramon Reig (1903-1963): una visió transparent d'aquest país. 26 abril a 28 setembre

GARRIGOLES

Fundació Rodríguez Amat. Les Olives. Sento Masià. *Rena-Sentisme*. Pintura. 10 a 20 hores. 19 abril a 15 juny

LLORET DE MAR

Antic Sindicat. Sant Pere, 36. Helena Vendrell. *Nascuts al mar*. Pintures. 10-14 i 16-19 hores. 10 a 22 juny

OLOT

L'Atelier. Av. Sant Jordi, 174-176. Manel Gannau. Pintura. 10-13 i 15.30-20 hores. 14 juny a 6 juliol
Can Trincheria. Col·lectiva. *El fons del Museu, un any d'ingressos*. Tot el dia. 30 maig a 29 juny
Fons d'Art Olot. Bisbe Guillamet, 4. Col·lectiva. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 14 juny a 30 juny
Museu Comarcal de la Garrotxa (Espai Zer01). Hospici, 8. Col·lectiva. *Tot flueix*. 10 a 19 hores. 23 maig a 29 juny
Núria. Carme, 8. Marc Planagumà. Fotografies. *Cadillacs. Cuba i signes d'identitat*. Tot el dia. 1 a 30 juny
Sala d'exposicions COAC. Plaça Clarà, 12, baixos. Col·lectiva. *Sense normativa*. 9-14 i 16-18, ds. 18-21

Carpe Diem. Pl. Església, 3. Eduard de Cabrera. Tècnica mixta. 11-13 i 18-21 hores. 17 maig a 19 juny

PORQUERES

Can Ginebreda. Ctra. de Mieres, Qm. 25,5. Col·lectiva. *Matem-nos. Art per a després d'una guerra*. Tot el dia (dimarts tancat). 24 maig a 28 juny

PLATJA D'ARO

Omnium Ars. Av. S'agaró, 72. Rafael Català. Pintura. 11-13.30 i 17.00-21.00 hores. 21 juny a 4 juliol

SALT

Les Bernardes. Major, 172. Alumnes dels cursos de labors i arts aplicades. 9-13 i 16-22 hores. 10 a 21 juny
Puà Perpinyà i Salvatella. Nines fetes a mà. 1 juny a 30 juny
Museu de l'Aigua. Plaça de la Vila, s/n. David Faüchs. *Visions i sensacions de l'aerografia*. Pintura. Dc, dj i dv 18-21 hores, ds. dg. i fest. 12-14 hores. 6 juny a 23 juny

SANT FELIU DE BOADA

Cyprus Art. Col·lectiva. *Paranoia*. Obra diversa. 14 juny a 15 juliol

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Cambra de comerç. Josep Masvidal. Pintura. 10-14 i 17-20 hores. 2 juny a 15 juny
Kroma. Rambla d'Antoni Vidal, 1. Peré Solanilla, Enric Solanilla i Toni Becerra. Olis i aquarel·les. Ds. 11-13 i 19-21, dg. i festius, 11-13 hores. Fins al 29 juny
Pati de l'Ajuntament. Desan i Quim Gelabertó. Pintura. Tot el dia. 2 juny a 15 juny

SANTA CRISTINA D'ARO

Fundació «la Caixa». Richard Vanderaa. *JerUSAlem*. Expressionisme abstracte i poesia visual. 15 a 20 hores. 31 maig a 15 juny

SILS

Sala Municipal. Juan Carlos Ferrigno i Anna Planas. Pintura. *L'art de l'automòbil*. Ds. 18-20 i dg. 11-13 hores. 31 maig a 15 juny

TORROELLA DE MONTGRÍ

Botó de Roda. Primitiu Artigas, 22. Óscar Salamanca. Pintura. Dv-dl 11-13.30 i dv-ds 18-21 hores. 24 maig a 15 juny
Claustre de l'Hospital. Hospital, 2. XV Concurs de Fotografia Naturalista. 10-20 hores. 1 juny a 29 juny
Michael Dunev Art Project. Major, 28. Joan Bennàssar. Pintura i escul-

crít

Mir
Ombr
«pref
parau
en la
envol
hagut
el pri
un de
d'una
galeri
i anh
tal d'
L'
Des d
de l'a
junt a
dels
dir-se
estèti

Anto
inau

Diari de Girona

BEETHOVEN i la seva Novena Simfonia són l'excusa per reinterpretar la música des d'una òptica plàstica i personal.

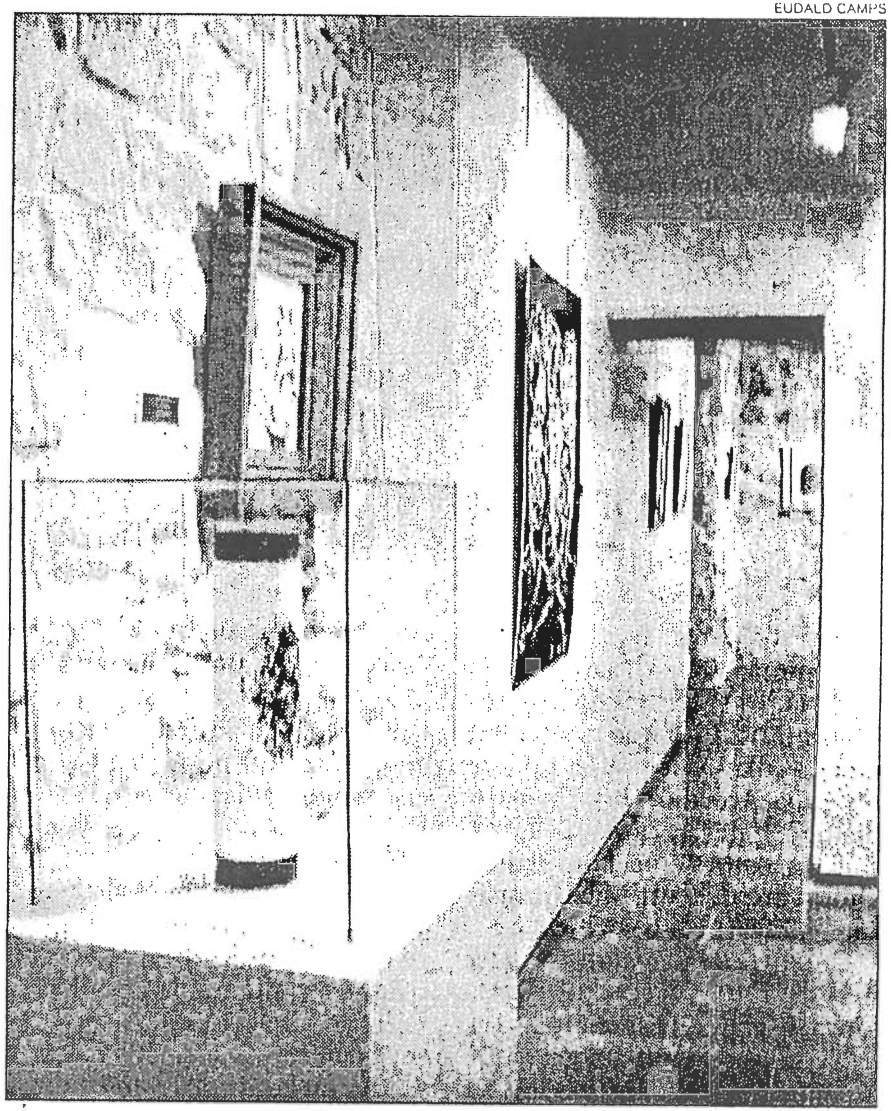
Carandell porta la seva pintura musical a la Sala Joan Saqués

Carandell.
Sala Joan Saqués, Girona.
Del 6 al 29 de juny.

El matrimoni entre música i arts plàstiques és un invent feliç però complex i, fins a cert punt, impropi; Kandinsky, paradigma de la musicalitat pictòrica, ja va veure clar que l'abstracció tenia ritmes que podien ser llegits –o si més no ajudava a interpretar-los– a partir d'analogies musicals. «Una obra –deia el genial pintor rus– neix exactament com el cosmos, per obra de catàstrofes que, partint dels caòtics rugits dels instruments, acaba per crear una simfonia que és el que s'anomena música de les esferes», és a dir, que la gènesi és la mateixa i el resultat, si més no, pot ser descrit manllevant termes al lèxic musical; tanmateix, i això és evident, Kandinsky era pintor i la seva obra és visual: com Carandell, que reitera en la seva voluntat de reinterpretar aquella Novena de Beethoven que de seguida tots tenim al cap... més complicat és visualitzar alguna cosa que és genuïnament –i aquest és el seu mèrit– abstracte. Carandell veu cossos d'homes joves de regust classicitzant i formes geomètriques que se superposen a un fons sempre caòtic; és la seva manera d'entendre la música, tot i que difícilment sona cap nota.

EUDALD CAMPS

EUDALD CAMPS

Imatge de l'exposició a la Sala Joan Saqués.

-523-

Dijous 26
Juny del 2003
Número 8117. Any XXV
Telèfon 972 18 64 00
Fax 972 18 64 20
girona@elpunt.com
www.elpunt.com

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

EDICIÓ
COMARQUES GIRONINES
Número 2592
Any VIII
1 euro

Carandell i la seva obra, a la Sala Joan Saqués de Girona. / JOAN COMALAT.

Carandell pinta l'harmonia a través de la «Novena simfonia» de Beethoven

T.C. / Girona

L'artista saltenc Joan Carandell presenta aquests dies a la Sala Joan Saqués de Girona una exposició titulada *Metafísica estel·lar*, fruit de la seva recerca de l'harmonia pura a partir de la *Novena simfonia* de Beethoven, que considera que és el màxim exponent de l'equilibri entre la lluita i la serenitat. Partint d'aquesta harmonia musical de Beethoven. Carandell expressa la metafísica estel·lar mitjançant la interrelació entre la *Novena* i les lleis de l'univers. L'artista diu que el fet d'endinsar-se en la seva vibració l'ajuda a seguir el camí per l'evolució de l'ésser humà. L'exposició es pot visitar fins al dia 29, diumenge que ve.

ART

LES EXPOSICIONS

GIRONA

ArTnau. Força, 4. Col·lectiva d'estiu. Obra sobre paper. Dl. 17.30-20.30 hores; dt-ds 11.30-13.30 i 17.30-20.30 hores. 4 juliol a 30 agost

Banys Àrabs. Ángela Merayo. Pintura. *El despertar del ser*. 10-19 hores, dg. i fest. 10-14 hores. 9 juliol a 30 setembre

Casa de Cultura. Plaça de l'Hospital, 6. Macrocol·lectiva amb 150 artistes. *Matem-nos. Art per després d'una guerra*. Obra diversa. 10-14 i 16-20 hores. 1 setembre a 14 setembre

Centre Cívic Pla de Palau. Saragossa, 27. Col·lectiva. *10 anys de fotografia*. Dl-dv. 9-15 i 16-22 hores. 8 setembre a 26 setembre

Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, demarcació de Girona. Pia Almoina. Pl. Catedral, 8. Joan Maria de Ribot. *Inventaris d'arquitectura*. 9-19 hores. 5 setembre a 5 octubre

Espais. Pou Rodó. Isabel Banal. *Rumiant*. Instal·lació. 11-14 i 17-20 hores. Fins al 13 setembre

Fontana d'Or. Ciutadans, 19. *20 anys de Catalunya Ràdio*. Dl-dv 11-13 i 17.30-21, ds. 11-14 i 17.30-21, festius 11-14 hores. 5 a 28 setembre *El món de Goya a la Fundació Lázaro Galdiano*. Pintures. 9 setembre a 2 novembre

Sala Girona de la Fundació «la Caixa». Sèquia, 5. *La Catedral de Girona. L'obra de la Seu*. 10-20 hores. 19 setembre a 30 novembre

Kunsthalle. Av. Jaume I, 6. Pintura de lloguer. 10-13.30 i 17-20 hores. Permanent

Museu del Cinema. Sèquia, 1. *Cinema d'animació: Del zoòtrop al 3-D*. 10-20 hores. 1 juliol a 14 setembre

Museu d'Història de la Ciutat. Pl. de l'Institut Vell. Col·lectiva. *Efímer. Reconstruccions d'art contemporani*. Instal·lacions. 10-14 i 17-19 hores (dt. a ds.) i 10-14 (dg.). 24 de juliol 18 juliol a 14 setembre

ALBONS

Hotel Albons. Ctra. La Bisbal a Figueres, km.18. Ramon Pujolboira. *El llegat d'Artemisa*. Pintura. 10-22 hores. 30 maig a 15 setembre

BANYOLES

Cort. Plaça Major, 33. Lluís Vilà. Fons d'art. 10-14 i 17-20 hores. Permanent

Estudi Blanc. Major, 3. Xicu Cabanyes. *Rebel·lió dins el triangle*. Escultures. 17-20.30 hores. 5 setembre a 31 octubre

BEGUR

Centre cultural Escoles Velles. Bonaventura Carreras, 11. Col·lectiva. *XVII Concurs d'arts plàstiques*. 19-22 hores. 5 a 21 setembre

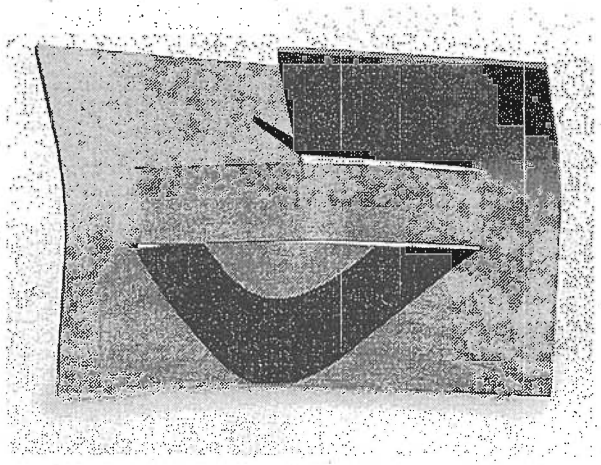
BESALÚ

El Pont Galeria. Av. Lluís Companys

LA INAUGURACIÓ

Xicu Cabanyes, a l'Estudi Blanc

La galeria Estudi Blanc, situada al carrer Major de Banyoles i que estrena aquest nom després d'una etapa com a Galeria d'Art Banyoles, inaugura avui nova temporada amb una exposició de l'artista local Xicu Cabanyes (Serinyà, 1945) que du per títol *Rebel·lió dins el rectangle*. La mostra dóna a conèixer un nou treball que és fruit de la recent incorporació d'un fornal al seu taller del bosc de Can Ginebreda, a Porqueres. Es tracta d'una sèrie de ferros forjats i patinats. En un text de presentació de l'exposició, Jordi Gimferrer es refereix a aquesta nova producció de Cabanyes com «d'entre el millor que ha fet mai». La inauguració és a dos quarts de vuit del vespre i l'exposició estarà oberta fins a final d'octubre. / T.C.

d'art contemporani. *Visions de somnis*, segon bloc: artistes informalistes i abstractes. 18-21 hores (dl. a ds.). 20 juliol a 15 setembre

BREDA

Sala de la Casa de Cultura «la Caixa». Sant Iscle, 41. Col·lectiva. *XLVII Exposició d'art*. 12-14 i 18-20 hores. 6 a 11 setembre

Aula dels Forns. Sant Iscle, 27-29. Col·lectiva. *Fang*. 12-14 i 18-20 hores. 6 a 11 setembre

CADAQUÉS

Casino de Cadaqués. Pl. Doctor Trèmols, 1. Col·lectiva de fotografia contemporània. 19-22 hores. 6 setembre a 18 setembre

Grup d'artistes plàstics Tallers del mercat. *La idea del tango*. 28 juny a 18 setembre

Marges-U. Unió, 12. Gustau Carbó Berthold. Pintura. 19-21.30 hores. 8 agost a 6 setembre

Horizon. Francesc Ribera, 22. Gabriel, Ralph Bernabei, Arranz Bravo, Vicenç Viaplana i Hélène Yousse. *Horizon + 10*, desè aniversari de la galeria. 18 a 22 hores i visites concertades. 23 agost a 21 setembre

FIGUERES

Museu de l'Empordà. Rambla, 2. Manuel Saiz. *If alive*. 11-19 hores, dg. i fest. 11-14 hores. 20 juny a 14 setembre

Ramon Reig (1903-1963): una visió transparent d'aquest país. 26 abril a 28 setembre

Museu del Joguet. Col·lectiva. *70 obres d'art per Salvar l'Empordà*. Plataforma cívica Salvem l'Empordà. 10-19 hores. 12, 13 i 14 setembre

FONTETA

Jardins de l'Empordà. Ctra. Girona a Palamós, km. 28,4. Miguel Fernández. *Peixos*. 18-22 hores. 19 juliol

PALAFRUGELL

Carpe Diem. Plaça Església, 3. Col·lectiva. Pintura. 11-13 i 18-21, dg i fest. 11-13 hores.1 a 30 setembre

Fundació Josep Pla. Narcís Comadira i Josep Pla. *El temps que fuig*. 10-20 hores. Fins al 31 gener

Teatre Municipal. Enric Giralt. Pintura. *Situacions*. 10-20 hores. 11 juliol a 15 setembre

PALAMÓS

Espai d'Art Jaume Pahissa. Av. President Macià, 120. August Puig (1929-1999). Antològica. Dl-ds 9.30-13.30 i 16.30-20.00 hores. 28 juny a 30 setembre

Oxígen. Sant Antoni, 2. Ezequiel Torroella i Josep Sarquella. Pintura. 9-13 i 17-20.30 hores. Fins a final d'any

PALS

Casa de Cultura Ca la Pruna. Creu, 7. Isidor Baró. Escultura en ferro.

PORTBOU

Local sense nom. Rambla Catalunya, 22. Alejandro Stróhecker i Palleroles. Pintura. 11-13 i 17-21 hores. 14 juliol a 30 setembre

RIBES DE FRESER

Padequart. Julià Mateu. *Les arrels del pensament...*. Dibuix, tècnica mixta i oli, de 1994 al 2003. 2 agost a 15 setembre

SANT FELIU DE BOADA

Cyprus Art. Manolo Ballesteros. Pintures. Dt-ds 18-21.30, dg i fest. 12-14 i 18-21 hores. 16 agost a 20 setembre

Una Mirada Espai d'art. Extramurs, 1. Teo Ortiz. *Individus*. Escultures. Cada dia, 18-21 hores. 5 juliol a 15 setembre

Pepa Mach. *Negro*. Pintura. 5 juliol a 15 setembre

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Ajuntament. Col·lectiva. II Biennal Internacional de Dibuix Josep Amat. Tot el dia. 6 setembre a 5 octubre

Galeria Fecit. Rambla Vidal, 46. Guerrero Medina. Aquarel·la. 11-13.30 i 17.30-20 hores. 23 agost a 24 setembre

Kroma. Rambla d'Antoni Vidal, 1. Juán Luis Berral, Xavier Rodés. 19-22 hores. 22 agost a 15 setembre

Museu de la Joguina. Col·lectiva. II Biennal Internacional de Dibuix Josep Amat. Tot el dia. 6 setembre a 5 octubre

SANTA CRISTINA D'ARO

Fundació «la Caixa». Av. Ridaura, 1. Carandell. Pintures i dibuixos. *Geometria estel·lar -2-*. 17-21, ds. i fest. 11-14 i 17-21 hores. 6 a 17 setembre

TORROELLA DE MONTGRÍ

Atrium. Antiga casa Quintana Badia. Joan-Carles Roca Sans. Pintura. *Atrapar la vida i perseguir un somni*. 18-21

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

EL PUNT | Divendres, 5 de setembre del 2003 CULTURA-ESPECTACLES

pàg. 43

ART

Carandell porta la seva geometria estel·lar a Santa Cristina d'Aro

● **Santa Cristina d'Aro.** L'artista saltenc Joan Carandell obre demà una exposició a la sala de la Fundació «la Caixa» de Santa Cristina d'Aro basada en la sèrie *Geometria estel·lar* que fa uns mesos va presentar a la Sala Joan Saqués de Girona. Aquest treball es basa en un diàleg entre l'harmonia estel·lar i mitològica i la musical. L'exposició estarà oberta fins al dia 17 d'aquest mes. / T.C.

Cuitz d'Art: Tina Casademont

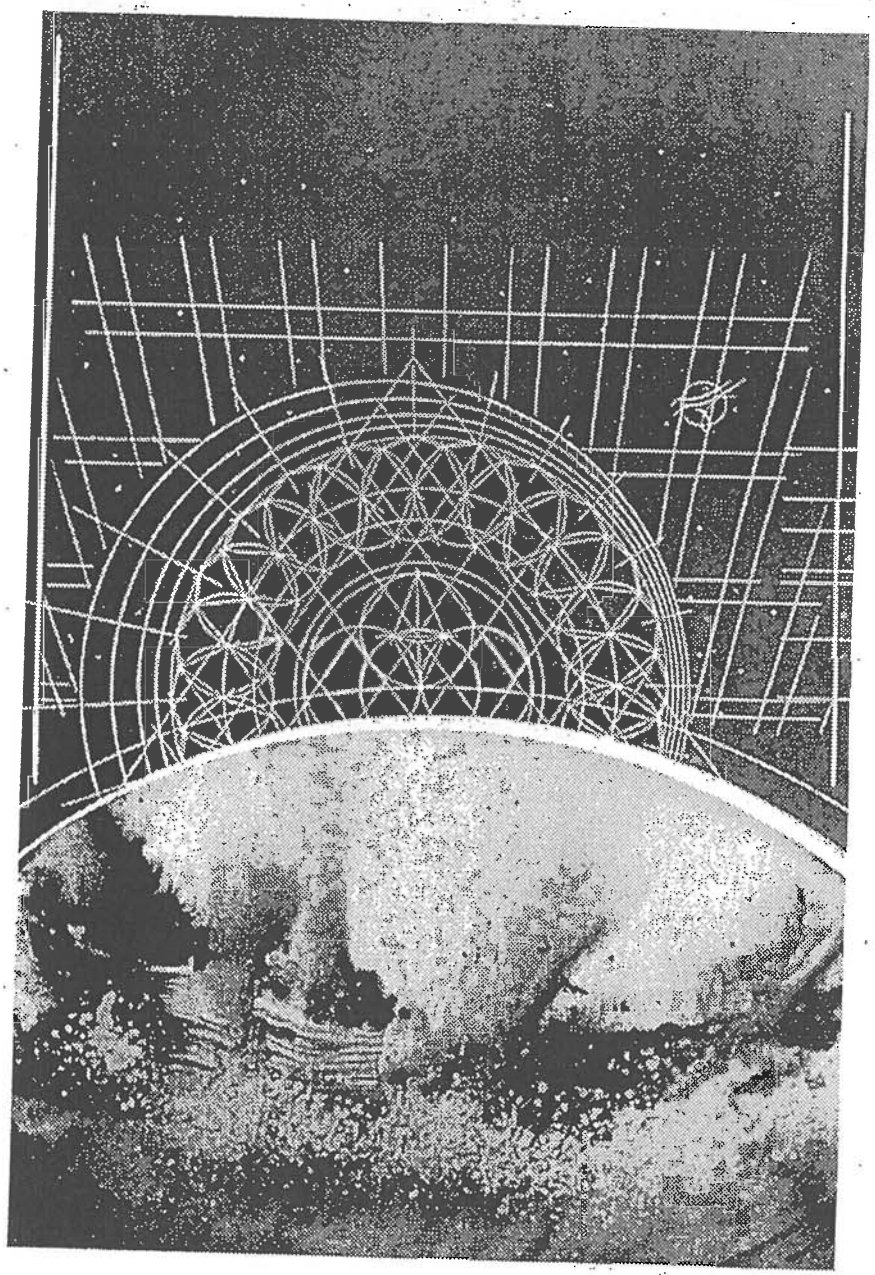
ijous 14
tubre del 2004
mero 8590. Any XXVI
lèfon 972 18 64 00
x 972 18 64 20
ona@elpunt.com
ww.elpunt.com

EL PUNT
DIARI INDEPENDENT, CATALÀ, COMARCAL I DEMOCRÀTIC

Dijous, 14 Octubre 2004.
Pàg. 54

Carandell exposa «Harmonia dimensional» al Museu d'Art

Girona. L'artista saltenc Carandell presenta a l'Espai del Museu d'Art de Girona els seus nous treballs inspirats en la *Novena Simfonia* de Beethoven, que és el fil conductor de la seva obra dels últims anys com a representació paradigmàtica de l'harmonia pura. *Harmonia dimensional*, tal com es titula l'exposició, parteix d'un punt de referència vibracional i expressa els arquetips bàsics i la seva integració cosmològica mitjançant una visualitat que posa en joc el color i la geometria. La mostra es pot visitar fins al 9 de gener de l'any vinent i l'artista hi és els dissabtes al matí per guiar tots els que hi estiguin interessats. / T.C.

Cultz d'Art: Tina Casademont

pàg. 48

Marcelo Expósito inaugura «La hipòtesi imaginativa» a Espais

● **Girona**. L'artista Marcelo Expósito inaugura avui (20.00) la primera exposició de la temporada a la Fundació Espais de Girona, titulada *La hipòtesi imaginativa*. La mostra, oberta fins al 22 d'octubre, recull el treball que l'artista ha realitzat des del 2002 al voltant de dos eixos interrelacionats: l'estudi dels nous moviments socials metropolitans i les relacions entre art, política i comunicació. / T.C.

Carandell obre a Cassà una exposició sobre la «Novena» de Beethoven

● **Cassà de la Selva**. L'artista saltenc Joan Carandell inaugura avui a la sala Galà de Cassà de la Selva (21.00) una exposició sobre la *Novena simfonia de Beethoven*, basada en una pintura rítmica que ressegueix les vibracions i les emocions musicals. En aquest cas, incorpora per primer cop una escriptura directa suggerida per la mateixa *novena*. Durant la inauguració, pronunciarà una conferència sobre aquest tema, i després actuarà la Jove Orquestra de Cassà. Divendres vinent farà una altra conferència en el mateix escenari sobre *Història de la música fins al període del romanticisme*. L'exposició estarà oberta fins al 29 d'octubre. / T.C.

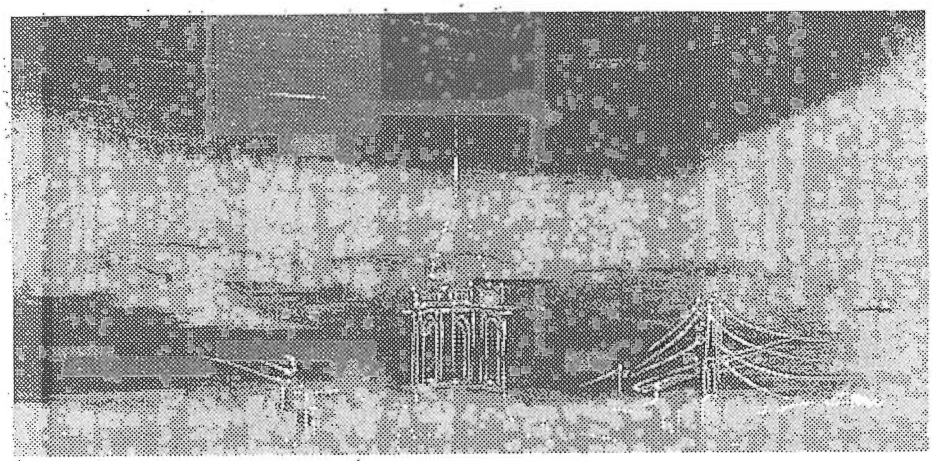
Ministral exposa les seves ombres cromàtiques a la galeria Les Roselles

● **Roses**. L'artista alt-empordanès Josep Ministral inaugura avui (20.00) una exposició d'obra inèdita dels últims anys a la galeria Les Roselles, de Roses, que estarà oberta fins al 25 d'octubre. La mostra consta d'una sèrie de pintures a l'oli centrades en les personals ombres cromàtiques de l'artista, que també hi presenta un autoretrat de gran format que es pot llegir mitjançant un joc òptic. / T.C.

-528-

Cubs d'Art: Tina Carandell

ART

Detall d'un dels quadres de l'exposició.

Pintures inspirades en la música

M.À. MARTÍNEZ | Fornells

• La festa petita de Sant Vidal començarà avui divendres amb la inauguració, a la sala d'actes de l'ajuntament, d'una exposició de Joan Carandell sobre la *Novena simfonia* de Beethoven, composició que s'ha convertit en el punt de referència de les obres de l'artista saltenc. Així, la seva obra es basa en una pintura rítmica que descriu per mitjà de les formes i els colors les diferents notes que li inspira la *Novena*.

El mateix dia de la inauguració, l'artista oferirà una conferència titulada *Història de la música, força i expressió sobre la 'Novena simfonia' de Beethoven*, acompanyada d'una projecció audiovisual. L'exposició estarà oberta fins al pròxim 7 de maig.

upe-

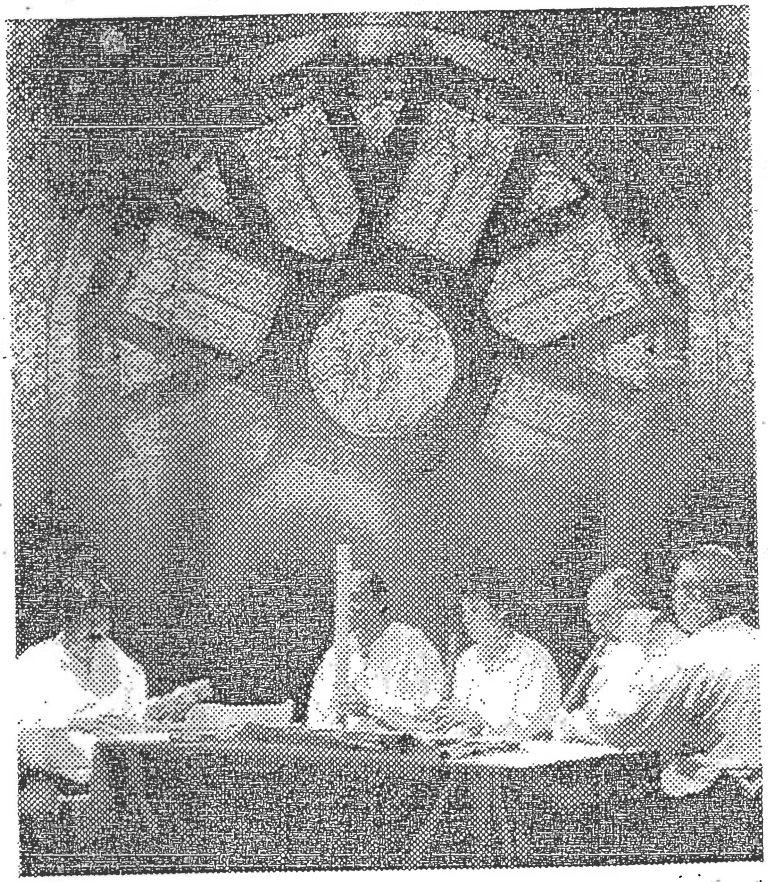
nal més o menys feliç.»

d'estat. / L.P.

PUBLICITAT

Sala d'Exposicions
LA PUNXA

CARANDELL

ELS MINISTRILS
FLAUTES DE BEC I PERCUSSIÓ

Del 12 de maig al 3 de juny de 2006

Inauguració i concert, divendres 12 de maig, a les 8 del vespre.
Obert de dilluns a dissabte, de 6 a 9 del vespre

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

119004/761301w

sbor-
l'Es-
leida.
Uni-
e Vic

El Punt. Dijous 11 maig 2006, pàg. 53

ART

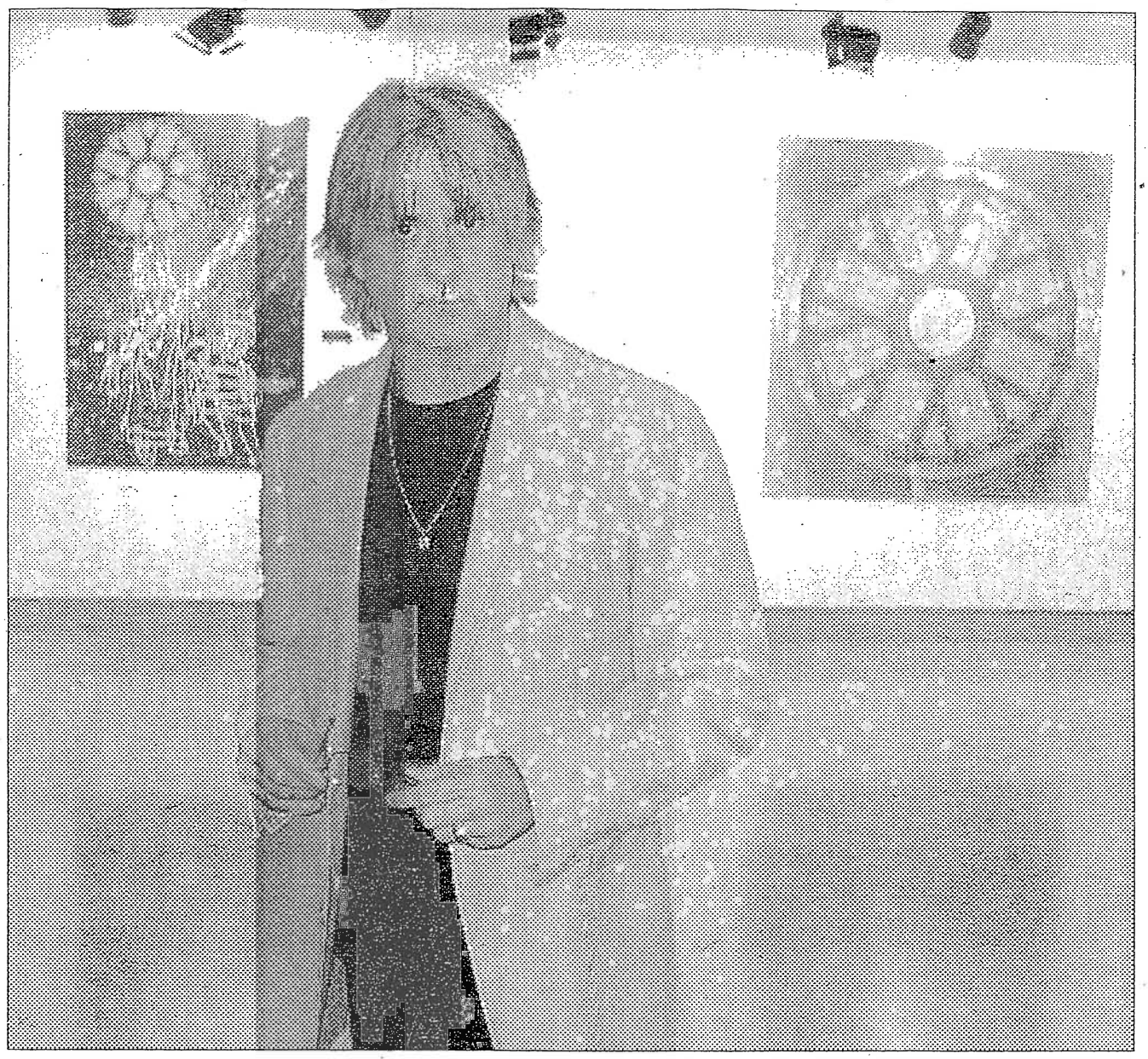

► **Carandell exposa a La Punxa.** L'artista Joan Carandell inaugura avui a la sala d'exposicions La Punxa, del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona, una exposició centrada en obres relacionades amb el Gòtic i el Renaixement de la seva sèrie *Història de la música*, iniciada el 1989. La inauguració, que començarà a les vuit del vespre, inclourà l'actuació d'Els Ministrils, un quintet de música antiga que combina flautes de bec i percussió. / X.C.

Crític d'art: Xavier Castillón

Diari de Girona ■ Diumenge, 14 de maig de 2006

GIRONA

JOAN COMALAT

La «Història de la música» vista per Carandell

L'artista saltenc Carandell va inaugurar divendres al Col·legi d'Aparelladors de Girona una mostra de pintures dedicada a la *Història de la música*.

FIGUERES

El Consell Comarcal presenta les pintures de Joan Carandell

DdeG, Figueres.

La sala d'exposicions del Consell Comarcal de l'Alt Empordà presenta avui a les vuit de la tarda la mostra de pintura *Síntesi Musical*, de l'artista Joan Carandell, amb la projecció de l'audiovisual *Beethoven 9 Simfonia*. L'exposició es podrà visitar fins al 16 de juny durant l'horari habitual d'obertura al públic de les oficines del Consell, de nou del matí fins les vuit del vespre, de dilluns a divendres i dissabtes de nou del matí fins a dues de la tarda.

EL PUNT | **Dissabte, 16 de juny del 2007** pàg 57

Carandell clou una mostra a Figueres

Figueres. Avui és l'últim dia per visitar l'exposició *Síntesi musical*, de Carandell, a la seu del Consell Comarcal de l'Alt Empordà. Carandell també participarà divendres vinent en una tertúlia al Club Marina Casinet de Lloret de Mar sobre el tema *La Novena Simfonia de Beethoven i la seva funció*. / X.C.

Crític d'Art: Xavier Castillón

RELACIÓ DEL RECULL DE PREMSA:
SETMANARIS I REVISTES

Cultz d'Art: Jaume Fàbrega
RV Pueblenca
1978

El drama de Guinea Equatorial

Una mostra col.lectiva de solidaritat amb l'ex-colònia espanyola

En el darrer número ja parlàrem d'aquesta exposició organitzada pel FAM, la Lliga dels Drets dels Pobles de Barcelona i diverses personalitats. Es tracta d'una exposició col.lectiva —on domina la pintura— amb obres d'artistes de diferents països, molts d'ells noms molt coneguts, i també d'algun artista guineà resident a Espanya. No cal dir que l'aspecte més significatiu de la mostra —i sota aquest punt de vista cal analitzar-la— és el de la seva funció de fer-nos conèixer la situació al nostre país d'aquest estat africà, ex-colònia espanyola. Parlem, en aquest sentit, amb dos representants qualificats del FAM (Frente Anti Macías).

Ambdós, exiliats, activistes culturals de la lluita antidictatorial, ens expressen a bastament quins són els seus objectius i quina és la situació del seu país. Per raons òbvies de seguretat, respectem l'anonimat.

—La primera pregunta gira a l'entorn de la situació de Guinea Equatorial.

—El règim de Macías és una dictadura feroç; se sosté pel terror del seu partit únic i de les milícies. Tota oposició és perseguida i no hi ha cap dret ni llibertat. Tortures, arbitrarietats, morts i "desaparicions" —una llista de les quals pot ésser consultada en el llibret que hem editat amb ajut de la Lliga dels Drets dels Pobles— són a l'ordre del dia. I tot i que en els seus discursos Macías utilitza una retòrica d'esquerres i antiimperialista, és un règim, per definició, antipopular. Totes les grans riqueses naturals del país —propietat exclusiva de Macías— s'estan malbaratant. Per posar un exemple de com és la vida quotidiana del poble, una pastilla de sabó val l'equivalent a 500 pessetes.

—Com va néixer el "FAM"?

—El Frente Anti Macías és un moviment de resistència popular de la Guinea Equatorial. Va tenir el seu primer Congrés el setembre del 77 a Madrid. És una resposta a la difícil situació de l'oposició equatoriana —dues persones que parlen pel carrer poden ésser detingudes—, i neix amb una fórmula nova i uns plantejaments nous. Disposem d'escassos mitjans, per això ens és tan útil l'ajut i solidaritat dels pobles de l'Estat i de les seves forces progressistes.

—Quina és la situació dels equatoguineans al nostre Estat?

—Cal remuntar-nos a l'època colonial, que tenia un règim semblant a l'Apartheid. Només alguns privilegiats —entre ells Macías— gaudien de la situació d'"emancipados". Als darrers temps, molts guineans vinguérem becats per l'Estat espanyol a estudiar, d'altres a fer el Servei militar, amb la qual cosa s'entén que teníem la ciutadania espanyola. Amb la pujada al poder de Macías —producte típic del colonialisme espanyol—, aquest arrabassà la ciutadania guineana a aquests exiliats, que sumen uns 8.000 a tot Espanya, viuen a Barcelona la majoria d'ells. De retop ens hem trobat que la metròpolis tampoc no ens reconeix la ciutadania espanyola, amb la qual cosa ens hem convertit en apàtrides. La nostra situació actual és angoixosa: no podem realitzar treballs fixos, manquem de documentació i som materialment perseguits

per la policia. Tinc companys a Madrid que, en aquest sentit, han passat per situacions veritablement vexants. Aquesta situació s'ha d'acabar, i és també un dels objectius que el Fam persegueix amb aquesta exposició: fer coneixer quina és la situació dels equatoguineans que viuen a l'Estat.

—Com espereu aconseguir-ho?

—Els equatoguineans demanem un Estatut de Refugiat; que es legalitzi definitivament la nostra situació. Això és de justícia, i l'estat espanyol ho ha de comprendre. La majoria de nosaltres vàrem arribar aquí com a espanyols, vàrem complir el servei militar, fórem obligats a cantar el "Cara al Sol", etc. Cal doncs, una campanya de sensibilització popular a l'entorn de la nostra situació. Els socialistes tenen una comissió que estudia aquesta problemàtica; esperem que almenys un futur govern d'esquerres resolgui definitivament aquesta qüestió.

(Fontana d'Or, Girona. Exposició "ARHUIPGE 78". Arte y humanismo internacional por Guinea Ecuatorial").

JAUME FÀBREGA

JOHAN PUJOL

Jove pintor gironí que exposa de nou entre nosaltres una mostra de la seva producció més recent (1978), olis i acrílics i mescla de mitjans (gouache, spray, guix). En un any de la darrera exposició la seva evolució és patent, arribant ara a uns resultats òptims, que presagien una obra cada cop més interessant i consolidada.

Es tracta d'una pintura eminentment vital, expressiva i sincera i que mostra, a més, una remarcable preocupació lingüística i tècnica. Destaquem-ne, en aquest sentit, dos elements que creiem importants: d'una part la recerca tècnica, palesada per la mescla de mitjans, utilitzats no gratuïtament, sinó d'acord amb llur capacitat expressiva, i l'ús molt especial, amb una dissolució màxima, quasi aquosa, de l'oli; de l'altra el rigor de la composició. Destaquen dos mòduls expressius. En el primer la tela, a partir d'un fons llis, presenta un fragment d'anatomia femenina, dins uns criteris compositius acurats que el desrealitzen. Un segon tipus de composicions, més complexes es basen en l'equilibrada tensió entre una taca expressiva —que a voltes suggereix formes animals— i ratlles realitzades a regla, produint un potent contrast entre el gestualisme expressiu de la taca i l'organització geomètrica de les ratlles. Pel que fa al cromatisme, domina el negre dels fons, amb intervencions en blanc i vermell.

(Novotel, Riudellots de la Selva)

MARTÍ SUÀREZ

Exposició d'aquarel.les, apunts i dibuixos a llapis, retolador, etc. El tema és de tipus paisatgístic. L'expressió se situa enterament dins els cànons habituals, tant a nivell tècnic com temàtic. Els dibuixos, generalment, són de molt poca entitat; les aquarel.les, en canvi, denoten una sòlida tècnica, dins els cànons més ortodoxos del procediment: pinzellada aquosa, solta i vibràtil, ús dosificat de transparències i velats, pigmentació escassa, etc.

(Galeria d'Art Banyoles)

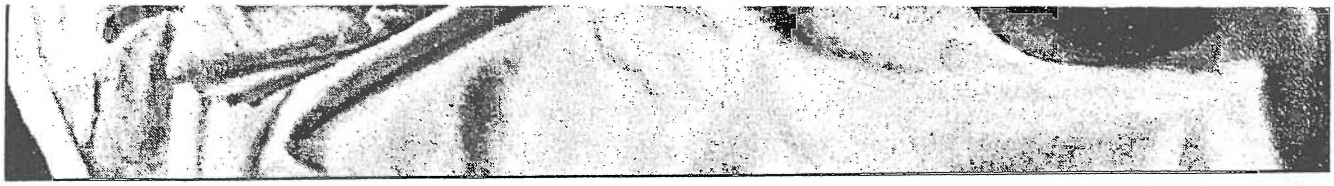
EXPOSICIONS

Exposicions interessants de la temporada: Àngela Rodeja i Lurdes Queralt —tapissos i ceràmica, respectivament— (Tamariu, Palafruguell); Narcís Costa —escultures— (Caixa d'Estalvis, Roses); Torres Monsó (Massanet, l'Escala); Ocaña (Wynn, Begur) i Antoni Agustí (Casino, Begur). En parlarem al número vinent.

J. C.

-535-

RV Presència

Si alguna característica calgués remarcar dins l'art contemporani, sens subte, seria la de multiplicitat de tècniques i llenguatges. Tècniques i llenguatges profusament coexistents, i que fa que, alhora llenguatges formalment —i a vegades conceptualment— tan divergents com la figuració i l'abstracció, o com la fotografia i la pintura. Afortunadament, doncs, no és possible l'avorriment en aquest camp.

I, sempre presents, dues interrogacions o, si voleu, dos dilemes en la relació arts plàstiques i d'altres llenguatges: és la presència també concorrent de l'artesania i de la cultura de masses.

parlem d'art

per Jaume Fàbrega

PUJOL CARANDELL, l'empenta clàssica

Utilitzem, en aquest cas, el concepte de «clàssic» en el sentit de món pictòric remetent al gran taller pictòric d'abans del segle XIX i, sobretot, al gran moment barroc. El pintor saltenc Pujol Carandell, després d'uns inicis emparentats amb la pintura abstracta, de caràcter geomètric, amb influxos del món del grafisme, va realitzar un sorprenent tombant, tot passant-se aferrissadament a una pintura elaboradíssima, arriscadament intemporal i que, com he dit, no deixa de remetre'ns a la gran pintura del passat, àdhuc pels temes, figures femenines i masculines, escenes religioses, etc., composes d'una forma alhora gestual i amb accents **tenebristes.**

(Girona, Novotel)

Crític d'Art: José Alguero

GRANOLLERS

LA TROBALLA EN UNA FONERIA POT SER DINAMITA

Malgrat la manca d'informació

P. COLLDECARRERA A LA SALA SANT JORDI

La llum dels paisatges olotins, cant de suavitats, traslladada al Vallès. Inmensa

SETMANARI INDEPENDENT

comarca al dia

NOVA EPOCA Nº. 103
24 DE MARÇ 1979

...ecomiendo a los pescadores que antes de ir a pescar a alguna zona de alta montaña antes telefonear a la delegación de ICONA de la provincia donde piensen esplazarse para evitarse sorpresas.

Así mismo ningún pescador podrá apturar más de veinte truchas por dia, udiendose recluir este límite en tramos on régimenes especiales de pesca.

CONCERT DE FLAUTA GUITARRA A MARATA

El proper diumenge, dia 25 de març, a les 10 del matí, a la Parròquia de Santa Coloma de Marata, Les Franqueses del Vallès, s'interpretaran obres de J.B. Loeillet de Gant, F. Sors, F. Molino, G. Ph. Teleman, M. Giuliani i G. Tarrage. FLAUTA: Salvador Gratacós. GUITARRA: José Muñoz Coca.

★★★★

exposicions

PUJOL CARANDELL AL CASINO

Una meditació profunda del sentiment humà a l'entorn del cos de l'home i de la dona. Passió, angoixa, desig, tots els sentiments que les diferents parts del cos poden despertar. Tota una filosofia de l'amor escrites en teles-capítols d'un llibre que parla de la intimitat de la vida humana. Tots els colors, totes les firmes, són llenguatge; una joia, un esglai, un temor, un desig de l'altre...Pujol Carandell dialoga amb l'home a través de l'home. Visitar l'amostra i no estimar una mica més és anar a perdre el temps.

JOAN FRANCÉS A LA CAIXA DE SABADELL

Tota la forÇa anímica de la naturalesa visenda en la intimitat. El arbres, les flors, els prats, el missatges enriquidors de la vida. Una lluita valenta que té en els colors les seves armes i un llenguatge vermell, groc i blau, però llenguatge dels homes i per als homes.

LEA CADA SEMANA

comarca al dia

COCHES NUEVOS Y USADOS TODAS MARCAS

AUTOMOVILES
TRIUNFO

EXPOSICION Y VENTAS
C/. VIRGEN DE NURIA, 19 TEL. 870.76.51
GRANOLLERS

REVISTA DEL VALLS

GRANOLLERS 31 Marzo 1979 - Nº 150 - Año III

Director: A. MORAN
Redactor-Jefe: F. MORA
Redacción y Administración: Avda. San Esteban, 3 - bajos
Administración: Tel. 870 65 33 - Redacción: Tel. 870 65 34
Depósito Legal: B-7.888/77
Impreso en: DYDGRAF Industria Gráfica
EDITA: EDICIONES VALLES, S. A.

fisiológicos —bloqueo de los estímulos dolorosos a diferentes niveles del Sistema Nervioso—.

Terminó la conferencia poniendo en claro las indicaciones actuales de la Acupuntura.

EL ARTISTA Y SU ARTE

PUJOL CARANDELL

En la Sala de Exposiciones del Casino Club de Ritmo, presenta un conjunto de pinturas, de dibujo espontáneo, suelto y airoso.

En este conjunto de pinturas, el artista de Salt, acredita sus altas dotes de pintor y dibujante. Digo esto porque no sólo la técnica, sino la sensibilidad, que fija la rotundidad de lo exacto, intentando encerrarlo todo dentro de colores luminosamente velados, como si la timidez y la condición ingravida de las figuras se escaparan si no fueran sujetadas.

Este joven artista interroga su mundo en el que el ser humano -el hombre o la mujer- son siempre la figura central, como solo realidad existencial.

Pujol Carandell, nos ofrece una obra trasparente y sensible en la que el color también desempeña un papel importante. Obra de gran belleza y extraordinario buen gusto.

JOSE ALGUERO

Lea

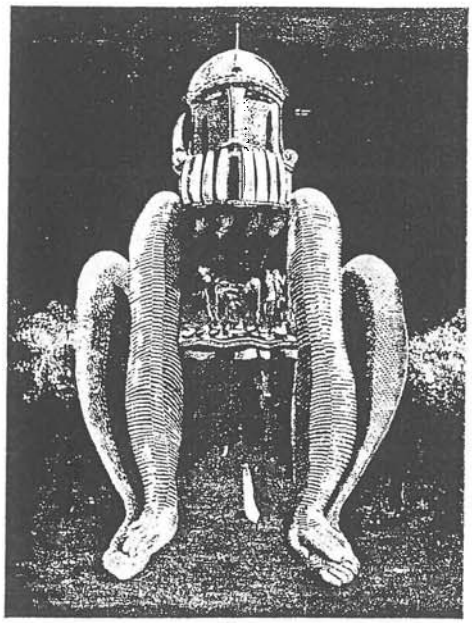
VALLS

político «objetivo», sino que, va a dar entrada mayormente, a estimaciones de índole personal o subjetivo.

dar paso nuevamente, en primerísimo plano, a la filia o la fobia política «objetiva» de cada elector.

Cuitz d'Art: Jaume Fàbrega. Rv Presència (1979)

VILALLONGA

Hem tingut ocasió de poder admirar a la nostra ciutat l'obra de Vilallonga, per partida doble: una mostra de la seva darrera producció i una d'antològica.

Aquest pintor, actualment afincat a Cadaqués i que va viure a Quebec força temps, és una de les figures més singulars de la plàstica catalana, alhora que una de les seves veus més personals.

Car, per damunt de tot, l'obra d'aquest pintor té una magnífica coherència, des que va decidir de prescindir de la figuració convencional —com podem veure a l'antològica— i va voler explorar la seva pròpia expressivitat. A partir del 1975 comença a formular, primer tímidament, el que constituirà aquest seu llenguatge tan personal actual: una pintura sobre fusta, d'una realització minuciosa i perfecta, d'uns acabats precisos i brillants i d'una suggestió poètica —i en definitiva plàstica— d'un extraordinara abast.

Si volem fer servir algun terme de la catalogació habitual dins l'art, diríem que el seu llenguatge s'emparenta alhora amb el surrealisme i el realisme màgic. Però poc importen les etiquetes, car l'obra, per ella mateixa té el seu propi interès. Vilallonga explora tot un món ple de suggestions, de màgia, amb ressons místics, metafísics i esotèrics. Pren morfologies de les religions i de les expressions artístiques arcaiques —de l'Índia, dels precolombins—, juntament amb elements naturals —paisatges, arbres— i figures contemporànies, d'un alt sentit simbòlic —el ciclista, per exemple—, i confegeix uns personatges i unes escenes d'un extraordinari poder de suggestió.

El seu llenguatge i la seva tècnica, a més, progressivament afinats i madurats, han arribat, com dèiem, a una gran precisió, que voreja el preciosisme: amb una mena d'horror al buit, omple les superfícies interiors de les seves figures i objectes amb un devesall generós i fèrtil de petites zones de colors, amb taques precises i geomètriques, i ho fa d'una manera a bastament harmònica, malgrat la iridiscència rutilant del cromatisme.

(Girona, Galeria 3 i 5 i Fontana D'Or)

PUJOL CARANDELL

És un jove artista de Salt. Ha exposat al Novotel, a Banyoles i, ara mateix a Barcelona (Galeria Cristina) i Girona. Practica un treball rigorós, d'obra lentament madurada a l'escalf d'un instint plàstic —fruit del seu treball— cada cop més segur.

Cultiva l'oli i el guaix. Parteix de la realitat, especialment del cos humà —nus en els olis i rostres femenins en els guaixos—, i l'immergeix en un ambient no espacial, estrany, d'arrels alhora surrealistes i expressionistes. Pel que fa a l'ús del cos, en selecciona fragments determinats, normalment torsos, que parlen amb un poderós llenguatge expressiu, bo i emergint d'uns espais quasi magmàtics, realitzats amb taques de color. Les "taques", és a dir, un poderós alè gestual —i també cromàtic— és una característica molt puixant d'aquesta obra. En els rostres al guaix, principalment, arriba, damunt el fons blanc, a una atrevida composició on domina l'expressivitat cromàtica i gestual de taques, en realitat molt meditades, de tons purs —blaus, vermells—, i que fan com de contrapunt dels rostres apacibles, realitzats amb un traç suggerent, esbossat i segur.

(Girona, Galeria L'Artistica)

LA MONTSENY I EN BOSCH MARTÍ

El nostre company Bosch Martí ha penjat a la sala d'art Tamariu de Palafrugell una sèrie antològica de la seva obra que ha produït l'impacte acostumat. Només cal dir que el cartell que anunciava l'exposició era aquella calavera del dibuix que va fer contra les centrals nuclears per a la campanya dels ecologistes gironins... La nit inaugural fou especialment pròdiga en sorpreses. Al públic habitual d'aquestes ocasions s'hi va ajuntar el batlle de la vila, el regidor de cultura, el senador Francesc Ferrer i també la Frederica Montseny, amb un llarg seguici de vells anarquistes que varen omplir la sala de gom a gom. I havia de ser així, perquè en Bosch Martí és sempre més que un artista i no es podia pas conformar amb els comentaris elitistes dels crítics, dels entesos i dels que van a menjar les galetes de consuetud. Calia establir al bell mig de la sala un bon debat polític i social, el diàleg fecund entre els quadres i els personatges, l'estira i l'arronsa de les grans discussions ideològiques. Palafrugell, com sempre, va ser un bon marc per a l'esdeveniment.

GARCIA COLOMER

Joaquim Garcia Colomer és un artista gironí, que exposa regularment des del 1973. Treballa especialment en el camp de les joies artesanes, però darrerament practica també l'escultura. Entre una actividad i l'altra, no obstant, no hi ha cap ruptura, ja que les seves formes metàl.liques portables tenen sempre un agut sentit plàstic i constitueixen, de fet, autèntiques escultures en miniatura. Del metall, Garcia Colomer ha passat al fang, material amb el qual primordialment afaiçona les seves obres escultòriques.

Pel que fa a les joies es destaca l'ús sistemàtic de l'argent com a material bàsic, amb l'addició ocasional d'altres materials, com, per exemple, pedres semiprecioses. En el llenguatge utilitzat s'hi produeix una perfecta simbiosi entre les possibilitats tècniques del material —flexibilitat, ductilitat, torsió, tractaments de textura— i l'element expressiu, de caràcter alhora simbòlic i expressionista i fins amb al.lusions d'un "pop-art" **avant la letre**, no relacionable amb el pop americà de la cultura de masses. Hi ha nombroses suggestions de caire musical, religiós i eròtic.

L'escultura es llança més decididament cap a un expressionisme, a voltes amb lleus tocs satírics —com en la corrúa de capellans amb barret continu— i a voltes amb tocs de caire més dràmàtic i, també, amb al.lusions d'una mena de fetitxisme pop, com en la peça de vestir femenina.

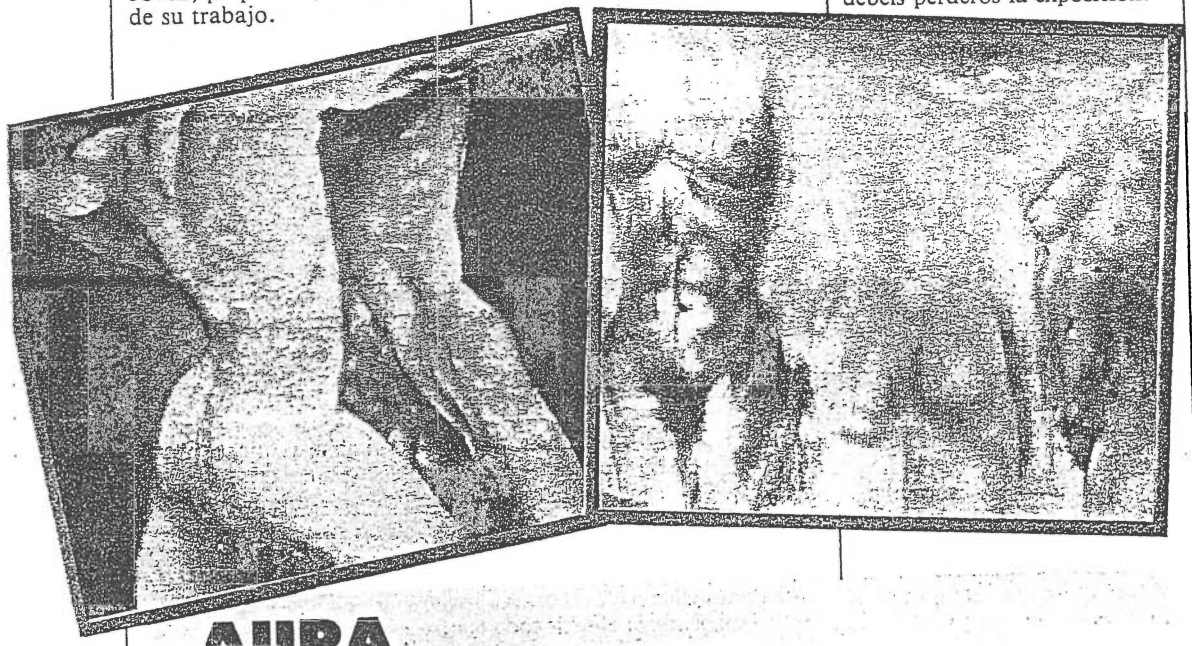
1540-

mercadillo

PUJOL CARANDELL

Exposición de los trabajos pictóricos de Pujol Carandell en Madrid, en la Sala El Greco, Príncipe de Vergara, 204. Pujol Carandell está considerado como un excelente dibujante y pintor. Joven, preparado, entusiasta de su trabajo.

Tras exponer en Cataluña y Andalucía se ha enfrentado con el público madrileño y, lo que es mejor, con auténtico éxito. Independientemente de una serie de estudios, retratos, figuras, etc., de una óptima técnica y calidad, ofrece unos desnudos masculinos valientes, bellísimos, donde conjuga la fuerza del cuerpo viril con su personal manera de presentarlos.
Los que viváis en Madrid no debéis perderos la exposición.

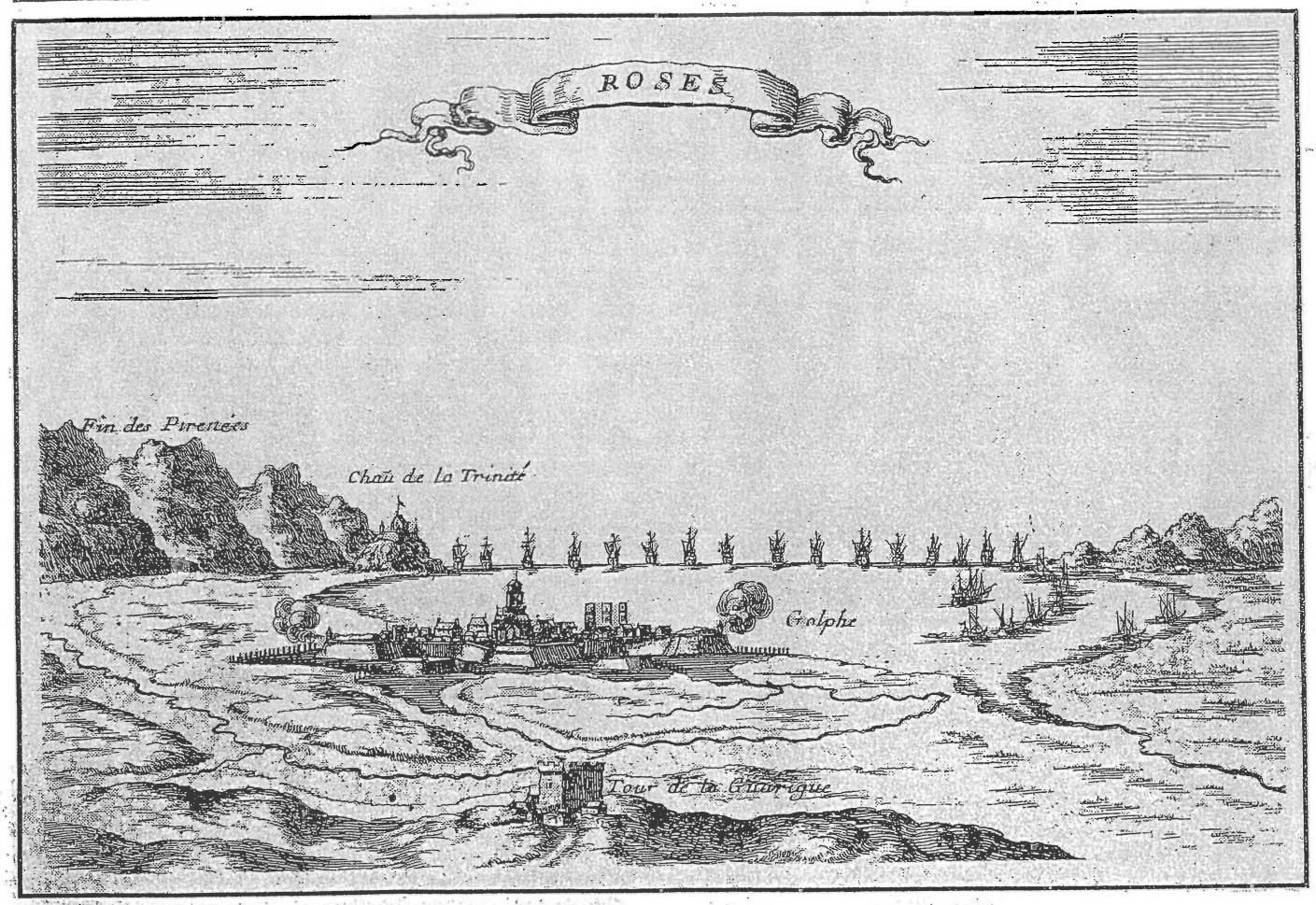
AUPA

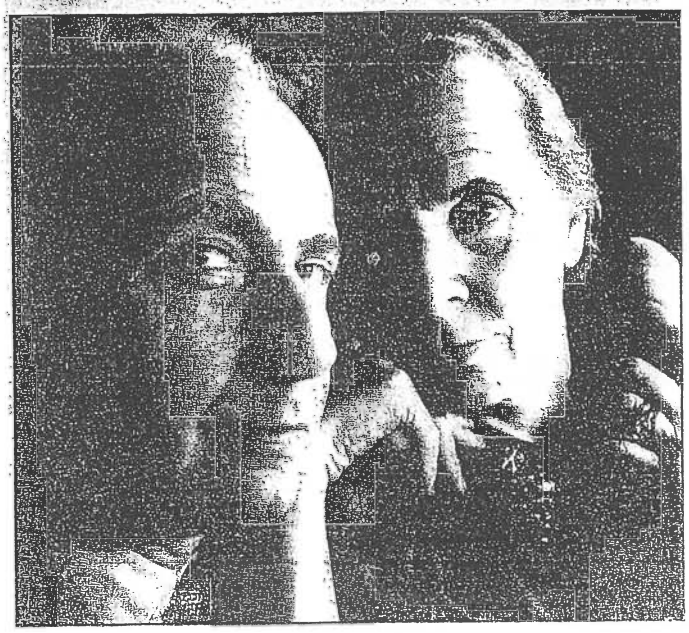
Edit: Arconada. Rv. "El Arcón de Arconada"
Madrid. 1981, pág. 8

Girona, 9 gener 1983

PRESENCIA

SUPLEMENT DOMINICAL DE PUNT.DIARI

LA CIUTADELLA DE ROSES TORNA AL POBLE

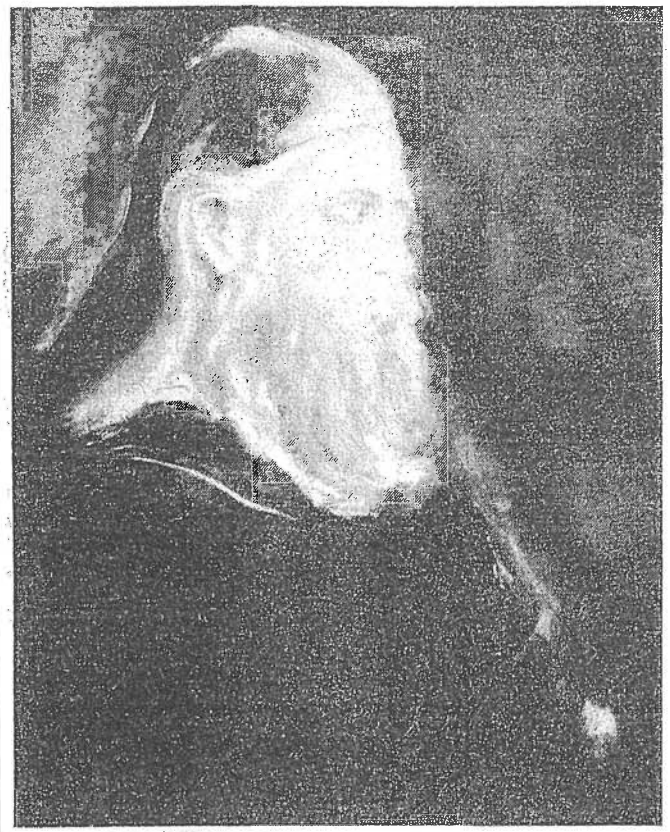
EN LA MORT DEL POETA LOUIS ARAGON

-541-

Cultz d'Art: Jaume Fàbrega

parlem d'art

PUJOL CARANDELL
i el neo-barroquisme

De nou pintura religiosa? Sembla ésser aquest una mica el camí, arriscat però no exempt de gosadia, emprès pel pintor gironí Joan Pujol Carandell: els apòstols, l'Adoració, la Creació del Món...: kitsch o, realment, pintura més enllà del tema —com voldria l'avantguarda clàssica— o **amb** el tema, com voldria la revisió de l'avantguarda. I, també, re-visita de la història de la pintura occidental, particularment del període renaixentista-barroc. En veure la darrera evolució d'aquest ex-abstracte, tan sorprenent, no podem deixar d'evocar noms concrets, com Rembrandt o Rubens, pel que fa a un cert clima inspiratiu de l'obra d'aquest pintor.

Pujol Carandell, amb un currículum d'exposicions prou variat —Barcelona, Andalusia, Madrid, etc.—, afirma que «la qualitat de la pintura és la meva obsessió, i per això treballo molt els meus quadres» que, com continua dient, «pertanyen a una etapa mística, d'inspiració religiosa, però he fet també paisatges, tot i que el que per a mi compta és tornar a l'acadèmia i fer imposar el respecte i solemnitat de la pintura. I, pel que fa a l'estil, si bé hi ha gent que em considera expressionista, els detalls, en canvi, són abstractes». Pujol Carandell, finalment, no creu en teories i es nega a situar la seva obra —neofiguració, postmodernismes, etc.—, tot afirmant que «sóc artista-pintor i res més».

RESTAURANT
CAFETERIA

MONTSERRAT
C. LASAUCA, 11-13 - T. 50 00 73
FIGUERES

DISCS - MUSICASSETTES

LA GRAMOLA
Carrer dels Sastres, 14
OLOT

53 estudios para una obra

Acercándonos al bloque total de los 53 estudios, sobre el planteamiento de la realización de la obra, podemos anotar un hipotético par de relaciones dialécticas entre el observador y el artista que, se irán completando poco a poco, estudio por estudio, con el fin de llegar a la plenitud de la obra, prescindiendo de todo juicio cualificativo. Resultará evidente ciertas o grandes diferencias de los estudios de cada personaje.

PRINCIPIOS DE LA OBRA

Partiendo de los cuatro principios o partes de que consta la obra son:

a) Relación entre el espacio y figura.
b) Dinámica de las formas y expresión de los personajes.
c) Equilibrio y armonía de la obra.

para llegar a la máxima plenitud, respeto y solemnidad de la Obra .

Con base sólida y firme partiendo de la Vulgata Latina:

...eiiciebat omnes vendentes et ementes in templo, et mensas...

he llegado en una vinculación «para-comunicativa» con la obra es más, con el fin de resaltar las diferencias sensibles de cada uno de los personajes plasmados, con todos los estudios realizados.

La parte psicológica y temperamental del personaje ocupa **el primer lugar en grado máximo y sublime.**

DURACION Y TECNICA DE LA OBRA

Lienzo de 195x130 cms., con una duración hasta el presente de 11 meses.

Técnica: cartón para los 53 estudios y óleo para la realización de la obra.

EXPULSIO MERCATORUM EX TEMPLO

(La expulsión de los mercaderes del templo)

Antes de que identifiquemos cualquier elemento aislado, la composición total hace una aclaración que no debemos perder.

La figura como centro de motivación

El equilibrio de los personajes en la obra, está realzada por la luz.

Todo queda en penumbra, salvo el grupo principal en el cuál y, en base de la mencionada luz, se subraya el carácter que interesa resaltar.

Para la calidad de la obra, hay máximas complementarias que suponen toda una declaración de principios o conceptos: Equilibrio, Armonía, Dinámica, capacidad e intensidad de luz.

La figura siempre como centro de motivación ocupa el lugar elevado en grado máximo o sublime, y hace sentir la propia realidad y soledad.

Simplicidad de la Obra

«Noble simplicidad y serena grandeza», que Johann Winckelmann pronunció en el siglo XVIII como ideal del arte griego antiguo, patrón permanente para el presente.

en la qual els avenços científics marquen tot un caminar lleuger cap a un super-desenvolupament, potser caldria que ens preguntèssim: som agraïts a tot el que ha possibilitat la nostra existència? Estem contents dels nostres orígens? O, més aviat, som uns més entre els pobres en la gratitud?

És a les nostres mans de fer-nos aquestes preguntes i de respondre-les honradament. A les nostres mans tenim, també, la possibilitat de cercar la mesura justa per a trobar, des de la nostra realitat, l'agraïment que ens farà viure.

Esquema de simplicidad y sintetismo de la Obra.

OBRA
a) Estado anímico-estético
b) Realización
c) Matices materiales y conceptos. Forma
d) Equilibrio connotativo

Un emplazamiento y una situación de personajes; realización entre el espacio-figura, estudio temperamental de cada personaje, debidamente ordenado da equilibrio y armonía. Conceptos primordiales de suma importancia para la realización de la obra. Toda obra sin estos conceptos mencionados anteriormente es accidental y por lo tanto nula.

Termino y concluyo diciendo; la obra ha sido dividida en dos categorías en el mundo de los colores, oscuridad y luminosidad, abarcando la totalidad de los colores y especificando la simplicidad que abarca desde el creador hasta la máxima totalidad de la obra.

Nota: A partir del día 6 de noviembre, y hasta el 18, se realizará una exposición de mi obra en Caldes de Montbui.

El artista
Jujol CARANDELL

Rv. - Setmanari "El Montbui"
Dissabte, 22 Octubre 1983
pàg 6

543

Exposició de pintura de Pujol Carandell

«Vull arribar al màxim de qualitat en cada obra»

Aquests dies, a la sala d'exposicions de la Caixa de Barcelona, hi ha emplaçada una mostra monogràfica de pintura de l'artista gironí Pujol Carandell.

Amb motiu d'aquesta, i per donar a conèixer quines són les principals característiques de la seva pintura, així com algunes de les opinions que sobre el tema pugui tenir, surt a la llum en aquest setmanari l'entrevista que amb ell vam mantenir el dia abans de al inauguració de l'exposició.

—Primer que res, i per situar-nos una mica, quin és l'any i lloc de la teva naixença?

—Jo vaig néixer a Girona, el quinze d'Abril del 1953. El mateix dia que ho feu Leonardo da Vinci, però amb uns quants anys de retard.

—Com i quan va començar la teva vocació artística, i com l'has desenvolupat?

—Als cinc anys jo ja vaig començar a dibuixar, i a partir d'aquell moment, en menor a major grau durant tota la meva vida m'he dedicat a estudiar i treballar aquesta branca artística. Concretament et podria dir que vaig estudiar amb un professor de Girona, el senyor Carreras, un altre de Barcelona, Josep Ferrés, i posteriorment vaig estudiar Belles Arts.

Actualment fa vuit anys que em dedico professionalment a la pintura.

—Quines han estat les principals fites que en ci pia artístic has assolit?

—El reconeixement a un artista es veu en les exposicions que d'ell se'n fan. Jo he exposat en els darrers vuit anys a Barcelona, Madrid, Granada, Sevilla, Jaén, Granollers, Girona, Olot, Roses, i a Céset (França). Tot plegat, un total de 25 exposicions, a part d'unes altres exposicions en les que he intervingut parcialment.

—A part de la pintura has tocat altres modalitats artístiques? Per què?

—Evidentment no. Penso que si es vol fer quelcom positiu en qualsevol tema, un sol tema es més que suficient. No sóc polifacètic. Als seixanta anys encara estaré estudiant això.

—En la teva carrera com a artista, has sofert una evolució o canvi en quan a la forma de pintar? A què es deuen aquests canvis?

—Sí, evidentment. Al llarg de tota la vida, un pintor evoluciona en la seva constant experimentació de temes i estils. Jo personalment vaig començar amb el Dibuix, d'ell vaig passar al Realisme, a l'Impressionisme, i finalment a l'Expressionisme, que és l'estil que més em defineix com a pintor. També he tocat i estudiat altres estils: surrealisme, puntillisme, etc, però són els que he mencionat abans els més importants.

—Quins són els pintors que més admires i que més t'han influit?

—Dels clàssics, Leonardo da Vinci, Rembrant, Rubens, Tiziano i el Greco. Entre els impressionistes, Manet i Toulosse-Lautrec. I finalment dels contemporanis, Francis Bacon.

—Fent ara un breu anàlisi de la teva pintura, quina diries que és la principal característica de la mateixa?

—Pintar és ordenar la sensibilitat d'un mateix en consonància a la tonalitat del color.

Jo personalment, i en consonància a la tècnica expressionista, em dedico a simplificar i deformar la realitat. A la figura li dono un tractament més dinàmic que al paisatge, ja que la dinàmica és un dels factors per a arribar a la qualitat d'una obra.

La meva obsessió és arribar al màxim de qualitat, i per aconseguir-ho tinc present, a part d'aquell dinamisme del que et parlava, altres factors com són l'harmonia de color, l'equilibri, la forma i la llum.

En quant a la meva principal característica, potser seria el fet de que la tonalitat de color que faig servir és generalment fosca, emprant la tècnica del clar-fosc.

—Què es costa més a l'hora de pintar un quadre, buscar el tema, o plasmar-lo a la tela?

—El que més em costa és aproximar-me a la meva realitat. Aconseguir que el quadre plasmi realment aquella imatge, aquella realitat, que tan clarament apareix en la meva ment.

—Els temes sobre els que pintes, d'on els treus?

—Pinto retrats psicològics de la realitat, que els trec de models de biografia, de la realitat, o de la pròpia imaginació.

—Centrant-nos ara en aquesta exposició que actualment gaudim a Caldes, fes-ne una valoració i comentari.

—Aquesta és una retrospectiva dels anys vuitanta i vuitanta-dos. Hi ha a qui alguns estils diferents, tals com els Carbons, Guixos, Olis, estudis i tècnica mixta, tots ells corresponents a l'època expressionista, a l'època sintetista, o al període místic.

Un altre tret important d'aquesta exposició és que l'he enfocada molt al color, a l'importància d'aquest en la dinàmica de les formes en l'equilibri de l'obra, i en l'atmòsfera creada pel quadre.

—I finalment, com veus les possibilitats actuals de la pintura, en general, i fins i tot al nostre poble?

—Des de Picasso fins avui no ha passat res en pintura. Estem en un període de transició.

Jo personalment els darrers dos anys he estat treballant en un nou estil de pintura que marxi dels vint-i-un estils inventats, però no l'he perfeccionat.

Quant a l'estat actual de la pintura a Caldes no el conec doncs quasibé no conec ni el poble encara.

—I el Manolo Hugué, què et sembla?

—L'he sentit anomenar. Feia escultures, oi?

—Bé, vols afegir quelcom per acabar?

—Sí, m'agradaria dir que les persones que visitin l'exposició intentis veure plasmada la meva realitat i sensibilitat en cada una de les obres exposades.

Una crònica per a la història

Jaume Raymi i Vila

Nota de la Redacció.— En Jaume Raymi i Vila, veí de la nostra població, ens ha fet arribar la nota que publiquem a continuació. Segons ens diu, la nota està extreta d'un llibre molt antic titolat COMARCA DEL VALLÈS i l'article en concret es refereix a la CASA DEL VALLÈS.

El reproduïm a continuació donat el seu valor anecdòtic i per què no, històric.

«El primer dia de juny al matí, arribaren a Caldes de Montbui. Foren rebuts a l'estació per una representació de l'Ajuntament, autoritats i entitats de la Vila, pel soci delegat Sr. Aymerich i significades persones de la població.

El nostre president, Sr. Francesc d'A. Planas-Dória dirigí una salutació al Consistori, a les autoritats presents i a la Vila de Caldes allí representada en tots els estaments.

Tot seguit tingué lloc l'acte d'obrir l'exposició del Paisatge del Vallès que fins ara ens ha servit de gloriosa bandera en la nostra campanya comarcalista Vallès endins.

Ens cal esmentar en aquesta crònica que pocs dies abans la nostra Exposició havia estat visitada privadament per S.M. el Rei d'Espanya, qui en feu un elogiós comentari.

Les teles eren exposades a la Sala d'Actes de l'Ajuntament amb tota dignitat i amb veritable magnificència.

En una secció de la Sala s'havien exposat unes quantes obres dels pintors Mir i Domingo, a manera d'homenatge a aquests dos grans artistes bons amics de la Vila de Caldes on han creat algunes de llurs produccions més notables.

En acabar aquest acte, hom va visitar les coses més remarcables de la població, la Font Termal del Lleó, l'església parroquial amb la bellíssima portalada barroca i l'antiquíssima Magestat de Caldes.

Després tingué lloc l'àpat al Balneari Termes Victòria, presidit per l'Alcalde de Caldes, regidors i representants de totes les nostres entitats locals.

A primera hora de la tarda foren visitades el Casino Caldenc, Centre Democràtic, Círcol de Caldes i Sindicat Agrícola.

També fou dedicada una visita al laboratori del Senyor Salvador Codina, qui feu ofrena a tots els visitants d'una bona Guia de Caldes i la seva rodalia, de la qual és autor el senyor Codina en collaboració amb el senyor Jaume Bech.

En un antomnibús i diversos cotxes particulars, els expedicionaris amb representacions de l'Ajuntament i societats de Caldes es dirigiren a la benigne on foren rebuts per l'alcalde senyor Carles de Roselló.

Juliol de l'any 1930,

Desembre 1983, pàg. 13

Exposició de l'«Obra mística» a Besalú

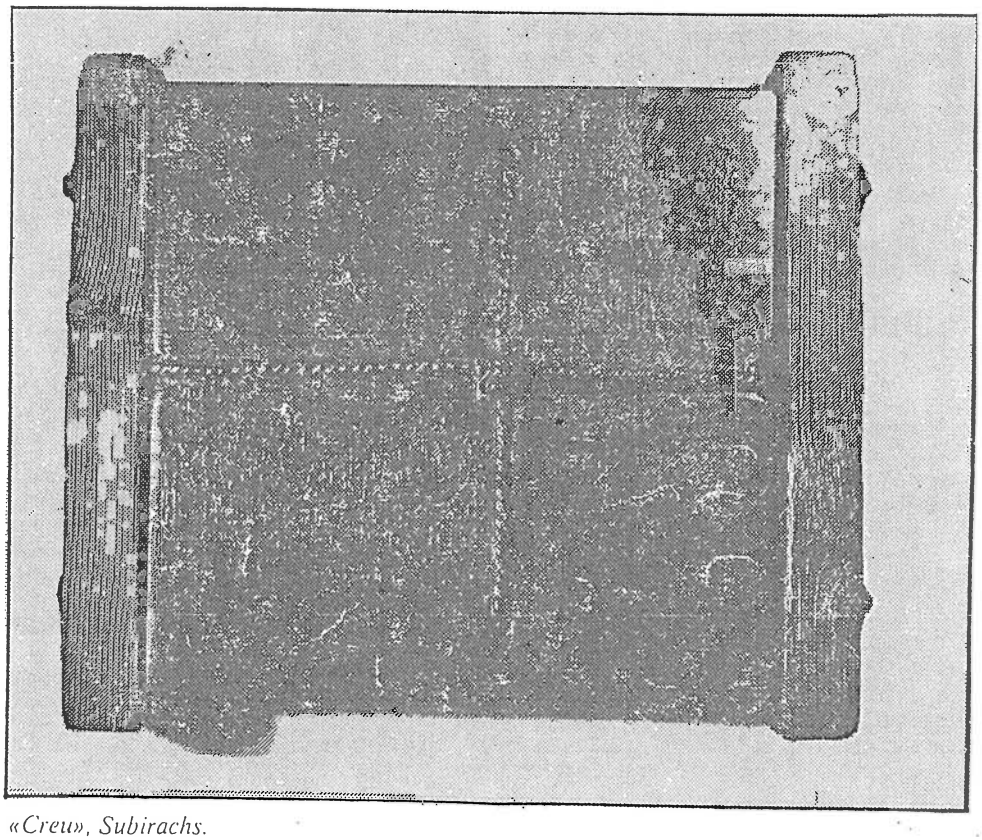
«Apòstol», Pujol Carandell.

Aquestes festes de Nadal, Besalú llueix una magnífica exposició d'obra mística, magnífica per àmplia i per interessant. Una mostra de quadres, escultures, retaules, relleus, talles, pessebres, etc., tot relacionat amb la temàtica bíblica.

L'exposició ha estat organitzada per l'Ajuntament de Besalú, els Amics de Besalú, la Fundació Margarida Marsà i el restaurant Cúria Reial. La presentació del catàleg, és de Roser Corominas i de Glòria Bosch i Mir. Omple quatre sales: el saló del restaurant Cúria Reial, la sala gòtica del palau de la Cúria Reial, l'antic Hospital de Sant Julià, i la sala Rambau. Les obres pertanyen a una cinquantena d'artistes, la majoria d'ells ben coneguts de tothom; així doncs, hi ha obra de Josep M.ª Subirachs, uns gravats i una escultura; la sèrie d'angelets, olis i litografies d'Àngel Marsà; un Sant Isidre de Frederic Marés; una col.lecció d'esmalts de Montserrat Mainar, autora de l'altar de Montserrat; els retaules de Montserrat Vila de Roca: dos quadres d'apòstols de Vila - Arrufat; un relleu de Vila - Grau; els mosaics de «Mena», director de l'Escola de Belles Arts de Granada; uns retaules de Joan Vilà Moncau, director de l'Escola de Belles Arts d'Olot; un quadre meravellós, Santa Inés, de Margit Kocsis, una de les obres més impressionants; l'obra de Pujol - Carandell que ocupa tot el saló de la Cúria; uns gravats al foc sobre cuiro de Ferran Andrés, dels quals sobresurt el de Judith i Holofernes, i que ens demostra l'atractiu d'una tècnica interessant i avui dia quasi oblidada; un Crist, oli sobre tela, de Beulas, i uns esmalts finissims de Vilasis - Capalleja; les figures de metall esmaltades de Modest Morató; de Fernàndez de Castro hi ha algunes peces, de les quals destaca un pessebre de boix que anys enrera havíem pogut veure a les Voltes, i que fou mereixedor de grans elogis per la realització tan acurada en una talla tan difícil; els gravats de Manolo Gómez; olis de Brotat; una gran tela, el Canonge, de Jordi Barris; un calze obra de Güell; figures de Josep Traité, de Joan Ferrés, un Crist, talla de fusta de Modest Fluvià; un quadre de Fuentetaja, el Moisès, una obra petita però de gran interès; dues obres de Marian Oliveras i Vayreda; una tela de «Patxé»; un crist jacent de Montserrat Llonch; una obra de Jordi Gispert. El cartell de l'exposició és de Josep Perpiñà, per cert que no ha estat signat; l'estrella de la llista de preus és un quadre de Joan Martí, «L'entrada de Crist a Jerusalem», amb dos milions cinc-centes mil. També hi ha una obra de Jordi Aguadé, Grau Santos, Emília Xargay, etc..., i d'altres que ara no recordo. Sé que m'he oblidat d'esmentar molts artistes presents en aquesta exposició la qual, més que col.lectiva, és multitudinària. Em sap prou greu, però ja es faran càrrec que recordar-ho tot és, almenys per a mi, gairebé impossible. De totes maneres, el que m'ha sorprès, és el fet que no hi havia cap obra de Montserrat Gudiol la qual, per altra banda, sí que figura al cartell; problemes d'última hora, esperem que no serà res i que la propera mostra comptarà amb alguna obra de l'autora del Sant Jordi vermell, que no pot faltar en una exposició com aquesta.

L'exposició, la podeu visitar fins al 30 de gener, i és especialment interessant per a tothom qui vulgui veure diferents tècniques plàstiques, algunes de ben actuals, altres d'antigues, d'altres quasi desconegudes. En la denominació d'obra mística s'inclou, a més d'imatgeria religiosa o retaules, tota obra relacionada d'alguna manera amb el fet religiós: pessebres, relicaris, calzes, a més de quadres, dibuixos, gravats, escultures, etc...

Narcís Coderch

«Creu», Subirachs.

Rv. GAL-ART 690

GAL-ART 690

PUJOL CARANDELL

Galería Matisse

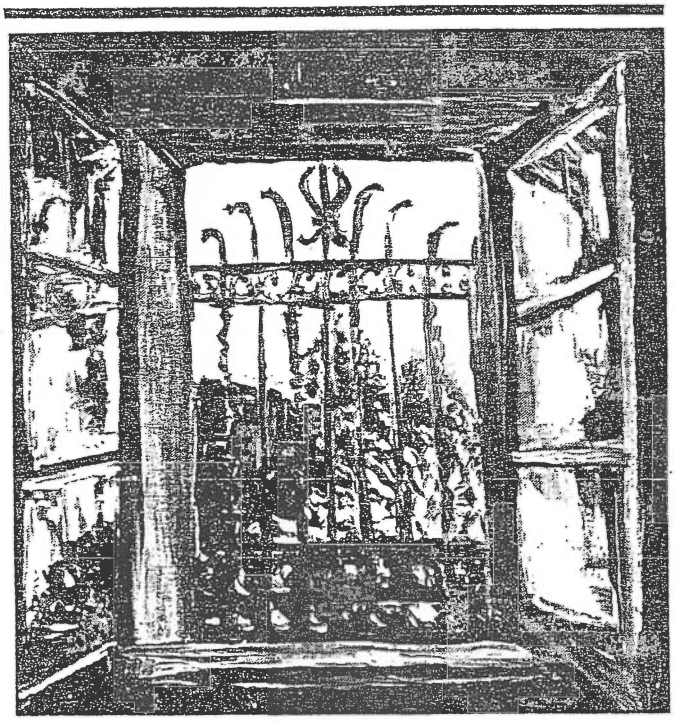
Pujol Carandell -e[illegible] exhibición que [illegible] en la Galería Matisse- hace compartir en su obra ambos como protagonistas: el dibujo y el color. También en el sentido plástico de la representación y de los [illegible] que encierran los temas algo más difícil de interpretar que el primero.

Como aquí lo que importa es el hecho pictórico paso a ocuparme de él. Empezaré por su dibujo, sutil a de trazos y sombras que en ocasiones nace de todo figurativo en otras desarrolla dentro de una exigencia que reclama -desde su concepción narrativa- interpretación. No importa que así sea en todos los casos la fuerza expresiva que la imagen resultante cobra para manifestar su mensaje.

En lo que se refiere al color cabe destacar su valor participativo: si a veces es el soporte en otras invade, con su fuerza cromática, el argumento.

Tema a descifrar pero que se acomoda al juego que Pujol plantea y resuelve con el dibujo y el color. "Un proceso de búsqueda" -como ha escrito Anglada- que ha encontrado imagen. **Francesc Galí.**

BENAVENT

Galerias Syra

La fuerza del color aliada con el expresivo lenguaje de la pintora **M. Benavent** ha permitido contemplar una colección de obras -flores, jardines, algunas naturalezas muertas y unas pocas composiciones- de singular imagen.

La amplia sala de Galeries Syra se vió convertida en un espacio ganado por el color. Materia que la artista aplica sirviéndose de la espátula y empleando un lenguaje que suma toques, gestualismos, abstracciones y alusiones mesuradas en busca de una narración que en su logro es un estallido expresivo tanto por el color como por el sentimiento que proclama.

Declaración pictórica que en ningún instante deja de ser objetiva representativa de una realidad -como ya he escrito en otra ocasión- curiosamente subjetiva: flores, jardines, bodegones y composiciones, sin dejar de ser lo que los modelos inspiradores pasan a convertirse en figuraciones propias y siempre, por encima de todo, pictóricas. **Francesc Galí.**

R.P.D. ADELA

Galería René Metrás

Cicerón decía que a lo que los griegos llaman paradoja nosotros llamamos nosotros cosas que maravillan. He aquí que una vez más a la incauta Alicia la pierden en el paradójico y maravilloso país de Lewis Carroll.

Desde que John Tenniel ilustró magistralmente la primera edición en el año 1865 se han editado incontables numerosas y diversas versiones de sus inolvidables personajes (y) R.P.D. **Adela** fascinada también por ellos. Cuenta para maravillarnos con su particular lectura a través de una serie de litografías: en ellas da forma y vida a los inmortales protagonistas.

Nos recreamos otra vez con aquel conejo blanco que, en marcha y que parece llegada tarde, lo contemplamos con sus corazones que con tan pertinaz coherencia ordenada. Que le corten la cabeza!. Todos están ahí con sus respectivos roles e invitándonos a seguirles sigámosles pues, confiados y audaces como Alicia,

penetremos en la madriguera detrás del conejo y luego, si por azar salimos esperemos una próxima ocasión en que Alicia vuelve a traspasar el espejo y sin dudar hagamos el mismo la enigmática sonrisa de R.P.D. Adela nos sugiere cierta complicidad un cierto compromiso de tal aventura, por si así fuere corramos el riesgo de creer y observemos con atención lo que ella nos dice con sus dibujos. R.P.D. Adela se vale de un lenguaje casi infantil un tema emparentado con una infancia entusiasta pero ya ingenua e cargada de dudas que la Alicia postmoderna!

Oscar Wilde Peter Pan quien asevera de que no hay buenas razones porlas que valga la pena crecer. **H. Orbañanos.**

LOPEZ-RIBALTA

Caixa de Barcelona

Los esmaltes de **Núria López-Ribalta** están [illegible] por una temática lírico-simbolista. La sensualidad de la [illegible] manifiesta a través del sentido poético de la [illegible] que subyace de ahí y que inspira Cuerpos, objetos se [illegible] en [illegible] de sensualidad que plasma a través de [illegible] ciones [illegible] sensaciones, sensualidades siempre difíciles de lograr con el esmalte.

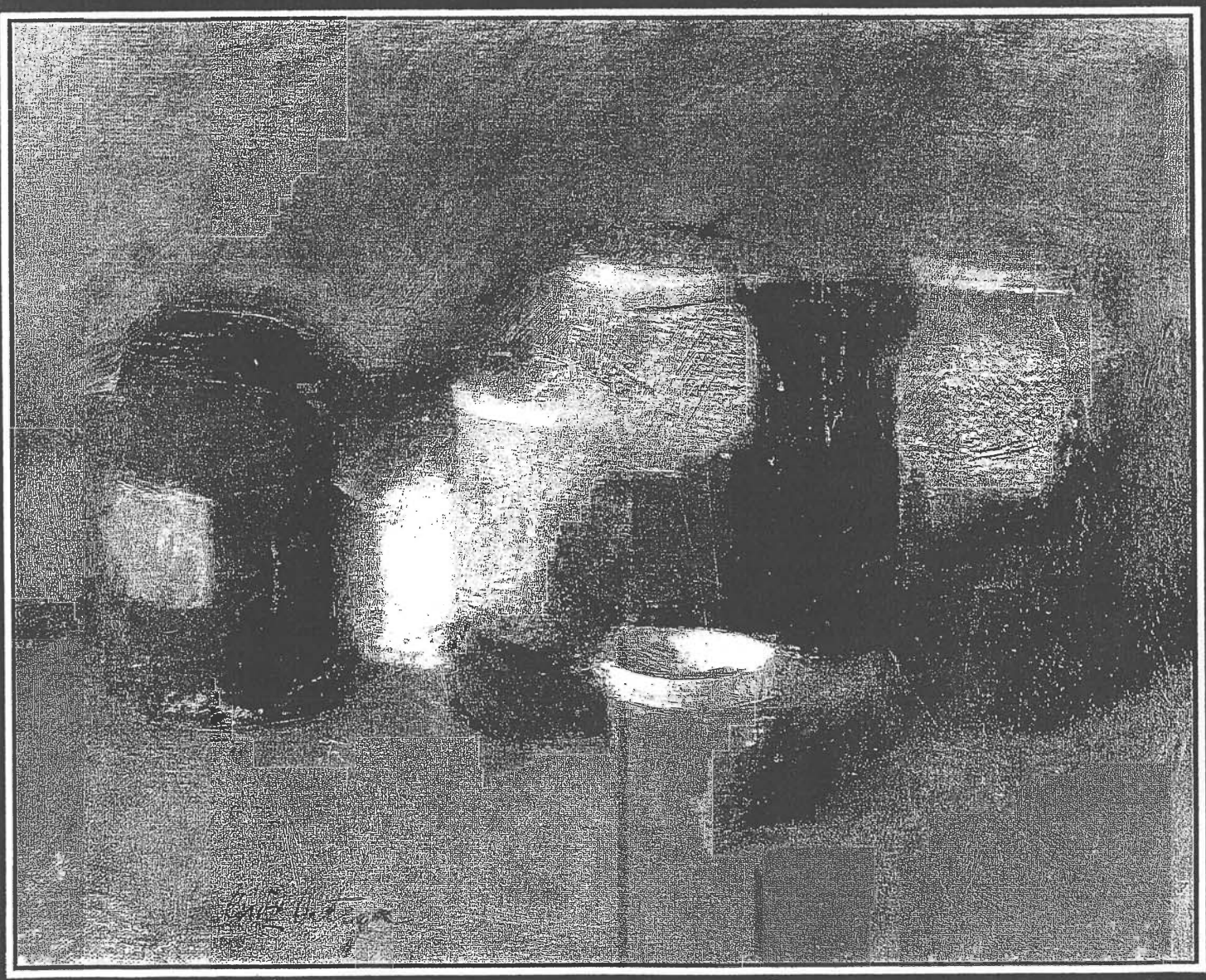
Hay en ella una sólida base de formación académica [illegible] de su obra por Bellas Artes y que le sirve para expresarse [illegible] de una raíz académica sobre la que se instituye su lirismo [illegible] los diferentes niveles con [illegible] de los temas que la inspiran. [illegible] **R. Loscos.**

Nº 20 •
NOVIEMBRE-85

500 pts.

GAL ART

ARTE
ANTIGUEDADES
EXPOSICIONES
LIBROS
GALERIAS

GAL.ART
Revista de Arte

DIRECTORES: J. Llop S.; Francesc Gali.

JEFE REDACCION EN MADRID: M. Rollàn.

REDACTORES Y COLABORADORES: Modesto Rodríguez-Cruells, Josep Vallés Rovira, Montse Lago, Conchita Oliver, Beatriz Pottecher, Eva Rubio, Manuel Rollán, A. Santamaría, Juan Adrover, Julián Duffour, Pedro Mateu, J. Clarasó, Ana María Anglada, Pedro Mollar, Ramón Vendrell, Pedro Andrade, Carmen Guasch, José María Linares, Mª Angeles Ferrer, Mario Antolín, Jordi Sellarés, Rosa Mª Peris Sorolla, Raimunda Coll, Rafael López Pozo, Paloma Herrero, Luciano Vergara, M.F. Olmedo de Cerdá, Beatriz Guttman, Cándido Ballester, F.J. Sánchez Ortiz, Mª T. Bierkens, Mª Jesús Alborch, Emma Domínguez.

DISEÑO PORTADA: J. Soler-Jové.
PORTADA: Ruiz Ortega

RELACIONES PÚBLICAS: Hortensia Orbañanos.
ADMINISTRACIÓN: E. Carmin, Ingrid Dihel
SUBSCRIPCIONES: Alfredo Taboada.
REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN: Travessera de Dalt, nº 16, 1º 1ª. 08024 Barcelona. Teléfono 237 37 74.

FOTOCOMPOSICIÓN: Edicions Colomeriques S.A. Balldovina, 14. Santa Coloma de Gramenet.
FOTOLITOS: ECSA.

IMPRIME: Lifusa. Avda. Maestro Corrales, 84. Esplugues de Llobregat (Barcelona).
ENCUADERNACIÓN: Auxigraf. Cobalto, 143. L'Hospitalet de Llobregat (Barcelona).
EDITA: Rollán Editor.

SUMARIO

4
EN TORNO A LA PORTADA

5
EDITORIAL

6/19
INTERARTE'85

20/25
EXPO ARTE MONTREAL

26/42
BARCELONA EXPOSICIONES

43/50
VALLSQUER EN SU ESTUDIO

51/57
CATALUNYA EXPOSICIONES

58/59
ANTONIO RAMIREZ SANCUL

60/61
MARIÀ CLIMENT

62/63
JOSÉ BERRUEZO

64/65
PUJOL CARANDELL

66
MINORU

67
ESPERANZA

68
VILÀ CAÑELLAS

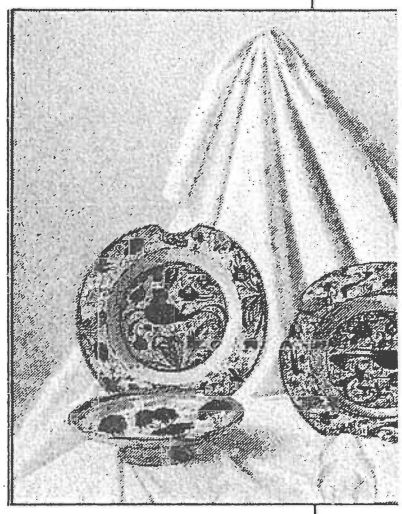
69/71
GUIA GALERIAS: EL CARME, VIC

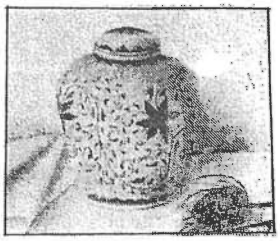
72/79
MADRID EXPOSICIONES

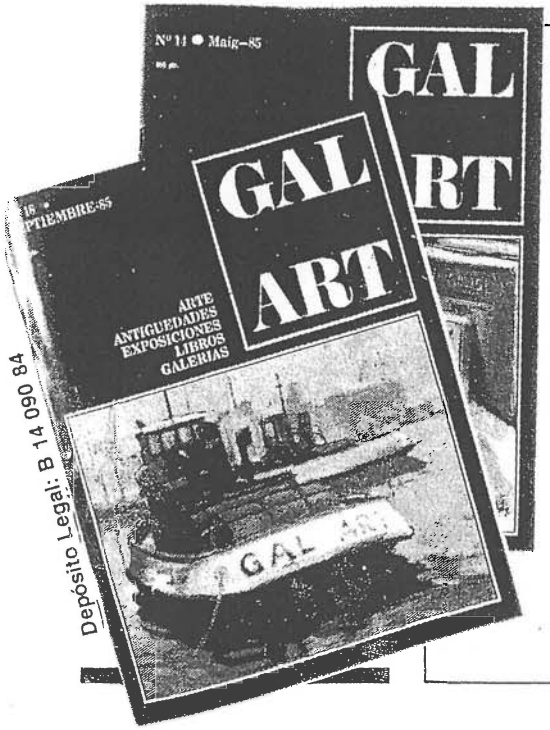
80/81
BALEARES EXPOSICIONES

82
GAL ART LEY: EL TRANSPORTE

83
LIBROS

BOLETÍN DE SUSCRIPCIÓN

Don _____

Calle _____

Población _____

D.P. _____ Provincia _____

Se suscribe a la revista GAL-ART por el espacio de un año (12 números) y adjunta talón por importe de 5.000 pesetas.

FIRMA

EJEMPLARES SUELTOS

GAL-ART ofrece a sus sucriptores la posibilidad de adquirir ejemplares de cualquiera de los números publicados, al precio de 400 ptas. unidad. Indíquenos la cantidad y el número de las revistas, remitiéndonos un talón por el importe a: GAL-ART. Travessera de Dalt, 16, 1º 1ª. Barcelona-08024

-548-

PUJOL CARANDELL

A través de una expresión temperamental y apasionada, Pujol Carandell ilustra una rigurosa meditación antropológica. El hombre tratado en su más alta acepción. Coloso de estirpe divina, noble y violento, héroe y semidios de Troya y de Tebas, poseedor de luminosidad solar. Pujol Carandell va al encuentro del superhombre trágico, dionisíaco, iniciado en el sufrimiento profundo; paradigma de la animalización de Dios.

Pujol Carandell parte del concepto hombre/sentimientos, para recorrer los laberintos del corazón humano. Toda la muestra revela el carácter contundente y vital de su autor, lectura diáfana de su "ebriedad creadora".

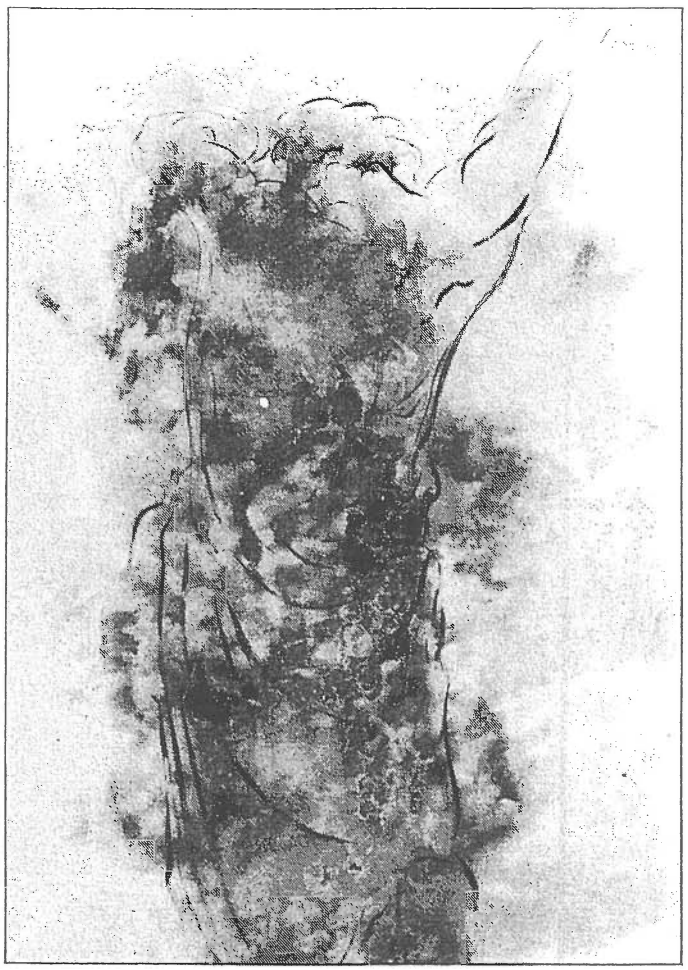
Un trazo eficaz marca los contornos de unos cuerpos, de unos rostros, pinceladas sugerentes que determinan con compleja sencillez toda la reflexión y análisis de que son objeto. Espectáculo tenso y atrayente a la vez.

Pujol Carandell se vale de una coloración fulgurante, principalmente del rojo sangre y el amarillo azufre; colores puros, totales, vehículo esencial para dar con el tono de convulsión frenética capaz de transmutar lo vulgar en sagrado; aporía a la que el artista se enfrenta con evidente acierto.

H. Orbañanos.

549

RV. "Presència" (1985)

parlem d'art

per Jaume Fàbrega

Artistes de Girona a Espanya i arreu

És altament positiva la projecció del nostre art i dels nostres artistes fora del clos gironí: cal fer, en primer lloc, el pas a Barcelona, centre de projecció del nostre art, i des d'on, sovint, aquest no és prou reconegut si no es dóna aquella condició. I també, naturalment, la projecció exterior més enllà dels Pirineus és altament positiva, ja que una de les formes de donar a conèixer la nostra identitat és a través de l'art malgrat que, massa sovint, alguns artistes, quan surten, sembla com si renunciessin a aquesta identitat, al seu nom i al seu gentilici. I no cal dir, també, que els preus i el nivell de vida d'aquests països justifiquen, també, la necessitat d'aquest desplaçament.

Josep Miralles, periple europeu

Josep Miralles Nacher és nat a Benimàmet, País Valencià. Va estudiar art a València, Madrid i París. Exposa des de l'any 1960, que ho féu a València, i a partir de llavors ja havia exposat una mica arreu d'Espanya. Actualment resideix a Girona regió, essent catedràtic de dibuix de l'I.N.B. de Sant Feliu de Guíxols; és també membre fundador del Taller d'Art 84 de Castell d'Aro, amb activitats realitzades al redós del castell de Benedormiens.

Recentment la seva pintura —i també els seus gravats— ha realitzat un gir positiu i sorprenent, tot adoptant formes i temes més ambiciosos i creatius: temes de nu femení i figura humana enmig d'inextricables elements, geomètrics, de paisatges, tèxtils, etc. evocant, dins un context barroc i amb elements superreals, una situació d'angoixa o lluita humana, tot prescindint de l'anecdotisme. Acaba d'exposar a Alemanya, porta d'inici a un periple europeu que el durà, també, als països nòrdics.

Roca Sans, pintura a Munic

Joan Carles Roca Sans, pintor barceloní de vivència empordanesa, inquiet i intel.ligent recercador d'un món plàstic propi, exposa de fa temps a Alemanya, on, recentment, ha realitzat diverses activitats (murals, etc.).

Recentment acaba d'exposar a la zona de Munic.

El seu estil ha realitzat un tomb positiu: deixant una mica enrera la visió nostàlgica de les «pastorals empordaneses» o l'evocació viatgera de les illes gregues, la seva obra ha guanyat en un contingut urbà que suposa més fermesa estilística i interès plàstic, amb elements manllevats d'una visió expressionista dins la qual, per primer cop, la figura humana, tot deixant la seva integració en el paisatge, juga un paper més important.

A Pujol Carandell, la figura i la lima

L'artista saltenc Pujol Carandell també exposa arreu: ho ha fet recentment a Granada i ara mateix a la galeria barcelonina Matisse.

Hi ha presentat una obra sobre taula que suposa un gir en la seva producció, tant temàtic com estilístic. Deixant les al.lusions «místiques», d'una temàtica parareligiosa no excessivament *digerible* per una mentalitat d'art contemporani, presenta figura humana també d'un cert contingut simbòlic, amb influx i assumpció —al marge, però del transavantguardisme—, de continguts de la pintura europea del passat i ara, amb un estil lineal, dibuixísticament molt elaborat, que se superposa al lliure traçat del color i la taca.

Vayreda C., evocacions venecianes

Vayreda C., pintor exquisit dels interiors urbans, dels cafès venecians, dels paisatges marins maditerranis i nòrdics, exposa els seus paisatges a Barcelona —no fa molt també ho féu a Madrid i altres ciutats—, a la Sala Nonell.

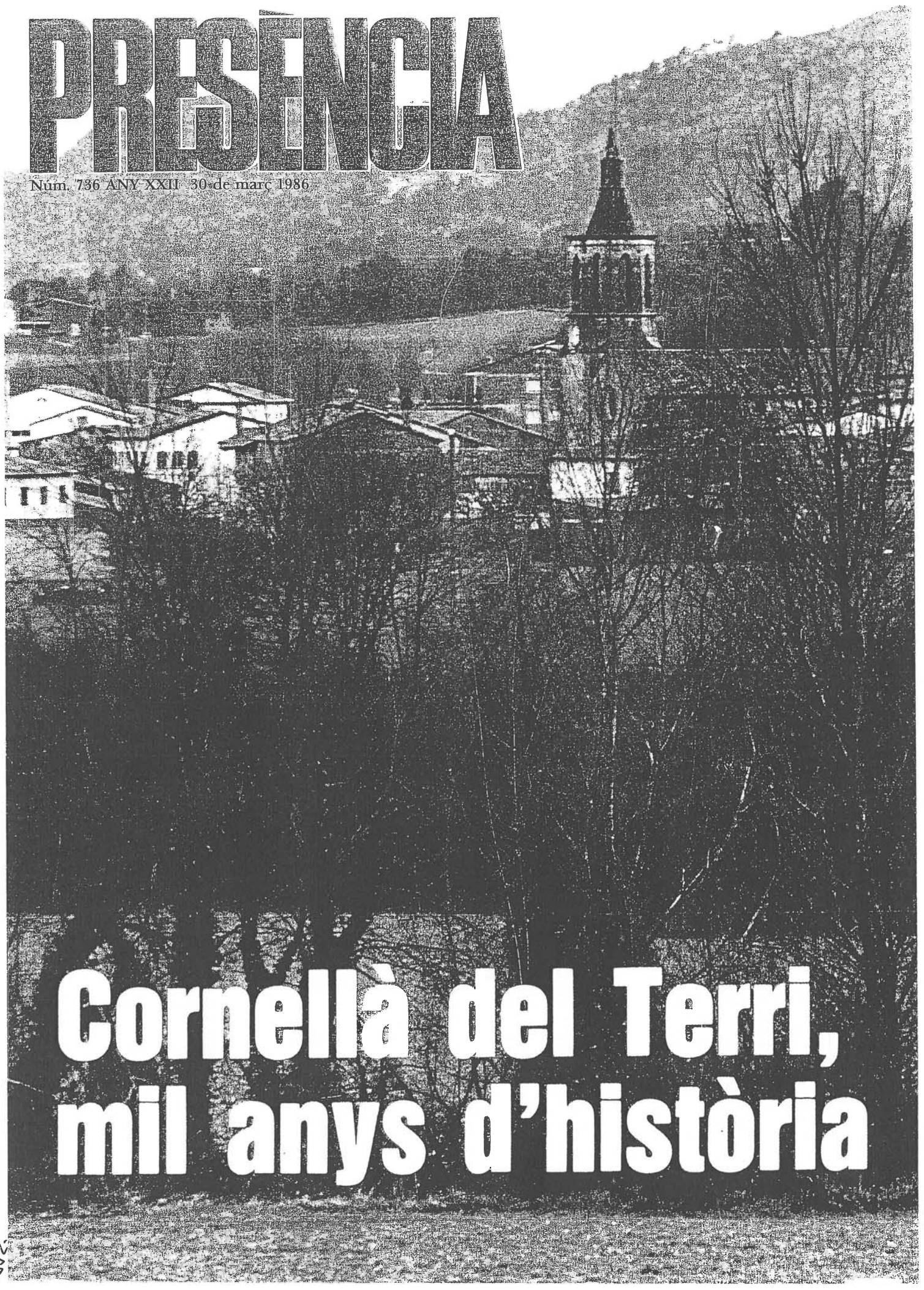
En aquesta ocasió s'ha editat un magnífic catàleg que recull reproduccions de les seves teles realitzades a París, Venècia, Cadaqués, Honfleur, Barcelona, etc., els seus indrets preferits.

Lluís Roura, mítica i mística de l'Empordà

El gran paisatgista, renovador de la imatgeria de l'Empordà; el banyolí Lluís Roura, continua les seves exposicions arreu: després de la no llunyana realitzada a Veneçuela, ara és Madrid la ciutat escollida. A la galeria Mayte Muñoz hi exposa la seva temàtica empordanesa —recent encara la presentació barcelonina del llibre que evoquen els seus pobles—. ■

PRESÈNCIA

Núm. 736 ANY XXII 30 de març 1986

Cornellà del Terri, mil anys d'història

per Jaume Fàbrega

«Fer art és re-inventar la realitat»

Pujol Carandell, un pintor gironí cap a Brussel.les

Joan Pujol i Carandell va néixer a Salt l'any 1953. De molt jove ja comença a dibuixar de forma autodidacta. L'any 60 va a classes de dibuix amb el Sr. Josep Carrera, professor gironí de Belles Arts. L'any 65 també estudia dibuix amb el professor Josep Farrés, a Barcelona. Els anys 69 i 72 passa, respectivament, per les escoles de Belles Arts de Girona i Barcelona. Ha realitzat també viatges d'estudi dels mestres i escoles que prefereix: a Florència (77-78), al Museu del Prado de Madrid (81-82), a Bèlgica i Holanda, a fi d'estudiar els mestres de l'escola flamenca i Rembrandt (1984). D'altra banda, alternarà aquests viatges d'estudi amb una pràctica pictòrica i dibuixística constant i la celebració d'exposicions.

De la figuració a l'abstracció

La seva primera exposició individual té lloc a Girona, a la sala d'exposicions de la Caixa, l'any 1975. Hi practica, així com en la segona mostra gironina, un art de tipus figuratiu. En la seva tercera exposició, a Novotel de Fornells de la Selva, la seva obra realitza un gran viratge, ja que es basa en una abstracció geometritzant, on aplica els seus coneixements en el camp de l'arquitectura tècnica.

Retornat a la figuració, realitza més d'una trentena d'exposicions individuals i una trentena més de col.lectives, a Girona, Banyoles, Olot, Granollers, Caldes de Montbui, Benidorm, Granada, Sevilla, Còrdova, Jaén, Madrid... L'any 1985 realitzà tres individuals, a Girona (Fontana d'Or), Barcelona (galeria Matisse) i Granada (Casa de los Tiros), així com cinc col.lectives a Girona i Barcelona, entre elles la Mostra d'Art de la Diputació de Girona.

«La meva pintura son els meus estats d'ànim»

Una constant: la figura humana

Noves, exposicions

Per a l'any 1986 té previst d'exposar a Brussel.les (galeria Amaryllis), Girona i Encamp (Principat d'Andorra).

La seva obra es troba representada en col.leccions privades de Girona, Barcelona, Granollers, Sevilla, Granada, França, Gran Bretanya...

El Museu d'Art Modern de Ceret (Catalunya Nord, França), el Museu d'Història de la Ciutat de Girona, el Museu d'Art Contemporani de Sevilla i el Museu d'Art i Història de la ciutat, de Granada tenen obra seva.

La seva pintura ha passat de la figuració de caire impressionista a l'abstracció, per retornar a una figuració de caires expressionistes i classicistes, de la qual destaca l'«etapa mística» (1980-85), i una actual etapa «cosmològica» més acromàtica i formalment més dissolta.

De la mística a la cosmologia

Un ja atapeït curriculum, doncs, malgrat que a Girona Pujol Carandell és molt car de veure...

—«No és que tingui res contra Girona, sinó que, fins ara, m'han sortit millors oportunitats a fora— ens diu. De fet, he exposat coses meves de manera aïllada —a la mostra del Museu d'Història, a la 1ª Mostra d'art de la Diputació...—, però encara no se m'ha presentat l'oportunitat de fer tantes exposicions, com a fora que no descarto». —Les últimes exposicions... «han tingut lloc —ens diu— a Granada, al Museu Casa de los Tiros. Fou a final d'octubre, tot continuant un cicle de força exposicions que he realitzat a Andalusia, on aprecien, com es mostra a través del col.leccionisme, la meva obra. Però recordo que a principis de l'any passat vaig realitzar una gran exposició a Girona, a la Fontana d'Or, corresponent a l'«etapa mística» que ja he deixat enrera».

«La meva biografia és la meva pintura»

Quina és aquesta nova etapa?. «Neix després de diverses circumstàncies personals, que ja sempre reflecteixo en la meva pintura. Ara s'ha fet més clara, amb una certa dissociació entre traç o dibuix i color, i amb una major amplitud temàtica, ara de caire més cosmològic que místic...».

—És possible passar de l'abstracció a la quasi ultrafiguració, com has fet?. «És possible, perquè, com ja he dit, la meva pintura és un reflex de la meva biografia, dels meus estats d'ànim... Tècniques, temes i colors, doncs, s'inscriuen en allò que faig... No pas d'una manera directament il.lustrativa, sinó figurativa. La figura és per a mi sempre el lloc elevat en grau summe o sublim. No es tracta de persones concretes, sinó repeteixo, de figures... Ja que, per a mi, l'única justificació de l'art és la re-invenció de la realitat».

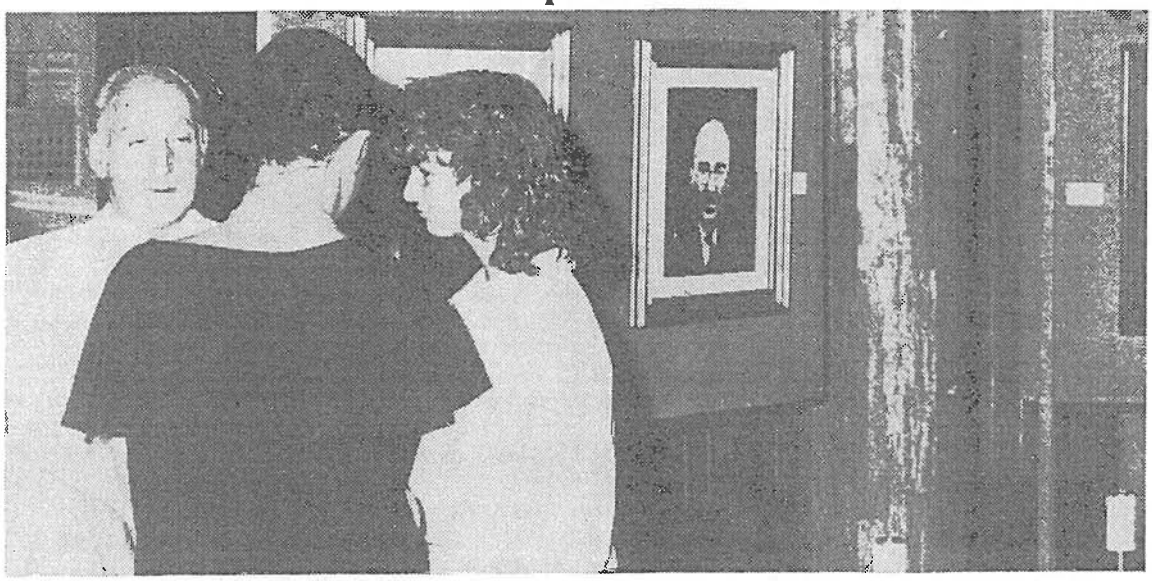
D'Andorra a Brussel.les

—Últims projectes o realitzacions?

—«Doncs, a part de l'exposició de Granada, ja comentada, cal destacar la de finals de desembre de la galeria Matisse, de Barcelona, on vaig presentar el nou material de què parlàvem. I ara estic preparant el salt cap a Europa, a través de la pròxima exposició a la **Kuntsgalerij Amarylis**, de Brussel.les, per a la qual estic realitzant diverses obres. També exposaré a Andorra, Girona, etc».

"Soria Semanal"
Dimarts, 4 agost 1987, pàg 15

Inaugurada una muestra pictórica sobre la vida y obra del poeta Antonio Machado

Un momento de la inauguración de la muestra.

El pasado sábado 1 de agosto a las ocho de la tarde se inauguró la exposición de pintura de Joan Pujol Carandell, con un cocktail en el recinto del ayuntamiento, al que asistieron alrededor de cien personas. La citada exposición, realizada en homenaje al poeta Antonio Machado, se prolongará hasta el 15 de agosto, en horarios de once a dos de la mañana y seis a nueve de la tarde, habiendo sido subvencionada por la corporación municipal con un millón de pesetas.

La presentación corrió a cargo del concejal Ricardo de María Diges, quien, en una breve intervención, afirmó que ésta era "la primera exposición del verano, incluída en el ciclo cultural", adelantando que en septiembre tendrá lugar la de la fundación Antonio Machado. El autor Pujol Carandell no hizo uso de la palabra.

La exposición está compuesta por veinticuatro obras: ocho lienzos, donde el autor ha tratado de reflejar el temperamento del poeta —dimensión psicológica—, recogiendo dos momentos, poco antes de la muerte del poeta Machado; y dieciséis dibujos, realizados al guasch, que proporciona a la obra una mayor dureza de expresión en sus figuras.

Según el autor, Joan Pujol Carandell, estamos ante un estudio psicológico de Machado, donde lo que el poeta escribió con palabras, "lo he tratado de reflejar en los rasgos del lienzo". Para realizar su obra —la idea surgió de una lectura—, el autor realizó tres viajes a Soria, donde preparó los apuntes previos a lápiz, siendo la posterior composición de elaboración propia. Los cuadros están a la venta con un precio que oscila entre las ochenta y doscientas veinte mil pesetas.

Carandell se confiesa admirador de Rembrant, Leonardo, El Greco, Manet, Cézanne y el contemporáneo François Baçon. "Desde Rembrant —afirma el pintor catalán, (Gerona)— pasando por Picasso y terminando por Baçon no se ha contado nada más en pintura". Su estilo pictórico se encuadra dentro del "expresionismo", tendiendo al impresionismo en los dibujos a guasch.

Dos representaciones de la compañía Ricardo Hurtado en las actividades de la Diputación

La compañía de teatro "Ricardo Hurtado", hará dos representaciones según la programación de la Diputación, una el jueves, día 6, en Santa María de Huerta y otra el viernes en Quintana Redonda.

Para el mismo viernes, está prevista la actuación de la Rondalla Virgen de los Milagros de Agreda en la localidad de Valtajeros.

RONDALLA VIRGEN DE LOS MILAGROS

Fue fundada hace doce años aproximadamente por Arturo Gutiérrez Martínez, en Agreda. Los instrumentos que emplean los, alrededor de 40 componentes, en edades comprendidas entre los 10 y los 16 años, son: flautas dulces, guitarras rítmicas (y de punteo), bandurrias y acordeón.

Su repertorio está compuesto por música folk de diferentes países, música tradicional y popular española, con carácter prioritario la de Castilla-León.

GIRONA • Núm 123 • del 23 al 29 de juliol de 1990 • I ÈPOCA • ANY II

CLAXON

FESTA MAJOR

DEL 24 AL 29 DE JULIOL DE 1990

CURSOS D'ESTIU

La UdG acollirà la 4a Escola d'Estiu sobre Interculturalitat, del 7 al 10 de setembre

GIRONA
NOU DIARI

El 7 de setembre Lidia Santos inaugurarà la 4a Escola d'Estiu sobre Interculturalitat, a la UdG, amb una lliçó sobre dret internacional d'estrangeria.

Entre els cursos optatius, programats entre el 8 i el 10 de setembre, hi ha *La identitat cultural; Educació intercultural: escola i minories ètniques; Formació de monitors, líders i animadors associatius d'origen cultural minoritari; Anàlisi del conflicte intel·lectual; Atenció a la diversitat cultural i social a les escoles; Psicopatologia del fet migratori; Els drets, els deures i el treball social amb immigrants i minories culturals; Llengua i cultura en l'ensenyament de llengües autòctones a estrangers.*

A la tarda se celebrara el curs general, que anirà seguit de l'intercanvi d'experiències, de materials i ponències. A la nit hi haurà un festival intercultural, amb Asdiqa, Negro Oscuro, Fred de Peus, Club Moriarty i Cae ma Deila, entre d'altres.

ROCK

El nord-americà Terence Trent d'Arby actuarà a Barcelona el mes d'octubre

MADRID
RAFEL CARRASCO (COLPISA)

El cantant nord-americà Terence Trent d'Arby ha escollit Madrid, Barcelona i Getxo per presentar el seu últim disc *Symphony or Damm*. L'àlbum ha anat precedit de dos anys de silenci, durant els quals l'instrumentista ha preparat el nou treball.

En aquests moments D'Arby enllesteix els detalls de la seva gira nord-americana, que li servirà per *rodar* l'espectacle.

Terence Trent d'Arby està considerat un dels millors descobriments musicals de la passada dècada, i un dels artistes més universals del pop. Ja des de la publicació del seu primer disc –del qual va vendre milions de còpies– se'l va començar a considerar "el nou príncep del pop".

El segon àlbum editat, *Neither fish for flesh*, li va fer guanyar definitivament l'aprecí de la crítica per la seva innovació i risc artístic, però va perdre en part el suport popular, poc predisposat a les novetats. La d'aquesta tardor no serà la primera vegada que D'Arby visiti l'Estat espanyol.

ART

La Mostra de Garriguella arriba a la quinzena edició

Trenta-quatre artistes exposaran a Can Terol i el Celler Trobat

GARRIGUELLA
SEBASTIÀ ROIG

Les sales d'exposició de Can Terol i del Celler Trobat acolliran, a partir del 7 d'agost, la Quinzena Mostra d'Art de Garriguella. En l'edició d'enguany, hi participaran 34 artistes.

A causa del nombre de sol·licituds que s'han rebut per participar-hi, els organitzadors asseguren que s'ha hagut de restringir el nombre de participants i alguns han quedat fora de la llista. La Quinzena Mostra d'Art es clausurarà el dia 29 d'agost. L'exposició està coordinada per la regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Garriguella i un equip.

Per commemorar la quinzena edició, l'artista banyolí Josep Maria Barba n'ha creat un logotip, inspirant-se en els colors de l'escut de la vila.

Segons un dels coordinadors, l'artista Josep Sanllehy, la mostra està oberta a qualsevol tipus de tendència. "No ens encasellem", diu, "en un tipus concret d'art. Normalment, els participants accedeixen a la mostra, posant-se en contacte amb nosaltres o bé repeteixen d'anys anteriors".

En la quinzena edició, hi participaran set autors de la Catalunya Nord. Sanllehy diu: "Hi ha la intenció de portar la mostra a Cotlliure, però això encara s'ha de concretar. També tenim contactes amb la Generalitat, per poder-la dur al centre que la Generalitat ha obert a Madrid. La intenció, doncs, és fer-la itinerant i que, a partir de Garriguella, es projecti cap a l'exterior".

Com l'any passat, la mostra inclourà la presència d'autors novells, per als quals aquesta serà la primera vegada que exposen la seva obra. "Volem donar oportunitats a la gent que comença. Els criteris de selecció que seguim no són estilístics, sinó de qualitat". Aquest any, la mostra també inclou escultors.

D'esquerra a dreta, Josep Sanllehy, Maria Remei Mitjavila, Emília Xargay, l'alcalde garriguellenc Josep Garcia, Manel Serra, Begoña Ramos, Josep Ixart i Jim.

ALFONS CASADO

Minva qualitativa

Fins fa tres anys, la Mostra de Garriguella es dedicava exclusivament a l'art d'avantguarda; però des que un nou equip, potenciat pel regidor de Cultura, Manel Serra, en va agafar les regnes, la mostra ha perdut l'orientació teòrica que la caracteritzava. A partir d'aquest fet, l'exposició ha rebut crítiques continuades que l'han acusada d'una minva de qualitat important, deguda a la falta de criteri dels seus organitzadors.

En aquesta edició, hi participen els següents artistes: Margarita Alonso, Narcís Banal, Marc Bastier, Francesc Bayona, Ralph Bernabei, Fidel Bofill, Manuel Bordallo, Isidre Corominas, Tony Cassany, Marta Font, Joan Manel Fossas, Karola de Gailhac, François Garnier, Antoni Homs, Jeanne Jouanin, Guy Jouanin, Jaume Juanola, Demetri Kontos, Josep Lorente, Marino, Cristina Mestres, Joan Pujol, Begoña Ramos, Lluïsa Roca, Josep Sanllehy, F. S. Félez, Margarida Sararols, Volker Schulz, Mariano de Souza, Joan Torras, Carles Torrent, Elena Uranga, Joan Josep Viñuela i Emília Xargay.

Paral·lelament a la mostra, l'Ajuntament ha editat el vuitè exemplar de la *Revista de Garriguella*. Se n'han publicat vuitcents exemplars, coordinats per Manel Serra, Jim i Josep Ixart, que es distribuiran gratuïtament entre els veïns del poble.

LITERATURA

La sala Girona presentarà una exposició basada en el llibre 'Les ciutats invisibles', d'Italo Calvino

GIRONA
NOU DIARI

El 8 de setembre, la sala Girona de la Fundació "la Caixa" presentarà, a les vuit del vespre, l'exposició *Les ciutats invisibles*, comissariada per la crítica d'art Glòria Bosch. La mostra és un muntatge basat en l'obra del mateix títol, que l'escriptor Italo Calvino va publicar l'any 1972, concebut com un inventari de ciutats imaginàries.

Està dividida en set espais o àmbits, on es proposa una lectura de Calvino que recorri l'itinerari estètic de les seves imatges i les metàfores de la seva creació literària.

En aquest itinerari, hi entren una col·lecció de llibres, cartes i manuscrits de l'autor, escenografies i una sèrie de projeccions de diapositives i vídeos, sobre obra de diversos artistes, com ara Abad, Balcells, Banal, Belpoliti, Castro, Duran Esteva, Eva Lootz o Pasini.

La clau de l'exposició no està tant en el llibre, que tanca una història, com en una capacitat extraordinària d'obrir més vies cap a altres obres, de servir com a llibre de capçalera, obert cada dia en una pàgina sempre diferent, nova, que pot fer visual allò que és inexistent.

La mostra *Les ciutats invisibles* ha estat exhibida anteriorment a sales de l'Hospitalet de Llobregat i Lleida. Durant l'acte d'inauguració a Girona, hi haurà una presentació a càrrec de Maria Mercè Roca, novel·lista i col·laboradora de NOU DIARI.

Italo Calvino

LA PROA

SETMANARI DEL BAIX EMPORDÀ

Setmana del 26 d'agost al 1 de setembre de 1994

Núm. 33 - Any I - 200 PTA

● ALBONS ● BEGUR ● BELLCAIRE D'EMPORDÀ ● LA BISBAL D'EMPORDÀ ● CALONGE - SANT ANTONI ● CASTELL - PLATJA D'ARO ● COLOMERS ● CORÇÀ ● CRUÏLLES - MONELLS - SANT SADURNÍ DE L'HEURA ● FOIXÀ ● FONTANILLES ● FONTETA - PERATALLADA - VULPELLAC ● GARRIGOLES ● GUALTA ● JAFRE ● MONT-RAS ● PALAFRUGELL ● PALAMÓS ● PALAU-SATOR ● PALS ● PARLAVÀ ● LA PERA ● REGENCÓS ● RUPIÀ ● SANT FELIU DE GUÍXOLS ● SANTA CRISTINA D'ARO ● SERRA DE DARÓ ● LA TALLADA D'EMPORDÀ ● TORRENT ● TORROELLA DE MONTGRÍ - L'ESTARTIT ● ULTRAMORT ● ULLÀ ● ULLASTRET ● VALL-LLOBREGA ● VERGES ● VILOPRIU ●

Palafrugell
L'Ajuntament torna a reclamar la protecció dels Ullastres. Plana 10

L'Estartit
Inauguren oficialment la Reserva Natural del Ter Vell. Plana 13

Palamós
Unes 17.000 persones han visitat la Carpa de la Ciència. plana 20

Torroella
Es va presentar el llibre de la Festa Major, que es publica des del 1928. Plana 16

Sant Feliu
Finalment s'obrirà un supermercat de la cadena Maxor. Plana 12

Calonge
Prop d'un centenar de persones es van manifestar per demanar el tancament de la pedrera d'en Jover. Plana 10

L'enquesta
CDC i UDC expliquen si presentaran llistes separades a les properes eleccions municipals. Plana 11

L'entrevista
Josepmiquel Servià, advocat, escriptor i periodista palamosí. Plana 23

El Tema
La Germandar Artur Mundet de Sant Antoni. Planes 3 i 4

La Moguda d'estiu
Rambo arriba a Llafranc per preparar el còctel més explosiu. Plana 25

L'Ajuntament de Santa Cristina no ha autoritzat unes excavacions a Bell-lloc

En aquesta època són diverses les manifestacions d'art a la comarca

LA PROA ■ **Sant Antoni.-** En aquesta època de l'any, l'art, o bé diferents tipus o nivells d'art, no el trobem només a les galeries i a les sales d'exposcions, sinó que en tenim manifestacions diverses. El dissabte dia 20 s'inaugura una exposició de pintures de Pujol Carandell al Castell de Benedormiens a Castell d'Aro. I fins al 9 d'octubre es pot visitar al mateix castell la mostra *Pintors de l'Empordà, avui,* del llibre de Jaume Pahissa. Jaume Soler Tobella exposa al Casino Guixolenc. I tantes altres exposicions i activitats artístiques que es fan a la nostra comarca, algunes de les quals ja ens n'hem fet ressò a La Proa. D'altra banda, els concursos de castells de sorra, com el que s'ha celebrat aquesta setmana a Sant Antoni, i les fires d'artesans i brocanters són una altra mena d'art, però també ho són.

Planes 13, 14, 17 i 18

AUTO BAIX EMPORDÀ, SL

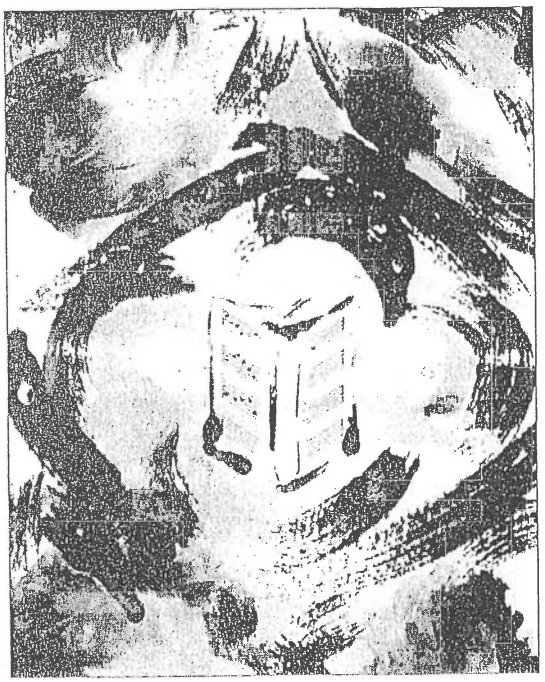
Servei Oficial
FIAT LANCIA

Tel. i Fax 76 04 39
Joan Maragall, 7
TORROELLA DE MONTGRÍ

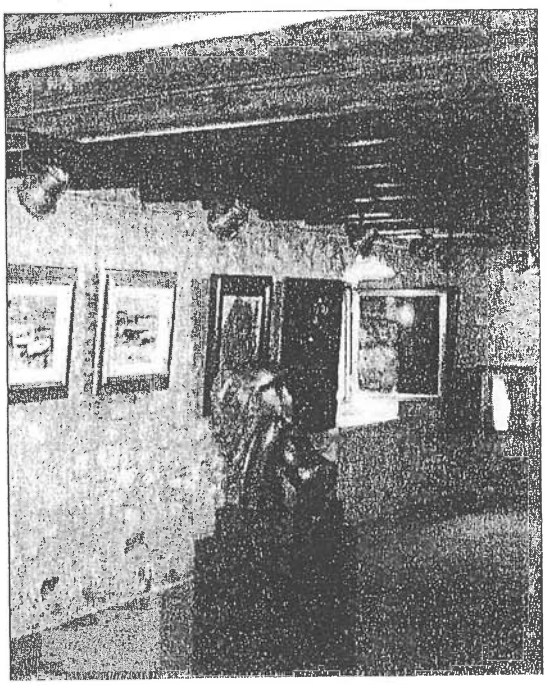
LA CULTURA I EL LLEURE

El dissabte 27 d'agost l'alcalde de Castell-Platja d'Aro, Joan Giraut, i el regidor de Cultura, Màrius Lleget, inauguraran al Castell de Benedormiens, a Castell d'Aro, l'exposició pictòrica de Joan Pujol Carandell *Història de la Música*. La mostra es podrà visitar fins a l'11 de setembre. D'altra banda, des del 6 d'agost i fins al 9 d'octubre també s'exposa la mostra *Pintors de l'Empordà, avui*, del llibre de Jaume Pahissa.

Pujol Carandell i la mostra "Pintors de l'Empordà, avui", a Castell d'Aro

El quadre *Lliçó de música*, de PUJOL CARANDELL.

Una imatge de l'exposició, presidida per una escultura de JOAN ABRAS. Foto: LA PROA

XAVIER COLOMER-RIBOT

Castell d'Aro.- El dissabte 27 d'agost, l'alcalde de Castell-Platja d'Aro, Joan Giraut, i el regidor de Cultura, Màrius Lleget, inauguraran al Castell de Benedormiens, a Castell d'Aro, l'exposició pictòrica de Joan Pujol Carandell *Història de la Música*.

Pujol Carandell va néixer l'any 1953 i ben aviat va demostrar que tenia unes facultats i tendències innates pel dibuix i els colors i també, una obsessió pel perfeccionament, que continua presidint la seva obra. Entre els 15 i 17 anys ja feia exposicions, i a partir dels 21 ja es va dedicar totalment a la pintura. El seu caràcter inquiet i l'afany de superació constant ha fet que la seva evolució sigui constant i que mai no repeteixi cap obra. Aquest fet defineix el seu caràcter i la seva trajectòria com a artista.

"Els més grans artistes contemporanis han identificat pintura i música, color i so", ha escrit Arnau Puig, president de l'Associació Catalana de Crítics d'Art, en el prospecte explicatiu que s'ha editat amb motiu d'aquesta mostra. Tot i que Pujol Carandell no és músic, sempre l'ha captivat aquest art i fa quatre anys que va encetar una sèrie pictòrica en què ret homenatge al món de la música. Va començar a informar-se sobre la història de la música, i a partir dels seus gustos i de la seva sensibilitat, va anar pintant instruments des dels més antics, conjugant-los també amb fons arquitectònics, element que és molt present en la seva obra. I amb d'altres, utilitzava fons abstractes, expressionistes -que és com es podria definir la seva pintura-, insinuant violins per exemple o bé una mà amb un instrument. En aquesta exposició es poden contemplar quadres que reflecteixen aquesta temàtica i que poden fer pensar en el barroc, perquè també tracta temes figuratius. Segons el mateix artista, pretén donar un punt de referència concret, un fragment figuratiu a l'espectador perquè aquest pugui desenvolupar la seva imaginació i percebre sensacions. Des d'aquest punt de vista, la seva obra té un vessant filosòfic. Pujol Carandell és un investigador de les profunditats, una persona estudiosa, tret que es reflecteix en la seva obra. És l'intent d'anar més enllà de la qüestió purament estètica, arribar a l'essència -en aquest cas, de la música-, i això li permet compondre una pintura -com si es tractés d'una partitura- mitjançant les sensacions. A més, en una altra sala s'habilitarà una mostra retrospectiva de la seva obra, en què es podrà contemplar l'evolució d'aquest artista els últims 15 anys. Les últimes exposicions de Pujol Carandell han estat a la Montserrat Gallery, de Nova York; la Galeria Lleonart, de Barcelona; al mateix Castell de Benedormiens; Slaughterhouse Gallery, de Londres; a la XVI Mostra d'Art de Garriguella; a Le Palais de la Berbie-Musée Toulouse Lautrec i la Galerie N. Granier, d'Albi, a França; a la Capella Gòtica Santa Llúcia, de Crespià, on va presentar l'exposició *Música i Gòtic*, i a la Galeij Ratmort, d'Oostende, a Bèlgica. L'exposició es podrà visitar fins a l'11 de setembre.

"Pintors de l'Empordà, avui"

El passat 6 d'agost es va inaugurar també al Castell de Benedormiens l'exposició *Pintors de l'Empordà, avui*, del llibre de Jaume Pahissa. Fins al 9 d'octubre es poden contemplar obres de J. Abras, Arranz, Bravo, Bea, Candelària, G. Carbó, F. Casademont, que va obtenir aquest any la Creu Sant Jordi; Koyama, Martinell, Martínez Lozano, Ministral, Niebla, Padern, A. Pitxot i Vallès, que exposen obra permanent al Museu Dalí; Pujolboira, Roura, Sarquella, M. Cuixart i Tharrats, membres del grup Dau al Set; A. Viñas i P. Coll.

Rocabert i Bañón van exposar al Castell de Benedormiens

SÍLVIA IZQUIERDO

Castell d'Aro.- Durant el període comprès entre el 30 de juliol al 21 d'agost, es van poder visitar dues exposicions al Castell de Benidormiens, a Castell d'Aro. La primera exposició va anar a càrrec de la pintora Montserrat Rocabert Peña, que va mostrar algunes de les pintures que configuren la seva extensa obra pictòrica.

La segona exposició que es va poder contemplar era del pintor Germinal Bañón Capilla, que va mostrar tota una sèrie de dibuixos i pintures que ha realitzat durant tots aquests anys que s'ha dedicat al món de l'art.

L'afluència de públic va ser bastant nombrosa a causa de l'extens període de temps en què l'exposició va restar oberta al públic.

VIII Trobada Cultural del Castell de Calonge

LA PROA

Calonge.- El proper diumenge 28 d'agost a les nou del vespre, es farà al Pati del Castell d'aquesta població, la VIII Trobada Cultural del Castell de Calonge. Els actes d'aquesta Trobada estan organitzats pel Centre d'Estudis Calongins "Colònico" amb la col·laboració de l'Ajuntament de Calonge, Universitas Albertiana i l'Àmbit d'Investigació i Difusió Maria Corral. El programa dels actes inclou la presentació de la Trobada que anirà a càrrec del Sr. Joan Vicens i Taurè -historiador i arqueòleg-; tot seguit es farà el comentari de la Carta de la Pau dirigida a l'ONU a càrrec del Sr. Jaume Aymar i Ragolta -historiador- i unes pinzellades musicals a càrrec de la Srta. Marta Rodrigo i Requena -mezzo soprano- i del Sr. Albert Bardolet i Mayola -violoncel·lista-. Després es llegirà la Cara a càrrec del Sr. Joan Viñas i Bona -director de l'Àmbit d'Investigació i Difusió Maria Corral- i les paraules d'agraïment i de cloenda a càrrec del Sr. Víctor Pou i Serradell -Conseller de Relacions Exteriors de la Comissió Europea-. Per finalitzar l'acte, es podran fer les signatures d'adhesió a la Carta de la Pau i es servirà cremat entre els assistents.

LA PROA

SETMANARI DEL BAIX EMPORDÀ

Setmana del 2 al 8 de setembre de 1994

Núm. 34 - Any 1 - 200 PTA

● ALBONS ● BEGUR ● BELLCAIRE D'EMPORDÀ ● LA BISBAL D'EMPORDÀ ● CALONGE - SANT ANTONI ● CASTELL - PLATJA D'ARO ● COLOMERS ● CORÇÀ ● CRUÏLLES - MONELLS - SANT SADURNÍ DE L'HEURA ● FOIXÀ ● FONTANILLES ● FONTETA - PERATALLADA - VULPELLAC ● GARRIGOLES ● GUALTA ● JAFRE ● MONT-RAS ● PALAFRUGELL ● PALAMÓS ● PALAU-SATOR ● PALS ● PARLAVÀ ● LA PERA ● REGENCÓS ● RUPIÀ ● SANT FELIU DE GUÍXOLS ● SANTA CRISTINA D'ARO ● SERRA DE DARÓ ● LA TALLADA D'EMPORDÀ ● TORRENT ● TORROELLA DE MONTGRÍ - L'ESTARTIT ● ULTRAMORT ● ULLÀ ● ULLASTRET ● VALL-LLOBREGA ● VERGES ● VILOPRIU ●

Pals
L'Ajuntament retira el vigilant del Pedró i aquest s'omple de cotxes. Plana 11

La Bisbal
Comiat a les religioses de Sant Josep. Plana 13

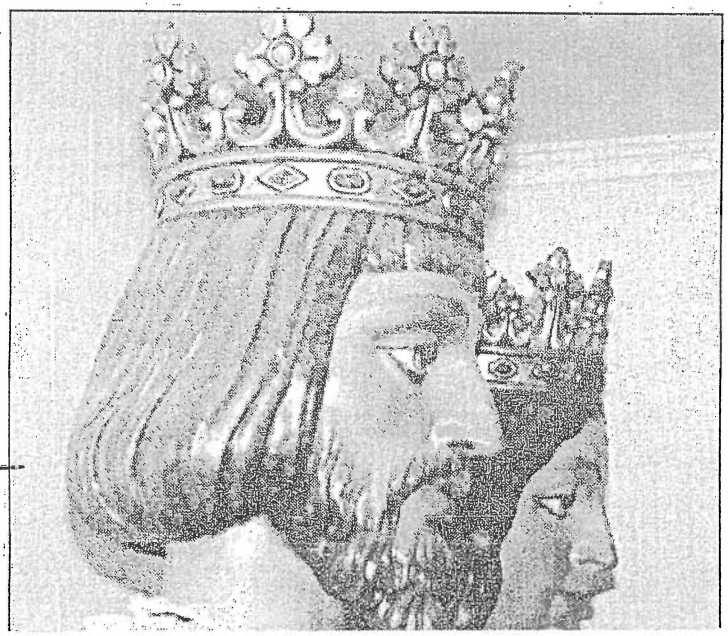
Palamós
Ports aixeca la prohibició de banyar-se en un sector de la platja. Plana 12

Torroella
Recullen prop de 30 tones de peixos morts a la desembocadura del Ter. Plana 11

Sant Feliu
Uns 90 expositors seran presents en la fira comercial d'aquest any. plana 8

Castell d'Aro
Pujol Carandell va presentar la quarta part de la seva *Història de la música* al Castell de Benedormiens. Plana 41

Els restaurants volen que la televisió canviï els horaris dels partits de futbol

"La Proa"
pàg. 41

La quarta part de la "Història de la música", de Pujol Carandell

Es va presentar a Castell d'Aro

XAVIER COLOMER-RIBOT

Castell d'Aro.- El dissabte 27 d'agost, el pintor saltenc Joan Pujol Carandell va tornar al Castell de Benedormiens, a Castell d'Aro, escenari on va mostrar la primera sèrie de la *Història de la música*, per exposar-ne les etapes gòtica i barroca. L'acte de presentació va anar a càrrec de Màrius Lleget, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Castell-Platja d'Aro, el mateix artista i l'alcalde del municipi, Joan Giraut. "Vaig començar pel saxòfon, i vaig fer una síntesi analògica des del període antic fins arribar als contemporanis d'ara. Aquesta és la quarta fase. En la primera no vaig aprofundir gaire en les èpoques. La segona va ser l'època del cant gregorià. I en la tercera fase, vaig començar el període gòtic, amb la relació entre l'arquitectura i els instruments. I ara també hi ha el període barroc. Tant el gòtic com el barroc com tots els períodes són essència d'un expressionisme, que és la meva manera de pintar, la meva sensibilitat".

MÀRIUS LLEGET, PUJOL CARANDELL I JOAN GIRAUT, en la presentació de l'exposició. Foto: LA PROA

Joan Pujol Carandell desenvolupa la seva obra partint de la preocupació obsessiva per la qualitat; en cada obra fa molts estudis, ja que no creu en l'obra acabada -tot i que *L'al·legoria del rei*, exposada en aquesta mostra, de manera excepcional considera que està acabada-; i intenta donar una referència a l'espectador perquè aquest faci la seva interpretació de l'obra. "L'art, en aquest cas la pintura, és una expressió de sentiment. No vull influir respecte a la meva forma de ser o de comportar-me, però el que vull és que les irradiacions de l'obra arribi al públic d'una manera positiva. Tant si és a través d'una escola o d'una altra, com si ets autodidacte, que en fons ho som tots, a partir d'una base sòlida, pots arribar a expressar de la forma que tu creus o sents. Aquesta sèrie està despullada d'ornaments, de pressions, de condicionaments, i d'aquí surt el que jo dic el simplisme, d'una forma molt natural, sense que estigui carregada de sensacions negatives; arribar d'una manera pura a la persona". L'obra de Pujol Carandell és extensa i, ell mateix va explicar que "el públic acull la pintura per allò de maco que transmet i d'aquesta manera va arribant al públic. L'obra que té qualitat ha de tenir els mateixos elements que hi ha a la naturalesa: l'harmonia de color, el moviment, l'equilibri i la força. Com més elements d'aquests té, més qualitat té l'obra".

La propera sèrie estarà dedicada al Romanticisme i l'última època serà la Contemporània. "A partir dels contemporanis, faré una visió gestual del moment, com mostrar aquesta obra a la societat i amb les tendències pictòriques actuals, però sempre desenvolupada amb la meva personalitat, amb aquesta essència expressionista.

L'oferta cultural de la setmana

DIVENDRES 2 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.

CONCERT

A **Calella,** concert a l'església parroquial a les 22'30h. a càrrec de l'Orquestra de Cambra de l'Empordà.

FESTA POPULAR

A **Calonge,** Segona Festa Popular al bar can Xicu de les 22 a les1h., amenitzada pels conjunts Fes-te fotre i Los que faltaban pal duro.

FESTA MAJOR DE SANT ANTONI

Actes de la Festa Major de la població: a les 19h. audició de **sardanes** a la plaça de la Llibertat a càrrec de la cobla La Unió. I a les 24h. gran **ball** de Festa Major amb els conjunts Chapó i Cua-Cua Family.

SARDANES

A **Sant Feliu de Guíxols,** audició de sardanes a la platja de Sant Pol a les 22'15h a càrrec de la Principal de Banyoles.

CIÈNCIA

A **Palamós,** està oberta la Carpa de la Ciència de les 17 a les 23h. a càrrec de la Fundació "la Caixa".

DISSABTE 3 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.

FESTA

A **Palafrugell,** en motiu de la festa del barri La Roella es celebrarà la IV Cursa Atlètica. La sortida serà a les 10h. a la plaça del poble.

FESTA MAJOR DE SANT ANTONI

Actes de la Festa Major de la població: A les 15h. al local de la Germandat, 4t **Joc de poble** per grups; a les 18h. **Festival Infantil** al mateix local; a les 23h al passeig Mundet **correfoc** a càrrec del grup Pim, Pam, Pum, foc, d'Olot; a les 00'30h. gran **ball** de Festa Major amb l'orquestra Aquarel·la i a les cinc de la matinada es donarà **xocolata** amb melindros.

FESTA MAJOR DE SANT CLIMENT DE PERALTA

Actes de la Festa Major de la població: a les 17h. jocs i **xocolatada** per a la mainada i a les 23'30h. **havaneres** amb el grup Peix Fregit i **ball** a càrrec del conjunt El Tren de la Costa.

HAVANERES

A **Sant Feliu de Guíxols,** cantada d'havaneres al Racó de Llevant a les 22h. amb els grups Llops de Mar, Colla Jacomet, Marinada, Voramar i Les Veus dels Pescadors.

SARDANES

A **Begur,** audició de sardanes a la plaça de la Vila a les 22'15h. a càrrec de la Cobla Baix Empordà.

V JORNADES SOBRE MEDI AMBIENT I ECOLOGIA

A **Begur,** a les 10h. presentació i inauguració oficial de les Jornades; a les 10'30h Ponència: *Medi i societat. L'ètica com a norma del desenvolupament tecnològic,* a càrrec del Dr. Santiago Riera; a les 12h. ponència: *L'estructuració i la racionalització de l'espai* a càrrec del Dr. Xavier Carceller;
A la tarda, les 16h. ponència: *Evolució, canvis i estratègies de conservació als espais naturals de l'Empordà,* a càrrec de Jordi Sargatal; a les 17'30h. ponència: *Preservar la riba Mediterrània. Ses Negres com a exemple,* a càrrec de Miquel Ventura. I a les 19'30h. ponència: *Doñana: entre Dunas y Marismas anda el hombre,* a càrrec de Jesús Casas.

CIÈNCIA

A **Palamós,** està oberta la Carpa de la Ciència de les 17 a les 23h. a càrrec de la Fundació "la Caixa".

DIUMENGE 4 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.

FESTA MAJOR DE SANT ANTONI

Actes de la Festa Major de la població: a les 16h. IX Campionat de **Botifarra** a les 16h.; a les 19'30h. audició de **sardanes** a la plaça de la Llibertat amb la cobla Baix Empordà i a les 22'30h. **havaneres** a l'envelat amb el grup Terra Endins.

FESTA MAJOR DE SANT CLIMENT DE PERALTA

Actes de la Festa Major de la població: a les 12h. **ofici solemne** amb Les Veus de Parlavà; a les 13h. al local social **concert** de cançons populars amb Les Veus de Parlavà; a les 17h. exhibició de **patinatge** a càrrec del Club Patí Bisbalenc; a les 18h. audició de **sardanes** amb la Cobla Costa Daurada i **ball** de fi de festa amb el conjunt Boogie-Woogie.

FIRA

A **Sant Feliu de Guíxols,** fira del dibuix a la rambla Vidal de les 10 a les 21h.

V JORNADES SOBRE MEDI AMBIENT I ECOLOGIA

A **Begur,** a les 10h. passi de vídeo; a les 11h. ponència: *L'Antàrtida. En nom de la ciència... En nom del progrés...* a càrrec de la Dra. Marta Estrada. A les 12'30h. ponència: *Cultures i Biodiversitat a les Selves Tropicals* a càrrec del Dr. Arturo López.
A la tarda, a les 16'30h. taula rodona: *Espais Naturals Protegits per l'Home... de l'home al territori dels Països Catalans.*
A les 19h. cloenda oficial.

WINDSURFING

A **Sant Antoni,** a l'espigó de la Costa Brava, exhibició de Winsurfings.

DILLUNS 5 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.
A **Begur,** exposició de les obres dels participants del IX concurs d'arts plàstiques de la vila, a les sales d'exposicions municipals.

DIMARTS 6 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.
A **Begur,** exposició de les obres dels participants del IX concurs d'arts plàstiques de la vila, a les sales d'exposicions municipals.

DIMECRES 7 de setembre

EXPOSICIONS

A **Sant Feliu de Guíxols,** exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.
A **Begur,** exposició de les obres dels participants del IX concurs d'arts plàstiques de la vila, a les sales d'exposicions municipals.

DIJOUS 8 de setembre

FIRA

A **Sant Feliu de Guíxols,** inauguració de la XII Fira de la població al passeig del Mar de les 16 a les 23h.

FESTA

A la **Vall d'Aro,** Festa al casal Tueda de Baix amb actuacions del màgic Xevi i del conjunt musical Sant Feliu Chapó.

FESTA MAJOR DELS MASOS DE PALS

Actes de la Festa Major: a la tarda audició de sardanes amb la Cobla Cadaqués, a la plaça i a les 23h. ball a càrrec del conjunt Gerunda, també a la plaça.

EXPOSICIONS

A Sant Feliu de Guíxols, exposició de pintura de Josep Marquès i Damaret i de Roger Gorse a la sala d'exposicions del municipi.
A **Calonge,** exposició de Consol Puig i Dilmé i de M. Teresa Duran a la sala major del Castell.
A **Pals,** exposicions a "Ca la Pruna" de ceràmica, a càrrec de Montserrat Riu i Marta Rucabado i de pintura a càrrec de Jaume Canet i Lluís Plana.
A **Castell d'Aro,** exposició pictòrica *Història de la Música* al Castell de Benedormiens a càrrec de l'artista Pujol Carandell.
A **Palamós,** exposició de l'obra de Vives Fierro a la Sala d'Art Tramontan. I al Centre Cívic exposició de gegants de les 17 a les 21h.
A **Begur,** exposició de les obres dels participants del IX concurs d'arts plàstiques de la vila, a les sales d'exposicions municipals.

NOTA: **Per sortir a l'agenda envieu els vostres comunicats abans dels dimecres.**

NECROLÒGIQUES

■ **JOSEP SAIS I BALLETINAS** va morir a Girona el dia 27 d'agost als 57 anys d'edat. Era natural de Girona i vivia a Sant Feliu de Guíxols, al carrer Goya, 6. Estava casat amb Isabel Gruart i Sala. Va ser enterrat el dia 30 a Sant Feliu de Guíxols

■ **ENGRÀCIA RUIZ FERNÁNDEZ** va morir el dia 28 d'agost als 49 anys d'edat. Era natural d'Otivar (Granada) i vivia a Pals, al carrer Puig Roig, 7. Estava casada amb Joan Cots i Nadal. Va ser enterrada a Pals el dia 30

■ **LLUÍS DOLTRA I RIBAS** va morir el dia 30 d'agost als 67 anys d'edat. Era natural de Sant Feliu de Guíxols. Va ser enterrat a Sant Feliu el dia 31

■ **JOAQUIM BUSQUETS I MURISCOT** va morir el dia 30 d'agost als 79 anys d'edat. Vivia a Torroella de Montgrí, localitat on va ser enterrat el dia 31

■ **FRANCESC BRUNET I PAYET** va morir a Figueres el dia 30 d'agost als 75 anys d'edat. Vivia a l'Estartit, localitat on va ser enterrat el dia 31.

FESTES MAJORS:

SANT ANTONI
MASOS DE PALS
SANT CLIMENT DE PERALTA
ULLÀ
JAFRE

Gaudiu-ne!

Visiteu a Palamós la **Carpa de la Ciència** cada dia des de les 5 de la tarda
Preus:
Públic en general, 500 PTA
Estudiants, titulars del carnet jove i pensionistes (amb carnet), 300 PTA
Entrada familiar per a quatre persones, 1.000 PTA
Entrada gratuïta per als nens i les nenes menors de 7 anys
Telèfon d'informació i reserva per a grups: 602182

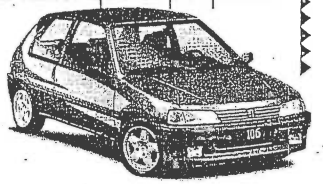
EGB - FP - BUP
AJUDA A L'ESTUDI
orientada a l'adquisició d'un mètode, una tècnica i un hàbit d'estudi propis, i dels coneixements específics necessaris per superar les avaluacions
Atenció individualitzada
☎ 61 10 50 matins - 31 80 35 tardes a partir 19.30h - **PALAFRUGELL**

— LA PUBLICITAT —

LA GUIA DEL MOTOR

CITROËN
Agustín Soler
PALAMÓS

ACCESSORIS PER A L'AUTOMÒBIL
MMS
UNIROYAL
C/ Josep Casas, 2 baixos, esq. davant benzinera Palamós
Tel. (972) 60 12 63
17252 SANT ANTONI DE CALONGE (Girona)
PRÒXIMA INAUGURACIÓ
Noves instal·lacions al servei del client
Muntatge d'accessoris en general
Especial per a 4 x 4
Exposició i servei

NOVA GAMMA 106
El millor que et pot passar

PEUGEOT 106. EL MILLOR QUE ET POT PASSAR.
PUIG LAPORTA, SA
TALLERS RECANVIS I VENDES
C/ Comerç, 61
Tels. 32 18 62 - 32 19 54
17220 Sant Feliu de Guíxols (Girona)
PEUGEOT

BAMOWE PALAMÓS
TATA Telco
SERVEI OFICIAL

AUDI	COUPÉ	any 91
MERCEDES	2.3 CE	any 89
BMW	316 i AA, DA	any 90
BMW	520 i	any 90
SAAB	9.000 I	any 89
MERCEDES	190 2.3	any 90
PORCHE	928	ocasió
JEEP	RANGER	any 92
BMW	M 535 i	oportunitat
MITSUBISHI	PAJERO	any 91
YAMAHA	MOTO AIGUA	impecable

Ctra. Palamós - Palafrugell km 41
Tel. 60 09 99 - PALAMÓS

GIROMÒVIL IMPORTACIÓ, SL
IMPORTACIÓ DIRECTA
TOT TERRENYS 4X4, PORSCHE
BMW, AUDI, MERCEDES, ETC.

AUTOS PEP
Av. Unión, 61 (Ctra. Calonge)
Tel. 65 10 05 - CALONGE
CANVIS D'OLI - REVISIONS EN GENERAL
AMORTIGUADORS - FRENS - ESCAPAMENTS
Canvi d'oli, revisar nivells **3.950** PTA
Revisió completa, filtres i bugies **9.995** PTA
GRAN OFERTA PNEUMÀTICS

— LITERATURA —

Es va presentar el nou llibre de poesia d'Elvira Gràcia i Tomàs

Es titula "Brúixola Poètica"

Un moment de la presentació, amb JOSEP COLET i GERARD PROHIAS, tècnic de Cultura de l'Ajuntament. Foto: PACO DALMAU

LA PROA

■ **Palafrugell.-** Diumenge, dia 21 de maig, va tenir lloc a la Biblioteca Josep Pla de Palafrugell l'acte de presentació del nou llibre de l'escriptora **Elvira Gràcia i Tomàs**, *Brúixola Poètica.*

A l'acte hi van assistir l'alcalde de la vila, **Frederic Suñer i Casadevall**, i **Josep Colet i Giralt**, director del Seminari d'Investigació Poètica *Poesia Viva* de Barcelona. **Frederic Suñer** va fer referència a l'exquisidesa del llibre, felicitant i encoratjant l'autora perquè continuï aportant amb la seva naturalitat i el seu saber noves propostes, les quals enriquexen en cultura a tothom.

I **Josep Colet** va parlar de la força interna de l'autora, **"capaç d'expressar sentiments, emocions, vivències..., assolint moments de reflexió lírica que ens parlen a cau d'ànima."**

El mateix **Josep Colet** va ser l'encarregat de desglossar el llibre amb els quatre capítols dels que consta: *Nord de Pensaments, Cançons de Llevant, Migdia de Poemes* i *Rimes de Ponent,* remarcant alhora que les diferents il·lustracions i la portada, totes elles en color, han estat realitzades, especialment per aquest llibre, per l'artista **Carandell.**

Per altra banda, **Elvira Gràcia, Ester Martínez i Carme Hostaled** van fer un recital d'una selecció de poemes inclosos en el llibre. L'autora va agrair el recolzament rebut que ha fet possible la publicació del llibre i molt especialment a **Pujol Carandell** l'estimaper la unió viscuda en el seu procés que resta reflectit en el resultat final.

Carandell, per altra part, va destacar la força, sensibilitat i l'espontaneïtat de l'autora dient: "Després de conèixer l'**Elvira**, gràcies al llenguatge universal de la música que emet poesia i pintura, de forma conscient i inconscient vam connectar per unes vies o canals totalment paral·lels. Més endavant, llegint els esborralls del llibre, vaig representar de manera totalment particular aquest apropament a la seva pròpia realitat." ■

— CELEBRACIÓ —

llet • Juli 1995
263

ensuel
parait pas en février
en août

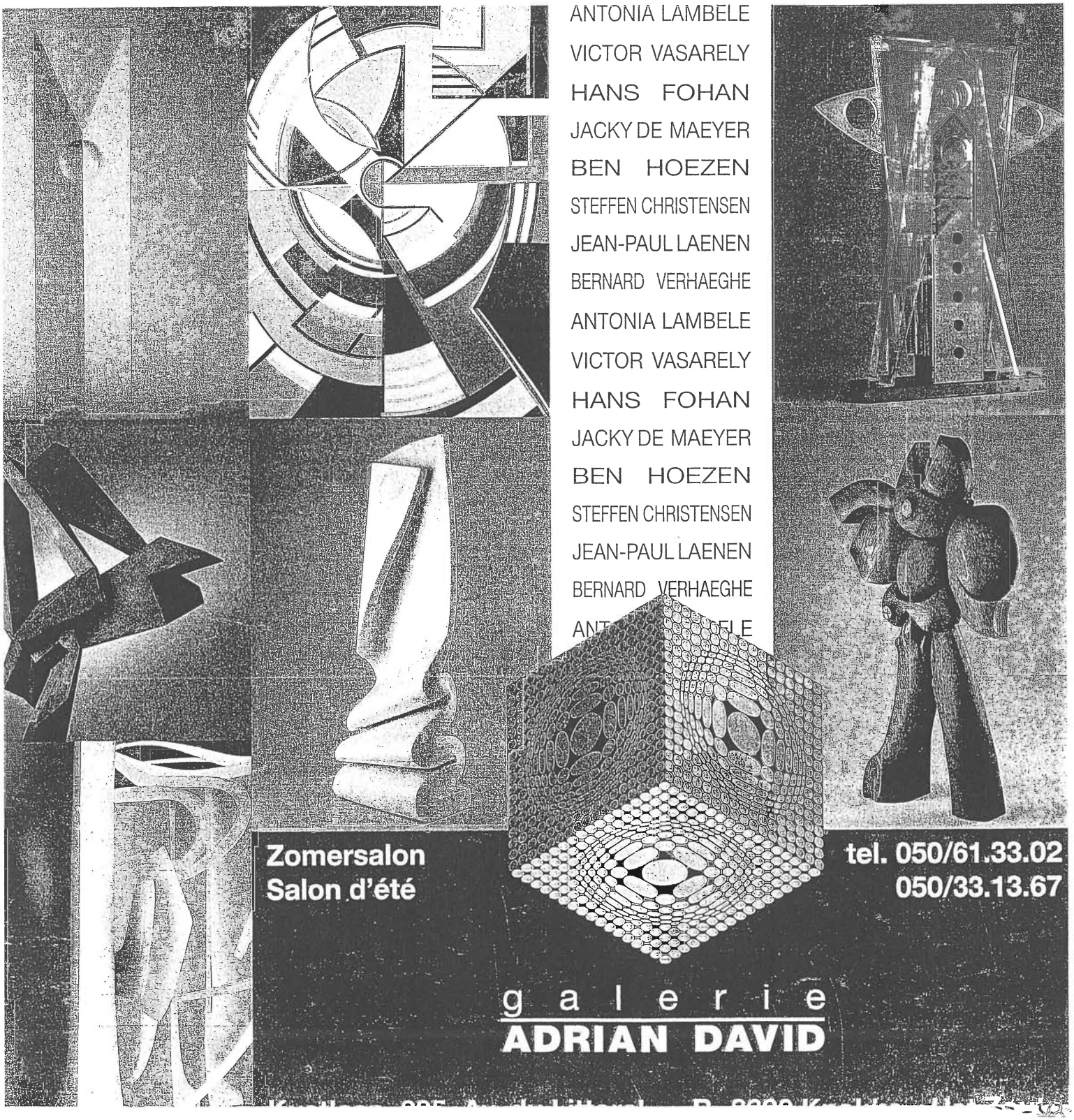
aandblad
schijnt niet
ebruari
augustus

F 240
F 48
G 20
M 15

ARTS ANTIQUES AUCTIONS

79, Bd E. Machtenslaan - Bte 22 - 1080 Bruxelles-Brussel

Dépôt postal Bruxelles X

W. PEETERS - Opsis Art Gallery, Oostduinkerke

bare. (Tot 27.7)
Daarna krijgen wij sculpturen te zien van de in Turnhout geboren en in Heverlee werkende kunstenaar Willy PEETERS. Bronzen die een en al ritme zijn: menselijke gestalten in volle beweging, schitterend van factuur en welsprekend van vormgeving in een gevoelige materie en een uitgepuurde welsprekendheid. Marcel Duchateau vindt iets baroks in zijn beelden en ook iets monumentaals: "Het is die kracht die schuilt in tal van beeldjes van Willy Peeters, hoe klein ze ook zijn van gestalte. Zij slorpen geen kracht op; zij stralen kracht uit. De kunstenaar accentueert graag dit aspect van zijn kunst. In de houdingen, gebaren en uitdrukkingen van zijn beelden mengt hij een scheutje pathos; iets wat hun barokkarakter in het volle licht plaatst." (Van 29.7 tot 3.9)

OOSTEEKLO

GALERIJ WILLIAM WAUTERS

Onder de titel "Voetsporen" organiseert William Wauters een hommage aan Paul VAN GYSEGEM naar aanleiding van zijn zestigste verjaardag. Dit betekent dat in het bos rond de galerij de deelnemende kunstenaars een werk aanbrengen in relatie tot de natuurlijke omgeving. In de galerij zelf staan kleinere sculpturen en wat omschreven wordt als aanverwante werken. Er neemt een vijftiental kunstenaars aan de hulde deel. Onder hen: Andreas BREHMER, Johan CLAASSEN, Mark CLOET, Bart DECQ, Paul GEES, Johan TAHON, Camiel VAN BREEDAM. (Tot 27.8)

OOSTENDE

GALERIE DIALOOG

Reggy TIMMERMANS stelt er tentoon samen met de in 1960 in Moskou geboren Alexandra DEMENTIEVA. Zij studeerde in Moskou en in Brussel. Hijzelf studeerde architectuur en fotografie in Brussel. Beiden hebben de kans gekregen om de galerij om te bouwen of om te toveren naar hun beeld en gelijkenis, naar hun visie. Maar wat dat wordt is vooralsnog niet bekend. Er wordt met spanning uitgekeken. (Tot 31.7)
Daarna wordt een tentoonstelling met werk van ondermeer Geert VAN HOOLST gepland.
(Van 8 tot 27.8)

FEEST-EN CULTUURPALEIS

Eind augustus worden er alle inzendingen en vanzelfsprekend ook de werken van de laureaten van de door het August Vermeylenfonds Oostende uitgeschreven Nationale beeldhouwwedstrijd tentoongesteld. Daar moeten dringend enkele jonge en goeie beeldhouwers op afkomen, want het wordt wat zwakjes de laatste jaren. (Van 19 tot nagenoeg eind augustus)

KUNSTHUIS LOOSVELDT

De zomertentoonstelling is gewijd aan keramiek en grafiek van eigen Vlaamse kunstenaars. In de linogravures van Linda DE VINCK spelen het repetitieve van een teken of van een zekere schriftuur en de gevoeligheid van het bedrukte blad een belangrijke rol; de etsen van Kathleen VAN HOUTTE zijn modellen van zwart-wit harmonieën, van doorgedreven métier dat op een poëtische wijze wordt geïnterpreteerd; de keramieken potten van Rik VANDEWEGE verwijzen naar de oervorm; de huid is ruig maar eigenlijk uitermate gevoelig en getaand, gekwetst, niet meer geschikt om iets te bevatten, gemaakt om alleen maar iets fundamenteels te zijn en in die zin toonbeeld en model. Indien wij het goed voor hebben, dan leeft in de werken van Arthur VERMEIREN nog een referentie aan het pottenbakken wat echter door inventiviteit van vormentaal, ornament en sublimering van de vorm overstegen wordt. (Tot 30.7)

MUSEUM VOOR SCHONE KUNSTEN

In De Molenaerszaal worden schilderijen getoond van Yves BEAUMONT, een jonge Oostendse schilder die in zijn doeken het landschappelijke op subtiele manier een eigen dimensie geeft. Zijn grafiek en zijn tekeningen staan dichter bij een herkenbare werkelijkheid dan zijn doeken. In die doeken leeft het licht intens en/of weggeborgen. Schilderen is hier een vorm van zich een landschappelijk gegeven herinneren. Aan dat landschappelijke zijn echter zozeer herinneringen verbon-

Louise DE HEM - Stedelijk Museum voor Schone Kunst, Oostende (t.3/9)

den dat het heroproepen via verf en kleur, ritme en het suggereren van een structuur gepaard gaat met het weergeven van een sfeer die is blijven hangen, die wellicht al enigszins gewijzigd is, die stellig een samensmelten is geworden van de emoties van weleer en van deze van het moment waarop geschilderd wordt. Zo zal hij in de sombere winterdagen met een heftig geel werken, wat hem herinnert aan de zon van Formentera, aan het licht aldaar en aan het stralende ogenblik van welbehagen. Het landschappelijke is echter niet zoals bij sommigen meer filosofie dan werkelijkheid; het concrete gegeven ligt in het doek weggeborgen; het verschijnt als transparantie, als teken, als kleur, als ritmiek. Dit is een verheven hedendaags schilderen. (Tot 30.7)
De zomertentoonstelling is gewijd aan het werk van de leperse kunstschilderes Louse DE HEM (&866-1922). De tentoonstelling is samengesteld met werk dat behoort tot het patrimonium van het Stedelijk Museum van Ieper. Zij schilderde hoofdzakelijk genretaferelen, portretten en stillevens in een stijl die evolueerde van realisme naar illuminisme en met een uitgesproken beheersing van het métier. Tijdens de tentoonstelling gewijd aan stillevens die enkele maanden geleden in het Oostendse Stedelijk Museum liep waren enkele van haar werken aanwezig. Zij behoorden tot de blikvangers van het ensemble. (Tot 4.9)
In de balieruimte van het Stedelijk Museum loopt iedere maand een tentoonstelling van foto's, grafiek of klein werk van Oostendse kunstenaars of van werk dat aan Oostende refereert. De persfotografen Els VERHAEGHE en Jean-Jacques SOENEN presenteren er een keuze van een twintigtal foto's omtrent hun drie weken durende reis in Birma. (juli en augustus)

GALLERIE DE PEPERBUSSE

Traditiegetrouw toont de galerij tijdens een deel van de zomer werk van kunstenaars die er het jaar daarvoor hebben geë
(Van 8.7 tot 27.8)

ROBERT & PARTNER

Dit is een hulde aan e
naar die alhier al te we
is en die nochtans als
puurste en meest ver
beoefenaars van het c
me mag worden
Aanvankelijk was zijn r
eerder gestueel; later
naar een rijk, subtiel, s
jlen verrassend comple
tivisme. Zijn schilder
resultaat van een inten
telijke dialoog met de
heden van de beeld
hebben er belang bij c
van Vermeulen eens
te bekijken. Het zal z
en verrijken. (Tot 27.8)

RUISELEDE

GALERIJ AXPOELE

Er loopt een zomersa
wordt deelgenomen d
tiental kunstenares
piuimage en een ui
voorliefde voor figur
hen Hugo BESARE
MOUT, Willy RONS
VAN GRIEKEN en Pa
KE. (Tot 3.9)

SINT-GILLIS-WAAS

De PIRAMIDEN

Interia Design, een af
aan top design in he
Meubelplein De Piram
seert een tentoonstell
van jonge kunste
Fransman Alain THIE
de twee Waalse k
Bruno GROENSTE
AMPE. (Tot 15.8)

SINT-MARTENS-LA

MUSEUM MINNE

Er loopt een tentoons
naam "Dialoog" kree
van slechts één "ges
is ons bekend, nam
Etienne DESMET.
(Van 8.7 tot 10.9)

TIELT

KUNSTGALERIJ ERNEST VERKEST

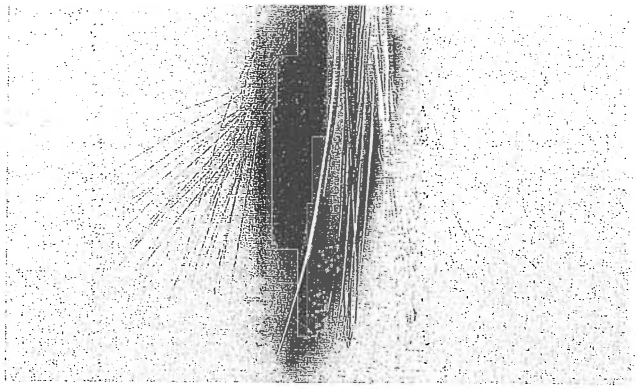
De galerij organisee
rexpositie met kunste
galerij en aanwinsten
(Van 1.8 tot 9.9)

ZONNEBEKE

C.C. DE POORT

De zomertentoonste
aan de "Brieven van
van Christine STEE
project van zeven
brieven die werden
belangrijke personer
nationaal als interna

-564-

Hans HARTUNG, *T 1962-K14*
Gal. André Simoens, Knokke (aug.)

n een Eugène LEROY. (Juli)
arna heeft een one-man-show
ats van Hans HARTUNG met
rk van de jaren 1938 tot de
en 80. Hartung was ooit een
orloper op het vlak van de rit-
ek en de gedragen non-figura-
Zijn gedurfde doeken, die een
al emotie waren en toch ook
n richtingwijzer op het vlak van
damentele schilderkunst, zij het
diskrete wijze, hebben veel
vrijd in verband met ritmiek,
en, materie, liriek en abstractie
hebben tal van latere tenden-
n mogelijk gemaakt. (Augustus)

LERIE VAN LANGENHOVE

in 1942 in Kortrijk geboren
k DE GRYSE schildert op
stuimige wijze taferelen van
nsen en dingen die hem heb-
n getroffen tijdens zijn reizen of
n omzwermingen of gewoon bij
beurtenissen van iedere dag.
n robuuste manier van borstelen
digt een hedendaagse kijk op
n spontaan en bijwijlen expres-
nistisch getint schilderen.
t 31.7)

LERIE EMILE VERHAEREN

uis-Philippe BREYDEL, die
ge tijd als interieur- en daarna
modefotograaf bedrijvig was,
oseert zeefdrukken op basis
n zijn foto's na eerst een aantal
rrepen te hebben gepleegd
ls het verwijderen van details,
dat het uiteindelijke beeld een
vreemdende indruk nalaat.
derwerp van zijn zeefdrukken
ren in dit geval de polders en
Belgische Oostkust. (Tot 3.8)
arna worden schilderijen van
NTER tentoongesteld.
n 4.8 tot 17.9)

EKELARE

.DE BROUWERIJ

8 juli wordt de tuin achter het
nsmansmuseum omgedoopt
een "Tuin van de hoop" wat
n eerbetoon wil zijn aan wijlen
ning Boudewijn I. Bij die gele-
nheid hebben enkele kunste-
rs in opdracht een kunstwerk
worpen dat een boodschap van
hoop is. Het zijn Wouter BOLANGIER (glazenierskunst), Jacky DE MAEYER (houtsculptuur), Jean MIL (fotografie) en André PENNINCK (schilderijen). De stukken worden grotendeels in het Cultuurcentrum tentoongesteld. (Tot 31.8)

KOKSIJDE

PIATNO ART GALLERY

Nog heel even loopt er de keramiektentoonstelling met werk van J. VERMEERSCH, Tjok DESSAUVAGE, Edgar ANTOIN, Philippe BOUTTENS, Emile DESMEDT, Wim MECHNIG en Antonio LAMPECCO. (Tot 9.7)
Daarna wordt een tentoonstelling georganiseerd van schilderijen van Francis DUSEPULCHRE en van sculpturen van Elise DELBRASSINE.
De kunstenares graveert zoals velen, maar ook op steen. Dat betekent een zeer intense dialoog met de materie zoals ook de echte beeldhouwer beleeft. Francis Dusepulchre is op analoge wijze schilder en ruimtelijk kunstenaar terzelfdertijd. Hij creëert wijdse beeldende ruimtes waarin een heel tenger gebeuren zich nestelt, een verschuiving lijkt plaats te hebben zodat het doek een monumentaal gegeven wordt en niet alleen een geduldig wachten op toetsen en verf. Ruimtelijkheid is een van de verworvenheden van de kunstenaar, net zoals de autonomie van een koloriet.
(Van 23.7 tot 3.9)

KORTRIJK

ATHENA ART GALLERY

Er loopt een zomeraccrochage met schilderijen, beeldhouwwerk en grafiek van binnen- en buitenlandse kunstenaars van de galerij. (Tot 16.7 en van 21.8 tot 11.9)

KRUISHOUTEM

STICHTING VERANNEMAN

Er heeft op dit ogenblik een indrukwekkende tentoonstelling plaats van schilderijen en tekeningen van BOTERO, opgeluisterd door de kleurige bolvormige sculpturen of ronde schilderijen van ALMAGA die zij omschrijft als "schilderkunst zonder formaten". In de materie wordt gekerfd en gesneden; de inkepingen zijn fel gekleurd, de achtergrond is een lumineuze lucht die klaar staat om sterren en hemellichamen te ontvangen.
Het werk van Botero is ontroerend wanneer hij op een min of meer contemplatieve wijze vrouwen tekent, schildert of boetseert. De wezens zijn ver van ons verwijderd en toch zo dicht dat wij hun gevoelens als de onze aflezen en hun vormen als een weergave van een gemoed zien, als een ingesteldheid, een geestelijke manier van zijn. (Tot 15.7)
Daarna heeft een algemene tentoonstelling plaats met de kunstenaars van de Stichting. (Van 18.7 tot 30.9. Gesloten in augustus)

LEDE

'T HOF TE PUTTENS

Een zomersalon met werk van vijf kunstenaars: schilderijen van Magda VAN CLE en van Karel DE BAUW, kleurige sculpturen van de gebroeders KARALIC, tengere abstracte doeken van Eugene DEMANE en tenslotte acryls van Christine COMYN, een schitterende akwarelliste die in haar schilderijen eveneens verrast omwille van de elegantie van haar taferelen, haar geraffineerd kleurgebruik, haar virtuoze lijnvoering. (Tot 17.9)

LISSEWEGE

DE VALCKENAERE

Slechts enkele dagen nog: gouaches, aquarellen, composities en lavis van Annick en Paul DECQ, vader en dochter, beiden boordevol talent, wat door de vader wordt vertolkt via tengere aquarellen ondermeer en door de dochter via een zorgvuldig en lirisch opgebouwde droomwereld. (Tot 10.7)

Daarna heeft een tentoonstelling plaats van werk van Gaby LIJNKAMP-MARRIS. (Van 15.7 tot 20.8)

NIEUWPOORT

GALERIJ PACCO

Traditiegetrouw treffen wij er de constructieve schilder uit Berlare, Walter SCHELFHOUT aan. Zijn werk wordt als modulair omschreven. Dat betekent dat het gehele doek wordt opgebouwd via een vooraf samengestelde module die dan aan de hand van kleurharmonieën en compositie wordt uitgewerkt. (Tot 10.8)
Daarna worden marines getoond van Jos BEECKMANS. (Van 10.8 tot 30.9)

OOSTDUINKERKE

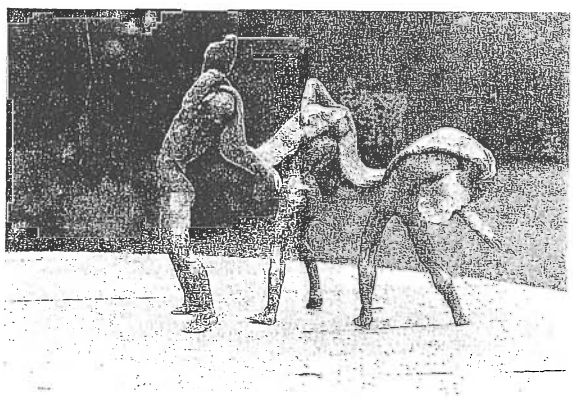
ART GALLERY DE MUELENAERE-LEFEVERE

Schilderijen met een heel eigen persoonlijkheid van Luis SALAZAR, lappendekens van felle tinten die in versnipperde en verscheurde vorm ernaar streven om een entiteit, een totaalbeeld en een bijzondere harmonie op te bouwen.
Daarnaast subtiele en als het ware in het eterische van een gesuggereerde ruimtelijkheid opgenomen sculpturen in witte carrara en roze Portugese steen van Pablo ATCHUGARRY. Beiden waren al eerder in de galerij. (Tot 6.8)
Daarna komen schilderijen van Frieda VAN VOORST en sculpturen van Ivo LILL aan de beurt. (Van 13.8 tot 1.10)

OPSIS ART GALLERY

Van de Catalaanse kunstenaar CARANDELL wordt gezegd dat zijn doeken doen denken aan de grote Vlaamse meesters. Wie daarmee bedoeld wordt is echter niet meteen duidelijk. Een kunstcriticus verwijst wel naar Rubens, zowel wat het kleurenpalet als de tekening betreft. Een andere heeft het over het spirituele, het onzeg-

→

W. PEETERS - Opsis Art Gallery,
Oostduinkerke

ng van het koloriet. Erehall. (Tot 31.7)
rk van de Limburgse schilderes Paule NOLENS is uitgesproken entaal en robuust van vormgeving, beurtelings uitbundig en ingeoëtisch en sterk gestructureerd. Erehall. (1-31.8)

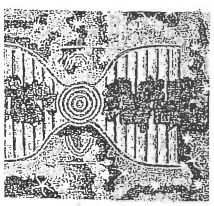
um voor Moderne Kunst

ıwe vleugel van het PMMK is er; de derde fase is voltooid. Het n, het vroegere grootwarenhuis SEO, gebouwd door architect Eysselinck, beschikt nu over een expositieruimte van nagenoeg end vierkante meter. Op een bepaalde plaats krijgt de toeschou- ı kijk op drie niveaus: de kelderruimte, de benedenverdieping en ger gelegen gedeelte. Dat biedt veel mogelijkheden op het vlak tentoonstellen van grote stukken en het geeft de toeschouwer ge afstand.
opening van de nieuwe vleugel en het in gebruik nemen van de an tijdelijke tentoonstellingen voorbehouden ruimte heeft conser- illy Van den Bussche een kunstenaar gekozen bij wie de ruimte- een fundamentele eigenschap is, namelijk Bram BOGART. Wij er een indrukwekkende retrospectieve te zien die start op het waarop in het oeuvre van Bogart de materie het haalt op de en de abstractie op de figuratie. Dat betekent een 150-tal werken beurtelings het barokke en het meer geometrische de boven- len. Die slingerbeweging is vooral in zijn later werk merkbaar.
weken later is een eveneens belangrijke retrospectieve ten- ling gestart, gewijd aan Jozef Peeters, een van onze eerste abs- die een korte periode van intense creativiteit heeft gekend en in nzeggens volledig met zijn beeldend oeuvre is gestopt omwille ıiliale redenen. Samen met Victor SERVRANCKX, Georges NGERLOO en anderen behoorde Jozef Peeters, die dit jaar jaar zou zijn geworden, tot de eerste abstracten van België. De stelling wil een beeld bieden van de verschillende aspecten van stieke bedrijvigheid. Naar aanleiding van die tentoonstelling en wetenschappelijke studie van zijn oeuvre op de markt t.
oefte aan zuivere beelding van Jozef Peeters werd grotendeels d door "De Stijl". Aanvankelijk schilderde hij symbolistisch om via een vrijere lijnvoering, onder invloed van het futurisme, naar sentiële vormen en abstractie te evolueren. Peeters was voors- an een "Gemeenschapskunst" en stichtte in 1922 samen met en Geert Pijnenburg het tijdschrift "Het Overzicht". (Tot 24.9)
lig loopt in een deel van de benedenruimte van het museum een stelling van moderne sieraden van de jaren 1964-1993 uit de ling van Helen Williams Drutt uit de USA. Het is een boeiend en arok ensemble waarin nogal wat aandacht aan het overladen en ıazen wordt besteed. In de optiek van Helen Williams Drutt is bezitten van die juwelen belangrijk, wel het bijeenbrengen van zameling die de aandacht trekt zodat het hedendaagse juweel rkend en beter gewaardeerd zou worden net zoals al het andere craft" wordt omschreven. (Eveneens tot 24.9)

ilt U kennismaken met
AUSTRALISCHE ABORIGINAL
schilderwerken ?

boriginals, die sinds eeuwen het continent bewonen, een eigen ur, filosofie en mentaliteit ontwikkeld hebben, schilderen verha- ver de schepping en de wetten van hun voorouders, die leidden estaan in harmonie met de natuur, bekend als **TJURKURPA**, oomtijd.

ıet oog voor de eventuele tentoonstelling in Uw kunstgalerij, zijn Aboriginal schildewerken van o.a. Clifford Possum, Emily Kame, r Thomas, Dinny Nolan, Eunice Napangardi, Billy Stockman, t Forrester en nog vele anderen, leverbaar en zijn de werken zeld van een authentiek certifikaat.

d Possum

Neem vrijblijvens kontakt op met:
Van Binst Chris
c/o OZ-OPALS / SYDNEY 2000
Alberthaal - Steenstraat 80
8000 Brugge
Tel: 050/34.87.35 & 059/23.85.26
Fax 059/23.85.26

AALST

GALERIJ C. DE VOS
Nog enkele dagen kan men er kennis maken met schilderijen van Stephanie LEBLON die enerzijds aansluiten bij een hedendaags schilderen dat de alledaagse dingen, waaronder ook het landschap, vanuit een fundamentele geest benadert in een sfeer van reduceren, maar dat daarnaast ook de kleur aan bod laat komen. Een opeenvolging van gevoelige vlakken met een reële uitstraling. Daarnaast worden op de bovenverdieping recente werken van Luc GOBYN getoond. Wellicht wordt hier gerefereerd aan zijn recent Mexicaans project. (Tot 9.7)

C.C.DE WERF
Er wordt een retrospectieve gewijd aan de in 1993 overleden Roland MONTEYNE, beeldhouwer met een eigen en krachtige vormentaal, met een gedreven thematiek, een intrigerende persoonlijkheid, schepper van bevreemdende bronzen die enerzijds zijn eigen bijwijlen geniale visie illustreren maar ook steeds een nauwelijks verholen hulde zijn aan het vrouwelijke waarbij agressiviteit niet uit de weg wordt gegaan. De vormentaal van het vrouwelijke lichaam heeft Monteyne op onnavolgbare wijze weergegeven en gesublimeerd. Hij heeft fragmenten een autonoom bestaan gegeven. Wie met zijn hand over de schitterende en indrukwekkende bronzen glijdt, raadt de gedachten en obsessies van de maker. (Tot 17.9)

OUD SCHEPENHUIS/
OUD HOSPITAAL
De stad buigt zich over haar cultureel erfgoed: het Belfort, het Stadhuis, de Sint-Martinuskerk, het Oud Hospitaal waar het Stedelijk Museum is ondergebracht, de Academie voor Schone Kunsten en de Orangerie van het Kasteel Terlinden. (Tot 20.8)

BEERNEM

DI COYLDE
De sinds jaren in Ijsland gevestigde Catalaanse schilder BALTASAR en zijn echtgenote KRISTJANA stellen recente werken tentoon die allen geïnspireerd zijn door de Edda, het sjamanisme, de fantasierijke overlevering. Bij Baltasar gebeurt dat op een schitterende schilderkunstige wijze waarbij de verwijzing naar goden en gebeurtenissen slechts een aanzet is en het er vooral om gaat een totaalbeeld te creëren dat als plastisch geheel een waardevolle uitstraling bezit. De werken in keramiek, lood en beton van Kristjana vallen op door de diversiteit van hun vormentaal. Sommige stukken zijn in grote mate figuratief; in andere speelt de materie een niet onbelangrijke rol. Opvallend in dit ensemble zijn de twee rechtopstaande "zuilen" die Ask & Embla uitbeelden, het ekwivalent van onze Adam en Eva: twee intrigerende puur abstracte stukken met inkepingen en hoekige glooiingen die verrassen en uitermate boeien. (Tot 3.9)

PSYCHIATRISCH CENTRUM
Danielle AUGUSTYN schrijft poëzie en maakt er pentekeningen bij: het strand en de golven, katten en later, na een langdurig verblijf in Zwitserland, een ander soort inspiratie: gevoelens in zwart en wit en hier en daar wat symbolen. (Tot 15.8)

BLANKENBERGE

ART GALLERY DE GEETER
Wij hadden al eerder de gelegenheid om uw aandacht te vragen voor de tentoonstelling van bronzen van Livia CANESTRARO en Stefan DEPUYDT, kunstenaarspaar dat in Vlaanderen een vrij goede bekendheid geniet. Terecht. De beelden van Livia Canestraro, die ook heel knappe sierlijke en gevoelige tekeningen

OPSIS
ART GALLERY

01.07.95 - 27.07.95

CARANDELL

T. Faberstraat 3 - 8670 Oostduinkerke
T: 00-32-58/51.75.72

Alle dagen/Tous les jours: 15.00-19.00 u/h

oxuna 01

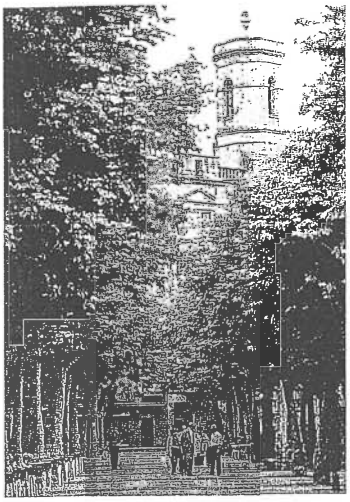
COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

monogràfic

Actualitat i futur de l'hàbitat a Catalunya

tema central

Olot

Rafel Bosch

EDITOR:
COL·LEGI D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA
CTRA. SANTA EUGÈNIA, 19
17005 GIRONA. TEL. 21 18 54

COORDINADOR:
FRANCESC XAVIER BOSCH I ARAGÓ

CONSELL DE REDACCIÓ:
JOSEP CASTELLANO I COSTA,
JOAN M. GELADA I CASELLAS,
BERNAT MASÓ I CARBÓ, MIQUEL MATAS I NOGUERA, JOAN Ma. PAU I NEGRE,
RAMON RIPOLL I MASFERRER,
NARCÍS SUREDA DAUNIS, FRANCESC XIFRA I GIRONÈS.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:
FERRAN ESTRADA, ORIOL BELTRAN,
XAVIER ROIGÉ, MIREIA MASCARELL,
TERESA CABRUJA, JORDI FALGARONA,
JAUME VICENS, MOLI, JOAN BOSCH,
JOSEP M. POU, JOAQUIM MONELLS,
JOAN M. GELADA.

CORRECCIÓ:
M. ROSA GALLART

PUBLICITAT:
MARISA TEIXIDOR - Tel. 22 11 56

DISSENY GRÀFIC:
POZO & VIÑETA

IMPRESSIÓ:
DALMAU CARLES PLA, S.A.

FOTOCOMPOSICIÓ:
ROGER – FIGUERES

DOCUMENTACIÓ:
SERVEIS COL·LEGIALS I ADMINISTRATIUS DEL COAiATG

DIPÒSIT LEGAL: GI-427-1988

NOTA: ELS CRITERIS EXPOSATS EN ELS ARTICLES FIRMATS SÓN D'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DELS SEUS AUTORS, I NO REPRESENTEN NECESSÀRIAMENT L'OPINIÓ DE LA DIRECCIÓ D'AQUESTA REVISTA

la punxa

23

1996

editorial 3

monogràfic

L'hàbitat rural i l'antropologia de l'arquitectura 6
Ferran Estrada, Oriol Beltran, Xavier Roigé

Viure a la casa, viure en família. Habitatge i transformacions de la família a la Catalunya actual 18
Xavier Roigé, Mireia Mascarell

Noves identitats i configuracions de l'espai en la postmodernitat des d'una perspectiva psicosocial 34
Teresa Cabruja

tema central

La gestió del territori avui 50
El Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa
Jordi Falgarona, Jaume Vicens

Olot: ordenació i creixement 58
Moli

La muralla medieval d'Olot 66
Xavier Puigvert

Laboratori i seu col·legial d'Olot 70
Joan Bosch

articles jurídics

Aproximació a la Llei 31/95, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscos Laborals. Primeres consideracions 74
Josep Ma. Pou

articles econòmics

Modalitats i avantatges dels fons d'inversió 78
Joaquim Monells

articles tècnics

Una nota sobre l'aplicació d'emprimació antioxidant en els acers 80
Joan M. Gelada

-568-

* CURSET AUTOCAD NIVELL I. Es va desenvolupar al llarg dels dies 9, 11, 16, 18, 23, 25, i 30 d'abril i 2, 7, 9, 14, 16 i 21 de maig, amb l'assistència de 6 alumnes, a càrrec del professor Sr. Marc Isern i Naudí, especialista de Sistemes CAD.

* CURSET DE LLIBRETA TAQUIMÈTRICA. Amb la participació de 12 col·legiats, i actuant de professor l'arquitecte tècnic Sr. Amadeu Escriu, va portar-se a terme al Centre Col·legial d'Informàtica del COAIAT – Girona.

* PRESENTACIÓ DE PROGRAMES INFORMÀTICS.

AUTOCAD v13
Data: 6 de febrer de 1996
Lloc: Girona

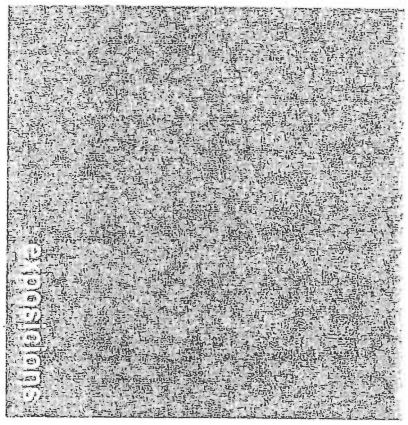
CYPE
Data: 27 de febrer de 1996
Lloc: Girona

CYPEBLOC
Data: 27 de febrer de 1996
Lloc: Girona

PROJECT-POOL
Data: 16 d'abril de 1996
Lloc: Girona

URBA
Data: 14 de maig de 1996
Lloc: Girona

CA-SUPERPROJECT
Data: 27 de maig de 1996
Lloc: Girona

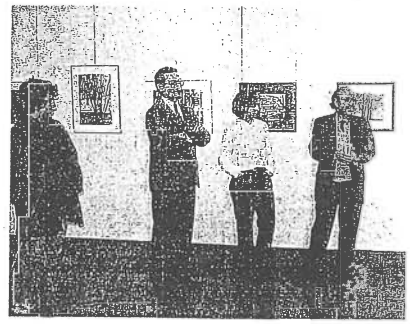

* EXPOSICIÓ: MEDITATIO – DIÀLEG AMB LA PINTURA
Artista: Anna Solà
Inauguració: dia 23 de febrer de 1996, a les 8 del vespre
Durada: del 23 de febrer al 16 de març de 1996

* EXPOSICIÓ: PINTURES – COLLAGES – ENCRES
Artista: Marc Bastier
Inauguració: dia 22 de març, a les 8 del vespre
Durada: del 22 de març al 13 d'abril de 1996

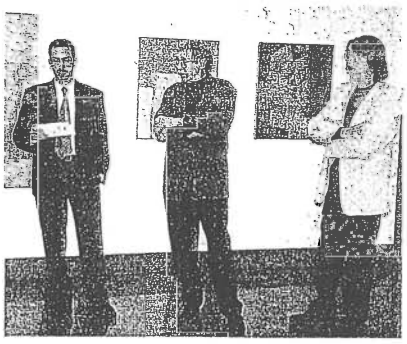
* EXPOSICIÓ: DIBUIXOS I PINTURES
Artista: Josep Ma. Compte
Inauguració: dia 18 d'abril, a les 8 del vespre
Durada: del 18 d'abril a l'11 de maig de 1996

* EXPOSICIÓ: PINTURES – ARMENIS
Artistes: Gagik Arakelian, Mariam Arutunian, Ara Mikaelian i Robert Theofanidis
Inauguració: dia 17 de maig, a les 8 del vespre
Durada: del 17 al 31 de maig de 1996

Exposició:
Medioiatio – Diàleg amb la pintura.
Anna Solà.

III

Exposició:
Pintures – Collages – Encres.
Marc Bastier.

Exposició:
Dibuixos i pintures.
Josep Ma. Compte.

Divendres, 12 juliol 1996

ART

Carandell: "música i pintura van unides"

El pintor de Salt finalitza l'exposició a Begur

PERE CARRERAS

■ **Begur.-** "Que la filosofia és música, la màxima", deia el vell Plató. I precisament de Grècia i Roma parteix la monografia del pintor Carandell, dedicada a la història de la música. Carandell porta set anys amb aquesta sèrie, i es troba més o menys en la meitat del camí. "No em fa por estar-m'hi set anys més, i el fet que sigui un cicle monotemàtic no em fa sentir presoner de la meva decisió, al contrari, cada vegada tinc més interès per aprendre aspectes de la història de la música que no tinc prou clars". El cicle repassa ara el període que comprèn la música del final de l'època del Barroc i el començament del Romanticisme. Inclou una subsecció que intenta estudiar la possible relació de la música amb la matèria, fonamentant-se amb la relació esperit-matèria. Carandell destaca el triomf de la música sobre la matèria, que és el títol genèric d'aquesta petita sèrie d'obres.

La idea sorgeix, com passa sovint, d'una prohibició, d'una impossibilitat. Veient-se incapaç de fer música o de poder cantar o tocar un instrument, però al mateix temps, sentint-se totalment atret per aquest art, es va veure en la necessitat de plasmar de manera plàstica la vibració musical. "Vaig començar dibuixant saxos, perquè és un instrument que té una certa màgia per a mi, i m'agrada especialment". Temps més tard, Carandell es va decidir per representar tota la història de la música. "No és cap contradicció. El gran Leonardo da Vinci ja comentava que totes les arts estaven entrellaçades, i en el cas de la música i l'art plàstic jo veig una relació molt directa: la vibració del so es torna color, i el color es torna forma. És una equació lògica, científica, real. Ho va provar el director Stanley Kubrick a Odisea 2001".

Els períodes que porta fets fins ara Carandell contenen de vint a vint-i-dos obres, i es corresponen amb els períodes grecoromà, gregorià, el gòtic, el període medieval, el renaixement i el barroc. L'artista preveu acabar la llarga sèrie amb les tendències actuals de la música contemporània. Les obres són sobre tela i paper, amb una tècnica diversa, olis, tinta xinesa, sobre tela i paper.

Entre els pintors que més l'han influït, a part de Leonardo, Rembrandt, els pintors del renaixement, els impressionistes i els expressionistes, Carandell destaca la magna figura de Francis Bacon, oblidat per molts, tot i ésser una de les principals personalitats d'aquest segle. ■

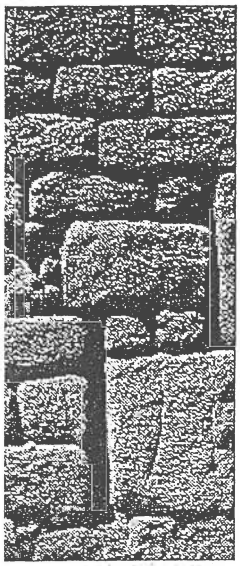

CARANDELL, el pintor de Salt

Divendres, 16 agost 1996

Bella
es pot
Bisbal

njunts de ceràmica
s XIV i XV. Entre les
es exposades, cal
n capitell tardoromà-
n valor arquitectònic
al Castell-Palau de la
ual s'exposa per pri-
la al públic.
ció Bella Pedra Vella,
a el 31 de maig de
a la Casa de Cultura
és una mostra itine-
uinze anys de restau-
éns culturals a les
gironines, que està
pel Departament de
Diputació de Girona.
xposada a Girona,
, Ripoll i Figueres. ■

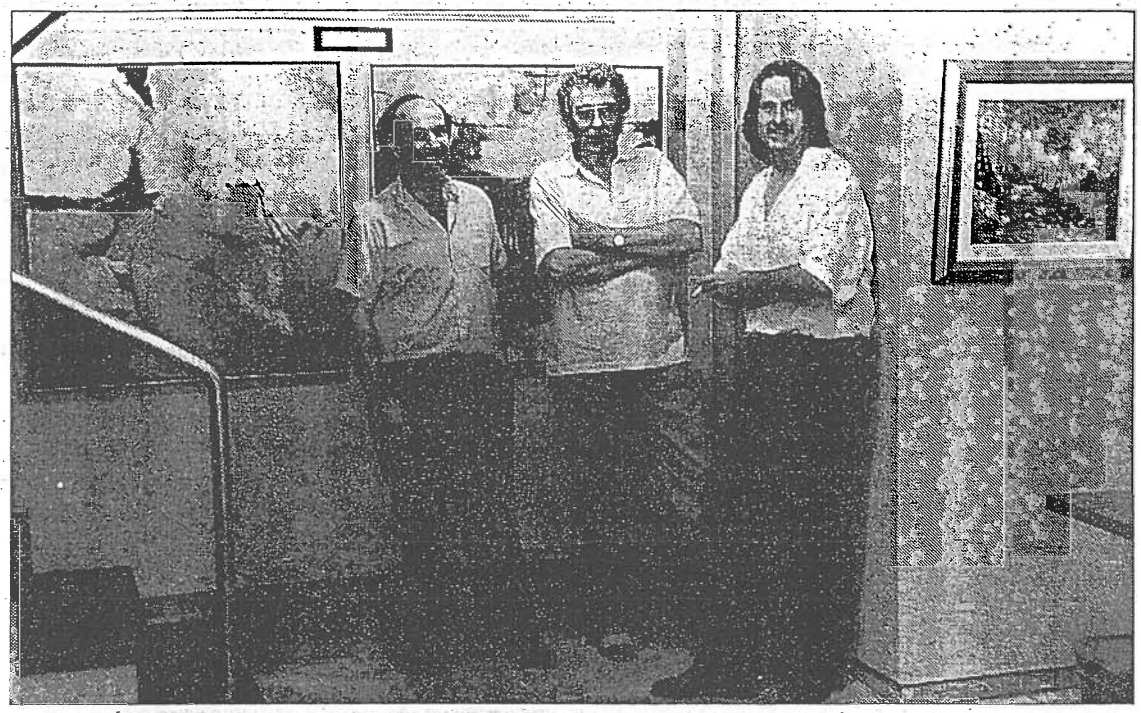
posa
ures a
ca

estudis en l'Escola
e Barcelona. Acabats
treballa una tempora-
rs de restauració del
e Jordi Alumà i ho
amb els estudis a
Belles Arts Sant Jordi
ia. ■

CLEAN SI

A Palamós exposen 7 artistes contemporanis

Fins al dia 30 d'agost

JORDI RODRIGUEZ AMAT

■ **Palamós.** El passat dia 19 de juliol a les 8 del vespre, es va inaugurar a la sala d'exposicions de la Delegació del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tecnics de giorna a Palamós, al carrer de Pagès i Ortiz 55, una exposició de 7 artistes contemporanis. Aquesta mostra d'art romandrà oberta fins al dia 30 d'agost, de dilluns a divendres de 9 a 12 del matí i de 7 a 9 del vespre, i els dissabtes de 7 a 9 del vespre.

Bastier (Occitània), **Carandell** (Catalunya), **Delvolder** (Bèlgica), **Pagès** (França), **Raigorodsky** (Argentina), **Peeters** (Bèlgica) i **Theunyck** (Bèlgica), són els artistes que, coordinats per **Maria Remei Mitjavila**, es presenten amb una petita selecció de les seves obres a Palamós.

Bastier, pintor occità resident a Albí, ha arribat a l'art després d'haver-se dedicat durant 40 anys a la pintura publicitària. La seva obra, que no manifesta en cap moment aquest aspecte d'una llarga tradició professional, es mou en el camp de la pura abstracció amb l'ús de tècniques mixtes i collages. És la mateixa matèria, diu l'artista, la que controla i regeix el procés creatiu. Pintura de colors suaus dins de a gamma de grisos.

Carandell, artista prou conegut en aquestes contrades, ens presenta un parell de treballs d'una gran sensibilitat dins de la línia de la seva personalitat. Carandell és un pintor que soluciona prèviament l'obra per mitjà de treballs preparatoris. Usa una tècnica mixta fonamentada en el gouache, l'acrílic i d'altres materials. La seva pintura, d'una sensibilitat exquisida, és l'obra d'un artista que vol transmetre a l'espectador la seva càrrega mental de caràcter simbòlic i amb la clara intenció de crear un diàleg latent amb ell.

El pintor flamenc Devolder, amb tres obres sobre paper amb les quals representa un cromatisme fred representa el cos humà per manifestar un cert lirisme dins d'una línia simbòlica i surrealista alhora.

La pintora francesa Pagès exposa tres "marines" molt decoratives.

Peeters és un escultor flamenc al qual, per les tres peces que hem pogut contemplar a l'exposició, li interessa la figura humana en situacions rítmiques. Usa el bronze com a material definitiu amb un tractament superficial que recorda la textura del fang.

Raigoroddsky, pintor resident a casa nostra però d'origen argentí, prsenta dos acrílics sobre tela de format quadrat dins de la més pura abstracció. Per a Raigorodsky, l'abstracció és un sentiment que permet de reconèixer la individualitat de la mateixa persona. Artista intel·lectiu i cerebral, alhora tracta de lliurar-se del bagatge d'una formació aconseguida al llarg de molts anys de treball constant.

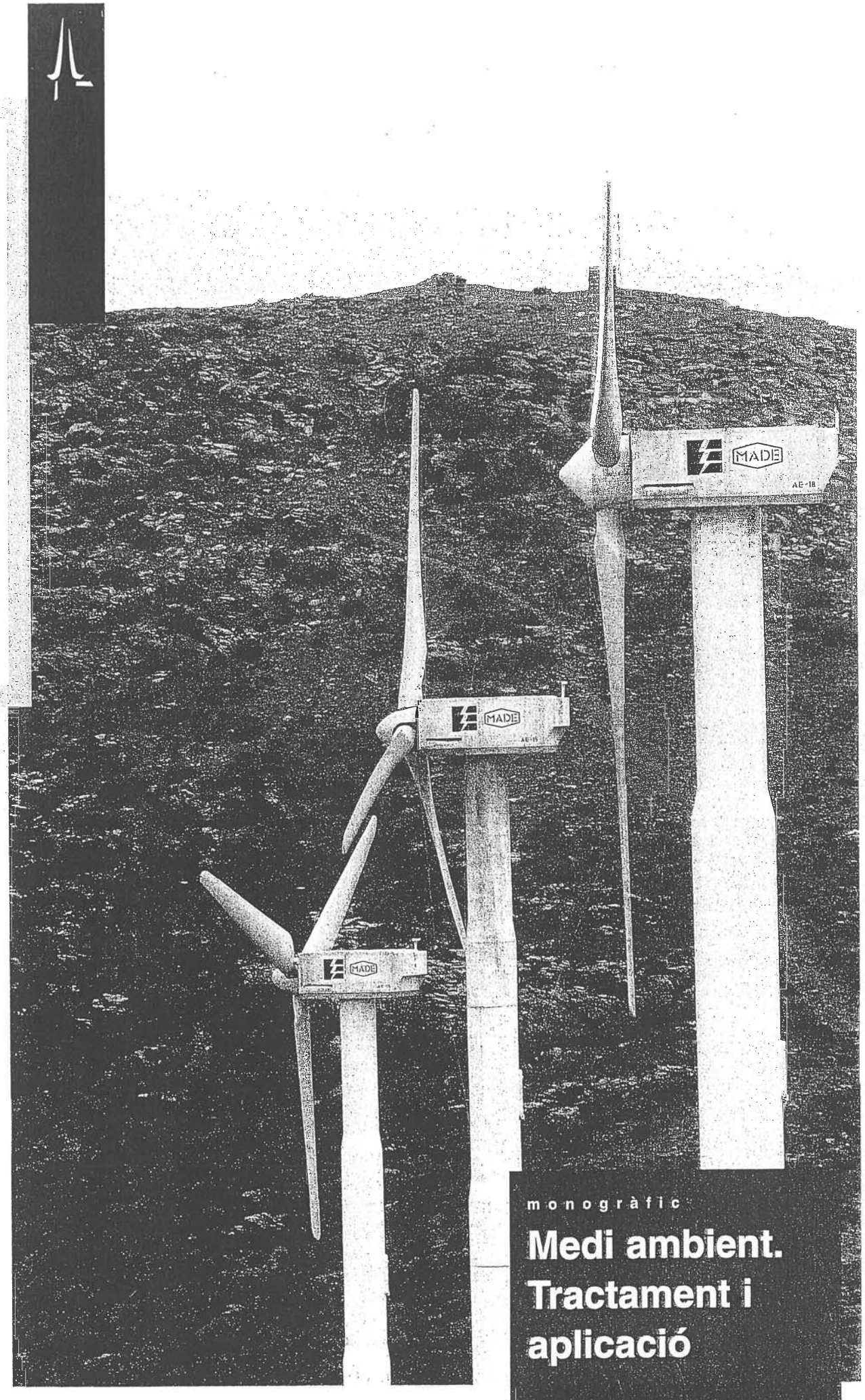
El pintor flamenc Theunynck mostra tres quadres treballats indistintament amb el pinzell i l'espàtula, i en els quals, tot i reconèixer el paisatge com a element formal, arriba a una certa abstracció.

La sala, de petites dimensions, acull amb gran dificultat les 19 obres dels set artistes, doncs la potència cromàtica, conceptual o simbòlica de les obres exposades, se interaccionen visualment, tot dificultant la percepció de cadascuna d'elles. És una exposició que, per la qualitat d'alguns dels artistes, exigiria un espai més adient per contenir la mostra. ■

-571-

oxuna 01

COL·LEGI OFICIAL D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

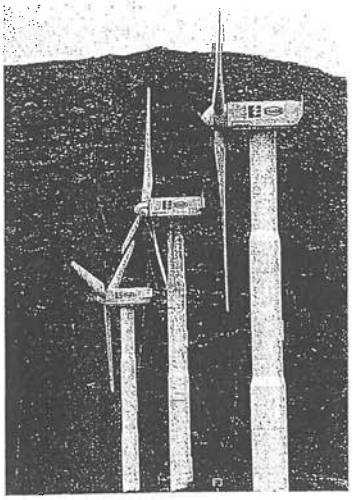

monogràfic

Medi ambient. Tractament i aplicació

entrevista

Pere Macias

Rafael Bosch

EDITOR:
COL·LEGI D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA
CTRA. SANTA EUGÈNIA, 19
17005 GIRONA. TEL. 21 18 54

COORDINADOR:
FRANCESC XAVIER BOSCH I ARAGÓ

CONSELL DE REDACCIÓ:
JOSEP CASTELLANO I COSTA,
JOAN M. GELADA I CASELLAS,
BERNAT MASÓ I CARBÓ, MIQUEL MATAS I
NOGUERA, JOAN Ma. PAU I NEGRE,
RAMON RIPOLL I MASFERRER,
NARCÍS SUREDA DAUNIS, FRANCESC XIFRA
I GIRONÈS.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:
JOAN RIERADEVALL, CARLOS GONZÁLEZ,
JAUME HIDALGO I COLOMÉ, XAVIER
CASANOVAS, DOLORES ROMANO, JOAN
CARLES GUERRERO, JOAN M. GELADA I
CASELLAS, EDUARD BONMATÍ I LLADÓ,
JOAN Ma. PAU I NEGRE, GEMMA IZQUIERDO
I RAMON, JOAN RUBIO I MONTELLS, LLUÍS
CAMPS I SAGUÉ.

CORRECCIÓ:
M. ROSA GALLART

PUBLICITAT:
MARISA TEIXIDOR - Tel. 22 11 56

DISSENY GRÀFIC:
POZO & VIÑETA

IMPRESSIÓ:
ALZAMORA ART-GRÀFICA

FOTOCOMPOSICIÓ:
ROGER – FIGUERES

DOCUMENTACIÓ:
SERVEIS COL·LEGIALS I ADMINISTRATIUS
DEL COAiATG

DIPÒSIT LEGAL: GI-427-1988

NOTA: ELS CRITERIS EXPOSATS EN ELS ARTICLES FIRMATS SÓN D'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DELS SEUS AUTORS. I NO REPRESENTEN NECESSÀRIAMENT L'OPINIÓ DE LA DIRECCIÓ D'AQUESTA REVISTA.

la punxa

24

1997

editorial 3

monogràfic

Perspectives per a un tractament ambientalment correcte dels residus generats pel sector de la construcció 6
Joan Rieradevall, Carlos González

Impacte ambiental de les infraestructures viàries d'alta velocitat 20
Jaume Hidalgo i Colomé

Cap a una construcció sostenible 36
Xavier Casanovas

Materials de construcció contaminants: el PVC 46
Dolores Romano

Reciclar els residus és matèria prioritària per a Medi Ambient 54
Joan Carles Guerrero

entrevista

Pere Macias 58
"Cal crear una cultura ambiental en positiu"
Joan Carles Guerrero

articles tècnics

Les biguetes d'ala estreta 60
Joan M. Gelada i Casellas

La corrosió del formigó endurit 64
Eduard Bonmatí i Lladó

Els corrugats trefilats com a armadura del formigó 66
Joan M. Gelada i Casellas

article d'opinió

Una casa al cel 72
Joan Ma. Pau i Negre

articles d'informació

Preparant el futur: el pla de pensions 74
Gemma Izquierdo i Romeu

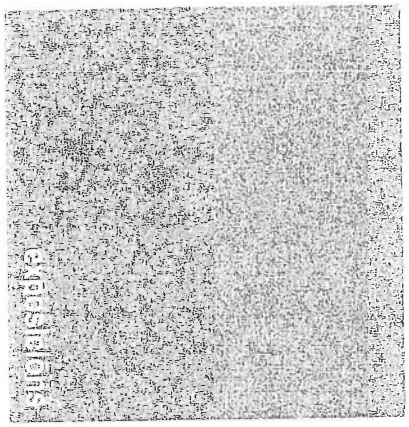
El finançament de l'habitatge 76
Joan Rubio i Montells

L'impost sobre successions i donacions 78
Lluís Camps i Sagué

activitats col·legials

Exposicions
Activitats formatives
Actes diversos
Biblioteca

-573-

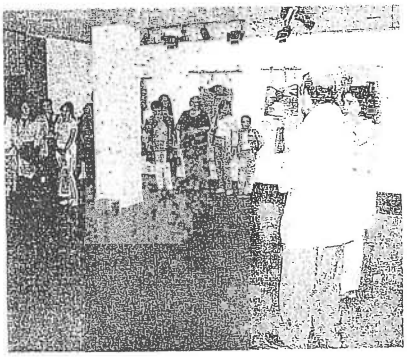

"Treballs de disseny constructiu"
Exposició de treballs realitzats pels alumnes de tercer curs d'Arquitectura Tècnica de l'Escola Politècnica Superior de la UdG.
Inauguració: 7 de juny, a les 8 del vespre.
Durada: del 7 al 14 de juny de 1996.

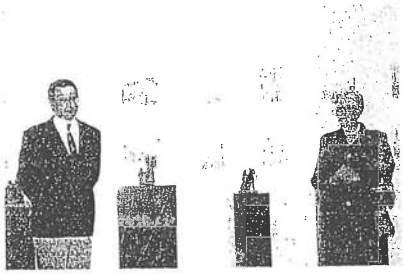
XXX Concurs de dibuix infantil i juvenil sobre circulació vial
Organitzada per la Prefectura de Trànsit de Girona.
Durada: del 10 al 16 de juny de 1996.
Lliurament de premis: 25 de juny a les 6 de la tarda.

"Joanna Sala, Tapissos"
Artista: Joanna Sala.
Inauguració: 13 de setembre de 1996.
Durada: del 13 al 28 de setembre de 1996.

"Lola Anglada, l'artista"
Artista: Lola Anglada.
Inauguració: 25 d'octubre a les 8 del vespre.
Durada: del 25 d'octubre al 9 de novembre de 1996.

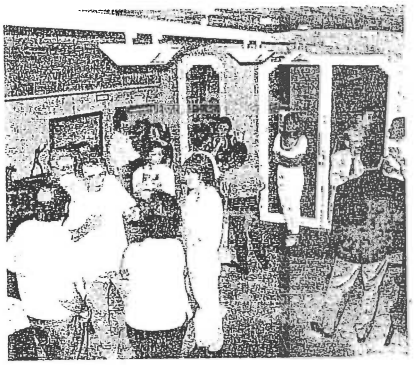

Col·lectiva de fotografia
Artistes: Francesc X. Bosch, Elisabet Capdeferro, Jordi Carreres, Joan Comalat, Miquel Àngel Chamorro, Joana Ferrer, Assumpció Gich, Àngel González, Xavier Jaime, Elisa Llenas, Joan M. Pau, Oriol Pau, Enric Saus, Josep Manuel Tàrrega.
Inauguració: 15 de novembre a les 8 del vespre.
Durada: del 15 al 30 de novembre de 1996.

Sala de Palamós

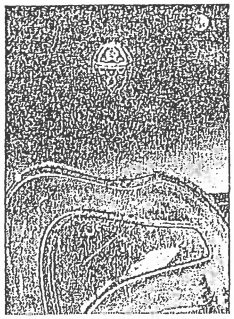
"7 artistes contemporanis"
Artistes: Bastier, Carandell, Devolver, Pagès, Peeters, Raigorodsky i Theunych.
Inauguració: 19 de juliol a les 8 del vespre.
Durada: del 19 de juliol al 30 d'agost de 1996.

ÁMBITO CATALÁN

• La galería Canals, de Sant Cugat del Vallés, presenta hasta el 26 de julio la sexta muestra de "Artistas para un nuevo siglo", una propuesta seleccionada entre artistas que tienen bases sólidas y discursos que se irán completando desde el conocimiento y la experiencia de los días, con obras de Enric Giralt, Ramón Cerezo, Tatiana Blanqué y Adelaida Blabia; Alexandre Guillamont, Samuel Ibars, Maïs, Montserrat Lacomba, Pérez Oliván, y Totón Rosillo. En el claustro del Real Monasterio de Sant Cugat del Vallés, una exposición retrospectiva, 25 años de pintura de Ferran Martí. En el Centro Cultural Tecla Sala, de L'Hospitalet de Llobregat, hasta el 27 de julio, exposición "Cristobal Gabarrón: Procesos artísticos y deporte". Y en Cerdanyola del Vallés, Espacio de Arte Can Oliveé, Avda. Flor de Mayo, 122, hasta el 14 de septiembre, la exposición "Tres: óleos y acrílicos", con obras de José G. Ramos, Rodríguez Morón y Valentín. Y en la galería ah, de Granollers, calle Agustín Vinyamata, 55, hasta el 27 de julio, obras de José Ortí en la sala A; en la B, la juventud que llama, obras de Teresa Costa, Coia Ibáñez, Montserrat Lacomba y Ana Tiana. La galería Foz, de Sitges, calle San Bartolomé, 15, hasta el 24 de julio, exposición de Badía Camps (Puig-Reig, Barcelona, 1929), formado en la Escuela de San Jorge, con un discurso amplio en el que el hombre y sus alrededores se colman de clima. Y en Olesa de Montserrat, espacio La Pasión, Pl. de l'Oli, s/n, grabados de Rosa Permanyer, una obra formulada con conocimiento técnico, entre la realidad y los sueños, razón y emoción.

• En Salou, Torre Vella, hasta el 15 de julio, 2ª Exposición Internacional "El mundo del esmalte". Y en la Sala Rebull, de Reus, Calle del Viento 30, hasta el 31 de julio, una oferta de excepción con obras de Tápies, Clavé, Miró, Jorge Castillo, Daniel Argimón, Cuixart, Guinovart, Jorge

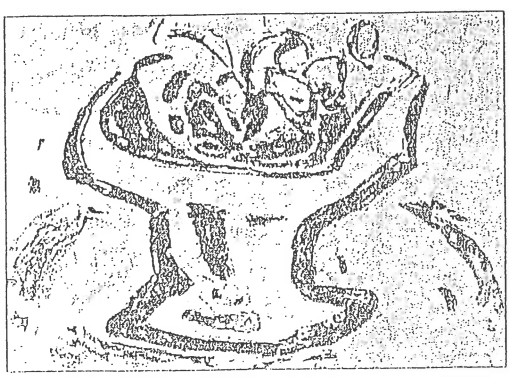

Obra de Ignasi Puig

Oteiza, Picasso, Ráfols Casamada, Saura, Tharrats y Viladecans. La galería Gir Art, de Calafell, presenta en su espacio del centro "Boulevard", Avda. Sant Joan de Déu, 42, hasta el 14 de julio, obras de Agustín Rosell. En "La Roca del Corb", Alfred Perenya, 56, de Lérida, hasta el 4 de agosto, surrealidades de Ignasi Puig, y obras de Garciadelmás. El próximo 10 de julio se inaugura en el Instituto de Estudios Ilardenses la exposición del "Primer Salón Internacional de Artes Plásticas ACEA Barcelona'96".

• En el Espacio Guinovart Agramunt, de Agramunt, exposición "La llum i Ides coses" de la pintora María Girona, que podrá verse hasta el 29 de julio. Y en Gerona, galería Can Marc, Força, 13, hasta el 15 de julio, obras de Víctor Mateo, y "geometría" de Miquel S. Vilá. En el centro Nereo, de Estudios del Mar, de Begur, exposición de Jordi Bofill, hasta el 30 de septiembre.

• En la galería Canaleta, de Figueres, exposición "Intermedia" hasta el 1 de agosto, en la que participan artistas y fondos de colecciones, el papel y la imagen, el movimiento y la magia. El Centro Cívico de Colera, presenta poesía visual de Aritzeta, pintura de Carandell y de Xicola, obra sobre papel. Y seguidamente exposición Seis + Uno, obras de Jordi Barba, Rafael Cuartielles, Pere Falcó, Puntí, Jordi Samsó y Alfredo Sánchez. Además exposición Recordando a Pla, obra reciente sobre papel y gráfica de Sento Masiá hasta el 15 de julio.

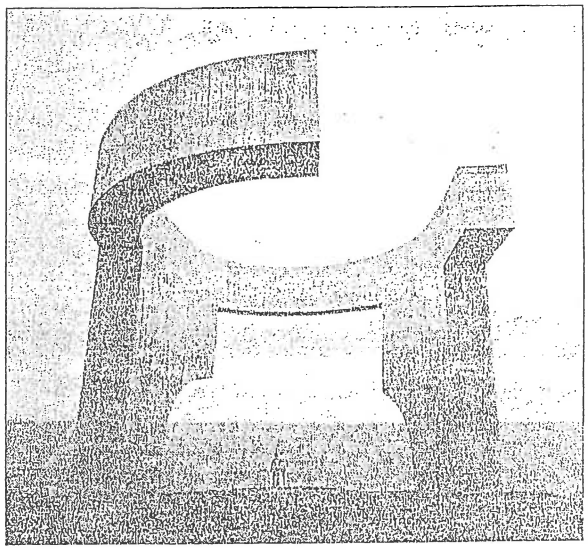

Grabado de Rosa Permanyer

BARCELONA

"Leku", Chillida y otras consideraciones espaciales

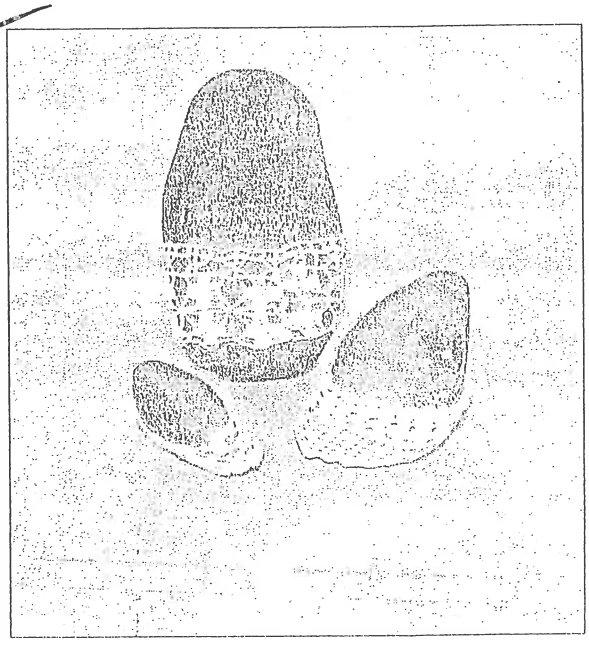
El último día de junio se inauguró en "La Pedrera", sala de exposiciones de la Fundación Caja de Cataluña, la muestra "Leku", un conjunto de 80 piezas de Eduardo Chillida; esculturas de diversos formatos seleccionadas por el comisario Daniel Giralt-Miracle, que se exhibirán hasta el 28 de septiembre. "Leku" significa en euskera lugar y espacio y pone de manifiesto la importancia que tiene en la obra de este autor donostiarra la consideración espacial; de ahí que el objetivo sea considerar la creación de esos espacios a través de sus realizaciones, que ocupan espacios físicos y definen a su vez otros metafísicos. Los apartados que configuran la exposición son: relieves y espacios perforados (años 50), espacios construidos (años 60), lo vacío y lo lleno (año 60-90), el espacio sagrado, estudios para monumentos y el espacio interior de la naturaleza. La exposición dedicará una parte especial a estudiar la relación entre obra y emplazamiento de proyectos como "La casa de Hokusai", Japón; "Elogio del horizonte", Gijón; o el proyecto de Tindaya que se presenta itinerante en España y en el extranjero. "Esta exposición, señala Giralt-Miracle, permite entender el papel que Chillida ha desempeñado en el panorama de la escultura del siglo XX, continuando los planteamientos de Brancusi, Julio González y Giacometti, para llegar a construir unos espacios, unas formas y unos lugares netamente arquitectónicos.

"Elogio del horizonte", de Chillida

Y siguen exposiciones y montajes singulares, "Lux/Lumen" en la Fundación Joan Miró, con obras de cuatro autores de alto nivel, Bruce Nauman y James Turrell; Dan Flavin y Félix González-Torres, que ponen de manifiesto la importancia de la luz en la percepción -visual, pero también emocional- de la vida humana. Otro montaje que hay que incluir en el circuito es "Transnacional Barcelona", en la Fundación "la Caixa", mundo roto y que se intenta restañar, ambos lados del telón que el Grupo Irwin, con sus realidades y sus utopías, intenta poner a consideración. Y en este maremágnum de objetos y luces, de cosas y explicaciones, el discurso consecuente de uno de los grandes maestros del arte actual, Manolo Valdés con una retrospectiva de obra gráfica en la galería Maeght, calle Montcada, 25, hasta el próximo septiembre. Pero en galerías hay mucho más que ofrecer en este comienzo de verano. Ambit, Consejo de Ciento 282, presenta una muestra con tres artistas que tienen mucho que decir, Gabriel Schmitz, Roser Oduber y E. Flores Travesa, tres propuestas. En la galería Lluciá Homs, Avda. Diagonal, 505, exposición "Corbatas", de Carmen Sespluges (Espluga Calba, Lérica, 1949) formada en la Escuela Massana, especializada en tapices, con cursos relacionados con arte textil. Y en la galería 1120, Verdi, 152, sigue la exposición "El uso de las cosas", de Bartolomé Ferrando (Valencia, 1951), un autor que se formó en música y filología hispánica, es doctor en Bellas Artes y ha logrado que sus intervenciones, arte intermedia, "performances", tengan alta consideración. En el Centro Cívico Brassena, Nou de la Rambla, 43, hasta el 31 de julio, obras de Ignasi Puig.

En el Instituto de Estudios Norteamericanos, exposición de pintura "El descubrimiento de América", del artista L'Altrange", hasta el 10 de julio. En la galería Tuset, calle Tuset, 3, hasta el 28 de septiembre, obras de Anne Osbert, Margarita Moris, Marlies Bolliger y Marisa Aldeguer. En el espacio de arte contemporáneo Flassaders, 44 de la calle Flasseders, hasta el 12 de julio, exposición de pintura y grabado de Ricardo Mojardín; en la galería "Al Vent", Consejo de Ciento, 277, exposición de Mª Angeles Ledesma García. En la galería Marabelló, Gran Vía Corts Catalanes, 662, exposición de Brigitte Buscail-Lipsky.

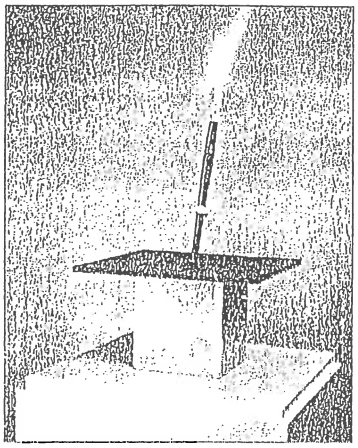
"Pedrer", de Bartolomé Ferrando

SERVEI CENS ARTISTES ACEA
Palmarola - 93-415.74.25
Apartat - 6.066
08080 Barcelona
Oficines: Jesús, 14

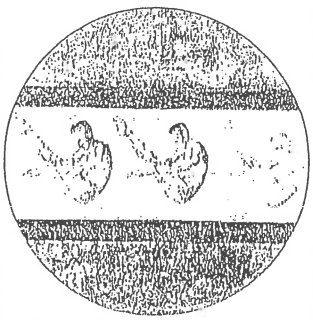
BARCELONA

Una otra mirada, muchas miradas

Arte contemporáneo argentino en la exposición "Otro mirar", y miradas otras, desde el mundo de Buñuel a los volúmenes en el espacio de Chillida, con objetos de Cragg, arquitectura y cuestiones. Hasta el 31 de agosto se exhibe en el Centro de Arte Santa Mónica una muestra de arte contemporáneo argentino. Es una mirada a través de una docena de autores, aunque el conjunto puede ampliarse a varios más. Están en la ocasión Antonio Berni, Jorge de la Vega, Luis Felipe Noé, Distéfano, Grippo, Pablo Suárez, Luis Fernando Benedit, Norberto Gómez, Roberto Elías, Marcia Schvartz, Adriana Lestido y Marcos López. Siguen en cartel, en el Macba, hasta el 24 de septiembre, la exposición del británico Tony Cragg con piezas realizadas en los años ochenta, y la muestra titulada "Nuevos paisajes, nuevos territorios", con 25 proyectos de arquitectura, hasta el 5 de octubre. En el CCCB, hasta el 21 de diciembre, "El mundo secreto de Buñuel", con fotografías, carteles, documentos...; en la Fundación Antoni Tàpies, hasta el 28 de septiembre otro mundo amplio, el trabajo fotográfico de László Moholy-Nagy con sus fotogramas y cuestiones, y en La Pedrera, la Fundación Caja de Cataluña muestra la exposición "Chillida-Leku", hasta el 28 de septiembre, muestras todas ellas a las que nos hemos referido con mayor amplitud en números anteriores. También de la realidad representada por Joan Furriols, exposición que se presenta hasta el 14 de septiembre en el Centro Santa Mónica.

"El pincel", 1997, de Roberto Elías

Obra de Marisa Aldeguer

En la oferta veraniega no puede faltar la referencia de galerías y otros espacios, aunque el salto de julio a septiembre, por vacaciones, mantenga cerrada una parte considerable de la cartelera. La Sala Dalmau cierra y abre temporada con obras de Amagat, J. Capella, E. Caro, P. Durán, C. Escapé, J. Gay, Golobart, Juez, V. Pedra y M. Peña, en la Galería Metropolitana, GMB, una exposición que tiene al cine como motivo, con la colaboración del Cine Verdi. Y en el espacio/pantalla, obras de Peter Greenaway, Bigas Luna, Dennis Hopper y Antonio López García y su obra "El sol del membrillo". En "4 Gats", Montsió 3 bis, "interacción de los materiales" por Josep Maillo; la galería Tusel, Tuset 3, presenta hasta el 28 de septiembre obras de Marisa Aldeguer, Marlies Bolliger, Margarita Moris y Anne Osbert, y la galería Marabelló, Gran Vía Corts Catalanes, 662, colectiva con obras de Pedro Amancio, Sopetrán Domenech, Rafael Villa, Ester Bonaparte, Nieves Larroy, Serra Grau, entre otros.

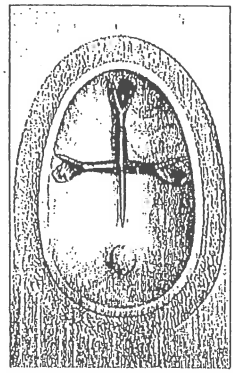
ÁMBITO CATALÁN

• En Sitges, galería Foz, San Bartolomé, 15, obras de Vayreda C hasta el 14 de agosto. Y en la galería L'Escala, Perellada 54, óleos y grabados de Aurora García hasta este fin de semana. En la galería Valentí, Vilanoveta, Sant Pere de Ribes, acaba de clausurar exposición los artistas Joaquín Hernández Pellisa, natural de Zaragoza, residente en Sant Feliú de Llobregat, y Rafael Plaza, con esculturas y pintura.

• En Lérida se ha celebrado el I Salón Internacional de Artes Plásticas, Instituto de Estudios Ilardenses, con obras de Francisca Zamorano, Xart, Carmina Wiegerinck, Juan Antonio Varea, Gloria Valls, Montse Valdés, Amparo Sard, María del Mar Santa, Anna Sánchez, Rocío Sacristán, Carlota Alvarez, Elena Alvarez, Leda Ayax, Domènech Batalla, Alberto Cabrera, Carandell, Ester Castaño, entre otros.

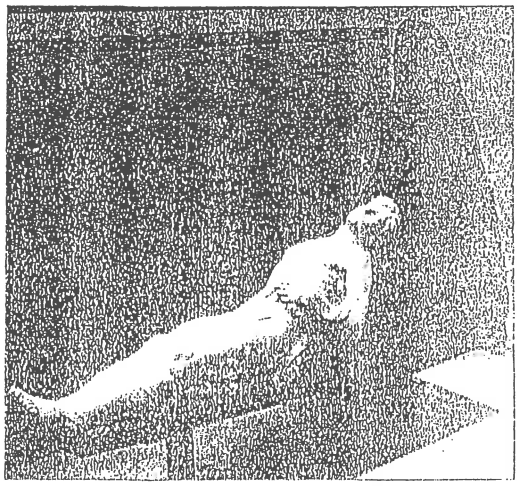
• En Gerona, galería Expoart, exposición "cuadros dentro de cuadros", de David Ymbernon; en Cadaqués, galería Hotel Port-Lligat, hasta el 14 de agosto., pinturas y esculturas de Josep Bofill, y la galería Cadaqués cierra tras 24 años de actividad con una exposición de sus fondos, obras de 25 artistas de los 114 que han expuesto en este transcurso. En el Centro Cívico de Colera, hasta el 5 de agosto colectiva con obras de Bustier, Carandell, Devolder, Peeters, Raigorodsky, Sacristán, Servera, Theunyck y Vinyet. En el Centro Contemporáneo de Les Olives, Garrigoles, en el Bajo Ampurdán, exposición seis más uno, con obras de Jordi Barba, Cuartielles, Pere Falcó, Puntí, Jordi Samsó y Alfredo Sánchez. En Olot, Fondos de Arte, Bisbe Guillamet, 4, obras de Van der Reycken, Lluis Estopiñán, Xavier Trías...

• En Monarterio de Santes Creus, taller de cerámica de José Rué e importante exposición de este artista, escultor y ceramista, un creador con amplios registros que muestra sus realizaciones del 2 al 15 de agosto en la Sala Municipal. Rué labra la madera, esculpe la piedra, forja el hierro y hunde los dedos en la arcilla para hacer de la materia religión, en el sentido de realigar lo mínimo y lo sublime, cuerpos de figuras con ideas sublimes que interrogan y hasta se hacen oración. Y vemos desde las circunstancias del tiempo nuestro versiones del Siglo y de la Religión, escultura "Libertario", en bronce, o "La Trinidad", un concepto hecho de bronce, madera de cedro y piedra con referencias justas. O "Gólgotha", de hierro, también "La Seu Vella"... Y sin salirnos de la provincia de Tarragona, en Calafell, galería Girt-Art, Avda. Sant Joan de Déu, 42, con miniaturas de Germán Aracil hasta el 15 de agosto.

"La trinitat", obra de Rué

TARRAGONA

"Mausoleo Lemonier", bronce y mármol de Julio Antonio

El vuelo truncado de Julio Antonio

JUAN ANTONIO TINTE

Desde el pasado 15 de mayo y hasta el 2 de septiembre, el Museo de Arte Moderno de la Diputación de Tarragona, presenta una muestra en la que el escultor **Julio Antonio** (Móra d'Ebre 1889, Madrid 1919) es el eje de la misma. La exposición, realizada con motivo del XX aniversario de la creación del museo, ha contado como guión de la misma con el libro escrito por **Antonio Salcedo Miliani** titulado "Julio Antonio, Escultor". En este volumen el autor repasa la vida y la obra del artista de forma minuciosa.

En 1968 la Diputación de Tarragona adquirió la obra del artista a sus herederos, tanto la obra en materia definitiva como originales en yeso, que la diputación se encargó de pasar a bronce. Este legado supuso el punto de partida y pilar fundamental del museo.

La obra de Julio Antonio es fundamental para entender la evolución de la escultura en nuestro país, en un momento siempre crítico como es un cambio de siglo. El escultor de Móra d'Ebre dio muestra desde temprana edad de una tremenda habilidad y facilidad para el aprendizaje. La madre, figura de indiscutible importancia en su trayectoria, apoyó en todo momento la opción que su hijo había elegido. De este modo viaja a Madrid en 1907 donde comienza a trabajar con el escultor Miguel Blay para poco después emprender su camino en solitario.

Pero es en 1910, año en el que le es otorgada una beca para viajar a Italia, donde permanece durante tres meses, cuando Julio Antonio puede tocar y ver de cerca las obras de los artistas que siempre admiró, Donatello y Miguel Angel, que también influyeron en el francés Rodin, del cual Julio Antonio era admirador.

Su obra comienza a ser la que le define a partir de entonces, significativos son sus bustos de la "raza", concebidos como obras sin ningún talante épico, únicamente dueños de su propia historia, alumbrados por su carácter humano, en un realismo sin leyenda. Julio Antonio quería retratar sólo hombres y mujeres con un mensaje de serenidad, fuera de cualquier pretensión propagandística. Fue pues, una figura clave en la reflexión acerca del servicio del Arte.

Aunque no fue un artista que mirara hacia el pasado, si bien las referencias inmediatamente pasadas en la escultura eran de las menos fructíferas, sí había un referente clásico en su forma de interpretar, debido a su conocimiento y gusto por el arte griego. La expresión en algunas de sus piezas pueden recordarnos aquel estilo severo, de mirada concentrada en un punto, en el que el gesto de expresión vacía, expresa la serenidad que el artista quiere transmitir. Quizás, de igual modo, los retratos en bronce de ojos vacíos nos lleven, sin querer, a recordar la Roma Republicana, pero siempre, confiriendo a sus esculturas un lenguaje propio y característico.

La fama y prestigio de Julio Antonio como escultor corrió como un reguero de pólvora, motivo por el cual le fueron encomendadas obras de carácter público, en las que dejó reflejada su maestría y dominio de las diferentes técnicas.

En su trayectoria conoció y contó con la admiración de los intelectuales de su época, estableciendo amistad con muchos de ellos como Ramón Gómez de la Serna, Marañón, Victorio Macho, o personajes de la generación del 98 como Valle Inclán, y artistas de la Escuela de Vallecas.

Su forma de hacer y de interpretar le llevaron a referenciar el artista mediterráneo que fue, aspecto en el que incide Antonio Salcedo, imposible de quedar ajeno al soplo de la brisa que llega del Mare Nostrum, principio, fin y cruce de culturas evocadoras que Julio Antonio respiró y le llenó de aliento para la creación, dejándolo patente de forma rotunda en una vida, la suya, truncada prematuramente por la enfermedad.

-576-

BARCELONA

Ultimas miradas, alientos sucesivos

El Museo de Arte Contemporáneo de Barcelona ha presentado la exposición "La última mirada", que reúne una veintena de obras de grandes maestros de la modernidad, realizadas a final de una vida que casi siempre fue vivida con intensidad. Son autorretratos de vejez, cuando los autores se miran a sí mismos y presentan la cara de su existencia en el tramo final; retratos profundos, sinceros, de examen y de reconocimiento que vienen a ser como la cara del yo a testar. Es una muestra singular, comisariada por **Pedro Azara**, con autorretratos de **Antoni Artaud, Francis Bacon, Max Beckmann, Pierre Bonnard, Giorgio de Chirico, Alberto Giacometti, Julio González, Oskar Kokoschka, Käthe Kollwitz, Henri Matisse, Edward Munch, Emil Nolde, Pablo Picasso, Arnold Schönberg y Joaquín Torres García**, quienes centran el estudio en el rostro visto frontalmente, con los ojos, la mirada, como argumento. Quizás porque por los ojos se perciben destellos del alma, manifestada en estilo, eso que llamamos personalidad. Y otra exposición de alto nivel, la que se presenta en el "Espai Miquel Gaspar", Jonqueres, 10, con una selección de obras del expresionista estadounidense **Sam Francis**, técnica mixta sobre papel, desde 1969 hasta poco antes de su muerte, de este californiano universal del que la Fundación Caja de Madrid mostró no hace mucho 127 trabajos en su sala madrileña de las Alhajas.

Autorretrato de Emil Nolde

En el Centro de Arte Santa Mónica se festejan los 75 años de **Francesc Catalá-Roca** con una exposición homenaje, a modo de retrospectiva, en la que se presentan, sin cronología, 75 fotografías de este autor principal, muestra comisariada por **David Balsells** que, como señala, "no pretende descubrir a Catalá-Roca sino recordarlo". En la Fundación Antoni Tápies se exhibe hasta el 21 de diciembre una exposición de **Lygia Clark**, comisariada por **Manuel J. Borja-Villel**, que analiza de forma específica la percepción que la autora tenía del diálogo artista-espectador. Clark, brasileña nacida en 1920, fallecida en 1988, se anticipó a problemas como el movimiento o el cuerpo en el arte, la relación de la visualidad con los demás sentidos, la dialéctica espacio-tiempo o la autoría. Y en la galería Carles Taché, Consejo de Ciento 190, espacios consecuentes creados por **Pep Durán** (Vilanova i la Geltrú, 1955), un constructor de estancias, "Updated", en las que se narra historias, "y nos confirma, como señala Daniel Giralt-Miracle, que Pep Durán se encuentra en una etapa de madurez en la que poco a poco emerge lo más esencial de su personalidad y en la que sintetiza todos sus saberes, todas sus experiencias, sus pasiones y obsesiones". En la galería María José Castellví, Consejo de Ciento 278, exposición de **Andy Warhol** con obra serigrafiada, colección "Ledies and gentelman", 1975; un panel con "Maryln", "Mick Jagger", "Carolyn", "Mao", y alguna obra original, tela serie navajas, etc. En la galería Barcelona, Plaza Letamendi, 34, espacios de color, obras de **Silvia Hornig** hasta finales de noviembre.

La Sala Gaudí presenta una exposición de alto nivel; un conjunto de obras recientes del pintor **Masiá**, ganador hace un par de meses del Premio Puerto Banús de Pintura. Rafael Romero Masiá, gallego, se licenció en Bellas Artes en la Universidad de Sevilla y es profesor de pintura en Santiago de Compostela, donde alterna la didáctica con la práctica en su taller, una labor intensa que le ha llevado a experimentar con la materia y hacer del espacio una realidad querencial, en la que sus grises, sus blancos, dan fe y razón de una climatiología atlántica, plena de clamores. Dice Alfredo Conde que "en la pintura de Masiá hay humor irónico, mordacidad tierna, misterio apenas intuido, perversidad manifiesta, ternura controlada, crueldad en muchas ocasiones y siempre, siempre, aún en su obra abstracta -esa que no es más que un retazo de la realidad contemplada o intuída- un escarpelo que hurga en nosotros mismos...". En Caja de Madrid, Plaza de Cataluña 9, exposición "El agua como medio" con obras de seis vascos, premios nacionales de acuarela: **Pepe Carazo, Evencio Cortina, Antón Hurtado, J.M. Lumbreras, Sagarzazu y San Felices**. En la galería Leonart, Palla 6, pinturas de **Esteve Prat Paz**; en la galería Magdalena Baxeras, Diagonal 383, pinturas de **Santial** (Santi Alonso), hasta el 31 de octubre. Y en la galería Mayte Muñoz, Valencia, 263, exposiciones de **Josep Mª Parramón** y de **Vicent Pons**.

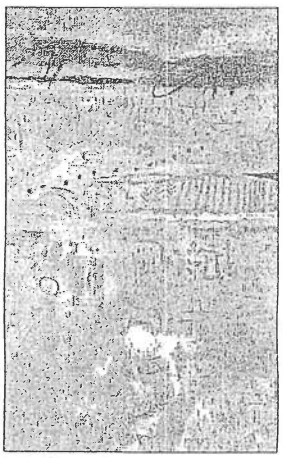
"La dama del cuello largo", 70x55 cms. de Masiá

ÁMBITO CATALÁN

• La galería Foz, de Sitges, calle San Bertolomé, 15, presenta hasta el 6 de noviembre un conjunto de pinturas, desnudos en buena parte, de la artista **Soledad Fernández**, con ese realismo que busca la perfección, desde similitudes reales o mentales, para inducir a lo mágico que la vida encierra. Soledad Fernández es una autora conocida en España y en los circuitos extranjeros; su obra ha sido reconocida con importantes premios y figura en importantes colecciones. En Tarrasa, Espacio de Arte de la calle Palla, 11, esculturas de **Joaquim Hernández Pellisa**, hasta el 7 de noviembre. En la galería Gabarró, Rambla de Sabadell, 82, Sabadell, exposición de otoño con obras de **Burrull, J. Brotat, Curós, Freixas, Sereix y Serra Escribá**.

• En el Museo de Arte Moderno de Tarragona se presenta la exposción de esmaltes de **Pascual Fort** (1927-1991), con su línea de riqueza artística y libertad, como señala Josep Mariné Grau, presidente de la Diputación de Tarragona, que agregó: "Pascual Fort es uno de esos artistas contemporáneos que ha experimentado diversas líneas de expresión creadora. Una misma idea -escribía un poeta chino- puede presentarse a través de infinitas formas, y siempre será la misma idea y, a la vez, tan distinta". Y eso es lo que maravilla de esta obra. En la Sala Rebull, de Reus, colectiva hasta el 11 de noviembre, con obras de **Aldomá Puig, Morató Aragonés, Montesol, Lluis Ribas, Montse Iscla, Benet Sarsaneda, Royo, Giner Bueno, Subirachs, Montserrat Gudiol, Todó**, entre otros.

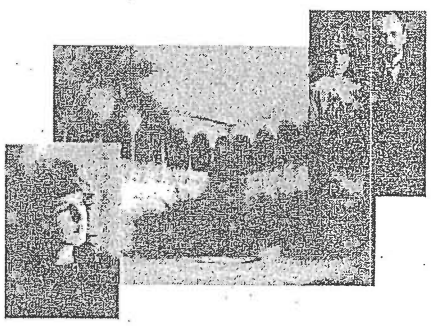
• La galería Rosa Pous, de Gerona, Carreras Peralta 4, presenta hasta el 22 de noviembre la exposición "Ressons del Mediterrani", de **Assumpció Mateu**, con una pintura de eternas resonancias, signos y señales de arcanos, y viento que perdura a través de una materia que la artista manipula con conocimiento, buscando un soplo de respiraciones acumuladas. En la galería Can Marc, de Gerona, Força, 13, obras de **Fabien Chevillote** en un ámbito; y otra muestra de **Josep Guixá** en otro. En el Colegio Oficial de Aparejadores y Arquitectos Técnicos de Gerona, hasta el 28 de octubre, exposición "La Punxa", con 7 artistas contemporáneos: **Theunynck, Peeters, Devolder, Rodríguez Amat, Raigorodsky, Carandell y Bastier**.

"Entrada iniciática", 1997, de A. Maieu

• Y en la galería L´Arcada, de Blanes, calle Bellaire, 17, hasta el 30 de octubre, exposición "Otra mirada", de **Carles Díaz** (Barcelona, 1968), un autor distinguido con diversos galardones.

FATIMA RUEDA
LA MIRADA ESPIRITUAL

MONASTERIO DE SANTA CLARA
MOGUER

SERVEIS ACEA
PROMOCIÓ ARTISTES
AP. 6.066
08080 BARCELONA – SPAIN

* exposicions *

Vestíbul de l'Hospital de Girona. Fundació Dr. Josep Trueta, fins al 20 de desembre. (Ctra. de França, 60).

Ressons del Mediterrani. Pintures d'Assumpció Mateu, a la Galeria Rosa Pous, fins al 22 de novembre. (c/ Carreras Peralta, 4).

Col·lectiva de Fires, a la Galeria d'Art l'Artística, fins al 8 de novembre. (c/ Sta. Clara, 37).

Obra de Josep Guixà, a la Galeria d'Art Can Marc, fins al 3 de novembre. (c/ Força, 13).

Col·lectiva de pintors de la Galeria d'Art El Claustre, fins al 9 de novembre. (c/ Nou, 8).

Pintures de Josep Colomer, a la Galeria d'Art El Clauste, fins al 9 de novembre. (c/ Nou, 10).

Pintures de Toni Tort, a Artnau, fins al 28 de novembre. (c/ Barcelona, 3, 3r. 1a. B).

La nit geomètrica. Pintures d'Amagat, a Interior, Galeria d'Art, fins al 15 de desembre (c/ Sant Joan Bta. La Salle, 23).

Olis de Ramon Maria Carrera,
a la Galeria d'Artistes Gironins l'Artística, fins al 8 de novembre. (c/ Barcelona, 31).

Josep Aguilera. Girona, l'exili i la pobresa, al Museu d'Art, fins al 8 de febrer. (Pda. de la

fins al 22 de novembre. (Pujada Sant Domènec, 1).

Col·lectiva de Girona, al Palau de Caramany, fins al 24 de novembre. (Pujada Sant Domènec, 1).

Esmalts i dibuixos de Vilasís-Capalleja, a la Galeria d'Art El Claustre, fins al 9 de novembre. (c/ Nou, 9).

Treballs presentats al 1r. Concurs de Pintura Jove, a la Fundació Studium fins al 3 de novembre. (Av. Jaume I, 42).

Aniversari Fita. 70 anys. Col·lectiva homenatge, a Expoart, fins al 29 de novembre. (c/ Hortes, 22).

Pintures i instal·lació de Francesca Clopis, a Espais, Centre d'Art Contemporani, fins al 5 de desembre. (c/ Lorenzana, 31-33).

Pintures de Xavier Rodés, a la Cafeteria-Galeria d'Art El Cercle, fins al 26 de novembre. (c/ Ciutadans, 8).

XIII Mostra d'aquarel·la, a la Sala d'Esposicions de "la Caixa", fins al 2 de novembre.
(c/ Sta. Clara, 11).

XVII Mostra de miniatures històriques, a

7 artistes contemporanis, a la Sala d'Art la Punxa, fins al 8 de novembre. (c/ Sta. Eugènia, 19). Obres de Bastier, Carandell, Devolver, Peeters, Raigorodsky, Rodríguez Amat i Theunych.

Pintures de Margarita Fil Granero, a la Galeria Palau de la Mercè, fins al 30 de novembre. (Pda. de la Mercè, 10).

Pla i els homenots artistes, a la Sala Girona de la Fundació "la Caixa", fins al 31 de desembre. (c/ Sèquia, 5).

Olis i escultures de Jordi Dalmau Casanovas, a la Fundació "la Caixa". Casa de Cultura, fins al 15 de novembre. (Pl. Poeta Marquina, 10).

Mater Dolorosa de Josep Aguilera, al Museu d'Art, fins al 30 de novembre. (Pda. de la Catedral, 12).

Mim Juncà. L'artista convidat del mes de Novembre, al Museu d'Art fins al 30 de novembre. (Pda. de la Catedral, 12).

Pintures de Daniel Fortià, a la Mini-Expo22, fins al 30 de novembre. (c/ Hortes, 22).

Obra recent sobre paper de Dominica Sánchez, al Centre Sociosanitari Mutuam, fins al 2 de novembre. (Av. de França, 64-65).

MARTES, 28 OCTUBRE 1997

LA VANGUARDIA

HOY, MARTES

28

EXPOSICIONES

20.00 h Pinturas de Margarida Fil Granero. Galería Palau de la Mercè
20.00 h "7 artistes contemporanis". Sala de arte La Punxa

Calendari d'activitats culturals

(POSICIÓ COL·LECTIVA DE BASTIER, CARANDELL, EVOLDER, PEETERS, RAIGORODSKY, RODRÍGUEZ AMAT I HEUNYNCK. PINTURA I ESCULTURA
ns al 08.11.97
: dilluns a dissabtes, de 18 a 21 h.
la "la Punxa" del Col·legi Oficial d'Aparelladors
Santa Eugènia, 19. Tel. (972) 211854
rona (Gironès)

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Novembre de 1997
Núm. 114

Tarn Infos

Victoire de la musique sur la matière

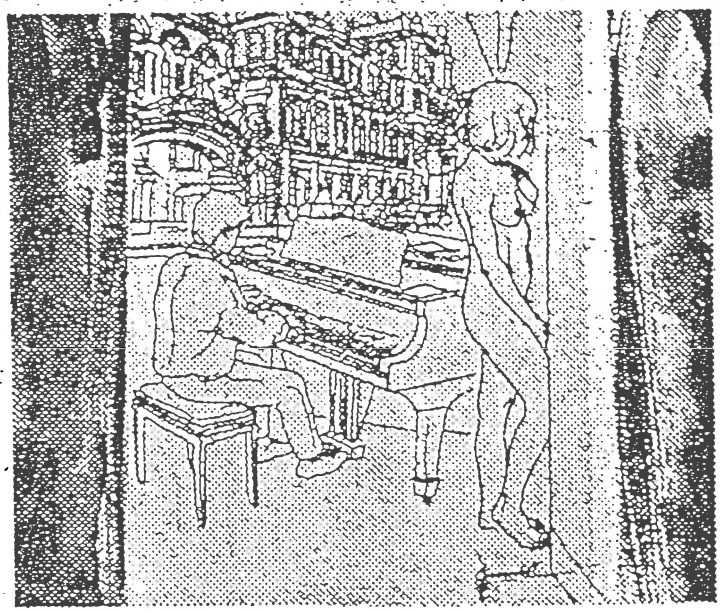
Carandell, peintre espagnol expose jusqu'au 5 décembre au Musée des Beaux Arts. Certaines oeuvres sont tirées de son "*histoire de la musique*" dans laquelle il retranscrit ses émotions musicales qu'il pense plus fortes que la matière. Pour lui la dualité entre l'ordre et le désordre est le fondement même de la vie. Artiste international, il a reçu la "médaille d'Or du mérite et du dévouement Français pour services rendus à la collectivité humaine".

Ecrit par : Nathalie ROUSSEL

Le Tarn libre

Exposition Carandell

Les œuvres de Carandell "Histoire de la musique", "Château d'eau" sont exposées au château de Foucaud, jusqu'au 5 janvier (ouvert vendredi, samedi et dimanche de 10 h à 12 h et de 14 h à 18 h).

Le Tarn Libre
PAGE 18 —

Exposition Carandell

Les œuvres de Carandell "Histoire de la musique", "Château d'eau" sont exposées au château de Foucaud, jusqu'au 5 janvier (ouvert vendredi, samedi et dimanche de 10 h à 12 h et de 14 h à 18 h).

Victoire de la musique sur la matière

Carandell, peintre espagnol expose jusqu'au 5 décembre au Musée des Beaux Arts. Certaines oeuvres sont tirées de son "*histoire de la musique*" dans laquelle il retranscrit ses émotions musicales qu'il pense plus fortes que la matière. Pour lui la dualité entre l'ordre et le désordre est le fondement même de la vie. Artiste international, il a reçu la "médaille d'Or du mérite et du dévouement Français pour services rendus à la collectivité humaine".

-582

27 novembre 1998

torelló
Setmanari de la Vall del Ges

Esposició de pintures al Cirvianum

Al Cirvianum des del 27 de novembre i fins el 13 de desembre, es podrà veure una exposició de pintures sobre el músic i pintor Carandell, aquest valorat molt positivament per les seva professió artística, que ha suposat rebre crítiques per part de molts personatges, crítics d'art, periodistes, etc. La inaguració serà el dia 17 de novembre a les vuit del vespre. Aquesta exposició serà oberta al públic de dilluns a divendres, de 2/4 de 7 a 2/4 de 9. Dissabtes i diumenges,al matí de 12 a 2 i a les tardes de 6 a 9 del vespre.

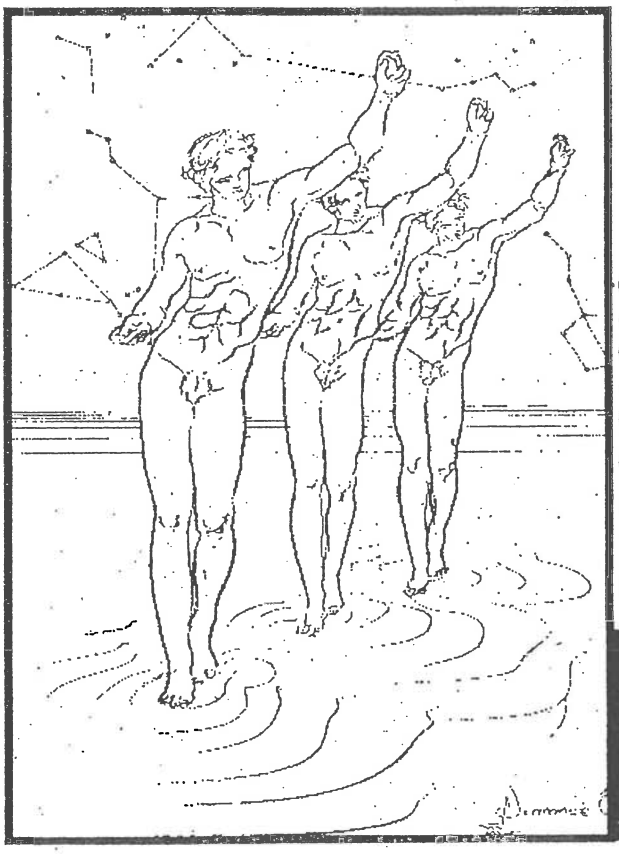
Avui s'inaugura l'exposició del pintor Carandell

Com ja vam anunciar la setmana passada, avui divendres dia 27 de novembre a les 8 del vespre, s'inaugurarà l'exposició de pintures de Carandell, al foyer del Teatre Cirvianum. Aquesta exposició, que té per títol 'Història de la Música' i 'Mitologia en el Mar', estarà oberta fins el proper dia 13 de desembre.

EXPOSICIÓ

HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Del 27 de novembre al 13
Teatre Cirvianum. TORELLÓ

A partir del dia 27 de novembre es pot visitar al Teatre Cirvianum de Torelló una exposició de pintures anomenada *Història de la música* de Carandell. El pintor gironí va rebre el segon premi a la Mostra Internacional d'Art Contemporani que es va celebrar del 19 al 25 d'octubre passat. En aquesta es van exposar obres de 400 artistes de set països diferents.

pàg. 6

informació de l'Ajuntament de TORELLÓ

PROPOSTES QUE ES VAREN ELEVAR AL PLE DE L'AJUNTAMENT, EN SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 26 DE NOVEMBRE DE 1998.

-Aprovació d'un conveni per a l'adhesió d'aquest ajuntament al (CPNL) Consorci Per a la Normalització Lingüística.
-Acord de nomenament del regidor Sr. Jesús Calonge com a representant d'aquesta corporació als diversos consells escolars.
-Aprovació inicial del projecte d'obres de condicionament de la xarxa de clavegueram.
-Contractació de l'obra titulada condiconament de la xarxa de clavegueram.
-Sol·licitud al centre de gestió cadastral, d'inclusió d'uns béns immobles afectats per la revisió del PGOU dins el sòl subjecte a IBI.
-Ratificació de diverses despeses que va adoptar la Comissió de Govern, en sessió celebrada el dia 5 de novembre de 1998.
-Ratificació de diverses despeses que va adoptar la Comissió de Govern, en sessió celebrada el dia 12 de novembre de 1998.
-Ratificació de diverses despeses que va adoptar la Comissió de Govern, en sessió celebrada el dia 19 de novembre de 1998.
-Sorteig dels membres que hauran de constituïr la mesa electoral en el procés d'eleccions a les Cambres Agràries.
-Acord de desestimació d'un recurs facultatiu referent a la declaració de ruïna tècnica a la finca del c/ Capsavila, 8.
-Aprovació inicial de la modificació de crèdits núm 15/98: per 24.669.800- ptes.
-Aprovació inicial de la modificació de crèdis núm. 16/98: per 417.603.493- ptes.
-Aprovació inicial modificació de crèdits núm. 17/98: per 15.788.000- ptes.
-Aprovació inicial de la modificació de crèdits 4/98 del pressupost del Patronat Municipal del Teatre Cirvianum per 5.000.000- ptes.
-Autorització d'una despesa a Barcelona per a la instal·lació de les plaques solars a les piscines municipals.
-Autorització d'una despesa a Informàtica Sport, S.L.: per la instal·lació de l'accés nou a les piscines municipals.

TEATRE CIRVIANUM

Dissabte, 5 de desembre, a 2/4 d'11 del vespre

Paraules encadenades

Entrades anticipades numerades al SERVICAIXA

i una hora abans a taquilla ServiCaixa "la Caixa"

Del 27 de novembre al 13 de Desembre

Pictòrica de Carandell «Història de la música»

Propera Exposició:
LA MÀGIA DE L'AIGUA
Del 18 de desembre al 31 de gener de 1999

Odón Alonso, premio PR Larios de Interpretación Musical

La Fundación CEOE ha otorgado el Premio PR Larios de Interpretación Musical, dotado en su undécima edición con dos millones de pesetas, al director **Odón Alonso** "en consideración a su dilatada trayectoria profesional como director de orquesta, su especial dedicación a la promoción de la música de nuestro tiempo y su concepción artística en la interpretación de un amplio repertorio que abarca los más variados géneros líricos y sinfónicos". El jurado del premio estuvo presidido por Ramón González de Amezúa, e integrado por Carlos Cruz de Castro, Ignacio Yepes, Manuel del Campo, Antonio Lago Caballo y Juan Manuel del Amo que actuó como secretario. En anteriores ediciones este premio se ha otorgado a Alicia de Larrocha, Victoria de los Angeles, Nicanor Zabaleta, Narciso Yepes, Rafael Frühberk de Burgos, María Orán, Rafael Orozco, Agustín León Ara, José Ramón Encinar y Joaquín Achúcarro.

Odón Alonso nació en León, estudió Música y Filosofía y Letras en Madrid, completando su formación musical en Viena. Desde sus inicios, como director de orquesta en 1950, ha sido titular de la Orquesta de Solistas de Madrid, director musical del Teatro de la Zarzuela, titular de la Filarmónica de Madrid, de la Sinfónica y Coro de RTVE, de la Orquesta Sinfónica de Puerto Rico y del Festival Casals del mismo país. Y actualmente dirige el Otoño Musical Soriano y es titular de la Orquesta de Málaga.

NOMBRES PROPIOS

• El próximo domingo, 13 de diciembre, leerá el discurso de ingreso en la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, de Madrid, el académico electo **Manuel Carra**, discurso titulado "Acerca de la interpretación de la música", que será contestado en nombre de la corporación por **Tomás Marco**.

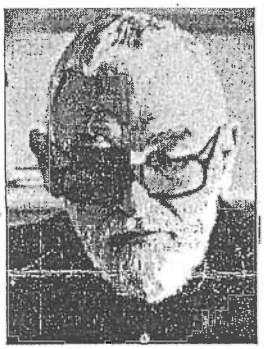
• Se ha inaugurado en uno de los ámbitos de la Estación AVE-Renfe, de Madrid, Atocha, la escultura "Homenaje al Agente Comercial", obra de **Francisco López Hernández**, en un acto en el que el ministro de Trabajo recibió el "Master de Oro" del Consejo General de los Colegios de Agentes Comerciales, por el fomento del trabajo por cuenta propia que constituye uno de los pilares del Plan de Acción para el Empleo en España. La escultura de Francisco López Hernández representa a un agente comercial y ha pasado a formar parte de la colección de arte de Renfe que cuida la Fundación de los Ferrocarriles Españoles.

• **Miguel Herrero y Rodríguez de Miñón** ha sido distinguido con el Premio Blanquerna, que reconoce la contribución al desarrollo y proyección de Cataluña por parte de personas y entidades.

• Los artistas **Carandell**, de Gerona, y **Mariano de Souza**, de Madrid, fueron distinguidos con los premios Cámara de Diputados y Senado de la República, respectivamente, en la Muestra Internacional de Arte Contemporáneo celebrada en Castello Estense, en Italia.

• La pintora **María Jesús Abad** ha sido distinguida con el Primer Premio del Certamen "Tarjeta Rectoral de Navidad", convocado por la Universidad Complutense, de Madrid, para los "chrismas" institucionales de las próximas navidades y año 99.

• Una escultura de **Jorge Oteiza**, pieza de seis metros de altura realizada en 1957 como homenaje al pintor ruso Malevich, se instalará la próxima primavera en el Parque del Norte de Tarrasa, en los alrededores de la Estación de Renfe.

Jorge Oteiza

• Un "Via Crucesis", realizado en barro refractario por **Lola Sánchez Torres** -que ha participado en la exposición "Roma Arte 2000; hacia el jubileo", en Roma- ha sido instalado en la nueva iglesia de Santiago, en la Albufereta, de Alicante.

• En la Casa de América, de Madrid, el director de la Academia Norteamericana de la Lengua Española, **Odón Betanzos**, presentado por el director de la Casa, **Tomás Rodríguez-Pantoja**, ha dictado una conferencia sobre el tema "1898, guerra ideada", dentro del ciclo "El 98 desde América".

• El Libro "Guitarra abierta", de Boza Editor, presentado el pasado día 9 en el Círculo de Bellas Artes, acoge 17 poemas de **Federico García Lorca** y 17 grabados de **Pepe Yagüe**. En el acto intervinieron **Lluis Boiria, Miguel García-Posada y Pepe Yagües**.

• El artista **Miguel Angel Lombardía** presentó ayer en el Centro Asturiano de Madrid, la vasija "Asturias", junto con el libro "Asturias una vasija para el 2000" de **Esperanza Ibáñez**. Intervino el académico, director del Museo de la Real Academia de San Fernando, de Madrid, **Antonio Bonet Correa**.

Víctor García de la Concha, nuevo director de la Española

Víctor García de la Concha ha sido elegido director de la Real Academia Española, por 30 votos de los 37 emitidos. Sustituye a **Fernando Lázaro Carreter** que dirigió la docta institución durante dos mandatos. En la votación Martín Municio obtuvo tres votos, otros tres Rodríguez Adrados y hubo uno para Manuel Alvar.

El nuevo director, cuyo mandato será efectivo el 1 de enero próximo, ha declarado que su programa "no puede ser otro que el de la continuidad, porque en estos momentos la Academia está desarrollando una serie de obras de verdadera envergadura", como la próxima incorporación de las notas de las academias americanas a la ortografía, la construcción básica del banco de datos que llegará a alcanzar los 250 millones de registros y el desarrollo de la aplicación de ese banco de datos.

Víctor García de la Concha (Villaviciosa, Asturias, 1934) es doctor en Filología Románticay catedrático de Filología Española en la Universidad de Salamanca; en sus trabajos de investigación ha puesto el punto de mira en el Renacimiento y en la poética contemporánea. Dirige las colecciones "Austral" y "Clásicos Castellanos", así como la revista "Insula". Fue elegido académico en 1991 opara ocupar el sillón "c" y pronunció su discurso de ingreso en mayo de 1992; desde diciembre del 92 ha sido secretario de la institución.

Víctor García de la Concha

Pilar Serra recibiendo la medalla de Wifredo Rincón

La Fundación del MGEC distingue a la galería Estiarte

El pasado día 28 de noviembre, dentro de los actos celebrados, en conmemoración del sexto aniversario de la inauguración del **Museo del Grabado Español Contemporáneo**, el Director Adjunto de la Fundación del MGEC, **Wifredo Rincón**, entregó una placa de recuerdo y gratitud a **Pilar Serra**, directora de la galería Estiarte.

Estiarte, pionera en el mundo de la obra gráfica en España, ha cumplido también su XXV aniversario, por lo que la **Fundación Museo del Grabado Español Contemporáneo, de Marbella**, con la que ha mantenido una especial y estrecha relación, desde que ésta abriera sus puertas en 1992, ha querido distinguir la trayectoria de esta galería, que a lo largo de ese cuarto de siglo ha puesto en marcha proyectos importantes y ediciones de los artistas más destacados, en las perspectivas nacional e internacional.

Pilar Serra Bustamante, nace en Zaragoza, de padres mallorquines, viviendo en la isla hasta su venida a Madrid.

Durante seis años, ejerce la profesión de guía turística, e intérprete de inglés y francés. Licenciada en Filología Hispánica por la Universidad de Barcelona, por oposición es Profesora Titular de Lengua Castellana y Literatura en el Instituto Politécnico de Palma de Mallorca y en el Instituto de Santa Engracia de Madrid.

En 1981 se traslada a Madrid, compartiendo la propiedad de la galería Estiarte con Gonzalo Cabo que es su director y administrador único, cargos que asume al fallecimiento de G. Cabo, en 1991.

En un principio, comparte dirección de galería y docencia, pero en la actualidad, está en excedencia docente y dirige la galería, así como los proyectos de edición, nacionales e internacionales, al tiempo que continúa trabajando en un monumental **Diccionario de términos del grabado,** que Gonzalo Cabo, su marido, dejó inconcluso al morir.

Estiarte goza de un evidente prestigio en el mundo del grabado y continúa produciendo ediciones, asistiendo a ferias internacionales y nacionales, y siendo referencia en cuanto a fondos de grabados en España. Esta nueva distinción une más a estas dos instituciones del mundo específico de la gráfica, las ediciones seriadas y de bibliófilo.

A 5 personas y 3 entidades culturales

El Gobierno otorga Medallas de Oro al Mérito en las Bellas Artes

El Consejo de Ministros, a propuesta de la ministra de Educación y Cultura, ha concedido la Medalla de Oro al Mérito en las Bellas Artes, a las siguientes personas y entidades culturales:

- **Carmen Thyssen Bornemisza,** vicepresidenta del Patronato de la Fundación Museo Thyssen-Bornemisza desde su constitución en 1988, una de las primeras coleccionistas de arte, con un caudal de unos 800 cuadros, entre ellos arte español que, especialmente del siglo XIX, se está dando a conocer en los medios culturales internacionales.

- **Manuel Valdés,** uno de los artistas más significativos de la segunda mitad del siglo XX. Fue integrante del "Equipo Crónica", y es un creador audaz con una obra sólida que asume los tiempos desde su tiempo.

- **Antonio Machón,** galerista desde los setenta, que viene realizando una actividad difusora y de intermediación muy regular, y ediciones dentro de las colecciones "Espliegos" y "Enebros".

- **Josep María Subirachs,** escultor con discurso iniciado en los cincuenta. Entre sus aportaciones más conocidas está la realización del grupo escultórico para el templo de la Sagrada Familia, de Gaudí, en Barcelona.

- **Luis Monreal Tejada** (Zaragoza, 1912), historiador con largo currículo en el campo de la enseñanza y de la investigación. Es académico de número de la Academia de Buenas Letras de Barcelona y presidente de honor de la Asociación Española de Amigos de los Castillos.

- **Fundación Caja de Madrid,** creada en 1991 para canalizar acciones culturales de la Caja de Madrid, en la actualidad con cinco programas: conservación del patrimonio histórico español; promoción y difusión de la música en España; ayuda a la investigación; patrocinio; promoción y difusión culturales; y exposiciones artísticas en la Sala de las Alhajas, de Madrid.

- **Fundación Barrié de la Maza,** creada en 1966 por el Conde de Fenosa y presidida desde 1971 por su viuda **Carmen Arias**. Uno de sus objetivos es la recuperación y conservación de patrimonio cultural gallego, y el respaldo a las univsidades e institutos de Galicia.

- **Museo Guggenheim de Bilbao,** construido por cuenta del Gobierno Vasco por el arquitecto Frank O. Gehry, gestionado como espacio cultural por la Fundación del Museo Guggenheim Bilbao que incluye representantes españoles y norteamericanos y que, en un año de actividad, se ha constituido en un factor cultural de notable atractivo.

ACEA'S
Servei Promoció
Ap. 9524 - 08080
Tel.: 93 218
Nuevas señas/

ACEA'S
Servei Promoció
Ap. 9524 - 08080
Tel.: 93 218
Nuevas señas/

• Los artistas **Carandell**, de Gerona, y **Mariano de Souza**, de Madrid, fueron distinguidos con los premios Cámara de Diputados y Senado de la República, respectivamente, en la Muestra Internacional de Arte Contemporáneo celebrada en Castello Estense, en Italia.

- 587 -

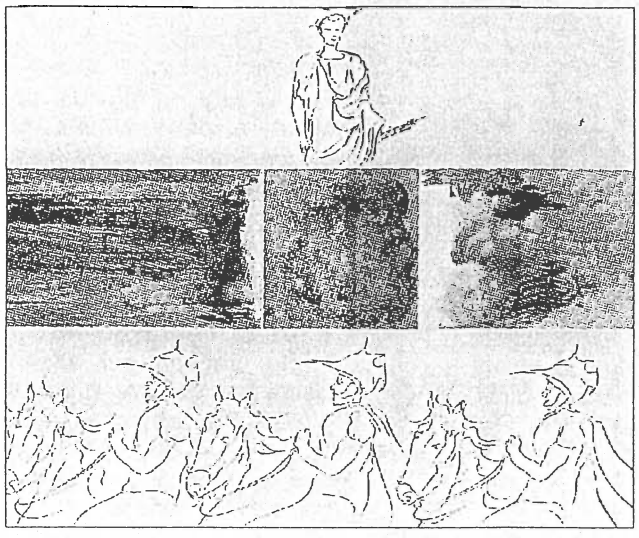
"La Proa"
Setmanari del
Baix Empordà
Diumenge, 27 agost 1989
pàg. 20

• Joan Carandell presenta "Vibració Beethoven" a la Fundació Rodríguez Amat

Joan Carandell presenta la seva obra "Història de la Música. Vibració Beethoven", del 28 d'agost al 31 d'octubre, al Centre d'Art Contemporani Fundació Rodríguez Amat. Aquest centre d'art està ubicat a Les Olives (Garrigoles) i l'horari de visita és dissabtes de 5 a 8 del vespre i diumenges de 10 a 2 del migdia. L'acte d'inauguració tindrà lloc el 28 d'agost a les 8 del vespre.

Joan Carandell és nascut a Salt i és membre de l'Acadèmia Arts-Sciences-Lettres de París, de la International Art Promotion (França), de l'Agrupació Catalana d'Entitats Artístiques de Barcelona i de l'Asociación de Artistas Plásticos Goya-Aragon de Saragossa, entre d'altres. A més, ha estat 1er Premi de Belles Arts de la ciutat de Girona, 1er Premi de pintura de la Cambra Oficial de Comerç i Indústria de Girona, Medalla d'Argent de l'Acadèmia Arts-Sciencies-Lettres de París, Gran Medalla Pieter Paul Rubens de Brussel·les, Medalla d'Argent al Cercle de Beaux Arts de Béziers, Membre Honorari del Florida Museum of Hispanic and Latin American Art de Miami, Medalla de la Mostra Provincial d'Art de la Fontana d'Or a Girona, entre d'altres guardons.

Segons el defineix el mateix Jordi Rodríguez Amat al díptic que presenta la mostra, Joan Carandell: "És un artista que ha sabut trobar en la pintura el camí per expressar el missatge personal de la seva condició humana i alhora universal". "Carandell -continua dient Rodríguez Amat-, pintor i gran amant de la música, va decidir de jugar fort quan, ara fa uns nou anys, inicià un cicle creatiu sobre la història de la música... " "... la seva obra descriu els estats d'esperit de les diferents èpoques". Carandell, en aquesta sèrie ha aprofundit en la Novena Simfonia de Beethoven, segons confessa, "un dels monuments cabdals de tota la història de la música". ■

Arrabal y Borges

El pasado julio tuvimos la oportunidad de contar de nuevo con la presencia de Fernando Arrabal en Zaragoza, no para celebrar su cumpleaños como el año pasado entre sus amigos (este año lo celebró en Nueva York) sino para presentar su obra cinematográfica sobre Borges.

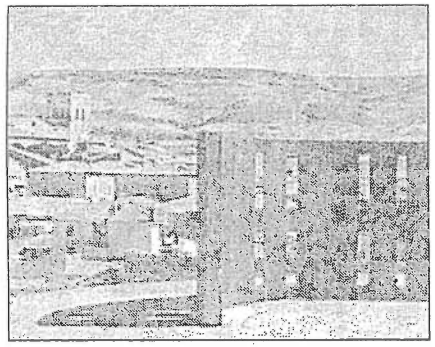
En la película recoge opiniones del propio Borges en una de sus últimas intervenciones en el Palacio San Carlos Borromeo de Italia, (espacio en el que posteriormente Arrabal realizó una muestra de su colección de arte), hábilmente enlazadas y entremezcladas con imágenes del mundo Arrabal.

Con dos pases en la Filmoteca, una para la prensa y amigos del autor y otra para el público en general, que dejó pequeña la sala en su espectación por el estreno, a pesar de las fechas veraniegas que presuponen la ciudad cuasi desierta.

Un rotundo éxito de publico y de la propia película, en la que la visión de la vida y la muerte, la obra de dos genios del arte se encadenaban y escindían multiplicando su carga creativa al infinito.Un lujo el poder disfrutar de la sesión y el deseo de que pronto la Filmoteca u otro organismo se atreva por fin a hacer un recorrido antológico por la filmografía de Fernando Arrabal, durante muchos años vetada, tanto para los cinéfilos, como para el gran público en España.

Ángela Ibáñez

La memoria de los pueblos

Bajo este denominador se ha desarrollado en **Hinojosa de Jarque (Teruel)** el último **Simposium de escultura** que durante 4 años se han venido realizando, además del **Festival Araboga** que este año no ha podido realizarse por falta de apoyos.

El grupo La Huerta y todo el pueblo se vuelca en ayudar y acoger a los artistas que, en directo, realizan sus esculturas, que luego quedan en el lugar, **Florencio de Pedro, escultor y** coordinador de las jornadas destaca que **"lo importante es que ahí queda el arte".**

En la actualidad son ya **26 las esculturas** que se pueden visitar, de las ediciones anteriores, distribuidas e integradas en todo el entorno del pueblo.

Los escultores y artistas seleccionados este año son **Nuria Pérez de Galve, Antonio Chipriana y Emilio Gastón de Zaragoza, ITziar y Jon Ander García del País Vasco, Anxel Nava de Gijón** muestran el quehacer escultórico nacional. Los italianos **Fabrizio Dieci** y **Pellegrini Giamfranco** y el alemán **Bodo Rau** completan el abanico de escultura internacional.

Un gran proyecto, un gran pueblo que sabe trabajar codo con codo con los de casa y los de fuera, un gran equipo de amantes de la cultura que llevan años de trabajo callado y que merecen un reconocimiento por su labor y ojalá que una pronta continuación.

¡Chapeau!

Ángela Ibáñez

Burbujas

Por: Angela Ibáñez

Glu, glu ...

CENTENARIO

El viejo sonido del bandoneón nos trae el **recuerdo de Borges,** que sin embargo terminó sus días en **Ginebra y no en Argentina. Nunca consiguió el Nobel,** sigue polémico tras su muerte, pero es una **buena excusa para leer o releer su obra.**

JÓVENES EMPRESARIOS DE ARAGÓN

Han editado una estupenda revista, dirigida por **Pilar Barranco,** y en la que celebran y repasan, a través de distintas actividades realizadas, **los 10 años de vida de la AIJEZ.** Enhorabuena por la iniciativa para estos jóvenes luchadores y Felicidades por el Aniversario.

VIBRACIONES

Y buenas, son las que transmite la obra de **Carandell,** pintor que analiza y plasma en su obra las **vibraciones musicales en la obra de Beethoven. Hasta el 31 de Octubre en la Fundación Rodríguez Amat. Una buena excusa para disfrutar de la buena pintura y de los paisajes del Bajo Ampurdán,** pues se halla en **Les Olives (Gerona).**

ESCRITO EN EL SILENCIO

Es la última entrega poética de **Ana María Navales, escritora y mujer guerrera y luchadora como pocas.** Editado por **Calima Ediciones en Mallorca,** muestra en sus poemas toda la rasmia, el coraje, el cansancio, el desencanto; **la vida en carne viva, no desde su silencio, sino desde su grito ; el verso afilado en los dientes del día a día y alejado de florituras secas y decadentes. Toda una maravillosa sorpresa, escrito con la sangre y su latido.**
Para no dejarlo escapar.

TODO UN CLÁSICO

En la fotografía es la HASSELBLAD, mítica cámara, que ofrece una exposición de trabajos seleccionados en España **"Un tributo a los grandes maestros"** y muestra de materiales de la marca en **la Sala FotoPro40. Para verlo.**

LA MAGIA DEL TEATRO

Es la que realiza EL Brujo en su Espectáculo El Lazarillo de Tormes. El trabajo impecable, atrapa de principio a fin, pero echamos de menos una mejor adecuación de un lugar tan precioso como **El Rincón de Goya** para este tipo de actos. Se cobra como una butaca, aunque sea de gallinero,no hay almohadillas para los delgados traseros que sufren con el cemento, no hay acomodadores, no hay luz para leer el libreto (todas las farolas estaban fundidas), se oía el eco lejano de marcha de Las Ocas, el riñón se quedaba al jerez, y los tobillos luchaban contra el esquince por el inadecuado suelo, hecho más para llantas de coches, que para el pie humano. A parte de esto, todo maravilloso y para que se repita esta iniciativa veraniega, pero seleccionando según su posible adaptación al medio. Es una sugerencia.

POESÍAS COMPLETAS

El 1er volumen de la poesía completa **de Antonio Fernández Molina, escritor y poeta que pinta, polémico, provocador y gran generador de filias y fobias por estos lares, lo que ni pone ni quita a su extensa y reconocida obra;** recogida por la **Editorial Los Libros del Innombrable** (Jóvenes, audaces y suficientemente preparados) en su colección **El Golpe de dados.** Con prólogo de **Fernando Arrabal,** recoge los primeros escritos aparecidos en todo tipo de ediciones alternativas, hasta ediciones cuidadas y de reconocido prestigio, destacando **El cuello Cercenado, Una carta de Barro y Poemas de la Aldea. Pero para gustos, colores; que cada uno lea y valore por sí mismo.**

ECLIPSADOS

No por el fin del mundo; aquí seguimos de vuelta a las clases, a los exámenes, al curro, a la rutina; **sí, por la publicidad y el consumo que nos devora, por la incomprensión y la intransigencia.**

I see you soon...

Glu, glu ...

Divendres, 24 Setembre 1999
pàg. 21

LA PROA, diari del BAIX EMPORDÀ | LA CULTURA

PINTURA

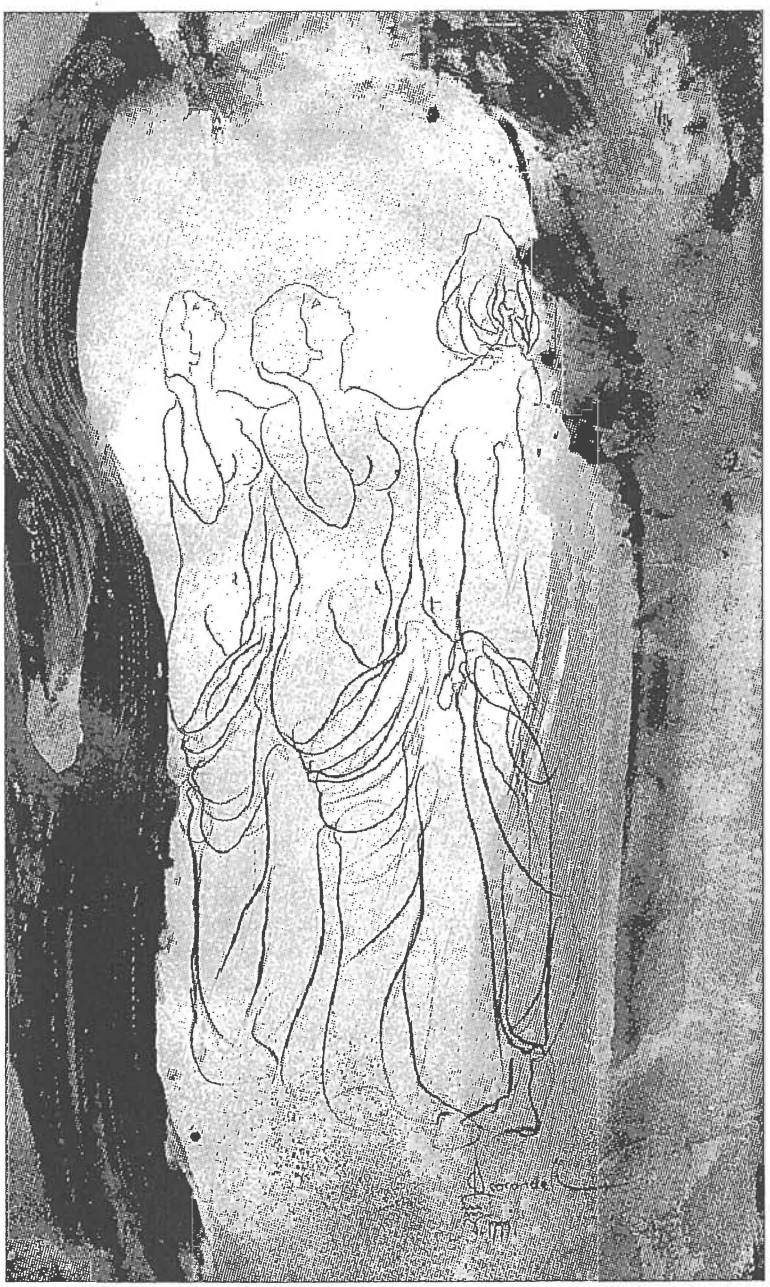
Carandell exposa a la Fundació Rodríguez Amat

L'artista Carandell té en curs l'exposició de pintura titulada "Vibració Beethoven", en la qual fa un homenatge a Ludwing Van Beethoven i la seva Novena Simfonia, al Centre d'art contemporani Fundació Rodríguez Amat.

Seguint en la trajectòria evolutiva de la seva "Història de la Música", ara l'artista ens mostra dins el període del Romanticisme, la seva comunicació directa a l'escoltar la música del geni Beethoven, amb la qual l'artista se sent totalment immers en diferents plans i freqüències, i impulsat per la vibració del sons, aconsegueix expressions mitjançant la creació artística, que van més enllà de qualsevol formulisme en la constant cerca de Carandell.

Tal capacitat li permet d'aprofundir i evolucionar, donant com a resultat una obra viva i original, capaç de moure interiorment l'espectador receptiu a través de les diferents atmosferes del color, formes concretes, plans abstractes i estats en moviment; sempre marcant l'equilibri, "element essencial" en tot estat evolutiu, tant físic com emocional i mental.

Cal remarcar la trajectòria artística de Carandell, que a més de l'esmentada exposició té previst, concretament em 4 d'octubre, la presentació Acadèmica a l'Institut d'estudis Nord-americans de Madrid del primer volum del llibre de bibliòfil dedicat a la Història de la Música; Música Medieval. En el decurs de la mateixa està prevista una conferència en la qual l'artista explicarà el seu treball representatiu sobre la música, treball que va pel desè any. També, per al mateix mes d'octubre, està prevista una exposició a Girona, i el novembre a Saragossa.

Com a síntesi d'aquest treball i com a finalitat dins la creació, l'artista diu: "pretén unir els dos elements, físico-espiritual en un conjunt còsmic, cap a una unitat d'alta comprensió universal."

L'horari de l'exposició és: dissabtes de 5 a 8 de la tarda i diumenges de 10 a 2 del migdia. a La Fundació Rodríguez Amat. Les Olives. Garrigola.

REMEI MITJAVILA

-590-

EL PERIODICO DEL ARTE

EDITORIAL PPM ACTUALIDAD. POLITICA Y MERCADO OCTUBRE DE 1999 / NUMERO 26 / PRECIO: 1.000 PTS. / 6 EUROS

La música medieval en un libro de artista

MADRID El artista catalán Carandell presenta en el Instituto de Estudios Norteamericanos de Madrid, del 4 al 23 de octubre, el primer volumen de su Historia de la Música dedicado al periodo medieval. Se trata de un libro de bibliófilo en el cual se resumen los últimos nueve años de búsqueda artística de Carandell y toda una vida de pasión por la música clásica, que el pintor ha plasmado en otros soportes a lo largo de estos años. Las arquitecturas góticas, las partituras, los instrumentos antiguos y los intérpretes del cante gregoriano, concurren en materializar al mundo medieval, en obras donde el artista combina figuración y abstracción.

R. Bosco

La plaça de Banyoles va omplir-se de parades amb les joguines velles dels més petits

Els nens aprenen a comerciar a la Fira del cop d'ull infantil

Gemma Vila ■ Banyoles

La Fira del Cop d'Ull infantil que des de fa anys organitza la secció de filatèlia i numismàtica del Centre Excursionista de Banyoles està plenament consolidada com ho va demostrar el fet que en la seva darrera edició la plaça Major de la localitat va omplir-se de parades amb les joguines velles dels més petits de la casa així com de públic interessat en intercanviar o adquirir allò que més els agradava.

La Fira del Cop d'Ull infantil, una rèplica en «petit» de la tradicional fira dels adults, ha resultat tot un encert. Gràcies a ella, nens i nenes aprenen a comerciar i a practicar l'intercanvi d'objectes, a part de divertir-se i aprofitar per fer «dissabte» i alleugerir la casa de joguines que ja no desperten interès. **«A vegades però, en comptes de desfer-se de trastos acaben adquirint-ne de nous amb els diners que en treuen»,** ironitzaven les mares d'alguns dels petits comerciants.

Val a dir que els participants en aquesta fira -que va celebrar-se el passat diumenge 17 d'octubre- es van prendre molt seriosament el seu paper i de bon matí ja muntaven els estands per aprofitar al màxim les quatre hores que va allargar-se la jornada comercial. Molts d'ells duien preparats de casa els papers amb els preus que costaven les joguines que ja no els servien. Copiant les tècniques dels més antics mercaders, els petits van anar rebaixant preus a mesura que s'acostava l'hora de tancar la parada i no aconseguien vendre el producte. Fins i tot, els més agosarats, abordaven els visitants cantant les excel.lències de tal o qual joguina. Els preus, molt assequibles, no superaven les dues mil pessetes, essent bàsicament molt més econòmics. Així, per dues-centes pessetes es podia adquirir una nina «Barbie».

La Fira del Cop d'Ull infantil d'enguany va resultar un èxit de participació. Foto: G.V.

L'organització, per tal d'assegurar la participació infantil i preservar l'esperit de la fira, va assegurar-se que no hi entressin professionals de la venda i només permetia que hi participessin nens i nenes de 7 fins a 14 anys als quals se'ls negava l'ajuda dels pares. A part, els va prohibir la venda de queviures, caramels o licors, roba de confecció, llibres o joguines noves, antiguitats o col.leccions que no es consideressin infantils ni cap mena d'animals. Tampoc estaven permeses les rifes ni els jocs amb premi.

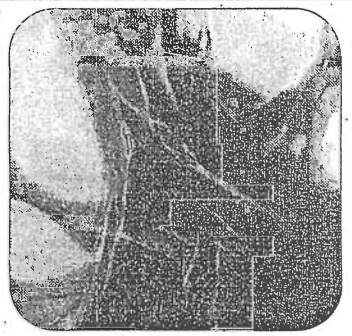
La UdG ja té els terrenys per al campus esportiu

El rector de la UdG i els representants legals de les Federacions Catalana i espanyola van signar recentment el contracte de compra-venda d'uns terrenys de 10.000 m2 situats en una zona que llinda amb el camp del Girona F.C. a Montilivi on està pervist que s'hi construeixi el futur campus esportiu.

En l'actualitat, en aquests terrenys -per als quals s'han pagat 37 milions de pessetes- hi ha un camp de futbol de terra. Val a dir però que la Universitat ja va rebre una subvenció del Consejo Superior de Deportes per valor de 40 milions per a dur a terme aquest complex esportiu que s'iniciarà en breu amb la instal.lació d'un camp de gespa artificial per a futbol-7 (reconvertible en camps de futbol-5) i tres camps de tennis. Això costarà a la UdG 80 milions, en els quals s'hi ha d'incloure també l'arranjament dels vestidors i l'accés a través d'un camí peatonal.

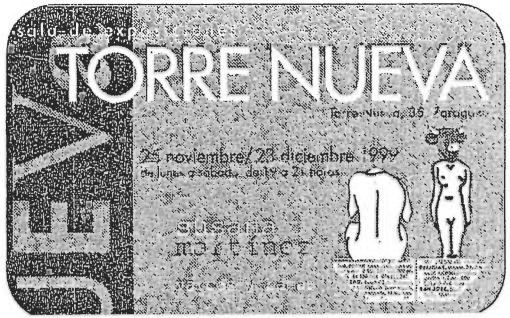
Carandell i el seu «9 anys-síntesi»

La sala «La Punxa» acull fins el 6 de novembre l'exposició «9 anys-síntesi» de Carandell que, com el nom indica mostra l'obra dels últims nou anys de l'artista, que s'ha caracteritzat per una constant evolució artística. El recull inclou també la seva «Història de la Música» on desenvolupa tot un seguit d'obres representatives o al.legòriques a la música a través de la història.

CUATRO EXPRESIONES, CUATRO EMOCIONES

Es una primicia en Zaragoza, cuatro pintores con unos estilos diferentes y peculiares, pero con una trayectoria artística amplia y suficientemente reconocida. Bastier (francés), de formación autodidacta, muestra un cromatismo y unas texturas cercanas al collage; Carandell (gerundense) trabaja los azules intensos en torno a las vibraciones de la música y al mundo de la espiritualidad, Raigorodsky (argentino), y con gran trayectoria en Brasil, de escuela clásica trabaja el color fracturándolo en unas piezas abstractas de gran fuerza; Rodríguez Amat (gerundense) juega en su pintura con la figura y su vacío, colores llenos y vitales que descomponen los planos en diversos puntos de fuga. Distintas concepciones de la pintura, que se enriquecen yuxtaponiéndose, en el espacio de la Sala de Artistas Plásticos Goya.

SURREALISMO

La ocasión que se nos muestra en el Palacio de Sástago de poder ver tanto Exilio y amistad. Varian Fry y los candidatos al exilio, Marsella 1940-1941, la parte francesa comisariada por Martine Soria; como Los Surrealistas Aragoneses: González Bernal, Alfonso Buñuel y Federico Comps, comisariado por Manuel Pérez Lizano, es única.

El desfile de dibujos colectivos y cadáveres exquisitos, obras de Tomás Bretón, Hans Arp, Marc Chagall, Max Ernts, André Masson, Matta, Wols...

Zaragoza como espacio vanguardista entre 1929 al 36, diarios y revistas, conexiones de los artistas con la realidad política del momento. Segundo de Chomón y el estreno de Un perro Andaluz en Zaragoza, como si de un embarazo surrealista se tratase, justo a los nueve meses y un poco más de proyectarse en París...

El trabajo de investigación y documentación es extenso y dificultoso, pues muchos de los protagonistas de aquellos

* ANTONIA PUYO
  Frederic Amat. Pintura y cerámica
  Alfredo Álvarez Plagaro. Pintura
  Madre Sacramento,31
* ARTISTAS PLÁSTICOS GOYA
  "Cuatro Expresiones, cuatro emociones "
  Bastier, Carandell, Raigorodsky y Rodriguet Amat. Pintura
  (19 Nov- 9 Dic)
  Miniarte.99. Arte de Pequeño Formato. (10 Dic-10 Enero)
  Avda. Goya, 87-89
* ARTYMAGEN
  "Calidoscopio" Miguel Ángel Riquelme. Fotografía
  María Lostal, 26
* BARBASAN
  Asociación Amigos del Belén. (13 Dic-6 Enero)
  D. Jaime I
* CAFÉ KABUL
  Fernando Las Heras. " Zaragoza Boxing Club ". Fotografía
  Fernando el Católico, 21
* CASA MORLANES
  75ª Salón Interbacional de Fotografía. (14 Dic-9 Enero)
  C/San Carlos
* CENTRAL HISPANO
  Colección Briz. Arte Africano
  Pza. San Francisco, 14
  Miguel Ángel Puntes. Escultura.
  Pza. Aragón
* DECOR-ART
  David Guardia. Pintura
  Cuatro de Agosto, 2
* ESCUELA ARTES APLICADAS
  Pilar Moré
  Pza. de los Sitios, 5
* ESPACIO JOVEN BALTASAR GRACIÁN
  Sergio Sevilla Taberner
  Franco y López, 4
* FERNANDO LATORRE
  Carlos Pazos. Instalaciones. (2 Dic-9 Enero)
  Gascón de Gotor, 12
* FONDO GALERÍA ARTE
  Catasse.
  Pedro María Ric, 23
* GADDA
  Emilio de Arce
  Zurita, 17
* GALERÍA EL UNO
  Lorena Díaz Martínez
  Miguel Servet, 1, bajos.
* IBERCAJA
  George Braque Pintura, escultura y obra gráfica completa.
  San Ignacio de Loyola, 16
* JUANA FRANCES
  María Enfedaque
  Julio Lanao. Pintura (16 Dic-20 Enero)
  Don Juan de Aragón, 2
* LA BUHARDILLA

lliures organitzada pels Amics del Cavall del Montgrí.
▸A les 11 de la nit, a La Sala, Torroella a escena. Representació de l'espectacle *El estado del malestar*, a càrrec de Carles Flavià.

Infantils

CALDES DE MALAVELLA
▸*El racó dels contes a la Biblioteca*. A 2/4 de 12 del matí, a la Biblioteca Francesc Ferrer i Guàrdia, explicació de contes.
ROSES
▸A les 11 del matí, a la biblioteca municipal Jaume Vicens Vives, conte popular explicat per Anna Ribera.

Teatre

CALDES DE MALAVELLA
▸A 2/4 d'11 de la nit, al Teatre municipal, el grup de teatre del Centre d'Arbúcies representa l'obra *El papà de Romeo i Julieta*, de Joan Oliver.
CASSÀ DE LA SELVA
▸A les 10 del vespre, al teatre municipal Puig d'Arques, representació de l'obra *Absenta*, de Quimet Pla.
FIGUERES
▸A les 10 del vespre, al Teatre Municipal El Jardí, teatre amb l'obra *La vida es sueño*, a càrrec de la Cia. Nacional de Teatro Clásico i Edimburgh Internacional Festival.
▸A les 10 del vespre, al Teatre Municipal El Jardí, representació de l'obra *La vida es sueño*, de Calderón de la Barca, a càrrec del Teatre Romea i la Compañía Nacional de Teatro Clásico.
SALT
▸A les 10 del vespre, al Teatre de Salt, representació de l'obra *Mira'm (se dicen tantas cosas)*, a càrrec de la Cia. Marta Carrasco.

Gastronomia

CALONGE-SANT ANTONI
▸Sant Escamarlà!, menú de la Badia de Sant Antoni i Calonge. Restaurants participants: L'Empordà - Can Ramon, a Calonge, i Costa Brava, Guillermo, Refugi de Pescadors, la Traina, Simón, Versailles i Morris, a Sant Antoni. Fins al 17 de desembre.

Inauguracions

CELRÀ
▸A les 7 de la tarda, a Can Cors, inauguració de l'exposició *Erosions ceràmiques*, de Ramon Fort. Horari de l'exposició: dissabtes, de 7 de la tarda a 9 del vespre, i diumenges, de 12 del migdia a 2 de la tarda. Fins al 10 de desembre.
GIRONA
▸A les 6 de la tarda, al centre cívic de Pedret, inauguració de l'exposició de dibuixos de Manel Bayo.
▸A les 8 del vespre, a la sala d'art La Punxa, Col·legi d'Aparelladors, inauguració de *Nadal-Sinopsi*, exposició de nadales de Carandell.
PALAFRUGELL
▸A les 8 del vespre, a La Polèmica, inauguració de l'exposició de pintura de Lola Barranco.

Presentacions

OLOT
▸A les 5 de la tarda, als claustres del Carme, presentació de l'obra de literatura infantil *Encara en queden*, de Josep Torrent, amb il·lustracions de Tavi Algueró. La presentació anirà a càrrec de l'escriptor Joan Barril. Seguidament, ballarà el Drac del Carme.

Donació de sang

BANYOLES
▸De les 10 del matí a les 2 del migdia i de les 4 de la tarda a 2/4 de 9 del vespre, a la Clínica Salus Infirmorum, extracció voluntària de sang.

Diversos

BANYOLES
▸Matinal de treball a Sant Pere de Juïgues. Organitzada per la Secció d'Obres i Camins. Més informació al Centre Excursionista de Banyoles, telèfon 972 57 01 16.
ESPINELVES
▸XX Fira de l'Avet d'Espinelves, als carrers del poble. Fira d'avets, de productes naturals i artesanals i de tota mena d'objectes nadalencs. Fins al diumenge 10.
GIRONA
▸Mostra d'art a la plaça Miquel Santaló. Cada dissabte, no festiu, de les 10 del matí a les 8 del vespre.
▸Els Mercats de la Lleona, al carrer Jaume Pons Martí. El primer dissabte de cada mes, de les 9 del matí a la 1 del migdia.
▸Fira d'art dels carrers Mercaders i Abeuradors. Tots els dissabtes, de les 10 del matí a les 8 del vespre.
▸Fira artesana al Pont de Pedra. Tots els dissabtes, de les 9 del matí a les 8 del vespre.
▸Parades de bijuteria artesanal al carrer Santa Clara. Cada dissabte, de les 9 del matí a les 8 del vespre.
▸Parada informativa i de recollida de material higiènic personal per a la 7a Caravana Catalana per a la Pau al Sàhara, a la Rambla de la Llibertat.
▸De les 10 del matí a les 2 del migdia i de les 5 a les 7 de la tarda, a les sales temporals del Museu d'Història de la Ciutat, taller per aprendre jugant, *Fes el teu quadern de pintura*, sobre l'exposició temporal *Corominas, els anys pintats. Retrospectiva 1967-2000.*
▸A partir de 2/4 de 7 de la tarda, al Museu del Cinema, projecció del documental *Buñuel*, de Rafael Cortés (1984).
SANT FELIU DE GUÍXOLS
▸Actes d'homenatge al músic guixolenc Juli Garreta. A les 12 del migdia, als jardins Juli Garreta, descobriment del bust de Juli Garreta, ofrena floral al monument i actuació de la coral Cypsella del Centre Excursionista Montclar.
▸A les 10 del vespre, al Teatre Auditori, concert de piano a càrrec dels joves intèrprets Maria Teresa Sierra, Sònia Román, Jordi Martín i Ferran Cotlell.

Quines

PALAFRUGELL
▸A partir de les 9 del vespre, al Centre Fraternal, quina.

DIUMENGE

3

Sants
▸Francesc Xavier, Claudi, Cassià, Maur, Crispí, Joan, Esteve, Víctor, Juli, Hilària i Magina.

LA PROPOSTA

FIRA DE L'AVET A ESPINELVES

● Dissabte s'inaugura la vintena edició de la Fira de l'Avet a Espinelves, que durarà fins al dia 10. Com cada any, parades d'arbres i productes tradicionals es combinaran amb exposicions, espectacles al carrer i una mostra d'art i oficis. Amb motiu del vintè aniversari, també s'ha posat un globus aerostàtic a disposició de tots els visitants.

Mercats
▸Anglès, Arbúcies, Bàscara, Breda, Camprodon, l'Escala, Fornells de la Selva, la Jonquera, Palafrugell, Puigcerdà, Roses, Sant Feliu de Guíxols, Sant Gregori, Sant Hilari Sacalm, Sant Joan de les Abadesses, Tordera i Tortellà.

Balls

CALDES DE MALAVELLA
▸A les 5 de la tarda, a la Casa Rosa, sessió de ball a càrrec de Pep Xena.
CAMALLERA
▸A 1/4 de 6 de la tarda, concert i ball a càrrec de l'orquestra Nueva Etapa.
CAMÓS
▸A les 6 de la tarda, al pavelló, ball amb Pa d'Àngel.
CASSÀ DE LA SELVA
▸A les 6 de la tarda, al Casal de Jubilats, ball amb el grup Armonia.
CASTELLFOLLIT DE LA ROCA
▸A les 5 de la tarda, al casal de jubilats Nous Horitzons, ball amb el grup BVell Temps.
CORÇÀ
▸A les 6 de la tarda, a l'envelat, ball amb l'orquestra Amoga.
GIRONA
▸A la nit, a la Sala de Ball, ball a càrrec de l'Orquestra Costa Brava.
MONTAGUT
▸A les 6 de la tarda, ball amb el conjunt Stels.
NAVATA
▸A les 6 de la tarda, al centre social, ball amb la Família Serrallonga.
ORDIS
▸A les 6 de la tarda, al local social, ball pel Nit i Dia.
PALAFRUGELL
▸A les 5 de la tarda, al Club de Jubilats Sant Jordi, ball en viu per als socis.
▸A 2/4 de 6 de la tarda, al Club de Jubilats L'Esplai, ball per als socis.
PALAMÓS
▸A les 5 de la tarda, a l'Associació Gent Gran de Palamós, ball amb Tommy.
RIPOLL
▸A les 5 de la tarda, a la sala de ball Bohemis, actuació de José Luis.
ROSES
▸A 2/4 de 7 de la tarda, a la SUF, ball per Ferran Prunell.
SANT FELIU DE GUÍXOLS
▸A la tarda, a la Sala de Festes Las Vegas, ball amb el conjunt Rolls.
▸A les 6 de la tarda, al casal d'avis de Vilartagues, ball amb l'organista Roncero.
▸A les 6 de la tarda, al casal d'avis Tueda, ball amb l'organista José García.
SANT FELIU DE PALLEROLS
▸A 2/4 de 6 de la tarda, al casal Sant Marc, ball amb el duet Jordi Punt. Sorteig d'una panera.
SANT JAUME DE LLIERCA
▸A les 6 de la tarda, al centre cívic, ball amb el grup Crema Catalana.
VILOBÍ D'ONYAR
▸A 2/4 de 6 de la tarda, al Punt Central, ball amb Pep i Ramon.

Concerts

CALONGE
▸A partir de les 7 de la tarda, a la sala Fontova, Quartetto da Cinque interpreta *Palpita Songs*.
GIRONA
▸A partir de les 7 de la tarda, al Teatre Municipal, concert a càrrec del Conjunt Orquestral de Girona.
▸A les 7 de la tarda, a l'Hogar del Ser, actuació de Nicomedia.
OLOT
▸A 2/4 de 12 del matí, a la sala d'actes del Teatre Principal, concert homenatge amb motiu del 150è aniversari de la tenora, a càrrec de la cobla Ciutat de Girona i músics de la cobla Selvatana.
SANT FELIU DE GUÍXOLS
▸A les 6 de la tarda, al Teatre Auditori, concert del pianista Joan Padrosa i La Principal de la Bisbal. Dins els actes d'homenatge al músic guixolenc Juli Garreta.
▸A 2/4 d'11 de la nit, a l'antic escorxador municipal, concert del grup Lumen.

Festes

BESALÚ
▸VIII Fira de la Ratafia. A partir de les 10 del matí, i durant tot el dia, a la plaça de la Llibertat, degustació, tast i venda de ratafies de Catalunya. Mercat d'artesans al Prat de Sant Pere.
▸A les 11 del matí, a la sala de sessions de l'Ajuntament, concurs de ratafies de Besalú any 2000.
▸A les 12 del migdia, actuació de Les Veus de Besalú.
▸A 2/4 d'1 del migdia, presentació de la ratafia guanyadora de l'any 1999. Premi a la millor ratafia de l'any 2000.
▸A les 5 de la tarda, sardanes amb La Principal de Porqueres.
ESTANYOL
▸Festa major. A 2/4 de 12 del migdia, ofici solemne en honor a Sant Andreu, acompanyat per la cobla La Principal d'Olot. A la sortida, es farà la tradicional rifa d'un xai.
▸A 2/4 d'1 del migdia, ballada amb els gegants i grallers de Bescanó.
▸Tot seguit, a la plaça Fontbernat, sardanes.
▸A les 4 de la tarda, sardanes per La Principal d'Olot.
OIX
▸Aplec de Santa Bàrbara de Pruneres. A les 11 del matí, esmorzar amenitzat amb música de muntanya amb acordió, per Manelic de Pera.
▸A 2/4 d'1 del migdia, missa en honor de Santa Bàrbara. Seguidament, cant dels goigs.
▸Després de la missa hi haurà encantament de coques i subhasta de llibres d'art.
▸A 2/4 de 2 del migdia, ball de pagès amb músiques de l'Alta Garrotxa per Manelic de Pera.
TORROELLA DE MONTGRÍ
▸607a Fira de Sant Andreu. Matinal de motos històriques. Inscripcions i concentració, de 2/4 de 9 a les 9 del matí, a la plaça de la Vila.
▸A les 10 del matí, al poliesportiu, V Gimnastrada del Montgrí. Gimnàstica, funky i aeròbic. Musical d'aeròbic i funky a càrrec de l'equip campió d'Espanya i 3r del món.
▸A les 10 del matí, al carrer Enric Morera, compra-venda de rossams.
▸A les 11 del matí, a la sala del cinema, I Exhibició de billar.
▸A les 11 del matí, a la urbanització Creu de la Rutlla, IX Concurs de gossos d'atura.
▸A les 12 del migdia, cercavila a càrrec dels Grallers del Montgrí.
▸A les 12 del migdia, a la plaça de la Vila, lliurament dels Premis Peix i Espina.
▸A les 12 del migdia, al cinema Petit, Duo Murrapo presenta *Una gota de agua*.
▸A 2/4 de 5 de la tarda, a la plaça de la Muralla, I Subhasta de cavalls.
▸A 2/4 de 6 de la tarda, a la Sala, *Poetes catalans d'ara*, poesia i música a càrrec de Joan Massotkleiner i Ernest Díez.
▸Tastets de Sant Andreu, de les 6 de la tarda a les 8 del vespre.
▸A les 7, a la Sala, subhasta solidària d'Art organitzada per la Comissió de Solidaritat Nord-Sud.
▸A les 7 de la tarda, al cinema Petit, concert a càrrec de J. Pardo, clarinet, i Anna Puigmartí, piano.

Infantils

BLANES
▸A 2/4 de 6 de la tarda, a l'Esbarjo Parroquial, *Els follets i el sabater*, a càrrec del Centre Titelles de Lleida.
GIRONA
▸A les 12 del migdia, al Museu d'Art, *Amb ulls de conte*.
LLORET DE MAR
▸A les 12 del migdia, al Teatre Municipal, *L'arc en el cel*, a càrrec de M. Dolors Laffitte.
ROSES
▸A les 12 del migdia, a la SUF, *Elemental, estimat Watson*, per la Cia. Veus Veus.
SALT
▸A les 12 del migdia, al Teatre de Salt, *Samfaina de colors*, a càrrec de la Cia. Ralet, ralet.
SANT GREGORI
▸A les 12 del migdia, al cinema Victòria, *Quan arriba Nadal*, a càrrec de la companyia País de Xauxa.
SANT HILARI SACALM
▸A les 6 de la tarda, al Cinema Catalunya, *Estrambòtic*, per Teatre Mòbil.
VIDRERES
▸A 2/4 de 6 de la tarda, al Casino La Unió, *Records d'un Vell* per Teatre Arca, SCCL.

Sardanes

RIUDELLOTS DE LA SELVA
▸A les 4 de la tarda, al pavelló d'esports, sardanes amb les cobles Bisbal Jove i Principal del Llobregat. Tot seguit, ball pel grup Twister.

Teatre

SARRIÀ DE DALT
▸A les 6 de la tarda, al centre cultural parroquial, *Dos pillets que es porten l'oli*, a càrrec del grup Màscares de Girona.

Diversos

BÀSCARA
▸Mercat de cavalls. Al matí, al Paller d'en Xirau, mercat de cavalls.
ESPINELVES
▸XX Fira de l'Avet d'Espinelves, als carrers del poble. Fira d'avets, de productes naturals i artesanals i de tota mena d'objectes nadalencs. Fins al diumenge 10.
GIRONA
▸Fira del col·leccionisme a la plaça Catalunya. Diumenges al matí.
▸De les 10 del matí a les 2 del migdia, a les sales temporals del Museu d'Història de la Ciutat, taller per aprendre jugant, *Fes el teu quadern de pintura*, sobre l'exposició temporal *Corominas, els anys pintats. Retrospectiva 1967-2000.*
▸A 2/4 d'1 del migdia, al Museu del Cinema, projecció del documental *Buñuel visto por sus colaboradores, de C. Prats (2000)*.
L'ESCALA
▸A les 9 del matí, a la platja, XXIX Concurs infantil de dibuix.
LLORET DE MAR
▸Tirada a l'art a la platja de Lloret.
PALAFRUGELL
▸Fira d'artesans a la plaça Nova. El primer diumenge de cada mes, de les 9 del matí a les 2 del migdia.

Quines

EL FAR D'EMPORDÀ
▸Gran quina de la fundació privada Altem, a 2/4 de 6 de la tarda, a les instal·lacions del Mas de les Garses.
PALAFRUGELL
▸A les 8 del vespre, al Centre Fraternal, quina.

Visites guiades

GIRONA
▸A les 12 del migdia, al Museu d'Història, visita comentada a l'exposició temporal *Corominas, els anys pintats. Retrospectiva 1967-2000*, amb Jordi Falgàs.

-594-

REVISTART

REVISTA DE LAS ARTES

0 0055
9 771134 798002

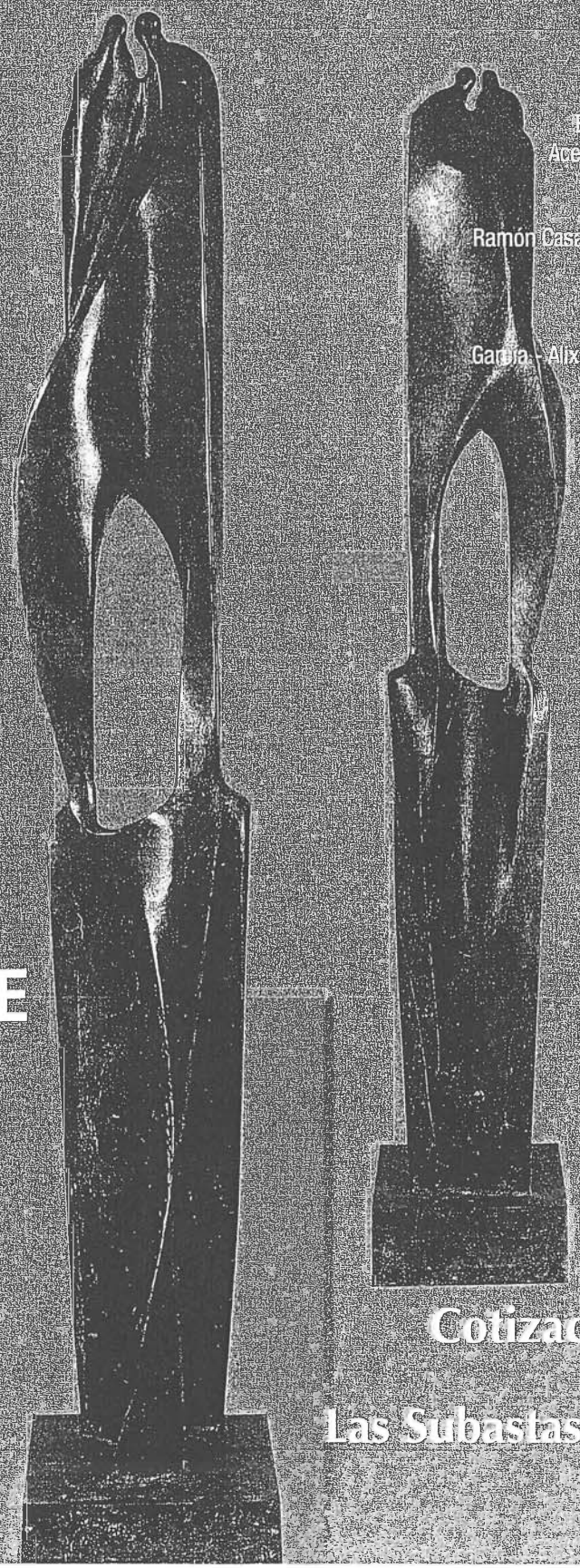
MUSEOS
Museo de Belas Artes da Coruña

OPINIÓN
Balkenhol. El lenguaje del diálogo
Acerca del novelista Ramón J. Sender

GRANDES CITAS
Ramón Casas. El mejor pintor del modernismo
Versiones del Sur en el MNCARS

FOTOGRAFÍA
García - Alix: Una vida a través de la fotografía

ESMALTE
30 años de esmalte en la Lonja

ENTREVISTA A
CLEMENTE OCHOA

Cotizaciones de Artistas

Las Subastas más interesantes

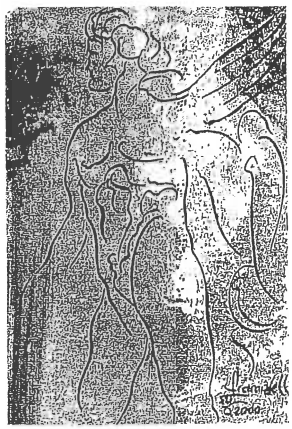
on reconocidos: cuadros de gran realismo en l caso de Català, imágenes rebosantes de sentimiento por la parte que toca a Grau, y acuarelas con paisajes de gran belleza, típicos del lotense Danésjordi. –O.S.

RAFAEL CATALA

Girona
CARMEN BERGES
Casa de Cultura "la Caixa"
Carmen Berges crea en todos sus lienzos, una particular atmósfera representada con árboles cuyas ramas desnudas lanzan sus húmedos dedos hacia el cielo, hacia lo alto, como pidiendo la llegada de una renovada primavera. Un cielo plomizo ayuda a mantener esa idea de ensoñación en sus cuadros siempre mágicos. –J.F.

Girona
SALA LA PUNXA
Santa Eugènia, 19
T. 972 211 854
Carandell expuso recientemente en la Sala La Punxa de Girona, una recopilación de reproducciones de Navidad, que van desde que tenía 7 años hasta el mismo año 2000, pudiéndose apreciar las diferentes etapas del artista, destacando los años setenta en los que trabajó un innovador grafismo. Acompañó esta colección, con obra de los años 90 y 2000, en los que el artista ha vivido consagrado al estudio pictórico de la historia de la música, con especial atención a su apasionada novena sinfonía de Beethoven. –O.S.

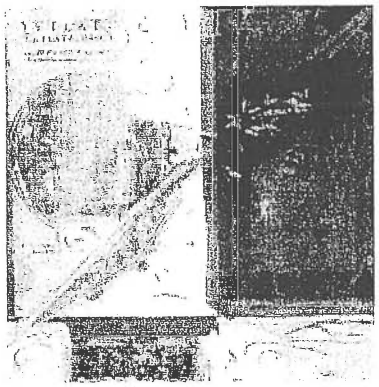
CARANDELL

. Blanes
GALERIA L'ARCADA
Hasta el 22 de mayo
Passeig de Dintre, 11
T. y F. 972 351 535
Enric Solanilla tiene una tradición personal de paisaje, pero también de naturalezas muertas y ha perfilado un estilo propio bastante intenso en cualidades pictóricas. La referencia humana, la huella personal o la acción son ausentes en los cuadros de Solanilla. Son cuadros de contemplación, tanto desde fuera como en una hipotética incursión del espectador en el espacio insinuado del cuadro. –G.N.

ENRIC SOLANILLA

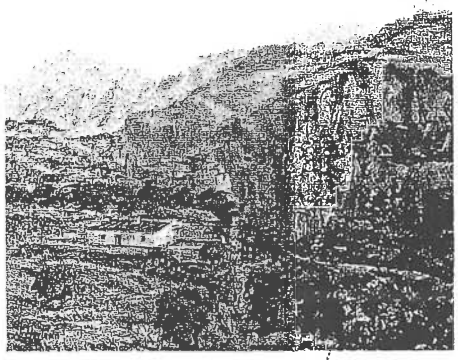
. Olot
GALERIA 4 CANTONS
Sant Ferriol, 23
T. 972 260 797
En plena celebración de su 25º aniversario, la Galeria 4 Cantons empezó el año con una interesante iniciativa, consistente en reunir cien cuadros, a un precio único de cincuenta mil pesetas. La finalidad no fue otra que promocionar el amor por el arte y que, por un precio realmente excepcional, todo el mundo tuviese la oportunidad de adquirir una obra de arte para su hogar. –U.I.

ELVIRA

GRANADA

. Granada
GALERÍA PROART
San Matías, 2
T. 958 226 683
Iluminado por resplandores granadinos pinta José Hurtado sus paisajes. Las luces y las sombras que convierten sus telas en arte, nos recuerdan el granadinismo que tanto por vocación como por derecho, rige el claro impresionismo de este pintor de profesión matemática y alma de artista. Pinta fácil, haciendo de lo complejo esa sencillez especial que únicamente pueden hacer los buenos, los poseedores de la batuta mágica del arte. –I.Y.

J. HURTADO

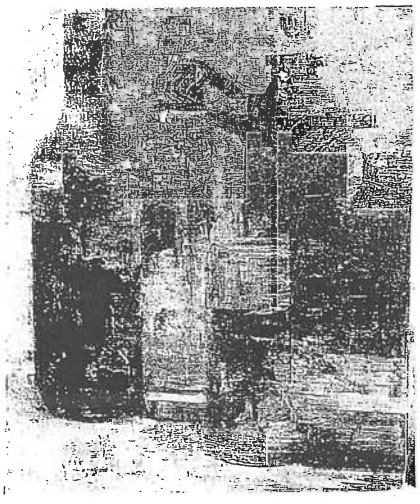
. Granada
GALERÍA XAUEN
Hasta el 22 de marzo
Pedro Antonio de Alarcón, 18
T. y F. 958 254 835
itelco.es/xauen
Emilio Pérez Romero(Granada, 1969) lleva a cabo una obra realista, en la que sobresale su excelente composición y el dominio del dibujo. Cultiva el paisaje granadino, utilizando técnicas mixtas, con un concepto personal de lirismo, muy especial. Licenciado en Bellas Artes por la Universidad de Granada, ha expuesto numerosas veces por todo el territorio nacional. –I.Y.

EMILIO PÉREZ ROMERO

HUELVA

. Huelva
PEDRO RODRÍGUEZ
Hasta el 20 de marzo
Caja Rural de Huelva
Alcalde Mora Claros, 5
T. 959 299 127
Pedro Rodríguez pinta con humildad, pureza y esencialidad ante las cosas, sin perder esa mirada pura, directa, espontánea. Parte siempre de una emoción, de una asociación que se da en la naturaleza, de un orden mágico extraño que puede manifestarse en la forma o en la luz. Y siempre quedará su ansia de perfección, de constante superación, con un lenguaje perceptible mediante el acto creador. –Enrique A. Montenegro

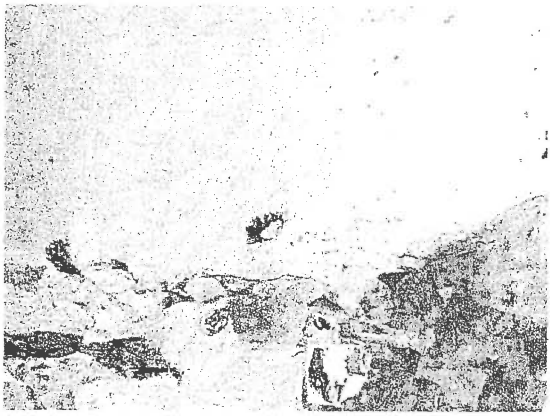
Bon Art

Revista d'Art

número 20 juny 2001 **300 ptes (1,80 euros)** www.ba-digital.net

ARTEXPO
LA RUPTURA

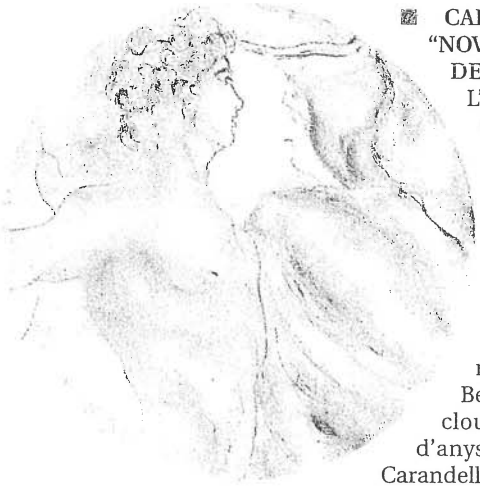
Entrevistes: Armand Gassó, Antoni Niebla i Arcadi Pla. **Opinió:** Modest Cuixart, Patxè i Arnau Puig. **Segle XXI:** Irene Pascual. **Estudi Endins:** Glòria Muñoz. **Focus:** Àngela Rodeja i Josep Canals.

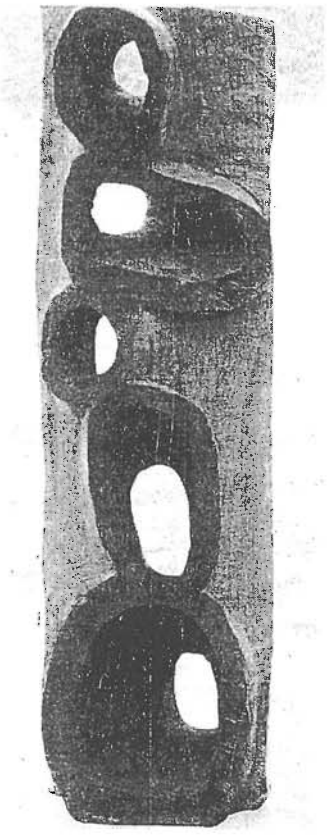
■ **LA GALERIA POU D'ART, ESCENARI DE L'UNIVERS POÈTIC DE LOURDES RAL.** La jove pintora catalana Lourdes Ral exposa, fins al proper 27 de juny, a la Galeria Pou d'Art de Sant Cugat del Vallès. La mostra reflecteix l'obra recent de Ral, que treu la seva inspiració del món natural. L'autora presenta peces elaborades en tècnica mixta i que s'inscriuen en l'abstracció, on les formes, els colors i les textures, deixen també intuir algun referent realista. Obres, totes plenes de lirisme i sensibilitat, a més de gust i bon fer. Cal destacar que l'artista serà present a Artexpo 2001 de la mà de la galeria Botó de Roda de Torroella de Montgrí.

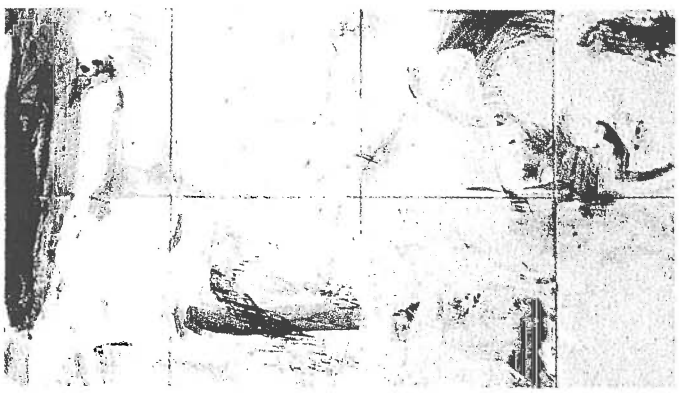
■ **ES PRESENTA EL LLIBRE DE CLAPERA MAYÀ A OLOT.** El passat mes de maig es va dur a terme a l'ajuntament d'Olot la presentació del llibre sobre la trajectòria artística del pintor olotí Clapera Mayà. Coordinat pel crític d'art Domènec Moli, el volum té un centenar de pàgines a tot color i properament serà presentat a Girona. En la fotografia de Juli, un moment de l'acte.

■ **CARANDELL I LA "NOVENA", A LA CASA DE CULTURA.** L'artista saltenc Carandell ha exposat durant aquest mes de maig a la Casa de Cultura de Girona la *Novena Simfonia*, una sèrie sobre la música de Beethoven, que s'inclou en el treball d'anys que elabora Carandell sobre art i música.

■ **ESCULTORS CATALANS, A LA BRETANYA.** Un total de vint-i-un artistes de l'Associació d'Escultors de Catalunya van participar el mes de maig en el tretzè saló de l'escultura de Landivisiau, a la Bretanya francesa. En aquesta exposició es van veure, també, 82 obres de membres de l'Associació d'Escultors de la Bretanya i de l'Associació de Gal·les. Les obres estaven elaborades en matèries i estils ben diferents. A la imatge, una peça de Lluís Bantí.

■ **L'ARTISTA FABIAN CHEVILLOTTE, A LA PUNXA.** Nascut a París, però resident actualment a Palafrugell, l'artista francès acaba d'exposar a les sales de La Punxa de Girona, obres de petit format, agrupades en forma de díptics o tríptics, i que tenen la particularitat d'haver estat pintades sobre ceràmica. L'autor defineix aquesta experiència com a pintura sobre ceràmica, i demostra en les obres un món ple de gestualitat condensada en uns pocs grafismes, d'influència plenament oriental i d'una mística, més que lírica, rotunda.

Bon Art
Revista d'Art
número 23 setembre 2001 / 300 ptes (1,80 euros) / www.ba-digital.net

ELS ARTISTES i L'ARTICULACIÓ D'UN ESPAI NACIONAL

Contrallum: Carles Fontserè

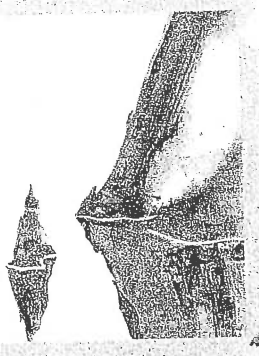
Reportatge: Tharrats vist per Tharrats i Maria Lluïsa Borràs escriu sobre Pierre Klossowski. **Opinió:** Arnau Puig, Modest Cuixart, Francesc Ferrer i Gironès, Bosch Martí i Josep Perpiñà. **Entrevista:** Antoni Niebla, Jordi Gimferrer i Joaquim Chancho. **Segle XXI:** Elena Arbiol. **Estudi Endins:** Marzo-Mart. **Temps Fugit:** Herman Brood. **Focus:** Rosa Ràdua (Ca'n Pinós de Palma de Mallorca)

EIVISSA, 4ª FIRA D'ART CONTEMPORANI DE LES BALEARS

SITGES, EL GLAMOUR DE LA MEDITERRÀNIA

- 599 -

■ **"Granollerins", a la Galeria Antoni Botey, de Granollers.** El dia 31 d'agost es va inaugurar a la Galeria Antoni Botey, de Granollers, l'exposició *Granollerins*, que recull obres de set destacats artistes locals: Joan Castillo, Toni Cumella, Salvador del Bas, Josep Lluís Navarro, Dolors Porredon, Bartomeu Serret i Xaxier Vilageliu. La coneguda galeria de Granollers vol, d'aquesta manera, retre homentatge a destacats artistes de la localitat, a la vegada que vol celebrar la festa major "amb la presència de l'obra d'estimats conciutadans". L'exposició restarà oberta fins al 14 d'octubre.

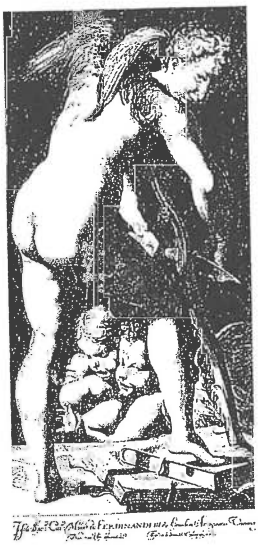

■ **Carandell exposa a Can Marc, de Begur.** Fins a l'11 de Setembre Joan Carandell exposa a Can Marc, de Begur, una sèrie de pintures recents que l'artista defineix com a perfils longitudinals. Així mateix, presenta obres de la continuació de la seva ja particular història de la música. Perfils longitudinals són el resultat de l'impacte produït per l'observació de la densitat profunda de les masses rocoses. La història de la música és l'evolució del treball que sobre la música Carandell està portant a terme des de l'any 1990.

■ **Suspeses les exposicions de la Galeria Ettinghausen.** Els propietaris de la Galeria Mercè Ettinghausen, de la Pera, han anunciat que "per raons familiars imprevistes" s'han hagut d'anul·lar les exposicions previstes per aquest estiu.

"De l'amor i la mort", a La Pedrera

Sota el suggerent títol de l'amor i la mort, la Fundació Caixa de Catalunya presenta a La Pedrera, de Barcelona, una col·lecció de dibuixos i gravats de la Biblioteca Nacional, que es podrà veure fins al 28 d'octubre.

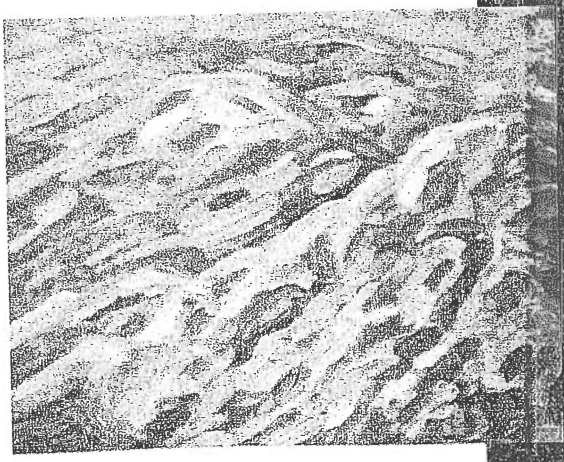

D'entre més de 40.000 dibuixos i 150.000 gravats i més de mig milió d'enquadernats datats entre els segles XV i XIX de què disposa la biblioteca, se n'ha escollit per a la mostra una acurada selecció que reuneix les millors escoles de gravat italianes del segle XV, alemanyes i italianes del segle XVI, italianes i dels Països Baixos del segle XVII i franceses i angleses dels segles XVIII i XIX. Respecte a la presència espanyola, destaquen gravats i dibuixos de Goya, Fortuny i Murillo, una interpretació de Becerra sobre una obra de Miquel Àngel i un anònim del segle XVI.

Tres temes centrals ressegueixen el fil expositiu: l'amor, l'amor i la mort, i la mort. Tres temes al llarg dels quals es pot veure en les seves diverses fases l'allunyament del món medieval i l'apropament a l'home.

Sota el tema de l'amor, s'hi inclouen imatges dels amors dels déus, herois i mortals de la mitologia grega i romana. La major part són traduccions d'obres pictòriques d'artistes majoritàriament italians. En l'amor humà, s'han seleccionat imatges sobre les *Noces de Carrà* de Veronese, una de les versions del *Jardí de l'amor* de Rubens, interpretacions d'*El gronxador de Fragonard*, la *Bona mare* dins les obres alliçonadores de Greuze i *La vicaria* de Marià Fortuny. Destaquen dos dibuixos de Goya, *Dona jove es renta a la font*, i *La duquessa d'Alba es recull els cabells*. Dins de l'amor i la mort, hi ha obres on aquests dos temes es creuen i conviuen junts. En el tema de la mort ocupa un espai important la de Jesucrist, en especial els aiguaforts i buri de Rembrandt. També un dibuix de Murillo i un altre de J. de Ribera. La mort de l'home està representada, entre d'altres, pel dibuix de *La mort de Lucrècia* de Pietro de Pietri. Destaquen el gravat *Estralls de la guerra* de Goya i l'aquarel·la de *Marroquí ofegat a la platja* de Marià Fortuny. Dins del triomf de la mort, cal veure un dibuix de M.A. Becerra interpretant *La resurrecció dels morts* i un fragment del *Judici final* de la Capella Sixtina, de Miquel Àngel. LOURDES RAL.

Brull Carreras exposarà el mes d'octubre a la Caja Duero, de Sòria

Massís del Garraf, de Brull Carreras.

Els anys 70, induït per l'artista Cardona-Torrandell, el vilanoví Brull Carreras va anar a Sòria per pintar paisatges castellans. L'any 1970 va fer una exposició a la galeria SAAS dels paisatges de l'entorn de Sòria: desolats, pelats, erms... Un any després, va exposar a la mateixa galeria. Va presentar pintures i dibuixos: *Una veu contra el silenci*, expressionisme social. Eren figures deformes, cossos torturats, cases destrossades... Doncs bé, del 8 al 21 del proper mes d'octubre, Brull Carreras, el pelegrí del silenci, exposarà a la sala de Caja Duero, de Sòria. Ho farà amb obres que recullen els paisatges del desert d'Atacama (Xile), el massís del Garraf, Lanzarote i l'illa de Sardenya. També exposarà dos paisatges sorians. Trenta anys després, Brull Carreras tornarà a Sòria i retrà homenatge al grup SAAS (desaparegut entre els anys 1973 i 1974), que li va donar, aleshores, protecció. L'exposició serà presentada per Francesc Puig-Rovira, historiador i crític de la pintura vilanovina.

-600-

HORA NOVA
PERIÒDIC INDEPENDENT DE L'EMPORDÀ
febrer - 3 març 2003 / Número 1.300 www.horanova.es 1,50 €

pàg 58

Joan Carandell exposa a Figueres

Del 19 de febrer al 3 de març es pot veure al Consell Comarcal l'exposició *Geometria Estel·lar* de Joan Carandell, una singular proposta que barreja aspectes mitològics i musicals. Situa l'observador melòdicament des del caos dels sentiments fins al cosmos ordenat de l'univers. El magnífic domini del dibuix s'acompanya d'una pinzellada ferma i segura. (Foto: Busquets).

MARTS
DE FEBRER
L 2003

SETMANARI DE L'ALT EMPORDÀ 25

www.emporda.net

Número 1.255
Any XXV
1,50 €

Dimarts
25 febrer 2003

ART

pàg. 24

Carandell presenta la sèrie «Geometria estel·lar»

S'exposa, per primer cop, al Consell Comarcal

FIGUERES
C.V.

Després de dos anys de treball, l'artista de Salt, Joan Carandell, exposa, per primer cop, una part de la sèrie *Geometria estel·lar*, integrada dins un gran projecte personal d'interpretació de la història de la música. L'obra de Carandell va ser presentada, la setmana passada, a la sala d'exposicions del Consell Comarcal, on restarà fins al 3 de març.

"Per mi, l'univers és geomètric", confirma el pintor qui, amb només cinc anys, va iniciar-se en l'art del dibuix i que, amb 21, va decidir dedicar la seva vida a l'art. "Creia que la meva missió era portar a la societat, a través de la pintura, allò que duia a dins", comenta Carandell.

Fa tretze anys va néixer un projecte que sumava dues passions: la pintura i la música. L'artista va començar amb una sèrie dedicada al saxofon. "Va ser aleshores quan vaig entendre que havia de representar la música amb la pintura", explica Carandell, qui es confessa un gran melòman. Així va iniciar-se en els temps antics i va anar recorrent cada període, saltant-se el classicisme i arribant, en aquests moments, al romanticisme. D'aquest període, Carandell va centrar-se en un personatge pel qual sent una gran afinitat, Beethoven, i en la metafísica de la *Novena Simfonia*. El desenvolupament d'aquest treball l'ha conduït a elaborar un monogràfic dedicat a la geometria estel·lar. D'aquest es poden veure a Figueres una dotzena de peces, la meitat de les quals són de gran format.

EMPORDÀ

Joan Carandell va ser present durant la inauguració de la seva exposició a Figueres

L'estil de Carandell és molt personal però s'emmarca dins el camp de l'expressionisme. Per al pintor, el color i la forma tenen una gran importància. "A partir de la vibració surt el color i a partir d'aquest, la forma. Per arribar a la unitat, s'ha d'integrar color i forma", diu l'artista qui ja ha fet 72 exposicions individuals.

EMPORDÀ
La informació de prop

Dimarts, 25 febrer 2003, pàg 69

EXPOSICIONS

BARCELONA

A la galeria Bruna Espai d'Art –Consell de Cent, 286–, exposició de l'artista Sànchez Santiago. Restarà exposada fins al dia 8 de març.

A la galeria René Metras, exposició de l'artista Rosa Brugat. Es podrà veure fins al 15 d'abril.

FIGUERES

Al Museu de l'Empordà, *mEc03 [Museu de l'Empordà Col·leccions]: Fons d'aquarel·les*. Fins al 30 de març.

A la galeria El Claustre, exposició de l'artista Rafael Català. Es podrà veure fins l'1 de març.

Al Casino Menestral Figuerenc, exposició de fotografies *Detroit* de Jordi Bernadó dins el cicle *Passatges* del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya. Delegació de l'Alt Empordà. Fins al 28 de febrer.

Al Consell Comarcal, exposició *Geometria estelar* de Joan Carandell. Fins al dia 3 de març.

A Quim i Joan Perruquers, exposició de Joan Carles Planas. Restarà exposada tot el mes de febrer.

Al bar Dalicatessen, exposició de l'artista Alberto A. Malaccorto Frangella. Fins al 15 de març.

PARETS D'EMPORDÀ

A l'Espai Lleixà, exposició *de París al Cel (1970-2002)* amb obra inèdita de Daniel Lleixà.

PARÍS

Al Centre d'Estudis Catalans de la Universitat de la Sorbonne, exposició *Mediterrània* de l'artista Carles Bros. Fins al 14 de març.

PERALADA

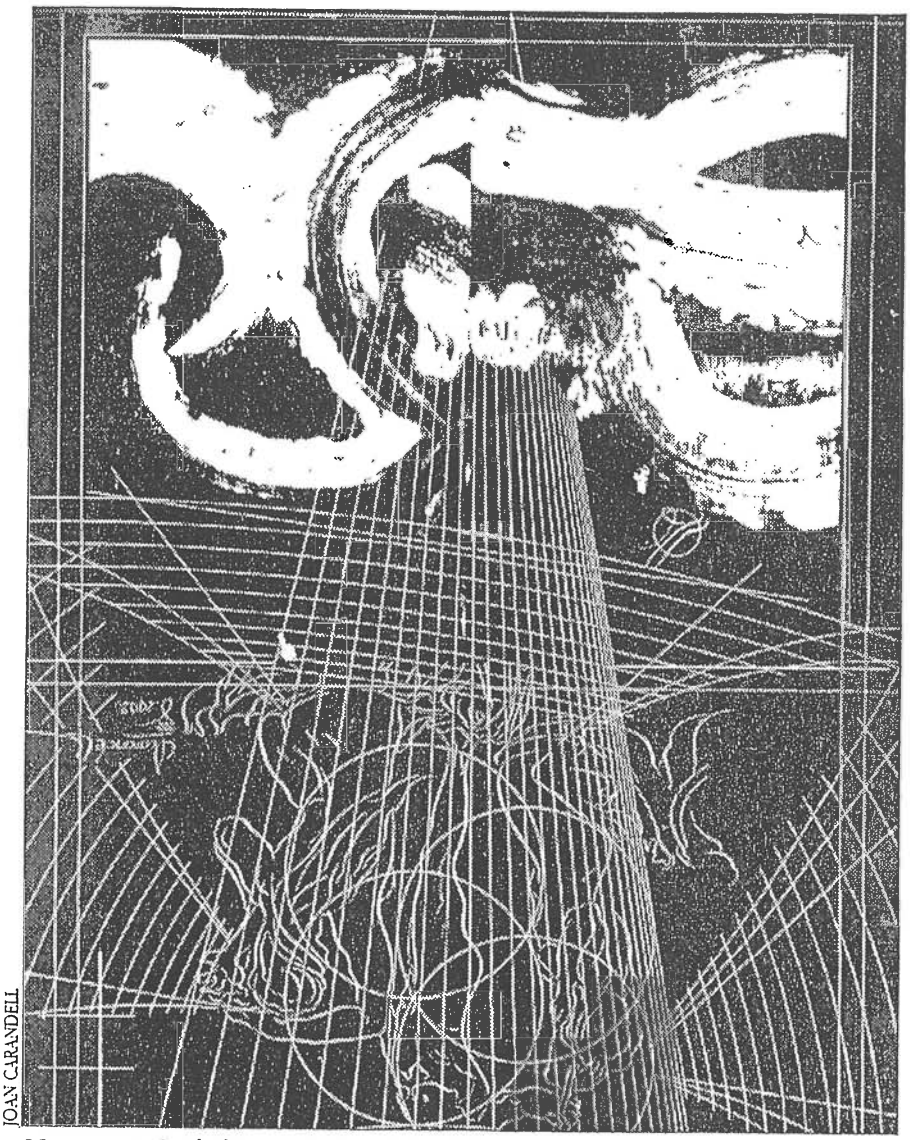
Al Centre Cultural Sant Domènec, exposició de Josep Cierco. Fins al 26 de febrer.

PERPINYÀ

A la sala d'exposicions del Convent des Minimes, exposició de fotografies *Salvador Dalí vist per Francesc Català-Roca*. Es podrà veure fins al dia 15 d'abril.

SANT PERE PESCADOR

Al Casal, exposició de fotografies *Ombres* de Rafel Bosch. Fins al 14 de març.

JOAN CARANDELL

25 graus centesimals d'univers de Joan Carandell es pot veure al Consell Comarcal

LA REVISTA DE LA VALL D'ARO

El Carrilet

2003

ARTS

Exposicions estivals

Glòria Jara

Com ja s'ha fet habitual, la sala d'exposicions de la Fundació "La Caixa", durant el mes d'agost, disposa d'una exposició de renom, possiblement la més important de les moltes que acull durant tot l'any. Aquests mesos d'agost en majúscules és gràcies a una ínfima part de col·laboració desinteressada del nostre veí i expresident del COI i de La Caixa, Joan Antoni Samaranch. Enguany ha posat a la disposició de tots els cristinencs i rodalies els primers <<cracks>> en l'esport català sota la denominació d'<<Arrels de l'esport català. 1905-1960>>.

L'exposició consta de 120 fotografies, bona part d'elles, pertanyen a la col·lecció de Joan Antoni Samaranch, les altres formen part de col·leccions i d'arxius d'institucions com A.C. Girona, Arxiu Nacional de Catalunya, Museu del Barça, Espanyol, Centre Excursionista de Catalunya,...

Aquesta gran col·lecció té un segon objectiu, el de mostrar l'estreta relació entre la fotografia i la promoció de l'esport que va néixer a finals de la segona dècada del segle XX. La progressió fotogràfica va permetre que les imatges esportives també tinguessin un lloc a publicacions com <<La Jornada Deportiva>>, <<Gaceta Deportiva>>, Sports>>, i per tant s'iniciés una nova professió, el reporter esportista, una professió tan comuna en els dies d'avui.

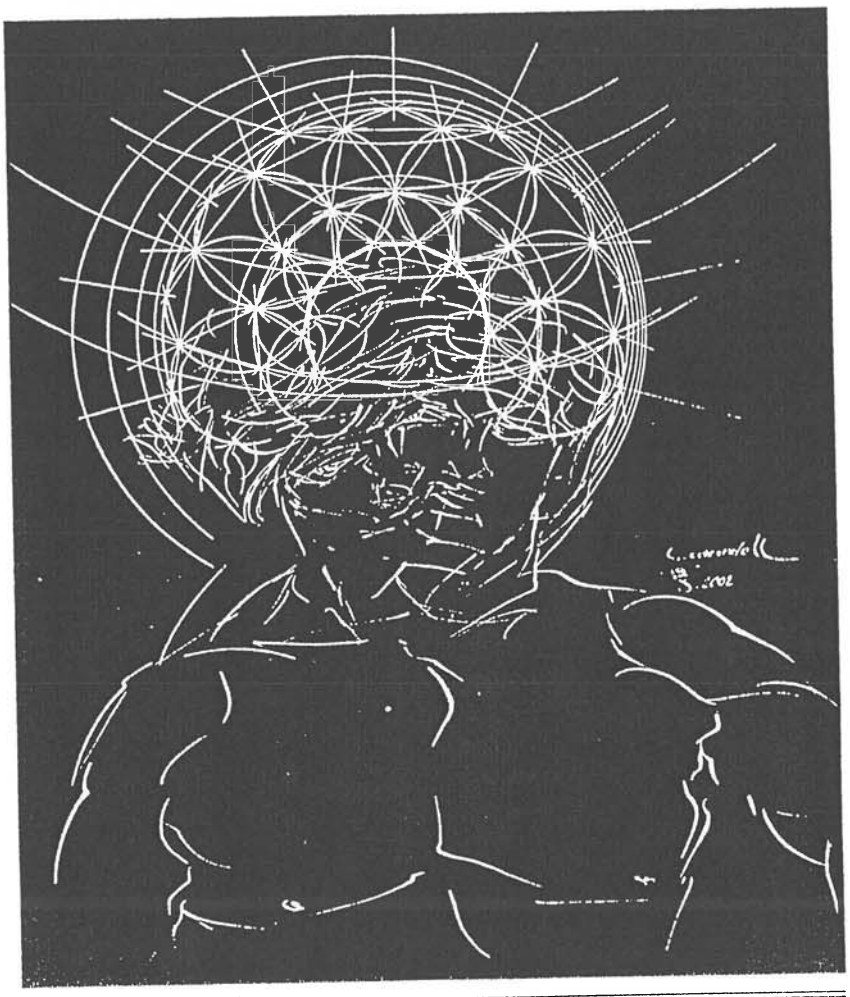
Entre les imatges s'hi poden observar esdeveniments que han fet història a l'esport de Catalunya com les curses organitzades per Penya Rhin, el circuit de Pedralbes, la inauguració dels jocs Mediterranis el 1955, les alineacions de la Selecció Catalana d'Hoquei i del Reus Deportiu,... També es poden recordar com el públic seguia aquests esdeveniments esportius, quan el jovent s'amuntegava a la plataforma del tramvia per anar a veure un partit de l'Espanyol,...

Una altra exposició que s'esdevindrà del 6 de setembre al 17, a la mateixa sala d'exposicions, no recollirà fotografies sinó quadres del pintor de Salt, Joan Pujol Carandell, conegut artísticament per Carandell. Aquest personatge el vaig conèixer a través de la poesia d'Elvira Gràcia, les il·lustracions i les cobertes dels darrers tres poemaris són de Joan Carandell.

La seva pintura és diferent a la de qualsevol pintor convencional, la seva estima per la natura, per la poesia per l'essència de les coses i especialment per la música fa que la ment de Carandell s'endinsi al més enllà. En diverses exposicions nacionals i internacionals s'ha pogut observar una representació pictòrica de la Novena Simfonia de Beethoven. Darrerament ha acabat l'obra que porta per títol "L'ombra del raig de sol" inspirat per la poesia, de mateix títol, de la poeta abans citada.

En les seves obres és natural copsar figures humanes al més enllà conciliades amb el dibuix artístic i amb notòries traces geomètriques. Els seus colors preferits són el negre contra el blanc, el blau i el vermell intens. Carandell, considerat com un dels més grans artistes contemporanis i gran amant, en la seva pintura sempre hi reflexa, hi dóna color, a diverses arts, a la música, a la poesia,...

La pintura de Carandell és molt personal però una vegada conegut l'autor pots copsar a cada quadre, infinitat de detalls que li afloren de la seva immensa capacitat psicològica. Segons ell <<L'Univers està dibuixat, només cal mirar-lo>>.

ancora 56
Setmanari de la Costa Brava
NY LVI. FUNDAT EL 1947. SANT FELIU DE GUÍXOLS, 4 SETEMBRE DEL 2003. 1'15 €. N.º 2.823

JOAN CARANDELL EXPOSA A SANTA CRISTINA

El pintor Joan Pujol Carandell, conegut artísticament com Joan Caradell, exposarà les seves obres a partir del dissabte 6 de setembre a Santa Cristina d'Aro. L'exposició restarà a la vista fins al dimecres 17 del mateix mes a la sala d'exposicions "La Caixa" de les 5 a les 9 del vespre els dies feiners i de les 11 a les 2 i de 5 a 9 del vespre els dissabtes i festius.

El pintor de Salt es mostra molt creatiu gràcies a les fonts d'inspiració que la poesia i la música, especialment, li proporcionen. La seva pintura coneguda internacionalment mostra una esplèndida capacitat psicològica en fer present imatges del més enllà compaginades amb la pintura i el dibuix geomètric.

En quant a la literatura podem destacar que és un gran amant de la poesia de l'Elvira Gràcia, les il·lustracions dels seus tres últims poemaris són de Carandell. Alguns dels seus quadres exposats a Santa Cristina versaran sobre alguna poesia de la poetessa com "L'ombra del raig de sol". Pel que fa a la música, diversos quadres estan inspirats en la novena simfonia de Ludwig van Beethoven.

La pintura de Carandell es basa en formes abstractes blaves, vermelles i daurades i per sobre d'elles s'hi troben les imatges de figures geomètriques, blanques o negres, que expressen part de les seves vibracions personals.

LA PROA diari del BAIX EMPORDÀ
Setmana del 9 al 15 de setembre de 2003 - Núm. 496 - Any X - 1.35 euros

EXPOSICIÓ

L'artista Joan Carandell exposa a Santa Cristina d'Aro

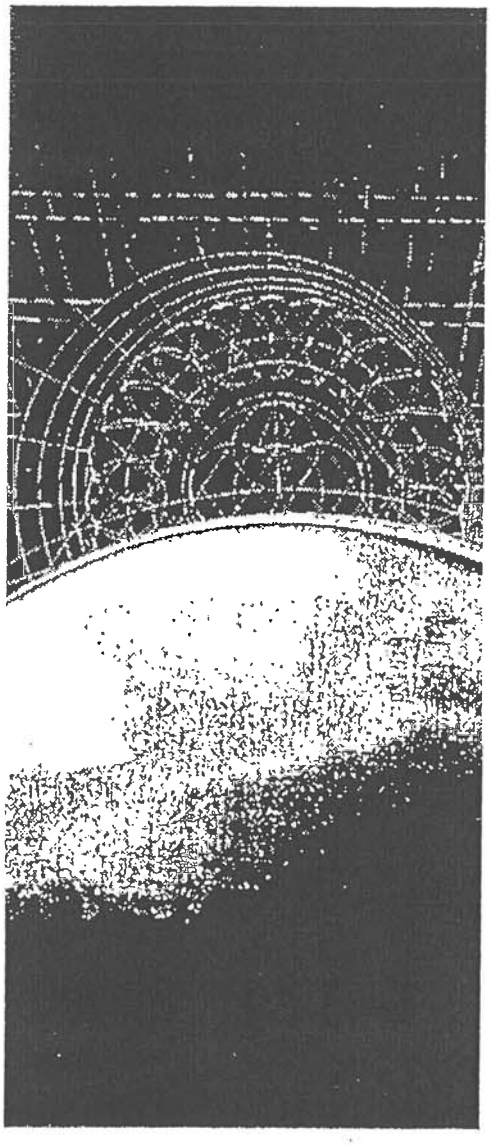
La seva obra es podra veure fins al 17 de setembre

La Proa
Santa Cristina d'Aro

L'artista Joan Carandell exposa a la sala de la Fundació la Caixa de Santa Cristina d'Aro del 6 al 17 de setembre.

Remei Mitjavila ens defineix d'aquesta manera l'artista: "Joan Carandell, incansable esbrinador dels misteris de la Naturalesa Universal, porta, des de la seva vessant artística-creativa mitjançant la pintura, tot un procés molt fecund de desenvolupament creatiu, que partint de la innata predisposició i d'un ideball de recerca constant, el porta al llarg de la seva llarga trajectòria, a la realització d'un gran nombre d'obres artístiques, sempre en constant evolució dins d'aquesta recerca.

La seva predisposició a l'Art i/o Cultura el condueix a la investigació profunda de

temes que d'una manera o altra l'incentiven per arribar a plasmar l'obra. La temàtica és diversa, psicologia humana, arquitectura, ciència, natura, figura, música, i totes les Arts.

La Música, que és l'autèntica vibració de l'estructura Universal, li permet viatjar a les Esferes i donar formes d'aquest element, -el més elevat- en la seva obra personal "Història de la Música-, 13 anys de treball fins al moment.

Dins els períodes musicals, Beethoven i la Novena Simfonia són elements fonamentals.

Aquesta mateixa vibració, en aportar-li coneixements de l'àmplia estructura de l'Univers, li ofereix la possibilitat de recerques constants, i a la creació d'unes obres de caràcter personal, com ho demostra la seva singularitat i trajectòria.

Le Carrefour des Artistes

par Paul Hallenaut

Jean Lloveras

Galerie Thérèse Roussel, 7 Place Joseph Després à Perpignan, jusqu'au 15 mars. Exposition de sculptures récentes. La galerie est ouverte les après-midi sauf dimanche et lundi. Vernissage ce vendredi 13 février à 18 heures.

« Artistes de Llevant »

Galeria d'Art « El Claustre », C/San Pau, 11, Figueres, jusqu'au 28 février. Peintres du Sud-Est de l'Espagne, principalement de Valencia et d'Alicante : Cerdà, Gironés, Giner Bueno, González Beltrán, Hernández Martin, Román Francés, Ignasi Frelis et Royo, un portraitiste à la touche vive et légère qui joue avec la lumière. Une très belle exposition qui aurait pu être intitulée « L'art no té res a veure amb res que sigui lleig » comme l'a écrit J. Sorolla. Ouvert de 11 à 13 h 30 et de 17 h 30 à 20 h 30 sauf le lundi et les jours fériés. Vernissage ce vendredi 13 février à 20 h 45.

Véronique Joguet

Villa Duflot, Rond Point Albert Donnezan à Perpignan, jusqu'au 29 février. Une quinzaine d'acryliques grand format, exposées pour la première fois, nous restitue Collioure à travers des couleurs pures et des surfaces bien orchestrées dans la tradition des fauves.

Catherine Palau Van-Steelant et Jean-Pierre Dulucq

Restaurant-Cafétéria « El Sol », Plaza del Vi, 9 – Gérone, jusqu'au 5 mars. La première expose des peintures sur le thème de l'Afrique du Nord et le second, année Dali oblige, sur la gare de Perpignan. Cette exposition a été montée par le Groupement Associatif de Libération Artistique. Renseignements au 06 72 20 29 78

Alain Parent et François Pous

Espace des Arts, Rue des Ecoles au Boulou, jusqu'au 28 février. Une double exposition réunissant les peintures d'Alain Parent et les lièges de François Pous. Les toiles du premier fourmillent de personnages historiques, mythiques ou sortis tout droit de notre environnement quotidien. Ils se côtoient le plus naturellement du monde dans l'ambiance magique de ces tableaux aux tons chauds. Les sculptures de François Pous répondent superbement à cet univers onirique. Des personnages découpés dans l'écorce du chêne-liège semblent issus de la nuit des temps. Époque fabuleuse où les lutins pouvaient surgir de toute part et où les rois et les reines, couronnes sur la tête, veillaient à l'ordre du monde. Vous l'avez compris, cette exposition s'adresse tout spécialement à ceux qui ont conservé leur âme d'enfant ou... veulent la retrouver. À voir du mardi au samedi inclus de 9 à 12h et de 14 à 18h. Entrée libre.

Jacklyn et Roant

Auberge du Val Marie, Route de Montescot à Villeneuve-de-la-Raho, jusqu'au 28 février. L'Académie Artistique du Pays Catalan présente deux artistes dont les œuvres réalistes, à tendance impressionniste, s'inscrivent dans la tradition classique et figurative. À voir

Voyage vers la Chine

De la lettre au signe, Médiathèque, 15 Rue Emile Zola à Perpignan. Exposition en partenariat avec la Ville de Perpignan, la Maison de la Chine et France Bleu Roussillon. Vernissage le vendredi 20 février à 17 h 30.

Carandell

Palais des Congrès à Perpignan, du 17 au 21 février. « Beethoven – Structure de la vibration universelle » est le titre de cette exposition originale. Carandell, un peintre de Salt-Girona, utilise différents supports et des techniques diverses pour « matérialiser » la musique, si l'on peut dire. Les peintures figuratives ou tendant à l'abstraction sont en symbiose avec l'œuvre du grand compositeur. À voir. Ouvert tous les jours de 10 à 18 heures. Vernissage le mardi 17 février à 18 heures.

Les Créatifs Catalans

Palais des Congrès à Perpignan, du 23 au 28 février. L'Association « Les Créatifs Catalans » réunit des artistes souhaitant exposer ensemble dans un esprit de liberté et d'harmonie. C'est donc avec cet objectif qu'ils ont choisi les œuvres qu'ils présentent aujourd'hui. Les sculptures de Luc Abelanet, façonnées avec d'anciens outils, et les mosaïques aux couleurs bien équilibrées de Françoise Bosch, évoquent le monde aquatique. On retrouve la beauté du corps humain dans les encres et les sculptures de Jeanne Lavier ainsi que dans les terres cuites chargées d'émotion d'Anne Hallenaut. Paysages catalans et fleurs sont traités à l'aquarelle par Philippe Henry dans une facture originale et lumineuse ainsi que par Jacqueline Siesse de façon délicate et raffinée ; à l'huile, avec une touche intimiste, par Roant. Des fleurs également bénéficient de la transparence du vitrail qu'utilise Jacqueline Olive, Géraldine Riff laisse son subconscient créer des compositions abstraites. Sam Lachize propose une rétrospective de ses toiles aux couleurs méditerranéennes soulignées d'un trait vigoureux. Ouvert tous les jours de 10 à 12h. Des nocturnes sont prévues, jusqu'à minuit, les mardi 24 et vendredi 27 février. Vernissage le mercredi 25 février à 18 heures.

Toni Cassany

Galeria d'Art « El Claustre », c/Nou, 10, Girona, jusqu'au 21 février. Villages et paysages de l'Empordà sont les sources d'inspiration de cet artiste né à Girona en 1962. Il sait capter la lumière et l'atmosphère de ces « terres gironines » pour nous les restituer, avec sensibilité, sur des toiles qui s'inscrivent dans la grande tradition classique espagnole. Ouvert de 11 à 13 h 30 et de 17 h 30 à 20 h 30 sauf les lundis et jours fériés.

el mercat de Girona

40.000 exemplars

premsa gratuïta catalana

GIRONA, SALT, SARRIÀ, BANYOLES · IMMOBILIÀRIA, ANUNCIS I INFORMACIÓ LOCAL · EXEMPLAR GRATUÏT · CADA DIMARTS A LA TEVA BÚSTIA · NÚM. 334 · DEL 30 AL 5 D'ABRIL 2004 · ANY 6

anuntis

SUMARI

- IMMOBILIÀRIA ..... pàg. 9
- TREBALL I FORMACIÓ ..... pàg. 22
- MOTOR ..... pàg. 24
- AGENDA ..... pàg. 26

ANUNCIS GRATUÏTS
972 21 66 89

REFORMES GIRONA

- BANYS
- CUINES
- MOBLES DE CUINA
- PAVIMENTS
- FUSTERIA
- PINTURA
- REFORMES EN GENERAL

669 470 415
669 472 171

7a cursa Ciutat de Girona
10km
4 d'abril de 2004 a les 10h

La comunitat educativa de Girona va celebrar dissabte la IXª Diada de l'Ensenyament Públic a la Plaça Constitució

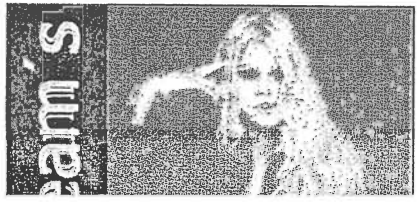
El MUCE ha demanat la derogació de la LOCE

Pàg. 3

Aquest cartell, del pintor saltenc Carandell, anuncia els actes de la Setmana Santa 2004

La Junta de confraries ja ha editat i començarà a distribuir el programa d'una de les celebracions religioses que comparteix el sentiment de fe amb un fort atractiu turístic. Un any més *Exposanta* obrirà les portes a l'església dels Dolors, el Grup Proscenium farà una lectura dramatitzada a "La Planeta" i els Manaies sortiran per entregar el penó. Però el que tothom s'espera és la processó del Sant Enterrament. Pàg. 3

DINERO RÁPIDO
HIPOTECAS
SOLUCIONES FINANCIERAS
Dinero rápido con la garantía de su

NOTÍCIES

Pagans demana més ajut per al Temporada Alta

En la visita que ha fet la consellera de Cultura, Caterina Mieras, a terres gironines, l'alcaldessa de Girona, Anna Pagans, ha aprofitat per exposar alguns temes que necessiten l'atenció de la Generalitat. És el cas de la Biblioteca Central, de la qual Pagans n'ha reclamat la gestió i la necessitat d'incrementar el suport econòmic en el festival de teatre Temporada Alta. Pàg. 5

Els pares són clau perquè els seus fills es motivin

Un entorn familiar estable, encara que no sigui tradicional (pare i mare) repercuteix favorablement en el desenvolupament del fill, especialment en la seva formació. L'IES Montilivi va celebrar una jornada, a proposta de l'AMPA, per parlar sobre la motivació. Alguns pares necessiten orientació per ajudar els seus fills i evitar que es desmotivin, però d'altres ja han abandonat la idea. Pàg. 6

'Temps de Flors' ultima la 49 ena edició

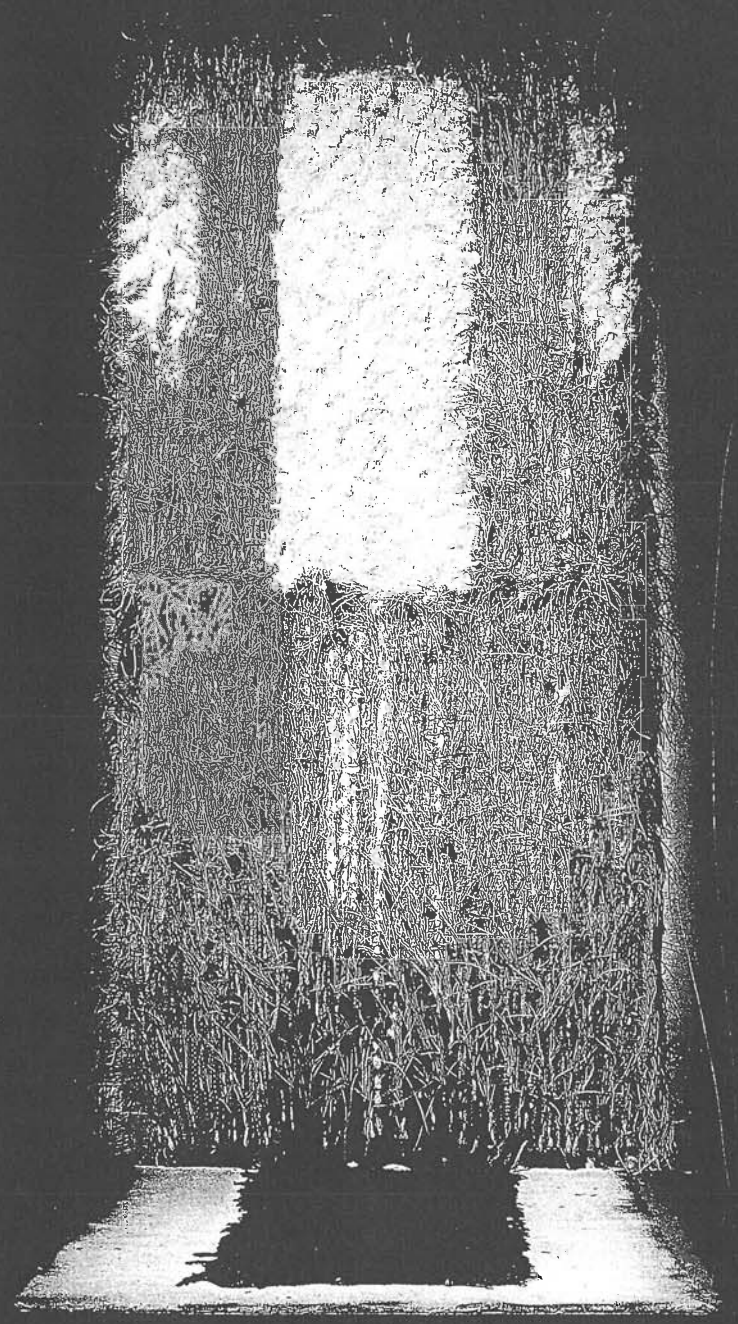
En la presentació del cartell de la nova temporada de l'exposició *"Girona, temps de flors"*, els organitzadors van desvetllar algunes de les novetats, com la ruta en trenet per les fonts de Girona i la recuperació de la Mina de Torre Gironella. Pàg. 7

queruhi
VINE!!

núm. 60 . octubre 2004 . 3 euros

bonart

LA CRISI DEL TÈXTIL

"índex bonart 2004"
Es presenta al castell de Benedormiens de Castell d'Aro

tarragona
Apel·les Fenosa a Caixa de Tarragona

terrassa
04. Interferències, nou cicle d'art experimental

barcelona
La Casa Ametller presenta la pintura d'Otto Cavalcanti

barcelona
Teresa Lanceta exposa a la galeria Atelier

verdú
Desè aniversari de la galeria Cal Talaveró

girona
Les exposicions de les Fires 2004

---

reportatge:
La col·lecció Carmen Thyssen - Bornemisza, de Madrid

Entrevista:
Dani Karavan, escultor

exposicions...

PALAU DE LA MERCÈ. Girona

Pujada de la Mercè, 10. Tel. 972 22 13 60 - Fax: 972 22 82 79
E-mail: info@palaudelamerce.net
Horari: de dimarts a dissabte, de 16.30 a 20.30 h.
Dates: del 8 d'octubre al 4 de novembre del 2004
Responsable: Josep M. Machado

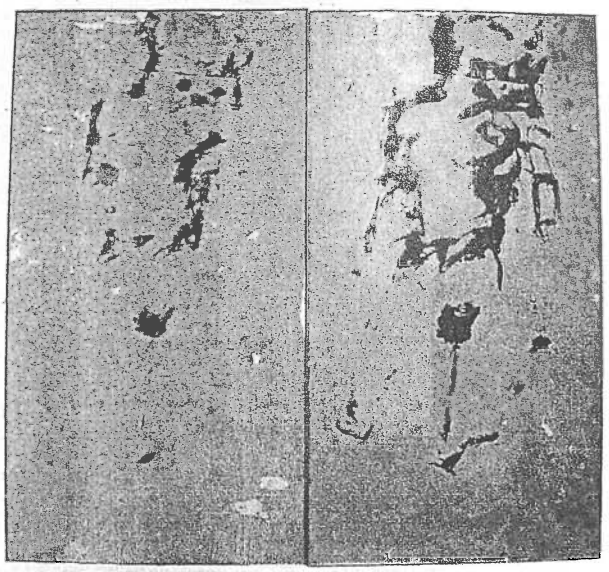
Perico Pastor: espontaneïtat en estat pur

mireia guillaumes

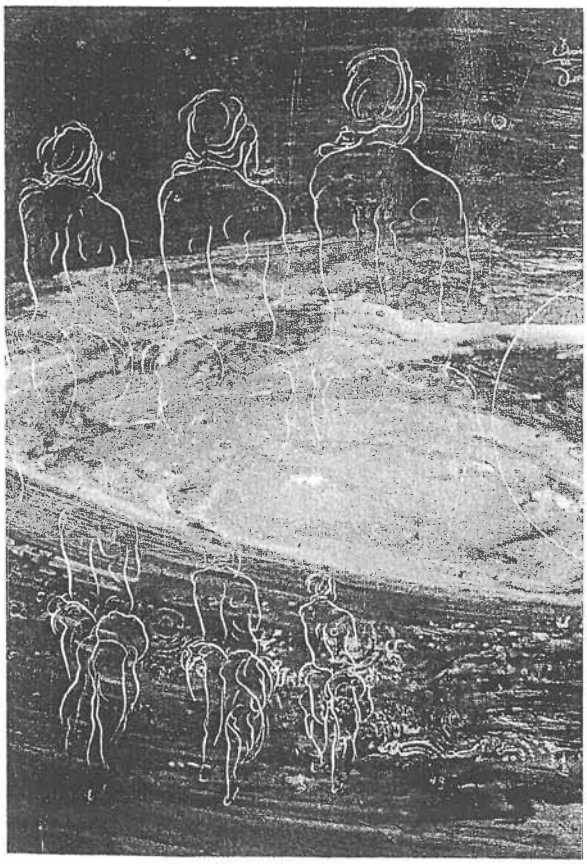
Són indiscutibles en Perico Pastor (Seu d'Urgell, 1953) un traç àgil, una textura rugosa –malgrat treballar amb paper seda– i una paleta que passa per l'escala cromàtica amb una facilitat sorprenent. Característiques que es fan presents també en aquesta exposició, on s'ofereix un ampli recull de les seves obres encara, més gestuals, més informalistes i més expressionistes que mai. Al llarg de la seva extensa producció, Perico Pastor ha utilitzat indistintament la pintura i la il·lustració, ja sigui a través de la tinta o de la aquarel·la, partint sempre de motius del quotidià, que la pinzellada ha reinterpretat a cop de canell.

Viatger incansable, destaca de la seva trajectòria la temporada llarga que va passar a Nova York; eren els anys 80. En aquella època va realitzar il·lustracions pels principals rotatius i revistes americanes. Una experiència que li ha servit per anar conreant un univers personal, alimentat amb mites propis; amb tot, davant de les seves darreres obres, hom es pregunta fins a quin punt la importància del motiu no és qüestionada per la espontaneïtat d'un pinzell que, amb clares influències de la cal·ligrafia oriental, es presenta en estat pur. Obres de persones vives.

Una de les obres exposades

Peça de Carandell inspirada en la novena simfonia

MUSEU D'ART - MD'A. Girona

Pda. de la Catedral, 12 - Girona. Tel. 972 20 38 34.
Horari: de dimarts a dissabte, de 10 a 18 h. Diumenges, de 10 a 14 h.
Dates: del 2 d'octubre de 2004 al 9 de gener de 2005
Responsable: Josep Manuel Rueda

Carandell: harmonia dimensional

La sala Espai del Museu d'Art s'omple de pintura rítmica i de musicalitat plàstica amb l'obra de l'artista Carandell. "Harmonia dimensional" és el títol d'una mostra que combina la pintura amb el dibuix lineal agafant la música com a punt de referència. En les obres de Carandell, cada pinzellada és la nota d'un compàs i cada compàs un fragment de l'obra.

Partint de la música de Beethoven, expressionisme i romanticisme en essència, i de la seva famosa novena simfonia com a fil conductor, Carandell s'endinsa en l'harmonia pictòrica i musical per assolir estar en pau amb l'univers que l'envolta i, alhora, arribar a entendre les vibracions vitals que s'hi produeixen.

La pintura, com a material físic i visible, i la música, com a material intangible i audible, es conjuminen en l'obra d'aquest artista que parteix de l'expressió gràfica per, d'alguna manera, arribar a entendre el món. Així doncs, l'espiritualitat està assegurada en unes obres que, expressionistes en el color, són autèntiques explosions d'energia que es perpetuen un any i un altre.

núm. 61 . novembre 2004 . 3 euros

bon art

5è aniversari

L'UNIVERS DE LA CREATIVITAT

castell d'aro
Presentació del primer index bonart

palma
Els ocells i els peixos de Barceló a la Catedral

terrassa
Art aborigen i M. Solà a Caixa Terrassa

sant feliu de guíxols
Cent anys del Museu d'Història de la Ciutat

sitges
Edifici Miramar. Pruno entre àngels i dimonis

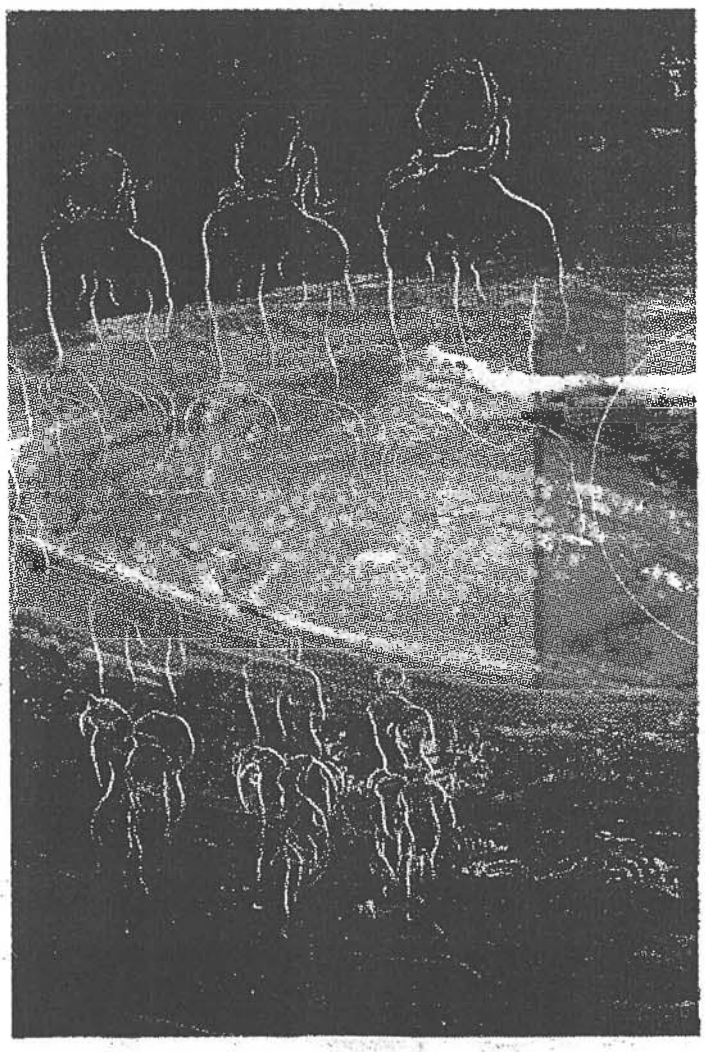
barcelona
CASM. Acut. Gussin. Sotokovi. Hort actual

reus
Oriol Teixidor guanya la Biennal de Pintura Jove

Entrevista:
Enric Lacalle, copresident de BCNFUTUR

Girona **MuseuD'Art**

L'Espai

CARANDELL

HARMONIA DIMENSIONAL

Del 2 d'octubre del 2004 al 9 de gener del 2005

Pujada de la Catedral, 12 -17004 GIRONA
Tel. 972 20 95 36 / 972 20 38 34

Le Carrefour des Artistes

par Paul Hallenaut

Espace-expo Le Colibri

Rue des Fêtes – Arles sur Tech. Jusqu'au 2 octobre

Un collectif de plasticiens présente «Art's humaniste d'urgence». Exposition de peintures, sculptures, mosaïque, au profit de «Pharmaciens sans frontière»

Ouvert tous les jours, sauf dimanche et lundi de 15h à 19h. Contact : 06 10 77 57 00

Kakou

Atelier d'Art contemporain. 2 rue Dagobert – Collioure. Jusqu'au 15 octobre

On retrouve dans les toiles de Kakou toute la luminosité et la chaleur du sud. Des bruns sourds et chauds côtoient des verts et des rouges intenses qui dégagent une grande expressivité et une émotion communicative. Kakou glisse vers l'abstrait à la recherche de voies nouvelles, mettant au second plan, ou éliminant parfois toute référence au monde extérieur pour donner la priorité à l'atmosphère. Ouvert tous les jours de 15h à 19h.

Carandell

Auditorium de la Sala Galà. Carrer del Moli, 9 Cassa de la Selva. Jusqu'au 29 octobre

Joan Carandell est un artiste atypique, inclassable, qui montre, une fois de plus, dans cette exposition, sa trajectoire créative et hétérogène. Il transcrit, depuis longtemps, à sa façon et avec sa palette, l'histoire de la musique. Cette exposition est une véritable symphonie picturale issue de la combinaison des sentiments de l'artiste et de nos propres émotions. Les contrées imaginaires que peint Joan Carandell sont hantées par des silhouettes stylisées qui semblent danser au rythme des sphères célestes. Ce sont les personnages de la Neuvième symphonie qui, maintenant, veulent revivre à travers «l'Escriptura Directa».

Vernissage le vendredi 30 septembre à 21 h.

Au cours de celui-ci, l'artiste donnera une conférence sur «Escriptura directa sobre la Novena Simfonia de Ludwig Van Beethoven» illustrée d'une projection audiovisuelle et avec la participation de la «Jove Orquestra de Cassà». Le vendredi 7 octobre à 21h, une conférence sera donnée sur le thème de «Historia de la Mùsica fins al periode del Romanticisme resum» à l'auditorium de la Sala galà avec une projection audiovisuelle.

Marc Chagall

Mas Carbasse – Saint-Estève. Du 6 au 16 octobre

L'association des «Rendez-vous de Saint-Estève» propose de nombreuses animations centrées sur Marc Chagall. Parmi celles-ci, une rétrospective sur la vie et l'œuvre de ce célèbre peintre original dans son inspiration que dans sa technique, nous permet de découvrir la Russie du début du XXème siècle, de rencontrer une culture judaïque emplie de joie et de fêtes, et de connaître un univers pictural coloré, fantaisiste et poétique. A voir de 15h à 19h.

Vernissage le vendredi 7 octobre à 18h 30.

Pat Roméro

Mas Carbasse – Saint-Estève. Jusqu'au 2 octobre

Cette exposition intitulée «Les itinéraires» est composée de 150 toiles hautement expressives, aux couleurs chatoyantes et contrastées. On y retrouve la fermeté du graphisme, les formes généreuses et les anamorphoses récurrentes dans les œuvres de Pat Romero. Les «itinéraires nous conduisent à travers le temps et l'espace mêlant histoires, sensations, images exotiques... c'est l'odeur fruitée des «sandias» exposées au soleil, l'arôme de menthe fraîche dans le thé brûlant, la transparence des mélafas, les «Olé» jaillissant de la foule, le noir et rouge de l'arène... ces «itinéraires», évoluant entre apparence et réalité, conduisent notre imaginaire vers d'autres lieux... ailleurs.

A voir tous les jours de 14h 30 à 18h 30

Musée des Arts et Traditions Populaires

(à côté de la Mairie) – Thuir. Jusqu'au 9 octobre

Peinture de Gilbert Grando et sculptures de Marie-France Quintana. Ouvert de 15h à 18h. Entrée libre.

Vernissage le vendredi 30 septembre à 18h 30.

rpignan

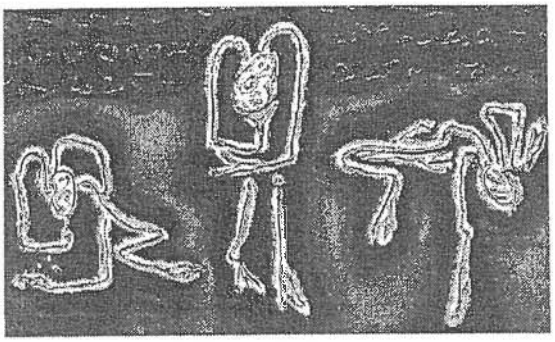
xpo de Jean Reus

**ı Reus, peintre d'un imaginaire ancré dans son temps, pré-
le « Los Olvidados » ; une allusion au film de Luis Bunuel
50) qui dépeint avec sensibilité les épisodes tragiques des
ıes laissés pour compte des banlieues mexicaines.**

L'homme, l'animal, la nature humaine deviennent, sous
inceau de l'artiste, des êtres réduits à leur plus simple
ression. Reconnaissables en tant que tels, certes, mais
s formes de signes, de gestes, filiformes et fantomatiques.
êtres sont matérialisés à partir d'huile sur toile ou parfois
crylique, rehaussé de légers reliefs de pâte et effets de
tière. Les couleurs quant à elles, s'articulent autour du
ıc, évoquant la vanité de l'existence.

'erie Art 9, 9 rue Courteline, du 3 au 29 octobre. Ouvert les mercredis et samedis de 15 h à 18h30. Contact: 0468509303.

Texte : Paul Hallenaut, photo : Danielle Reus

ıllioure

e bonheur des peintres

IT PEINTRES CONTEMPORAINS, dans un hymne vibrant
ı couleur, rendent hommage à Matisse. Ce sont Stéphane
rdarier, Didier Demozay, Jérôme Dupin, Serge Fauchier,
chel Fourquet, Dominique Gauthier, Jean-François
ıurige et Bernard Piffaretti. Ils appartiennent à la même
ıdance, sont de la même génération, éprouvent le même
ısir de peindre et partagent de semblables préoccupations
ıs des démarches cependant bien différentes.

Musée d'art moderne de Collioure. Jusqu'au 31 octobre. Ouvert tous les jours de 10 h à 12 h et de 14 h à 19 h. Entrée générale 2 euros.

Texte : Paul Hallenaut

Secours Catholique

Après le tsunami, une conférence de Daniel Verger

Directeur de l'Action Internationale du Secours Catholique Caritas France depuis 2003 il a pris une place primordiale dans l'aide et l'assistance apportées dès le 27 décembre 2004, aux sinistrés du tsunami. Invité par le Président à venir s'entretenir de l'action incessante du Secours Catholique dans l'Asie du Sud ravagée le 21 octobre à la maison Diocésaine du Parc Ducup à 18 h. Venez l'écouter en cette fin d'après-midi.

Un logement décent pour tous

Les actions menées jusqu'ici en faveur de la construction de logements sociaux n'ont pas permis d'éradiquer la crise du logement en France, qui s'est enrayée et touche aujourd'hui 5 000 000 de personnes sur l'ensemble du pays. Le Secours Catholique et notamment la Délégation de Perpignan qui agissent depuis de nombreuses années auprès des personnes mal logées, appellent l'ensemble des décideurs politiques nationaux et locaux à prendre des décisions immédiates majeures et courageuses avec des résultats à court terme comme la mise en œuvre du droit au logement opposable.

Texte : Joseph Bosc

Perpignan

Carandell, un artiste atypique

Joan Carandell est un artiste atypique, inclassable, qui montre une fois de plus dans cette exposition sa trajectoire créative et hétérogène.

Il transcrit depuis longtemps, à sa façon et avec sa palette, l'histoire de la musique.

Cette exposition est une véritable symphonie picturale issue de la combinaison des sentiments de l'artiste et de nos propres émotions. Les contrées imaginaires que peint Joan Carandell sont hantées par des silhouettes stylisées qui semblent danser au rythme des sphères célestes.

Ce sont les personnages de la Neuvième Symphonie qui, maintenant, veulent revivre à travers « l'Escriptura Directa ».

Le vendredi 7 octobre à 21 h une conférence sera donnée sur le thème de « Història de la Música fins al periode del Romanticisme-resum » à l'auditorium de la Sala Galà avec une projection audiovisuelle.

Auditorium de la Sala Galà, Carrer del moli, 9 – Cassa de la Selva. Jusqu'au 29 octobre.

Texte et photo : Paul Hallenaut

Collioure

Sur les traces des fauves

Marc Gilmant, photographe, poursuit depuis des années une démarche esthétique autour de la matière, des formes, des ombres et des reflets.

Il a voulu retrouver l'émotion originale des Fauves en suivant leurs traces, et leur rendre un hommage personnel à l'aide d'un support actuel, la photographie argentique.

Il exploite la lumière, les couleurs naturelles et la matière uniquement à la prise de vue et au cadrage, avec un minimum de matériel, sans manipulation informatique ou travail ultérieur.

En respectant certaines « règles » du Fauvisme comme la simplification des formes et des perspectives, la transfiguration du réel, la violence des couleurs..., Marc Gilmant a cherché à fixer des détails, des traces laissées par l'homme, des ombres ou des reflets à partir des lieux ou points de vue explorés par Matisse, Derain, Marquet, Manguin, Puy... Ainsi l'image photographique se lit comme une écriture picturale et sa composition rejoint le regard du peintre.

Exposition visible tous les jours de 10 h à 18 h, Chapelle du Château royal. Jusqu'au 23 octobre.

Texte : Paul Hallenaut

Céret — Galerie Odile Oms

La couleur c'est pas tout

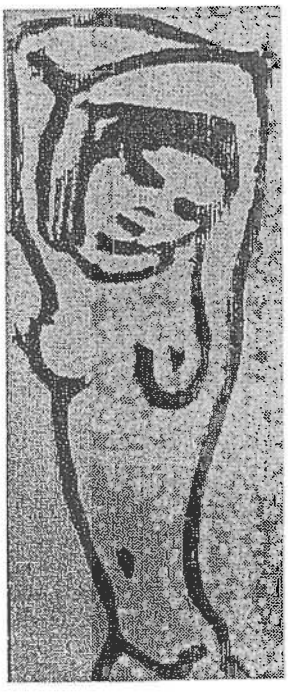
Cette exposition montre le parcours évolutif de l'artiste à travers huiles, gouaches et dessins.

André Derain qui se révèle chez les Fauves par une joyeuse richesse de couleurs ne se sent lié à aucun système. Il interroge dans ses toiles les maîtres du passé, remettant en cause les valeurs et les acquis de la modernité. Influencé par Cézanne il prône « le retour à l'ordre » et est rejoint par Picasso et Braque. Il restaure les principes de la plénitude classique. Il reçoit, en 1949, le soutien de Marcel Duchamps: *« Derain fut constamment l'adversaire des théories. Il a toujours été un vrai croyant du message artistique, non falsifié par explications méthodiques, et appartient au petit groupe d'artistes qui « vivent » leur art »*. Balthus se retrouve dans ses recherches et Giacometti ne cesse de lui rendre hommage: *« Derain est le peintre qui me passionne le plus, qui m'a le plus appris depuis Cézanne. Il est, pour moi, le plus audacieux »*.

12 rue du Commerce. Jusqu'au 31 octobre. Ouvert tous les jours, sauf le mercredi, de 11 h à 12h30 et de 14 h à 19 h.

Texte et photo : Paul Hallenaut

-619-

Tres moments de l'acte inaugural del curs a l'Escola d'art municipal i una mostra de l'obra de Carandell

Carandell inaugura la seva exposició i fa l'obertura del curs 2005-2006

El divendres 30 de setembre a l'auditori del Centre Cultural es va inaugurar una exposició de Carandell que porta per títol: ***Novena Simfonia de Beethoven. Escriptura directa*** com a acte de presentació d'aquest any.

Amb aquesta exposició hem volgut reunir novament els tres àmbits que integren el centre: El món de la música, el món de les arts plàtiques i el de les lletres. Per resumir-ho en poques paraules es tracta d'una exposició de pintura sobre la Novena Simfonia però acompanyada d'un llibre de bibliòfil amb els textos que el mateix artista ha escrit sobre els quatre moviments de la famosa composició musical de Beethoven.

Més d'un centenar de persones van assistir a l'acte que fou presentat per l'alcalde Antoni Baulida. Tot seguit l'artista Carandell va introduir el seu treball sobre la Novena que des de fa uns quatre anys treballa de forma gairebé exclusiva. N'ha interpretat tota la sèrie de personatges amb el seu estil peculiar de fons abstractes i figures dibuixades sensiblement amb la tècnica del *tiralínies*. Ha creat els entorns de colors i paisatges interdimensionals. Ha anat a la recerca dels sons estel.lars interessant-se per la geometria còsmica.

Carandell ens va presentar també un audiovisual que havia elaborat especialment per aquesta ocasió creat a partir dels quatre moviments en el qual es podia llegir la seva transcripció poètica de la

- 6/13 -

música, que ell anomena directa pel fet que són textos escrits en un moment de plena inspiració.

1r Moviment:

Impulsadora preparació per començar
la nostra lluita personal, per transformar-la
a la comprensió directa.
Fer-nos endinsar amb lleugeresa a tot
el programa establert a desenvolupar.
Dissenyat i preparat.
Promou i ens estimula l'atenció;
ens fa estar atents al moment que estem
vivint. "És un avís".
Ens diu senzillament - observa i escolta
el so màgic de les esferes - que
t'impulsarà a lluitar pel que t'espera.

2n moviment:

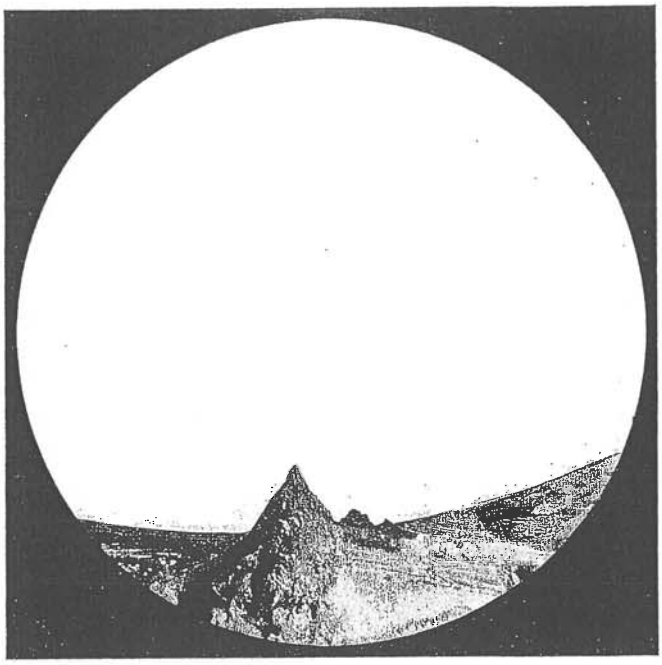
Comença a cavalcar pel teu propi
interior
sense parar, no miris al darrera, avança,
avança, no hi ha obstacles.
Amb la teva fortalesa derrueixes i
traspasses
barreres i impediments.
Lluita amb noblesa i arribaràs a ser
lliure.
-Sigues noble i seràs lliure-.
Cavalca sense parar, no coneixes
l'atuïment,
el sofriment ni l'*acorralament*.
No estàs encadenat per res que pugui
torbar
el teu camí. Avança, oh ser! Integra't
a l'ordre de l'Univers, ets signe de
llibertat.
Heroi amb domini dels quatre punts.

3r moviment:

La densitat del teu cos va
desapareixent,
estàs lliure d'angoixes, encadenaments,
pressions que torben el teu avanç.
El camí et condueix a un altre estat,
on regna l'alegria, la serenitat;
on la bondat és símbol de saviesa i
comprensió, integrats a cada un
dels éssers.
Tot és harmonia en el teu entorn.
És el resultat del teu esforç, de la teva
perseverança i de la teva atenció.
La teva força t'acompanya íntegrament
allà on ets, com a guia i protecció.
No estàs sol. El teu silenci, la teva
solitud
s'han transformat amb fortalesa i
et prepares per continuar l'avanç del teu
camí, amb càrrega de coratge i
serenitat,
com mai no has tingut.

4t moviment:

És el moment de traspassar les barreres amb gran força. La mateixa càrrega de valentia que condueixes les fa fondre, per anar obrint el camí, on no hi ha tristesa ni angoixa, dins un emplaçament victoriós - l'eterna victòria -.
S'ha vençut l'empresonament, l'*encorralament* de la càrrrega densa -la matèria-, per fusionar-se a l'equilibri i la comprensió.

Una altra mostra de l'obra de Carandell exposada a la Sala Galà

L'acte inaugural es va cloure amb la intervenció de la Jove Orquestra de Cassà que va interpretar un fragment de la Novena i una peça del compositor Lemuel.

El dia 7 d'octubre al mateix Auditori, Carandell, durant la seva conferència sobre *la Història de la Música fins al període del Romanticisme* ens presentà un altre audiovisual que recollia el treball de més de 15 anys dedicat a l'estudi de la música com a tema pictòric. Un treball acurat amb una molt bona selecció musical i un gust refinat per les formes inspirades en les diferents èpoques amb una visió contemporània.

Des d'aquí volem donar les gràcies a Carandell per haver vingut a casa nostra a presentar aquesta nova visió de la Novena Simfonia.

Des de l'Escola d'Art volem donar la benvinguda als nous alumnes... i també volem disculpar-nos per no haver pogut atendre totes les peticions per saturació d'alguns dels grups.

Poc a poc la sol·licitud de places ens fa plantejar alternatives per millorar els nostres serveis.

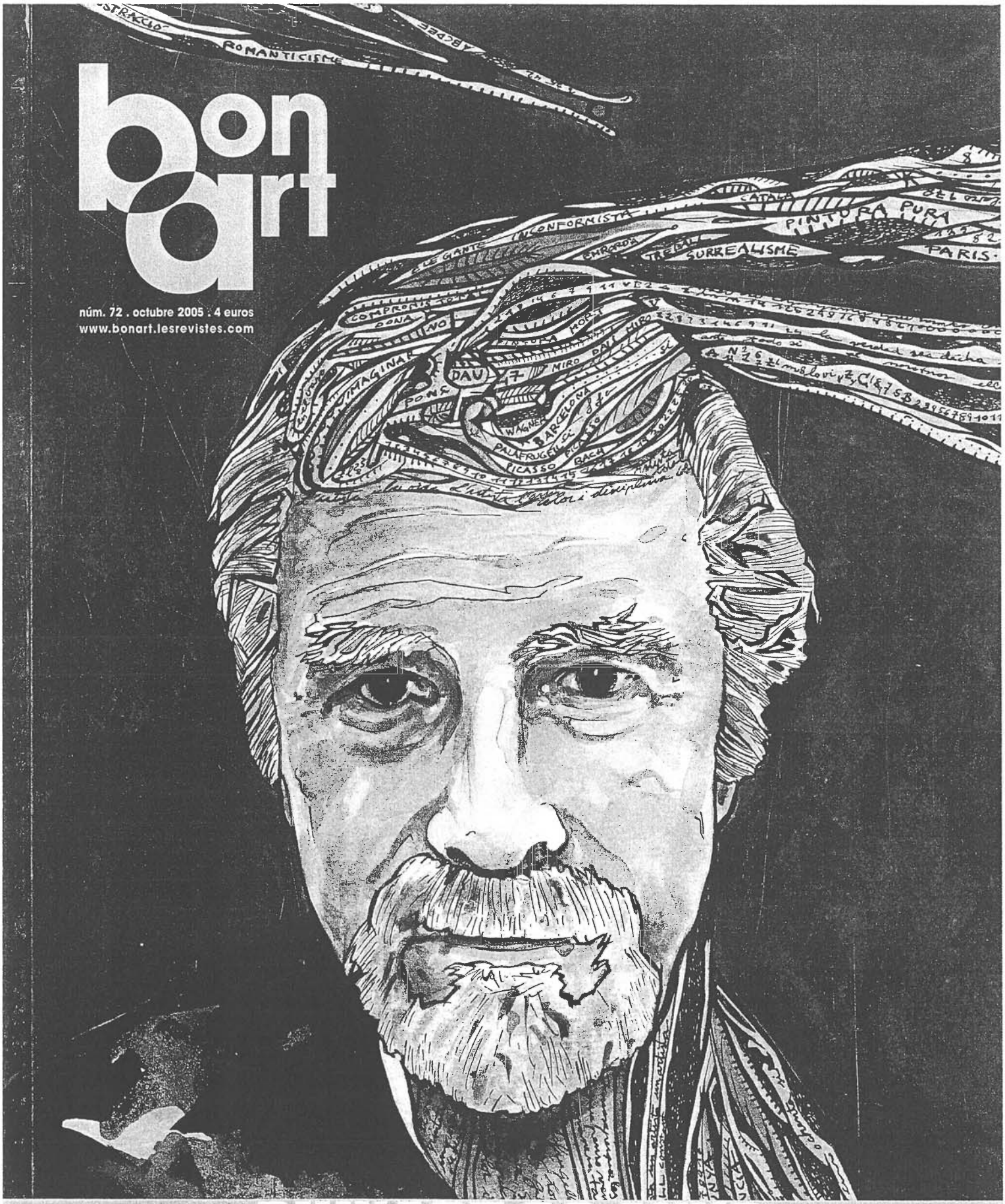
Carles Torrent
Coordinador Escola d'Art

LL LLIMA, S.L.
CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES
PORTES i AUTOMATISMES
SERRALLERIA EN GENERAL
MAQUINÀRIA I MANTENIMENTS
Ferro • Inox • Alumini • Metalls diversos
616 95 67 73
Tel. 972 46 01 72
Polígon industrial • C/ Cerdanya, 4
17244 CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

-616-

bon art

núm. 72 . octubre 2005 . 4 euros
www.bonart.lesrevistes.com

CUIXART 80 ANYS

ANTONI LLENA AL MUSEU MORERA DE LLEIDA · GUGGENHEIM I RICHARD SERRA · NOVA TEMPORADA D'ART BARCELONA
BECHTOLD 80 A ES BALUARD DE PALMA · SALÓ D'ANTIQUARIS DE LES DRASSANES · EXPOSICIONS DE LES FIRES DE GIRONA

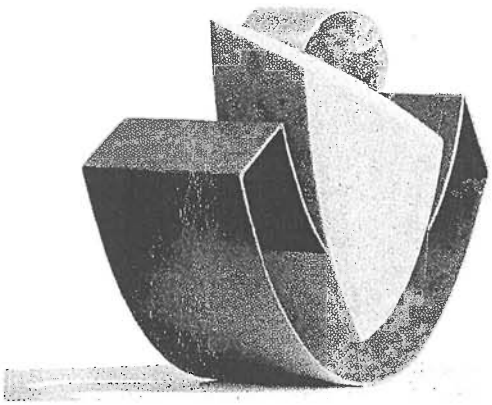
El Centre d'Art Santa Mònica obre la temporada amb mostres de Runa Islam, Maria Nordman i Juan López

La programació del Centre d'Art Santa Mònica (CASM) de Barcelona d'aquesta temporada s'obrirà amb una mostra de Runa Islam, Maria Nordman i Juan López. Durant la temporada 2005-2006, el Centre d'Art Santa Mònica manté la idea d'inaugurar simultàniament blocs de tres o quatre exposicions, totes elles escollides per la Mesa de Comissaris formada per Ferran Barenblit, Frederic Montornès i, a partir del 2006, Jacob Fabricius, que ocuparà el lloc de Miguel van Hafe Pérez. L'exposició d'Islam, Nordman i López es podrà veure del 7 d'octubre a l'11 de desembre del 2005. Islam presenta *Time Lines*, un film de nova producció i gravat íntegrament a Barcelona. Nordman recuperarà diversos treballs de la dècada dels 70 i López és un artista que s'inspira en aspectes al voltant de l'*skateboarding*, el grafit, el hip-hop i les subcultures juvenils.

Per a finals de desembre i fins al mes de març del 2006 s'ha programat una mostra de Christian Jankowki, Toni Matelli i Antoni Abad.

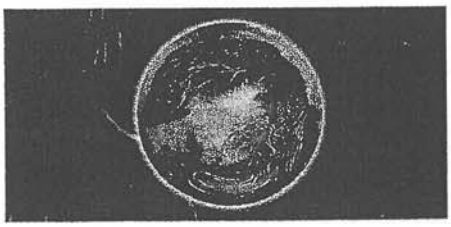
La Fundació Matthias Kühn de Cala d'Or presenta Romartínez i Méndez

Una obra de l'artista cubà Ronaldo Méndez

Del 23 de setembre al 23 d'octubre, la Fundació Matthias Kühn, de Cala d'Or (Mallorca), presenta a les seves sales d'exposició una mostra del pintor avantguardista Romartínez, que dibuixa el món situat més enllà de la realitat quotidiana, possiblement el món dels somnis. Paral·lelament, la Fundació Khün presenta una mostra d'escultures del cubà Rolando Méndez que estableix el contrast entre tres materials, la pedra, l'acer i el metall oxidat.

Carandell i la novena simfonia de Beethoven, al Centre Cultural Sala Galà, de Cassà de la Selva

Fins al 29 d'octubre, el Centre Cultural Sala Galà, de Cassà de la Selva, presenta *Carandell. Novena simfonia de Beethoven. Escriptura directa*. Enric Bagué, regidor de Cultura de Cassà, ha escrit de Carandell que "mitjançant el llenguatge de la pintura ha aconseguit visualitzar les sensacions".

Maria Assumpció Raventós participa en la Fira Internacional Artextil, Textura i Color de Veneçuela

L'artista catalana Maria Assumpció Raventós participa del 27 de setembre al 2 d'octubre del 2005 en la primera edició de la Fira Internacional Artextil, Textura i Color, invitada pel Ministeri de Cultura de la República Bolivariana de Veneçuela.

La fira se celebra a l'Hotel Caracas. Hi participen artesans tèxtils de 21 països.

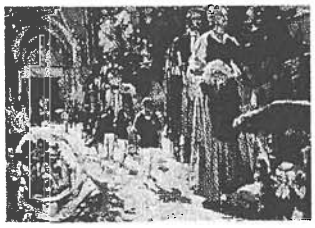
La fira s'ha organitzat amb motiu de l'Any Iberoamericà de l'Artesania. Maria Assumpció Raventós, a més de participar en la fira, forma part del grup de ponents que tractaran, en diferents conferències, del moment actual de l'artesania tèxtil.

CAN PAULET. La sala d'exposicions de Mataró presenta del 24 de setembre fins al 27 de novembre, *23 preguntes amb resposta*: *Ester Baulida i Àlex Nogué*, producció de l'Espai Zero1 i l'Institut de Cultura de la Ciutat d'Olot.

MAIKA SÁNCHEZ. La galeria del carrer G. Esteve, 9, de València presenta del 22 de setembre a l'11 de novembre del 2005 l'exposició de l'artista Enriqueta Hueso.

MUSEU DE VILAFRANCA. L'Obra Social de Caixa Penedès ha signat un conveni amb el Museu de Vilafranca-Museu del Vi i l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès per posar en marxa el projecte de remodelació, rehabilitació i ampliació del museu que comportarà una inversió inicial de quatre milions d'euros.

ART-7 DE MANRESA. Exposa fins al 14 d'octubre els olis de Joan Sallent. A la foto, *Sallent, gegants i nans.*

DXUNA 01

COL·LEGI D'APARELLADORS I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA

monogràfic

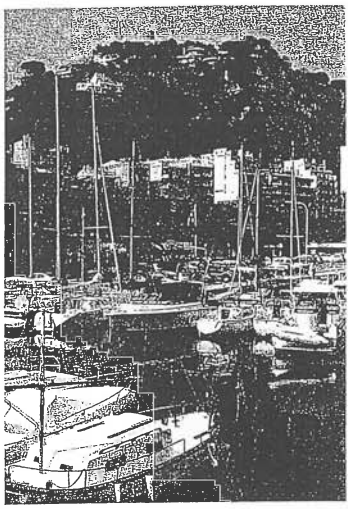
Els ports: les façanes marítimes de les comarques gironines

ca

ta

la

pxund

Marta Ballori

EDITOR:
COL·LEGI D'APARELLADORS
I ARQUITECTES TÈCNICS DE GIRONA
CTRA. SANTA EUGÈNIA, 19
17005 GIRONA. TEL. 972 21 18 54

DIRECCIÓ:
FRANCESC XAVIER BOSCH I ARAGÓ

COORDINACIÓ:
MIA MASGRAU I VENTURA

CONSELL DE REDACCIÓ:
JOSEP M. ARJONA I BORREGO,
RAMON CEIDE I GÓMEZ,
BERNAT MASÓ I CARBÓ,
MIQUEL MATAS I NOGUERA,
JOAN M. PAU I NEGRE,
RAMON RIPOLL I MASFERRER,
NARCÍS SUREDA DAUNIS,
FRANCESC XIFRA I GIRONÈS.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO:
JORDI VILAMITJANA I PUJOL,
TERESA SUSAGNA VIDAL,
LLUÍS PUJADES BENEIT,
JOSÉ JULIO PALMA CANTÓN,
SÍLVIA MUSQUERA I FELIP,
JOAN VIVES BELLALTA,
AMADEU ESCRIU I GIRÓ,
JOAN M. PAU I NEGRE.

CORRECCIÓ:
M. ROSA GALLART

DISSENY GRÀFIC:
POZO & VIÑETA

IMPRESSIÓ:
GRÀFIQUES ALZAMORA

MAQUETACIÓ:
MASGRAU-YANI DISSENY SL.

DOCUMENTACIÓ:
SERVEIS COL·LEGIALS I ADMINISTRATIUS
DEL COAiATG

DIPÒSIT LEGAL: GI-427-1988

NOTA: ELS CRITERIS EXPOSATS EN ELS ARTICLES FIRMATS SÓN D'EXCLUSIVA RESPONSABILITAT DELS SEUS AUTORS, I NO REPRESENTEN NECESSÀRIAMENT L'OPINIÓ DE LA DIRECCIÓ D'AQUESTA REVISTA.

41

2006

editorial 3

monogràfic

Els ports: les façanes marítimes de les comarques gironines 6
Jordi Vilamitjana i Pujol

Llançà 10

Port de la Selva 13

Roses 19

L'Escala 25

L'Estartit 30

Palamós 35

Sant Feliu de Guíxols 42

Blanes 49

terratrèmols: com reduir-ne els efectes

Anàlisi del risc al Pla d'emergències sísmiques 56
Teresa Susagna Vidal
Lluís Pujades Beneit
José Julio Palma Cantón

article d'informació

Club Mediterranée del cap de Creus: l'oblit d'un poblat de vacances 64
Sílvia Musquera i Felip

Mozart, una revelació 70
Joan Vives Bellalta

article tècnic

Codi Tècnic de l'Edificació 74
Amadeu Escriu i Giró

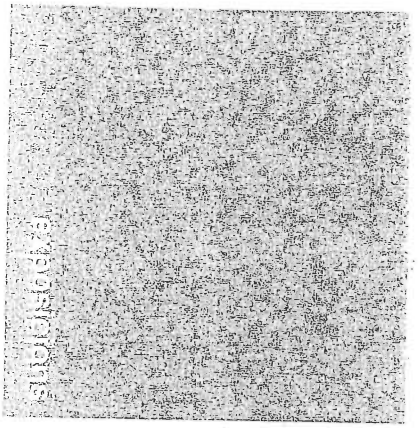
article d'opinió

El meu port de Llançà 78
Joan M. Pau i Negre

activitats col·legials

Exposicions
Actes diversos
Activitats formatives
Sessions informatives

-620-

Sala d'exposicions "La Punxa"

- Artista: Eduard de Cabrera

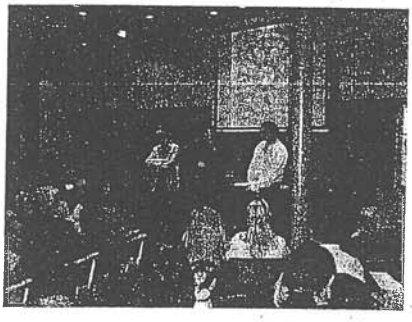
Inauguració: 7 d'abril, a les vuit del vespre

Durada: Del 7 al 29 d'abril de 2006

- Artista: Carandell

Inauguració: 12 de maig, a les vuit del vespre

Durada: Del 12 de maig al 3 de juny de 2006

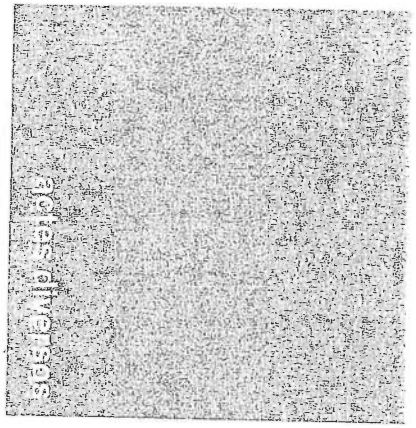

- CONTAINERS

Artista: Jaume Claret

Inauguració: 9 de juny, a les vuit del vespre

Durada: 9 de juny a l'1 de juliol de 2006

ASSEMBLEES

El dijous 6 d'abril de 2006 es va portar a terme l'Assemblea General ordinària de col·legiats per a la presentació i aprovació de la liquidació de l'any 2005, la memòria d'activitats del 2005 i el pla d'inversions per a l'any 2006, entre d'altres punts.

A continuació, es va celebrar l'Assemblea General extraordinària de col·legiats, en la qual es va aprovar l'adquisició d'un solar industrial al polígon industrial de Celrà.

PRESENTACIÓ DE LA PUBLICACIÓ *LES VOLTES DE QUATRE PUNTS*

El dijous dia 9 de febrer es va portar a terme, a la sala d'actes de La Punxa, la presentació de la publicació ***Les voltes de quatre punts. Estudi constructiu i estructural de les cases barates.***

A l'acte hi assistiren Anna M. Geli, rectora de la Universitat de Girona, i Antoni Solà, diputat de la Diputació de Girona. Per part del Col·legi hi va participar el president, Ernest Oliveras. També hi van intervenir els tres autors, Albert Cabrera, Marta Sala i Carles Jordi Collell.

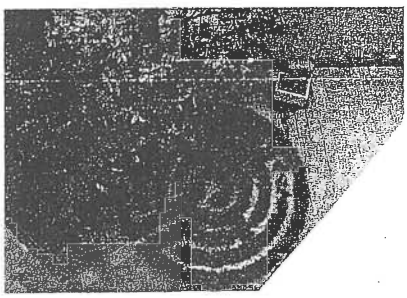
PRESENTACIÓ DE L'ESTADÍSTICA DE LA CONSTRUCCIÓ D'HABITATGES A LES COMARQUES GIRONINES. 1988-2005

El dijous dia 19 de gener es va fer la presentació de la publicació de l'estadística de la construcció d'habitatges a les comarques gironines, elaborada amb les dades de què disposa el Col·legi del nombre d'habitatges contractats i acabats per municipis i tipologies.

EXPOSICIÓ DE FLORS DE GIRONA

Enguany el Col·legi de Girona ha tornat a participar en l'Exposició de Flors de Girona, els dies 12 al 20 de maig de 2006.

En aquesta ocasió el projecte seleccionat va ser el dels companys BSB i associats (Jesús Bassols, Lluís Sitjà i Antoni Bramon), encarregats del disseny i la realització del motiu floral que va ornamentar el pati de la seu de La Punxa.

Mostra de l'exposició a la seu del Col·legi.

EXPOSICIÓ DE CARANDELL I CONCERT D'ELS MINISTRILS, FLAUTES DE BEC I PERCUSSIÓ

El divendres dia 12 de maig es va portar a terme la inauguració de l'exposició de l'obra de Carandell. Es tractava d'un treball llargament elaborat en què es relacionava la seva pintura amb la música i al revés, la música amb la seva pintura.

Dins dels actes inaugurals es va celebrar, a la sala d'actes de la seu de La Punxa, un concert de música medieval i barroca a càrrec del conjunt Els Ministrils, quintet de música amb un important bagatge, sobretot en el camp de la música antiga, dirigit per Joan Vives.

L'èxit de l'esdeveniment va ser total i tant a la sala d'actes com a la d'exposicions es va sobrepassar l'aforament habitual, fins al punt que es va haver d'habilitar el vestíbul del Col·legi.

CONTART 2006

Els dies 7, 8 i 9 de juny de 2006 es va celebrar, al Palau de Congressos de Valladolid, la quarta Convenció Tècnica i Tecnològica de l'Arquitectura Tècnica, anomenada CONTART 2006, amb el lema "Arquitectura tècnica, l'enginyeria del futur".

Va ser promogut pel Consell General de l'Arquitectura Tècnica d'Espanya i organitzat pel Consell de Col·legis d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Castella i Lleó.

CONTART 2006 ha estat estructurat en quatre grans àrees:

- El Codi Tècnic de l'Edificació
- La gestió de la qualitat
- La sostenibilitat i el medi ambient
- La seguretat i salut laborals

Acabades totes les ponències i comunicacions, es va clausurar el CONTART 2006 amb l'exposició de les conclusions.

Per part del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona hi van participar 9 col·legiats.

DINAR DE GERMANOR

El dissabte dia 27 de maig es va portar a terme el tradicional dinar de germanor, que enguany es va celebrar en el restaurant El Pa Volador, de Vilatenim.

En el transcurs del dinar es van homenatjar els companys que enguany compleixen els 25 i 50 anys d'exercici de la professió, que en aquesta ocasió van ser els següents:

De 25 anys:

José Miguel CIVIETA ROJAS

Pere CLERMONT PANOSA

Joan FERNÁNDEZ GIRONÈS

Joan A. GARCIA MORENO

Josep ILLA SERRADELL

Ramon RIPOLL MASFERRER

Alex SIBILS ENSESA

Immaculada TESTART VILA

Angel ZAMORA NAVARES

De 50 anys:

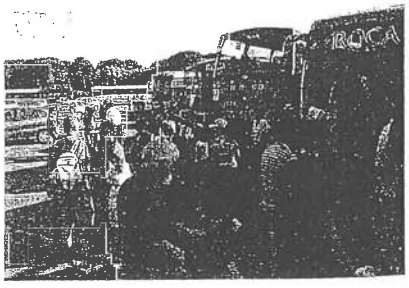
Jordi PONJOAN MURTRA

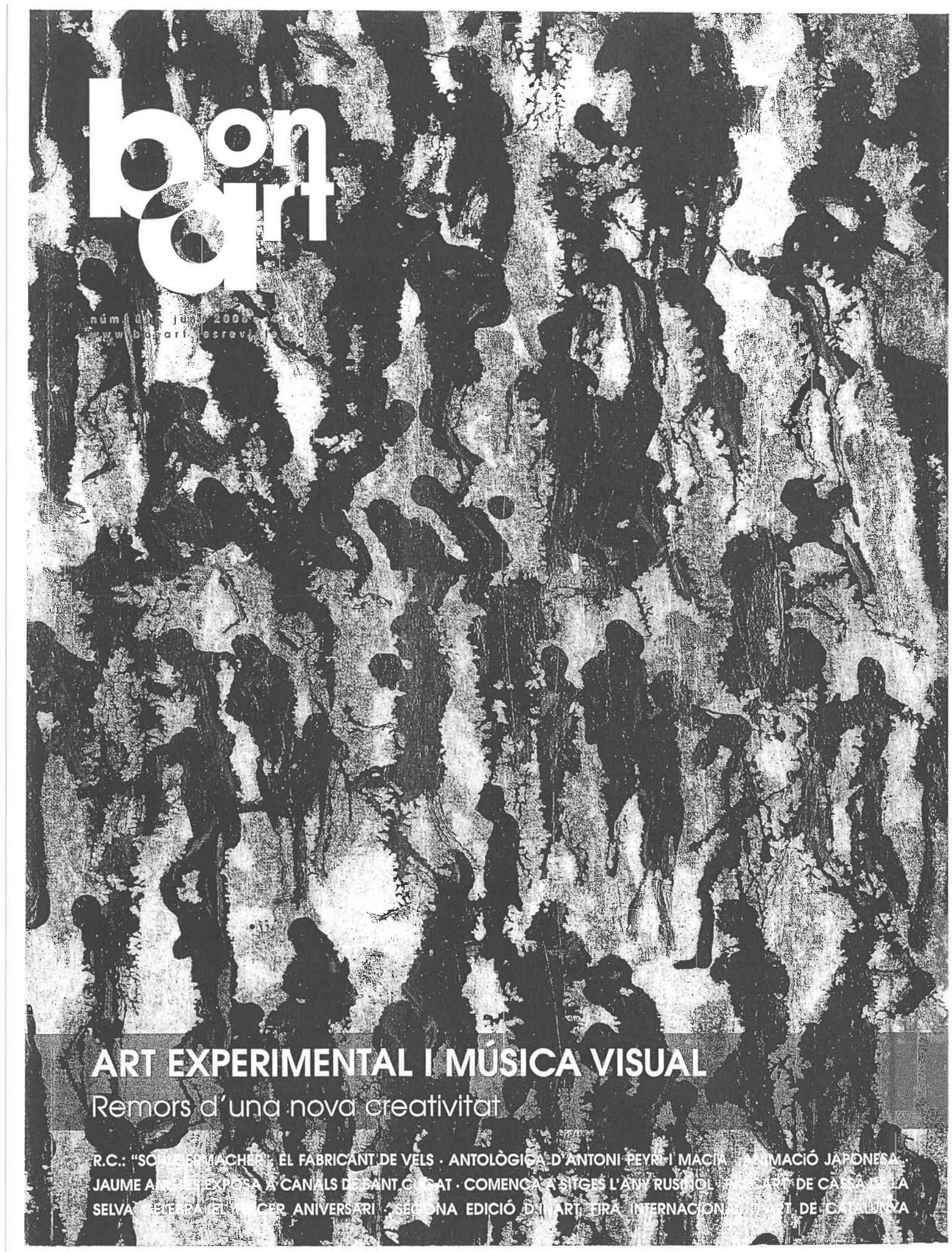
Joan ROMA TUBAU

SORTIDA A PORT AVENTURA

El dissabte dia 3 de juny el Col·legi va organitzar una sortida lúdica al parc Port Aventura. La sortida va tenir plena acceptació i van participar-hi un total de 216 persones. Les condicions climàtiques van ser favorables i tothom va poder gaudir del parc a la seva conveniència.

Sortida a Port Aventura.

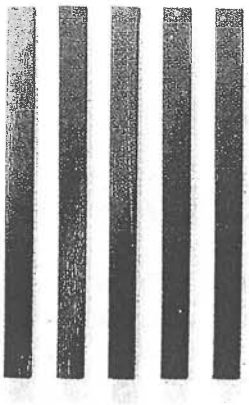
bon art

número 0 · juny 2006 · gratuïta
www.bonart.cat · revista@bonart.cat

ART EXPERIMENTAL I MÚSICA VISUAL

Remors d'una nova creativitat

R.C.: "SOMNIFORMACHER" · EL FABRICANT DE VELS · ANTOLÒGICA D'ANTONI PEYRI I MACIÀ · ANIMACIÓ JAPONESA · JAUME ANGLADA EXPOSA A CANALS DE SANT CUGAT · COMENÇA A SITGES L'ANY RUSIÑOL · [illegible] DE CASSA DE LA SELVA · [illegible] · 2n ANIVERSARI · SEGONA EDICIÓ D'ART FIRA INTERNACIONAL D'ART DE CATALUNYA

GALERIA MIGUEL MARCOS. La galeria barcelonina presenta del 18 de maig al 30 de juny *Sobre lo sublime*, amb obres de tres artistes inèdits a Barcelona: Biberstein, Alan Charlton i Glen Rubsamen. A la foto, *Pintura 5 parts verticals*, 1999, de Charlton.

KROMA. Fins al 25 de juny, la galeria de Sant Feliu de Guíxols presenta les obres d'Anna Ricart (Barcelona, 1947) i Manuel Castro (Còrdova, 1944). A la foto, una peça de Castro que es pot veure a la sala d'art ganxona.

CARANDELL. L'artista saltenc exposa fins al 3 de juny a la sala de La Punxa, de Girona, la mostra *Els ministrils. Flautes de bec i percussió*. Carandell a la foto de Joan Comalat.

LOOP 06 de Barcelona s'ha confirmat com un escenc ideal per a la dinamització del sector del videoart

LOOP 06, la fira del videoart celebrada a Barcelona durant el mes de maig, va tancar la seva edició més profesional amb un augment de públic (4.000 visites) i més de cent mil euros en vendes. El LOOP s'ha confirmat com un escenari ideal per a la dinamització del sector del videoart.

El festival, que ha implicat la ciutat entorn del videoart, ha deixat molt bon regust entre el públic i les entitats participants, que han tingut l'ocasió de trobar-se en un marc ideal per contactar amb altres agents implicats en la videocreació.

Són diverses les institucions que han comprat obra a LOOP 06. La Comunidad de Madrid ha adquirit per deu mil euros l'obra *Rendició*, de l'artista Eugenio Ampudia, presentada per la galeria madrilenya Max Estrella. L'Ajuntament de Pamplona ha comprat dues obres presentades per la galeria Olaf Stüber de Berlín *upon a time*, de Corina Schinitt, i *Mil* de Marian Vassileva.

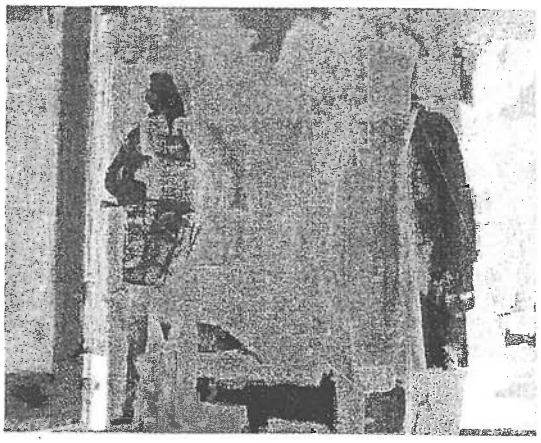
L'obra que ha tingut més acceptació del que ha passat per la fira entre el divenc diumenge ha estat *Null*, realitzada per Fuentes i presentada per la Galeria Homs, de Barcelona.

Les cues a la porta del cinema Casabla Barcelona per assistir a la projecció darrera pel·lícula de Matthew Barney, u del CCCB a vessar de matinada, la assistència de públic a les diverses cor cies programades, l'augment significa visites als museus i les quatre mil visit fira són una bona mostra de l'èxit acor per la quarta edició del LOOP, que va ta diumenge, dia 21 de maig després de dies de duració.

L'obra de Francesc Arumí s'exposa des del 16 de juny a La Galeria de Sant Cugat del Vallès

Des del 16 de juny fins a finals de juliol l'artista Francesc Arumí presenta una selecció de la seva obra a La Galeria de Sant Cugat del Vallès.

D'una llarga i reconeguda trajectòria professional, Arumí ofereix en aquesta exposició obres a cavall entre la figuració i l'abstracció amb un sentit de la paleta activa i un joc amb els plans de color que parteix de la gamma essencial per desembocar en infinitud de matisos i *gratages* pictòrics.

AG Galeria d'Art ha obert a Girona i inaugurarà a finals de mes

Des de mitjan mes de maig, la ciutat de Girona compta amb una nova galeria d'art. AG G d'Art ja ha obert les seves portes al carrer del Nord, 13. La inauguració oficial de la nova g s'ha previst per a finals del mes de juny.

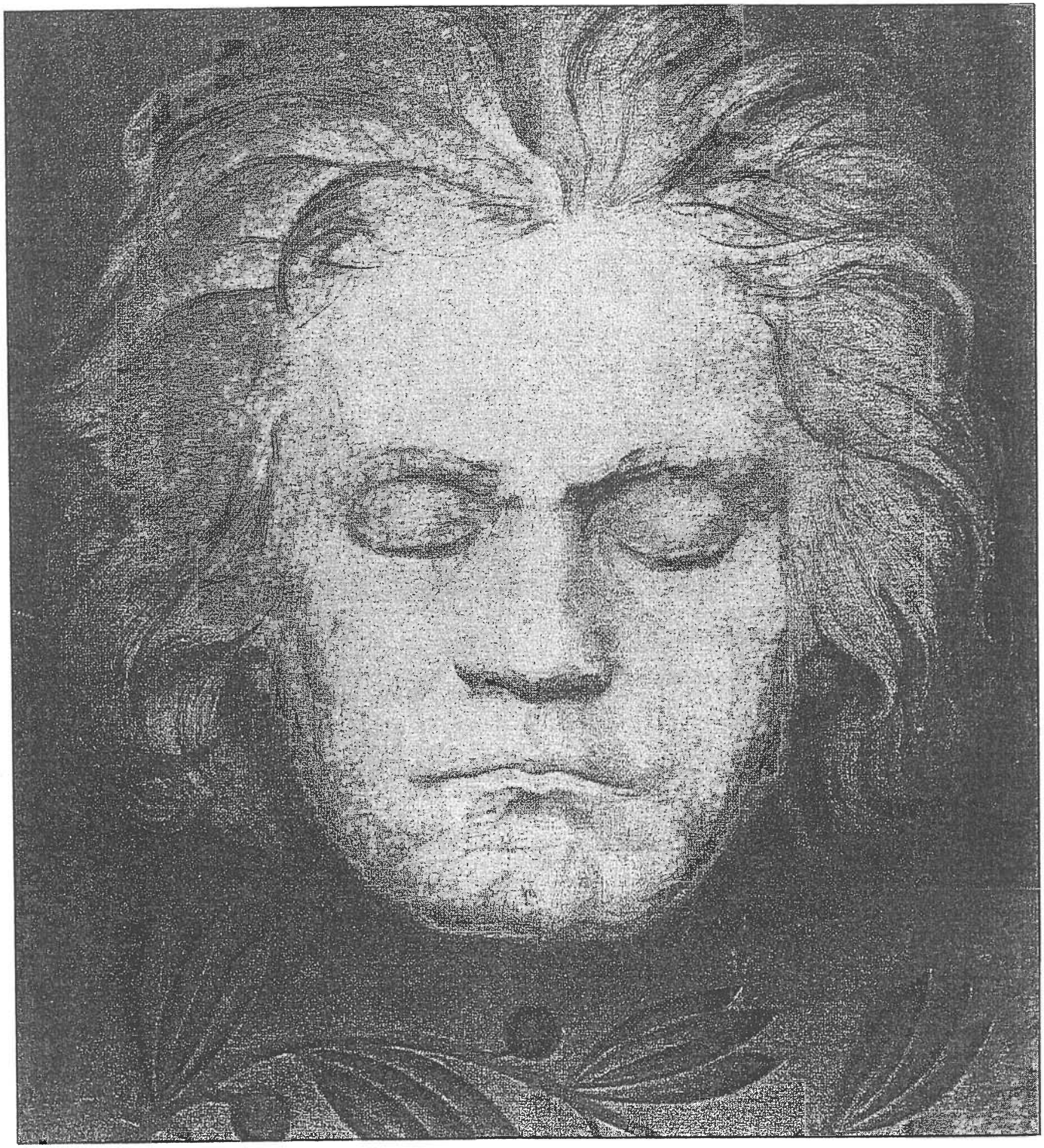
L'any 1987 les famílies Albericio i Gotarra van obrir les portes de la galeria Art Petrit Barcelona. Ara, a més de la galeria barcelonina, presentaran la qualitat de la seva oferta ar a Girona, on disposen de molts clients.

La línia que seguirà AG Galeria d'Art serà la presentació d'una oferta variada i de qualitat món del col·leccionisme amb noms molts rellevants.

ABF Beethoven

Beethoven

La revue de l'ABF
Association Beethoven France et Francophonie

Dossier : les derniers jours de Beethoven, les dernières découvertes de la recherche

N°6 – 2e semestre 2006

10 €

– 625 –

Projets 2006-2007, à Paris et en Province

Paris, novembre 2006 : une exposition de tableaux relatifs à Beethoven

La librairie internationale Touzot et l'ABF – Association Beethoven France et Francophonie organisent une exposition Beethoven du 2 au 18 novembre 2006, avec un vernissage qui se tiendra le mercredi 8 novembre.

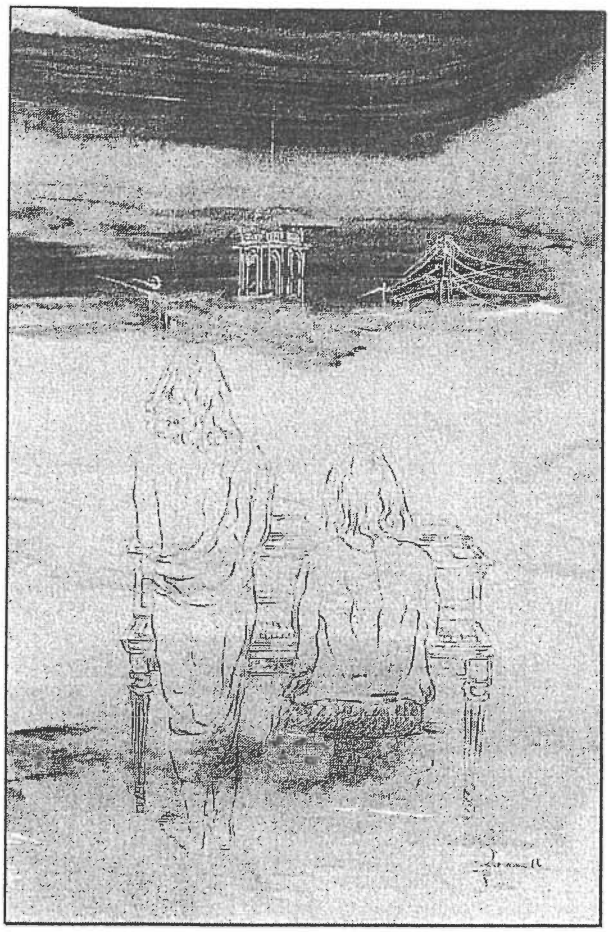
C'est avec la complicité de Nicole Laury et d'André Napier de l'ABF, et grâce à Lionel Chaumontet de la Librairie internationale Touzot, que l'artiste peintre espagnol Joan Carandell exposera ses œuvres à cette occasion.

Passionné par Ludwig van Beethoven et par sa musique, Carandell utilise tout son art pour communiquer sa flamme. Vous pourrez constater que ses œuvres sont empreintes d'onirisme et de force et qu'elles reflètent bien l'esprit de Ludwig van Beethoven.

Cette exposition se tiendra à :

Espace galerie Jean Touzot
22 rue des quatre vents
75006 Paris
Tél. : 01 40 46 94 09

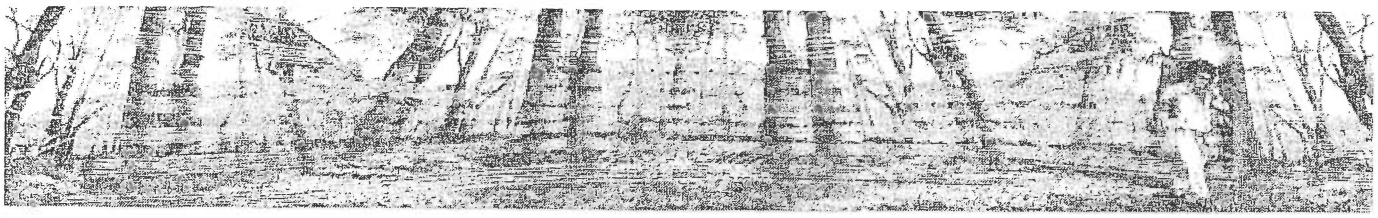
Ouvert
du mardi au samedi
de 11 heures à 13 heures
et de 14 heures
à 19 heures.

Une peinture récente de Joan Carandell
Histoire de la musique : le Romantisme

Lyon et ses environs, mars 2007 : Première française du *Trio pour piano, violon et violoncelle opus 63*

Après la première française du *Trio pour piano, violon et violoncelle WoO Anhang 3* au Moulin d'Andé cette

Beethoven

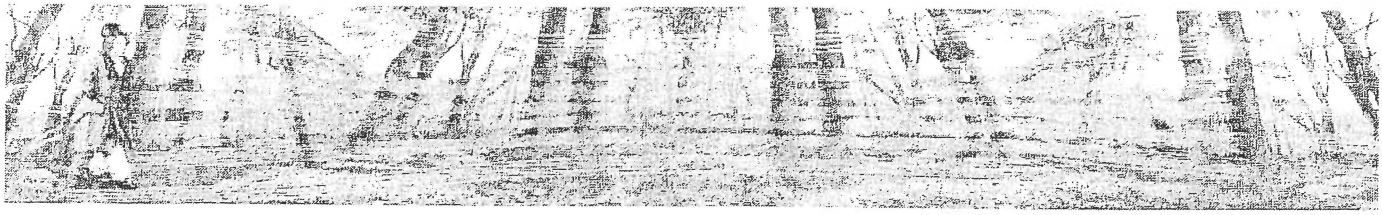
La revue de l'ABF
Association Beethoven France et Francophonie

Dossier : Leonore – Fidelio, l'opéra de Beethoven

N°7 – 1er semestre 2007

10 €

Martine Desablin, administratrice d'Ecully Musical, qui nous a accueillis si chaleureusement, convie l'assemblée à un cocktail pour clôturer cette sympathique rencontre autour de Beethoven. Une grande réussite pour une saison qui s'annonce exceptionnelle ! »

Andrée CAIRE

♫ ♫ ♫

Peintures et musique : une exposition d'arts

Du 2 au 18 novembre 2006, la Galerie Touzot, en collaboration avec l'ABF, a accueilli, avec chaleur et amitié, une exposition « Autour de Beethoven » qui présentait des œuvres de Carandell. L'artiste était présent quelques jours et nous a fait apprécier ses réalisations : Beethoven et la musique avant tout ! Un grand merci à Nicole Laury, à André Napier et tous ceux qui ont contribué, peu ou prou, à cet événement.

« Joan Carandell est un peintre catalan réputé, né en 1953. Sa peinture est profondément marquée par la musique. Dix ans durant, fin mélomane, il a puisé son inspiration dans la richesse de l'Histoire de la Musique, débutant tout naturellement avec l'époque romane pour parvenir jusqu'au XIXe siècle.

Toutefois, c'est son écoute et sa découverte de Beethoven et, tout particulièrement, de sa *Neuvième Symphonie* qui éclaire définitivement son art. Dès lors, sa peinture, déjà toute imprégnée de sa méditation musicale et de sa résonance personnelle, traduit, en couleurs et en formes, la richesse sans pareille de la composition beethovénienne, tout à la fois vibrant hommage, célébration et recueillement de l'artiste envers un Maître.

Sa peinture emprunte une voie originale, mêlant à un fond abstrait un dessin figuratif, en écho à son écoute. L'œuvre achevée présente donc une richesse conceptuelle : abstraction et figuration.

Les formes abstraites se revêtent de bleus, rouges et dorés qui sont les trois couleurs fondamentales de la série musicale de Carandell. Les lignes figuratives blanches s'inscrivent sur ce fond pour manifester sur l'espace d'autres intériorités personnelles. »

Lionel CHAUMONTET

Joan Carandell et deux de ses œuvres : Regarder Beethoven, *à gauche et* Le Chérubin - 9e Symphonie, *à droite*

(photos de Dominique Gondard)

ancora
60 anys 1947-2007
Setmanari de la Costa Brava
ANY LX. FUNDAT EL 1947. SANT FELIU DE GUÍXOLS, 1 MARÇ DEL 2007 1'30 € Nº 2.991

MALGRAT EL SEU ADÉU, L'ELVIRA SEGUIRÀ VIVA

L'Elvira es caracteritzava per ser bondadosa, afable, dolça, carinyosa, sempre tenia una paraula agradable per a tothom, tant si la coneixia com si no. Per a ella tothom era igual, no feia distincions. Persona inquieta i treballadora infatigable de naixement. Va néixer a Barcelona el novembre de 1921, un cop casada amb l'Antònio varen anar a viure a Girona, Roses... Finalment, els seus últims anys varen fixar la seva residència definitiva a Bell·lloc de Santa Cristina d'Aro. S'hi sentia tan bé, a Bell·lloc, que mai més en va voler marxar. Per a ella "Bell·lloc és un bell lloc/ que es fa estimar sens mida./ Petit i amb gust de poc.../ que gran que ens fa la vida!//".

Tot i que sempre deia que estava programada a viure fins als 100 anys, una mala passada va acabar amb la seva vida el passat divendres 23 de febrer a primera hora del matí als 85 anys. El capellà de Santa Cristina d'Aro i gran amic de l'Elvira, Mn. Josep Colomer va celebrar, l'endemà mateix, la cerimònia exequial, senzilla, a petició de la família, a l'oratori del tanatori de Sant Feliu de Guíxols. El recinte es va omplir de gom a gom d'amics de l'Elvira, del món de la cultura en general o simplement bons amics. El proper diumenge 4 de març, a l'església de Bell·lloc es dirà una missa en record seu.

Al llarg de la seva vida, l'Elvira va sobreviure moltes experiències, la Guerra Civil i la Postguerra sense oblidar l'exili, sola, sense pares ni germans a un país foraster, França, desconeixent en tot moment què podria passar; la mort d'un fill recent nascut el dia de Nadal, la pèrdua d'un ull... Des de petita, la seva mare li recitava poesies, però no va ser fins ben entrada a l'adultesa, que l'Elvira es va atrevir a escriure algun que altre poema, en castellà, perquè no dominava l'ortografia catalana. Però l'any 1987, l'Elvira va descobrir les vetllades literàries del Grup "Poesia Viva" que es feien cada dimarts a la Cova del Drac de Barcelona. Acompanyada del seu marit, hi assistia amb molt interès. Allà va conèixer el que va ser el seu professor i gran amic, Josep Colet, el qual li va ensenyar, mitjançant correspondència, la preceptiva poètica, les harmonies de la rima, de la mesura del vers, dels ritmes clàssics de cesures i peus, a més a més d'actualitzar l'escriptura de la seva llengua materna. La passió per la poesia ja estava desbordada, tant que fins i tot alguna vegada havia vist sortir el sol asseguda al seu escriptori. "Mes jo et sóc amiga/ i vaig rere teu/ collint-te l'espiga,/ la rosa o l'ortiga,/ la flama o la neu...// Que ets tu, Poesia,/ qui em portes el goig,/ i el vers, cada dia,/ que m'és companyia/ i a tu et fa d'estoig.//" La seva manera de reflexar els seus pensaments sense entrebancs a través de versos rimats

LLORCA

i cançó interna, sovint en forma de sonets, ben aviat crearen un estil de poesia que agrada tant als afeccionats com als poetes de veritat.

L'Elvira Gràcia i Tomàs va començar a recollir els seus poemes en llibres l'any 1992 amb un títol molt suggestiu: "Capsa de records". A partir de llavors, cada tres anys ens sorprenia amb un nou poemari: "Brúixola poètica" (1995), "Ales de lletra" (1998), "No us ho diré pas tot..." (2002) i "Vitrall de silencis" (2005). Aquests quatre últims llibres estaven il·lustrats pel reconegut i gran amic Joan Pujol i Carandell, conegut artísticament com Carandell.

Elvira també va escriure contes i va reflexar sobre el paper vivències com per exemple el descobriment de qui eren els Reis Mags..., tot i que no s'ha arribat a publicar mai.

A l'Elvira li agradaven les coses fetes amb molta cura, fet pel qual durant la seva curta però intensa vida literària, va recollir molts premis com "Rosa d'Or" de "Ràdio Cadena Catalana"; Pàtria" de la XI Justa Poètica Borrell II del Capítol Nobiliari dels Homes de Paratge del Principal de Catalunya; el diploma amb medalla de plata d'"Arts-Sciences-Lettres" de la Societé Academique d'Education et Encouragement de París l'any 1999; el Premi de Poesia Marinera Margarita Wirsing i Bordas dels Premis Literaris ÀNCORA amb el recull de poemes "Mar de vers" l'any 2000 (a la foto); el premi de Cultura en la 4a edició dels Premis de Turisme i Cultura de la Vall d'Aro de la revista "El Carrilet" "per l'extensa producció poètica que ha editat en els darrers 10 anys i el gran nombre de guardons que ha rebut", molts premis del "Jurat Tècnic i/o Popular de Poesia Viva",... Elvira Gràcia va participar en la primera i en la dècima edició del Festival de Poesia de Girona "Nit dels poetes de Girona", entre altres trobades poètiques i festivals.

Però no tot va ser recollir premis sinó que gràcies a una gran amiga seva i poeta, Consol Vidal, des de la primavera de l'any 2005, va entregar a la mítica biblioteca d'Alexandria, la més important del món antic, el segon poemari d'Elvira Gràcia, "Brúixola poètica". Per la diada de Sant Jordi del 2005 l'Ajuntament de Santa Cristina va homenatjar la poetessa Elvira i un any més tard, al juliol, el Racó Poètic de Palafrugell també li va retre un càlid record en reconeixement a la col·laboració rebuda i a tota la seva trajectòria poètica amb la presència de poetes i altres personalitats del món de la cultura, com l'il·lusionista Xevi. Elvira Gràcia va ser la fundadora amb Carme Hostalets del Racó Poètic fa 14 anys.

L'Elvira Gràcia va ser una persona que no va esperar que se li apareixés un àngel de la guarda per anar-la introduint al món de la poesia sinó que ella mateixa es feia conèixer allà on anava. Sempre portava poesies al bolso per si tenia l'ocasió de llegir-les. Si veia que ho podia fer i ningú li suscitava, removia cel i terra per arribar al lloc on havia d'arribar i amb la seva bona educació i una rialla d'orella a orella deia: "sóc poeta, què podria recitar una poesia?". Però la seva satisfacció no s'havia acabat. Li agradava que la gent la felicités, parlés de la poesia i ho perllongava amb les visites que tenia a casa seva explicant una i mil vegades aquella aventura a través d'una fotografia, de la invitació de la festa..., que anava degudament classificant. Era la seva manera de fer amics i amigues, grans amistats que es perllongaven amb llargues cartes de bones paraules i elegants mots.

Elvira Gràcia i Tomàs a finals de l'any passat va cedir tot el seu llegat al poble de Santa Cristina. Desitjaria, doncs, que l'Ajuntament apreciés l'arxiu (gravacions en casset, en vídeo, fotografies, poemes inèdits, correspondència, invitacions...) de la poetessa i deixés de banda les argumentacions de la poca gent que no l'estimava. Perquè en un futur, l'Elvira pugui ser estudiada i divulgada tal com es mereix. Tal com va dir el polifacètic gironí Narcís Jordi Aragó el 10 de juny de 2005 a la Fontana d'Or en motiu de la presentació del llibre "Vitrall de silencis": «Bell·lloc és un indret propici a l'escriptura. Hi va néixer mossèn Baldiri Reixac, que va escriure les "Instruccions per a minyons", el millor manual pedagògic del seu temps i del futur». A la Vall d'Aro "hi ha una llarga tradició de literats i de poetes que comença amb els germans Joan i Joaquim Sitjar a Castell d'Aro i acaba amb Xavier Monsalvatge a Solius, Mercè Rodoreda a Romanyà i Elvira Gràcia a Bell·lloc", i allargant la Vall d'Aro fins a Sant Feliu hi trobem el gran Gaziel.

Tot i la donació del llegat a la població on vivia des de feia desenes d'anys, la col·laboració en les felicitacions de Nadal des de l'any 1992; en la Festa de la Gent Gran des de l'any 1997 i en el llibret de la Festa Major des de 1998, es va trobar a faltar la presència de les autoritats locals actuals i de les legislatures anteriors el dia del seu funeral. Tan sols la signatura del primer tinent d'alcalde i un ram de flors testimoniaven la gran estima que semblava que se li tenia.

Quan l'Elvira es publicava un llibre, sempre deia que seria l'últim i jo li contestava "Sempre diu el mateix, ja veurà com en farà un altre", ella es posava a riure. Però quan aquesta tardor-hivern preparàvem el nou llibre "Amor por la poesía" encara que l'animava dient que tampoc no seria l'últim, notava que el seu fil de salut s'anava desgastant molt més de pressa del que tots desitjàvem. El 3 de febrer l'Elvira va tenir a les seves mans el que seria el seu sisè poemari però malgrat les primeres gestions per publicar-ho, la seva delicada salut no li va permetre tenir el goig de poder-lo veure editat. "Amor por la poesía" és el recull de poemes que l'Elvira escrivia, en castellà, abans de conèixer el seu professor i gran amic, Josep Colet, però tot i així són un conjunt de poesies dignes de ser publicades.

Per acabar, voldria publicar el poema de la mimosa que va escriure la mateixa Elvira ja que el seu traspàs va ser quan aquesta començava a florir: "Estiu a l'hivern: sota un cel escarlata/ ha esclatat la mimosa:/ or damunt la safata/ de la tarda borrosa.// Or de pell olorosa/ sobre el verd d'una mata;/ és talment la filosa/ trenant somnis de plata.// La mimosa tan fina/ resisteix la glaçada/ i, quieta, camina/ per la meva mirada.// I, amb un ventre matern,/ és l'estiu de l'hivern!//".

L'Elvira continuarà ben viva als cors que l'estimaven. Que descansi en pau!

GLÒRIA JARA

MARQUEZ
DISTRIBUCIONS
Paratge Vilartagues, s/n. - Apartat 91
Tels. 972 32 50 85 / 972 32 50 33 - Fax 972 82 22 83
17220 SANT FELIU DE GUÍXOLS (Girona)
E-Mail: info@marquezdistribucions.e.telefonica.net

GAUDIA

El mes d'abril farà un any de la mort de la nostra filla Rosa, i encara ara se'm fa difícil, com a mare, repassar els seus papers, però m'hi he posat perquè crec que així ella ho voldria. He trobat un escrit, amb lletra molt diferent de la que feia abans, ja que últimament no podia escriure i tot i així ho feia perquè això li era vida.

que *Indignatinis* també ve del llatí. Gaudia vol dir: goig, alegria, satisfacció.

Diu així:

Ha estat un any difícil d'Indignationis setmanal, la certesa de tots aquests escrits m'ha amagat més d'una vegada el compromís de fer-los saber a la gent i he estat fent públic aquestes vergon

@genda Cultural Comarcal
Consell Comarcal de l'Alt Empordà
1 de juny de 2007

EXPOSICIONS - CURSOS - TALLERS

BÀSCARA – EXPOSICIÓ
Dissabte 30, als baixos de l'Ajuntament de Bàscara i a la sala municipal, exposició de patchwork.

FIGUERES - EXPOSICIONS
Del 28 d'abril al 15 de juny, a la Delegació de l'Alt Empordà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, "Camil Oliveras i Josep Bori, arquitectes".
De l'1 al 16 de juny, a la sala d'exposicions del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, exposició de pintura "Síntesi Musical", de Carandell.
Del 18 al 30 de juny, a la sala d'exposicions del Consell Comarcal de l'Alt Empordà, exposició de pintura d'Irene Bou.
Del 15 de juny al 6 de juliol, a la sala d'exposicions de la Delegació de l'Alt Empordà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, exposició, "Eduquem les criatures", a càrrec de les llars d'infants de la Marca de l'Ham i del Rec Susanna.
Fins al 2 de setembre, al Museu de l'Empordà, exposició "Recto/verso. La cara oculta de les obres dels museus".
Fins a l'1 de juliol, al Museu del Joguet de Catalunya, "Joc d'animals. La supervivència energètica/n'electrònica i na supervivència".
Fins al 10 de juny, al Museu de la Tècnica de l'Empordà, "Quercus suber; indústria i ciència del suro".
Del 15 de juny al 31 d'agost, al Museu de la Tècnica de l'Empordà, "Ciencia y sugerencia".
Del 14 al 28 de juny, a la Fundació Clerch i Nicolau, exposició d'arts apllicades de la mateixa Fundació.
De l'1 al 23 de juny exposició de pintura d'Albert Romero i Anna García a la galeria d'art El Claustre.

LA JONQUERA – EXPOSICIONS
Del 8 al 17 de juny, als porxos de Can Laporta, exposició de pintura d'Antonio Federico.

L'ESCALA – EXPOSICIONS
De l'1 al 10 de juny, a la sala central de l'Alfolí de la Sal, exposició del XII Triumvirat Mediterrani "L'esport a l'antiguitat".
Del 2 al 10 de juny, a la sala d'exposicions Emília Xargay, exposició de pintura d'un artista local.
Del 8 al 17 de juny, al Museu de l'Anxova i la Sal, exposició temporal "Els papers de Salamanca, el retorn dels papers confiscats".
Del 9 al 19 de juny, a la sala d'exposicions municipal, exposició dels treballs dels alumnes de pintura i dibuix de l'escola de Formació Permanent d'Adults.
Del 23 de juny al 3 de juliol, a la sala d'exposicions municipal, exposició dels treballs dels alumnes de tapís de l'escola de Formació Permanent d'Adults.
Del 23 de juny al 13 de juliol, al Museu de l'Anxova i la Sal, exposició temporal de pintures "Aquarel·les i olis de l'Escala" a càrrec de Núria Trius.

ROSES – EXPOSICIÓ
Del 21 de juny al 6 de juliol, a la Biblioteca Municipal, exposició de fotografies de Carlos Useros "Viatge per l'Amazònia i Rapa-Nui".
De l'1 de juny al 28 d'octubre, a la sala d'exposicions temporals del Museu de la Ciutadella de Roses. Cicle Mars de Roses, exposició "Pesca i suquet de Roses".
Del 7 al 10 de juny, a l'església Santa Maria de Roses, exposició floral i jardineria.
Fins al 22 de juny, al nou local de l'espai de Dones Rhodes, exposició itinerant de l'ICD, "Dones escriptores una literatura pròpia".
Fins al 14 de novembre, a la galeria Les Roselles, exposició "Terra de l'Empordà!" de Sánchez – Santiago.

AVINYONET DE PUIGVENTÓS – CURSOS I TALLERS
Al local jove de Mas Pau, realització de taller de bijuteria i a la societat d'Avinyonet de Puigventós taller de dansa del ventre. Per a més informació tel. 972 54 70 69.

FIGUERES – CURSOS I TALLERS
Al Casal Cívic Bon Pastor, realització de diferents cursos. Per a més informació tel. 972 67 41 52.

LA JONQUERA – CURSOS I TALLERS
Dijous 7 i 21 a les 17 h, a la Biblioteca Municipal Carles Bosch de la Trinxeria, taller de teatre.
Al centre cultural de l'Albera Can Laporta, realització de diferents cursos. Per a més informació tel. 972 55 57 13.

ROSES – CURSOS I TALLERS
Dijous 7 i 14 a les 20 h, taller de massatge infantil al CAR.

VILABERTRAN – CURSOS I TALLERS
Dimarts 12 a les 21 h, al consistori, taller de diagnosi amb els vilatans per al pla de participació ciutadana.

1 DIVENDRES

FIGUERES – CONFERÈNCIA
A les 19 h, a la sala d'actes de la Delegació de l'Alt Empordà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, "Històries" a càrrec de Misé Coll i Pep Gorgot.
A les 20 h, al Museu de la Tècnica de l'Empordà, "Perspectives de futur de la indústria surera" a càrrec de Víctor Puga López.

FIGUERES – AUDIOVISUAL
A les 21 h, al Cercle Sport *El Sahel: del groc al verd*, a càrrec de Josep Puigvert.

FIGUERES – CURTMETRATGE
A les 22 h, a la Catequística, *Maciste*, musicada en directe a càrrec de J.M. Baldomà.

ROSES – TEATRE
A les 22.30 h, al Teatre Municipal de Roses, *Las Migas*, a càrrec de Viumúsika.

VILABERTRAN – XERRADA
A les 21.30 h, al centre cívic, xerrada de compostatge casolà a càrrec d'Albert Piqué.

ABF Beethoven

Beethoven

La revue de l'ABF
Association Beethoven France et Francophonie

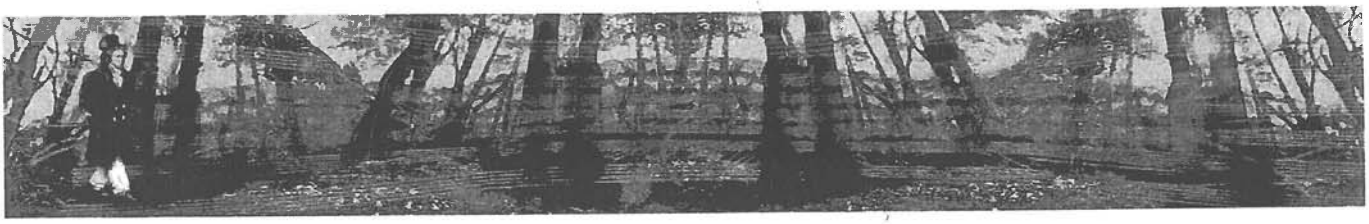

Dossier : Des peintres inspirés par Beethoven

N°10 – 2e semestre 2008

10 €

- 631 -

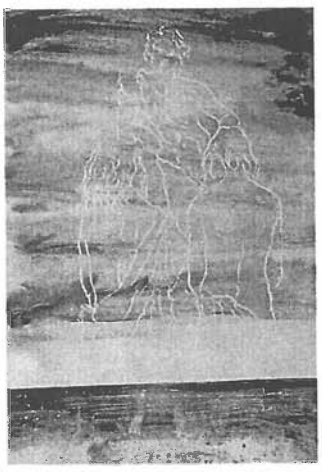
Joan Carandell

IV

Ci-dessus : Vibration Beethoven, *l'une des peintures présentées lors de l'exposition organisée conjointement par l'ABF et la Librairie Jean Touzot, en novembre 2006, à Paris.*

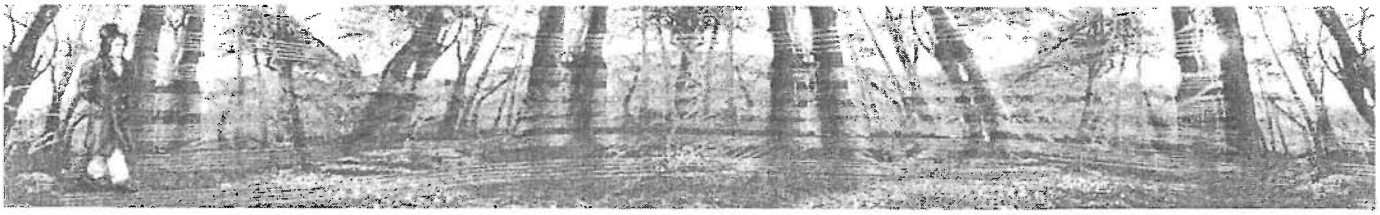
Ci-dessous : quatre autres peintures de l'artiste Joan Carandell présentées lors de cette exposition

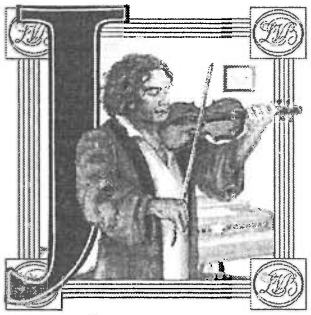

La *vibration Beethoven* sur la peinture de Joan Carandell

Joan Carandell est un peintre catalan réputé, né en 1953. Sa peinture est profondément marquée par la musique. Dix ans durant, fin mélomane, il a puisé son inspiration dans la richesse de l'histoire de la musique, débutant tout naturellement avec l'époque romane pour parvenir jusqu'au 19e siècle.

Toutefois, c'est son écoute et sa découverte de Beethoven, et tout particulièrement de sa Neuvième Symphonie, *qui éclairent définitivement son art. Dès lors, sa peinture, déjà toute imprégnée de sa méditation musicale et de sa résonance personnelle, traduit en couleurs et en formes la richesse sans pareille de la composition beethovénienne, tout à la fois vibrant hommage, célébration et recueillement de l'artiste envers un Maître.*

Anna Montalbo, licenciée en Historie de l'Art de l'Université de Barcelone, nous présente ce peintre.

Neuvième Symphonie *de Beethoven - Septembre 2006*

Joan Carandell est un artiste peintre et un dessinateur à l'expression artistique étendue et très intéressante. Il a, d'ores et déjà, réalisé 162 expositions parmi lesquelles 82 sont des expositions privées, les autres étant publiques. Il a également collaboré à plusieurs publications, revues et livres. Il a remporté de nombreuses distinctions prestigieuses. C'est un artiste possédant une grande personnalité, qui ne cache pas ses sentiments que l'on découvre à travers ses compositions très personnelles. C'est aussi un extraordinaire dessinateur : son dessin est précis, exact, comme un coup de crayon et d'une grande force expressive. Il a étudié avec beaucoup de précision le corps humain ; ainsi mis à nu, l'être devient le centre d'une puissante inspiration ; ce sont des figures qui vivent et qui peuvent faire ressentir la réalité. Mais Carandell va plus loin : à partir des éléments réels, il élabore une réalité différente, personnelle, imaginée. L'artiste crée une vision nouvelle et plus profonde, réinvente une réalité, recherche un instant de vérité, qu'il façonne et retransmet.

Tout d'abord il dessina ses séries *Anatomie du corps humain* et *Visages*. Puis, par la suite, suite à des recherches orientées vers la psychologie de chaque figure, dans la lumière et le traitement des couleurs, surgirent des séries pleines de suggestion, de méditation profonde et de mysticisme : *Regard sur la*

nostalgie, La couleur comme sentence, Niveaux profonds du mysticisme, La fuite de la couleur, Sentiments et passions de l'être humain, et bien d'autres. Chaque œuvre de Carandell est un tout qui nous transmet des sensations, de la magie, du mystère, du mouvement, du magnétisme, de la passion... Il nous saisit de la même façon que Beethoven le fait avec sa *Neuvième Symphonie*. Carandell peint la musique parce que la musique est vibration et qu'elle est l'élément le plus élevé de l'être humain. Il ressent la musique et il la retransmet au moyen de son langage plastique, à la fois poétique et musical.

Le peintre Joan Carandell, à Paris, en 2006

Durant l'année 1984, Carandell peint son premier *Hommage à Ludwig van Beethoven* avec des œuvres inspirées par le musicien. C'est en 1992 qu'il présenta sa nouvelle collection, *L'Histoire de la Musique*, en même temps qu'une série dédiée à la *Période Gréco-Romaine* et au *Moyen-Âge*. Aujourd'hui encore, il continue ses créations en s'inspirant de différentes périodes musicales. La *Neuvième Symphonie* de Beethoven a été présente d'une façon très particulière, s'étalant sur de nombreuses années, à la fois dans ses dessins et dans ses peintures. En 1999, lors de son exposition dédiée à Beethoven, *Vibration Beethoven*, il montra toute la force et l'émotion de la *Neuvième*. Successivement suivirent d'autres séries : *Neuvième Symphonie de Beethoven, Période romantique, Géométrie stellaire, Beethoven et la métaphysique stellaire, Géométrie stellaire 2, Beethoven - Structure de la vibration universelle, Neuvième Symphonie de Beethoven, Écriture directe, Histoire de la musique : Beethoven.*

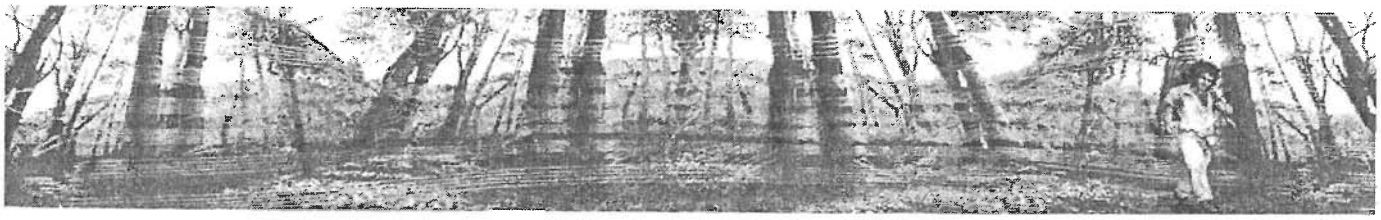
La grande qualité et la caractéristique originale des œuvres de Carandell viennent du fait que l'artiste obtient, dans chacun de ses tableaux, un équilibre parfait de la structure cachée de l'œuvre. Dans ses créations se trouve une symbiose parfaite de la dualité conceptuelle de l'abstraction et de la figuration. Sur un fond abstrait et transparent de bleus, ocres, violets et dorés, apparaissent des images figuratives de lignes blanches qui matérialisent les *vibrations* que la *Neuvième Symphonie* de Beethoven a transmises au pinceau de l'artiste. L'harmonie de la composition, les formes, le dessin et la couleur éclosent en un travail créatif d'une grande sensibilité, avec des résultats extraordinaires.

Anna MONTALBO
Traduction de Manuel CAPDEVILA et Diane KOLIN

Voir également les reproductions en couleur, en pages centrales, planche IV

L'une des peintures de Joan Carandell, présentée lors de l'exposition organisée conjointement par l'ABF et la Librairie Jean Touzot, du 2 au 18 novembre 2006, à Paris.

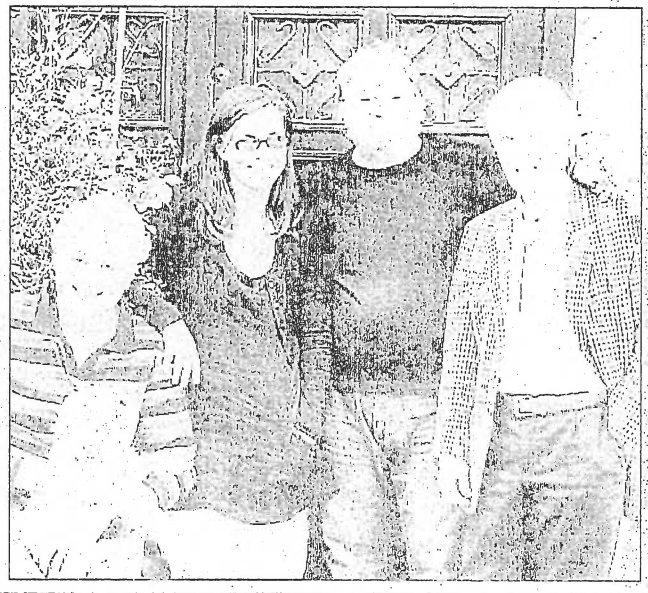

A ne pas rater...

Artistes en folie !

Ils sont cinq, comme le Club des 5, ces romans pour la jeunesse édités par la Bibliothèque rose... Ils n'ont pas grand-chose de rose mais la jeunesse, ils l'ont tous gardée dans un coin de leur âme et elle semble indestructible. Des artistes forcément ! Peintre, sculteur, photographe, ne cherchez pas de similtude dans leur travail, ces cinq-là, ce qui les unit de prime abord, c'est l'amitié, avec un grand A. Des gens qui s'aiment, se respectent, s'encouragent. Forcément cela laisse des traces ! Il y a Joan Carandell, peintre de Gérone, comme photographes on trouve Daniel Dexonne et Paul Hallenaut, puis Corine Mompo, scupltrice et José Ravelo, le peintre de l'Espagne meurtrie. Certains d'entre eux me sont familiers, j'en découvre d'autres. Je ne vais pas vous parler de leur art, de leur savoir-faire. Je n'ai pas vu tout leur travail, mais j'ai bien senti l'ambiance, l'enthousiame, le désir de bien faire. Alors juste vous dire, ces cinq là exposent du 07 au 16 novembre au Mas Carbasse à Saint Estève. Je sais que cela sera un moment exceptionnel. Nos vies trépidantes nous laissent peu de temps pour les loisirs. Mais l'on ne peut pas non plus vivre non renfermé sur soi. Alors, si vous avez une sortie à faire, juste une, allez donc vous réchauffer le cœur à cette exposition. En tous cas moi, j'y serais !

JLM

Le Petit Journal du 31/10/08

-339-

SAINT-ESTEVE

La musique s'expose au mas Carbasse

La commission culturelle propose à partir de ce soir une exposition d'artistes variés dont le thème sera la musique. A voir jusqu'au 3 février.

Le mas Carbasse propose, durant deux semaines, un beau voyage au pays de la musique que l'invité d'honneur Joan Carandell définit joliment comme *"la vibration la plus importante pour l'être humain"*. L'exposition réunit le travail d'artistes d'horizon variés qui ont créé autour de cet art majeur. Elle propose aussi de découvrir des instruments anciens d'Europe et d'Afrique. Vous découvrirez de la peinture, de la photographie, de la sculpture.

Joan Carandell. Le peintre espagnol ne fait pas les choses à moitié car il travaille depuis 18 ans sur l'histoire de la musique. *"Après la période Gréco romaine, le moyen âge, la renaissance, le baroque, le classique, je travaille actuellement sur la période romantique avant de finir d'ici 3 ou 4 ans par le contemporain"*, précise en souriant le délégué membre de l'académie des Arts, Sciences et Lettres de Paris.

Liste des artistes. Outre Joan Carandell, il y aura Stenka (peinture de Côte d'Ivoire), Véronique Blasi, Serge Bruna, Jean Brazes, Sophie Caillet-Perier, Coco, Dominik Chaudoir, Pascale Cotasson, Jean-Pierre Dulucq, Marivonne Deligny, Nicole Garilli, Laurence Gaudon-Pirof, Gregory Herpe, Christian Lartigue, Jeanne Lavier, Etienne Nosjean, Marens, Jérôme Ramette, Roant, Martine Taillant, Jeannette Tixador, Annie Tor, Jean Saleilles, Monique Vial, Alain Vilaceque. Le vernissage a lieu ce soir dès 18 h 30. Ambiance musique en tout genre : jazz, rock, musique classique, musiques des pays du monde...

M.-C. Quero

Entrée libre de 15 à 18 h 30.

Quelques artistes (Joan Carandell avec l'écharpe, devant un de ses tableaux) à l'heure de l'accrochage.

Présentation de livre à la piscine ce soir

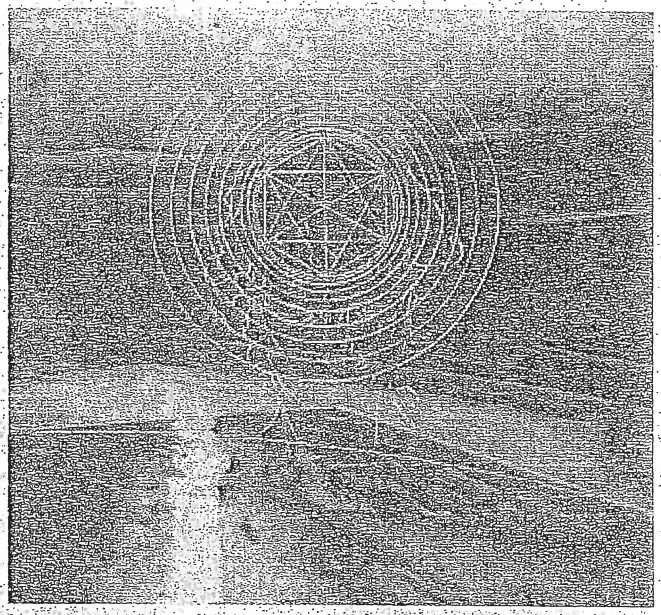
Une soirée spéciale "plongée" avec diaporama sous-marin, présentation et dédicace d'un nouveau livre *"Le guide de la plongée tek"*, aura lieu à la piscine de Saint-Estève ce soir à 20 h 30.
Les auteurs, François Brun, Pascal Bernabé et Patrice Strazzera, seront présents.
Entrée libre.

PIA

Le Carrefour des Artistes

par Paul Hallenaut

La Musique et Carandell

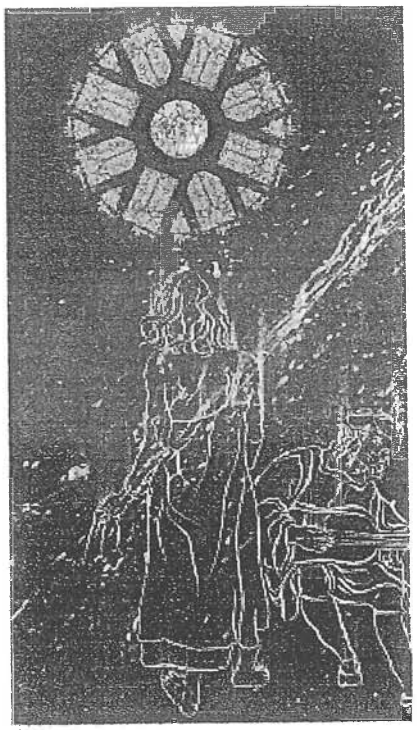
Mas Carbasse – Saint Estève. Jusqu'au 3 février. Il ne reste que quelques jours pour voir, cette belle exposition qui regroupe une vingtaine d'artistes autour de Jean Carandell, l'invité d'honneur. Ce peintre catalan de Girona – Salt utilise différents supports et des techniques diverses pour matérialiser la musique. Ses peintures figuratives ou tendant à l'abstraction sont en symbiose avec les oeuvres des grands musiciens tel Mozart, Berlioz, Stravinsky et Beethoven. Elles traduisent, en couleur et avec force la richesse des symphonies de ce grand compositeur et se caractérisent par des lignes blanches eb surimpression sur des fonds abstraits souvent dominés par les bleus.

A voir également quelques instruments de musique anciens. Une exposition que ne manqueront pas les passionnées d'art et de musique.

ST-ESTEVE

SERVICES MUNICIPAUX

Musée : EXPOSITION MUSIQUE
L'exposition MUSIQUE au MAS CARBASSE
du 18 janvier au 3 février 2008

EXPOSITION « MUSIQUE » au MAS CARBASSE à SAINT-ESTEVE

Du 18 janvier au 3 février 2008

Invité d'honneur CARANDELL peintre espagnol, délégué-membre, à L'ACADEMIE des ARTS.SCIENCES.LETTRES de Paris.

Un peintre de Salt-Girona qui utilise différents supports et des techniques diverses pour « matérialiser » la musique, si l'on peut Les peintures figuratives ou tendant à l'abstraction sont en symbioses avec l'œuv grands musiciens (Mozart, Berlioz, Strawinsky, Beethoven…)

Cette exposition réunira des artistes peintres, photographes, sculpteurs de la régi ont travaillé sur ce thème, des instruments de musique anciens d'Europe et d'Afi Des peintres qui ont traduit la musique à leur façon et selon leur propre techniqu (huiles, pastels, dessins, collages...)
Comme STENKA qui peint et vit en Côte d'Ivoire et ses grands tableaux que nou auront la chance d'admirer grâce à Ramatha une conteuse et danseuse africaine à Villeneuve la Rivière et qui a pu emporter les tableaux de cet artistes avant les événements de Côte d'Ivoire.
Nous découvriront des sculpteurs qui ne manquent pas de talent et d'humour co Serge BRUNA, sculpteur d'origine Catalane, élève des beaux arts de Perpignan, 1955, travaille le métal dans son atelier, niché au coeur d'une garrigue rocailleus Prix des métiers d'art de la ville de Perpignan, 1er prix du Conseil Général de l'A 1er prix Européan Béziers.
ou
Anie Tor présentera « le chiquissime orchestra », un ensemble musical essentiell féminin et très smart dont les artistes, pianiste, harpiste, soprano et cordes, habil par de grands couturiers jouent, pour le moins, une pièce de Mozart.A ces œuvre D s'ajoute un travail contemporain sur toile.

ou
Gregory HERPE, photographe présente :

"L'Abbé Pierre: La musique réchauffe les cœurs.

Dans la tradition Pop-Art, j'ai décidé d'utiliser les icônes de notre histoire comm produits de consommation, de fantasmes.

Rock Stars, Politiques, Penseurs, de Mozart à Gainsbourg, de Kennedy à de Gau Gandhi à Einstein, en passant par Madonna, De Vinci, ou Edith Piaf,

je réinvente des images provocantes, tendres ou drôles, en utilisant toutes les tecl photographiques que le XXIième siècle m'offre.

Je photographie donc en numérique, en argentique, tous les détails de mes photo part l'ovale du visage de la célébritée choisie, puis j'use de programmes informat afin de réagencer tous ces détails afin d'obtenir l'image que j'avais en tête au dép

Christian LARTIGUES et son super orchestre en terre cuite.

Liste des artistes :

Invité d'honneur Joan CARANDELL

STENKA (peintre de Côte d'Ivoire)

Véronique BLASI, Serge BRUNA, Jean BRAZES, Sophie CAILLET

COCO, Dominik CHAUDOIR, Pascale COTASSON, Sophie CULOT

Jean-Pierre DULUCQ, Marivonne DELIGNY, Nicole GARILLI

Laurence GODON-PIROF, Grégory HERPE, Christian LARTIGUES,

Jeanne LAVIER, MARENS, Etienne NOSJEAN, Jérôme RAMETTE,

Martine TAILLANT, Jeannette TIXADOR, Annie TOR, Jean SALEILLES,

Monique VIAL, Alain VILACEQUE.

Le vernissage aura lieu le VENDREDI 18 janvier 2008 à partir de 18 h 30 au MA CARBASSE à Saint-Estève 66240 dans une ambiance musique en tout genre en j du Jazz au Rock, de la musique classique aux musiques des pays du monde et un qui pour l'occasion va retracer l'histoire de la musique en chanson de la préhisto nos jours par le duo YEP, le groupe QUADRA, le saxophoniste LARTIGUES.

L'heure musicale se déroulera samedi 26 janvier à 20 h 30 salle Jean Jaures et accueillera un duo flûte-piano.

Préparer vos oreilles et vos yeux.

SAINT-ESTEVE

Au mas Carbasse "Corps et âmes" s'exposent

Venus de Gérone ou de St-Estève, ces cinq artistes échangent sur le thème "Corps et âmes". Des sensibilités différentes à découvrir.

La municipalité propose une exposition de cinq artistes aux talents complémentaires.

Joan Carandell Catalan de Gérone, passionné par la musique, et plus particulièrement par Ludwig Van Beethoven, présente ses œuvres empreintes d'onirisme et de force.

Daniel Deixonne, photographe amoureux des femmes et passionné de couleur, se livre là à un exercice difficile qui lui tient à cœur : celui du portraitiste qui tente de saisir la sensibilité et la personnalité de ses modèles d'un jour pour partager avec les spectateurs un peu de son émotion à travers ces instants volés.

Paul Hallenaut et **Corinne Mompo** ont travaillé sur un concept original : l'interaction entre photos et sculptures. C'est ainsi que la sculptrice présente des petits personnages, dragons, serpents,... réalisés en fil de fer. Ces volumes d'une étrange délicatesse sont inspirés de tatouages et de mises en scène subtilement interprétés dans les clichés tantôt baroques, tantôt underground de Paul.

José Ravelo, peintre Andalous, installé à Villeneuve-de-la-Rivière, exprime ses émotions à travers des toiles subtilement colorées, empreintes de douleurs et d'interrogations.

Une œuvre forte qui ne laisse pas indifférent.

Vernissage demain à partir de 18 h 30. Entrée libre du 7 au 16 novembre.

St-Estève

Musée du Mas Carbasse. *Vendredi 28 octobre à 18h30.* Présentation et dédicace du livre de poésie «J'ai tant rêvé de vous...» de Daniel Delxonne. Exposition du travail des amis peintres ayant illustré le livre. Claudie Capdeville, Joan Carandell, Anne-Marie Hage, José Ravelo.

(Joan Carandell)

Fête de l'amitié, de la poésie et des arts picturaux

Demain à 18h30 au musée du mas Carbasse, ce sera la fête de l'amitié, de la poésie et des arts picturaux réunis. L'amour, la tendresse, par le voyage et par le rêve, Daniel Deixonne s'y est jeté au travers de l'écriture, il s'y est noyé dans ses poèmes mariant les mots et les images, en écrivant la musique de ses songes. Et parce qu'un bonheur n'arrive jamais seul, il y a ces illustrations, ces magnifiques toiles qui accompagnent le verbe au long des pages.

Daniel a bien fait de s'abandonner à ses amis peintres pour la représentation de ses poésies. La transparence et la lumière des aquarelles de Claudie Capdeville, ses femmes débordantes de sensualité, les dessins tout en finesse de Joan Carandell, ses muses à l'antique et ses bouillons de couleurs, les femmes de caractère, aux yeux de braise d'Anne-Marie Hage et l'improbable mystère qui entoure celles que José Ravelo peint à sa manière, avec des tons à la Goya et d'insaisissables *« miradas »*.

Daniel Deixonne dédicacera ce soir-là son recueil de poèmes *« J'ai tant rêvé de vous... »* et ses amis artistes donneront à voir une exposition de leurs œuvres les plus récentes, dont celles qui ont servi à illustrer le livre. L'exposition et la vente du livre se poursuivront **samedi 29 et dimanche 30 octobre** de 15h à 19h.

Contact : Daniel Deixonne au 06 03 45 67 10. Courriel : daniel.deixonne66@orange.fr

Monsieur Robert VILA, Maire de Saint-Estève
le Conseil Municipal,
vous invitent à la présentation de l'ouvrage de poésies

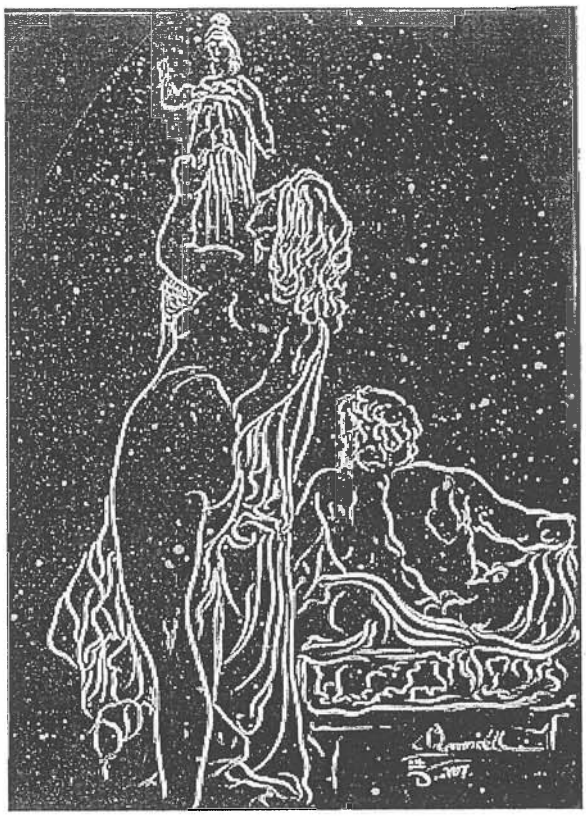
ST-ESTEVE

« J'ai tant rêvé de vous... »

par son auteur Daniel DEIXONNE
et au vernissage de l'exposition des œuvres des artistes
qui ont contribué à son illustration

Claudie CAPDEVILLE
Joan CARANDELL
Anne-Marie HAGE
José RAVELO

vendredi 28 octobre à partir de 18H30
au Musée du Mas Carbasse à St Estève
(l'exposition sera aussi ouverte les samedi 29 et dimanche 30 de 15H à 19H00)

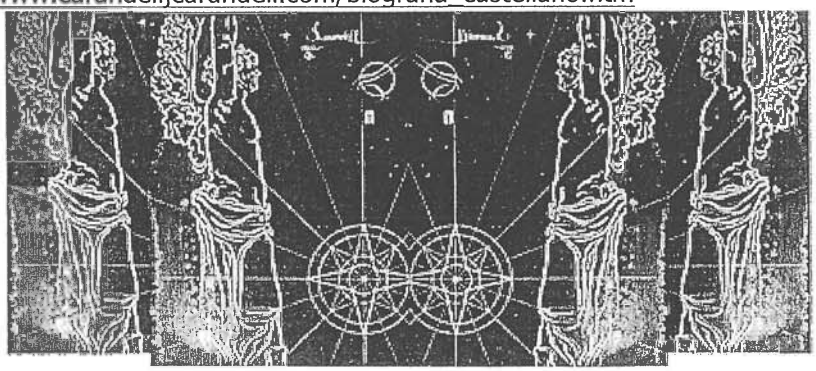
+ Pinturas http://www.carandelljcarandell.com/obres.htm

Contemplando su obra recordamos que somos pequeños delante de un universo inquietante, infinito, desconocido, de colores fríos, lleno de mensajes ininteligibles, tal vez cegados de la voz de las musas del Parnás. Pero no todo está perdido para nosotros. Nos quedan las obras de Carandell como casi única opción que tenemos de intuir el sonido de la música de los mundos a través de su mirada... Es evidente que estamos delante de la verdadera pintura de las esferas.

Gracias Joan, por revelarnos el secreto.

Joan Vives -Músico y Divulgador Musical.

Fuente: http://www.carandelljcarandell.com/biografia_castellano.htm

Publicado por Estrella para RED DE ESTRELLAS el 2/09/2011 01:33:00 PM

Agenda

dilluns 24/10/2011 a les 19:30

Commemoració del 40è aniversari de la intervenció de Pau Casals a les Nacions Unides

Espai Caixa (Pl. Poeta Marquina, 10 - Girona)
Organitza: Amics de la UNESCO de Girona

Intervenció de **Dolors Reig**, presidenta d'Amics de la UNESCO de Girona – FCACU i projecció de l'audiovisual **"Carandell & Pau Casals. Aniversaris 2011"** de l'artista Joan P. Carandell amb la col·laboració d'Olga Fortuny. Com a cloenda de l'acte, **Elisabet Sunyer**, violoncelista de la JOG, interpretarà "El cant dels ocells".